BIBLIOTHEQUE SAINTE-GENEVIÈVE

BREVIARIUM ROMANUM

XV Œ 356

TAURINI 1474

(15 S.) E. 356.

Le 5e f. 1 du 30e cahier (291e f.) a été arraché.

8 avril 1903

M.

Ex libris Sᵗᵃᵉ Genovefæ parisiensis. 1742.

Incipit officium pſalmiſte
Subſcripta inuitatoria dicū
ſigl'a ſingl'is diebus ab octa.
epye uſqꝫ ad lxx. Et a k'lis
octobris uſqꝫ ad aduētum
domini. Inuitatorium.
Uenite exultem⁹ domino.
Jubilem⁹ deo ſalutari nr̄o.
ps. Preocupemus. Aliud
Preocupem⁹ faciē dn̄i. Et
i pſalmis iubilem⁹ ei. ps
Uenite. Aliud Qm̄ de⁹
magn⁹ dominus. Et rex
magn⁹ ſuper oēs deos. ps
Uenite. Aliud In manu
tua dn̄e Oēs fines terre ps
Ueīte Aliud Ueīte ado-
rem⁹ dn̄ꝫ: qui fecit nos ps
Uenite. Aliud Dn̄ꝫ qui
fecit nos. Ueīte adoremus
ps Ueīte Aliud in eſtate
Adore⁹ dn̄ꝫ: qui fecit nos
ps Uenite Hoc ultimū
inuitatoriū dī in dominicis
dieb⁹ ab octaua pētecoſtē
uſqꝫ ad kalendas octobris
Hymnus ſubſcriptus dicit'
i p'mo nocturno dominicali

ab octaua epye uſqꝫ ad .i.
dn̄icā xl'e. Et a k'lis octo.
uſqꝫ ad aduentum domini
hymnus.

Primo dieꝝ omniū
quo mūd⁹ extat
conditus uel quo
ſurgēs ɔditor: nos morte
uicta liberet. Pulſis pcul
torporib⁹: ſurgamus oēs
ocius: ⁊ nocte qram⁹ piū:
ſicut prophetam nouimus
Nr̄as p̄ces ut audiat: ſuāqꝫ
dextrā porrigat: ⁊ expia-
tos ſordib⁹: reddat poloꝝ
ſedib⁹. Ut quiqꝫ ſacratiſſio
hui⁹ diei tp̄e: horis q̄etis
pſallim⁹: dois btīs muñret
Iam nūc p̄ina claritas: te
poſtulam⁹ affatiꝫ: abſit li-
bido ſordidās: oīſqꝫ actus
noxi⁹. Ne feda ſit l' lubrica
ɔpago nr̄i corporis: p quā
auerni igib⁹: ipſi cremeūr
acri⁹. Ob hoc redēptor q̄s
ut pbra nr̄a diluas: uite
perhemnis ɔmoda: nobis
benigne ɔferas. Quo carnis

actu exules: effecti ipi celibes: ut pſtolamur cernui: melos canam⁹ glie reſta pr̃ piiſſie: priqȝ ɔpar unice cũ ipũ pacliṫo: regnãs p oẽ ſclm amẽ. Sequẽs hymn⁹ dĩ ab octaua pẽn. uſqȝ ad kl'as octobr̃. i dicis dieb⁹.

Nocte ſurgẽtes uigilem⁹ oẽs ſẽp ĩ pſalis mediteũr atqȝ uirib⁹ totis dño canaũs dulcit̃ hymnos. Ut pio regi piter canẽtes cũ ſuis ſãctis mereaũr aulã ĩgredi celi: ſimul ꝛ beatam ducere uitam. Preſtet hoc nobis ditas beata: pris ac nati piterqȝ ſãcti ſps cui⁹ reboat ĩ oĩ gl'a mũdo amẽ. In. i. n. tpĩ aduent⁹ anti͞. Ueniet ecce rex tpĩ paſc͞ ã: all'a lapis reuolut⁹ ẽ Alio tpĩ dĩ an͞ Seruite dño. ps

Beatus uir q̃ non abijt ĩ conſilio ĩpioꝝ ꝛ ĩ uia pcõꝝ non ſtetit: et in cathedra peſtilentie non ſedit. Sed ĩ lege domini uolũtas ei⁹: et in lege ei⁹ meditabit̃ die ac nocte. Et erit tãqȝ lignũ qḋ plãtatũ eſt ſec⁹ decurſ⁹ aqꝝ: qḋ fructũ ſuũ dabit ĩ tpe ſuo. Et foliũ eius non defluet: ꝛ oĩa q̃cunqȝ faciet pſperabũt. Non ſic ipij nõ ſic: ſed tãqȝ puluis quem proicit uentus a facie terre. Ideo nõ reſurgũt impij ĩ iudicio: neqȝ pccõres ĩ ɔſilio iuſtoꝝ. Qm̃ nouit dñs uiã iuſtoꝝ: et iter impioꝝ peribit. Gloria patri etc͞.

Et ita dĩ ĩ fĩe cui⁹libet pi

Quare fremuerũt gẽtes et ppl'i meditati ſũt ĩania. Aſtiterũt reges t̃re: ꝛ pricipes cõuenerũt ĩ unũ aduerſus dñꝫ et aduerſus xp̃m ei⁹. Dirrũpam⁹ uĩcl'a eoꝝ: et proiciam⁹ a nobis iugũ ipoꝝ. Qui habitat in celis irridebit eos: et dñs ſubſanabit eos. Tunc loq̃t̃ ad eos ĩ ira ſua: et ĩ furore ſuo conturbabit eos. Ego

aūt cōſtitut⁹ ſuꝫ ꝛex ab eo
ſup ſyon mōteꝫ ſāctū ei⁹:
p̄dicās p̄ceptum eius. Dn̄s
dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu
ego hodie gēui te. Poſtula
a me et dabo tibi gētes he
ꝛeditateꝫ tuā: ⁊ poſſeſſioēꝫ
tuā terios t̄re. Reges eos ī
uirga ferrea: et tanq̄ꝫ uas
figuli cōfriges eos. Et nūc
ꝛeges itelligite: erudimini
q̄ iudicatis terraꝫ. Seruite
dn̄o ī timoꝛe: et exaltate ei
cuꝫ tremoꝛe. Apprehendite
diſciplinā nequādo iraſcat̄
dn̄s: ⁊ pereatis de uia iuſta.
Cū exarſerit ī breui ira ei⁹
beati oēs q̄ ꝯfidūt ī eo.

Dn̄e quid multiplicati
ſūt qui tribulāt me:
multi īſurgūt aduerſū me.
Multi dicūt aīe mee: nō ē
ſalus ipi ī deo ei⁹. Tu autē
dn̄e ſuſceptoꝛ me⁹ es: gl̄ia
mea et exaltās capud meū.
Voce mea ad dn̄ꝫ clamaui
et exaudiuit me de monte
ſancto ſuo. Ego doꝛmiui ⁊
ſopoꝛat⁹ ſū et exurrexi: q̄a
dn̄s ſuſcepit me. Nō timebo
millia ppl'i circūdātis me:
exurge dn̄e ſaluum me fac
deus me⁹. Qm̄ tu pcuſſiſti
oēs aduerſātes mihi ſie cā:
dētes peccōꝝ cōtriuiſti. Dn̄i
eſt ſalus: ⁊ ſup ppl'm tuuꝫ
benedictio tua.

Cuꝫ īuocarē exaudiuit
me de⁹ iuſticie mee:
ī tribulatiōe dilataſti mihi.
Miſerere mei: et exaudi
oꝛōeꝫ meā. Filij hoīuꝫ uſq̄ꝫ
quo graui coꝛde: ut quid
diligitis uanitateꝫ ⁊ q̄ritis
mendatiū. Scitote quoniā
mirificauit dn̄s ſāctū ſuū:
dn̄s exaudiet me cū clama
uero ad euꝫ. Iraſcimini et
nolite peccare qui dicitis ī
coꝛdibꝫ u̅ris: ⁊ ī cubilibus
u̅ris cōpūgimi. Sacrificate
ſacrificiū iuſticie et ſperate
ī dn̄o: mlt'i dicūt q̄s oſ̄dit
nobis bōa. Signatū ē ſup
nos lumē uultus tui dn̄e:
dediſti leticiā ī coꝛde meo.

A fructu frumenti uini et
olei ſui: mlťiplicati ſūt In
pace in id ipm: dormiã ꝛ
reqeſcã Qm̄ tu dn̄e ſigla-
riter i ſpe ꝯſtituiſti me
VErba mea auribus
percipe dn̄e: itellige
clamorē meū Intēde uoci
orõnis mee: rex me⁹ ꝛ de⁹
me⁹ Qm̄ ad te orabo dn̄e
mane exaudies uocē meã
Mane aſtabo tibi ꝛ uidebo
qm̄ nõ de⁹ uolēs iniqtatē
tu es Neq; hitabit iuxta
te malign⁹: neq; pmãebūt
iniuſti añ oclos tuos Odiſti
oēs q̇ opãtur iniquitatem:
pdes oēs q̇ loquuť mdaciū
Virū ſãguinū ꝛ doloſum
haboīnabiť dn̄s: ego autē
i mlťitudīe miſicordie tue
Introibo in domū tuã:
adorabo ad templū ſãctuã
tuū i tiore tuo Dn̄e deduc
me i iuſticia tua pp inimi-
cos meos: dirige i ꝯſpectu
tuo uiã meã Qm̄ nõ ē i ore
eoꝝ ueritas: cor eoꝝ uanū
ē Sepulcrū patēs ē guttur
eoꝝ ligu̅is ſuis doloſe age
bãt: iudica illos ds̄ Deci-
dant a cogitationibus ſuis
ſecūdū mlťitudīeꝫ īpietatū
eoꝝ expelle eos: qm̄ irrita
uerunt te dn̄e Et letenť
oēs q̇ ſperãt i te: i eternū
exultabūt et hitabis in eis
Et gľiabūť i te oēs q̇ di-
ligūt nomen tuū: quoniã
tu benedices iuſto Dn̄e ut
ſcuto: bone uoluntatis tue
coronaſti nos.
DOmine ne in furore
tuo arguas me: neq;
i ira tua corripias me Mi-
ſerere mei dn̄e qm̄ ifirmus
ſum: ſana me dn̄e quoniã
cõturbata ſūt oīa oſſa mea
Et anima mea turbata ē
ualde: ſed tu dn̄e uſq;quo
Conuertere dn̄e et eripe
aīaꝫ meã: ſaluū me fac pp
miſericordiã tuã Qm̄ nõ ē
i morte q̇ memor ſit tui: i
inferno aūt q̇s ꝯfitebiť tibi
Laboraui in gemitu meo

lauabo per ſigulas noctes
lectū meum: lacrimis meis
ſtratū meū rigabo Turba
tus eſt a furoꝛe oculꝰ meꝰ
inueteraui inter oēs inimicos
meos Diſcedite a me oēs q̄
opamini iniq̄tatē: quoniā
exaudiuit dn̄s uocē fletus
mei Exaudiuit dn̄s depca
tionē meā: dn̄s orōez meā
ſuſcepit Erubeſcāt ⁊ ↄtur-
bent uehement oēs inimici
mei: cōuertāt ⁊ erubeſcant
ualde uelocit. ¶ Ueniet
ecce rex excelſus cuꝫ ptāte
magna ad ſaluādas gētes
all'a ¶ Confortate
Seruite dn̄o i timoꝛe ⁊ ex
ultate ei cū tremoꝛe.
Deus iudex
Domine deꝰ meꝰ i te
ſpaui ſaluū me fac:
ex oībus pſequentibꝫ me ⁊
libera me Neq̄n rapiat ut
leo aīaꝫ meā: dū nō eſt qui
reddiat neqꝫ q̄ ſaluum me
faciat Dn̄e deꝰ meꝰ ſi feci
iſtud. ſi eſt iniq̄tas i maībꝫ

meis Si reddidi retribuē-
tibus mihi mala: decidam
merito ab inimicis mīs inanis
Perſeq̄t inimicꝰ aīaꝫ meaꝫ
cōphendat ⁊ cōculcet i ťra
uitam meā: ⁊ gl'iaꝫ meā in
puluerē deducat Exurge
dn̄e i ira tua: ⁊ exaltare in
finibꝰ inimicoꝝ meoꝛuꝫ Et
exurge dn̄e deꝰ meꝰ in p̄-
cepto qđ mandaſti: ⁊ ſina
goga pplo͛ꝝ circūdabit te.
Et pp hāc i altū regredē
dn̄s iudicat pplos Iudica
me dn̄e ſecūdū iuſticiā meā
et ſecūdū inocētiā meā ſup
me Cōſumet neq̄cia pccōꝝ
⁊ diriges iuſtū: ſcrutās cor
da et renes deus Iuſtum
adiutoꝛiū meū a dn̄o: qui
ſaluos facit rectos corde.
Deꝰ iudex iuſtus foꝛtis ⁊
paciens: nūq̄d iraſcitur p
ſingl'os dies Niſi conuerſi
fueritis gladiū ſuū uibrauit
arcū ſuū tetendit ⁊ parauit
illum Et in eo parauit
uaſa moꝛtis: ſagitas ſuas

ardētib⁹ effecit Ecce ptu-
rijt iniuſticiam et concepit
dolorez: ꝛ pepit iniq̄tatem
Lacū apuit ꝛ effodit eū: ꝛ
īcidit ī foueā quā fecit Cō
uertet᷑ dolor ei⁹ ī capud ei⁹:
ꝛ ī uerticē ipius iniq̄tas ei⁹
deſcendet Cōfitebor dn̄o
ſecūdū iuſticiā ei⁹: ꝛ pſallā
nomini dn̄i altiſſimi.

Domine dn̄s nr̄: q̄ȝ
admirabile eſt nom̄
tuū ī uniuerſa t̄ra Quoniā
eleuata eſt magīficētia tua
ſup celos Ex ore īfantiū ꝛ
lactātiū pfeciſti laudē ꝓpt̄
inimicos tuos: ut deſtruas
inimicū et ultorez Quoniā
uidebo celos tuos opa di-
gitoꝝ tuoꝝ: lunā et ſtellas
q̄ tu fūdaſti Quid ē hō q̄ȯ
mēor es ei⁹: aut fili⁹ hois
qm̄ uiſitas eū Minuiſti euȝ
paulomin⁹ ab āgelis glia
ꝛ honore coronaſti eum: ꝛ
cōſtituiſti eū ſ͛ opa manuū
tuaꝝ Oīa ſubieciſti ſub pe
dibus eius oues et boues
uniuerſas. inſ͛ ꝛ pecora cāpi
Volucres celi ꝛ piſces ma
ris: q̄ pābulāt ſemitas maris
Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ȝ adīrabile
ē nom̄ tuū ī uniuerſa t̄ra

Confitebor tibi dn̄e
in toto corde meo:
narrabo oīa mirabilia tua
Letabor ꝛ exultabo ī te:
pſallā noī tuo altiſſīe In
conuertendo īimicū meum
retrorſū: infirmabuntur et
pibūt a facie tua Quoniaȝ
feciſti iudiciū meū ꝛ cauſaȝ
meā: ſediſti ſup thronū qui
iudicas iuſticiā Increpaſti
gentes ꝛ pijt ipius: nomen
eoꝝ deleſti ietnū ꝛ in ſclm̄
ſcl̄i Inimici defecert̄ fra-
mee ī finē: ꝛ ciuitates eoꝝ
deſtruxiſti Perijt memoria
eoꝝ cū ſonitu: ꝛ dn̄s ī etnuȝ
pmanet Parauit ī iudicio
thronū ſuū ꝛ ipe iudicabit
orbē t̄re ī eq̄tate: iudicabit
pplos ī iuſticia Et fact⁹ ē
dominus refugiū pauperi:
adiutor ī oportunitatibus

i tribulatiõe Et ſpent in te
q̄ nouert nom̄ tuū: qm̄ nõ
dereliq̄ſti querētes te dn̄e.
Pſallite dn̄o q̄ hītat i ſyõ
annūciate iter gentes ſtudia
ei⁹ Qm̄ req̄rēs ſāguiēz eoꝝ
recordat⁹ ē: nõ eſt oblitus
clamorez paupuꝫ Miſerere
mei dn̄e: uide hūilitatem
meā de īimicis meis. Qui
exaltas me de portis mor
tis: ut ānūciez oēs laudati-
ones tuas i portis filie ſyõ
Exultabo ī ſalutari tuo:
infixe ſūt gentes ī interitu
quē fecerat In laqueo iſto
quē abſcōdert: cōphenſus
eſt pes eorū Cognoſcetur
dn̄s iudicia faciens: ī opibꝫ
manuū ſuaꝝ cōphenſus eſt
peccõr Cōuertant̄ peccõres
ī ifernū: oēs gētes q̄ obli-
uiſcūt̄ deū Qm̄ nõ in finez
obliuio erit paupis: pati-
enti'a paupū nõ pibit ī finē
Exurge dn̄e nõ ɔfortetur
hõ: iudicēt̄ gētes ī ɔſpectu
tuo Cōſtitue dn̄e legiſla-
torez ſup eos: ſciant gētes
qm̄ hoīes ſunt Ut qd dn̄e
receſſiſti longe: deſpicis in
oportuītatib⁹ ī tribulatiōe
Dū ſupbit impius īcendit̄
paup: cōprehendūt̄ ī ɔſilijs
q̄bus cogitant Qm̄ laudat̄
peccõr ī deſiderijs aīe ſue: ⁊
iniquis bn̄dicit̄ Exacerbauit
dn̄ꝫ peccõr: ſecūdū multitu-
dinez ire ſue nõ q̄ret Nõ ē
de⁹ ī cōſpectu ei⁹: inq̄nate
ſūt uie illi⁹ in omni tēpore
Auferūt̄ iudicia tua a fa-
cie ei⁹: oīuꝫ inimicoꝝ ſuoꝝ
dn̄abitur Dixit eiꝫ ī corde
ſuo nõ mouebor: a genera
tione in generationem ſine
malo Cui⁹ maledictione
plenū ē ⁊ amaritudīe ⁊ do
lo: ſub lingua ei⁹ labor et
dolor Sedet ī inſidijs cuꝫ
diuitibus ī occultis: ut īter-
ficiat īnocentem Oculi ei⁹
ī paupez reſpiciūt: inſidiat̄
ī abſcōdito q̄ſi leo ī ſpelūca
ſua Inſidiat̄ ut rapiat pau
perem: rapere paupez duꝫ

attrabit eū In laqueo ſuo
humiliabit euꝫ: iclinabit ſe et
cadet cū dn̄at⁹ fuerit pau-
perū Dixit eiꝫ i corde ſuo
oblit⁹ eſt de⁹: auertit faciē
ſuā ne uideat i finē Exur-
ge dn̄e de⁹ exaltetur man⁹
tua: ne obliuiſcaris paupū
Propt̄ q̄d irritauit impius
deuꝫ: dixit eiꝫ in corde ſuo
nō requiret Uides qm̄ tu
laborē ꝛ dolorē cōſideras
ut tradas eos i man⁹ tuas
Tibi derelict⁹ eſt pauper
orphano tu eris adiutor.
Cōtere brachiū pccōris ꝛ
maligni: q̄retur peccatum
illi⁹ et non inuenietur Dn̄s
regnabit i eternū ꝛ i ſeculū
ſeculi: pibitis gētes de t̄ra
illi⁹ Deſideriū pauperum
exaudiuit dn̄s: pparationē
cordis eorū audiuit auris
tua Iudicare pupillo et
humili: ut nō apponat ultra
magnificare ſe hō ſup t̄rā
In domino confido
quomodo dicitis aie
mee: traſmigra i montem
ſicut paſſer Qm̄ ecce pecca
tores itendert̄ arcū parauert̄
ſagittas ſuas i pharetra:
ut ſagittēt i obſcuro rectos
corde Qm̄ que pfeciſti de-
ſtruxerūt: iuſt⁹ aūt q̄d fecit
Dn̄s i tēplo ſācto ſuo: dn̄s
i celo ſedes ei⁹ Oculi ei⁹ i
paupeꝫ reſpiciūt: palpebre
ei⁹ iterrogāt filios hoīum
Dn̄s iterrogat iuſtum et
impiū: q̄ aūt diligit iniq̄tatē
odit aīaꝫ ſuā Pluet ſuper
pccōres laq̄os ignis: ſulfur
ꝛ ſp̄s pcellaꝝ: pars calicis
eoꝝ Qm̄ iuſt⁹ dn̄s ꝛ iuſti-
ciam dilexit: eq̄tatem uidit
uult⁹ ei⁹ ¶ Confortate
man⁹ diſſolutas cōfortami
dicite ecce de⁹ n̄r ueniet et
ſaluabit nos all'a.
Gaudete oēs ¶ Deus
iudex iuſt⁹ fortis ꝛ lōganis
nūq̄d iraſcit̄ p ſīglos dies
¶ Tu dn̄e.
Saluū me fac domie
qm̄ defecit ſāct⁹: qm̄

diminute ſūt ueritates a filijs
hominū Vana locuti ſunt
uniuſq̄ſq3 ad ꝓximū ſuum:
labia doloſa i corde ⁊ cor-
de locuti ſūt Diſpdat dn̄s
uniuerſa labia doloſa : et
linguam magniloquā Qui
dixerūt linguā nr̄am magni
ficabim⁹ labia nr̄a a nobis
ſūt: q̄s nr̄ dn̄s eſt Propter
miſeriā iopū ⁊ gemitū pauperū
nūc exurgā dixit dn̄s Po-
nam i ſalutari : fiducialiter
agam in eo Eloquia dn̄i
eloquia caſta: argētū igne
examinatū ꝓbatū t̄re purga-
tum ſeptuplū Tu domine
ſeruabis nos et cuſtodies
nos: a generatiōe ac i et̄nū
In circuitu impij ābulant :
ſecūdū altitudinē tuā mul-
tiplicaſti filios hominū
Usq3 quo dn̄e obli-
uiſceris me in finem:
uſq3 quo auertis faciē tuam
a me Quā diu ponā ↄſilia
i aīa mea: dolorem i corde
meo ꝑ diem Uſq3 quo ex-
altabit̄ īimic⁹ me⁹ ſup me:
reſpice ⁊ exaudi me dn̄e d̄s
meus Illumīa oculos meos
ne ūq̄3 obdormiā i morte:
neq̄n dicat īimic⁹ me⁹ ꝑua
lui aduerſ⁹ eū Qui tribulāt
me exultabūt ſi mot⁹ fuero
ego aūt i mīa tua ſperaui.
Exultabit cor meū i ſalu-
tari tuo : cantabo dn̄o qui
bona tribuit mihi ⁊ pſallā
nomini dn̄i altiſſimi.
Dixit īſipiēs i corde
ſuo: nō ē de⁹ Cor-
rupti ſunt ⁊ abhoīabiles
facti ſūt i ſtudijs ſuis: nō ē
q̄ faciat bonū non eſt uſq3
ad unū Dn̄s de celo pro-
ſpexit ſup filios hoīm : ut
uideat ſi eſt itelligens aut
req̄rēs deū Oēs declinauerūt
ſimul inutiles facti ſūt: nō ē
q̄ faciat bonū non eſt uſq3
ad unū Sepulcrū patens ē
guttur eorum linguis ſuis
doloſe agebant: uenenum
aſpidum ſub labijs eorum.
Quorum os maledictione ⁊

amaritudīe plenū ē ueloces
pedes eoꝝ ad effūdendum
ſanguīez Contritio ꝛ īfeli
citas ī uijs eoꝝ ꝛ uiā pacis
non cognouert: nō ē timoꝛ
dei añ oclos eoꝛuz Nonne
cognoſcent oēs qui opant̄
iniq̄tatez: q̄ deuoꝛāt plebē
meā ſicut eſcaz panis Dñz
nō īuocauert illic trepida-
uert tioꝛe: ubi nō erat tioꝛ
Quoniā dñs ī generatiōe
iuſta ē ꝯſiliū īopis ꝯfudiſtis
qm̄ dñs ſpes ei⁹ eſt Quis
dabit ex ſyō ſalutare iſrl̄:
cū auerterit dñs captiuita
tem plebis ſue: exultabit
iacob ꝛ letabit̄ iſrael.

Domine q̄s hītabit ī
tabernaclo tuo aut
q̄s req̄ſcet ī monte ſancto
tuo Qui igredit̄ ſie macla
ꝛ opatur iuſticiā Qui loq̄t
ueritatez ī coꝛde ſuo: q̄ nō
egit dolū ī ligua ſua Nec
fecit ꝓxio ſuo malum: et
obꝓbꝛiū nō accepit aduer
ſus ꝓxios ſuos Ad nihilū

deduct⁹ eſt ī cōſpectu eius
malign⁹: timentes aūt dñz
gloꝛificat Qui iurat ꝓxio
ſuo ꝛ nō decipit q̄ pecuniā
ſuā nō dedit ad uſuram: ꝛ
munera ſup īnocētem nō
accepit Qui facit hec: non
cōmouebit̄ ī eternū. An.
Gaudete oēs ꝛ letami ecce
q̄a ueiet de⁹ ultioīs addu-
cens retributōnē ip̄e ueiet
et ſaluabit nos. Verſus.
ex ſyō ſpēs decoꝛis ei⁹ ℟.
De⁹ nr̄ maifeſte ueiet An.
Alla lapis reuolut⁹ ē alla.
ab hoſtio mouumenti alla
alla. ℣. Surrexit dñs de
ſepulchro alla. ℟. Qui ꝑ
nobis pepēdit ī ligno alla.
An. Tu dñe ſuabis nos
ꝛ cuſtodias nos. ℣. Meōr
ſui nocte nois tui dñe. ℟.
Et cuſtodiui legem tuam.
In. ii. noct. an. tpr aduēt.
Gaude et letare. Tēpoꝛe
paſcali Anti. Alleluya.
Quez q̄ris. Alio tpīe an.
Bonoꝝ meoꝝ. pſalmus.

Conſerua me domine qm̄ ſperaui in te dixi dn̄o de⁹ me⁹ es tu: quoniā bonoꝝ meorum non eges Sanctis q̄ ſūt ī terra eius mirificauit oēs uoluntates meas ī eis Multiplicate ſūt īfirmitates eoꝝ: poſtea accelauerūt Nō congregabo ꝯuenticula eoꝝ de ſāguibꝫ nec meōr ero nominū eoꝝ p labia mea Dn̄s ps here ditatis mee et calicis mei: tu es q̄ reſtitues hereditatē meā mihi Funes ceciderīt mihi ī p̄clarís: ⁊ eīꝫ hereditas mea p̄clara eſt mihi. Benedicam dn̄ꝫ q̄ tribuit mihi itellectū: īſup ⁊ uſqꝫ ad noctem īcrepuerūt me renes mei Prouidebā dn̄ꝫ in ꝯſpectu meo ſemp: qm̄ adextris eſt mihi ne ꝯmouear Propter hoc letatū ē cor meū et exultauit līgua mea: īſup et caro mea req̄eſcet ī ſpe Qm̄ nō dereliq̄s aīaꝫ meam ī inferno: neqꝫ dabis ſanctum tuū uidere corruptionē Notas mihi feciſti uias uite adimplebis me leticia cum uultu tuo: delectatioēs ī dextera tua uſqꝫ ī fineꝫ. ¶ Gaude et letare filia ierl'ꝫ ecce rex tuus ueniet tibi ſyon noli tiere: q̄ꝛ cito ueiet ſal⁹ tua. O Rex nr̄. ¶ Bōꝛū meoꝝ nō īdiges ī te ſpaui conſerua me domīe.

Propter uerba.

Exaudi dn̄e iuſticiam meā: itende dep̄cationeꝫ meaꝫ Aurib⁹ pcipe oꝛoeꝫ meam: non ī labijs doloſis De uultu tuo iudicium meū pdeat: oculi tui uideant eq̄tates Probaſti cor meum ⁊ uiſitaſti nocte igne me exaīaſti: ⁊ non eſt īueta ī me iniq̄tas Et non loquat̄ os meū opa hoīuꝫ: ꝑpter uerba labioꝝ tuoꝛū ego cuſtodiui uias duras. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: ut nō moueāt̄

ueſtigia mea Ego clamaui qm̄ exaudiſti me: d̄s iclina aurē tuam mihi: ꝛ exaudi uerba mea. Mirifica mias tuas: q̇ ſaluos facis ſpātes i te A reſiſtentib; dextere tue: cuſtodi me ut pupillā ocl̄i Sub ūbra allaꝝ tuaꝝ ꝓtege me a facie ipioꝝ q̇ me afflixerūt Inimici mei aīaꝫ meam circūdederunt adipē ſuū ꝯcluſerūt: os eoꝝ locutū ē ſupbiā Proicientes me nūc circūdederunt me: ocl'os ſuos ſtatuerūt declīar ī trā Suſceperūt me ſicut leo parat⁹ ad pdā: et ſic catul⁹ leonis hitās ī abditis Exurge dn̄e pueni eū et ſupplanta eū eripe aīaꝫ meaꝫ ab impio: frameā tuā ab īmicis man⁹ tue Domine a paucis de trā diuide eos in uita eoꝝ: de abſconditis tuis adiplet⁹ eſt ueter eorū Saturati ſūt filijs: ꝛ dīſerūt reliquias ſuas puulis ſuis. Ego aūt ī iuſticia appebo

cōſpectui tuo: ſaciabor cū apparuerit glīa tua.
Rex nr̄ aduenīet xp̄s quem Johānes p̄dicauit agnum eſſe uentuꝝ ¶ Ecce ueīo cito. ¶ Propter uerba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodiui uias duras ¶ Diligā te.

Diligā te dn̄e fortitudo mea dominus firmamentū meū ꝛ refugiū meū: ꝛ liberator me⁹ De⁹ me⁹ adiutor me⁹: ꝛ ſpabo in eū Protector meus et cornu ſalutis mee: ꝛ ſuſceptor me⁹ Laudās īuocabo dn̄ꝫ: ꝛ ab īmicis meis ſaluus ero Circūdederūt me dolores mortis: ꝛ torrētes iniq̇tatis ꝯturbauerūt me. Dolores īferi circūdederūt me: p̄occupauerūt me laq̄i mortis. In tribulatione mea īuocaui dn̄ꝫ: ꝛ ad deū meū clamaui Et exaudiuit de templo ſancto ſuo uocē meā: ꝛ claōr me⁹ ī ꝯſpectu eius itrouiit in aures eius.

Cōmota ē et cōtremuit
terra: fundamēta montium
cōturbata ſūt ⁊ ↄmota ſunt:
qm̄ iratus ē eis. Aſcendit
fumus in ira eiꝰ: ⁊ ignis a
facie eiꝰ exarſit: carbones
ſucceſi ſūt ab eo. Inclina-
uit celos ⁊ dſcēdit: ⁊ caligo
ſub pedibꝫ eiꝰ. Et aſcēdit
ſup cherubi ⁊ uolauit: uola
uit ſup pēnas uentoꝝ. Et
poſuit tenebras latibulum
ſuū in circuitu eiꝰ taberna-
culū eiꝰ: tenebroſa aqua in
nubibꝰ aeris. Preſulgore
ī cōſpectu eiꝰ nubes tran-
ſierūt. grādo ⁊ carbones i-
gnis. Et intonuit de celo
dn̄s: et altiſſimꝰ dedit uocē
ſuā grādo ⁊ carbōes ignis.
Et miſit ſagittas ſuas et
diſſipauit eos: fulgura mul
tiplicauit ⁊ ↄturbauit eos.
Et apparuerūt fōtes aq̄rū
⁊ reuelata ſūt fūdamētū or-
bis terraꝝ. Ab increpatiōe
tua dn̄e: ab īſpiratōe ſpūs
ire tue. Miſit de ſūmo et

accepit me: ⁊ aſſūpſit me
de aq̄s multis. Eripuit me
d inimicis meis fortiſſis ⁊
ab his q̄ odērūt me: qm̄ cō-
fortati ſūt ſup me. Preue
nerunt me in die afflictiōis
mee: et factꝰ ē dn̄s ꝓtector
meꝰ. Et eduxit me ī latitu
dīe ſaluū me fecit qm̄ uolu
it me. Et retribuet mihi
dn̄s ſecūdū iuſticiā meā: et
ſm puritatē manuū meaꝝ
retribuet mihi. Quia cu-
ſtodiui uias dn̄i: nec impie
geſſi a deo meo. Qm̄ oīa
iudicia eiꝰ ī ↄſpectu meo: et
iuſticias eiꝰ nō repuli a me
Et ero īmaculatꝰ cū eo:
⁊ obſeruabo me ab iniq̄tate
mea. Et retribuet mihi
dn̄s ſm iuſticiā meā: ⁊ ſm
puritatē manuū mearū in
ↄſpectu oculoꝝ eiꝰ. Cum
ſācto ſāctꝰ eris ⁊ cū uiro in
nocēte innocens eris. Et
cū electo electꝰ eris: ⁊ cū p-
uerſo peruerteris. Qm̄ tu
ppl̄m humilē ſaluū facies: ⁊

oculos ſupboꝝ̄ humiliabis.
Quī tu illuīas lucernam
meā dn̄e: deꝰ meꝰ illumina
tenebras meas. Qm̄ in te
eripiar a tēptatione: ⁊ ī do
meo trāſgrediar murum.
Deus meꝰ īpoluta uia eiꝰ
eloq̇a dn̄i igne examinata:
ꝓtectoꝛ ē oīuꝫ ſpātiū in ſe
Qm̄ q̇s deꝰ p̄ter dn̄ꝫ: aut
q̇s ds p̄ter dn̄ꝫ nr̄m. Deus
q̇ p̄cīxit me uirtute ad bel
lū: ⁊ poſuit īmaculatā uiaꝫ
meam. Qui perfecit pedes
meos tāq̄ꝫ ceruoꝝ: ⁊ ſuper
excelſa ſtatuens me. Qui
docet manꝰ meas ad p̄liū:
⁊ poſuiſti ut arcum ereum
brachia mea. Et dediſti
mihi ꝓtectionē ſalutis tue
⁊ dextera tua ſuſcepit me.
Et diſciplina tua coꝛrexit
me ī fineꝫ: ⁊ diſciplina tua
ip̄a me docebit. Dillataſti
greſſus meos ſubtus me:
et nō ſūt īfirmata ueſtigia
mea. Perſequar inimicos
meos ⁊ ꝯp̄hēdā illos: ⁊ nō
conuertar donec deficiant.
Cōfrigā illos nec poterūt
ſtare: cadēt ſubtus pedes
meos. Et p̄cīxiſti me uir-
tute ad bellū: ⁊ ſupplātaſti
īſurgētes ī me ſubꝰ me. Et
īimicos meos dediſti mihi
doꝛſuꝫ: ⁊ odiētes me diſp-
didiſti. Clamauerūt nec erat
qui ſaluos faceret: ad dn̄ꝫ
nec exaudiuit eos. Et ꝯ-
minuam eos ut puluerem
ante faciem uēti: ut lutum
plateaꝝ̄ delebo eos. Eri-
pies me de cōtradictioibꝰ
pp̄li: cōſtitues me ī capud
gentiū. Populꝰ quem non
cognoui ſeruiuit mihi: in
auditu auris obediuit mihi.
Filij alieni mētiti ſūt mihi
filij alieni īueterati ſunt: et
claudicauerūt a ſemitis ſuis.
Viuit dn̄s ⁊ bn̄dictus deꝰ
meꝰ: ⁊ exaltetur ds ſalutis
mee. Deꝰ q̇ das uindictas
mihi et ſubdis pp̄los ſub
me: liberatoꝛ meꝰ de īimi-
cis meis iracūdis. Et ab

iſurgentibꝫ i me exaltabis me a uiro iīquo eripies me Propter ea cõfitebor tibi i natoib⁹ dñe: ⁊ nomi tuo pſalmū dicā Magnificans ſalutes regis eius et faciēs miaꝫ chriſto ſuo dauid: et ſemi ei⁹ uſqꝫ i ſclm ¶ Ecce uenio cito et merces mea mecū ē: dicit dñs dare unicuiqꝫ ſecūdum opa ſua ¶ Emitte agnū dñe dñatorē terre. ¶ De petra deſerti ad mõteꝫ filie ſyon.
Alła quē q̄ris mulier alła
uiuente cū mortuis alła
Surrexit dñs uere alła
Et apparuit ſymoni alła.
¶ Diligā te dñe uirt⁹ mea
¶ Qm tu illuīas lucernaꝫ meā dñe ¶ De⁹ me⁹ illuia tenebras meas
Gabriel angel⁹ ℟ Alła
Non ſūt loquelle.

CEli enarrāt gloriaꝫ dei: ⁊ opa manuū ei⁹ āñūtiat firmamentū Dies diei eructat uerbum: ⁊ nox nocti idicat ſciaꝫ Nõ ſunt loq̄lle neqꝫ ſmões: quoruꝫ non audiāt uoces eoꝝ In oēꝫ trā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ i fines orbis tre uerba eoꝝ In ſole poſuit tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe tāq̄ꝫ ſpõſus pcedens de thalamo ſuo. Exultauit ut gigas ad currendam uiam: a ſūmo celo egreſſio ei⁹ Et occurſ⁹ ei⁹ uſqꝫ ad ſūmū ei⁹: nec eſt q̄ ſe abſcondat a calore eius. Lex dñi īmaculata ↄuertens aīas teſtioniū domini fidele: ſapiam p̄ſtās puulis Iuſticie dñi recte letificātes corda: p̄ceptum domi lucidū illuiāns ocłos Tior dñi ſanct⁹ pmanet in ſclm ſcłi: iudicia dñi uera iuſtificata i ſemet ipa Deſiďabilia ſup auꝝ ⁊ lapidē pcioſū multū: et dulciora ſup mel ⁊ fauū Et eiꝫ ſeruus tuus cuſtodit ea: i cuſtodiendis illis retributio multa De licta q̄s itelligit ab ocultis

meis mūda me: ⁊ ab alieīs pce ſeruo tuo. Si mei non fuerit dn̄ati tūc imaculat᷒ ero: ⁊ emūdabor a delicto maxio Et erūt ut ↄplaceāt eloq̄a oris mei: ⁊ meditatō cordis mei i ↄſpectu tuo ip Dn̄e adiutor meus ⁊ redemptor me᷒. ¶ Gabriel āgel᷒ locut᷒ ē marie dicens aue gr̄a plena dn̄s tecum bn̄dicta tu iter mulieres ⁊ bn̄dict᷒ fruct᷒ uentris tui. ¶ Maria dixit. ¶ Non ſūt loq̄lle neq; ſermones: quor nō audiāt uoces eor ¶ Exaudiat.

Exaudiat te dn̄s i die tribulatōis: ptegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxiliū d ſacto ⁊ d ſyō tueat᷒ te. Meōr ſit ois ſacrificij tui: ⁊ holocauſtū tuuȝ pigue fiat. Tribuat tibi ſecūduȝ cor tuū: ⁊ oē ↄſilium tuū cōfirmet. Letabimur i ſalutari tuo: ⁊ i noīe di nr̄i magnificabimur. Impleat dn̄s oēs petitōes tuas: nūc cognoui q̄m ſaluū fecit dn̄s xpm ſuum Exaudiet illū de celo ſācto ſuo: i potentatibȝ ſal᷒ dextere eius Hi i curribȝ ⁊ hi in equis nos autē i noīe dn̄i dei nr̄i inuocabim᷒ Ipi obligati ſūt et ceciderūt nos autem ſurreximus ⁊ erecti ſumus. Dn̄e ſaluū fac regeȝ ⁊ exaudi nos i die q̄ iuocarim᷒ te. ¶ Maria dixit putas q̄lis eſt iſta ſalutatio: quia cōturbata ē aīa mea: et q̄ paritura ſu regē: q̄ clauſtr̄ uirginitatis mee nō uiolabit ¶ Exaudiat te dn̄s i die tribulatōis ¶ Dn̄e in uirtute.

Domine i uirtute tua letabit rex: et ſuper ſalutare tuū exultabit uehemēter Deſideriū cordis ei᷒ tribuiſti ei: ⁊ uoluntate labiorū ei᷒ nō fraudaſti eū Qm̄ pueniſti eū i bn̄dictiōibȝ dulcedinis poſuiſti i

capite ei⁹ coꝛonā de lapide
ꝑcioſo Uitā peciJt a te et
tribuiſti ei: lōgitudīē dieꝝ
ī ſeculū ꝛ in ſeculum ſeculi
Magna ē glīa ei⁹ ī ſaluta-
ri tuo : gloꝛiam ꝛ magnū
decoꝛē īpones ſup eū Qm̄
dabis eū ī bn̄dictionem in
ſcl'm ſcl'i: letificabis eum ī
gaudio cū uultu tuo. Qm̄
rex ſpat ī dn̄o ꝛ ī mīa altiſ
ſimi nō ꝯmouebit̄ Inue-
niat̄ man⁹ tua oīb⁹ īimicis
tuis: dextā tua īueīat oēs q̇
te oderunt. Pones eos ut
clibanū ignis ī tp̄e uultus
tui : dn̄s ī ira ſua cōt̄babit
eos ꝛ deuoꝛabit eos ignis
Fructū eoꝝ de t̄ra ꝑdes :
ꝛ ſem̄ eoꝝ a filijs hominū
Qm̄ declinauert̄ ī te mala:
cōgitauerūt ꝯſilia que non
potuert̄ ſtabilir̄ Qm̄ pōes
eos doꝛſū in reliquijs tuis
ꝑparabis uultū eoꝛū Ex-
altare domīe ī uirtute tua.
cātabim⁹ ꝛ pſalem⁹ uirtu-
tes tuas. ¶ In aduētu

ſſimi regis mūdent̄ coꝛda
hoīuꝫ ut digne ābulem⁹ in
occurſuꝫ illi⁹ : q̇a ecce ueīet
ꝛ nō tardabit ¶ Egrediet̄
dn̄s de loco ſancto ſuo
Ueīet ut ſaluet ppl'm ſuū.
¶ All'a noli flere maria
all'a ſurrexit dn̄s alleluya
all'a. ¶ Gauiſi ſūt diſcipl'i
all'a. Uiſo dn̄o all'a.
Dn̄e ī uirtute tua letabit̄
rex. ¶ Exaltare dn̄e ī uir-
tute tua. ¶ Cātabimus et
pſalem⁹ uirtutes tuas.
Te deū laudamus
te dn̄ꝫ cōfitemur
Te eternū pr̄eꝫ
oīs t̄ra ueneratur. Tibi oēs
angeli tibi celi: et uniuerſe
poteſtates Tibi cherubī ꝛ
ſeraphin : in ceſſabili uoce
ꝓclamāt Sanctus Sanct⁹
Sanctus dn̄s ds̄ ſabaoth
Pleni ſūt celi et terra ma
ieſtatis glīe tue Te glioſ⁹
apoſtoloꝝ choꝛ⁹. Te ꝓ-
phetaꝝ: laudabilis numer⁹
Te martirū candidatus :

laudat exercit⁹ Te p orbē
terraȝ: ſcta cōfitet ecclesia
Patrez imēſe maieſtatis
Venerandū tuum ueꝛ: ⁊
unicū filium Sanctū quoqȝ
paclitū ſpiritū Tu rex glie
xpe Tu pris ſepitn⁹ es fili⁹
Tu ad liberādū ſuſceptu-
rus hoiez: nō horruiſti uir
gis utꝛ Tu dvicto mortis
acculeo: appuiſti credētibȝ
regna celoꝛ Tu ad dextaȝ
dei ſedes: i gliaȝ pris Iu-
dex crederis eē uētur⁹ Te
ergo q̄s tuis famlis ſubuei
quos pcioſo ſāguie ředeiſti
Eterna fac cū ſāctis tuis:
i glia numerari Saluū fac
pplm tuū dñe: ⁊ bñdic he-
reditati tue Et rege eos: ⁊
extolle illos uſqȝ i eternuȝ
Per ſiglos dies: bñdicim⁹
te Et laudam⁹ nom tuū i
ſclm: ⁊ i ſclm ſcli Dignare
dñe die iſto: ſine pccō nos
cuſtodire Miſerere nři dñe
miſerere nři Fiat mia tua
dñe ſup nos: quēadmoduȝ
ſpauim⁹ i te In te domie
ſpaui nō ɔfūdar i eternuȝ.
¶ Allā.
Dñs regnauit decoreȝ
īdut⁹ ē: īdut⁹ ē forti-
tudinez et pcīxit ſe Et eñ
firmauit orbez tre: qui nō
cōmouebit Parata ſedes
tua ds: ex tūc a ſeclō tu es
Elleuauerīt fluia dñe: elle-
uauerūt fluia uocem ſuam
Elleuauerīt fluia fluctus
ſuos: a uocibȝ aqꝛ mltarū
Mirabiles elatiōes maris
mirabilis i altis dominus
Teſtionia tua credibilia
facta ſūt nimis: domū tuā
decet ſactitudo domine in
longitudine dieꝛ.
Iubilate do ois tra:
ſuite dño i leticia Intro-
ite i ɔſpectu ei⁹ i exltatiōe
Scitote qm dñs ipe ē ds
ipe fecit nos ⁊ nō ipſi nos
Popul⁹ ei⁹ ⁊ oues paſcue
ei⁹: itroite portas ei⁹ i con
feſſiōe: atria ei⁹ i hymnis
ɔfitemi illi Laudate nom

ei⁹ qm̄ ſuauis ē dñs ī eternū mia ei⁹: ⁊ uſq; ī generatiōe ⁊ generationē ueritas ei⁹.

Deus de⁹ meus ad te dē luce uigilo Sitiuit ī te aīa mea: quā mltiplicit tibi ⁊ caro mea. In terra deſerta ī uia ⁊ ī aquoſa ſic ī ſcto appui tibi: ut uiderē uirtutē ⁊ glīa; tua; Qm̄ melior ē mia tua ſup uitas labia mea laudabūt te Sic bñdicā ī uita mea: et ī noīe tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe et piguedine repleat aīa mea: et labijs exultationis laudabit os meū Si mēor fui tui ſup ſtratū meū ī matutinis me ditabor ī te: q̄a fuiſti adiutor meus Et ī uelamento alla; tua; exultabo: adhe ſit aīa mea poſt te me ſuſcepit dextera tua Ipſi uero in uanū q̄ſierūt aīa; meam itroibūt ī iferiora t̄re: tradent ī man⁹ gladij partes uulpiū erūt Rex uero letabit ī deo laudabūt oēs qui iurant ī eo: q̄a obſtructum eſt os loquētiū īiqua. Deꝰ miſereat n̄ri ⁊ bñdicat nobis illuiet uultū ſuū ſup nos et miſereat n̄ri Ut cognoſcam⁹ ī terra uiā tuā: ī oīb⁹ gētib⁹ ſalutare tuū. Cōfiteāt tibi ppl̄i de⁹: cōfiteāt tibi ppl̄i oēs Letent ⁊ exultēt gētes qm̄ iudicas ppl̄os ī eq̄tate ⁊ gentes ī t̄ra dirigis Cōfiteant tibi ppl̄i dš ɔfiteāt tibi ppl̄i omnes: t̄ra dedit fructū ſuū Bñdicat nos dš de⁹ n̄r. bñdicat nos deus ⁊ metuāt eū oēs fines t̄re Allā allā allā. ¶ Tres pueri.

Allā al. al. al. al. al. al. al. al. al. al. ℣ Surrexit xp̄s.

Benedicite oīa opera dñi dño: laudate et ſuperexultate eum ī ſecula. Bñdicite angeli dñi dño: bñdicite celi dño Bñdicite aque oēs q̄ ſup celos ſunt dño: bñdicite oēs uirtutes

dñi dño Bñdicite ſol ꝛ lũa dño: bñdicite ſtelle celi dño Bñd iber ꝛ ꝛos dño: bñdicite oĩs ſps dĩ dño Bñdicite ignis ꝛ eſtus domino: bñdicite frigꝰ ꝛ eſtas dño. Bñdicite ꝛores ꝛ pruina dño: bñdicite gelu ꝛ frigꝰ dño Benedicite glacies et niues dño: bñdicite noctes ꝛ dies dño Bñdicite lux ꝛ tenebre dño: benedicite fulgura ꝛ nubes dño Bñdicat t̃ra dñz: laudet ꝛ ſuperexaltet eũ in ſc̃la Bñdicite mõtes et colles dño: bñdicite uniuerſa germinãtia ĩ t̃ra dño Benedicite fõtes dño: bñdicite maria ꝛ fluĩa dño Bñdicite cete ꝛ oĩa q̃ mouentᷣ in aq̃s dño: beneđ oẽs uolucres celi dño Benedicite oẽs beſtie ꝛ pecoꝛa domino: benedicite filij hoĩuz domino Benedicat iſrael dominũ: laudet et ſuperexaltet eũ ĩ ſc̃la Benedicite ſacerdotes dñi dño:

benedicite ſui domini dño Beneđ ſps ꝛ aĩe iuſtoꝛuz domio: beneđ ſcĩ ꝛ huiles coꝛde domino Benedicite anania azaria miſael dño laudate ꝛ ſupexaltate eũ in ſc̃la Benedicamus p̃rez ꝛ filiũ cu ſc̃to ſpu: laudemus et ſupexaltemᷣ eũ in ſc̃la. Benedictꝰ es domine in firmamẽto celi: ꝛ laudabil̃ ꝛ gl̃ioſus ꝛ ſupexaltatᷣ ĩ ſc̃la

¶ Tres pueri iuſſu regis ĩ foꝛnacez miſſi ſũt nõ tiñtes flãmaz ignis dicentes bñdictꝰ dĩs. ¶ Surrexit xp̃s đ ſepulchꝛo q̃ liberauit tres pueros de camĩo ignis ardẽtis all̃a. ¶ All̃a.

Laudate dñz de celis laudate eũ ĩ excelſis. Laudate eũ oẽs ãgeli eiꝰ: laudate eũ oẽs uirtutes eiꝰ Laudate eum ſol ꝛ luna: laudate eũ ſtelle ꝛ lumen Laudate eũ celi celoꝝ: ꝛ aq̃ q̃ ſup celos ſũt laudent nomẽ dñi. Quia ipſe dixit

ꝛ facta ſūt: ipe mandauit ꝛ
creata ſūt Statuit ea i etnū
ꝛ i ſclm ſcli pceptū poſuit
ꝛ nō pteribit Laudate dnꝫ
de terra: drachones et oēs
abyſſi Ignis grando nix
glacies ſps pcellaꝝ: q̄ fa-
ciūt uerbū ei⁹ Mōtes ꝛ oēs
colles: ligna fructifera et
oēs cedri Beſtie ꝛ uniuerſa
pecora: ſpētes ꝛ uolucres
pennate Reges tre et oēs
ppli pricipes ꝛ oēs iudices
tre Iuuenes ꝛ uirgies ſe-
nes cum iunioribꝫ laudent
nomen dnī: q̄a exaltatū eſt
nomen ei⁹ ſolius Cōfeſſio
ei⁹ ſup celū ꝛ trā: ꝛ exalta-
uit cornu ppli ſui Hymnus
oībꝫ ſcīs ei⁹: filijs iſrael
pplo appiquāti ſibi.

Cantate dnō cāticuꝫ
nouū: laus ei⁹ i ec-
cleſia ſcōꝝ Letet iſrael in
eo q̄ fecit eum ꝛ filie ſyon
exultēt i rege ſuo Laudēt
nomē ei⁹ i choro: i tympāo
ꝛ pſalterio pſallāt ei Quia
bnplacitū ē dnō in populo
ſuo: ꝛ exaltabit māſuetos i
ſalutē Exultabūt ſancti i
gloria: letabūt i cubilibus
ſuis. Exultationes dei in
gutt'e eoꝝ ꝛ gladij ācipites
i maibꝫ eoꝝ Ad faciēdam
uīdictā i natioibꝫ: icrepati
ōes ꝛ i pplis Ad alligādos
reges eoꝝ i ꝯpedibꝫ: ꝛ no-
biles eoꝝ i maicis ferreis.
Ut faciant i eis iudicium
cōſcriptū: gl'ia hec ē oibus
ſcīs eius.

Laudate dnꝫ i ſāctis
ei⁹: laudate eū i fir-
mamto uirtutis ei⁹ Laudā
eū in uirtutib⁹ ei⁹: laudate
eū ſcdm mltitudiēꝫ magni
tudis ei⁹. Laud eū i ſono
tube: laudate eū i pſalterio
ꝛ cithara Laudate eum in
tipano ꝛ choro: laudate eū
in cordis ꝛ organo Laud
eū i cibalis beneſonātibꝫ
laudate eū i cibalis iubila-
tionis: oīs ſps laudet dnꝫ.
Allā allā allā.

Benedictio ⁊ claritas ⁊ ſapia ⁊ grãꝝ actio honoꝛ uirtꝰ ⁊ fortitudo dõ nr̃o in ſecula ſeculoꝝ amē

℟. Deo gratias .

Seqns hymnꝰ dĩ ĩ laudibꝰ dñicalibꝰ ab oct̃a epye uſqꝫ a dñicã .i. xl'e Et a kl'. oct. uſqꝫ ad aduētũ . Hymnꝰ .

Eterne rex conditoꝛ noctē dieqꝫ q̃ regis ⁊ tēpoꝝ das tp̃ra ut alleues faſtidiũ Preco diei iã ſoet noctis ꝓfūde puigil: nocturna lux uiãtibus a nocte noctē ſegregãs Hoc excitatus lucifer ſoluit polum caligīe: hoc oĩs erroꝝ chorus uiã nocēdi deſerit Hoc nauta uires colligit : põtiqꝫ miteſcũt freta: hoc ipſa petra eccl'ie canente culpaꝫ diluit Surgamꝰ ergo ſtrenue gallus iacētes excitat: ⁊ ſõnolētos icrepat gallꝰ negãtes arguit Gallo canēte ſpes redit egris ſalꝰ refūdit: mucro latroĩs odit lapſis fides reuertit̃ Ieſu labentes reſpice ⁊ nos uidendo corrige : ſi reſpicis lapſi ſtabũt fletuqꝫ culpa ſoluit̃ Tu lux ĩfulge ſēſibꝫ mentiſqꝫ ſõnum diſcute : te nr̃a uox primũ ſõnet et oꝛa ſoluamꝰ tibi. Deo pr̃i ſit glĩa eiꝰ qꝫ ſoli filio: cum ſpũ paraclito ⁊ nunc ⁊ ĩ ꝑpetuum . amen.

Hymnꝰ ſubſcriptꝰ dĩ ĩ laudibꝰ dñicalibꝰ ab oct'. pen. uſqꝫ ad kl'. octo. Hymnus

Ecce iã noctis tenuat̃ umbra lucis auroꝛa rutilans coruſcat: nixibus totis rogitemꝰ oēs cunctipotentē Ut deꝰ nr̃ miſ[e]ratꝰ ōeꝫ pellat langorē tribuat ſalutē dōet ⁊ nobis pietate pr̃is regna poloꝝ Preſtet hoc nobis deitas btã pr̃is ac nati pͥterqꝫ ſcti ſp̃s cuiꝰ roboat ĩ oĩ glĩa mũdo. am̃

℣ Dñs regnauit decoreꝫ īduit. ℟. Induit dñs foꝛtitudineꝫ et p̃cinxit ſe uirtute.

Verſiculus iſte dī in dñicis diebꝫ ab octā epye uſqꝫ ad dñicā lxx. ⁊ ab octaua pēn. uſqꝫ ad aduentū. ps

Benedictus dñs deꝰ iſrael: qꝛ uiſitauit et fecit redēptionē plebis ſue Et erexit cornu ſalutis nobis: ī domo dauid pueri ſui Sicut loquutꝰ ē p os ſctoꝝ: q̄ a ſclo ſūt pphārū eiꝰ Salutē ex īimicis nr̄is: ⁊ de manu oīuꝫ q̄ oderunt nos Ad faciendā miāꝫ cū pātibꝰ nr̄is: ⁊ memorari teſtamēti ſui ſcti Iuſiurādū qđ iurauit ad abrahā pr̄eꝫ nr̄ūꝫ daturū ſe nobis Vt ſine tiore de manu īimicoꝝ nr̄oꝝ liberati: ſuiamus illi In ſctitate ⁊ iuſticia corā ipo: oībꝫ diebꝰ nr̄is Et tu puer ppheta altiſſimi uocaberis: pibis eīꝫ añ faciēꝫ dñi pare uias eiꝰ Ad dādā ſciāꝫ ſalutis plebi eius ī remiſſionē pccōꝝ eoꝝ Per uiſcera mie dei nr̄i: ī quibꝫ uiſitauit nos oriēs ex alto. Illuiare his q̄ ī tenebris ⁊ ī ūbra mortis ſedent: ad dirigēdos pedes nr̄os ī uiā pacis. Ad primā hymnꝰ.

Iam lucis orto ſiderē dñ̄ pceūr ſupplices: ut in diurnis actibus nos ſuet a nocentibꝰ Linguāꝫ refrenās tēpet ne litis horror īſōet: uiſū fouēdo cōtegat ne uanitates hauriat. Sint pura cordis intima abſiſtat ⁊ uecordia: carnis terat ſupbiāꝫ potus cibiqꝫ pcitas Vt cū dies abſceſſerit noctēqꝫ ſors reduxerit: mūdi p abſtinentiā ipi canamꝰ gl'iā eo pr̄i ſit gl'ia An̄ Alleluya. pſalmus

Deꝰ deꝰ meꝰ reſpice ī me q̄re me dereliquiſti: longe a ſalute mea uerba delictoꝝ meoꝝ Deꝰ meus clamabo p diē et nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ non ad īſipientiāꝫ mihi Tu aūt in ſancto habitas: laus iſrael.

In te ſperauerūt p̄res noſtri
ſperauerūt ⁊ liberaſti eos.
Ad te clamauerūt ⁊ ſalui
facti ſūt: i te ſpauerūt ⁊ nō
ſunt confuſi Ego aūt ſum
uermis ⁊ nō homo: obpro
briū hoīuꝫ ⁊ abiectio ple-
bis Oēs uidentes me deri
ſerūt me: locuti ſunt labijs
⁊ mouerūt caput Spauit
i dn̄o eripiat eū: ſaluū fa-
ciat eū qm̄ uult eū Qm̄ tu
es q̄ extraxiſti me de uētre
ſpes mea ab uberib⁹ mr̄is
mee: i te ꝓiect⁹ ſū ex utero
De uentre mr̄is mee de⁹
meus es tu: ne diſceſſeris
a me Qm̄ tribulatio ꝓxia
eſt: ⁊ non eſt qui adiuuat.
Circūdederunt me uituli
multi tauri pingues obſe-
derūt me. Apperuer̄t ſup
me os ſuū: ſicut leo rapies
⁊ rugiens Sicut aq̄ effuſ⁹
ſū: ⁊ diſpſa ſūt omnia oſſa
mea Factū eſt cor meum
tāq̄ʒ cera liq̄ſcens: i medio
uentris mei. Aruit tanq̄ʒ
teſta uirtus mea et lingua
mea adheſit faucib⁹ meis:
⁊ i puluerē mortis deduxi
ſti me. Qm̄ circūdederunt
me canes multi: concilium
malignantium obſedit me
Foderūt man⁹ meas ⁊ pe
des meos: dinumerauerunt
oīa oſſa mea Ipſi uero ꝯ
ſiderauerūt ⁊ īſpexer̄t me:
diuiſerūt ſibi ueſtimēta mea
⁊ ſup ueſtē meaꝫ miſerunt
ſorteꝫ Tu aūt domine ne
elōgaueris auxiliū tuum a
me: ad defenſioneꝫ meam
cōſpice Erue a framea ds
aīaꝫ meā: ⁊ de manu canis
unicaꝫ meaꝫ Salua me ex
ore leonis et a cornib⁹ uni
coriuꝫ huilitateꝫ meā Nar
rabo nomen tuum f̄rib⁹
meis: i medio eccl'ie lauda
bo te Qui timetis dominū
laudate eū: uniuerſū ſemen
iacob glorificate eum Ti
meat eū oē ſem̄ iſrael: qm̄
non ſpreuit neqꝫ deſpexit
dep̄cationem paupis Nec

auertit faciē ſuā a me: ⁊ cū
clamarē ad eū₃ exaudiuit
me. Apud te laus mea in
eccleſia magna: uota mea
reddā ī ꝯſpectu timentium
eū. Edent paupes ⁊ ſatura
buntᷣ: ⁊ laudabūt dn̄₃ qui
requirūt eū: uiuent corda
eoꝝ ī ſcl'm ſcl'i. Reminiſcentᷣ
⁊ ꝯuertentᷣ ad dn̄₃: uniuerſi
fines t̄re. Et adorabunt in
ꝯſpectu ei⁹: uniuerſe famlie
gentiū. Qm̄ dn̄i eſt regnū:
⁊ ipe dn̄abitᷣ gētiū. Mandu-
cauerūt et adorauerūt oēs
pigues t̄re: in ꝯſpectu eius
cadent oēs q̄ deſcendunt ī
terrā. Et aīa mea illi uiuet
⁊ ſem̄ meū ſuiet ipi. Annū
tiabitᷣ dn̄o generatio uētu-
ra ⁊ ānūtiabūt celi iuſticiā₃
ei⁹: populo q̄ naſcetᷣ quem
fecit dominus.

Dominus regit me ⁊
nihil mihi deerit: in
loco paſcue ibi me colloca
uit. Sup̄ aquā refectionis
educauit me: aīā₃ meam

cōuertit. Deduxit me ſuper
ſemitas iuſticie ppt̄ nomē
ſuū. Nā₃ ⁊ ſi ābulauero in
medio umbre mortis non
timebo mala: qm̄ tu mecū
es. Virga tua ⁊ bacul⁹ tu⁹
ip̄a me ꝯſolata ſūt. Paraſti
in conſpectu meo menſam
aduerſ⁹ eos q̄ tribulāt me.
Impinguaſti ī oleo caput
meū: ⁊ calix meus īebriās
q̄₃ p̄clarus eſt. Et miſicor
dia tua ſubſequetᷣ me: oīb⁹
diebus uite mee. Et ut in-
habitem in domo dn̄i: in
longitudinē dieꝝ.

Domini eſt terra et
plenitudo ei⁹: orbis
terraꝝ ⁊ uniuerſi q̄ hītant
ī eo. Quia ip̄e ſuper maria
fūdauit eū: ⁊ ſup flūia p̄pa
rauit eū₃. Quis aſcendit in
montē dn̄i: aut q̄s ſtabit ī
loco ſancto ei⁹. Innocens
manibus ⁊ mūdo corde: q̄
nō accepit ī uano aīā₃ ſuā
nec iurauit ī dolo proximo
ſuo. Hic accipiet bn̄ditionē

a dño: ꝛ miaꝫ a deo ſalutari ſuo. Hec ē generatio querentiū eū: q̄rentiū faciē dei iacob. Attolite portas principes ueſtras: et eleuamini porte eternales: et itroibit rex glorie. Quis eſt iſte rex glie: dñs fortis ꝛ potens dñs potēs ī p̄lio. Attolite portas pricipes ueſtras et eleuamini porte eternales: ꝛ itroibit rex glie. Quis ē iſte rex glie: dñs uirtutum ip̄e eſt rex glorie.

Ad te dñe leuaui aīaꝫ meā: de⁹ meus in te confido nō erubeſcā. Neqꝫ irrideant me īimici mei: et eiꝫ uniuerſi q̄ te ſuſtinēt nō ɔfūdent̄. Confūdant̄ oēs īiqua agentes: ſuperuacue. Vias tuas dñe demonſtra mihi: et ſeitas tuas edoce me. Dirige me dñe ī ueritate tua ꝛ doce me quia tu es deus ſaluator meus: et te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſ͛ationū tuarum dñe et miaꝝ tuaꝝ: q̄ a ſclo ſūt. Delicta iuuētutis mee: ꝛ ignorantias meas ne me memineris. Secūdū miaꝫ tuā memento mei tu: propter bonitatē tuā dñe. Dulcis ꝛ rect⁹ dñs: ꝑpter hoc legeꝫ dabit delinquentibus ī uia. Diriget māſuetos ī iudicio docebit mites uias ſuas. Vniuerſe uie domini miſericordia ꝛ ueritas: ꝛ̄ q̄ren tibꝫ teſtamētū ei⁹ ꝛ teſtionia eius. Propter nomen tuū dñe ꝓpiciaberis pccō meo: multū eſt eiꝫ. Quis ē homo q̄ timet dñꝫ: legem ſtatuit ei ī uia quam elegit. Aia ei⁹ ī boīs ɔ̄morabit̄: ꝛ ſem̄ ei⁹ hereditabit terrā. Firmamētū eſt dñs timētibus eū: ꝛ teſtamentū ip̄i⁹ ut maifeſtet̄ illis. Ocli mei ſēp ad dñꝫ: qm̄ ip̄e euellet de laq̄o pedes meos. Reſpice ī me et miſerere mei: q̄a unic⁹ ꝛ pauper ſuꝫ ego. Tribulationes cordis mei

mľtiplicate ſūt: ď neccitati
b⁹ meis erue me. Uiđ humili
tatez meā ⁊ laborez meuz
et dimitte uniuerſa delicta
mea. Reſpice īimicos meos
qm̄ mľtiplicati ſūt: et odio
iniquo oderūt me. Cuſtodi
aīaz meaz et erue me: non
erubeſcā qm̄ ſperaui in te.
Innocētes ⁊ recti adheſe
rūt mihi q̇a ſuſtinui te. Li
bera de⁹ iſrael: ex omnibz
tribulationibus ſuis.

Iudica me dn̄e qm̄
ego i inocentia mea
igreſſus ſū: ⁊ i dn̄o ſperās
nō infirmabor. Proba me
dn̄e et tēpta me: ure renes
meos ⁊ cor meū. Qm̄ mīa
tua an̄ oculos meos eſt: et
cōplacui i ueritate tua. Nō
ſedi cū ꝯcilio uanitatis: ⁊ cū
iniq̄ gerentib⁹ non itroibo
Odiui eccľiaz malignātiū
⁊ cū ipiјs nō ſedebo. La-
uabo iter inocentes man⁹
meas: ⁊ circundabo altare
tuū dn̄e. Ut audiaz uocem
laudis: et enarrē uniuerſa
mirabilia tua. Dn̄e dilexi
decorez dom⁹ tue: ⁊ locum
habitatioīs glorie tue. Ne
pdas cū ipiјs de⁹ aīaz meā
et cū uiris ſanguinū uitam
meā. In quoꝝ maībz iīq̄-
tates ſūt dextera eoꝝ reple
ta eſt muneribz. Ego autē
in inocentia mea igreſſ⁹ ſū
redime me ⁊ miſerere mei
Pes meus ſtetit i directo:
i eccľiјs bn̄dicā te dn̄e.

Deus i noīe tuo ſaluū
me fac: et in uirtute
tua iudica me. De⁹ exaudi
orōez meā: auribz percipe
uerba oris mei. Qm̄ alieni
iſurrexerūt aduerſū me: et
fortes q̄ſierūt aīaz meaz: ⁊
nō ꝓpoſuerūt deuz an̄ cō-
ſpectū ſuū. Ecce eiz ds ad-
iuuat me ⁊ dn̄s ſuſceptor ē
aīe mee. Auerte mala iīmi
cis meis: ⁊ in ueritate tua
diſpde illos. Volūtarie ſa-
crificabo tibi: ⁊ confitebor
nomi tuo dn̄e qm̄ bonū eſt

Qm̄ ex omni tribulatione eripuiſti me: ⁊ ſup ĩimicos meos deſpexit ocul⁹ me⁹ Confitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ ĩ ſeculuȝ miſericordia ei⁹ Dicat nūc iſrael qm̄ bon⁹: qm̄ ĩ ſclm̄ mia ei⁹ Dicat nunc dom⁹ aaron: qm̄ ĩ ſclm̄ mia eius Dicant nūc q̄ timēt dn̄ȝ: qm̄ ĩ ſeculū mia eius De tribulatiōe ĩuocaui dn̄ȝ: et exaudiuit me in latitudine dn̄s Dn̄s mihi adiutor: nō timebo q̄d faciat mihi hō. Dn̄s mihi adiutor: ⁊ ego deſpiciā ĩimicos meos Bonum eſt cōfidere ĩ dn̄o: q̄ȝ cōfidere ĩ hoīe Bonum eſt ſpare ĩ dn̄o: q̄ȝ ſpare ĩ pri-cipib⁹ Oēs gētes circūde-derūt me: ⁊ ĩ noīe dn̄i quia ultus ſū ĩ eos Circūdederūt me ſicut apes ⁊ exarſerunt ſicut ignis ĩ ſpinis: ⁊ ĩ noīe dn̄i q̄a ultus ſū ĩ eos Impulſus euerſus ſū ut caderē ⁊ dn̄s ſuſcepit mē Forti-tudo mea ⁊ laus mea dn̄s: ⁊ factus eſt mihi in ſaluteȝ Vox exultatiōis ⁊ ſalutis in tabernacul s iuſtorum. Dextera dn̄i fecit uirtuteȝ dextera dn̄i exaltauit me: dextera dn̄i fecit uirtutem Non moriar ſed uiuam ⁊ narrabo opa dn̄i Caſtigās caſtigauit me dn̄s: ⁊ morti nō tradidit me Apperite mihi portas iuſticie igreſ-ſus ĩ eas cōfitebor domīo: hec porta dn̄i iuſti ĩtrabūt in eam Cōfitebor tibi qm̄ exaudiſti me: et factus es mihi ĩ ſalutē Lapidē queȝ reprobauerūt hedificantes hic fact⁹ eſt ĩ caput anguli A dn̄o factū eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile ĩ oculis nr̄is Hec dies quā fecit dn̄s: exulte-mus ⁊ letemur ĩ ea. O dn̄e ſaluum me fac o dn̄e bene pſperare: bn̄dict⁹ q̄ uētur⁹ eſt ĩ noīe dn̄i Benediximˀ uobis de domo dn̄i: deus dominus et illuxit nobis.

Conſtituite diē ſolemnez
in cōdenſis: uſq; ad cornu
altaris. Deus me⁹ es tu et
ꝯfitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu
⁊ exaltabo te. Confitebor
tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ fctꝰ
es mihi i ſalutē. Cōfitemi
dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in ſclm̄
miſericordia eius.

Cōfitemini ¶ Dn̄s
regnauit decorem.

Beati imaculati i uia
q̇ ābulāt i lege dn̄i.
Beati q̇ ſcrutanť teſtionia
eius: i toto corde exq̇rūt eū
Non eiȝ q̇ opanť iıq̇tatē:
i uijs ei⁹ ambulauerūt. Tu
mandaſti: mādata tua cu-
ſtodiri nimis. Utinā dirigā
tur uie mee ad cuſtodiēdas
iuſtificatioēs tuas. Tūc nō
confōdar: cū pſpexero in
oibȝ mandatis tuis. Cōfi-
tebor tibi i directione cor
dis: i eo qd̓ didici iudicia
iuſticie tue. Iuſtificationes
tuas cuſtodiā: nō me dere-
linquas uſq;q̄q;. In quo
corrigit adoleſcentior uiaȝ
ſuā: i cuſtodiēdo ſermones
tuos. In toto corde meo
exquiſiui te ne repellas me
a mādatis tuis. In corde
meo abſcōdi eloq̄a tua: ut
non peccē tibi. Bn̄dict⁹
es dn̄e: doce me iuſtificati-
ones tuas. In labijs meis
pnunciaui oīa iudicia oris
tui. In uia teſtionioꝝ tuoꝝ
delectat⁹ ſū: ſicut in oibus
diuicijs. In mādatis tuis
exercebor: ⁊ conſiderabo
uias tuas. In iuſtificatio-
nibus tuis meditabor: non
obliuiſcar ſmones tuos.
Retribue ſeruo tuo:
uiuifica me ⁊ cuſto-
diā ſmones tuos. Reuella
oculos meos: ⁊ conſidabo
mirabilia d̓ lōge tua. In-
colla ego ſū i t̄ra: nō abſcō
das a me mādata tua. Cō
cupiuit aīa mea deſiderare
iuſtificatioēs tuas in omni
tpīe. Increpaſti ſuperbos

maledicti qui declinant a
mādatis tuis. Aufer a me
ob ꝓbriū ⁊ contēptū: quia
teſtionia tua exquiſiui. Et
eīꝫ ſederūt pꝛīcipes et ad-
uerſuꝫ me loq̄bant: ſeruus
autē tuus exercebat ī iuſti-
ficationibus tuis. Nam et
teſtimonia tua meditatio
mea ē: ⁊ cōſiliū meū iuſtifi-
cationes tue. Adheſit paui-
mēto aīa mea: uiuifica me
ſecūdū uerbū tuum. Vias
meas anūciaui et exaudiſti
me: doce me iuſtificatioēs
tuas. Viā iuſtificationum
tuaꝝ īſtrue me ⁊ exercebor
ī mirabilib⁹ tuis. Dormita
uit aīa mea p̄tedio: ꝯfirma
me in uerbis tuis. Viam
iniquitatis āmoue a me: ⁊
delege tua miſerere mei.
Viā ueritatis elegi: iudicia
tua nō ſū oblitus. Adheſi
teſtionijs tuis dn̄e: noli me
cōfundere. Viā mandatoꝝ
tuoꝛuꝫ cucurri: cū dilataſti
coꝛ meum.

Quicūqꝫ uult ſalu⁹ eē
ante oīa opus eſt ut
teneat catholicā fidē. Quā
niſi q̄ſqꝫ itegrā iuiolatāqꝫ
ſeruauerit: abſqꝫ dubio in
eternū ꝑibit. Fides autem
catholica hec ē: ut unū deū
in trinitate ⁊ trinitatem in
unitate ueneremur. Neqꝫ
cōfūdentes perſonas: neqꝫ
ſubſtantiā ſeꝑantes. Alia ē
eīꝫ pſona pr̄is alia filij: alia
ſpūs ſancti. Sed pr̄is ⁊ filij
⁊ ſpūs ſancti una ē diuitas
eq̄lis glīa coetna maieſtas
Qualis pr̄ talis fili⁹: talis
ſpūs ſāct⁹. Increatus pat
increat⁹ fili⁹: icreat⁹ ſpirit⁹
ſāctus. Immēſus pr̄ imē-
ſus filius: imēſ⁹ ſpūs ſanct⁹
Eternus pr̄ eternus fili⁹:
etern⁹ ſpūs ſāct⁹. Et tn̄ nō
tres eterni: ſed unus etnus
Sicut nō tres icreati nec
tres imēſi: ſed un⁹ icreat⁹
⁊ unus imēſus. Similiter
oīpotēs pr̄ oīpotēs filius:
omnipotens ſpiritus ſāct⁹

Et tñ nõ tres oipotẽtes:
ſed unꝰ oipotẽs Ita ds pr̃
deꝰ filiꝰ: deꝰ ſpũs ſãctꝰ Et
tñ nõ tres dij: ſed unꝰ ẽ ds
Ita dñs pr̃ dñs filiꝰ: dñs
ſpũs ſanctꝰ Et tñ nõ tres
dñi: ſed unus ẽ dñs. Quia
ſicut ſigillatim unaꝫ quãqꝫ
ꝑſonaꝫ deũ aut dñꝫ ꝯfiteri
xp̃iana ueritate ꝯpellimur
ita tres deos aut dños di-
cere catholica religione ꝓ
hibemur. Pater a nullo ẽ
factꝰ: nec creatꝰ nec genitꝰ
Filiꝰ a pr̃e ſolo ẽ: nõ fctũs
nec creatus ſed genitꝰ Spũs
ſctũs a pr̃e ⁊ filio: nõ factus
nec creatꝰ nec genitus ſed
ꝓcedẽs Unus ergo pr̃ nõ
tres pr̃es unꝰ filiꝰ non tres
filij: unꝰ ſpũs ſãctꝰ nõ tres
ſpũs ſãcti Et i hac trĩtate
nihil prius aut poſterius:
nihil maiꝰ aut minus: ſed
tote tres ꝑſone coeť ne ſibi
ſũt et coeq̃les Ita ut ꝑ oĩa
ſicut iaꝫ ſupradictuꝫ eſt: et
unitas i trinitate ⁊ trĩtas i
unitate ueneranda ſit Qui
uult ergo ſaluus eſſe: ita de
trĩtate ſẽtiat Sed neceſſa-
riũ eſt ad etnã ſalutem: ut
ĩcarnationeꝫ quoqꝫ dñi nr̃i
ieſu xp̃i fideliť credat Eſt
ergo fides ĩcta ut credamꝰ
⁊ ꝯfiteamur: q̃a dñs noſter
ieſus xp̃s dĩ filiꝰ: ds ⁊ hõ ẽ
Deus eſt ex ſubſtãtia pr̃is
añ ſcl'a genitꝰ: ⁊ homo ẽ ex
ſubſtãtia mr̃is ĩ ſcl'o natus
Perfectꝰ ds ꝑfectꝰ homo
ex aĩa rõnali: ⁊ hũana car-
ne ſubſiſtens Equalis pr̃i
ſcd'm diuinitateꝫ: mior pr̃e
ſcd'm humaĩtatẽ Qui licet
ds ſit ⁊ hõ: nõ duo tñ ſed
unꝰ ẽ xp̃s Unus auteꝫ nõ
ꝯuerſiõe diuinitatis ĩ carne
ſed aſũpſione hũanitatis in
deũ Unꝰ oĩno nõ cõfuſiõe
ſubſtãtie: ſed unitate ꝑſõe.
Nã ſicut aĩa rõnal' ⁊ caro
unus eſt homo: ita ds ⁊ hõ
unꝰ ẽ xp̃s Qui paſſus ẽ ꝓ
ſalute nr̃a deſcẽdit ad ĩfe-
ros: tertia die reſurrexit a

mortuis. Aſcēdit ad celos ſedet ad dexterā dei patris oīpotentis: inde uēturus ē iudicare uiuos ⁊ mortuos Ad cuiꝰ aduentuz omnes hoīes reſurgere habēt cuz corporibꝫ ſuis: ⁊ reddituri ſūt de factis ꝓprijs rōnez Et q̄ bōa egerūt ibunt in uitā eternā: q̄ uero mala in ignez eťnum. Hec eſt fides catholica quaz niſi quiſqꝫ fideliť firmiťqꝫ crediderit: ſaluus eſſe nō poterit Allťa allťa allťa. Beati qui ābulāt i lege tua dn̄e

Regi ſcťorū imortali ⁊ iuiſibili ſoli do hōr ⁊ glťa i ſcťa ſcťoꝝ am̄: Chriſte fili dei uiui miſere nobis. Qui ſedes ad dexterā pr̄is: miſeř no. Glťa pr̄i. xp̄e fili. Exurge xp̄e adiuua nos Et libera nos ꝓpť nomen tuum. Kyrieť. Xp̄eť. Kyrieť. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed libera

Credo ī deum. Carnis reſurrectionez Uitā eternā am̄. Et ego ad te dn̄e clamaui. Et mane o͛ro mea p̄ueiat te Repleať os meū laude. Ut cātē glťiaz tuā tota die magnitudinez tuam. Dn̄e auerte faciē tuā a pec catis meis. Et oēs iniquitates meas dele. Cor mūdū crea i me deꝰ. Et ſpūz rectū inoua ī uiſceribꝰ meis. Ne ꝓicias me a facie tua. Et ſpūz ſāctū tuū ne auferas a me. Redde mihi leticiā ſalutaris tui. Et ſpū p̄cipali cōfirma me. Adiutoriuz noſtrū ī noīe dn̄i. Qui fecit celū et ťrā

Confiteor deo oīpti ⁊ beate marie ſemp uirgini ⁊ oibꝫ ſcťis q̄a pec caui nimis in lege dei mei: cogitatione locutiōe opere ⁊ oiſſione. mea culpa mea grauiſſia culpa. Un̄ precor

glorioſã uirgīez mariam ꝛ oēs ſanctos et ſanctas dei orare pro me.

Miſereat̃ nr̄i oṗs ds ꝛ dimiſſis oībus pccīs nr̄is pducat nos ad uitam eternaz. Indulgentiam ꝛ abſolutionez oīuz peccõruz nr̄oꝝ tribuat nobis oīpotēs ꝛ mīſicors domin⁹. ℟ Am. ℣ Dignare dn̄e die iſto ℟ Sine peccato nos cuſtodire ℣ Miſerere nr̄i dn̄e. ℟ Miſerere nr̄i. ℣ Fiat mīa tua dn̄e ſup nos. ℟ Quẽadmodū ſpauim⁹ ī te ℣ Dn̄e exaudi orõez meã ℟ Et clamor meus ad te ueniat. Oratio.

Domine de⁹ oṗs qui ad pricipiū hu⁹ diei nos puenire feciſti tua nos hodie ſalua uirtute: ut in hac die ad nullū declīemus peccatū: ſed ſēp ad tuā iuſticiaz faciēdā nr̄a pcedant eloq̄a: dirigant̃ cogitatões ꝛ opa. Per dominum et̃.

Et ſic dr̄ pria ꝑ totū ãnuz ī dn̄icis dieb⁹ pt̄q̄ʒ a paſca uſqʒ ad pen. In feſtis duplicibʒ dr̄ pria hoc modo. Hymn⁹. Iã lucis orto. ps Deus in nomine tuo. ps Beati imaculati. pſalmus Retribue. An̄ competēs Capitulū. Regi ſeculorum ℟ br̄ Xp̄e fili dei uiui. ℣ Exurge xp̄e. ℟ Et libera Oratio. Dn̄e ds oṗs q̄ ad pricipium. ut ſupra. Poſt primaz beate marie uirgis dr̄ ſtatim. ℣. Precioſa in ꝯſpectu domini ℟ Mors ſãctoꝝ ei⁹. deīde abſolute dicitur ſine orem⁹. Oratio Sancta maria ꝛ oēs ſancti īterced ant ꝑ nobis ad dn̄z ut nos mereamur ab eo adiuuari et ſaluari. Qui uiuit ꝛ r̄gnat ī ſcl̄a ſcl̄oꝝ ℟ amen ℣ De⁹ ī adiutoriū meuz ītende ℟ domīe ad adiuuandū. Et ſic dr̄ ter deinde Gloria patri. Et Sicut erat. Kyriel. Xp̄el.

Kyriel'. Pater nr̃. Verſ. ℣ Et ne nos ℟ Sed libera nos ℣ Reſpice dñe i ſeruos tuos ⁊ in opera tua et dirige filios eoꝝ ℟ Et ſit ſplēdor dñi di nr̃i ſup nos ⁊ opa manuū nr̃aꝝ dirige ſup nos et opus manuum nr̃aꝝ dirige. Glia prī. Et Sicut erat. Oratio.

Dirigere ⁊ ſāctificare regere ⁊ gubernare dignare dñe de⁹ rex celi et terre hodie corda et corpa nr̃a ſenſus ſmones ⁊ act⁹ nr̃os i lege tua et i opibus mādatoꝝ tuorum ut hic ⁊ i eternū te auxiliāte ſalui ⁊ liberi eſſe mereamur ſaluator mūdi. Qui uiuis et regnas i ſcl'a ſcl'oꝝ. amen Deinde lector dicit. Jube domine bn̄dicere Bn̄dictio Dies ⁊ act⁹ nr̃os i ſua pace diſpōat dñs oipotēs ℟ Amen. Lectio.

Domin⁹ autē dirigat corda ⁊ corpora nr̃a i caritate dei ⁊ paciētia xp̄i ℟ Deo grās. Supradicta lectio ſemp ad abſolutōez dr̃ tā i ferialib; q; i doicis dieb; ab octaua epye uſq; ad doicaz lxx. ⁊ a dica lxx. in ferialibus dieb; uſq; ad doicam primaz xl'e. Et ab octā pen. tā i doicis q; in ferialibus diebus uſq; ad aduentū. ℣ Adiutorium nr̃uz i nomine domini. ℟ Qui fecit celū ⁊ terraz. ℣ Bn̄dicite ℟ De⁹ bn̄dictō Dñs nos bn̄dicat et ab oi malo nos defendat et ad uitam eternam perducat. Et ſic i fine dr̃ Et fideliū aīe p dei mīaz reqeſcant i pace ℟ Amen. Precioſa dr̃ mō p̄dicto p totū ānuz p̄ter lectionez q̄ aliā mutat Ad tertiam Hymnus.

Nunc ſācte nobis ſp̄s unū prī cuz filio: dignare pmpt⁹ igeri noſtro refuſus pectori Os lingua mēs ſenſus uigor ↄfeſſiōez

perſonent: flāmeſcat igne caritas accēdat ardor pximos. Preſta pr̄ piiſſime pr̄iqꝫ cōpar unice: cū ſpū paclito regnās p oē ſcl'm. Am. Alla. Deduc.

Legē pone mihi dn̄e uiam iuſtificationuꝫ tuarꝫ: ⁊ exq̄raꝫ eā ſēp. Da mihi itellectuꝫ ⁊ ſcrutabor legeꝫ tuā: ⁊ cuſtodiā illā in toto corde meo. Deduc me iſeitaꝫ mādatorꝫ tuorū: q̄a ipaꝫ uolui. Inclia cor meū i teſtionia tua: ⁊ nō i auariciā. Auerte oculos meos ne uideant uanitateꝫ: i uia tua uiuifica me. Statue ſer uo tuo eloq̄ū tuū: i timore tuo. Amputa obprobriuꝫ meū q̄d ſuſpicat⁹ ſuꝫ: quia iudicia tua iocunda. Ecce concupiui mandata tua. in eq̄tate tua uiuifica me. Et ueniat ſup me mia tua dn̄e ſalutare tuū ſcd̄m eloquiuꝫ tuū. Et rn̄debo ex pbrātibus mihi uerbū: q̄a ſpaui i ſmōib⁹ tuis. Et ne auferas d̄ ore meo uerbū ueritatis uſqꝫq̄qꝫ: q̄a ī iudicijs tuis ſup ſpaui. Et cuſtodiā legē tuā ſēp: i ſcl'm ⁊ i ſcl'm ſcl'i. Et ābulabā ī latitudie: q̄a mandata tua exquiſiui. Et loquebar de teſtionijs tuis i ↄſpectu regū: ⁊ nō ↄfundebar. Et meditabar i mā datis tuis: q̄ dilexi. Et leuaui man⁹ meas ad māda ta tua q̄ dilexi: ⁊ exercebor i iuſtificatioib⁹ tuis.

Memor eſto uerbi tui ſuo tuo: i quo mihi ſpē dediſti. Hec me ↄſolata ē i huilitate mea: q̄a eloq̄ū tuū uiuificauit me. Supbi iniqꝫ agebant uſqꝫq̄qꝫ: a lege aūt tua non declinaui. Memor fui iudiciorꝫ tuorꝫ a ſcl'o dn̄e: ⁊ cōſolatus ſum. Defectio tenuit me: pro pccōrib⁹ derelīquētib⁹ legē tuā. Cantabiles mihi erāt iuſtificationes tue: in loco pegrinationis mee. Meōr

fui nocte noīs tui dñe: ⁊ cu
ſtodiui legē tuā. Hec facta ē
mihi: qa iuſtificatioēs tuas
exq̄ſiui. Portio mea dñe:
dixi cuſtodire legez tuam.
Deprecatus ſū faciez tuā in
toto corde meo: miſerere
mei ſecūdū eloq̄ū tuū. Co-
gitaui uias meas ⁊ cōuerti
pedes meos: i teſtionia tua
Parat⁹ ſū ⁊ nō ſū turbat⁹
ut cuſtodiam mādata tua.
Funes pccōꝝ circūplexi
ſūt me: ⁊ legez tuā non ſuz
oblit⁹. Media nocte ſurgebā
ad ꝯfitēdū tibi: ſup iudicia
iuſtificatiōis tue. Particeps
ego ſū oīuz timentiū te: et
cuſtodientium mādata tua
Miſericordia tua domine
plena ē tra: iuſtificationes
tuas doce me.

Bonitatez feciſti cum
ſeruo tuo dñe: ſcdm
uerbū tuū. Boitatē ⁊ diſci-
plinā ⁊ ſciāz doce me: quia
mādatis tui credidi. Priuſ
q̄ȝ huiliarer ego dliq̄ ꝑpca
eloq̄ū tuū cuſtodiui. Bon⁹
es tu: ⁊ in boitate tua doce
me iuſtificatioēs tuas. Mul-
tiplicata ē ſup me iniq̄tas
ſupboꝝ: ego aūt ī toto cor
de ſcrutabor mandata tua
Coagulatū ē ſicut lac cor
eoꝝ: ego uero legē tuā me-
ditat⁹ ſū. Bonū mihi quia
huiliaſti me: ut diſcā iuſti-
ficatioēs tuas. Bonū mihi
lex oris tui: ſup milia auri
⁊ argēti. Manus tue fecerūt
me ⁊ plaſmauerūt me: da
mihi itellectū ut diſcā mā-
data tua. Qui timēt te uide
būt me ⁊ letabūť. qa ī uer-
bo tuo ſupſpaui. Cognoui
dñe qa equitas iudicia tua
⁊ ī ueritate tua huiliaſti me
Fiat mia tua ut ꝯſoletur
me: ſecūdū eloq̄ū tuū ſeruo
tuo. Veniāt mihi miſatōes
tue et uiuā: qa lex tua me-
ditatio mea eſt. Cōfūdant
ſupbi q̄a iiuſte iniquitatez
fecerūt ī me: ego aūt exer-
cebor in mandatis tuis.

Cõuertanť mihi timẽtes te: ⁊ q̇ nouerũt teſtĩonia tua
Fiat cor meũ imaculatuꝫ i iuſtificatõib⁹ tuis: ut nõ ↄfũdar. ¶ Alľa alľa alľa
¶ Deduc me dñe i ſeitã mãdatoꝝ tuoꝝ.
Deus caritas eſt ⁊ q̇ manet i caritate i do manet ⁊ de⁹ i eo.
Inclia cor meũ de⁹: In teſtĩonia tua. ¶ Auerte oculos meos ne uideãt uanitatẽ in uia tua uiuifica me. In teſt. ¶ Gľa pñ ¶ Ego dixi dñe miſerere mei.
Sana aiaꝫ meã q̇a peccaui tibi.
Rector potens uerax de⁹ q̇ tẽpas reꝝ uices ſplendore mane inſtruis et ignibus meridiẽ Extigue flãmas litiũ: aufer caloreꝫ noxiũ: cõfer ſalutẽ corpoꝝ ueraq̧ pacẽ cordiũ Preſta pr̃ piiſſie. ¶ Alľa:
Adiuua me.
Defecit i ſalutare tuũ aĩa mea: ⁊ i uerbũ tuũ ſup ſpaui Defecerũt ocľi mei in eloq̇ũ tuũ: dicentes qñ cõſolaberis me Quia factus ſũ ſicut uter i pruina: iuſtificatões tuas nõ ſũ oblitus Quot ſũt dies ſui tui: qñ facies de pſequentibꝫ me iudiciũ Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: ſed nõ ut lex tua Omnia mãdata tua ueritas: iniq̇ pſecuti ſũt me adiuua me Paulomin⁹ cõſumauerũt me i t̃ra: ego aũt nõ dereliq̇ mãdata tua Secũm miaꝫ tuaꝫ uiuifica me: ⁊ cuſtodiã teſtimonia oris tui In etñu dñe: uerbuꝫ tuũ pmanet i celo In generatiõe ⁊ generationeꝫ ueritas tua fundaſti t̃raꝫ et pmanet Ordinatione tua pſeuerat dies: qm̃ oĩa ſuiũt tibi Niſi qꝫ lex tua meditatio mea eſt: tũc forte piiſſẽ i hũilitate mea In eternũ nõ obliuiſcar iuſtificatões tuas q̇a i ipis uiuificaſti me:

Tuus ſū ego ſaluū me fac
qm̄ iuſtificatōes tuas exq̄-
ſiui. Me expectauerūt pccōres
ut pderet me: teſtionia tua
intellexi. Oīs ↄſumationis
uidi finē: latū mādatū tuuꝫ
nimis .

Quomodo dilexi legē
tuā dn̄e: tota die me
ditatio mea ē. Super ini-
micos meos prudentē me
feciſti mādato tuo: quia in
eternū mihi eſt. Sup oēs
docentes me ītellexi: quia
teſtimonia tua meditatio
mea eſt. Sup ſenes ītellexi
quia mandata tua queſiui.
Ab omi uia mala ꝓhibui
pedes meos: ut cuſtodiam
uerba tua. A iudiciis tuis
non declinaui: q̄a tu legem
poſuiſti mihi. Quāꝫ dulcia
faucib⁹ meis eloq̄a tua: ſup
mel ori meo. A mandatis
tuis intellexi: ꝓptea odiui
oēꝫ uiā iniq̄tatis. Lucerna
pedib⁹ meis uerbū tuuꝫ: ⁊
lumē ſemitis meis. Iuraui
et ſtatui cuſtodire: iudicia
iuſticie tue. Humiliat⁹ ſū uſqꝫ
q̄qꝫ dn̄e: uiuifica me ſcd̄m
uerbū tuū. Volūtaria oris
mei beneplacita fac dn̄e: et
iudicia tua doce me. Aīa
mea ī maib⁹ meis ſemp: et
legē tuā nō ſū oblit⁹. Po-
ſuerūt pccōres laq̄ū mihi:
⁊ d mādatis tuis nō erraui
Hereditate acq̄ſiui teſtio-
nia tua ī etn̄uꝫ: q̄a exl̄tatio
cordis mei ſunt. Inclinaui
cor meū ad faciēdas iuſti-
ficationes tuas ī eternum:

ppt̄ retributionez.
Iniquos odio habui
⁊ legē tuā dilexi. Adiutor ⁊
ſuſceptor meus es tu: ⁊ in
uerbū tuū ſupſpaui. Decli-
nate a me maligni: ⁊ ſcru-
tabor mandata dei mei.
Suſcipe me ſcd̄m eloquꝫ
tuū ⁊ uiuā: ⁊ nō ↄfūdas me
ab expectatiōe mea. Adiu-
ua me ⁊ ſaluus ero: ⁊ me-
ditabor ī iuſtificationibus
tuis ſemper. Spreuiſti oēs

diſcedentes a iudicijs tuis: q̄a iniuſta ē cogitatio eorꝫ. Preuaricātes īputaui oēs pccōres ťre: idō dilexi teſtimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs eīꝫ tuis timui. Feci iudiciū ⁊ iuſticiaꝫ: non tradas me calūniantibꝫ me. Suſcipe ſeruū tuū i bonū: nō calūniēť me ſupbi. Oculi mei defecerūt i ſalutare tuū: ⁊ i eloq̄ū iuſticie tuē. Fac cum ſuo tuo ſcdm miaꝫ tuā: et iuſtificatioēs tuas doce me. Seruus tuus ſum ego da mihi itellectū: ut ſciā teſtionia tua. Temp⁹ faciēdi dn̄e diſſipauerūt legē tuā. Ideo dilexi mandata tua: ſuper auꝝ ⁊ thopaciō. Propťea ad oīa mādata tua dirigebar: oēꝫ uiā iniquam odio habui. ¶ Alľa al. al.

Adiuua me et ſaluus ero domine.

Alter alterius onera portate ⁊ ſic adimplebitis legeꝫ xp̄i. ¶ In eternū dn̄e pmanet uerbuꝫ tuū. ¶ In ſc̄lm ſc̄li ueritas tua. pma. ¶ Glā pr̄i. In eter. ¶ Dn̄s regit me et nihil mihi deerit. ¶ In loco paſcue ibi me collocauit.

Rerū ds tenax uigor immot⁹ i te pmanens lucis diurne tp̄a ſucceſſibꝫ determinās. Largire clarū ueſpe: quo uita nuſq̄ꝫ decidat: ſed p̄miū mortis ſacre pheñis iſtet glīa. Preſta pr̄ piiſſie. ¶ Alľa

Aſpice in me.

Mirabilia teſtimonia tua dn̄e: ideo ſcrutata ē aīa mea. Declaratio ſermonuꝫ tuoꝝ illuīat: ⁊ itellectū dat puulis. Os meuꝫ aperui et attraxi ſpūꝫ: quia mādata tua deſiderabaꝫ. Aſpice in me ⁊ miſerere mei: ſecūdū iudiciū diligentiū nom̄ tuū. Greſſus meos dirige ſcdꝫ eloq̄ū tuū: ⁊ nō dn̄etur mei

oīs iuſticia Redime me a
calūnijs hoīuꝫ: ut cuſtodiā
mandata tua Faciem tuā
illuīa ſup ſuū tuū: et doce
me iuſtificatōes tuas Exitꝰ
aquaꝝ deduxerūt ocłi mei
q̇a nō cuſtodierūt legē tuā
Iuſtus es dn̄e: et rectum
iudiciū tuū Mādaſti iuſticiā
teſtionia tua: ⁊ ueritatē tuā
nimis Tabeſcere me fecit
zelus meus: q̇a obliti ſunt
uerba tua inīci mei Igni-
tū eloq̄ū tuū uehementer:
⁊ ſeruus tuus dilexit illud.
Adoleſcentulus ſuꝫ ego ⁊
ꝯtēptꝰ: iuſtificationes tuas
nō ſū oblitus Iuſticia tua
iuſticia ieternū: ⁊ lex tua
ueritas Tribulatio ⁊ āgu-
ſtia iuenerūt me: mandata
tua meditatio mea ē Eq̄-
tas teſtionia tua i eternum
itellectū da mihi ⁊ uiuā
CLamaui i toto corde
exaudi me dn̄e: iuſti
ficationes tuas requiram.
Clamaui ad te ſaluuꝫ me

fac: ut cuſtodiā mādata tua
Preueni in maturitate et
clamaui: q̇a i uerba tua ſu-
perſpaui Preuenerūt ocłi
mei ad te diluculo: ut me-
ditarer eloq̇a tua. Vocem
meaꝫ audi ſcd̄m miaꝫ tuaꝫ
dn̄e: ⁊ ſcd̄m iudiciū tuū ui-
uifica me. Appinquauerūt
pſeq̄ntes me: iniq̇ati a lege
aūt tua lōge facti ſūt Pro
pe es tu dn̄e: ⁊ oēs uie tue
ueritas Initio cognoui de
teſtionijs tuis q̇a i eternuꝫ
fūdaſti ea Vide huilitatem
meā et eripe me: q̇a legem
tuā nō ſū oblitus. Iudica
iudiciū meū ⁊ redime me:
ppt̄ eloq̄ū tuū uiuifica me
Longe a pccōrib' ſalus:
q̇a iuſtificationes tuas nō
exquiſierunt Mie tue mlte
dn̄e: ſcd̄m iudiciū tuū uiui-
fica me Multi q̇ pſequūtur
me ⁊ tribulāt me: a teſtio-
nijs tuis nō declinaui Vidi
p̄uaricantes ⁊ tabeſcebam
q̇a eloq̇a tua nō cuſtodierūt

Vide quoniā mādata tua
dilexi dn̄e: i mia tua uiuifi-
ca me. Pricipiū uerborum
tuoꝝ ueritas ī eternū: oīa
iudicia iuſticie tue.
Principes pſecuti ſunt
me gratis ⁊ a uerbis
tuis formidauit coꝛ meum
Letaboꝛ ego ſup eloquia
tua: ſicut qui iuenit ſpolia
multa. Iniqtatē odio hūi
⁊ haboīat⁹ ſū: legē aūt tuā
dilexi. Septies ī die laudē
dixi tibi: ſup iudicia iuſticie
tue. Pax mlta diligentibꝫ
legē tuā: ⁊ nō ē illis ſcādalū
Expectabā ſalutare tuuꝫ
dn̄e: ⁊ mandata tua dilexi
Cuſtodiuit aīa mea teſti-
monia tua: ⁊ dilexit ea ue-
hemēter. Seruaui mādata
tua ⁊ teſtionia tua: qa oēs
uie mee ī ɔſpectu tuo. Ap
pinquet deprecatio mea ī
ɔſpectu tuo dn̄e: iuxta elo-
quiū tuū da mihi itellectū
Intret poſtulatio mea in
ɔſpectu tuo: ſcd̄m eloquiū
tuū eripe me. Eructabunt
labia mea hymnū: cū do-
cueris me iuſtificationes
tuas. Pronūtiabit lingua
mea eloqū tuū: qa oīa mā
data tua eqtas. Fiat man⁹
tua ut ſaluet me: quoniam
mādata tua elegi. Concu-
piui ſalutare tuū dn̄e: ⁊ lex
tua meditatio mea ē. Viuet
aīa mea et laudabit te: et
iudicia tua adiuuabūt me.
Erraui ſicut ouis q̄ perijt
qr̄ ſuū tuū: qa mādata tua
nō ſū oblit⁹. ¶ All'a al. al'
¶ Aſpice me dn̄e ⁊
miſerere mei.
Empti eīꝫ eſtis precio
magno glꝛificate et
poꝛtate dm̄ ī coꝛpoꝛe ur̄o.
¶ Clamaui ī toto coꝛd
Exaudi me dn̄e ¶ Juſtifi-
catōes tuas reqrā. Exaudi
Gl'a Clamaui. ¶ Ab oc-
cultis meis mūda me dn̄e.
¶ Et ab alienis pce ſuo
tuo
Uenite exultemus dn̄o.

Jubilemus deo.

Somno ꝛefectis artu-
bus ſpreto cubili ſur-
gimꝰ: nobis pr̄ canentibus
adeſſe te depoſcimus. Te
ligua pꝛimū ꝯcinit te me-
tis ardoꝛ ābiat: ut actuum
ſeq̄ntiū tu ſancte ſis exoꝛdiū.
Cedant tenebre lumini ⁊
nox diurno ſideri: ut culpa
quā nox itulit: lucis labeſ-
cat munere. Precamur idē
ſupplices noxas ut omnes
āputes: ⁊ oꝛe te canentium
lauderis i ꝑpetuū. Pr̄ſta pr̄
piiſſime. ℣. Dn̄s defenſoꝛ
Alleluya.

Dominꝰ illuīatio
mea: ⁊ ſalus mea
quē timebo. Dn̄s
pꝛotectoꝛ uite mee: a quo
trepidabo. Dū ap̄ꝓpiant
ſup me nocentes: ut edant
carnes meas. Qui tribulāt
me inimici mei ipſi ifirmati
ſunt ⁊ ceciderunt. Si con-
ſiſtant aduerſū me caſtra:
nō timebit coꝛ meum. Si
exurgat aduerſū me p̄liū
in hoc ego ſperabo. Unā
petij a dn̄o hanc ꝛequirā
ut inhabitem in domo dn̄i
omnibus diebus uite mee.
Ut uideam uoluntatē dn̄i
⁊ uiſitem templū eiꝰ. Qm̄
abſcondit me i tabernaclo
ſuo: in die maloꝝ ꝓtexit
me i abſcōdito tabernacli
ſui. In petra exaltauit me
⁊ nūc exaltauit caput meū
ſup inimicos meos. Circuiui
⁊ imolaui i tabernaclo eiꝰ
hoſtiā uociferationis: cā-
tabo ⁊ pſalmū dicā dn̄o.
Exaudi domine uocem
meam qua clamaui ad te:
miſerere mei et exaudi me.
Tibi dixit coꝛ meum ex-
quiſiuit te facies mea: fa-
ciem tuam domine ꝛeq̄rā.
Ne auertas faciē tuam a
me: ne declines i ira a ſuo
tuo. Adiutoꝛ meus eſto
ne derelinquas me: neq̄
deſpicias me deꝰ ſalutaris
meꝰ. Qm̄ pr̄ meꝰ ⁊ mr̄ mea

dereliquerunt me: dn̄s aūt
aſſūpſit me. Legem pone
mihi dn̄e i uia tua: ⁊ dirige
me i ſeitā rectā pp̄ iimicos
meos. Ne tradideris me
in aīas tribulātium me qm̄
inſurrexert̄ i me teſtes iniq̄
⁊ mētita ē iniqtas ſibi. Cre-
do uidere bona dn̄i i terra
uiuentiū. Expecta dn̄m ui
riliter age: ⁊ cōfortetur cor
tuū ⁊ ſuſtine dn̄m.
Ad te dn̄e clamabo
deus me⁹ ne ſileas a
me, neqn̄ taceas a me et
aſſilabor deſcēdētib⁹ ī lacū
Exaudi dn̄e uocē deprca-
tōis mee dū oro ad te: dum
extollo manus meas ad tē
plū ſcm̄ tuum. Ne ſil' tra
das me cū peccōribz: ⁊ cum
opantib⁹ iniqtatē ne pdas
me. Qui loquūt̄ pacē cum
primo ſuo: mala autem in
cordib⁹ eorū. Da illis ſm̄
opa eor: ⁊ ſm̄ neqciā adi
uentionū ipor. Scdm̄ opa
manuū eorum tribue illis:
redde retributōem eor ipis
Qm̄ nō itellexert̄ opa dn̄i
⁊ i opa manuū ei⁹ dſtrues
illos: ⁊ nō hedificabis eos
Bn̄dictus dn̄s qm̄ exaudi
uit uocem dprecatōis mee
Dn̄s adiutor me⁹ ⁊ ptec-
tor me⁹: ⁊ i ipo ſpauit cor
meū ⁊ adiut⁹ ſū. Et rfloruit
caro mea: ⁊ ex uoluntate
mea cōfitebor ei. Dn̄s for
titudo plebis ſue: ⁊ ptector
ſaluationū xp̄i ſui ē. Sal-
uū fac ppl'm tuum dn̄e et
bn̄dic hereditati tue et re-
ge eos ⁊ extolle illos uſq
in eternū ¶ Dn̄s deſēſor
uite mee ¶ Adorate dn̄m
Afferte dn̄o filij dei:
afferte dn̄o filios ari
etū. Afferrte dn̄o glīam et
honorē: afferte dn̄o gloriā
nōi ei⁹: adorate dn̄m ī atrio
ſcto eius. Uox dn̄i ſup aqs
deus maieſtatis: intonuit
dn̄s ſup aqs multas. Vox
dn̄i ī uirtute uox dn̄i ī ma-
gnificēcia. Vox domini

cõfrīgentis cedros ⁊ con
friget dñs cedros libani. Et
cõminuet eos tāq̄ʒ uitulūʒ
libani: ⁊ dilectus q̄ʒ admōʒ
filius unicorniū. Vox dñi
intercedētis flāmam ignis
uox dñi concucientis dſtū
⁊ commouebit dñs dſtuʒ
cades. Vox dñi pparātis
ceruos ⁊ reuelabit condēſa
⁊ in templo eiᵒ oēs dicent
glīaʒ. Dñs diluuiuʒ ihītarē
facit ⁊ ſedebit dominus rex
ī eternū. Dñs uirtutē pplo
ſuo dabit: dominᵒ bñdicet
populo ſuo in pace.

Exaltabo te dñe qm̄
ſuſcepiſti me: nec delectaſti
inimicos meos ſuper me.
Domine deus meus cla-
maui ad te: et ſanaſti me
Domine eduxiſti ab iferno
aiaʒ meā ſaluaſti me a deſ-
cēdētibᵒ ī lacū. Pſallite dño
ſācti eiᵒ ⁊ ɔfitemī memoꝛie
ſāctitatis eiᵒ. Qm̄ ira ī idi-
gnatōe eiᵒ ⁊ uita ī uolūtate
eiᵒ. Ad ueſpū demoꝛabit
fletᵒ ⁊ ad matutinū leticia
Ego aūt dixi ī hñdātia mea
nō mouebor ī eternū. Dñe
ī uolūtate tua pſtitiſti de
cori meo uirtutē. Auertiſti
faciē tuā a me ⁊ factus ſuʒ
ɔturbatᵒ. Ad te dñe clama
bo ⁊ ad deū meū dpcaboꝛ
Que utilitas in ſanguine
meo dū deſcendero ī coꝛ-
ruptionē. Nūquid ɔfitebit
tibi puluis aut ānunciabit
ueritatē tuā. Audiuit dñs
⁊ miſtus ē mei: dñs factᵒ ē
adiutoꝛ meus. Conuertiſti
plāctū meū ī gaudiū mihi
ɔcidiſti ſaccuʒ meū ⁊ circū-
dediſti me letitia. Et cātet
tibi glīa mea ⁊ nō ɔpūgar
dñe deus meus ī eternum
cōfitebor tibi. Adorate
dñʒ in aula ſancta eius
In tua iuſticia.

In te dñe ſperaui nō
ɔfundar in eternū ī
iuſticia tua libera me. In
clina ad me aurē tuā accele
ra ut eruas me. Eſto mihi

ideũ protectorē ⁊ ĩ domũ
refugij ut ſaluũ me facias
Qm̃ fortitudo mea ⁊ refu
giũ meum es tu: ⁊ propter
nomen tuum deduces me
⁊ enutries me. Educes me
de laqueo quē abſcōderũt
mihi qm̃ tu es ꝓtector meꝰ
In manus tuas commẽdo
ſpiritũ meũ: redemiſti me
domine deus ueritatis
diſti obſeruātes uanitates
ſuperuacue Ego autem ĩ
domio ſperaui exultabo ⁊
letabor ĩ mĩa tua Quoniā
reſpexiſti humilitatē meã
ſaluaſti de neceſſitatibus
animam meã Nec conclu-
ſiſti me in manibus ĩimici
ſtatuiſti ĩ loco ſpacioſo pe-
des meos. Miſerere mei
domine quoniam tribulor
conturbatus eſt in ira o-
culus meus anima mea et
uenter meus Quoniam de
fecit in dolore uita mea: et
ãni mei in gemitibꝰ Infir
mata ē in pauptate uirtus

mea ⁊ oſſa mea cõturbata
ſunt Super oēs ĩnimicos
m̃os fc̄us ſũ obꝓbriũ uicĩs
meis ualde ⁊ timor notis
meis Qui uidebãt me foras
fugiẽt a me oblíuiõi datꝰ
ſũ tãq̃ȝ mortuus a corde.
Factꝰ ſũ tãq̃ȝ uas pditũ
qm̃ audiui uitupatione mł
toꝝ cõmorãtiũ ĩ circuitu.
In eo dũ ↄuenirẽt ſimul
aduerſũ me accipe animã
meã cõſiliati ſũt Ego aũt
ĩ te ſperaui dñe: dixi deus
meꝰ es tu ĩ manibus tuis
ſortes mee Eripe me de
manibꝰ ĩimicoꝝ meoꝝ ⁊ a
pſeq̄ntibȝ me Illuſtra fa
ciē tuã ſuper ſuũ tuũ ⁊ ſal
uũ me fac ĩ mĩa tua dñe nõ
confũdar qm̃ inuocaui te.
Erubeſcant ipij ⁊ deducã
tur ĩ ĩfernũ muta fiãt labia
doloſa Que loquũť aduerſꝰ
iuſtũ iniq̃tatē ĩ ſupbia ⁊ in
abuſione Quã magna mł
titudo dulcedinis tue dñe:
quã abſcõdiſti tientibus te

Perfeciſti eis q̄ ſperant i te i ↄſpectu filioꝝ hominū Abſcōdes eos i abſcōdito faciei tue a ↄt'batōe hoīuȝ Proteges eos i tabernacl'o tuo a ↄ̈dictōe liguaꝝ Bndic t'' dn̄s qm̄ mirificauit miaȝ ſuā mihi i ciuitate munita Ego aūt dixi i exceſſu m̄ tis mee: piect' ſū a facie ocl'oꝝ tuoꝝ Ido exaudiſti uocē oꝛōis mee dū clamarē ad te Diligite dn̄ȝ oēs ſcti ei'' qm̄ ṽitatē reqret dn̄s ꝛ retribuet bn̄dāt facientibus ſupbiā Viriliť agite ꝛ ↄfoꝛ teť coꝛ urm̄ oēs q̄ ſpatis i domino.

Beati quoꝝ reiſſe ſūt iniqtates ꝛ quoꝝ tecta ſunt pccā Beat' uir cui nō iputauit dn̄s pccāȝ nec ē i ſpū ei'' dol' Qm̄ tacui iueťaueȓt oſſa mea dū clamarē tota die Qm̄ die ac nocte grauā ta ē ſr̄ me man' tua ↄuerſ'' ſū i erūna mea dū ↄfringiť ſpia Delictū meū cognitū ti bi feci ꝛ iniuſticiā meā nō ab ſcōdi Dixi ↄfitebor adṽſū me iniuſticiā meā dn̄o ꝛ tu remiſiſti ipietatē pcc̄i mei Pro hac oꝛabit ad te oīs ſcťs i tp̄e oportūo Verūtn̄ i diluuio aq̄ꝝ mlťaꝝ ad eū nō ap pxiabūt Tu es refugiū meū a tribulatōe q̄ cir cūdedit me exultatio mea erue me a circūdātib'' me. Intellectū tibi dabo ꝛ iſtruā te i uia hac q̄ gradieris firmabo ſr̄ te ocl'os me os Nolite fieri ſicut equus et mulus quibus non eſt intellectus In chamo ꝛ freno maxillas eoꝝ cōſtrige q̄ nō ap pxiant ad te Multa flagella pccōris ſpātes aūt i dn̄o mia circū dabit Letami i dn̄o ꝛ exľtate iuſti ꝛ gl'ami oēs rec ti corde. ¶ Jn tua iuſticia libera me dn̄e ¶ Rectos decet

Exultate iuſti in domino rectos decet laudatio

Cōfitemini dño in cythara i pſalterio decē cordaꝝ pſallite illi Cantate ei cāticū nouū bn̄pſallite ei i uociferatōe Quia rectū ē v̄bū dñi ⁊ oīa opa ei⁹ i fide Diligit miīaȝ ⁊ iudiciū mīa domini plena eſt terra Verbo dñi celi firmati ſūt ⁊ ſpū oris ei⁹ oīs v̄t⁹ eoꝝ Cōgregās ſicut in utre aq̄s maris ponens in theſauris abyſſos Timeat dñs oīs t̄ra: ab eo aūt ꝯmoueant̄ oēs ihitantes orbeȝ Qm̄ ipe dixit ⁊ facta ſūt ipe mandauit ⁊ creata ſūt Dn̄s diſſipat ꝯſilia gētiū reꝓbat āt cogitatōes pploꝝ ⁊ reꝓbat ꝯſilia pricipū Cōſiliū āt dñi i eternū manet cogitatōes cordis ei⁹ i gn̄atōe ⁊ gn̄atioeȝ Beata gēs cui⁹ ē dn̄s de⁹ eius: ppl's quē elegit i hereditatē ſibi De celo reſpexit dn̄s: uidit oēs filios hoīum De pparato hitaculo ſuo: reſpexit ſr̄ oēs q̄ hitant terrā

Qui finxit ſigillati corda eoꝝ q̄ itelligit oīa opa eoꝝ Nō ſaluat̄ rex p mlt̄a v̄tute ⁊ gigas nō ſaluabitur i mlt̄itudie v̄tutis ſue Fallax equ⁹ ad ſalutē i hn̄dātia āt v̄tutis ſue n̄ ſaluabit̄ Ecce ocl'i dñi ſr̄ metuētes eū ⁊ i eis qui ſpant ſr̄ mia ei⁹ Et eruat a morte aīas eoꝝ ⁊ alat eos i fame Aīa nr̄a ſuſtiet dn̄s qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̄ ē Quia in eo letabitur cor nr̄m ⁊ i noīe ſcto ei⁹ ſpauim⁹ Fiat mia tua dn̄e ſr̄ nos q̄madmodū ſpauim⁹ i te

Benedicā dn̄ȝ i oī tp̄r ſp laus ei⁹ i ore meo In dn̄o laudabit̄ aīa mea audiāt māſueti ⁊ letentur. Magnificate dn̄ȝ mecū et exaltemus nom̄ ei⁹ i idipȝ Exq̄ſiui dn̄ȝ ⁊ exaudiuit me ⁊ ex oīb⁹ tribulatoībus meis eripuit me Accedite ad eū ⁊ illuīamini ⁊ facies ur̄e nō cōfūdet̄ Iſte paup

clamauit ⁊ dñs exaudiuit
euꝫ: ⁊ ex oib⁹ tribulatōib⁹
ei⁹ ſaluauit eū. Immittet
āgel⁹ dñi ī circuitu tīentiū
eū: ⁊ eripiet eos. Guſtate ⁊
uidete qm̄ ſuauis ē dñs: btūs
uir q̄ ſperat ī eo. Timete
dñm oēs ſcti ei⁹: qm̄ nō ē io-
pia timētib⁹ eū. Diuites egue
rūt ⁊ eſurierūt: iqrētes aūt
dñm nō minuent oī bono.
Venite filij audite me: timorē
dñi docebo uos. Quis ē hō
q̄ uult uitā: diligit dies ui-
dere bonos. Prohibe liguā
tuā a malo: ⁊ labia tua ne
loquāt dolū. Diuerte a ma
lo ⁊ fac bonū: iqre pacē ⁊
pſeqre eā. Oculi dñi ſr̄ iu-
ſtos: ⁊ aures ei⁹ ad pces
eoꝝ. Vultus aūt dñi ſuper
facientes mala: ut pdat de
t̄ra memoriā eoꝝ. Clama-
uerūt iuſti et dñs exaudiuit
eos: ⁊ ex oib⁹ tribulatōib⁹
eoꝝ liberauit eos. Iuxta ē
dñs his q̄ tribulato ſūt cor
de: ⁊ humiles ſpū ſaluabit.

Multe tribulationes iuſtoꝝ
⁊ de oib⁹ his liberauit eos
dñs. Cuſtodit dñs oīa oſſa
eoꝝ: unum ex his nō cōte-
retur. Mors peccatorum
peſſima: ⁊ qui oderit iuſtū
delinquent. Redimet dñs
animas ſeruorum ſuoꝝ: ⁊
nō delinquēt oēs q̄ ſpant
in eo. ℟ Rectos decet
collaudatio. ℟ Expugna
Iudica domine nocē
tes me: expugna ī-
pugnantes me. Apphende
arma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge in
adiutoriū mihi. Effunde
frameā ⁊ ɔclude aduerſus
eos q̄ pſequūt me: dic aīe
mee ſal⁹ tua ego ſū. Cōfū
dant ⁊ reuereātur: qrentes
aīam meaꝫ. Auertāt retro
rſū ⁊ cōfūdantur cogitātes
mihi mala. Fiant tanq̄
puluis ante faciem uenti: ⁊
angelus dñi coartans eos.
Fiant uie illoꝝ tenebre ⁊
lubricū: ⁊ angelus dñi per
ſequēs eos. Quoniā gratis

abſcōderunt mihi ī interitu
laq̄i ſui:ſuacue exꝓbrau=
rūt aīam meā Veniat illi
laqꝰ quē ignorat ⁊ captio
quā abſcondit: app̄hēdat
eū:et ī laq̄ū cadat ī ipꝫ
Aīa aūt mea exultabit ī dn̄o
et ꝺlectabitur ſup ſalutari
ſuo ia oſſa mea ꝺicēt: dn̄e
q̇s ſilis tui: Eripiēs iopē
ꝺ manu fortioꝛ eiꝰ: egenū
et paupē a diripiētibꝰ euꝫ
Surgentes teſtes iniq̄: q̄
ignorabā iterrogabāt me
Retribuebant mihi mala ꝓ
bonis: ſterilitatē aīe mee.
Ego aūt cū mihi moleſti
eſſēt iduebar cilicio Qui
liabaꝫ ī ieiunio aīaꝫ meā:
⁊ oīo mea ī ſinu meo cō=
uertet Quaſi ꝓximū quaſi
fratrē nr̄ꝫ ſic cōplacebam:
quaſi lugens ⁊ ꝯtriſtatꝰ ſic
humiliabar Et aduerſum
me letati ſūt ⁊ ꝯuenerunt:
congregata ſunt ſuper me
flagella ⁊ ignoraui Diſſi
pati ſunt nec compumpti
temptauerūt me: ſubſana=
uerunt me ſubſanatione:
frenduerunt ſup me dētibꝰ
ſuis Domine qn̄ reſpicies
reſtitue animam meam a
malignitate eorum: a leoī
bus unicā meā Cōfiteboꝛ
tibi ī eccleſia magna: ī po=
pulo graui laudabo te Nō
ſupergaudeant mihi q̄ ad=
uerſātur mihi inique: q̄ odīt
me gratis ⁊ ānuūt oculis
Qm̄ mihi quidēꝫ pacifice
loquebant: ⁊ ī iracūdia tr̄e
loquētes dolos cogitabāt
Et dilatauerūt ſup me os
ſuum: dixerunt euge euge:
uiderunt oculi nr̄i Vidiſti
domine ne ſileas: domine
ne diſcedas a me Exurge
⁊ intende iudicio meo: dꝰ
meus ⁊ dn̄s meus ī cauſaꝫ
meam Iudica me ſecūdū
iuſticiā tuaꝫ dn̄e deus meꝰ
⁊ nō ſupergaudeant mihi
Non dicant in cordibus
ſuis euge euge anime nr̄e:
nec dicant deuorabimꝰ eū.

Erubeſcant ⁊ reuereant̄ ſimul: qui gratulant̄ malis meis Induant̄ confuſione ⁊ reuerentia: qui maligna loquūtur ſuper me Exultent ⁊ letentur qui uolunt iuſticiam meã: ⁊ dicãt ſēp magnificetur dominus qui uolunt pacem ſerui ei⁹ Et lĩgua mea meditabit̄ iuſticiã tuam: tota die laudem tuam.

Dixit iniuſtus ut delinquat ĩ ſemet ipo: nō eſt timor dei añ oculos ei⁹ Qm̃ doloſe egit ĩ ↄſpcũ ei⁹ ut inueniatur iniquitas ei⁹ ad odiũ Verba oris eius iniquitas ⁊ dolus: noluit intelligere ut bene ageret. Iniquitatem meditatus ē in cubili ſuo: aſtitit omni uie nō bone maliciã ãt nō odiuit Dñe ĩ celo mĩa tua: ⁊ ueritas tua uſq; ad nubes Iuſticia tua ſicut mõtes dei: iudicia tua abiſſ⁹ mľta Homines ⁊ iumẽta ſaluabis domine: q̃madmõ3 multiplicaſti miam tuam deus Filij autē hominũ: ĩ tegmine ala℞ tuarum ſpabut Inebriabũtur ab ubertate dom⁹ tue: ⁊ torrẽte uoluptatis tue potabis eos. Qm̃ apud te eſt fons uite ⁊ in lumine tuo uidebimus lumen Pretende miſericordiam tuam ſciẽtibus te: ⁊ iuſtitiam tuam his qui recto ſũt corde Nō ueniat mihi pes ſuperbie: ⁊ manus peccatoris non moueat me Ibi ceciderũt qui operantur iniq̃tatem: expulſi ſunt nec potuerũt ſtare ¶ Expugna ĩpugnãtes me ¶ Reuela dño

Noli emulari ĩ malignãtib⁹: neq; zelaueris facientes iniq̃tatẽ Qm̃ tãq̃; fenũ uelocit̄ areſcet: ⁊ queãdmõ3 olera herbarũ cito decidẽt Spa ĩ dño ⁊ fac bõitatẽ. ⁊ ĩhita trã ⁊ paſceris ĩ diuitus ei⁹ Delectare

in dño ⁊ dabit tibi petiões
cordis tui Reuela dño uiá
tuá: ⁊ ſpa i eo ⁊ ipſe faciet
Et educet quaſi lumen
iuſticiam tuaȝ : ⁊ iudicium
tuuȝ tāq̄ȝ meridié: ſubdit⁹
eſto dño ⁊ ora eū Noli e-
mulari in eo q̄ pſperatur i
uia ſua: ⁊ i hoie faciente i-
iuſticias Deſine ab ira et
derelique furoré: noli emu
lari ut maligneris Qm̄ q̄
malignant exterminabūt
ſuſtinentes auté dominuȝ
ipſi hereditabūt terrá Et
adhuc puſillum ⁊ non erit
peccator: ⁊ queres locum
ei⁹ ⁊ nō inuenies Māſueti
auté hereditabunt terrá: ⁊
delectabūt in multitudine
pacis Obſuabit peccator
iuſtum ⁊ ſtridebit ſup eum
dentib⁹ ſuis Dominus āt
irridebit eū: qm̄ pſpicit q̄
ueniat dies ei⁹ Gladiū eua
ginauerūt pccōres: itēdeīt
arcū ſuū Et decipiāt paupē
⁊ iopē ut trucident rectos

corde Gladius eorū itret
i corda ipſoꝝ: ⁊ arc⁹ eoruȝ
cōfrigatur Meli⁹ ē modicū
iuſto: ſup diuicias pccōruȝ
multas Qm̄ brachia pccō
rū ꝯterent: ꝯfirmat autem
iuſtos dñs Nouit dñs dies
imaculatorū: ⁊ hereditas
eoꝝ i eternū erit Nō ꝯfū-
det i tēpore malo: ⁊ i dieb⁹
fāis ſaturabuntur: q̄a pccō
res pibunt Inimici uero
dñi mox honorificati fue-
rit ⁊ exaltati : deficientes
queádmōȝ fum⁹ deficient
Mutuabit pccōr ⁊ n̄ ſoluet
iuſt⁹ át miſet ⁊ ītribuet Qr
bn̄dicētes ei heīditabūt t-
rá: maledicētes āt ei diſpi-
būt Apō dñȝ greſſ⁹ hoīs
diriget: ⁊ uiá ei⁹ uolet Cū
cecidrit nō collidet: q̄a dñs
ſupponit manū ſuá Iuni-
or fui et eni ſenui: ⁊ n̄ uidi
iuſtuȝ derelictum: nec ſem
eius q̄rens panem Tota
die miſertur ⁊ cōmodat: ⁊
ſemē illi⁹ in bn̄dictōe erit.

Declīa a malo ⁊ fac bonū ⁊ īhita in ſclm ſcli Quia dn̄s amat iudiciū ⁊ nō dereliqt ſctos ſuos: ī eternuꝫ cōſ:ruabūt͛ Iniuſti punient͛ ⁊ ſemen ipioꝝ peribit Iuſti autē hereditabunt trā: ⁊ īhitabūt ī ſclꝫ ſcli ſ; eaꝫ Os iuſti meditabitur ſapiāꝫ: ⁊ ligua ei⁹ loquet͛ iudiciū Lex dei ei⁹ ī corde ipius: ⁊ nō ſupplātabūtur greſſ⁹ ei⁹ Cōſiderat pccōꝛ iuſtū: ⁊ qrit mortificare eū Dn̄s āt nō dereliqt eū in maib⁹ ei⁹: nec dānabit euꝫ cū iudicabit͛ illi Expecta dn̄ꝫ ⁊ cuſtodi uiā ei⁹: ⁊ exaltabit te ut hereditatē capias terraꝫ cum͛ perierint pccōres uidebis Vidi ipiū ſuperaltatū: ⁊ eleuatū ſicut cedros libani Et trāſiui ⁊ ecce nō erat: qſiui eū ⁊ nō eſt inuēt⁹ loc⁹ ei⁹ Cuſtodi īnocētiā ⁊ uide eqtatē: qm̄ ſūt reliqe hōi pacifico In iuſti āt diſpibūt ſil͛ reliquie ipioꝝ īteribūt Salus autē iuſtoꝝ a dn̄o: ⁊ ptector eorū ī tpꝛ tribulatōis Et adiuuabit eos: ⁊ eruet eos a pccōribus: ⁊ ſaluabit eos qa ſpauerūt ī eo.

Domine ne in furore tuo arguas me neqꝫ in ira tua corripias me Qm̄ ſagitte tue īfixe ſūt mihi et confirmaſti ſup me manū tuam Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue n̄ eſt pax oſſib⁹ meis a facie pccōꝝ meorum Qm̄ iniqtates mee ſupgreſſe ſūt caput meū ⁊ ſicut on⁹ graue grauate ſūt ſup me Putruērūt ⁊ corrupte ſūt cicatrices mee. a facie īſipiēcie mee Miſer factus ſum et curuatus ſum uſqꝫ ī finem tota die contriſtatus ingrediebar. Quoniam lūbi mei īpleti ſūt illuſiōib⁹ ⁊ nō ē ſaītas ī carne mea.

Afflictus ſū ⁊ huiliat⁹ ſuz nimis: rugiebaz a gemitu cordis mei. Dñe añ te omne deſideriū meū ⁊ gemitus meus ad te nō ē abſcōdit⁹.
Cor meū cōturbatū ē i me dereliqt me v̄tus mea: ⁊ lum̄ oculorū meorū: ⁊ ipm nō ē mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi mei aduerſū me app̄ piquerūt ⁊ ſteterūt. Et q̄ iuxta me erāt de lōge ſteterūt: ⁊ uiz faciebāt q̄ q̄rebant animā meā. Et q̄ inquirebāt mala mihi locuti ſūt uanitates: ⁊ dolos tota die meditabant⁹. Ego aūt tāq̄z ſurd⁹ nō audiebā: ⁊ et ſicut mut⁹ nō apiēs os ſuū.
Et fact⁹ ſū ſicut homo nō audiens ⁊ nō habens i ore ſuo redargutōes. Qm̄ i te dñe ſpaui: tu exaudies me dñe deus meus. Quia dixi neqñ ſupergaudeant mihi inimici mei: ⁊ dū cōmouēt pedes mei: ſup me magna locuti ſūt. Qm̄ ego i flagella paratus ſū et dolor me⁹ in cōſpectu meo ſep. Qm̄ iniq̄tatē meā ānūciabo: et cogitabo ꝓ pc̄cō meo.
Inimici āt mei uiuūt et cōfirmāti ſūt ſup me: et multiplicati ſūt q̄ oderunt me inique. Qui retribuunt mala pro bonis: detrahebant mihi: quoniaz ſequebar boītatē.
Ne derelinquas me dñe deus meus: ne diſceſſeris a me. Intende i adiutoriū meum domine deus ſalutis mee. ¶ Reuela dño uiam tuam. ¶ Dñe in celo miſericordia tua Et ueritas tua uſq̄z ad nubes. ¶ All'a. all'. all'. ¶ Surrexit dominus de ſe. all'. ¶ Qui ꝓ nobis pepēdit i ligno all'. ¶ Miſerere mei dūs.
Miſerere mei dūs: ſm magnā miaz tuā. Et ſc̄dm̄ multitudiēz miſeratiōnū tuaz: dele iniq̄tatez meaz

Amplius laua me ab iniq̄tate
mea ⁊ a pecc̄o meo munda
me Q̄m iniq̄tatē meā ego
cognoſco ⁊ pecc̄ū meum cō
me ē ſēp Tibi ſoli peccaui
⁊ maluꝫ corā te feci ut iu-
ſtificeris i ſmōibus tuis ⁊
uincas cū iudicaris Ecce
eīꝫ in iniq̄tatibus ꝯcept⁹ ſū
⁊ i pecc̄is ꝯcepit me mater
mea Ecce eīꝫ v̄itātē dile-
xiſti icerta ⁊ occ̄lta ſapiētie
tue maifeſtaſti mihi Aſpg-
es me dn̄e hyſopo ⁊ mūda
bor lauabis me ⁊ ſ͡r niuē d̄
albabor Auditui meo da-
bis gaudiū ⁊ leticiā ⁊ exul
tabūt oſſa hūiliata Auēte
faciem tuaꝫ a pecc̄is meis ⁊
oēs iniq̄tates meas dele Cor
mūdū crea i me de⁹ ⁊ ſpūꝫ
rectū inoua iuiſcerib⁹ meis
Ne picias me a facie tua ⁊
ſpūꝫ ſc̄m tuū ne auferas
a me Redde mihi leticiaꝫ
ſalutaris tui ⁊ ſpū pricipa
li ꝯfirma me Docebo ini-
quos uias tuas ⁊ ipij ad te

ꝯuertent Libera me d̄ ſā
guinibus dn̄s deus ſalutis
mee ⁊ exultabit ligua mea
iuſticiaꝫ tuaꝫ Dn̄e labia
mea aperies ⁊ os meū ānū
ciabit laudeꝫ tuaꝫ Q̄m ſi
uoluiſſes ſacrificiū dediſſē
utiq̄ȝ holocauſtis nō delec
taberis Sacrificium deo
ſpiritus cōtribulat⁹ cor cō
tritum et humiliatum deus
nō deſpicies Benigne fac
domine in bona uoluntate
tua ſyon ut hedificentur
muri iheruſaleꝫ Tūc acc-
eptabis ſacrificiuꝫ iuſticie
oblationes ⁊ holocauſta
tunc imponent ſup altare
tuum uitulos
Miſerere mei deus
Intellige clamorem meuꝫ
domine ⁊ verba mea
Deus dn̄s meus ad te de
luce uigilo Ipm̄ Cō
uerſ⁹ ē.
Confitebor tibi dn̄e
q̄m irat⁹ es mihi ꝯūſ⁹
ē furor tu⁹ ⁊ ꝯſolat⁹ es me

Ecce dūs ſaluator meus: ſiducialit̃ agā ⁊ nō timebo Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs. ⁊ fact⁹ ē mihi in ſalute. Haurietis aq̄s in gaudio d̄ fōtib⁹ ſaluatoris ⁊ dicetis ī illa die ↄfitemi dño ⁊ inuocate nomen eius Notas facite ī populis ad inuētiones ei⁹ memtote qm̄ excelſū ē nom̄ ei⁹ Cātate dñ o qm̄ magifice fecit āūncia te hoc ī uniu̇ſa terra Exulta ⁊ lauda hītatio ſyon: quia magnus ī medio tui ſanctus iſrael ¶ Cōu̇ſ⁹ eſt furor tuus domine et conſolatus es me

Laudate dominuꝫ de celis

¶ Ȳpm

Nox preceſſit dies āt appropinquauit abiciamus ergo opera tenebraruꝫ ⁊ īduamur arma lucis ſicut in die honeſte ambulem⁹.

Splēdor pt̃ne gl'e de luce lucē proferens lux lucis ⁊ fōs lumīs dies diē illuminās Veruſq; ſol illabere micās nitore ꝑpeti iubarq; ſācti ſpūs infunde nr̄is ſenſib⁹ Votis uocem⁹ te patrē patrē ꝑhēnis gl'e: pt̃eꝫ potentis gratie culpā religet lubricaꝫ Informet act⁹ ſtrenuos dētē retūdat inuidi caſus ſecūdet aſpos donet gerendi graciaꝫ mentem gubernet ⁊ regat caſto fideli corpore fides calore ferueat fraudis uenena neſciat Chriſt⁹q; nobis ſit cibus potuſq; noſter ſit fides leti bibamus ſobriā ebrietatē ſpiritus. Letus dies hic trāſeat pudor ſit ut diluculum fides uelut meridies crepuſculū mēs neſciat Aurora curſus ꝑuehit aurora totus ꝓdeat in pt̃e totus filius et totus in ūbo pater Deo pt̃i ¶ Repleti ſum⁹ mane mīa tua ℞ Exltauim⁹ ⁊ delectati ſum⁹.

Benedict⁹ dñs deus iſrael
℟ Ipm
Jubilemus deo ſalutari nr̃o
V Uenite
COnſors paterni lu-
minis lux ipe lucis ⁊ dies
noctē canendo rumpimus
aſſiſte poſtulantibus Au-
fer tenebras mentiū fuga
catervas demonū expelle
ſõnolentiam ne pigritan-
tes obruat Sic xpe nobis
omnibus indulgens credē
tibus ut proſit exorātibꝫ
qd̉ precinētes pſallimus
Preſta pater piiſſime
V Ut non delinquam
Dixi cuſtodiam uias
meas ut nõ delinquam in
ligua mea Poſui ori meo
cuſtodiam cum cõſiſteret
peccator aduerſum me Ob
mutui ⁊ hũiliat⁹ ſũ ⁊ ſilui
a bonis ⁊ dolor me⁹ reno-
uatus eſt . Concaluit cor
meum intra me ⁊ in me-
ditatiõe mea exardeſcet
ignis. Locut⁹ ſũ i ligua mña

notum fac mihi dñe finē
meum Et numerum dieꝝ
meorum q̇s eſt ut ſciā quid
deſit mihi Ecce mſurabi-
les poſuiſti dies meos . et
ſubſtãtia mea tāq̈ꝫ nihilū
añ te Verũtñ uniuerſa ua-
tas ois hõ uiuens Verũtñ
i ymagine ptrãſit hõ: ſꝫ et
fruſtra cõturbatur The-
ſaurizat ⁊ ignorat: cui cõ-
gregabit ea Et nũc que eſt
expectatio mea nonne dñs
⁊ ſubſtãtia mea apud te ē
Ab oibus iniq̇tatib⁹ meis
erue me: ob pbriū īſipiēti
dediſti me . Obmutui et
non aperui os meum:
quoniā tu feciſti amoue
ue a me plagas meas A
fortitudine manus tue ego
defeci in icrepationibus:
propter iniq̇tatē corripui-
ſti hoīeꝫ Et tabeſcere fe-
ciſti ſit araneā aīaꝫ ei⁹ uerũ
tñ uane ↄ̄tbatur ois homo
Exaudi orationem meam
dñe ⁊ dp̄recationem meaꝫ

auribꝫ percipe lachrimas
meas. Ne ſileas qm̄ aduena
ego ſū apud te ⁊ peregrinꝰ
ſicut oēs pr̄es mei. Remitte
mihi ut refrigerer prius q̄ꝫ
abeaꝫ ⁊ āplius nō ero.

Expectans expectaui
dn̄ꝫ ⁊ itēdit mihi. Et exau
diuit p̄ces meas : ⁊ eduxit
me d lacu miſerie ⁊ de luto
fecis. Et ſtatuit ſupra petrā
pedes meos: ⁊ direxit greſ
ſus meos. Et immiſit in os
meū cāticū nouū carmen
deo nr̄o. Videbūt multi et
timebūt ⁊ ſpabūt i domio
Beatus uir cuius ē nomē
domini ſpes eiꝰ ⁊ nō reſpe
xit in uanitates ⁊ inſanias
falſas. Multa feciſti tu dn̄e
deus meus mirabilia tua:
⁊ cogitatōibus tuis nō eſt
q̄s ſimilis ſit tibi. Annūcia
ui ⁊ locutꝰ ſū: multiplicati
ſunt ſuper numerum. Sa-
crificiū ⁊ oblatiōeꝫ noluiſti
aures autem pfeciſti mihi

Holocauſtum ⁊ pro pccō
non poſtulaſti : tunc dixi
ecce uenio. In capite libri
ſcriptū eſt de me ut facerē
uolūtatē tuam deus meus
uolui et legem tuam in
medio cordis mei. Annū-
ciaui iuſtitiam tuam in
eccleſia magna : ecce labia
mea nō prohibebo domi
ne tu ſciſti. Iuſticiam tu-
am non abſcondi in cor-
de meo. ueritatem tuam
⁊ ſalutare tuum dixi. Non
abſcondi miſericordiam
tuam et ueritatem tuam
a concilio multo. Tu au-
tem domine ne longe fa-
cias miſerationes tuas a
me miſericordia tua ⁊ ue
ritas tua ſēp ſuſceperūt me
Qm̄ circūdedērt me mala qu
orum non eſt numerus
conprehēderunt me: iniq̄ta
tes mee : et non potui ut
uiderē. Multiplicate ſūt ſr̄
capillos capitis mei ⁊ cor
meū dreliq̄t me. Complaceat

tibi dñe ut eruas me: dñe ad adiuuandũ me reſpice.
Confũdãtur ⁊ reuereant̃ ſimul q̃ q̃runt aĩaꝫ meaꝫ ut auferant eaꝫ. Cõuertãtur retrorſũ ⁊ reuereant̃: q̃ uo lunt mihi mala. Ferant ꝯfeſti ꝯfuſionẽ ſuã: q̃ dicũt mihi euge euge. Exultẽt et letẽtur ſup te ões q̃rẽtes te ⁊ dicant ſẽp magnificetur dñs q̃ diligunt ſalutar̃ tuũ
Ego aũt mẽdic⁹ ſũ ⁊ paup dñs ſollicitus ẽ mei. Adiutoꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ meus tu es dus meus ne tardaueris. Ut nõ dlinquam in lingua mea. Sana domine.
Beat⁹ q̃ intelligit ſup egenũ ⁊ paupẽ ĩ die mala liberabit eũ domin⁹. Dñs conſeruet eũ ⁊ uiuifi cet eũ ⁊ beatũ faciat eum ĩ terra: ⁊ nõ tradat eũ ĩ aĩaꝫ inimicoꝛum eius. Dominus opem ferat illi ſuper lectuꝫ doloꝛis eius: uniuerſum ſtratũ eius uerſaſti in ĩfirmitate eius. Ego dixi domine miſerere mei: ſana aĩaꝫ meã quia peccaui tibi
Inimici mei dixer̃t mala mihi qñ morieť ⁊ ꝑibit noẽ eius. Et ſi ĩgrediebať ut uideret uana loquebať coꝛ eius cõgregauit iniq̃tateꝫ ſibi. Egrediebatur foras ⁊ loquebatur in idipſum.
Aduerſum me ſuſurrabãt omnes inimici mei: aduerſum me cogitabant mala mihi. Verbum iniquum conſtituerunt: aduerſum me: nunquid qui doꝛmit non adiciet ut reſurgat. Et enim homo pacis mee in quo ſperaui: qui edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplantationeꝫ
Tu autem domine miſerere mei: ⁊ reſuſcita me et retribuam eis. In hoc cognoui quoniã uoluiſti me: q̃m non gaudebit inimic⁹ me⁹ ſuper me. Me aũt pp

innocẽtiam ſuſcepiſti : et
ꝯfirmaſti me i ꝯſpectu tuo
i eternũ. Bñdict⁹ dñs de⁹
iſrael a ſclo ⁊ uſqꝫ i ſclm .
fiat fiat.

Quemadmodũ ꝺſiderat
ceruus ad fõtes aq̃ꝝ
ita ꝺſiderat aĩa mea ad te
deus. Sitiuit aĩa mea ad
deum fonteꝫ uiuuꝫ: quãdo
ueniam ⁊ apparebo ante
faciẽ dei. Fuerunt mihi
lacrime mee panes die ac
nocte dũ dĩ mihi quotidie
ubi ẽ deus tu⁹. Hec recor-
datus ſũ ⁊ effudi i me aĩaꝫ
meã qm̃ trãſibo in locum
tabernacli admirabilis uſꝫ
ad domũ dei. In uoce ex-
ultatiõis ⁊ cõfeſſiõis ſonus
epulantis. Quare triſtis es
aĩa mea ⁊ quare ꝯt̃bas me.
Spera i deo qm̃ adhuc cõ
fitebor illi ſalutare uultus
mei ⁊ deus meus. Ad me
ipm̃ aĩa mea ꝯturbata eſt
ꝓpterea memor ero tui de t̃ra
iordãis ⁊ hermoniĩ a mõte
modico. Abyſſus aby-
ſũ iuocat i uoce catharacta
rũ tuaꝝ. Oĩa excelſa tua ⁊
fluctus tui : ſup me trãſierũt
In die mãdauit dñs miãꝫ
ſuã: ⁊ nocte canticũ ei⁹.
Apud me orõ deo uite mee:
dicã deo ſuſceptor me⁹ es:
Quare obli⁹ es mei: ⁊ q̃r
cõtriſtat⁹ icedo dũ affligit
me inimicus. Dũ ꝯfrigũt
oſſa mea exprobrauerũt mihi
q̃ tribulant me iimici mei.
Dũ dicũt mihi p ſigulos
dies ubi es deus tu⁹ : quare
triſtis es aĩa mea: ⁊ quare
cõturbas me. Spera i deo
qm̃ adhuc cõfitebor illi: ſa
utare uultus mei et deus
meus. ¶ Sana dñe aĩam
meam quia peccaui tibi
¶ Eructauit

Deus auribus noſtris
audiuimus patres
noſtri ãnunciauerũt nobis
Opus quod opatus es in
diebus eoꝝ: ⁊ i dieb⁹ ãtiq̃s

Manꝰ tua gẽtes diſꝑdidit
⁊ plãtaſti eos: afflixiſti po-
pulos ⁊ expuliſti eos. Nec
eiꝫ i gladio ſuo poſſederũt
t̃rã: ⁊ brachiũ eoꝝ nõ ſal-
uauit eos. Sed dextra tua ⁊
brachiũ tuũ ⁊ illũiatio uul
tus tui: q̇ cõplacuiſti in eis
Tu es ipe rex meꝰ ⁊ deus
meꝰ q̇ mãdas ſalutes iacob
In te ĩimicos nr̃os uẽtila
bimꝰ cornu: ⁊ i noĩe tuo ſp
nemꝰ iſurgẽtes i nobis. Nõ
eiꝫ i arcu meo ſpabo ⁊ gla
dius meus nõ ſaluabit me
Saluaſti eiꝫ nos de affli-
gentibꝰ nos ⁊ odiẽtes nos
cõfudiſti. In dõ laudabiũr
tota die: ⁊ i noĩe tuo ꝯfite-
biũr i ſclm. Nũc aũt repu-
liſti ⁊ cõfudiſti nos: et non
egredieris deꝰ i uirtutibus
nr̃is. Auertiſti nos retrorſũ
poſt inimicos nr̃os: et qui
oderũt nos diripiebãt ſibi
Dediſti nos tãq̃ꝫ oues eſ-
caꝝ: ⁊ in gentibus diſꝑſiſti
nos. Vendidiſti pplꝫ tuuꝫ
ſie p̃cio: ⁊ nõ fuit mlt̃itudo
i cõmutatioibus eoꝝ. Po-
ſuiſti nos oppbriũ uicinis
nr̃is: ſubſanationẽ ⁊ d̃riſuꝫ
his q̇ ſũt in circuitu noſtro
Poſuiſti nos i ſilĩtudinẽ
gentibꝰ: cõmotionẽ capitis
i pplis. Tota die uerecõdia
mea ꝯ̃ me eſt: ⁊ ꝯfuſio fa-
ciei mee cooꝑuit me. A uoce
exꝓbrãtis ⁊ obloquẽtis: a
facie inimici ⁊ perſequẽtis
Nec oĩa uenerũt ſup nos
nec obliti ſumꝰ te: ⁊ inique
nõ egimꝰ in teſtamẽto tuo
Et non receſſit retro cor
nr̃m: ⁊ declinaſti ſeitas nr̃as
a uia tua. Qm̃ humiliaſti nos
in loco afflictionis. ⁊ coop
uit nos umbra mortis. Si
obliti ſumus nomen dĩ nr̃i
et ſi expandimus manus
noſtras ad deum alienum
Nonne deus requiret iſta
ipe enim nouit abſcondita
cordis. Quoniam ꝓpt te
mortificamur tota die extiati
ſumꝰ ſicut oues occiſionis

Exurge q̃re obdoꝛis dñe
exurge ⁊ ne repellas i finē
Quare faciē tuā auertis :
obliuiſceris iopie noſtre et
tribulatōis nr̃e Quō hui-
liata ē i puluere aĩa noſtra
cōglutinat⁹ ē i terra uēter
noſter Exurge dñe adiuua
nos : ⁊ redime nos ꝑpter
nomē tuū.

ERuctauit coꝛ meum
vbū bonū: dico ego
opa mea regi Lingua mea
calam⁹ ſcribe: uelocit̃ ſcri-
bentis Speciosus forma
ꝑ filijs hoīm diffuſa ē grã
in labijs tuis: ꝑpea bñdixit
te deus in eternū Accinge͛
gladio tuo: ſup femur tuū
potentiſſie Specie tua et
pulchritudie tua: itende ꝑ
ſpere ꝓcede ⁊ regna Pro-
pter ueritatem ⁊ māſuetu
dinez ⁊ iuſticiam ⁊ deducet
te mirabiliter dextera tua
Sagitte tue acute: populi
ſub te cadent i corda ini-
micoruz regis Sedes tua
deus in ſeculū ſeculi: uirga
directionis uirga regni tui
Dilexiſti iuſticiaz et odiſti
iniquitatē: ꝑpea bñdixit te
deus deus tu⁹ oleo leticie
precōſoꝛtibus tuis Mirra
⁊ gutta ⁊ caſſia a ueſtimtis
tuis i domibus eburneis:
ex quibus delectauerūt te
filie regum in honoꝛe tuo
Aſtitit regina a dextris
tuis ⁊ ueſtitu deaurato: cir
cundata uarietate. Audi
filia ⁊ uide ⁊ inclina aurem
tuam ⁊ obliuiſcere populū
tuū ⁊ domū patris tui Et
concupiſcet rex decoꝛē tuū
quoniam ipſe eſt dominus
deus tuus: ⁊ adoꝛabūt euz
Et filie tiri in muneribus
uultū tuuz deprecabūtur
omnes diues plebis Oīs
glã eius filie regis ab itus
i fimbrijs aureis circūamicta
uarietatib⁹ Adducēt regi
uirgines poſt eaz : ꝓxīe
ei⁹ afferetur tibi. Afferēt
in leticia ⁊ exultatione :

adducentur ĩ tẽpluꝫ regis
Pro pr̃ibus tuis nati ſũt
tibi filij: cõſtitues eos prĩ-
cipes ſuper oẽꝫ terrã Me-
mores erunt nõis tui dñe:
ĩ omni gñatiõe ⁊ gñationẽ
Propterea ppl̃i ↄfitebũt
tibi ĩ eternuꝫ: ⁊ ĩ ſcl̃ꝫ ſcl̃i.
¶ Eructauit cor meum
ṽbũ bonũ ¶ Adiutor.
DEus nr̃ refugiuꝫ et
ṽtꝰ adiutor ĩ tribulatõibꝰ
que inuenerunt nos nimis
Propterea nõ timebimꝰ
dum turbabit̃ terra: ⁊ trãſ-
ferẽtur mõtes ĩ cor maris
Sonuerũt ⁊ t̃bate ſũt aque
eoruꝫ: conturbati ſũt mõ-
tes ĩ fortitudĩe eiꝰ Flumĩs
ĩpetus letificat ciuitatem
dei: ſanctificauit taberna-
culum ſuum altiſſimus:
Deus ĩ medio eiꝰ nõ ↄmo-
uebitur: adiuuabit eã deus
mane diluculo Cõturbate
ſũt gẽtes ⁊ ĩclinata ſũt re-
gna: dedit uocẽ ſuã ⁊ mota
ẽ t̃ra Dñs ṽtutũ nobiſcũ:
ſuſceptor nr̃ d̃us iacob Ve-
nite ⁊ uidete opera dñi que
poſuit prodigia ſuper t̃rã:
auferens bella uſq; ad finẽ
terre Arcũ cõteret ⁊ ↄfriget
arma ⁊ ſcuta cõburet igni
Vacate ⁊ uidete qm̃ ego
ſũ d̃us: exaltabor ĩgẽtibꝰ
⁊ exaltabor in terra Dñs
ṽtutũ nobiſcuꝫ: ſuſceptor
Onr̃ deus iacob
OMnes gentes plau-
dite manibus iubilate deo
in uoce exultationis Qm̃
dñs excelſus terribilis: rex
magnus ſup oẽm terram
Subiecit ppl̃os nobis: et
gentes ſub pedibꝰ noſtris:
Elegit nobis hereditateꝫ
ſuã: ſpeciẽ iacob quẽ dilexit
Aſcẽdit d̃us ĩ iubilo ⁊ dñs
ĩ uoce tube Pſallite d̃o nr̃o
pſallite pſallite regi noſtro
pſallite Qm̃ rex oĩs terre
d̃us: pſallite ſapiẽt̃ Regna-
bit deus ſ̃ gẽtes: d̃s ſedet
ſ̃ ſedẽ ſc̃tã ſuã. Principes
ppl̃oꝝ ↄgregati ſũt cũ d̃o

habraã: qm̃ dĩ fortes terẽ
uehemẽt eleuati ſũt ¶ Ad-
iutoꝛ i tribulatõib⁹
Magnus dñs :

Magnus dñs ⁊ lauda
bilis nimis: i ciuitate
di nr̃i i mõte ſcõ ei⁹ Fũ-
dat̃ exultatõe uniuerſe t̃re:
mons ſyõ latera aquiloĩs
ciuitas regis magni Deus
i domib⁹ ei⁹ cognoſcet̃: cũ
ſuſcipiet eã Qm̃ ecce reges
cõgregati ſũt : cõuenẽrũt in
unu Ipi uidentes ſic ad-
mirati ſũt: conturbati ſunt
cõmoti ſũt: tremoꝛ apphẽ-
dit eos Ubi dolores ut
parturiẽtis: i ſpũ uehemẽti
cõteres naues tharſis. Hic
audiuim⁹ ſic uidim⁹ i ciui-
tate dñi ꝟtutũ: i ciuitate dĩ
nr̃i dus fũdauit eã i et̃nuz
Suſcepim⁹ dus miaz tuã:
in medio tẽpli tui Scdm̃
nomẽ tuum dus: ſic ⁊ laus
tua i fines terre : iuſticia
plena ẽ dextra tua Letet̃
mons ſyon ⁊ exultent filie
iude: pp̃ iudicia tua domĩe
Circũdate ſyon ⁊ cõplec-
timĩ eã: narrate i t̃rib⁹ ei⁹
Ponite corda ur̃a i uirtute
ei⁹ ⁊ diſtribuite domos ei⁹
ut enarretis i ꝓgenie alt̃a
Qm̃ hic ẽ deus nr̃ i et̃nuz
⁊ i ſcl̃z ſcl̃i: ip̃e reget nos i
ſecula .

Audite hec oẽs gẽtes
auribus pcipite omẽs
qui hitatis orbẽ Quiq̃z ter
rigẽ ⁊ filij hoĩuz: ſil̃ i unũ
diues ⁊ paup Os meũ loq̃
tur ſapiẽtiam: ⁊ meditatio
cordis mei prudẽtiã In-
clĩabo i pabolã aurẽ meã
apiã i pſalt̃io ꝓpoitõez mã
Cur timebo in die mala
iniq̃tas calcanei mei circũ-
dabit me Qui cõfidunt in
ꝟtute ſua: ⁊ in mlt̃itudine
diuitiaꝝ ſuaꝝ gl̃ant Frat̃
nõ redimit redimet hõ ⁊ ñ
dabit deo placationẽ ſuaz
Et precium r demptioĩs
anime ſue: ⁊ laborabit in e
ternũ: ⁊ uiuet adhuc i finẽ.

Non uidebit interitū cū uidērit ſapiētes morietes ſil' īſipiēs ꝛ ſtultus pibūt Et relīqnt alieis diuitias ſuas ꝛ ſepl'chra eoꝝ dom' illoꝝ ī eternū Tabernacula eoꝝ ī ꝓgeie ꝛ ꝓgeie: uocauer̄t noīa ſua ī terris ſuis Nō cū ī honore eēt nō ītellexit : cōpat' ē iumētis īſipiētib': ꝛ ſil's fcēs ē illis Nec uia illoꝝ ſcādalū ipis ꝛ poſtea ī ore ſuo ꝯplacebūt Sicut oues ī iferno poſiti ſūt: mors dpaſcet eos Et dn̄abūt eoꝝ iuſti ī matutio: ꝛ auxiliū eoꝝ ueťaſcet ī iferno a gl'a eoꝝ Vērūtn̄ ds r̄dimet aīaꝫ meā d manu iferi: cuꝫ accepit me Ne timueris cū diues fcēs fuerit hō: ꝛ cuꝫ mľtiplicata fuerit gl'a dom' ei' Qm̄ cū īťierit nō ſumet oīa: nꝫ deſcēdet cū eo gl'a ei' Quia aīa ei' ī uita ipi' bn̄dicet: ꝯfitebit' tibi cū bn̄feceris ei Introibit uſꝫ ī ꝓgenies prū ſuoꝝ: ꝛ uſꝫ

ī etnū nō uidebit lum̄ Hō cū ī honore eēt nō itellexit ꝯpat' ē iumētis īſipiētib' ꝛ ſil's fcēs ē illis ¶ Magn' dn̄s ꝛ laudabilis nimis Deus deoꝝ

Deus deoꝝ dn̄s locut' ē: ꝛ uocauit trā A ſolis ortu uſqꝫ ad occaſū. ex ſyon ſpēs dcoris ei' Deus maifeſte ueniet : deus nr̄ ꝛ n̄ ſilebit Ignis ī ꝯſpcū ei' exardſcet: ꝛ ī circuitu eius tēpeſtas ualida Aduocauit celū d ſurſū: ꝛ trā diſcerneꝛ ppl'ꝫ ſuū Cōgregate illi ſcōs ei' q̄ ordināt teſtam̄tū ei' ſꝫ ſacrificia Et ānūciabūt celi iuſticiā eius qm̄ ds iudx ē Audi pplus meus ꝛ loqr iſrael: ꝛ teſtificabor tibi ds ds tu' ego ſuꝫ Nō ī ſacrificijs tuis arguam te holocauſta āt tua ī ꝯſpcū meo ſūt ſep Nō accipiā d domo tua uitulos: neqꝫ d gregib' tuis hircos Qm̄ mee ſūt oēs fer ſiluaꝝ

iumēta ī mōtibus ꝛ boues
Cognoui oīa uolatilia ce
li:ꝛ pulchritudo agri mecū
ē Si eſuriero nō dicā tibi:
meus ē eñ orbis t̄re:ꝛ ple
nitudo ei⁹ Nūqd māduca-
bo carnes thauroꝝ: aut ſā
guiēꝫ hircoꝝ potabo Im
mola do ſacrificiū laudis:
ꝛ redd altiſſio uota tua Et
īuoca me ī die tribulatōis
eruam te ꝛ honorificabis
me Peccōri āt dixit ds: q̄r
tu enarras iuſticias m̄as: ꝛ
aſſūis teſtamtū meū: p os
tuū Tu vo odiſti diſciplīaꝫ
ꝛ piciſti ſmones meos re
trorſū. Si uidebas furem
currebas cū eo:ꝛ cū adul-
teris portionē tuā poēbas
Os tuū hūdauit maliciā:
ꝛ ligua tua cōcinabat do-
los Sedēs aduerſ⁹ fratreꝫ
tuū loq̄baris:ꝛ aduerſus fi
liū matris tue pōebas ſcā-
dalū: hec feciſti ꝛ tacui Ex
iſtiaſti iniq̄ q̄ ero tui ſilis
arguā te ꝛ ſtatuā ꝯ faciem

tuā Intelligite hec q̄ obli
uiſcimī dm̄: neq̄ñ rapiat et
nō ſit q̄ eripiat Sacrificiū
laudis honorificabit me:ꝛ
illic iter quo oñdaꝫ illi ſa-
lutare dei.
Quid gl̄aris ī malicia
q̄ potes es ī iniq̄tate
Tota die iiuſticiā cogita-
uit ligua tua: ſic nouacula
acuta feciſti dolū Dilexiſti
maliciā ſ; benignitatē: ini-
q̄tatē magis q̄ȝ loq̄ eq̄tatē
Dilexiſti oīa v̄ba p̄cipita
tōis: ligua doloſa Propt̄ea
ds d̄ſtruet te ī fine: euellet
te ꝛ emigrabit te d̄ taber-
naculo tuo ꝛ radicē tuā de
t̄ra uiuētiū Videbūt iuſti ꝛ
timebūt ꝛ ſ; eū ridebūt: ꝛ
dicēt ecce hō q̄ nō poſuit
dm̄ adiutorē ſuū Sed ſpa
uit ī multitudie diuitiaruꝫ
ſuarum:ꝛ p̄ualuit ī uanitate
ſua Ego auteꝫ ſicut oliua
fructifera ī domo di: ſpaui
ī mīa dei ī et̄nū: ꝛ ī ſcl'ꝫ ſcl'i
Cōfitebor tibi ī ſcl'ꝫ quia

fecisti ⁊ expectabo nomen
tuū q̄m bonū ē i ꝯspu ſcto
rū tuoꝝ ¶ De⁹ deoꝝ dn̄s
locut⁹ ē ¶ Immola deo ſa
crificiū laudis ¶ Et redde
altiſſio uota tua ¶ All'a.
al'. al'. ¶ Surrexit dn̄s ve
all'a. ¶ Et apparuit Simōi
all'a. ¶ Dele dn̄e
iniq̄tatē meā ¶ Miſerere
mei de⁹ ¶ Salutare

Iudica me de⁹ ⁊ diſ
cerne cāz meā: d gē
te non ſct'a ab hoīe iniquo
⁊ doloſo erue me Quia tu
es ds fortitudo mea q̄r me
repuliſti: ⁊ q̄r triſtis icedo
dū affligit me inimic⁹ Emit
te lucē tuā ⁊ vitatez tuam:
ipa me deduxerūt ⁊ adduxe
rūt i mōtē ſcēz tuūz: ⁊ i ta
bernacula tua Et introibo
ad altare dei: ad dm̄ q̄ leti
ficat iuuētutez meā Cōfi
tebor tibi i cithara ds de⁹
me⁹: q̄r triſtis es aīa mea
⁊ q̄r ꝯturbas me Spa i do
q̄m adhuc ꝯfitebor illi: ſa
lutare uult⁹ mei ⁊ ds me⁹.
¶ Salutare uult⁹ mei ⁊ ds
me⁹ ¶ Ad te d luce uigilo
deus me⁹ ¶ De⁹ ds me⁹
¶ Cūctis dieb⁹

Ego dixi in dimidio
dieꝝ meoꝝ: uadā ad
portas iferi Queſiui reſidu
uz ānoꝝ meoꝝ: dixi nō ui
debo dn̄z deū i t̄ra uiuētiū
Nō aſpiciā hoīez ultra: et
habitatorē q̄etis Generatio
mea ablata ē ⁊ ꝯuoluta ē
a me q̄ſi tabernacl'a paſtoꝝ
Preciſa ē uelut a texēte ui
ta mea: dū adhuc ordirer
ſuccidit me: demane uſq ad
ueſpā finies me Sperabam
uſq ad mane: q̄ſi leo ſic con
triuit oīa oſſa mea De mane
uſq ad ueſpaz finies me: ſic
pullus hyrūdinis ſic clama
bo meditabor ut columba
Attenuati ſūt oculi mei:
ſuſpiciētes i excel'ſo Dn̄e ui
patior: rn̄de p me: q̄d dicā
aut q̄d r̄ſpōdebit m̄ cū ipe
fecerit Recogitabo tibi oēs

annos meos: i amaritudīe
aīe mee. Dn̄e ſi ſic uiuit᷑ ⁊ i
talibꝰ uita ſpūs mei: corri
pies me ⁊ uiuificabis me.
ecce i pace amaritudo mea
amariſſia. Tu autē eruiſti
aīaȝ meā ut nō piret: piecí
ſti poſt tgū tuum oīa pccā
mea. Quia nō ifernus ↄfi-
tebit᷑ tibi: nȝ mors lauda-
bit te: nō expectabūt q̄ de
ſcēdūt i lacū ueritatē tuam
Viuēs uiuēs ipē ↄfitebitur
tibi: ſicut ⁊ ego hodie pat̃
filijs notā faciet ṽitatē tuā
Dn̄e ſaluū me fac: ⁊ pſal-
mos nr̄os cātabimꝰ cūctis
diebus uite nr̄e i domo dn̄i
¶ Cūctis diebus uite nr̄e
ſaluos nos fac dn̄e ¶ Oēs
angeli eiꝰ laudate dn̄ȝ d̄ ce
lis ¶ Laudate dn̄ȝ d̄ celis
¶ Nox pceſſit
Ales diei nūciꝰ lucem
ppiquā pcinit: nos
excitator mētiū iaȝ xp̄s ad
uitā uocat. Auferte clamat
lectulos egros ſopore d̄ ſi-
des: caſteq; recte ac ſobrie
uigilate iā ſū pximꝰ. Deſū
ciamꝰ uocibꝰ fletes pcātes
ſobrie intenta ſupplicatio
dormire cor mūdū uetat.
Tu xp̄e ſōnū diſcute tu rū
pe noctis uicula: tu ſolue
pccūȝ uetus nouūq; lumē
igere. Deo pr̄i ¶ Repletí
ſumꝰ ¶ Exultauimꝰ
¶ Erexit nobis
dn̄s cornu ſalutis in domo
dauid pueri ſui ¶ Bn̄dictꝰ
¶ In manu tua dn̄e
oēs fies tre L Cleite
Rex creator optime
rectorq; nr̄ aſpice: nos a q̄
ete noxia merſos ſopore
libera. Te ſcte xp̄e poſcimꝰ
ignoſce tu crimibus: ad ↄ-
fitēdū ſurgimꝰ moraſq; no
ctis rūpimus. Mentes ma
nuſq; tollimꝰ pphāȝ ſicut
nouimus nobis gerendūȝ
pcipit pauluſq; geſtis ce-
ſuit. Vides malū qd̄ geſſi-
mꝰ occulta nr̄a pandimꝰ:
pces gemētes fūdimꝰ dicte

q̄ꝺ peccauimus Pſa pr̄
Aduertit dn̄s Alla.

Dixit īſipiēs in
corde ſuo: nō
ē ds̄ Corrupti
ſūt ⁊ abhoīa-
biles fcti ſūt ī iniq̄tatibꝰ nō
ē q̇ faciet bonū Deꝰ ꝺ celo
pſpexit ſr̄ filios hoīm : ut
uideat ſi ē ītelligēs aut req̇
rēs deū Oēs declinauer̄t ſiſ͛
īutiles fcti ſūt. n̄ ē q̇ faciat
bonū nō ē uſq; ad unū Nō
ne ſciēt oēs q̇ opāt͛ iniq̄tatē
q̇ deuorant plebē meaȝ ut
cibū panis Deū nō īuocaue
rūt : illic trepidauer̄t timore
ubi nō fuit timor Qm̄ deus
diſſipauit oſſa eoꝝ q̇ hoīb-
bꝰ placēt: ↄfuſi ſūt qm̄ deꝰ
ſpreuit eos Quis dabit ex
ſyō ſalutare iſrael: cū ↄuͤte
rit dn̄s captiuitatē plebis
ſue: exultabit iacob ⁊ leta-
bit͛ iſrael.

Exaudi ds̄ orōeȝ meā
⁊ ne deſpexeris dep-
catōeȝ meā : īteꝺe mihi et
exaudi me Contriſtat͛ ſū in
exercitatōe mea: ⁊ ↄtbatus
ſū a uoce īimici ⁊ a tribula
tōe peccōris Qm̄ dclinauer̄t
in me iniq̄tates: ⁊ ī ira mo-
leſti erant mihi Cor meū
ↄturbatū ē ī me: ⁊ formido
mortis cecidit ſꝫ me Timor
⁊ tremor uener̄t ſꝫ me : et
ↄtexer̄t me tenebre Et di
xi q̇s dabit mihi pēnas ſic
colūbe: ⁊ uolabo ⁊ rq̇eſcaȝ
Ecce elōgaui fugiēs: ⁊ mā
ſi ī ſolitudīe Expectabā eū
q̇ ſaluū me fecit: a puſilla-
nimitate ſpūs ⁊ tēpeſtate.
Precipita dn̄e ⁊ diuide li
guas eoꝝ: qm̄ uidi iniq̄tatē
⁊ ↄdictōeȝ ī ciuitate Die ac
nocte circūdabit eā ſr̄ mu-
ros eiꝰ iniq̄tas: ⁊ labor ī me
dio eiꝰ ⁊ ī iuſticia Et non
defecit ꝺ plateis eiꝰ uſra et
dolꝰ Qm̄ ſi īimicꝰ meꝰ ma
ledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſeȝ
utiq; Et ſi is q̇ oderat me
ſꝫ me magna locutꝰ fuiſſet:
abſcōdiſſē me forſitā ab eo

Tu vo hō unanimis: dux
meus ꝛ not⁹ meus Qui ſil'
mecū dulces capiebas ci-
bos: i domo dī ābulauim⁹
cū ɔſenſu Veniat mors ſr
illos: ꝛ deſcēdant i īfernuȝ
uiuētes Qm̄ neq̄tie i hita
culis eoꝝ: in medio eorum
Ego āt ad deū clamaui: ꝛ
dn̄s ſaluauit me Veſpē ꝛ
mane ꝛ meridie narrabo ꝛ
ānūciabo: ꝛ exaudiet uocē
meāȝ Redimet i pace aīaȝ
meā ab his q̇ ap ppiquāt
mihi: qm̄ īt mltos erāt me
cū Exaudiet ds: ꝛ humilia-
bit illos q̇ eſt añ ſc'la Non
eīȝ ē illis ɔmutatio et non
timuer̄t dm̄: extēdit manū
ſuā i retribuēdo Contamina-
uer̄t teſtamtū ei⁹ diuiſi ſūt
ab ira uult⁹ ei⁹: ꝛ ap ppiq̄-
uit cor illi⁹ Molliti ſūt ſmo
nes ei⁹ ſr oleū: ꝛ ipi ſūt ia-
cula Iacta ſr dn̄ȝ curā tuā
ꝛ ipe te enutriet: ꝛ n̄ dabit
i etnū fluctuatiōem iuſto.
Tu vo ds deduces eos: i

puteū iterit⁹ Viri ſāguinū
ꝛ doloſi nō dimidiabūt di
es ſuos: ego āt ſperabo i te
dn̄e ¶ Auertit dn̄s captiui
tatē plebis ſue ¶ Qm̄
Miſerere mei ds qm̄ ɔ
culcauit me hō: tota
die ipugnās tribulauit me
Conculcauer̄t me inimici
mei tota die: qm̄ mlti bel-
lātes aduerſū me Ab alti-
tudīe diei tiebo: ego vo i te
ſpabo In do laudabo ſer
mones meos: i deo ſpaui
nō tiebo q̇d faciat mihi ca
ro Tota die vba mea exe
crabant̄: aduerſū me om̄s
cogitatōes eoꝝ i malū In
hitabūt ꝛ abſcōdēt: ipi cal
caneū meū obſuabūt Hic
ſuſtinuerūt aīaȝ meā p ni-
hilo ſaluos facies illos: in
ira ppl'os confriges Deus
uitaȝ meā ānūciaui tibi: po
ſuiſti lachrimas meas i cō
ſpcū tuo Hic ꝛ i pmiſſiōe
tua: tūc ɔuertēt inimici mei
retrorſū Inquacūq; die

inuocauero te: ecce cognoui
qm̄ deus me⁹ es In deo
laudabo uerbū in domino
laudabo ſermonē: in deo
ſperaui nō timebo qd faciat
mihi homo. In me ſunt
ds uota tua: q reddā lau-
datioēs tibi Qm̄ eripuiſti
animam meam de morte:
⁊ pedes meos de lapſu ut
placeā coram deo i lumine
uiuentiū.

Miſerere mei deus mi
ſerere mei: quoniā
in te confidit anima mea.
Et in umbra alarum tua
rum ſperabo donec tran-
ſeat iniquitas Clamabo
ad deum altiſſimū: deum
qui benefecit mihi Miſit d
celo ⁊ liberauit me: dedit i
opprobrium conculcātes
me Miſit deus miām ſuā
⁊ ueritatem ſuam ⁊ eripuit
animam meam de medio
catulorum leonum: dormi
ui conturbat⁹ Filij homi
num dentes eorum arma
⁊ ſagitte: ⁊ lingua eorum
gladius acutus Exaltare
ſuper celos deus: ⁊ i oēm
terram gloria tua Laqueū
parauerunt pedib⁹ meis:
⁊ incuruauerunt animam
meam Foderunt ante fa-
ciem meam foueā: ⁊ icide
runt in eam Paratum cor
meū: ds cātabo ⁊ pſalmū
dicā Exurge gloria mea
exurge pſalteriū ⁊ cythara
exurgam diluculo Confi-
tebor tibi i populis domie
⁊ pſalmum dicam tibi in
gentib⁹ Quoniā magni-
ficata eſt uſq; ad celos mi
ſericordia tua: ⁊ uſq; ad nu
bes ueritas tua Exaltare
ſuper celos deus: ⁊ ſuper
omnē terrā gloria tua
Qm̄ in te cōfidit aīa mea
Iuſte iudicate.

Si ve utiq; iuſticiam
loqmī: recte iudicate
filij hoīnū Et eiā in corde
iniqtates opamī in terra:
iniuſticias man⁹ urē ɔcināt

Alieāti ſūt pccōres a uul
ua: errauerūt ab utero locu
ti ſūt falſa Furoꝛ illis ſcḋm
ſimilitudinē ſerpētis : ſicut
aſpidis ſurde ⁊ obturātis
aures ſuas Que nō exau-
diet uocē icantātiū : ⁊ uene
fici icantantis ſapiēť. Deꝰ
conteret dentes eoꝝ ī oꝛe
ipſoꝛum molas leonum
confringet dominꝰ Ad ni-
hilū deuenient tanq̄ꝫ aqua
decurrens: intendit arcum
ſuū donec īfirmentᷣ Sicut
cera que fluit auferentur:
ſupercecidit ignis et non
uiderunt ſolem Priuſ
q̄ꝫ intelligerent ſpie ueſtre
ramnū: ſicut uiuētes ſic in
ira abſoꝛbet eos Letabitᷣ
iuſtus cū uiderit uīdictaꝫ :
manus ſuas lauabit ī ſan-
guine peccatoris Et dicet
homo ſi utiq̄ꝫ eſt fructus
iuſto: utiq̄ꝫ eſt deꝰ iudicās
eos in terra.

Eripe me de īimicis
meis deꝰ meꝰ : ⁊ ab
īſurgentibus in me libera
me Eripe me de opantibꝰ
iniq̄tate: ⁊ de uiris ſangui
num ſalua me. Quia ecce
cepūt aīaꝫ meā : irruerūt in
me foꝛtes Neq̄ īiq̄tas mea
neq̄ꝫ peccatū meū dn̄e: ſine
iniq̄tate cucurri ⁊ direxi.
Exurge ī occurſū meū: et
tu dn̄e ds̄ v̄tutū ds̄ iſrael.
Intēde ad uiſitādas oēs
gētes: nō miſearis oībꝰ q̄
opanᷣ iniq̄tatē Cōuertentᷣ
ad ueſpaꝫ ⁊ famē pacientᷣ
ut canes: ⁊ circuībūt ciuita
tē Ecce loq̄nᷣ ī oꝛe ſuo et
gladiꝰ ī labijs eoꝝ: qm̄ q̄s
audiuit Et tu domine deri
debis eos: ad nihilum de-
duces oēs gētes Foꝛtitu-
dīeꝫ meā ad te cuſtodiā: q̄a
ds̄ ſuſceptoꝛ meꝰ: deꝰ meꝰ
mīa eiꝰ p̄ueniet me. Deus
oſ̄ndet mihi ſuper īimicos
meos ne occidas eos: neq̄n
obliuiſcāť ppli mei Diſpge
illos ī v̄tute tua ⁊ depone
eos ptectoꝛ meus domine

Delictū oris eoꝝ ſmonez labioꝝ ipoꝝ: ⁊ cōphēdant in ſuperbia ſua. Et de execratione ⁊ mdatio ānūcia bunt i cōſumatione: in ira cōſumatōis ⁊ nō erūt. Et ſcient qa deꝰ dn̄abit iacob: ⁊ finiū tre. Couertent ad veſpā: ⁊ famē patient vt canes: ⁊ circuibūt ciuitatē. Ipſi diſpergēt ad mducā dū: ſi vo nō fuerit ſaturati ⁊ murmurabūt. Ego autē cantabo fortitudiēz tuaz: ⁊ exaltabo mane miāz tuaz. Quia factus es ſuſceptor meus: ⁊ refugiū meū i die tribulatiōis mee. Adiutor meꝰ tibi pſallā: qa ds ſuſceptor meꝰ es deus meus miā mea. ¶ Iuſte iudicate filij hoīuz. Da nobis

Deus repuliſti nos ⁊ deſtruxiſti nos: iratꝰ es ⁊ miſertꝰ es nobis. Cōmouiſti trā ⁊ cōturbaſti eā ſana cōtritōes eiꝰ: qa cōmota eſt. Oſtēdiſti pplō tuo dura: potaſti nos uino compūctionis. Dediſti metuentibus te ſignificationē: ut fugiant a facie arcus. Et liberentur dilecti tui: ſaluum fac dextera tua ⁊ exaudi me. Deus locutus eſt in ſancto ſuo: letabor ⁊ ptibor ſiccimam ⁊ cōuallē tabernaculorum metibor. Deus eſt galaad ⁊ meus eſt manaſes: ⁊ effraym fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: moab olla ſpei mee. In ydumeam extendam calciamentum meū: mihi alieīgene ſubdīti ſūt. Quis deducet me i ciuitatem munitaz: quis deducet me uſqꝫ i ydumeam. Nōne tu ds q̄ repuliſti nos: ⁊ nō egredieris ds i vtutibꝰ nr̄is. Da nobis auxiliū de tribulatōe: ⁊ uana ſalꝰ hoīs. In dō faciemꝰ vtutē: et ipē ad nihilū deducet tri-

bulantes nos.
Exaudi deus deprecatõez
meã: itẽde oꝛoni mee
A finib⁹ t̃re ad te clamaui
dũ anxiaret coꝛ meũ: i petra
exaltaſti me Deduxiſti me
qa fact⁹ es ſpes mea: turris
foꝛtitudĩs a facie inimici
Inhabitabo ĩ tabernaculo tuo
i ſc̄la ꝓtegar ĩ uelamẽto ala
rũ tuaꝝ Qm̃ tu deus meus
exaudiſti oꝛonẽ meã: dediſti
hereditatẽ timẽtib⁹ nomen
tuũ Dies ſr̃ dies regis adi
cies annos ei⁹: uſq; in diem
gñatiõis ꝛ gñatiõis Per
manet ĩ et̃nũ in ↄſpectu dei:
miã ꝛ ṽitatẽ ei⁹ qs rq̃ret
Sic pſalmũ dicã noĩ tuo ĩ
ſc̄lz ſc̄li: ut r̃ddã uota mea
d die ĩ diẽ Da nobis do
mine auxiliũ de tribulatiõe
Nonne.
Nonne deo ſubiecta
erit aĩa mea: ab ipſo
eñ ſalutare meũ Nam et
ipe deus: ꝛ ſalutaris meus
ſuſceptoꝛ me⁹ nõ mouebor

ãplius Quouſq; irruitis in
hoĩez iterficitis uniuerſi uos
tãq; parieti iclinato ꝛ mace
riæ depulſe Verũtñ p̃ciũ
meũ cogitauerũt repellere:
cucurri ĩ ſiti oꝛe ſuo bñdice
bant: ꝛ coꝛde ſuo maledice
bãt Verũtñ deo ſubiecta eſ
to aĩa mea: qm̃ ab ipo pa
tiẽtia mea Quia ipe deus
me⁹ ꝛ ſaluatoꝛ me⁹: adiu
toꝛ me⁹ nõ emigrabo In
deo ſalutare meũ ꝛ gloria
mea: deus auxilij mei: ꝛ ſpes
mea ĩ deo ẽ Sperate in eo
oĩs ↄgregatio ppli: effũdi
te corã illo coꝛda uĩa: de⁹
adiutoꝛ nr̃ ĩ et̃nũ Verũtñ
uani filij hoĩuz: mendaces
filij hoĩz ĩ ſtateris: ut deci
piãt ipſi de uanitate ĩ idipſ
Nolite ſpare ĩ iniq̃tate et
rapinas nolite cõcupiſcere
diuitie ſi affluãt nolite coꝛ
apponere Semel locut⁹ ẽ
deus duo hec audiui qa p̃tas
dei ẽ ꝛ tibi dñe miĩa: qa tu
reddẽs uniciq; iux opa ſua.

EXaudi ds oŕoēꝫ meā
cū dēpcoꝛ: a tioꝛ īim
ici eripe aīaꝫ meā Protexi
ſtī me a ꝯuētu malignātiū:
a mltitudīe opātiū iiq̄tatē
Quia exacuerūt ut gladiuꝫ
liguas ſuas: itēderūt arcū rē
amaraꝫ ut ſagittēt i occul-
tis imaculatū Subitto ſa-
gittabūt eū ⁊ nō tiebunt:
firmauerūt ſibi ſmonē neqꝫ
Narrauerūt ut abſcōdrent
laqos: dixerūt qs uidebit eos
Scrutati ſunt iniq̄tates:
dēfecerūt ſcrutātes ſcrutinio
Accedet hō ad coꝛ altū: ⁊
exaltabit ds Sagitte puu
loꝝ fcte ſūt plage coꝝ. ⁊ i-
firmate ſūt ꝯ eos ligue coꝝ
Cōturbati ſūt oīns q̄ uidē
bant eos: ⁊ timuit oīs hō
Et ānūciauerūt opa dī: et
fcta eī⁹ itellexerūt Letabit
iuſtus i dño ⁊ ſpabit i eo:
⁊ laudabūt oēs recti corde
Te decet hōne ds ſubiecta erit
aīa mea Bñdicite.
Iubilate deo oīs ťra

pſalmum dicite nomini eī⁹
date glaꝫ laudi eī⁹ Dicite
do q̄ꝫ ťribia ſunt opa tua
dñe: i multitudīe v̄tutis
tue mētiēť tibi inimici tui
Oīs ťra adoret te ⁊ pſal
lat tibi: pſalmū dicat noī
tuo Veīte ⁊ uidete opa dei
ťribil' i ꝯſilus ſꝫ filios hoīꝫ
Qui ꝯuertit mare i aridā
i fluīe ptranſibūt pede: ibi
letabimur i ipo Qui dñať
in v̄tute ſua i eťnū: ocl'i eī⁹
ſꝫ gētes ſ̄ſpiciūt q̄ exaſpāt
nō exaltēť i ſemetipis B
dicite gētes dm nrm: ⁊ au
ditā facite uocē laudis eī⁹
Qui poſuit aīaꝫ meaꝫ ad
uitaꝫ: ⁊ nō dedit i ꝯmotōēꝫ
pedes meos Qm̄ pbaſti
nos ds: igne nos exaiaſti:
ſicut examinať argētū In
duxiſti nos i laqū: poſuiſti
tribulatioēs i doꝛſo nřo i-
poſuiſti homines ſꝫ capita
noſtra. Tranſiuimus per
ignem ⁊ aquaꝫ: et edu-
xiſti nos in refrigerium

Introibo i domū tuaʒ in holocauſtis: rddā tibi uota mea q̄ diſtīxerīt labia mea Et locutū ē os meū: i tribulatōe mea Holocauſta medulata offerā tibi cū īcēſo arietū: offerā tibi boues cū hyrcis Venite audite et narrabo oēs q̄ timetis deuʒ: quāta fecit aīe mee Ad ipſʒ ore meo clamaui: ⁊ exl̄taui ſub ligua mea Iniq̄tatē ſi aſpexi i corde meo: nō exaudiet dn̄s Propt̄ea exaudiuit de⁹: ⁊ attēdit uoci de p̄catōis mee Bn̄dict⁹ d̄s q̄ nō āmouit orōeʒ meaʒ: et miaʒ ſuaʒ a me.

Exurgat d̄s ⁊ diſſipēt̄ inimici ei⁹: ⁊ fugiāt q̄ oderīt eū a facie ei⁹ Sicut d̄ficit fum⁹ deficiant: ſicut fluit cera a facie ignis: ſic peāt pccōres a facie dī Et iuſti epulēt̄ ⁊ exl̄tēt i ɔſpū dei: ⁊ delectēt̄ i leticia Cātate do pſalmū dicite noī ei⁹: iter facite ei q̄ aſcēdit ſꝫ occaſū dn̄s nom̄ illi Exultate i ɔſpcū ei⁹: t̄rbabūtur a facie ei⁹ p̄ris orphanoꝝ et iudicis uiduaꝝ De⁹ i loco ſc̄to ſuo: d̄s q̄ īhitare: facit uni⁹ moris i domo Qui educit uictos i fortitudine: ſilit̄ eos q̄ exaſpant q̄ hitant i ſepulchris De⁹ cum egredieris i ɔſpcū ppl̄i tui cū ptrāſieris i d̄ſto Terra mota ē ⁊ eīʒ celi diſtillauerūt a facie dei ſynay: a facie dei iſrael Pluuiaʒ uolūtariaʒ ſegregabis d̄s hereditati tue: ⁊ īfirmata ē tu v̄o pfeciſti eaʒ Aialia tua hitabūt i ea: paraſti i dulcedine tua paupi d̄s Dn̄s dabit v̄bū euuangelizātib⁹ v̄tute multa Rex uirtutum dilecti dilecti: et ſpēi domus diuidēre ſpolia Si dormiatis īt̄ medios cleros pēne colūbe deargētate: ⁊ poſtiora dorſi ei⁹ i palore auri Cū diſcerit celeſtis reges ſꝫ eā niue dalbabūt̄ in

ſelmō mōs di mōs piguis
Mōs coagl'at⁹ mōs pigu
is : ut qd ſuſpicami mō-
tes coagulatos Mōs i quo
bn̄placitū ē deo hitare i eo
⁊ eiꝫ dn̄s hitabit in finem
Curr⁹ di decē milib⁹ mul
tiplex: milia letātiū dn̄s in
eis i ſynay ſc̄to Aſcēdiſti
i altū cepiſti captiuitatē: ac
cepiſti dōa i hoib⁹ Et eiꝫ
n̄ credētes: ihitare dn̄ꝫ dm
Bn̄dict⁹ dn̄s die quotidie
pſpuꝫ iter faciet nobis: ds
ſalutariū nr̄oꝝ De⁹ nr̄ ds
ſaluos faciēdi ⁊ dn̄i dn̄i ex
it⁹ mortis Verūtn̄ ds con
friget capita iimicoꝝ ſuoꝝ
uerticē capilli pābulātiū in
delictis ſuis Dixit dn̄s ex
baſan ↄuertā: cōuertā ip-
fūdū maris Et itigat pes
tuus i ſāguie: ligua canum
tuorum ex inimicis ab ipo
Uiderūt igreſſ⁹ tuos de⁹: i-
greſſus dei mei: regis mei
q ē i ſc̄to Preuenerūt pricī-
pes cōiūcti pſallētib⁹: i me
dio iuuēculaꝝ tipaiſtriarū
In eccl'ijs bn̄dicite deo:
dn̄o de fōtibus iſrael Ibi
beniamyn adoleſcētulus: i
mētis exceſſu Pricipes iu
da duces eoꝝ: pricipes za-
bulon principes neptalim
Māda de⁹ v̄tuti tue: ↄfir-
ma de⁹ hoc qd opatus es
i nobis A tēplo tuo i ierl'ꝫ
tibi offerēt reges munera
Increpa feras harūdinis
ↄgregatio tauroꝝ i uacis
pplo'ꝝ: ut excludāt eos qui
pbati ſūt argēto Diſſipa
gētes q bella uolūt: uenit
legati ex egypto: ethiopia
pueniet man⁹ ei⁹ deo Re-
gna tre cātate deo pſalli-
te dn̄o: Pſallite deo q aſ-
cēdit ſr̄ celū celi ad orietēꝫ
Ecce dabit uoci ſue uoci
uirtutis : date gloriā deo
ſuper iſrael : magnificētia
ei⁹: ⁊ v̄tus ei⁹ in nubibus
Mirabilis ds ⁊ ſc̄tis ſuis:
ds iſrael ipe dabit v̄tutē ⁊
fortitudieꝫ plebi ſue bn̄dic

t⁹ ds ¶ Bñdicite gẽtes dñm
nr̃z. ¶ De⁹ uitã meã ãnũ
ciaui tibi ¶ Posuisti la-
chrimas meas i ɔſpcũ tuo
¶ All'a. al. al'. ¶ Gauisi
sũt diſcipli. all'a. ¶ Uiso
dño all'a. ¶ Amplu⁹
laua me domie ab iiusticia
mea ¶ Miſererẽ ¶ Tedecet
hymnus.

Tedecet hymn⁹ ds in
syõ: ⁊ tibi rddẽ uotũ
i ierl'ez Exaudi oroez meã
ad te oĩs caro ueiet Uerba
iiquoꝝ ꝑualueãt ſ; nos: et
ipietatibus nr̃is tu ꝓpicia-
beris Bẽs quẽ elegisti ⁊ aſ
sũpsisti: hitabit i atrijs tuis
Replebĩr i bois domus
tue: ſcĩz ẽ teplũ tuũ mirabi
le i eq̃tate Exaudi nos ds
salutaris nr̃: ſpes oĩuz finiũ
tre ⁊ i mari lõge Preparans
mõtes i v̄tute tua: accinct⁹
potẽtia q̃ ɔt'bas ꝓfũdũ ma
ris sonũ fluctuũ ei⁹ Turba
bũt gẽtes ⁊ tiebũt q̃ hitãt
t̃mios a signis tuis: exitus
matutiĩ ⁊ uespe dlectaberis
Uisitasti t'rã ⁊ iebriasti eã
ml'tiplicasti locupletare eã
Flumẽ: di ĩpletũ ẽ aq̃s: pa
rasti cibũ illoꝝ: qm̃ ita ẽ ꝑ-
paratio ei⁹ Riuos ei⁹ ie-
briãs ml'tiplica gẽrmia ei⁹
i stillicidijs ei⁹ letabit' ger-
minãs Benedices corone
anni benignitatis tue: et
cãpi tui replebũt ubertate
Pinguescẽt speciosa d'ſti: ⁊
exultatõe colles accigẽtur
Induti sũt arietes ouiũ ⁊
ualles hñdabũt frumẽto:
clamabũt ⁊ eiz hymnũ di-
cẽt ¶ Tedecet hymn⁹ ds
i syõ ¶ Labia mea lauda-
bũt te i uita mea ¶ Deus
ds ¶ Dñs iudicabit

Exultauit cor meũ in
dño: ⁊ exl'tatũ ẽ cornu mñ
i do meo Dilatatũ ẽ os mñ
ſ; inimicos meos: q̃a letata
sũ i salutari tuo Nõ ẽ sc̃tus
ut est dñs: nr̃ eiz ẽ ali⁹ ex
tra te: ⁊ ñ ẽ fortis sic ds nr̃
Nolite multiplicare loqui

ſublimia glãtes Recedãt
uetra d ore uro q̃a ds ſciaꝝ
dñs e. ⁊ ipſi ꝑpant cogita
tiones Arc⁹ fortiũ ſupat⁹
e: ⁊ ĩfirmi accĩti ſũt robore
Repleti pri⁹ ꝑ panib⁹ ſe
locauert ⁊ famelici ſaturati
ſũt Donec ſterilis peperit
plurĩos: ⁊ q̃ multos hẽbat
filios ĩfirmata e Domin⁹
mortificat ⁊ uiuificat: ddu
cit ad ĩferos ⁊ reducit Dñs
pauperẽ facit ⁊ ditat hũi
liat ⁊ ſublimat Suſcitans
de puluere egenũ: ⁊ de ſtercore
erigens pauperẽ Ut ſed
at cũ pricipib⁹: ⁊ ſoliũ glẽ
teneat Dñi eiꝫ ſũt cardies
terre: ⁊ poſuit ſꝫ eos orbeꝫ
Pedes ſctoꝝ ſuoꝝ ſuabit
⁊ ipij ĩ tenebris cõticeſcẽt:
q̃a nõ ĩ fortitudĩe ſua robo
rabitur uir Dñi formida
bũt aduerſarij ei⁹ ⁊ ſꝫ ipos
ĩ celis tonabit Dominus
iudicabit fines terre: ⁊ da
bit ĩperiũ regi ſuo: ⁊ ſubli
mabit cornu xp̃i ſui

Dñs iudicabit fines terre
¶ Celi celoꝝ laudate dñ
¶ Laudate dñꝫ ℓ Nox
preceſſit

Nox ⁊ tenebre ⁊ nu
bila cõfuſa mundi ⁊
turbida lux ĩtrat albeſcit
polus xp̃s uenit diſcedite
Caligo terre ſcidit̃ pcuſſa
ſolis ſpiculo rebuſq3 iam
color redijt uultu nitentis
ſyderis Te xp̃e ſolũ nouim⁹
te mẽte pura ⁊ ſĩplici flẽdo
⁊ canendo q̃s intende no
ſtris ſẽſibus Sunt multa
fucis illita que luce purgẽt
tua tu lux eoy ſyderis uul
tu ſereno illuĩa Deo patri
¶ Repleti ſum⁹ ¶ Exultau
im⁹ ¶ De manu oĩꝫ
qui nos oderũt libera nos
dñe ℓ Bñdict⁹ ds
¶ Dñꝫ q̃ fecit
nos uenite adorem⁹ Venite

Nox atra rerꝫ ↄtegit
ĩtre colores oĩuꝫ nos
cõfitẽtes poſcim⁹ te iuſte

iudex cordium. Et aufe-
ras piacula ſordeſq; mētis
abluas doneſq; xp̄e gratiā
ut arceantur crimina Oēs
ecce torpet ipſa quā culpa
mordet noxia obſcura geſ
tit tollere ⁊ te redēptor q̄-
rere Repelle tu caliginez
itriſec⁹ q̄ʒmaxie ut i beato
gaudeat ſe collocari lumie
Preſtā pi ¶ Allā.
Dñe deus
Saluuz me fāc
dus qm̄ itra-
uerūt aq uſʒ ad
aiaʒ meā:
Infixus ſum in limo pfūdi
⁊ non ē ſubſtātia Ueni in
altitudiem maris: ⁊ tēpe-
ſtas demerſit me Labora
ui clamans: rauce fcē ſūt
fauces mee: defecerūt oculi
mei dū ſpero i deum meuz
Mltiplicati ſūt ſi capillos
capitis mei: qui oderūt me.
gratis Cōfortati ſunt qui
pſecuti ſūt me īimici mei
iniuſte. q̄ nō rapui tūc exſol
uebā Deus tu ſcis īſipiētiā
meam: ⁊ delicta mea a te
nō ſūt abſcōdita Nō eru-
beſcāt i me q̄ expectant te
dn̄e: dn̄e v̓tutū Nō ɔfūdāt
ſup me: q̄ q̄rīt te d̄s iſrael.
Qm̄ pp te ſuſtinui op p-
briū: opuit cōfuſio faciem
meā Extrane⁹ fact⁹ ſū fra
trib⁹ meis: ⁊ peregrinus
filijs matris mee Qm̄ zel⁹
domus tue comedit me: ⁊
op pbria ex pbrātium tibi
ceciderūt ſi me Et operui
i ieiunio aiaʒ meā ⁊ fcūʒ ē
i op pbriū mihi Et poſui
ueſtimtū meū ciliciū: ⁊ fcūs
ſū illis i pabolā Aduerſuz
me loq̄bāt̄ q̄ ſedebant i por
ta. ⁊ i me pſallebāt q̄ bibe
bāt uinū Ego v̓o orōneʒ
meā ad te dn̄e tp̄s bn̄placi
ti de⁹ In mltitudine mīe
tue exaudi me: i v̓itate ſa-
lutis tue Eripe me d̄ luto
ut non infingar: libera
me ab his qui oderunt me
⁊ de profundis aquarum

Nō me ōmergat tēpeſtas
aq̄ : neqꝫ abſorbeat me ꝓ
fundū: nꝫ urgeat ſuper me
puteus os ſuū Exaudi me
dn̄e qm̄ benigna eſt mia
tua: ſcd̄ꝫ multitudīeꝫ miſa
tionuꝫ tuaꝝ reſpice in me
Et ne auertas faciē tuaꝫ
a puero tuo : qm̄ tribulor
uelociter exaudi me Intē
de aīe mee ⁊ libera eā: pp
inimicos meos eripe me
Tu ſcis ip̄roperium meū
⁊ cōfuſionē meā : ⁊ reueren
tiam meā In cōſpcū tuo
ſūt omnes q̄ tribulant mē
im ꝓperiuꝫ expectauit cor
meum ⁊ miſeriā Et ſuſti
nui q̄ ſimul ꝯtriſtaret: ⁊ nō
fuit: q̄ conſolaretur ⁊ non
inueni Et dederunt in eſcā
meā fel: ⁊ in ſiti mea pota
uerūt me aceto Fiat mēſa
eoꝝ corā ip̄is in laqum: et
in retributiones ⁊ in ſcan
dalū Obſcuretur ocl̄i eoꝝ
ne uideant: ⁊ dorſū eorum
ſemper incurua Effundē ſr
eos iram tuam: ⁊ furor ire
tue ꝯp rehendat eos Fiat
hītatio eoꝝ dēſta ⁊ i taber
naculis eoꝝ nō ſit q̄ ihitet
Qm̄ quē tu percuſſiſti ꝑ
ſecuti ſunt: ⁊ ſuper dolorē
uulnerum meoꝝ addidīt
Appone iniquitatem ſup
iniquitatem eorum: ut nō
intrent in iuſticiam tuam
Deleant de libro uiuentiū
⁊ cum iuſtis non ſcribant
Ego ſum pauper ⁊ dolēs
ſalus tua deus ſuſcepit me
Laudabo nomen dei cū
cantico: ⁊ magnificabo eū
in laude Et placebit deo
ſuper uitulum nouellum,
cornua producētē ⁊ ungu
las Uideant pauperes et
letentur: querite deum et
uiuet anima ueſtra Quoni
am exaudiuit paupes dn̄s
⁊ uictos ſuos nō deſpexit
Laudēt illum celi ⁊ terra
maꝛ ⁊ oīa reptilia i eis Qm̄
deus ſaluam faciet ſyon: et
hedificabunt ciuitates iud

Et ihitabũt ibi. ⁊ hereditate acq̄rent eã Et ſemen ſuoꝝ ei⁹ poſſidebit eã : et q̄ diligũt nom̄ ei⁹ hitabũt in ea:

Deus ĩ adiutoꝛiũ meũ intẽde: dñe ad adiuuãdũ me feſtina Cõfũdãt ⁊ reuereãt q̄ q̄rũt aĩaꝫ meã Auertant retroꝛſũ ⁊ erubeſcãt: q̄ uolũt mihi mala Auertãt ſtatĩ erubeſcẽtes q̄ dicũt mihi euge euge. Exultẽt ⁊ letẽt ĩ te oẽs q̄ q̄rũt te: ⁊ dicant ſẽp magnificet dñs q̄ diligũt ſalutare tuũ Ego uo egen⁹ ⁊ paup ſũ: ds adiuua me Adiutoꝛ me⁹ ⁊ liberatoꝛ me⁹ es tu: dñe ne moꝛeris ¶ Dñe ds ĩ adiutoriũ meũ itende.

Eſto mihi

In te dñe ſperaui nõ cõfũdar ĩ etnũ : ĩ iuſticia tua libera me ⁊ eripe me Inclina ad me aurem tuã: ⁊ ſalua me Eſto mihi ĩ dm̄ ꝓtectorẽ: ⁊ locũ munitũ ut ſaluum me facias. Qm̄ firmamẽtũ meũ: ⁊ refugiũ meũ es tu De⁹ me⁹ eripe me de manu pccõris ⁊ de manu ꝯ legẽ agentis ⁊ iniq Qm̄ tu es pacientia mea dñe : ſpes mea a iuuẽtute mea In te ꝯfirmatus ſũ ex utero: d uẽtre matris mee: tu es ꝓtectoꝛ meus. In te cãtatio mea ſp: tãq̄ ꝓdigiũ fcũs ſũ multis: ⁊ tu adiutoꝛ foꝛtis Repleat os meũ laude: ut cantẽ gloriã tuã tota die magnitudineꝫ tuã Ne ꝓicias me ĩ tẽpoꝛe ſenectutis cũ defecerit vĩ mea ne derelĩqs me Quia dixerũt ĩimici mei mihi: ⁊ q̄ cuſtodiebant aĩaꝫ meã ꝯſiliũ fecerũt ĩ unũ Dicẽtes ds dereliq̃t eũ: pſeqmini ⁊ cõprehẽdite eũ q̃a nõ ẽ q̄ eripiat De⁹ ne elõgeris a me ds meus ĩ auxiliũ meũ reſpice Cõfũdant ⁊ deficiant detrahẽtes aĩe mee: opiant cõfuſione ⁊ pudore q̄ q̄rũt

mala mihi Ego aūt ſemp ſpa. o: ⁊ adiciaz ſr oēs lau de tuaz Os meu ānūciabit iu ſticiā tuā: tota die ſalutar̄ tuū Qm̄ nō cognoui litaturā introibo ī potētias dn̄i: dn̄e memorabor iuſticie tue ſo li⁹ Deꝰ docuiſti me a iuue tute mea: ⁊ uſqȝ nūc pnūcia bo mirabilia tua Et uſqȝ in ſenecta ⁊ ſeniū d̄s: ne de relīqs me Donec annūciē brachiū tuū: gn̄atōi oī que uētura ē Potētiaz tuam ⁊ iuſticiā tuā d̄s uſqȝ ī altiſſia q̄ feciſti magnalia: d̄s quis ſilis tibi Quātas oſ̄diſti mihi tribulatōes multas ⁊ malas: ⁊ ouerſ⁹ uiuificaſti me: ⁊ d abyſſis terre iterū reduxiſti me Multiplicaſti magnificētiaz tuaz ⁊ ouſ⁹ cōſolat⁹ es me Naz ⁊ ego cōfitebor tibi ī uaſis pſalmi vitatē tuā d̄s: pſallaz tibi ī cythara ſcūs iſrl̄ Exul tabūt labia mea cū cātavo ti: ⁊ aīa mea quaz rede miſti Sed ⁊ ligua mea to ta die meditabit̄ iuſticiam tuaz: cū ɔfuſi ⁊ reueriti fue rīt q̄ q̄rūt mala mihi.

Deꝰ iudiciū tuū regi da: ⁊ iuſticiaz tuam filio regis Iudicare pplꝫ tuū ī iuſticia: ⁊ paupes tu os ī iudicio Suſcipiāt mō tes pacē pplo: ⁊ colles iu ſticiā Iudicabit pauperes ppli: ⁊ ſaluos faciet filios pauperū: ⁊ humiliabit calūni atorē Et pmanebit cū ſole ⁊ an̄ lunaz. ī gn̄atōe ⁊ gn̄a tiōeȝ Deſcēdet ſicut pluuia ī uellꝰ: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtil lātia ſr t̄raz Orietᷓ ī dieb⁹ ei⁹ iuſticia ⁊ hn̄dantia pa cis: donec auferat̄ luna Et dn̄abit̄ a mari uſqȝ ad mar: ⁊ a flumīe uſqȝ ad t̄minos orbis t̄raꝝ Corā illo pci dēt ethiopes: ⁊ ī̄ici ei⁹ t̄rā ligent Reges tharſis et in ſule munera offerēt: reges arabū ⁊ ſaba ī dōa adducēt Et adorabūt eū oēs reges

oẽs gẽtes ſuiẽt ei Quia li-
berauit paupem a potẽte:
et paupem cui nõ erat a
diutor Parcet paupi et ĩo
pi: et aĩas paupũ ſaluas fa
ciet Ex uſuris et iniq̇tate
rediet aĩas eoꝝ ꝛhõrabile
nom̃ eoꝝ corã illo Et ui-
uet ꝛ dabiť ei ð auro arabie
ꝛ adorabũt de ipo ſẽp tota
ðie bñdicẽt ei Erit firma
mẽtũ i ťra i ſũmis mõtiũ ſu
p extolleť ſi libanũ fruct⁹
ei⁹: ꝛ florebũt ðe ciuitate
ſicut fenũ ťre Sit nom̃ ei⁹
bñdictũ i ſcľa: añ ſolẽ pma
net nom̃ ei⁹ Et bñdicẽť i
ĩpo oẽs trib⁹ ťre: oẽs gẽtes
magnificabũt eũ Bñdict⁹
ðñs ðs iſrael: q̇ facit mira-
bilia ſol⁹ Et bñdictũ nom̃
maieſtatis ei⁹ i eťnũ: ꝛ re-
plebiť maieſtate ei⁹ oĩs ťra
fiat fiat ¶ Eſto m̃ ðñe in
ðm ptectorẽ ¶ Liberaſti
uirgam.

Quã bonus iſrael ðs
his q̇ recto ſũt corð

Mei ãt pene moti ſũt pe-
des. pene effuſi ſũt greſſus
m̃i Quia zelaui ſꝫ iniquos
pacẽ pccõꝝ uidẽs Quia nõ
eſt reſpect⁹ morti eoꝝ: et
firmamẽtũ i plaga eoꝝ In
labore hoĩnũ nõ ſũt: ꝛ cũ
hoĩb⁹ nõ flagellabũť Iðo
tenuit eos ſupbia: opti ſũt
ĩiq̇tate ꝛ ĩpietate ſua Pro
diit q̇ ex adipe ĩiq̇tas eoꝝ
trãſierunt i affectu cordis
Cogitauerũt ꝛ locuti ſunt
neq̇tiã: iniq̇tatem i excelſo
locuti ſũt Poſuerũt i celũ
os ſuũ: ꝛ ligua eoꝝ trãſiuit
i ťra Iðo cõuerteť pplus
m̃eus hic: ꝛ dies pleni iue-
nienť i eis Et dixerũt quõ
ſit ðs: ꝛ ſi ẽ ſcĩa in excelſo
Ecce ipi pccõres ꝛ hñdã-
tes i ſcľo: obtinuerũt diuiti-
as Et dixi ergo ſie cã iuſti
ficaſti coꝛ meũ: ꝛ laui ĩter
ĩnocẽtes manus meas Et
fui flagellat⁹ tota die: ꝛ ca
ſtigatio mea in matutinis
Si dicebam narrabo ſic:

ecce natiōez filioꝝ tuorum
reꝓbaui Exiſtiabā ut co-
gnoſcerē: hoc labor ē ante
me Donec itrē ī ſāctuariū
dei ⁊ itelligā ī nouiſſis eoꝝ
Verūtñ pp dolos poſuiſti
eis: deiecisti eos dū alleuarē
tur Quō facti ſūt ī deſola
tionē ſubito defecerūt: pierūt
pp īiqtatē ſuā Uelut ſoniū
ſurgētiū dñe ī ciuitate tua:
ymaginē ipoꝝ ad nihilum
rediges Quia iſlāmatus ē
cor meū: ⁊ renes mei ꝯmu
tati ſūt. ⁊ ego ad nihilum
redact⁹ ſū ⁊ neſciui Ut iu-
mētū fcūs ſū apud te: ⁊ ego
ſēp tecū Tenuiſti manū de
xterā meā: ⁊ ī uolūtate
tua deduxiſti me: ⁊ cū glā
ſuſcepiſti me Quid eniꝫ m̄
ē ī celo: ⁊ a te qd̄ uolui ſup
trā Defecit caro mea ⁊ cor
meū: ds̄ cordis mei ⁊ pars
mea ds̄ ī etnū Quia ecce
q̄ elōgāt ſe a te pibūt: pdi
diſti oēs q̄ fornicāt abs te
Mihi āt adherer̄ deo bonū
ē: ponere ī dño deō ſpem
meā Ut ānūciē oēs p̄dica-
tōes tuas: ī portis filie ſyō

Ut qd̄ ds̄ repuliſti in
fine: irat⁹ ē furor tu⁹
ſ͛ oues paſcue tue Memor
eſto ꝯgregatōis tue: quam
poſſediſti ab inicio Rede-
miſti uirgā hereditatis tue
mōs ſyō ī quo hītaſti ī eo
Leua man⁹ tuas ī ſupbias
eoꝝ ī fine: q̄ta malignat⁹
ē inimic⁹ ī ſcō Et glāti ſūt
q̄ oderūt te: ī medio ſolēni-
tatis tue Poſuerūt ſigna ſua
ſigna: ⁊ ñ cognouerūt ſicut
ī exitu ſ͛ ſūmū Quaſi ī ſil-
ua lignoꝝ ſecurib⁹ exciderūt
ianuas ei⁹ ī idipſū: ī ſecuri
⁊ aſcia deiecerūt eā Incēderūt
igni ſāctuariū tuū in terra
polluerūt tabernaculū nois
tui Dixerūt ī corde ſuo co-
gnatio eoꝝ ſil͛. qeſcer̄ facia
m⁹ oēs dies feſtos dī a t͛ra
Signa nr̄a nō uidim⁹ iaꝫ
nō ē propheta: ⁊ nos nō

cognoſcet ãpli⁹ Vſqquo
deus i ppcrabit inimicus
irritat aduerſarius nomen
tuum in finem . Vt quid
auertis manum tuã : ꝛ dex
teram tuam: de medio ſinu
tuo i finẽ Deus autez rex
nr̃ ante ſecula: operatus ẽ
ſalutem i medio terre Tu
confirmaſti in uirtute tua
mare: contribulaſti capita
draconũ in aquis Tu con
fregiſti capita dracoīs: d-
diſti eum eſcam populis
ethyopum . Tu dirupiſti
fontes ꝛ torrentes: tu ſic-
caſti fluuios ethan. Tuus
eſt dies ꝛ tua eſt nox: tu fa
bricat⁹ es auroram ꝛ ſolẽ
Tu feciſti oẽs ẽminos t̃re
eſtatem ꝛ uer tu plaſmaſti
ea Memor eſto hui⁹ īimic⁹
ipperabit domino: ꝛ po-
pulus īſipiēs icitauit nom̃
tuum . Ne tradas beſtijs
animas confitentes tibi: ꝛ
animas pauperum tuoꝝ
ne obliuiſcaris i finẽ Reſ-
pice i teſtamentum tuum:
quia r̃pleti ſũt q̇ obſcurati
ſũt terre domibus iīqtatũ
Ne auertatur humilis fact⁹
confuſus: pauper ꝛ inops
laudabit nomẽ tuũ Exur-
ge deus iudica cauſã tuam
memor eſto i ppioꝝ tuorũ
eorum que ab inſipiente
ſunt tota die Ne obliuiſca
ris uoces īimicorum tuoꝝ
ſuperbia eorum q̇ te oderũt
aſcendit ſemp ¶ Liberaſti
uirgam hereditatis tue
Et iuocabimus.

Confitebiur̃ tibi dꝰs
cõfitebimur ꝛ iuoca
bim⁹ nomen tuum Narra
bimus mirabilia tua : cum
accepero tempus ego iuſti
cias iudicabo Liquefacta
eſt terra ꝛ omnes q̇ hitant
in ea: ego confirmaui colũ
nas eius Dixi iniq̇s nolite
inique agere: ꝛ delĩqntib⁹
nolite exaltare cornu Ne-
lite extollerẽ i altum cornu
ueſtrum: nolite loq̃ adũſ⁹

deum iniquitatem Quia
neqꝫ ab oriente neque ab
occidēte: nꝫ a deſertis mō
tibus: quoniā ds iudex eſt
Hunc humiliat ⁊ hunc ex
altat: quia calix in manu
domini uini meri plenus
mixto Et iclinauit ex hoc
in hoc: ueruntamen fex ei⁹
non eſt exinanita bibent
omnes peccatores terre.
Ego autem annunciabo
ī ſeculū: cantabo do iacob
Et omnia cornua pecca-
torum confrigam: ⁊ exal-
tabunt cornua iuſti.

Notus ī iudea deus:
ī iſrael magnum no
men eius Et factus eſt in
pace locus eius: ⁊ hītatio
eius ī ſyon Ibi confregit
potentias: arcum ſcutum
gladium ⁊ bellum Illui-
nans tu mirabiliter a mō
tibus eternis: turbati ſunt
omnes inſipientes corde.
Dormierunt ſōnum ſuū:
⁊ nihil īuenerunt oīs uiri
diuiciarum ī manibus ſuis
Ab increpatione tua de⁹
iacob: dormitauerunt qui
aſcēderunt equos Tu ter-
ribilis es ⁊ quis reſiſtet ti
bi ex tunc ira tua De celo
auditum feciſti iudicium:
terra tremuit ⁊ q̄euit Cuꝫ
exurgeret in iudicium ds:
ut ſaluos faceret omnes
manſuetos terre. Quoniā
cogitatio hominis cōfite-
bitur tibi: ⁊ reliquie cogi-
tationis diem feſtum agēt
tibi Uouete ⁊ reddite dño
deo ueſtro omnes qui in
circuitu eius affertis mu-
nera Terribili ⁊ ei q̄ au-
fert ſpiritum principum:
terribili apud reges terre:
¶ Et īuocabimus nomē
tuū dñe ¶ Tu es deus.

Uoce mea ad dñm
clamaui: uoce mea
ad deum ⁊ intendit m̄ In
die tribulationis mee deū
exq̄ſiui manib⁹ meis nocte

cōtra eum ⁊ nō ſum decep
tus Renuit conſolari aīa
mea memor fui dei: ⁊ dlec
tatus ſum ⁊ exercitat⁹ ſuz
⁊ defecit ſpirit⁹ me⁹ An-
ticipauerunt uigilias ocli
mei turbatus ſum ⁊ nō ſū
locut⁹ Cogitaui dies āti-
quos: ⁊ annos eternos in
mēte habui Et meditatus
ſum nocte cum corde meo
⁊ exercitabar ⁊ ſcopebam
ſpiritum meum Nunquid
i eternum proiciet ds: aut
nō apponet ut cōplacitior
ſit adhuc Aut i finem
miām ſuam abſcidet: a ge
neratōe i generatōez Aut
obliuiſcetur miſereri deus:
aut cōtiebit i ira ſua mias
ſuas Et dixi nūc cepi hec
mutatio dextere excelſi Me
mor fui operum dn̄i quia
memor ero ab īicio mira-
bilium tuorum Et medi-
tabor i omibus operibus
tuis: ⁊ i adiuētōibus tuis
exercebor De⁹ i ſancto uia

tua quis deus magn⁹ ſicut
deus noſter. tu es dus qui
facis mirabilia Notā feci-
ſti i populis uirtutē tuaz:
redemiſti i brachio tuo po
pulum tuum filios iacob ⁊
ioſeph Uiderunt te aque
deus uiderunt te aque et
timuerunt: ⁊ turbate ſunt
abyſſi Multitudo ſonitus
aquarum: uocez dederunt
nubes. Et eni ſagitte tue
tranſeunt: uox tonitrui tui
i rota Illuxerīt corruſca-
tiones tue orbi terre com-
mota ē ⁊ contremuit terra
In mari uia tua ⁊ ſemite
tue in aquis multis: ⁊ ue-
ſtigia tua nō cognoſcent⁹.
Deduxiſti ſicut oues ppl'z
tuum in manu moyſy et
aaron.

Attēdite popule me⁹
legem meā: īclinate
aurem ueſtrā i uerba oris
mei. Aperiam i pabolis
os meum loquar ꝑpoſitio
nes ab inicio Quāta audi-

uimus ⁊ cognouimus ea : ⁊ patres noſtri narrauerũt nobis. Non ſunt occultata a filijs eorũ : in gñatione altera. Narrantes laudes domini ⁊ uirtutes eius : et mirabilia ei⁹ que fecit. Et ſuſcitauit teſtioniũ ĩ iacob: ⁊ legẽ poſuit in iſrael. Quã ta mandauit patribus nr̃is nota facere ea filijs ſuis : ut cognoſcat generatio altera. Filij q̃ naſcẽtur ⁊ exurgẽt ⁊ narrabunt filijs ſuis. Et ponant in deo ſpem ſuam ⁊ nõ obliuiſcantur operũ dei: ⁊ mandata ei⁹ exq̃rãt. Ne fiant ſicut patres eoꝝ generatio praua ⁊ exaſpãs. Generatio que nõ direxit coꝛ ſuum : ⁊ nõ ẽ creditus cum deo ſpiritus ei⁹. Filij effren ĩtẽdẽtes ⁊ mittẽtes arcum: conuerſi ſunt in die belli. Non cuſtodierunt teſtamentum dei: ⁊ ĩ lege ei⁹ noluerunt ambulare. Et obliti ſunt benefactoꝛum

eius: ⁊ mirabilium eius q̃ oſtendit eis. Corã p̃ribus eoꝛum fecit mirabilia ĩ t̃ra egypti: ĩ cãpothaneos. Interrupit mare ⁊ perduxit eos: ⁊ ſtatuit aquas quaſi ĩ utre. Et dduxit eos ĩ nube diei: ⁊ tota nocte ĩ illuĩatõe ignis. Interrupit petram ĩ heremo: ⁊ adaquauit eos uelut in abyſſo multa. Et eduxit aquam de petra : ⁊ deduxit tanq̃ȝ flumina aq̃s. Et appoſuerunt adhuc peccare ei: in iram excitauerũt excelſum ĩ inaquoſo. Et temptauerunt deum ĩ coꝛdibus ſuis: ut peterent eſcas animab⁹ ſuis. Et male locuti ſunt de deo: dixerunt nunquid poterit deus parare menſam in deſerto. Quoniam percuſſit petrã ⁊ fluxerunt aq̃: ⁊ toꝛrẽtes inundauerũt. Nunquid et panem poterit dare : aut parare menſam pp̃lo ſuo. Ideo audiuit dominus ⁊

distulit: ⁊ ignis accēſ⁹ eſt i
iacob ⁊ ira aſcēdit i iſrael
Quia nō crediderūt i deo: nec
ſpauerūt i ſalutari eius. Et
mandauit nubib⁹ deſuꝑ: ⁊ ia
nuas celi aperuit Et pluit
illis manna ad mādu͡cādū
⁊ panē celi dedit eis Panē
āgeloꝝ māducauit hō cibaria
misit eis i hūdātia Trāſ
tulit auſtrū d̄ celo: ⁊ iduxit
i v̄tute ſua affricū Et pluit
ſuꝑ eos ſic puluerē carnes: ⁊
ſicut arenā maris uolatilia
pēnata Et ceciderūt i medio
caſtroꝝ eoꝝ: circa taberna
cula eoꝝ Et māducauerūt ⁊
ſaturati ſūt nimis: ⁊ deſiderium
eoꝝ attulit eis: n̄ ſūt frau-
dati a deſiderio ſuo. Adhuc
eſce eoꝝ erāt i ore ipſoꝝ: et
ira dei aſcēdit ſuꝑ eos Et oc
cidit pigues eoꝝ: ⁊ electos
iſrael ipediuit In oib⁹ his
peccauerūt adhuc: ⁊ n̄ credi
derūt i mirabilib⁹ ei⁹ Et defec
erūt i uanitate dies eoꝝ ⁊ āni
eoꝝ cū feſtiatōe Cū occideret eos q̄rebāt eū ⁊ rev̄te-
bant: ⁊ diluculo ueiebāt ad
eū Et rememorati ſūt qa
deus adiutoꝛ ē eoꝝ: ⁊ deus ex-
celſ⁹ redēptoꝛ eoꝝ ē Et di
lexerūt eū i ore ſuo: ⁊ ligua
ſua mētiti ſūt ei Coꝛ āt eoꝝ
n̄ erat rectū cū eo: nec fide
les hīti ſūt i teſtamēto eius
Ipe āt ē miſericors: ⁊ ppi-
ti⁹ fiet pccātis eoꝝ: ⁊ n̄ diſ
perdet eos Et hūdauit ut
av̄teret irā ſuā: ⁊ n̄ accēdit
oēʒ irā ſuā Et recoꝛdat⁹ ē
qa caro ſūt: ſpūs uadēs ⁊ n̄
rediēs Quotiēs exacerba-
uerūt eū i deſerto: i irā ↄci-
tauerūt eū i iaquoſo Et cō
uerſi ſūt ⁊ tēptauerūt deū: ⁊
ſcꝫ iſrł exacerbauerūt Nō
ſūt recoꝛdati man⁹ ei⁹: die
q redemit eos de manu tri
bulātis Sic poſuit i egyp
to ſigna ſua: ⁊ pdigia ſua
i cāpothaneos Et ↄuertit
i ſāguinē flūia eoꝝ: ⁊ ym-
bꝛes eoꝝ ne biberēt Miſit
in eos cynomiā ⁊ comedit

eos: ranaꝫ ⁊ diſpdidit eos.
Et dedit erugini fruct⁹ eoꝝ
⁊ labores eoꝝ locuſte. Et
occidit ī grādine uineas eo
ꝝ: ⁊ moros eoꝝ ī pruina. Et
tradidit grādini iumēta eoꝝ
⁊ poſſeſſioēs eoꝝ igni. Miſit
ī eos irā īdignatiois ſue: ī
dignationē ⁊ irā ⁊ tribula
tionē: īmiſſioēs p angelos
malos. Uiā fecit ſeīte ire ſue
nō pepcit a morte aīaꝝ eo
ꝝ: ⁊ iumēta eoꝝ ī morte cō
cluſit. Et pcuſſit ōe priroge
nitū ī t̄ra egipti: p̄micias ō
nis laboris eoꝝ ī taberna
cl̄is cham. Et abſtulit ſicut
oues pplꝫ ſuū ⁊ pduxit eos
tāq̄ȝ gregē ī d'ſto. Et deduxit
eos ī ſpe ⁊ nō timuerūt: ⁊ ī
micos eoꝝ opuit mare. Et
īduxit eos ī mōtē ſctificatī
ōis ſue: montē quē acq̄ſiuit
dext'a ei⁹. Et eiecit a facie
eoꝝ gētes ⁊ ſorte diuiſit eis
t̄rā: ī funicl'o diſtributionis
Et hītar̄ fecit ī tabernacl̄is
eoꝝ trib⁹ iſrael. Et tēptaue

rūt ⁊ exacerbauerūt dēȝ excel
ſū: ⁊ teſtionia ei⁹ nō cuſto
dierūt. Et auerterūt ſe ⁊ non
ſuauerūt pactuȝ: q̄ȝadmōȝ
pres eoꝝ ꝯuerſi ſūt ī arcuȝ
prauū. In ira ꝯcitauerūt eū
ī collib⁹ ſuis: ⁊ ī ſculptilib⁹
ſuis ad emulatōnē eū puo
cauerūt. Audiuī d̄s ⁊ ſpreuit eos
⁊ ad nihilū redegit ualde iſ
rael. Et repulit tabernacl'uȝ
ſylo: tabernaculuȝ ſuū ubi
hītauit ī hoib⁹. Et tradidit
ī captiuitatē v̄tutē eoꝝ: et
pulchritudiēȝ eoꝝ in man⁹
inīici. Et ꝯcluſit ī gladio po
plꝫ ſuū ⁊ h̄rditatē ſuā ſpreuit
Iuuenes eoꝝ comedit ignis
⁊ v̄gies eoꝝ n̄ ſūt lamētate
Sacerdotes eoꝝ ī gladio
ceciderūt: ⁊ uidue eoꝝ nō plo
rabant̄. Et excitat⁹ ē tāq̄ȝ
dormiēs d̄ns: tāq̄ȝ potēns
crapulat⁹ a uino. Et pcuſſit
īimicos ſuos ī poſteriora:
obpbriū ſempit̄nū dedit illis
Et repulit tabernacl'ȝ io
ſeph: tribū efrē nō elegit

Sed elegit tribū iuda: mō
te ſyō quē dilexit Et hedi
ficauit ſicut unicorniū ſācti
ficiū ſuū: i tra quā fūdauit ī
ſcl'a Et elegit dd ſuū ſuū ꝛ
ſuſtulit eū d gregib⁹ ouiū:
depoſt fetētes accepit eum
Paſcer̄ iacob ſuū ſuū: ꝛ iſ
rael hr̄ditatē ſuā Et pauit
eos i innocētia cordis ſui: ꝛ i
itellectib⁹ manuū ſuaꝝ de-
duxit eos ℣ Tu es ds q̇ fa
cis mirabilia ℟ Propitius
O E⁹ uenerīt / eſto.
Deus gētes i hr̄ditatē tuā:
polluerīt tēplū ſcꝫ tuū: po-
ſuerīt ierl'ꝫ i pomoꝝ cuſto
diā Poluerīt morticinia ſ-
uoꝝ tuoꝝ eſcas uolatilibus
celi: carnes ſcōꝝ tuoꝝ beſti
js tre Effuderīt ſāguinē eoꝝ
tāq̄ȝ aq̄ȝ i circuitu ierl'ꝫ: et
nō erat q̇ ſepeliret: Facti
ſum⁹ op pbriū uicinis nr̄is
ſubſanatio ꝛ illuſio his q̇ i
circuitu nr̄o ſt Uſquo dn̄e
iraſceris i finē: accēdet uelut
ignis zel⁹ tu⁹ Effūd irā tuā
i gētes q̄ te nō nouerīt: ꝛ in
rgna q̄ nomē tuū n̄ iuocaue
rt Q2 comedīt iacob: ꝛ locū
ei⁹ deſolauerīt Ne meineris ī
iq̄tatū nr̄aꝝ āti q̄ꝝ cito āti ci
pet nos mie tue q̇a paupes
fcti ſum⁹ nimiſ Adiuua nos
ds ſalutaris nr̄: ꝛ pp gl'iaꝫ
nois tui dn̄e libera nos: et
ppici⁹ eſto pccis nr̄is ppt
nom̄ tuū Ne forte dicāt in
gētib⁹ ubi ē ds eoꝝ: ꝛ ino-
teſcāt i natioibꝫ corā oclis
nr̄is Ultio ſāguis ſuoꝝ tu
oꝝ q̇ effuſus ē: itroeat i ↄ-
ſpectu tuo gemit⁹ ↄpeditorū
Scdm magnitudinez bra
chij tui poſſide filios mor-
tificatoꝝ Et redd uicīs nr̄is
ſeptuplum in ſinu eorum:
improperiū ipſoruꝫ quod
ex pbrauerūt tibi dn̄e Nos
aūt ppl's tu⁹ ꝛ oues paſcue
tue: cōfitebimur tibi i ſcl'm
In gn̄atiōe ꝛ gn̄ationem
ānūciabim⁹ laudē tuā.
Qui rgis iſrl' itēd q̇ ddu
Qcis uelut ouem ioſeph.

Qui ſedes ſr̃ cherubi maĩ
feſtar: corã effraĩ beniami
ꝛ manaſſe Excita potẽciã
tuã ꝛ ueni: ut ſaluos facias
nos Deꝰ ↄuerte nos ꝛ oñd
faciẽ tuã ꝛ ſalui erimꝰ Dñe
ds ỽtutũ quouſqꝫ iraſceris
ſꝫ oronẽ ſui tui Cibabis
nos pane lacrimaꝝ et po
tũ dabis nobis in lacrimis
ĩ mẽſura Poſuiſti nos ĩ ↄ̈di
cionẽ uicis nr̃is: et ĩimici
nr̃i ſubſanauerũt nos Deus
ỽtutũ ↄuerte nos et oñde
faciẽ tuã et ſalui erimꝰ Ui
neã d̃ egypto trãſtuliſti eie
ciſti gentes et plãtaſti eam
Dux itineris fuiſti ĩ ↄſpcũ
eiꝰ et plãtaſti radices eiꝰ ꝛ
ĩpleuit t̃rã Operuit montes
ũbra eiꝰ et arbuſta eiꝰ ce-
dros dĩ Extẽdit palmites
ſuos uſqꝫ ad mare: et uſqꝫ
ad flum̃ ꝓpagines eiꝰ. Ut
q̇d d̃ſtruxiſti maceriã eiꝰ et
uidemiãt eã oẽs q̇ p̃tgredi
ũt uiã Exterminauit eã ap de
ſilua et ſigl'aris ferꝰ d̃paſtꝰ
ẽ eã Deꝰ ỽtutũ ↄuertẽr et
reſpice de celo et uide et ui
ſita uineã iſtã Et pfice eaꝫ
quã plãtauit dextra tua ꝛ ſr̃
filiũ quẽ ↄfirmaſti tibi In
cẽſa igni ꝛ ſuffoſſa ab icre-
patõe uultꝰ tui pibũt Fiat
manꝰ tua ſꝫ uirũ dexte tue
ꝛ ſr̃ filiũ hoĩs quẽ ↄfirma
ſti tibi Et nõ diſcedimꝰ a
te uiuificabis nos ꝛ nomen
tuũ iuocabimꝰ. Dñe deus
ỽtutũ cõuerte nos ꝛ oñde
faciẽ tuã ꝛ ſalui erimꝰ
Propiciꝰ eſto peccatis nr̃is
dñe ¶ Gaudebunt labia
mea dũ cãtauero tibi Et
aĩa mea quã redemiſti
Alľa. alľ. alľ. ¶ Surrexit
dñs de ſepulchro alľa.
Qui pro nobis pependit
ĩ ligno alľa.
Tibi ſoli peccaui domine
miſerere mei ¶ Miſerere.
¶ Domine refugium.

Dñe refugiũ factꝰ es
nobis a gñatõe ĩ gñationẽ

Prius q̄ȝ mōtes fierēt aut
formaret t̄ra ⁊ orbis a ſcl'o
⁊ i ſclȝ tu es d̄s Ne auer-
tas hoīeȝ i hūilitatē: ⁊ dixi i
ſti ꝯuertimi filij hoīȝ Qm̄
mille āni an̄ oculos tuos:
tāq̄ȝ dies heſterna q̄ p̄t'ijt.
Et cuſtodia i nocte q pro
nihilo hn̄t: eoꝝ anni erūt.
Mane ſicut herba trāſeat:
mane floreat ⁊ trāſeat: ueſ
pere decidat iduret ⁊ areſ-
cat Quia defecim⁹ i ira tua
⁊ i furore tuo turbati ſum⁹
Poſuiſti iiq̄tates n̄ras in
ꝯſpcū tuo. ſclm̄ n̄rm̄ i illuī
natiōe uultus tui Qm̄ oēs
dies n̄ri defecerūt: ⁊ i ira tua
defecimus Anni n̄ri ſicut
aranea meditabūt' dies an
noꝝ n̄roꝝ i ip̄is ſeptuagita
ānis Si āt in potētatibus
octogita āni: ⁊ āpli⁹ eoꝝ
labor et dolor Qm̄ ſ'ueit
māſuetudo: ⁊ corripiemur
Quis nouit p̄tatē ire tue:
⁊ p̄ timore tuo irā tuā dinu
merare Dexterā tuam ſic

notā fac ⁊ eruditos corde i
ſapiā Conuertere dn̄e uſq̄ȝ
quo: ⁊ dp̄cabilis eſto ſuper
ſuos tuos Repleti ſumus
mane mīa tua. ⁊ exl'tauim⁹
⁊ delectati ſum⁹ i oib⁹ die-
b⁹ n̄ris Letati ſum⁹ p die
b⁹ q̇b⁹ nos huiliaſti: ānis
quibus uidim⁹ mala Reſ-
pice in ſuos tuos: ⁊ i opa
tua dirige filios eoꝝ Et
ſit ſplēdor domini dei n̄ri
ſuper nos: ⁊ opera manuū
noſtrarum dirige ſup nos
⁊ opus manuum noſtraꝝ
dirige ¶ Domine refugiū
factus es nobis ¶ In ma-
tutinis domine meditab' or
in te ¶ Deus deus meus
¶ Cantemus domino.

Cantem⁹ dn̄o gl'oſe
eīȝ honorificat⁹ ē: equū et
aſceſorē p̄iecit i mare For
titudo mā ⁊ laus mea dn̄s
⁊ fc̄ts ē m̄ i ſalutem. Iſte
d̄s me⁹ ⁊ gl'ificabo eū: d̄s
p̄ris mei ⁊ exaltabo eum.

Dominus quaſi uir pu-
gnator op̄s nomen eius:
currus pharaonis ⁊ exerci
tum eius proiecit in mare
Electi principes ei⁹ ſub-
merſi ſunt in mari rubro
abyſſi operuerunt eos: de
ſcederunt i profūdum q̄ſi
lapis Dextera tua domie
magnificata ē i fortitudie:
dextera tua domie pcuſſit
īimicum: ⁊ in multitudine
glorie tue d̄poſuiſti aduer
ſarios meos. Miſiſti iram
tuam que deuorauit eos
ſicut ſtipulam: i ſpiritu fu-
roris tui congregate ſunt
aque Stetit unda fluens:
congregate ſunt abyſſi in
medio mari Dixit īimicus
perſequar ⁊ cōprehēdam:
diuidam ſpolia implebitur
anima mea. Euaginabo
gladium meum: īterficiet
eos manus mea. Flauit
ſpus tu⁹ ⁊ opuit eos mare:
ſubmerſi ſūt q̄i plūbū i aq̄s
uehemētib⁹ Quis ſiliis tui i

fortib⁹ dn̄e: q̄s ſilis tui ma
gnificus i ſctitate: terribilis
atq; laudabilis ⁊ faciens
mirabilia Extēdiſti manū
tuā: ⁊ deuorauit eos terra
dux fuiſti in mia tua pplo
quē redemiſti Et portaſti
eū i fortitudie tua: ad hita
culū ſctūz tuū Aſcenderūt
populi ⁊ irati ſūt: dolores
obtinuerūt hitatores phi-
liſtijm Tūc ɔ̄turbati ſūt pri
cipes edoz robuſtos moab
obtinuit tremor: obrigue-
rūt oēs hitatores chanaā
Irruat ſr̄ eos formido ⁊
pauor: i magnitudie bra-
chij tui Fiant immobiles
q̄i lapis donec ptrāſeat po
pul⁹ tu⁹ dn̄e: donec ptran-
ſeat pplus tu⁹ iſte quē poſ
ſediſti Introduces eos et
plātabis i mōte hr̄ditatis
tue: firmiſſio hitaculo tuo
q̄d opatus es dn̄e Sanc-
tuariū tuuz domine quod
firmauerūt man⁹ tue: dn̄s
regnabit i eternū et ultra.

Ingreſſus eſt eniꝫ eques pharao cū curribus ⁊ eq-
tibus eius in mare: ⁊ re-
duxit ſuper eos dominus aquas maris. Filij autem
iſrael: ambulauerunt per ſiccum in medio eius
Cātemus dōnio glorioſe ℂ In ſanctis eius laudate
deum ℂ Laudate dominū ḋ celis. Nox ṗceſſit

Nox ecce ſurgit aurea pallēs fatiſcat cecitas
que nos met ĭpreceps diu errore traxit duio Hec lux
ſerenum cōferat puroſqꝫ nos preſtet ſibi: nihil lo-
quamur ſubdolū uoluam^9 obſcurum nihil. Hic tota
decurrat dies nec lingua mendax nec manus: oculi
nec peccent lubrici nec no-
xa corpus ĭquinet. Specu-
lator aſtat de ſuper q̄ nos diebus omnibus actuſqꝫ
noſtros proſpicit a luce prima in ueſperum. Deo
prī ℂ Repleti ſumus

Exultauimus
In ſantitate ſeruiam^9 dn̄o: ⁊ ip̄e liberabit nos ab inimi
cis noſtris ℂ Ado
remus dominū: Qm̄ ipſe fecit nos ℂ Ueite ex̄ltem^9

Tu trinitatis unitas orbē poteter q̄ regis. attēd
laudū cātica q̄ excubantes pſallim^9 Tā lectulo ꝯſur-
gimus noctis q̄eto tp̄r: ut flagitem^9 uulnerū a te me
delā oīū. Quo fraud̄ q̄cq̄d demonū: ĭ noctib^9 oliq̄m^9
abſtergat illō celit^9 tue po-
teſtas glīe. Ne corp^9 adſit ſordidum: nec torpor iſtet
cordiū: ne crimis cōtagio tepeſcat ardor ſp̄s. Ob hoc
redēptor q̄s reple tuo nos lūie p q̄ō dierum circulis
nullis ruanr actib^9 Preſta prī ℂ Ex̄ltate d̄o ℂ All'a.

Exultate d̄o ad iutori nr̄o: iu-
bilate d̄o iacob ſumite pſalmū

ꝛ date tympanũ: pſalteꝛiũ iocũdũ cũ cythara. Bucinate ĩ neomenia tuba ĩ īſigni die ſolennitatis uĩe. Quia pceptũ ĩ iſrael ẽ: ꝛ iudiciũ deo iacob. Teſtioniũ ĩ ioſeph poſuit illud cũ exiret de tra egypti: liguã quã non nouerat audiuit. Diuertit ab oneꝛib⁹ dorſũ ei⁹: manus ei⁹ ĩ cophino ſeruierũt. In tribulatione inuocaſti me ꝛ liberaui te: exaudiui te ĩ abſcondito tẽpeſtatis probaui te apud aquam contradictõis. Audi pplus meus ꝛ conteſtibor te: iſrael ſi audieris me nõ erit in te ds recens: neqꝫ adorabis dm̃ alienũ. Ego eniꝫ ſuꝫ dñs ds tuus q̃ eduxi te de tra egypti: dilata os tuũ ꝛ ĩplebo illud. Et nõ audiuit pplus me⁹ uocẽ meaꝫ: ꝛ iſrael nõ intendit mihi: Et dimiſi eos ſecũdũ deſideria cordis eorum: ibunt in adīuentionibus ſuis. Si populus me⁹ audiſſet me: iſrael ſi in uijs meis ãbulaſſet. Pro nihilo forſitan inimicos eorum humiliaſſeꝫ ꝛ ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam. Inimici domini mentiti ſunt ei: ꝛ erit tẽpus eorũ in ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumẽti: ꝛ de petra melle ſaturauit eos.

Deus ſtetit ĩ ſynagoga deorum ĩ medio aũt deos diiudicat. Vſquequo iudicatis iniquitatem: ꝛ facies peccatorum ſumitis. Iudicate egeno ꝛ pupillo humilẽ et paupeꝫ iuſtificate. Eripite paupẽ: ꝛ egenuꝫ de manu peccõris liberate. Neſcierũt nẽ ĩtellexerũt ĩ tenebris ãbulãt: mouebunt oĩa fũdamẽta tre. Ego dixi dij eſtis: ꝛ filij excelſi oĩs. Nos ãt ſic hoĩes morieml ꝛ ſic un⁹ de pricipib⁹ cadẽtis. Surge ds iudica trã: qm̃ tu hrẽditabis ĩ oĩb⁹ gẽtib⁹.

Exultate deo adiutori nr̃o
¶ Tu ſol⁹.

Q E⁹ q̄s ſiliˀs erit tibi:
ne taceas nȝ ꝯpeſca
ris d̃s Q m̄ ecce ĩimici tui
ſonuer̃t: ⁊ q̄ oder̃t te extu-
ler̃t caput S up ppl̃ȝ tuuȝ
malignauer̃t ꝯſiliũ: ⁊ cogi
tauer̃t aduerſ⁹ ſc̃tos tuos.
D ixer̃t uenite ⁊ diſpdamus
eos de gēte: ⁊ nõ memoret̃
nom̃ iſrael ultra Q m̄ cogi
tauer̃t unanimit̃ ſil̃ aduer
ſ⁹ teſtam̃tũ tuũ: diſpoſuer̃t
tabernacula ydumeoruȝ ⁊
hyſmaelite M oab ⁊ agga-
reni: gebal ⁊ amon ⁊ ama
lech alienigene cũ hitãtib⁹
thyrũ E t eiȝ aſſur uenit cũ
illis: facti ſũt ĩ adiutoriũm
filijs loth F ac illis ſicut
madian ⁊ ſyſare: ſicut yabi
ĩ torrēte cyſon D iſpierũt ĩ
endor: fc̃i ſũt ut ſterc⁹ t̃re
P one pricipes eoꝝ ſicut
oreb ⁊ zeb ⁊ zebee ⁊ ſalma
na O m̃s pricipes eoꝝ qui
dixer̃t hẽditate poſſideam⁹
ſc̃tuariũ dei D e⁹ me⁹ pone
illos ut rotã: ⁊ ſicut ſtipulã
añ faciem uẽti S icut ignis
q̄ ꝯburit ſiluaȝ: ⁊ ſic flama
ꝯbures mõtes I ta pſeq-
ris illos ĩ tẽpeſtate tua: ⁊ ĩ
ira tua turbabis eos I m-
ple facies eoꝝ ignominia:
⁊ q̄rẽt nom̃ tuũ dñe E ru-
beſcãt ⁊ ꝯturbẽt ĩ ſc̃lȝ ſc̃li:
⁊ ꝯfũdãt ⁊ pereãt E t co-
gnoſcãt q̄a nom̃ tibi dñs:
tu ſol⁹ altiſſim⁹ ĩ oĩ t̃ra.

Q Uã dilecta tabernacl̃a
tua dñe v̓tutũ: cõcu-
piſcit ⁊ deficit aĩa mea in
atria dñi C or meũ ⁊ caro
mea exultauerunt ĩ deum
uiuum E t eiȝ paſſer iuẽit
ſibi domũ: ⁊ turtur nidum
ubi reponat pullós ſuos.
A ltaria tua dñe v̓tutũ rex
me⁹ ⁊ d̃s me⁹ B ẽi q̄ hitãt
ĩ domo tua: ĩ ſc̃l̃a ſc̃lorum
laudabũt te B tus uir cui⁹ ẽ
auxiliũ abs te aſceſiões in
corde ſuo diſpoſuit ĩ ualle la
chrimaꝝ ĩ loco quẽ poſuit

Quam̄

Et eiꝫ bñdictioēm dabit
legis lator: ibūt de v̄tute i
v̄tutē uidebit̄ ds deorū in
ſyō Dñe ds v̄tutū exaudi
orōēꝫ meā: aurib' pcipe ds
iacob Protector nr̄ aſpice
ds: ⁊ reſpice i faciē xp̄i tui
Quia melior ē dies una i
atrijs tuis ſr̄ milia Elegi
abiect' ēē i domo di mei:
magis q̄ꝫ hitare i taberna
culis pccōꝝ Quia miſicor
diā ⁊ v̄itatē diligit ds: gra
tiā ⁊ glāꝫ dabit dñs Non
priuabit bonis eos q̄ ābu
lāt i inocētia dñe v̄tutum.
btūs hō q̄ ſpat i te. ¶ Tu
ſol' altiſſim' ſr̄ oēꝫ t̄rā
Bñdixiſti.

Benedixiſti dñe t̄raꝫ
tuā: auertiſti captiui
tatē iacob Remiſiſti iiq̄ta
tē plebis tue: opuiſti oīa
pccā eoꝝ Mitigaſti oēꝫ irā
tuā: auertiſti ab ira idigna
tōis tue Couerte nos de'
ſalutaris nr̄: ⁊ auerte iram
tuā a nobis Nūq̄d i ethuꝫ
iraſceris nobis. aut extēds
irā tuā a gn̄atōe i gn̄atōeꝫ
De' tu couerſ' uiuificabis
nos: ⁊ plebs tua letabit̄ in
te Oſtēde nobis dñe miāꝫ
tuā: ⁊ ſalutar̄ tuū da nobis
Audiā q̄d loq̄t̄ i me dñs
ds: q̄m loq̄t̄ pacē i plebeꝫ
ſuā Et ſup ſctos ſuos ⁊ in
eos q̄ ꝯuertūt̄ ad cor Ueꝝ
tn̄ ppe tiītes eū ſalutare
ip̄i': ut ihitet glā i t̄ra nr̄a
Miſicordia ⁊ ueritas obui
auerunt ſibi: iuſticia ⁊ pax
oſculate ſunt. Veritas de
terra orta eſt: ⁊ iuſticia de
celo proſpexit Et enīꝫ do
minus dabit benignitateꝫ:
⁊ terra noſtra dabit fructū
ſuum. Iuſticia ante eum
ābulabit ⁊ pōet i uia greſ
ſus ſuos.

Inclina dñe aurē tuā
⁊ exaudi me: q̄m inops et
pauper ſum ego. Cuſto
di animam meam quoniā
ſanctus ſū: ſaluū fac ſuū
tuū ds meus ſpantē i te

Miſerere mei dñe qm̄ ad
te clamaui tota die: letifica
aïaʒ ſui tui qm̄ ad te dñe
aïaʒ meá leuaui Qm̄ tu do
mīe ſuauis ⁊ mitis ⁊ multe
mīe oibꝰ iuocātibꝰ te Au-
ribꝰ ꝑcipe dñe oroeʒ meá ⁊
itende uoci dep̄catōis mee
In die tribulationis mee
clamaui ad te: qa exaudiſti
me Nō ē ſilis tui i dijs dñe
⁊ nō ē ſcdm opa tua Oēs
gētes q̄ſcūqʒ feciſti uenient
⁊ adorabūt corā te dñe: et
glorificabūt nom̄ tuū Qm̄
magnus es tu ⁊ facies mi-
rabilia: tu es deus ſolꝰ De-
duc me dñe i uia tua ⁊ igre
diar i ũitate tua: letet̄ cor
meū ut timeat nomē tuuʒ
Cōfitebor tibi dñe deus i
toto cord meo: ⁊ glificabo
nom̄ tuū i eťnū Quia mia
tua magna ē ſr̄ me ⁊ eruiſti
aīaʒ meá ex iferno iferiori
Deꝰ iniq̄ iſurrexert̄ ſr̄ me
⁊ ſynagoga potētū q̄ſierᵗ
aīaʒ meā: ⁊ nō ꝓpoſuerᵗ te
in ɔſpcū ſuo Et tu dñe ds
miſerator et miſericors: paci-
ens et mlťe miſericordie et
uerax Reſpice i me ⁊ miſe
re mei. da ipꝛiū tuū puero
tuo: ⁊ ſaluū fac filiū ancille
tue Fac mecū ſignū i bonū
ut uideāt q̄ oderūt me et ɔ-
fundāt: qm̄ tu dñe adiuui-
ſti me et ɔſolatꝰ es me.
Bn̄dixiſti dñe trā tuā
Fondamēta
FOndamēta eiꝰ i mō-
tibꝰ ſctis: diligit dñs
portas ſyon ſr̄ oia taber-
nacula iacob Glorioſa dicta
ſunt de te: ciuitas dei Me-
mor ero raab et babylo-
nis: ſcientium me Ecce
alienigene et tyrus et po-
pulus ethyopum: hi fue-
runt illic. Nunqd ſyon
dicet homo et homo natꝰ
ē i ea: et ipe fūdauit eā al-
tiſſimꝰ Dñs narrabit iſcri-
pturis pplox: et pricipuʒ
hox q̄ fuerūt i ea Sic leta-
tiū oiuʒ: hitatio i te.

DOmie ds ſalutis mẽe
i die clamaui ꝛ noc
te corã te Intret i cõſpcũ
tuo oõ mea iclia aurẽ tuã
ad pcez meã Quia repleta
ẽ malis aĩa mea: ꝛ uita mĩa
i iferno appꝑpiquit Eſti-
mat⁹ ſũ cũ dſcẽdẽtib⁹ i lacũ
fcẽs ſũ ſicut hõ ſine adiuto
rio iter mortuos liber Hic
uulnerati dormientes i ſe-
pulchris quoꝝ nõ ẽ meõr
ãpli⁹: ꝛ ipi de manu tua re
pulſi ſũt Poſuerũt me i la-
cu iferiori i tenebroſis ꝛ in
umbra mortis Super me
ↄfirmat⁹ ẽ furor tu⁹: ꝛ oẽs
fluctus tuos iduxiſti ſꝫ me
Lõge feciſti notos meos
a me. poſuerũt me abhoĩa-
tionẽ ſibi Tradit⁹ ſũ ꝛ nõ
egrediebar: ocli mei lãgue
rũt pꝛ iopia Clamaui ad te
dñe: tota die expãdi ad te
manus meas Nũqd mor-
tuis facies mirabilia aut
medici ſuſcitabũt ꝛ ɔfite-
bunt tibi Nũqd narrabit
aliqs i ſepulchro miãz tuã
ꝛ ỽitatẽ tuã i pditionem
Nũqd cognoſcẽt i tñbris
mirabilia tua: ꝛ iuſticia tua
in terra obliuiõis Et ego
ad te dñe clamaui: ꝛ mane
oõ mea pueniet te Vt qd
dñe repellis oõez meam:
aṽtis faciẽ tuã a me Pau-
per ſũ ego ꝛ i laboribus a
iuuẽtute mea: exaltat⁹ aũt
huiliat⁹ ſũ ꝛ cõturbat⁹ In
me tranſierunt ire tue: et
rrores tui ɔturbauerũt me
Circũdederũt me ſicut aqua
tota die: circũdederũt me ſi
Elõgaſti a me amicum ꝛ
pximum: ꝛ notos meos a
miſeria ⁋ Fũdamẽta eius in
mõtib⁹ ſctis ⁋ Bñdict⁹
MIſericordias dñi i etnũ
cãtabo In gñatiõe
ꝛ gñatõez ãnũciabo ỽitatẽ
tuã i ore meo Qm̃ dixiſti i
etnũ mia hedificabit i celis
pparabit ỽitas tua in eis.
Diſpoſui teſtamẽtu electis
meis: iuraui dauid ſuo mẽo

uſqꝫ ĩ etnũ pparabo ſemẽ
tuũ Et hedificabo ĩ gñati-
one ⁊ gñatione ſedẽ tuam
Confitebũt celi mirabilia
tua dñe: ⁊ eiꝫ ṽitatẽ tuã in
eccla ſcõꝝ Qm̃ qs ĩ nubib⁹
eqbit dño: ſilis erit deo in
filijs dei Deꝰ q̃ glificat in
ↄsilio ſcõꝝ: magnꝰ ⁊ tribil
ſup oẽs q̃ ĩ circuitu eiꝰ ſunt
Dñe ds ṽtutũ qs ſilis tibi
potẽs es dñe ⁊ ṽitas tua
in circuitu tuo Tu dñaris
ptati maris: motũ aũt fluc
tuũ eiꝰ tu mitigas Tu hu-
miliaſti ſicut uulñatũ ſup-
bum: ĩ brachio ṽtutis tue
diſpſiſti ĩimicos tuos Tui
ſũt celi ⁊ tua ẽ tra: orbẽ tre
⁊ pleitudinẽ eiꝰ tu fundaſti
aqlonẽ ⁊ mare tu creaſti.
Thabor ⁊ hermon ĩ noĩe
tuo exultabũt: tuũ brachiũ
cũ potentia Firmet manꝰ
tua et exaltet dextera tua:
iuſticia ⁊ iudiciuꝫ pparatio
ſedis tue Miſicordia ⁊ ṽi-
tas pcedẽt faciẽꝫ tuã: beatꝰ

ppl's qui ſcit iubilationem
Dñe ĩ lumĩe uultꝰ tui ãbu
labũt: ⁊ ĩ noĩe tuo exltabũt
tota die: ⁊ ĩ iuſticia tua ex-
altabũt Qm̃ glia ṽtutis eo
ꝝ tu es: ⁊ in bñplacito tuo
exaltabit cornu nr̃m Quia
dñi ẽ aſſũptio nr̃a: ⁊ ſancti
iſrael regis nr̃i Tũc locutꝰ
es ĩ uiſiõe ſcĩs tuis ⁊ dixiſti
poſui adiutoriũ ĩ potente ⁊
exaltaui electũ ꝺ plebe mea
Inueni dauid ſuũ meũ: o-
leo ſcõ meo unxi eũ Manꝰ
eiꝫ mea auxiliabit ei: ⁊ bra
chiũ meũ cõfortabit eum.
Nihil pficiet ĩimicꝰ ĩ eo: et
filꝰ iniq̃tatis nõ apponet
nocere ei Et cõcidã a facie
ipiꝰ ĩimicos eiꝰ: ⁊ odientes
eũ ĩ fugã cõuertã Et ṽitas
mea ⁊ miſicordia mea cuꝫ
ipo: ⁊ ĩ noĩe meo exaltabit
cornu eiꝰ. Et ponã ĩ mari
manũ eiꝰ: ⁊ ĩ fluĩnibꝫ dex-
terã eiꝰ. Ipe ĩuocabit me
pr̃ meus es tu: ds meus et
ſuſceptor ſalutis mee Et

ego p̄mogenitū ponā illū :
excelſum p̄ regibꝫ t̄re In
eťnuꝫ ſuabo illi miaꝫ meā
⁊ teſtam̄tū meū fidele ipſi:
Et ponā i ſcl'ꝫ ſcl'i ſem̄ eiꝰ
⁊ thronū eiꝰ ſicut dies celi
Si āt dereliq̄rit filij eiꝰ le
gē meā: ⁊ i iudicijs meis n̄
ābulauerit Si iuſticias me
as ꝓphanauerit: ⁊ mādata
mea n̄ cuſtodierit Viſitabo
i v̓ga iniq̄tates eoꝝ: ⁊ i v̓-
berib; pccā eoꝝ Miaꝫ aūt
meā nō diſpgā ab eo: neqꝫ
nocebo i v̓itate mea Neqꝫ
ꝓphanabo teſtam̄tū meū:
⁊ q̄ ꝓcedūt de labijs meis
nō faciā irrita Semꝉ iuraui
i ſcō meo ſi dauid mentiar
ſem̄ eiꝰ in eťnuꝫ manebit .
Et thronꝰ eiꝰ ſicut ſol in
cōſpcū meo: ⁊ ſicut luna ꝑ-
fecta i eťnū: ⁊ teſtis in celo
fidelis Tu uero repuliſti et
deſpexiſti: diſtuliſti xp̄ꝫ tuū
Auertiſti teſtam̄tū ſui tui
ꝓphanaſti i t̄ra ſactuariuꝫ
eius Deſtruxiſti oēs ſepes
eius: poſuiſti firmam̄tū eiꝰ
formidinē Diripuerūt eum
oēs trāſeūtes uiaꝫ: factꝰ eſt
obꝓbriū uicinis ſuis Ex-
altaſti dexťaꝫ deprimētiuꝫ
eum: letificaſti oēs īimicos
eiꝰ Auertiſti adiutoriū gla-
dij eiꝰ: ⁊ nō es auxiliatus ei
i bello Deſtruxiſti eum ab
emūdatōe: ⁊ ſedē eiꝰ i t̄ra
colliſiſti Minoraſti dies tē
poris eiꝰ: pfudiſti eū ꝯfuſi-
one Vſq̄quo dn̄e auertis i
fineꝫ: exardeſcet ſicut ignis
ira tua. Memorare q̄ mea
ſubſtātia: nūq̇d eiꝫ uane cō
ſtituiſti oēs filios hoīnum.
Quis ē hō q̇ uiuet ⁊ nō ui
debit morte: eruet aīaꝫ ſuā
de manu īferi Ubi ſūt mīe
tue āntique dn̄e: ſicut iuraſti
dauid i v̓itate tua Memor
eſto dn̄e opꝓbrij ſuoꝝ tu
oꝝ: qḋ continui i ſinu meo
mlťaꝝ gētiū Qḋ exꝓbra-
uert īimici tui dn̄e: qḋ exꝓ
brauert ꝯmutatōnē xp̄i tui
Bn̄dictꝰ dn̄s i eťnū fiat fiat

DEus ultionū dn̄s : ds
ultionū libere egit.
Exaltare q̄ iudicas terras
redde retributionē ſupbis
Uſq3 quo peccatores dn̄e: uſq3
quo peccatores gl'iabūt Effa
bunt ⁊ loquent iniq̄tatē: lo-
quēt oēs q̄ opantur iniuſticiā
Populū tuū dn̄e humiliaue
rūt ⁊ hr̄ditatē tuā uexauerūt
Uiduā ⁊ aduenā īterfecerūt
⁊ pupillos occiderūt Et di
xerūt non uidebit dn̄s: nec
ītelliget ds iacob Intellig
ite īſipiētes ī pplo et ſtulti
aliqn̄ ſapite Qui plantauit
aurē nō audiet: aut q̄ finxit
oculū nō cōſiderat Qui cor
ripit gētes nō arguet: q̄ do
cet hoīem ſciam Dn̄s ſcit co
gitationes hoīum: qm̄ uane
ſunt Beatus hō quē tu erudie-
ris dn̄e: ⁊ d̄ lege tua docue
ris eū Et mitiges ei a dieb⁹
malis donec fodiat peccōri
fouea Qz n̄ repellet dn̄s ple
bē ſuā: ⁊ hr̄ditatē ſuā non
derelinq̄t Quo ad uſq3 iuſticia
cōuertat ī iudiciū: ⁊ q̄ iuxta
illā oēs qui recto ſūt corde
Quis cōſurget m̄ aduerſ⁹
malignantes : aut q̄ ſtabit
me͛ aduerſus opātes iniq̄
tatem Niſi q̄a dn̄s adiuuit
me paulominus hitaſſet ī
īferno aīa mea Si dicebā
mot⁹ ē pes meus: mīa tua
dn̄e adiuuabat me. Scdm
mltitudinē doloꝝ meoꝝ in
cord̄ meo: ꝯſolatiōes tue le
tificauerūt aīaz meā Nūqd
adhēret tibi ſedes iniq̄tatis
q̄ fingis laborem ī p̄cepto
Captabunt in aīaz iuſti: ⁊
ſāguinē inocētē cōdānabūt
Et fact⁹ ē m̄ dn̄s ī refugiū
⁊ ds me⁹ ī adiutorium ſpei
mee Et reddet illis iniq̄tatē
ipoꝝ: ⁊ ī malicia eoꝝ diſp-
det eos : diſpdet illos dn̄s
ds nr̄ ¶ Bn̄dict⁹ dn̄s ieṫnū
¶ Cātate dn̄o.
CAntate dn̄o cāticum
nouū: cātate dn̄o oīs
ſra Cātate dn̄o ⁊ bn̄dicite
noī ei⁹: ānūciate d̄ die ī diē

ſalutare eiꝰ Annũciate int
gẽtes gl'aȝ eiꝰ i oibꝰ ppl'is
mirabilia eiꝰ Qm̃ magnus
dñs ⁊ laudabilis nimis: t'ri
bilis eſt ſup oẽs deos Qm̃
õẽs dij gẽtiũ demoĩa: dñs
aũt celos fecit Cofeſſio et
pulchritudo i ꝯſpcũ eiꝰ ſcĩ
moĩa ⁊ magnificẽtia i ſcifi
catõe eiꝰ Afferte dño patẽ
gẽtiũ afferte dño gl'iam et
honorez: afferte dño gl'iaȝ
noi eiꝰ Tollite hoſtias ⁊ i
troite i atria eius: adorate
dñȝ i atrio ſcõ eiꝰ Commo
ueat' a facie eiꝰ uniuerſa t'ra
dicite i gẽtibꝰ q̇a dñs r̄gna
uit Et eiȝ correxit orbẽ t're
q̇ nõ cõmouebit: iudicabit
ppl'os i eq̇tate Letẽt celi ⁊
ext'tet t'ra ꝯmoueat' mare ⁊
pleĩtudo eiꝰ: gaudebũt cã
pi ⁊ oĩa q̄ i eis ſũt Tũc ex
ultabũt oĩa ligna ſiluarũ a
facie dñi q̇a uenit: qm̃ ueit
iudicare t'ra Iudicabit or
beȝ t're i eq̇tate: et ppl'os i
ueritate ſua.

Dñs r̄gnauit ext'tet t'ra
letẽt' iſule mlte. Nu
bes ⁊ caligo i circuitu eius
iuſticia ⁊ iudiciuȝ correctio
ſedis eiꝰ Ignis añ ipȝ pce
det: ⁊ iflãmabit i circuitu i
imicos eiꝰ Alluxert fulgu
ra eiꝰ orbi terre: uidit ⁊ cõ
mota ẽ t'ra Mõtes ſic cera
fluxerũt a facie dñi: a facie
dñi oĩs t'ra Annũciauerũt
celi iuſticiã eiꝰ: ⁊ uidert oẽs
ppl'i gl'iaȝ eiꝰ Cõfũdãt oẽs
q̇ adorãt ſculptilia: ⁊ q̇ gl'i
ant' i ſiîacris ſuis Adorate
eũ oẽs ãgeli eiꝰ: audiuit et
letata ẽ ſyon Et ext'tauert
filie iud': pp iudicia tua dñe
Qm̃ tu dñs altiſſimꝰ ſup
oẽȝ t'rã nimis exaltat' es ſ
oẽs dos Qui diligitis dñȝ
odite malum: cuſtodit dñs
aĩas ſcõꝝ ſuoꝝ: ⁊ de manu
pccõris liberauit eos Lux
orta ẽ iuſto: et rectis corde
letitia Letami iuſti i dño ⁊
ꝯfitemĩ meõrie ſcificatiõis
eius ℣ Cantate domino ⁊

bñdicite noī eī⁹. ¶ Intret
oīo mea ī ɔſpcū tuo dñe
Inclīa ad me aurē tuā
All. al. al. ¶ Surexit dñs
uere alla. ¶ Et apparuit
ſymoī alla
Spū principali confirma
cor meū ds ¶ Diſcere
In ṽitate tua.

Domie exaudi oīoēʒ
meā aurib⁹ pcipe ob
ſecratōēʒ meā ī ṽitate tua
exaudi me ī tua iuſticia Et
nō itres ī iudiciuʒ cū ſeruo
tuo: qa nō iuſtificabit ī cō-
ſpcū tuo oīs uiuēs Qz per
ſecut⁹ ē iimic⁹ aīaʒ meam:
huīliauit ī ṫra uitaʒ meam
Collocauit me ī obſcuris
ſicut mortuos ſcli: ⁊ āxiat⁹
ē ſ͠ me ſps me⁹: ī me tur-
batū ē cor meū Memor fui
dieꝝ āntiquoꝝ meditatus ſū
ī oībʒ opib⁹ tuis: ī fcīs ma
nuū tuaꝝ meditabar Ex-
pādi man⁹ meas ad te: aīa
mea ſicut ṫra ſie aqua tibi
Velocit̄ exaudi me dñe de

fecit ſps me⁹ Non auertas
facieʒ tuā a me: et ſ͠lis ero
deſcēdentib⁹ ī lacū Auditā
fac m̄ mane miāʒ tuā: qa ī
te ſpaui Notā fac m̄ uiā in
q̄ ābulem: qa ad te leuaui
aīaʒ meā Eripe me ꝺ īimi
cis meis dñe ad te confugi
doce me facere uolūtatem
tuā: qa ds me⁹ es tu Sps
tu⁹ bon⁹ deducet me ī ṫraʒ
rectā pp nom̄ tuū dñe ui-
uificabis me ī equitate tua
Educes ꝺ tribulatōe aīaʒ
meā: ⁊ ī miā tua diſperdes
īimicos meos Et pdes ōs
q̄ tribulāt aīaʒ meam: qm̄
ego ſu⁹ tu⁹ ſū ¶ In ṽitate
tua exaudi me dñe ¶ Alluia
uultū tuū ſ͠ nos ¶ De⁹ ds
me⁹ ¶ Dñe audiui

Domie audiui auditū
onē tuā ⁊ timui Dñe
op⁹ tuū: ī medio ānoꝝ uiui
fica illud In medio ānoꝝ
notuʒ facies: cū irat⁹ fueris
mie recordaberis De⁹ ab
hauſtro ueiet: ⁊ ſanctus de

monte pharā Operuit celos
glīa ei⁹: ⁊ laudis ei⁹ plena
ē t̄ra. Splendor ei⁹ ut lux
erit cornua ī maib⁹ ei⁹. Ubi
abſcōdita ē fortitudo eius
añ faciē ei⁹ ibit mors. Et e-
grediet̄ diabolus añ pedes
ei⁹: ſtetit ⁊ menſus ē t̄rā
ſpexit ⁊ diſſoluit gētes: et
cōtriti ſūt mōtes ſclī. In-
curuati ſūt colles mūdi: ab
itinerib⁹ eternitatis ei⁹. Pro
iniq̄tate uidi tētoria ethio
pie: turbabūt̄ pelles terre
madian. Nūq̄d ī fluminibus
irat⁹ es dn̄e: aut ī fluminib;
furor tu⁹: uel ī mari īdigna
tio tua. Qui aſcēdes ſup e-
quos tuos: ⁊ quadrige tue
ſaluatō. Suſcitās ſuſcitabis
arcū tuū: iuramta tribub;
q̄ locut⁹ es. Fluuios ſcides
t̄re uidēr̄ te aq̄ dē ⁊ doluer̄t
montes gurges aq̄x trāſijt.
Dedit abyſſus uocē ſuam
altitudo man⁹ ſuas leuauit.
Sol ⁊ luna ſteter̄t ī hitaclo
ſuo: ī luce ſagittarū tuaruȝ
ibūt in ſplēdore fulgurātis
haſte tue. In fremitu ↄculca
bis t̄rā: ī furore obſtupefa
cies gētes. Egreſſus es ī ſa
lute ppl̄i tui: ī ſalutē ↄ xp̄o
tuo. Percuſſiſti caput d̄ do-
mo ipij: ↄnudaſti fūdamtū
uſq; ad collū. Maledixiſti
ſceptris ei⁹: capiti bellatoꝝ
ei⁹ uenientib⁹ ut turbo ad
di ſpgēdū me. Exultatio eoꝝ
ſicut ei⁹ q̄ deuorat paupē
ī abſcōdito. Uiā feciſti ī ma
ri eq̄s tuis: ī luto aq̄x mul
taꝝ. Audiuit ⁊ ↄturbat⁹ ē
uēt me⁹: a uoce ↄtremuer̄t
labia mea. Ingrediat̄ pu-
tredo ī oſſib⁹ meis: ⁊ ſubt
me ſcateat. Ut ī q̄eſcā ī die
tribulationis: ⁊ aſcēdaȝ ad
ppl̄ȝ accīctū nr̄ȝ. Ficꝰ eīȝ n̄
florebit: ⁊ nō erit germen ī
uineis. Mētiet̄ op⁹ oliue: ⁊
arua nō afferēt cibū. Abſci
det̄ de ouili pecus: ⁊ n̄ erit
armtū ī pſepib;. Ego aūt
ī dn̄o gaudebo: ⁊ exultabo
in deo ieſu meo. Deꝰ dn̄s

fortitudo mea : et ponet
pedes meos q̄ſi ceruoꝝ. Et
ſup excelſa mea deducet me
uictor i pſalmis canētes
Dñe audiui auditū tuū ꝛ
timui. In tympano ꝛ cho
ro i cordis ꝛ organo lauda
te deū. ¶ Laudate dñm de
celis ¶ Nox p̄ceſſit dies
autem.

Eterna celi gl'a beata
ſpes mortaliū celſi to
nātis unice caſteq3 proles
ꝟgis. Da dexterā ſurgentib⁹
exurgat ut mēs ſobria fra
grans q3 i laudē di grates
rependat debitas. Ortus re
fulget lucifer ſpſā q3 lucem
nūciat cadit caligo noctiū
lux ſcā nos illuiet. Manens
q3 nr̄is ſenſib3 noctē repel
lat ſcli oiq3 fine diei purga
ta ſuet pectora. Queſita iā
primū fides radicet altis ſē
ſibus ſecūda ſpes ꝯgaudeat
quo maior extat caritas.
Deo pri ¶ Repleti ſum⁹.
¶ Exultauim⁹

Per uiſcera mie dei nr̄i ui
ſitauit nos oriēs ex alto
Bñdictus ¶ Dñs
dz nr̄. Venite adorem⁹
Venite.

Summe ds clementie
mūdiq3 fctor machie
un⁹ potētialit trin⁹ q3 pſōa
liter. Nros pi⁹ cū cāticis fle
t⁹ benigne ſuſcipe quo cor
de puro ſordib⁹ te pfruamur
largi⁹. Lumbos iecurq3 mor
bidū adure igne ꝯgruo ac
cīcti ut ſint ꝑpetū luxu re
moto peſſio. Ut q̄q3 horas
noctiū nūc ꝯcinēdo rūpim⁹
dōis beate patrie ditemur
oēs affatim. Pta pri ¶ Or
mirabilia. Alľa.

Cantate dño cāticū
nouū q̄a mirabilia
fecit. Saluauit ſibi
dexterā ei⁹ : ꝛ brachiū ſcm ei⁹
Notum fecit dñs ſalutare
ſuū : i ꝯſpcū gētiū reuelauit
iuſticiā ſuā. Recordatus ē
mie ſue ꝛ ueritatis ſue : do
mui iſrael. Uiderūt ōs t'mini

t̃re ſalutare dei nr̃i Iubila
te deo oĩs t̃ra cãtate ⁊ exul
tate ⁊ pſallite Pſallite dño
i cythara: i cythara ⁊ uoce
pſalmi: in tubis ductilibꝫ
⁊ uoce tube cornee Iubi-
late i ↄſpcũ regis dñi: mo-
ueat̃ mare ⁊ pleitudo eius
orbis t̃raꝝ ⁊ q̇ hitant i eo
Fluia plaudent manu ſil̃
mõtes exultabunt a ↄſpcũ
dñi: qm̃ uẽit iudicare terrã
Iudicabit orbeꝫ t̃raruꝫ i
iuſticia ⁊ pp̃los i eq̇tate
Dominꝰ regnauit ira
ſcãt̃ ppl̃i: q̇ ſedes ſ꞉
cherubin moueat̃ t̃ra Dñs
i ſyon magnꝰ ⁊ excelſus ſ꞉
oẽs pp̃los. Cõfiteant̃ noĩ
tuo magno: qm̃ terribile ⁊
ſãctũ ẽ ⁊ honor regis iudi-
ciũ diligit Tu paſti directi
ones: iudiciũ ⁊ iuſticiã i ia-
cob tu feciſti Exaltate dñꝫ
dẽũ nr̃m: ⁊ adorate ſcabellũ
pedũ eiꝰ qm̃ ſcm̃ ẽ Moyſes
⁊ aaron i ſacerdotibꝰ eiꝰ: ⁊
ſamuel iter eos q̇ iuocant

nom̃ eiꝰ Inuocabãt dñꝫ ⁊
ipſe exaudiebat eos: i colũ-
na nubis loq̄batur ad eos
Cuſtodiebãt teſtiõia eiꝰ
⁊ p̄ceptum qd̓ dedit illis.
Dñe ds nr̃ tu exaudiebas
eos: ds tu ꝓpiciꝰ fuiſti eis:
⁊ ulciſcẽs i oẽs adiuetiones
eoꝝ Exaltate dñꝫ dꝫ nr̃ꝫ ⁊
adorate i mõte ſcõ eiꝰ: qm̃
ſcẽ dñs ds nr̃ Cantate dño canticũ nouũ qꝛ mira
bilia fecit dñs Iubilate
IUbilate deo oĩs t̃ra:
ſeruite dño i letitia.
Introite i ↄſpcũ eiꝰ i exul-
tatõe Scitote qm̃ dñs ipſe ẽ
ds: ipſe fecit nos ⁊ non ipſi
nos Nos pp̃ls eiꝰ ⁊ oues pa-
ſcue eiꝰ: itroite portas eius
i ↄfeſſione: atria eiꝰ i hym
nis ↄfitemini illi Laudate
nom̃ eiꝰ qm̃ ſuauis ẽ dñs i
et̃nũ mĩa eiꝰ: ⁊ uſꝫ i gñatõe
⁊ gñatõeꝫ ṽitas eiꝰ.
Miſericordiã ⁊ iudiciũ
cãtabo tibi dñe Pſal
lã ⁊ itelligam i uia immacu-
lata quando uenies ad me

Perābulabam ī inocentia cordis mei: ī medio dom⁹ mee. Nō ppōebā añ oclos meos rem iiuſtā: facientes puaricatōes odiui. Nō adheſit m̄ coꝛ prauū ꝺecliātē a me malignū ñ cognoſcebam. Detrahentē ſecreto ꝑxio ſuo: hūc pſeqbar. Superbo oclo ⁊ īſaciabili coꝛde cū hoc nō edebā. Ocli mei ad fideles t̄re ut ſedeāt me cū: ābulās in uia imacl'ata hic m̄ miniſtrabat. Nō habitabit ī medio ꝺomus mee q̄ facit ſupbiaꝫ: q̄ loquitur iniq̄ nō ꝺirexit ī ꝺſpcū oculoꝝ meoꝛuꝫ. In matutino īt̄ficiebā ōs pccōres t̄re: ut ꝺiſpderē ꝺ ciuitate ꝺn̄i ōs opantes iniq̄tatē. ¶ Iubilate ꝺo ōis t̄ra. ¶ Clamoꝛ meus.

Domie exaudi oꝛōeꝫ meā: ⁊ clamoꝛ meus ad te ueniat. Non auertas faciez tuā a me: ī q̄cūq3 ꝺie tribuloꝛ iclīa ad me aureꝫ tuā. In q̄cūq3 die īuocauero te: uelociter exaudi me. Qꝛ ꝺefecerūt ſic fum⁹ ꝺies mei ⁊ oſſa mea ſic cremiū arue rūt. Percuſſus ſū ut fenum ⁊ aruit coꝛ meū q̄a oblitus ſū comedere panē meū. A uoce gēit⁹ mei: adheſit os meū carni mee. Silīs fact⁹ ſū pellicano ſolitudis: fact⁹ ſū ſic niticoꝛax ī ꝺomicilio. Vigilaui: ⁊ fact⁹ ſū ſic paſſer ſolitari⁹ ī tecto. Tota ꝺie expbrabant m̄ inimici mei: ⁊ q̄ laudabant me aduerſū me iurabāt. Qꝛ cinerē tāq3 paneꝫ māducabam: ⁊ potū meū cū fletu miſcebā. A facie ire idignatiōis tue q̄a eleuās alliſiſti me. Dies mei ſic ūbra ꝺecliauerūt: et ego ſic fenū arui. Tu auteꝫ ꝺn̄e ī et̄nū pmanes: et memoꝛiale tuū ī gn̄atōe et generatione. Tu exurgēs ꝺn̄e miſereberis ſyō: q̄a tēpus miſ̄edi ei⁹ q̄a uēit tp̄s. Qm̄ placuerūt ſ̄uis tuis lapides

eiꝰ: ⁊ t̃re eiꝰ miſerebuntur.
Et tiebūt gētes nomē tuū
dñe: ⁊ oēs reges t̃re gl̃iam
tuā Quia edificauit dñs ſyō
⁊ uidebit̃ i gl̃ia ſua Reſpe
xit i oroēꝫ humiliū: ⁊ ñ ſpuit
p̃ces eoꝝ Scribant̃ hec in
gñatōe alt̃a: ⁊ ppl̃s q̃ crea
bit̃ laudabit dñꝫ Quia pſpe
xit de excelſo ſcō ſuo: dñs
de celo i t̃rā aſpexit Vt au
diret gem̃ꝰ ꝯpeditoꝝ: ut ſol
ueret filios itereptoꝝ. Vt
ānūcient i ſyon nom̄ dñi: ⁊
laudē eiꝰ i ierl̃eꝫ In cōue
niēdo ppl̃os i unū: ⁊ rēges
ut ſuiāt dño Reſpōdit ei i
uia v̓tutis ſue: paucitatem
dieꝝ meoꝝ nūcia m̄ Ne re
uoces me i dimidio dieruꝫ
meoꝝ: i gñatōe ⁊ gñatōeꝫ
āni tui Inicio tu dñe t̃rā fū
daſti: ⁊ opā manuū tuaruꝫ
ſūt celi Ipi pibūt tu aūt̃ p
manes: ⁊ oēs ſic ueſtimētuꝫ
ueteraſcent Et ſic optoriū
mutabis eos ⁊ mutabūtur
tu autē idem ipe es et anni

tui non deficient. Filij ſe
uoꝝ tuoꝝ habitabūt: ⁊ ſe
men eoꝝ i ſcl̃ꝫ diriget̃.
Benedic aīa mea dño
⁊ oīa q̃ itra me ſunt
noī ſcō eiꝰ Bñdic aīa mea
dño: ⁊ noli obliuiſci oēs re
tributiones eius Qui pro
pitiatur oibus iniq̃tatibus
tuis: qui ſanat oēs īfirmita
tes tuas Qui redimit de i
teritu uitā tuā: qui coronat
te i miſicordia ⁊ miſatōibꝰ
Qui replet i bois d̃ſideriū
tuū: renouabitur ut aquile
iuuentꝰ tua Faciens miās
dñs: ⁊ iudiciū oibꝰ iiuriam
patientibꝰ Notas fec̃ uias
ſuas moyſi: filijs iſrael uo
lūtates ſuas. Miſerator et
miſericors dñs: lōganimis
⁊ multuum miſicors Non
i ppetuū iraſcetur: neqꝫ i
t̃nū cōminabit̃ Non ſcdm
pccā nr̃a fecit nobis: neqꝫ
ſcdm iniquitates nr̃as re
tribuit nobis Qm̄ ſecūduꝫ
altitudinem celi a terra:

corroborauit miaꝫ ſuã ſ̃ ti
mentes ſe Quantuꝫ diſtat
ortꝰ ab occidente: lõge fec̃
a nobis iniqtates nr̃as Quõ
miſeretᷣ pat̃ filioꝝ : miſeretꝰ
ẽ dñs timẽtibꝰ ſe: quoniã ipe
cognouit figmẽtũ noſtruꝫ
Recordatꝰ ẽ qm̃ puluis ſu
mus hõ ſic̃ fenũ : dies eius
tanq̃ flos agri ſic efflorebit
Qm̃ ſps ptrãſibit i illo ⁊ ñ
ſubſiſtet: ⁊ ñ cognoſcet am
pliꝰ locũ ſuũ. Mia aũt dñi
ab eterno: ⁊ uſq̧ in etnum
ſup timẽtes eũ Et iuſticia
illiꝰ in filios filioꝝ: his qui
ſeruant teſtamentũ eiꝰ Et
momores ſunt mãdatoruꝫ
ipſius: ad faciendũ ea Dñs
i celo parauit ſedeꝫ ſuã: ⁊ re-
gnũ ipiꝰ omnibꝰ dñabitur
Bñdicite dño oẽs ãgli eiꝰ
potẽtes v̓tute faciẽtes v̓bũ
illiꝰ ad audiẽdũ uocẽ ſmo-
nis eiꝰ Bñdicite dño õs v̓-
tutes eiꝰ: miniſtri eiꝰ q̃ faci
tis uolũtateꝫ eiꝰ Bñdicite
dño oĩa opera eiꝰ i oĩ loco

dñationis eiꝰ bñdic aĩa mea
dño. Clamor meꝰ ad te
ueniat ds Benedic

Benedic aĩa mea dño
Dñe ds meꝰ magni-
ficatꝰ es uehemẽt Cõfeſſio
neꝫ ⁊ decore induiſti: amictꝰ
lumie ſic̃ ueſtimẽto Extẽdẽs
celuꝫ ſicut pelleꝫ: qui tegis
aquis ſuperiora eius. Qui
pois nubeꝫ aſcẽſũ tuũ: q̃ ã-
bulas ſup pennas uentoꝝ.
Qui facis ãgelos tuos ſpũs
⁊ miniſtros tuos ignem u-
rentẽ Qui fundaſti terram
ſup ſtabilitatẽ ſuã: nõ iclia
bitur in ſcłm ſcłi Abyſſus
ſicut ueſtimẽtũ amictꝰ eius
ſuper montes ſtabũt aque.
Ab icrepatõe tua fugient
a uoce toitrui tui formida
bũt Aſcendunt montes et
deſcendũt campi i locũ quẽ
fundaſti eis. Terminum
poſuiſti quẽ nõ traſgrediẽt
neq̧ conuertent̃ opire t̃raꝫ
Qui emittis fõtes i cõual
libꝰ: inter mediuꝫ mõtiuꝫ

ptranſibũt aq̃ Potabũt ōs
beſtie agri : expectabunt
onagri in ſiti ſua . Super
ea uolucres celi habitabũt
de medio petrarum dabũt
uoces Rigās mōtes ḋ ſup
iorib⁹ ſuis: ḋ fructu operũ
tuoꝝ ſaciabit t̃ra. Produ-
cēs fenu iumētis ⁊ herbam
ſeruituti hoīuꝫ Et educas
paneꝫ de t̃ra: et uinum le-
tificet cor hoīs Et exhila-
ret faciē ī oleo ⁊ panis cor
hoīs cōfirmet Saturabũt
ligna campi ⁊ cedri libani
quas plantauit: illic paſſe-
res nidificabunt . Herodij
domus dux ē eoꝝ mōtes
excelſi ceruis petra refugiũ
erinacijs . Fecit lunam in
tēpore: ſol cognouit occaſũ
ſuuꝫ Poſuiſti tenebras et
facta ē nox: ī ipa ptrāſibũt
oēs beſtie ſilue. Catuli leo
nuꝫ rugientes ut rapiant :
⁊ q̄rant a dō eſcā ſibi Ort⁹
eſt ſol et congregati ſũt: et
ī cubilibus ſuis collocabũt

Exibit hō ad op⁹ ſuuꝫ: et
ad operationē ſuā uſq; ad ueſ
pam Quā magnificata ſũt
opa tua dñe: oīa ī ſapiētia
feciſti: impleta ē terra poſ
ſeſſiōe tua Hoc mare ma-
gnũ ⁊ ſpacioſũ maīb⁹: illic
reptilia quoꝝ ñ ē numerus
Aialia puſilla cũ magnis
illic naues ptrāſibũt Dra-
cho iſte quē formaſti ad il
ludēdũ ei: oīa a te expectāt
ut des illis eſcā ī tpr Dāte
te illis colligēt: aperiēte te
manuꝫ tuā oīa iplebuntur
bonitate Auertēte autēꝫ te
facieꝫ turbabũtur: auferes
ſpiritũ eoꝝ ⁊ dficiēt: ⁊ ī pul
uereꝫ ſuũ reuertēt Emitte
ſpiritum tuũ ⁊ creabuntur
⁊ renouabis faciem terre .
Sit gl'ia dñi ī ſcl'a: letabit̃
dñs in operibus ſuis. Qui
reſpicit terram ⁊ facit eam
tremere: qui tāgit mōtes ⁊
fumigant Cantabo dño ī
uita mea: pſallam dō meo
q̄ꝫdiu ſum. Iocundũ ſit ei

eloquiū meū: ego uero d-
lectabor i dño. Deficiant
pctōres a terra ꝛ iniqui ita
ut non ſint: benedic anima
mea dño.

Confitemini dño et i
uocate nom̄ ei⁹: ānū
ciate iter gētes opa ei⁹ Cā
tate ei ꝛ pſallite ei: narrate
oīa mirabilia ei⁹ Laudami
i noīe ſcō ei⁹: letet̄ coꝛ q̄rē
tiū dn̄m. Querite dn̄m et
cōfirmamini: q̄rite faciē ei⁹
ſep̄ Mem̄tote mirabiliū ei⁹
q̄ fecit: pdigia ꝛ iudicia o-
ris ei⁹ Sem̄ habraā ſui ei⁹
filij iacob electi eius. Ipſe
dn̄s ds n̄r. i uniuerſa terra
iudicia ei⁹ Meōr fuit i ſcl̄m
teſtam̄ti ſui: v̄bi qđ māda
uit i mille ḡnatioēs Quod
diſpoſuit ad habraā: ꝛ iu-
ramēti ſui ad iſaac Et ſta-
tuit illud iacob i p̄ceptum:
ꝛ iſrael i teſtam̄tū eternū.
Dicēs tibi dabo t̄rā canaā
funiculū hereditatis ueſtre
Cū eſſet numero breui:

pauciſſimi ꝛ icole ei⁹ Et
ptrāſierūt d gēte i gentē:
ꝛ de regno ad ppl̄z alterū
Nō reliq̄t hoīez nocer̄ eis
ꝛ corripuit pro eis reges.
Nolite tāgere xp̄os meos
ꝛ i pphis meis nolite ma-
lignari. Et uocauit famē
ſup t̄rā: ꝛ oē firmamentū
panis cōtriuit Miſit ante
eos uirū: in ſeruū uenun-
datus eſt ioſeph. Humilia-
uerunt i cōpedibus pedes
ei⁹: ferrū ptrāſijt aiāz eius
donec ueniret v̄bū ei⁹. Et
loq̄ū dn̄i iflāmauit eū miſit
rex ꝛ ſoluit eum: p̄iceps
ppl̄oꝝ et dimiſit eū Cōſti
tuit eū dn̄z domus ſue: et
p̄icipē oi⁹ poſſeſſioīs ſue
Et erudiret principes ei⁹
ſicut ſemet ipſū: et ſenes ei⁹
prudentiā doceret Et itra
uit iſrael i egyptū: ꝛ iacob
accola fuit i terra cham Et
auxit ppl̄m ſuū uehem̄ter
ꝛ firmauit eū ſuper īimicos
eius Cōuertit coꝛ eoꝝ ut

odiret ppl'z ei⁹: ⁊ dolū face
rent i ſuos ei⁹ Miſit moyſē
ſeruū ſuū: aaron quē elegit
ipz Poſuit i eis v̄ba ſigno
rū ſuoꝝ: ⁊ ꝓdigioꝝ i terra
chaz Miſit tenebras ⁊ ob-
ſcurauit: et nō exacerbauit
ſermones ſuos. Cōuertit
aq̄s eoꝝ i ſāguinē ⁊ occidit
piſces eoꝝ Et dedit terra
eoꝝ ranas: i penetrabilibꝫ
regū ipoꝝ Dixit ⁊ uenit cy
nomia ⁊ cyniphes: i oībus
finib⁹ eoꝝ Poſuit pluuias
eoꝝ grādinē: ignē ꝯburētē
i terra iporum. Et pcuſſit
uineas eorum et ficulneas
eoꝝ: ⁊ cōtriuit lignuz finiū
eoꝝ Dixit ⁊ uenit locuſta
⁊ brucus: cui⁹ n̄ erat nume
rus Et comedit ōe fenuz i
terra eoꝝ: ⁊ comedit omnē
fructū terre eoꝝ Et pcuſſit
ōe primogenitū i terra eoruz
primicias oīs laboris eoꝝ
Et eduxit eos cū argēto ⁊
auro: ⁊ nō erat i tribubus
eoꝝ īfirm⁹ Letata ē egypt⁹
i ꝓfectione eoꝝ: q̄a icubuit
timor eoꝝ ſup eos Expan
dit nubez i ꝓtectionē eoꝝ:
⁊ ignem ut luceret eis per
noctem Petierunt ⁊ uenit
coturnix: ⁊ pane celi ſatu
rauit eos. Diſrupit petrā
⁊ fluxerunt aq̄: abierunt in
ſicco fluīa Quoniā memor
fuit uerbi ſancti ſui: quod
habuit ad habraam puerū
ſuuz Et eduxit ppl'z ſuū i
exultatione: ⁊ electos ſuos
in letitia. Et dedit illis re
giones gentium ⁊ labores
pplo͛ꝝ poſſederunt. Et
cuſtodiāt iuſtificatioēs ei⁹:
⁊ legē ei⁹ exquirant.
Bn̄dic aīa mea dn̄z.
Uiſita nos.
Confitemini dn̄o qm̄
bon⁹: qm̄ in ſcl'z mīa
eius. Quis loquetur pote
tias domini auditas faciet
oēs laudes ei⁹ Btī q̄ cuſto
diūt iudiciū ⁊ faciūt iuſticiā
in oī tēpore Memento nī
dn̄e i bn̄placito populi tui

uiſita nos in ſalutari tuo.
Ad uidenduz in bonitate
electorum tuoꝝ: ad letãdũ
in letitia gẽtis tue ut lau-
deris cum hereditate tua.
Peccauim⁹ cũ pꝛibꝫ nr̃is:
iniuſte egim⁹ iniq̃tatẽ fecim⁹
Patres nr̃i in egypto nõ
intellexerunt mirabilia tua
nõ fuerũt memores multi
tudis mie tue Et irritaue-
rũt aſcẽdẽtes ĩ mare: mare
rubrũ Et ſaluauit eos ꝓpt̃
nomẽ ſuũ: ut notã faceret
potentiaꝫ ſuã Et icrepuit
mare rubrũ ⁊ exſiccatũ eſt
et deduxit eos i abyſſis ſic
in deſerto Et ſaluauit eos
de manu odiẽtiũ ⁊ redemit
eos de manu inimici. Et
operuit aqua tribulantes
eos: unus ex eis nõ remãſit
Et crediderunt uerbis ei⁹
⁊ laudauerũt laudẽ ei⁹ Cito
fecerũt obliti ſunt opũ ei⁹:
nõ ſuſtinuerũt cõſiliũ eius
Et concupierũt cõcupiaꝫ
i deſto: ⁊ tẽptauerunt deũ
i iaquoſo: Et dedit eis pe
titionẽ ipoꝝ ⁊ miſit ſatu
ritatẽ i aias eoꝝ Et irrita-
uerunt moyſen in caſtris:
aaron ſcm̃ dñi Aperta eſt
terra ⁊ deglutiuit dathan:
⁊ opuit ſup congregationẽ
abyron. Et exarſit ignis i
ſynagoga eorum: flamma
cõbuſſit pccõres Et fecerũt
uitulũ i oreb: ⁊ adorauerũt
ſculptile: Et mutauerunt
gl̃iaꝫ ſuã i ſilitudiẽꝫ uituli
comedentis fenum Obliti
ſũt deũ q̃ ſaluauit eos: qui
fecit magnalia in egypto:
mirabilia i terra cham: t̃ri
bilia i mari rubro Et dixit
ut diſpderet eos: ſi n̄ moy
ſes elect⁹ ei⁹ ſtetiſſet i con-
fractiõe i ꝯſpcũ ei⁹ Et auer
teret irã ei⁹ ne diſpdẽt eos
⁊ ꝓ nihilo hũerũt t̃rã deſida
bilẽ Nõ crediderũt i v̄bo ei⁹
⁊ murmurauerũt i taberna
cl̃is ſuis: non exaudierunt
uocẽ domini Et eleuauit
manum ſuam ſup eos: ut

ꝓſterneret eos i d̄ſto. Et
ut deiceret ſem̄ eoꝝ i natio
nibus: ⁊ diſpderet eos i re
gioib⁹ Et initiati ſūt beel-
phegor ⁊ cōederūt ſacrificia
mortuorum Et irritauerūt
eū adinuentionibus ſuis: ⁊
multiplicata eſt i eis ruina
Et ſtetit phinees ⁊ placa-
uit: et ceſſauit quaſſatio Et
reputatus eſt ei ad iuſticiā
in gn̄atione ⁊ gn̄atione uſq̄
in ſempitnū Et irritauerūt
euꝫ ad aquas cōtradictiois
⁊ uexat⁹ eſt moyſes pp eos
q̇a exacerbauerūt ſpuꝫ eius
Et diſtinxit in labijs ſuis
non diſperdiderunt gentes
q̄s dixit dn̄s illis Et com-
mixti ſūt inter gētes ⁊ di-
dicerūt opa eoꝝ: ⁊ ſuierūt
ſculptilibus eoꝝ: ⁊ factuꝫ ē
illis in ſcandalū Et imola
uerunt filios ſuos: et filias
ſuas demonijs. Et effu-
derunt ſanguineꝫ inocētē:
ſanguineꝫ filiorū ſuorum
⁊ filiaꝝ ſuaꝝ q̄s ſacrificaue

runt ſculptilib⁹ canaā Et
infecta eſt t̄ra i ſāguinibꝫ
eoꝝ ⁊ cōtaminata ē i opibus
eoꝝ: ⁊ fornicati ſūt i adīuē
tioibus ſuis Et irat⁹ ē fu-
rore dn̄s i pplo ſuo: ⁊ ab-
hoiat⁹ ē h̄rditateꝫ ſuā. Et
tradidit eos i man⁹ gētiū
⁊ dn̄ati ſūt eoꝝ q̄ oderunt
eos Et tribulauerūt eos ini
mici eoꝝ ⁊ huiliati ſūt ſub
manib⁹ eoꝝ: ſepe liberauit
eos Ipi aūt exacerbauerūt
eū i ꝯſilio ſuo: ⁊ huiliati ſūt
i iniq̇tatib⁹ ſuis Et uidit ꝯ
tribularētᷣ: ⁊ audiuit oīoēꝫ
eoꝝ Et meōr fuit teſtamti
ſui: ⁊ peīuit eū ſcd̄ꝫ mltitu
dīeꝫ mīe ſue Et dedit eos i
mias: i ꝯſpectū oīuꝫ q̄ cepāt
eos Saluos nos fac dn̄e d̄s
nr̄ ⁊ ꝯgrega nos d̄ natōib⁹
Et ꝯfiteaīr noī ſcō tuo et
gl̄eūr i laud tua Bn̄dictus
dn̄s d̄s iſrael a ſclo ⁊ uſq̄ i
ſcl'ꝫ: ⁊ dicet oīs ppl's fiat fi
Confitemi dn̄o qm̄. ꝑ at
bon⁹ qm̄ i ſcl'ꝫ mīa ei⁹.

Dicant nūc q̄ redēpti ſunt
a dn̄o quos redemit d̄ ma
nu inimici: de regionibus
congregauit eos. A ſolis
ortu ⁊ occaſu: ab aquilone
et mari. Errauerunt in ſo
litudine ī inaquoſo: uiam
ciuitatis hītacl̄i n̄ inuenerūt
Eſurientes ⁊ ſitientes: aīa
eoꝝ in ip̄is defecit Et cla-
mauerūt ad dn̄z cū tribula
rent̄: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ
eripuit eos Et d̄duxit eos
ī uiaz rectā: ut irent ī ciui
tate habitatiōis Cōfiteāť
dn̄o mīe ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹
filijs hoīuz Q2 ſaciauit aīaz
ianez: ⁊ aīaz eſurientē ſacia
uit bōis Sedētes ī tenebris
⁊ umbra mortis uinctos in
mendicitate ⁊ ferro Quia
exacerbauerūt eloq̄a dī: ⁊ cō
ſiliū altiſſimi irritauerūt Et
humiliatuz ē in laborib⁹ cor
eoꝝ: ⁊ īfirmati ſūt nec fuit
q̄ adiuuaret Et clamauerūt
ad dn̄z cū tribularent̄: ⁊ de
neceſſitatib⁹ eoꝝ liberauit

eos Et eduxit eos de tene
bris ⁊ ūbra mortis: ⁊ uīcla
eoꝝ diſrup̄ Cōfiteant̄ dn̄o
mīe ei⁹ ⁊ mirabilia ei⁹ filijs
hoīuz. Q2 cōtriuit portas
ereas: ⁊ uectes ferreos con
fregit Suſcepit eos de uia
iniq̄tatis eoꝝ: p̄p iniuſticias
eīz ſuas humiliati ſūt Omēz
eſcā abhoīata ē aīa eoꝝ: et
appropīquerūt uſz ad por
tas mortis Et clamauerūt
ad dn̄z cū tribularent̄: ⁊ de
neceſſitatib⁹ eoꝝ liberauit
eos Miſit v̄bū ſuū ⁊ ſanauit
eos: ⁊ eripuit eos de īteritu
oībus eoꝝ. Cōfiteāť dn̄o
mīe ei⁹: et mirabilia ei⁹ fi-
lijs hoīu Et ſacrificēt ſacri
ficiū laudis: et ānūciēt opa
ei⁹ ī exultatione Qui deſcē
dunt mare ī nauibus: facie
tes op̄ationes ī aq̄s multis
Ipi uiderūt opa domini:
et mirabilia eius in p̄fūdo
Dixit et ſtetit ſp̄us p̄celle
⁊ exaltati ſūt fluct⁹ ei⁹ Aſcē
dūt uſz ad celos: ⁊ d̄ſcēdūt

uſq3 ad abyſſos: aīa coꝝ in
malis tabeſcebat Turbati
ſūt ⁊ moti ſūt ſicut ebri⁹: ⁊
oīs ſapīa coꝝ deuorata eſt
Et clamauerūt ad dñʒ cuʒ
tribularetᷣ: ⁊ ḋ neceſſitatib⁹
coꝝ eduxit eos Et ſtatuit
pcellā ei⁹ ī auraʒ: ⁊ ſiluerūt
fluct⁹ ei⁹. Et letati ſūt q̄a
ſiluerūt ⁊ deduxit eos ī por
tū uolūtatis coꝝ Cōfiteātᷣ
dño mīe ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹
filijs hoīuʒ Et exaltēt eū ī
ecclīa plebis: ⁊ ī cathedra
ſeioꝝ laudēt eū Poſuit flu
mia ī deſtū: ⁊ exit⁹ aq̄ꝝ in
ſiti Terrā fructiferā ī ſal-
ſugieʒ a malicia ħitātū ī
ea Poſuit deſtū ī ſtagna a
q̄ꝝ: ⁊ trā ſine aq̄ ī exit⁹ aq̄ꝝ
Et collocauit illic eſurictes
⁊ ↄſtituerūt ciuitatē ħitatōis
Et ſeminauerunt agros ⁊
plantauerunt uineas: ⁊ fe
cerunt fructum natiuitatis
Et benedixit eis et multi
plicati ſunt nimis: ⁊ iumēta
eorum non minorauit Et
pauci facti ſunt et uexati
ſunt: a tribulatione maloꝝ
et dolore. Effuſa eſt con
tentio ſuper principes: et
errare fecit eos ī ĩuio ⁊ nō
in uia Et adiuuit pauperē
ḋ iopia: ⁊ poſuit ſicut oues
familias. Uidebūt recti et
letabuntᷣ: ⁊ oīs iniq̄tas opi
labit os ſuū Quis ſapiēs ⁊
cuſtodiet hec: et intelliget
mias dñi Uiſita nos dñe
in ſalutari tuo.
Confitebor.
Paratuʒ cor meū de⁹
patū cor meū cātabo
⁊ pſallā ī glīa mea Exurge
pſaltīū ⁊ cythara: exurgaʒ
diluculo Cōfitebor tibi in
pplīs dñe ⁊ pſallā tibi ī na
tioīb⁹ Qꝛ magna ē ſ꞉ celos
mīa tua: ⁊ uſʒ ad nubes ṽ
itas tua Exaltare ſ꞉ celos
deus ⁊ ſup ōeʒ trā glīa tua
ut liberentur dilecti⁹ tui.
Saluū fac dextā tua ⁊ ex
audi m̄: ds locut⁹ ē ī ſcō ſuo
Exltabo ⁊ diuidā ſiccimā

et cōuallem tabernacl̄oruꝫ
dimetiar Deus eſt galaad
et meus eſt manaſſes: et
effraym ſuſceptio capitis
mei Juda rex meus moab
lebes ſpei mee Jn ydumeā
extendā calciamtū meū: m̄
alienigene aīci fcī ſūt Quis
deducet me ī ciuitatē munitā
q̄s deducet me uſꝫ ī ydumā
Nō ne tu deus q̄ repuliſti
nos: ꝛ nō exibis d̄s ī v̄tu-
tib⁹ nr̄is Da nobis auxiliū
d̄ tribulatiōe: q̄a uana ſal⁹
hoīs Jn d̄o faciem⁹ v̄tutē
et ipſe ad nihilum deducet
inimicos nr̄os.

Deus laudem meam
ne tacueris: quia os
pcc̄ōis ꝛ os doloſi ſup me
apīti ē Locuti ſūt aduerſū
me lĩgua doloſa: ꝛ ſmoib⁹
odij circūdederūt me: ꝛ ex-
pugnauerūt me gratis Pro
eo ut me diligerēt detrahe
bāt m̄: ego aūt orabā. Et
poſuerūt aduerſuꝫ me mala
ꝑ bōis ꝛ odiū ꝑ dilectione
mea Cōſtitue ſup eū pccō-
reꝫ: ꝛ diabol⁹ ſtet a dextris
ei⁹ Cū iudicat̄ exeat cōdā-
nat⁹ ꝛ orō ei⁹ fiat ī peccatū
Fiāt dies ei⁹ pauci: ꝛ epā
tū ei⁹ accipiat alt̄ Fiāt filij
ei⁹ orphani: ꝛ uxor ei⁹ ui-
dua Nutātes trāferāt̄ filij
ei⁹ ꝛ mēdicēt: ꝛ eiciāt̄ d̄ hi-
tatioib⁹ ſuis Scrutet̄ fenā-
tor ōeꝫ ſubſtātiā ei⁹ ꝛ diri-
piāt alieni labores ei⁹ Nō
ſit illi adiutor: nec ſit q̄ mi
ſeat̄ pupillis ei⁹ Fiāt nati
ei⁹ ī itītū ī gn̄atōe una dlea
t̄ nom̄ ei⁹ Jn meōriā rede
at iniq̄tas patrū ei⁹ ī ɔ̄ſpcū
dn̄i: ꝛ peccatū mr̄is eius nō
deleat̄ Fiāt ɔ̄ dn̄ꝫ ſemp ꝛ
diſpdat de terra memoriā
eoꝝ: ꝑ eo q̄d nō ē rcordat⁹
facer̄ miaꝫ Et pſecut⁹ ē ho
minē iopē ꝛ mēdicū: ꝛ ɔpūc
tū cordē mortificarē Et dile-
xit maledictōꝫ ꝛ ueniet ei no
luit bn̄dictōꝫ ꝛ elōgabit̄ ab
eo Et īduit mal̄edictōꝫ ſicut
ueſtimētum: ꝛ itrauit ſicut

aqua i interiora ei⁹: ⁊ ſicut
oleū i oſſ ibꝫ ei⁹ Fiat ei ſi-
cut ueſtimētū quo opitur: ⁊
ſicut zona q̄ ſēp precingit̄
Hoc op⁹ eoꝝ qui dtrahūt
m̄ apud dñz: ⁊ q̄ loquūtur
mala aduerſus aiaꝫ meam
Et tu dñe dñe fac mecuꝫ
ppt̄ nomē tuū q̄a ſuauis ē
mia tua Libera me quia
egen⁹ ⁊ paup ſū ego: ⁊ cor
meū cōturbatū ē intra me
Sicut umbra cū declinat
ablat⁹ ſu: ⁊ excuſſ⁹ ſu ſicut
locuſta Genua mea īfirma
ta ſūt a ieiunio: ⁊ caro mea
īmutata eſt ppt̄ oleuꝫ Et
ego fact⁹ ſū opprobriū illis
uidert̄ me ⁊ mouert̄ capita
ſua Adiuua me dñe ds me⁹
ſaluum me fac ſcd̄ꝫ miam
tuaꝫ Et ſciāt q̄a man⁹ tua
hec: ⁊ tu dñe feciſti ea Ma
ledicent illi ⁊ tu bñdices: q̄
īſurgūt i me cōfundāt: ſu⁹
āt tu⁹ letabit̄ Induantur
q̄ detrahūt m̄ pudore: ⁊ o-
piātur ſicut diploide confu
ſiōe ſua Cōfitebor domio
nimis ī ore meo: ⁊ ī medio
mlt̄oꝝ laudabo eū Qui a-
ſtitit a dextris paupis: ut
ſaluā faceret a pſequētibus
aiaꝫ meā ¶ Cōfitebor dño
nimis ī ore meo Domie
exaudi orōnē meaꝫ. ¶ Et
claōr me⁹ ad te ꝑueiat
Alla. al. al. ¶ Gauiſi ſūt
diſcipli alla ¶ Uiſo dño al
¶ Beigne fac dñe
ī bōa uolūtate tua ſyon
Miſrere. ¶ Bonuꝫ ē.
Bonū ē ꝯfiteri dño:
⁊ pſallere noī tuo al
tiſſime Ad ānūciādū mane
miam tuā: ⁊ ỽitateꝫ tuāꝫ p
nocte In decacordo pſal-
terio: cū cātico in cythara.
Quia delectaſti me dñe in
factura tua: ⁊ in opibꝫ ma
nuū tuaꝝ exultabo Quam
magnificata ſūt opera tua
dñe: nimis ꝓfūde facte ſūt
cogitatōes tue Vir īſipiēs
nō cognoſcet: ⁊ ſtultus nō
intelliget hec. Cūꝫ exorti

Bonum

fuerit pccõres ſic fenum: ⁊
apparuerit oẽs q̄ opantur
iniq̄tatẽ Et itẽri i ſclꝫ ſcli:
tu at altiſſim⁹ i etnū domine
Qm ecce inimici tui domie:
qm ecce inimici tui pibunt: ⁊
diſpgent oẽs q̄ opãt iniq̄ta-
tẽ Et exaltabit ſic unicoꝛis
cornu meū: ⁊ ſenect⁹ mea i
mia uberi Et deſpexit ocl's
me⁹ inimicos meos: ⁊ iſur-
gentib⁹ i me malignãtibus
audiet auris mea Iuſt⁹ ut
palma floꝛebit: ſic cedrus
libai mltiplicabit Plãtati i
domo dñi. i atrijs dom⁹ dī
nri floꝛebūt Adhuc mlti-
plicabūt i ſenecta uberi et
bñpatiẽtes erūt ut ãnūciẽt
Qm rect⁹ dñs d's nr: ⁊ nõ
eſt iniq̄tas i eo ❡ Bonuꝫ ẽ
ɔfiteri dño ❡ Metuãt dñꝫ
oẽs fies tre ❡ De⁹ d's me⁹
❡ Date magnitudinẽ.
Audite celi q̄ loq̄r au
diat tra v̄ba oꝛis mi
Cocreſcat i pluuia doctria
mea: fluat ut roꝛ eloquiuꝫ

meū Quaſi hymber ſuper
herbã: ⁊ q̄ſi ſtille ſ; gramia
q̄a nom̄ dñi iuocabo Date
magnificentiã deo nr̄o: dei
pfecta ſūt opa: ⁊ õs uie ei⁹
iudicia De⁹ fidelis ⁊ abſq;
ulla iniq̄tate iuſtus et rect⁹
peccauerũt ei ⁊ nõ filie ei⁹ i
ſoꝛdib⁹ Generatio praua
atq; pũerſa: heccine reddis
dño pple ſtulte ⁊ iſipiens.
Nuqd nõ ipe ẽ pr̄ tuus: q̄
poſſedit ⁊ fecit ⁊ creauit te
Memto diex ãtiquox: co-
gita gñatões ſingłas In-
terroga prẽꝫ tuū ⁊ ãnūcia
bit tibi: maioꝛes tuos ⁊ di
cent tibi Qñ diuidebat al-
tiſſimus gẽtes: qñ ſepabat
filios adã Cõſtituit terios
pplox: iuxta numex filiox
iſrael Pars aūt dñi ppłus
ei⁹: iacob funicłus hr̄dita-
tis ei⁹ Inuenit eū in terra
deſerta in loco hoꝛroꝛis et
uaſte ſolitudis Circũduxit
eū ⁊ docuit: ⁊ cuſtodiuit q̄ſi
pupillã ocłi ſui Sic aquila

ꝓuocans ad uolãdũ pullos
ſuos: ⁊ ſup eos uolitãs Ex
pandit alas ſuas ⁊ aſſũpſit
eos: atq; portauit ĩ hume-
ris ſuis Dñs ſolus dux ei⁹
fuit: ⁊ nõ erat cũ eo deꝰ alie
n⁹ Cõſtituit eũ ſup excelſã
trã: ut comederet fructus
agroꝝ Et ſuggeret mel de
petra oleũq; d̃ ſaxo duriſ
ſimo Butirũ de armento
⁊ lac de ouibus: cum adipe
agnoꝝ ⁊ arietũ filioꝝ baſã
Et hyrcos cũ medulla tritici
⁊ ſãguiẽ uue biberet meraci
ſſimũ Incraſſat⁹ ẽ dilect⁹
⁊ recalcitrauit: ĩcraſſatus
ĩpinguatus dilatatus. De
reliq̃t deũ factorẽ ſuũ: ⁊ re-
ceſſit a deo ſalutari ſuo.
Prouocauerũt eũ in dijs
alienis ⁊ in abhoiationib⁹
ad iracũdiã cõcitauerũt: Im
molauerũt demonijs ⁊ nõ
deo: dijs quos ignorabãt.
Noui recentesq; uenerũt:
quos nõ coluerũt p̃res eoꝝ.
Deũ q̃ te genuit dereliq̃ſti:

⁊ oblitus es dñi creatoris
tui. Uidit dñs ⁊ ad iracũ
diã ↄcitat⁹ ẽ q̃a ꝓuocauerũt
eũ filij ſui ⁊ filie. Et ait ab
ſcõdã faciẽ meã ab eis: et ↄ
ſiderabo nouiſſima eorum
Generatio eiꝫ ꝑuerſa ẽ: ⁊
ĩfideles filij Ipi me ꝓuo-
cauerũt ĩ eo q̃ nõ erat deꝰ:
⁊ irritauerũt ĩ uanitatib⁹ ſuis
Et ego ꝓuocabo eos ĩ eo
q̃ nõ ẽ ppl's: ⁊ ĩ gẽte ſtulta
irritabo illos Ignis ſuc cẽ
ſus ẽ ĩ furore meo: ⁊ ardebit
uſq; ad ĩferni nouiſſima.
Deuorabit q; terrã ↄ ger
mine ſuo: ⁊ mõtiũ funda
menta ↄburet. Cõgregabo
ſup eos mala: et ſagittas
meas ↄplebo ĩ eis. Cõſu
met' fame ⁊ duorabũt eos
aues: morſu amariſſimo.
Dẽtes beſtiaꝝ immittam
ĩ eos: cũ furore trahentiũ
ſup terrã atq; ſerpẽtiũ Fo-
ris uaſtabit eos gladius ⁊ ĩ
tus pauor: iuuenẽ ſil' ac v
gine: lactãtẽ ↄ hoĩe ſenẽ.

Et dixi ubi nā ſūt: ceſſare
faciā ex hoīb⁹ memoriam
eoꝝ. Sed pp irā īimicorū
distuli: ne forte ſupbirēt ho
ſtes eoꝝ. Et dicerēt man⁹
nr̄a excelſa ⁊ nō dn̄s fec̄ hec
oīa. Gens abſq; cōſilio eſt
⁊ ſine prudētia utinā ſape-
rēt ⁊ itelligerēt ac nouiſſia
puiderēt. Quō pſequebat̄
un⁹ mille: ⁊ duo fugarēt de
cē milia. Nonne io quia ds̄
ſuus uēdidit eos: ⁊ dn̄s con
cluſit illos. Non eīꝫ eſt ds̄
nr̄ ut dij eoꝝ: ⁊ īimici nr̄i
ſūt iudices. De uinea ſodo
moꝝ uinea eoꝝ: ⁊ de ſubur
banis gomorre. Uua eoꝝ
uua fellis: ⁊ botrus amariſ
ſim⁹. Fel draconū uinum
eoꝝ: ⁊ uenenū aſpidū īſana
bile. Nōne hec cōdita ſūt
apud me ⁊ ſignata ī theſau
ris meis. Mea eſt ultio et
ego retribuā eis ī tp̄r: ut
labat̄ pes eoꝝ. Iuxta eſt
dies pdicionis: ⁊ adeſſe feſti
nāt tēpora. Iudicabit dn̄s
populū ſuū: ⁊ ī ſuis ſuis mi
ſerebit̄. Uidebit q; īfirmata
ſit man⁹: ⁊ clauſi quoq; de
fecerūt: reſiduiq; ꝯſūpti ſūt
Et dicēt ubi ſūt dij eoꝝ: ī
qbus habebāt fiduciā. De
quoꝝ uictimis comedebāt
adipes: ⁊ bibebāt uinū liba
minū. Surgāt ⁊ opitulent̄
uobis: ⁊ in neceſſitate uos
ptegāt. Uidete q; ego ſim
ſolus: ⁊ nō ſit ali⁹ ds̄ pter
me. Ego occidā ⁊ ego uiue
re faciā pcutiā ⁊ ego ſana-
bo: ⁊ nō ē q de manu mea
poſſit eruere. Leuabo ad
celū manū meā: ⁊ dicā uiuo
ego ī etn̄ū. Si acuero ut ful
gur gladiū mn̄ ⁊ arripuerit
iudiciū man⁹ mee. Reddaꝫ
ultionē hoſtib⁹ meis: ⁊ his
q oderūt me retribuā. In
ebriabo ſagittas meas ſā-
guine ⁊ gladi⁹ me⁹ deuora
bit carnes. De cruore occi
ſoꝝ: ⁊ d captiuitate nudati
inimicorum capitis. Lau-
date gentes populum eius

In dominica ad vesperas

quia ſanguinem ſeruorum ſuorū ulciſcetur. Et uindictam retribuet in hoſtes eorū: et propitius erit terre populi ſui ¶ Date magnitudinem deo noſtro. ¶ In cymbalis bene ſonantibus laudate deum. ¶ Laudate dominum de celis.

Nox p̄ceſſit.

Aurora iaꝫ ſpgit polum t̄ris dies illabit̄ lucis reſultat ſpiculū diſcedat oē lubricū. Fantaſma noctis d̄cidat mentis reat⁹ ſubruat q̄cq̄d tenebris horridū nox attulit culpe cadat Et mane illud ultimū quod pſtolamur cernui in luceꝫ nobis effluat: dū hoc canore concrepat. Deo pr̄i ¶ Repleti ſumus. ¶ Exultauimus

Illuiar̄ dn̄e his q̄ i tenebris ſedent et dirige pedes n̄ros in uiaꝫ pacis d̄s iſrael.

B̄n̄dict⁹ d̄s

¶ Dixit dn̄s ¶ Alla.

Dixit dn̄s dn̄o m̄o ſed adextris meis Donec ponam inimicos tuos: ſcabellū pedū tuorū Virgam v̄tutis tue emittet dn̄s ex ſyō: dominare ī medio inimicorum tuorū Tecū p̄ncipiū ī die v̄tutis tue: i ſplendoribus ſcōꝝ: ex utero an̄ luciferū genui te Iurauit dn̄s et nō penitebit eū: tu es ſacdos ī et̄nū: ſecūdū ordinē melchiſedech. Dn̄s adextris tuis: confregit ī die ire ſue reges Iudicabit i natioib⁹ īplebit ruinas cōquaſſabit capita i t̄ra mlt̄oꝝ De torrente i uia bibit: ppea exaltauit caput. ¶ Dixit dn̄s domio meo ſede a dextris meis ¶ Fidelia.

Confitebor tibi dn̄e i toto corde meo: in cōcilio iuſtoꝝ et ɔgregatiōe Magna opa dn̄i: exq̄ſita in omnes uoluntates eius.

Cōfeſſio ⁊ magnificētia
opꝰ eiꝰ: ⁊ iuſticia eiꝰ manet
i ſclʒ ſcli. Memoriā fec̄ mira-
biliū ſuoꝝ miſericoꝛs ⁊ mi-
ſeratoꝛ dn̄s: eſcam dedit ti
mētibus ſe. Memoꝛ erit in
ſclʒ teſtamēti ſui ꝟtutē opū
ſuoꝝ: ānūciabit poplo ſuo
Vt det illis hr̄ditatē gētiū
opera manuū eius ueritas
⁊ iudiciuʒ. Fidelia oīa mā
data eiꝰ: ꝯfirmata i ſclʒ ſcli
facta i ueritate et equitate
Redemptioneʒ miſit dn̄s
pplo ſuo: mandauit ieťnū
teſtamētū ſuū Sācrū ⁊ ťri
bile nomē eius: iniciū ſapie
timoꝛ domini Intellectus
bonꝰ oibus faciētibus eū:
laudatio eius manet i ſclm
ſcli. ¶ Fidelia oīa mādata
eiꝰ ꝯfirmata i ſclm ſcli.
In mandatis.
BEatus uir qui timet
dn̄ʒ: in mādatis eius
uolet nimis. Potens i ťra
erit ſem̄ eiꝰ: gn̄atio rectoꝝ
bn̄dicet̄ Gl'ia et diuitie in
domo eius: et iuſticia eius
manet i ſclm ſcli. Exoꝛtū
eſt i tenebris lumē rectis:
miſericoꝛs et miſeratoꝛ et
iuſtus. Iocundus homo
qui miſeretur et comodat:
diſponit ſermones ſuos in
iudicio: quia in eternū non
cōmouebitur In memoꝛia
eťna erit iuſtus: ab auditōe
mala non timebit Paratū
coꝛ eius ſperare in domio
confirmatū ē coꝛ eius non
cōmouebitur donec deſpi-
ciat iimicos ſuos Diſperſit
dedit pauperibus: iuſticia
eiꝰ manet in ſeculum ſeculi
coꝛnu eiꝰ exaltabit̄ in gl'ia.
Peccatoꝛ uidebit ⁊ iraſcet̄
dentibus ſuis fremet ⁊ ta-
beſcet: deſiderium pccōꝛuʒ
peribit ¶ In mandatis eiꝰ
uolet nimis ¶ Sit nomen
domini.
LAudate pueri dn̄ʒ:
laudate nomen dn̄i.
Sit nomē dn̄i bn̄dictum:
ex hoc nūc ⁊ uſqꝫ in ſclm.

A ſolis ortu uſq; ad occaſū
laudabile nomen domini.
Excelſus ſup oēs gentes
dñs: ⁊ ſup celos gloria ei⁹.
Quis ſic dñs de⁹ nr̄ qui ī
altis habitat: ⁊ humilia reſ
picit ī celo ⁊ in t̄ra. Suſci
tans a terra iopem: et de
ſtercore erigens pauperem
Ut collocet eū cū pricipib⁹
cum pricipibus popl'i ſui.
Qui habitare facit ſterilē
ī domo mr̄ē filiorū letātē
¶ Sit nomē dñi bn̄dictū ī
ſcl'a ¶ Nos q̄ uiuim⁹.
In exitu iſrael de e-
gypto: dom⁹ iacob
de pplo barbaro Facta ē
ſcīficatio ei⁹: iſrael ptās ei⁹
Mare uidit ⁊ fugit: iordāis
cōuerſus ē retrorſū Mōtes
exultauerunt ut arietes: ⁊
colles ſic̄ agni ouiū Quid ē
tibi mare qḋ fugiſti: et tu
iordanis q̄a ɔuerſus es re-
trorſū Mōtes exultaſtis ſic̄
arietes: ⁊ colles ſicut agni
ouium. A facie dñi mota ē
terra: a facie dī iacob Qui
conuertit petram ī ſtagna
aq̄rū: ⁊ rupē in fontes aq̄rū
Non nobis dñe nō nobis
ſed noi tuo da gl'iā. Sup
mia tua ⁊ ueritate tua: ne-
q̄n dicant gentes ubi ē de⁹
eorū De⁹ aūt nr̄ in celo: oīa
q̄cūq; uoluit fecit Simula
chra gētiū argētū ⁊ aurū:
opa manuū hoiū Os hn̄t
⁊ nō loquēt: ocl'os hn̄t ⁊ nō
uidebunt. Aures habent et
nō audiet: nares hn̄t et nō
odorabunt Man⁹ hn̄t ⁊ nō
palpabūt pedes hn̄t ⁊ non
ambulabūt: nō clamabūt ī
gutture ſuo Siles illis fiāt
qui faciunt ea: et omnes q̄
confidunt ī eis Dom⁹ iſrael
ſpauit ī dño: adiutor eorū
⁊ ꝓtector eorum ē. Dom⁹
aaron ſpauit ī dño: adiutor
eorū ⁊ ꝓtector eorū ē. Qui
timēt dn̄ſ ſpauerūt in dño
adiutor ⁊ ꝓtector eorū eſt:
Dñs memor fuit noſtri: ⁊
bn̄dixit nobis. Benedixit

domui iſrael: bñdixit do-
mui aaron Bñdixit oib⁹ q̇
timent dñz puſillis cū ma-
iorib⁹ Adiciat dñs ſuper
uos. ſup uos ⁊ ſuper filios
ueſtros Bñdicti uos a dño
q̇ fecit celuz ⁊ t̄rā. Celum
celi dño: t̄raz aūt dedit filijs
hoiuz: Nō mortui lauda-
bunt te dñe: neq̧ oēs qui
deſcēdūt i iſernū Sed nos
q̇ uiuim⁹ bñdicim⁹ dño: ex
hoc nūc ⁊ uſq̧ i ſcl'z ¶ Nos
q̇ uiuim⁹ bñdicim⁹ dño
¶ All'a al' al' al'
Bñdictus d's et pr̄ dñi
nr̄i ieſu xp̄i pr̄ miaꝝ
⁊ de⁹ totius cōſolationis q̇
cōſolat' nos i oī t̄bulatione
noſtra.
Lucis creator optīe
lucē dierū pferens
primordijs lucis noue. mūdi
paris originez Qui mane
iūctū ueſpi diez uocari p̄ci-
pis: thetrū chaos illabitur
audi p̄ces ɔ fletib⁹ Ne mēs
grauata crimie uite ſit exl'
munere: dū nil pḣēne cogi
tat ſeſeq̧ culpis illigat Ce
lorum pulſet īrimuz uitale
tollat premiū: uitemus oē
noxiū purgem⁹ oē peſſimū
Pra pr̄ pijſſīe ¶ Dirigat
dñe orō mea ⁊ Sicut icēſū
i cōſpcū tuo.
Magnificat aīa mea
dñz. Et exultauit
ſp̄s m̄s: i deo ſalutari meo.
Qr̄ reſpexit huilitatē acille
ſue: ecce eī ex hoc beatam
me dicēt ōs gñatōes Quia
fecit m̄ magna q̇ potēs ē ⁊
ſcm̄ nom̄ ei⁹ Et mīa ei⁹ a
pgeie i pgeies timētib⁹ eū
Fecit potētiā i brachio ſuo
diſpſit ſ'bos m̄te cordis ſui
Depoſuit potētes d̄ ſede ⁊
exaltauit huiles Eſuriētes
ipleuit bois: ⁊ diuites diſit
ianes Suſcepit iſrael pueꝝ
ſuū: recordat⁹ mīe ſue Si-
cut locut⁹ eſt ad pr̄es nr̄os
habraam ⁊ ſemi ei⁹ i ſcl'a.
¶ Indicauit
dñs. ¶ Alleluya.

Dilexi qm̄ exaudiet
dn̄s: uocem oꝛonis
mee Quia inclinauit
aurē ſuā m̄: ꝛ ī diebus meis
inuocabo. Circūdederūt me
doloꝛes moꝛtis: ꝛ picl'a in
ferni iuenerūt me. Tribulati
onē ꝛ doloꝛē iueni: ꝛ nom̄
dn̄i inuocaui. O dn̄e libera
aīaꝫ meaꝫ miſericoꝛs dn̄s et
iuſt⁹: ꝛ d's n̄r miſeret'. Cuſto
diēs puulos dn̄s: humiliatus
ſū ꝛ liberauit me. Conuerte
re aīa mea in req̄eꝫ tuā: q̄a
dn̄s bn̄fecit tibi. Quia eripuit
aīaꝫ meā de moꝛte oculos
meos a lacris pedes meos
a lapſu. Placebo dn̄o i re
giōe uiuoꝝ. ¶ Inclinauit dn̄s
aurē ſuā m̄. ¶ Credidi.

Credidi pp qd locut⁹
ſū: ego aūt humiliatus
ſū nimis. Ego dixi i exceſ
ſu meo: oīs hō m̄dax. Quid
retbuā dn̄o: p oibus q ret
buit mihi. Calicē ſalutaris
accipiā ꝛ nom̄ dn̄i iuocabo
Vota mea dn̄o reddā coꝛā
oī pplo ei⁹: pcioſa ī cōſpcū
dn̄i moꝛs ſcōꝝ ei⁹. O dn̄e
q̄a ego ſu⁹ tu⁹: ego ſu⁹ tu⁹
ꝛ filius ancille tue. Dirupi
ſti uīcl'a mea tibi ſacrifica
bo hoſtiā laudis: ꝛ nomen
dn̄i iuocabo. Vota mea dn̄o
reddā: i ɔſpcū oīs ppli ei⁹ i
atrijs domus dn̄i i medio
tui ierl'z. ¶ Credidi pp qd
locut⁹ ſū. ¶ Laudate.

Laudate dn̄z ōs gen
tes laudate eum oēs
ppl'i. Qm̄ ɔfirmata eſt ſup
nos m̄ia eius: ꝛ ueritas dn̄i
manet i etnū. ¶ Laudate dn̄z
ōs gētes ¶ Clamaui:

Ad dn̄z cuz tbularer
clamaui: ꝛ exaudiuit
me. Dn̄e libera aīaꝫ meā a
labijs iniq̄s. ꝛ a lingua do
loſa. Quid det' tibi aut q̄d
apponat' tibi: ad linguā do
loſā. Sagitte potētis acute
ɔ carboibus deſolatoꝛijs.
Heu m̄ q̄a icolat⁹ m̄s plō
gat⁹ ē: hītaui ɔ hītātib⁹ ce
dar m̄ltū icola fuit aīa mea

Cuȝ his q̄ oderūt pacē erā
pacific⁹: cū loq̄bar illis im-
pugnabant me gratis.
Clamaui ⁊ exaudiuit me.
¶ Uñ ueniet.
LEuaui oculos meos ī
mōtes: ūd ueniet auxi
liū m̄. Auxiliū meū a dño:
q̄ fec celū ⁊ trā. Nō det in
cōmotionē pedē tuuȝ: neq̄
dormiet q̄ cuſtodit te. Ecce
eīȝ n̄ dormitabit neq̄ dor-
miet: q̄ cuſtodit iſrael. Dñs
cuſtodit te dñs ꝓtectio tua
ſ̄ manū dexterā tuā. Per diē
ſol non uret te: nec luna per
noctē. Dñs cuſtodit te ab
oī malo: cuſtodiat aīaȝ tuā
dñs. Dñs cuſtodiat īt̄roitū
tuū ⁊ exitū tuū: ex hoc nūc
⁊ uſq̄ in ſc̄lꝫ. ¶ Uñ ueniet
auxiliū m̄. ¶ Alla al. al.
Benedictus ds
IMmēſe celi ꝯditor q̄
mixta ne ꝯfūderent:
aq̄ fluēta diuidēs celū dedi-
ſti limitē. Firmās locū ce-
leſtib⁹ ſiſq̄ t̄re riuulis: ut
ūda flāmas tēpet t̄ere ſolū
ne diſſipēt. Infūd nō piſſime
donum ꝑhēnis gr̄e fraudis
noue ne calib⁹ nos error at
terat uet⁹. Lucē fidēs iueniat
ſic luīs iubar ferat: hec ua-
na cūcta t̄reat: hāc fl̄a nl̄a
cōprimāt. Pr̄a pr̄. ¶ Uir-
gat. ¶ Magnificat aīa
mea dñm: q̄ reſpexit de⁹
huīlitatē meā.
¶ In domū dñi ¶ Alla.
LEtat⁹ ſū ī his q̄ dicta
ſūt m̄ i domū domī
ibim⁹. Stātes erāt pedes
nr̄i i atrijs tuis ierl'z. Ierl'z
q̄ hedificat ut ciuitas: cui⁹
ꝑticipatio ei⁹ ī idipꝫ. Illuc
eīȝ aſcēdrūt t̄bus t̄bus dñi
teſtimoniū iſrael: ad ꝯfitē-
duȝ noī dñi. Qȝ illic ſedrūt
ſedes ī iudicio: ſedes ſ̄r do
mū dd. Rogate q̄ ad pacē
ſūt ierl'z: ⁊ hndātia diligēti
b⁹ te. Fiat pax ī v̄tute tua:
⁊ hndātia ī t̄rib⁹ tuis. Pro-
pt̄ fr̄es mēos ⁊ ꝓxios mēos:
loq̄bar pacē d te. Propter

domū dñi dī nr̄i q̄ſiui bona
tibi. ¶ In domū dñi letātes
ibim⁹. ¶ Qui habitas
Ad te leuaui oculos
meos: q̄ hitas i celis
Ecce ſic ocl'i ſuoꝝ: i maib⁹
dñoꝝ ſuoꝝ. Sic ocl'i ācille i
maib⁹ dñe ſue: ita ocl'i nr̄i
ad dñz dū nr̄z: donec miſe
at nr̄i. Miſere nr̄i dñe miſe
re nr̄i: q̄a mlt̄ū ꝛpleti ſum⁹
deſpectōe. Qꝛ mlt̄ū ꝛpleta
ē aīa nr̄a opꝓbriū: hn̄dāti
bus ⁊ deſpectio ſupbis.
Qui hitas i cel' miſere no
bis ¶ Adiutoꝛium.
Niſi q̄a dñs erat ī no-
bis dicat nūc iſrael:
niſi q̄a dñs erat i nobis. Cū
exurgerēt hoīes i nos: foꝛ-
te uiuos deglutiſſent nos:
Cū iraſceret' furoꝛ eoꝝ in
nos foꝛſitā aq̄ obſoꝛbuiſſet
nos. Toꝛrēte ptrāſiuit aīa
nr̄a foꝛſitan ptranſiſſet aīa
nr̄a aq̄ȝ ītollerabilē. Bene
dict⁹ dñs ds: q̄ n̄ dedit nos
i captionē dētib⁹ eoꝝ. Aīa
nr̄a ſic paſſer erepta ē d la
q̄ueo uenātiū. Laq̄⁹ ꝯt't' eſt ⁊
nos liberati ſum⁹. Adiuto
ꝛiū nr̄z i noīe dñi: q̄ fec celū
⁊ t'rā. ¶ Adiutoꝛiu nr̄z in
noīe dñi ¶ Bn̄fac dñe
Qui ꝯfidūt i dño ſicut
mōs ſyō: n̄ ꝯmouebi
t' i ēt'nū q̄ hitat i ierl'z. Mō-
tes i circuitu ei⁹ ⁊ dñs i cir
cuitu ppl'i ſui: ex hoc nūc ⁊
uſz i ſcl'z. Qꝛ n̄ dereliquet
dñs v'gā pccōꝝ ſr̄ ſoꝛtē iu-
ſtoꝝ: ut n̄ extēdāt iuſti ad i
iq̄tatem man⁹ ſuas. Bn̄fac
dñe boīs: ⁊ rectis coꝛd'. De
clinātes āt i obligatōes ad
ducet dñs cū opātib⁹ iiq̄ta
tez: pax ſr̄ iſrael. ¶ Bn̄fac
dñe boīs ⁊ rectis coꝛde
Facti ſumus.
In conuertendo dñs
captiuitatē ſyō fcī ſu
m⁹ ſic ꝯſolati. Tūc repletuz
ē gaudio os nr̄z: ⁊ lingua
nr̄a exultatōe. Tunc dicent
inter gentes: magnificauit
dñs facere cū eis. Magnifi

cauit dñs facer̃ nobiſcũ: fc̃i
ſumus letãtes Conuertere
dñe captiuitatẽ nr̃am: ſicut
torrens i auſtro Qui ſemi-
nãt i lacris: in exultatione
metẽt Euntes ibãt ⁊ flebãt
mittẽtes ſeĩa ſua Venientes
aũt uenient cũ exultatione:
portãtes manipulos ſuos.
¶ Facti ſum⁹ ſic̃ conſolati
Alla al' al' ¶ Bñdict⁹
TEllurís igẽs cõditor:
mũdí ſolũ q̇ eruens:
pulſis aq̃ moleſtijs terram
dediſti imobilẽ Ut germẽ
aptũ pferẽs fuluis decora
florib⁹: fecũda fructu ſiſte-
ret paſtũq; gratũ redderet
Mẽtis puſte uulnera mũda
nitore gr̃e: ut fc̃ã fletu dilu
at motus q; prauos atťat.
Iuſſis tuis obtẽpet nullis
mal' approxiet: bõis reple
n gaudeat ⁊ mortis actum
neſciat Pr̃a pr̃ piiſſie.
Dirigat ¶ Exltet ſpš
me⁹ i dño do ſalutari meo

¶ Nõ cõfũdent ¶ Alla
NIſi dñs hedificauerít
domũ i uanũ labora
uer̃t q̇ hedificãt eã Niſi dñs
cuſtodierit ciuitatẽ: fruſtra
uigilat q̇ cuſtodít eã Vanũ
eſt uobis ante lucẽ ſurgere
ſurgite poſtq̃; ſederitis qui
manducatis panẽ doloris:
Cũ dedrit dilectis ſuis ſõ
num: ecce hr̃ditas dñi filij
merces fruct⁹ uẽtris Sicut
ſagitte i manu potẽtis. ita
filij excuſſoꝝ Bt̃s uir q̇ i-
pleuit d ſiorũ ſuũ ex ipis: ñ
cõfũdet̃ cũ loq̇t̃ inimicis ſuis
i porta ¶ Nõ cõfũdet̃ cũ lo
q̇tur ĩimicis ſuis i porta
Beati oẽs.
BEati oẽs qui timent
dñꝫ q̇ ãbulãt in uijs
eí Labores manuũ tuarũ
q̇a mãducabis: bt̃s es ⁊ bñ
tibi erit Vxor tua ſic̃ uitis
hñdãs: i latib⁹ dom⁹ tue Fi
lij tui ſic̃ nouelle oliuaꝝ: in
circuitu mẽſe tue Ecce ſic bñ
dicet̃ hõ: q̇ timet dominuꝫ

Bñdicat tibi dñs ex ſyon ꝛ uideas bona ierlꝫ oibus diebus uite tue. Et uideas filios filioꝝ tuoꝝ: pacē ſup iſrael. ¶ Beati oēs q̄ timēt dñꝫ. Ꝟ. Sepe.

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc iſrael. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea ꝛ eiꝫ ñ potuerūt m̄. Supra dorſū meū fabricauerūt peccatores: plōgauerūt iniq̄tatē ſuam. Dñs iuſtus concidet ceruices pccōꝝ: ꝯfundātur ꝛ cōuertantur retro: ſū oēs q̄ oderūt ſyon. Fiāt ſicut fenū tectoꝝ: quod priuſq̄ₒ euellat̄ exaruit. De quo nō īpleuit manū ſuā q̄ metet ꝛ ſinū ſuuꝫ qui manipulos colliget. Et non dixerunt q̄ preteribant bñdictio dñi ſup uos: bñdixim⁹ uobis ī noīe dñi ¶ Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. ¶ De profundis.

De pfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi uocē meā. Fiāt aures tue ītēdentes ī uocēꝫ depcatōis mee. Si iniq̄tates obſeruaueris dñe: dñe q̄s ſuſtinebit. Qꝛ apud te ppitiatio ē: ꝛ ppt legē tuaꝫ ſuſtinui te domīe. Suſtinuit aīa mea ī uerbo ei⁹: ſpauit aīa mea ī dño a cuſtodia matutina uſq̄ₒ ad noctē: ſpet iſrael ī dño. Qꝛ apd dñꝫ mīa: ꝛ copioſa apud eū redēptio. Et ipē redīet iſrael: ex oīb⁹ iniq̄tatib⁹ ei⁹. ¶ De pfūdis clamaui ad te dñe. ¶ Speret

Domine ñ ē exaltatū cor meū: nꝫ elati ſūt oculi mei. Neq̄ₒ ābulaui ī magnis: nꝫ in mirabilibus ſuper me. Si non huiliter ſentiebā: ſed exaltaui aīam mā. Sicut ablactat⁹ ē ſꝫ mr̄ez ſuā: ita retributio ī aīa mea. Speret iſrael ī dño: ex hoc nunc ꝛ uſq̄ₒ ī ſcl'm. Ꝟ. Spet iſrael ī dño. ¶ All'a al'. al'.

¶ Bñdictus.

Celi deus ſciſſime q̄ luci-
dū cētrū poli cādore
pigis igneo augēs decoro
lumīe Quarto die q̄ flāmeā
ſolis rotā ɔſtituēs lune mi
niſtrās ordīez uagoſ q̄z cur
ſus ſydeū Et noctib⁹ ut lu
mini directōis t̄minū prior
dijs ⁊ mēſiū ſignū dares no
tiſſimū. Illuia cor hoīuz
abſtge ſordes mētiū reſolue
cīpe uīclz euerte moles cri-
minū Pſa pī. ¶ Dirigat̄
dn̄e ¶ Reſpexit dn̄s
huīlitatē meā ⁊ fecī ī me ma
gna q̄a potēs ē.

¶ Et oīs.

Memto dn̄e dauid: et
oīs māſuetudīs eius
Sic iurauit dn̄o: uotū uo-
uit deo iacob Si itroiero in
tabernaclz dom⁹ mee: ſi a-
ſcēdo ī lectū ſtrati mei Si
dedo ſōnū ocl'is meis: ⁊ pal
pebris meis dormitationē
Et reqē tp̄rib⁹ meis donec
ïueīaz locū dn̄o: tabernaclz
deo iacob Ecce audiuim⁹ eū

ī effrata ïueīm⁹ eū ī campis
ſilue Introibim⁹ ī taberna
clz ei⁹ adorabim⁹ ī loco ubi
ſteterūt pedes ei⁹ Surge dn̄e
ī reqē tuā: tu ⁊ archa ſcifica
tōis tue Sacdotes tui idu
at̄ iuſticiā: ⁊ ſcī tui exultent
Propt̄ dd̄ ſuū tuū n̄ au̇tas
faciē xp̄i tui Iurauī do⁹ dd̄ v̄
itate ⁊ n̄ fruſtrabit̄ eū d̄ fru
ctu uētrs tui ponā ſ̄z ſedem
tuā Si cuſtodierīnt filij tui
teſtamētū meū ⁊ teſtīoīa mēa
hec q̄ docebo eos. Et filij
eoꝝ uſ̄z ī ſcl'z ſedēbūt ſ̄z ſedē
tuā Qm̄ elegit dn̄s ſyō ele
git eā ī hītatōz ſibi Hec re
qes mēa ī ſcl'z ſcl'i hic hītabo
qm̄ elegi eaz Viduā ei⁹ bn̄
dicēs bn̄dicā pauperes ei⁹ ſat̄
abo paīb⁹ Sacdotes ei⁹ in
duā ſalutari ⁊ ſcī ei⁹ exl'ta
tōe exl'tabūt Illuc pducaz
cornu dauid: paraui lucnaz
xp̄o meo Inimicos ei⁹ in
duā ɔfuſiōe: ſ̄z ip̄z āt efflo-
rebit ſctificatio mea.
Et oīs māſuetudīs ei⁹.

Ecce q̄ȝ bonum.
Ecce q̄ȝ bonū ⁊ q̄ȝ io
cūdū: hītare frēs i unū Sic
ūguētu i capite: quod deſcē
dit in barba barbaȝ aaron
Quod deſcēdit i ora ueſti-
mēti ei⁹: ſic ros hermon q̄
dſcēdit i mōte ſyō Qm̄ illic
mādauit dn̄s bn̄dictōeȝ: et
uitā uſq; i ſcl'ȝ ¶ Ecce q̄ȝ bo
nū ⁊ q̄ȝ iocūdū Oia.
Laud' nom̄ dn̄i: laud'
ſui dn̄i. Qui ſtatis
i domo dn̄i: in atrijs dom⁹
di nr̄i Laudate dn̄z q̄a bo
n⁹ dn̄s: pſallite noī ei⁹ q̄m
ſuaue Qm̄ iacob elegit ſibi
dn̄s: iſrael i poſſeſſioeȝ ſibi
Quia ego cognoui q̄ ma
gn⁹ ē dn̄s: ⁊ ds nr̄ p̄ oībus
dijs Oia q̄cūq; uoluit dn̄s
fecit i celo ⁊ i t̄ra: i mari ⁊ i
oīb⁹ abyſſis Educēs nubes
ab extremo t̄re. fulgura in
pluuiā fecit Qui p̄duc̄ uen
tos d' theſauris ſuis: q̄ p̄cu
ſſit p̄mogeīta egypti ab ho
mīe uſq; ad pec⁹ Emiſit ſi-
gna ⁊ p̄digia in medio tui
egipte: i pharaonē ⁊ i oēs
ſuos ei⁹ Qui p̄cuſſit gētes
multas: ⁊ occidit reges for-
tes Seō regē amorreoꝝ ⁊
og regē baſā: ⁊ oīa regna
canaaȝ Et dedit t̄rā eoꝝ he
reditatē h̄rditatē iſrael ſer
uo ſuo Dn̄e nom̄ tuū ī et-
nū: dn̄e meōriale tuū i gn̄a
tōe ⁊ gn̄atōeȝ Qr iudicabit
dn̄s pp̄l'ȝ ſuū: ⁊ i ſuis ſuis
deprecabitur Simulacbra
gentiū argētū ⁊ aurū opa
manuum hoīuȝ Os h̄nt ⁊
nō loquent: ocl'os h̄nt et n̄
uidebūt. Aures h̄nt ⁊ non
audiēt: nq; eīȝ ē ſpus in ore
ipoꝝ. Siles illis fiant qui
faciūt ea: ⁊ oēs qui ↄfidunt
i eis Dom⁹ iſrael bn̄dicite
dn̄o: domus aarō bn̄dicite
dn̄o Dom⁹ leui bn̄dicite do
mīo: q̄ timetis dn̄z bn̄d dn̄o
Bn̄dict⁹ dn̄s ex ſyō: q̄ hitat
i ierl'ȝ ¶ Oia q̄cūq; uoluit
dn̄s fec̄ Qm̄ i et̄nū
Cōfitemī dn̄o q̄m bon⁹

qm̄ i eťnū mia ei⁹ Cōfite-
mi deo deoꝝ qm̄ i eťnū mia
ei⁹ Cōfitemini: dn̄o dn̄oꝝ
Qui fec mirabilia magna
ſolus Qui fec celos in itel-
lectu Qui firmauit ťrā: ſup
aq̄s Qui fec luiaria magna
Solē i pťate diei Lunā et
ſtellas: i pťate noctis. Qui
pcuſſit egyptū: ↄ priogeni
tis eoꝝ Qui eduxit iſrael ď
medio eoꝝ In manu po-
teti: ⁊ brachio excelſo Qui
diuiſit maŕ rubrū: i diuiſio
nes Et eduxit iſrael: p me
diū ei⁹ Et excuſſit pharao
nē ⁊ v̾tutē ei⁹: i mari rubro
Qui trāſduxit ppľz ſuū p
dēſtū Qui pcuſſit reges ma
gnos Et occidit ɼges for-
tes Seō ɼgē amorreoꝝ Et
Og regē baſā Et dedit ťrā
eoꝝ hr̄ditatem Hr̄ditatez
iſrael ſeruo ſuo. Quia in
humilitate nr̄a memor fuit
noſtri Et redemit nos ab
inimicis noſtris. Qui dat
eſcam oī carni Cōfitemini
deo celi Cōfitemī dn̄o dn̄o
rū: qm̄ i eťnū mia ei⁹.

Qm̄ i eťnuz mia eius.

Hymnum cātate.

SUp flūia babilonis
illic ſedim⁹ ⁊ fleuim⁹
dū ɼcordareīr tui ſyō In
ſalicibus i medio ei⁹: ſuſpē
dim⁹ organa nr̄a Quia illic
iɼrogauerīt nos q̇ captiuos
duxerūt nos: v̾ba cātionuz
Et q̇ adduxerīt nos: hym
nū cātate nobis ď canticis
ſyon Quō cātabim⁹ cāticū
dn̄i i ťra aliena Si oblitus
fuero tui ierľez: obliuioni
deť dexťa mea Adhereat li
gua mea faucib⁹ meis: ſi n̄
meminero tui Si n̄ ꝓpoſu
ero tui ierľz: i pricipio leti-
cie mee Memor eſto dn̄e
filioꝝ edō: i die ierľz Qui
dicūt exinaīte exinaīte: uſꝫ
ad fūdamētū i ea. Filia ba
biloīs miſa: beat⁹ q̇ retri-
buet tibi ɼtributōez tuā: quā
retribuiſti nobis Bt̄s q̇ te
nebit: ⁊ allidet puulos ſuos

ad petrā ¶ Hymnū cātate
nobis ꝺ cāticis ſyō ℟ Alla
al. al. ¶ Bñdict⁹.

Magne ꝺs potentie q̄
Rex aq̄s ortū gen⁹ pti
ꝯmittis gurgiti pti leuas in
aera Dimerſa liphis ipri-
mēs ſubnecta cel' irrogans
ut ſtirpe una ꝑdita diuerſa
rapiāt loca Largit̄ cūctis ſ
uul': quos mūdat ūda ſan-
guis neſciā lapſ⁹ criminum
nec ferre mortis tediū Ut
clpa nullū ꝺpriat nullū le-
uet iactātia eliſa mēs ne cō
cidat elata mēs ne corruat
Pra pi pijſſie ¶ Dirigat̄
Dñe ¶ Fac ꝺs potētiā i
brachio tuo: diſpō ſ̄bos ꝛ
exalta huiles

¶ In ꝯſpcū ℟ Alla

Cōfitebor tibi dñe i to
to corꝺ meo: qm̄ au
diſti v̄ba oris mei In con
ſpcū āgl'oꝝ pſallā tibi ado
rabo ad teplū ſcꝫ tuū ꝛ ꝯfi
tebor noī tuo Sr̄ mia tua ꝛ
v̄itate tua qm̄ magnificaſti
ſr oē nom̄ ſcꝫ tuū In q̄cūq
die inuocauero te exaudi me
m'tiplicabiſ i aia mā v̄tutē

Cōfiteāt̄ tibi dñe oēs rges
t̄re q̄a audiert oia v̄ba oris
tui. Et cātet i uijs dñi: qm̄
mag⁹ ē gl'a dñi Qm̄ excel'⁹
dñs ꝛ huilia reſpic: ꝛ alta a
lōge cognoſcit Si ābulaue
ro i medio t̄bulatōis uiuifi
cabis me: ꝛ ſr irā īimicoruꝫ
meoꝝ extēdiſti manū tuā ꝛ
ſaluū me fec̄ dxtā tua Dñs
ꝯtribuet ꝑ me dñe mīa tua
i ſcl'uꝫ opa manuū tuaꝝ ne
dſpicias ¶ In ꝯſpcū āgl'oꝝ
pſallā tibi ꝺs m̄s ¶ Dñe

Dñe ꝓbaſti me et co-
gnouiſti me: tu co-
gnouiſti ſeſſionē meā ꝛ rſ
rectōꝫ meā Intellexiſti co
gitatōes meas ꝺ lōge ſeitā
meā ꝛ funicl'ꝫ meū iueſtiga
ſti Et oēs uias meas pui
diſti: q̄ꝛ nō ē ſermo i ligua
mea. Ecce dñe tu cogno-
uiſti oīa nouiſſia ꝛ āntiqua:
tu formaſti me et poſuiſti

ſup mē manuꝫ tuaꝫ Mira-
bilis facta ē ſciā tua ex me
ꝯfortata ē ꝛ n̄ poťo ad eaꝫ
Quo ibo a ſpū tuo: ꝛ quo
a facie tua fugiā Si aceſ̄do
i celū tu illic es: ſi deſceđo i
īfernuꝫ ades Si ſumpſero
pennas meas diluclo: ꝛ hi
tauero i extreīs maris Et
eīꝫ illuc man⁹ tua deducet
me: et tenebit me dextera
tua Et dixi forſitan tene-
bre cōculcabunt me: et nox
illuīatio mea i delicijs meis
Quia tenebre nō obſcura-
bitur a te ꝛ nox ſicut dies
illuiabitur: ſic tenebre eius
ita ꝛ lumen eius. Quia tu
poſſediſti renes meos: ſu-
ſcepiſti me d̄ uťo mr̄is mee
Cōfitebor tibi q̄a trībilič
magnificat⁹ es mirabilia o.
pa tua ꝛ aīa mea cognoſcet
nimis Nō ē occltatū oſ n̄ ū
a te qđ feciſti i occulto: et
ſubſtātia mea i iferioribus
ťre Impfectū meū uideřt
ocl̄i tui: ꝛ i libro tuo omēs

ſcribenť dies formabūtur ꝛ
nemo i eīs Mihi aūt nimis
honorificati ſūt aīci tui d̄s:
nimis ꝯfortat⁹ ē pricipat⁹
eoruꝫ Dinumerabo eos et
ſup arenā mlťiplicabūť: ex
ſurrexi ꝛ adhuc ſū tecū Si
occideris deus pccōres uiri
ſanguinum declinate a me
Quia dicitis i cogitatione
accipiāt i uaīťate ciuitates
ſuas Nōne q̄ oderīt te dn̄e
oderā: ꝛ ſup inimicos tuos
tabeſcebaꝫ Perfecto odio
oderā illos: ꝛ imici fcī ſunt
m̄ Proba me d̄s ꝛ ſcito cor
meū: iterroga me ꝛ cogno
ſce ſemitas meas Et uide
ſi uia iniq̄tatis i me ē: ꝛ de
duc me in uia etna.
Dn̄e pbaſti me ꝛ cognoui
ſti me A uiro iniquo
Eripe me dn̄e ab hoīe
malo: a uiro iniquo
eripe me. Qui cogitauer̄t
iniq̄tates in corde: tota die
cōſtituebāt plia. Acuerūt
liguaꝫ ſuaꝫ ſicut ſerpentes:

uenenū aſpidum ſub labijs
coꝝ. Cuſtodi me dn̄e ꝺ ma
nu peccōis: ⁊ ab hoib⁹ iq̄s
eripe me. Qui cogitauerūt
ſupplātare greſſ⁹ meos abſcō
derūt ſ̄bi laqū m̄. Et funes
extenderūt i laqū: iuxta iter
ſcandalū poſuerūt m̄. Dixi
dn̄o de⁹ me⁹ es tu: exaudi
dn̄e uocez deꝑcatiōis mee.
Dn̄e dn̄e v̄t⁹ ſalutis mee:
obūbraſti ſup caput meū i
die belli. Nō tradas me dn̄e
a deſiderio meo peccōi: co-
gitauerūt contra me ne de
reliquas me ne forte exal-
tentur. Caput circuit⁹ coꝝ
laboꝛ labioꝛum ipſoꝛum o
periet eos. Cadent ſuper
eos carbones: in ignez deij
cies eos i miſerijs nō ſub-
ſiſtent. Vir linguoſus non
dirigetur in terra: uirum i
iuſtuz mala capient i itītu.
Cognoui quia faciet dn̄s
iudiciū iopis: ⁊ uidictā pau
pū. Veruꝫtn̄ iuſti ꝯfitebunt
nōi tuo ⁊ hītabūt recti cuz

uultu tuo. ℣ A uiro iniquo
libera me dn̄e. ℟ Domine
clamaui.

Domine clamaui ad
te exaudi me: intēde
uoci mee cuz clamauero ad
te. Dirigatur oꝛō mea ſicut
incenſuz i ꝯſpcū tuo: eleua
tio manuū meaꝝ ſacrificiū
ueſptinū. Pone dn̄e cuſto-
diā oꝛi meo: ⁊ hoſtiū circum
ſtātie labijs meis. Nō decli
nes coꝛ meū i v̄ba malicie:
ad excuſādas excuſatōes in
peccātis. Cū hoib⁹ opāntib⁹ i-
iq̄tatē: ⁊ n̄ ꝯmunicabo cum
electis coꝝ. Coꝛripiet me
iuſt⁹ i mīa ⁊ increpabit me:
oleū aūt peccōis n̄ ipīguet
caput meū. Qm̄ adhuc ⁊ oꝛō
mea i bn̄placitis eoꝝ: ab-
ſoꝛti ſūt iūcti petre iudices
eoꝝ. Audiāt v̄ba mea qm̄
potuerūt: ſic craſſitudo tre
erupta eſt ſup trāz. Diſſi-
pata ſūt oſſa nr̄a ſec⁹ ifernū
quia ad te dn̄e dn̄e oculi
mei: in te ſpaui nō auferas

aiam meā. Cuſtodi me a laq̄o quē ſtatuerūt mihi: ⁊ a ſcādalis opātiū iiquitatem Cadēt i retiaculū eiꝰ pcco res: ſigulariť ſū ego donec trāſeā ¶ Dñe clamaui ad te exaudi me ¶ Portio

Uoce mea ad dñ3 clamaui: uoce mea ad dñ3 ďpcatus ſū. Effūdo ĩ ɔſpecū eiꝰ orōne3 meā: et ťbulationē meā añ ip3 pronūtio. In ďficiēdo ex me ſpū3 meū: ⁊ tu cognouiſti ſeitas meas. In uia hac q̄ ābulabā: abſcōderūt ſupbi laq̄u3 mihi. Cōſiderabā ad dexterā ⁊ uidebā: ⁊ nō erat qui cognoſceret me: Perijt fuga a me: ⁊ nō ē qui req̄rat aīa3 meā. Clamaui ad te dñe: dixi tu es ſpes mea: portio mea ĩ terra uiētiū. Intēde ad depcationē meā: q̄a huiliatꝰ ſū nimis Libera me a pſeq̄ntibꝰ me: q̄a ɔfortati ſūt ſup me. Educ decuſtodia

animā meā ad cōfitēdū noī tuo: me expectāt iuſti donec retribuas m̄. ¶ Portio mea dñe ſit ĩ ťra uiuētiū Alľa alľ alľ ¶ Bñdcūs.

Plaſmator hoīs ďs. q̄ cūcta ſolꝰ ordinās humanu3 iubes poducere reptātis ⁊ fere genꝰ: Qui magna re⁊ corpora dictu iubetis iuida ut ſuiāt per ordinē ſubdēs ďdiſti hoī. Repelle a ſuis tuis q̄cq̄d p īmūdiciā aut moribꝰ ſe ſuggerit aut actibꝰ ſe iſſerit. Da gaudio⁊ pmia da gratia⁊ munera diſſolue litis uīcula ab ſtrige pacis ſeďra Pīa pī. ¶ dirigať

De poſuit potētes ſc ōs pſeq̄ntes ⁊ exaltauit huiles xpm̄ ɔfitētes

¶ Benedictus

Benedictꝰ dñs ďu3 meus q̄ docet manꝰ meas ad pliū: ⁊ digitos meos ad bellū. Mia mea ⁊ ſ̄fugiū meū ſusceptor m̄ꝰ ⁊ liberator mī

-expectans po(?) ... (Samedy)

Protector meus i ipo ſpaui q̄ ſubdit ppl'z meū ſub me Dn̄e qd ē hō q̄a inotuiſti ei aut fili' hōis q̄a ꝛputas eū Homo uaitati ſilis fact' ē dies ei' ſic ūbra ꝑtereunt. Dn̄e iclīa celos tuos ⁊ deſcende: tāge mōtes ⁊ fumigabūt Fulgura corruſcatōez ⁊ diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas ⁊ ꝯturbabis eos Emitte manū tuā d̄ alto eripe me ⁊ libera me de aq̄s multis: et de manu filioꝝ alienoꝝ Quoꝝ os locutū eſt uaitatez: ⁊ dextera eoꝝ dextra iniq̄tatis. De' cāticū nouū cātabo tibi: in pſalterio decacordo pſallā tibi De' q̄ das ſaluté ꝛgib' q̄ redemiſti dauid ſuū tuūz d̄ gladio maligno eripe me Et erue me d̄ manu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutū eſt uaitaté: ⁊ dexta eoꝝ dexta iniq̄tatis. Quoꝝ filij ſicut nouelle plātatōes i iuuētute ſua Filie eoꝝ cōpoſite: circūornate ut ſilitudo tēpli Promptuaria eoꝝ plena eructātia ex hoc i illud. Oues eoꝝ fetoſe hn̄dantes in egreſſib' ſuis: boues eoꝝ craſſe Nō ē ruina macerie neq; trāſit' neq; clamor in plateis eoꝝ. Beatū dixerūt ppl'z cui hec ſūt: bt̄s ppl's cui' dn̄s d̄s ei' ¶ Bn̄dict' dn̄s d̄s me' ¶ Per ſinglos dies.

Exaltabo te de' meus rex ⁊ bn̄dicā noī tuo i ſcl'm: ⁊ i ſcl'z ſcl'i Per ſingulos dies bn̄dicaz tibi: et laudabo nom̄ tuū i ſcl'm et i ſcl'm ſcl'i Magnus dn̄s et laudabilis nimis: ⁊ magnitudis ei' nō ē finis Generatio ⁊ generatio laudabit opa tua: ⁊ potētiā tuā pronūciabūt Magnificētiā glīe ſanctitatis tue loquentur: ⁊ mirabilia tua narrabunt Et v̄tute t̄ribiliū tuoꝝ dicent: ⁊ magnitudinez tuaz narrabūt Meōriaz hn̄dātie

ſuauitatis tue eructabūt: ⁊
iuſticia tua exſtabūt. Miſa
tor ⁊ miſicors dn̄s: patiēs
⁊ mltū miſicors. Suauis
dn̄s uniuerſis. ⁊ miſatōes
ei⁹ ſup oīa opa ei⁹. Cōfite
ār tibi dn̄e oīa opa tua: ⁊
ſcī tui bn̄dicāt tibi. Gliaʒ
regni tui dicēt: ⁊ potētiā tu
ā loqnt̄. Ut notā faciāt fi-
lijs hoīuʒ potētiā tuā ⁊ glo
riā magnificētie regni tui.
Regnū tuū regnū oīuʒ ſe
culoꝝ: ⁊ dn̄atio tua i oī ge
neratione ⁊ gn̄ationeʒ. Fi
delis dn̄s i oīb⁹ v̄bis ſuis:
⁊ ſcūs i oīb⁹ operibus ſuis.
Alleuat dn̄s oēs q̇ corruūt
⁊ erigit oēs eliſos. Ocli oī
uʒ i te ſperāt dn̄e: ⁊ tu das
eſcaʒ illoꝝ i tp̄r oportuno.
Aperis tu manū tuam et
iples oē aial bn̄dictōe. Iu
ſtus dn̄s i oīb⁹ uijs ſuis: et
ſāctus i oīb⁹ operibus ſuis.
Prope eſt dn̄s oīb⁹ iuocā
tib⁹ eū: oīb⁹ iuocātib⁹ eū i
v̄itate. Volūtatē timētiuʒ
ſe faciet ⁊ dep̄catiōeʒ eoꝝ
exaudiet: ⁊ ſaluos faciet e-
os. Cuſtodit dn̄s oēs dili-
gētes ſe: ⁊ oēs pccōres diſp
det. Laudatōeʒ dn̄i loqtur
os meū: ⁊ bn̄dicat oīs ca-
ro nōi ſcō ei⁹ i ſcl'm ⁊ i ſe
culū ſcl'i. ¶ Perſingulos di
es bn̄dicā te dn̄e. ¶ Lauda
bo.

Lauda aīa mā dn̄ʒ la
udabo dn̄ʒ i uita mā
pſallā deo meo q̄ʒ diu fue-
ro. Nolite ↄfidere i princi-
pib⁹: i filijs hoīuʒ i q̇b⁹ nō
eſt ſalus. Exibit ſp̄s ei⁹ et
reuertet̄ i terrā ſuā: i illa di
e pibūt oēs cogitationes e
oꝝ. Beat⁹ cui⁹ d's iacob ad
iutor ei⁹: ſpes ei⁹ i dn̄o deo
ip̄i⁹ q̇ fecit celū ⁊ terrā: ma
re ⁊ oīa q̄ i eis ſūt. Qui cu
ſtodit v̄itatē i ſcl'm: facit iu
diciū iiuriā patiētibus dat
eſcā eſuriētib⁹: Dn̄s ſoluit
ↄpeditos: dn̄s illuīat cecos.
Dn̄s erigit eliſos: dn̄s dili
git iuſtos. Dn̄s cuſtodit

aducās pupillū ⁊ uiduā ſu-
ſcipiet: ⁊ uias pccōꝝ diſpdet
Regnabit dn̄s i ſc̄la ds tuꝰ
ſyō: i oi gn̄atioē ⁊ gn̄atōꝫ
¶ Laudabo dꝫ meū i uita
Mea ¶ Deo nr̄o.
Laudate dn̄ꝫ qm̄ bo-
nus ē pſalmꝰ: do nr̄o ſit io
cūda decoraq; laudatio E
dificās ierl'ꝫ dn̄s: diſpſioēs
iſrael' ɔgregabit Qui ſanat
cōtritos cord: ⁊ alligat con
tritioēs eoꝝ Qui numerat
mltitudieꝫ ſtellaꝝ ⁊ oibus
eis noīa uocat Magnꝰ dn̄s
nr̄ ⁊ magna vtꝰ eiꝰ: ⁊ ſapie
eiꝰ nō ē numerꝰ Suſcipiēs
māſuetos dn̄s: huiliās aūt
pccōres uſq; ad trā Preci-
nite dn̄o i ɔfeſſiōe: pſallite
do nr̄o i cythara Qui opit
celū nubibꝫ: ⁊ pat tre plu-
uiāꝫ. Qui pduc i mōtibus
fenū: ⁊ herbā ſuituti hoīuꝫ
Qui dat iumētis eſcā ipoꝝ:
⁊ pullis coruoꝝ iuocantibꝰ
eū Nō i fortitudie eq̄ uolū
tateꝫ hēbit: nec i tibijs uiri

bn̄placitū erit ei Bn̄placitū
eſt dn̄o ſr timētes eū: ⁊ i eis
q̄ ſpant ſr mīa eiꝰ ¶ Deo
nr̄o iocūda ſit laudatio
Lauda.
Lauda ierl'ꝫ dn̄ꝫ lau-
da dꝫ tuū ſyon Qm̄
cōfortauit ſeras portarum
tuaꝝ: bn̄dixit filijs tuis i te
Qui poſuit fines tuos pa
cē ex adipe frumēti ſaciat te
Qui emittit eloq̄u ſuū tre
uelocit' currit ſmo eiꝰ Qui
dat niueꝫ ſic lanaꝫ: nebulā
ſic cinerē ſpgit. Mittit cri-
ſtallū ſuū ſic buccellas: ante
facieꝫ frigoris eiꝰ q̄s ſuſtie
bit Emittet v̄bū ſuū ⁊ liq̄
faciet ea: flabit ſpūs eius ⁊
fluent aq̄ Qui ānūciat v̄bū
ſuū iacob: iuſticias ⁊ iudicia
ſua iſrael. Nō fec̄ taliter oī
nationi: ⁊ iudicia ſua n̄ ma
nifeſtauit eis. ¶ Lauda
ierl'ꝫ dn̄ꝫ ¶ All'a al' al'.
O Altitudo diuitiaruꝫ
ſapie ⁊ ſcie di q̄ꝫ icō-
phenſibilia ſūt iudicia eiꝰ ⁊

Ad complectorium

inueſtigabiles uie ei⁹ ¶ Deo gr̃as. ¶ Hymnus.

O Lux beata trinitas: et principalis unitas: iã ſol recedit igne⁹: infunde amo rẽ cordib⁹ Te mane laudũ carmie: te deprecemur ueſpi: te nr̃a ſupplex glia p cũcta laudet ſcl'a. Deo pr̃i ¶ Ve ſptina oĩo aſcẽdat ad te dñe ℟ Et deſcẽdat ſ; nos mia tua. Ad M. aiã Suſcepit ds iſrael puer; ſuũ ſicʼ locu- t⁹ ẽ ad habraã ⁊ ſemẽ eius exaltare huiles uſq; i ſcl'm ¶ Magnificat.

Supradicta aiã dr̃ ad magni ficat quolib; ſabbõ uſ; ad lxx. tãtũ. Ad cõplectoriũ ℣ Jube dõne bñdicere. ¶ Bñ. Noctem qetam ⁊ finẽ pfectũ tribuat nobis oĩps ⁊ miſeri- cors dñs. ℟ Amñ ¶ Lectio apl'i.

FRatres ſobrij eſtote ⁊ uigilate qa aduer- ſarius ur̃ diabolus tãq; leo rugiens circuit q̃rens quem deuoret: cui reſiſtite fortes i fide. Tu aũt dñe miſere nobis. ℟ Deo gr̃as. ℣ Adiutoriũ nr̃; in noĩe dñi. ℟ Qui fecʼ celũ ⁊ trã ſecr̃ Pat nr̃ pnũ. ℣ Et ne nos Deinde fit confeſſio ut ſu- pra ad primam. Deiñ ℣. Conuerte nos ds ſalutaris nr̃ ¶ Et auerte irã tuam a nobis. ¶ De⁹ i adiutoriũ meum itende. ¶ Dñe ad adiuuãdũ. Glia pr̃i. Miſerere ¶ Alla.

CUm inuocarẽ exaudi- uit me ds iuſticie mẽ i tribulatõe dilataſti m̃ Mi- ſerere mei: ⁊ exaudi orõẽm meã. Filij hoium uſq; quo graui cord: ut qd diligitis uanitatem: ⁊ q̃ritis mẽdaciũ. Scitote quoniam mirifica- uit dñs ſãctũ ſuũ: dñs exau diet me cũ clamauero ad eũ Iraſcimĩ ⁊ nolite peccare q̃ dicitis in cordib⁹ uñis: et i cubilib⁹ uñis cõpũgimĩ Sa crificate ſacrificiũ iuſticie ⁊

ſpate i dño: multi dicūt qs
oñdit nobis bona. Signa
tū ē ſup nos lumē vul⁹ tui
dñe: dediſti leticiā in coꝛde
meo. A fructu frumēti vini
⁊ olei ſui: mltiplicati ſunt.
In pace i idipʒ: doꝛmiā ⁊
ꝛequieſcā Qm̄ tu dñe ſinglꝛa
riter i ſpe: ꝯſtituiſti me.
In te dñe ſpaui non
cōfūdar i etnū: i iuſti
cia tua libera me. Inclina
ad me aurē tuā: accelera ut
eruas me. Eſto m̄i i deum
ꝓtectoꝛē: ⁊ i domū ꝛefugij
ut ſaluū me facias. Quoniā
foꝛtitudo mea ⁊ ꝛefugium
meū es tu: ⁊ pp nom̄ tuuʒ
deduces me ⁊ enutries me
Educes me de laq̄o queʒ
abſcōderūt m̄i: qm̄ tu es ꝓ
tectoꝛ me⁹ In man⁹ tuas
cōmdo ſpʒ meū: ꝛedemiſti
me dñe d̄s vitatis.

Qui hitat i adiutoꝛio
altiſſimi: i ꝓtectione
dei celi cōmoꝛabitur Dicet
dño ſuſceptoꝛ me⁹ es tu: et
ꝛefugiū meū d̄s me⁹ ſpabo
i eū Qm̄ ipe liberauit me d
laq̄o uenātiū: ⁊ a v̄bo aſpo
Scapulis ſuis obūbrabit
tibi: ⁊ ſub pēnis ei⁹ ſpabis
Scuto circūdabit te vitas
ei⁹: n̄ tīebis a tioꝛe noctno
A ſagitta uolante in die a
negocio pābulāte in tebris
ab icurſu ⁊ dmoio meridia
no Cadent a late tuo mille
⁊ dece milia a dextris tuis
ad te aūt nō ap ꝓpiquabit
Verūtñ ocl'is tuis cōſide
rabis: ⁊ ꝛetributōeʒ pccoꝝ
videbis Qm̄ tu es dñe ſpes
mea: altiſſimū poſuiſti ꝛefu
giū tuū Nō accedet ad te
malū: ⁊ flagellū nō ap ꝓpi
quabit tabernaclo tuo Qm̄
angelis ſuis mādauit de te
ut cuſtodiant te i oib⁹ vijs
tuis In maib⁹ poꝛtabunt
te: ne foꝛte offendas ad la
pidē pedē tuū Sup aſpidē
⁊ baſiliſcū ābulabis: et cō
culcabis leonē ⁊ drachonē
Qm̄ i me ſpauit liberabo

eũ: ptegã eũ qm̃ cognouit nom̄ meũ Clamauit ad me ⁊ ego exaudiã eũ: cũ ipo ſũ i tbulatõe eripiã eũ ⁊ glĩficabo eũ Longitudie dierum replebo eũ: ⁊ oñdã illi ſalutare meũ.

Ecce nunc benedicite dñz: õs ſui dñi Qui ſtatis i domo dñi in atrijs dom⁹ dei nr̃i In noctib⁹ extollite man⁹ ũras in ſcã: et bñdicite dñz Bñdicat tibi dñs ex ſyõ: q̃ fec celũ ⁊ trã. ¶ Miſerere m̃ dñe ⁊ exaudi oroez mea ¶ Allˀa alˀ alˀ alˀ

Te lucis añ tminũ Rez creator poſcim⁹ ut ſolita clemẽtia ſis p̄ſul ad cuſtodiã. Procul recedant ſõnia ⁊ noctiũ fantaſmata hoſtẽqz nr̃z cõprime ne polluant corpora Pſta pat̃ ops p ieſũ xp̄m dñz q̃ tecũ i ppetuũ regnat cũ ſcõ ſpiritu Amen.

Tu ãt i nobis es dñe ⁊ nom̄ tuũ iuocatũ ẽ ſup nos ne derelĩquas nos dñe ds nr̃.. ¶ In man⁹ tuas dñe cõmẽdo ſpz meũ ¶ Redemiſti nos dñe deus veritatis. Cõmendo. Glĩa pñi. In man⁹. ¶ Cuſtodi nos dñe ut pupillã ocl̃i Sub ũbra alaz tuaz ptege nos ¶ Salua nos.

Nunc dimittis ſeruuz tuũ dñe: ſecũdũ vbũ tuũ i pace Qz uiderũt oculi mei ſalutare tuũ Quod paraſti añ faciez oĩuz pplõrũ Lumẽ ad reuelatõez gẽtiũ ⁊ glĩaz plebis tue iſrael. Salua nos dñe uigilantes cuſtodi nos dormientes: ut uigilem⁹ cũ xp̄o ⁊ reqẽſcam⁹ i pace. ¶ Kyrielˀ. Xpelˀ Kyrielˀ. ¶ Pr̃ nr̃. ¶ Et ne nos. ¶ Credo i dz Carnis reſurrectionez. Vitã etnã amen. ¶ Benedict⁹ es dñe ds patrũ nr̃oz ¶ Et laudabilis ⁊ glĩoſus i ſctã. ¶ Bñdicamus prẽz ⁊ filiũ cũ ſancto ſpiritu.

Laudem⁹ ⁊ ſup exaltem⁹ eũ
ĩ ſcl'a. ¶ Bñdict⁹ es dñe in
firmamẽto celi ¶ Et lauda
bilis ⁊ gl'ioſus ⁊ ſ̃ſexaltat⁹
ĩ ſcl'a R̸ Bñdicat ⁊ cuſtodiat
nos ops dñs. ¶ Amen
Dignare dñe nocte iſta
Sine pccõ nos cuſtodire
Miſere nr̃i dñe ¶ Miſer̃
nr̃i ¶ Fiat mĩa tua dñe ſ̃ p
nos ¶ Quẽadmõz ſpaui-
mus ĩ te R̸ Dñe exaudi
Et claõr ¶ Dñs uobiſcuz
¶ Et cũ ſpũ tuo.

Viſita q̃s dñe hitatõz
iſtã ⁊ oẽs inſidias i-
imici ab ea lõge repelle: et
angl'i tui ſcĩ hitent ĩ ea qui
nos ĩ pace cuſtodiãt: ⁊ bñ-
dictio tua ſit ſup nos ſemp
Per. ¶ Dñs uobiſcuz.
Et cũ ſpu tuo
Benedicat ⁊ cuſtodiat nos
ops dñs pr̃ ⁊ fili⁹ ⁊ ſps ſcs
R̸ Am̃.

Aue regina celoꝝ mr̃
regis ãgl'oꝝ o maria
flos v̓ginuz uelut roſa uel
liliũ fũde p̃ces ad dñz p ſa
lute fideliũ R̸ Ora p nobis
ſcã dĩ genitrix ¶ Ut digni
efficiamur pmiſſioib⁹ xpi.
¶ Salue regina

Protege dñe famlos
tuos ſubſidijs pacis
et beate marie ſemp v̓gis
patrocijs ↄfidẽtes a ↄctis
hoſtib⁹ redde ſecuros. Per
xpm

Kyriel'. Xpel'. Kyriel'.
Xpe audi nos. Xpe
exaudi nos. Pr̃ d̓ celis de⁹
miſer̃ nobis. Fili redẽptor
mũdi d̓s miſere nobis.
Spũs ſcẽ d̓s miſ.
Scã t̃nitas un⁹ d̓s miſ
Scã maria Ora p nobis
Scã dĩ genit̃x or̃
Scã v̓go v̓ginũ or̃
Scẽ michael or̃
Scẽ gabriel or̃
Scẽ raphael or̃
Oẽs ſcĩ ãgeli et archãgeli
dei orate p nobis.
Oẽs ſcĩ btoꝝ ſpuũ ordies

Orate p nobis
Scē Johānes baptiſta oꝛ
Oēs ſcī patriarce et pphete
orate p nobis.
Scē petre oꝛ
Scē paule oꝛ
Scē andrea oꝛ
Scē Jacobe oꝛ
Scē Johannes oꝛ
Scē thoma oꝛ
Scē Jacobe oꝛ
Scē philippe oꝛ
Scē bartolomee oꝛ
Scē mathee oꝛ
Scē ſimon oꝛ
Scē tadee oꝛ
Scē mathia oꝛ
Scē barnaba oꝛ
Scē luca oꝛ
Scē marce oꝛ
Oēs ſcī aplī ⁊ euuāgeliſte
orate p nobis
Oēs ſcī diſciplī dñi oꝛ
Oēs ſcī inocētes orate
Scē ſtephane oꝛ
Scē laurenti oꝛ
Scē uincenti oꝛ
Scē fabiane oꝛ

Scē ſebaſtiane oꝛ
Scē ſecūde oꝛ
Scē ſolutoꝛ oꝛ
Scē aduentoꝛ oꝛ
Scē octaui oꝛ
Scē xpofore oꝛ
Scē maurici cū ſocijs tuis
ora p nobis
Scē dyoniſi cū ſocijs tuis
ora p nobis
Oēs ſcī martires orate
Scē ſilueſter oꝛ
Scē gregorij oꝛ
Scē martine oꝛ
Scē auguſtine oꝛ
Scē ambroſi oꝛ
Scē Jeronime oꝛ
Scē ludouice oꝛ
Scē nicholae oꝛ
Oēs ſcī pōtifices ⁊ cōfeſ-
ſores orate p nobis.
Oēs ſcī doctores oꝛt
Scē bñdicte oꝛ
Scē franciſce oꝛ
Scē antoni oꝛ
Scē dominice oꝛ
Scē bernarde oꝛ
Oēs ſcī mōachi ⁊ hēite oꝛt

Oēs ſci ſacdotꝭ ꝛ leuite oꝛ̄t
Scā maria magdalena oꝛ̄
Scā agnes oꝛ̄
Scā lucia oꝛ̄
Scā cecilia oꝛ̄
Scā agata oꝛ̄
Scā catherina oꝛ̄
Scā margarita oꝛ̄
Scā clara oꝛ̄
Scā barbara oꝛ̄
Scā helyſabeth oꝛ̄
Oēs ſce vgīes ꝛ vidue oꝛ̄t
Oēs ſci ꝛ ſce dei itercedite
ꝑ nobis.
Propici⁹ eſto parce nobis
domine
Propici⁹ eſto exaudi nos dñe
Ab oī malo libera nos dñe
Ab oī pccō l̄
Ab ira tua l̄
A ſubitanea ꝛ iꝓuiſa morte
libera nos dñe
Ab iſidijs dyaboli
Ab ira ꝛ odio ꝛ oī mala
uoluntate l̄
A ſpū fornicationis l̄
A fulgure ꝛ tēpeſtate l̄
A morte ꝑpetua l̄

Per miſteriū ſcē icarnationis tue l̄
Per aduentū tuū l̄
Per natiuitatē tuā l̄
Per baptiſmuꝫ ꝛ ſanctuꝫ
ieiuniū tuum l̄
Per crucē ꝛ paſſionē tuā l̄
Per mortē ꝛ ſepltā tuā l̄
Per ſcāꝫ reſurrectōꝫ tuā l̄
Per admirabilē aſcēſionē
tuam l̄
Per aduētū ſpūs ſci paracliti l̄
In die iudicij l̄
Peccōres : te rogam⁹ audi
nos.
Vt nobis parcas t̄
Vt nobis idulgeas t̄
Vt ad uerā penitētiā nos
pducere digneris t̄
Vt eccl'iaꝫ tuā ſcām regere
ꝛ cōſuare digneris t̄
Vt donū aplicū ꝛ ōs eccle-
ſiaſticos ordies i ſcā religi-
one cōſuare digneris t̄
Vt inimicos ſce eccl'ie humi-
liare digneris t̄
Vt regibus ꝛ principibus
xpianis pacē ꝛ vā ꝯcordiaꝫ

donare digneris t
Ut cũcto pp̄lo xp̄iāo pacē ꝛ unitatē largire digneris t
Ut nos met ipos ī tuo ſcō ſuitio cōfortare ꝛ cōſuare digneris. t
Ut mētes nr̄as ad celeſtia deſideria erigas t
Ut oīb⁹ bn̄factorib⁹ nr̄is ſēpiterna bōa retribuas t
Ut aīas nr̄as fratrū pro-piquoꝝ ꝛ bn̄factoꝝ nr̄oꝝ ab etna dānatōe eripias t
Ut fruct⁹ terre dare ꝛ cōſ-uare digneris t
Ut ciuitatē ꝛ patriā iſtam regere pacificare ꝛ cōſuare digneris t
Ut oīb⁹ fidelib⁹ defunctis req̄e eternā do. di. t
Ut nos exaudire di. t
Fili dei t
Agnus dei qui tollis peccā mūdi pce nobis dn̄e.
Agn⁹ dī q̄ toll⁹ peccā mūdi exaudi nos dn̄e.
Agn⁹ dī q̄ tollis peccā mūdi miſere nobis.

Xp̄e audi nos. Xp̄e exaudi nos. Kyriel⁹. Xp̄el⁹. Kyriel⁹. Pr nr̄. ¶ Et ne nos. Sed libera nos.

Deus ī adiutoriū meū itēde: dn̄e ad adiuuā-dū me feſtina. Cōfūdantur ꝛ reuereant̄: q̄ q̄rūt aīaꝫ meā. Auertant̄ retrorſū ꝛ eru-beſcant q̄ uolūt m̄ mala. Uertant̄ ſtatiꝫ erubeſcētes q̄ dicūt m̄ euge euge. Exultēt ꝛ letent̄ ī te oēs q̄ q̄rūt te: ꝛ dicant ſēp magnificet̄ dn̄s q̄ diligūt ſalutare tuū. Ego uo egen⁹ ꝛ paup ſuꝫ: deus adiuua me. Adiutor m̄s et liberator m̄s es tu: dn̄e ne moreris. Gl̄a pr̄i. ¶ Saluos fac ſuos tuos. ¶ De⁹ m̄s ſpā-tes ī te. ¶ Eſto nobis dn̄e turris fortitudīs. ¶ A facie īimici. ¶ Nihil pficiat īimi-cus ī nobis. ¶ Et fili⁹ iniq̄-tatis n̄ appōat nocē nobis. ¶ Dn̄e non ſcdꝫ peccā nr̄a facias nobis. Neꝫ ſcꝫ īiq̄ta-tes nr̄as retribuas nobis

¶ Oremus ꝓ epo nr̃o.
Dñs cõſuet eũ ꝛ uiuificet
eũ ꝛ beatũ faciat eũ i t̃ra et
nõ tradat eũ i aĩaʒ inimicoꝝ
ei˚ ¶ Oremꝰ ꝓ bñfactoribꝰ
nr̃is. ¶ Retribuere dignare
dñe oibꝰ nobis bñfaciẽtibꝫ
pp nom̃ tuũ uitã et̃nã am̃
Oremꝰ ꝓ fidelibꝰ dfũctis
Requiem et̃nã dõa eis dñe:
ꝛ lux ppetua luceat eis.
Requieſcãt i pace ¶ Amẽ
Pro fr̃ibus nr̃is abſẽtibꝰ
Saluos fac ſuos tuos deꝰ
m̃s ſpãtes i te ¶ Mitte eis
dñe auxiliũ de ſcõ ¶ Et de
ſyon tuere eos ¶ Dñe ex-
audi or. ¶ Et claõr. Dñs
uobiſcũ ¶ Et cũ ſpũ.
Deꝰ cui ppriũ ẽ miſeri
ſemp ꝛ pcere ſuſcipe
depcatione nr̃aʒ ꝛ nos fa-
mulos tuos quos delictoꝝ
cathena cõſtrĩgit miſeratio
tue pietatis abſoluat.
Exaudi dñe q̃s ſuppli
cũ p̃ces ꝛ ↄfitẽtiũ tibi
pce pccis: ut pit̃ nobis in-
dulgẽtiaʒ tribuas benignus
ꝛ pacem.
Ineffabilem nobis
dñe miã tuã clemẽt̃
oñde: ut ſiml̃ nos ꝛ a pccis
oibꝰ eruas ꝛ a penis q̃s ꝓ
his meremur eripias.
Deus q̃ culpa offen
deris pñia placaris
p̃ces ppli tui ſupplicantis
ppici˚ reſpice ꝛ flagella tue
iracundie q̃ pro pccis nr̃is
meremur auerte.
Omnipotẽs ſẽpit̃ne ds
miſerere famulo tuo
Epo nr̃o ꝛ dirige eũ ſcd̃m
tua clemẽtiã i uiã ſalutis et̃-
ne ut te donãte tibi placita
cupiat ꝛ tota v̓tute pficiat.
Deus a quo ſcã
deſideria recta ↄſilia
ꝛ iuſta ſũt opa da ſuis tuis
illã quã mũdus dare nõ pt̃
pacẽ ut ꝛ corda nr̃a mãda-
tis tuis dedita ꝛ hoſtiũ ſub
lata formidie: tp̃ra ſint tua
ptectiõe tranq̃lla.
Ure igne ſcĩ ſps ĩnes

nr̃os et cor noſtruꝫ dñe: ut
tibi caſto corꝑe ſuiamus: ⁊
mūdo corde placeam⁹.

Fidelium deus oīuꝫ ꝯditor
⁊ redēptor aīab⁹ fa-
mloꝝ famlaꝝqꝫ tuaꝝ reiſſi
oneꝫ cūctoꝝ tbue pccōꝝ ut
īdulgētiā quā ſemp optaue
runt pijs ſupplicationibus
cōſequātur.

Actiões nr̃as qs dñe
aſpirando preueni ⁊
adiuuādo ꝓſeq̄re ut cuncta
nr̃a oīo ⁊ opatio a te ſemp
īcipiat ⁊ p te cepta finiat

Omnipotens ſepitne
ds q̄ uiuoꝝ dñaris ſil
⁊ mortuorum oīuꝫqꝫ
miſereris quos tuos fide ⁊
ope futuros eſſe ꝑnoſcis te
ſupplices exoramus: ut p
q̄bus effūdere ꝑces decre-
uim⁹ quoſqꝫ uel pn̄s ſclm
ad huc ī carne retiet uel fu
tꝫ iā exutos corꝑe ſuſcepit
ītercedētib⁹ oībus ſcīs tuis
pietatis tue clemētia oīum
delictoꝝ ſuoꝝ ueiaꝫ ꝯſeq̄nt

Per dñ̄ꝫ nr̃ꝫ ieſū xp̄ꝫ filiuꝫ
tuū q̄ tecū ui. ⁊ re. ī unita
te ſpūs ſci ds. Per oīa ſcl'a
ſcloꝝ ¶ Amen ¶ Domie
exaudi ¶ Et clamor mˉs
Dn̄s uobiſcū ℟ Et cū ſpū
tuo: ¶ Exaudiat nos oꝑs
⁊ miſericors dn̄s. Et fideliū
aie p miaꝫ dei requieſcant
in pace. ¶ Amen.

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE

primo In hymnis

Sabbō in aduentu dn̄i ad
ueſperas hymnus.

Conditoꝛ alme ſidoꝝ
etn̄a lux credentiū:
xp̄e redēptoꝛ oium
exaudi p̄ces ſupplicū. Qui
ↄdolēs iītu: moꝛtis pire ſe
clꝫ ſaluaſti mūdū lāguidū:
donās reis remediū. Vergē
te mūdi ueſpe uti ſpōſ de
thalamo egreſſ honeſtiſſia
v̄gis mr̄is clauſtra. Cui foꝛ
ti potētie: genu curuāt oia:
celeſtia treſtria nutu fate it
ſubdita. Te ōpcaur agie uē
tr̄ iudex ſcli: ꝯſua nos i tp̄r
hoſtis a telo p̄ſdi. Laus ho
noꝛ v̄t glā do p̄ri filio ſcō
ſit paclito i ſclōꝝ ſcla. am̄.

Ad noct. hymnus.

Verbū ſr̄nū pdiens a
p̄re olīꝫ exiēs: q nat
oꝛbi ſubuenis curſu decliui
tp̄ris. Illuia nc̄ pectoꝛa tuo
qꝫ amoꝛe cōcrēa: audito ut
p̄conio ſit pl̄ſa tādē lubrica
Iudexqꝫ cū p adis rimari
ſcā pectoꝛis: reddēs uicē p
abditis: iuſtiſqꝫ regnū pro
bois. Nō ōmu artcūr mal
p q̄litate crimis: ſꝫ cū btis
ↄpotes: ſim pēnes celibes
Laus honoꝛ. Ad l. hy
Vox clara ecce itonat
obſcura q̄q icrepat:
pellāt emin ſōnia ab ethē
xp̄s p̄micat. Mēs iā iſurgat
toꝛpida q ſoꝛdō extat ſaucia
ſid iſulget iā nouū ut tol
lat oē noxiū. Ecce ſurſū agnus
mittit laxare gratis debitū:
ōs p idl gēria: uocē dem cū
lacris. Secūdo ut cū fulſit mū
dūqꝫ oꝛroꝛ cīxit: nō p reatu
puniat ſꝫ pi nos tc̄ ptegat.
Laus honoꝛ. In natiuit.
dn̄i ad ueſp. ꝛ ad noct. hy.
Xp̄e redēptoꝛ oiuꝫ: ex
p̄re p̄ris unice: ſolus
an̄ p̄icipiū nat' iēffabiliter
Tu lum̄ tu ſplēdoꝛ p̄ris tu
ſpes p̄enis oiuꝫ itēde q̄s ſū
dūt p̄ces: tui p oꝛbē famli.
Memēto ſalutis auctoꝛ: q
nr̄i quōdā coꝛpis ex illibata
v̄gie naſcēdo foꝛmāꝫ ſupſiſti.

Hic pn̄s teſtat̄ dies currēs
p anni circulū q̄ ſolus a ſede
pr̄is: mūdi ſal aduēris. Hēc
celū t̄rā hec mare: hēc oē qđ
i eis ē: auctorez aduēt⁹ tui:
laudās exſtat cantico. Nos
quoq̄ q̄ ſcō tuo redēpti ſan-
guie ſum⁹: ob diē natal tui
hymnū nouū ꝯcinim⁹. Gl̄a
tibi dn̄e: q̄ nat⁹ es d̄ v̄gie cū
pr̄e ⁊ ſcō ſpū i ſepitn̄a ſcl̄a.
amen. ¶ Ad laudes hy⁹.

A Solis ortu cardie ad
uſq̄ t̄re limite xp̄z ca
nam⁹ pricipē natū maria v̄
gie. Beās auctor ſcl̄i ſuile corp⁹
p⁹ iduit ut carne carnē lib̄e
rās ne pdēt quos ꝯdidit. Ca
ſte pētis uiſca: celeſtis itrat
gr̄a: uēt̄ puelle baiulat: ſe-
creta q̄ n̄ nouerat. Domus
pudici pectoris tēplū repē
te fit di itacta neſciēs uirū:
v̄bo ꝯcepit filiū. Enixa ē pu
erpa q̄z gabriel p̄dixerat:
q̄z mr̄is aluo geſtiēs clauſ⁹
iohēs ſēſāt. Feno iacē ptulit
p̄ſepe nō abhorruit: pauo q̄z
lacte paſt⁹ ē: p q̄z nec ales
eſurit. Gaudet chor⁹ celeſtiū
⁊ āgeli canūt dō: palāq̄z fit
paſtoribus paſtor creator
oiuz. Gl̄ia tibi. ¶ In epy͡a
ad ueſpas hymnus.

Hoſtis herodes ipie:
xp̄z ueire q̄d times: nō
eripit mortalia q̄ r̄gna dat
celeſtia. Ibāt magi quā uid̄
rāt ſtellā ſeq̄ntes p̄uiā lum̄
req̄rūt lumie dūz fatēt̄ mun̄
Lauachra puri gurgitis ce
leſtis agn⁹ attigit pc̄ca q̄ n̄
ptulit nos abluēdo ſuſtulit
Nouū gen⁹ potētie aq̄ ru-
beſcunt hydrie uinūq̄z iuſſa
fūdē mutauit ūda originez
Gl̄a tibi dn̄e q̄ appuiſti ho
die cū pr̄e ⁊ ſcō ſpū i ſēpit-
na ſcl̄a. am̄. ¶ Supraſcript⁹
hy⁹ dr̄ ad l̄. i die epy. tātū.
p hebd̄. āt dr̄ ad ueſp⁹ ⁊ ad
noc. ad l̄. v̄o p heb. dr̄ hy⁹.
Enixa ē puer. Feno iacē.
Gaudet chor⁹. Gl̄a tibi d̄.
Sabbō p̄rie doīce xl̄e i feri
alib⁹ dieb⁹ ad ueſp. hymn⁹.

Audi benigne conditor:
noſtras preces cum fletibus i
hoc ſacro ieiunio: fuſas q̄ q̄-
dragenario. Scrutator al-
me cordium: infirma tu ſcis ui
rium ad te reuerſis exhibe re-
miſſionis gratiam. Multum qde pec
cauimus: ſz parce confitentibus: ad
laudem tui nominis. confer medelā
languidis. Sic corpus extern
nota p abſtinentiā: ieiunet ut
mens ſobria: a labe prius
criminum. Preſta beata trinitas: con
cede ſimplex unitas: ut fru
ctuoſa ſint tuis ieiuniorum
munera. amen.

Ex more docti miſtico
ſeruemus hoc ieiunium: de
no dierum circulo: ducto q̄ter
notiſſimo. Lex et pphete pri
mitus: hoc protulerunt poſtmodū
xps ſacrauit omnium: rex atqz
factor temporum. Utamur ergo
parcius verbis cibis et potibus ſō-
no iocis et arctius: perſtemus i cu
ſtodia. Uitemus autē peſſima: q̄
ſubruunt mentes uagas: nullum
qz demus callidi: hoſtis locum
tirannidi. Dicamus omnes cernui:
clamemus atqz ſinguli: ploremus
ante iudicem flectamus irā uindicē.
Noſtris malis offendimus tuā de
clementiā effunde nobis deſup
remiſſor indulgentiā. Memento q̄
ſumus tui: licet caduci plaſ-
matis: ne des honorem nois
tui pcaur alteri. Laxa malum
quod fecimus: auge bonum qd
poſcimus placere quo tandem ti
bi: poſſimus hic et ppetim. Pre

Iam xpe ſol
iuſticie: mentis dehiſcāt
tenebre. virtutum ut lux redeat
terris diem dum reparas. Dans
tempus acceptabile: et penitens
cor tribue conuertat ut benigni
tas: quos longa ſuffert pie-
tas. Quidamqz penitentie: da
ferre q̄muis grauium: maiore
tuo munere: quo demptio ſit
criminum. Dies uenit dies tua
in q̄ reflorent omnia: letemur i hac
ut tue p hanc reducti gratie. Te
rerum uniuerſitas clemens adoret
trinitas et nos noui p ueniam
nouum canamus canticum. amen.

AUres ad nr̄as: dita-
tis p̄ces d̄s īclina: pie-
tate ſola ſupplicū uota ſu-
ſcipe p̄caūr famlī tui Reſ-
pice clemēs ſolio de ſcō: uul-
tu ſereno: lāpades illuſtra:
lum̄e tuo tenebras depelle:
pectori nr̄o Crimina laxa:
pietate mīſca: ablue ſordes
uīcl'a dirūpe p̄ce p̄ccis: rele-
ua iacentes dx̄ta tua De ſic
tetro mergiūr p̄fūdo: la-
būr alta ſceleris ſub unda:
brachio tuo trahamur ad
clara ſid'a celi Xp̄e lux v'a
boītas ⁊ uita: gaudiū mūdi
pietas īm̄ſa: q̄ nos a morte
roſeo ſaluaſti ſanguine tuo:
Inſere tuū: petim⁹ amorē:
m̄tibus nr̄is: fidei refunde:
lum̄ eternuȝ caritatis auge
dilectionem Tu nobis dō̄a
conteȝ lacrimaꝶ ieiunioruȝ
fortia miſtra: uicia carnis
milia retunde: framea tua.
Procul a nobis: perfidus
abſiſtat: ſathā a tuis: uirib⁹
confractus. ſanctus aſſiſtat
ſpiritus a tua: ſede dimiſſ⁹
Gloria deo: ſit eterno p̄ri:
ſit tibi ſem̄p genitoris nate
cū quo equalis ſp̄s p̄ cūcta
ſcl'a regnat. amen.

VExilla regis p̄deūt:
fulget crucis miſteri-
uȝ: quo carne carīs ꝯditor
ſuſpēſ⁹ ē patibulo Quo uul-
nerat⁹ ī ſup: mucrōe dire lā-
cee: ut nos lauaret crimine
manauit ūda ſāguie Im-
pleta ſūt q̄ cōcinit: dō̄ fidel'
carie: dicēs ī natioib⁹: regna-
uit a ligno d̄s Arbor deco-
ra fl'gida: ornata regis pur-
pura. electa digno ſtipite:
ta ſcā mēbra tāgere Beata
cui⁹ brachijs ſecli pepēdit p̄-
ciuȝ: ſtat'a ſcā corpis p̄dāq;
tulit tartaris O crux aue
ſpes unica hoc paſſiōis tp̄r̄
auge pijs iuſticiā reiſq; do-
na ueniā Te ſūma d̄s trinitas
collaudet ōis ſp̄us: quos p̄
crucis miſteriū ſaluas rege
p̄ ſcl'a am̄.

Pange ligua glioſi: p
liū certamis: ꝛ ſꝫ cru
cis tropheū: dic tūphū no
bilē: q̄lr redeptor orbis i
molat⁹ uicerit. De pētis p
thoplauſti fraude fcā cdo
lēs: qñ pomi noxiat morte
morſu corruit: ipē lignū tū
notauit dāna ligni ut ſolue
ret. Hoc op⁹ nr̄e ſalutis or
do ōpopoſcat multiforis p
ditoris: ars ut artē falleret
ꝛ medelā ferret īde: hoſtis
ūd leſerat. Q̄n ucit ergo ſa
cri pleitudo tp̄ris: miſſ⁹ eſt
ab arce p̄ris nat⁹ orbis cdi
tor atꝫ uētre v̄giali caro fa
ct⁹ pdijt. Uagit ifās it arta
cdit⁹ pſepia mbra pānis in
uoluta v̄go mr̄ alligat: et
man⁹ pedeſqꝫ crura: ſtricta
cīxit faſcia. Glia ꝛ honor do
uſqꝫquo altiſſio una pr̄i fi
lioqꝫ: iclito paclito cui laus
ē ꝛ poteſtas p imēſa ſecula
amen.

Luſtris ſex q̄ iā pactis
tp̄s iplens corpis: ſe
uoluēte nat⁹ ad hoc paſſioī
dedit⁹: agn⁹ i cruce leuatur:
imolād⁹ ſtipite. Hic acetuꝫ
fel arūdo: ſputa claui lācea
mite corp⁹ pforat: ſanguis
ūda pfluit: t̄ra pōth⁹ aſtra
mūdus: quo lauāt flumine
Crux fidelis it ōs: arbor
una nobil̄: nulla ſilua taleꝫ
pfert: frōde flore germie:
dulce lignū dulces clauos:
dulce pōdus ſuſtiet. Flecte
ramos arbor alta tēſa laxa
uiſca: ꝛ rigor lēteſcat ille qꝫ
dedit natiuitas: ut ſtni mē
bra regis: miti tēdas ſtipi
te. Sola digna tu fuiſti: fer
re ſecli p̄ciū: atqꝫ portū p
pare: nauta mūdo naufra
go q̄ꝫ ſacer cruor pūxit ful⁹
agni corpe. Glia ꝛ honor

Ad cenam agni
prouidi: et ſtolis al
bis candidi: poſt tranſitū
maris rubri: chriſto cana
mus principi. Cui⁹ corpus
ſciſſiuꝫ: i ara crucis torridū

cruore eiꝰ roſeo : guſtando
uiuimꝰ deo. Protecti paſce
ueſpe: a deuaſtante angelo
erepti de durissio pharaonis
ipſo. Iā paſcha nr̄z xp̄s ē:
q̄ immolatꝰ agnus ē: ſinceri-
tatis azima: caro eiꝰ oblata
eſt. O uere digna hoſtia: p
quā fracta ſūt tartara : re-
dēpta plebs captiuata: re-
dijt ad uite p̄mia. Cū ſurgit
xp̄s tumulo uictor redit de
baratro: tirānū trudēs uin
culo: ⁊ reſerās paradiſū. Que
ſumus auctor oīuz : in hoc
paſcali gaudio: ab oī mor-
tis impetu: tuū defende pplꝫ.
Glia tibi dn̄e: q̄ ſurrexiſti
a mortuis: cū p̄re ⁊ ſcō ſpū
in ſempiterna ſecula. amen

Rex eterne dn̄e rex cre
ator oīuz: q̄ eras āte
ſecla: ſemp cū p̄re filiꝰ. Qui
mūdi i p̄ordio: adaz pla-
maſti hoīez: cui tue ymagi
nis dediſti ſiliz. Quē dia-
bolus deceperat: hoſtis hūani
generis: cuiꝰ tu formā cor-
poris: aſſumere dignatꝰ es
Et hoīez redimeres: quē an̄
iā plaſmaueras et nos deo
cōiūgeres p carnis cōtuberniū
Quē editū ex v̄gīe: paueſcit
oīs aīa p quē ⁊ nos rſurgerē
deuota mēte credimꝰ. Qui no
bis p baptiſmū: donaſti i-
dulgētiā q̄ tenebamur uīcul
ligati cōſcie. Qui crucē ppt
homīnez ſuſcipe dignatꝰ es
dediſti tuū ſāguiez nr̄e ſalu-
tis p̄ciū. Quelumꝰ auctor oīū
Glā tibi dn̄e.

Aurora lucis rutilat ce
lū laudibꝰ intōat mū-
dꝰ exultās iubilat gem̄s īfer
nꝰ ululat. Cū rex ille fortiſſi
mꝰ mortis cōfractis uiribus
pedꝰ cōculcās tartara ſoluit
a pena miſeros. Ille q̄ clauſꝰ
lapide cuſtodit ſub milite:
triūphās pōpa nobili uictor
ſurgit d̄ funē. Solutis iā ge
mitibꝰ ⁊ īferni dolorībꝰ q̄a
ſurrexit dn̄s reſplēdēs cla-
mat āgl's.

Triſtes erāt apl'i : de
nece ſui dñi: quē pena mor
tis crudeli ſeue dānarūt ipij
Sermone blando āgelus
pdixit mulieribus i galilea
dñs: uidendus ē q̃ȝ totius.
Ille dū pgūt ꝯcite: apl'is
hoc dicere: uidētes eū uiue
re oſculant' pedes dñi Quo
agnito diſcipl'i: i galileā p-
pere pgūt uidere faciē deſi
deratā dñi. Claro paſcali
gaudio. ſol mūdo nitet ra-
dio: cū xp̄m iam apl'i: uiſu
cernūt corporeo Oſtēſa ſibi
uulnera: i xp̄i carne fulgida
reſurrexiſſe dñ̄ȝ: uoce fatēt'
publica ex xp̄e clemētiſſie
tu corda nr̄a poſſide: ut ti-
bi laudes debitas: reddam̄s
oī tp̄r. Queſumus auctor
oīuȝ ī hoc paſcali gaudio. Gl'ia tibi dñe.

Ieſu nr̄a redemptio:
amor ⁊ dſiderīū ds cre
ator oīuȝ hō ī fie tpoꝝ Que
te uicit clemētia: ut ferres
nr̄a crimia. crudelē morteȝ
patiēs ut nos a morte tol-
leres Inferni clauſtra pe-
netrās: tuos captiuos redi
mēs uictor tūpho nobili.
ad dxtā p̄ris reſides. Ipa
te cogat pietas ut mīa nr̄a
ſupes. pcēdo ⁊ uoti ꝯpotes
nos tuo uultu facies. Tu
eſto nr̄ȝ gaudiū q̇ es futuꝝ
p̄miū ſit nr̄a i te gl'a p ꝯcta
ſp ſc'la. am̄.

Eterne rex altiſſie re
demptor ⁊ fideliū quo
mors ſoluta dpit dat tūph'
gr̄e Scādēs tbunal dexte:
p̄ris potās oīuȝ collata ihū
celit' q̄ n̄ erat hūait' Vt tria
reꝝ machia celeſtiū treſtiū
⁊ iferoꝝ ꝯdita flectāt genu
iā ſubdita Tremūt uidētes
āgl'i: v̄ſa uice mortaliū cul
pat caro purgat caro: re-
gnat ds di caro Tu eſto nr̄ȝ
gaudiū manēs olipo p̄diū
mūdi īgis q̇ fabricā mūda
na uicēs gaudia Hic te p̄cā
tes qs ignoſce ctpis oib' ⁊
corda ſurſuȝ ſubleua: ad te

ſupna gr̃a Et cuꝫ ꝛepẽte
cepis: clarere nube iudicis:
pc̃ās ꝛepellas debitas: ꝛed
das coꝛõas pditas Gl̃a tibi
dñe: q̇ ſcãdis ſupra ſid᷑a: cũ
pr̃e ⁊ ſcõ ſpũ: i ſempiterna
ſc̃la amen.

VEni creatoꝛ ſp̃s: mẽ
tes tuoꝝ uiſita: iple
ſũa gr̃a: q̃ tu creaſti pecto
ra Qui paclitꝰ diceris do
nũ di altiſſi: fõs uiuꝰ ignis
caritas: ⁊ ſpirital' uctio Tu
ſeptiformis munere: dextre
di tu digitꝰ tu rite pmiſſũ
pr̃is ſoẽ ditãs guttura Ac
cẽde lum̃ ſēſibꝰ ĩfũd amoꝛẽ
coꝛdibꝰ: ĩfirma nr̃i coꝛpis
v̓tute firmãs ppetiꝫ Hoſtẽ
ꝛepellas lõgiꝰ paceq̃ꝫ does
ptiꝰ: ductoꝛe ſic te p̃uio:
uitemꝰ õe noxiũ Per te ſci
amꝰ da pr̃eꝫ noſcamꝰ atqꝫ
filiũ: te utriuſꝫ ſpm: credamus
ci tpr̃ Gl̃a pr̃i dño natoqꝫ
q̇ a moꝛtuis: ſurrexit ac pa
clito i ſc̃loꝝ ſc̃la. am̃

IAm xp̃s aſtra aſcẽ-
derat ꝛegreſſus ũde
uenerat ꝑiſſũ pr̃is munere
ſcꝫ daturꝰ ſpꝫ Solẽnis ur-
gebat dies: quo miſtico ſep
teplici: oꝛbis uolutꝰ ſepties
ſignat bt̃a tp̃ra. Cũ hoꝛa
cunctis tcia ꝛepẽte mũdꝰ ito
nat oꝛãtibꝰ apl'is: deꝫ ueiſſe
nũciat De pr̃is ergo lumĩe
decoꝛꝰ ignis almꝰ eſt: q̇ fida
xp̃i pectoꝛa caloꝛe v̓bi cõ-
pleat Impleta gaudẽt ui-
ſcera afflata ſcõ ſpũ: uoces
diuerſas itonãt fãt di ma-
gnalia Ex oĩ gẽte cogniti
grecis latis barbaris: cũctis
qꝫ admirãtibꝰ liguis locũt
oiuꝫ Iudea tũ icredl'a uexa
na toꝛuo ſpũ ꝛuctare muſti
crapulã alunos xp̃i ↄcrepat
Sꝫ ſignis ⁊ v̓tutibꝰ occurrit
⁊ docet petrꝰ: falſa pphari
pfidos ioh̓ele teſte ↄpbãs.
Gl̃a pr̃i dño
Bt̃a nobis gaudia ãni
ꝛeduxit oꝛbita: cũ ſp̃s
paclitꝰ fulxit i diſcipulos

Ignis uibrãte luĩe: ligue
figurã detulit   v̉bis ut   ecc
pꝛlui ⁊ caritate feruidi Li
guis locutꝰ diu3   turbe   pa-
uet gẽtiliũ: muſto made de
putãt quos ſpus repleue
rat Patrata ſũt hec miſti
ce paſce pacto tp̃r: ſacro die
ꝝ nũo quo lege fit reiſſio.
Te nũc ds piiſſĩe uultu p̃-
caũr cernuo : illapſa nobis
celitꝰ largire dona ſpiritus
Dudũ ſacrata pectora tua
repleſti grã dirre nũc pecca
mĩa ⁊ da quieta tp̃a. Glĩa
pr̃i dño .

IN maieſtatis ſolio
tres ſedet i ẽclinio :
nã nõ ẽ cõſolatio. pſcã ſoli-
tario. Etne mĩtis dcᷓo: dũ
pr̃ i ſe flectit: i lucis ſue ſpe
cᷓo ymago par expmit
magis ꝯlorciũ natiuꝰ pbet
exitꝰ: ꝯcors q3 ſpirant gau
diũ igeitꝰ ⁊ genitus. Hoc
gaudiũ ẽ ſps : quo pr̃i natꝰ
iũgit: ⁊ unũ bonũ fonditus
ĩ tribꝰ his ꝯcludit: In tbꝰ
ẽ ſĩplicitas quos nõ diſti-
guit q̃litas : nec obſtat tbꝰ
unitas q3 ãpliat imenſitas
Der ſolã ui3 origis ꝯmuis
fit nuĩis: natiui ductu ger
is uotiuiq3 ſpiramis Ingei
to ⁊ gẽito ꝯ ſpũ paclito ho
noris ſĩpli debito pſallamꝰ
corde dbito Amẽ

O Lux bt̃a ẽnitas tres
unũ tũ unio : ĩpialis
unitas ĩ triũ ꝯtubernio
pr̃ inaſcibilis nã̃ ſẽp pulu-
lãs: põdꝰ rei v̉tibilis v̉bo v̉
tutis baulãs O v̉bũ i prin
cipio pr̃ne ſplẽdoꝛ glĩe tu
ꝯditoris rõ lux cordiũ fõs
ueĩe O amor ſc̃e ſps ꝯcoꝛ
die ſpiraculũ ſũmi dulcoris
alitꝰ: pax ſedꝰ fructꝰ oſculũ
Pr̃ giguit imagie3 eq̃ua3
ſibi peitꝰ: ſolãq3 p origĩe
ab ipis differt ſpus Tres
unũ deũ credimꝰ unã tũ eſ-
ſẽtia3 tbus unã ĩpẽdimꝰ ho
noris reuerenciam amen.

mēnb' pulſa: liuione purisa
ʒite digneť uenieͤs ſacratos
ponere greſſus. Laudibus
ciues celebrāt: ſupni te de⁹
ſiplex: pitꝫ tne: ſupplices
ac nos: ueniā pcamur: pce
ʒedemptis. Amen.

AUrea luce et decore
roſeo lux lucis oē p-
fudiſti ſctꝫ: decorās celos i
clito numero hac ſacra die
q̄ dat reis uenia. Ianitor
celi doctor orbis pit⁹ iudi-
ces ſecli: ỽa mūdi luia per
crucē alť: alter enſe tūphās
vite ſenatū laureati poſſi-
dēt. Sit tnitati.
IAꝫ bōe paſtoꝛ petre
Doctoꝛ egregie. Sit
tnitati ſēpīna.

Doctoꝛ egregie paule. Sit
tnitati.
Exultet celū.

NArdi maria piſtici:
ſumpſit libraꝫ mox
optimi: vūxit beatos dn̄i
pedes rigādo lacrimis. Ho-
nor decus ipꝫ ſit trinitati
vnice: pr̄i nato paraclito p
infinita ſcl'a am̄.
HUi⁹ optētu ōs alme

PEtrus bt's
cathenaꝝ laq̄os xp̄o
iubente rupit mirabiliter:
cuſtos ouil' ꝛ doctoꝛ eccl'ie
paſtoꝛqꝫ gregis dſeruatoꝛ
ouiū: arcens lupoꝝ truculē
tam rabieꝫ. Gloria deo per
imēſa ſcl'a: ſit tibi nate decꝰ
ꝛ ipiuꝫ: honoꝛ pbteſtas ſcō
qꝫ ſpui: ſit tnitati ſalua i oī
uidua: p ifinita ſcl'oꝝ ſecl'a
Amen.
IAm bone paſtoꝛ petre
Sit tnitati.
COncīat plebs ſidēliū
virginale preconiuꝫ
matris xpi ueſtigiuꝫ: ꝛ no-
uitates gaudiū. Pauperuꝫ
priogenita dono celeſti p-
dita: obtinet ſupra merita
premia uite ʒedita. Bonuꝫ

ſidus emicuit candor lucis appuit: nã lux q̄ lucẽ iſtuit clarã clarere uoluit Claris orta natalibus: nec du re- lictis oib⁹: uacat plenis affec tib⁹ pietatis opibus. Sub paupertatis regl'a pñs fran ciſci ferula: docta xp̄i diſci- pula luce reſpexerit ſecula. Mũdus ⁊ caro uicit' matri xp̄i ↄuectit': xp̄o prius ini- tit' paupem paup ſequitur. Spretis natiuo genere car nis ⁊ mundi federe: claudit' uelut carcere diues ſupno munere Clauditur uelut tu- mulo neq̃ʒ ſubducta ſecl'o: patet i hoc ergaſculo ſoluʒ dei ſpectaculo: Tegmina carnis uilia urgẽs famis in edia: arta quoqʒ ieiunia p̄- ſtãt orãdi ſpacia Virginis hui⁹ merito laus p̄ri ſit igẽ nito: gl'ia unigeinto uirtus ſũma paclito am̄.

GEnerat uirgo filias mtis materne ↄſcias xp̄i ſpõſas ⁊ ſocias corrup tionis iſcias Clarũ nomen effũdit' ſcm̄ nom̄ extẽditur: ſcõ doctria p̄dit' v̄t' diuina pãdit' Cõſtruũtur cenobia uaſta p orbis ſpacia: creſcit ſororũ copia claret matris noticia. Deficit v̄t' corpis morbo plixi temporis: ſu- mit augmẽtuʒ roboris v̄t' ſacrati pectoris. Tandem lãgor̄ premitur leta nimis egreditur: dies ẽtnia clau- ditur ſpũs celo redit'. Te p̄ſequentes laudibus pijs fauẽto precibus: adeſto po ſtulãtibus tuis v̄go ſuppli cibus. Virgis hui⁹ merito

CLara luce clarior lu- cis ẽtne filia dies iſta ſolennior tua colit ſolẽnia. Uite labẽtis gaudia ſpnẽ- do xp̄ʒ ſeq̃ris: paſcẽteʒ il lilia tuq̃ʒ cũ xp̄o paſceris. O cuſtos ſacraʒ v̄ginũ oĩ uirtute p̄mia: ducis ad ſpõ ſũ dn̄ʒ puelaʒ collegia Fri ciſco duce militãs tu uincis

trina ꝑlia : carnem namqꝫ
ſuppeditans mūdum atqꝫ
demoīa. Nos iā ī regno lu-
minū pīī cōregnās filia da
te ſequētū agminū recte ſo
re veſtigia. Sit pr̄i nato ſla
mini decus honor ⁊ gloria
noſqꝫ cōmēdet lumi ice cla
re ſuffragia amen.

Aue maris ſtella dī
mater alma : atqꝫ
ſemper virgo felix
celi porta . Sumens illud
aue : gabrielis ore : funda
nos in pace: mutans nomē
eue. Solue vincla reis : ꝓ
fer lumē cecis: mala noſtra
pelle: bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem
ſumat per te preces: qui ꝓ
nobis natus: tulit eſſe tuus
Virgo ſingularis : inter
omnes mitis nos culpis ſo
lutos: mites fac et caſtos .
Vitam preſta puram: iter
para tutum : ut videntes
ieſum: ſemper colletemur .
Sit laus deo patri: ſūmo
xpo decus: ſpiritui ſancto:
trinus honor unus . amen

Quem terra ponthus
ethera: colūt adorāt
predicant: trinaꝫ regentem
machinam: clauſtrū marie
baiulat. Cui luna ſol ⁊ oīa
deſeruiunt per tempora :
perfuſa celi gratia: geſtant
puelle uiſcera. Beata matꝛ
munere cuius ſupernus ar
tifex: mundum pugillo con
tinens : ventris ſub archa
clauſus eſt. Beata celi: nū
tio: fecunda ſancto ſpiritu:
deſideratus gentibus: cuꝰ
per aluum fuſus eſt. Gl̄ia
tibi domine : qui natus es
de uirgine: cum patre ⁊ ſcō
ſpiritu: in ſempiterna ſecl'a

O Glorioſa domina :
excelſa ſuper ſidera :
q̇ te creauit prouide lactaſti

ſacro ubere . Quod eua
triſtis abſtulit : tu reddis
almo germine : intrent ut
aſtra flebiles : celi feneſtra
facta es. Tu regis alti ia-
nua ⁊ porta lucis fulgida :
vita data per uirginem: gē
tes redēpte plaudite Glia
tibi dñe.

Crucis xp̄i mons al-
uerne recenſent mi-
niſteria: ubi ſalutis eterne:
dantur priuilegia dum frā
ciſc⁹ dat lucerne crucis ſue
ſtudia. Hoc in monte uir
deuot⁹ ſpecu ſolitaria pau-
per a mundo ſemotus cō-
denſat ieiunia: uigil nudus
ardens totus crebra dat ſu
ſpiria. Solus ergo clauſus
orans mente ſurſum agit᷑:
ſuper geſtis crucis plorans
merore conficitur crucisq;
fructum implorans animo
reſoluitur. Ad quem uenit
rex e celo amictu ſeraphico
ſex alarum tectus uelo a-
ſpectu pacifico : affixuſq;
crucis portentu tello miri-
fico. Cerint ſeruus redēp
torem paſſum īpaſſibilem
ſeculorum impatorem tā
pium tam humilem v̄bor
audit tenorē uiro non effa
bilem. Vertix montis in-
flammatur uicinis cernenti
bus cor franciſci tranſfor-
matur amoris ardoribus:
corus uero mos hornatur
mirandis ſtigmatibus. Col
laudetur crucifixus tolens
mundi ſcelera: quē laudat
cōcrucifixus : crucis ferens
ul'nera: franciſcus prorſus
īixus ſuper crucis federa .
amen.

Crucis arma fulgētia
uidit franciſcus dor-
miens: xp̄m dicentē audiēs
tua erant hec oīa . Crucis
u'ſum refugiū: hec crucis
arma p̄buit: q̄bus frāciſcū
induit aduerſus aduerſariū
Crucis ſacrata lectio ter
franciſco ſe p̄buit dum ter

librum apuit pro virtutis
iudicio Crucis xpi deuotio
franciſci traxit ſtudia: cūcta
qꝫ cordis gaudia cuz omni
deſiderio. Crucis ut ad ſup
plicia xpm franciſc⁹ poitū
uidet: et audit moitum hec
ſequere veſtigia. Crucis
berens ueſtigijs crucis fru
ctum cōſequitur quo corde
carne pingitur et ſignatur
idicijs crucis uirtus ⁊ gr̄a:
nos conſignet in frontibus
in membris ⁊ in ſenſibus:
ꝑ ꝑhēni cuſtodia amen.

Vexilla regis ꝓdeunt.

Tibi xp̄e ſplendor pa
tris uita uirtus cor-
dium in conſpectu āgeloꝝ
votis uoce pſalimus alter-
nantes concrepādo melos
damus vocibus. Collau-
damus uenerantes omnes
celi milites: ſed ꝑcipue pri-
matez celeſtis exercitus mi
chaelem in uirtute conterē
tem zabulon. Quo cuſtod
ꝓcul pelle rex xp̄e piiſſime
omne nephas inimici mū-
do corde ⁊ corpore paradiſo
redde tuo nos ſola clemētia
Gloriam pr̄i melodis perſo
nemus uocibus: gloriā xp̄o
canamus gl̄iam paraclito
qui deus trinus ⁊ unus ex
tat ante ſc̄la. amen.

Chriſte ſanctoꝝ decus
angeloꝝ rector hūani
generis ⁊ auctor nobis et-
num ꝯhuc bēgnus ſcādere
celum. Angelum pacis mi
chael ad iſtam celit⁹ mitte
rogitemus aulaꝫ nobis ut
crebro ueniēte creſcant pſ
pa cūcta. Angelus fortis
gabriel ut hoſtem pellat ā
tiquū uolitet ab alto: ſepi⁹
templuꝫ ueniens ad iſtud
uiſere noſtrum. Angelū
nobis medicuꝫ ſalutis mit
te de celis raphael ut ōnes
ſanet egrotos piterqꝫ nr̄os

dirigat actus. Hinc dei
noſtri genitrix maria totꝰ
⁊ nobis chorus angelorū
ſemper aſſiſtat ſimul et be
ata concio tota. Preſtet
hoc nobis deitas beata pa
tris ac nati pariterq̃ ſancti
ſpiritus: cuius reboat in
omni gloria mundo. amē.

QRoles de celo pro
dijt nouis utens p
digijs celū cecis a-
peruit ſiccis mare veſtigijs
Spoliatis egiptijs tranſit
diues ſed pauperis nec rē
nec nomen perdidit factus
felix pro miſeris. Aſſum
ptus cum apoſtolis in mō
tem noui luminis in pau-
pertatis predijs xp̄o fran-
ciſcus intulit. Hac tria ta
bernacula uotum ſecutus
ſymonis quem huius non
deſeruit numen uel omen
nominis. Regi prophete
gratie gratum gerens ob-
ſequium trinitatis officiū
feſto ſolemni celebrat. Quā
reparat virtutibus hoſpes
triplex hoſpiciū ⁊ beatā
mentium: cum templum
xp̄o conſecrat. Domum
portā ⁊ tumulū pr̄ frāciſce
viſita ⁊ eue plem miſerā
a ſonno mortis excita am̄.

IN celeſti collegio no
uus collega collitur
i ſcōꝝ roſario nouellus flos
pducit. Franciſcus florēs
gr̄a forma factus humilium
letus potiť gl'a lortis ꝯſors
ſublimiū. Metit de ſpſo ſe
mine plene meſſis manipu
lū fallens ſub terre tegmīe
nr̄e ſalutis emulū. Hic caris
ſupcilium legi ſubiecit ſpē
mūdū vicit ⁊ uicū ſe uicto
victor iclitus. Ligue manꝰ
pambula v̄bo pauit ſeitā
⁊ amplectuntur ſecula do-
ctrinam facto proditam.
Tu paupertatis predio:
minorum plantans vineā

oſtendit magiſterium uite
uiuendi lineam. Ad eťnas
diuitias turbam allexit pau
perum quos ad celi dlicias
lingua uocauit opeꝝ. Uita
doctrina ſplenduit ⁊ reſplen
det et miraculis ſic prefuit
quod pfuit uia lucerna po
pulis. Summi regis palatio
doctor loca diſcipulos ſalu
tis puilegio xpi pmuni fa-
mulos. Ue tenebris miſie
ſequaces ſtelle puie quera
mus patrem gratie conſor
tes tandem glorie. amen.

O laude turba pau-
percula patre dita
ta paupere laudis
propina pocula ſacro dpſa
ubere. Hic ſimplex rectus
humilis pacis cultor ama-
bilis lumen in uaſe fictili
ardens lucens in fragili.
Uili contentus tegmine:
ſancto caleſcens flamine ui
cit algorem caumata chriſti
dum geſtat ſtigmata. Car

nem mundumq; conterens
hoſtes malignos proterens
auream uictor meruit au-
reolam cum docuit. Paup
mundum egreditur celum
diues ingreditur ſpargit v
tutum munera egris pro-
fligat uulnera. Merorum
pater pauperum nos pau-
peres fac ſpiritu conſortes
redde ſuperum ereptos ab
interitu. Patri nato para-
clito decus honor ⁊ gloria
ſacti ſint hi' merito nobis
eterna gaudia amen.

Decus morum dux
minorum franciſcus
tenens brauium in
te uite datur mente chriſte
redemptor omnium. Plau
dat frater regnat pater cum
ciuis celi ciuibus cedat flet'
pſallat cetus exultet celum
laudibus. Tempus ſolo da
tum polo ſignoꝝ pbat opa
ergo uiuit nam adiuit eterna

xp̄i munera, Pro terreis uotis plenis reportat dona glorie quem decoras quez honoras ſume deꝰ clemētie.
Hunc ſeq̄ntur hinc migant̄ qui ex egypto exeunt i quo duce clara luce uexilla regiſ prodeunt. Regis ſignum ducez dignum īſignit manu latere lux accedit nox recedit iaz lucis orto ſiderē
Eſt dux ſidus clarum ſydus ducē relucet deuia deuiātādo demonſtrando beata nobis gaudia: Ama gregē dux ad regem colliſor hoſtis callidi nos conducas ⁊ inducas ad cenā agni ꝓuidi amen.

Chriſte redēptor oīū conſerua tuos famlos beate ſemper ỽgīs placatꝰ ſcīs precibus. Beata quoz agmina celeſtium ſpirituū p̄terita p̄ntia futura mala pellite. Uates etn̄i iudicis apl̄iq3 dn̄i ſupplicater expoſcimus ſaluari ueſtris p̄cibꝰ. Martires dei incliti confeſſoreſq3 lucidi ueſtris oratonibus nos ferte i celeſtibꝰ. Chorus ſanctarū ỽginuz monachorūq3 oīuz ſiľ cum ſanctis omnibus conſortes xp̄i facite Gentem auferte pfidam credentiū de finibꝫ ut xp̄o laudes debitas pſoluamus alacriter. Glīa pr̄i igenito eiuſq3 unigeīto una cuz ſcō ſpū i ſempiťna ſcľa amen.
Ieſu ſaluator ſeculi redemptis ope ſubueni ⁊ pia dei genitrix ſalutem poſce miſeris. Cetus omnes anglici p̄iarcharuz cunei ⁊ prophārū merita nobis precantur ueniam. Batiſta xp̄i preuius ⁊ clauiger ethereus: cum ceteris apl̄is nos ſoluant nexu criminis. Chorus ſacratꝰ mr̄ confeſſio ſacerdotū ⁊ ỽgīať caſtitas nos a pc̄c̄is abluāt Monachoꝝ ſufragia oēſq3

ciues celici annuant notis ſupplicum et vite poſcant premium. Laus honoꝛ vⁱtus glīa deo pr̄i ⁊ filio una cum ſcō ſpū i ſēpiťna ſecľa amen.

Urbs beata ieruſalē dicta pacis uiſio que ꝯſtruit̄ i celis viuis ex lapidibus ⁊ angelis coꝛonata ut ſponſata comite. Noua veniens e celo nuptiali thalamo p̄parata ut ſponſata copulet̄ dn̄o: platee ⁊ muri eiꝰ ex auꝛo puriſſimo. Poꝛte nitent margaritis abditis patentibus ⁊ v̄tute meritoꝝ illuc intꝛoducitur oīs qui ob xp̄i nomen hic i mūdo p̄mittur. Tonſionibus p̄ſuris expoliti lapides ſuis coaptantur locis p manuꝫ artificis diſponūt̄ p̄manſuri ſacris hedificijs. Gloꝛia ⁊ honoꝛ do uſqꝫ quo altiſſio vna parti filioqꝫ inclito paraclito cui laus eſt ⁊ poťas per inmenſa ſecula. amen.

Angularis fūdamētuꝫ lapis xp̄s miſſus eſt qui ꝯpage parietis in utroqꝫ nectitur: quem ſyon ſcā ſuſcepit in quo credens p̄manet. Omnis illa deo ſacra et dilecta ciuitas plena modulis in laude ⁊ canoꝛe iubilo trinum deum vnicū qꝫ cum fauoꝛe predicat. Hoc in templo ſumme d̄s exoꝛatus adueni et clemēti bonitate precum uota ſuſcipe largam benedictionē hic infunde iugiter. Hic pꝛomereantur omnes peti ta acquirere ⁊ adepta poſſidere cum ſanctis p̄ennit̄ paradiſum intꝛoire trāſlati i requiem. Glīa ⁊ honoꝛ

Exultet celuꝫ laudibꝫ reſultet t̄ra gaudijs apľoꝝ gloꝛiam ſacra canūt ſolemnia. Vos ſecli iuſtī

iudices et uera mundi lu[mina]
notis precamur cordium:
audite preces ſupplicum.
Qui celuz uerbo clauditis
ſeraſq3 eius ſoluitis nos a
peccatis omnibus: ſoluite
iuſſu q̄s. Quoꝝ precepto
ſubditur ſalus ⁊ langor oium
ſanate egros moribus nos
reddentes uirtutibus Ut
cuz iudex aduenerit xp̄s in
fine ſeculi nos ſempiternis
gaudijs faciat eſſe cõpotes
Deo patri ſit gloria eiuſq3
ſoli filio cum ſpū paraclito
⁊ nūc ⁊ i perpetuum amen

Eterna xp̄i munera:
Apl'oꝝ gl'iam laudes
canentes debitas letis ca-
namus mētibus Eccliaꝝ
principes belli triūphales
duces celeſtis aule milites:
⁊ uera mūdi lumina Deuo
ta ſcōꝝ fides inuicta ſpes
credentium pfecta xp̄i cari
tas mūdi triūphat pricipē
In his pr̄na gl'ia in his
uolūtas ſpūs exultat i his
fili' celum repletur gaudio
Te nūc redemptor q̄s: ut
ipoꝝ conſortio iūgas pre-
cantes ſeculo. in ſempiterna
ſc'la amen.

Deus tuoꝝ militum:
ſors ⁊ corona p̄miū
laudes canentes martiris:
abſolue nexu criminis Hic
nēpe mundi gaudia ⁊ blā-
dimenta noxia caduca rite
deputās peruenit ad celeſtia
Penas cucurrit fortiter ⁊
ſuſtulit uiriliter p te effū
dens ſanguinem eterna do
na poſſidet. Ob hoc pre-
catu ſupplici: te poſcimus
pijſſime i hoc triūpho mar
tiris dimitte noxaz ſeruul'.
Laus ⁊ perhennis gloria:
deo patri et filio ſancto ſil'
paraclito in ſeculorum ſc'la
Amen.
Martir dei q̄ unicum
patris ſequēdo filiuz
uictis triūphans hoſtibus

victoꝛ fruens eſt ſibus ꝑ
Qui p̄ecatus munere nrꝫ
rꝫatum dilue: arcens mali
contagium vitē remouens
tedium. Soluta ſunt iam
vicula tui ſacrati coꝛpoꝛis
nos ſolue vinclis ſeculi a-
moꝛe filij dei. Deo patri
ſit gl̄a. amen.

SAnctoꝛum meritis
inclita gaudia pan
gamus ſocij geſtaqꝫ foꝛtia
nam gliſcit anim⁹ ꝓmerere
cantibus victoꝛum genus
optimuꝫ. Hi ſūt quos reti-
nens mūdus iboꝛruit ipm
nam ſterili floꝛe p aridum
ſpuere penit⁹ teqꝫ ſecuti ſūt
rex xp̄e bone celitus. Hi
ꝓpt̄ furias atqꝫ feroꝛia cal
carunt hoīuꝫ ſeuaqꝫ v̄bera
ceſſit his lacerans foꝛtiter
ungula nec carpſit penetra
lia. Ceduntur gladijs mo
re bidentium: nō murmur
reſonat non querimonia:
ſed coꝛd̄ tacito mens bene
cōſcia conſuat patientiā
Que uox que poterit lin-
gua retexere: que tu marti
ribus munera preparas ru
bri nā fluido ſanguine lau
reis dittantur bñ fulgidis
Te ſumma deitas vnaqꝫ po
ſcimus ut culpas abluas
noxia ſubtrahas des paceꝫ
ſeruulis nos quoqꝫ gloꝛiā
per cuncta tibi ſecl̄a amen

ETerna xp̄i munera
et martirum victo-
rias laudes canētes d̄bitas
letis canamus mentibus.
Terroꝛe uicto ſeculi penis
qꝫ ſpirit⁹ coꝛpoꝛis moꝛtis
ſacre cōpendio uitaꝫ beatā
poſſident. Tradunt̄ igit̄
martires ⁊ beſtiaꝝ dentib⁹
armata ſeuit uirgulis toꝛ-
toꝛis i ſanit manus. Nuda
ta pendent uiſcera ſanguis
ſacratus funditur ſed ꝑma
nent imobiles uite ꝑhēnis
gr̄a. Te nunc redemptoꝛ
qs ut martirum conſoꝛtio

iungas precantes ſuulos i ſepi̅na ſc̄la am̄.

Rex glīoſe martirum corona confidentiuꝫ qui reſpuentes terrena per ducis ad celeſtia. Aurez benignam protinus appone nr̄is uocibus trophea ſac̄ pangimus ignoſce qd̄ deliq̄mus. Tu uicis i martirib⁹ pcendo cōfeſſorib⁹ tu uince nr̄a crimina donādo idulgentiam. Deo pr̄i ſit gl'a eiuſqꝫ ſoli filio cū ſpū paclito ⁊ nunc ⁊ i ppetuū amen

Iſte confeſſor domini ſacratus: feſta plebs cui⁹ celebrat p orbē: hodie letus meruit ſecreta ſcāder̄ celi. Qui pius prudēs humilis pudic⁹: ſobri⁹ caſtus fuit ⁊ quietus uita dū pn̄s uegetauit eius corporis artus. Ad ſacruꝫ cuius tumulum frequenter: membra languentum modo ſanitati quolibet morbo fuerit grauata reſtituuntur. Unde nunc noſter chorus in honore: ipſius hymnum canit hunc libenter ut piјs eius meritis iuuemur omne per euum. Sit ſalus illi decus atqꝫ uirtus: qui ſupra celi reſidens cacumen toti⁹ mūdi machinaꝫ gubernat trinus ⁊ unus amen.

Ieſu redemptor oīuꝫ perpes corona preſulum in hac die clementius noſtris faueto precib⁹. Qui ſacri qua nominis cōfeſſor almus claruit hui⁹ celebrat annua deuota plebs ſolēnia. Qui rite mundi gaudia huius caduca reſpuens cum angelis celeſtibus let⁹ potitur premijs. Huius benignus annue nobis ſe- qui ueſtigia huius precatu ſeruul' dimitte noxam criminis. Sit chriſte rex piiſſime tibi pr̄qꝫ gloria cum

In nomine dñi icipit ordo
breuiarij ſecūdū ↄſuetudīeȝ
romane curie ¶ Et primo
ſabbato de aduentu ¶ Ad
veſperas Capitulum.

Fratres: ſciētes qa
hora eſt iam nos
d ſomno ſurgere:
nūc aūt propior ē
nr̄a ſalus quā cū credidim⁹
℟ Deo gratias. Et ſic re-
ſpōdet i fine oīuȝ capitl'oꝝ
tocius anni. Hymnus.
Cōditor alme ſideruȝ. ℣
Rorate celi deſup et nubes
pluant iuſtuȝ. ℟ Apiatur
terra et germinet ſaluatorē
Ad M. an̄. Ecce nom̄ dñi
veiet de longinquo ⁊ cari-
tas ei⁹ replet orbeȝ trāruȝ.

Excita q̄s dñe Oro.
potentiā tuā ⁊ ueni:
ut ab iminentibus peccōruȝ
nr̄oꝝ picul' te mereaūr ꝓte
gēte eripi: te liberāte ſal'ari
Qui vi. Ab iſto die uſȝ ad
octāȝ epiphīe et a dñica de
paſſiōe uſq; ad octāȝ penť.
nō fit ↄmeōratio de apl'is:
nec d beato frācīſco: neq; d
pace: nec i feſtitatib⁹ ſanctę
crucis: āgl'oꝝ: ⁊ feſtoꝝ du-
plicīū: nec īfra oct. eoꝝ: nec
ſufragia i ferialibus diebȝ.
De offō cōplectorij et p̄ie
ac pſ. noctnis: et diurnis tā
dñice q̄ȝ ferie. q̄re i pſalmi-
ſta p⁹ oct. epiphie. Dñica p̄
d aduētu. Ad mat. Inuitat.
Regem venturum dñm̄
Ueite adorem⁹ p̄s Uenite
hymnus. Uerbū ſupernuȝ
In p̄io noct an̄ Ueiet ecce
Cū rel' ſic i pſ. ℣. Ex ſyon
ſpecies decoꝛis eius. ℟.
De⁹ nr̄ maifeſte ueiet. p̄r nr̄
Secreto ℣. Et ne nos. ℟
Sed libera nos Abſolutio.

Exaudi dñe ieſu xp̄e p̄
ces ſuorum tuoruȝ ⁊
miſere nobis: q̄ cum p̄re et
ſpū ſcō viuis et regnas de i
ſcl'a ſeculoꝝ. ℟ Am̄ Seq̄t
Iube domne bn̄dicere. Bn̄.
Bn̄dictiōe ppetua bn̄dicat
nos p̄r etnus. ℟ Amen.

Hac nocte ponitur yſayas
pphã: ⁊ legiť uſqȝ ad nať.
diũ taȝ i doicali qȝ i feriali
offõ. Et ſciendũ qꝫ p totuȝ
ãnuȝ pterqȝ in triduo ante
paſca ⁊ in lec. defunctoꝝ: in
fine cuiuſlibet lec. dič lector
Tu ãt dñe miſeř nobis. ℟.
Deo gratias. Lectio pria.

VIſio yſaye pphẽ filij
amos: quaȝ uidit ſup
iudam et ierľeȝ i diebȝ ozie
ioathan achaȝ et ezechie
regum iuda. Audite celi ⁊
auribus pcipe tra: qm̃ dñs
locutus ẽ: Filios enutriui ⁊
exaltaui: ipi ãt ſpreuerť me
Tu ãt dñe miſeř nobis. ℟.
Deo grãs. ℟. Aſpiciens a
longe ecce uideo dei poten-
tiam uenientem: et nebu-
laȝ totam terraȝ tegenteȝ.
Ite obuiaȝ ei ⁊ dicite. Nũ-
cia nobis ſi tu es ipe. Qui
regnaturus es in pplo iſrľ.
℣. Quiqȝ terrigene et filij
hominum ſimul in vnum
diues et pauper. Repeticio

Ite obuiã. Et dicitur uſqȝ
Nuncia. ℣. Qui regis iſrľ
intende qui deducis velut
ouem Ioſeph. Repeticio.
Nuncia. Et dicitur uſqȝ
Qui regnaturꝰ. ℣. Tollite
portas principes ueſtras ⁊
eleuamini porte eternales
et introibit rex glorie. ℣.
Glĩa pri. Poſtea repetať
Aſpiciens. ℣. Iube dõne be
Bñdictio Unigeitꝰ dei filiꝰ
nos benedicere et adiuuare
digneť. ℟. am̃ Lectio ſa.

COgnouit bos poſſe-
ſorem ſuum ⁊ aſinus
preſepe dñi ſui: iſrľ autem
me nõ cognouit: pplś meꝰ
non intellexit me. Ue genti
peccatrici: pplo graui iniqta
te: ſemini neqȝ: filijs ſcelera
tis. Dereliqrt dñȝ: blaſphe
mauerũt ſãctũ iſrľ: ab alie-
nati ſunt retrorſum. ℟.
Aſpiciebam in uiſu noctis:
et ecce in nubibus celi filius
hoĩs ueniebat: et datum eſt
ei regnum ⁊ honor. Et oĩs

pplus tbus ⁊ lingue ſuiēt ei ¶ ptās ei⁹ ptās etna q̄ ñ auferet ⁊ rgnū ei⁹ qđ ñ cor rūpet. Et ois ¶ Jube dōne bñdic̄ ¶ Sp̄s ſcā grā illu- ſtret ſeſus ⁊ corda nr̄a

SUp quo pcutiā uos ultra addētes p̄uari- catioȝ omē caput lāguidū ⁊ omē cor merens a planta pedis uſ ȝ ad uerticē ñ eſt i eo ſanitas uulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumēs nō eſt circūda ta nec curata medicamine neq̧ fota oleo. ¶ Miſſuȝ eſt gabriel angelus ad ma- riā deſponſataȝ ioſeph nū- ciās ei v̄bū ⁊ expaueſcit uirgo de lūie ne timeas ma ria inueniſti grāȝ apud dn̄ȝ Ecce ɔcipies ⁊ paries ⁊ uo cabit altiſſimi filius ¶ Da bit ei dn̄s d̄s ſedē dd p̄ris ei⁹ ⁊ regnabit in domo ia cob i etnū. Ecce ɔcipies ⁊ ¶ Gaude ⁊ letare filia ierl̄, ecce rex tuus ueniet tibi ſyon noli

timere q: cito ueniet ſalus tua. ¶ Cōſua me. ¶ Rex nr̄ adueiet xp̄s quē iohēs p̄dicauit agnū eſſe uentuȝ ¶ Exaudi d̄s ¶ Ecce ue- nio cito ⁊ merces mea me- cū eſt dic̄ dn̄s dare unicui- que ſm opa ſua ¶ Diligā te ¶ Emitte agnū dn̄e dn̄a torem terre. ¶ De petra deſti ad montē filie ſyon. pr̄ nr̄ ¶ Et ne nos ¶ Sed libera nos amalo

Jp̄ius pietas ⁊ mīa nos ad iuuet q̄ cū p̄re ⁊ ſpu ſco ui- uit ⁊ regnat i ſcl'a ſcl'oȝ Amē ¶ Jube donne bñdi ¶ Deuȝ pr̄ op̄s ſit no- bis propicius ⁊ clemeñs

SAcram ac deſiderabi- leȝ glorioſaȝ ac ſin- gularem ſolemnitateȝ hoc eſt natiuitatem domini ſal uatoris fratres dilectiſſimi deuotione fideliſſima ſuſ- ceptuā totis uiribus noȝ

vebemus cũ ipi⁹ adiutorio
ꝑparare ⁊ oẽs latebras aie
nr̃e diligent̃ aſpicere ne for
te ſit i nobis aliqḋ peccatũ
abſconditũ qḋ ⁊ conſciẽtiã
nr̃az cõfũdat et mordeat et
ocl'os diuine maieſtatis of
fendat ¶ Aue maria gratia
plena dñs tecũ. Sp̃s ſactus
ſupueiet i te ⁊ vi⁹ altiſſi m
obũbrabit tibi quod ei; ex
te naſcet̃ ſcm̃ vocabit̃ filius
dei. ¶ Quõ fiet iſtud qm̃
vir̃ ñ ꝯgnoſco ⁊ reſpõdes
angl's dixit ei Sp̃s ſact⁹
Jube do. be. ¶ Xp̃s
perpetue det nobis gaudia
vite ¶ Ameu.

Nam licet xp̃s dñs nr̃
poſt paſſionez ſuam
reſurrexerit ⁊ i celũ aſcen-
derit ꝯſiderat tñ ut crediũs
⁊ diligent̃ attendit q̃liter ſe
vnuſquiſq; ſeruorum⁹ eius
ſine auaricia ſine ira ſine ſu
perbia atq; luxuria ad ce-
lebrandam eius feſtiuitatẽ
ſtudeat ꝑparare atq; ꝯpo-
nere ¶ Saluatorez expecta
m⁹ dominũ ieſũ xp̃z. Qui
reformabit corp⁹ hũilitatis
nr̃e configuratum corpori
claritatis ſue. ¶ Sobrie et
iuſte ⁊ pie viuamus in hoc
ſeculo expectantes beatam
ſpem ⁊ aduẽtũ glie magni
dei Qui refor. ¶ Jube do.
be. ¶ Jgnez ſui amoris
accẽdat ds i cordib⁹ nr̃is

Et ſcdm q; vnuſq;q;
ornatũ hoĩs moribus
viderit: ita illi g̃raz ſue mie
diſtribuet. Si enĩ viderit
luce caritatis veſtitũ iuſti-
cie: vel mie margaritis. or-
natum. caſtum. hũilez. mi-
ſcordem. beignũ ⁊ ſobriũ.
ſi talem agnouerit corp⁹ et
ſanguinez ſuum ei non ad
iudicium ſed ad remedium
p ſacerdotũ ſuoꝝ miſterii
diſpẽſabit ¶ Obſecro dñe
mitte quem miſſurus es:
vide afflictionez ppl'i tui.
Sicut locutus ueni ⁊ libera
nos. ¶ Qui regis iſrael

intende qui deducis uelut ouem ioſeph qui ſedit ſup cherubim. Sicut locutus.

In tercio nocturno an.

Gabriel angelus locutus ē marie dicens. Aue gratia plena dominus tecum benedicta tu inter mulieres ꝛ bndictus fruct⁹ uentris tui

ps Celi enarrant An.

Maria dixit putas qualis eſt iſta ſalutatio: quia conturbata ē anima mea et qa paritura ſum qui clauſtruz ṽginitatis mee nō uiolabit

ps Exaudiat te dn̄s. An.

In aduentu ſummi regis mundentur corda hominum vt digne ambulem⁹ in occurſum illius: quia ecce veniet et non tardabit. ps

Dn̄e i ṽtute ꝟ. Egredieť domin⁹ de loco ſcō ſuo ℟. Ueniet ut ſaluet populum ſuuz. Pr nr̄ ꝟ Et ne nos ℟ Sed libera Abſolutio

A uinculis pccōꝝ noſtroꝝ abſoluat nos opſ ꝛ miſericors dominus ℟ Amen.

Nota ꝙ iſte tres abſolutiones ſupra poſite dicunť hoc ordie p totū ānū Jube dn̄.

Quādocunqꝫ noue lcōnes leguntur excepto ēduo añ paſcha ꝛ offo mortuoꝛuz i quibus nec abſolucōes nec Jube domne dicantur. ꝟ. Jube dōne bn̄d. Bn̄dictio

Euuāgelica lectio ſit nobis ſalus ꝛ protectio ℟ amen

Quando ſunt duo euuāgelia dicitur benedictio ſcilicet Per euuāgelica dicta deleant nr̄a delicta. Quando ſūt tria euuāgelia tcia bn̄dic. Uerba ſci euuāgelij doceat nos filius dei uiui. Lectio ſci euuāgelij ſecundu lucaz.

In illo tp̄r dixit ieſus diſcipulis ſuis. Erunt ſigna in ſole et luna ꝛ ſtellis et in terra preſſura gencium. Et reliqua. Omelia ſancti gregorij pape Lectio ſeptima.

LEctio ſācti euuāgelij
quamnemodo ueſtra
fraternitas audiuit paulo
ſuperi⁹ dominus premiſit
dicens. Exurget gens con
tra gentem ⁊ regnuȝ aduer
ſus regnū ⁊ erut terre mo-
tus magni per loca ⁊ peſti
lentie ⁊ fames Ecce vgo
concipiet et pariet filium di
cit dominus Et vocabitur
nomē eius admirabilis de⁹
fortis ¶ Super ſolium dd
⁊ ſuper regnum eius ſede-
bit in eternum Et vocabit
¶ Jube donne benedicere
¶ Diuinum auxiliū
maneat ſemper nobiſcum.
EX quibuſdam
interpoſitis hoc quod
modo audiſtis adiūxit. Et
erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊
ſtellis et in terris preſſura
gentium preculuſione ſonit⁹
maris et fluctuum. Ex qb⁹
profecto omnibus alia iam
facta cernimus alia d prio
ventura formidamus.

Audite verbū dn̄i gētes et
ānūciate illud i finibus tre.
Et i iſulis q̄ pcul ſūt dicite
ecce dn̄s ſaluator nr̄ adue-
niet ¶ Anunciate ⁊ auditū
facite loquimini et clamate
Et i ¶ Jube dōne.
Ad ſocietateȝ ciuiū ſupnoꝝ
pducat nos dn̄s rex āgloꝝ
amen
IAm gentem ſuper
gentes exurgere ea
runqȝ piſuras trīs inſiſtere
plus iam i nr̄is tēporibus
cernimus q̄ȝ i nr̄is codicib⁹
legim⁹ q₂ tre motus urbes
innumerabiles ſubruat et
alijs mūdi ptibus ſcims q̄ȝ
frequenter audiuim⁹.
Ecce dies veniūt dicit dn̄s
⁊ ſuſcitabo dauid germen
iuſtum ⁊ regnabit rex ⁊ ſa
piens erit ⁊ faciet iudiciū
⁊ iuſticiaȝ i tra. Et hoc eſt
nomen qd vocabūt eū dn̄s
iuſtus nr̄ ¶ In diebus illis
ſaluabitur iuda et iſrael hi-
tabit confidenter. Et hoc.

Notandū ꝙ a dñica pria
de aduentu uſqꝫ ad natiui-
taté dñi ꝛ a dñica .xle. uſqꝫ
ad paſca cātat̄ nemū ꝛeſpō
ſoꝛia i dñicis dieb̄ quia te
deū laudam̄ nō dicit̄ tūc
niſi i feſto nouē lectionū
Ad laudes An
In illa die ſtillabunt
montes dulcedinē ꝛ
colles fluēt lac ꝛ mel allīa.
ps Dñs regnauit de. an
Iocundare filia ſyon ꝛ ex-
ulta ſatis filia ierl'z al'a ps
Jubilate. ant Ecce dñs
ueniet ꝛ oēs ſci ei⁹ cū eo et
erit i die illa lux mag̃ al'a.
ps Deus deus me⁹. ant.
Omnes ſitientes ueīte ad
aq̄s q̄rite dñz dū īueiri pt̄
al'a ps Bñd. oīa opa an
Ecce ueīet pp̄ha magnus
ꝛ ipe renouabit ierl'z al. ps
Laudate dñz d̄ cel' Capl'z
Fr̄es ſciētes hymn⁹ Uox
clara. ℣ Uox clamantis i
deſto pate uiā domini ℟
Rectas facite ſemitas eius

Ad bñ. an Sp̄s ſact⁹ i te
deſcendet maria ne timeas
hēbis i utero filiū dei all'a.
Oṙo Excita q̄s dñe Ad
prioꝫ hy⁹ Jam lucis oꝛto.
An de laud dīr ad priam
iij. vj. ix. ꝛ ueſ. p oꝛdiē q̄rta
an pmiſſ. Et p ebdōadā
ſilr. Eodē mō fit de laud.
aliarū dñicaꝫ uſqꝫ ad nati-
uitaté dñi niſi q̄n i feria oc-
currit aut ſpal' ps. ds ds mē
cū rel' ut i pſalmiſta capl'z.
Regi ſclōꝫ imoꝛtali ꝛ iuiſi-
bili ſoli deo honoꝛ ꝛ gl'ia i
ſcl'a ſclōꝫ am̄ ℟ do gr̄as
Xp̄e fili dei viui miſerere
nobis ℣ Qui venturus es
i mūdum. Gl'ia. Xp̄e ℣
Exurge xp̄e adiuua nos ℟
Et libera nos pp nom̄ tuū
Et ſic dicitur quotid'e uſ
ad natiuitatem domini Ky
riel' Xpel' Kyriel' ſicut in
pſal'a. Ad abſolutionem
capituli Lectio Non in
cōmeſſationibus et eb.

Nota q. in dñicis dieb' ab aduentu uſq3 ad paſcha ac omnibus feſtis ix. et triũ lectionum legitur ad capli abſolutionẽ capitulũ quod dicit̃ i ix. Ad iij. hymnus

Nunc ſancte nobis. ps Legez pone. Cũ ſcl' caplz Fr̃es ſcientes ℟ Ueni ad liberandum nos dñe deus uirtutum ℣ Oſtende faciẽ tuam et ſalui erimus Dñe deus Glia. Ueni. Verſus Timebũt gẽtes nomẽ tuũ dñe ℟ et oẽs rẽges t̃re gl'az tuã Ad vj. hy' Rector potẽs. ps Defecit Capitulũ.

Nox preceſſit dies aũt appropinquauit abiciamus ergo opera tenebrarum ⁊ induamur arma lucis ſic ut in die honeſte ambulemus ℟ Oſtende nobis dñe miſericordiã tuaz ℣ Et ſalutare tuum da nobis. Miſericordiam tuam. Glia. Oſtẽde ℣ Memẽto noſtri domine i beneplacito populi tui. ℟ Uiſita nos i ſalutari tuo Ad ix. hy' Rerum deus tenax vigor. ps Mirabilia Caplz.

Non i cõmeſſatioibz et ebrietatibus non i cubilibus ⁊ in pudicicijs nõ in contentione ⁊ emulatiõe ſed induimini dominũ nr̃z ieſum xp̃m. ℟ Super te ierl'm orietur dominus. ℣ Et gl'ia eius in te videbit̃. Orietur dñs Gl'ia Sup te ℣ Dñe ds v̇tutũ cõuerte nos ℟ Et oſtẽnde faciẽ tuã et ſalui erim' Ad veſpas an̄ In illa die ſtil. Cum reliq̃s antiphois de laudibus ps. Dixit dñs. Cum ſcl' de pſalt. Caplz Fr̃es ſciẽtes hymnus Cõditor verſus Rorate celi ℟ Apiat̃ t̃ra Ad M. an̄. Ne timeas maria inueniſti gr̃az apud dñz ecce ↄcipies ⁊ pies filiũ al'la. Oratio Excita d. Fe ij. Inuit. Regẽ ve̊tuꝝ dñz ve̊ite adore' ps veñite

Et cantatur p totū aductū
i ſerialibus uſqȝ ad feriam
quartā quatuor tpoȝ ī tōno
ferali. Item hymnus qui ſe
quitur dicitur p totū aduentus
in ſuis ordinibus ſicut ī prim a
dñica niſi quando occurrit
feſtū. Itē añe nocturnales
laudū ⁊ veſpoȝ ī has feriā
et in omnibus aliis dūr de
pſalmis uſqȝ ad uigilias nat. dñi
exceptis laudibus q̄ habēt
añt ſpeciales. hymnus.
Uerbuȝ ſupnū. In noct.
añ. Dominꝰ defenſor. pſ.
Dominus illuminatio
Ex ſyon ſpe. ℟. Deꝰ nr̄.
Abſolu. Exaudi dñe. l. i.

Verbum quod uidit
yſaias filius amos ſr
iudaȝ ⁊ ierl'm ⁊ erit in no-
uiſſimis diebus preparatꝰ
mons domini ī uertice mō
tiuȝ ⁊ eleuabitur ſup colles
⁊ fluent ad euȝ oēs gentes
⁊ ibūt populi multi ⁊ dicēt
Uenite aſcendamꝰ ad mō-
tem dñi. et ad domum dei
iacob et docebit nos uias
ſuas ⁊ ambulabimus ī ſe-
mitis eius quia de ſyon ex
ibit lex ⁊ uerbū domini de
ierl'm. ℟. Suſcipe uerbū
uirgo maria qd̄ tibi a dño
p angeluȝ tranſmiſſum eſt
concipies ⁊ paries deū pit
⁊ hoīeȝ. Ut bñdicta dica
ris inter omnes mulieres.
℣. Paries quidem filiuȝ et
uirginitatis nō patieris de
trimentū efficieris grauida
⁊ eris mr̄ ſp itacta. Ut bñ.

Et iudicabit l. ij.
gentes ⁊ arguet po-
pulos multos ⁊ cōflabunt
gladios ſuos ī uomeres et
lanceas ſuas ī falces. Non
leuabit gens contra gentē
gladium nec exercebuntur
ultra ad prelium. ℟. Letēt
celi ⁊ exultet terra iubilent
montes laudes qa dñs nr̄
ueniet. Et pauperum ſuoȝ
miſerebitur. ℣. Orietur ī
diebꝰ eiꝰ iuſticia ⁊ habūdā
cia pacis. Et pau. l. iij.

10

Domus iacob uenite et ambulemus i luie domini proiecisti eiz pplm tuū domus iacob quia re-pleti ſūt ut olim ⁊ augures habierunt ut filiſti z ⁊ pu-eris alienis adheſerūt. Re pleta eſt t̃ra auro ⁊ argēto ⁊ non eſt finis theſaurorūz eius. Et repleta ē terra ei⁹ eq̄s ⁊ inumrabiles q̄drige eius. Et repleta eſt t̃ra ei⁹ idolis opus manuū ſuarūz adorauerūt quod fecerunt digiti eorum ℟ Alieni nō trāſibūt p ierl'm amplius. Nam in illa die ſtillabunt montes dulcedinē ⁊ colles fluent lac et mel dicit dñs. ℣ Deus a libano veniet ⁊ ſanctus ď monte umbroſo et condempſo. Nam i illa. Ad laud an̄ Miſer̃ mi ds Cū reľ an. ⁊ pſs. Capitulū

Venite aſcendamus ad mōtem domini et ad domum dei iacob et docebit vos vias ſuas et ambulabimus ī ſemitis ei⁹ quia de ſyon exibit lex et verbum dñi de ierl'z hy⁹. Uox clara ℣ Uox clamātis ℟ Rectas facite ad bñ a̅ Angelus domini nūciauit marie et concepit ď ſpiritu ſancto all'a. Kyrieľ. Xpeľ. Kyrieľ. Pater noſter. Aliquātulū alt. ℣ Et ne. ℟ Sed libera nos a ℣ Ego dixi dñe. Cum reľ. precibus ut habetur i pſal poſt octāz ephie. Oratio ¶ Sciendū eſt q̄ orões dñicales dicuntur ſemp ſic in dñica p ebdām ad oẽs horas q̄n agitur de feria. Exceptis xl'a: quatuor tpīb⁹ de aduentu et ebdis Excita q̄s ď. paſce ⁊ penth. Ad .i. an̄. In illa die pſ De⁹ i noie. Cū reľ ut hẽr i pſs. Caplz

Pacez ⁊ veritatē dili gite ait domin⁹ ops ℟ Xpe fili dī ¶ Qui vē ℣ Exurge. Xpe. Kyrieľ.

Xpe ſ. Kyriel. Pater nr̄. ℣
Et ne nos ℟ Sed libera
Credo i deū ℣ Carnis ℟
Uitaʒ etnāʒ ℣ Et ego ad
te d cla. Cum rel' pcib' ut
hr̄ i pſalt' poſt oct. ephie.
Ad abſolutioneʒ capli lcō
DOmine miſerere nr̄i
te eiʒ expectauimus
eſto brachiū nr̄m i mane ⁊
ſalus nr̄a i tp̄re tribulatiois.
Et dicitur in ferialib' dieb'
uſqʒ ad nat'. domini. ¶ Ad
terciā capitulum.
ECce dies ueniūt dic̄
dn̄s et ſuſcitabo dd̄
germeʒ iuſtum ⁊ regnabit
rex et ſapiens erit et faciet
iudicium ⁊ iuſticiā in terra
℟ia breuia et ℣ ut ſupra.
Ad vj. Capitulum.
IN diebus illis ſaluā
bitur iuda ⁊ iſrael hi
tabit ↄfident' ⁊ hoc ē nom̄
quod vocabunt eum dn̄s
iuſtus nr̄. Ad ix. capitulū
PRope eſt ut ueniat
tempus eius ⁊ dies

eius nō elongabunt' miſerebit'
eiʒ dn̄s iacob ⁊ iſrl' ſaluabi'
Ad veſpas an̄ ¶ Inclinauit.
Cum rel. al. et ps de pſal.
Capitulum.
NOn auferet' ſceptruʒ
de iuda ⁊ dux de fe-
more eius donec ueniat q̄
mitendus eſt et ip̄e erit ex
pectatio gentiuʒ. hymn'
Conditor ℣ Rorate celi.
Ad mj. an̄ Leua ieruſalem
oculos tuos ⁊ uide poten-
tiā regis ecce ſaluator ueit
ſoluere te a vinculo.
Et nota q predicta capi-
tula dr̄r ſupradicto modo
uſqʒ ad uigiliā nat' domini
Fe. iij. ℣ ¶ Emitte agnū.
Abſolutio ¶ Ipſius pietas
ut ſupra. Lectio prima.
ET incuruauit ſe hō ⁊
humiliatus eſt uir.
Ne ergo dimittas eis igre
dere i petrā ⁊ abſcondere
in foſſa humo a facie ti-
moris domini et a gl'ia ma
ieſtatis ei'. Ocli ſublimis

hois huſliati ſūt ꝛ humilia
bit altitudo uirorum . ℟
Motes iſrael ramos uros
expandite ꝛ florete ꝛ fruct⁹
facite. ꝑpe ē ut ueniat dies
dñi ℣ Rorate celi deſup ꝛ
nubes pluant iuſtum apiat⁹
tra ꝛ germinet ſaluatorē
Prope. Lectio ſecunda.

EXaltabitur autē dñs
ſolus in die illa quia
dies dñi exercituum ſuper
omnē ſupbum ꝛ excelſum
ꝛ ſup oēs arrogantes ꝛ hu
miliabitur et ſuper omnes
cedros libani ſublimes et
erectas et ſuper omnes q̄r
cus baſaꝫ ꝛ ſuper omnes
montes excelſos ꝛ ſup oēs
colles eleuatos et ſup oēm
terrā excelſaꝫ ꝛ ſuper oēm
muꝝ munitū ꝛ ſup omnes
naues tharſis ꝛ ſuper ōne
quod uiſu pulcrū eſt. ℟
Erumpant montes iocun
ditatem et colles iuſticiam
Quia lux mundi dominus
cum potentia ueniet ℣ſus.
De ſyō exibit lex ꝛ uerbū
dñi d ierl'ꝫ Quia. Lcō iij.

ET incuruabitur ſub
limitas hominum et
humiliabitur altitudo uiro
rum . Et eleuabitur dñs
ſolus in die illa ꝛ ydola pe
nitus conterentur Et itro
ibunt in ſpelūcas petraruꝫ
ꝛ in uoragines terre a facie
formidinis domini ꝛ a glo
ria maieſtatis eius cum ſur
rexerit percutere terram.
Tercium in ℟m incipitur a
ſecundo ℟io hiſtorie .ſ.
Aſpiciebam. Et notādū
q̄ quādocūq; hyſtoria ex
pletur in dominica primi
die ebdē q̄ cantatur de hy
ſtoria incipit a ſecūdo ℟io
ſequenti die a ſelecto illi᷑
dici . Et ita per ordinem i
circuitu . Quando vō hy-
ſtoria non expletur i dñica
ſicut in iſta. qui ℟. hōq̄ ſcda
a ꝗta feria ponuntur ſuper
de hyſtoria dominice pri
mis ebdō. que cantatur

ea incipitur ꝛdictoꝝ R̷. oꝝ
ꝛ ita p ordinē ut dictū eſt
pꝛio tñ R̷. us ſemp̄ ꝛebꝰqꝫ
pmiſſo ēt ſi cōtigat hiſto
ꝛias infra ebꝺāꝫ pꝛio poni
Ad bñdictus antiphona.

Anteq̄ꝫ ꝯueirēt iuēta ē m ꝛ
ria hñs i utō ꝺ ſpū ſcō allꝫa
Ad Ma. añ Querite dñꝫ
dū iueniri poteſt iuocate cū
dū ppe eſt Feria iiij. vi.
Egredietur dominus.
Iſti tres v̄. ſupradicti pſcri
pto ordine dr̄ feria vj. et
ſabbō Et hic ordo verſicu
lorū a pꝛio ꝓ ebꝺāꝫ ſuatur
i offō feriali uſq̄ ad uigil.
natꝫ dñi. Et ſimiliter fit de
alijs ſpialibus verſiculis q̄
certis tempoꝛibus plures
repetuntur. Abſolutio.

A vinculis peccatoꝛum:
vt ſupra. Supradicte tres
abſolutiones dr̄ ſupradcō
ordie. feria iiij. vj. ꝛ ſabbō
Et hic modꝰ abſolutionū
ſuatur p totū añū quando
tres lcē leguntꝰ Lectio pꝛia.

In illa die pꝛoiciet
homo ydola argēti
ſui ꝛ ſimulacra auri
ſui que fecerat ſibi ut adoꝛa
ret talpas ꝛ veſptiliones ꝛ
ingredietur ſciſſuras petra
rum et cauernas ſaxoꝛuꝫ a
facie foꝛmidinis domini et
a gloꝛia maieſtatis eius cū
ſurrexerit pcutere terram.
Quieſcite ergo ab homie
cuius ſpūs in naribus eius
q̄ i excelſus reputatꝰ ē ipē
Ecce eniꝫ dominatoꝛ
dominus exercituuꝫ
auferet ab ieruſalem et a
iuda validum et foꝛtem.
Omne robur panis et om
ne robur aque et foꝛtem.
Et virum bellatoꝛem ꝛ iu
dicem et pꝛophetam et ari
olum et ſeneꝫ pꝛincipē ſup
quinquaginta et honoꝛabi
lem uultu et conſiliarium ꝛ
ſapientem de architectis et
prudentem eloquij miſtici.
Lectio tercia

Et dabo pueros prin
cipes eorum effeminati
dñabūt eis. Et irruet ppl's
uir ad uirum unuſquiſqz ad
pximuz ſuū. Tumltuabit
puer cōtra ſenez ⁊ ignobil'
cōtra nobilez. Apphendet
eiz uir frēz ſuū domeſticuz
pris ſui ⁊ dicet. Ueſtimētū
tibi eſt priceps eſto noſter
Ruina autē hec ſub manu
tua. ¶ De ſyon
exibit lex et uerbuz dñi de
ierl'z all'a.
Ueniet fortior me poſt me
cui' nō ſuz dignus ſoluere
corrigiaz calciamētorum eius
¶ Bñdicta
tu in mulieribus et bñdic-
tus fructus uentris tui.
¶ Expectabo
dominum ſaluatorem meū
et preſtolabor eum dum
prope eſt all'a.
¶ Ecce ueniet
dominus et homo de do-
mo dauid ſedere in trono
all'a.

Ex egipto uocaui filium
meum: ueniet ut ſaluet po
pulum ſuum
¶ Syon noli timere
ecce deus tuus ueniet all'a.

Fratres quecūqz ſcri
pta ſunt ad noſtram
doctrinam ſcripta ſunt ut
per pacientiam ⁊ conſolacōem
ſcripturarum ſpē habeam'

Ueni domine uiſitare nos
in pace ut letemur coram te
corde perfecto.

Excita dñe corda nr̃a
ad preparandas uni
geniti filij tui uias: ut p ei'
aduentum purificatis tibi
mentibus ſuire mereamur
Qui tecum.

Surgite uigilemus. Ueite
adoremus Quia neſcimus
horam quando ueniet dñs

EGredietur virga de
radice ieſſe ⁊ flos de
radice eius aſcendet. Et re
quieſcet ſup eũ ſp̄s dñi ſp̄s
ſapientie ⁊ itellectus ſpirit⁹
cõſilij et fortitudis ſp̄s ſcie
⁊ pietatis ⁊ replebit eũ ſp̄s
timoris dñi. Non ſecundũ
viſionem oculoꝝ iudicabit
neqꝫ ſecundũ auditũ auriuꝫ
arguet ſed iudicabit i iuſti-
cia paupes ⁊ arguet i eq̄ta
te ꝓ manſuetis terre.
Jerl'ꝫ cito veniet ſalus tua
q̄re merore ↄſumeris. Nu-
q̄d cõſiliari⁹ non eſt tibi q̄a
inouauit te dolor. Saluabo
te ⁊ liberabo te Ego eīꝫ
ſũ dñs de⁹ tuus ſc̄t⁹ iſrael
redēptor tu⁹. Saluabo
Et percutiet terrã virga
oris ſui ⁊ ſpũ labioꝝ
ſuorum iterficiet impium.
Et erit iuſticia cingulũ lũ-
borum eius et fides cictorũ
regnum eius. Habitabit
lupus cum agno et pardus
cũ edo accubabit. Uitulus
et leo et ouis ſimul mora-
buntur: ⁊ puer puulus mi-
ſericordiabit eos. Uitulus
rurſus paſcentur ſimul et
requieſcent: et requieſcent
catuli eoꝝ et leo quaſi bos
comedet paleas. ¶ Ecce
dominus veniet et omnes
ſancti eius cum eo ⁊ erit in
die illa lux mag̃ ⁊ exibunt
d̄ ierl'm ſicut aqua munda
⁊ regnabit dominus i et̃nũ
Super omnes gentes.
Ecce dominus cum uirtute
ueniet: ⁊ regnum in manu
eius ⁊ poteſtas et iperium
Super oēs.
ET delectabitur ifans
ab ubere ſꝫ foramie
aſpidis et i caverna reguli:
qui ablactatus fuerit manũ
ſuaꝫ mittet. Non nocebũt
⁊ nõ occidēt i univerſo mõ
te ſcõ meo quia repleta eſt
t̃ra ſcia dñi ſicut aq̄ maris
operientes. ¶ Ciuitas ie-
ruſalem noli flere qm̄ dolu
it dñs ſr te. Et aufert a te

oēs t̄bulationem. ¶ Ecce dn̄s in fortitudine ueniet ⁊ brachiū ei⁹ dominabit̄ Et

Hoc tēpus fr̄es kmi i xp̄o non ſicut cā dn̄i aduent⁹ uocat. Ideo nam̄qꝫ ſci p̄res dn̄i celebrare cepit aduentū: ⁊ ſmones de his diebus ad pp̄lꝫ fecer̄t ut ſe unuſquiſqꝫ fidelis p̄paret ⁊ emēdet ut digne dei ac dn̄i ſui natiuitatē ualeat celebrare Ecce ueiet domin⁹ protector n̄r ſanctus iſrael Coronā regis habens in capite ſuo Et dn̄abitur a mari uſqꝫ ad mare ⁊ a flumine uſqꝫ ad t̄minos o. bis t̄raꝝ Coronam.

Ecce ſi aliquis ueſtrū ſeniorē ſuum i domū ſuā ſuſcipere debuiſſet ab omnibus ſordibus et i mūdis rebus ipſam domum mūdaſſet et queqꝫ boneſta ⁊ neceſſaria eſſent ſecundū ſuā poſſibilitatē p̄paraſſet

Et ſi hoc facit mortalis ſu ſcepturus mortalē quanto magis ſe mūdare debꝫ creatura ut ſuo creatori appa reāt in carne nō diſpliceat ¶ Sicut mater conſolatur filios ſuos ita conſolabor uos dicit dn̄s: ⁊ de ier̄lm ciuitate quā elegi ueniet uobis auxilium Et uidebitis ⁊ gaudebit cor ueſtrum Dabo in ſyon ſalutē et in ier̄lꝫ gl̄iā meā Et

Ille iuſt⁹ ueit ad uos peccōres ut ex peccōribus faceret iuſtos pi⁹ ueit ad ipios ut uos facet pios Humil̄ ueit ad ſ̄bos ut ex ſupbis facet humiles. Quid pl̄a Ille n̄a bon⁹ ueit ad hoīes q̄ erāt plei oib⁹ mal̄. Qua pp hortaūr ut his dieb⁹ habūdāci⁹ elemoſias faciatis ad eccl̄iā freq̄nci⁹ ꝯueiatiſ ꝯfeſſiōꝫ peccōꝝ uroꝝ puriſſie faciatis ¶ Ier̄lꝫ plātabis uineā i mōtib⁹ tuis ⁊ exl̄tabis q̄a dies domini ueiet ſurge

ſyon cõuertere ad deũ tuũ; gaude ⁊ letare iacob. V Qui de medio gentium ſaluator tuus ueniet ¶ Exulta ſatis filia ſyon iubila filia ierl'm. Quia

In ill' t' Cum audiſſet Iohẽs in uincl'is opa xpi mittens duos de diſcipulis ſuis ait illi. Tu es q̃ uenturus es an aliũ expectamus. Et rel'

Querendũ eſt nobis f̃res k̃mi iohannes pphã ⁊ plus q̃ pphã. q̃ ueniẽtẽ ad iordaĩs baptiſma dñ; oſtendit dicens Ecce agn' dei ecce q̃ tollit pccã mundi q̃ ⁊ hũilitatem ſuã ⁊ diuinitatis ei' potentiã cõſiderãs dicit Qui de t̃ra eſt d̃ terra loq̃t qui aũt d̃ celo ueit ſup oĩs ẽ. Cur in carcere poſit' mittẽs diſcipulos req̃rit tu es q̃ uẽtur' es an aliũ expectam' tanq̃ ſi ignoret quẽ oſtẽderat: et an ipe ſit neſciat q̃ ip̃ eſſe pphetãdo baptizãdo oſtẽdẽdo clamauerat ¶ Egredietur dñs d̃ ſamaria ad portã q̃ reſpicit ad oriẽtem et ueiet i bethleẽ ãbulans ſr aq̃s redẽptiois iude. Tunc ſalu' erit oĩs homo: q̃a ecce ueiet ¶ Et pparabit i miã ſoliũ ei' ⁊ ſedebit ſup illud ĩ v̉itate. Tũc

Sed hec cici' q̃ſtio ſoluit ſi geſte rei tps ⁊ ordo penſet. Ad iordaĩs eiz flueta poſit' q̃ i ip̃e redemptor mũdi eſſz aſſeruit. Miſſus v̉o i carcerez: utrũ aliũ expectent an ipſe ueiat req̃rit ñ q̃ ip̃z eſſe mũdi redẽptorẽ dubiter ſed q̃rit ut ſciat ſi is q̃ p ſe i mũdũ uenerat p ſe etiã; ad iferni clauſtra deſcẽdat. Quẽ eiz pcurrẽs mũdo nũciauerat. Hũc mori ẽdo ad iferos pcurrebat' Feſtina ne tardaueris dñe. Et libera pplz tuũ V Ueni dñe et noli tardare relaxa facinora Et

Sit ergo tu es q̄ uen-
turꝰ es an aliu expe
ctamus. Ac ſi aperte dicat
ſicut p hoibꝰ naſci dignatꝰ
es. an et pro hominibus.
mori dignēris. Inſinua ut
q̄ natiuitatis tue pcurſoꝛ
extiti mortis et precurſoꝛ
fiā ⁊ uenturum i iferno te
nūciam. quē ȝ iam ueniſſe
mūdo nūciaui. ¶ Ecce do
minus ueniet cū ſplēdoꝛe
deſcendens. et uirtus eius
cū eo. Uiſitare pplꝫ ſuū i
pace et conſtituet ſuper eū uitaȝ ſepi
ternaȝ. ¶ Ecce dn̄s nr̄ cū
vtute ueniet. Aïa. ¶ Ecce
ab auſtro uenio ego dn̄s ds
nr̄. Uiſitare uos i pace.
Aſpiciam uos ⁊ creſcē faci
aȝ multiplicabimi et firma
bo pactū meū uobiſcū. Ui
¶ Rex noſter adueniet
xp̄s. Quē ȝ iohēs pdicauit
agnū eſſe uenturū ¶ Sup
ipſum continebūt reges os
ſuū ipſum gentes depre
cabūtur. Quē ȝ ¶ Mōtes
iſrl̄.
¶ Ecce
i nubibus celi dn̄s ueiet cū
poteſtate magna. alla.
Dn̄s regnauit.
Urbs fortitudis nr̄e ſyon
ſaluator. ponet i ea murus
⁊ an̄ murale apite portas
q̄ nobiſcū dn̄s al. ¶ Ecce
apparebit dn̄s ⁊ n̄ mētiet.
ſi morā fecerit expecta euȝ
q2 ueniet ⁊ n̄ tardabit alla
¶ Mōtes ⁊ colles cātabūt
corā do laudē et oia ligna
ſiluaꝝ plaudēt manibꝰ q̄m
ueiet dn̄s dn̄ator i regnū e
ternū al. ¶ Ecce dn̄s nr̄ cū
vtute ueiet et illuiabit ocu
los ſuoꝝ ſuoꝝ al. ¶ Fr̄es
q̄cūȝ ¶ Iohēs aūt
cū audiſſet i uictis opa xp̄i
mittēs duos d̄ diſcipl'is ſu
is ait illi. tu es qui uēturꝰ es
an aliū expectamꝰ.
Fr̄es quecūȝ.
Deus aūt
paciētie ⁊ ſolacij dēt
nobis id ipſ ſape i alterutru

ſcō₃ ieſū xp̄m: ut vnanimes vno ore honorificetis deu₃ ⁊ p̄res dn̄i nr̄i ieſu xp̄i.

D Eus aūt ſpei repleat nos oī gaudio ⁊ pace i credēdo: ut habundetis in ſpe ⁊ v̄tute ſp̄s ſci. Ecce in nubibus.

¶ Dixit dn̄s. ¶ Frēs q̄cūq₃

Tu es q̄ ventur⁹ es an aliū expectam⁹: dicite iohāni q̄d vidiſtis: ad lumen redeunt ceci: mortui reſurgūt: pauꝑes euāgelizant all'a.

¶ De celo ueiet dn̄ator dn̄s: et i manu ei⁹ honor ⁊ iꝑium.

Ecce rex veniet dn̄s t̄re et ipe auferet iugū captiuitatiſ nr̄e ¶ Sup te ier'le₃ oriet dn̄s: ⁊ gl'a eius i te uidebit. ¶ Vox clamātis i deſ'to pate uia₃ dn̄i rectas facite ſeitas dei nr̄i. ¶ Ecce mitto angelū meū q̄ prepa rabit viam meam añ facie₃ tuam. ¶ Syon renouaberis ⁊ uidebis iuſtū tuū q̄ uēturus eſt i te

¶ Tu es qui uentur⁹ es dn̄e quē expectam⁹ ut ſaluum facias ppl'₃ tuū. ¶ Qui poſt me uenit āte me factus eſt: cui⁹ non ſu₃ dignus calciamenta ſoluere

Dicite puſillanimes cōfortami ecce dn̄s d₃ ur̄ ueiet. ¶ Cantate dn̄o canticū nouu₃: laus eius ab extemis terre.

Leuabit dn̄s ſignū i nationibus et ɔgregabit diſpſos iſrael.

U Nus babilonis q̄d uidit yſayas fili⁹ amos: Super montem caliginoſum. leuate ſignum et exaltate uocem: leuate manum et ingrediantur portas duces. Ego mandaui ſanctificatis meis: et uocaui fortes meos i ira mea. et exaltantes in gloria mea

VOx multitudis
i mōtib⁹ q̄ſi pplorū
frequētiū: uox ſonit⁹ regū
⁊ gentiū congregatarū dn̄s
exercituū p̄cepit militie bel
li uenientibus de terra pcl'
a ſūmitate celi deus ⁊ uaſa
furoris eius ut diſpdat oēz
terram.

VLulate q̄a ppe ē dies
dn̄i q̄i uaſtitas a dn̄o
ueiet Propt' hoc oēs man⁹
diſſoluentur et oē cor hoīs
tabeſcet ⁊ cōteret'. Tortio-
nes ⁊ dolores eōs tenebunt
q̄i pturiēs dolebunt. Unus
q̄ſq; ad primum ſuū ſtupe
bit: facies ꝯbuſte uult⁹ eorū

ECce dies dn̄i ueiet
crudelis idignatiōis
plen⁹: ⁊ ire furoriſq; ad po
nendaz t'ram i ſolitudiez et
peccatores eius cōterendos
de ea: quoniam ſtelle celi ⁊
ſplendor earum non expā-
dent lumē ſuū. Obtenebra
tus ē ſol i ortu ſuo ⁊ luna n̄
ſplendebit i lumie ſuo

ET uiſitabo ſup orbē
mala et ꝯ ipſos iiq̄ta
tes eorū: et req̄eſcere faciaz
ſupbiam ifideliū ⁊ arrogā-
tiaz fortiū huiliabo. Precio
ſior erit vir auro et homo
mūdo obrizo. Sup hoc celū
turbabo ⁊ mouebit' terra d
loco ſuo ppt' idignationē
dn̄i exercituū ⁊ ppt' diē ire
furoris eius.

ET erit q̄i damula fu-
giēs et q̄i ouis et nō
erit q̄ ꝯgreget unuſq̄ſq; ad
ppl'z ſuū ꝯuertet': ⁊ ſigl'i ad
terrā ſuā fugient. Oīs qui
iuent⁹ fuerit occidet': ⁊ oīs q
ſ'uenerit cadet i gladio. In
fātes eorū allident' in oculis
eorū: diripient' dom⁹ eorū: ⁊
uxores eorū violabunt'.

ECce ego ſuſcitabo ſr
eos medos: q̄ argētū
nō q̄rāt nec aurū uelit. Sed
ſagittis puulos iſ'ficiēt: ⁊ la
ctātib⁹ ut'i n̄ miſ'ebūt: ⁊ ſup
filios nō pcet oculus eorū.
Et erit babilon illa gl'oſa i

regnis inclita in ſuperbia
chaldeoꝝ ſicut ſubuertit dñs
ſodomā τ gomorraꝫ

Non habitabit̃ uſqꝫ i
finē τ nō fūdabit̃ uſqꝫ
ad gñationē i gñationem
Nec ponet ibi tentoria arabs
nec paſtores requieſcēt ibi.
Sed requieſcent ibi beſtie τ
replebunt̃ dom⁹ eoꝝ draconi
bus. Et hitabūt ibi ſtructi
ones: τ piloſi ſaltabūt ibi.
Et reſpondebūt ibi ulule i
edib⁹ ei⁹: τ ſirene i delubris
uoluptatis.

Prope eſt ut ueniat
tps ei⁹ et dies eius
nō elongabit̃. Miſerebitur
eiꝫ dominus iacob: et eliget
adhuc de iſrael: τ requieſcer̃
eos faciet ſup humū ſuam.
Adiunget̃ aduena ad eos:
τ adherebit domui iacob.
Et tenebūt eos ppli τ addu
cēt eos i locū ſuū. Et poſſi
debit eos dom⁹ iſrael ſup
trām dñi i ſuos τ ancillas.
Et erūt capiētes eos qui ſe
cepāt τ ſubiacient exactores
ſuos.

Fratres gaudete i do
mino ſemp. Iterū dico
gaudete: modeſtia ur̃a nota
ſit oib⁹ hoib⁹: dñs eiꝫ ppe
eſt. ¶ Añ me nō eſt
formatꝰ de⁹ τ poſt me non
erit: q̄a m̃ curuabit̃ oē genu
τ ꝯfitebit̃ ois lingua

Aurē tuā qs dñe pci
bus nr̃is accōmoda: τ
mētis nr̃e tenebras gratia
tue uiſitatiōis illuſtra. Qui
ui.

¶ Dñe pſtolamur
aduentū tuū: ut cito uenias
τ diſſoluas iugū captiuita
tis nr̃e. Uenite

Ue q̄ pfūdi eſtis cord
ut a dño abſcōdatis
ꝯſiliū. Quoꝝ ſūt i tenebris
opa τ dicunt. Quis uidet
nos et q̄s nouit nos. Per-
uerſa eſt hec ur̃a cogitatio
q̄ſi ſi lutuꝫ contra figulum
cogitet et dicat opꝰ factori

ſuo nõ feciſti me: et figmẽtũ
dicat factori ſuo ñ itelligis.
Nõne ad huc i modico et i
breui conuertet libanus in
chermel: et chermel i ſaltuz
reputabitur ¶ Ecce appa
rebit dñs ſup nubez cãdidã
Et cũ eo ſcõꝝ milia: et ha-
bebit i ueſtimto ⁊ i femore
ſuo ſcriptum rex regum et
dñs dñantiũ ¶ Apparebit
i finez et nõ mentiet: ſi mo
raz fecerit expecta euz quia
veniens veniet. Et

ET audiet i illa die ſur
di vba libri: ⁊ d tene-
bris ⁊ caligie oculi cecoruz
uidebunt. Et addent mites
in dño leticiaz: et pauperes
hoies i ſcõ iſrael exultabũt
qm̃ defecit q pualebat. ⁊ ꝯ
ſumatus eſt illuſor: ⁊ ſuccẽ
ſi ſũt oẽs q vigilabant ſup
iniq́tatez. Qui peccare fa-
ciebant hoies i vbo et ar-
guẽtez i porta ſupplãtabãt
⁊ dcliauerũt fruſtra a iuſto
Bethleẽ ciuitas dei ſumi

ex te exiet dñator iſrael et
egreſſus ei⁹ ſicut a pricipio
diex etnitatis: ⁊ magnifica
bitur i medio vniuerſe ter-
Et pax erit i terra nr̃a duz
venerit. ¶ Loquet pacem
gentibus: ⁊ poteſtas eius a
mari uſq3 ad mare. Et

PRopter hoc hec dicit
dñe ad domuz iacob
q redeit abraaz. Nõ modo
confundet iacob nec modo
uultus ei⁹ erubeſcet: ſed cuz
uiderit filios ſuos opa ma
nuũ meaꝝ i medio ſui ſacti
ficantes nomen meũ: ⁊ ſã-
ficabunt ſemez iacob ⁊ dñ
iſrael pdicabunt . Et ſcient
errãtes ſpũ itellectũ: et mu
ſitatores diſcẽt legẽ Qui
venturus eſt uenıet et non
tardabit: iaz nõ erit tior in
finibus nr̃is : q ñ ipe ẽ ſal
uator nr̃. ¶ Deponet oẽs
iniquitates nr̃as: ⁊ pciet in
profundũz maris oĩa pecca
ta noſtra.

Satis habunde ꝑ di-
xiſſe me credo ſupio
ri tractatu q̄ ad nōꝫ cōpri
uel mīdi natalez dn̄i ſuſci
pe debeam⁹: ⁊ ſupueniētez
feſtiuitatē ei⁹ ab oī ābitōe
retinere. Retinere ıg̃ʒ ut ſi
dies natal' ei⁹ traſeat apud
nos tn̄ ſcificatiōis ei⁹ bea
titudo p māeat. Hec eiʒ grā
natal' eſt dn̄i ſaluatoris ut
infuturū ad pdeſtiatos trā-
ſeat ⁊ i ꝑpetuū maneat ad
deuotos. ¶ Egipte noli fler
q̄a dn̄ator tu⁹ ueniet tibi:
ā cui⁹ cōſpetū mouebunt
abyſſi. Liberare ppl'm ſuū
de manu potentis. ¶ Ecce
ueiet dn̄s exercituū de⁹ tu⁹
i ꝑtate mag̃. Libe.

Oportet ergo nos eē ſcita
te puros mundos pudici-
cia nitidos honeſtate ut
quo diez feſtū adueīre xpi
qu⁹ cernim⁹: accurati⁹ ice-
dam⁹. Si eiʒ mulīcule ſo-
lent aliquas ferias ſuſcepte
maculas ueſtiū ſuaꝝ aqua
diluere: cur nō magis nos
excepturi natalez diez dn̄i
maculas aiaꝝ nr̄aꝝ fletibus
ablu im⁹. ¶ Prope ē ut ue-
niat tp̄s ei⁹ ⁊ dies ei⁹ non
elōgabūt. Miſebitur dn̄s
iacob ⁊ iſrael ſaluabitur
Reuertere ūgo iſrl' reuerte
ad ciuitates tuas. Miſ

Et ille q̄dē ſi adeo i
fecte reſcellule ſordi-
b⁹ extiterint qd̄ maculas ſola
aq̄ nō purgat: addūt moli
ciez olei ſaponis ⁊ acrioniā
Nos quoqʒ ſi tam graue
pccm̄ fuerit: ut minie ſolis
fletibus abluat': addamus
mi: oleū acrioniāqʒ ieiunij
Nullū taꝫ graue delictū ē:
qd̄ nō purgetur abſtinētia
elemoſinis extiguatur.
Deſcēdet dn̄s ſicut pluuia
ī uellus. Oriet ī dieb⁹ eius
iuſticia ⁊ habūdātia pacis.
¶ Et adorabūt eū oēs re
ges tre: oēs gētes ſeruient
ei. Quetur

In illē miſerūt iudei

ab ierosolimis sacerdotes et
leuitas ad iohēz ut īterroga-
rēt eū: tu q̄s es. Et ℞.
EX hu⁹ nobis lectiōis
ṽbis fr̄es kmi iohānis
hūilitas cōmendat: qui cuꝫ
tante virtutis eſſet ut xp̄s
credi potuiſſet: elegit ſolide
ſubſiſtere ī ſe: ne hūana opi
nione rapet̄ inanit̄ ſuper ſe.
Nā ꝯfeſſus ē et n̄ negauit.
Cōfeſſus ē q̄ n̄ ſū ego xp̄s.
¶ Ueni dn̄e ⁊ noli tardare
relaxa facinora plebi tue.
Et reuoca diſpſos ī trā ſuā
¶ Excita dn̄e potētiā tuaꝫ
⁊ ueni ut ſaluos facias nos.
SEd q̄ dr̄ / Et
n̄ ſū negauit plāe qd̄ n̄
erat: ſed n̄ negauit qd̄ erat:
ut ṽitatē loquēs ei⁹ mēbrū
fieret: cui⁹ ſibi nomē fallacit̄
nō uſurparet. Cū ergo non
uult appetere nomē xp̄i fac-
t⁹ ē mēbrū xp̄i. Qr̄ dū īfir-
mitatēz ſuā ſtuduit hūilit̄er
agnoſcere: illi⁹ celſitudinem
meruit ṽaciter obtinere.

Ecce radix ieſſe aſcendet in
ſalutez pplōꝝ ipꝫ gentes d̄
p̄cabūtur. Et erit nomē ei⁹
glorīu. Dabit ei dn̄s d̄s ſedē
dd̄ pr̄is ei⁹: ⁊ regnabit ī do-
mo iacob ī etnū. Et
SEd cū ex lectōe alia re
demptoris nr̄i ſn̄ia ad
mētez reducit: ex hu⁹ nobiſ
lectōis ṽbis: quō ualde im
plexa gn̄at̄. Alio q̄ppe ī lo-
co īq̄ſit⁹ a diſciplīs dn̄s de
helie aduētu r̄ndit. Helias
ṽeit ⁊ nō cognouerūt eū: ſꝫ
fecerūt ī eo q̄cūq3 uolue͛t
¶ Docebit nos dn̄s vias
ſuas: ⁊ ābulabim⁹ ī ſeitis ei⁹
Qr̄ d̄ ſyon exibit lex: ⁊ ṽ-
bū dn̄i d̄ ierl̄ꝫ ¶ Ueite aſcē
dam⁹ ad mōtez dn̄i: ⁊ ad do-
mū d̄i iacob. Qr̄ ¶ Añ ml̄
tū tp̄s p̄phāuit ezechiel vi-
di portā ī domo dn̄i clauſā
⁊ ecce d̄s añ ſc̄ā ex ea p̄ce-
debat p ſalute mundi. Et
itez erat clauſa demōſtrās
ṽgīez: q̄ poſt p̄tū p̄manſit
uirgo. Portā q̄ꝫ vidiſti dn̄s

ſolus trāſibit p eā. Et.
Erūpāt mōtes

Ueiet dn̄s ꝛ nō tardabit ꝛ
illuīabit abſcōdita tebrarū
ꝛ maiſeſtabit ſe ad ōs gētes
alla ¶ Dn̄s reḡ.
Ierl̄z gaud gaudio magno
qa veiet tibi ſaluatoꝛ alla.
Mōtes ꝛ ōs colles hui
liabūt ꝛ ert̄ praua i directa
et aſpa i vias planas veni
dn̄e ꝛ noli tardare alla.
Iuſte ꝛ pie uiuam⁹ expectā
tes btāz ſpē ꝛ aduētū dn̄i.
¶ Fres gaud ¶ Sup
ſoliū dd ꝛ ſr̄ regnū ei⁹ ſede
bit ietnū alla
Fres gaud.
Nihil ſolliciti ſitis ſꝫ i oi
oīoe ꝛ obſecratōe cuꝫ
gr̄aꝝ actōe petitōes vr̄e i-
noteſcāt apd dn̄
Et pax dei q̄ exuperat
oēꝫ ſēſū cuſtodiat coꝛ
da ur̄a ꝛ itelligētias ur̄as i
xp̄o ihū dn̄o nr̄o
Ueiet dn̄s

Dixit dn̄s ¶ Fres
gaud ¶ Bt̄a es maria q̄
credidiſti pficiet̄ i te q̄ dicta
ſūt tibi a dn̄o alla
Dic̄ dn̄s pn̄iaꝫ agite ap pp
iq̄t eiꝫ regnū celoꝝ alla
Btāꝫ medicēt oēs gn̄atōes
q̄a āaillā huilē reſpexit de⁹
¶ Cōſurge ꝯſurge
iduere foꝛtitudieꝫ brachiū
dn̄i ¶ Eleuare eleuar̄
ꝯſurge ierl̄z ſolue uicla col
li tui captiua filia ſyō
¶ Ponā i ſyō ſalutē ꝛ i
ierl̄z gl̄iaꝫ meā alla
Ponēt gl̄iaꝫ dn̄o ꝛ laudeꝫ
ei⁹ in iſul̄ nūciabūt: q̄a ecce
ueiet ꝛ n̄ tardabit
Cōſolamini ꝯſolamini pple
me⁹ dic̄ d̄s nr̄ ¶ Letami
cū ierl̄z ꝛ exultate i ea ōs q̄
diligitis eā ietnū
Dies dn̄i ſic̄ fur ita i nocte
ueiet ꝛ uos eſtote pati q̄a q̄
ho̅ n̄ putatis fili⁹ hois ueiet
¶ Hoc ē teſtioꝫ qd̄ p
hibuit iohēs q̄ p⁹ me ueit
an̄ me fact⁹ ē

Quō fiet iſtud āgele ḋi: q̄r
viꝝ ī ↄcipiēdo ñ ptuli. An-
ḋi maria v̄go xp̄i: ſp̄s ſact⁹
ſupueīet ī te ꝛ vt⁹ altiſſimi
obūbrabit tibi Ad ℳ ā̄.
Dabit ei dn̄s ſedē dd̄ pr̄is
eius ꝛ regnabit ieternum.
Añe maiores ad ℳ. an̄.
O Sapiā q̄ ex ore altiſſi
pdiſti attingēs a fine
uſꝫ ad finē fortit: ſuauit̄ diſ
pōneſq; oīa: vēi ad docēdū
nos viā prudentie An̄. O
adonay et dux dom⁹ iſrl̄ q̄
moyſi ī ignē flāme rubi ap
puiſti: ꝛ ei ī ſyna legē dediſti
uēi ad redimendū nos ī bra-
chio extento an̄. O radix
ieſſe q̄ ſtas ī ſignū pp̄loruꝫ
ſr̄ quē ↄtiebūt reges os ſuū
quē gētes dep̄cabūt: uēi ad
liberādū nos iā noli tardar̄
An̄. O clauis dd̄ ꝛ ſceptrū
domus iſrl̄ q̄ apis et nemo
claudit: claudis ꝛ neō apit:
uēi: ꝛ educ uinctuꝫ de domo
carceris ſedētem ī tenebris
ꝛ vmbra mortis. An̄. O
oriens ſplēdor lucis ēt̄ne et
ſol iuſtie: uēni ꝛ illuīa ſede-
tes ī tenebriſ ꝛ ūbra mortiſ
An̄. O rex gētiū ꝛ deſiderat⁹
eaꝝ: lapiſq; āgtaris. q̄ facis
utraq; unū: uēi ſalua hoīeꝫ
quē de limo formaſti. an̄.
O emanuel rex ꝛ legifer nr̄
expectatio gētiū ꝛ ſaluator
eaꝝ: ueni ad ſaluādum nos
dn̄e ds nr̄. Iſte vij. an̄ ſu-
praponte ultio die an̄ vigil̄
nat̄ dn̄i cōplet: ita q̄ quol̄ꝫ
die pt̄ doīcas vna illaꝝ cā-
tat̄ ad ℳ cū oroē de doīca
ꝛ ſi q̄ttuor tp̄a fuerit. Et ſi
feſtum īuenerit poſt oroēꝫ
feſti cantat̄ cū oroē d̄ doīca
Feria ſecūda. Lectio pria.
VAe iumētoꝝ auſtri
ī t̄ra t̄bulatōis. Leeā
ꝛ leo ex eis: vipa ꝛ regulus
uolās: portātes ſr̄ humeros
iumtoꝝ diuitias ſuas: ꝛ ſup
gibbū camelloꝝ theſauros
ſuos ad pp̄lm q̄ eis pdeſſe
ñ potit. Egipt⁹ eīꝫ fruſtra
ꝛ uāe auxiliabit̄ Jō clamaui

ſup hoc. Sībia tm̄ ē q̄ſce. Nc ergo igreſſus ſcribe ēis ſr buſſū ⁊ i libro diligenter exara illud

Et erit i die nouiſſio i ſeſtioꝫ ⁊ uſꝫ i et̄num. Pplſ ei⁹ ad iracūdiā puocās ē ⁊ filij mēdaces; filij nolētes audire legeꝫ dei Qui dicūt uidētib⁹ nolite videre ⁊ aſpiciētibuſ nolite aſpicer̄ nobis ea q̄ recta ſt. Loq̄mi nobis placētia uidete nobis errores. Auferte a me uiaꝫ dcliate a me ſemitāꝫ: ceſſet a facie uſa ſāct⁹ iſrl

Proptea hec dic̄ dn̄s ſcs iſrl Pro eo q̄ reprobaſtis v̄bū hoc: ⁊ ſpaſtis i calūniā ⁊ tumultū ⁊ inixi eſtiſ ſr eoſ Proptea erit uobis iniq̄tas. Hec ſic itruptō cadēs ⁊ req̄ſita i muro excelſo Qm̄ ſubito dū n̄ ſpat̄ ueiet ɔtritio ei⁹ et ɔminuet̄ ſic ɔtrit lagena figli ɔtritione pualida Et n̄ iueiet̄ d fragmētis ei⁹ teſta i q̄ portet̄ igniculus de incendio: aut hauriat̄ parū aq̄ de fouea

Iſte ſpāles añe laud̄ ſequētū cātāt̄ ſp ſuīs dieb⁹ añ vigil̄ nat̄ dn̄i Ita tn̄ q̄ ſi nat̄ dn̄i uenit i dnica aut ſcda t̄ iij fer̄ ōs ille āt dicēd̄ ſūt i pria p̄ceden̄ ebd̄a. hoc excepto q̄ ille q̄ dicēd̄ eſſent i die q̄ occurrit feſtū ſancti thōe dūr i alia ebd̄a p̄cedē ti tli die q̄li occurrerit feſtū ſcī thōe. Quotienſcūq̄ v̄o alio die īfra ebd̄aꝫ nat̄ dn̄i euenerit: añe laud̄ q̄ i illa ebd̄a dici n̄ potuert i p̄cedēti ebd̄ dieb⁹ eū ſilib⁹ dicītur. Hoc addito q̄ ſi nat̄ dn̄i i vj. fer̄ euenerit añe q̄ eadē eſſet ij. fer̄. q̄ occurrit feſtū ſancti thōe āno illo dicēd̄ ſūt ſiē nota cū ſuīs p̄s tantū i ij. feria p̄cedēs ebd̄e ɔpleto offō noct̄ ſcē lucie qd̄ i ſc̄daꝫ feriā anno illo trāſferē: Ad laud̄. ⁊ per ho⁹ aut̄.

Ecce ueniet dn̄s princeps regū terre b̄ti q̄ pati ſunt

occurrere illi.
Cū uenerit fili⁹ hoīs: putas
īueniet fidē ſup trā. Ecce
iā venit plenitudo tpīs: in
quo miſit ds filiū ſuū i trā.
Haurietis aq̄s i gaudio
de fontibus ſaluatoris.
Egredietur do⁹ de loco ſācto
ſuo: ueniet ut ſaluet ppl'm
ſuū ¶ Egredietur vga
de radiſſe ieſſe: ⁊ replebitur
oīs tra glīa dñi: et videbit
oīs caro ſalutare dei.
Indicauit dñs
Q2 hec dicit dñs de⁹ ſcūs
iſrael. Si reuertimini ⁊
quieſcatis: ſalui eritis In ſi
lentio et in ſpe erit fortitu
do uſa: et noluiſtis et dixi-
ſtis. Nequaq̄: ſ3 ad equos
fugiemus: Ideo fugietis et
ſuper veloces aſcendemus.
Ideo ueloces erūt q̄ pſequent
vos. Mille hoīes a facie t
roris vnius ⁊ a facie troris
qnq3 fugietis: donec relinq̄
mini q̄ſi malus nauis i vtice
mōtis ⁊ q̄ſi ſignū ſup colle.

Ropterea expectat
dominus ut miſere
atur uri: et ideo exaltabitur
pcens uobis: q̄a deus iudicij
domin⁹. Beati oēs qui ex
pectant eū. Pplus eius ſyon
hitabit i ierl'z. Plorās neq̄
q̄3 plorabis. Miſerās miſe
rebitur tui. Ad uocē clamo
ris tui ſtatim ut audierit re
ſpondebit tibi.
Et dabit nobis dñs
panē arctū et aquā
breuē: ⁊ ñ faciet uolare ult̄
a te doctorē tuū Et erūt o-
culi tui uidentes pceptorē
tuū: ⁊ aures tue audiēt vbū
poſt tergū monentis. Hec
uia ambulate i ea: neq3 ad
dexterā neq3 ad ſiniſtram.
Et contaminabis laminas
ſculptiliū argēti tui: ⁊ ueſti-
mentū cōflatilis auri tui: et
diſpges ea ſicut īmundicias
menſtruate.
Rorate celi deſup et nubes
pluāt iuſtū: aperiatur terra
⁊ germinet ſaluatorem.

Emitte agnū dn̄e dn̄atorē tre de petra d'ſti ad montē filie ſyō an̄. Ut cognoſcamus i tra uiā tuā ī oibus gentibus ſalutare tuū. an̄. Da mercedē dn̄e ſuſtinētibus te ut pphē tui fideles īueniant an̄. Lex p moyſē data eſt grā ⁊ ūitas p ieſū xp̄ʒ fcā ē al'a. ad bn̄d an̄. Tu bethleē tra iuda n̄ eris minima: ex te eiʒ exiet dux q̄ regat pplʒ meū iſrael. an̄. Nolite tīer q̄nta ei die uēiet ad vos dn̄s deus nr̄.

Hec an̄ ſi feſtū ſci thome n̄ uenerit i dn̄ica ſēp i eodē feſto cantaṫ hoc mō. dicta oroe feſti cantaṫ tota an̄. Deinde vr̄ v̄. Glīa pr̄i ⁊ Quo ɔpleto itū cātaṫ eād an̄. parus altius. poſtea v̄. Sicut erat. Et iteʒ tercio alti' cantaṫ. Deide vr̄ v̄. oro de dn̄ica. Si v̄o i dn̄ica venerit: q̄a feſti celebratio transfert ad dies ſequētem p̄dcā an̄. cantaṫ i dn̄ica ad bn̄ loco an̄. ſ. Aue maria q̄ transfert ad M' eiuſdeʒ diei dn̄ice. Cātaṫ uero hoc modo. p̄io cātaṫ tota an̄. Deide vr̄ ps. Bened. cū Glīa pr̄i Poſtea iteʒ an̄ cātaṫ paʒ alti' Deinde v̄. Sicerat Et tercio itū alti' cantaṫ. Si v̄o p̄dictū feſtuʒ uenit i q̄tuor tp̄ib' cantaṫ p̄dicta an̄ ſic ſupra dictū ē cū oroe ferie Ad M. an̄. Maria aūt cōſeruabat oīa v̄ba hec cōferēs ī cord ſuo

Feria iiij. q̄tuor tp̄ʒ. Inuit. Prope ē iā dn̄s. Uenite adoremus ps Uenite. Iſtud Inuit cantaṫ cōtinue i feria lib' dieb' uſq; ad vigil' nat dn̄i. Secundum lucam.

In illo t̄. Miſſus eſt gabriel āgelus a deo in ciuitate galilee cui nomē nazareth. ad v̄giēʒ deſponſatam viro cui nomen erat Joſeph de domo dauid et nomen v̄gis maria. Et R̄. Dn̄ ſcā ambroſij ep̄i nt̄al

Latet quidem diuina miſteria nec facile mx ꝓpheticum dictum: quiſquam hominum pot ſcire cōſilium dei. Sed tñ ex certis factis atq; pceptis dñi ſaluatoris poſſum intelligere hoc ꝓpenſioris fuiſſe ↄſilij ꝙ ea potiſſimū electa eſt ut dominum pareret que erat deſponſata viro.

Sciendum ꝙ R̷ia ſubſcripta quarte ꝗnte ꝛ ſexte ferie ac ſabbi cū añis de euuãgelio ad bñd ſēp dñr i ebdõa .iiij. tp̄ꝝ ſuis dieb⁹. Si v̄o feſtū ſcī thõe i aliq̄ dictaꝝ dieruꝫ occurrerit. R̷ia diei illi⁹ oĩ mittūt cuꝫ añ. ad bñ. Q̄ ſi iiij. tp̄a i penultīa ebdõa celebrentur tūc loco dictaꝝ añaꝝ dicunt ad bñd i ultīa ebdõa ſi neceſſe fuerit ille q̄ dicende erant in ſolēnibus diebus: laudibus in ſuis locis remanentibus: que nõ mutantur niſi pro feſto ſcī thome ut ſupra dictū ē. R̷

Clama in fortitudine qui ãnuncias pacē i ierl'ꝫ. Dic ciuitatib⁹ iude ꝛ hitatorib⁹ ſyō: ecce de⁹ nr̄ quē expectabamus adueiet V̷ Super mõteꝫ excelſuꝫ aſcende tu q̄ euuangelizas ſyō exalta i fortitudīe uocē tuā Dic

Cur āt nõ añq; dſpõſaretur ipleta ē. Fortaſſe ne diceret' ꝙ cõcepat ex adulterio. Et bñ utruq; poſuit ſcriptura ut deſpõſata eēꝫ et v̄go. Uirgo ut expers uiril' conſorcij uideret' deſpõſata ne temerata virginitatis adureretur iſtamia cui grauis almis corꝛuptelle uideretur inſigne preferre R̷ Orietur ſtella ex iacob et exurget homo de iſrael et confringet oēs duces alienigenarum. Et erit oīs tr̄a poſſeſſio ei⁹ V̷ Et adorabunt eum omnes reges terre omnes gentes ſuient ei. Et Lectio iij.

Caluit āt dñs aliquos d ſuo ortu q; d mr̄is

pudore dubitare. Sciebat eiꝫ teñaꝫ eſſe v̉gis v̉ecūdiā ⁊ lubricaꝫ famaꝫ pudoris. Nec putauit ort⁹ ſui fideꝫ m̄ris iniurijs aſtruedā. Seruatur itaqꝫ ſācte marie ſic pudore itegra. Ita iuiolabilis opiōe vgitas. Oportet eiꝫ ſcōs ⁊ ab his teſtiōniū h̄re q̄ foris ſunt ¶ Modo ueiet dn̄ator dn̄s. Et nom̄ ei⁹ emanuel vocabitur. Oriet̄ i diebꝫ ei⁹ iuſticia et habūdancia pacis. Et

¶ Prophē p̄dicauerūt naſci ſaluatoreꝫ de virgine maria

Sp̄s dn̄i ſr̄ me euāgelizar̄ paupib⁹ miſit me ¶ Proptē ſyon nō tacebo donec egrediatur: ut ſplēdor iuſt⁹ ei⁹ Ecce ueiet dn̄s ut ſedeat cū pricipib⁹ ⁊ ſoliū gl̄ie teneat ¶ Annūciate pplis ⁊ dicite ecce ds ſaluator nr̄ ueniet.

¶ Miſſus ē gabriel angelus ad mariā v̉ginem deſponſataꝫ ioſeph

Preſta q̄s ōps de⁹ ut redēptiōis nr̄e uentūra ſolēnitas ⁊ p̄ntis nobis uite ſubſidia ꝯferat ⁊ et̄ne beatitudis p̄mia largiatur. P

Ecce āncilla dn̄i fiat m̄ ſcd̄ꝫ v̉bū tuū ¶ Ecce āncilla

Joſeph fili dd̄ noli tiere accipe mariā cōiugeꝫ tuā qđ eiꝫ i ea natū ē de ſpū ſcō ē all'a.

Ecce nom̄ dn̄i ueit d: lōgiquo ardēs furor ei⁹ ⁊ grauis ad portanduꝫ. Labia ei⁹ repleta ſūt idignatiōe ⁊ ligua ei⁹ q̄ſi ignis duorās. Sp̄s ei⁹ velut torrēs in undās uſ ꝙ ad mediū colli. ad pdendas gētes i nihilaꝫ ⁊ frenuꝫ erroris quod erat in maxillis populorum. Egredietur dominus et p̄liabitur cuntra gētes ⁊ ſtabūt pedes ei⁹ ſupra mōtes

oliua℞ ad oriētē Et ele-
uabit̄ ſr̄ ōs colles ꝛ fluēt ad
eū ōs gētes Et.

Canticū erit uobis ſicͭ
uox ſcīficate ſolēni-
tatis ꝛ leticia cordis : ſicͭ q̄
pgit cū tybia: ut itret i mō
tez dn̄i ad fortez iſrael. Et
auditā faciet dn̄s gl̄iā uo-
cis ſue: ꝛ terrorez brachij ſui
oſtēdet i cōminatione furoris
ꝛ flāma ignis deuorantis.
Allidet i turbine ꝛ i lapide
grādis. Precurſor p̄ no
bis igredit̄ agn̄ ſic macl̄a
ſeōz ordiez melchiſedech.
Pōtifex fact̄ ei etnū ꝛ i ſe
culū ſcl̄i. Ipē ē rex iuſtie
cui' gn̄atio n̄ hēt finē Pōti

A Uoce eiz dn̄i
pauebit aſſur v̄ga p
cuſſus. Et erit trāſit̄ v̄g:
fūdat̄ quā reqeſcere dn̄s fa
ciet ſup eū. In tympanis et
cytharis et i bellis pcipuis
expugnabit eos: pparata ē
eiz ab heritophet a rege p
parata pfunda ꝛ dilatata.

Nutrimenta ei ignis: ꝛ ligna
multa. Flat̄ dn̄i ſic torrens
ſulphuris ſuccēdens eā
Uidebūt gētes iuſtum tuū
ꝛ cūcti reges iclitū tuū. Et
vocabit̄ tibi nom̄ nouū qd̄
os dn̄i noiauit Et eris co
rona glīe i manu dn̄i ꝛ dya
dema regni i manu dī tui.
Et
De ſyon ueiet: dn̄s op̄s ut
ſaluū faciat ppl̄z ſuū
Couertere dn̄e aliq̄
tulū ꝛ ne tardes ueire ad
ſuos tuos De ſyō ueiet
regnatur' eſt dn̄s emanuel
magnum nomen eius
Ecce deus meus ꝛ honori
bo eum: deus p̄ris mei et
exaltabo eū Dn̄s legifer
noſter dominus rex noſter
ipe veniet ꝛ ſaluabit nos.
Uigilate aio i p̄xio
eſt dn̄s deus nr̄
Intuemini quantus ſit glo
rioſus iſte qui ingreditur
ad ſaluandos populos.

In illo t. Exurgēs ma
ria abijt ī mōtana cū
feſtiatione ī ciuitatē iude et
itrauit ī domū zacharie et
ſalutauit eliſabet. Et reliq.

Morale ē oib⁹: ut qui
fidē exigūt: fidem a-
ſtruāt. Et iō cū āgl's abſcō
dita nūciaret: ut fid's aſtru
eret̄ exēplo ſeioris ſcie ſte-
rilq3 conceptū virgi marie
nūciauit: ut poſſibl'e dō oē
quod ei placuerit aſſereret.
Ubi audiuit hoc maria nō
q̄ſi icredula d' oraclo: nec q̄ſi
icerta de nūcio: nec q̄ſi dubi
tās de exēplo: ſ3 q̄ſi leta pro
uoto: religioſa p offō: feſtia
p gaudio: in mōtana prex̄.
Quo ei3 iam dō plena niſi
ad ſupiora cū feſtiatiōe con
ſcēderet. Neſcit tarda mo-
limia ſci ſps gr̄a ¶ Emitte
agnū dñe dñatorē t̄re. De
petra dſti ad mōtē filie ſyō
¶ Oñd nobis dñe miam tuā
⁊ ſalutare tuum da nobis.

De petra:
Dicite nos ſcē mul'es
ſedulitatē quā p̄gnā
tib⁹ dbeatis exhibeṙ cogna
tis. Maria q̄ añ ſola ī itimis
penetralib⁹ v̄ſabatᷣ ñ a pu-
blico v̄gitatis pudor: non a
ſtudio aſpitas mōtiū nō ab
offō plixitas itineris retar
dauit: In mōtana v̄gō cum
feſtiatiōe: v̄go offij memor:
iiurie imemor: affcū uigēte nō
ſexu relicta prexit domo
Rorate celi deſup: ⁊ nubes
pluāt iuſtū Apiaṫ t̄ra ⁊ ger
minet ſaluatorē ¶ Emitte
agnu3 dñe dñatore3 t̄re: de
petra deſti ad monte3 filie
ſyon. Apiatur.
Dicite v̄gīes nō circū
curſare p alieās eos:
nō demorari in plateis: nō
aliquos ī publico cōmiſcere
ſmoēs. Maria ī domo ſera
feſtiat ī publico: maſit apd
cognata3 ſuam etiā tribus
meſib⁹. Et ei3 q̄ pp officiu3
venerat imberebat officio.

Manſit t̃bus menſibus ñ
qḋ dom⁹ eā delectaret aliēa
ſed q̇a frequenti⁹ videri in
publico diſplicebat ¶ Ger
minauerīt cāpi heremi ger
men odoris iſrael: q̇a ecce
ds nr̄ cum v̄tute veiet. Et
ſplēdor ei⁹ cū eo Ex ſyō
ſpēs decoris ei⁹ ds nr̄ ma-
nifeſte ueiet. Et
Cōſtantes eſtote videbitis
auxiliū dn̄i ſup uos
Ad te dn̄e leuaui aīaȝ meā
veni et eripe me dn̄e ad te
ↄfugi ¶ Uei dn̄e ꝛ noli tar
dare relaxa facinora plebis
tue iſrael. ¶ De⁹ a libano
ueiet ꝛ ſplēdor ei⁹ ſic lumē
erit ¶ Ego aūt ad dn̄ȝ aſp
iciaȝ ꝛ expectabo deū ſalua
toreȝ meū ¶ Ex quo
facta ē uox ſalutatiōis tue
i auribus meis exultauit in
gaudio īfans i utō meo aīa
Excita q̄s dn̄e
potentiaȝ tuaȝ ꝛ ueī
ut q̇ in tua pietate cōfidūt
ab omni citius aduerſitate
liberent. Qui vi.

Ecce cōpleta

Aue maria
Ecce cōpleta ſūt oīa q̄ dc̄a
ſūt p āgl'ȝ de virgie maria

Anno q̇ntodecio ipiꝰ
tiberij ceſaris pcurā
te pōcio pilato iudā Et ℟

Redēptoris pāris
quo tp̄re verbum p
dicationis accepit medīāto
roāne rei publice pricipe ꝛ
iudē regib⁹ deſignat cū ol
Anno q̇ntodecio ipiꝰ tibe-
rij ceſaris pcurante pōcio
pilato iudā: tetrarcha autē
galilee herode. philippo aūt
f̄r̄e ei⁹ tetrarcha yturee: ꝛ
traconitidis regiōis. ꝛ lyſa
nia abiline tetrarcha: ſub
pricipibus ſacdotū anna ꝛ
chaypha fc̄m ē v̄buȝ dn̄i ſ
iohēȝ zacharie filiū i d'to.

Qr eis illū p̄dicare ueiebat
q̄ ex iuda quoſdā ⁊ multos
ex gētib⁹ ꝯdēptūr⁹ erat: p
reges gētiū et p̄ncipes iude
oꝝ p̄dicatōi ei⁹ tp̄a deſi-
gnant. ℟ Egredieť v̄ga de
radice ieſſe: ⁊ flos de radice
ei⁹ aſcendet. Et erit iuſticia
cīgulū lūboꝝ eius: ⁊ fideles
cīctoriū renuꝫ ei⁹ ℣ Et req̄
eſcet ſr̄ eū ſp̄s dñi: ſp̄s ſapiē
⁊ itellectus: ſp̄s ꝯſilij ⁊ for-
titudinis. Et. Lectio vj.

Qr āt gētilitas colligē-
da erat et iudea pro
culpa pfidie diſpgēda: ipſa
quoꝗ deſcriptio t̄reni pri-
cipat⁹ oñdit. Qm̄ ⁊ ī roma
na re publica. vnus p̄fuiſſe
deſcribit: ⁊ ī iude regno p
q̄rtā p̄tē p̄līmi p̄icipabāt.
℟ Radix ieſſe qui exurget
iudicare gētes i eum gētes
ſp̄abunt. Et erit nomē eius
b̄ndictū ī ſc̄la. ℣ Sup ip̄m
ꝯtiebūt reges os ſuū ipſuꝫ
gētes dep̄cabūt. Et.
Vōce t r e s re- liij.

dēptoris nr̄i, di. Ue rex iuē
ī ſeips diuīdit deſolabi. Liq̄t
ergo q̄ ad finē regni iudea
p̄uenerat: q̄ tot regib⁹ om-
ia ſubiacebat. Apte quoꝫ n̄
ſolū q̄d regib⁹ ſꝫ q̄d et ſa-
cerdotib⁹ actū ſit ōmōſtrať
Ut q̄a illuꝫ iohēs baptiſta
p̄dicaret q̄ ſit rex ⁊ ſacerdos
exiſteret: Lucas euāgeliſta
p̄dicatiōis ei⁹ tp̄a p regnū
⁊ ſacerdotiū deſignaret. ℟
Ueni dñe ⁊ noli tardare re
laxa facinora plebi tue. Et
reuoca diſpſos ī t̄rā ſuaꝫ. ℣
Excita dñe potētiā tuam ⁊
ueni ut ſaluos facias nos Et
Ad laud an̄ de fer. ſ. an̄.
Benigne fac Luꝫ ſuis ps.
Sꝫ ad cāticū ſabbī p̄xi p̄ce
dent nat̄ dñi an̄ Expecteť
ſep̄er dī niſi vig̃ dce nat̄.
ī ſabbō euenit. Et tunc an̄
Expecteť. Vl ad cāticum in
ſabbō ebdē precedētis an̄
Expecteť ſic pluuia eloq̄uꝫ
meū ⁊ deſcēdat ſr̄ nos ſic roꝛ
de⁹ nr̄. Cāticū Audite ce.

¶ Quō fiet iſtud angl'e ōi q̄a uīꝝ ī ꝯcipiēdo nō ꝑtuli audi maria uirgo xp̄i Sp̄s ſc̄s ſuēiet ī te ⁊ v̄ t⁹ altiſſimi obūbrabit tibi.

D E⁹ q̄ ꝯſpicis q̄a ex nr̄a prauitate affligimur ꝯcēd ꝓpiti⁹: ut ex tua uiſitatōe ꝯſoleur. Qui ui.

H Rēs ſic nos exiſtiet hō ut miſtros xp̄i et diſpēſatores miſterioꝝ dei hic iā q̄rit īnt diſpēſatores ut fidel' q̄s iueniat.

E Xcita dn̄e potētiam tuā ⁊ ueni: ⁊ mag̃ nobis v̄tute ſuccurre: ut p auxiliū gr̄e tue: qd nr̄a pctā ꝑpediūt idulgētia tue ꝓpitiationis accelleret Qui ui

Ecce ueiet rex Occurram⁹ obuiā ſaluatori nr̄o ¶ Uēite

E T orauit ezechias ad dn̄z dicēs. Dn̄e exercituū d̄s iſrl': q̄ ſedes ſr̄ cherubiꝫ: tu es d̄s ſolus oiuꝫ regnoꝝ t̄re. Tu feciſti celū ⁊ t̄ram. Jnclina dn̄e aurē tuā: ⁊ audi aꝑi oclos tuos dn̄e ⁊ uide: ⁊ audi oīa v̄ba ſēnacherib q̄ miſit ad blaſphemādū deū uiuētē ¶ Canite tuba ī ſyō uocate gētes ānūciate ppl'is ⁊ dicite. Ecce d̄s ſaluator nr̄ adueniet ¶ Annūciate et auditū facite: loquimini et clamate. Ecce

V Ere eiꝫ dn̄e d̄ſtas ſecerūt reges aſſyrioꝝ t̄ras ⁊ regioēs eaꝝ ⁊ dederūt deos eaꝝ igni. Nō eiꝫ erāt dij: ſꝫ opa manuū hoīnum ligna ⁊ lapidēs ⁊ ꝯminuerūt eos. Et nc̄ dn̄e d̄s nr̄ ſalua nos de manu ei⁹: ⁊ cognoſcant oīa regna t̄re q̄a tu es dn̄s deus ſolus ¶ Nō auferetur ſceptrum de iuda et dux de femore eius donec ueiat q̄ mittendus eſt. Et ipē erit expectatio gētiū.

pulchriores ſūt oculi eius vino:
et dentes eius lacte candidio
res. Et

ET miſit yſaias filius
amos ad ezechiā di-
cens. Hec dic dn̄s deus iſrl̄. q̄
qđ rogaſti me de ſennacherib
rege aſſyriorꝝ: hoc ē v̄bum
qđ locutus ē dn̄s ſr̄ eū. De-
ſpexit te: ſubſānauit te v̄go
filia ſyon: poſt te cap̄ mouit
v̄go filia ierl̄m: cui exprobra-
ſti et quē blaſphemaſti: et ſup
quē exaltaſti uocē tuā: et le
uaſti altitudinē ocl̄orꝝ tuorꝝ
ad ſcm̄ iſrl̄. ¶ Me oꝫ minui
illū aūt creſcere. Qui poſt me
uenit an̄ me fcūs ē: cuius n̄ ſum
dignus corrigiā calciamēti eius
ſoluere. ¶ Ego baptizaui
uos aq̄ ille autē baptizabit
uos ſpū ſcō. Qui

VOs inq̄ ſ
uoco o iudei q̄ uſq̄ in
hodiernū diē negaſtis filiū
dei. Nōne uos dicebatis illa: qn̄
uidebatis eū miracla facien
tē atq̄ temptātes dicebatis.

Quouſq̄ aīas nr̄as crucias.
Si tu es xp̄s dic nobis pa
lā. Ille aūt ad cōſiderationē
miraculorꝝ nos inuitabat di-
cens Opa q̄ ego facio ipſa
teſtioniū phibent de me: ut
xp̄o teſtioniū dicerēt nō v̄
ba ſꝫ fcā. Uos aūt agnoſcen
tes ſaluatorē q̄ opabat ſa-
lutē i medio ur̄e tre aditiē
tes in malo aiſtis. Tu de te
ipo dicis teſtioniū. Teſtio-
niū tuū nō ē uerꝝ. ¶ Naſcet
uobis puulus et uocabit deus
fortis. Ipe ſedebit ſr̄ thro-
nū dd pr̄is ſui et ipabit cuius
ptās ſr̄ humerꝝ eius. ¶ In ipo
bn̄dicet oēs tbus tre oēs gē
tes ſuiēt ei. Ipe

SEd ad hec ille qđ uo-
bis reſpōdit aduertere
noluiſtis. Nōe ſcriptū ē i le
ge ur̄a q. duorꝝ hoiū teſtio
niū v̄ū ſit. Preuaricatores le
gis itēdite legē. Teſtiōꝫ qri
tis d̄ xp̄o. In lege ur̄a ſcrip
tū ē q. duorꝝ hoiū teſtiōꝫ v̄
ū ſit. Procedāt ex lege ur̄a

nõ tm̄ duo ſed ēt plures te
ſtes xp̄i: ⁊ dūcāt auditores
legis ⁊ n̄ factores. Ecce iā
uenit plenitudo tp̄ris i quo
miſit de⁹ filiū ſuū i t̄rᷓs na
tū d mul̄re fc̄ȝ ſub lege: ut
eos q̄ ſub lege erāt redimēt
Propt̄ nimiā caritatē ſuā
q̄ dilexit nos ds filiū ſuum
miſit in ſimilitudīeȝ carnis
pcc̄i. Ut
Sic yſaias teſtioniū d̄
xp̄o. Ecce i ſit v̄go i
ute͛o ↄcipiet ⁊ pariet filiuȝ ⁊
uocabit̄ nomē ei⁹ emanuel
qd̓ ē īt̄ptatū nobiſcū deus.
Accedat ⁊ ali⁹ teſtis Dic ⁊
tu ier̄mias teſtioiū de xp̄o
Hic ē iq̄t ds nr̄ ⁊ n̄ extiabr̄
ali⁹ ad illū. Hic adinuenit oēȝ
uiā ſcie ⁊ dedit eā iacob pu
ero ſuo ⁊ iſrl̄ dilecto ſuo
Uirgo iſrl̄ reuert̄e ad ciui-
tates tuas Uſq̄ȝquo dolēs
auert̄is gn̄abis dn̄ȝ ſaluato
rē oblationē nouā ī t̄rᷓs ā-
bulabūt hoīes ī ſaluatōȝ
In caritate tua ppetua di-

lexi te iō attraxi te miſerās
tui. Uſq̄ȝ.
Anno q̄ntodecīo īpij
tiberij ceſaris p̄curā
te pōcio pilato iudā Et ce.
Dicebat iohēs
ad turbas q̄ exibant
ut baptizaret̄ ab eo geīmia
uiparū q̓s oñdit nobis fuge
re a uēt̄a ira. Uet̄a eiȝ ira ē
aiaduerſio ultiois extreme
q̄ȝ tē peccōr fugere n̄ ualet:
q̄ nuc ad lam̄ta pn̄e nō re
currit. Iuraui dīc dn̄s ut
ulcī ⁊ iā n̄ iraſcar ſ͛ tn̄ mō
tes eiȝ ⁊ colles ſuſcipiēt iu-
ſticiā meā Et teſtm̄ pacis
erit i t̄erīȝ Iux ē ſal⁹ mea
ut ueniat ⁊ iuſticia mea ut
reuelet̄ Et
Et notādū qd̓ male ſo
boles maloȝ pc̄tū ac
tiōē ȝ imitātes genimia ui
paȝ uocant̄. Qr p hoc qd̓
bois inidēt eoſq̄ȝ pſequūt̄:
q̄ quibuſdā mala retbuūt q̄
leſiones pc̄is exq̄rūt qm̄ i
hijs oībus priorum ſuoruȝ

carnalium uias ſequunt̃. q̃ ..
uenenati filij de uenenatis
parentibus nati ſunt. ¶ Nõ
diſcedimus a te uiuificabis
nos dñe: nomen tuũ inuo-
cabimus. oñde nobis facieȝ
tuaȝ. Et ſalui erimus.
Memẽto nr̃i dñe i bñplaci
to ppl̃i tui uiſita nos in ſa-
lutari tuo. Et ſal.

Sed q̃a iã peccauim⁹
q̃a uſu male ↄſuetu-
dinis inuoluti ſum⁹: dicat q̃d
nobis faciendũ ſit ut fugere
a uẽtã ira ualeam⁹. Seq̃r.
Facite ergo fructus dignos
pñie. ¶ In q̃b⁹ ṽbis notãdũ
ẽ q̃ dicus ipõſi non fructuſ
pñie ſed dignos pñie amo-
net eẽ faciẽdos ¶ Intuemi
quãt⁹ ſit iſte q̃ igreditur ad
ſaluãdas gentes ip̃e eſt rex
iuſtie. Cui⁹ gñató ñ bẽt fieȝ
¶ Precurſor p̱ nobis igre
ditſ ſcd̃ȝ ordĩeȝ melchiſedech
põtifex fact⁹ ẽ ĩ etnũ. Cui⁹ ..
¶ Canite tuba
i ſyon q̃a ppe eſt dies dñi

ecce ueniet ad ſaluandũ nos
all'a all'a. ¶ Dñs regñ ..
¶ Ecce ueiet deſiderat⁹
cũctis gentibꝫ ⁊ replebitur
gl'a domus dñi all'a.
Iubila. ¶ Erunt prãua i-
directa ⁊ aſpera in uias pla
nas ueni dñe ⁊ noli tardar̃
all'a. Deus deus me⁹
Dñs ueiet occurrite illi di-
centes: magnũ pricipium ⁊
regni ei⁹ nõ erit finis. deus
fortis dñator priceps paciſ
all'a al'. ¶ Bñdicite.
Oñs ſmo tu⁹ dñe a regali
bus ſedibꝫ ueiet al'. ¶ Laud
¶ Frẽs ſic uoſ.
Aue maria g. p. d. t. b. tu i
mulieribꝫ all'a ¶ Fratres
ſic uos

Mihi ãt p̱ mĩmo ẽ ut
a uobis iudicer aut
ab hũano die ſꝫ neꝗ me ipꝫ
Iudico. Itaq̃ȝ nõ ã tẽp̃s iudicare
quo adusq̃ȝ ueniat dñs qui
et illuiabit abſcondita tene
brarũ et maifeſtabit cõſilia

cordium et tunc laus erit vnicuiqꝫ a deo
Canite tuba Dixit dn̄s
Fr̄es ſic nos
Joſeph fili dauid noli tiere accipere mariaꝫ ↄiugē tuaꝫ quod eiꝫ i ea natū eſt d ſpu ſcō eſt all'a
Aue maria
Habitationē tuam et ingreſſum tuū ꝛ itroitū tuū ego cognoui. ꝛ iſaniā tua contra me eſt. Cūꝫ fureres aduerſum me ſupbia tua aſcēdit i aures meas. Ponā ergo circulum in narib⁹ tuis ꝛ frenū i labijs tuis: ꝛ reducam te in viā p quaꝫ veniſti. Tibi aūt hoc erit ſignū Comede hoc āno q̄ ſponte naſcunt: et in āno ſcdo pois veſcere
In anno autem tcio ſeiate ꝛ metite ꝛ plātate vineas ꝛ comedite fructus earū. Et mittet id qd̄ ſaluatū fuerit d domo iuda ꝛ quod reliquū eſt radicem deorſu: ꝛ faciet fructū ſurſum q̄a de ieruſalē exibunt reliq̄e ꝛ ſaluatio de monte ſyon. Zelus dn̄i exercituū faciet iſtud
Propt̄ea hec dic dn̄s d rege aſſyrioꝝ. Nō intrabit ciuitatem hanc: et non iaciet ibi ſagittā ꝛ non occupabit eam clipe⁹ ꝛ nō mittet i circuitu ei⁹ aggerem. In via qua venit per eam reuertet : ꝛ ciuitatem hāc nō ingredict dicit dn̄s Et pregā ciuitatē iſtam ut ſaluē eam ppt̄ me ꝛ pp dauid ſuū meum
Egreſſus eſt aūt angelus dn̄i ꝛ pcuſſit i caſtris aſſyrioꝝ cētū octoginta q̄nqꝫ milia Et ſurrexerūt mane et ecce oia cadauera mortuoꝝ. Et egreſſ⁹ eſt ꝛ abijt. Et reuerſus eſt ſēacherib rex aſſyrioꝝ ꝛ hitauit i niniue. Et factū eſt

cũ adoraret i těplo neſrach
dñ ſuũ ad zamelech ſaraſar
filij ei⁹ pcuſſerũt eũ gladio
fugerũtq; i trã arach ⁊ re
gnauit aſſaradon. fili⁹ eius
pro eo.

IN dieb⁹ ill'. Egrota
uit ezechias uſq; ad morté
Et itrauit ad euz yſaias et
dixit ei. Hec dicit dñs. Di
ſpone domui tue q̃a morie
ris tu ⁊ nõ uiues. Et cõuer
tit ezechias faciem ſuaz ad
parietez ⁊ orauit ad dñz et
dixit. Obſecro dñe memto
q̃ſo quõ ãbulaueriz corã te
i ṽitate ⁊ i corde pfecto: et
qđ bonũ ẽ ocul' tuis feceri.
Et fleuit ezechias fletu ma
gno.

ET factũ eſt ṽbũ dñi
ad yſaiaz dicẽs. Uadẽ
⁊ dic ezechie. Hec dicit do
min⁹ ds dd priſ tui. Audi
ui oroẽ tuaz ⁊ vidi lacrias
tuas Ecce ego adiciã ſuper
dies tuos q̃ndeci ãnos. Et
de manu regis aſſyrioꝝ ẽruã te ⁊ ciuitatẽ iſtã: ⁊ pro
tegam eam.

HOc ãt tibi erit ſignũ
a dño: q̃a faciet dñs
ṽbũ hoc qđ locut⁹ ẽ. Ecce
ego reuerti faciaz umbraz
linearuz p q̃s deſcẽderat in
orologio achaz in ſole re
troꝛſu decẽ lineis: ⁊ reuerſ⁹
eſt ſol decẽ lineis p gradus
quos deſcenderat.

SCriptura ezechie re
gi: iude cũ egrotaſſz
et cõualuiſſet de ĩfirmitate
ſua Ego dixi idimidio dieꝝ
meoꝝ uadã ad portas iferi
Queſiui reſiduũ ãnorũ me
orũ. Dixi ñ videbo dñz dñi
i t̃ra uiuent ũ ⁊c̃. Et iuſſit
yſaias ut tolleret maſſaz d̃
ficis ⁊ cathaplaſmarẽt ſup
uuln⁹ ⁊ ſanaret. Et dix̃ eze
chias. Quod erit ſignum
q̃a aſcẽdã i domũ dñi

IN tpr̃e illo miſit m a
rodach. baladaz fili⁹
baladã rex babiloĩs libras
et munera ad ezechiam.

12

Audierat enim q egrotaſſet et conualuiſſet: letatus eſt autem ſuper eis ezechias: et oſtendit eis cellam aromatum et argenti et auri: et odoramentorum et vnguenti optimi et oēs apothecas ſupellectil ſue ꝛ vniuerſa que iuēta ſunt ī theſauris eius.

Notādū q ſi vig̃ nat dñi venit ī dñica: off.n fit hoc mō. Inuit de vig̃ hymn᷒ d aduētu ant̃ ꝑis v̄ et leč. et R̄ ī p̄io nocť ꝛ ī ſcđo dūr de dñica. In tčio v̄o nocť an̄ ī pſl d dñica v̄ d vig̃. Tres leč de omel vig̃ cuꝫ R̄ijs ſuis: Laudes v̄o d vig cū ꝯmeō. d dñica. Silr ā p totū diēꝫ cātant ꝛ legunť de uig̃. An̄ v̄o de laudib᷒ dñice dūr ad lau. ſabbi p̄tedētis: ita tñ q ad canticuꝫ ſabbi Audite celi dr̄ an̄ Expectetur ꝛ ad bnō an̄. Ecce cōpleta ſūt Item notādū: q ſi nat dñi die dñico venit q̄tuor tp̄a celebrant ī penitēcia ebdōa: q̄a tūc ī ſabbato an̄ nat agit offꝫ d vig Ultio die ante uig̃ nat dñi ueſpe p mortuis n̄ dūr Ad mat uig̃ nō dr̄ offm beate v̄gis marie ſꝫ reſuit p᷒ ocť nat ꝛ dr̄ uſqꝫ p᷒ ꝯpletoriū an̄ uig̃ ephie. Deide nō dr̄ uſqꝫ p᷒ ocť ephie. De ſpālibus an̄ laudū q̄ ponūt an̄ nat dñi fiat ſic ī ſubſcriptis vij. tabul ꝯtieť. Pria tabl'a

In āno illo ī quo nat dñi ī dñica ueielt[illegible] ſequētez tabulā pcedant. Feria q̄rta tēte ebdōe aduēt' ad lau ꝛ p hō diei an̄ Prophete p̄redi. cuꝫ ſuis an̄. Ad bn̄. an̄ Miſſus ē ga. Ad M an̄ Ecce ācilla do Feā v. ad lau an̄ Tibi ſoli Cū reliq̄s de pſal. ad bn̄ ā Cōſolamini ad Ma an̄ Letamini Fer vj. ad l. an̄. Spū p̄ici. Ad bnō an̄. Ex quo fcā eſt ad M an̄ O ſapiā Sabbō ad l. an̄

Benigne fac. Ad cāticū an
Expectetur. ad bn̄d an̄.
Quomō fiet ad M ā. O
adonay. Dnīca iiij. ad l.
ꝛ per ho. an̄ Canite tuba
ad bn̄ an̄ Aue maria ad
M an̄ Joſeph Feria ij.
q̄rte ebdē aduēt⁹ ad laud ꝛ
p ho. ā. Ecce veniet ad be
an̄ Egrediet ad M. an̄
O radix ieſſe Fer iij. ad l
ꝛ p hoī an̄. Rorate celi.
ad bn̄d an. Tu bethleem
ad M. an. O clauis dd.
Fer iiij. feſtū ſci thōe i lau
ad ōmo. aduēt⁹ an. Nolite
time ad M. an. O oriēs
feria v. ad lau ꝛ p hoī an.
De ſyon ad bn̄ an. Vigi
late aio ad M. an O rex
Fer vj. ad lau ꝛ p hoī an̄t.
Cōſtantes ad bn̄ an Ecce
ꝯpleta ad M. ā. O hema
nuel Sabbō vigil. nat dn̄i
ad lau et p hoī an. Judea
ꝛ ierlz. Ad bn̄ an Crastina
ſie ſol ad M. ā. Dū ortꝰ
fuerit. Tabula ſcda.

In āno illo i quo nat
dn̄i. Fer ij. ueniet fiat
ſic i ſequēti tabula ꝯtinet.
Fer v. ſcdē ebdē aduēt⁹ ad
lau ꝛ p ho. an. De ſyō ue
ad bn̄ ā Vigilate ad M ā
Quip⁹ mē ueit Fer vj. ad
lau ā. Spū pricip ad bn̄ ā
Dicite puſill ad M. an̄
Cātate dō Sabbō ad l. ā
Benigne fac. ad bn̄d an.
Leuabit dn̄s. Ad M. an.
O ſapia Dnīca iij. ō aduē
tu ad lau ꝛ p ho. an Veniet
dn̄s ad bn̄ an. Sup ſoliū
ad M an Beata es maria
Fer ij. tcie ebdē ad lau. et
p hoī an ¶ Ecce ueiet dn̄s
ad bn̄d an. Egrediet ỽga
ad M a an̄t. O adonay ꝛ
Fer iij. ad lau ꝛ p hoī an.
Rorate celi ad bn̄ ā. Tu
bethleē ad M ā O radix
Feria iiij. ad lau. ꝛ p ho an
Prophe p̄di ad bn̄d an̄t.
Miſſus eſt ad M an̄t O
clauis dd Fer v. feſtū ſci
thōe ad ꝯmeō. aduent⁹ an.

Nolite timere. Ad ueſp. ad
cōme. ad M. an. O oriens.
Fer. vj. ad lau. & p hō. an.
Conſtātes. Ad bñ. an. Ex
quo facta ē. Ad. M. an. O
rex getiū. Sabbō ad lau.
& p hō. an. Canite tuba.
cantl. an. Expectetur ad bñ
an. Ecce completa. ad. M
an. O hemanuel. Dñica
iiij. an. uigil. nat. dñi. ad lau.
& p hō. an. Judea & ierl'm.
Ad bñ. an. Orietur. ad ꝯme.
de dñica. an. Aue maria.
Tabula tertia.

In āno illo i quo nat.
dñi. fer. iij. ueniet p-
cedatur ſcḋ ſupſcriptā tabu
lam. Fer. vj. ſcḋe ebdē aduē
tus ad lau. & p hō. an. Cō
ſtantes. Ad bñ. an. Dicite
puſill. ad. M. an. Cantate
dño. Sabbō ad lau. an. Be
nigne. Ad bñ. an. Leuabit
dñs. Ad. M. an. O ſapia.
Dñica. iiij. ad lau. & p hō. ā
Ueniet dñs. ad bñ. an. Sup
ſol. ad. M. ā. Bta es maria

Fer. ij. ſcḋe ebdē aduentus
ad lau. & p hō. an. Ecce ue
niet. ad bñ. an. Egreditur.
ad. M. an. O adonay. Fer.
iij. ad lau. & p hō. an. Rora
te celi. ad bñ. an. Tu beth
leem. ad. M. an. O radix.
Fer. iiij. ad lau. & p hō. an.
Prophē pdi. Ad bñd. an.
Miſſus eſt. Ad. M. an. O
clauis. dd. Fer. v. ad lau. &
p hō. an. De ſyon. ad bñ.
an. Uigilate. ad. M. ā. Ori
ens. Fer. vj. feſta ſci thome
p ꝯme. ad ueſp. an. Nolite
time. An ueſ. an. O rex gē
tius. Sabbō ad lau. an. Be
nigne fac. ad cātica. an. Ex
pectet. ad bñ. an. Quo fiet
ad. M. ā. O hemāuel. Do
mica. iiij. ad lau. & p hō. an.
Canite tuba. Ad bñd. an.
Ecce cōpleta. Ad. M. an.
Aue maria. Fer. ſcḋa uigil.
nat. dñi. ad lau. & p hō. an.
Judea & ierl'm. Ad bñd. an.
Orietur. Ad. M. an. Dum
ortus. Tabula quarta.

IN ãno illo i quo nat
dñi. Feria qrta ueiet
fiat sic i seqnti tabula ꝯtiet
Sabbõ scõe ebõe aduent⁹
ad lau an̄ Benigne ad cã
ticũ ã Expectet ad be. ã.
Laudabit dñs ad aDa. an̄
Ante me nõ ẽ. Dñica iij.
de aduẽtu ad lau ꝛ p ho ã.
Ueniet dñs ad bñ an̄ Sī
solis ad aD ã Btã es ma
Feria ij. tcie ebõe ad lau ã.
Mĩtet ad be ã Dic dñs
ad aDa an̄ O sapientia
Feria tcia ad lau ꝛ p ho an̄
Rorate celi. ad bñõ an̄.
In bethleez ad aDa an̄.
O adonay Feria qrta ad
lau ꝛ p ho an̄ Prophẽ p̄
ad be ã Missus ẽ ad aD ã
O radix Fer. v. ad lau et
p ho an Cõstãtes ad be ã
Ex quo fcã ẽ ad aDa an̄
O oriens Sabbõ festũ sci
thõe ad be. p ꝯmeõ adue ã
Nolite tīere Ad aD. añt.
O rex gentiũ Dñica qrta
ad l. ꝛ p ho ã Canite tuba.

ad beneo an̄. Aue maria
ad aD an Joseph fili dd.
Fer ij. iiij. ebõ ad l ꝛ p ho ã
Ecce veniet ad bene. añt.
Ecce ꝯpleta. ad aD. añt.
O hemanuel Feria tercia
vigil nat dñi ad l ꝛ p ho ã
Judea ꝛ ierl'z Tabl'a. v.
IN ãno illo i quo nat
dñi. Fer. v. veiet fz
seqntẽ tabulã pcedat Fer
ij. tcie ebõe aduẽt⁹ ad lau ꝛ
p ho ã Ecce veiet ad be ã
Egrediet ad aD an Btãz
me dicent Fer iij. ad lau.
ꝛ p hoꝛ an Dele domine
ad be ã. cõsurge ad aD. ã
O sapia Fer iiij. ad lau. ꝛ
p hoꝛ añt Prophete pdi.
ad be ã Missus ẽ ad aD ã
O adonay Fer. v. ad lau
ꝛ p hoꝛ añt De syon ne.
ad bñ an Uigilate animo
ad aD. añt. O radix iesse
Fer vj. ad lau ꝛ p hoꝛ añt.
Cõstãtes ad be ã Ex quo
fcã ẽ ad aD. an O clauis
Sabbõ ad lau ã Benigne

ad canticū. an. Expectet.
ad bn̄. a. Quō fiet ad. M.
an. O orieñ. Dn̄ica. iiij. ad
lau. ⁊ p hō. an. Canite tuba
ad bn̄. an. Nolite timē ad
M. an. Aue maria. Fer. ij.
in qua trāſfertur feſtū ſcī
thome. ad bn̄. a. Dicit dn̄s
In ueſ. ad ꝯme. aduēt. an.
O rex getiū. Fer. iij. ad lau
⁊ p hō. an. Rorate celi. ad
bn̄. an. Ecce ꝯpleta ad. M.
an. O hemanuel. Fer. iiij.
uigil. natiuitatis dn̄i. ad lau
⁊ p hō. an. Judea ⁊ ierl'm.
Sexta tabula.

In āno illo ī quo nat
dn̄i. fer. vj. ueniet ſi
at ſ ē in ſequēti tabla ꝯtinet
Fer. ij. iij. ebdē aduētus. in
q̄ trāſfert feſtū ſcē lucie in
lau. ad ꝯme. aduentus. an.
Egreditur. Explecto uero
offō bte lucie cū ꝯme. aduē
tus dnr. an. lau. ij. fer. ſine
nota cū ſuis ps. tn̄. j. an.
Ecce ueniet dn̄s. Cū ſuis
an. ut in breuiario ꝯtinet.

In ucā ad ꝯme. aduēt. an.
Btam me dicet. Feria ſcda
ad lau. an. Deleo domine.
ad bn̄. an. Cōſurge ꝯſurge.
ad. M. an. Eleuare eleuāre.
Fer. iiij. ad lau. ⁊ p hō. an.
q ad bn̄. a. Miſſus
eſt. ad. Mag. an. O ſapiē.
Feria. v. ad lau. ⁊ p hō. an.
De ſyō ad bn̄. ā. Vigilate
aio. ad. M. an. O adonay.
Fer. vj. ad lau. ⁊ p hō. an.
Conſtantes ad bn̄. an. Ex
quo facta ē. ad. M. an. O
radix. Sabbato. ad lau. an.
Benigne ad cātic. an. Ex
pectet. ad bn̄. an. Quō fiet
ad. M. an. O clauis. Dn̄i
ca. iiij. ad lau. ⁊ p hō. an.
Canite tuba. ad bn̄ḋ. an.
Aue maria. ad Mag. an.
Joſeph fili dauid. Fer ſcda
iiij. ebdē feſtū ſcī thom.
ad lau. p ꝯme. aduent. an.
Nol te timēr. ad. M. a. O
oriēs. Fer. iij. ad lau. ⁊ p hō
an. Rorate celi. ad bn̄. an.
Tu bethleem. ad. M. an.

O rex gẽtiũ Fer ꝗrta ad lau ⁊ p ho ã Prophẽ p̃di. ad bñõ an̄. Ecce ꝯpleta ad Mag̃ ã O hemanuel Fer v. vigil nat dñi ad l. ⁊ p ho an. Judea ⁊ ierl'm cum ſuis añ. Ad bñõ an̄. Orieſ ad M ã Dñ ort⁹

I Tabula vij.
N ãno i quo nat dñi ſabbõ ueiet ſcdz ſequẽtem tabulaz pcedat. Feria tcia tcie ebdõe aduẽt⁹ ad l. ⁊ per ho ã Rorate celi ad be ã In bethleez Ad M. an̄ Eleuare eleuare Fer ꝗrta ad l. ⁊ p ho ã amplius la ad beã Miſſ⁹ ẽ ad M ã Ecce ancilla Fer v. ad l ã Tibi ſoli ad be an̄ Con ſolami ad M ã O ſapia Fer vj. ad lau ⁊ p ho an̄. Conſtãtes ad be. an Ex quo fcã eſt Ad Ma. an̄. O adonay Sabbõ ad l. ã Benigne ad canticum an̄ Expectetur Ad bene. an̄ Quõ fiet. ad M an̄ O radix. Dñica iiij. ad l ⁊ p ho ã Caite tuba ad be. ã Aue maria. Ad Ma. añt Joſeph fili dd. Feria ſcda ꝗrte ebdõe ad lau ⁊ p ho an Ecce ueniet. Ad bñ an̄. Egredietur. Ad Ma. an O clauis dd Fer iij. feſtũ ſcĩ thõe i lqu p ꝯmeõ. ad- uent⁹ añt. Nolite timere In veſp p ꝯmeõ. aduẽt⁹ ã O oriens Fer ꝗrta ad l. ⁊ p ho an Prophete p̃di. ad bñ an Ponaz in ſyon. Ad M an O rex gentiũ. Fer v. ad lau ⁊ p hoꝫ añt. De ſyõ ueiet Ad bñ añt. Ecce ꝯpleta ad Ma. añt. O hemanuel Fer vj. vigi nat dñi ad lau ⁊ p hoꝫ añt Judea ⁊ ierl'z ad bene. an Orieſ ad M ã Dñ ort⁹. In vigil nat dñi. Inuit. Hodie ſcietis ꝙa ueiet dñs Et mane vidbitis glãz ei⁹ p̃s Uenite Hymn⁹ d ad uẽtu añt ⁊ pſal. d feria. ℣. Hodie ſcietis ꝙa ueiet dñs

Et mane uidebitis gl'iā ei⁹

Cum eſſet /

deſpōſata mr̄ maria ioſeph an̄q̄z cōueniret̄ iuenta ē i vt̄o hn̄s de ſpū ſācto Et ℟.

Que fuit nccitas ut deſpōſata eēt maria ioſeph niſi ppea q̄ts hoc ſacramētū dyabolo celaret̄ et ille malign⁹ fraudis ɔmēta aduerſus deſpōſatā v̄ginē nulla peit⁹iueniſſet. Uel iō deſpōſata fuerat ioſeph ut nato īfanti uel ip̄i marie curam videret̄ gerere ioſeph ſiue i egiptū iens: ul' īde denuo rediens. Jō deſpōſata fuit ioſeph n̄ tn̄ i cōcupiſcētia iūcta ¶ Scificami hodie ⁊ eſtote pati q̄a die craſtina uidebitis maieſtatē dei i uobis ¶ Hodie ſcietis q̄a veniet dn̄s et mane uidebitis Maiſtatez

Mater inq̄t ei⁹ mater imaculata: mr̄ icorrupta mr̄ itacta. Mater ei⁹ Cui⁹ ei⁹. Mr̄ dei vnigeīti dn̄i: ⁊ regis oīuz plaſmatoris ⁊ creatoris cūctoꝝ. Illi⁹ q̄ i celis ſine matre ⁊ i trāē ſine pr̄e. Jp̄i⁹ q̄ i cel' ſecūdū diuinitatez i ſinu ē pr̄is: ⁊ i tris ſ̄z corporis ſuſceptōez i ſinu ē mr̄is ¶ Conſtātes eſtote uidebitis auxiliū dn̄i ſup uos iuda ⁊ ierl'z nolite timere. Cras egrediemi ⁊ dn̄s erit uobiſcū ¶ Scificamini filij iſrael ⁊ eſtote pati Cras.

O Magne admiratiōis gratia o ienarrabilis ſuauitas. o ieffabile magnū q̄z ſacrm̄. Jp̄a eadē v̄go ip̄a ⁊ mr̄ dn̄i ip̄a ⁊ genit̄x ip̄a ⁊ ei⁹ ancilla. Plaſmatio eius ip̄a q̄ genuit. Quis ūq̄z audiuit. Quis uidit talia. Et quis hoc excogitare potuit ut mr̄ v̄go eēt: itacta generaret: q̄ ⁊ v̄go pmāſit ⁊ generauit ¶ Scificamini filij iſrl' dic dn̄s: i die ei craſtia deſcēdet dn̄s. Et auferet a

nobis omēꝫ langorē ℣ Craſtina die delebit̄ iniq̄tas terre ⁊ regnabit ſ꞉ nos ſaluator mūdi. Et. Te dū lauda⁹ Nō dicit. Ad lau ⁊ p ho an̄ Iudea ierl'm nolite timere cras egrediemini ⁊ dn̄s erit uobiſcū all'a ps Dn̄s reg̅ cū ſeɋ an̄t Hodie ſcietis q꞉ ueniet dn̄s. ⁊ mane uidebitis gl'aꝫ ei⁹ an̄ Craſtina die delebitur iniquitas terre ⁊ regnabit ſuper nos ſaluator mūdi. an̄ Dn̄s ueiet occurrite illi dicentes magnū principiū ⁊ regni ei⁹ nō erit finis deus fortis dn̄ator princeps pacis all' all' an̄ Craſtina erit uobis ſalus dicit dn̄s deus exercituū capitulum.

Paulus ſuus ieſu xpi uocatus ap'lus ſegregatus i euuāgeliū dei qd̄ an̄ p̄miſat p pphās ſuos i ſcripturis ſanctis de filio ſuo qui fc̄s eſt ei ex ſeie dd̄ ſm carnē ℣ Craſtina die delebit̄ iniquitas terre ℟ Et regnabit ſup nos ſaluatoꝛ mūdi. Ad bn̄. an̄ Oꝛietur ſicut ſol ſaluator mūdi ⁊ deſcendet ī uteꝛ v̄ginis ſicut imber ſup gramē all'a.

Deus q̄ nos re oīo dēptiōis nr̄e ānua expectatione letificas. p̄ſta ut vnigeitū tuū quē redēptorē leti ſuſcipim⁹ ueiētē quoq꞉ iudicē ſecuri uideam⁹ dominū nr̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ filiū tuū Qui tecum. Et dr̄ p ho diei p̄ria dr̄ p dia ſic i duplici feſto. Etiā ſi uenit in dn̄ica. Et hoc ſuat̄ tā i cōpletorio q꞉ i prima uſq꞉ p⁹ oct epyē. Ad abſolucōꝫ capli. Per quē accepi ad. iij. cap. Paulus ſuus ℟ br. Hodie ſcietis. Quia ueiet dn̄s verſus Et mane uidebitis gl'aꝫ ei⁹ ℟ Quia ueiet ℣ Gl'a. ℟ Hodie ℣ Cōſtātes eſtote ℟ Uidebitis auxiliū domini ſuper nos.

Qui p̄deſtinat⁹ ad ix. ca

ē filiꝰ dī ī vtute ꝑꝫ ſpiñ ſci
ficatōis ex reſurrectiōe mor
tuoꝝ ieſu xpi dñi nr̄i
Craſtina die dlebit iniqtas
terre ¶ Et regnabit ſuper
nos ſaluator mūdi ¶ Iniq
¶ Glia ꝛ Craſtiā ꝛ Cra
ſtina erit uobis ſalus
Dic dñs ds exercituū
P Er quē accepi
mꝰ graꝫ ⁊ apl'atū ad
obediēdū fidi ī oibꝫ gētibꝫ
ꝑ nōie eiꝰ. In qbꝫ eſtis et
uos uocati ieſu xpi dñi nr̄i
¶ Craſtiā erit nobis ſa
lus ꝛ Dic dñs dꝰ exercitu
uꝫ ꝛ Erit ¶ Glia ¶ Cras
¶ Craſtiā die delebit iniq
tas terre ¶ Et reg̃ ſr nos
ſaluator mūdi
Rex pacificꝰ magnificatꝰ ē
cuiꝰ uultū dſiderat vniuerſa
terra ¶ Dixit dñs
¶ Laudate do. oēs. g.
Magnificatꝰ ē rex pacificꝰ
ſr oēs reges vniuerſe t̄re
Cōpleti ſūt dies marie ut
pareret filiū ſuū primogēi
tū ¶ Scitote qa ꝓpe eſt re
gnuꝫ dī amē dico uobis qa
nō tardabit ¶ Leuate capi
ta ur̄a ecce apꝓpīqbit re
dēptio vr̄a
A Pparuit begnitas ⁊
humaītas ſaluatoris
nr̄i dei nō ex opibꝫ iuſticie
q̄ fecimꝰ nos. ſꝫ ꝑꝫ ſuā mi
ſericordiā ſaluos nos fecit
Xpē redēptor ¶ Craſtina
die dle. ini. t ¶ Et regna
bit ſr nos. ſal. m.
Dū ortꝰ fuerit ſol de celo
uidebitis regē regū ꝓcedētē
a p̄re tā ꝗ̃ ſpōſus d thala
C mo ſuo
Onced q̄s ops deꝰ ut
nos unigēiti filij tui noua
per carneꝫ natiuitas liberet
quos ſub pcci iugo uetuſta
ſuitꝰ tenet. p. e.
¶ Xps natꝰ ē no
bis. Ueite adoremꝰ ꝛ Ueite
¶ Xpe redēptor
¶ Dñs dixit ad me filiꝰ
meꝰ es tu ego hodie genui
te ¶ Quar. fre ꝛ Taquaꝫ

ſpōſus dñs pcedēs d thala
mo ſuo Celi enar. Di
ffuſa ē gr̄a i labijs tuis pp
tea bñdixit te de⁹ i etnū
Eructa. Tāq̄ʒ ſpōſus
dñs pcedēs d thalamo ſuo
Primo tp̄re allelui
Lata ē tra ʒabulō ⁊ tra
neptali. ⁊ nouiſſio aggra-
uata ē uia maris trāſiorda
nē galilee. Gētiū ppl's q̄ ā
bulabat i tenebris uidit lu
cē magnā ʒ hītātibʒ i regi
one ūbre mortis lux orta ē
eiſ. Multiplicaſti gētē ⁊ nō
magnificaſti leticiā. letabūt
corā te ſic̄ q̄ letāt i meſſe. ſic̄
exltāt uictores capta p̄da
qñ diuidūt ſpolia. Iugū eiʒ
oneris ei⁹. et v̄gaʒ humeri
ei⁹. ⁊ ſceptrū exactoris ei⁹
ſupaſti: ſicut i die madian
Quia ois uiolēta p̄datio cū
tumltu. ⁊ ueſtimētū miſtuʒ
ſāguine erit i ɔbuſtioē ⁊ ci
bus ignis. Paruulus eiʒ na
t⁹ ē nobis ⁊ fili⁹ dat⁹ ē no-
bis Hodie nobis celoꝝ
rex d v̄gie naſci dignat⁹ ē
ut hoīeʒ pditū ad regna ce
leſtia reuocaret: gaudet ex
ercit⁹ āgeloꝝ q̄a ſalus etna
huāno gen̄i apparuit
Glia i excelſ do. ⁊ in terra
pax hoībʒ bone uolūtatis
Gau. Glia pri
Hodie nobis
Conſolamī pplē me⁹
dic̄ dñs de⁹ nr̄. Loq-
mī ad cor ierlm ⁊ aduocate
eā qm̄ ɔpleta ē malicia ei⁹
Dimiſſa ē iniq̄tas illi⁹. Su
ſcepit d manu dñi duplicia
p oīb⁹ pccis ſuiſ. Uox cl'an
tis i dēto pate uiā dñi rec
tas facite i ſolitudie ſemi-
tas dei noſtri. Ois uallis
exaltabitur et omnis mōs
et collis humiliabitur. et
erunt praua indirecta et
aſpera in vias planas.
Et reuelabitur gloria do
mini et uidebit ois caro
pariter q̄d os dñi locutū ē
Hodie nobis de celo
pax v̄a dſcēdit. Hodie per

totū mūdū melifluī fcī ſūt celi ¶ Hodie illuxit nobis dies redēptionis nr̄e reparatiōis antiq̄ felicitatis eṫne. Hodie.

Conſurge ꝯſurge iduere ueſtimētis glīe tue ierl'z ciuitas ſcā: q̄a nō adiciet ulṫ ut ptrāſeat p te in circūciſus ꝛ imūdus. Excutere de puluere. cōſurge ſede ierl'z. Solue uincula colli tui captiua filia ſyon. Quia hec dicit dn̄s gratis venūdati eſtis: ꝛ ſine argēto redimemi: Quia hec dicit dn̄s de⁹. Jn egiptū deſcēdit ppl's me⁹ a pricipio ut colon⁹ eſſet ibi ꝛ aſſur abſq; ulla cā calūniat⁹ ē eū

Quē uidiſtis paſtores dicite ānūciate nobis i t'ris q̄s apparuit. Natū uidim⁹ ꝛ choros āgeloꝝ collaudātes dn̄z ℣ Dicite q̄d nā uidiſtis ꝛ ānūciate xp̄i ntitatē. Natū ¶ Suſcepim⁹ de⁹ miāz tuam in medio tēpli tui Magn⁹ do ℣ O riet' i dieb⁹ dn̄i hūdācia pacis ꝛ dn̄abit'. De⁹ iudiciū

¶ Vitas ꝺ terra orta eſt ꝛ iuſticia de celo pſpexit Bn̄dixiſti. ¶ Specioſus forma p̄ filijs hoīuz Diffuſa ē gr̄a i labijs tuis

Saluator nr̄ dilectiſſi hodie nat⁹ ē. gaudeam⁹. Neq; ei locū fas eſt ēē triſticie ubi natal' ē uite Que ꝯſūpto mortalitatis timore igerit nobis ꝺ pmiſſa eṫnitate leticiā. Nemo ab hui⁹ alacritatis pticipatōe ſecernit'. una cūctis leticie cois ē rō. q̄a dn̄s nr̄ peccati mortiſq; ꝺſtructor ſicut nullū a reatu liberū repit. ita liberādis oīb⁹ uenit

O magnū miſteriū ꝛ admirabile ſacramētū ut aialia uiderēt dn̄z natū Jacētē i pſepio bt'a ṽgo cui⁹ uiſcera mruerūt portar̄ dn̄z xp̄z

Aue m̄. g. pl. d. te. Ja

Exultet ſcus q̄a ap pp
iquat ad palmā: gau
dat peccor qr īuitat̄ ad ueiā
Alietur gentil'qr uocat̄ adui
taz. Dei naq̄ fili⁹ ſcdm̄ ple
ītuoie tpris q̄ ꝺiuiī ꝯſilij ī
ſcrutabil' altitudo diſpoſuit
recōciliāꝺā auctori ſuo nat̄
az generis ſuſcīt huāni. ut
īuētor mortis diabolu' per
ipāz q̄ uicat uicēt ¶ Beata
ꝺi gēitrix maria cui⁹ uiſce
ra ītacta pmanēt hodie gē
uit ſaluatorē ſcl'i ¶ Btā q̄
credidit quoiaz pfcā ſūt ei-
a domino hodi.

In quo ꝯflictu ꝓ nobis
inito magō ⁊ mirabili-
eq̄tatis iure ċtatū ē dū ops
dn̄s cū ſeuiſſio hoſte non i
maieſtate ſed in nrā huilita
te ꝯgredit̄ obiciēs ei eandē
formā eandēq; natāz mor
talitatis q̄dē nr̄e pticipē: ſꝫ
pecci toti⁹ exptē Alien⁹ qui
ppe ab hac natiuitate eſt q̄
d' oibꝫ legit̄ Nemo mūdus
a ſorde nec īfans cui⁹ ēuni⁹

diei uita ſup t̄raz ℞ Sācta
⁊ īmaculata uirgītas q̄bus
te lauoibꝫ efferceram neſcio
Quia quē celi cape nō po-
terāt tuo gremio cōtuliſti
¶ Bn̄dicta tu ī mulierib⁹
⁊ bn̄dict⁹ fructus uētris tui
q̄a ¶ Ipē iuocabit
me. al' pr̄ meus es tu al'
Miās doī ¶ Letēt celi et
exultet terra āte faciē domi
ni q̄m̄ ueit ¶ Cant. j.
Notū fec dn̄s al' ſalutar̄ ſu
um al' ¶ Cātate. ij. ℞ Ipē
iuocabit me al' ¶ pr̄ meus
es tu al'

¶ Nill' tpr̄. Exijt edictū a
ceſare augō ut deſcriberet̄
uniu̇ſus orbis Et

Quia largiente
dn̄o miſſaꝝ ſolēnia
ter hodie celebraturi ſum⁹
loqui diu de euuāgelica lec
tione non poſſum⁹ ſꝫ nos
aliquid uel breuiter dicere
redemptoris noſtri natiui
tas ipſa compellit. Quid
ē quod naſcituro domino

mūdꝰ deſcribitᷣ: niſi hoc qđ
apte mōſtratᷣ: q̄a ille ueniebat in carne q̄ electos ſuos
aſcriberet ī etnitate. Quo ꝯ
ō reꝓbis ꝑ ꝓphā3 dicitur.
deleantᷣ d libro uiuētiū ꝛ cū
iuſtis nō ſcribantᷣ. Qui bn̄
ēt ī bethleē naſcitᷣ. Bethleē
q̄ppe domꝰ panis īťpťatur.
Ipe nāq3 ē q̄ ait. Ego ſum
panis uiuꝰ q̄ d celo deſcēdi
Bťa uiſcera marie v̄gis q̄
portauerťt etni pr̄is filiū: et
bťa ubera q̄ lactauerťt xp̄m
dn̄3. Quia hodie ꝑ ſalute
mūdi de v̄gīe naſci dignatꝰ
eſt. ¶ Dies ſcificatꝰ illuxit
nobis ueīte gētes ꝛ adorate dn̄3. Quia.

IN illᷣ t̄. Paſtores loq̄bantᷣ adiuicē: trāſeamus uſq3 bethleē3: ꝛ uideamus hoc v̄bū qđ factum ē qđ dn̄s oñdit nobis Et ℟.

DE matheo pauca ꝑlibauimꝰ ut clareret īfantie ſaluatoris xp̄i tp̄a
diuitatiſ opibꝰ mine uacua
fuiſſe. qđ ſi etas ignarra o
pis fuit ꝑfcō đs erit qui di
uinitatis opibus exercebat
etatē carnis. Qui ēt paſto
res in illa faciebat regione
vigilare cuſtodiētes uigili
as noctis ſupra gregē ſuū.
Uidete eccl'ie ſurgētis exor
dium xp̄s naſcitᷣ ꝛ paſtores
uigilare cepūt: q̄ gētiū gre
ges pecudū more añ uiuen
tes ī aulā dn̄i ꝯgregarent:
ne quos ſpūaliū3 beſtiaꝝ ꝑ
effuſas noctiū tenebras pa
tentᷣ īcurſus. Et bn̄ paſto
res uigilāt quos bonus pa
ſtor īformat: grex igitᷣ po
pulus. nox ſcꝫ paſtores ſūt
ſacdotes aut fortaſſe etia3
ille ſit paſtor cui dr̄. Eſto
uigilās ꝛ ꝯfirāre q̄a nō ſolū
ep̄os ad tuendū gregē dn̄s
ordinauit: ſ3 ēt āgelos d'ſtina
uit ¶ v̄bū caro fc̄3 ē ꝛ hita
uit ī nobis Et uidimꝰ glo
riā eius gloriā q̄ſi unigeiti
a pr̄e plenū gr̄e ꝛ ueritatis

Oia p ipꝫ fcā ſūt. ⁊ ſine ipo fcm̄ ē nihil. Fs iohāns.

In pricipio erat v̄bū ⁊ v̄bū erat apd' dm̄ ⁊ d's erat v̄bū. Et rl'. O lā augi ſpi tar.

Ne uile aliq̇ḋ putares: q̄le ꝯſueuiſti cogitare: cū v̄ba hūana ſole res audir̄: audi q̇d cogites. D's erat v̄bū. Exeat nūc neſcio q̇s īfideł arriāuſ ⁊ dicat q̇a uerbuꝫ dei fcm̄ ē. Quō pōt fieri ut uerbū dei factū ſit: qū d's ꝑ uerbū fecit oīa. Si ⁊ uerbū ipꝫ fcm̄ ē. ꝑ qđ aliud uerbuꝫ fcm̄ ē. Si hoc dicis q' ē uerbū v̄bi: ꝑ qđ fcm̄ ē illud: ipꝫ dico ego unicū filiū dei. Si āt nō dicis v̄bū uerbi: ꝯcede nūc factū ꝑ qđ fcā ſūt oīa. Nō ei ꝑ ſe ipꝫ fieri potuit: ꝑ qđ fcā ſūt oīa. Poſt lec. ix. dr̄. Te deū laudamꝰ. Inde ſacerdos ꝑ[illegible] ꝑat ſe ad miſſā celebrandā [illegible] Te deū laudamꝰ. dr̄ Dn̄s uobiſcū. orēm. Cō cede qs̄. ꝑ eundē. dicto Bn̄ dicamus. Celebratur miſſa ordie ſuo. Qua finita dr̄ a lau. [illegible] D's in adiuc. cum ad lau. ⁊ p hō. a.

Glā. pr̄i

Que uidiſtis paſtores dicite ānūciate nobis in t̄ris q̇s appuit: natū uidimꝰ: ⁊ choros āglor̄ collaudātes dn̄ꝫ al' al'. ps. Dn̄s regn̄. [illegible]

Genuit puerpera regē: cui nōm eternū: ⁊ gaudiū m̄ris hn̄s cū v̄ginitate pudoris: nec priaꝫ ſimilē uiſa ē: nec hr̄e ſequētes al'. an. Angl's ad paſtores ait. Annuncio uobis gaudiū magnū: quia natus ē uobis hodie ſaluator mūdi al'. an. Facta ē cū āgl'o multitudo celeſtis exercitus laudātiuꝫ ⁊ dicētiū: Glā in excelſ dō: ⁊ in t̄ra pax hoībus bone uoluntatis all'. an. Paruulus filius hodie natus eſt nobis: ⁊ uocabit' d's fortis al' glā. cap.

Multipharie multiſq3 mōis ol'm d's loquēs patribꝫ in ꝓphis nouiſſime

diebus iſtis locut⁹ eſt nobis
i filio quē ɔſtituit heredez
uniuerſoꝝ p quē fec̄ ⁊ ſecl'a
¶ A ſol' ortu ¶ Notū fec̄
dn̄s al' ¶ Salutare ſuū al'
¶ Gl'ia i excelſ deo
⁊ i t̄ra pax hoib⁹ bōe uolū
tatis al' al'. ¶ Loceo qs

BIBLIOTHÈQUE SAINTE GENEVIÈVE

Gl'ia tibi dn̄e q nat⁹ es
¶ Beoꝝ ... Ite
...

Qui ... iſtis ¶ Xp̄e fili dei
uiui miſerere nobis ¶ Qui
nat⁹ eſt de maria v̄gie
al'... ¶ Gl'ia
¶ Multipharia
Verbū caro factū ē al' al'
Et hitabit i nobis al'
gl'ia ¶ Verbū ¶ Ipe uoca
bit me al' ¶ Pr ms es tu al'
Et tu in p
principio dn̄e t̄rā fun
daſti et opa manuū tuaruꝫ
ſūt celi ¶ Notū fec̄ dn̄s
al' al' ¶ Salutare ſuū ¶ al'
¶ gl'ia ¶ Notū ¶ Viderūt
oēs fines t̄re al'a ¶ Salutare
dei nr̄i al'

Ipſi pibūt tu aūt per
manebis ⁊ oēs ſicut
veſtimētū uetaſcēt et uelut
amictū mutabis eos ⁊ mu
tabunt' tu aūt idēz ipe es ⁊
āni tui nō deficiet ¶ Vid
runt oēs fines t̄re al' al'a
Salutare dei nr̄i ¶ al'la.
gl'ia ¶ Viderūt ¶ Verbuꝫ
caro factum eſt al'la ¶ Et
hitauit i nobis al'
Tecū pricipiū i die v̄tutis
tue i ſplēdorib⁹ ſcōꝝ ex utō
ante luciferū genui te
Dixit dn̄s ¶ Redēptionē
miſit dn̄s pplo ſuo māda
uit i etnū teſtamētū ſuū
Confitebor. ¶ Exortum
eſt in tenebris lumen rectiſ
cord' miſericors et miſ'ator
et iuſtus dn̄s. ¶ Beat⁹ uir
¶ Apd dn̄ꝫ miſericordia

cōpioſa apͫ dū redēptō. ps.
De pfundis. an. De fructu
uētris tui ponā ſ ſedē tuā.
ps. Memēto dn̄e. cap. Mul
tiphariē. hy. Xpē redēptoꝛ
℣. Notū fec̄ dn̄s al. ℟. Sa
lutar̄ ſuū al. ad M. an. Ho
die xpī nat⁹ ē: hodie ſaluatoꝛ
appuit. hodie ī t̄ra canūt ā
gl̄i: letāt archāgl̄i: hodie ex
ultāt iuſt. dicēteſ gl̄a ī excel
ſiſ deo al. Coceo. Dñ ad
add. ſ p ſcō ſtephō an. Ste
phāſ āt plen⁹ gr̄a ⁊ fortitudie
faciebat ſig. mag. ī pl̄o. ℣.
Gl̄a ⁊ honoꝛ. ℟. Et cſti.
Da nobis qs̄ dn̄e i.
mitari qđ colim⁹: ut di
ſcam⁹ ⁊ inīcos diliger̄ q ei⁹
natalicia celebram⁹ q̄ nouit
ēt p pſecutoꝛib⁹ exoꝛar̄ dn̄z
nr̄z ieſū xpz filiū tuū. Qui
tecū. In ſcī ſteph̄ p. hom. ar
kyne ad miſ. iuſt. Xpz natū
q̄ h̄em hodie coronauit ſte
phm̄. Uēite ado. ps. Uēite
Hy. ⁊ inſeq̄ntia ſuis p̄e ⁊ o
dār o. i. miſ. d. acti. b⁹ apl'oꝝ.

fc. IN dieb⁹ ill'. Cre
pa. ſcēte nuō diſcipl'oꝝ fcā
eſt murmur̄ grecoꝝ aduer
ſus hebꝛeos: eo q deſpice
rent ī miſterio quottidiana
uidue eoꝝ. Cōuocātes aūt
xij. mltitudiēz diſcipl'oꝝ di
xerunt. Non eſt equuz nos
derelinquer̄ uerbū dei ⁊ mi
niſtrare mēſis. Cōſiderate
ergo frēs uiroſ ex uobiſ bo
ni teſt. mōij. vij. plenos ſpū
ſcō ⁊ ſapia: quos cſtituam⁹
ſup hoc opus. nos ṽo o:ōi
⁊ miniſterio uerbi inſtantes
erimus. Et placuit ſmo co
raz omni multitudine. ℟.
Stephāſ aūt plenus gr̄a et
fortitudine. Faciebat ſigna
magna ⁊ pdigia ī ppl'o. ℣.
Surrexert aūt q̄dā de ſyna
goga diſputātes cū ſtephō
⁊ nō poterāt reſiſtere ſapie
⁊ ſpūi q̄ l. q̄bat. Faci. ℣. ij.
ET elegerunt ſtephm̄
uirū plenū fide ⁊ ſpū
ſcō: ⁊ phylippū: ⁊ pchoꝛ: ⁊
nichonorem: ⁊ thymonez:

aduenā āthiocenū n. Hos
ſtatuerūt an̄ ɔſpc̄ apl'orum
ꝛ orātes ipoſuerūt eis man'
Et v̄bū dn̄i creſcebat ꝛ mł
tiplicabat numer' aploꝝ in
ierl'z ualde. Multa et turba
ſacdotū obediebat fidei Ste
phan' aūt plen' grā ꝛ forti-
tudīe faciebat ꝓdigia ꝛ ſi
gna magna i ꝑplo. Uide
bāt oēs ſtephm q̄ erāt i cōci
lio. Et intēdebant uultū ei ta
ꝗ̄ uultū agli ſtātis inter
illos. Plen' grā ꝛ fortitu
dīe faciebat magna ꝓdigia
magna i ꝑplo. Et

S urrexerūt aūt qdā d
ſynagoga q̄ appella
bat libertioꝝ ꝛ cirenēſiū et
alexādriōꝝ ꝛ eoꝝ q̄ erant a
cilicia ꝛ aſia diſputātes cū
ſtephano: ꝛ nō poterāt reſi-
ſtere ſapie ꝛ ſpū q̄ loq̄ba
tur. Tūc trāſmiſerūt viros
q̄ dicerēt ſe audiſſe eū dicē
tē v̄ba blaſphemie i moyſē
ꝛ i deū. Cōmouerūt itaq̄
plebē ꝛ ſeniores ꝛ ſcribas
ꝛ cōcurrētes rapuerūt eū:
ꝛ adduxerūt i cōciliū. Et ſta
tuerūt teſtes falſos q̄ dicerēt
hō iſte nō ceſſat loq̄ aduer
ſus locū ſcm̄ ꝛ legē. ¶ Intu
ens i celū beat' ſtephanus
uidit glīam dei ꝛ ait. Ecce
video celos aptos ꝛ filium
hoīs ſtantē a dextris v̄
tutis dei. ¶ Cū aūt eēt ſte
phan' plen' ſpū ſcō itendēs
i celū uidit glīaz dei ꝛ ait.
Ecce. Itē ī ſcō ſtepho an.

H eſterna die [illegible]
[illegible] tēpalē
regis n̄ri natalē: hodie ce
lebram' triūphalē militis
paſſionē. Heri rex n̄r
trabea carnis idut' de aula
uteri v̄ginal' egrediēs viſitar
dignat' eſt mūduz hodie
miles de tabernaclo corpis
exiēs triūphator migrauit
ad celos. ¶ Lapidabāt ſte
phanū iuocantē ꝛ dicentē
dñe ihū xp̄e accipe ſpm̄ meū
ꝛ ne ſtatuas illis hoc pctm̄.
Poſitis aūt genib' clamauit uoce

magna dicens. Dñe

ILle ſempĩne deitatis maieſtate ſuata ſule tẽptoriũ carnis ĩ hı⁹ ſeculi cãpo pugnatur⁹ itrauit. iſte dpoſitis corruptibılib⁹ cor poris idumẽtis ad celi pa- latiũ phẽnit regnatur⁹ aſcẽ dit. Ille deſcẽdit carne uell a t⁹. Iſte aſcẽdit ſãguie coro- nat⁹ ¶ Impetũ fecert una nimit ĩ eũ ⁊ eiecerũt eũ ex- tra ciuitatẽ; inuocãtẽ ⁊ dicentẽ dñe accipe ſp̃m meũ. Et teſtes depoſuerũt ueſtimẽ ta ſua ſec⁹ pedes adoleſcen tis q̃ uocabat ſaulus ⁊ lapi dabant ſtephm̃ inuocantem ⁊ dicentẽ; Dñe

AScendit iſte lapidan ub⁹ iudeis: q̃a ille de ſcẽdit letãtib⁹ angel. Glła ĩ excelſis deo. Heri exultã tes ſcĩ angeli cantauerunt. Hodie ſtephm̃ exultantes ĩ ſuũ conſortiũ ſuſceperunt Heri dñs exiuit de utõ uir ginis. Hodie egreſſus eſt ſuus de ergaſtulo carnis. Heri xp̃s p nobis pãnis ẽ ĩuolut⁹. Hodie ſtephanus ſtola ẽ ab eo imortalitatis ĩdut⁹. Heri p̃ſepis ãguſtia xp̃z portauit ĩfantẽ. Ho- die imẽſitas celi ſuſcep ſte- phanũ triũphantẽ: ¶ Im pij ſup iuſtũ iacturaz fecerit ut eũ morti traderent. Ac ille gaudẽs ſuſcepit lapidẽ ut mereret accipe coronaz glĩe Cõtinuerũt aures ſuas ⁊ ipetũ fecerũt unanimiter ĩ eũ Ac.

IN illo ť dixit ieſus t- bis iudeoꝝ ⁊ prĩ cipi b⁹ ſacerdotũ. Ecce ego mit to ad uos pphãs ⁊ ſapien tes et ſcribas et ex illis oc cidetis et crucifigetis ⁊ ex eis flagellabitis in ſynago gis ueſtris Et Ꝝ

NOc quod antea dixe ramus implete men ſuram patrum ueſtrorũ ad pſonã dñi ptieretco ꝙ

occidendꝰ eēt ab eis. pōt et
ad diſcipulos eiꝰ referri de
qbꝰ nūc dicit Ecce ego mit
to ad uos pphās ⁊ ſapien
tes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illꝭ occid
tis ⁊ crucifigetis ⁊ flagella
bitis i ſynagogis nr̄is. Et
pſeqmi d ciuitate i ciuitatē
ut ipleatis mēſurā prm uro
ru. ¶ Stephanus huius di
quē lapidabant iudei uidit
celos aptos: vidit et itroi-
uit. Beatꝰ hō cui celi pate-
būt ¶ Cū igit ſaxoꝝ crepi
tātū turbis qreret it elcos
aulē celeſtis ſinus: diuina ei
claritas fulſit Beatꝰ
Simulqȝ obſua iuxta
apoſtolū ſcribetē ad
corithios uaria dona eē di
ſciplꝫ xp̄i. Alios pphās
q̄ uētura pdicēt. Alios ſa-
pietes q̄ nouerit qn̄ obeāt
pferre hōeȝ. Alios ſcribas
i lege doctiſſios. Ex qbus
lapidatꝰ ē ſtephanꝰ. paulus
occiſus: crucifxꝰ petrꝰ fla-
gellati i actibus apoſtoloꝝ
diſcipli ⁊ pſecuti eos ſūt de
ciuitate i ciuitatē expellētes
de iudea ut ad gentiū pplꝫ
trāſmigrarēt. ¶ Patefacte
ſūt ianue celi xp̄i mr̄i beato
ſtephano q̄ in numero mꝛ
iuentꝰ ē primꝰ. Et iō ſum
pbat i celꝭ coronaꝰ. Mor
tē ei quā ſaluatoꝛ nr̄ digna
tꝰ eſt p oībꝰ pati hanc ille
primꝰ reddidit ſaluatoꝛi
Et ideo
Et veiat ſup uos oi
ſāguis iuſtꝰ q effuſus
eſt ſup trā ⁊ ſanguine abel
iuſti uſqȝ ad ſāguinē zacharie
ie filij barachie qȝ occidiſtis
īter teplū ⁊ altare. De abel
nulla ē ābiguitas qn̄ is ſit
quē chaym frater occiderit
Iuſtꝰ ei nō ſolū ex dn̄i nūc
ſētia: ſed ex geneſis teſtimō
io cōpbatꝰ ubi accepta eius
a deo narrantꝰ munera
¶ Lapidauerūt ſtephā
⁊ ipe iuocabat dn̄ȝ dicens
ne ſtatuas illi hoc pcc̄m
Dn̄s reg

Lapides torrētis illi dulces fuerūt ipm ſequunt oēs aīe iuſte. Adheſit aīa mea p⁹ te q̄a caro mea lapidata ē p te ds me⁹. ¶ Stephan⁹ uidit celos aptos uidit ⁊ itrouit bēs hō cui celi patebūt ¶ Ecce uideo celos aptos ⁊ ieſū ſtātē a dxtris dī

Stephan⁹ aūt ꝑ plen⁹ grā ⁊ fortitudīe faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna i pplō. Sepelierunt ſtephm̄ uiri tīorati. Et fecerūt placuū magnū ſr euz ¶ Stephanus autē ¶ Da nobis q̄s ¶ Glīa i excelſ deo ¶ Notū fec dñs al Salutare ſuū al. ¶ Loceo q̄s ¶ Stephanus autē

Surrexeīt aūt q̄dā de ſynagoga q̄ appellabat libertioꝝ ⁊ cirenēſiū et alexādrioꝝ ⁊ eoꝝ q̄ erāt a cilicia ⁊ aſya diſputātes cū ſtephano: et non poterant reſiſtere ſapie et ſpūi q̄ loq̄batur.

Poſitis autē genibus clamauit voce mag̃ dicens: dñe ne ſtatuas illis hoc pccm̄: ⁊ cū hoc dixiſſet obdormiuit i dño

Tecū pricipiū

¶ Stephanus aūt.

Stephanus vidit celos aptos ¶ Uidit ⁊ itrouit bēs hō cui celi patebūt Sepelierunt ſtephanū viri tīorati ⁊ fecerūt plauctū magnū ſup eū ¶ Da nobis ¶ Iſte ē iohēs q̄ ſupra pect⁹ dñi i cena recubuit bēs apl's cui reuelata ſūt ſecreta celeſtia ¶ Ualde honorādus ē bēs iohēs Qui ſupra pectus domini i cena recubuit.

Eccleſiam tuam dñe benignus illuſtra ut beati iohannis apoſtoli tui et euangeliſte illuminata doctrinis: ad dona perueniat ſempiterna. Per.

13

¶ Hodie xp̄s
Notū fecit domin⁹ alľa
Salutare ſuū alľa.
Concede
¶ Regem apľorum

SEcundā poſt neronē
pſecutionē xp̄ianorū
domicianus exercuit Hui⁹
tp̄rib⁹ btūs iohēs apľs ꝛ eu
uāgeliſta apd urbē epheſū
a ꝓcōſule cōphenſus admo
nebať iuxta edictū ipiale ut
negaret xpz: ꝛ a pdicatione
ceſſaret. At ille rn̄dēs dice
bat. Obedire oportet deo
magiſq; hoib⁹. Proinde nec
xpz dñz meū negabo nec a
pdicatione nois ei⁹ qeſcam
donec ꝯſumez curſū miſte
rij qd ſuſcepi Ualde ho-
norandus ē btūs iohēs qui
ſupra pectus domi in cena
recubuit. Cui xp̄s in cruce
mrēz vginez vgini cōmen
dauit ¶ Uirgo ē electus a
dño: atq; iter ceťos magis
dilectus. Cui.
AD cui⁹ ꝯſſionē mot⁹
procōſul iuſſit eū ue
lud rebellez ceſaris i doliuz
feruētis olei mīgi Qui ſta-
tiz ut cōiect⁹ ē i illud uelud
fortis athleta. uict⁹ ñ aduſt⁹
de uaſe exijt. Ad qd mira-
culū ſtupef ict⁹. ꝓcōſul uo
luit eū libertati ſue reddere ꝛ
feciſſet niſi timuiſſet iuſſioi
regie ꝯire. Tūc pcepit eū i
exiliū duci i iſulaz q dicitur
pathmos. In q̄ iſula apoca
lipſi quaz ei dñs reuelauit
manu ꝓpria ꝯſcripſit.
Hic eſt diſcipulus q teſtio
niū phibet d his ꝛ ſcripſit
hec. Et ſcimus q̄ uerum ē
teſtionium eius Fluenta
euuāgelij de ipo ſacro dñici
pectoris fōte potauit. Et
DOmicianus /
autez eodez āno quo
iuſſit ſanctū iohānē exiliari
a ſenatu romano iterfect⁹ ē
Et quoniā deo cura fuit d
apľo ſuo ex totius ſenatus

cōſultu hoc diffinitū eſt ut
q̇cq̇d domician⁹ fieri uolu
it caſſaret. Hic factū eſt ꝙ
ſanct⁹ iohānes q̇ volūtate
domiciani i exiliū cū iiuria
fuerat deportat⁹: cū honoꝛ
ad epheſū remearet Occur
rit āt illi oīs ppl's viꝛoꝝ ac
mulieꝝ: oēs exultātes et di
centes. Bñdict⁹ q̇ venit in
noīe dñi ¶ Hic ē btiſſim⁹
euāgeliſta ⁊ apl's iohānes
Qui priuilegio amoꝛis p̄-
cipui ceťis alti⁹ a dño me-
ruit honoꝛari ¶ Hic ē diſci
pulus ille quē diligebat ie-
ſus q̇ ſupra pect⁹ domini i
cena recubuit. Qui

CUm aūt igrederetur
ciuitatē druſiana q̄
ſemp eū ſecuta fuerat: ⁊ ad
uent⁹ ei⁹ deſiderio fuerat fa
tigata efferebatur moꝛtua
Tūc ſanct⁹ iohānes uidens
flētes paupes ⁊ parētes ac
viduas ſiť cū oꝛphanis cla
mātes ⁊ dicētes: ſancte io-
hannes apl'e dei ecce druſi
ana quā efferimus moꝛtuā: q̄
ſcīs monitis tuis obtēpans
nos oēs alebat: ſuiens deo
ī caſtitate ⁊ huilitate ⁊ quo
tidie deſiderabat reditum
tuū dicēs. O ſi uideā apl'm
dei oculis meis anteq̄ȝ mo
riar. Ecce tu veniſti ⁊ te vi
dere nō potuit ¶ Qui uice
rit faciā illū colūnā ī tēplo
meo dič dñs. Et ſcribā ſup
eū nomen meū ⁊ nomē ciui
tatis noue ierl'm. ¶ Uicenti
dabo edere d̄ ligno uite qd̄
ē i padiſo di mei. Et

TUnc btūs iohēs iuſſit
dponi feretrū ⁊ coꝛā
oībus iuſſit reſolui coꝛpus
ei⁹ ⁊ uoce clara ait: domin⁹
ieſus xp̄s excitet te druſia-
na Surge ⁊ pedib⁹ tuis re
uertere ad domū tuā ⁊ p̄pa
m̄ refectionē. Ad hāc uocē
ſurrexit ⁊ cepit ire ſollicita
de iuſſione apl'i. Ita ut uid
eť ipi druſiane q̄a ñ d̄ moꝛ
te ſed d̄ ſōno excitaſſet eā
Factus eſt aūt clamoꝛ ppl'i

p tres horas dicētes. Un⁹ ē
de⁹ quē pdicat iohēs un⁹ ē
dn̄s ieſus xp̄s Diligebat
aūt ieſus qm ſpialis proga
tiua caſtitatis āpliorū dilec
tione fecerat dignū. Quia
v̓go elect⁹ ab ipo v̓go i euū
pmāſit. ¶ In cruce deniqȝ
moritur⁹ huic mr̄eȝ ſuā v̓-
ginē v̓gini cōmēdauit. Qr
ALīa die crathō
philoſophus in foro
ppoſuerat de ɔtēptu mūdi
hi⁹ ſpectaculū ut duos iu-
uenes fr̄es ditiſſios quos
fecerat diſtracto primonio
ſuo gēmas emere ſingulas
q̄s i conſpectu oīuȝ frāge-
ret pplōꝝ. Qd̓ cū faceret
pueri: cōtingit ut trāſitum
hr̄et ide ap̄ſus. Et ɔuocās
ad ſe crathoneȝ phm̄ ait.
Stult⁹ ē iſte mūdi ɔtēptus
q̄ hoīuȝ ore laudat̄: ſȝ ɔdē-
n tur diuino iudicio. ¶ In
medio eccl̄ie apuit os eiuſ.
Et ipleuit eum dn̄s ſpū ſa
ſapie ⁊ itellectus. Iocū-
ditateȝ et exultationeȝ the
ſaurizauit ſup eū. Et
IN ill̄ t̄. d̓. ieſus petro
Sequere me. Cōuer-
ſus petr⁹ uidit illū diſcipl'z
quē diligebat ieſus ſeq̄ntē
Et R̸.
QUas itaqȝ uitas ſibi
diuit⁹ pdicatas ⁊ cō
mendatas nouit eccleſia.
Quaꝝ una eſt i fide. alt̄a i
ſpe: vna i tp̄re pegrinatio-
nis: alt̄a i etnitate māſiōis:
Una i labore: alt̄a i requie.
Una i uia: alt̄a i pria. Una
i ope actionis: alt̄a i mercꝫ
de cōtēplationis. Una de-
clinat a malo ut faciat bo
nū: alt̄a nullū habet a quo
decliet malū: ⁊ magnū h̄et
quo fruat̄ bonū. ¶ In illū
dieȝ ſuſcipiā te ſuū meuȝ:
⁊ ponaȝ te ſic ſignaculum i
ɔſpectu meo. Qm̄ ego ele
gi te dic dn̄s. ¶ Eſto fidel'
uſqȝ ad mortē ⁊ dabo tibi
coronā uite Qm̄
VNna cū hoſte pugnt

¶ Altã ſic hoſte regnat Una fortis ē ī aduerſis: altã nihil ſẽtit aduerſi. Una carnales libidines frenat: altã ſpũalib⁹ delectatioib⁹ uacat. Una eſt uicendi cura ſollicita: altã uictorie pace ſecura. Una ī tẽptationib⁹ adiuuat̃: altã ſine ulla tẽptatione ī ipõ adiutiõe letatur ¶ Iſte ē iohẽs q̃ ſup̃ pect⁹ dñi ī cena recubuit. Beatuſ apl̃s cui reuelata ſũt ſecreta celeſtia ¶ Fluēta euuãgelij de ipõ ſacro dñici pectoris fõte potauit. Bt̃z

Una ſubueīt īdigenti altera ibi ē ubi nullũ īuenit īdigentez. Una alieã peccã ut ſua ſibi ignoſcãtur ignoſcit: altera nec patitur qđ ignoſcat: nec fac̃ qđ ſibi poſcerat ignoſci. Una flagellat̃ malis ne extollat̃ ī bonis: altã ī tanta plenitudine grẽ caret oī malo: ut ſine ulla tẽptatione ſupbie coherẽat ſũmo bono. Una bona ꝛ mala diſcernit: altã ſola q̃ bõa ſũt ẽnit. Ciba uit illuz dñs pane uite ꝛ intellectus: ꝛ aq̃ ſapiẽ ſalutaris potauit euz. Et exaltauit eũ apđ ꝓxios ſuos. In medio eccleſie apuit os ei⁹ ꝛ īpleuit eũ dñs ſpũ ſapientie ꝛ ītellect⁹. Et

¶ Ualde honorãdus ē beatus iohẽs: q̃ ſu̅ pectus dñi ī cena recubuit ¶ Dñs regna. ¶ Hic eſt diſcipulus ille q̃ teſtioniũz phibet de his: ꝛ ſcimus q̃a ṽũ ē teſtioniuz ei⁹. ¶ Hic eſt diſcipulus me⁹ ſic eũ uolo manere donec ṽeniaz Sũt de hic ſtãtibus q̃ non guſtabũt mortez donec videãt filiũ hoīs ī regno ſuo ¶ Ecce puer me⁹ electus quẽ elegi: poſui ſup̃ eũ ſpṽz meũ.

Qui timet deuz faciet bõa: et q̃ ɔtinẽs ē iuſticie app̃hẽdet illã: ꝛ obuiabit illi q̃ſi mr̃ honorificata

℣ Hic ē diſcipulus ille qui teſtioniuꝫ phibet d̄ his ℟ Et ſcim⁹ q̄a uex ē teſtimoniū eius Ad bn̄ an̄ Iſte ē iohannes ut ſupra oratio. Eccleſiaꝫ Deinde fit ɔme moratio de nat ut ſupra ꝓ ſancto ſtephano an̄ Stephanus aūt ℣ Stephanuſ vidit celos aptos ℟ Uidit oratio. Da nobis Ad ẗciā caplꝫ Qui timet deū ℟ia br̄ ⁊ ℣ de coi apl'orū: ad vi capitulum.

Cibauit illū pane uite ⁊ itellectus ⁊ aq̄ ſapiētie ſalutaris potauit illū dn̄s de⁹ nr̄ Ad ix. caplꝫ.

In medio eccl'ie apuit os eius: ⁊ ipleuit eum dn̄s ſpū ſapie ⁊ itellectuſ ⁊ ſtolā gl'ie iduit eū Ad ueſp an̄ Tecū pricipiū ut ſup̄ Caplꝫ. Qui timet⁹ Ual de honorandus eſt beatus iohānes ℟ Qui ſup̄ pect⁹ dn̄i Ad M an̄ Exijt ſermo iter fr̄es q̄ diſcipl's ille nō morit̄ ⁊ nō dixit ieſus n̄ nō morit̄: ſꝫ ſic eū uolo maner̄ donec ueniā oīo eccl'iā Pro i nocētibus an̄ Hi ſunt q̄ cū mulieribus nō ſūt co inquinati v̄gīes eīꝫ ſūt ⁊ ſe quūt̄ agnū quocūq; ierit. ℣ Herodes iratus occidit multos pueros ℟ In bethleeꝫ iude ciuitate dauid:

Deus cuius/ oratio hodierna die p̄coniū inocentes martires nō loquendo: ſed moriendo confeſſi ſūt: oīa i nobis uicioꝝ mala mortfica ut fidem tuaꝫ quā ligua nr̄a loquit̄: etiā moribus uita fateat̄ ꝑ Et fit ɔmemoratio de nat ut ſupra ꝓ ſco ſtephano. ℣ Sepelierunt ſtephanū ℟ Uidit Oratio. Da nobis In feſto ſanctoꝝ inocentiū Inuit. hy' an̄ pſal. ℣ oūr. d̄ coi plioꝝ maꝝ Sermo ſci aug̃ epi. l. pria.

Hodie fr̄es kmi nata lem illoꝝ infantiuꝫ

colim⁹ quos ab herode cru
deliſſio rege iſfectos eē eu
uāgelij text⁹ eloqt̄. Et idō
cū ſūma exultatione gaude
at tra nr̄a celeſtiū militū et
tantoꝝ parens fecūda vtu
tū. Ecce pphan⁹ hoſtis nū
q̄ꝫ btis puulis tātū pdeſſe
potuiſſet obſeq̄o q̄ꝫtū pſu
it odio ¶ Centū q̄dragita
q̄tuor milia q̄ ēpti ſūt d t-
ra hi ſūt q̄ cū mulieribus n̄
ſūt coīq̄nati. Uirgies eīꝫ p
manſerūt iō regnāt cū deo
r agn⁹ di cū illis ¶ Iſti ſūt
q̄ uenerūt ex magna t̄bula
tione r lauerūt ſtolas ſuas
i ſāguie agni: Uir

Nam ſic ſacratiſſia p-
ſētis dei feſta mani
feſtāt: q̄ꝫtū cōtra btos puu
los iniq̄tas habūdauit: tm̄
i eis gr̄a diuie bn̄dictionis
effulſit. Bt̄a es o bethleem
tra iuda q̄ herodis regis i-
maitatē pueroꝝ extictione
ppeſſa es: q̄ ſub uno tēpoꝛ
candidatuꝫ plebeꝫ ibcallis

iſantiū deo offerre meruiſt
¶ Sub altare dī audiui uo
ces occiſoꝝ dicentiū. Qua
re nō defendis ſāguinē nr̄ꝫ
r acceperūt diuinū rn̄ſum.
Ad huc ſuſtiete modicum
tp̄s: donec ipleat̄ numerus
frm̄ nr̄oꝝ ¶ Uidi ſub altar̄
dei aīas iſfectoꝝ ppt̄ vbuꝫ
dei r ppt̄ reſtioniū qd̄ ha-
bebāt r clamabāt uoce ma
gna dicentes. Quare

Digne tn̄ natalē illorū
colimus quos beatiſ
ſimus etne uite mūdus edi
dit q̄ꝫ quos mr̄noꝝ uiſcerū
ptus mūdo effudit. Siq̄deꝫ
an̄ vite ppetue adepti ſunt
dignitateꝫ q̄ꝫ uſuraꝫ pn̄tis
accipent. Alioꝝ q̄dē pciola
mors m̄rꝫ. Laudē i ꝯfeſſ de
pmeruit. Hoꝝ i ꝯſumatio
ne cōplacuit: q̄a i icipienciſ
vite pmordijs ip̄e eis occa
ſus iītiū gl̄ie dedit q̄ pn̄tis
uite t̄minū ipoſuit quos he
rodis ipietas lactātes mar
trū uberib⁹ abſtraxit.

Adorau ert uiuente i ſecula ſc͞loꝝ. Mittẽtes coroās ſu as añ thronū dñi di ſui Et ceciderũt i ↄſpectu throni in facies ſuas ⁊ bn̄dixerũt uiuẽ te i ſc͞la ſc͞loꝝ. Mittẽtes

QUi iure dicũt m̄r flo res: quos i medio fri gore ĩfidelitatis exortos ue lut primas erũpẽtes eccl'ie gẽmas q̄dā pſecutiōis pru ina decoxit. Et iō dignū ē iterfectis p xp̄o ĩfantibus bonoꝝ ĩpendere cerionias ñ doloꝝ ſacris dare uota ñ lacrimis. Qr ipe illis fuit cā pene q̄ extitit ⁊ corone: ipe odij cā q̄ ⁊ p̄mij ¶ Effu derũt ſāguiẽ ſcōꝝ uelut a- quā i circuitu ierl'z ⁊ ñ erat q̄ ſepeliret ¶ Poſuerũt mor talia ſuoꝝ tuoꝝ eſcas uola tilib⁹ celi carẽs ſcōꝝ tuorū beſtijs t̄re In cir.

NArante āt herod p- uulis necẽ ioſeph p āgelū monet ut xp̄s dn̄s in egiptū trāſferat. Egiptum nẽpe regionẽ ydol' plenā q̄a iā p⁹ iudeoꝝ pſecutōꝝ ⁊ ad occidẽdū xp̄z: pphane plebis aſſenſu. Xp̄s ad gen tes ydol' deditas trāſire di gnat' ⁊ iudeā reliq̄ns igno ranti ſc͞lo colendus ĩferi Iſti ſũt ſcī q̄ paſſi ſũt pp te dñe: vindica eos. Qr cla- māt ad te quotidie ¶ Uin dica dñe ſāguiẽ ſcōꝝ tuo- rū q̄ effuſus ē. Qr

ET q̄a i ſcripturis di uinis fr̄es kmi: bōo' ⁊ iuſtos uiros pſecutionem maloꝝ ſemp ſuſtinuiſſe co gnoſcim: ſi diligent' ↄſide ramus: iueniem⁹ illos ma iora ſupplicia ſuſtiere q̄ fa ciũt: q̄z q̄ ſuſtiere uidentur Ois ei hō q̄ aliū i corpore pſeq̄t: pri⁹ ipe icorde pſe cutionẽ ſuſtiere ↄgnoſcit. ¶ Iſti ſũt ſcī q̄ nō iq̄naue rũt ueſtimẽta ſua. Ambu- labunt in albis quia digni ſũt ¶ Hi ſũt q̄ cū mulierib⁹ ñ ſũt coiq̄nati: v̄gies ei ſũt

In illo t.

Angelus dñi apparuit i ſōnis ioſeph dicēs. Surge et accipe puerū et m̄rē ei⁹ et fuge i egiptū et esto ibi uſq; dum dicam tibi. Et R.

Quando tollit puerū et m̄rē ei⁹: ut i egiptū tráſeat: nocte tollit et tenebris: q̄ noctē ignorantie his a quib⁹ ipſe receſſit reliquit icredulis. Quādo vo reuertit i iudeā nec nox nec tenebre i euuāgelio ponūt. Ut adipleret' qd dictū ē a dnō p pphām dicentē. Ex egipto uocaui filium meū. R̄ndeāt qui ebreo͞r volumīnū denegāt v̓itatem ubi hoc i lxx̄gīta legat' i ſcptib⁹ Qd cū nō iuenerit nos eis dicam⁹ i Oſee ppha dictū ſic exēplaria pbare poſſūt q̄ nup edidim⁹ Cātabāt ſci cāticū nouū an̄ ſedē dī et agni. Et reſonabat t̄ra i voces eo͞r. Hi empti ſūt ex oib⁹ p̄mitie dō et agno et i ore ip̄o͞r nō eſt iuentū mendat' uz. Et

Poſſum⁹ aūt locū iſtū et alit' cōſolari propt' ɔtētioſos quo͞r ɔſuetudiē Paulus apl's ſe hr̄e ɔ̄negat et eccl'iaz xp̄i. Et teſtioniū pferim⁹ ex numeris dicēte balaam. deus ex egipto uocauit eū: gl'ia ei⁹ ſic unicornis. Tunc herodes uidens q̄ illuſus eſſet a magis iratus ē ualde. Et mittēs occidit oēs pueros qui erant i bethleē et i oib⁹ finib⁹ eius ab imatu et ifra ſcd̄m tp̄s qd exq̄ſierat a magis. Uidi ſub altare dī aīas iſfectorū ppt' v̓bū dei qd hēbāt et clara uoce dicebāt. Uidica dn̄e ſāguiē ſuo͞r tuorū q̄ effuſus eſt. Sub throno dei oēs ſcī clamāt. Uidica:

Tunc adipletū ē qd dictū ē p ieremiā pphām. Uox i rama audita ē plorat' et ullulat⁹ multus

rachel plorans filios ſuos: De rachel nat⁹ ē beniami ī cui⁹ tribu nō ē bethleez. Querit ergo quō rachel filios alti⁹ trib⁹. i. bethleem q̄ ſuos ploret. Reſpōdebim⁹ breuit: q̄a ſepulta ſit iux̄ bethleez i eufrata m̄ni corpuſculi hoſpitiū: m̄ris noiē accepit. ſiue q̄n iuda ⁊ beniamin oue trib⁹ iūcte erāt: et herodes p̄cepat nō ſoluz in bethleez iſfici pueros: ſed i oib⁹ finibus eius. ℣ Iſti q̄ amicti ſūt ſtol albis q̄ ſunt ⁊ unde venerūt. Et dix m̄ hi ſūt q̄ uenerūt de t̄bulatione magna ⁊ lauerūt ſtolas ſuas ⁊ dealbauerunt eas in ſāguie agni. ℣ Vidi ſub altare dei aias iterfectoꝝ pp v̄bū dei ⁊ pp teſtioniuz q̄d hēbāt Et Nonū ℟m cantatur q̄a Te deū laudam⁹ nō dicit̄ niſi uenerit i dn̄ica Ad laud ⁊ per ho̅. an̄. Herodes irat⁹ occidit multos pueros i bethleez iude

ciuitate eo. an̄ Ab ymatu ⁊ īfra occidit m̄ltos pueroſ herodes pp dn̄z an̄ Angeli eoꝝ ſemp uidēt faciē p̄ris an̄ Vox i rama audita ē plorat⁹ ⁊ ululat⁹ m̄t⁹ rachel plorans filios ſuos an̄ Sub throno dei oēs ſci clamāt vindica ſāguiez nr̄z deus noſter. Capl̄m

Vidi ſup̄ mōtez ſyon a gnū ſtantez ⁊ cū eo cētū q̄dragita q̄tuor milia habentes nomen ei⁹ ⁊ noī p̄ris ei⁹ ſcriptū i frontibus ſuis ¶ Herodes irat⁹ occidit multos pueros. ℟ In bethleez iude ciuitatem eo ad bn̄ an̄ Hi ſūt q̄ cū mulieribus ut ſup̄ oro Deus cui⁹ hod. Deinde fit comemoratio de nat̄ et ſcō ſtephano ut ſup̄. p ſcō iohē an̄. Iſte ē iohēs ℣ Hic eſt diſcipl's ille ℟ Et ſcimus. oro Eccl'iaz ad iij. caplm̄ Vidi ſup̄ mōtez. ℟ ia bi ℣ q̄ ſcoi p̄iloꝝ m̄z. Ad ſ...

Hi ſūt q̄ cū mulieribꝫ
nō ſūt coīq̄nati: v̄gi
nes eī ſūt ⁊ ſequūt̄ agnum
quocūꝙ ierit. Ad ix. cap̄l'ꝫ
Hi epti ſunt ex oībus
primitie deo ⁊ agno
et ī ore ipoꝝ nō ē īue ītum
mēdatiū. ſiē macula eiꝫ ſūt
anͣ thronū dei. ad uſp a̅.
Tecū pricipiū ut ſ̄ cap̄'e.
Uidi ſupra mōteꝫ v̄ Sub
throno dei oēs ſci clamant
℟ Uindica ſāguieꝫ noſtrū
de' nr̄ Ad M an Innocen
tes p xp̄o īfantes occiſi ſūt
ab īiquo reꝫe lactātes iter
fecti ſūt ipꝫ ſequūt̄ agnuꝫ.
ſie macula ⁊ dicūt ſēp glīa
tibi dn̄e. Pro ſcō thō ī mr̄
an̄ Iſte ſanct' v̄ Glia et
honore ℟ Et ↄſti. oīo
Deus p cui' eccl'ia glo
rioſus pōtifex thōas
gladijs ipioꝝ occubuit prā
qs: ut oēs q̄ eius implorāt
auxiliū: petitionis ſue ſalu-
tarem ↄſeq̄ntur effectū. p
Et fit ↄmemo. de nat ⁊ ſcō

ſtephano ut ſupra poſtea
pro ſancto iohanne an̄.
Exijt ſermo. v̄ Hic eſt di
ſcipulus ille ℟ Et ſcim'
Oratio Eccl'iaꝫ. In ſancti
thōe epi ⁊ m̄r Lectio p̄ia
Glorioſi martiris thōe
ſres kmi natalē cele-
brātes q̄ı toti' uite ⁊ con-
uerſatiōis ei' īſignia recole
re nō ſufficimus: paſſionis
ei' modū cauſā ꝑ ſuccinct'
ſmo pcurrat. Beatus igit̄
thomas ſicut ī cancellarie:
uel archidyaconatus offiō
in rebus gerendis icōpara
bilit̄ extiterat ſtrenuus: ita
poſt ſuſceptū paſtoris offꝫ
ſup̄ humanā extiationem
fact' ē oro deuot'. Lec. ij.
COnſecratus enim re
pente mutatus eſt ī
virum alium: ciliciuꝫ clam
induit femoralibus etiaꝫ
uſus eſt: uſꝗ ad poplites
cilicinis et ſub veſtibus
clericalis honeſtatis habit'
celās monacalē: careꝫ prſus

coegit ꝑuire ſpũi. do ſtudẽſ
omniũ virtutum exercitio
ſine intermiſſione placere:
Sciẽs itaqꝫ ſe cultorez poſi
tũ ĩ agro dñico ĩ vinea cu-
ſtodez. paſtorez ĩ caulꝰ mi
niſteriũ ſibi traditũ ſtudio
ſe ꝯpleuit.

TUra ⁊ dignitates ec
cleſie q̃s publica ſibi
ptãs uſurpauerat reſarcire
⁊ ĩ ſtatum debitũ reuocare
coãtꝰ ẽ. Unde graui q̃one
ſup iure eccl'iaſtico ⁊ regni
ꝯſuetudibus iter ipꝫ ⁊ regẽ
angloꝝ exorta coacto ꝯſili
o ꝑpoſite ſũt cõſuetudines
ille q̃s idẽ rex taꝫ archiepi
q̃ꝫ ſuffraganeoꝝ ſuoꝝ ſcri-
pto roborari ptiacit exegit
Negauit cõſtanꝰ archieps
manifeſtaꝫ ĩ eis aſſerẽs li-
bertatis eccl'iaſtice ſubuer-
ſionem.

EFfectꝰ ẽ igiꝰ ꝯtũelijs
cũmſis dãnis grauiori
bus attritꝰ: ⁊ inumeris la-
ceſſitꝰ iiurijs. Tãdẽ morte
ſibi itentata: quia cũ eccl'ie
nũdũ plene ĩnotuerat: ⁊ p
ſonaꝰ uidebaꝰ pſecutio: btõs
thõas cedendũ cenſuit eſſe
malitie. Actꝰ ergo ĩ exiliũ
a dño ppᷓ. alexandro tcio
ſenõis honorifice ſuſceptꝰ ẽ
Et ĩ moaſterio põtinaceli
ſtudioſe ꝯmendatus ẽ

COnfiſcanꝰ itim ĩ an
glia oẽs archiepi re
ditꝰ. uaſtanꝰ pdia poſſeſſi-
ones diripiũt: ⁊ excogitato
nouo ſupplicij genere tota
ſitꝰ thõe pſcribiꝰ cognatio.
Oẽs eiꝫ amici eiꝰuꝰ famili
ares uel q̃cũqꝫ eũ quocũqꝫ
titulo cõtigebant ſie dlatu
cõditiõis aut fortũe digni-
tatis aut ordine etatis aut
ſexus piter relegantur Nã
et ſenex ⁊ decrepiti vagi-
entes in cunis et mulieres
in puerperio decubãtes in
exiliũ acti ſũt.

QUotquot ãt diſcretio
nis ãnos attigerãt tac
tis ſacro ſcis iuraꝰ ꝯpulſiꝰ

ꝙ mari trãſito ſtati cantu
arienſi archiepõ ſe ꝛpſenta
rēt ut ulꝰ cōpaſſiōis gladio
totiens ꝯfoſſus cōceptũ aĩ
rigoꝛe ad regis uolũtateꝫ
iflecterent. Sed uir dei manũ
ſuã mitēs ad foꝛcia exiliũ
dãna cōtumelias ⁊ opꝓbria
petiũ ⁊ amicoꝝ ꝓſcrip
tiōeꝫ ꝑ xpi nōie ꝯſtãt ſub-
ſtinuit nulla pꝛoꝛſus fractꝰ
aut mutatꝰ iuria

Anta nãqꝫ fuit ꝯfe-
ſſoris xpi ꝯſtãtia ut
oēs coexſles ſuos docere ui
dret qm ōe ſolũ forti pria
eſt. Audiēs aũt rex imobilē
eiꝰ ꝯſtãtiã directis ꝑ abbēs
quoſdã ciſterciēſ ordis ad
capłm gñale cōminatoꝛijs
epłis eũ a pōtiniaco ptur-
bare curauit

Andē aũt btūs thomas
occaſiōē ſui uiris ſcĩs
iminere diſpēdiũ ſpōte re-
ceſſit ſ; añ q̃ȝ īde pꝛogre-
deretꝰ diuina reuelatiōe cō-
foꝛtatꝰ. ē dñſo ſibi celitꝰ in
ditio : ꝙ ad eccłiã ſuã redi
turꝰ eēt cũ glĩa ⁊ ꝑ mrīj pal
mã migraturꝰ ad dñs. Per
tu: bata igr̃ a pōtiniaco ex-
cep ſūmo cũ honore xpiãi
ſſimꝰ fcã eoꝝ rex. Ludouicꝰ
⁊ eũ hũaniſſime donec pax
reformaret exſbuit

Epiꝰ cũ ⁊ ipe lȝ i caſũ
pulſatꝰ ē ne regis an
gloꝝ ꝓditori aliqđ hũai-
tatis bñficiũ ipēdent. ꝓro
ceſſit ulčꝰ furoꝛ imãis ēt
pijs auribꝰ hoꝛrēda crude
litas: Cũ ei catholica ēt ꝓ
bñticis ⁊ ſciſmaticis ⁊ perfi
dis iudis oret eccłia ꝓhitũ
eſt ne q̃s eũ oroīs ſuffra-
gijs iuuaret. Sex igr̃ cōti
nuis annis exłtꝰ ⁊ iniurijs ĩ
numeris afflictꝰ imꝰ ipo et
quaſi lapis uiuus in ſtruc-
tura m celeſtis hedificij mꝰ
timodis tonſionibus. Et
q̃ȝ preſſuris cunquadratus
quo magis impulſus ē ut
caderet eo firmius et im
mobilius ſtare ꝓbatus eſt

In laudibus fit ꝯmemoꝛ.
ꝺ nat. ⁊ ꝺ ſcō ſtephano ⁊ ꝺ
ſcō iohāne ut ſup̄ Et po-
ſtea de innocentibus an̄.
Hi ſūt q̄ cū mulierib⁹. ꝟ
Sub thꝛono dei oēs ſci cla
mant ℞ Uindica ſāguinē
nr̄z de⁹ nr̄ oꝛo De⁹ cuius
hodie ad ueſp an̄ Tecum
pꝛīcipiū Sciēdū ꝙ i ꝯme-
moꝛatioībus octaꝝ p⁹ nat
dn̄i duꝛ iſti ꝟ vꝫ p nat dn̄i
ꝟ Notū fecit dn̄s all'a. ℞
Salutare ſuū all'a p ſācto
ſtephano ꝟ Stephan⁹ vi-
dit celos aptos ℞ Uidit ⁊
ītroiuit bt̄s hō cui celi pa-
tebāt p ſcō iohē ꝟ Hic eſt
diſcipl's ille q̄ teſtioniū phi
bet de his ℞ Et ſcim⁹ q̄a
veꝝ ē teſtioniū ei⁹ Pro in
nocētib⁹ ꝟ Sub thꝛono di
oēs ſcī clamāt ℞ Uidica
ſāguinēz nr̄z ds nr̄ Eo āno
quo nat dn̄i uenerit die lu-
ne ī ueſp ſci thōe M. dicat
capl'z Multiphariā. hy⁹.
Xpe redēptoꝛ ꝟ Notū fec
ad M̄ an̄ Hodie xp̄s na
¶ oꝛo de nat̄ poſtea fiat
ꝯmeō. ꝺ ſcō thōa ⁊ de alijs
octauis. Ad mat ⁊ p hō ſi
at offm̄ de nat dn̄i ⁊ p̄mit
tit̄ primū ℞ ⁊ īcipit̄ a ſcdo
⁊ octauū ℞ poit̄ O regeꝫ
celi Sex lc̄ legūt̄ ꝺ ſmōib;
ſci augi epi .ſ. Hodie f̄res
kmi vel Caſtiſſiūꝫ marie.
Et tres de om̄ ſci ābꝛoſij
epi ſup euuāgeliū.
loq̄ dib⁹ an̄c alijs tpībus
nat ꝺ dn̄ica imediate p⁹ fe
ſtū ſci thōe Sermo ſci augi
epi lec̄ pꝛia.
H Odie f̄res cariſſimi
xp̄s natus eſt n̄ n̄is
ꝛēati Hodie ſaluatoꝛ mūdi
per matreꝫ naſcendi accep̄
tempus qui de patre nati-
uitatis non habet tempus
qui in eternum eſt cūctoꝝ
creatoꝛ. Hodie de matre
naſcendo factus eſt nobis
ſaluatoꝛ. Nat⁹ ē nobis ho
die in tpīs uolubilitate: ut
nos pducat ad pꝛīſ etnitatē

Fact⁹ ē ds hō: ut hō fieret ds. Ut panes angloꝝ mā-ducaret hō: dn̄s āgloꝝ ho-die fact⁹ ē hō. Hodie īple-ta ē illa ꝓphia q̄ dic̄. Rora-te celi desup ⁊ nubes pluāt iustū apiat̄ t̄ra et germinet ſaluatorem

HAct⁹ ē igit̄ q̄ fecerat ut iueniret̄ q̄ pierat. Sic eī ī pſalmis hō ɔfitet̄. Priuſq̄ȝ hūiliarer ego pec-caui. Et iteꝝ erraui ſic̄ ouiſ q̄ pierat. Peccauit hō ⁊ fcs ē reus: natus ē hō ds. ut li-beraret̄ re⁹. Hō igr̄ cecidit ſȝ ds deſcendit. Cecidit hō miſabilit̄. Deſcēdit ds mi-ſericordit̄. Cecidit hō ꝑ ſu-pbiā. Deſcendit ds cū gr̄a

NIc namq̄ȝ mr̄ dn̄i ab angelo audiuit. Aue gr̄a p. dn̄s tecū. Qui nat⁹ ē p̄im⁹ ſie mr̄e ī cel: hodie natus ē ſie p̄re ī t̄ris. Na-tus ē xp̄s ds de p̄re: hō de mr̄e. De p̄ris imortalitate de mr̄is v̄ginitate: d̄ patre ſine mr̄e: de mr̄e ſie p̄re: de p̄re ſie tpe: de mr̄e ſine ſe-mine: De p̄re p̄icipiū uite de mr̄e finis mortis: de pa-tre ordinans oēm diez: de mr̄e cōſecrās iſtū diez

PRemiſit ei hoīez io-hānē q̄ tē cū naſceret̄ dies īcipent minui: ⁊ nat⁹ ē ipe cū dies īcipiūt creſcere ut ex hoc p̄figuraret̄ qd ait ipe iohēs. Illū oportet creſ-cere me āt minui. Debet ei uita hūana ī ſe d̄ficer̄: ī chri-ſto ꝑficere ut q̄ uiuit iā nō ſibi uiuat ſed ei q̄ ꝑ oibus mortu⁹ ē ⁊ reſurrexit

ET dicat unuſq̄ſq̄ȝ ue-ſtrū qd dic̄ apl's. Ui-uo āt iā nō ego. Uiuit uero ī me xp̄s. Illū oportet creſ-cere me āt minui. Laudāt eū ɔdigne ōs āgli ei⁹ q̄ cib⁹ etn⁹ ē īcoruptibili eos ſagi-na uiuificās q̄a v̄bū dı̄ ē cu-i⁹ uita uiuit: cui⁹ etn̄itate ſp uiuūt: cui⁹ bonitate ſp be-āte uiuunt

2 ILli ei ꝯdigne laudāt
deū apd deū: ⁊ dant
gl'iaȝ i excelſ do: nos autē
plebs ei⁹ ⁊ oues paſcue ei⁹
ꝑ modulo īfirmitatis nr̄e:
q̄ paceȝ ꝑ bonā uolūtatem
recōſiliari meremur. Ipoꝝ
eiȝ angl'oꝝ v̄a ⁊ hodierna
uox ē q̄ nato nobis ſalua-
tore exultādo fudert: gl'ia
i excelſ do: ⁊ i t̄ra pax ho-
minibus bone uoluntatis.

CAſtiſſimū marie v̄-
gis uteꝝ ſpōſe v̄gis
clauſū ueīs cubiculū ſigna
tū pudore filij v̄gis ſigna-
culo merito pleniſſie colau
dareȝ: ſi meſſe meteȝ quā n̄
ſeminaui. Deīqȝ ſic ait apl's
Quecūqȝ ſeminauerit hō:
hec ⁊ metet. Et veꝝ ē. Oī
modo ueꝝ ē hoc oēȝ hoīeȝ
metere qd ſeminauit. Sic
ipē filius v̄gis i q̄dā euuan
gelij ſui lectione ait. Meto
ubi nō ſeminaui: ⁊ colligo
ubi nō ſparſi.

DIcat ſolus: dicat nat⁹
ex v̄gie fili⁹ marie. di
cat ſpōſus mri ſue. Meto
ubi nō ſeiaui: ⁊ colligo ubi
nō ſparſi: Dicat ⁊ maria.
Ecce ego te filiū gn̄aui: ſȝ
v̄ginitateȝ meā nō violaui
Regnū teneo v̄ginitatis: ⁊
rege genui caſtitatis

INgrediente ⁊ egre-
diēte habui i palatio
ventis filiū īmparatoris: ⁊ de
maib⁹ nō amiſi clauē regni
pudoris. Porta facta ſum
celi ianua facta ſū filio di.
Illa porta fcā ſū clauſa de
qua in uiſione diuina dicit
ezechiel ꝓphā. Uidi portā
in domo domini clauſam.
Et dixit angelus ad me:
porta hec quam vides nō
aperietur: ⁊ homo nō trā
ſibit per eam: et clauſa erit
in eternum.

SEd mirabilior eſt
ꝓphie adimpletio
Quid eſt porta in
domo domini clauſa niſi

ꝙ maria ſemꝑ erit intacta Et q̄d ē hō nō tranſibit ꝑ eā niſi ꝙ ioſeph nō cognouit eā. Et q̄d eſt ſolus dn̄s ītrat et egredietꝰ ꝑ eam: niſi q̄a ſpūs ſanctꝰ īpregnauit eā: ⁊ dn̄s āglorꝫ naſcitꝰ ꝑ eā. Et q̄d ē clauſa erit ī etnuꝫ niſi q̄a v̄go maria ē an̄ ꝑtū ⁊ v̄go poſt partum.

Dicat ergo maria porta facta ſū celi. Janua fcā ſū filio dei. Illi fcā ſū ianua clauſa: q̄ pꝰ ſuā reſurrectionē ingreſſus ē ꝑ hoſtia clauſa: ꝑ q̄ egreſſꝰ ē ad ſuos crucifixores. Ad diſcipłos āt ſuos clauſo cenaculo hoſtio igreſſus ē clauſꝰ q̄ natꝰ ē de uētre meo. me mr̄eꝫ dimiſit itactā. Adimpleuit uentrē meū diuitate et uťū meum nō euacuauit caſtitate.

Exiuit de uentre meo gigas occurſu magnificꝰ: ⁊ uētͤ meꝰ nō ē pudore euacuatꝰ. Nec ī cōceptione īuenta ſū ſine pudore: nec ī ꝑturitione īuenta ſuꝫ cum dolore. O mira ⁊ laudabiť inter fe̅ias: Jn q̄ ab angelo ſalutatꝰ v̄ginitas: Sola īpgnata nec uiciata. exonerata nec euacuata: q̄a ſic ē ab angelo ſalutata. Aue īquit gr̄a plena dn̄s tecū: felix ūbilicus caſtitatis: quē amplexꝰ: nō tetigit maritalis

Tnilľ ꝛ. Paſtores loq̄bantꝰ adiuiceꝫ trāſeamus uſqꝫ bethleē ⁊ videamus hoc v̄bū q̄d fcꝫ ē q̄d dn̄s oñdit nobis. Et ℟

ET facta eſt cū angło multitudo celeſtium exercitus laudantiū deū: et dicentiū. Gł'ia īaltiſſis deo ⁊ ī terra pax hoībus bone uoluntatis. Bene angłorū nominantur exercitus qui ducem milicie ſequebantur Cui igitur laudem angeli niſi domino ſuo dicerent. Juxta quod ſcriptum eſt:

laudate dominum de celis laudate eū i excelſ: laudate eū oēs angeli eius.

IMpleta igiť pphia ē. laudať de celˀ dn̄s ⁊ uideť i t'ris. de quo ſact' mathe' ait. Quia cū beſtijſ erat ⁊ āgli miſtrabāt ei: ut i alto mie iſigne: i alto di- uie iudiciū ptatis agnoſcas Tuū ē qđ beſtiaſ patiť: ſuū qđ ab angelis predicať. Et aiūt: uideamus hoc v̄bum qđ factū ē ſic dn̄s oſtendit nobis. Et venerūt feſtinanť uides feſtiare paſtores

NEmo eiꝫ cuꝫ deſidia xp̄ꝫ reqrit. Uides paſtores anglo credidiſſe. Et tu pr̄i filio ⁊ ſpūi ſcō āgel. pphis. aplis. crede. vid̄ q̄ ſignanť ſcriptura ſinguloꝝ libret momenta uerborum Feſtināt iquit v̄bū uidere. Et eiꝫ cū caro dn̄i uidetur v̄buꝫ videtur qđ eſt f'lius O regeꝫ celi cui tali fa- mulatur obſequia ſtabulo poniť qđ continet mūduꝫ. Jacet i pſepio ⁊ i celˀ ignat

Nat' ē nobis hodie ſaluator q̄ eſt xp̄s dn̄s i ciuitate dd. Jacet

Si feſtum nat dn̄i ſcī ſtephi ſcī iohis ſcōꝝ inocentiū uel ſcī thome m̄ uenit in dominica ipa die nihil fit de dnica. Sed die pxīo poſt feſtū ſcī thome m̄ fit offm dnice: De dnica vo q̄ te ueit i oct feſti nihil peit' agr. Sabbō dnice infra oct. nať dn̄i. Ad uesp capl'

FRatres quanto tp̄e heres puulus ē nihil differt a ſuo cū ſit dn̄s oīū ſꝫ ſub tutorib' ⁊ actoribus ē uſqꝫ ad pfinitū tp̄s a pr̄e

Xp̄e redemptor oīuꝫ Uerbum caro factum eſt all'a. Et habitauit in nobis all'a:

Dum medium ſilentium tenerent oia et nox in ſuo curſu mediū iť pageret op̄s ſmo tuus dn̄e a regalibus ſedibus uenit all'a.

Omps ſempiťne ds dirige
act⁹ nřos in bňplacito
tuo ut i noie dilecti filij tui
mereamur bonis operibus
habundare. Per eundez.
Deinde fit ꝯmemoratio ď
nať ꝛ alijs oct. Dñica īfra
oct nať dñi ſi feſtū nō ſit
agiť offm diei nať pť caplz
añ ad M. ꝛ ad bñ. ꝛ oroz
ꝛ lc. ꝛ primū ℞ qd omittiť
ꝛ octauū poſt O regē celi
Sermo ſcī leonis pp̄ l. i.
EXcedit q̄dē dilectiſſi
mi multūq; ſupeminet
hūani eloquij facultatē diuī
opis magnitudo. Et inde
oriť difficultas fandi unde
adeſt rō nō tacendi. Quia ī
ieſu xp̄o filio dei nō ſolū ad
diuinā eſſentiā: ſz ēt ad hu
manā ſpectat naturā quod
dictū ē p pphāz. gñationē
ei⁹ q̄s enarrabit
VTrāq; eiz ſubāz ī unā
ꝯueniſſe ꝑſonā: niſi fi
des credat ſmo ñ explicat
Et iō nunq̄ȝ materia dficit
laudis: q̄a nūq̄ȝ ſuffić copia
laudatiōis. Gaudeam⁹ igr̄
q̄ ad eloq̄ndū tāte miē ſa-
cramētū ipares ſum⁹ ꝛ cū ſa
lutis nře altitudiēz explica
re ñ valem⁹: ſētiam⁹ nobis
bonū eē q̄ uicimur
NEmo ei ad agnitionē
ṽitatis magis ꝓpiq̄t
q̄ȝ q̄ itelligit ī reb⁹ diuīs et
ſi multū ꝓficiat ſēp ſibi ſu
peſſe qd q̄rat. Naz q̄ ſe ad
qd tēdit pueniſſe ꝑſuit: non
q̄ſitū repit: ſz ī iq̄ſitiōe dfecit
Ne āt ifirmitatis nře ptur
bemur anguſtijs: euuāglice
nos ꝛ ꝓphetice adiuuāt uo
ces. Quib⁹ ita accēdimur ꝛ
docemur ut nobis natitatē
dñi q̄ ṽbū caro factū ē non
taz ꝑtitaz recollere q̄ȝ pñtē
videamur iſpicere
QUod eni paſtoribus
pro gregum ſuorum
cuſtodia vigilantibus an-
gelus domini nunciauit et
noſtrum impleuit auditus
Et ideo dominicis ouibus

p̄ſumus q̇a v̄ba diuinitus
edita cordis aure ſeruam⁹.
Tāq̄ꝫ ⁊ ī hodierna feſtitate
dicit̄. Euuangelizo uobis
gaudiū magnuꝫ qḋ erit oī
pplo: q̇a nat⁹ ē nobis ho-
die ſaluator q̇ ē xp̄s dn̄s in
ciuitate dḋ.

Cuius p̄dicatiōis ſu-
mitati exultatio inu
merabiliū iugit̄ angl̄oꝝ: ut
excellenti⁹ fieret teſtioniūm
cui militie celeſtis ml̄titudo
cōtineret ⁊ ī honorē dī unā
bn̄dictioneꝫ dicētiuꝫ. Gl̄ſa
ī altiſſimis deo: ⁊ ī t̄ra pax
hoīb⁹ bone uolūtatis

Dei ergo gl̄ia ē ex m̄re
v̄gie xp̄i naſcentis in
fantia ⁊ repatio hūani ge-
neris merito ī laudē ſui re-
fertur auctoris Quia ⁊ ipi
bt̄e marie miſſus a dn̄o ga
briel angl̄s dixerat. Sp̄us
ſanct⁹ ſupueīet ī te ⁊ v̄tus
altiſſimi obumbrabit tibi.
Ideoq̄ꝫ ⁊ qḋ naſcetur ex te
ſcꝫ vocabit̄ fili⁹ dei.

In ill̄ t̄. Erat ioſeph
et maria mater ieſu
admirātes ſ̄ꝫ his q̄ dicebāt̄
de illo Et R̸.

Congregemus ī vnū
ea q̄ ī ortu ieſu dicta
ſcriptaq̄ꝫ ſūt de eo: ⁊ tē ſcir̄
potimus ſingl̄a q̄q̄ꝫ digna
eſſe miraculo. Quāobrem
mirabat̄ ⁊ pat̄. Sic eīꝫ ap
pellat⁹ ē Ioſeph: q̇a nutitor
ei⁹ fuit. Mirabat̄ ⁊ mater
ſup oībus q̄ dicebant̄ de eo
Que nā ſūt ergo de puulo
ieſu dicta.

Paſtores erant in re-
gione illa vigilantes
⁊ obſeruātes cuſtodias noc
tis. Uenit angelus ſub ipa
hora natiuitatis ieſu ⁊ ait
ad eos. Ite ⁊ inuenietis i-
fantem iuolutum pānis et
poſitum in preſepio. Nec
dum angelus verba finie-
rat et ecce multitudo cele-
ſtis exercitus laudare cepit
et benedicere dominū.
O regem celi.

Cum hoc paſtores tre
pidi pſperiſſet ⁊ āgl's
receſſiſſ3 ab eis dixerūt ad
ſe inuicē3. Eamus uſq3 i be-
thleē3 ⁊ uideam⁹ factu3 qđ
dn̄s oſtdit nobis. Uenerūt
⁊ inuenerūt puulū. Tam illi
q̄3 paſtores q̄ facta fuerant
mirabant'. Sup hoc ⁊ đ ſy
meone ſcribit' q̄ rumorem
audit ⁊ miraculi ul' magna
pars fuerit ad bn̄ an̄ Dū
mediū ſilē vt ſupra Et fit
ɔmemoī. de oibus oct. Ad
iij. capl'3 Frēs q̄nto tēpoī
Rl'ia br̄ ⁊ v̄ dūr de nat' Ad
vj. Capitulum.
Et ubi uēit pleītudo
tpr̄is miſit de⁹ filiu3
ſuū natū ex muliere factu3
ſub lege ut eos q̄ ſub lege
erāt redieret: ut adoptionē
filioꝝ reipem⁹. ad ix. cap̄
Itaq3 ia3 nō eſt ſu⁹
ſed fili⁹: q̄ ſi filius ⁊
heres p deum ad M an̄.
Puer ieſus pficiebat etate
⁊ ſapiā corā do ⁊ hoibus:

In vigil' ſcī ſilueſtri pp̄ et
ɔfeſſoī. Ad ueſp an̄ Ecce
pricipiū ut ſup̄ capl'3 hy⁹
v̄ ⁊ ad M an̄ dūr de con-
feſſoribus pont' oratio
Da q̄s op̄s de⁹ ut bt̄i
ſilueſtri ɔfeſſoris tui
atq3 pōtificis venerāda ſo
lēnitas ⁊ deuotionē nobis
augeat ⁊ ſalutē per Et fit
ɔmemoꝝ de octis Lc̄ pria:
Conſtantinus ipator
monarchiā tenēs cū
plurimas ſtrages x̄poꝝ de
diſſet: ⁊ inumerabilē ppl'm
p oēs pūicias fecīſſ3 uariiſ
penaꝝ geñibus īterfici ele-
phancie a deo lepra pcuſſ⁹
eſt. Lectio ſecunda.
Uic cū uniuerſa me-
dicoꝝ ⁊ magoꝝ ag-
mina ſubuenire nō poſſēt
capitolij pōtifices. Hoc de
creuerē ɔſiliū: piſcinā īfātiū
occiſoꝝ ſanguie repleri de
bere: ī quo ſāguie calido
ſtati3 ut nudus deſcēderet
auguſt' mox poſſint uulña

illius lepre mūdari

Miſſū ē igr̄ ꝛ ď ꝛebꝫ uł patrimonio ꝛegis ꝭa milia ꝛ eo ampli⁹ infantes adducti ad urbez ꝛomā pō tificib⁹ traditi ſūt capitolij. Die āt cōſtituto egrediēte cōſtantino de palatio: ꝛ ad hoc eūte i capitoliū ut ſan guis inoxi⁹ fūderet occurrit multitudo inumerabilium mulierū: q̄ oēs reſolutis cri nib⁹ nudatiſqꝫ pectorib⁹ dā tes ululat⁹ et gemit⁹ corā eo ſe i platea fundētes lacrīmas.

Percūc ⁊ ſtrauerē tat⁹ itaqꝫ q̄ ď. cā mł titudo hec mulierum iſta faceret: didicit has eſſe ma tres filiorꝫ eorꝫ quorꝫ effū dendus ſanguis taꝫ diu eēt quouſqꝫ piſcina repleretur i qua medendi cā ipē lauā dus aſcenderet ꝛ ſanādus. Tūc īpator exhorruit faci nus ꝛ ſe tantorꝫ criminum ꝛeū fieri apō deū exiſtimās quātorꝫ fuerit noxi⁹ puerorꝫ inſiſit ſtare carrucā

Erigēs ergo ſe īpator ꝛ conuocās uniuerſos dix. Audite me cōmilitōes ꝛ oēs ppłi qui aſtatis. Sic ſemp nr̄a cōtra hoſtes ētamiā i p̄lijs ſtetiſſe nūcupāt ut ꝛeus eſſet legib⁹ ꝛ capi tali ſñia puniretur: quicunqꝫ aliquez occidiſſet īfantem. Eratqꝫ hoc ſtatutū i bello ut facies quā pubertas nō nouerat gladiū bellatorꝫ euaderet et uite incolumis permaneret.

Hunc itaqꝫ hoſtiū qď i filijs cuſtoditū eſt: ī filijs nr̄orꝫ ciuiū exercebi mus. Ne ſimus legibꝫ ꝛei: q̄ pugnando fideliter de oī gente meruimus eſſe uicto ꝛes. Quid iuuat barbaros ſupaſſe: ſi a crudelitate ui cimur. Nam uiciſſe extra neas nationes bellatorum v̄tus eſt pplorꝫ: uincere āt uicia ꝛ pccā v̄t⁹ ē morꝫ

In illis autez prelijs

forciores extitimus ill': hic
nobis ipis fortiores sim⁹:
vicim⁹ eiz nos ipos dum a
mala nos volūtate excludi
mus: ⁊ qd insulte desidera
m⁹: ꝯsulte ⁊ utilit' exercem⁹.
Hoc āt facim⁹ qn̄ volunta
tes deoꝝ nr̄is volūtatibus
anteponimus: ⁊ diuinis de
ſiderijs obuiātes nr̄a ꝯside
ria repugnamus. Lc viij.
In hoc ergo certamie
victos nos eſſe hac ra
tione gaudeam⁹: ut agno
ſcam⁹ ꝯ nr̄az salutez nolu
iſſe pugnare. Naz q̄ conat'
ppetrare qd malū ē: capti
uare uti[?] ſtudet boitatez.
Cū ergo fuerit i iſto certa
mine ſuperatus victoriam
obtinet uictus. Lec ix.
Quoniā uictoria pditi
onē iuenerat ⁊ malā
captiuitatez icurrerat poſt
triūphū si triūph⁹ dici pōt
qn̄ ipietas a pietate uicitur
et iiuſticia a iuſticia ſupat'.
Vincat ergo nos pietas in
iſto ꝯgreſſu. Bn̄ ergo oiuz
aduerſantiū potim⁹ eē victo
res: ſi a ſola pietate uinca
mur. Oiuz ⁊ eiz eē vn̄ deū
cōprobat: q̄ veꝝ ſe ſeruum
oſtenderit. Si feſtū ſancti
ſiluestri i dnica uenerit agr'
d feſto cū ꝯmemoī d dnica
ad M ⁊ bn̄ ⁊ ultia lec legr'
d om' dnice. In vigil' oct'
nat' dn̄i ad uesp an̄ O ad
mirabile cō. Cū ret' d laud
ps de ſcā maria. Caplm.
Apparuit gr̄a ſaluato
ris nr̄i dei oib⁹ hoib⁹
erudiēs nos: ut ab negātes
ipietatē ⁊ ſecl'aria ꝯſideria
ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie uiuam⁹
i hoc ſc'lo hymn⁹ Xpe re
dēptor V Verbuz caro fcm̄
ē al'. R Et hitauit i nobis
all'a. Ad M an̄ Propter
nimiā caritatez ſuā q̄ dilex
nos de⁹ filiū ſuū miſit i ſimi
tudinē carnis pcci all'a oro
Deus q̄ ſalutis eterne
beate marie ꝯgītate
fecunda huāno gn̄i premia

p̄ſtitiſti t̄bue q̄s: ut ip̄as ꝑ
nobis itcedere ſeniam⁹ per
quā meruim⁹ auctorē uite
ſuſcipere dn̄z nr̄z ieſū xpm
filiū tuū. Qui tecū.

Dn̄s dixit ad me fili⁹ me⁹
es tu ego hodie genui te
Quare fre. ¶ In ſole po-
ſuit tabernaculū ſuū: et ip̄e
tāq̄ȝ ſpōſus ꝓcedēs d̄ tha-
lamo ſuo ¶ Celi enarrant
¶ Eleuami porte et̄nales
⁊ itroibit rex glīe ¶ Dn̄i ē
t̄ra ¶ Tāq̄ȝ ſpōſus Dn̄s
ꝓcedens de thalamo ſuo.

Eſtitatis hodierne
dilectiſſimi uer⁹ ve
nerator e ⁊ pius cultor qui
nec d̄ icarnatione dn̄i aliq̄d
falſū nec de deitate aliquid
ſentit idignū. Paris eiȝ pi-
culi malū ē: ſi illa aut nat̄e
nr̄e v̄itas: aut p̄rne gl̄ie ne
gat̄ eq̄litas. ¶ Ecce agn⁹
dei ecce q̄ tollit pccā mūdi:
ecce de quo dicebā vobis:
q̄ poſt me uenit an̄ me fc̄s
ē. Cui⁹ nō ſū dign⁹ corrigiā
calciamēti ſoluere. ¶ Qui
d̄ t̄ra ē de t̄ra loq̄t: q̄ d̄ celo
uenit ſ̄r oēs ē. Cui⁹

Um ergo ad itelligē
duȝ ſacramētū natīs
xpi q̄ de mr̄e v̄gie ē ortus
accedim⁹: abigat̄ ꝓcul t̄re-
naꝝ caligo rationū. et ab il
luiate fidei oculis mūdant
ſapie fum⁹ abſcedat. Diuia
ē eiȝ auctoritas cui credim⁹
Diuia ē doct̄na quā ſeq̄ur
qm̄ ſiue legis teſtificatiōi
ſiue oracul̄ ꝓphāꝝ ſiue eu
uāgelice tube iteriores ad-
moneam⁹ auditus. uex eſt
qd̄ beatus iohānes ſpū ſcō
plenus itonuit. In pricipio
erat v̄bū: ⁊ v̄bū erat apud
deū: ⁊ de⁹ erat v̄buȝ. Hoc
erat i pricipio apud deum
Oia p ip̄ȝ fcā ſut: ⁊ ſie ipo
factum eſt nihil. ¶ Dies
ſāctificat⁹ illuxit nobis ue-
nite gentes ⁊ adorate dn̄i.

Quia hodie deſcendit lux
magna i tris. ¶ Hec dies
quā fecit dñs exultemus et
letemur i ea Quia

Et filii uex ē qđ ideȝ
predicator adiecit.
Verbū caro factū ē: ꝛ hita
uit i nobis. Et vidim⁹ gl'iā
ei⁹ gl'iaȝ q̄ſi vnigeiti a pr̄e.
In utraqȝ ergo natura idē
eſt dei fili⁹ nr̄a ſuſcipiēs. ꝛ
ꝓpria nō amittēs. In hoīe
hoīeȝ renouans: i ſe icōmu
tabil' pſeuerās. ¶ Bn̄dict⁹
q̄ uenit i noīe dñi de⁹ dñs
ꝛ illuxit nobis all'a all'a
Hec dies quā fec̄ dñs exul
temus ꝛ letemur i ea all'a.
¶ Spetioſus for
ma p̄filiis hoīuȝ diffuſa eſt
gr̄a i labiis tuis ¶ Eructa
uit. ¶ Hō nat⁹ eſt i ea ip̄e
fundauit eā altiſſimus.
Fūdamēta ¶ Exultabunt
oīa ligna ſiluarū an̄ faciem
dñi q̄m uenit. ¶ Cantat̄ i.
¶ Spetioſus forma p̄filiis
hoīuȝ ¶ Diffuſa ē gr̄a i la
biis tuis.

Deitas ei q̄ illi cū pr̄e
coīs eſt: nullū detrimē
tū oīpotentie ſubiit. Nec dī
formā ſui forma uiolauit.
q̄a ſūma ꝛ ſempit'na eēntia
q̄ ſe ad huāni gn̄is icliauit
ſaluteȝ: nos q̄deȝ i ſuā gl'iā
trāſtulit. Sed qđ erat eſſe
nō deſiit. Vn̄ cū unigenit⁹
dei minoreȝ ſe pr̄e ꝯfiteret̄
cū ſe dic̄ eq̄leȝ v̄itatis in ſe
formā utriuſqȝ demōſtrat:
ut ꝛ huānā ꝓbet iparilitas
ꝛ diuinā declaret equalitas
¶ Congratulami m̄ oēs q̄
diligitis dñȝ. Quia cū eſſe
puula placui altiſſimo ꝛ d̄
meis uiſcerib⁹ genui deū ꝛ
hoīeȝ ¶ Beatā me dicēt ōs
gn̄ationes: q̄a ancillā huilē
reſpexit de⁹. Quia

Maieſtati igit̄ filii dei
corporea natiuitas ni
hil abſtulit nihil cōtulit q̄a
ſubſtātia icōmutabilis nec
minui potuit nec augeri.
Qđ eiȝ caro factū eſt non

hoc ſignificat qđ ĩ carne m
ſit dei natura mutata : ſed
qđ a v̾bo ĩ unitatez perſõe
ſit caro ſuſcepta . ¶ Cõfir
matũ ẽ cor v̾gĩs ĩ quo diui
na miſteria angelo nũciãte
cõcepit tũc ſpecioſũ forma
p̄ filijs hoĩuz caſtis ſuſcepit
uiſcerib᷑. Et bñdicta ieťnũ
deũ nobis ꝓtulit ⁊ hoĩez
Domus pudici pectoris tẽ
plum repente fit dei. itacta
neſciẽs uirum v̾bo cõcepit
filium. Et

IN cuius utiq̃ noĩe
homo totus accipit̃
cum quo intra v̾gĩs uiſcera
ſancto ſpiritu fecundata et
nũq̃ v̾ginitate caritura tã
iſeparabiliter dei filius eſt
unitus : ut qui erat itempo
raliter de eſſẽtia p̃ris geit᷑
ip̃e ſit tẽporaliter de utero
v̾ginis natus. Aliter enim
ab eťne mortis vinculis nõ
poteramus abſolui niſi in
nr̃is fieret humilis q̃ ĩ ſuis
p̄manebat omnipotens.

Beata et venerabilis v̾go
que ſine tactu pudoris ĩuẽ
ta eſt mater ſaluatoris . Ja
cebat in p̄ſepio ⁊ fulgebat
in celo. ¶ Dñe audiui au-
ditũ tuũ ⁊ timui cõſideraui
opera tua ⁊ expaui ĩ medio
duoꝝ aĩalium. Jacebat.

¶ In p̃cipio ⁊ ãte
ſecula deus erat v̾buz ⁊ ip̃e
natus hodie ſaluator mũdi
¶ Dñs reg̃ exul. ¶ Anu
lucifeꝝ genitus ⁊ ante ſecla
dñs ſaluator noſter hodie
naſci dignatus eſt. ℣ Can-
tate. ij. ¶ Nato domino an
geloruz chorus canebat di
cens ſalus deo noſtro ſedẽ-
ti ſuper throno ⁊ agno.
Dñs re. ira. ℟ Notũ fecit
dñs allꝰa ℣ Salutare ſuũ al'

IN ill' t. Poſtq̃
conſumati ſunt dies
octo ut circũcideretur puer
uocatũ eſt nomen eius ieſu
Et ℟

QUid ẽ autez hoc fres
cariſſimi q̄ octãu

circũcidꝛet puer Jlle puer q̃ erat ṽbũ i pricipio apđ patrem ⁊ deus erat ṽbũ: hoc erat i pricipio apud deuz. Omnia per ipz̃ facta ſunt: ⁊ ſine ipo factum eſt nihil. Quod factum eſt in ipo uita erat ⁊ vita erat lux hoĩnum ⁊ lux i tenebris lucet ¶ Cõtinet i gremio celuz terráqꝫ regentez virgo dei genitrix proceres comitãt herilem. Per quos orbis ouãs xp̃o ſub pricipe polet ¶ Virgo dei genitrix quez totus non capit orbis i tua ſe clauſit uiſcera factus hõ Per quos.

Quid eſt hoc ut octo die circũcideret puer Quod alibi p̃miſi cũ ver' eſſet deus. ⁊ erat ſemp apđ p̃rez: ita verus homo pp̃ nos ⁊ ṽã carnẽ ſuſcepit pp̃ ſalutem nr̃am. Et ita erat xp̃s dñs i duabus ſubſtãtijs ideſt i ſubſtãtia dei et i ſubſtantia hoĩs abſqꝫ peccã

Sed i prima ſubſtantia dei ſecundum carnem i alia ãt ideſt hoĩs ſubſtantia pp̃ nos erat. ¶ Neſciens mat̃ virgo virum pepit ſine dolore. Saluatorem ſeculorũ ipm̃ regem angelorũ ſola virgo lactabat ubere d celo pleno. ¶ Domus pudici pectoris templum repente fit dei itacta neſciens virũ ṽbo ɔcepit filiũ Saluatorẽ

Sed nunc vna pſona eſt ieſus xp̃s i trinitate quoniaz caro ei' nõ uidit corruptionem. Et hõ ei' quez p nr̃a ſuſcepit redemptione i dño aſſũpt' eſt. Et in ea parte ex ſubſtancia quã erat deu ⁊ nullo ĩpedimento aut detrimento deitas aut poteſtas potat impediri ſed fulſit i celo et in terra ⁊ quocunqꝫ uoluit ¶ O admirabile cõmerciũ

Apparuit ¶ A ſol' ortu ¶ Verbũ caro factũ ẽ al'

Et hitauit i nobis al'. Ad
bñ. añ. Mirabile miſteriū
declarat hodie inouāt nẽ:
deus hō factus ē. Id quod
fuit permāſit. et quod nō e
rat aſſūpſit nō ɔmiſtionez
paſſus neq; diuiſionem.
Orō. Deus q̄ ſalutis. Ad.
iiij. ca. Apparuit grã ℟ia
br̄ ꝛ. ℣. dur. de nat dñi. ad
vi. ꝛ ix. cap dūr ſic i nat.
dñi. Ad veſ. añ O admira
bile cō.

cap. Apparuit gratia.
hẏ. Xpe. redeptor ℣. No
tū fecit dñs al'. ℟. Saluta-
re ſuū al' Ad ma. añ. Ma-
gnū hereditatis miſteriū tē
plū dei fact' ē uterus neſciēs
uirū nō eſt polut' ex ea car
nē aſſumēs oms gētes ue-
niēt dicentes glã tibi dñe
Orō. Deus q̄ ſalutis
℟. ℣. Stepha-
nus aūt ℣. Stephanus ui-
dit ℟. Uidit et introiuit
Omnipotēs ſe. Orō.
Opiterne deus q̄ pri-
micias marti; i bti leuite
ſtephi ſāguie dd'icaſti. Tri
bue q̄s. ut p nobis interce
ſſor exiſtat qui pro ſuis et
perſecutorib' exorauit dñz
noſtrū ieſū xp̄z filiū tuum
Qui tecū. De alijs do
ocſ nihil fit. In ocſ ſci ſte-
phani oia dūr ſicut in die
feſto preter orationez que
dicit Ops ſempiťne. Et fit
cōmemoratio de alijs ocſ.
Ad ueſp añ. Lapidauerūt
ſte. Cū rel' ps de uno mre.
Capitulum. Qui timet dñ
hymn' Exultet celū laudi
bus. ℣ Ualde honorand'
℟ Qui ſupra. ad M añ.
Iſte eſt iohannes. Oratio
Eccleſiaz Poſtea fit cōme
moratio de ſancto ſtepha-
no añ. Sepelierunt ſtepha
nuz ℣ Stephan' uidit ℟
Uidit. ꝛ Orō Omnipotēs
ſempiterne deus. Deinde
fit ɔmemoratio de innocē
tibus In ocſ ſci iohānis oia
dūr p ordiez ſic i feſto ...

Et ſit ɔmemoratio de ino
centibus ad veſp an̄ Ualdȯ
honoran. Cum ret̄ pſ. de
aplis Capitulu Uidi ſup̄
hymn̄ Scoꝝ meritis Ujuſ
Sub throno dei ℟ Uindi
ca ſang. ad ℳ an̄ Hi ſūt
qui cū mul̄ ōro De⁹ cui⁹
hoḋ. Et ſit ɔmemoratio ḋ
ſcō iohanne an̄ Exijt ſmo
ℽ Hic eſt diſcipl'ſ. ℟ Et
ſcimus qa ōro Eccleſiam
In oct ſcōꝝ inocētiū ōīa
dir ſic̄ i feſto. Sꝫ nonū ℟
nō cantatur: qa Te deum
laudamus. dī ad veſp an̄
Herodes iratus Cū ret̄ pſ
de martirib⁹ Capitulum
Frēs. Quāto tpr̄e hymn̄
Xp̄e redemptor ℽ Notuꝫ
fecit dn̄s all'a. ℟ Salutar̄
ſuū all'a. Ad ℳ an̄ Puer
ieſus ōro Op̄s ſempiterne
de⁹ dirige. Deide ſit ɔme-
moratio de inocentib⁹ an̄
Innocentes p xp̄o ℽ Sub
throno dei ℟ Uindica ſan
guineꝫ ōro De⁹ cui⁹ hoḋ

In vigil̄ epħie ad ℳat. p
ho⁻ dici oīa dn̄r ſicut i oct
nat̄ pt̄ lect̄ q̄ legunt̄ de ſer
monibus ſci augi epi Au-
diſtis frēs vel Tpr̄al̄ ſm
carnē Et tres vltie lectio.
leguntur de omel̄ ſci ieroi
prbr̄i. Ex hoc loco Sup
euangelio ſm matheum.
Defuncto herode Et pret̄
capl'ꝫ an̄ ad bn̄ ꝛ orōeꝫ q̄
dīr de dn̄ica i oībus vero
hymnis dī Gl'a tibi dn̄e q
natus Et cantatur ſ form
nat̄ dn̄i. Oratio dic an̄ vigl̄
epħie omnia ſicut ante br̄e
marie v'ginis ſcā q̄ i m̄ il
vigl̄ nihil dicimus de bt̄a
v'gine Sermo ſci augi epi.

Udiſtis frēs ꝑ Le i.
A kmi quēꝫadmodum
nobis beatus euuāgeliſta.
Hodie gn̄atiōis xp̄i retulit
ſacramētū. Xp̄i igit̄ gn̄atio
ſic erat. Dn̄s nr̄ ieſus xp̄s
frēs kmi q̄ i etnū ē cūctoꝝ
creator. Hodie naſcendo ḋ
mr̄e fact⁹ ē nobis ſaluator

Natus eſt nobis hodie in tēporis uolubilitate ut nos pducat ad pr̄is eťnitatem.

FActus ē de⁹ hō ut hō fieret de⁹. Et ut panē angloꝝ māducaret hō. dn̄s angloꝝ fact⁹ eſt hodie hō. Hodie īpleta eſt pphia illa q̄ dicit. Rorate celi deſup: ⁊ nubes pluant iuſtū. Aperiatur terra et germinet ſaluatorem.

FAct⁹ eſt igr̄ q̄ fecerat ut inueniret q̄ pierat. Sic eteꝫ ī pſalis hō ꝯfitetur p̄ iuſq̄ꝫ humiliarer ecce peccaui. Et iteꝫ Erraui ſicut ouis q̄ perijt. Peccauit hō ⁊ factus eſt reus. Hō igit̄ cecidit ſed deus deſcendit. Cecidit hō miſerabiliter: ſꝫ deus deſcēdit miſericordit̄. Cecidit homo p ſupbiam: deſcendit deus cum gr̄a.

TEmporal̄ ſecunduꝫ carnem filij dei dn̄i noſtri natiuitas ante ſecla predeſtinata: in hoc ſeculo pn̄tata. a pphis pnūciata ab apl̄is predicata. ī ueteri teſtamento figuris congruentibus obuoluta. in nouo teſt.mēto rebus maifeſtiſſimis reuelata. pr̄ib⁹ pmiſſa nobis exhibita fr̄es kmi: ꝯmendat deus ī nobis gratuitaꝫ caritatem.

GRatuitam quippe nobis īpendit deus dilectionem quibus gratis vnigeniti ſui miſit redemptionem. De quo paulo āte tota cantauit eccleſia. Redemptioneꝫ miſit domin⁹ pplo ſuo. Quod de xp̄o ītelligendū eē beat⁹ paulus oſtendens ait. Qui factus eſt ſapientia nobis a deo ⁊ iuſtia ⁊ ſcificatio ⁊ redēptō

ISta v̄o natiuitas filij dei quam hodie celebramus non eſt de ut̄o dei patris ſed de utero virginis matris. Huic natiuitati ſue prepoſuit initium

mūdi q̄ factor ē mūdi. Nec ſolus īiciū mūdi propoſuit ſed qđ eſt mirabilius pleni tudinez tpr̄is. Iſtā natiuita tem ſuaȝ ille filius ꝑuauit: queȝ eternus pater ſine tpr̄e generauit.

In illo t. Defūcto he rode ecce angl's dn̄i apparuit i ſōnis Ioſeph in egypto dicens. Surge et accipe pueȝ ⁊ matreȝ eius et uade i terram iſrael. De functi ſunt eīȝ q̄ querebant aiaȝ pueri. Et R̸

Ex hoc loco intelligimus non ſolū herodem: ſed et ſacerdotes ⁊ ſcribas eodē tēpore neceȝ dn̄i fuiſſe meditatos. Qui ſurgens accepit pueȝ ⁊ ma trē eius. Non dixit accepit filium ſuum ⁊ uxorem ſuā: ſed pueȝ ⁊ matrem eius q̄ꝰ nutritius maritus.

Audiens auteȝ qđ ar chelaus regnaret in iudea pro herod fratre ſuo timuit illo ire. Multi ꝓpt̄ ignorantiaȝ hiſtorie labūt̄ errore putantes eundeȝ eē herodem: a quo i paſſione ſua dn̄s irridetur ⁊ qui nūc mortuus eſſe refert̄.

Ergo herodes ille q̄ cuȝ pylato poſtea a micicias fecit. huiꝰ herodis filius ē frat̄ archelai. Quē ⁊ ipē tyberiꝰ ceſar lugdunū que galliaȝ eſt ciuitas rele gauit fratremq̄ȝ eius hero dem ſucceſſorē regni fecit. Lege ioſephi hyſtoriaȝ. Et ueniens hitauit i ciuitateȝ q̄ uocatur nazareth ut ad impleretur qđ dictum eſt per prophāȝ q̄ñ nazarenꝰ uocabitur.

Ante luciferum

¶ Dixit dominꝰ

Laudate do. ō. gen.

Surge illuīare ierl'm quia uenit lumē tu um ⁊ gloria domini ſup te orta ē ¶ Hoſtis herodes

Reges tharſis ⁊ iſule mu-
nera offerēt Reges arabū
et ſaba dona adducent
. ¶ Magi vidētes ſtellā
dixerunt ad inuicem hoc ſi
gnum magni regis eſt ea-
mus et inquiramus eum ⁊
offeramus ei munera aur
thus ⁊ mirraz
Deus q̄ hodierna die
unigenitum tuum gē
tibus ſtella duce reue
laſti concede propitius: ut
qui iam te ex fide cognoui
mus uſq; ad cōtemplandā
ſpeciem tue celſitudinis p-
ducamur Per eundem
¶ Dn̄e
labia mea aperies. ¶ De⁹
in adiutorium
¶ Afferte dn̄o
filij dei adorate dominum
in aula ſancta eius ¶ Ipm
¶ Fluminis impetus letifi
cat all'a ciuitatez dei all'a
Deus noſter refugiū.
Pſallite deo noſtro pſallite
Pſallite regi noſtro pſallite
ſapienter ¶ Oēs gentes
¶ Omnis terra adoret te
⁊ pſallat tibi ¶ Pſalmum
dicat nomini tuo domine.
Omnes ſitientes ue-
nite ad aquas: ⁊ q̄
non habetis argentum p-
perate emite et comedite.
Uenite emite abſq; argen
to ⁊ abſq; ulla cōmutatiōe
uinum et lac. Quare ap-
penditis argentum ⁊ non i
panibus: ⁊ laborem uſm
non in ſaturitate. Audite
audientes me et comedite
bonum ⁊ delectabitur in
craſſitudine anima uſa
Hodie in iordane baptiza
to domino aperti ſunt celi
et ſicut columba ſuper eu;
ſps mãſit et uox pr̄is into
nuit: Hic eſt filius meus
dilectus in quo mihi cōpla
cui. Deſcendit ſpiritus
ſanctus corporali ſpecie ſi
cut colūba in ipz: ⁊ uox d
celo fcā eſt. Hic.

Inclinate aurē urām et uenite ad me. Audi te et uiuet aīa urā. Et feriā uobiscū pactuz ſēpiternuz mias od fidel. Ecce teſtem pplīs dedi eū ducez ac pre ceptorez gentib⁹. Ecce gē tez quā neſciebas uocabis et gentes q nō cognouerūt te ad te current: pp dñz dū tuū: et ſcz iſrael q glīficauit te. Querite dñz dū iuenire pōt: iuocate eū dū ppe eſt. ¶ In colūbe ſpē ſpūs ſāctus uiſus eſt: pīna uox audita eſt. Hic ē fili⁹ me⁹ dilectus i quo m̄ bñ cōplacui ¶ Ce li apti ſūt ſup eū et uox pa tris itonuit. Hic

Surge illuīare ierl'm qa uenit lumē tuuz et glīa dñi ſup te orta eſt. Qr ecce tenebre opiēt trā et caligo pplos. Sup te aūt oriet dñs et glīa ei⁹ i te ui debit. Et ambulabūt gētes i lumie tuo: et reges i ſplen dore ortus tui. Leua i circu

itu ocl'os tuos et vide: oēs iſti cōgregati ſūt uenerunt tibi. Filij tui de lōge uenient et filie tue de latere ſurgēt. ¶ Reges tharſis et inſule munera offerēt. Reges ara bū et ſaba dona dño dō ad ducēt ¶ Oēs d ſaba ueniēt auz et th⁹ deferētes Reges ¶ Ois terra adoret te et pſallat tibi pſal muz dicat nomini tuo dñe ¶ Jubilate deo ois tra Reges tharſis et iſule mu nera offerent regi domino ¶ Deus iudi. tuū ꝛc. Oēs gentes quaſcūqz feci ſti uenient et adorabūt corā te dñe ℞ Inclina ℞ Reges tharſis et iſule munera offe ¶ Reges arabū et ſaba do adducent.

Ad ptū vginis ado randum magi ab oriente venerunt. Hunc diē hodie celebramus huic debitum ſolemnitati ſer monemqz perſoluimus.

Illis dies iſte primus illuxit
uniuerſaria nobis feſtiuitatē
reddit ¶ Illi erant primitie
gentium nos populi gentiū
Nobis hoc lingua nuntia
uit apoſtolorum. ſtella illis
tanq̄ȝ lingua celorum . Et
nobis idem apoſtoli tanq̄ȝ
alij celi enarrauerunt gl'iaȝ
dei. ¶ Illuminare illuiare
ieruſalem uenit lux tua Et
gloria domini ſuper te orta
eſt. ¶ Et ambulabunt gē
tes i lumine tuo ⁊ reges i
ſplēdore ort⁹ tui. Et

Cur ei nō agnoſcam⁹
eos celos qui facti
ſūt ſedes dei Sicut ſcriptū
eſt. Anima iuſti ſedes eſt ſa
pientie. Per hos eniȝ celos
ille celorum fabricator et
habitator intonuit: quo to
nitruo mundus tremuit .
Ecce iam rediȷt magnum
ſacramentum . In preſepe
tunc iacebat et magos ab
oriente adducebat ¶ Oēs
de ſaba uenient aurum et
thus deferentes et laudem
domino annuntiantes all'a
all'a all'a ¶ Reges tharſis
⁊ inſule munera offerent re
ges arabum et ſaba dona
adducent: All'a all'a

Abſcōdebat' i ſtabulo
⁊ agnoſcebat' i celo
ut agnit' i celo maīfeſtaret'
ſtabulo ⁊ appellaret' ephie
dies iſte quod latine mani
feſtatio dici poteſt. ſit' eius
celſitudinem humilitatem
q̄ȝ cōmendans: ut qui in a
pto celo ſidereis ſignis mō
ſtrabatur in auguſto diuer
ſorio : queſitus inueniret'.
inualidus in infantilibus
membris inuolutus in pā
nis. adoraretur a magis .
timeretur a malis. ¶ Ma
gi ueniunt ab oriente ie/ro
ſolimam querentes et di-
centes ubi eſt qui natus ē.
cuius ſtellam vidimus Et
venimus adorare dominū
¶ Vidimus ſtellam ei⁹
in oriente . Et

In tcio nocturno an̄ Ueite adorem⁹ eū: q̄ȝ ipe eſt dn̄s noſter. ps Prim⁹ chor⁹.

VEnite exultem⁹ dn̄o iubilem⁹ deo ſalutari nr̄o Secūdus chor⁹ Preocu pem⁹ facie ei⁹ i ↄfeſſione ꝛ i pſalmis iubilem⁹ ei. an̄ Uenite adorem⁹. Primus chorus Qm̄ de⁹ magnus dn̄s ꝛ rex magn⁹ ſr̄ ōs dos Scd̄s chor⁹ Q₂ i manu ei⁹ ſūt oēs fies tre ꝛ altitudies mōtiū ipi⁹ ſūt an̄ Uenite adorem⁹ Primus chorus. Qm̄ ipi⁹ ē mare ꝛ ipe fec̄ illud ꝛ ſiccā man⁹ ei⁹ forma uerūt an̄ Ueite adorem⁹. Scd̄s chor⁹. Et nos ppl's paſcue ei⁹: ꝛ oues man⁹ ei⁹ Hodie ſi uoceȝ ei⁹ audieri tis nolite obdurare corda vr̄a Prim⁹ chor⁹ Sicut i irritatione ſcōȝ dieȝ tēpta tionis i deſto an̄. Uenite dorem⁹ Scd̄s chorus Ubi tēptauer̄t me p̄res ur̄i pba uerunt et uider̄t opa mea.

Prim⁹ chor⁹. Quadragita annis offenſus fui gn̄ationi illi: ꝛ dixi ſēp hi errāt corđ an̄. Ueite adorem⁹ Scd̄s chor⁹. Et iſti n̄ cognouer̄t uias meas: ut iuraui in ira mea ſi itroibūt i reqē meaȝ an̄ Ueite adorem⁹ Prim⁹ chorus Glr̄ia pr̄i et filio et ſpūi ſcō Scd̄s chor⁹ Sicut erat in pricipio ꝛ nūc ꝛ ſēp ꝛ in ſecl'a ſcloꝝ amen. an̄ Ueite adorem⁹ Poſt duos v̄ ps ſēp alti⁹ reiteraᵗ an̄. Excepto q̄ȝ qn̄ ueiᵗ aduſū. Ueite adorem⁹ ꝛ pcida⁹. Cātatur an̄ loco v̄ſus. Et poſt ultimuȝ v̄ q̄ ſigulariᵗ dr̄ reitaᵗ an̄ ſlr̄. An̄ Ado rate dn̄ȝ al'. i aula. ſcā eius al'. ps Cātaᵗ. i. an̄ Ado-rate deū al'. oēs āgl'i ei⁹ al'. ps Dn̄s reg. ex. v̄ Adorate dn̄ȝ al' ℟ In aula ſcā ei⁹ al'

CŪ nat⁹ eēt Scd̄ȝ math ieſus i bethleē iude i dieb⁹ herodis regis. Ecce magi ab oriente uenerunt

ierl'iaz dicentes. Ubi eſt q̃ natus eſt rex iudeorū. Et
℟.
Sicut ex lectione euuāgelica fratres kmi audiſtis celi rege nato rex terre turbatus eſt. Quia nimirū terrena altitudo cōfūdit̃. cū celſitudo celeſtis aperit̃. Sʒ querēdum nobis eſt qđ nā ſit q̄ redemptore nato paſtoribus in iudea angel' apparuit atq̄ʒ ad adorandum hunc ab oriente magos nō angl's ſed ſtella pduxit.
Stella quā uiderant magi in oriente antecedebat eos donec uenirent ad locū ubi erat puer: uidentes aut̄ eā gauiſi ſunt gaudio magno ¶ Et intrantes domum inuenerunt pueruʒ cū maria matre ei⁹: ꝛ pcidētes adorauerūt eū. Uidētes
Quia uidelicet iudeis tāq̄ʒ ratione utētib⁹ rationale animal. i. angelus predicare debuit. Gentiles uero quia uti ratione neſciebant ad cognoſcendū dominum non per uocem ſʒ per ſigna perducunt̃. Quare et ill' prophie tāq̄ʒ fidelibꝫ non infidelibus data ſunt: ꝛ iſtis ſigna tāq̄ʒ infidelibꝫ non fidelibus data ſūt.
Uidentes ſtellam magi gauiſi ſunt gaudio magno. Et intrantes domum inuenerūt puerum cum maria matre eius: ꝛ procidentes adorauerunt euʒ: ꝛ apertis theſauris ſuis obtulerunt ei munera aurum thus et mirram. ¶ Stella quā uiderant magi in oriente antecedebat eos uſq̄ʒ dum ueniens ſtaret ſupra ubi erat puer. Et
Et notandum q̄ redemptorem noſtrū cū iā perfecte eſſet etatis eiſdem gētibus apli pdicant eūq̄ʒ paruulū ꝛ necdū p huāni corpis offiīa loquētē ſtella gētib⁹ dnūciat.

Quia nimiruʒ tōnis ordo
poſcebat: ut ⁊ loquētes iaʒ
dn̄ʒ loquētes nobis p̄dica-
tores innoteſcerent: et nec
dū loquētem elemēta muta
p̄dicarent. ¶ Tria ſūt mu
nera p̄cioſa que obtulerunt
magi dn̄o in die iſta ⁊ hn̄t
i ſe diuina miſteria In auro
ut oſtendatur regis poten
tia in thure ſacerdoteʒ ma
gnum conſidera: ⁊ i mirra
dominicam ſepulturaʒ.
Salutis noſtre auctorē ma
gi uenerati ſunt in cunabul'
⁊ d theſauris ſuis miſticas
ei munerum ſpecies obtu-
lerunt. In ¶ Uenit lumen
tuum ieruſalem: ⁊ glīa dn̄i
ſuper te orta eſt. Et ambu
labunt gentes i lumine tuo
⁊ reges in ſplendore ortus
tui. ¶ Filij tui de longe ue
niēt ⁊ filie tue de latere ſur
gēt Et ¶ Deſcēdit d cel' ds
verus a patre genitus: in-
troiuit in uterum virginis
nobis ut appareret uiſibil'
indutus carne humana p-
thopentis edita. Et exiuit
per clauſam portam deus
⁊ homo lux ⁊ vita cōditor
mundi. ¶ Tāq̄ʒ ſponſus
dominus procedens d tha
lamo ſuo. Et Hic ē dies
preclarus in quo ſaluator
mundi apparuit. Queʒ p
phete predixerunt angeli ā
nuntiauerunt cuius ſtellaʒ
magi uidentes gauiſi ſunt:
⁊ munera ei obtulerunt
Dies ſanctificatus illuxit
nobis venite gentes ⁊ ado
rate dominum. Queʒ
Interrogabat magos he-
rodes quod ſignuʒ u'diſtis
ſuper natum regem. ſtellā
magnam fulgentem cuius
ſplendor illuminat mūduʒ
Et nos cōgnouimus ⁊ ve
nimus adorare dominum.
¶ Magi veniunt ab oriē
te inquirentes facieʒ dn̄i et
dicentes. Et ¶ Hodie celi
apti ſunt ⁊ mare dulce fac
tū eſt terra exultet. montes

et colles letant̄. Qr a iohē
i iordāe xp̄s baptizatus ē.
v̄ Quid ē tibi mare qđ fu
giſti ⁊ tu iordanis q̄a ↄuer
ſus es retrorſū Quia Hoc
ultimū R̄ꝫm tm̄ i octā dr̄ i
octō loco Ad lau ⁊ p ho a̅
Ante luciferꝫ genit⁹ ⁊ an̄ ſclā
dn̄s ſaluator nr̄ hodie mū-
do appuit a̅ Uenit lum̄ tuū
ierl'z ⁊ glīa dn̄i ſup te orta
ē: ⁊ ābulabūt gētes i lumie
tuo al'a a̅ Apus theſauris
ſuis obtulerūt magi dn̄o au
ruꝫ thus ⁊ mirra al'a. a̅
Maria ⁊ flumia benedicite
dn̄o hymnū dicite fōtes do
mio al'a a̅ Stella iſta ſicut
flāma coruſcat ⁊ regū re-
geꝫ deū demonſtrat: magi
eā uidert ⁊ magno regi mu
nera obtulert Capl'z Sur
ge illu. hymn⁹ Hoſtis he
Et dr̄ hodie tm̄ i laud. q̄a
īfra oct ad laud dr̄ hymn⁹
Enixa ē puer Jn ſuo tōo. v̄
Adorate deū al'a R̄ Oēs
āgli ei⁹ al' ad bn̄ an̄ Hodie
celeſti ſpōſo iūcta ē eccleſia
q̄m i iordane lauit xp̄s ei⁹
crimīa currūt cū muneribꝫ
magi ad regales nuptias ⁊
ex aq̄ facto vino letant̄ cō
uiue al'a. oro Deꝰ q̄ hod.
Sciēdū q̄ oēs hymni cātāt̄
i tono ō ephiā uſq; ad oct
ephie. Et dr̄ i fie Glā tibi
dn̄e q̄ appa. Ad p̄mā R̄
br̄. Xp̄e fili dī uiui v̄ Qui
apparuiſti hodie. R̄ Oēs
Ad iij. capl'z Surge illuiār
R̄ br̄ Reges tharſis ⁊ iſule
mu. offerēt al' al' v̄ Reges
arabū ⁊ ſaba dona adducēt
R̄ al'a al'a v̄ Glia. R̄
Reges v̄ Oēs de ſaba ve
nient al'a. R̄ Aurū ⁊ thus
deferētes al'a Ad vj. cap.
Leua in circuitu ocu-
los tuos et uide oēs
iſti congregati uenerunt
tibi filij tui de longe uenient.
⁊ filie tue de latere ſurgēt.
R̄ br̄ Oēs ō ſaba ue. al' al'
v̄ Aurū ⁊ thus defe. R̄ Al'
v̄ Glia R̄ Oēs ō ſaba v̄

adorate dñz all'a ℣ In au
la ſcã ei⁹ all'. ad nonã cap.
OMnes de ſaba uenièt
aurū ⁊ thus deferètes
⁊ laudem dño annūciantes
℟ br. Adorate dñz al'. al'.
℣ In aula ſcã eius ℟ all'a.
℣ Glia ℟ Adorate. ℣ſ.
Adorate deū all'a. ℟ Oēs
angl'i ei⁹ all'a. ad ueſp. an
An lucifer genit⁹ cū ret' pſ
Dixit dñs cū ret' i fie pſal'
In exitu Et ds' uſz p⁹ oct.
Capitulum Surge illuiare
hymn⁹. Hoſtis ℣ Reges
thar ⁊ iſu mu offe. ℟ Re
ges arab ⁊ ſab do a ldūcet
Ad ꝯ an Tribus mira-
culis ornatū diē ſcꝫ colim⁹
Hodie ſtella magos dux
ad pſepiū. Hodie vi'ū ex
aqua factū eſt ad nuptias.
Hodie a iohē xp̄s baptiza
ri uoluit ut ſaluaret nos al'
oro. De⁹ q hod Infra oct
Inuit' Xp̄s apparuit nobis.
Uenite adorem⁹. ps Uenite
hymn⁹ Hoſtis herodes.

Alia dnr̄ de epyā pt ant lo
co cui⁹ dr̄ an Hō fact⁹ ē i
ea ⁊ ipē fūdauit eā altiſſimus
ps Fūdamēta. Sex lec le-
guntur de ſmōe ſci augi epi
Nup celebra. vel d ſmone
ſci leonis pape Celebrato.
vel d ſmōe epyē: Ad ptuz
R'ie ſup Et tres de omel
ephie. Secūda die d ſmōe
ſci augi epi. Lectio pria.

SUp celebrauim⁹ diez
quo ex iudeis dñs na-
t⁹ ē. Hodie celebram⁹ quo
a gētib⁹ adorat⁹ ē. Qm̄ ſa
lus uſqꝫ ad fies ꝑre. Na i il
lo die paſtores adorauerūt.
Hodie magi illis āgli iſtis
aūt ſtella nūciauit. Lec ij
VTriqꝫ d celo didicerūt
cū regē celi i ꝑra uide
rūt: ut eēt glā i excelſ deo
⁊ i terra pax hoibus bone
uoluntatis. Ipſe eſt enim
pax noſtra q i fecit utraqꝫ
unum. Iam hic infans na
tus atqꝫ annuntiatus oſtē-
ditur: Lapis ille anglaris.

Iaȝ i ipſo primordio natis
appuit: duos ex diuerſo pa
rietes i ſe coptare iã cepit.

PAſtores a iudea
magos ab oriente p
ducens: ut duos ↄdet in ſe
ĩ vnũ hoieȝ faciens pacem
Paceȝ his q̇ lõge: ꝛ pacem
his q̇ ppe. Ideoqȝ illi ipſo
die d xp̃o uenie͂tes d lõgi
quo iſti hodie puenientes
duos dies celebrandos po
ſteris ſignificauerut unã tñ
luce͂ mũdi utqȝ vider͂t

SEd hodie de iſtis lo
quendũ eſt quos de
remotis t͂re partibus fides
duxit ad xp̃ȝ. Uener͂t ei et
q̃ſier͂t eũ dice͂tes. Ubi eſt q̇
nat⁹ ē rex iudeoꝝ. Uidim⁹
ei ſtellã ei⁹ ĩ oriente ꝛ veni
mus adorare eũ. Annũtiãt
ꝛ iterrogãt: credũt ꝛ q̃runt
tãq̃ȝ ſignificantes eos q̇ ã-
bulant p fidē ꝛ deſiderant
ſpetiem.

NOnne alij reges iud
oꝝ iã totiens ĩ iudea
nati erant. Quid ē qđ iſte
ab alienigenis i celo agnoſ
cit. i t͂ra q̃rit: i alto fulget:
ĩ hũilĩ latet. In oriēte magi
vident ſtellã: ꝛ in iudea na
tũ ĩtelligũt reges.

QUis eſt iſte rex tam
pu⁹ taȝ magn⁹ nũ-
dũ ĩ t͂ris loquēs iã ĩ cel' edi
ta pponēs: Uerũtñ ppter
nos quib⁹ deſcripturis ſuis
ſcis ĩnoteſcere uoluit: ipos
ēt magos q̇b⁹ tã claꝝ ſignũ
in celo dederat ꝛ quoꝝ cor
dibus ſe ĩſinuãdũ eſſe reue
lauerat pphis tñ ſuis de ſe
credere noluerit.

CUm natus eēt ieſus
in bethleem iude in
diebus herodis ͥgis. Ecce
magi ab oriente venerunt
ierl͂imaȝ dicentes. Ubi ē q̇
natus eſt rex iudeorū. Et

QUi etiam ad dãpna-
tionis ſue cumulũ ei
queȝ natũ deſpitiũt naſcẽdo
rum longe quia naſceretur

nouerant: ſed etiã ñ naſce
ret. Nã ab herode req̃ſiti
locũ natiuitatis eius expri-
mũt: quẽ ſcripture auctori
tate didicerunt.

ET teſtioniũ pferunt
q̃ bethleẽ honorari
natiuitate noui ducis oſten
dit: ut ipa eoꝝ ſciã et ill' fie
ret ad teſtioniũ dãnatiõis:
ꝛ nobis adiutoriũ creduli-
tatis. Quos profcõ bene
yſaac cũ iacob filiũ ſuũ bñ-
diceret deſignauit. Qui et
caligantib' ocul' ꝛ pphãns
i pñtez filiũ ſuũ ñ uidit cui
tñ mlta i poſteꝝ puidit

QUia nimirũ iudaic'
ppl's pphiẽ ſpũ ple
n' ꝛ cecus cũ de quo mlta
i futuro pdixit i pñti poitũ
nõ agnouit. Sz natiuitate
i.gis nri cognita: Herodes
ad calida argumẽta cõuer-
tit: ne treno regno priuare
tur. Renũtiari ſibi ubi pu-
er iueiret poſtulat: adorare
ſe uelle ſimulat: ut q̃i hunc
ſe iuenire poſſit extiguat.

CElebrato proxio die
quo itemerata v̄gini
tas humani generis edidit
ſaluatorez ephia nobis di-
lectiſſimi uenerãda feſtitas
dat pſeuerantiã gaudiorũ:
ut iter cognataꝝ ſolẽnita-
tum uicina ſacrã exultatõis
uigor ꝛ feruor fidei nõ te-
peſcat.

AD oiuz ꝛ eiz hoium
ſpectat ſalutez q̃ i-
fantia mediatoris dĩ ꝛ hoi
nũ iaz uniuerſo declarabat
mũdo: cum ad huc exiguo
detineret opidulo. Quãuiſ
eiz iſrl'iticaz gentez ꝛ ipius
gẽtis unã familiã delegiſſz
de q̃ naturã uniuerſe hũa-
nitatis aſſumeret. Uoluit
tñ itra mr̃ne hitationis an
guſtias ortus ſui late pri-
mordia. Sed mox ab oib'
uoluit agnoſci q̃ dignatus
eſt p oibs naſci.

TRibus igitur magis

ĩ ꝛegione oꝛientis ſtella no
ue claritatis apparuit: que
illuſtrioꝛ cetis : pulcrioꝛ ꝗ
ſideribus : facile ĩ ſe ītuētiũ
oculos aĩoſqꝫ cõuerteret: ñ
eẽ ociolũ q̄ taꝫ ĩ ſolitũ ui-
debat᷑. Dedit ergo aſpiciē-
tibꝰ ĩtellectũ q̄ p̄ſtitit ſignũ
Et qd̄ fec̄ ītelligi fec̄ iq̄rí: ⁊
ſe ueniendũ obtulit ꝛeq̄ſitũ
SEquūt᷑ tres uiri
ſupni lumis ductũ et
primi fulgoꝛis īdiciũ ītenta
cõtēplatione comitātes: ad
agnitionē v̄itatis grē ſplē
doꝛeꝫ ducunt᷑: q̄ huāno ſen
ſu ſignificatũ ſibi ꝛegis oꝛ-
tũ extiauert̄ ĩ ciuitate ꝛegia
eẽ q̄rendũ.
SEd q̄ ſerui ſuſcepat
formā ⁊ nõ iudicare
uenerat ſꝫ iudicari: bethleē
p̄elegit natiuitati : ierl̄imā
paſſioi. Herodes v̄o audi-
ens iudeoꝝ prīcipeꝫ natuꝫ
ſucceſſoꝛē ſuſpicatꝰ expauit
Et molitus necem ſalutis
auctoꝛi ſīm̄ ſpopōdit obſe-
quium .
QUā felix foꝛet ſi ma
goꝝ imitaret᷑ fidem ⁊
cõuerteret ad ꝛeligionē qd̄
diſponebat ad fraudeꝫ. O
ceca ſtulte emulatiõis ipie
tas: q̄ pturbandũ putas di
uinũ tuo furoꝛe cõſiliũ. Do
minꝰ mũdi tp̄ale non q̄rit
ꝛegnum q̄ p̄ſtat eternum.
SEd quāta eſt huāna
malicia cõtra cõſiliũ
diuitatis. Scriptũ q̄ppē.
Nõ ē ſapia: nõ ē prudētia.
ñ ē ɔſiliũ cõtra dñꝫ. Nā ea
q̄ aparuit magos ſtella p-
ducit. natũ ꝛegeꝫ ꝛepiunt :
munera defert. ⁊ ne ꝛedire
ad herodē debeant ĩ ſõnis
admonent᷑. Sicqꝫ fit ut ieſũ
quē q̄rit herodes īuenire ñ
poſſit. Cuiꝰ ĩ pſõa. q̄ alij q̄ꝫ
ipocrite deſignant᷑: q̄ dum
ficte querūt īueīre dũ nūq̄ꝫ
merentur .
SEd iter hec ſcēduꝫ ē
q̄ pſalliaiſte heretici

naſci vnūquēq3 hoīez ſub cōſtitutioib⁹ ſtellaꝝ putāt. et hoēi adiutoriū ſui erroris aſſumūt ꝙ noua ſtella exiſt cū dn̄s i carne appuit. Cui⁹ fuiſſe fatū eandē ꝙ appuit ſtellaꝫ putant.

Sed ſi euuāgelij vba penſam⁹ ꝙb⁹ d eadē ſtella dr̄ uſq3 dum veniens ſtaret ſupra ubi erat puer. Dū nō puer ad ſtellaꝫ. ſed ſtella ad pueruz cucurrit: ſi dici liceat nō ſtella fatū pueri: ſed fatum ſtelle is qui apparuit puer fuit. Nota ꝙ i feſtis quoꝝ hiſtorie cātantur p oct tribus diebus icipiūtur a primo ſtio ipſa die feſti. In oct et dnica ꝙ e infra oct. Ceteris vo diebus pria die ꝙ cantatur de oct. icipitur a ſcdo ſtio. Scdā die a ſcdo Et ita p ordinez donec oia ſtia expleantur. Expletis vo oib⁹ ſtijs ſep icipitur a ſecūdo. Añt ſubſcripte dnr̄ infra oct epyē.

ad bñ. et ad m. Ad bñ an̄ Ab oriente uenerūt magi i bethleez adorare dn̄z: et apertis theſauris ſuis pretioſa munera obtulerunt auꝝ ſicut regi magno thus ſicut deo vo mirrā ſepulture ei⁹ all'. Ad m. an̄ Uidētes ſtellā magi gauiſi ſūt gaudio magno et itrantes domū obtulert dn̄o auꝝ thus et mirrā Ad bñ. an̄ Tria ſūt munera ꝙ obtulert magi dn̄o auꝝ thus et mirraꝫ filio dei regi magno all'. Ad m. a Lux de luce apparuiſti xp̄e cui magi munera offerunt all'a al'a al'. Ad bñ. an̄ Uidimus ſtellaꝫ ei⁹ in oriente et venim⁹ cū munerib⁹ adorare dn̄z. Ad m. an̄ Interrogabat magos herodes qd ſignū uidiſtis ſup natū regez: ſtellā vidimus fulgētez cui⁹ ſplendor illuminat mūdum. Ad bñ. an̄ Omēs natiōēs uenıēt a lōge portātes muña ſua al'. Ad m. an̄

Omnes ꝺ ſaba ueniēt aurꝫ et thus ꝺferētes all'a all'a. Ad bn̄. an̄ Uenient ad te qui ꝺetrahebāt tibi: ⁊ adorabunt ueſtigia pedū tuoꝝ Ad M. an̄ Admoniti magi in ſōnis ab āgelo p aliā uiaꝫ reuerſi ſunt in regionē ſuam. Si feſtitas ephie in ꝺoica uenerit totum offm̄ ꝺoice fit in proxi̊o ſequenti ſabbō mō ſubſcripto. De feſtitatibꝰ q̄ infra oct̄ ephie ueniunt nihil tunc agitur: Sed pacta ꝺoica fit ꝺe feſtiuitate. Sabbō infra oct̄ ephie ad ueſp. Capitulū.

Fꝛes obſecro uos per miſericordiam ꝺi: ut exhibeatis corpora ueſtra hoſtiam uiuentem ſanctaꝫ ꝺeo placentem rationabile obſequium ueſtrū. hymnꝰ ꝟ ſicut in ephia ad M. an̄ Remāſit puer ieſus i ierl'm ⁊ non cognouerunt pentes eius exiſtimantes illuꝫ eſſe in comitatu ⁊ requirebant eū inter cognatos ⁊ notos

Vota q̄s ꝺn̄e ꝟ oiō ſupplicantis populi celeſti pietate proſequere: ut et que agenda ſunt uideant ⁊ adimpleda q̄ uiderit cōualeſcant. an̄ ꝺicitur ꝺe ephia q̄ cōpetit ꝟ Oēs ꝺ ſaba uenīet all'a ℟ Aurꝫ ⁊ thus ꝺeferentes all'a oiō Deus q̄ hodi. Dominica infra oct̄ ephie totuꝫ offm̄ oꝛ ꝺe ephia p̄ter lec̄ caplm̄ an̄ ad bn̄. ⁊ ad M. ⁊ oiōꝫ Sermo ſcī leonis pp̄ lec̄ i.

IUſtum ⁊ rationabile ꝺilectiſſimi uere pietatis obſequium eſt i ꝺiebꝰ q̄ ꝺiuine miſericordie opa proteſtant̄ toto corde gaudere ⁊ honorifice ea que ad ſalutem noſtram geſta ſūt celebrare. Uocante nos ad hanc ꝺeuotioneꝫ ipa recurrentium tempoꝝ lege que nobis poſt ꝺiem i quo coeternus pr̄i filius ꝺei natus ex ꝟgine eſt breui interuallo

ephie intulit feſtum ex app
itione dñi cõſecratũ.

IN quo magnũ fidei
nr̃e preſidium pro-
uidentia diuina conſtituit:
ut dñi ſolemni veneratione
recolit: adorata in exordijs
ſuis ſaluatoris īfãtia p ipa
origiā iã documenta pro-
baretur ueri in xp̄o homis
certa natura.

HOc enim eſt qd̓ iuſti
ficat ipios: hoc ē qd̓
ex pccõribus facit ſanctos.
ſi in vno eodemqꝫ dño ieſu
xp̄o: et uera deitas et uera
credatur humanitas. Dei-
tas quia ante oia ſecula in
forma dei equalis eſt prĩ.
Humanitas quia ĩ nouiſſi
mis diebus in forma ſerui
unitus eſt homini.

AD roborãdam ergo
hanc fidem qua con
tra oēs premuniebatur er-
rores: ex magna factuꝫ eſt
diuini pietate ↄſilij: ut gēs
in longīque oriental' plage
regione cõſiſtens q̄ ex pec
tãdoꝝ ſiderum arte polle-
bat ſignum nati pueri qui
ſuper omnē iſrl̓ eſſet regna
turus acciperet.

NOua ⁊ eĩ claritas apd̓
magos ſtelle illuſtrio
ris apparuit: ⁊ intuentium
animos ita admiratioē ſui
ſplendoris impleuit: ut ne-
quaqꝫ ſibi crederent negli
gendum qd̓ tanto nũciaba
tur inditio.

ORerat autem ſicut
res docuit huic mi
raculo gr̄a dei: ut cum xp̄i
natiuitateꝫ nec ip̄a ad huc
bethleem tota vidiciſſet iã
illam crediturus gentibus
inferebat ⁊ quod nunduꝫ
poterat humano eloq̇o di
ſcere celo faciebat euuãgeli
zante cognoſci.

CUꝫ factus eſſet ieſus
annorum xij. aſcen-
dentibus illis ierlimam ſm̄
cõſuetudieꝫ diei feſti Et ℟

PUer ieſus creſcebat ꝛ
replebať ſapia. Hoc
hoīum natura non recipit:
ut ante xij. annos ſapientia
cōpleatur. Aliud eſt enim
poteſtatem habere ſapie:
aliud ſapia eſſe cōpletuꝫ.
Non ambigamus ergo di
uinuꝫ aliquid in ieſu carne
apparuiſſe: ꝛ non ſoluꝫ ſup
hominē ſed ſup oēꝫ quoqꝫ
rōnabilē creaturā creſcebat
HUmiliauerat enim ſe
formā ſerui accipiēs
ꝛ eadeꝫ v̄tute qua ſe humi
liauerat creſcebat. Appue
rat ifirm⁹: q̄a ifirmū corp⁹
aſſūpſerat: et ob id iterūqꝫ
confortabať. Euacuauerat
ſe filius dei: ꝛ ꝓptea rurſuꝫ
cōplebatur ſapia: ꝛ gratia
dei erat ſup eum. Non qñ
uenit ad adoleſcentiaꝫ: niſi
quando manifeſte docebat
ſed adhuc cum eſſet puulus
habebat grāꝫ dei.
ET quomodo oia in
illo mirabilia fuerūt
ita pueritia mirabilř fuit: ut
dei ſapia cōpleretur. Ibāt
itaqꝫ parentes eius iuxta ꝯ
ſuetudineꝫ in ierłꝫ ad ſolē
neꝫ die paſce. Et cum fact⁹
eſſet ieſus annoꝝ xij. dilige
ter obſerua. Priuſq̄ꝫ xij. eēt
annoꝝ ſapientia dei ꝛ ceſa
q̄ ſcripta ſunt de eo cōple
batur ¶ Remanſit
puer ieſus Uota
q̄s
Hodie celeſti ¶ Omnes d
ſaba uenient alła Auruꝫ
ꝛ thus deferentes alła.
Deus q̄ hodierna
Frēs obſecro uos
DIco eiꝫ p grāꝫ dei q̄
data eſt mihi oibus
q̄ ſunt inter uos: non plus
ſapere q̄ꝫ oportet ſapere ſꝫ
ſapere ad ſobrietatē.
SIcut eiꝫ ī vno corpē
multa membra ha
bemus: oia aūt membra n̄
eundem actum habent ita
multi unū corp⁹ ſum⁹ ipo

ſingulari aūt: alter alterius
membra i xpo ieſu domino
nrō ¶ Frēs o ſecro
¶ Fili qd feciſti nobis
ſic ego et pr̄ tuus dolentes
querebamus te: ⁊ qd ē qd
me querebatis: neſciebatis
qa in his q̄ prīs mei ſunt
oportet me eſſe
¶ Tribus miracul.
Oēs de ſaba uenient al.
Aur thus deferētes al.
¶ Deus q̄ hodierna.

Ante luciferum
Dixit dñs
In exitu
In colūbe ſpē ſpūs ſanctus
viſus eſt ¶ Prīna uox audi
ta eſt hic eſt filius meus di
lectus ¶ Deſcendit ſpūs
ſanctus corporali ſpē ſicut
colūba in ipſ̄: et uox de ce
lo facta eſt hic eſt fili' me'
dilectus all'a.
Deus cuius unigeitus
in ſubſtantia noſtre
carnis apparuit preſta qs:
ut per eū quē ſimilē nobis
foris agnouimus: intus re-
formari mereamur. Qui
tecum ¶ Xpūs
apparuit ¶ Hoſtis he.
¶ Veterē hoiē
renouās ſaluator uenit ad
baptiſmū ut naturā que
corrupta eſt: per aquā recu
peret: icorruptibil' ueſte cir
cūamictens nos. ¶ Dñe
dñs nr̄ ¶ Te q̄ i ſpū et
igne purificas humana cō
tagia deum ac redemptorē
oēs glorificemus ¶ Celi
enar. ¶ Caput draconis
ſaluator contriuit in iorda
ne flumine ab eius poteſta
te oēs eripuit ¶ Domini
eſt terra ¶ Vox domini ſu
per aquas ¶ Deus maie
ſtatis intonuit

Euangelica ſcriptura
refert ſicut lectū nup
audiuim' dominum ad ior
danem baptiſmi cauſa ue-
niſſe: et in eodē flumine

miſterijs ſe celeſtibus con-
ſecrari uoluiſſe: quod mira
ri non debemus cur hoc
baptiſmum ipius domin⁹
fecerit et magiſter. Quia
ipe ait. Qui fecerit ſic ⁊ do
cuerit maximus uocabitur
ī regno celorum

Hodie celi apti ſunt
HAcere igitur prius
uoluerit quod faciē
dum omnibus impabat ut
bonus magiſter doctrinaz
ſuam nec taz nobis īſinua
ret: q̄z actib⁹ exerceret. Et
ad finem nos geſtu pariter
confirmaret et ſenſu. Hoc
autem totum hodierna die
geſtum eſſe manifeſtum ē.
Qđ ita ueruz eſſe ipa poſ
ſumus colligere rōne
RAtio ei illa exigit ut
poſt diez natal dn̄ici
licet interpoſitis annis eo-
dem autem tempore hui⁹
feſtiuitas ſequeretur. Quā
et ipaz feſtitatem natalem
appellandam puto. Tunc
eiz natus hoībus: hodie re
natus eſt ſacramentis. Tūc
ei per virginem editus: ho
die per miſterium gn̄atur.
Baptiſta
cōtremuit: et non audet tā
gere ſanctum dei uerticem
ſz clamat cum tremore ſcī
fica me ſaluator Afferte
MAgnum miſterium
declaratur hodie: quia cre
ator omniū in iordane ex-
purgat nr̄a facinora
Queadmodum Aqua
cōburit peccatum hodie ap
parens liberator et rorat
omnez mūdum diuinitatis
ope Deus nr̄ ieſu.
Uenient ad te qui detrahe
bant tibi Et adorabūt
ueſtigia pedū tuoꝝ.
ITa enim diſpoluit
dominus non lōge
inter ſe hominum uota di-
ſtare. ut in uno tēpore quē
genitum gratulabantur in
terra ſanctificatum letarē

in celis. Ut qui partum v̄
ginis angelis nunciantibuſ
poſſidebant: dei filium ce
lis teſtantibus retinerent.
Certi q̄ eſſent hoīes quia
ipē eſt filius dei quē v̄go
peperit diuinitas agnoſce
bat.

NOui eim ꝑtus noua
merentur obſequia.
Ibi eū ſecundum hominē
naſcitur. mater eum maria
ſinu circunfouet. Hic cum
ſecundum miſterium gigni
tur. Pater eum deus uoce
cōplectitur. Ait eī. Hic
eſt filius meus dilectus in
quo mihi bene complacui:
ipſ audite.

PAter ergo ꝑtui molli
blandit̄ gremio: pr̄
filio ꝑ teſtionio famulat̄
Mater inq̄ eum adorādū
magis ingerit: pater colen
dum gentib' maīfeſtat Si-
nu igitur retinetur a matre
cum naſcitur: ſed pater ei ſi
nus ſui fotum iugiter ſub-
miniſtrat.

Pater de celis filium teſtifi
catur ſpiritus ſancti preſen
tia aduenit unum edocens
q̄ baptizatur xp̄s ¶ Deuſ
iudicium ¶ Peccati acu
leus cōterit̄. Hodie bapti-
zato domino et nobis do-
nata eſt regn̄atio. ¶ Uo
ce mea ¶ Baptizatur xp̄s
et ſanctificatur oīs mūdus
et tribuit nobis remiſſionē
peccatorum: aqua ⁊ ſpiritu
omnes purificamur
Cantate ij. ¶ Et erit nom̄
eius benedictū in ſecula
Et ante ſolem permanet
nomen eius.

IN illr̄. Uidit iohan
nes ieſum uenientē
ad ſe et ait. Ecce agn' dī
ecce qui tollit peccata mūdi
Et ℟

NEmo ſibi arroget et
dicat q̄a ipē auferat
peccā mūdi. Iā itēdite cōtra
quos ſr̄bos itēdebat iohēs
digitum. Nūdum erāt nati

heretici ⁊ demõſtrabãt: iã
itẽdebat ꝯ illos Cõtra illoſ
clamabat tunc a fluuio. ꝯ
quos mõ clamat ex euuan
gelio. Ueit ieſus. Et q̇d dic̄
ille. Ecce agn⁹ dei. Si agn⁹
inocens. Et iohãnes agn⁹
An nõ: ⁊ ipe inocẽs. Sꝫ qſ
inocẽs. Aut quãtũ inocẽs:
OMnes ex illa
radice ueniunt: ⁊ ex
illa ꝓpagie de q̄ cãtat ge-
mẽs dd. Ego in iniq̇tatibus
cõcept⁹ ſũ: ⁊ i pccis mater
mea i utero me aluit. Sol⁹
ergo ille agn⁹: q̇ nõ ſic ueit
Nõ eiꝫ i iniq̇tate ꝯcept⁹ eſt.
q̇ non de mortalitate con
cept⁹ ẽ: nec euꝫ i pccis mat
ei⁹ i utõ aluit: quẽ ṽgo cõ-
cepit: ṽgo pepit. Qr fide
ꝯcepit: fide ſuſcepit. Ergo
ecce agnus dei. Non habet
iſte traducem de adaꝫ
CArnẽ tm̄ aſſũpſit de
adã pccm̄ ñ aſſũpſit
Qui ñ aſſũpſit de nr̃a maſ
ſa pccm̄ ipe ẽ q̇ tollit pccm̄

nr̃ꝫ. Ecce agn⁹ dei: ecce qui
tollit pccã mũdi. Non ſicut nos
q̇dã hoĩes dĩcunt aliq̇ñ: nos
tollimus pccã hoĩb⁹ q2 ſci
ſum⁹. Si eiꝫ non fuerit ſcs
q̇ baptizat: quõ tollit pccꝫ
alt'ius cũ ſit ille hõ plenus
pccõ. ¶ Baptizat
miles regẽ ſeru⁹ dñꝫ ſuũ. Jo
hãnes ſaluatorẽ: aq̃ iordaniſ
ſtupuit. colũba ꝓteſtat. pr̃
na uox audita ẽ. Hic ẽ fili⁹
me⁹ ¶ Celi apti ſũt ſr̃ eũ. ⁊
uox fcã ẽ d celo: hic ẽ filius
me⁹ dilect⁹ i quo m̄ ꝯplacui
¶ Xp̄o dat⁹ ẽ pricipat⁹ et
honor regni. oĩs ppls ſbui
⁊ ligue ſuiẽt ei i eternũ
Fõtes aq̃ꝝ ſcificati ſũt xp̄o
appente i gl'ia orbis trap:
haurite aq̃s de fõte ſalua-
toris. ſcificauit eiꝫ nũc oĩꝫ
creaturaꝫ xp̄s deus nr̃
Uox de celo itonuit ⁊ vox
pr̃is audita eſt. Hic ẽ filius
meus in quo mihi cõplacui
ipꝫ audite ¶ Surge illumina
re ¶ Enixa ẽ ¶ Hodie

celeſti ſpōſo iuncta ē eccl'ia
℟ Q̄m̄ i iordāe lauit xp̄s
eius crimina Ad bn̄. an̄.
Precurſor iohānes exultat
cū iordane baptizato dn̄o
facta eſt orbis t̄rarꝫ exulta
tio. ſcā eſt pccōꝝ nr̄orum
remiſſio ſcificās aquas: ipi
oēs clamem̄ miſere nobis
ōr̄o De' cuius unigenitus
Ad iij. vj. et ix. capl'm ℟ia
br̄. ꝛ ℣ dn̄r ſic in ephia ad
veſp. an̄. Baptizat miles.
Cū reł. pſal. capl'ꝫ ꝛ hym.
dn̄r ſic in ephia ℣. Hodie
celeſti ℟ Q̄m̄ in iordane
Ad M. an̄ Super rippas
iordanis ſtabat beatus io-
hannes. indut' ē ſplēdore
baptizans ſaluatorēꝫ. Bap
tiza me iohannes. baptiza
benedicam te: ꝛ tu iordāis
cōgaudens ſuſcipe me ōr̄o
De cuius unigenitus No
q̄ ſi oct epyē cadat i ſabbō
A caplo antea fit de dn̄ica
cum ꝯmemoratione octe: ꝛ
Et tamen non fiant ꝯme-
morat'ones aplōꝝ nec de
pace. Et in cōpletorio nō
dn̄r p̄ces. Et ſimili modo
fiat de alijs oct. Notandū
q̄ quocunqꝫ die poſt oct.
epyē prio occurrent agen-
dum de dominica uel de fe
ria fit offitiū de pſ. ſicut p
tali die ꝯſequēter ordinat.
Sabbō prio poſt oct epyē
ad veſp. capl'ꝫ.

O Altitudo diuitiarum
ſapiētie ꝛ ſciētie dei
q̄ꝫ incōprehenſibilia ſunt
iudicia eius ꝛ inueſtigabiles
vie eius hymn' O lux bt̄a
Q̄ḋ dicitur uſqꝫ ad dn̄icaꝫ
primā xl'e. ꝛ ab oct pent.
uſqꝫ ad aduentum verſus.
Veſptina ōr̄o aſcendat ad
te dn̄e ℟ Et deſcendat ſr̄
nos miſericordia tua: Ad
M. an̄ Suſcepit de' iſrael
puerꝫ ſuū ſic̄ locutus eſt ad
abraam ꝛ ſemē ei' exaltar̄
humiles uſqꝫ in ſeculum.
Que dr̄ ad M. quolꝫ ſab
bato uſꝫ ad lxx. tātū ōr̄o

Omnipotens ſempiterne deus qui celeſtia ſimul et terrena moderaris: ſupplicationes populi tui clementer exaudi. et pacem tuam noſtris concede temporibus: Per

¶ Petrus apoſtolus et paulus doctor gentium ipſi nos docuerunt legem tuam domine. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram ¶ Memores

Deus cuius dextera beatum petrum ambulantem in fluctibus ne mergeretur erexit et coapoſtolum eius paulum tercio naufragantem de profundo pellagi liberauit exaudi propicius et concede: ut amborum meritis eternitatis gloriam conſequamur

¶ Salue pater ſancte patrie lux. forma minorum. virtutis ſpeculum. recti uia. regula morum. carnis ab exilio duc nos ad regna pollorum ¶ Ora pro nobis beate franciſce Ut digni.

Deus qui eccleſiam tuam beati franciſci meritis fetu noue prolis amplificas tribue nobis ex eius imitatione terrena deſpicere et celeſtium donorum ſemper participatione gaudere

¶ Sapientie filio pater gloriatur hoc et in athonio digne commendatur. ¶ Os iuſti meditabitur ſapientiam Et lingua eius.

Eccleſiam tuam deus beati Athonij confeſſoris tui commemoratio uotiua letificet ut ſpiritualibus ſemper muniatur auxilijs et gaudijs perfrui mereatur eternis ¶ Sacerdos et pontifex et virtutum opifex paſtor bone in populo ora pro nobis dominum ¶ Elegit eum dominus ſacerdotem ſibi ¶ Ad ſacrificandum.

Deus qui eccleſiam tuam diſpoſitione mirabili nouis ſemper illuſtras ſanctorum ſplendoribus: tribue quaeſumus: ut qui beati ludouici confeſſoris tui atque pontificis commemoratione gratulamur. ad eius conſortium feliciter perducamur.

Salue ſponſa dei v̄go ſacra planta minoꝝ: tu uas mūditie: tu p̄uia forma ſoroꝝ. clara tuis p̄cibus duc nos ad regna polorum ℣ Adducent regi v̄gies poſt eam ℟ Proxie eius oro

Famulos tuos q̄s domine beate v̄gis tuē clare uotiuam memoriam recenſentes celeſtiū gaudio rum ſua facias ìnuentione p̄cipes: ⁊ tui unigeniti coheredes Deide d pace an̄ Da pacem dn̄e i dieb⁹ nr̄is q̄a nō eſt alius q̄ pugnet p nobis niſi tu deus nr̄ v̄ſus fiat pax i v̄tute tua ℟ Et habundantia oro

Deus a quo ſcā deſideria recta conſilia ⁊ iuſta ſūt opa: da ſ̄uis tuis illā quā mūdus dare n̄ pōt pacē: ut ⁊ corda nr̄a mandatis tuis dedita ⁊ hoſtiuꝫ ſublata formidine tp̄ra ſint tua protectione trāq̄la. p Supradcā ſuffragia modo p̄dcō dn̄r in oibus ueſperis ſabbi ⁊ mat. ad ueſp. dn̄ice Ab hac dn̄ica uſq; ad dominicā de paſſione. Et ab oct pent. uſq; ad aduentuꝫ Et i oibus ueſp. ⁊ mat. feſtiuitatū nouez ⁊ triuz lec. coꝝ tp̄ꝝ. Exceptis dupli cibus feſtis cū coꝝ octis et feſti. ap̄loꝝum petri ⁊ pauli ſcē crucis et ſci michaelis. Et excepto q̄ i mat. dicit p ap̄lis an̄ Glorioſi prīcipes t̄re quomodo i vita ſua dilexerunt ſe: ita et in morte nō ſūt ſepati ṽſ In oēꝫ t̄rā exiuit ſon⁹ eoꝝ ℟ Et i fines Pro ſcō frāciſco an̄. Scē franciſce propere ueni pr̄ accelera ad pp̄lꝫ q̄ p̄mit et terit ſub onere palea luto latere: ⁊ ſepulto egiptio ſub ſablo noſ libera carnis extīcto uicio. p ſcō āthoiō a̅ Celi t̄re marium benedicat dominum cūcte creature qui tot anthoniuꝫ ſignis auget hominū uite

ſpez future

¶ Euge ſue bone et fidelis qr i pauca fuiſti fidelis ſupra multa te cõſtituam dicit dominus

¶ Poſt uite date terminũ clara cũ turba uirginuz ad celos euolauit ſuuz ꝯplexa dominum regnat in regno luminũ quo domin⁹ regnauit

Jube dñe bñdicere

Noctem quietam ꝛ finem perfectũ cõcedat nobis dominus oĩpotẽs ¶ Amẽ

FRatres ſobrij eſtote ꝛ uigilate quia aduerſarius uř dyabolus tanqȝ leo rugiens circuit querẽs quẽ duoret cui reſiſtite fortes ĩ fide ¶ Tu aũt domine miſere noſtri ¶ Deo grãs ¶ Adiutorium noſtrũ ĩ nomine dñi Qui fecit celũ ꝛ ťrã

¶ Pr̃ nr̃

Et ne nos

¶ Confiteoꝛ deo oĩpotenti btẽ marie ſep v̓gini

¶ Miſereat̃ tui oĩps

Amen ¶ Indulgẽtiam ꝛ abſolutõz oĩuz peccatoꝝ nr̃oꝝ tribuat nobis oĩps ꝛ miſẽicos dñs ¶ Amen ¶ Cõuerte nos ds ſalutaris noſter Et auerte irã tuaz a nobis

¶ De⁹ ĩ adiutorium meũ intende ¶ Dñe ad adiuuãdũ me feſtina ¶ Glĩa patri ¶ Sicut erat ¶ Miſerere mihi dñe ꝛ exaudi oĩonẽ meaz ¶ Cũ inuocarẽ In te domine ſpaui De⁹ ueritatis ¶ Qui bitat ¶ Ecce nunc ¶ Te lucis

TU autem ĩ nobis es domine ꝛ nomẽ tuũ ĩuocatũ ẽ ſuper nos : ne derelinquas nos dñe deus nr̃

¶ Deo grãs ¶ In manꝰ tuas dñe ꝯmẽdo ſpm̃ meũ ¶ Redemiſti nos dñe ds v̓itatis ¶ Cõmẽdo ¶ Glĩa

¶ In manus tuas domine

℣ Cuſtodi nos dñe ut pu-
pillam oculi ℟ Sub ũbra
alarum tuaꝝ ꝓtege nos.
Ad canticũ an̄ Salua nos
dñe uigilantes cuſtodi nos
dormientes : ut uigilemus
cũ xp̄o ⁊ requieſca᷒ i pace
Canticum Nunc dimittis
Kyř. Xp̄eř. Kyř. Pater nr̄.
Secreto ℣. Et ne nos ℟
Sed libera nos Simbolus
Credo in deum. Secreto ℣
Carnis reſurrectionem ℟
Uitã eternaꝫ amen . ℣ſus
Bñdictus es dñe ds patrũ
nr̄oꝝ. ℟ Et laudabilis et
glorioſus in ſecula . ℣ Be
nedicamus prẽꝫ ⁊ filiũ cuꝫ
ſcõ ſpũ ℟ Laudemus ⁊ ſ̃
exaltemus in ſecula ℣ Be
nedict᷒ es dñe i firmamẽto
celi ℟ Et laudabilis ⁊ glo
rioſus ⁊ ſuperexultatus in
ſecula ℣ Bñdicat ⁊ cuſtodi
at nos oṗs ⁊ miſicors dñs
℟ Amen ℣ Dignare dñe
nocte iſta ℟ Sine pccõ nos
cuſtodiř ℣ Miſerere noſtri
dñe ℟ Miſerere nr̄i ℣ſus
Fiat mia tua dñe ſup nos
℟ Queadmoduꝫ ſpauim᷒
in te ℣ Dñe exaudi. ℟ Et
Et clamor ℣ Dominus
uobiſcum . Oratio
Viſita q̄s dñe hitatões
iſtam ⁊ oẽs iſidias i-
imici ab ea longe repelle ⁊
angeli tui ſancti hitent in
ea q̇ nos in pace cuſtodiãt
et bñdictio tua ſit ſup nos
ſemp Per ℣ Bñdica᷒ dño
℟. Deo grãs . Sequitur
benedictio Bñdicat ⁊ cu
ſtodiat nos oṗs ⁊ miſicorſ
dñs. pr̄ et fili᷒ ⁊ ſpũs ſcũs
℟. Amen Notandũ qđ p̄
ſcript᷒ ordo cõpletorij ſuat
p totũ ãnũ in dnicis dieb᷒
⁊ feſtis ix . ⁊ triũ lect. hoc
excepto q; i feſtis duplici-
bus . Et per oct. eoꝝ dicã
an̄ p᷒ ps . Nũc dimittis
ſtati ſeq̃t ℣ dñs uobiscuꝫ
cũ oĩoe Viſita Inuit̃ i dñr
ſigľa ſigľis dnicis uſq; ad
lxx . et a kľ octauꝫ ad aduẽ

Doica prima poſt octauā ephie ad mat. Inuitatoriū
Uenite exultemus domino
Jubilemus do ſalutari nřo
ps Preocupemus hymn⁹
Primo diex In prio noct.
an̄ Seruite domnio Luz
rel' ſic hētur in p̄s v̄ Meōꝛ
fui R̷ Et cuſtodiui. Hac
nocte ponūt epiſtole pauli
Et legitur de ipis taz in fe
riali q̄z in doicali offō uſq3
ad lxx. Incipit pria epl'a
pauli ad romanos Lec pria

PAulus ſuus ieſu xp̄i
vocat⁹ apoſtolus ſe
gregatus in euuangeliū dí
qd ante promiſerat per p
phetas ſuos i ſcripturis ſcíſ
de filio ſuo: qui factus ē ei
ex ſemine dauid ſecundum
carnez qui predeſtinatus ē
filius dei in virtute ſecūdū
ſpz ſanctificatiōis ex reſur-
rectione moꝛtuoꝛū ieſu xp̄i
dñi nři: p quem accepimus
gřaz ⁊ apl'atuz ad obedien
duz in oibus gentibus pro
noīe ei⁹: i q̄bus eſtis ⁊ uos
uocati ieſu xp̄i dñi nři oib⁹
q̄ ſūt rome dilectis dei vo
catis ſcis gr̄a uobis et pax
a deo patre nřo: ⁊ dño ieſu
xp̄o ¶ Dñe ne in ira tua
arguas me: neq3 in furoꝛe
tuo coꝛripias m: . Miſere
mei dñe qm̄ īfirmus ſuz
Timoꝛ ⁊ tremoꝛ uenerunt
ſup me ⁊ cōtexerūt me te-
nebre ⁊ dixi. Miſere

PRimū q̄dē gr̄as ago
deo meo p ieſuz xp̄z
p oib⁹ uobis: q̄a fides ur̄a
ānunciatur ī vniuerſo mūdo
Teſtis eiz mihi eſt deus:
cui ſeruio ī ſpū meo: i euuā
gelio filij eius: qd ſine iter-
miſſione memoꝛiaz uři fa-
cio ſemp in oꝛoibus meis:
obſecrans ſi quomodo tan
dem aliquando pꝛoſperuz
iter habeam in uoluntate
dei ueniendi ad uos.
Deus q̄ ſedes ſuper thro-
num et iudicas equitatem
eſto refugiuz pauperum in

tribulatione. Quia tu ſolus
laborē ⁊ dolorē ꝯſideras
Tibi ei derelictus eſt paup
pupillo tu eris adiutor Ar
DEſidero enim uidere
uos: ut aliquid iptiar
uobis grē ſpūalis ad confir
mandos uos ideſt ſimul cō
ſolari i uobis p eam que i-
uicem eſt fidem nr̄am atqꝫ
meā. Nolo āt uos ignorarē
frēs q̄a ſepe ꝓpoſui ueirē
ad uos : ⁊ prohibitus ſum
uſque ad huc : ut aliquem
fructum habeaꝫ i uobis: ſic
⁊in ceteris gentibus .
A dextris eſt mihi dn̄s. ne
ꝯmouear. Propter hoc di-
latatum eſt cor meū ⁊ ex-
ultauit lingua mea Dn̄s
ps hereditatis mee ⁊ calicis
mei. Propt
Bonor meoꝝ
Qm̄ tu illui
GRecis ac barbaris ſa
pientibus ⁊ īſipiētibꝫ
debitor ſum : ita qꝫ in me
ꝓmptū eſt ⁊ uobis q̄ rome

eſtis euuangelizare. Nō ei
erubeſco euuangeliū. Uirt⁹
ei dī ē in ſaluteꝫ oī credēti
iudeo primū ⁊ greco. Juſti
cia eiꝫ dei i eo reuelatur ex
fide ſicut ſcriptū eſt. Juſtus
autē ex fide uiuit Notas
mihi feciſti dn̄e uias uite.
Adimplebis me leticia cuꝫ
uultu tuo: delectationes in
dextera tua uſqꝫ i finem
Tu es q̄ reſtitues heredita
teꝫ meam mihi Adiplebis
REuelatur eiꝫ ira dei
de celo ſup oēꝫ ipie-
tateꝫ ⁊ iiuſticiā hoīum eoꝝ
q̄ ueritateꝫ dei i iiuſticia de
tinent: q̄a qd̄ notū ē dī ma
nifeſtum eſt in illis. Deus
eiꝫ illis manifeſtauit. Inui
ſibilia eiꝫ ipius a creatura
mūdi p ea q̄ fcā ſūt ītellecta
ꝯſpiciuntur. Diligaꝫ te
domine ꝟtus mea domin⁹
firmamentuꝫ meum Et re
fugium meum. Libera
tor meus de⁹ me⁹ adiutor
me⁹ Et refu.

SEmpit̃na quoqꝫ ei⁹
v̓tus ⁊ diuinitas: ita
ut ſint i excuſabiles. Quia
cū cognouiſſent deū nō ſic
deū glⁱrificauerunt: aut gr̃as
egerūt: ſꝫ euanuer̃t i cogita
tioib⁹ ſuis: ⁊ obſcuratū eſt
īſipiens cor eoꝝ: dicētes eſ
ſe ee ſapiētes ſtulti fci ſūt. R̃
Dn̄i ē t̃ra ⁊ pleitudo eius.
Orbis t̃rarū ⁊ vniuerſi qui
hitāt i eo. Ipe ſup maria
fūdauit eā ⁊ ſup flūia pp̃a
rauit illā. Orbis
Nō ſūt loq̄le
Exaltare dn̄e.
IN ill' t̃. Nuptie fcē
ſūt i chana galilee:
⁊ erat mr̃ ieſu ibi. Uocat⁹ ē
aūt ieſus ⁊ diſcipli eius ad
nuptias. Et deficiēte vino
dic̃ mr̃ ei⁹ ad eū. Uinū nō
hn̄t. Et R̃.
Deus dn̄s deus nr̃ ut
donet nobis redder̃
q̄ promiſimus. Heſterno
eiꝫ die ſi meminit ſanctitas
neſtra: cuꝫ temporis exclu
deretur anguſtia: ne ſer-
moneꝫ inchoatū iplerem':
in hodiernū dieꝫ diſtulim⁹
ut ea que in hoc facto euā
gelice leccionis miſtice in
ſacramentis poſita eſſent:
ipo adiuuante aperirē.
Ad te dn̄e leuaui aiaꝫ meā
Deus me⁹ i te confido nō
erubeſcaꝫ. Cuſtodi aiaꝫ
meā ⁊ eripe me. De⁹
NOn itaqꝫ opuſdiū
morari diutius in cō
mendando miraculo dei.
Ipe eſt eiꝫ deus qui p vni-
uerſaꝫ creaturam quotidia
na miracula facit: q̄ hoib⁹
non facilitate ſed aſſiduita
te viluerunt. Rara autem
q̄ facta ſunt ab eodem dn̄o
ideſt a v̓bo ppt̃ nos icar-
nato: maiorē ſtuporē hoib⁹
attulerunt. Duo ſeraphi
clamabāt alt̃ ad alteꝝ. Sc̄s
ſc̄s ſc̄s dn̄s deus ſabaoth.
Plena ē oīs t̃ra glīa ei⁹
Tres ſūt q̄ teſtioniū dant
i celo pr̃ v̓bū ⁊ ſps ſc̄s ⁊ ii.

hi tres unũ ſunt. Scũs. ℣ Glia. Plena. Predictũ ℟ cantatur in dñicis dieb⁹ ab hac dñica uſq3 ad lxx͞ ⁊ ab oct penth. uſq3 ad aduētuȝ qñ fit offiñ de dñica ⁊ poſt octauã. Lectio nona

NOn q̄a maiora erant q̄3 ſunt ea q̄ quotidie i creatura facit: ſed q̄a iſta q̄ quotidie fiũt tãq̄3 natura li curſu pagunt. Illa v̄o effi catiaȝ potencie tãq̄3 p̄ntis exhibuiſſe uidentur oculis hoiũ. Dixim⁹ ſic memiſtis reſurrexit un⁹ mortu⁹. ob ſtupuerũt hoies: cũ quoti- die naſcã q̄ non erant nemo miret. Sic aquã i vinũ v̄ſã q̄s nõ miretur cũ hoc ãnis oibus deus iuitibus faciat. Ad lau. añ. Alla al. al. ps Dñs regna. ps Jubil. ps Deus ds meus añ Tres pueri iuſſu regis i fornacē miſſi ſũt nõ timētes flãmã ignis dicentes bñdict⁹ de⁹ ps Bñdicite añ Alla al al

ps Laudate Capitulum

BEnedictio ⁊ claritas ⁊ ſapiã ⁊ grãȝ actio honor v̄tus ⁊ fortitudo do nño i ſc̄la ſc̄loȝ am̄. hymn⁹ Eterne rerum Predcã duo ☙. Prio dierum. Et Eterne rex Cantantur in dñicis dieb⁹ uſq3 ad dñicã primã xᵉ. Et a kl. oct uſq3 ad aduētũ ℣ Dñs regna- uit decorē iduit ℟ Induit dñs fortitudiēȝ ⁊ p̄cinxit ſe v̄tute. Et dr̄ uſq3 ad dñicaȝ lxx. Et ab oct penth. uſq3 ad aduētũ. Ad bñ. a͞ Nup cie fc̄e ſunt in chana galilee Et erat ibi ieſus cũ maria m̄re ſua orõ Oēs ſep̄ne de⁹ Deide fit cõmemoratio d ſcis apl̄is Ad primã hy⁹ Jã lucis orto añ Al. al. al. ps De⁹ ds m̄s ps Dñs re git ps Dñi ē t̄ra ps Ad te dñe leuaui ps Judica m̄ ps De⁹ i no. ps Cõfitemĩ ps Bti imacl̄a. ps Retbu. ps Quicunq3 Capl̄z

REgi ſcloꝝ imoꝛtali
ꝛ iuiſibili ſoli đo ho
noꝛ ꝛ gl'ia i ſcl'a ſcloꝝ amē
℟ bꝛ̄ Xp̄e fili dei uiui miſ
ere nobis ℣ Qui ſedes ad
dextaꝫ pr̄is ℟ Miſe. no:
℣ Gl'ia ℟ Xp̄e ℣ Exur
ge xp̄e adiuua nos ℟ Et
libera ꝑpt̄ nom̄ tuū Deiđ
Kyl'. Xp̄el'. Kyl'. pat̄ noſter
Secreto ℣ Et ne nos ℟
Sꝫ libera nos. Credo i đū
Secreto ℣ Carnis reſurrec
tionē ℟ Uitaꝫ eternā am̄
℣ Et ego ad te dn̄e cla. ℟
Et mane oīo mea ꝑueniet
te ℣ Repleat̄ os meū laud̄
℟ Ut cantē gl'aꝫ tuā tota
die magnitudieꝫ tuam ℣
Dn̄e auerte facieꝫ tuā a p.
m. ℟ Et oēs iīqtates me
as dele ℣ Cor mūdū crea i
me de' ℟ Et ſpm̄ rectum
inoua i uiſceribus meis ℣
ne ꝑicias me a facie tua ℟
Et ſpꝫ ſcꝫ tuū ne auferas a
me ℣ Redde mihi leticiaꝫ
ſalutaris tui ℟ Et ſpiritu
principali confirma me ℣
Adiutoꝛiū nr̄m i noie dn̄i.
℟ Qui fecit celum ꝛ t̄raꝫ
Deide fit cōfeſſio ut ſupra
i ꝯpletoꝛio. Qua finita dr̄
Miſereat̄ Et Indulgentiā
dr̄ ℣ Dignare dn̄e die iſto
℟ Sie pccō nos cuſtodire
℣ Miſerere nr̄i dn̄e ℟ Mi
ſer nr̄i ℣ Fiat mia tua dn̄e
ſup nos ℟ Queādmodū
ſpauim' i te ℣ Dn̄e exaudi
℟ Et clamoꝛ ℣ Dn̄s uo
℟ Et cū. Oꝛatio

OMnē deus op̄s qui ad
pricipiū hui' diei nos
ꝑueīre feciſti tua nos hodie
ſalua ꝟtute. ut i hac die ad
nullū declīem' pccm̄: ſꝫ ſep
ad tuā iuſticiā faciendā nr̄a
ꝑcedāt eloq̄a. dirigāt̄ cogi
tatioēs ꝛ opa Per. Et lec
q̄ plat̄ ſupradci dn̄r ad.i.
de dnica p totū ānū. p̄t̄q̄ a
paſca uſꝫ pent. Excepto et
q̄ a lxx̄. uſq3 ad paſca ut
ad primā p̄s Dn̄s regna.
Loco Cōfitemini [illegible]

Deus in nõie tuõ p̄s Bti
ĩmaculati ⁊ p̄s Retribue.
Tantũ dñr ad primã cui⁹
libet feſti etiã ſi i dñica ce
lebreť Caplꝫ Regi ſcťoꝝ
Cũ p̄cib⁹ cõfeſſione ⁊ oꝛõe
p̄dictis. ſimiliť dr̄ p totum
ãnũ i dñicis diebus ⁊ feſtis
tã nouẽ q̃ꝫ triũ lectionũ Ex
cepto q᷑ i feſtis duplicib⁹
⁊ p᷑ oct. eoꝝ poſt Exurge
xp̄e ⁊ ℞ Et libera nos.
ſtatī ſeq̃tur ℣ Dñe exaudi
⁊ oĩo Dñe deus op̄s Iteꝫ
caplꝫ Regi ſcťoꝝ Dicitur
quottidie ãb oc̃. paſche uſ̃ꝫ
poſt penth. Poſt primam
ſcẽ marie p̄nũciať datariuꝫ
kalẽdarij ⁊ luna cũ feſtitate
ſequẽtis diei ℞ Deo gr̃as
Seq̃ť. Precioſa i cõſpectu
dñi ℞ Moꝛs ſcõꝝ eius
Deinde abſolutio dr̄ ſine
oꝛemus. Scã maria et oẽs
ſcĩ intercedant p̄ nobis ad
dñm ut nos mereamur ab
eo adiuuari ⁊ ſaluari. Qui
uiuit ⁊ regnat i ſcľa ſcťoꝝ.

℞ Amen ℣ De⁹ i adiuto
riũ meũ itende ℞ Dñe ad
adiuuãduꝫ me feſtia Et ſic
dr̄ ter deinde Gl̃ia prĩ Et
Sic erat. Kyr̃. Xp̄eľ. Kyr̃.
Secreto Pr̄ nr̄ ℣ Et ne.
℞ Sꝫ libera nos ℣ Reſpi
ce i ſ̃uos tuos dñe et i opa
tua. Et dirige filios eoꝛuꝫ
℞ Et ſit ſplendoꝛ dñi dei
nr̄i ſup nos ⁊ opa manuuꝫ
nr̄aꝝ dirige ſuper nos. Et
opus manuuꝫ nr̄aꝝ dirige
Cuꝫ Gl̃ia prĩ Et ſic erat.
Dirigere ⁊ Oꝛemus
ſcĩficare regere gu-
bernare dignare dñe deus
rex celi ⁊ ťre hodie coꝛda ⁊
coꝛpoꝛa nr̄a ſenſus ſ̃moẽs
⁊ actus nr̄os i lege tua ⁊ in
opibus mãdatoꝝ tuoꝛũ: ut
hic ⁊ i eťnum te auxiliante
ſalui ⁊ liberi eẽ mereamur.
ſaluatoꝛ mũdi. Qui uiuis
⁊ regnas i ſcľa ſcťoꝛum ℞
Amen Deĩde lectoꝛ dicit.
Iube dñe bñdicere bñdictõ
Dies ⁊ act⁹ nr̄os i ſua pace

diſponat dñs ops ℟ amē

Dominus aūt Lectio dirigat corda ⁊ corpora nr̄a i caritate dei ⁊ patientia xp̄i Et i fine dicitur Tu aūt dñe miſere nobis ℟ Deo grãs Supradicta lectio ſēp dr̄ ad abſolutõez caplı̄ taz i ferialibus q̄z in doīcis dieb⁹ ab oct. ephīe uſq3 ad doīcam ſeptuage. Et a doīca lxx. i ferialibus dieb⁹ uſq3 ad doīcaz priaz xl'e. Et ab oct penth. taz ī doīcis q̄z i ferialib⁹ diebus uſq3 ad aduentum verſus. Adiutoriuz nr̄z ī noīe dñi. ℟ Qui fecit celū ⁊ terraz ℣ Bñdicite ℟ ds bñdictō Dñs nos bñdicat: ⁊ ab oī malo nos defendat ⁊ ad uitam pducat eťnam Et in fine dr̄ ℣. Et fideliū aīe p miaz di reqeſcāt i pace ℟ Amē Precioſa Dr̄ modo pdcō p totū ānū p̄t lec. que aliqñ mutať. Ad iij. hym. Nūc ſcē an̄ Alľa alľ. alľa p̄s Legem põe p̄s Mēõr eſto p̄s Boītatez Caplz.

Deus caritas ē ⁊ qui manet ī caritate ī deo manet ⁊ deus in eo ℟ br̄ Inclia cor meū de⁹ ī teſtionia tua ℣ Auerte oculos meos ne uideāt uanitatē in uia tua uiuifica me ℟ In teſtio. ℣ Glĭa ℟ Inclia ℣ Ego dixi dñe miſēr mei ℟ Sana aīaz meā q̄a peccaui tibi ¶ Oþs ſepīme de⁹ ad vj. hy⁹. Rector potens an̄ Alľa alľ. alľa. p̄s Defec̄ p̄s Quō dilexi p̄s Iniquos od. Capitulū

Alter alti⁹ onera portate ⁊ ſic adiplebitis legē xp̄i ℟ br̄ In eťnū dñe pmanet v̄bū tuū ℣ In ſclz ſclı̄ v̄itas tua ℟ Permāet ℣ Glĭa ℟ In eťnum Dñs regit me ⁊ nihil mihi derit ℟ In loco paſcue ibi me collocauit ad ix. hym. Rex de⁹ te. an̄ Alľ. alľ. al' p̄s Mirabılia p̄s Clamaui

p̄s Principes Capl'm

Candidati eſtis p̄cio
magno gl'ificate et
portate deū i corpore uro.
℟ ṽ Clamaui i toto cord
Exaudi me dn̄e ṽ Juſtifi-
catiōes tuas reqrā ℟ Ex
audi ṽ Gl'ia p̄ri ℟ Cla
maui ṽ Ab occultis meis
mūda me dn̄e ℟ Et ab a
liēis pce ſuo tuo. Notādū
q̄ p totū ānū ad primam.
tías. vj. ꝛ nonā ꝛ cōpleto-
riū dr̄ hymni ſupradci p̄t
q̄ a qnta feria cene dn̄i uſq̄
ad ſabbatū i albis. Et ex-
cepto q̄ nō dr̄ hymn⁹ Nc
ſcē nobis Ad iij. dīei penē.
nec p octauā ſ3 dr̄ hymnus
Ueni creator ſp̄s Ad uesp
an̄ Dixit dn̄s Cū rel. ſic
h̄r in p̄s. Capitulū

Benedict⁹ ds ꝛ p̄r dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i p̄r miarū
ꝛ ds totius conſolationis q̄
cōſolat̄ nos i oī t̄bulatione
nr̄a hymn⁹ Lucis creator.
Qui dicit̄ uſq̄ ad primaꝫ
dn̄icaꝫ xl'e ꝛ ab oct. penth.
uſq̄ ad aduētū ṽ Dirigat̄
dn̄e ōr̄o mea ℟ Sicit incēſuꝫ
i cōſpectu tuo ad M an̄
Deficiēte vino iuſſit ieſus
ipleri ydrias aque q̄ i vinū
cōuerſe ſūt all'a. ōr̄o Ops
ſepīrne ds. Notādū q̄ qn̄
agr̄ offī3 dn̄icale p̄s ad noc.
t̄ciaꝫ vj. nonā ꝛ ueſp. dr̄ p
oēs dn̄icas anni ſic i p̄dcā.
Itē an̄ nocturnales ꝛ uesporꝫ
eedeꝫ dr̄ i dn̄icis dieb⁹ ab
oct. ephie uſq̄ ad paſca et
ab oct. penth. uſq̄ ad aduētū
Itēꝫ ℣. noc. ꝛ ueſporꝫ idem
dr̄ i dn̄icis diebus ab oct.
ephie uſq̄ ad primā dn̄icā
xl'e. ꝛ ab oct. penth. uſq̄ ad
aduētū. Itē an̄ laud. prie
t̄cie vj. ix. eedeꝫ ac capl'a p
oēs ho⁹ eadē dr̄ in dn̄icis
dieb⁹ ab oct. penth. uſq̄ ad
aduētuꝫ. Itē ℟ia br̄. ꝛ ṽ p
ho⁹. ead. dr̄ i dn̄icis dieb⁹
ab oct. ephie uſq̄ ad priaꝫ
dn̄icā xl'e. ꝛ ab oct. penth.
uſq̄ ad aduētū. Fe. ij. Inuit.

Venite exultemus dño ps Jubilem⁹ hy⁹. Somno refectis Ad noct. an Dñs defensor Lux ret. ſicut hr i pſalt'io v Dñe in celo mia tua. R Et uſqz ad nubes ỽitas tua R Quã magna mltitudo dulcedis tue dñe. Quã abſcõdiſti timtib⁹ te v Et pfeciſti eis q̃ ſpãt i te dñe i cõſpectu filioꝝ hoiuz Quaz. R Adiutor meus eſto ds. Ne dereliq̃s me v Neqz deſpicias me ds ſalutaris me⁹. Ne dere. R Bñdicaz dñz i oi tpre. Semp laus ei⁹ i ore meo v Jn dño laudabit aia mea: audiant mãſueti ⁊ letent. Sep Ad lau. an Miſere mei Lux ret. ſic hr i pſalt'io. Laudz

Nox pceſſit dies autẽ appiq̃uit: abiciamus ergo opa tenebraꝝ ⁊ induamur arma lucis ſic ut i die honeſte ãbulem⁹ hymnus Splendor pr v Repleti ſumus mane mia tua. R Exulta. ⁊ delec. ſum⁹. Ad bñ. an . Bñdict⁹ ds iſrael. Kyr. Xpe. Kyr. Notãdum q̃ i laud. ⁊ i ueſp. Pr noſt. Dr aliquãtuluz alta uoce. ceťis horis ſub ſilencio. Jtẽ ſciendũ q̃ i ferialib⁹ dieb⁹ p oẽs ho. cũ ucit ad pr nr qd añ pces dr ab oib⁹ genu flectit. Sz cuz puẽtũ fuerit ad Dñs uobiſcũ Sacdos oróẽ cũ nota dictur⁹ ſurgat Et alij cũ dixerit Per dñz Simılr ſurgãt Pr nr. Et ne nos R Sz libera nos v Ego dixi dñe miſer mei R Sana aiam q̃a peccaui tibi v Cõuerte dñe uſq quo R Et deprcabil' eſto ſuper ſuos tuos v Fiat mia tua dñe ſr nos v Quẽadmõz ſpauim⁹ i te v Sacdotes tui iduãt iuſticiã R Et ſci tui exultẽt v Dñe ſaluum fac regẽ R Et exaudi nos i die q̃ iuocauerim⁹ te vſ. Saluũ fac pplz tuũ dñe ⁊ benedic heredi. tue R Et

rege eos ⁊ extolle illos nſ
i etnū ℣ Memẽto cõgrega
tionis tue ℟ Quā poſſ:
ab ini. ℣ Fiat pax i v̄tute
tua ℟ Et habūdantia in
turribus tuis ℣ Orem⁹ p
fidelib⁹ defūctis ℟ Reqē
etnā dona eis dñe: ⁊ lux p
petua luceat eis ℣ Reqeſ-
cant i pace ℟ Am̄ ℣ Pro
frib⁹ abſẽtib⁹. ℟ Saluos
fac ſuos tuos ds me⁹ ſpan
tes in te ℣ Pro afflictis et
captiuis ℟ Libera eos de
oibus tribulationib⁹ ſuis ℣
Mitte eis dñe auxiliū d ſcõ
℟ Et d ſyon tuere eos ℣
Dñe exaudi orōnē meā ℟
Et clamor me⁹ ad te ueniat.
ps Depfundis Lu Glia
pri Et Sic erat In oibus
alijs horis or ps Miſerer
Deinde or ℣ Dñe ds v̄tu
tū cõuerte nos ℟ Et oñd
facieꝫ tuaꝫ ⁊ ſalui erim⁹ ℣
Exurge xpe adiuua nos ℟
Et libera nos ppt nomen
tuū ℣ Dñe exaudi orōem
meā ℟ Et clamor ℣ Dñs
vobiſcū ℟ Et cū ſpū tuo.
Orō de dñica. Jtẽ notādū
q̃ pces dñr modis pdcis i
feriali offō. Ad Mat. iij.
vj. ix. ⁊ uesp. p totū annuꝫ.
Preterq̃ i tēduo an̄ paſca Et
iter paſca ⁊ penth. Incipiūt
ſuffragia q̄ dñr i ferialibus
diebus ab hac die uſqꝫ ad
dñicam de paſſione. Et ab
oct. penth. uſqꝫ ad aduētū
i uesp. ⁊ mat. Excepto q̃ i
ueſpis mutat̄ an̄ cuꝫ ℣ de
apl'is ſic in ueſp. pcedentis
ſabbi expſſuꝫ eſt. Orōe de
feria dcā alte addit̄ an̄ de
ſcõ franciſco ℣ et orō cum
Suffragia
Bñdicam⁹ dño
sequētia flexis genib⁹ dñr
ſic nota. Et i fie ultie orōis
Per xpꝫ dñꝫ nrꝫ ℟ Amē
De cruce an̄ Per ſignum
crucis d inimicis nr̄is libera
nos ds nr̄ ℣ Ois tra ado
ret te ⁊ pſallat tibi ℟ Pſal
mū dicat noi tuo dñe. Orō
Perptua nos q̄s dñe

pacē cuſtodi quos p lignuȝ
ſcē crucis redimere dignat' es
¶ Iaȝ lucis ¶ Btī q̄
ābulant ī lege tua dn̄e.
De' ī noīe ℞ Btī imaclati
¶ Retribue .
PAcē ⁊ vitatē diligite
ait dn̄s ops ¶ Xpe
fili dei uiui miſere nobis
Qui ſedes. Kyl'. Xpel'. Kyl'
Pr̄ nr̄ ¶ Et ne nos
¶ Sȝ libera nos. Credo ī
deū ¶ Carnis reſur
rectioneȝ ℞ Uitā etuā amē
¶ Et ego ad. t. d. c. ¶ Et
in. o. p̄. te. ¶ Repleat' os
meū. l. ¶ Ut cantē g. t.
Dn̄e auerte. f. t. ¶ Et oēs
iniq̄. ¶ Cor mūdū crea.
Et ſpȝ r. ℞ Ne pīcias
Et ſpȝ ſctū ¶ Redde m.
¶ Et ſpū ¶ Eripe me d.
ab ho. ma. ¶ A uiro īiquo
eripe me ℞ Eripe me de i
imi. m. ds me' ¶ Et ab in
ſurgētib' ī me libera me
Eripe me de opātib' iīq̄ta
tē ¶ Et de uiris ſāguinuȝ

ſalua me ¶ Sic pſalmū di.
n. t. i. ſ. ſ. ¶ Ut reddā uota
m. d. d. ā. d. ¶ Exaudi nos
ds ſalu. nr̄ ¶ Spes omniū
finiū t̄re ⁊ ī ma. lō. ¶ De'
iadiutorium meū iten.
Dn̄e ad adiuuā. me feſtia
Scs ds ſcs fortis ſcs ⁊ im
mortal'. ¶ Miſer' nobis
Bn̄dic aīa mea dn̄o ¶ Et
oīa q̄ itra me ſūt no. ſ. ei'
¶ Bn̄dic aīa mea dn̄o.
Et noli ob. ōs retbu. ei'
Qui ppiciat' oīb' iīq̄ta. t.
¶ Qui ſanat oēs īfirmita
tes tuas ¶ Qui redimit de
īteritu uitaȝ tuam ¶ Qui
coronat te ī mīa ⁊ miſatio
nib' ¶ Qui replet ī bonis
deſi. t. ¶ Renouabitur ut
aq̄le iuuent' tua ¶ Adiuto
rius nr̄ȝ ī noīe dn̄i ℞ Qui
fec' celū ⁊ t̄rā ¶ Cōfiteor
Et miſereat' Et idulgētiaȝ
¶ Dignare dn̄e die iſto
Sie pecō nos cuſtodire.
Miſere nr̄i dn̄e ¶ Miſere
nr̄i ¶ Fiat mīa tua dn̄e ſup

nos ℟ Queadmodū ſpa-
uim⁹ i te ℣ Dñe exaudi ℟
Et clamor ℣ Miſerere cū
Glia pri Et Sic erat ℣ ℟
Dñe ds ṽtutū ℟ Et oſt.
fa. t. ℣ Exur. xpe ad. ℟
Et li. n. p. ℣ Dñe exaudi
℟ Et cla. ℣ Dñs uo. ℟
Et cū ſ. t. Oro Dñe deus
Ut ſupra. Notādū q ſup̄
ſcripte p̄ces cuꝫ cap. Pacē
ꝛ ṽitateꝫ Dñr ad primā i
ferialib⁹ dieb⁹ p totū ānuꝫ
p̄terꝗ ab octa. paſce uſqꝫ
poſt octāꝫ penth. Ad ueſp
an̄ Inclinauit dñs aurē ſuā
m̄ ps Dilex Cū reſ. ut in
pſalt'io ad M. an̄ Magni
ficat aīa mēa dñꝫ q̇a reſpe
xit deus huilitateꝫ meam.
Cōpletoriū dr ſicī p̄cedēti
ſabbō notādū eſt. Excepto
q i p̄cib⁹ p⁹ ℣ Dñe exau.
℟ Et claōr Additur ps.
Miſere cuꝫ Glia pri Et
Sic erat Deinde ſeqtur ℣
Dñe deus ṽ. cō. n. ℟ Et
oſt. f. t. ꝛ ſ. e. ℣ Exur. xpe
ad. ℟ Et libe. ℣ Dñe ex
audi ℟ Et claōr. ℣ Dñs
uobiſcū ℟ Et cū ſpiritu.
Poſtea ſeqt' oro Uiſita q̄s
Feria ij. iij. v. vj. ꝛ ſabbō.
Inuit. hym. an̄ ad noctur.
ad lau. ꝛ ad ueſp. dñr p or
dineꝫ ſic ſup̄ i pſalt'io po-
nūtur. Feria ij. ℟ Aurib⁹
p̄cipē lacrīas meas ne ſile-
as a me ꝛemitte mihi. Qm̄
icola ego ſū apud te ꝛ pe-
grin⁹ ℣ Cōplaceat tibi dō
īne ut eripias me dñe ad
adiuuādum me feſtina ℟
Qm̄ ℟ Statuit dñs ſup̄
petrā pedes meos Et dire
xit greſſus meos ds me⁹ :
Et imiſit i os meū cāticuꝫ
nouum ℣ Exaudiuit p̄ces
meas ꝛ edux̄ me de lacu mi
ſerie. Et ℟ Ego dixi dñe
miſer̄ mei. Sana aīaꝫ meā
q̇a peccaui tibi ℣ Ab oib⁹
iiq̇tatib⁹ meis eripe me dñe
Sana. Feria q̄rta ℟ Ne
pdideris me dñe cū iiq̇tati
bus meis. Neqꝫ i finē irat⁹

ꝛeſpues m'la mea Nō itres
i iudiciuꝫ cū ſuo tuo dn̄e.
Neqꝫ ¶ Paratū coꝛ meuꝫ
ds paratū coꝛ meū. Cāta-
tabo ⁊ pſalmū dicā dn̄o
Exurge gl'ia mea exurge
pſalteriū ⁊ cythara exurgā
diluculo. Cātabo ¶ Adiu-
toꝛ meꝰ tibi pſallaꝫ q̄a ds
ſuſceptoꝛ m̄s es tu Deꝰ m̄s
mia mea ¶ Letaboꝛ ⁊ exul
tabo i te: ⁊ pſallaꝫ noi tuo
altiſſie. Deꝰ ¶ Deꝰ
i te ſpant dn̄e nō cōfūdar i
et̄nū i tua iuſticia libera me
Et eripe me Inclia ad me
aurem tuā ⁊ ſalua me. Et
¶ Repleat os meū laude
tua ut hymnū dicā gl'ie tue
tota die magnificentia tua
noli me ꝓicere i tp̄e ſenec
tutis. Dū defecerit uirtus
mea ds ne dereliq̄s me.
Gaudebūt labia mea duꝫ
cātauero tibi: ⁊ aīa mea q̄ꝫ
ꝛedeiſti dn̄. ¶ Gaudebunt
labia m̄a duꝫ cātauero tibi
Et aīa mea q̄ꝫ ꝛedeiſti dn̄e

¶ Sꝫ ⁊ lingua mea medi-
tabit̄ iuſticiā tuā tota die la
udē tuā. Et ¶ Cōfitebor
tibi dn̄e ds i toto cord m̄o
⁊ honoꝛificabo nomē tuū
i et̄nū. Qꝛ mia tua domie
magna eſt ſup me ¶ Deus
meꝰ es tu et cōfitebor tibi
ds meꝰ es tu ⁊ exaltabo te
Quia ¶ Mia tua dn̄e ma
gna eſt ſup me. Et libera
ſti aiaꝫ meaꝫ ex inferio infe
rioꝛi. ¶ In die t̄bulationis
mee clamaui ad te q̄a exau
diſti me. Et li. Factꝰ eſt
m̄ dn̄s i ꝛefugiū. Et deus
meꝰ i auxiliū ſpei mee.
Eripuit me d̄ iimicis meis
foꝛtiſſis: ⁊ factꝰ eſt dn̄s ꝓ-
tectoꝛ meꝰ. Et fac
Miam ⁊ iudiciuꝫ cantabo
tibi dn̄e. Pſallaꝫ ⁊ itelligaꝫ
in uia imaculata qn̄ uenies
ad me ¶ Perābulabam in
inocentia coꝛdis mei i me-
dio domus mee. Pſallaꝫ
Dn̄e exaudi oīeꝫ meā ⁊ cla
moꝛ meꝰ ad te ueniat. Qꝛ

nō ſpnes ds preces paupū
Fiant aures tue itēdētes
i oroꝫ ſui tui. Q2 Uelo
citer exaudi me dñe Quia
defecerūt ſic ſum⁹ dies mei
Dies mei ſicut umbra
declinauerūt ⁊ ego ſic̄ fenuꝫ
arui. Quia

ET mutauerūt gl'iam
icorruptibil' dei i ſilitudinē
ymagis corruptibil' hois :
⁊ uolucrū ⁊ q̄drupedū: ⁊ ſ
pentiū. Propt̄ qd̄ tradidit
illos ds i imūdiciā: ut ↄtu-
melijs afficiāt corpora ſua
i ſemet ipis.

QUi ↄmutauerūt ṽita
tē dei i mēdaciuꝫ: ⁊
coluerūt ⁊ ſuierūt creature
poti⁹ q̄ȝ creatori: q̄ ē bn̄dic
tus i ſcl'a amen. Propt̄ea
tradidit illos ds i paſſiōes
ignominie. Nā femie eorū
imutauerūt naturaleꝫ uſū i
eū uſuꝫ q̄ ē ↄ naturaꝫ

SImilit̄ aūt ⁊ maſculi
relicto naturali uſu
femie exarſerūt i deſiderijſ
ſuis iuicē: maſcl'i i maſcl'os
turpitudineꝫ opātes. ⁊ mer
cedeꝫ quā oportuit erroris
ſui i ſemetipis recipientes.
Et ſic nō pbauert̄ deū hr̄e
noticiaꝫ: tradidit illos deus
i reprobū ſenſū: ut faciant
ea q̄ nō cōueniūt.

REpletos oī iiq̄tate.
malicia. fornicatione
auaricia. nequitia. pleōs
inuidia. Homicidijs. con-
tentione. dolo. malignitate
ſuſurroēs. detractores. deo
odibiles. contumelioſos.
ſuperbos. elatos: inuen-
tores malorum. parenti-
bus non obedientes. inſipi
entes incompoſitos. ſine
affectione. abſq̄ȝ federe:
ſine mīa.

QUi cum iuſticiam dei
cognouiſſent non in
tellexerunt. quoniam qui
talia agūt digni ſūt morte
nō ſolū q̄ faciunt ea: ſꝫ etiā
qui cōſentiunt facientibus.

Propt̄ qđ ĩexcuſabilis es: o homo oĩs q̇ iudicas. In quo eĩ iudicas alteꝝ: te ip̄z cōdēnas. Eadẽ eĩm agis q̇ iudicas. Scimus eĩz qm̄ iudiciū dei eſt ſecūdū v̄itatē ĩ eos q̇ talia agunt. L. iij.

Existias aūt hoc o hō q̇ iudicas eos q̇ talia agūt ⁊ facis ea: q̇a tu effugies iudiciū dĩ. An diuitias boĩtatis eius et patiē ⁊ longaminitatis cōtēnis. Ignoras q̧ benignitas dei ad penitētiā te adducit. Notādū q̧ qñ an̄ incipit ſicut p̄s cantoꝛ nō reincipit a capite ſ; p̄ſequit̄ pſalmū. Sabbō ad ueſp. an̄. Bñdictus de⁹ Capitulum hym. v̄. ⁊ an̄. dñr ſicut in p̄cedenti ſabbō

Omnipotēs oꝛatio ſēpĩne deus ĩfirmitatem nr̃am p̄pitius reſpice atq; ad protegendum nos dexteram tue maieſtatis extende Per Sciendū q̧ p̄s. ad mat. ⁊ p oēs alias hō̄ dñr ſecundū oꝛdiem ſupra dicte ebdē p totū annum in offō feriali. Excepto q̧ p̄s in laudibus mutāt̄ a paſca uſq; poſt oct. penth. Item antiphē feriales nocturnoꝝ ⁊ ueſpoꝝ eedē ſemp dicunt̄ niſi inter paſca et penth. et an̄ laud. ſimilr̃ niſi ĩt paſca et penth. ac ultis ſeptīanis aduētus ac xl̄e. Iteꝫ capl̄a hymni v̄. ac R̄ſia br̄. ⁊ an̄ ad bñ. ⁊ hō̄ dici. p̄dcō mō dñr de Feria uſq; ad xl̄am ⁊ ab oct. penth. uſq; ad aduentum. Excepto q̧ a die cinerum inchoantur ad hec. an̄t ſpetiales. Item an̄ ad M. eedem dicuntur in ferialibus diebus uſq; ad lxx. Item Inuitatoria feriaĺia dicūtur predicto mō uſq; ad dominicam de paſſione: ⁊ ab oct. penth. uſq; ad aduentum. Notandū q̧ ſi tempus breue fuerit a dominica prima poſt octaſ epyphanie uſq; ad lxx.

q̄ offia dominicalia nõ possint expleri ſuis diebus de reſiduis dominicis nihil fit per ebdõm niſi q̄ miſſa rum offia diſtribuuntur ſi feſtum non impediat Si nihil fit de dominicis post oct. penth. uſq; ad aduentū Dominica ſecūda poſt oct ephie ad Mat. Inuitatoꝛ. Preocupemus faciem domini. Et in pſalmis iubilemus ei Uenite Incipit pria epla pauli ad Corin.

Lectio prima.

Paulus uocatus apoſtolus ieſu xp̄i per uoluntatem dī et ſoſtenes frater eccleſie dī que eſt chorinthi ſanctificatis in criſto ieſu uocatis ſanctis cum omnibus qui inuocāt nomen domini noſtri ieſu criſti. In omni loco ipſoꝛum ꝛ ueſtro gratia uobis et pax a deo patre neſtro et domino ieſu xp̄o Reſponſoꝛia dicuntur de dominica preterita uſq; ad lxx ā. in dominicis diebus tantum ¶ Lectio ſecūda

Gratias ago deo meo ſemper pro uobis i gratia dī que data eſt uobis in criſto ieſu: quia in omnib⁹ diuites facti eſtis in illo in omni verbo et in omni ſcientia ſicut teſtimoniū xp̄i confirmatum eſt in uobis. ita ut nihil uobis deſit in ulla gratia expectantibus reuelationem domini noſtri ieſu criſti: qui confirmabit uos uſq; in finem ſine crimine in die aduentus domini noſtri ieſu criſti.

¶ Lectio tercia

Fidelis deus p quē uocati eſtis in ſocietatem filij eius domini noſtri ieſu criſti. Obſecro autem uos fratres per nomē domini noſtri ieſu criſti ut id ipſum dicatis omnes et non ſint in uobis ſciſmata

Scitis autem perfecti in eo
dem ſenſu et in eadem ſcië
tia . Significatum eſt eniꝫ
mihi de uobis fratres mei
ab his q̄ ſūt cloes q̄a cõtë
tiões ſūt iter uos .
Hoc aūt dico q̄ unuſ
quiſqꝫ uṝm dicit. Ego q̄dë
ſuꝫ pauli . Ego aūt apolo
ego uero cephe. ego āt xp̄i
Diuiſus eſt xp̄s. Nunquid
paulus crucifixus eſt ꝑ uo
bis : aut in noīe pauli bap
tizati eſtis : Gr̄as ago do
meo q̄ neminem uṝm bap
tizaui niſi criſpum ⁊ gayū.
ne quis dicat q̄ in nomine
meo baptizati eſtis.
Baptizaui autem et
ſtephane domum.
Ceterum neſcio ſi quē uṝm
aliquē baptizaueriꝫ . Non
eniꝫ miſit me xp̄s baptizare
ſed euuangelizare non in ſa
pientia uerbi ut nō euacuet
crux xp̄i. Uerbum eniꝫ cru
cis peuntibus quidem ſtul
ticia eſt . His autem qui
ſalui ſiunt ideſt nobis ṽtus
dei eſt .
Scriptum eſt enim .
Perdam ſapientiaꝫ
ſapientium : et prudentiā
prudentium reprobabo :
Ubi ſapiens . Ubi ſcriba .
Ubi conquiſitor huius ſe-
culi . Nonne ſtultam fecit
deus ſapientiam huius mū
di : Nam quia in dei ſapi
entia non cognouit mund⁹
per ſapientiam dn̄i placuit
deo per ſtulticiam predica
tionis ſaluos facere creden
tes .
In illo tempore. Cū
deſcendiſſet ieſus de
monte ſecute ſunt eum tur
be multe. Et ℟
Docente in mõte
domino : diſcipuli e
rant cum ipo ſicut alacres.
ſicut domeſtici . ſicut pro-
ximi . ſicut amici . uel fra-
tres : q̄b⁹ datuꝫ erat celeſtis
doctrie noſce ſecreta p quā
ſalutis ſcia brutorꝫ corda

ſaluarēt cecoꝝq̃ ocul' p mū
dane delectatiōis tenebras
caligātibꝰ lucē patefacerēt
ueritatis.

Vide et dominus ad
eos. Uos inquit eſtis
ſal t̄re. uos luminaria mūdi.
Nunc vero deſcendente eo
de monte: turbe ſecute ſūt
eum. Que ſcilicet in mon
tem aſcendere nequaq̃ȝ po
terant ut pigri populi: ut
negligentes. ut imperfecti
quia quos delictoꝛum ſar
cina deprimit. ad miſteri
oꝛum ſublimia niſi abiecto
onere ſcandere mīme ualēt

Idcirco filij iſrael
primitus in monteȝ
aſcendere non ualuerunt:
pꝛopter ſuam irreligioſita
tem et impietatem. ad ob
uiandum deo pergere non
poterāt quia egiptiaca gra
uati conuerſatione prepedi
ebant. Sed ſolus moyſes
aſcēdit ⁊ pauci ſeioꝝ iſrl' cū
eo ¶ Cum auteȝ
deſcēdiſſet ieſus de monte
ecce lepꝛoſus ueniēs adoꝛa
bat eum dicens. dn̄e ſi uis
potes me mūdare: ⁊ exten
dēs manū tetigit eū dicens
uolo mūdare.

¶ Domine ſi
uis potes me mūdare. Et
ait ieſus uolo mundare

Quoniā ⁊ iudei ſigna
petūt: et greci ſapiā
q̄runt. Nos aūt p̄dicamus
xp̄ȝ crucifixū. iudeis quidē
ſcandalū: gentibꝰ aūt ſtulti
ciaȝ. Ipis aūt uocatis iudis
atq̃ȝ grecis. xp̄ȝ dei v̓tuteȝ
⁊ dei ſapiaȝ. Qꝛ qd̓ ſtultū
eſt dei ſapientius eſt hoibꝰ
et qd̓ īfirmū eſt dei foꝛtius
eſt hoibus.

Videte eiȝ uocationeȝ
nr̄am frēs: q̄a multi
ſapientes ſecūduȝ carnem.
non multi potentes. non
ml'ti nobiles: ſed q̄ ſtulta
ſunt mundi elegit deus. ut

cõfũdat ſapiẽtes. ⁊ infirma
mũdi elegit deus ut cõfun-
dat fortia. ⁊ ignobilia m̃di
⁊ cõtẽptibilia elegit de⁹. ⁊
ea q̃ non ſũt deſtrueret: ut
non glorietur omnis caro
in conſpectu eius.

Ex ipſo aũt uos eſtis i
xp̃o ieſu. q̃ factus eſt
ſapia uobis a deo ⁊ iuſtitia
⁊ ſcificatio: ⁊ redẽptio: ut
queadmodũ ſcriptũ eſt: q̃
gloriatur in dño glorietur
Et ego cũ ueniſſez ad uos
fres ueni non ĩ ſublimitate
ſmonis aut ſapientie. ãnũ-
tiãs uobis teſtioniũ xp̃i

Non eiz iudicaui ſcire
me aliq̃d int̃ uos niſi
xp̃z ieſũ. ⁊ hũc crucifixum.
Et ego ĩfirmitate ⁊ timore
et tremore multo fui apud
uos. Et ſmo me⁹ ⁊ p̃dica-
tio mea nõ ĩ pſuaſibilibus
humane ſapie v̾bis. Sed ĩ
oſtenſione ſp̃s ⁊ v̾tũtis. ut
fides ur̃a nõ ſit ĩ ſapia ho-
minũ: Sz ĩ v̾tute dei.

Sapiaz aũt loquimur
iter pfectos. Sapiaz
v̾o nõ hui⁹ ſeculi neq̃ prin
cipũ hui⁹ ſcl̃i q̃ deſtruunt
ſed loq̃mur dei ſcũarium in
miniſterio q̃ abſcõdita eſt
quã p̃deſtiauit ds añ ſcl̃a i
gl̃iã nr̃az q̃z nemo pricipũ
hui⁹ ſcl̃i cognouit.

Si ei cognouiſſet nũq̃
dñz gl̃ie crucifixiſſet.
Sz ſic ſcriptũ ẽ: qd oculus
nõ uidit. nec auris audiuit
nec ĩ cor hois aſcẽdit q̃ p̃p
auit ds hijs q̃ diligũt illuz
Nobis aũt reuelauit de⁹ p
ſp̃z ſuũ. Sp̃s ei oia ſcrutat
⁊ pfunda dei.

Deus q̃ nos ĩ tãtis pi-
clĩs cõſtitutos p hu
mana ſcis fragilitate non
poſſe ſubſiſtere: da nobis
ſalutez mentis et corporis
ut ea q̃ p pccis nr̃is patiur
te adiuuãte uĩcamus. p

Qm̃ ds magn⁹ dñs
Et rex magn⁹ ſr̃ õs deos
Uenit.

PAulus apl'ſ ieſu xp̄i
p uolūtatē dei ⁊ thi-
mote⁹ frat̄ eccl'ie dei que eſt
corinthi cū ſc̄is oīb⁹ q̄ ſunt i
uniuerſa achaia gr̄a uobis
⁊ pax a deo pr̄e nr̄o ⁊ dn̄o
ieſu xp̄o. Bn̄dict⁹ d̄s et pr̄
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i pr̄ miarum
⁊ de⁹ totius cōſolationis. q̄
cōſolat̄ nos i oī t̄bulatione
nr̄a ut poſſim⁹ ⁊ ipi cōſolari
eos qui in oī p̄ſſura ſunt p
exortationē q̄ exortamur
⁊ ipi a deo.

QUoniā ſic habūdāt
paſſioēs xp̄i i uobis
ita ⁊ p xp̄z habūdat cōſola
tio nr̄a. Siue aūt t̄bulamur
p nr̄a exortatione ⁊ ſalute
ſiue cōſolamur p nr̄a cōſo
latione ⁊ ſalute: ſiue exhor
tamur p nr̄a exhortatione
⁊ ſalute: que opat̄ tollerāti
az earūdē paſſionū quas ⁊
nos patimur: ⁊ ſpes noſtra
firma ſit p nobis.

SCientes qm̄ ſic ſocij
paſſionū eſtis: ſic et
conſolationis eritis. Non
eī nolumus uos ignorare
fr̄es de t̄bulatione nr̄a: que
fc̄a eſt i azaſia qm̄ ſup̄ mo
dū grauati ſumus: ſupra ū
tute. ita ut tederet nos etiā
uiuere.

SEd ⁊ ipi i nobis ipiſ
r̄nſum mortis habui
mus ut nō ſim⁹ fidentes in
nobis: ſed in deo q̄ ſuſcitat
mortuos. qui de tantis p
iculis eripuit nos ⁊ eruit. i
quē ſperamus. quoniā et
adhuc eripiet adiuuātibus
⁊ uobis i orōe p nobis: ut
ex multarum perſonis fa-
cierum eius que in nobis ē
donationis p multos gr̄e
agant̄ p nobis.

NAm gloria noſtra
hec eſt: teſtimoniū
conſcientie noſtre:
q in ſimplicitate et ſince
ritate dei et non in ſapien
tia carnali: ſed i gratia dī
cōuerſati ſum⁹ i hoc mūdo
Habundātius aūt ad uos.

Non eiȝ alia ſcribimus uo
bis q̄ȝ qͦd legiſtis et cogno
uiſtis .

Spero auteȝ ꝙ uſqȝ ī
fineȝ cognoſcetis ſic̄
⁊ cognouiſtis uos ex parte
quia gloria ur̄a ſumue ſicut
⁊ uos noſtra in die domini
noſtri ieſu xp̄i . Et hac cō
fidentia uolui prius uenire
ad uos : ut ſecundaȝ gr̄aȝ
haberetis . ⁊ per uos tran
ſire in macedoniaȝ. Et ite-
ruȝ a macedonia uenire ad
uos : et a uobis deduci in
iudeam .

In illo tempore Aſ-
cendente ieſu in naui
culam ſecuti ſūt eū diſcipli
eius . Et ecce motus ma-
gnus factus eſt in mari ita
ut nauicula opiretur flucti
bus. Ip̄e uero dormiebat .
Et ℟.

Ingrediente domino
in nauiculam ſecuti
ſunt eū diſcipuli eius. Nō
ibecilles : ſed firmi ⁊ ſtabi
les in fide. manſueti et pij :
ſpnentes mundum non du
plici corde : ſed ſimplici .
Hi ergo ſecuti ſunt eum .
non tantuȝ greſſus eius ſe
quentes : ſed magis ſancti
tatem eius cōmitantes et
iuſticiā ei⁹ ſectantes

Et ecce tempeſtas
magna facta eſt i
mari : ita ut naui
cula operiretur fluctibus.
Cum enim multa magna
et miranda oſtendiſſet in t
ra tranſit ad mare : ut et
ibidem ad huc excellētiora
opa demōſtraret . q̄tinus
terre mariſqȝ dominum ſe
eſſe cūctis oſtēderet.

Ingreſſ⁹ ergo nauiclaȝ
fec̄ turbare mar̄ cōmo
uit uētos ɔcitauit fluctus .
Cur hoc. ideo ut diſcipl̄os
miteret in timoreȝ et ſuuȝ
auxiliuȝ poſtularent : ſuāqȝ
potentiam rogantib⁹ mani
feſtaret. Ip̄a tempeſtas nō
ex ſeſe oborta ē : ſed poſtāt

paruit ĩperantis eius : qui educit uentos de theſauris ſuis . qui terminum mari arenaȝ conſtituit

¶ Aſcendēte ieſu in naniculaȝ ecce mot⁹ magnus factus eſt in mari: ⁊ ſuſcitauerunt euȝ diſcipli eius dicētes: domine ſalua nos perimus .

Domine ſalua nos perim⁹ impa ⁊ fac deus trāqllitatē

Cum hoc ergo uoluiſſem nūquid leuitate uſus ſum : aut que cogito ſecundum carnem cogito : ut ſit apud me eſt et non . fidelis autem deus : quia ſermo noſter qui fuit apud uos non eſt in illo eſt ⁊ nō: ſed eſt i illo. eſt

Dei ē fili⁹ ieſus xp̄s : qui in uobis per nos p̄dicatus eſt p me ⁊ ſiluanū ⁊ tymotheū. Nō fuit i illo eſt ⁊ non: ſed ē in illo fuit . Quotquot eīȝ pmiſſiões dei ſūt i illo ē. Jdeo ⁊ p ipſȝ am̄ dicim⁹ do ad glīaȝ nr̄aȝ

Qui aūt ↄfirmat nos uobiſcū i xp̄o: ⁊ q̄ uxit nos ds ē: ⁊ q̄ ſignauit nos. ⁊ dedit pign⁹ ſp̄s i cordib⁹ nr̄is. Ego āt teſtē dn̄ iuoco i aiaȝ meā: q pcēs uobis n̄ ueni ultra corīthū. nō quia dn̄amur fidei ueſtre : ſed adiutores ſumus gaudij ueſtri . Nam fide ſtatis.

Statui autem hoc ipſum apud me ne in triſticia iterum uenirem ad uos . Si eniȝ ego contriſto uos : et quis eſt qui me letificet niſi q̄ cōtriſtatur ex me . Et hoc ipſum ſcripſi uobis ut nō cū uenero triſticiaȝ ſup triſticiā heāȝ d q̄b⁹ oportuerat me gaudē. ↄfités i oib⁹ uobis: q̄a meū gaudiū oiūȝ urȝ ē. Nā ex mlta tbulatione ⁊ anguſtia cordis ſcripſi uobis p multas lacrimas nō ut cōtriſtemini .

SEd ut ſciatis quam
caritatem habeã ha
bũdantius in uobis. Si qs
aut contriſtauit: ſed ex pte:
ut non onerem omnes uos
ſufficit illi qui eiuſmodi ẽ
obiurgatio hec. que fit a
plurib⁹: ita ut econtrario
magis donetis ⁊ cõſolemi.
ne forte habundantiore tri
ſtitia abſorbeatur qui eius
modi eſt. Propter qđ obſe
cro uos: ut confirmetis in
illo caritatem
IDeo eniꝫ hoc ſcripſi
ut cognoſcam expe-
rimentum ueſtrum: an in
omnibus obedientes ſitis.
Si cui autem aliquid dona
ſtis: ⁊ ego. Nam ⁊ ego qđ
donaui propter uos in per
ſona xpi: ut non circumue
niamur a ſathana. Non
enim ignoramus cogitatio
nes eius
FAmiliam tuam que
ſumus dñe continua
pietate cuſtodi: ut que in
ſola ſpe gratie celeſtis inni
titur: tua ſemper protecti
one muniatur. Per
¶ In manu tua
domine. Omnes fines tre.
¶ Uenite
PAulus apoſtolus nõ
ab hominibus neqꝫ
per hominez: ſed per ieſu
xpm: ⁊ deum patrem qui
ſuſcitauit eum a mortuis ⁊
qui mecuꝫ ſunt omnes fra
tres: eccleſijs gallatie. gra
uobis et pax a deo patre
noſtro ⁊ domino ieſu xpo.
Qui dedit ſemetipſuꝫ pro
peccatis noſtris: ut eriperet
nos de preſenti ſeculo neqꝫ
ſecundum uoluntatem dei
⁊ pris nri. cui eſt glia i ſcla
ſclorꝫ amen.
MIror q̄ ſic tã cito trãſ
ferimi ab eo q̄ uos uo
cauit i grãꝫ xpi ĩ aliud niſi
ſũt aliq̄ q̄ uos cõturbãt et
uolũt ↄuertẽ euãgliũ xpi.

Sed licet nos aut angelus de celo euuangelizet nobis p̄terq̄ꝫ qđ euuāgelizauim⁹ uobis: anathema ſit. Sicut predixi ⁊ nūc iterum dico. Si quis uobis euuangeliza uerit preť id qđ accepiſtis: anathema ſit.

Modo eiꝫ hominibus ſuadeo an deo. Aut queꝛo hominibus placere. Si ad huc hominibus pla cereꝫ xp̄i ſeruus non eſſeꝫ Notum ei uobis facio fr̄es euuangelium qđ euuangeli zatum eſt a me: quia non ē ſecundum hominē. Neqꝫ eiꝫ ab homine accepi illud neqꝫ didici: ſed per reuelati onem ieſu xp̄i.

Audiſtis enim aliq̄n cōuerſationeꝫ meaꝫ in iudaiſmo: quoniam ſup⁹ modum perſequebar eccle ſiam dei: ⁊ expugnabā illā ⁊ proficiebam in iudaiſmo ſupra multos coethaneos meos in genere meo: habū dantius emulatoꝛ exiſtens paternarum mearum tra- dictionum.

Cum autem placuit ei qui me ſegrega- uit ex uteꝛo matris mee: et uocauit per gratiam ſuā ut reuelaret filium ſuum in me: ut euuangelizarem il- lum in gentibus: conti- nuo non acquieui carni et ſanguini neqꝫ ueni ieroſoli mam ad anteceſſoꝛes me- os apoſtolos ſed abij in a- rabiaꝫ ⁊ iterū reuerſus ſuꝫ damaſcum.

Deide poſt ānos tres ueni ieroſolimam ui dere petrum: et māſi apud eum diebus q̄ndeciꝫ. Aliū autem apoſtoloꝛum nemi- nem uidi niſi iacobum fra trem domini. Que autem ſcribo uobis ecce coꝛaꝫ deo qui non mentioꝛ uobis: Deinde ueni ī partes ſyrie ⁊ cilicie. Eraꝫ autem igno tus facie eccleſijs iudee qui

erant in chriſto ieſu

In illo t. Dix ieſus diſcipl'is ſuis pabolam hanc. Simile ē regnū celorum homini qui ſeminauit bonum ſemem ī agro ſuo. Et R̷

CUm negligenter agerēt prepoſiti eccleſie: ⁊ dormitionem mortis accipe- rent apoſtoli: uenit dyabolus ⁊ ſuper ſeminauit eos: quos malos filios domin⁹ interpretatur. Sed recte queritur utrum heretici ſīt an male uiuentes catholici

POſſunt enī dici mali filij etiam heretici q̇ ex eodem euuangelij ſemie ⁊ xp̄i nomie procreati prauis opinionib⁹ ad falſa dogmata conuertuntur: Sȝ qd̄ dicit eos ī medio tritici ſe- minatos: quaſi uident̄ illi ſignificari qui unius cōmunionis ſunt.

VEruntameȝ quia dominus agrum non eccleſiam ſed hunc mundum interpretatur intelligūtur heretici quia non ſocietate unius eccleſie uel uni⁹ fidei ſed ſocietate ſolius nomis xp̄iani in hoc mūdo pmiſ- centur bonis ut illis qui in eadem fide mali ſunt palea pocius q̄ȝ zizania deputēt̄ quia palea etiam fundamētum ipſum habet cum frumento radicēq̄ȝ coēȝ

Domine nōne bonū ſemē ſeminaſti in agro tuo: unde ergo habet zizania: ⁊ ait illis hoc fecit inimicus hō Colligite primū zizania et alligate ea in faſciculos ad cōburendū. triticū aūt congregate ī orreuȝ meū dicit dn̄s.

ET cum cognouiſſet gratiam que data ē mihi inter gentes iacobus ⁊ cephas: ⁊ iohannes qui uidebantur colūne eſſe dextras dederūt m̄ ⁊ barnabe

ſocietatis. Ut nos ĩt gẽtes:
ipſi aũt i circũciſionez tantũ
ut paupũ meõres eſſemus
Qd ꝛ ſollicit⁹ fui hoc ipm
facere.

CUz aũt ueniſſz petr⁹
antiochiaz: i faciez ei
reſtiti: qꝛ reþhenſibiľ erat.
Prius ei q̃z uenirent q̇dam
a Jacobo cũ gẽtib⁹ edebat.
Cum aũt veniſſent ſubtra
hebat ꝛ ſegregabat ſe tĩms
eos q̇ ex circũciſione erant.
et ſimulacioĩ eius ꝯſenſerũt
ceteri iudei: ita ut barnabaſ
duceret ab eis ĩ illã ſimula
tionem.

SEd cũ uidiſſez q̄ nõ
recte ambularent ad
euuangelij veritatez: dixi
cephe coraz oibus. Si tu cũ
iudeus ſis gentiliť ꝛ nõ iu-
daice uiuis: quomõ gentes
cogis iudaizare. Nos natu
ra iudei: ꝛ non ex gentibuſ
peccatores:

SCientes autẽ q̄ non
iuſtificať hõ ex opib⁹
legis: niſi p fidez ieſu xpi: ꝛ
nos ĩ xp̄o ieſu credidimus:
ut iuſtificemur ex fide ieſu
xp̄i. ꝛ nõ ex opibus legis.
Propť qd ex opibus legis
ñ iuſtificabiť oĩs caro. Qd
ſi q̄rentes iuſtificari in xpo
iuẽti ſum⁹ ꝛ ipſi pccõres

NUnq̇d xp̄s pcci mini
ſter ẽ: Abſit. Si ei q̄
deſtruxi hec itez rehedifico
p̄uaricatorez me eſſe cõſti-
tuo. Ego enim p legez dei
mortu⁹ ſũ legi ut deo uiuã:
Xp̄o ꝯfix⁹ ſuz cruci. Uiuo
ego iaz nõ ego. uiuit vero
ĩ me criſtus.

QUod aũt nũc uiuo in
carne: ĩ fide uiuo filij
dei. q̇ dilexit me: ꝛ tradidit
ſemetip̄z p me. Nõ abicio
grãz dĩ. Si ei p legẽ iuſticia
ergo xp̄s gratis mortu⁹ ẽ.

INſenſati galathe
q̇s uos faſcinauit vĩ
tati nõ obedire: ante quoꝝ
oclos ieſus criſt⁹ pſcript⁹ ẽ
ꝛ ĩ uobis crucifixus. Hoc

ſolū a uobis uolo adiſcere.
Ex opib⁹ legis ſpꝫ accepi-
ſtis. an ex auditu fidei. Sic
ſtulti eſtis: ut cū ſpū cepitis
nūc carne ꝯſuāmini. Lc. ij.
TAnta paſſi eſtis ſine
cā. ſi tam ſine cauſa.
Qui ergo t̃buit uobis ſpꝫ:
ꝛ opat̃ i uobis v̓tutes: ex o
pib⁹ legis: an ex auditu fiđi
Sic ſcriptū ē. Abraaꝫ credi
dit deo: ꝛ reputatū ē ei ad
iuſticiam. Cognoſcite ergo
q̇a q̇ ex fide ſūt. hi ſunt filij
abrae. Lc. iij.
PRouidēs aūt ſcriptā
quia ex fide iuſtificat
gētes: deus pnūciauit abrae
q̇a bn̄dicent̃ i te oēs gētes.
Igit̃ q̇ ex fide ſūt bn̄dicent̃
cuꝫ fideli abraaꝫ. Quicūqꝫ
eiꝫ ex opibus legis ſūt: ſub
maledcō ſūt. Scriptū ē eiꝫ.
Maledict⁹ oīs q̇ nō pman
ſerit i oībus q̄ ſcripta ſūt in
libro legis: ut faciat ea.
No᷑ q. qn̄. lxx. uenerit. xij.
kl̄ marcij: non debet fieri
cōmemoratio de dnica illa
q̄ cadit i feſto ſcē agnetis.
Similr̄ qn̄ lxx. uenerit xi.
kl̄ marcij nō debet fieri cō
memoratio de dnica illa q̄
cadit in feſto ſcē agathe: qz
offīa dnicalia deficiūt. Sed
ſi ifra ebdomadā fiat offīm
de feria dr̄ oīo dnice p̄ſte
ebdomade. Et ſic nūqꝫ er-
rare poterit. Si feſtū puri-
ficationis celebret̃ in ſabbō
lxx. i ultis ueſpis poſt oīo
feſti fit ꝯmemo. de dnica in
fine dr̄. Bn̄dicam⁹ dn̄o al.
alla. R̸ Deo grās al. al.
Sabbō i lxx. ad ueſp. cap.
FRatres neſcitis q̄ hi
q̇ i ſtadio currūt: oēs
q̇dez currūt: ſꝫ un⁹ accipit
brauiuꝫ. hy⁹ O lux bta
Ueſptina oīo. R̸ Et de-
ſcendat. ad M. an̄. Dixit
dn̄s ad adam. de ligno qd
eſt i medio paradiſi ne co-
medas: i q̄ hora comederis
morte morieris. oīo
PReces ppli tui q̄s dn̄e

clementer exaudi: ut q̄ iuſte
p pctīs nr̄is affligimur pꝛo
tui nōis glīa miſericoꝛditer
liberemur. p. ℣ Bn̄dicamꝰ
dn̄o all'. all'. ℟ Deo grās
all'. all'. Et deinceps ii dī.
All'a. uſqȝ ad ſabbm̄ ſcm̄.
Dn̄ica i lxx. ad mat. inuit.
Uenite adoꝛemꝰ dn̄ȝ Qui
fecit nos. ps Ueite. hymnꝰ
Pꝛio dieꝝ. Añt noctnales
⁊ ueſpoꝝ cū pſal. ſuis dn̄r
i dn̄icis diebus ⁊ ferialibus
de offō pſalmiſte. Item. ℣.
noc̄. ⁊ ueſpoꝝ dn̄r uſqȝ ad
dn̄icā pꝛiaȝ xl ī pſal. Hac
nocte ponit' liber geneſis: ⁊
legit' uſqȝ ad q̄rtā feriā cine
rū in feriali offō. Incipit
liber geneſis. Lc̄ pꝛia

IN pꝛincipio creauit
dēs celū ⁊ t̄rā. Terra
āt erat ianis ⁊ uacua. ⁊ te-
nebꝛe erāt ſup facieȝ abyſſi
⁊ ſps dn̄i ferebat' ſup aq̄s.
Dixitq; dēs. Fiat lux. Et fcā ē
lux. Et uidit dēs lucē q, eēt
bōā: ⁊ diuiſit lucē a tēēbris

Appellauitq; luceȝ dieȝ. et
tenebꝛas nocte. Factūq; eſt
ueſpe ⁊ mane dies unꝰ. ℟
In pꝛīcipio creauit dēs celū
⁊ t̄rā ⁊ creauit i ea hoīē. Ad
imaginē ⁊ ſimilitudīeȝ ſuā
℣ Foꝛmauerat igr̄ dēs ho-
minē ē limo t̄re ⁊ iſpirauit
i faciē eiꝰ ſpiracl'ȝ uite. Ad
ymagineȝ. Lc̄ ſecunda

DIxit quoq; dēs fiat fir
mamētū i medio aq̄ꝝ
⁊ diuidāt aq̄s ab aq̄s. Et
fec̄ dēs firmamētū diuiſitq;
aq̄s q̄ erāt ſub firmamento
ab his q̄ erāt ſr̄ firmamtū.
Et factuȝ ē ita. Uocauitq;
dēs firmamētū celū. Et fcm̄
eſt ueſpe ⁊ mane dies ſcōs:
℟ In pꝛīcipio creauit deꝰ
celū ⁊ t̄rā ⁊ ſps dn̄i ferebat'
ſup aq̄s. Et uidit dēs cūcta
q̄ fecerat ⁊ erāt ualde bona
℣ Igr̄ perfecti ſūt celi ⁊ t̄ra
⁊ oīs oꝛnatꝰ eoꝝ. Et uidit.

DIxit v̄o dēs. Cō- l' iii.
gregēt aq̄ q̄ ſub celo ſt
i locū vnū. ⁊ apareat arida

Factūqꝫ ē ita. Et uocauit dſ aridā t̄rā. Cōgregatōes qꝫ aq̄ꝝ appellauit maria. Et uidit dſ q̄ eēt bonū et ait. Germinet t̄ra herbam uirentez ⁊ faciētez ſemez et lignū pomifeꝝ faciēs fructū iuxta gen⁹ ſuū: cui⁹ ſemē ſit i ſemetipo ſ͛ t̄rā Et fcm̄ eſt ita. ¶ Formauit igr̄ dſ hoīez de limo t̄re. Et iſpirauit i faciez ei⁹ ſpiraculuz vite ⁊ fact⁹ ē hō i aīaz viuentez ¶ In pricipio fec̄ dſ celū ⁊ t̄rā ⁊ plaſmauit in ea hoīez. Et in.

ET ꝑtullt t̄ra herbaz virētē ⁊ afferētē ſem̄ iuxta genus ſuuz. Lignum quoqꝫ faciēs fructū ⁊ hn̄s vnuz q̄dqꝫ ſementez iuxta ſpēz ſuā Et uidit dſ q̄ eēt bonū: ⁊ fcꝫ ē mane ⁊ ueſpe dies t̄ci⁹. Dixit āt dſ. Fiāt luīaria i firmamēto celi: ⁊ diuidant diē ac noctē ⁊ ſint in ſigna. et tp̄ra. et diēs. et annos. ut luceant i firmamēto celi ⁊ illuiēt t̄raz. Et factuz ē ita. ¶ Tulit ergo dn̄s hoīez ⁊ poſuit eū i paradiſo uoluptatis. ut operatur ⁊ cuſtodiret illū ¶ Plātauerat aūt dn̄s dſ padiſū uoluptatis ab initio i quo poſuit hoīez: quē formauerat Ut

FEcitqꝫ dſ duo mag⁹ luīaria. Luīare mai⁹: ut p̄eſſet diei. ⁊ lumiare minus ut p̄eſſet nocti. Et ſtellas. Et poſuit eas i firmamēto celi: ut lucerēt ſ͛ t̄rā: ⁊ p̄eſſent diei ac nocti et diuiderēt lucē a tenebris. Et uidit dſ q̄ eēt bonum. Et factum ē ueſpe ⁊ maē dies q̄rt⁹ ¶ Dixit dn̄s dſ nō ē bonū eē hoīez ſolū. Faciam⁹ ei adiutoriū ſimile ſibi. ¶ Ade v̄o nō iueīebat adiutor ſimil̄ ſibi. dixit v̄o dſ Faciamus.

DIxit quoqꝫ dſ ꝓducat t̄ra aīaz uiuētez i genere ſuo. iumēta ⁊ reptilia

beſtias tre ſcđʒ ſpēs ſuas.
Factūqꝫ eſt ita. Et fecit ds
beſtias tre iuxta ſpēs ſuas
⁊ iumēta ⁊ omē reptile tre
i genere ſuo ¶ Immiſit dñs
ſoporē i adā ⁊ tulit unaʒ d
coſtis ei⁹ ⁊ edificauit coſtaʒ
quā tulerat dñs de adam i
mulierē ⁊ addux eā ad adaʒ
ut uideret qđ uocaret eam
⁊ uocauit nomē ei⁹ virago
qꝛ de viro ſūpta ē ¶ Cūqꝫ
obdormiſſꝫ tulit unā de co
ſtis ei⁹ ⁊ repleuit carneʒ p
ea. Et edificauit.

In ill t. Dixit ie. d. ſ.
pa. hāc ſiīe ē regnuʒ
celorū hoi prīfamilias qui
exijt pmo mane conducere
oparios i uineā ſuā. Et ℟.

Regnū celoꝝ
prīfailias ſiīe dr: qui
ad excolēdaʒ vineā ſuā ope
rarios cōducit. Quis vero
pīfamilias ſiītudieʒ rec-
tius tenet qꝫ conditor nr q
regit quos cdidit ⁊ electos
ſuos ſic i hoc mdo poſſidet
qi ſubiectos dñs in domo.
Qui hēt uineā vniuerſā. ſ.
eccliā q ab abel iuſto uſꝫ ad
ultimū electū: q i fine mūdi
uentur⁹ ē: quot ſcōs ptulit
qi tot palites miſit ¶ Plan
tauerat aūt dñs ds padiſū
uoluptatis a pricipio i quo
poſuit hoieʒ quē formaue-
rat ¶ Produxitqꝫ dñs de⁹
de humo oē lignū pulchrū
uiſu: ⁊ ad ueſcendū ſuaue.
Lignū ēt uite i medio padi
ſi In quo

Sic itaqꝫ prīfailias ad
excolendā uineā ſuaʒ
mane hora tcia vj. ix. ⁊ xj.
oparios cōducit. qꝛ a mūdi
hui⁹ initio uſqꝫ i finem ad
erudiendā plebē fideliū pre
dicatores cōgregare nō de
ſtitit. Mane et ei mūdi fuit
ab adaʒ uſqꝫ ad noe. Ho-
ro iij. a noe uſqꝫ ad abraā
Sexta quoqꝫ ab abraā uſꝫ
ad moyſe. Nona āt a moy
ſe uſꝫ ad aduētum dñi.
Ecce adaʒ qi un⁹ ex nobis

ꝛ factꝰ ē ſciens bonū ꝛ malū. Uidete ne forte ſumat ð ligno uite ꝛ uiuat ie̾nū. Fec̄ quoq₃ dn̄s ðs ade tunicaꝫ pelliceā ꝛ īduit euꝫ et dixit. Ui

Indecia vͦo ab aduē̄tu dn̄i uſq₃ ad finem mundi. In q̄ p̄dicatores ſci aplī miſſi ſūt. q̄ mercedem plenaꝫ ꝛ tarde uenīētes acceperūt. Ad erudiendaꝫ ergo dn̄s plebeꝫ ſuā: q̄i ad excolendam vineā ſuaꝫ nullo tp̄re deſtitit oparios mittere q̄a et prius p p̄res. ꝛ pꝰ modūꝫ p legis doctores et pp̄hās. ad extremū vͦo per aplos dn̄ plebis ſue mores excoluit q̄i p oparios in uinee cultura magno ope laborauit. ¶ Ubi eſt abel fr̄tuus dixit dn̄s ad chaym. neſcio dn̄e nūq̄d cuſtos fratris mei ſuꝫ ego. ꝛ dixit ad eū. q̄d feciſti. Ecce uox ſanguinis fr̄is tui abel. clamat ad me de t̄ra ¶ Maledictꝰ

eris ſup t̄ram q̄ aperuit os ſuū ꝛ ſuſcepit ſanguinē fr̄is tui de manu tua. Ecce

Te deū laudamꝰ ¶ Dū deābularet dn̄s ī padiſū ad horaꝫ poſt meridieꝫ clauit ꝛ dixit. Adaꝫ ubi es audiui dn̄e uoceꝫ tuaꝫ. Et abſcōdi me. ¶ Uoceꝫ tuā audiui in paradiſo ꝛ timui eo q̄ nudus eſſeꝫ. Et ¶ In ſudore uultꝰ tui ueſceris pane tuo dixit dn̄s ad adam cū operatus fueris t̄ram nō dabit fructꝰ ſuos. Sed ſpinas et tribulos germinabit tibi Q2 audiſti uocem uxoris tue ꝛ comediſti de ligno ex quo p̄ceperaꝫ tibi ne comederes maledcā t̄ra. ī opere tuo Sꝫ ¶ Miſere mei ðs ꝛ a delicto meo munda me q̄a tibi ſoli peccaui Ipſ₃. ¶ Cōfitebor tibi dn̄e qm̄ exaudiſti me ¶ Cōfitemini ¶ Deꝰ ðs meꝰ ad te de luce vigilo q̄a factus eſ

adiutor me⁹ ps Ipm an
Bñdict⁹ es dñe i firmamēto
celi: ⁊ laudabil' i ſc'la ds nr̄
ps Bñdicite an. Laudate
dñm de celis ps Ipſ Pſal.
ſupradci nō mutant' i laudi
b' dominice uſq ad paſcha
Capitulum. Frēs neſcitis
hymn⁹ Ethne rex ꝟ Dñe
refugiū fact⁹ es nobis. R
A gñatione ⁊ pgenie Ad
bñ an Simile ē regnū ce
lor hoi pr̄ifamilias q̄ exijt
pmo cōducere operarios in
vineaſ ſuaſ dixit dñs orō
Preces ppl'i tui. Ad prīaſ
an Cōuentione autē facta
cū operarijs ex denario diur
no miſit eos i uineā ſuā
De⁹ ds me⁹ ꝛc. Cū ceteris
pſal. dñicalibus excepto q̄
loco Cōfitemini dicitur pſ
Dñs reg⁹ deco. In dñicis
diebus uſq ad paſcha Ad
iij an. Ite et uos i uineaſ
meā: ⁊ qd iuſtū fuerit dabo
uobis Frēs neſci [illegible]
[illegible]

Ad vj. an Quid hic ſtatis
tota die ocioſi: reſpōderūt
⁊ dixerunt. quia nemo nos
conduxit. Capitulum.

Omnis eiſ q̄ i agone
contendit ab oib⁹ ſe ab
ſtinet. ⁊ illi q̄dē ut corrup
tibilē coronā accipiāt. nos
aūt icorruptā. Ad ix an.
Voca operarios ⁊ redde illis
mercedē ſuā dic dñs. capl'ſ

Videbant aūt de ſpiri
tali ꝯſequēti eos pe-
tra. petra aūt erat xp̄s Ad
vēs an Dixit dñs Cū rel'
Capl'ſ Frēs neſci. ad M.
an. Dixit pr̄ifailias opa-
rijs ſuis. qd hic ſtatis tota
die ocioſi: at illi rñdentes
dixerūt. q̄ nemo nos cō-
duxit. Ite i uineā meā ⁊ qd
iuſtum fuerit dabo uobis.
Añ ſubſcripte dñr ad M.
ſepteb'aſ an Hij nouiſſimi
vna hora fecerūt ⁊ pares il-
los nobis feciſti. q̄ portaui
m⁹ pōd⁹ diei ⁊ eſtus an. q
Dixit aūt pr̄ifailias: amice

nō facio tibi iīuriā. nōne ex
denario cōueniſti mecū tolle
qd tuū eſt ⁊ uade. ¶ Tolle
qd tuū ē ⁊ vade q̇a ego bo
nus ſū dicit dn̄s ¶ Nō licꝫ
m̄ qd uolo facere an oculus
tu⁹ neq̄ꝫ ē q̇a ego bon⁹ ſuꝫ
dicit dn̄s ¶ Sic erūt nouiſ
ſimi primi . ⁊ primi nouiſſi
multi eīꝫ ſunt uocati pauci
ṽo electi

ET uidit ds qd eēt bo
nū ⁊ ait. Faciam⁹ hoieꝫ ad
ymaginē ⁊ ſimilitudieꝫ nr̄ā
⁊ p̄ſit piſcib⁹ maris ⁊ uo-
latilibus celi. ⁊ beſtijs vni-
uerſeq̄ꝫ t̄re. oīq̄ꝫ reptili qd
mouet in t̄ra. Et creauit ds
hoieꝫ ad ymagieꝫ ⁊ ſilitu-
dinē ſuam ad ymagīeꝫ dei
creauit illū maſculū ⁊ feiaꝫ
creauit eos.

BEnedixitq̄ꝫ illis de⁹
⁊ ait Creſcite ⁊ mul
tiplicamini ⁊ replete t̄ram.
⁊ ſubicite eā ⁊ dominamini
piſcibus maris. ⁊ uolatilib⁹
celi . ⁊ uniuerſis aīantibus
q̄ mouēt ſr̄ t̄rā. Dixitq̄ꝫ ds
Ecce dedi uobis oēꝫ herbā
afferenteꝫ ſemē ſr̄ t̄rā ⁊ uni
uerſa ligna que hn̄t i ſemet
ipis ſementeꝫ generis ſui.
ut ſit uobis i eſcā. ⁊ cūctis
animātib⁹ t̄re oīq̄ꝫ uolucri
celi ⁊ uniuerſis q̄ mouent i
t̄ra ⁊ i q̇bus eſt aīa uiuens.
ut habeāt ad ueſcendū: Et
factū eſt ita.

VIditq̄ꝫ de⁹ cūcta que
fecerat ⁊ erant valde
bona. Et factū eſt ueſpe et
mane dies vj. Igr̄ pfecti ſūt
celi ⁊ t̄ra : ⁊ oīs ornat⁹ eo
rū. Cōpleuitq̄ꝫ de⁹ die vij.
opus ſuū qd fecerat. ⁊ req̄
euit die vij. ab uniuerſo o-
pere qd patrarat. Et bene
dixit diei die ſeptio. ⁊ ſcifi-
cauit illū. q̇a i ipo ceſſaue-
rat ab oī opere ſuo quod
creauit ds ut faceret

ISte generationes ce
li ⁊ t̄re qn̄ create ſūt
i die quo fec̄ ds celū ⁊ t̄rā
oē uirgultum agri anteq̄

ꝍriret̃ i t̃ra oẽ᷑ herbam regionis priuſq̃ʒ geriaret. Nõ ei pl'uat dñſ dſ ſ'r t̃rã ⁊ hõ nõ erat q̃ oparet̃ ſʒ fõs aſcendebat et̃ra irrigans uniuerſã ſupficiẽ t̃re.

F Ormauit igr̃ dñs ds hoiẽʒ de limo t̃re. et iſpirauit i faciẽ ei⁹ ſpiracl'ʒ uite ⁊ fact⁹ ẽ hõ i aĩaʒ uiuẽ tẽ. Plantauerat aũt dñs ds padiſũ uoluptatis a prĩci-pio. i quo poſuit hoĩeʒ quẽ formauerat. Produxitq̃ʒ dñs ds de humo oẽ lignuʒ pulchrũ uiſu et ad ueſcẽdũ ſuaue. Lignũ ẽt uite i me-dio paradiſi. Lignũq̃ʒ ſciẽ boni ⁊ mali

E T fluuius egrediebatur de loco uoluptatis ad irrigandũ padiſuʒ q̃ ide diuidit̃ i q̃tuor capita. Nomen uni phyſon. Ipe ẽ q̃ circuit oẽʒ t̃raʒ euilatb. ubi naſcit̃ aurũ. ⁊ aurʒ terre illius optimũ eſt. Ibiq̃ʒ ĩue nit̃ bdeliũ ⁊ lapis onichin⁹

Et nom̃ fluuio ſcdo gyon Ipe eſt q̃ circuit oẽʒ terraʒ ethiopie. Nomen vo fluuij t̃cii tigris. Ipe uadit contra aſſirios. Fluui⁹ aũt q̃rtus ipe eſt eufrates

F Ratres libent̃ ſuffertis iſipientes cũ ſitis ipi ſapientes. ſuſtietis eĩʒ ſi q̃s uos i ſuitutẽʒ redi git. ſi q̃s deuorat. ſi q̃s acci pit. ſi q̃s extollit̃. ſi quis in faciẽʒ uos cedit P lux

V Veſpt̃ia oõ D Dixit dñs ad noe finis uniuerſe carnis uenit corã me fac ti bi archã de lignis leuigatiſ ut ſaluet̃ uniuerſũʒ ſemen i ea.

D Eus q̃ conſpicis q̃a ex nulla nr̃a actione cõfidim⁹. concede ꝓpitius: ut cõtra aduerſa oĩa docto ris gentiũ ꝓtectõe muniamur. p

Preocupemus faciẽʒ dñi et i pſalmis iubilemus ei. Venite

Noe vͦo cū q̄ngētorū
eēt ānoꝝ genuit ſem
cham. ⁊ iaphet. Cūqꝫ cepiſ
ſent hoīes multiplicari ſup
ťram ⁊ filias procreaſſent.
uidentes filij dei filias hoīū
ꝙ eſſent pulchre acceperūt
uxores ſibi ex oībus quas
elegerāt. Dixitqꝫ ds. Non
pmanebit ſps i hoīe i eťnū
q̄a caro eſt. Erant qꝫ dies
illius centū uiginti annoꝝ.
¶ Dixit dn̄s ad noe finis
uniuerſe carnis uenit coraꝫ
me. Repleta eſt ťra iniqui-
tate coꝝ. Et ego diſpdam
eos cū ťra ¶ Fac tibi archā
de lignis leuigatis manſiū
culas i ea facies. Et ego
Gygātes aūt erāt ſr ťrā
in dieb⁹ illis. Poſtq̄ꝫ
eīꝫ igreſſi ſūt filij dei ad fi-
lias hoīnū illeqꝫ genuerūt.
Iſti ſunt potentes a ſeculo
uiri famoſi. Uidens autem
deus ꝙ multa malicia ho-
minum eſſet in ťra et cūcta
cogitatio cordis itēta eſſet
ad malum omni tempore:
penituit eum ꝙ hominem
feciſſet in terra. ¶ Noe uir
iuſtus atqꝫ pfectus cuꝫ d[eo]
ambulauit. Et fecit omni[a]
quecunqꝫ precepit ei de⁹.
Fecit ſibi archam ut ſalua-
retur uniuerſum ſemen. Et
fecit.
ET precauens in fu-
turum et tactus do-
lore cordis intrinſecus de-
lebo inquit hominem q[ue]
creaui a facie terre ab ho[mine]
uſque ad animantia. a re-
ptili uſqꝫ ad uolucres celi.
Penitet eniꝫ me feciſſe eo[s].
¶ Quadraginta dies et
noctes aperti ſunt celi: e[x]
omni carne habentes ſp[iritum]
uite ingreſſi ſunt in archa[m].
Et clauſit a foris hoſtiu[m]
dominus. ¶ In articulo
diei illius ingreſſus eſt no[e]
in archā et filij eius: uxor
illius et uxores filioruꝫ ei⁹.
Et cla.
Noe uero inuenit gr[aciam]

corum domino. Hee ſunt
generationes noe. Noe uir
iuſtus atqꝫ perfectus fuit ī
generationibus ſuis. Cuꝫ
deo ambulauit: et genuit
tres filios. Sem. cham. et
iaphet. Corrupta eſt autē
terra coram deo et repleta
eſt iniquitate. ¶ Edifi-
cauit noe altare domino of
ferens ſuper illud holocau
ſtum. odoratuſqꝫ eſt do-
minus odorem ſuauitatis:
et benedixit eis dicēs. Cre
ſcite et multiplicamini et
replete terram. ¶ Ecce
ego ſtatuam pactum meuꝫ
uobiſcum. et cum ſemine
ueſtro poſt uos.

Umqꝫ uidiſſet deꝰ
terram eſſe corru-
ptam omnis quippe caro
corruperat uiam ſuam ſup
terram. Dixit dominus ad
noe: Finis uniuerſe carnis
uenit coram me. Repleta
eſt terra iniquitate a facie
eorum. et ego diſperdam

eos cum terra. Ponam ar
chum meum in nubibus ce
li dixit dominus ad noe.
Et recordabor federis mei
quod pepigi tecum.
Cumqꝫ obduxero nubibuſ
celum apparebit arcus mͤs
in nubibus. Et recordabor

Ac tibi archam ď
lignis leuigatis.
Manſiunculas in
ea facies et bitumine linies
intrinſecus et extrinſecus ⁊
ſic facies eam. Tricentoꝝ
cubitorum erit longitudo
arche quinquaginta cubi-
torum latitudo: et triginta
cubitoruꝫ altitudo illius
Per memetipſum iuraui di
cit dominus non addiciam
ultra aquas diluuij ſuper
terram. pacti mei recorda
bor. ut non perdam aquis
diluuij omnem carnem.
Arcum meum ponam in
nubibꝰ ⁊ erit ſignū federis
īt me ⁊ īt ťram. Ut non p

In illo tempore
Dixit ieſus diſcipul'
ſuis ſimilitudinem hanc.
Exijt q̇ ſeminat ſeiare ſem
ſuū Et ℞.

Lectio ſācti euuāgelij
quā modo frēs kmi
audiſtis. expoſitione non
indiget ſed admonitione.
Quā ei p ſemetipaz ῡitas
expoſuit: hanc diſcutere hu
mana fragilitas nō p̄ſumit
Sed eſt qd ſollicite in hac
ipa expoſitione dn̄ica pen-
ſare debeamus. Bn̄dixit
ds noe et filijs eius ⁊ dixit
ad eos. Creſcite ⁊ multipli
camini ⁊ replete t̄raȝ.
Ecce ego ſtatuā pactū meū
uobiſcum ⁊ cū ſeīe uro poſt
uos Cre.

Quia ſi nos uobis ſem
ῡbū agrū mūdū uolu
cres demonia. ſpinas diui-
tias ſignificare diceremus:
ad credendū nobis forſitaȝ
mens ura dubitaret. Unde
ide dn̄s p ſemetipȝ digna
tus ē exponere qd dicebat:
ut diſcatis rex ſignificatōe
q̄rere ī his ēt q̄ p ſemetipȝ
uoluit explanare. Ecce
ego ſtatuā pactū meū uo-
biſcū ⁊ cū ſeīe uro p' uos.
Neqȝ erit deinceps diluuiū
diſſipans t̄rā. Arcū meū
ponā ī nubib' et erit ſignū
federis iter me ⁊ int t̄ram.
Neqȝ

Exponendo ergo qd
dixit figurate ſeloq
innotuit. quatenus certos
nos redderet: cum uobis
noſtra fragilitas uerbouȝ
illius figuras apiet. Quis
enim unq̄ȝ crederet ſi ſpinas
diuitias interpretari uoluiſ
ſem. maxime cum ille pun
gant iſte delectent: Et ta
men ſpine ſunt. quia cogi
tationum ſuarum punctio
ne mentes lacerant. Cum
turba plurima conueniret ad
ieſū ⁊ de ciuitatib' pperare
rent ad eū dixit p ſilitudīē
Exijt q̇ ſeminat ſeminare

ſemē ſuū ¶Et dū ſeminat
aliud cecidit i trā bonā : et
ortū fec̄ fructū cētuplum .
Ex
In articulo diei illi⁹ igreſſ⁹
eſt noe i archā ⁊ filii ei⁹ U
xor illi⁹ ⁊ uxores filioꝝ ei⁹
Delecta ſūt uniuerſa d̄ tra
remanſit aūt ſolus noe: ⁊ q̄
cū eo erāt i archa. Uxor
Recordat⁹ dn̄s noe addux̄
ſpz ſr trā. ⁊ iminute ſūt aq̄
Et ꝓhibite ſunt pluuie de
celis ¶Reuerſeq3 ſūt aq̄ d̄
tra eūtes ⁊ redeūtes: ⁊ cepe
rūt minui poſt cētū xl. dies
Et ¶Secundum
magnam miſericordiā tuā
miſerere mei deus. ¶Mi
ſerere ¶Si mihi dominus
ſaluator fuerit non timebo
quid faciat mihi homo.
Cōfitemini ¶In uelamēto
clamaui ualde diluculo de⁹
d̄s meus ad te de luce uigi
lo. ¶Deus deus meus
Hymnū dicamus dn̄o deo
nr̄o. ¶Benedicite . ¶In

tympano et choro i cordis
⁊ organo laudate deū.
Laudate do. ¶Fratres
libenter ¶Et̄ne rerum
¶Dn̄e refu. ¶A genera
tione ¶Cū turba
plurima cōuenirent ad ieſū
⁊ de ciuitatibus ꝓperarent
ad eū dixit ꝑ ſilitudiē. exijt
q̄ ſeminat ſeminare ſemen
ſuū.
¶Semē cecidit in terraz
bonam: ⁊ attulit fructum i
patiā ¶Qui v̄bum
dei retinent corde ꝑfecto ⁊
optio fructū afferūt i patia
¶Frēs Libent
Semē cecidit i traz bonā:
⁊ attulit fructū aliud centē
ſimū aliud ſexageſimū
PEr uirgis ceſſus ſuz
ſemel lapidatus ſuz:
ter naufragiuz ꝑtuli. nocte
ac die in profundum maris
fui. ¶Si
uere fratres diuites eſſe cu
pitis: ueras diuitias amate

Libent̃ igr̃ gl'abor i in-
firmitatib⁹ meis: ut i
bitet i me v̓t⁹ xp̄i
Dixit dñs ¶ Libent̃
ſuffertis. ¶ Uobis datū
ē noſce miſteriū regni dei:
ceťis aūt i parab' dixit ieſuſ
diſcipul' ſuis
Si culmen veri honoris q̄
ritis ad illaʒ celeſteʒ priam
q̄ʒtotius ꝓperate ¶ Semē
ē v̄bū dí ſaluator aūt xp̄s.
ois q̄ iuenit eū manebit in
ethū ¶ Qđ āt cecidit i trā
bonā hi ſūt q̄ i corde bono
⁊ optimo fructū afferūt in
patientia.

Feneſtraʒ i archa fa
cies: ⁊ i cubito ↄſuā
bis ſūmitatē ei⁹. Oſtiuʒ āt
arche pones ex latē deorſū
Cenacľa ⁊ triſtega facies i
ea Ecce ego adducā diluuij
aquas ſup t̃raʒ ⁊ iterficiaʒ
oēʒ carneʒ i qua ſps uite ē
ſubť celū et uniuerſa que in
terra ſūt ↄſumūtur

Ponāq; fedus meum
tecū: et igredieris archā tu
⁊ filij tui. uxor tua ⁊ uxoreſ
filioꝝ tuorum tecuʒ. Et ex
cunctis aiantibus uniuerſe
carnis bina iduces i archā
ut uiuant tecum maſculini
ſexus ⁊ feminini.

De uolucribus iuxta
genus ſuum. et de
iumentis in genere ſuo: et
ex omni reptili terre ſcdm
genus ſuum bina de oībus
ingredientur tecum ut poſ
ſint viuere. Tolles igitur
tecum de omnibus eſcis q̄
mandi poſſūt: ⁊ ↄportabis
apud te. et erunt tã tibi
q̄ʒ illis in cibum.

Fecit ergo noe oīa
que preceperat ei
deus. Dixitq; dominus
ad euʒ. Ingredere tu ⁊ oīs
domus tua in archam.
Te eniʒ uidi iuſtum coram
me in generatione hac. Ex
oib⁹ aiantib⁹ mūdis tolles
ſeptena ⁊ ſeptena maſcu
⁊ feminam.

DE aiantib⁹ ꝟo non
mundis duo et duo
maſculum ⁊ feīnā. Sʒ ⁊ de
uolatilib⁹ celi ſeptena ⁊ ſep
tena. maſculū ⁊ feīnā ut ſal
uet ſemē ſr̄ faciē uniuerſe t̄
re. Adhuc eī ⁊ poſt ſeptem
dies ego pluā ſr̄ t̄rā. xl. die
bus. ⁊. xl. noctib⁹. ⁊ delabo
oēʒ ſbāʒ quā feci d̄ ſupficiē
t̄re.

FEcit ergo noe oīa q̄
mādauerat eī d̄s. E
ratq; ſexcētoꝝ ānoꝝ qn̄ di
luuij aq̄ īūdauerūt ſr̄ t̄raʒ.
Et igreſſus ē noe ⁊ filij ei⁹
uxoꝛ ei⁹ ⁊ uxoꝛes filioꝝ ei⁹
cū eo ī archā pp aq̄s diluuij

DE aiantib⁹ quoq;
mūdis et īmūdis. de
uolucrib⁹ ⁊ ex oī qd̄ mouet̄
ſr̄ t̄rā duo ⁊ duo igreſſa ſūt
ad noe ī archā maſculus et
fēīa ſic p̄cepat d̄s noe. Cum
q; trāſiſſēt ſeptē dies: aquē
diluuij īūdauer̄t ſr̄ t̄rā

ANno ſexcēteſio uite
noe mēſe ſc̄do. ſepti
mōdecio die mēſis rupti ſt̄
oēs fōtes abyſſi magne. et
catharecte celi apte ſunt. et
fcā ē pluuia ſr̄ t̄rā. xl. dieb⁹
⁊ xl. noctib⁹. In articlo di
eī illi⁹ igreſſus ē noe. ſem
cham. et iaphet. filij eius
uxoꝛ illi⁹. ⁊ tres uxoꝛes fi
lioꝝ ei⁹ cū eis. ī archā

IPſi ⁊ oē aīal ſc̄ʒ gen⁹
ſuū. vniuerſaq; iumē
ta ī genere ſuo. ⁊ oē qd̄ mo
uet ſr̄ t̄rā ī genere ſuo. cūc
tūq; uolatile ſc̄m gen⁹ ſuū.
Uniuerſe aues ⁊ oēs uolu
cres igreſſe ſūt ad noe ī ar
chaʒ bina ⁊ bīa ex oī carnē
ī q̄ erat ſp̄s uite

FRatres:
Si liguis hoīuʒ loq̄r
⁊ āgloꝝ caritatē āt n̄ hēaʒ:
fact⁹ ſū uelut es ſonās aut
cymbalū tīniēs. O lux
Ueſptina oīo. q pr̄ fidī
nr̄e abꝛaaʒ ſūmus. obtulit
holocauſtū ſr̄ altare p̄ filio

PReces nr̄as q̄s
dn̄e clemēt̄ exaudi: atq;

a pccōꝝ uínculís abſolutos
ab oī nos aduerſitate cuſto
di p.
Qm̄ deus magn⁹ dn̄s. Et
rex magn⁹ ſr̄ oēs dos.
Uenite.
DIxit āt dn̄s ad abꝛaā
Egredere de tra tua
ꝛ de cognatōe tua. ꝛ ď do-
mo pr̄is tui: ꝛ ueī ī trā quā
mōſtrauero tibi. Faciāq; te
ī gentē magnā. ꝛ bn̄dicam
tibi. ꝛ magnificabo nomen
tuū: eriſq; bn̄dict⁹. Bn̄dicaꝫ
bn̄dicentib⁹ tibi. maledicā
maledicētib⁹ tibi: atq; ī te
bn̄dicent̄ uniuerſe cognatio
nes tre. ¶ Locut⁹ ē dn̄s ad
abꝛaā dicēs. egredere ď tra
ꝛ de cognatōe tua. ꝛ ueni ī
traꝫ quā mōſtrauero tibi.
Et faciā te creſcere ī gentē
magnā. ¶ Bn̄dicēs bn̄dicā
tibi. ꝛ magnificabo nomen
tuū: eriſq; bn̄dict⁹. Et fa

EGreſſus ē itaq; abꝛaā
ſic pcepat ei dn̄s. ꝛ iuit
cum eo loth. Septuaginta
quinq; ānoꝝ erat abꝛaaꝫ cū
egrederet̄ de araꝫ. Tulitq;
ſarray uxorē ſuā ꝛ loth fi-
liū fr̄is ſui. uniuerſaq; ſubſ
quā poſſederant. ꝛ aīas q̄s
fecerant ī araꝫ. ꝛ egreſſi ſūt
ut irent ī traꝫ chanaaꝫ.
Dū ſtaret abꝛaaꝫ ad illicē
mābre uidit tres uiros aſcē
dentes p uiaꝫ. Tres uidit ꝛ
unū adorauit ¶ Ecce ſarra
uxor tua pariet tibi ſiliū et
uocabis nom̄ ei⁹ yſaac. Tūc
CUmq; ueniſſent ī
caꝫ: ptranſiuit abꝛā
traꝫ uſq; ad locū ſichē ꝛ uſq;
ad ꝯualleꝫ illuſtreꝫ. Cana-
neus aūt tūc erat in terra.
Apparuitq; dn̄s ad abꝛaā
ꝛ dixit ei. Semini tuo da-
bo terram hanc. Qui edi
ficauit ibi altare domino.
qui apparuerat ei: et in-
uocauit nomen eius.
Temptauit deus abraam
et dixit ad eum. Tolle fi
lium tuum quem diligis
yſaac. et offerres illum

ibi i holocauſtū ſup vnum
mōtez quē dixero tibi .
Uocat⁹ quoqꝫ a dn̄o r̄n̄dit
adſū. ⁊ ait ei dn̄s. Tol

ET inde trāſgrediens
ad mōtez q̄ erat ɔtra
oriētez bethel tetēdit ibi ta
bernacl'z ſuū. ab occidente
hn̄s bethel. ⁊ ab oriēte hay
Edificauit quoqꝫ ibi altare
dn̄o ⁊ iuocauit nomē eius.
Perexitqꝫ abraaz uadēs: et
ultra pgrediēs ad meridiē:
¶ Angelus domi̅ uocauit
abraaz dicens. Ne extēdas
manū tuaz ſup puer̄. eo q̄
timeas dn̄z. ¶ Cūqꝫ exten
diſſ'z manū ut ymolaret fi
lium ecce angl's dn̄i de celo
clamauit dicens. Ne

FActa ē aūt fames in
t̄ra. Deſcēditqꝫ abra
az i egyptuz ut pegrinaret̄
ibi. Preualuerat ei fames i
t̄ra. Cūqꝫ ppe eēt ut igre-
deret̄ egyptuz dixit ſarray
uxori ſue. Noui q̄ pulchra
ſis mulier. ⁊ q̄ cū uiderint
te egyptij dicturi ſūt: uxor
illius ē. ⁊ iterficient me ⁊ te
reſuabūt . Dic ergo obſe-
cro te q̄ ſoror mea ſis ut
bene ſit mihi pp te. ⁊ uiuat
aīa mea ob grāz tui ¶ Uo
cauit angl's dn̄i abraām de
celo dicens. bn̄dicā tibi. Et
mltiplicabo te ſicut ſtellas
celi ¶ Poſſidebit ſemē tuū
portas iīmicoꝝ tuoꝝ ⁊ be-
nedicent̄ i ſemine tuo ōnes
reges t̄re. Et mt'.

CUz itaqꝫ igreſſus eēt
abraaz egyptū: uide
rūt egyptij mulierez q̄ eēt
pulchra nimis. Et nūciaue
rūt pricipes pharaoni . et
laudauer̄t illā apd illū. Et
ſublata eſt mulier i domuz
pharaonis. Abraaz v̄o bn̄
uſi ſūt ppt̄ illam. Fuerūtqꝫ
ei oues et boues et aſini et
ſerui et familie et camelli .
¶ Deus domini mei abra
am dirige uiam meaz. Ut
cum ſalute reuertar in do-
mum dn̄i mei. ¶ Obſecro

dñe fac miaȝ cũ ſeruo tuo.
V. Secunduȝ lucam
In illo t. Aſſumpſit iheſus xij. di. ſu. et ait illis. Ecce aſcendim⁹ ierosolimaȝ: ⁊ cõſuabunt oia q̃ ſcripta ſũt p ꝓphãs d̃ filio hois. Et R̄.
REdemptor nr̄ p̄uidẽs ex paſſione ſua diſcipłoꝝ aĩos pturbandos eis ãte eiuſdeȝ paſſionis penã ⁊ reſurrectionis glãȝ p̄dixit. ut dũ eũ morientẽ ſic p̄dcm̃ eſt cernerẽt: ⁊ reſurrectuꝝ nõ dubitarẽt. Sȝ q̄a carnales adhuc diſcipłi nullo modo ualebant cape v̄ba miſterij uenit ad miraculũ. ¶ Ueni hodie ad fontẽ aq̄ et oraui dñȝ dicens. Dñe ds abraã tu pſpuȝ feciſti deſiderium meũ ¶ Igr̄ puella cui dixero da m̃ aquã de ẏdria tua ut bibaȝ. ⁊ illa dixerit bibe dñe. ⁊ camellis tuis potum tribuã: ipa ẽ quã p̄parauit dñs filio dñi mei. Dñe ds.

ANte eoꝝ ocłos cec⁹ lum̃ recipit. ut q̄ celeſtis miſterij v̄ba nõ caperent: eos ad fidẽ celeſtia fcã ſolidarent. Sȝ miracła dñi et ſaluatoris nr̄i ſic accipienda ſũt frẽs mei: ut ⁊ i v̄itate credant fcã: ⁊ tñ per ſignificationeȝ nobis aliq̄d inuant ¶ Fact⁹ ẽ ſ̄mo dñi ad abraaȝ dicẽs. Noli timere abraaȝ. ego ꝓtector tu⁹ ſũ ⁊ merces tua magna nimis. ¶ Ego eiȝ dñs ds tuus q̄ eduxi te d̃ ur caldeoꝝ Noli
OPera q̄ppe ei⁹ ⁊ p potentiã aliud oſtẽdũt ⁊ p miſteriũ aliud locitur. Ecce ei q̄s iuxta hyſtoriaȝ cec⁹ iſte fuerit ignoramus: ſȝ tñ p miſteriũ q̄d ſignificet nouim⁹. Cec⁹ q̄ppe eſt genus humanum. qd in parente primo a paradiſi gaudijs expulſum claritatem ſuperne lucis ignorans damnationis ſue tenebras patitur ſȝ tamen p

redēptoris ſui pñtiā illuīaꝛ
¶ Cecus ſedebat ſec⁹ uiaꝫ
tranſeunte dño ⁊ clāuit ad
eū. ait illi dñs. Quid uis ut
faciā tibi, dñe ut uideā lum̄
¶ Stās āt ieſus iuſſit illuꝫ
adduci ad ſe. et cū appropi
quaſſet iīterrogauit eū dicēs.
Quid.
¶ Mouens igr̄ abraā ta-
bernaculū ſuū uenit ⁊ hita
uit iuxta cōuallem mābre.
Edificauitqꝫ ibi altare dño
¶ Dixit aūt dñs ad eū: Le
ua oculos tuos ⁊ uide. oēm
trā quā ꝯſpicis tibi dabo ⁊
ſemini tuo i ſepitnū. Edi
Credidit abraaꝫ deo. ⁊ re-
putatū ē ei ad iuſticiaꝫ. Et
ideo aīcus dei appellat⁹ eſt
¶ Fuit aūt iuſtus corā dño
⁊ āmbulauit i uijs eius. Et.
¶ Secūdū mltitudīeꝫ
mīſationū tuaꝝ dñe dele ii
qtateꝫ meaꝫ. ¶ Miſerere
Deus meus es tu et cōfite
bor tibi. de⁹ meus es tu et
exaltabo te. ¶ Ad te d̄ luce
uigilo de⁹: ut uideā ꝟtuteꝫ
tuaꝫ. ¶ Hymnū dicite et
ſupexaltate eū i ſcl'a ¶ Oēs
angeli ei⁹ laudate dñꝫ d̄ cel'
¶ Frēs. Si liguis.
Eīne rex ¶ Dñe refugiuꝫ
fact⁹ es nobis ¶ A gñā.
⁊ p. ¶ Ecce aſcēdiūs
ierosolimaꝫ ⁊ cōſumabunꝛ
oīa q̄ ſcripta ſūt de filio ho
minis. tradeꝛ eiꝫ gentibus
et illudetur. ⁊ flagellabiꝛ ⁊
ꝯſpuetur. ⁊ poſtq̄ꝫ flagella
uerit occident eū. ⁊ tcia die
reſurget. ¶ Preces
¶ Iter faciente ieſu dū
appropinquaret ierico cec⁹
clamabat ad eum ut lumeꝫ
recipere mereretur
Trāſeunte domino clama
bat cecus ad eum miſerere
mei fili dauid.
Frēs. Si linguis
Et qui preibant increpa-
bant euꝫ ut taceret. ipe ꝟo
multo magis clamabat mi
ſerere mei fili dauid

Siue pphetie euacua
bunt. ſiue ligue ceſ
ſabūt. ſiue ſcia deſtruet. ex
pte eim cognoſcimus et ex
pte pphetam⁹. ¶ Lec⁹
magis ac magis clamabat
ut eū dñs illuiaret.
¶ Unc aūt manēt fides
ſpes caritas tria hec. maior
aūt hoꝝ ē caritas.
Dixit dñs ¶ Fres
ſi liguis. ¶ Stās aūt
ieſus iuſſit cecuꝫ adduci ad
ſe. ⁊ ait illi: q̄d uis ut faciaꝫ
tibi. dñe ut uideam. ⁊ ieſus
ait illi: reſpice fides tua te
ſaluū fecit. ⁊ cōfeſtiꝫ uidit ⁊
ſeq̄bat illū magnificās dꝫ
Flagellauit autē dñs
pharaonē ⁊ domum
ei⁹ ppt ſarray uxorē abraā
Uocauitq; pharao abraaꝫ
⁊ dixit ei. Quid nā ē qđ fe
ciſti m̄. Quare nō idicaſti
m̄ q; uxor tua eēt. Quam
ob cāꝫ dixiſti eē ſororē tuā:
ut tollerē eā m̄ i uxorem.
Nūc igr̄ ecce diūx tua. acci
pe eaꝫ ⁊ uade.
Precepitq; pharao
ſup abraaꝫ uiris. et
deduxerūt eū ⁊ uxorē illius
et oīa q̄ hēbat. Aſcēdit er
go abraaꝫ de egypto. ipſe ⁊
uxor eius: ⁊ oīa q̄ hēbat: et
loth cū eo ad auſtralē pla
gaꝫ. Erat aūt diues ualde i
poſſeſſione argenti ⁊ auri.
Reuerſuſq; eſt parit̄
quo uenerat a meri
die in bethel. uſq; ad locuꝫ
ubi prius fixerat taberna
culuꝫ int̄ bethel ⁊ hay. i lo
co altaris qđ fecerat prius:
⁊ inuocauit ibi nom̄ dñi. Sꝫ
⁊ loth q̄ erat cū abraā fuerit
greges ouiū ⁊ arm̄ta ⁊ ta
bernacl̄a. nec potat eos fra
cape ut hītarēt ſiml̄.
Erat q̄ppe ſbā eoꝝ m̄l
ta: ⁊ neq̄bāt hitar̄ ſiml̄
coīt̄. Unđ ⁊ fcā ē rixa it̄ pa
ſtores gregū abraā ⁊ loth.
Eo autem tp̄e chananeus
et pherezeus habitabant in
terra illa.

DIxit ergo abraaȝ ad
loth. Ne q̄ſo ſit iur-
giū iter me et te et iẛ paſto
res meos. ꝛ paſtores tuos.
Frēs eiȝ ſum⁹. Ecce vniuer
ſa t̄ra coram te ē. Recede a
me obſecro ſi ad ſiniſtram
ieris: ego dexteraȝ tenebo.
Si tu dext̄am elegeris. ego
ad ſiniſtraȝ pgaȝ. Lc̄o. iij.
ELeuatis itaq; loth o
culis uidit oēȝ circa
regionē iordaīſ: q̄ uniuaerſa
irrigabat̄. anteq̄ȝ ſubuerte-
ret dn̄s ſodomā et gomor-
rā: et erat ſicut padiſus dn̄i
ꝛ ſicut egypt⁹ uenientibus
i ſegor. Elegitq; ſibi loth
regionē circa iordanē: et re
ceſſit ab oriente: diuiſiq; ſūt
alt̄utrū a frē ſuo: Feria. ij.
ad M. an. Et q̄ prebant
Req̄re i dn̄ica. Feria. iij. ad
M. a̅. Miſere mei fili dd
quid uis ut faciā tibi: dn̄e
ut uideaȝ. Ab iſta feria. iiij.
cinerꝫ uſq; i cenā dn̄i ꝛ nūl̄o
alio tp̄re ante incoationem

matut̄ abſolute icipr̄ cātícū
graduū in feriali offō ꝛ fe-
ſto triū lectionū tantū mō
pſalmi ſep dicūtur ſedendo
Dioes vo ꝛ v̓. i feria flexis
genubus i feſto iii. lc. ſtādo
ps. Ad dn̄ȝ cū tribu. Cum
rel̄. uſq;. Qui ↄfidūt. Sine
Gl̄a pri̅. Et. Req̄eȝ et̄nā.
Sȝ i fine ulti ps̄. tm̄ dī. v̓.
Req̄em et̄nam. ℟ Et lux
p̄i nr̄. Secreto. v̓. Et ne
nos. ℟ Sȝ libera nos. v̓.
A porta iferi. ℟ Erue do
mine aīas eoꝝ v̓ Req̄eſcāt
in pace ℟ Amen. v̓ Dn̄e
exaudi ℟ Et clamor. v̓.
Dn̄s uobiſcū. ℟ Et cum.
ABſolue q̄s dn̄e. oīo
aīas famloꝝ famla-
rūq; tuaꝝ ꝛ oīuȝ fideliū de
functoꝝ ab oī nicl̄o delicto
rū. ut in reſurrectionis gl̄a
int̄ ſcōs ꝛ electos tuos reſu
ſcitati reſpirent. p. x. d. n.
℟ Amen. Poſtea ps. Qui
confidūt. cum rel̄. uſq; ps.
De profundis. In fine.

cuiuſl.bet ps dicitur. Glā
pri. Et Sicut erat. Deide
Kyl. Xpel. Kyl. Pr noſter
Secreto v Et ne nos. R
Sed libera nos v. Memē
to congregationis tue. R
Quaz poſſediſti ab inicio.
v. Dn̄e exaudi. R Et cla.
v Dn̄s uobiſcū R Et cū

Deus cui ꝓpriū ē oro
eſt miſereri ſemper ⁊
parcere: ſuſcipe depcationē
nr̄az: ⁊ nos ⁊ oēs famulos
tuos quos dlictoꝝ cathena
conſtringit. miſeratio tue
pietatis abſoluat. Per xp̄z
dn̄z nr̄m. R Amen. Deide
dicitur ps Deprofundis.
uſqꝫ ps. Laudate nomen
domini. In fine cuiuſl.bet
ps dicit. Glā patri. Et
Sicut erat. Deinde Kyl.
Xpel. Kyl. Pater noſter.
Secreto v Et ne nos. R
Sed libera nos. Saluos
fac ſuos tuos ⁊ ācilas tuas
R. Deus meus ſperantes
in te v Domie exaudi R

Et clamor v Dn̄s uobiſ.
R Et cū ſpū tuo. oro

Pretende dn̄e famlis
⁊ famlab tuis dexte
rā celeſtis auxilij. ut te toto
corde ꝑquirant. et q̄ digne
poſtulant: conſeq̄ mereant
p xpz dn̄z nr̄z. R Amen.
Poſtea dicitur offm̄ ſancte
marie ab hac die i feſtis q̄ i
xl. celebrantur. ſit ſemper
ꝯmemo. de feria inutriſqꝫ
ueſpis ⁊ matu. ⁊ ultia lectio
ſi ſit om. Feria quarta ci
neꝝ Secūdum matheum.

In illo tempore dixit
ieſus diſcipulis ſuis.
Cum ieiunatis nolite fieri
ſicut ypocrite triſtes Et R
Om ſci augi epi Lc pria.

Cum autem ieiunatis
inquit nolite fieri ſi-
cut ypocrite. Extermināt
enim facies ſuas: ut appa
reant hominibus ieiunātes
Amen dico uobis receperūt
mercedem ſuaz. Uos autē
ieiunātes ūgite capita ur̄a:

et facies veſtras lauate. ne uideamini ab hominibꝫ ie iunantes. ſed pr̄i ur̄o qui ē in abſcondito ⁊ pr̄ ueſter q̄ uidet in abſcondito reddet uobis. Lectio ſecunda

Magnifeſtum eſt his p̄ceptis omnē nr̄aꝫ intentionem ī īteriora gaudia dirigi. ne foris q̄rentes mercedem. huic ſc̄lo conformemur. et amittamus promiſſionem tanto ſolidioris atqꝫ firmioris. q̄zto interioris beatitudīs. q̄ nos elegit deus conformes fieri ymagini filij ſui. Lectio iij

In hoc autem capl̄o maxie aīauertendū ē. Non in ſolo rerum corporearuꝫ nitore atqꝫ pompa ſed etiam in ipis ſordibus lutuoſis eſſe poſſe iactantiā ⁊ eo periculiſioreꝫ: quo ſub nomine ſeruitutis dei decipit. Qui ergo imoderato cultu corporis atqꝫ ueſtitꝰ: uel ceterarum rerum nitore fulget: facile cōuincitur rebus ipis pomparum ſeculi eſſe ſectator. nequāqꝫ fallit doloſa ymagine ſanctitatis Ad ben̄ an̄. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut ypocrite triſtes. oratio

Preſta domine fidelibus tuis: ut ieiuniorum uenerenda ſolennia. et congrua pietate ſuſcipiant ⁊ ſecura deuotione percurrāt p. Ab iſto die uſqꝫ ī cena domini in feriali officio tm̄ poſt laudes defunctorum dicantur flexis genubus ſeptē pſalmos penitēales ſub an̄. Ne reminiſcaris domine delicta noſtra. uel parentum noſtrorum neqꝫ vindictam ſumas de pecatis noſtris. Cum letanijs plane et ſine cantu que iam ſupra notātur. Item ac die et duobus ſequentibus diebus dicuntur veſpere horas conſueta. Sabbato uero in an̄ uſqꝫ ad paſcha dicuntur an̄

cõmestionem tam in festis q̃3 in ferijs exceptis dñicis diebus in quibus dicuntur hora colucta . Ad .M. añ.
Thesaurizate uobis thesauros in celo ubi nec erugo : nec tinea demolitur . Oro.
INclinantes se domine maiestati tue ꝓpitiatus intende : ut qui diuino munere sunt refecti celestibus semper nutriãtur auxilijs p. Feria .v. ẽm̃ matheũ
IN illo tempore cum intrasset iesus capharnaum : accessit ad eum centurio rogans eum et dicẽs domine puer meus iacet paliticus ĩ domo et male torquet. Et ait illi iesus ego ueniã et curabo eũ. Et R
Om̃ ſcĩ augĩ epĩ lec̃ prima
Videamus utrum de ſuo centurionis ſcs matheus lucaſq3 conſẽtiãt. Matheus ei dicit. Acceſſit ad eum centurio rogãs eu3 et dicens. Puer meus iacet in domo paraliticus. Cui uidetur repugnare quod lucas ait. Et cum audiſſet de ieſu miſit ad eum ſeniores iudeorum rogans eũ ut deſcenderet et ſanaret ſeruum ei9. R. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo et male torquetur. Amẽ dico tibi: ego ueniã et curabo eũ. V. Dñe non ſu3 dignus ut intres ſub tectu3 meu3. ſed tantu3 dic uerbo et ſanabit puer meus amen. Lectio ij.
ET illi cum ueniſſent ad ieſũ rogabant eu3 ſollicite dicẽtes ei q̃a dign9 eſt. ut hoc ei preſtes. Diligit eĩ3 gentes nr̃am et ſynagoga3 ipſe edificauit nobis Ieſus aũt ibat cũ illis: et cũ ia3 nõ lõge eẽt a domo miſit ad eũ cẽturio aĩcos dicẽs Dñe noli uexari. Nõ ẽi dignus ſũ ut itres ſub tectu3 meum . Lectio tercia
PRopt̃ qd̃ et meipſũ nõ ſũ dign9 arbitratus:

ut uenirē ad te· ſed dic v̄bo et ſanabit̄ puer me⁹. Si eiꝫ itaqꝫ hoc teſtꝫ ē q̄ð erit v̄ū qð mathe⁹ narrat. Acceſſit ad eū q̄ iā centurio cū ipſe nō acceſſerit. ſꝫ aicos miſit. Niſi diligent̄ aduertentes inteligam⁹ matheuꝫ nō oimode dixiſſe uſitatū modū loquēdi.

Dn̄e puer me⁹ iacet paliticus i domo ꝛ male torq̄tur Amē dico tibi ego ueniā et curabo eū

DEus q̄ culpa offēderis pn̄ia placaris. preces pp̄li tui ſupplicātis ꝓpitius reſpice ꝛ flagella tue iracundie q̄ ꝑ pccīs nr̄is mereūr auerte p. ¶ Dn̄e nō ſū dign⁹ ut itres ſub tectuꝫ meū: ſed tantū dic v̄bo ꝛ ſanabitur puer meus

PArce dn̄e parce pp̄lo tuo: ut dignis flagellationib⁹ caſtigat⁹ i tua ſepiterna miſeratōe reſpiret. p.

IN illo tp̄re dixit ieſus diſcipl'is ſuis. Audiſtis quia dictū ē antiqs. Diliges proximū tuū et odio hebis inimicū tuū. Et R̸.

SIcut illa alia p̄cepta data eis fuerant i lege ſic et hec. Sicut eīm ad dimittendas uxores: iuſſuꝫ fuit ne eas iterficerēt. Sic et ad odiēdū iimicū: mādatū fuit ut ꝛ aicū nō odiſſent: Cōceſſa ſunt aūt iſta pp̄lo illi ueteri adhuc rudi et ifirmo. quāqꝫ iimic⁹ q̄ odio habendus ē. iuxta ſubtiliorē intellectū dyabolus poſſet itelligi

REtex i euuāgelio qd lege ueteri lōge excellenti⁹ ꝛ pfecti⁹ ē. qd magis pfectionis dicat audiamus Ait eiꝫ diſcipl'is ſuis. Diligite iimicos uros. bn̄facite maledicentib⁹ uobis. benefacite ꝛ his q̄ oderūt uos. ꝛ orate ꝑ pſequētib⁹ uos

SEcundū legē diliges pximū tuū: et odies

ĩmicũ tuũ ⁊ ſcõꝫ euuãgeliũ ĩmicũ ⁊ p.imũ diliges Diligite ĩicos uĩos ĩ pfec.iõe legis euuãgeliũ adipleuit ĩ firmitate eorum. q̇ ſub circũciſione erant. Hi q̇ ſub gr̃a fuerũt cõfirmauer̃t q̇bꝫ uelut firmiſſimis ⁊ pfectis uiris dñs hoc mãdabat dicens. Diligite ĩimicos uĩos uos manſueti. uos mites. uos benigni. uos ĩmaculati uos imitatores mei.

Cũ facis elemoſinã neſciat ſiniſtra tua q̇d faciat dext̃ tua

Incoata ieiunia q̄s domine benigno fauore pſequere. ut obſeruantiaꝫ quã corporalit̃ exhibemus mentibꝫ etiã ſinceris exercere ualeamus per

Tu autẽ cũ oraueris: itra ĩ cubiculũ tuũ: ⁊ clauſo hoſtio ora pr̃eꝫ tuũ.

Uere dñe pplꝫ tuuꝫ ⁊ ab oibus pccĩs clementer emũda. q̇a ei nulla nocebit aduerſitas: ſi nulla ei dominet̃ iniq̇tas. per.

In illo tp̃e cum ho fuiſſe factum erat nauis ĩ medio mari ⁊ ip̃e ſolus in t̃ra. Et uidens eos laborantes ĩ remigãdo. Et R̸

Et cuꝫ dimiſiſſet eos abiit ĩ mõte ſolus orare. Nõ oĩs q̇ orat aſcẽdit ĩ montem Eſt eiꝫ oĩo que peccatuꝫ facit. ſed qui bone orat. q̇ deũ orando querit. Hic a t̃renis ad ſuperiora pgrediens uertice cure ſublimioris aſcẽdit. Qui u̾o ď diuitijs aut ď honore ſcl̃i aut ſerte ď ĩimici morte ſollicitus obſecrat ip̃e ĩ ĩfimis iacens uiles. ad deum p̄ces mittit.

ORat aũt dñs nõ ut p ſe obcecret. ſꝫ ut pro me ĩpetret. Nã ⁊ ſi oĩa poſuerit ĩ poteſtate filij. Filiuſ tñ ut formã hoĩs impleret obſecrãduꝫ pr̃eꝫ putat eſſe

p nobis q̄a aduocat⁹ eſt . Aduocatū eis iq̄d apl's: ha bem⁹ apd pre̅ȝ dn̄ȝ ieſum xp̄ȝ. Si aduocat⁹ ē: dȝ pro meis iducē pccis . Non er go q̄i iſirmus : ſed q̄i pius obſecrat

Vis ſcire q̄ oia q̄ uelit poſſit · ⁊ aduocat⁹ ⁊ iudex eſt . In alt̄o pietatis offm̄. In alt̄o iſigne ē ptātiſ Et cū ſero eēt. erat nauis i medio mari. ⁊ ipē ſolus in t̄ra: ⁊ uidēs eos laborātes i remigādo. Erat ei uēt⁹ 9tri⁹ eis, vēt⁹ labores ſcē eccl'ie uarios deſinat: q̄ it' undas ſcli aduerſātis et i mūdorū flat⁹ ſpuū ad q̄etē patr̄e ce leſtis q̄i ad fidē luttoris ſta tionēȝ pueīre conat' Me ⁊ ei d die i diē q̄rūt : ⁊ ſcire uias meas uolūt.

Adeſto dn̄e ſupplicati onib⁹ nr̄is ⁊ 9cede: ut hoc ſolenne ieiuniū qd ais corporibuſq; curādis ſala brit' iſtitutū ē: duoto ſuitio celebrem⁹ p.

Fratres hortaūr uos ne i uacuū gr̄amē dei recipiatis . Ait eiȝ tp̄re ac cepto ēxaudiui te: ⁊ in die ſa lutis adiuui te. Audi benigne Angl'ſuis de⁹ mādauit d te Ut cuſtodi āt te i oicȝ uijs tuis Tūc iuocabis ⁊ dn̄s exau diet clamabis et dicet ecce adſum

Deus q̄ eccl'iaȝ tuam annua q̄dragesimali obſuatione purificas . Pſa familie tue : ut qd a te obti nere obſtinendo nitit'. hoc bois opibȝ exeq̄tur . Per

Non ſit uobis uanū mane ſurgere āte lucē. q̄a pmiſit dn̄s coronā uigilātibus Uēit Ex more Seruite dn̄o Ipe liberauit me d laq̄o uenan tiū Eua vbo aſpo

Admonentes autem

exhortaũr: ne īuacuuz grãz
dei recipiatis. Ait eīz: tpe
accepto exaudiui te: ⁊ ī die
ſalutis adiuui te. Ecce nūc
tp̄s acceptabile: ecce nunc
dies ſalutis. Nemini dātes
ullaz offenſionez. ut nō ui
tuperet miſteriū nr̄z.
Ecce nūc tp̄s acceptabile:
ecce nūc dies ſalutis ɔmen
demus noſmetip̄os ī mlt̄a
patiētia: in ieiunijs multis:
ꝑ arma iuſticie v̄tutis dei
In oībus exhibeam⁹ noſ
metip̄os. ſicut dei miſtros
ī multa paciencia. In.

Sed in oībus exhibe
amus noſmetipſos .
ſic dī miſtros ī mlt̄a patiā
ī t̄bulatioib⁹ ī neccītatib⁹
In anguſtijs. In plagis. in
carceribus. In ſeditionibus
In laboribus. In uigilijs.
in ieiunijs. in caſtitate. in ſci
entia. in longanimitate. in
ſuauitate. in ſpū ſancto. in
in caritate non ficta. in uer
bo ueritatis in uirtute dei.

in omnibus exhibeamus
nos ſicut dei miniſtros in
multa patientia: ut nō uitu
peretur miniſterium nr̄m:
¶ Ecce nunc tempus acce
ptabile: ecce nunc dies ſa
lutis cōmendemus noſmet
ipos ī multa patientia Ut

Per arma
iuſticie a dextris et a
ſiniſtris per gloriaz ⁊ igno
bilitatem: per īfamiam et
bonam famam: ut ſeducto
res et ueraces: ſicut q̄ igno
ti et cogniti quaſi morietes
⁊ ecce uiuimus ut caſtigati.
⁊ non mortificati. Quaſi
triſtes: ſemper autem gau
dentes. ſicut egētes mltos
autem locupletantes. tāq̄z
nihil habentes. et omnia
poſſidentes. ¶ In ieiunio
et fletu orabant ſacerdotes
dicentes. Parce domine:
parce populo tuo: ⁊ ne des
hereditatem tuam in perdi
tionez. ¶ Inter ueſtibulū
⁊ altare plorabāt ſac̄dotes

dicentes. Parce

Scapulis ſuis obumbrabit tibi. Et ſub pennis ei⁹ ſperabis.

Sancte xl'e .rationem cuius hodie inicium celebramus. frequenter edi dimus. Et cur tantorum dierum numero ieiunemus ſepe docuimus. Dixim⁹ ei q̄ dominus ieſus xp̄s. huc eundem numeruʒ ieiunij cō ſecrauit. ⁊ continuatis die bus noctibuſqʒ. nō capiens cibum. unum ieiunij corp⁹ effecerit. Hoc eſt licet diei ordo noctis interrūperetur aduentu non tamen inter‑ rumptus eſt ordo ieiunij Emendemus ī melius que ignoranter peccauimus. ne ſubito preoccupati die mor tis queramus ſpaciuʒ peni tencie. ⁊ inuenire non poſſi mus. Attende domine et miſerere quia peccauimus tibi. Adiuua nos deus ſalutaris noſter. et propter honorē nominis tui libera nos. Ut.

Vide erant apud do‑ minum plura quidā temporis curricula. ſed ab ſtinentie dies vna. Oſten‑ dens nobis ita nos hunc numerum integrum ieiuna re debere. ut q̄ı totā xl'aʒ. complecti non poſſumus. ſopito et uno ieiunio. vel ſolido quotidianis eandem ſine itermiſſione ieiunijs ce lebremus. ut ſi q̄ſq̄ʒ unam diem abſtinendo pretermi ſerit. totā. xl'am. uiolauerit. Et propter modici tempo ris cibum magni fructum laboris amiſerit. Dere linquat īpius uiam ſuam ⁊ uir iniquus cogitationes ſuas. ⁊ reuertatur ad dn̄ʒ. ⁊ miſerebitur eius. quia be nignus et miſericors eſt p̄ ſtabilis ſuper malicia dn̄s deus noſter. Non uult dn̄s mortem peccōris. ſʒ ut cōuertatur ⁊ uiuat. Qr

Sed dicit aliquis quadragesime sic aliquoties accepimus rationem. et eam consecratam a domino frequenter audiuimus. Sed cur eadem quadraginta et duos dies habeat audire gestimus. Legimus in ueteri testamento. cum factus moyses filios israel de iugo egiptie captiuitatis erueret: ut in terram eos repromissionis induceret quadraginta et duorum dierum eum ad memoratam terram mansionibus peruenisse. ¶ Paradisi portas aperuit nobis ieiunij tempus suscipiamus illud orantes et deprecantes: ut in die resurrectionis cum domino gloriemur. ¶ In omnibus exhibeamus nosmetipsos: sicut dei ministros in multa patientia Ut

Scuto circumdabit te ueritas eius. ¶ Non timebis a timore nocturno

In illo tempore / ductus est iesus in desertum a spiritu: ut temptaretur a dyabolo. Et cum ieiunasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus postea esurijt. Et R̷

Dubitari a quibusdam solet: a quo spiritu sit iesus ductus in desertum: proter hoc quod subditur. Assumpsit eum dyabolus in sanctam ciuitatem. et rursum assumpsit eum in montem excelsum ualde: sed uere et absque ulla questione conuenienter accipitur. ut a sancto spiritu in desertum ductus credatur: ut illuc eum suus spiritus duceret ubi hunc ad temptandum spiritus malignus inueniret ¶ Scindite corda uestra: et non uestimenta uestra: et conuertimini ad dominum deum. quia be

nignus et miſericors eſt. Derelinquat impius uiam ſuam et uir iniquus cogitationes ſuas: et reuertatur ad dominum: et miſerebitur eius. Quia benignus et.

Sed ecce cum dicitur deus homo: uel in excelſum monten: uel in ſanctam ciuitatem aſſumptus a dyabolo mens refugit: humane hoc audire aures expaueſcunt. Que tamen non eſſe incredibilia: et iſta cognoſcimus ſi in illo et alia facta penſamus. ¶ Frange eſurienti panem tuum. et egenos uagoſque induc in domum tuam: tunc erumpet quaſi mane lumen tuum: et ante ibit fatiem tuam iuſtitia tua: ¶ Cum uideris nudum operi eum: et carnem tuam non deſpexeris. Tunc

Certe iniquorum omnium dyabolus caput eſt et huius capitis membra ſunt omnes iniqui. An non dyaboli membrum pylatus. An non dyaboli membra iudei perſequentes: et milites crucifigentes fuerunt Quid ergo mirum: ſi ſe ab illo permiſit in monten duci. et temptari. qui ſe pertulit etiam a membris illius crucifigi. ¶ Angelis ſuis mandauit de te. ut cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus portabunt te. ne unquam offendas ad lapidem pedem tuum. ¶ Super aſpidem et baſiliſcum ambulabis. et conculcabis leonem et draconem. In

¶ Abſcondite elemoſinam in ſinu pauperum. et ipſa orat pro nobis ad dominum. Quia ſicut aqua extinguit ignem Ita elemoſina extinguit peccatum

peccatum. ¶ Date elemoſinam et ecce omnia mūda ſunt uobis. Quia.
Cor mundum crea in me deus. et ſpiritum rectum i noua in uiceribus meis. Miſerere mei
¶ O domine ſaluū me fac. O domine bene proſpare. ¶ Sic benedicam te in uita mea domine. ⁊ i nomine tuo leuabo man⁹ meas. ¶ In ſpiritu humilitatis ⁊ in animo contricto ſuſcipiamur domine a te. ⁊ ſic fiat ſacrificium noſtrum ut ate ſuſcipiatur hodie. et placeat tibi domine de⁹
Laudate deum celi celoruꝫ. ⁊ aque oms. ¶ Frēs hortamur ¶ Iā xp̄e ¶ Angel' ſuis ds mādauit de te ¶ Ut cuſtodiāt te in oibus uijs tuis
Duct⁹ eſt ieſus in deſertum a ſpu. ut temptaretur a diabolo. Et cū ieiunaſſet xl'a diebus ⁊ xl'a noctib⁹ p⁹ ea eſurijt ¶ Deus q̄ eccl'aꝫ
Ieſus auteꝫ cuꝫ ieiunaſſet quadraginta diebus et q̄draginta noctibus. poſtea eſurijt.
Nunc aſſunpſit eum dyabolus in ſanctam ciuitatem. ⁊ ſtatuit eum ſupra pynaculum templi: ⁊ dixit ei. Si filius dei es. mitte te deorſum ¶ Fratres hortamur ¶ Ipe liberauit me d laqueo uenātium ¶ Et a v̄bo aſpo Do la. ¶ Gl'a. ¶ Ipe Scapulis. ¶ Et ſub
Nō in ſolo pane uiuit hō. ſꝫ i oī v̄bo. quod p̄cedit d ore dī
Ecce nūc tp̄s acceptabile. ecce nūc dies ſalutis nemī dātes ullaꝫ offēſionē. ut nō uituperētur miniſteriū nr̄ꝫ. ¶ Scapul' ſuis obūbrabit tibi. ¶ Et ſub pēnis ei⁹ ſpabis ¶ Ob ūbra. ¶ Gl'a. ¶ Scapul' ſuis ¶ Scuto circūdabit.

Non timebis. Ad iij. an̄
Dominum deum tuum a-
dorabis: ꝛ illi ſoli ſeruies.

Capitulum.

TU caſtigati : et non
mortificati: quaſi triſtes ſē
per autem gaudentes: ſicut
egentes multos: aut locu-
pletantes. tanq̄ȝ nihil habē
tes ꝛ oīa poſſidētes. ℟. br̄
Scuto circundabit te ueri-
tas eius. ℣. Non timebis
a timore nocturno ℟. veri
tas ℣. Glīa ℟. Scuto ℣.
Angelis ſuis deꝰ mandauit
de te. ℟. Ut cuſtodiant.
Ad ueſ. an̄. Dixit dominꝰ.
Cum rel. capitulum. Fr̄es
hortamur. Hymnꝰ. Aures
ad nr̄as. ℣. Angel' ſuis deꝰ
mandauit d te ℟. Ut cuſto
Ad M. an̄. Ecce nūc tp̄s
acceptabile: Ecce nūc dies
ſalutis. in his igitur diebus
exhibeamꝰ nos. ſicut dei mi-
niſtros i multa patiētia. in ie-
iunijs. in uigilijs. et in ca-
ritate non ficta. Hymnꝰ.

℣. ℟. br̄. ſupradicto modo
i diebus dominicis ꝛ ferijs
uſq̄ȝ ad dominicam de paſ
ſione dicūt. excepto hymno
Aures ad nr̄as. qui tantū
dicitur in ueſpis dominice.
Feria ſecunda ℣. Ipſe libe-
rauit me d laq̄o uenātiū ℟.
Et a v̄bo aſpo. Scd̄m ma.

IN illo. tp̄re. d. i. d. ſ.
Cū uenerit filius ho
minis i maieſtate ſua. ꝛ oēs
angeli eius cum eo tunc ſe
debit ſuper ſedem maieſta-
tis ſue. et congregabuntur
ante eū oēs gētes. Et ℟.
Om̄. ſci augi. epi. Lc. pria

CUm āt uenerit filius
hominis i maieſtate
ſua. tunc ſedebit i ſede ma-
ieſtatis ſue. ꝛ cōgregabunt
ante eum omnes gentes. et
ſeparabit eas ab inuicem.
ſicut paſtor ſegregat oues
ab edis. Et ſtatuet quidē
oues a dextris. edos autē
a ſiniſtris.

¶ Lectio ſecunda.

Tunc dicet eis: qui a dextris eiꝰ erũt. Ue nite bñdicti pr̃is mei pcipi te regnũ qꝺ uobis patũ eſt ab origie mũdi. Ubi lumẽ indeficiens. Ubi gaudiũ ſepit nũ Ubi uita phenis ⁊ imor talis: ⁊ leticia ſepitna cum ãgl'is ⁊ apl'is.

Ubi lux lucis ⁊ fõs luis Ubi ciuitas ſcõꝝ celeſtis ierl'z. Ubi ↄuẽtꝰ mrꝝ et pri archaꝝ cũ abraã yſaac ⁊ ia cob ⁊ ſcõꝝ oiuz. Ubi dolor nullus: nec triſticia poſt gau diũ Ubi nox effugiet: ⁊ ſe nectꝰ nõ apparebit. Ubi ca ritas iexplebit'. Ubi pax in diuidua. Ubi aſſiſtũt ãgl'i ⁊ uniuerſe ptãtes. Ubi mãna idiuidua. i. cibꝫ celeſtis et uita ãgl'ica ¶ Miſere

Clama ne ceſſes: quaſi tuba exalta uocẽ tuã. et anũcia ppl'o meo ſcelera eoꝝ. ⁊ domui iacob et peccã eoꝝ ¶ Uenite bñdicti pr̃is mei. pcipite regnũ qꝺ uo bis paratũ ẽ ab origie mũdi

Conuerte nos ꝺs ſalutaris nr̃. et ut no bis ieiunium q̃drageſimale pficiat. mẽtes nr̃as celeſti bꝰ iſtrue diſſ plinis Per.

Querite dñz dũ iueniri põt. iuoca te eũ dũ ppe eſt

Uiuo ego dicit dñs. nolo mortẽ peccõris ſꝫ ut magis cõuertat' ⁊ uiuat

Aduenerunt nobis dies pe nitencie ad redimenda pec cata ad ſaluandas animas

Conuertemini ad me in toto corde ueſtro in ieiunio et fletu et planctu. et ſcindite corda ueſtra. et non ueſtimenta ueſtra ait dominus omni potens

Cõmendemus noſmetipſos in multa paciencia in ieiu niis multis per arma iu ſticie

¶ Capitulum

DErelinquat impius
uiam ſuam : et uir
iniquus cogitationes ſuas.
⁊ reuertar ad dominū ⁊ mi
ſerebitur eius ⁊ ad deū nr̄z
quoniā multus ē ad igno-
ſcendum. Ad nonaz an̄.
Per arma iuſticie v̄tutis di
cōmendemus noſmetipſos
i multa pacia. Capitulum
FRāge eſurienti pa-
nem tuū: ⁊ egenoſ ua
goſq; īduc ī domū tuā. Cū
uideris nudum operi eum
⁊ carnem tuam ne deſpexe
ris. Ad ueſ antiphona.
Inclinauit dn̄s. Cum rel'
de pſal. Capitulum
INter ueſtibulū ⁊ alta
re plorabāt ſacerdo-
tes miſtri dn̄i dicētes. Par
ce dn̄e parce pplo tuo. ⁊ ne
des hereditatē tuā ī oppro
briū ut dn̄ent eis nationes
Ad. M. an̄. Quod uni ex
minimis meis feciſtis. mihi
feciſtis dixit dn̄s. oratio

ABſolue q̄s dn̄s nr̄oꝝ
uicula pccōꝝ. ⁊ q̄cq̄d
p eis meremur propitiat'
auerte per. Capitula ſupra
dicta et anti. per hō. non
mutat in ferialibus diebꝫ
uſq; ad dominicam d paſſi
one. Feria tertia verſus.
Scapulis ſuis obumbrabit
tibi ℟. Et ſub pennis ei'
ſpabis. Sec̄dus matheū
IN illo tempore cuz
ītraſſet ieſus ieroſoli
maz: cōmota eſt uniuerſa ci
uitas dicens. Quis eſt hic.
Et ℟. Omelia ſancti au-
guſtini epi: Lectio prima
ET uenit ieroſolimā
a cum introiſſet tem
plū: cepit eicere uēdentes ⁊
emtes d tēplo. ⁊ mēſas nū
mularioꝝ ⁊ cathedras uen
dētiū colūbas euertit. Qd
maledicēdo ficū ifructuoſa
p̄figurā fec̄ dn̄s. Hoc idē
mox apti' oñdit: eiciēdo i
pbos d tēplo. Lc̄t ij.
NEq; Enim peccauit

aliquid arbor que eſuriente dño poma non habuit: quoꝝ nec dū tempus aduenerat. Sed peccauere ſacerdotes q̄ i domo dñi ſecularia negocia gerebant. et fructū pietatis queꝫ debuerant queq͛ꝫ i eis dñs eſuriebat ferre recuſabant. Lc iij.

Prefecit dñs arboreꝫ maledictaꝫ ut hoies hoc uidentes ſiue audiētes multo magis itelligerent ſe diuino cōdēnandos eſſe iudicio. ſi abſq͛ꝫ opis fructu ꝺ plauſu tm̄ ſibi religioſi ſermonis blādirent: uelut de ſonitu ⁊ blādimēto uiridātiū folioꝝ. Ad uc͛s an̄.

Jntrauit ds i templum dei ⁊ eiciebat oēs uendentes et ementes. et mēſas nūmulariorum ⁊ cathedras uendētiū colūbas euertit. Oro

Reſpice dñe familiaꝫ tuam: ⁊ pña: ut apd te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat. que ſe carnis maceratione caſtigat. Per.

Ad Mā. an̄. Scriptum eſt enim: quia domus mea domus orationis eſt cūctis gentibus. uos autē feciſtis illā ſpelūcaꝫ latronum: et erat cotidie docēs in tēplo

Aſcendāt ad te dñe Oro dñe preces noſtre ⁊ ab eccleſia tua cūctaꝫ repelle neq̄ciaꝫ. per. Feria quarta quatuor tēporum. Vſus

Scuto circūdabit te ueritas eius ℟. Non timebis a timore nocturno. Vſus ſupradicti recapitulantur in tribus ſequētibus diebus ordine ſuo. ſecundum matheum

Jn illo t̄. acceſſerūt ad ieſū ſcribe ⁊ phariſei dicetes. Magi̅ uolum᷒ a te ſignū uidere: Et ℟. Om̄ ſci augi epi Lectio prima

Oa q̄ ꝺ ſcō euuangelio rcitata ſūt fies meiſſ p oīa ptractare cupiamus. Uix tp̄a ſufficit ſingulis quāto magis ergo non ſufficit

oībus ¶ Jonā3 pphām qui
deiectus in mari belue ma
rine utero exceptus ē: ⁊ die
iij. uiuus euomitur: figurā
geſſiſſe ſaluatoris q̄ pcuſſus
eſt: ⁊ die tcia reſurexit ipe
ſaluator oñdit.

Accuſatus eſt popl's
iudex in cōparati
one niniuitar. Quoniam
niniuite ad quos redarguē
dos miſſus ē Jonas pphā
agendo pñiaz iraz dei pla
cauerūt et miaz iuenerunt.
Ecce inquit plus q̄3 Jonas
hic. uolens intelligi ſe ip̄3
dñs ieſus. Audiert illi h̄uiz
⁊ uias ſuas correxerūt. Au
dierūt iſti dominū. ⁊ inſuper
occiderunt.

Regina auſtri exurgꝫ
inquit in iudicio cum
generatione hac ⁊ condam
nabit eam. Uenit eis a fi
nibus terre audire ſapiam
ſalois. Et ecce plus q̄3 ſa
lomon hic. Non fuit ma
gnū xp̄o plus eſſe q̄3 Joās
plus eſſe q̄3 ſalomon. Ille
ei dominus. Illi hui erant
Sed tamen quales ſunt q̄
preſentem dominum co
tempſerunt quando alieni
gene ſeruos eius audierunt

¶ Genera
tio hec praua ⁊ peruerſa ſi
gnum querit ⁊ ſignum nō
dabitur ei niſi ſignuz Jone
prophē

Preces noſtras que
ſumus domine clem
ter exaudi. ⁊ contra cūcta
nobis aduerſantia dexterā
tue maieſtatis extende p.

¶ Sicut fuit
Jonas in uentre ceti tribus
diebus tribus noctibus.
Ita erit filius hois in cord
terre

Mentes noſtras que
ſumus domine lumi
ne tue claritatis illuſtra ut
uidere poſſimus q̄ agenda
ſut. ⁊ q̄ recta ſūt agere uale
amus

In illo tp̄re egreſſus

ieſus receſſit in partes tyri
⁊ ſydonis. Et R.

FRatres dicet aliquis
ex uobis . Feci peccã
multa et magna ⁊ quis ex
uobis eſt q̇ non pecet.· Tu
dicis Erraui ſuper omnes
homines . ſufficit tibi ĩ ſa-
crificio iſta confeſſio. Dic
tu prior iniquitates tuas :
ut iuſtificeris. Cognoſce te
ipʒ quoniam peccator es .
Habeas triſtitiaʒ cũ cõuer
teris eſto meſtus: ⁊ noli de
ſperare ſed lacrĩas ↄpũcti⁹
effunde. ¶ Tribulare ſi
neſciram mĩas tuas domĩe
Tu dixiſti. Nolo mortem
peccatoris: ſed ut ↄuertat̃ .
et uiuat. Qui cananeam et
publicanũ uocaſti ad pñiaʒ
¶ Secundum multitudĩeʒ
dolorum meorum in corde
meo : conſolationes tue leti
ficauerunt animam meam
Qui.

NUnquid aliud fuit in
meretrice: q̃ʒ lacriaꝝ
effuſio. Et ex hac profuſio
ne inuenit p̃cidiuʒ ⁊ accepta
fiducia acceſſit ad fontem
miſericordie dominuʒ ieſũ
Sed ueniamus ad cauſam.
Quid ergo dixit euuange-
liſta. Et inde trãſiens dñs
uenit ĩ partes tyri ⁊ ſydõis
⁊ ecce mulier cananea.·

OIra res. o euuãgeliſta
Et ecce mulĩ caput
pcci. arma dyaboli. expul
ſio paradiſi delicti mater.
corruptio legis antiq̃ Et
ecce mlĩr ueiebat ad dñʒ ie
ſũ. Mulier alienigena de gẽ
tibus nouella plantatio .
¶ Egreſſus
ieſus receſſit in partes tyri
et ſydonis : et ecce mulier
cananea a finibus illis egre
ſſa clamabat dicens. Mi
ſerere mei fili dauid.

DEuotionem ppl̃i tui
queſumus dñe beni
gn⁹ itende: ut q̇ p abſtinen
tiã macerãt̃ ĩ corpore. p fru
ctũ boni opis reficiantur ĩ

mente Per. ¶ O mulier magna eſt fides tua fiat tibi ſicut petiſti.

Tua q̄s dñe pplꝰs xp̄iauis ꝛ q̄ p̄ſitentꝰ agnoſcere: ꝛ celeſte munus diligere: qḋ frequētāt. p

In illo tempore. Erat dies feſtus iudeoꝛum ꝛ aſcendit ieſus ieroſolimā. Et.R

Mirum non eſſe debet a deo factum miraculum. Mirum enim eſſet. ſi homo feciſſet. Magis gaudere. q̄ȝ mirari debemus: quia dominus noſter ꝛ ſalvatoꝛ ieſus xp̄s. homo fc̄s eſt. q̄ȝ quod diuina miracła Jnter homines deus fecit. Plus eſt eiȝ ad ſalutē nr̄aȝ quod factū ē ꝑpꝰ homines q̄ȝ quod fecit inter hoīes. Et plus eſt q̄ uicia ſanauit aiaꝝ nr̄aꝝ q̄ȝ qḋ ſanauit lāgores coꝛpoꝝ moꝛtuoꝝ

Sed quia ipa anima ñ eū nouerat a quo ſananda erat. ꝛ oculos hn̄s in carne. unde facta coꝛporalia uident. nūdū habebat ſanos in coꝛde unde deum latenteȝ cognoſceret. Fecit quod uideri poterat ut ſanaret. ūde uideri nō poťat.

Ingreſſus eſt locū ubi iacebat magna multitudo languētiuȝ cecoꝝ. claudoꝝ. aridoꝛum. Et cū eſſet medicus ꝛ aiaꝝ ꝛ coꝛporum: et ueniſſet ſaluare ōnes aīas credituꝛorū De illis lāguentibus unuȝ elegit queȝ ſanaret. ut unitatem ſignificaret.

Angelus domini deſcendebat de celo: mouebatur aq̄ ꝛ ſanabatur unus.

Esto domine propitius plebi tue: et quam tibi facis eſſe deuotam. benignus refoue. miſeratus auxilio. Per. ¶ Qui me ſanum fecit. Ille m̄ p̄cepit. Tolle grabatū tuū ꝛ

ambula i pace.

EXaudi nos miſericors
deus. et mentibus nr̄is
grē tue lumen oſ̄de. Per.

IN illo tpr̄e aſſūpſit
ieſus petrū et iacobū
ꝛ Johannē frēz ei⁹: ꝛ edux̄
illos i mōtē excelſū ſeorſū.
Et R̄.

EUuãgelica lectio di-
lectiſſimi: q̄ p aures
corporis iteriorez mētium
nr̄az pulſauit auditum. ad
magni ſacramenti nos itel
ligentiā uocat. Quā aſpi-
rante gr̄a dei facilius aſſeq̄
mur. Si ↄſiderationē nr̄am
ad ea q̄ paulo ſupius ſunt
narrata referamus

SAluator eīz humani
generis deus xp̄s co
dens eā fidez que ipios ad
iuſticiam et mortuos reuo-
cat ad uitam. Ad hoc diſci
pulos ſuos doctrine moni
tis ꝛ operum miraculis in-
bueba. ut idē et unigeitus
dei ꝛ filius hominis crede-
retur Nam unus horum
ſiue alio non proderat ad
ſalutem ꝛ equalis erat peri
culi dominum ieſum xp̄m.
aut deum tantum modo ſi
ne homine aūt ſiue d̄o ſolū
hominem credidiſſe: cum
utrūqꝫ eſſe pariter confitē
dum. Quia ſicut deo uera
humanitas. ita homini in
erat ṽa ditas.

AD confirmandaz er
go huius fidei ſalu-
britatem interrogauerat di
ſcipulos ſuos dominus.
Inter diuerſas aliorū opini
ones q̇d ipi de eo credrent
quid ue ſentirent: Ubi apo
ſtolus petrus p reuelationē
ſūmi patris corpea ſupans
ꝛ humana trāſcēdens uidit
oculis mētis filiū dei uiui. et
cōfeſſus eſt gl̄az deitatis:
quia non ad ſolam reſpexit
ſubſtantiam caruis ꝛ ſāgui
nis ¶ Aſſūpſit ieſus
diſcipulos ſuos ꝛ aſcendit in

monteȝ. ⁊ tranſfiguratus ē ante eos.

Populum tuū q̄s dn̄e ꝓpitius reſpice: atq; ab eo flagella tue iracundie clement auerte. P.

Fratres: Rogamus nos ⁊ obſecramus in dn̄o ieſu: ut q̄madmodū acce piſtis a nobis quō uos oporteat ambulare: ſic ⁊ ambuletis ut habundetis magis. ¶ Viſionem quam audiſtis nemi dixeritis donec a mortuis reſurgat fili⁹ hominis:

Deus q̄ conſpicis oī nos uirtute deſtitui interius exteriuſq; cuſtodi. ut ab oībus aduerſitatibus muniamur in corpore: et a prauis cogitationibus mū demur i mente. Per.

Non repellet dominus plebem ſuam. Quia in manu eius ſunt omnes fines t̄re. Venite.

Senuit autē yſaac: et caligauerunt ocl'i ei⁹ ⁊ uidere nō poterat. Uocauitq; eſau filium ſuuȝ maiorē: et dixit ei: Fili mi. Qui reſpōdit. Adſum Cui pat. Uides inquit q̄ ſenuerim: ⁊ ignoreȝ dieȝ mortis mee Sume arma tua: pharetrā ⁊ archum: ⁊ egredere foras Cūq; uenatu aliq̄d apprehenderis fac mihi inde pulmentū ſicut uelle me noſti et affer ut comedam: ⁊ benedicat tibi aīa mea anteq̄; moriar. ¶ Tolle arma tua pharetraȝ et archuȝ ⁊ affer de uenatione tua ut comedam. Et benedicat tibi aīa mea. Cūq; uenatu aliq̄d attuleris: fac m̄ inde pulmētū ut comedā. Et.

Quod cum audiſſet rebecha et ille abijſſet in agrum: ut iuſſionem patris expleret: dixit filio ſuo iacob. Audiui patrem tuū loquēteȝ cū eſau fratre tuo

et dicentem ei. Affer mihi
de uenatione tua et fac ci-
bos ut comedam: et bene
dicam tibi coram domino
anteq̄ȝ moriar Nunc er-
go fili mi: acquieſce conſi-
lijs meis: et pergens ad gre
gem affer mihi duos edos
optimos: ut faciam ex eis
eſcas pr̄i tuo: quibus libent̄
uescitur. Quas cum intu-
leris et comederit. bn̄dicat
tibi priuſq̄ȝ moriatur.
Ecce odor filij mei ſicut odor
agri pleni quem benedixit
dominus creſcere te faciat
deus ſicut arenam maris.
Et donet tibi de rore celi
benedictionem. ¶ Deus
autem omnipotens bene-
dicat tibi atȝ multiplicet. Et
Cui ille reſpōdit
Noſti q̄ eſau frater
meus homo pilloſus ſit: et
ego lenis. Si attrectauerit
me pater meus et ſenſerit:
timeo ne putet me ſibi uo-
luiſſe illudere: et inducat ſr
me maledictionem pro be-
nedictione. Ad queȝ mater
In me ſit ait iſta maledictio
fili mi. tātū audi uocē meaȝ
⁊ affer que dixi. Abijt ⁊ at
tulit: deditq̄ȝ mr̄i ſue.
Det tibi deus de rore celi ⁊
de pinguedine terre habū-
dantiam. ſeruiant tibi tri-
bus populi. Eſto dominus
fratrum tuorum ¶ Et in
curuentur ante te filij mr̄is
tue. Eſto.
Portabat rebecha ge
minos in utero fr̄es:
ante ortus pr̄īcipia bellla-
tores. Certantes filios mat̄
ante ſentijt q̄ȝ nouit. ⁊ ante
patitur q̄ȝ uidet. ante ſuſti
net q̄ȝ agnoſcit. Licuit filio
rum bella ſentire: quos nū
dum licuit generare.
Dum exiret iacob de terra
ſua uidit gloriam dei et ait
Quā terribilis ē locus iſte
non eſt hic aliud niſi dom⁹
dei et porta celi. ¶ Uere
dominus eſt in loco iſto: et

ego neſciebã. Quã ter

Certamẽ inter frẽs i cũto gerit. bellũ inter natos ↄmittit. maĸna uiſce ra quatiunt. Nec ad ortus pricipia ꝑperat: ſʒ añ prin cipia noua certamina cele- brant. Uellez cãs tãti certa minis noſcere: uellez iſtius pugne negocia tractare Si dñs ds me⁹ fuerit mecũ i uia iſta p quã ego ãbulo: et cuſtodierit me: et dederit m̃ panez ad edendũ: ⁊ ueſti mentũ quo operiar: ⁊ reuo cauerit me cum ſalute. Erit mihi dominus i refugiuz ⁊ lapis iſte in ſignum Sur gens ergo mane iacob tu- lit lapidem quẽ ſupoſue- rat capiti ſuo: et erexit i titu lum: fundenſqȝ oleum dſup dixit. Erit.

Quid interceſſerat: Quid factum fue rat. Que pugnãdi ratio. Que cauſa uincendi: Quo expectatore id gerit: Quo iudice celebrat: Quid uic tori promittitur: Quid ui cto contrario denegatur: Quis certare docuerat: Quis pugnare demõſtra- uerat: Sed notuz ẽ cũctis iſtorum certamine fratrum cauſas duoꝝ exprimi popu loꝝ. ¶ Erit mihi dñs in deum: lapis iſte quẽ erexi in titulum uocabit domus dei: ⁊ de vniuerſis que de- deris mihi. Decimas ⁊ ho ſtias pacificas offeram tibi ¶ Si reuerſus fuero pro- ſpere ad domum pris mei. Decimas

In illo t̃. Aſſumpſit ieſus petrũ et iacobũ ⁊ Iohannẽ frẽz ei⁹. ⁊ duxit illos in montez excelſũ ſeor ſũ. Et ℟

Dico autẽ uobis. Uere ſũt aliq̃ hic ſtantes: q̃ nõ guſtabũt mortez: donec uideãt regnuz dei. Sep po⁹ ſic ad p̃mia erigit futura v tutũ: atqȝ utilez ſecularium

rex vocez eē ɔtēptuz: ita ēt
īfirmitatē mētis huāne pre
ſentiū remuneratione ſuſtē
tat. ¶ Dixit angl's ad ia-
cob. Dimitte me aurora ē:
reſpōdit ei: nō dimittam te
niſi bñdixeris m̄. Et bene
dixit eū ī eodez loco ¶ Cū
qꝫ frexiſſet iacob: ecce uir
luctabat' cū eo uſqꝫ mane.
et cum uideret qꝫ eū ſupare
nō poſſet: dixit ad eū. Di-
mitte me.

Arduū q̄ppe ē crucez
tollere: et aīaz piculis
et morti corpus offerre: ne
gare qd ſis: cū uellis eē qd
nō ſis. Raroqꝫ q̄zuis excel-
ſa vt' futuris ɔmutat pñtia
Difficille q̄ppe uidet' hoīb'
ut ſpez picul' emant: dam-
noqꝫ pñtiū future locū mer
cent' etatis ¶ Uidi dñz
facie ad faciē. Et ſalua fcā
ē aīa mea ¶ Et dixit mihi
nequāqꝫ uocaberis Jacob.
ſz iſrl' erit nom̄ tuuz.
Ergo bons ¶ Et

et moral' mgr̄ ne q̄s deſpa
tiōe frangat' aut tedio qm̄
uite dulcis illecebra cōſtāte
quoqꝫ mlt'et affectū: ɔtinu
uiuendi ſucceſſus fidelibus
policet'. Erigent eīz ſolatia
ſub metu mortis: magn' qꝫ
amor itegre blādicias ſpei
cum appetite ſalutis errore
cōpēſat. ¶ Cū audiſſet Ja
cob qꝫ eſau ueiret cōtra eū
diuiſit filios ſuos et uxores
dicens: ſi pcuſſerit eſau unā
turmam: ſaluabitur alta. Li
bera me dñe q̄ dixiſti mihi
multiplicabo ſem̄ tuū ſicut
ſtellas celi: et ſicut arenā
maris: q̄ p̄multitudie nu-
merari nō pōt. ¶ Dñe q̄
dix. ſti mihi. reuertere ī tra
natitatis tue: dñe q̄ paſcis
me a iuuētute mea. Libera.
¶ Duz iret Jacob de ber
ſabee ⁊ pgeret aram locut'
eſt ei deus dicens. Terram
in qua dormis tibi dabo
ſemini tuo. Edificauit ex la
pidibꝫ altare ī honore dñi

fūdens oleū deſup: ⁊ benedixit eū deus dicens. Terrā
¶ Apparuit deus iacob et benedixit eum: et dixit. ego ſū deꝰ bethel: ubi unxiſti lapidē: ⁊ uotū uouiſti mihi. Creſcere te faciā ⁊ multiplicabo te. ¶ Uere dn̄s eſt in loco iſto: ⁊ ego neſciebā. Cre. ¶ Dn̄e labia mea apies ⁊ os meū ān̄ūciabit laudē tuam Mibere
¶ Dexta dn̄i fecit vtutem: dextera dn̄i exaltauit me. ¶ Factus eſt adiutor meus ds̄ meꝰ. ¶ Triū puerorū cantemus hymnum: quē cantabant iu camino ignis: benedicentes dn̄ȝ
Statuit ea ieťnū et i ſeculū ſeculi. p̄ceptū poſuit ⁊ non p̄tibit. ¶ Frēs rogamus
Aſſumpſit ieſus diſcip̄los ſuos ⁊ aſcendit in montem. et tranſfiguratus eſt ante eos. ¶ Deꝰ q̄ conſpicis
Dn̄e bonum eſt nos hic eſſe: ſi uis faciamus hic tria tabernacula. tibi vnum. moyſi vnum. ⁊ helye vnū.
Frēs: roga. ¶ Faciamus hic tria tabernacula: tibi unum. moyſi vnum. ⁊ helye vnum
Hec eſt enim uoluntas dei ſanctificatio ur̄a: ut abſtineatis uos a fornicatione: ut ſciat unuſq̄ſq; ueſtrum uas ſuum poſſidere ī ſanctificatione et honore.
¶ Uiſionē quā uidiſtis nemini dixeritis: donec a mortuis reſurgat filiꝰ hominis.
Non eīm uocauit nos deus ī imunditiam: ſȝ i ſanctificationē. In xp̄o ieſu domino noſtro
Dixit dominus
Fratres rogamus
Uiſionem quam uidiſtis.

In illo tēpore dix̄ ieſus turbis iudeorū. Ego uado et q̄ritis me: et ī pcc̄o

uı̄o moriemini. Et ℟

Locutus eſt dominꝰ iudeis dicēs. Ego uado et queritis me: nō deſiderio. ſed odio. Nā illum poſtea q̄ʒ abſceſſit ab oculis omnium iquiſierunt ⁊ qui oderant et q̄ amabāt Illi pſequendo: iſti habere cupiendo.

In pſalmis ait ipſe dominus p pphām Perijt fuga a me: ⁊ non eſt qui requirat animam meā. Et iterum in alio loco in pſalmo. Confundantur et reuereanť requirentes aīam meam. Culpauit qui non requirerent: damnauit qui requirerent.

Saluum eſt enim non querere animam xp̄i ſed quomodo eam queſierunt diſcipuli. Et maluʒ eſt querere animam xp̄i: ſed quomodo eā queſierūt iudi Illi eiʒ ut haberent: illi ut perderent. Deniqꝫ iſti quia ſic querebant amore malo corde perverſo: quid ſequenť adiunxit Queritiſ me: ⁊ ne puteris quia bene me queritis. i pccō uı̄o moriemini. Hoc eſt xp̄ʒ male querere in peccato ſuo mori. Hoc eſt illum odiſſe: p queʒ ſolū poſſet ſaluus eſſe

Ego principium qui et loquor uobis.

Preſta q̄s op̄s deus: ut familia tua q̄ ſe aſſligendo carnem ab alimētis abſtinet: ſectando iuſticiam a culpa ieiunet. Per

Qui me miſit mecum eſt. et non relinquit me ſoluʒ. quia que placita ſunt ei facio ſemper.

Adeſto ſupplicationibus nr̄is op̄s deus: ⁊ quibus fiduciā ſpande pietatis indulges: et conſuete miſericordie tribue benignus effectum. Per

In illo tp̄e. Locutus eſt ieſus ad turbas:

⁊ ad diſcipl̃os ſuos dicens.
Sr̃ cathedrã moyſi ſederũt
ſcribe ⁊ phariſei. Et reliq̃.

QUid mãſueti⁹: q̃d be
nignus dño. Tẽptat̃ a pha
riſeis. ↄfrigẽtur iſidie eorũ
Et ſm pſalmiſtã. Sagitte
paruuloꝝ fcẽ ſũt plage eoꝝ
Et nihiloĩm⁹ pp ſacerdotũ
et nois dignitatez hortatur
ppl̃os ut ſubiciant̃ eis. non
opa ſʒ doctrinã ↄſiderãtes
QUod aũt ait ſr̃
cathedrã moyſi ſede
rũt ſcribe ⁊ phariſei p ca
thedrã doctrinã legiſ oñdit
Ergo ⁊ illud qđ dr̃ i pſalõ
in cathedra peſtilentie non
ſedit: ⁊ cathedras uẽdentiũ
colũbas euertit. ẽt p cathe
drã doctrinã dbem⁹ accipe.
ALligãt ãt onera
grauia ⁊ iportabilia:
⁊ imponunt ea in humeros
hominũ. digito ãt ſuo no
lũt ea mouere. Hoc gñalit̃
aduerſus omnes magiſtros

dictũ eſt: q̃ grandia iubent
⁊ minora nõ faciũt. Notã
duʒ aũt q̃ humeri et digiti
⁊ onera. ⁊ uicula q̃b⁹ alligã
tur onera ſpũaliter ĩtelligẽ
da ſũt ¶ Unus eſt
eñ magiſter ur̃ qui in celis ẽ
xp̃s dñs.
PErfice q̃s dñe beni
gnus i nobis obſuã
tie ſcẽ ſubſidiũ: ut que te au
ctore facienda cognouimus
te operãte ipleamus. p.
Oẽs aũt uos frẽs eſtis: et
pr̃eʒ nolite uocare uobis ſr̃
traʒ. eſt eiʒ pat̃ ur̃ q̃ i celis
ẽ nec uocemini magiſtri q̃a
mgr̃ ur̃ vn⁹ ẽ xp̃s
PRopitiar̃ dñe ſuppli
cationibus nr̃is: ⁊ aiarum
nr̃aꝝ medere langoribus:
ut remiſſione pcepta in tua
ſẽp bñdictione letemur. p.

IN illo tp̃e. Aſcẽdẽs
ieſus ieroſolimã: aſſumpſit
xij. diſcipl̃os ſuos ⁊ ait illis
Ecce aſcẽdim⁹ ieroſolimã ⁊

filius hoīs tradet̃ pricipibꝫ ſacerdotum ⁊ ſcribis. ⁊ con dēnabūt eū morte. Et ℟.

Onſiderādū ē q̄ mat̃ filioꝝ zebedei cū filijſ et p filijs petat. Mater eſt utiqꝫ cui pro filioꝝ honore ſollicite īmoderatior quidē ſꝫ tñ ignoſcenda mſura uotoꝝ eſt.

Tqꝫ mater etate lōgeua. ſtudio religioſa ſolatio deſtituta. q̄ tūc tpriſ qn̄ ulr uiuāda uel alenda forer ualide prolis auxilio abeſſe ſibi liberos patiebat̃: et voluntatis ſue mercedeꝫ ſequentium xp̄ꝫ pretulerat filioꝝ. qui pria noce uocatí a domino ut legim⁹ relictis rethibus et patre: ſecuti ſūt eum.

Ec igit̃ ſtudio mr̄ne ſedulitatiſ idulgētior obſecrabat ſaluatorē dicēs. Dic ut ſedeant hi duo filij mei: vnus ad dexteram: ⁊ alius ad ſiniſtram in regno tuo. Et ſi error pietatis: tñ error eſt. Neſciūt ei uiſcera materna patientiam. Et ſi uoti auara: tñ uenerabilis cupiditas: q̄ nō pecunie eſt auida ſed grē ¶ Ecce aſcendimus ieroſolimam: ⁊ filius hoīs tradetur ad crucifigendum

Opulum tuum dn̄e propitius reſpice: et quos ab eſcis carnalibus p cipis abſtiere: a noxijs quoqꝫ uicijs ceſſare cōcede. Per

¶ Tradet̃ ei gētibꝫ ad illudendū et flagellandū ⁊ crucifigendum

Eus innocentie reſtitutor et amator dirige ad te tuoꝝ corda ſuorū ut ſp̄s tui feruore concepto ⁊ ī fide iueniantur ſtabiles ⁊ ī opere efficaces. Per:

N illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipul̃ ſuis parabolam hāc Homo quidaꝫ erat dives:

⁊ iduebatͣ purpura ⁊ byſſo
⁊ epulabatur quotidie ſplē
dide. Et R̸

IN v̄bis ſacri eloquij
frēs kmi prius hyſtorie
da ē v̄itas hyſtorie : ⁊ poſt
modū requirenda ſpiritualꝭ
itelligentia allegorie. Tunc
nāq̄ȝ allegorie fructus ſua-
uiter carpitͣ: cū prius p hy-
ſtoriā v̄itatis radice ſolidatͣ

SEd q̇a nō nūq̄ȝ
allegoria fidem edifi
cat: ⁊ hyſtorie mortalitateȝ
uos qui auctore do iā fideli
bus loq̇mur nō ab re credi
mus ſed ip̄m loquendi ordi
nem poſtponamus: q̄tinus
qui fidem iam firmam te-
netis prius de allegoria ali
quid audire debeatis . Et
quod uobis de mortalitate
hyſtorie ualde eſt neceſſa-
riū. hoc in expoſitionis nr̄e
ordine ſeruetur extremum.
Quia ea plerūq̄ȝ ſolent me
lius recoli q̄ contingit poſt
modum audire.

SEnſus ergo allego
ricos ſub breuitate
trāſcurrimus: ut ad mora
litatis latitudīeȝ citius ueni
rē ualeamus . Homo q̇daȝ
erat diues: ⁊ iduebatur pur
pura ⁊ byſſo: et epulabatur
quotidie ſplendide. Quem
frēs kmi: queȝ diues iſte q̇
induebatͣ purpura ⁊ byſſo:
⁊ epulabatur quotidie ſplē
dide niſi iudaicum populū
ſignificat. qui cultuȝ uite ex
terius habuit: qui accepte le
gis delicijs ad nitoreȝ uſus
eſt gl̄ie: non ad ntilitatem.
Queȝ v̄o lazarus ulceribuſ
plenus niſi gentileȝ popl̄m
figuraliter exprimit: q̇ duȝ
ꝯuerſus ad deū pccā ſua cō
fiteri nō erubuit.
Fili recordare quia recepiſti
bona in uita tua. ⁊ lazarus
ſimilter mala.

PReſta nobis q̄s dn̄e
auxiliū gr̄e tue: ut ie
iunijs et orōibꝰ ꝯueniēt irē
ti libereū̄r ab hoſtibꝰ mētis

ꝛ corporis. Per

Diues ille guttaꝫ aq̄ petijt qui micas panis lazaro negauit.

Adesto dn̄e famulis tuis: ꝛ ꝑpetuā benignitateꝫ largire poſcētibꝫ: ut his q̄ te auctore ꝛ gubernatore gloriant̄ ꝛ ꝯgregata reſtaures: ꝛ reſtaurata conſerues. Per

In illo t. Dixit ieſus diſcipul' ſuis ꝛ turbis iudeoꝝ. Hō erat pr̄familias q̄ plātauit uineaꝫ: et ſepe circūdedit eā Et R.

Pleriqꝫ uarias ſignificatioēs d̄ uinee appellatione deriuant. Sed euident̄ yſaias vineam dn̄i ſabaoth domuꝫ iſrl' eē cōmemorat. Hanc uineā: q̄s ali⁹ niſi d̄s ꝯdidit. Hic eſt ergo q̄ locauit ꝛ pegre profectus ē Nō q̄a ex loco ad locuꝫ ꝓfect⁹ ē dn̄s: q̄ ubiqꝫ ſp p̄ns ē: ſꝫ q̄a p̄ntioꝛ ē diligētib⁹: negligētib⁹ abē

Multis āt tp̄ib⁹ abfuit ne ꝓptea uideret̄ exactio. Nā quo idulgētioꝛ liberalitas: eo iexcuſabilioꝛ p̄uicatia. Un̄ bn̄ ſm̄ matheū hēs: q̄a ꝛ ſepe circūdedit eā hoc ē diuine cuſtodie munitiōe uallauit: ne facile pateret i curſibꝫ beſtiaꝝ.

Et fodit i ea torcular Quō itelligimus q̄d ſit torcular niſi q̄a fortē p̄ d̄ torcl'aribꝫ iſcribūt: eo q̄ i his miſteria dn̄ice paſſionis mō muſti ſcō feruēte ſp̄u ꝑ phāꝝ ardēti⁹ eſtuarūt. Deniqꝫ ebrij putabant̄ quibꝫ ſp̄s ſcs īundabat

Malos male pdet: et uineā ſuā locabit alijs agricol': q̄ reddāt ei fructū tp̄ib⁹ ſuis

Da q̄s op̄s d̄s ut ſacro nos purificāte ieiunio: ſinceris mētibus ad ſcā uētura facias puenire.

¶ Querētes eū tenere timuer̄t turbam: q̄a ſicut ꝓphāꝫ eū hēbant.

DA q̄s dn̄e ppl'o tuo ſalutē mētis ⁊ corpis ut bonis opib⁹ īherēdo: tue ſemp ṽtutis mereamur ptectiōe defendi. p.

IN il' t. Dix̄ ieſus d. ſ pabolā hāc. Hō q̄dā hūit duos filios: et dixit adoleſcentior ex illis patri. Pater da mihi portionem ſubſtantie que me cōtingit Et R̄.

VIdes q̄ diuinū patrimoniū petētib⁹ dat. Ne putes culpā p̄ris qd̄ adoleſcētiori dedit. Nulla dī regno īfirma etas: nec fides grauat̄ ānis. Ip̄e certe ſe iudicauit idoneū q̄ popoſcit. Atq₃ ūt nō receſſiſſ₃ a p̄re ipedimētū neſciſſ₃ etatis Pr̄ peccaui ī celū ⁊ corā te: iā nō ſū dign⁹ uocari filius tu⁹. Fac me ſicˀ vnū ex mercenarijs tuis. ¶ Quāti mercenarij ī domo p̄ris mei habūdāt panib₃: ego ṽo hic fame peo. Sᵹā ⁊ ibo ad p̄rem meū ⁊ dicā ei. Fac

SEd poſtea q̄₃ pegre pfect⁹ ē: merito ergo pdit p̄rimoniū: qui receſſit ab eccl'ia. Poſtea q̄₃ domū iq̄t p̄rias dereliquēs: pegre pfect⁹ ē ī regionē lōginquā. Quid ergo lōgiquius q̄₃ a ſe recedere: nec regionib₃ ſ₃ moribus ſeparari: ſtudijs diſcretū eē nō t̄ris: ⁊ q̄ī īfuſo luxurie ſecularis eſtu diuortia hīe ſcōꝝ

ET ei qui ſe a x̄po ſeparat exul eſt p̄rie: cuius eſt mūdi. Sed nos nō ſumus aduene atq₃ pegrini ſ₃ ſumus ciues ſanctorū ⁊ domeſtici dei. Qui enim eramus longe facti ſumus prope in ſanguine xp̄i. Nō inuideamus de longinqua regione redeuntibus: quia et nos fuimus in regione lōginqua: ſicut yſaias docet Sic enim habes. Qui ſedebant in regione vmbre mortis lux orta eſt eis.

¶ Uadã ad pꝛẽꝫ meuꝫ ⁊ dicam ei. pꝛ fac me ſicut unum ex mercenarijs tuis.

Da q̃s dñe nr̃is effcm̃ ieiunijs ſalutarem: ut caſtigatio carnis aſſumpta ad nr̃aꝫ uegetationẽ tranſeat aĩaꝫ. Per

FRatres Eſtote imitatores dei ſicut filij kmi: ⁊ ãbulate in dilectione ſicut et xp̃s dilexit nos: et tradidit ſemetipm̃ ꝑ nobiſ oblatione ⁊ hoſtiam deo in odꝛoem ſuauitatis

Dixit aũt pꝛ ad ſuos ſuos cito ꝓferte ſtollã pꝛimã: ⁊ iduite illnm: ⁊ date anulum in manu eius. et calciamẽta ĩ pedibuꝫ eius

QUeſum⁹ omnipotẽs deus: uota humiliuꝫ reſpice: atq̃ꝫ ad defenſioneꝫ nr̃aꝫ: dexteram tue maieſtatis extende. Per

¶ Uenite adoꝛemus dominum. Qui fecit nõ q̃ ... ¶ Ueite

IOſeph cum eſſet ſedecĩ annoꝛum paſcebat gregem cum fratribus ſuis adhuc puer. Et erat cum filijs balle. et zelphe uxoꝛum patris ſui. Accuſauitq̃ꝫ fratres ſuos apud patrem crimine peſſimo. Jſrael autem diligebat ioſeph ſuper omnes filios ſuos: eo q̃ in ſenectute genuiſſet eum. Fecitq̃ꝫ ei tunicã polimitam. Uidentes autẽ fratres eius q̃ a pr̃e plus cunctis filijs amaretur. oderant eũ: nec poterant ei q̃cq̃ꝫ pacifice loq̃. ¶ Uidentes ioſeph a longe. loquebant̃ mutuo fratres eiuꝫ dicẽtes ecce ſõniatoꝛ noſter venit. Uenite occidamus eum: ⁊ uideamus ſi ꝓſint illi ſõnia ſua. ¶ Cũq̃ꝫ uidiſſet ioſeph frẽs ſui q̃ a pr̃e cũctis frib⁹ pluꝫ amaret̃ oderãt eũ: nec poterant ei q̃cq̃ꝫ pacifice loq̃ vnde ⁊ dicebãt: Ueite

ACcidit quoqȝ ut uiſū
ſōniū referret fribus
ſuis: q̄ cā maioris odij ſeia
riuȝ fuit. Dixitqȝ ad eos .
Audite ſōniuȝ meū qđ uidi
putabā nos ligare uos ma
niplos i agro: et q̄i ɔſurgerē
manipulū meū ⁊ ſtare: uros
qȝ maniplos circūſtātes a-
dorare maipulū meū. Re-
ſpōderūt frēs ei⁹. Nūq̄d rex
nr̄ eris: aut ſubitieūr ditioī
tue. ¶ Dixit iudas fribus
ſuis ecce hyſmaelite trāſeūt
uenite uenūdeť: et man⁹ nr̄e
nō polluanť. Caro ei ⁊ fraẗ
nr̄ eſt. ¶ Quid ei ꝓdeſt ſi
occiderim⁹ frēȝ nrȝ: ⁊ cela-
uerim⁹ ſāguineȝ ipi⁹: meli⁹
ē ei ut uenūdeť. Caro

NEc ergo cā ſōnioruȝ
atqȝ ſmonū: iuidie et
odij fomitē miſtrauit. Ali-
ud quoqȝ uidit ſōniū: quod
narrās frib⁹ ait. Uidi p ſō-
niū q̄i ſolē et lunā. ⁊ ſtellas
xj. adorare me . Quod cuȝ
pri ſuo et frib⁹ retuliſſȝ: in-
crepauit eū pr̄ ⁊ dix̄. Quid
ſibi uult hoc ſōniū qđ uidi-
ſti. Nūq̄d ego et mať tua ⁊
frēs tui adorabimus te ſup
trā. ¶ Extrahentes ioſep
de lacu uendiderūt hyſmae
litis triginta argēteis. Re-
uerſuſqȝ Ruben ad puteū.
⁊ cū nō iueniſſet eum ſcidit
ueſtimenta ſua cnm fletu et
dixit puer non comparet: et
ego quo ibo ¶ At illi in
tincta tunica ioſeph i ſan-
guie edi miſerūt q̄ ferret eā
ad patrem et diceret . uide
ſi tunica filij tui ſit. an non
Reuer .

MIttitur a iacob pře
ſanctiſſimo Ioſeph
ſanctus ad fratres
qui ſalutem patris ad illos
⁊ illorum ad patrem affer-
ret. ut inter abſentes: medi-
us utriuſqȝ ſalutis nuncius
extitiſſet : et quod de ſe-
metipſis abſentes ſcire non
poterant: Ioſeph referente
cognoſcerent: et diſiunctos

huius relatio iūgeret quos
locoꝝ diuerſitas ſepabat
Uidens iacob ueſtimēta io
ſeph: ſcidit ueſtimēta ſua cū
fletu et dixit. Fera peſſia de
uorauit filiū meū ioſeph
Tulerūt aūt frēs eiꝰ tunicā
illiꝰ mittētes ad pr̄ez. quaꝫ
cū cognouiſſet pr̄ ait. Fera
Quez cū ueniente
ꝓe lōge cōſpicerent:
ecce iq̄ūt. ecce ſōniator ille.
Ueite itaqꝫ occidamꝰ illū:
ꝛ uideamꝰ q̄d illi ꝓſit ſōnia
ſua. O nephāda rabies ini-
quoꝝ. Nō lꝫ ioſeph: non lꝫ
inq̄ꝫ īpunitū eē q̄ bonus ē.
n̄ lꝫ meliorē tutū eē cū mal'
ꝛ q̄i inuidi aliquid perdant
aut diſpendiū alicuiꝰ rei in-
currāt: ſic bonorū uita detri
mentū ē peſſioꝝ ¶ Ioſeph
dū itraret i t̄ram egypti lin
guā quaꝫ nō nouerat audi-
uit. manꝰ eiꝰ i laboribꝫ ſuie
rūt. Et lingua eiꝰ iter pri̇ci
pes loq̄bat' ſapiētiam.
Humiliauerūt i cōpedibus
pedes eiꝰ. ferrū ptrāſijt ani
mā eiꝰ donec ueiret v̄bū eiꝰ
CElāt māſuetū / Et
iuidi. modeſtū ſupbi.
probū iprobi. mitē tumidi
inimica emulatiōe laceſſūt.
Patitur ꝛ ioſeph ſāctus in-
nocētis uite īuidiā. ꝛ emſ[..]
i ſe frēs ſcā excitat uita. Bo
nū mali uidere nō poſſunt.
Deiqꝫ uenientez ad ſe lace-
rāt: ſeuiunt. necare feſtināt.
Nolunt meliorem uiuere:
ne degeneres ipi poſſent in
properia ſuſtinere. ¶ Me
mento mei dum bene tibi
fuerit. Ut ſuggeras phara-
oni ut educat me d' iſto car
cere. quia furtiꝫ ſublat' ſu[m]
ꝛ hic innocens in lacum mi
ſſus ſum. ¶ Tres enim
adhuc dies ſunt poſt quos
recordabitur pharao mini-
ſterij tui: ꝛ reſtituet te i gra
duꝫ priſtinum. tūc memēto
mei. Ut.
In illo tēpore Erat
ieſus eiciēs demoniū

et illud erat mutū. Et cum eieciſſet demoniū locutus ē mut⁹: ⁊ admirate ſūt turbe Et ℟

Nunc oblatus eſt ieſu dōmoniac⁹ exiſtēs cec⁹ ⁊ mutus. et curauit euȝ: ita ut loq̄ret ⁊ uideret. Tria ſi gna ſimꝉ i uno hoīe ꝑpetra ta ſūt. Cecus uidet. mut⁹ lo q̄tur. poſſeſſus a demone liberať ¶ Merito hec pati mur: q̄a peccauim⁹ i fratrē nr̄ȝ uidētes āguſtias aīe ei⁹ dū depcareť nos et nō au- diuim⁹. Jdcirco ueīt ſr̄ nos tribulatio. ¶ Dixit ruben fribȝ ſuis: nūq̄d nō dixi uo bis. nolite peccare ī pueꝝ: ⁊ ñ audiſtis me. Jdcir

Quod ⁊ tūc carnaliter factū ē. hoc quottidie ipleť ī cōuerſione credētiū: ut expulſo demone primū fidei lum̄ aſpiciāt. deinde in laudes dei tacentia pri⁹ora laxenť. Jeſus aūt ſciēs cogi tatiōes eoꝝ dixit eis. Om̄e regnū diuiſū ɔ̄ſe. deſolabiť Turbe ſtupebāt et ɔfitebāť euȝ: q̄a tanta ſigna faciebat fili⁹ dd ¶ Dix ruben fribȝ ſuis: nunq̄d non dixi uobis nolite peccare ī puerum: et nō audiuiſtis me. En ſan- guis eius req̄riť ¶ Merito hec patimur: q̄a peccauim⁹ ī frēȝ nr̄ȝ uidentes āguſtias aīe eius dū depcaretur nos ⁊ nō audiuimus. En

Phariſei uero opa xi principi demoniorū deputabant. Quibus dn̄s nō ad dicta: ſȝ ad cogitata rn̄dit: ut uel ſic cōpellerētur credere potentie eius: qui cordis uidebat occulta. Si ſathanas ſathanam eicit: aduerſus ſe diuiſus ē. Quo modo ergo ſtabit regnum eius? Non poteſt ciuitas ⁊ regnum contra ſe diuiſuȝ ſtare. ¶ Lamentaba- tur Jacob de duobus filijs ſuis: heu me dolens ſum de Joſeph perdito: ⁊ triſtis

nimis d beniamin ducto p
alimonijs. Precor celeſtem
regē: ut me dolentez nimiū
faciat eos cernere ¶ Pro-
ſternens ſe iacob uehement
cū lacrimis pnus i ťra ⁊ a-
dorans ait. Pre ¶ Tollite
hic uobiſcū munera ⁊ ite ad
dñz ťre: ⁊ cū inueneritis ado
rate eū ſup ťrā. Deꝰ āt meꝰ
faciat eū uobis placabilem
⁊ remittat hūc frēz uobiſcū
⁊ eū quē tenet i uicl'is
Sumite de optis ťre frugi-
bus in uaſis uřis: et deferte
uiro munera. Deꝰ ¶ Iſte ē
frať uř minimꝰ de quo dixe
ratis m̄: deus miſeať tui fili
mi. Feſtinauitq; i domo et
plorauit. qr erūpebāt lacrie
⁊ nō poťat ſe cōtinere
Attolēs autē ioſeph ocl'os
uidit beniami ſtātē: ꝯmota
ſūt oīa uiſcera eiꝰ ſr frē ſuo:
Fe. ¶ Dixit Joſeph xj. fra
tribus. ego ſū ioſeph quem
uēdiſtis in egyptum: adhuc
uiuit pať nř ſenior dē quo

dixeratis mihi Ite adducite
eū ad me ut poſſit uiuere.
¶ Bienniuz eſt eiz q cepit
eē fames i ťra: adhūc reſtāt
anni q̄nq; : quibꝰ nec arari
poterit: nec meti. Ite
Nūciauerūt iacob dicētes.
Joſeph filius tuus uiuit. et
dñať i tota ťra egypti quo
audito reuixit ſps eiꝰ et dix
ſufficit m̄. Uadā et uidebo
eū anteq̄; moriar. ¶ Cūq;
audiſſet iacob q filius eius
uiueret: q̄i de graui ſomno
euigilans ait. Uadaz
Fac benigne i bona uolūtate
tua ut edificenť muri ierlꝫ
¶ Miſere. ¶ Dñs
m̄ adiutor eſt: non timebo
q̄d faciat m̄ homo ¶ Deꝰ
miſereatur nři et benedicat
nos. ¶ Uim uirtutis ſue
oblitus ēſt ignis. ut pueri
tui liberarentur illeſi.
Sol et luna laudate deum:
quia exaltatum eſt nomen
eius ſolius ¶ Fratres
eſtote ¶ Cum fortis

armatꝰ cuſtodit atriū ſuū : ĩ pace ſūt oĩa q̄ poſſidet Queſumꝰ ops ¶ Et cū eieciſſet ieſus demonium lo cutꝰ ē mutꝰ: ⁊ admirate ſūt turbe. ¶ Si ĩ digito dei eicio demonia: pfecto pue- nit ĩ uos regnū dei ¶ Frēs eſtote. ¶ Qui nō colligit mecum diſpgit: ⁊ q̄ non eſt mecū ꝯ me eſt

HOc āt ſcitote ĩteligē tes: qꝛ oīs fornicatoꝛ aūt imūdus : aut auarꝰ. qđ eſt ydoloꝝ ſuitꝰ. nō hēt he reditatē ĩ regno xp̄i et dei.

¶ Cū imūdus ſpūs exierit ab hoīe: ābulat p lo ca ĩaquoſa q̄rens requiem ⁊ nō ĩuenit.

ERatis eĩ aliqñ tene- bre: nūc āt lux ĩ dño ut filij lucis ābulate fructus eĩ lucis ē ĩ oĩ bonitate et iu ſticia ⁊ ũitate. ¶ Dix̄ dñs ¶ Frēs eſtote.

EExtollens q̄dā mulĩ uocē de turba dixit. beatus uenť q̄ te portauit: ⁊ ubera q̄ ſuxiſti: at ieſus ait illi. q̇n ymo: btī q̄ audiūt ũbuꝫ dĩ ⁊ cuſtodiūt illud ¶ Que- ſumus ops.

DOmīnꝰ deꝰ nr̄ nolēs aliqueꝫ nr̄ꝫ perire ex colēs eccl'iaꝫ ſuā uelut agrū ſuū: q̄rēs fructū ď arboꝛibꝫ ſuis anteq̄ꝫ tp̄s ſecuris ad- ueniat: cui neceſſe erit infru ctuoſas arboꝛes amputare nō ceſſat nos admonere: ut cū tp̄s ē nobis cū dĩ adiu- toꝛio: dū ĩ nr̄a ptāte ꝯſiſtit: bōa opa faciamus. Cū eiꝫ trāſierit tp̄s bñ opandi: nō reſtat niſi recipiendi

NEmo tibi dicturus ē poſt refectioēꝫ moꝛ tuoꝛu ĩ regno dei: frāge eſu rienti paneꝫ tuū et egenos uagoſq3 induc in domum tuam : quia non inuenies eſurientem neq3 egentem. Nemo dicturus ē ueſti nu- dum: ubi omniñ tunica im moꝛtal' erit. Nemo dicturꝰ

eſt ſuſcipe pegrios:ubi oēs
i pria ſua uiuēt. Nā modo
ſum⁹ idē pegrini.

NEmo tibi dicet uiſi-
ta egrū: ubi ē ſēpitna
ſanitas. Nemo dicet ſepelli
mortuū. ubi mors morieť.
Iſta oia pietatis officia i vi
ta etna neceſſaria nō erunt
ubi ſola pax erit ⁊ leticia ſē
pitna. ¶ Amen dico
uobis: q̄a neō pphā acce-
ptus ē i pria ſua

COrdibꝫ nr̄is q̄s dn̄e
gratiā tuā ifūde: ut ſi-
cut ab eſcis corporalib⁹ ab
ſtinem⁹: ita ſēſus quoqꝫ no
ſtros a noxijs retrahamus
exceſſib⁹. p. ¶ Ieſus
aūt trāſiēs p mediū illoruꝫ
ibat.

SUbueniat nobis do-
mine mīa tua: ut ab
īminētibus pccōꝝ n̄rorum
picul': te mereamur ptegen
te eripi: te liberāte ſaluari.
Per.

IN illo t. Reſpiciēs
Ieſus i diſciplos ſuos dixit
ſymoipetro. Si peccauerit
i te frať tu⁹: uade ⁊ corripe
eū iter te ⁊ ipꝫ ſolū. Et R.

QUare illuꝫ corripis?
Quia doles ꝙ pec-
cauit i te.- Abſit. Si amore
tuo id facis: nihil facis. Si
amore illi⁹ facis optie facis
Deniqꝫ i ipis ꝟbis attende
cui⁹ amore id facere debeas
utrū tui an illi⁹. Si te audie
rit inq̄t: lucratus eris fratrem
tuum. Ergo propter illum
fac ut lucreris illum. Sic fa
ciendo lucraris: niſi feciſſes
perierat.

QUid eſt ergo ꝙ pleri
qꝫ homines iſta pccā
cōtemnūt et dicunt: q̄d ma
gnū feci: ſi in hominē pecca
ui.- Noli cōtemnere ſi ho-
minē peccaſti. Uis noſce q
i hoieꝫ peccādo piſti. Si te
ille i quē peccaſti corripue
rit iť te ⁊ ipꝫ ſolū: ⁊ audie
ris illū: lucrat⁹ ē te.

Quid eſt lucratus eſt
te. niſi quia perieras
ſi non lucraretur te. Nam
ſi nō perieras quomodo te
lucratus eſt. Nemo ergo
cōtēnat qn̄ peccat in fratrē
Ait eīꝫ īquoddā loco apl's
Sic aūt peccātes in fratres
ꝛ pcutientes cōſciaꝫ eoꝝ i-
firmā: ī xp̄ꝫ peccatis. ideo
ꝗꝛ mēbra xp̄i oēs ſci ſumꝰ
¶ Si duo ex uobis
cōſenſerit ſuper t'ram de oī
re quācūqꝫ petierit fiet illis
a p̄re meo dicit dn̄s.
Exaudi nos op̄s ꝛ mi
ſericors ds: ꝛ cōtinē
tie ſalutaris ꝓpitius dona
cōcede. Per. ¶ Ubi duo
ul' tres cōgregati fuerint in
noīe meo: ī medio eoꝝ ſum
dicit dominus.
Tua nos dn̄e ꝓtectio
ne defende: et ab oī
ſemp iniq̄tate cuſtodi.
In ill' t. Acceſſerunt
ad ieſuꝫ ab ieroſolis
ſcribe et phariſei dicentes:
Quare diſcipl'i tui trāſgre
diūt' traditioēſ ſenioꝝ Et R̷
Mira phariſeoꝝ ſcribaꝝ
qꝫ ſtulticia. Dei filiū
arguūt: q̄re diſcipl'i eiꝰ hōꝫ
traditioēs et p̄cepta n̄ ſuēt
Nō ei lauāt manus ſuas cū
panem mādūcāt. Manꝰ: i.
opa nō corpis ſꝫ aīe lauāde
ſūt: ut fiat ī ill' v'bū dei. Ipe
āt r̄ndens ait ill'. Quare et
uos trāſgredimi mādatū dī
ꝓpt' traditionē uraꝫ.
Falſā calūniā v'a r̄nſi
one ɔfutat. Cū īquit
uos pp traditionē hoīm p̄-
cepta dī negligatis: q̄re di-
ſcipl'os meos arguēdos cre
ditis qꝛ ſenioꝝ iuſſa puipen-
dāt: ut ſcita dei cuſtodiant.
Nā ds dix̄. Honora p̄rem
tuū ꝛ mr̄eꝫ tuā: ꝛ q̄ maledi
xerit p̄ri ul' mr̄i morte mo-
Uos āt dicitis ſ riat'
quicunqꝫ dixerit p̄ri aut
mr̄i munꝰ qđcūqꝫ ē ex me ti
bi ꝓderit: ꝛ n̄ honorificabit

patrem ſuum aut matrem. Honoꝛ ĩ ſcripturis nõ tãtũ in ſalutationibus et officijs deferẽdis q̃tũ ĩ elemoſinis ac numerum oblatione ſentitur. Honoꝛa inquit aptls uiduas: que uere uidue ſũt. Hic honoꝛ donum itelligi.

Audite ꝛ itelligire traditiones quas dominus dedit uobis.

Preſta nobis q̃s dñe ut ſalutarib⁹ ieiunijs eruditi a noxijſquoqꝫ uicijs abſtinentes pꝛopitiationez tuaz facilius ipetrem⁹. Per

Non lotis manibus manducare: non coinq̃nat hoiez.

Concede q̃s ops de⁹: ut q̃ protectionis tue gr̃az q̃rimus: liberati a malis oibus ſecura tibi mẽte ſuiamus. Per.

In ill t. Surgẽs ieſus de ſynagoga itroiuit in domum ſymonis. Socrus autem ſymonis tebat magnis febrib⁹. Et ℟.

Vide clementiaz ſaluatoris: nec idignatiõe cõmotus nec ſcelere offenſus: nec ĩiuria uiolatus iudeam deſerint. Quin etiã in memoꝛ ĩiurie. memoꝛ clemẽtie: nuc docendo nũc liberãdo: nunc ſanando plebis coꝛda demulcet.

Et bñ ſanctus lucas uirum a ſpũ neq̃tie liberatum ante pꝛemiſit: et ſubſtituit femine ſanitatẽ. Utrũqꝫ eiꝫ ſexum dominus curatur⁹ aduenerat. Et pꝛioꝛ ſanari debuit q̃ pꝛioꝛ ſanatuseſt. Nec p̃mitti illa debuit: q̃ mobilitate magiſ ai q̃ꝫ prauitate peccauerat.

Sabbõ dñice medicĩe opa cepta ſignificãt: ut ide creatura noua icipet ubi uet⁹ creatura añ dſinit Nec ſub legẽ eẽ oĩ filiũ: ſed ſup⁹ legẽ ĩ ipõ pricipio deſignaret. nec ſolui legem ſed

adiplere ¶ Exibāt autē
demonia a multis clamātia
⁊ dicētia q̄a tu es xp̄s filius
dei. ⁊ increpans nō ſinebat
ea loqui: q̄a ſciebāt ip̄m eē
xp̄m.

Magnificet te domine
ſanctorū tuorū coſme
⁊ damiaī bt̄a ſolēnitas. q̄ ⁊
illis glāʒ ſēpiternā ⁊ opē nobiſ
ineffabili ꝓuidētia ꝯtuliſti. p

¶ Oēs q̄ habebāt
infirmos ducebant illos ad
ieſū ⁊ ſanabant

Subiectū tibi populū
q̄s dn̄e ꝓpitiatio ce-
leſtis amplificet: et tuis ſēp
faciat ſeruire mādatis. Per.

In illo tp̄e. Uenit ie
ſus ī ciuitate ſamarie
q̄ dī ſychar iuxta p̄diuʒ qd̄
dedit iacob ioſeph filio ſuo
Et rl̄.

ERat āt ibi fōs iacob
pute⁹ erat: ſʒ omnis
fōs: nō ois fōs pute⁹. Ubi ei
de tr̄a aqua manat: et uſui
p̄bet haurientibʒ fōs dicit.
Sʒ ſi ī ꝓmptu ⁊ ſupficie ſit
fōs tm̄ dr̄. Si aūt in alto et
ſupficie ſit. ita pute⁹ uocat.
ut fōtis nom̄ non amittat.

IEſus āt fatigat⁹
ex itinere ſedebat ſic
ſup fontē. hora erat q̄ſi ſex
Iā icipiūt miſteria. Non ei
fruſtra fatigat ieſus. Nō ei
fruſtra fatigat uirt⁹ dei. Nō
eiʒ fruſtra fatigat: p quē fa
tigati recreant. Non ei fru-
ſtra fatigat. quo deſerente
fatigamur: quo preſente fir
mamur.

Matigatur tamē ieſus
⁊ fatigatur ab itinere
⁊ ſedet: ⁊ iuxta puteū ſedet
⁊ hora ſexta fatigat⁹ ſedet.
Oia iſta īnuūt aliq̄d. idicar
uolūt aliq̄d. Intentos nos
faciūt: ut pulſemus horta-
tur. Ipe ergo apiat ⁊ nobis
⁊ uobis. qui dignat⁹ eſt ita
hortari ut diceret. Pulſare
⁊ apiet uobis. ¶ Aq̄
quā ego dedero: q̄ biberit

ex ea non ſiciet ineternum.

Ieiunia nr̃a q̃s domine benigno fauore proſequere: ut ſicut ab alimentis abſtinemus i corpore: ita a uicijs ieiunemus in mente. Per

Dñe ut uideo pphã es tu. pr̃es nr̃i in monte hoc adorauerunt.

Preſta q̃s op̃s deus: ut qui i tua ptectiõe confidimus: cũcta nobis aduerſantia te adiuuante uincamus. Per

In illo tp̃e. Perrexit ieſus i montem oliueti: et diluculo iterum uenit ad tẽplũ Et ℞

In montem autem oliueti. in montem fructuoſum: in montez unguenti: in montem chriſmatis. Ubi eiz decebat docere xp̃m: niſi in montẽ oliueti: Chriſti enim nomen: dictũ eſt a chriſmate. Chriſma autez grece: Latine unctio nominatur.

Deo aũt nos unxit. q̃a luctationes cõtra dyabolũz fecit. Et diluculo itez uenit ad templũ: ⁊ oĩs pp̃ls uenit ad eũ. Et ſedẽs docebat eos ⁊ nõ tenebat̃: q̃a nõdũ pati dignabatur. Nũc iam attendite ubi ab inimicis temptata ſit domini manſuetudo.

Adducunt autem illi ſcribe ⁊ phariſei mulierez in adulterio dep̃hẽſã ⁊ ſtatuerũt eam in medium et dixerunt ei. Magiſter hec mulier modo dep̃henſa eſt in adulterio. In lege autem moyſes mãdauit nobis huiuſmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? hec aũt dicebãt tẽptantes eum: ut poſſent accuſare eum.

Inclinauit ſe ieſus et ſcribebat in terra: ſi q̃s ſine pcc̃o eſt: mittat in eam lapidem

Preſta q̃s op̃s deus: ut qui ſe affligendo

carnē ab alimētis abſtinēt
ſectando iuſticiam a culpa
ieiunent. Per

HRatres. Scriptum ē
qm̄ abraā duos filioſ
habuit. vnum de ancilla et
vnū de libera. ſ; qui de an
cilla ſm̄ carnē natus eſt. q̄
aūt de libera p repromiſſio
nem q̄ ſūt p allegoriā dicta
¶ Nemo te cōdem-
nauit mulier: nemo domīe
nec ego te ꝯdemnabo. iam
āplius noli peccare.

COncede q̄s oṕs de⁹:
ut q̄ ex merito noſtre
actionis affligimur: tue grē
ꝯſolatiōe reſpiremus. Per.
¶ Ppl's
dn̄i ⁊ oueſ paſcue ei⁹. Ueīte
adoremus dn̄; ¶ Uenite

MOyſes aūt paſcebat
oues iethro cognati
ſui ſacdetis madian. Cūq;
minaſſ; greges ad īteriora
deſti: ueit ad mōtē di oreb
Apparuitq; ei dn̄s ī flāma
ignis de medio rubi. ⁊ uide
bat q͛ rubus ardebat ⁊ nō
cōbureret. Dix ergo moy-
ſes. Uadā ⁊ uidebo uiſionē
hāc magnā: q̄re nō ꝯburat
rubus. ¶ Locut⁹ ē dn̄s ad
moyſen dicens. Deſcēde ī
egyptū: dic pharaoni ut di
mittat ppl'; meū īduratum
ē cor pharaōis: nō uult di-
mittere ppl'; meū niſi ī ma
nu forti. ¶ Clamor filiorum
iſrl' ueit ad me. uidiq; affli-
ctionē eorum. ſ; ueni mittā te
ad pharaonē. Ut

CErnēs aūt dn̄s q͛ p
geret ad uidendum:
uocauit eū de medio rubi ⁊
ait. Moyſes: moyſes. Qui
rn̄dit. Adſum. At ille. Ne
appropies īq̄t huc. Solue
calciamentū de pedib; tuis
Locus ei ī quo ſtas: t̄ra ſcā
eſt. Et ait. Ego ſū ds p̄ris
tui. ds abraā;. ⁊ ds yſaac.
⁊ deus iacob. Abſconditq;
moyſes faciem ſuā: non ei;
audebat aſpicere ꝯ dn̄;.

Stetit moyſes coram pha
raone ⁊ dixit. hec dicit dn̄s
Dimitte populum meum
ut ſacrificet mihi in deſerto
¶ Dominus deus hebreo
rum miſit me ad te dicens.
Dimitte.

Cui ait dominus. Ui
di afflictiones pop̄ l'i
mei qui eſt in egypto: ⁊ cla
morez eius audiui propter
duritiam cordis eoꝝ q̄ pre-
ſūt operibus. Et ſciens do
lorez eius deſcendi ut libe-
rarem eū de manibus egyp
tioꝝ: ut educā de t̄ra illa in
terram bonam ⁊ ſpacioſaz
in terram que fluit lacte et
melle. ad loca chananei e-
thei: ⁊ amorrei. ⁊ pherezei.
⁊ euei. ⁊ iebuſei. Clamor er
go filioꝝ iſrl̄ ueit ad me
Cantemus domino: glorio
ſe enim honorificatus eſt.
equum et aſcenſorem proie
cit in mare. Adiutor et pro
tector factus eſt mihi dn̄s i
ſalutem. ¶ Dominus q̄ſi
vir pugnator. op̄s nomen
eius. Adiutor

Stabat moyſes i mō
te. nō armis ſed pre
cibus pugnaturus. Stabat
extenſis ad celū manibus:
deuoto orans affectu. Non
de t̄ra: ſed de celo auxilium
poſtulabat. Pugnabat cuȝ
hoſtibus abſens: cū exteris
ſine bello d̄certabat. ut quē
loci diuerſitas ab inimic
ſeuinxerat orationis effect
bellatorez p̄ntem hoſtibus
exhiberet. ¶ In mari vie
tue. ⁊ ſemite tue i aq̄s mul
tis. Deduxiſti ſicut oues po
pulum tuū in manu moyſi
⁊ aaron ¶ Trāſtuliſti illos
mare rubrum: et trāſuexiſti
eos p aquā nimiā. De.

Sit moyſe orante pu-
gna occulta: ſed ma-
nifeſta uictoria. Latenter di
micat: ut euidenter deuicat
Solus orat: ut multi ſaluē
tur. Stabat moyſes in mō
te iam proximus celo: iam

uicinus ſyderib⁹. Et quãto
eũ ſublimitas mõtis ex-
tulerat. tãto orõ do primũ
exhibebat. ¶ Qui pſeque
bant ppl'z tuũ dñe demerſi
ſti eos i pfundũ. Et in co
lumina nubis ductor eoꝝ
fuiſti dñe. ¶ Deduxiſti ſic
oues populum tuũ i manu
moyſi ⁊ aaron. Et

Jt moyſe orãte uicto
ria: ceſſante meſticia
potentior hoſtis efficitur:
iuſti corpore fatigato. De
ſinit iſrl' uicere moyſe deſi-
ſtente i prece: ut dũ diuerſa
ppl'is exhiberentur: orõnis
nobis potẽtia demõſtraret
Deniq3 tãdiu iſta diuerſi-
tas ualuit: q̃3diu iugis orõ
defuit. ¶ Moyſes famulus
dñi ieiunauit xl. diebz ⁊ xl.
noctib⁹. Ut legẽ dñi meret
accipere ¶ Aſcẽdẽs moyſes
i montẽ ſynay ad dñz: fuit
ibi xl. diebz ⁊ xl. noctibus.
Ut le.

In illo t: Abijt ieſus
trãſmare galilee. qđ ẽ tybe
riadis. ⁊ ſeq̃bat eũ mltitu-
do magna: q̃a uidebãt ſig̃
q̃ faciebat ſup his q̃ ifirma
bant. Et ℟

Miracl'a q̃ fecit dñs nr̃
Jeſus xp̄s ſũt q̃dez di
uina opa ⁊ ad ĩtelligenduz
deũ đ uiſibilibz admonent
humanã mentẽ. Qr ei ille
non ẽ talis ſubere: q̃ uideri
ocl'is poſſit: ⁊ miracl'a eius
q̃b⁹ totũ mũduz regit. uni-
uerſãq3 creaturã admiſtrat
aſſiduitate uiluerunt: ita ut
pene neõ dignetur attẽdere
opera dei mira ⁊ ſtupẽda i
quolibet ſeĩs grano.
Splẽdida fcã ẽ facies moy
ſi dũ reſpiceret i eũ dñs Ui
dẽtes ſeiores claritatẽ uult⁹
ei⁹ admirãtes timuerũt ualđ
¶ Cũq3 deſcẽdiſſz đ mõte
ſynay portabat duas tabu
las teſtionij: ignorãs q cor
nuta eẽt faciez ei⁹: ex ↄſor-
tio ſmois dei. Ui

Secundum ipaz⁹ ſuaz

miraꝫ ſuauit ſibi q̄dam que
faceret oportuno tp̄e p̄ter
uſitatuꝫ curſū: ordinēqꝫ na
ture: ut nō maiora ſed īſoli
ta ſtuperēt: q̄b⁹ quotidiana
uiluerīt. Maius eī miracl'm
eſt: gubernatio toti⁹ mūdi:
q̄ꝫ ſaturatio quiqꝫ milium
hominū d̄ q̄nqꝫ panib⁹ Et
tn̄ hoc neō mirat̄. Illud mi
rant̄ hoīes: nō q̄a mai⁹ eſt.
ſꝫ q̄a raꝝ ē. ¶ Ecce mitto
angelū q̄ p̄cedat te et cuſto
diat ſēp. Obſua ⁊ audi vo
ceꝫ meā: et īimicus ero īimi
cis tuis: et affligētes te affli
gaꝫ: ⁊ p̄cedet te angl'ꝰ m̄s.
¶ Iſrael ſi me audieris: nō
erit ī te d̄s recens: neqꝫ ado
rabis deum alienuꝫ. ego eī
dn̄s. Obſ.

Quis eiꝫ et nūc paſcit
vniuerſū mūduꝫ: niſi
ille q̄ de paucis granis ſege
tes erat. Fec̄ ergo quō de⁹
Unde eī multiplicat d̄ pau
cis granis ſegetes: inde in
manibus ſuis multiplicauit
q̄nqꝫ panes. Poteſtas eniꝫ
erat ī manib⁹ xp̄i. Panes āt
illi q̄nqꝫ q̄ſi ſeīa erāt. nō q̄
dē t̄re mandata: ſed ab eo q̄
t̄rā fecit multiplicata.
Attēdite pp̄le m̄s legē meā
Inclinate aurē u̅raꝫ ī v̄ba o-
ris mei ¶ Aperiā ī p̄abolis
os meum: loquar p̄poſitio
nes ab initio ſcl'i. In.
Uos q̄ trāſituri eſtis iorda
nē edificate altare dn̄o. De
lapidibꝫ quos ferrū nō teti
git. ⁊ offerte ſup illud holo
cauſta et hoſtias pacificas
do uro. ¶ Cūqꝫ itraueritis
t̄rā quā dn̄s daturus ē uo-
bis: edificate ibi altare dn̄o
De. ¶ Audi iſrl' p̄cepta
dn̄i: ⁊ ea ī corde tuo quaſi ī
libro ſcribe. Et dabo tibi
t̄rā fluentē lac ⁊ mel.
Obſerua igit̄ ⁊ audi uocem
meā. ⁊ inimicus ero īimicis
tuis. Et da. ¶ Sicut fui cū
moyſe ita ero tecū dicit do
minus. Confortare et eſto
robuſtus: itroduces popl'm

meũ ad terrã lacte et melle
manantem. ¶ Noli timere
quoniam tecum ſuȝ. ad q̃-
cũq; pceteris nõ dimittam
te neq; derelinquam. Con.
¶ Adduxi uos p deſertum
quadragita annis ego dñs
nõ ſunt attrita veſtimenta
ueſtra. Manna de celo plui
uobis ⁊ obliti eſtis me dicit
dñs. ¶ Ego eduxi uos de
tra egypti: ⁊ de domo ſui-
tutis liberaui uos. Mãna.
¶ Tũc acceptabis
ſacrificiuȝ iuſticie: ſi auertis
facieȝ tuam a peccatis meiſ
¶ Miſerere.
Bonum eſt ſpare i dño: q̃3
ſpare i pricipibus.
Benedicat nos deus deus
noſter: benedicat nos deus
¶ Potens es domine eri-
pere nos de manu forti. li-
berate nos de⁹ noſter.
Reges terre ⁊ oẽs ppl'i lau
date deũ. ¶ Fratreſ
ſcriptũ eſt. ¶ Cum ſub
leuaſſȝ oculoſ ieſuſ ⁊ uidiſſȝ
maxiaȝ mĺtitudieȝ ueientẽ
ad ſe: dixit ad philippum.
Uñ ememus panes ut mã-
ducent hi. hoc autẽ dicebat
temptans eũ: ipe eiȝ ſciebat
q̃d eſſet facturus
Concede q̃s
Accepit ergo ieſus panes:
⁊ cũ grãs egiſſet diſtribuit
diſcũbentibus.
De quiq; panibȝ ⁊ duobȝ
piſcibus ſaciauit dñs q̃nq;
milia hominũ. ¶ Frẽs.
ſcriptum eſt.
Saciauit dñs quinq; milia
hominũ de q̃nq; panibus ⁊
duob⁹ piſcibus
Letare ſterilis que nõ
paris. erũpe et clama
que non parturis: q̃a multi
filij deſerte: magis q̃3 eius
que habet virum
Illi ergo hoĩes cũ uidiſſent
q̃ fecerat ieſus ſignũ intra
ſe dicebant quia hic eſt uere
propheta qui uenturus eſt
in mũdum
Itaq; frẽs nõ ſumus

ancille filij: ſed libere. qua
libertate xp̄s nos liberauit
¶ Dixit dn̄s
Scriptum eſt
Subijt ergo ī montē ieſus
⁊ ibi ſedebat cum diſcipulis
ſuis. ¶ Concede
In illꝰ t.
Prope erat paſca iu
deoꝝ: ⁊ aſcendi ieſus ieroſo
lilimam. Et iuenit in tēplo
vendentes oues et boues.
Et R.
Quid audiuimus frēs
Ecce templū illud fi
gura adhuc erat ⁊ eiecit i de
dn̄s oēs qui ſua querebant
qui ad nundinas uenerant.
Et q̄ illi uendebant: Illa
q̄ opus habebant hoīes in
ſacrificijs illiꝰ tp̄is.
Nouit eiꝫ caritas uīa
q̄ ſacrificia illi pplo
pꝛo eius carnalitate ⁊ cord
adhuc lapideo talia data ſt
quibus teneret ne in ydola
defflueret: et ymolabant ibi
ſacrificia oues et boues: et

columbas. Noſtis quia le
giſtis. Non ergo magnuꝫ
peccatum ſi hoc uendebant
in templo. quod emebatur
ut offerretur in templo. et
tn̄ eiecit inde illos
Quid ſi ibi ebrioſos in
ueniret. quid faceret
dominus: ſi uendentes ea q̄
licita ſunt ⁊ contra iuſticiaꝫ
non ſunt eiecit: Que enim
honeſte emuntur: nō illicite
uenduntur. Expulit tamen
et non eſt paſſus domū ora
tionis fieri domum nego
ciationis. Si negociationis
domus: non debet fieri do
mus dei. potationis debet
fieri. ¶ Auferte
iſta hinc dicit dominus: ⁊
nolite facere domuꝫ patris
mei domū negociatiōis
Preſta qs oīps deus:
ut obſeruationes ſa
cras annua deuotione reco
lentes: ⁊ corpoꝛe tibi place
amus ⁊ mēte. Per.
Soluite templum hoc dicit

dn̄s. ⁊ p⁹ triduū reedifica-
bo illud. hoc āt dicebat de
tēplo corporis ſui

DEprecationes nr̄as q̄s
dn̄e benign⁹ exaudi:
⁊ q̇bus ſupplicandi preſtas
effectus: tribue defenſionis
auxilium. Per

IN illo tp̄e. Jam die
feſto mediante aſcen
dit ieſus i tēplū: et docebat
⁊ admirabant̄ iudei. Et ℞.

ILle qui latebat doce
bat: ⁊ palā loq̄bat̄: ⁊
nō tenebat̄. Jllud eiꝫ ut late
ret erat cū exēpli: hoc ptā-
tis. Sꝫ cū doceret mirabāt̄
iudei. Oēs q̇deꝫ q̄ꝫ rū arbi-
tror mirabant̄: ſꝫ n̄ oēs cō
uertebant̄. Et unde admi-
ratio: Qr multi nouerant
ubi nat⁹: q̄ꝫadmoduꝫ fuerit
educatus.

CUnq̄ꝫ eū uiderāt di-
ſcēte lr̄as. Audiebāt
aūt d lege diſputateꝫ: legis
teſtionia pferentem. q̇ neō
poſſat pferre niſi legiſſꝫ: ne
mo niſi legere lr̄as didiciſſꝫ
Et iō mirabant̄. Eoꝝ autē
admiratio mgr̄a fcā ē inſi-
nuāde alti⁹ v̄itatis occaſio.

EX eoꝝ q̇ppe
admiratione et v̄bis
dixit dn̄s aliq̇d pfūdū: di-
ligenti⁹ īſpici: ⁊ diſcuti di-
gnū. pp qđ itentā facio ca-
ritatē ur̄aꝫ. nō ſolū ad audi
endū p uobis: ſꝫ ēt ad orā-
dū p nobis. Quid igr̄ dn̄s
reſpōdit eis admirātibus:
Quō ſciret lr̄as q̄s nō di-
dicerat: Mea doctrina iq̇t
nō ē mea: ſꝫ ei⁹ q̇ miſit me.

¶ Quid me q̄ritis i
fficere hoīem q̇ v̄a locutus
ſum uobis.

SAcre nobis q̄s dn̄e
obſuationis ieiunia
⁊ pie cōuerſatiōis augm̄tū:
⁊ tue ppitiatiōis cōtinuū p̄
ſtent auxiliū. p.

Nemo i eū miſit manū: q̇a
nūdū uenerat hora ei⁹

MIſerere dn̄e pplo

tuo: et continuis tribulatio
nibus laboꝛantem ꝑpitius
ꝛeſpirare concede. Per

In ill' t.

Preteriens ieſus vi-
dit hoīez cecuꝫ a natiuitate
ꝛ īterrogauerūt eū diſcipuli
eius Rabbi quis peccauit.
hic aut parentes ei⁹ ut cec⁹
naſceret.· Et ℟

Exiens ieſus uidit ho
minē cecū: nō utcūqꝫ
cecum: ſed a natiuitate. Et
interrogauerunt eū diſcipl'i
ei⁹. Rabbi. Scitis q̄a ꝛabbi
magiſter eſt. Magiſtrum
appellabant: quia diſcere
deſiderabant. Queſtionem
quippe domino ꝓpoſue-
ꝛunt tāqꝫ mḡro. Quis pec
cauit: hic aut parentes ei⁹:
ut cecus naſceret:

Reſpōdit ieſus: Neqꝫ
hic peccauit neqꝫ pa
ꝛentes eius: ut cecus naſce-
ꝛet. Quid eſt quod dixit.·
Si nullus homo ſine pccō:
nūquid parentes huius ceci
ſine peccato erant.· Nunq̄d
ipſe uel ſine originali pccō
natus erat.· uel uiuendo ni-
hil addiderat.· An quia o-
culos clauſos hēbat. cōcupi
ſcentie minime uigilabant.

Quanta eiꝫ
mala ceci cōmittunt.
a quo malo abſtinet mens
mala: etiam oculis clauſis.
Nō poterat uidere: ſed no-
uerat cogitare. et foꝛte con
cupiſcere aliquid: quod uel
non poſſet implere. Sed in
coꝛde iudicari a nullo pōt:
niſi a coꝛdis pſcrutatoꝛe.

O Rabbi quid pecca
uit homo iſti q̄ cecus nat⁹
eſt. ꝛn̄dit ieſus ꝛ dixit. neqꝫ
hic peccauit neqꝫ parentes
ei⁹: ſꝫ ut maifeſtent opa dī
in illo.

Deus q̄ ꝛ iuſtis p̄mia
meritoꝛū: ꝛ pccōribꝫ
p ieiuniū ueniā pꝛebes: miſ
ere ſupplicibus tuis: ut ꝛea
t⁹ nr̄i ꝯfeſſio idulgētiā pci
pere ualeat delictoꝝ

Ille homo qui dicitur ieſus
lutum fecit ex ſputo et lini-
uit oculos meos : et mo-
do video.

Pateant aures miſeri-
cordie tue domine p̄
cibus ſupplicantium : et ut
petentibus deſiderata con-
cedas: fac eos que tibi ſunt
placita poſtulare. Per

In illo tp̄re
Ibat ieſus in ciuitatē
que uocatur naym: ꝛ ibant
cum eo diſcipli eiꝰ ꝛ turba
copioſa. Et R̸

Hic locus ad
utrāqꝫ redundat gra
tiam: ut cito flecti diuinam
miam matris uidue lamen
tatione credamꝰ. eiꝰ preci-
pue q̄ unici filij uel labore ł
morte frangatur . Cui tam̄
vidue grauitatis meritum
tredaꝫ turba cōciliet

Et hāc uiduā pplo̱rū
turba ſeptaꝫ plus vi
deri eſſe q̄ꝫ feminaꝫ: que re
ſurrectioneꝫ unici adoleſcētis
filij ſui lacrimis meruit īpe
trare : eo q᷑ ſancta eccleſia
populum iuniorem a pōpa
faneris: atqꝫ a ſupremis ſe
pulchri: ſuarum reuocet ad
vitam cōtemplatione lacri-
marum. Que flere prohi-
betur eum : cui reſurrectio
debebatur.

Qui quidem mortuus
in loculo materialibus
quattuor ad ſepulchruꝫ fe-
rebatur clementis: ſed ſpeꝫ
reſurgendi habebat: quia fe
batur in ligno. Quod et ſi
nobis ante non proderat :
tamen poſtea q̄ꝫ ieſus id te
tigit: proficere cepit ad ui
tam . vt eſſet in iudicio ad
ſalutem populo per crucis
patibulum refundendam .

¶ Ibat ieſus
in ciuitatē que uocat̄ naym
et ecce defunctus efferreba-
tur filius unicus matris ſue

Preſta q̄s oḿs dś: ut
quos ieiunia votiua

caſtigant : ipſa quoqꝫ de-
uotio ſancta letificet. ut tre-
nis affectibꝫ mitigatis: faci-
liꝰ celeſtia capiamus. per
Propheta magnꝰ ſurrexit i
nobis ꝛ quia deus uiſitauit
plebem ſuam.

POpuli tui deus iſtitutor
ꝛ rector: peccata quibꝫ
impugnatur expelle ut ſep
tibi placitus et tuo munimi
ne ſit ſecurus. Per

IN illo tpře.
Erat quidam lāguens
lazarus a bethania : de ca-
ſtello marie ꝛ marthe ſoro-
rū eiꝰ. Et R̸

IN ſuperiori lectione
meminiſtis: q dominus exiit de manibus eorū
qui lapidare eum uoluerāt.
et diceſſit tranſiordanē ubi
Johannes baptizabat. Ibi
domino conſtituto infirma
batur in bethania lazarus:
quod caſtellum erat proxi-
mum ieroſolimis. Maria
autē erat q unxit dominū
unguento: et extersit pedes
eius capillis ſuis: cuius laza-
rus frater infirmabatur.

MIſerunt ergo
ſorores ad eum dicen
tes. Jam intelligimus quo
miſerunt. ubi erat dominꝰ:
quoniam abſens erat. Trā
iordanem. ſcilicet miſerūt ad
dominum: nunciantes q e-
grotaret frater earum: ut ſi
gnaretur uenire et eum ab
egritudine liberare. Ille di-
ſtulit ſanare: ut poſſet reſu-
ſcitare. Quid ergo annun-
ciauerunt ſorores eius: Do
mine ecce quem amas in-
firmatur:

NOn dixerunt ueni:
Amanti enim tan-
tūmodo nunciandum fuit.
Non auſe ſunt dicere: ibi
iube et hic fiet. Cur enim
non iſte: ſi fides illius centu
rionis inde laudatur: Hic
enim non ſum dignus ut i
tres ſub tectū meū: ſꝫ tātū
dic v̄bo ꝛ ſanabi puer me-

Nihil boꝝ iſte: ſʒ tátūmō. ecce quē amas infirmatur. Sufficit ut noueris. Non ei amas ⁊ deſeris. Sed dicet aliquis. quomodo p lazarū peccatoꝛ ſignificabatur: ⁊ a dño ſic amabatur. Audiat euʒ dicentē. Nō ueni uocare iuſtos: ſed peccatores.

¶ Lazarus amicus nr̄ doꝛmit. eamꝰ ⁊ a ſomno excitemus eum.

Deus qui ieffabilibus mūdum ꝛenouas ſacramentis: pꝛeſta q̄s: ut eccleſia tua et eťnis pꝛoficiat inſtitutis: ⁊ tempoꝛalibʒ nō deſtinatur auxilijs. Per.

¶ Domine ſi hic fuiſſes lazarꝰ nō fuiſſet moꝛtuus: ecce iam fetet quatriduanꝰ i monumento.

Da q̄s op̄s deus: ut q̄ infirmitatis nr̄e cōſcij de tua uirtute confidimus: ſub tua ſemp pietate gaudeamus. Per.

In illo tempoꝛe. Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ. Ego ſū lux mūdi. Qui ſequitur me non ambulat in tenebꝛis: ſed habebit lumē vite. Et R̸.

Quod nūc ait dominꝰ Ego ſum lux mūdi: claruʒ puto eſſe eis q̄ habent oculos: unde huius lucis participes fiant. Qui auteʒ nō habent oculos niſi in ſola carne mirantur qđ dictuʒ ē a dño ieſu xp̄o. Ego ſum lux mūdi. Et foꝛte nō deſit qui dicat apud ſemetipſuʒ. Nūq̄d foꝛte dñs xp̄s ē ſol iſte qui oꝛtu et occaſu ſuó pagit diem.

Non enim defuerunt heretici: qui iſta ſenſerunt. Manichei ſoleʒ iſtū oculis carnis uiſibilem: expoſitum publicum non tātum hominibus: ſed etiam peccatoꝛibus ad uidendum chꝛiſtum eē putauerūt. Sʒ catholice eccľie recta fides

improbat tale cōmentum:
et oyadolicam doctrinam
eſſe cognoſcit. Non ſoluz
cognoſcit credendo: ſed in
quibus poteſt conuincit di
ſputando. Lectio tercia
IMprobemus itaqꝫ
huiuſmodi errorem
quem ſancta ab inicio ana-
thematizauit eccleſia. Non
arbitremur dominum ieſuz
hunc eſſe ſolem: quem uide
mus oriri ab oriente: occi-
dere in occidente. cuius cur
ſui nox ſuccedit cuius radij
nube obumbrantur. qui cer
te de loco in locum motiōe
tranſmigrat. Non eſt hic
dominus ieſus xp̄s. Non ē
dominus xp̄s ſol factus: ſꝫ
per quē ſol factus eſt. Oia
per ipſum facta ſunt. ⁊ ſine
ipſo factum eſt nihil. Ad
luca an̄ Qui ſequitur me
nō ambulat in tenebris: ſed
hēbit lumē uite dicit dn̄s.
Jat dn̄e q̄s oratio
p grāz tuā fructuoſu̅

nr̄e deuotionis affectus: qꝛ
tūc nobis proderit ſuſcepta
ieiunia ſi tue ſint placita pi
etati. Per Ad uēs capl̄
FRatres. Xp̄s aſſiſtēs
pontifex futurorum
bonoꝝ p amplius ⁊ pfect᷒
tabernaculum non manu
factum: ideſt non huius cre
ationis. Hymnus Uexilla
regis. ℣ Eripe me dn̄e
ab hoīe malo. ℟ A uiro
iniquo eripe me. Ad cā
Ego ſum qui teſtimonium
phibeo de me ipō: et teſti-
monium phibet de me qui
miſit me pater. oratio
QUeſumus om̄ps deꝰ fa
miliam tuam ppiciꝰ
reſpice: ut te largiēte regaꝛ
ī corpore ⁊ te ſuāte cuſto-
diatꝛ ī mēte. p. Ab iſto ſab
bato uſqꝫ ad ſabbatū poſt
pent. nō fit ↄmeō. de aplis
nec d̄ btō fr̄acisco: nec ō pa
ce: neqꝫ fiūt ſuffragia ī die
bus ferialibus. Dominica
de paſſione: ad mat. Inuit

Hodie ſi uocem dñi audie-
ritis. Nolite obdurare cor
da uñra ps Uenite ſine Glía
patri. Et cum peruenitur
ad proprium locum ſilicet
Hodie ſi uocem Cantatur
totum Inuitatorium. Et
illi qui cantant Uenite. nō
reincipiunt Hodie ſi uocē.
ſed incipiunt Sicut in exa-
cerbatione. Notandum ꝙ
ad Inuitatoria ⁊ ad hymnia tā
breuia ꝙ matutinalia uſqꝫ
ad paſca nō dicitur. Glía
pñi. Sed a capite reincipi-
untur. ubi. Glía pñi debet
dici. In feſtis uero diebus
⁊ officijs ſancte marie dicit
Glía pñi Hymnus Pan-
ge lingua. Ad noct. an.
Seruite dño. cū reliqs an
Erue a framea ds animam
meā. ℟ Et d manu canis
unicam meam. Tres prie
lectiones leguntur de Iere-
mia. Lectio prima.

VErba Ieremie filij el
chie de ſacerdotibus
qui fuerūt in anatoth in ťra
beniamin. Quod factum ē
uerbum dñi ad eum: i diebꝫ
Joſie filij Amon. regis iuda
in terciodecimo anno regni
eius. Et factum eſt i diebꝫ
Joachim filij Joſie regis iu
da uſqꝫ ad conſumationem
undecimi anni ſedechie filij
Joſie regis iuda uſqꝫ ad trā
ſmigrationem ierusalem: in
menſe qnto. Et factum eſt
uerbum dñi ad me dicens.
Priuſqꝫ te formarē i utero
noui te: ⁊ anteqꝫ exires de
uulua ſanctificaui te. ⁊ pro-
phetam i gentibus dedi te.
℟ Iſti ſunt dies quos ob
ſeruare debetis tpꝛibus ſuiſ
Quarta decima die ad veſ
perum paſca domini eſt. et
i quintadecima ſolemnitatē
celebrabitis altiſſimo dño.
℣ Locutꝰ eſt dñs ad moyſē
dicens. Loquere filijs iſrael
et dices ad eos. Quarta.

ET dixi. A a. a. l ij.
domine ds. neſcio loq

quia puer ego ſum. Et dixi
dominus ad me. Noli dice
re puer ſum: quoniam ad
omnia que mittam te ibis:
et vniuerſa quecunqʒ man
dauero tibi loqueris. Ne ti
meas a facie eorum: quia
ego tecum ſum: ut eruam
te dicit dominus deus. Et
miſit dominus manum ſuā
et tetigit os meum. Et di-
xit dominus ad me. Ecce
dedi verba mea in ore tuo.
Ecce conſtitui te hodie ſup
gentes et regna: ut euellas
et deſtruas et diſperdas: et
diſſipes: et edifices et plā-
tes. Et factum eſt verbuʒ
domini ad me dicēs. Quid
tu uides Ieremia. Et dixi.
Uirgam uigilantem ego ui
deo. Et dixit dominus ad
me. Bene uidiſti: quia uigi-
labo ego ſuper uerbo meo.
¶ Multiplicati ſunt q̄
tribulant me ⁊ dicunt: non
eſt ſalus illi in deo eius. Ex
urge domine ſaluuʒ me fac
deus meꝰ. ¶ Nequādo
dicat inimicus meus pre-
ualui aduerſus euʒ. Exur.

ET factum eſt
verbum domini ſe-
cundo ad me dicens. Quid
tu vides. Et dixi. Ollam
ſuccenſam ego uideo. et fa-
ciem eius a facie aquilonis
Et dixit dominus ad me.
Ab aquilone pandetur ōne
malum ſuper omnes habi
tatores terre. Qr ecce ego
cōuocabo omnes cognatio
nes regionuʒ aquilonis ait
dominus. Et venient ⁊ po
nent unuſquiſqʒ ſoliū ſuum
in introitu portarum ieru-
ſalem et ſuper omnes mu-
ros eius in circuitu ⁊ ſuper
vniuerſas urbes iuda: et lo
quar iudicia mea cum eis.
ſuper omni malicia eorum
qui dereliquerunt me. ⁊ li-
bauerūt dijs alienis. et ado
rauerūt opus manuū ſuarū.
Tu ergo accinge lumbos
tuos. et ſurge ⁊ loquere ad

eos omnia que ego p̄cipio
tibi. Ne formides a facie
eoꝝ. Uſquequo exaltabī
ĩimic⁹ m̄s ſup me. Reſpice
⁊ exaudi me dn̄e deus me⁹:
¶ Qui tribulant me exul-
tabunt ſi motus fuero: ego
autem in miſericordia tua
ſperabo. Re.
De ore leonis. ¶ Et a
cornib⁹ vni.
SCitote fratres: quia
cuius opera q̄ſqꝫ fac
eius et filius uocatur. Und
⁊ cū iudei dixiſſent patreꝫ
ſuuꝫ eſſe abraam: audierūt
a domino ſicut modo cum
euuangelium legeretur au-
diſtis. Si filij abrae eſtis: o
pera abrae facite. Qui cuꝫ
iterum dixiſſent deuꝫ ſe ha
bere patrem: audierunt. Si
deus pater ueſter eſſet: dili
geretis utiqꝫ me. ¶ Deus
me⁹ es tu ne diſcedas a me
Quoniam tribulatio ꝓxia
eſt: et non eſt qui adiuuet.
¶ Tu autem domine ne
elongaueris auxilium tuuꝫ
a me ad defenſionem meaꝫ
aſpice. Qm̄.
HIs uerbis aptiſſime
demonſtrat: ꝙ mali
et cupidi: nec abrae: nec dei
filij ſūt. Nam cuius filij ſūt
ſequentia manifeſtant. Ait
enim. Uos ex patre dyabo
lo eſtis. Ac ſi dicat. Cur pa
trem mutatis nunc abraaꝫ
nunc deum. Ego uobis o-
ſtendam patrem ueſtrum.
Pater ueſter dyabolus eſt:
non creando: ſed decipiēdo
¶ In te iactatus ſum ex
utero d̓ ventre matris mee
de⁹ meus es tu ne diſcedas
a me. Quoniam tribulatio
proxima eſt: et non eſt qui
adiuuet. ¶ Salua me ex
ore leonis: et a cornibus
vnicorniū humilitatē meaꝫ
Quoniam.
FUgite fratres talem
patrem fugite: ſicut
ꝓphā admonet. Ait enim.
Obliuiſcere populum tuuꝫ

ꝛ domũ pr̃is tui. Populum appellat uicia atq; peccata Domũ ꝟo pr̃is dicit mũdũ in quo habitat dyabolus. Ille obliuiſcit populum ſuũ q̃ relinquit uicia ſua. Et ille obliuiſcit domuz pr̃is ſui: q̃ mũdi huius falſas diuicias contẽnit. p q̃s eũ dyabolus tenet captiuũ. Paẗ iſte non diligit filios ſuos: ſed odit. Sic amat dyabolus filios ſuos ut pdat: ſic amat gluto porcellũ ut comedat.

In proxio ẽ tribulatio mea dñe: ꝛ nõ ẽ q̃ adiuuet. ut fodiant man⁹ meas et pedes meos: libera me de ore leonis. Ut narrem nomẽ tuuz fratribus meis. ¶ Erue a framea ds aiaz meam: ꝛ de manu canis unicam meam Ut. ¶ Ne pdas cũ ipiis ds aiaz meaz. Et cũ uiris ſanguinũ uitaz meam.

In illo tp̄e. Dicebat ieſus turbis iudeoꝛuz et pꝛĩcipibus ſacerdotum. Quis ex vobis arguet me de pccõ. Si ueritatez dico quare non creditis mihi. Et ℞.

PEnſate fratres kmi mãſuetudinem dei. Relaxare peccata uenerat: ꝛ dicebat. Quis ex uobis arguet me de peccato. Nõ dedignatur ex ratione oſtẽdere ſe peccatoꝛem non eẽ: q̃ ex uirtute diuinitatis poterat inimicos iuſtificare. Sꝫ terribile eſt ualde quod ſubditur. Qui eſt ex deo ꝟba dei audit. Propťea vos non auditis: quia ex ꝺo nõ eſtis. ¶ Tota die contriſtatus ingrediebar domine quoniam anima mea cõpleta eſt illuſionibus. Et vim faciebant qui querebant animaz meam ¶ Amici mei et pꝛoximi mei aduerſũ me appꝛopinquauerunt et ſteterunt. et q̃ iuxta me erant de lõge ſteterũt. Et.

SI eiꝫ v̓ba dei audit q̇
ex deo ē: ⁊ audire v̓-
ba ei⁹ nō pōt q̇ſquis ex illo
ñ ē. intꝛoget ſe vnuſquiſqꝫ
ſi v̓ba dei ī aure coꝛdis pci
pit: ⁊ itelligit unde ſit. Ce
leſtēꝫ pꝛiam deſiderare vi-
tas iubet. carnis deſideria
ↄtemnere. a mūdi gl̓a decli
nare: aliena non appetere
ꝓpꝛia largiri. ¶ Ne auer
tas facieꝫ tuaꝫ a puero tuo
dn̄e. Qm̄ tribuloꝛ uelocit̓
exaudi me. ¶ Intende aīe
mee ⁊ libera me. ꝓpt̓ iimi-
cos meos eripe me. Qm̄.
PEnſet ergo
unuſquiſqꝫ nr̄ꝫ apud
ſe ſi hec uos dei ī coꝛdis ei⁹
aure cōualuit: ⁊ q̇a iā ex do
ſit cognoſcit. Nā ſunt non
nulli q̇ ꝑcepta dei nec aure
coꝛdis ꝑcipere dignant̓. Et
ſūt non nulli qui hec quidē
coꝛpoꝛis aure ꝑcipiunt: ſed
nullo ea mētis deſiderio cō
plectuntur. Et ſūt nōnulli
qui libent̓ v̓ba dei ſuſcipiūt
ita ēt ut ī fletibus ↄpūgant̓
ſꝫ poſt lacriaꝝ tp̄s ad iniq̇
tateꝫ redeūt. Hi ꝑfecto v̓-
ba dei nō audiūt: q̇ hoc ex-
ercere ope ↄtēnūt ¶ Quis
dabit capiti meo aquam et
oculis meis fonteꝫ lacriaꝝ.
et ploꝛabo die ac nocte: q̇a
fr̄ ꝓpiquus ſupplātauit me
Et oīs amicus fraudulent̓
īcedit ī me ¶ Fiant uie eoꝝ
tenebꝛe ⁊ lubꝛicuꝫ: ⁊ angl̓s
dn̄i ꝑſequens eos. Et.
Deus m̄s eripe me de ma-
nu pccōꝛis. ⁊ de manu cōt̄
legeꝫ agentis et iniq̇. Qm̄
tu es patiā mea ¶ De⁹ m̄s
ne elōgeris a me: in auxiliū
meum reſpice. Qm̄.
Qui cuſtodiebant animaꝫ
meam: conſilium fecerunt ī
vnum dicentes. deus dere-
liquit eum: perſequimini et
coꝑꝛehendite eum: quia nō
eſt qui liberet eū deus me⁹
ne elongeris a me. deus m̄s
in adiutoꝛium meum inten
de. ¶ Omnes amici mei

aduerſuz me cogitabant m̄
mala v̄bū̄ iniquū̄ mādaue-
rūt adū̄ſū me dicētes. Per.
¶ Pacifice loq̄bant m̄ ini-
mici mei : et in ira moleſti
erant m̄. Uidiſti dn̄e ne ſi-
leas: ne diſcedas a me.
Ego aūt cū m̄ moleſti eēnt
iduebā me cilicio: ⁊ huilia-
baz i ieiunio aiam meam.
Uidi. ¶ Adiutor et ſuſcep-
tor m̄s es tu dn̄e: ⁊ i v̄bum
tuum ſpaui. Decliate a me
maligni et ſcrutabor māda
ta dei mei. ¶ Iniquos odio
habui: ⁊ legē tuā dilexi De
di. ¶ Doceā iīquos uias
tuas ⁊ ipij ad te cōuertēt.
Libera me de ſāguinib' ds
ds ſalutis mee ¶ Domine
labia mea apies: ⁊ os meuz
ānūciabit laudē tuā. Libera
¶ Ne pdes cuz ipijs deus
aiaz meā: ⁊ cū uiris ſāguinū
uitā meā. Redie me dn̄e
Eripe me dn̄e ab hoie mā
lo: a uiro iniquo libera me.
Re. ¶ Uide domine

afflictionē meā: q̄m erec'us
eſt iīmicus me'. Miſere
¶ In tribulatione
īuocaui dn̄z: ⁊ exaudiuit me
i latitudie. ¶ Iudicaſti dn̄e
cām aie mee: defenſor vite
mee dn̄e ds meus Pople
meus quid feci tibi aut q̄d
moleſtus fui rn̄de m̄.
Nūq̄d reddit' p bono mali
q̄a foderūt foueam aie mee
¶ Frēs xp̄s aſſi.
Luſtris ſex. ¶ Eripe me
de inimicis meis deus m'.
¶ Et ab inſurgentibu
in me libera me.
Dicebat ieſus turbis iude-
orum et principibus ſacer-
dotum. qui ex deo eſt ver-
ba dei audit : propterea uos
non auditis quia ex deo nō
eſtis. ¶ Queſumus
omnipotens deus
Ego demonium non ha-
beo : ſed honorifico prem
meum dicit dominus
Xp̄e filii dei uiui. ¶ Qui
ſedes. ¶ Miſe. ¶ Xp̄e fil

Et ſic R̸ia dicuntur ſine
Glā pī. Per oēs horas
et per totam paſſionem.
Ad terciam an̄. Ego glo
riā meā nō quero ē q̄ q̄rat
ꝛ iudicet. Capitulū Frēs
R̸ia bre. Erue a framea
ds aiaꝫ meā. ℣ Et de ma
nu canis unicā meā. Deus
a.m. ℣ De ore leonis libe
ra me dn̄e R̸ Et a corib7
vnicorniū humilitatē meā.
Ad ſextam an̄ Amē amē
dico uobis ſi q̄s ſermoneꝫ
meū ſuauerit mortē nō gu
ſtabit i eťnū. Capitulum
Neq̄ p ſāguinē hyr-
coꝝ aut uituloꝝ ſꝫ p
ppriū ſāguiē itroiuit ſemľ
i ſcā eťna redēptione iuēta
R̸ De ore leonis libera me
dn̄e. ℣ Et a cornib7 vni-
corniū humilitatē meam.
Libera. De ore le. ℣ Ne
pdaſ cū ipiſ ds aiaꝫ meaꝫ
R̸ Et cū uiris ſāguinū uitā
meā. Ad ix. an̄. Tulerūt
lapides iudei ut iacerēt i eū

ieſus āt abſcōdit ſe ꝛ exiuit
de tēplo Capitulum
Et iō noui teſtamēti
mediator ē ut mor-
te itcedēte i redēptioē eaꝝ
ꝑuaricationū q̄ erāt ſub pri
ori teſtamēto. re pmiſſionē
accipiant q̄ uocati ſūt eťne
hereditatis in xp̄o ieſu dn̄o
nr̄o. R̸ Ne pdas cuꝫ ipiſ
ds aiaꝫ meā ℣ Et cū uiris
ſāguinū uitā meā. De aiaꝫ
meā. Ne per. ℣ Eripe me
dn̄e ab homiē malo R̸. A
viro iniquo eripe me. Ad
ueſ an̄. Caplm. Frēs xp̄s
hymnus Uexilla ℣ Eripe
me Ad M. an̄. Abraam
pať uř exultauit ut uideret
dieꝫ meū uidit ꝛ gauiſus ē
Orō Queſum7 ops. Hy
℣. R̸. bre. dnī ſupradicto
ordine uſq̄ ad q̄rtā feriam
maioris ebdomade. Feria
ſcda Inuitatoriū. Hodie ſi
uocē ei7 audieritis pſalm7.
Ueite Et dī p totā ebdo.
i feriali officio. ℣ Erue a

ſramea deus animaz meaz
Et de manu cais vnicā
meam .

IN illo tempore mi-
ſerūt pricipes ⁊ pha
riſei miniſtros: ut apprehē
derent ieſum .

QUomodo apprehen
derunt adhuc nolen
tem Qr non poterant app̄
hendere nolentes niſi ſūt
ut audirent docētez. Quid
docentē. Dixit ergo ieſuſ.
Adhuc modicum tempus
uobiſcum ſum : quod ergo
uultis facere facti eſtis: ſed
non modo quia nolo Qua
re adhuc nolo: quia adhuc
modicuz tempus uobiſcum
ſum. Et tunc uado ad eum
q̄ miſit me. Implere debeo
diſpenſationem meā: ⁊ ſic
puenire ad paſſionez meā.
Queritis me ⁊ nō iuenietiſ
⁊ ubi ſum ego: uos non po
teſtis uenire.

SIc iam reſurrectioēz
ſuā pdixit. Noluerūt
eīz eum agnoſcere preſētez
⁊ poſtea queſierunt eū cuz
uiderent in eum multitudiez
iā credentem. Magna ei ſi
gna facta ſunt etiaz poſtq̄z
dominus reſurrexit ⁊ aſcen
dit in celum. Tunc p diſci-
pulos fcā ſūt ſigna magna
ſed ille per illos qui et p ſe
ipz . Ipe illis q̄ppe dixerat
ſie me nihil poteſtis facere
Quando claudus ille q̄ ſe-
debat ad portam ad uocez
petri ſurrexit: et ſuis pedi-
bus ābulauit : ut homines
mirarent: ſic eos allocutus
eſt petrus: quia non in ſua
poteſtate hoc fac: ſed i uir-
tute illius quem ipi occide
rant : multi cōpuncti dixe
runt: q̄d faciemus.

VIderūt ei ſe igēti cri
mine ipietatis aſtri-
ctos qn̄ illum occiderūt: quē
uenerari ⁊ adorare debuerīt
Et hoc putabāt eſſe iexpia
bile: Magnum eniz facinꝰ
erat : cuius cōſideratō illos

faceret deſperare. Sed non
debent deſpare ꝑ quibus ī
cruce pendens dominus di
gnatus eſt orare. Dixerat
ei. Pater ignoſce illis: quia
neſciūt q̄d faciūt. Ad l'. a̅.
Miſerē mei. Cū ret'. ō pl. c̄
VEnite mittam⁹ lignū
in panez eius ꝛ erada
mus euz de ſra viuentium
ꝛ nomen eius non memo-
retur amplius. Hymn⁹.
Luſtris ℣ Eripe me de ini
micis meis deus meus. ℟
Et ab iſurgentibus in me
libera me Ad be a̅ In die
magno feſtiuitatis ſtabat ie
ſus ꝛ clamabat dicēs: ſi q̄s
ſitit ueniat ad me et bibat.
SAnctifica q̄s Orō
domie nr̄a ieiunia et
cūctoꝝ nobis indulgentiaz
propitius largire culparuz
p. Ad i. an̄. Libera me
domine ꝛ pone me iuxta te
et cuius manus uis pugnet
contra me. Capitulum
Pacē et ueni ¶ Abſolutio

FAciem meam non
auerti ab īcrepātib⁹
ꝛ ꝯſpuctib⁹ i me dn̄e d̄s au
xiliatoꝛ m̄s ꝛ iō n̄ ſū ꝯfuſuſ
Et dicitur in ferialibus die
bus uſq; ad predictaz q̄rtā
feriam cum Capl'. ifra ſcri
ptis ¶ Ad tciam antiphoā.
Iudicaſti dn̄e cāz aie mee d̄
fenſoꝛ uite mee dn̄e d̄s m̄s
DN̄e oēs q̄ te Caplz.
derelinqūt cōfūdanť
recedētes a te i t̄ra ſcribenť
q̄m dereliquerūt uenā aq̄x
uiuentiū dn̄z ¶ Ad vj. an̄.
Popule m̄s q̄ d feci tibi aut
q̄d moleſtus fui reſpōde m̄
COnfūdāť ōs Caplz
q̄ me pſequūť ꝛ non
cōfundar ego paueāt illi et
nō paueā ego: iduc ſup eos
dn̄e diē afflictiōis: ꝛ duplici
contritione contere eos do
mine deus nr̄ Ad nonā a̅
Nunquid reddiť pro bono
malū quia foderūt foueam
aie mee. ¶ Capitulum
REcordare q̄ ſteteri in

conſpectu tuo: ut loquerer ꝓ eis bonū ⁊ auerterez idignationē tuaz ab eis

TU autē dn̄e ſabaoth q̄ iudicas iuſte ⁊ probas renes: videā ultionem tuā ex eis: tibi eiz reuellaui cāz meā dn̄e ds m̄s

Eripe me dn̄e ab homine malo ¶ A uiro iīquo eripe me ¶ Si quis ſitit ueniat et bibat. ⁊ d ventre eius fluent aque uiue

DA q̄s dn̄e ppl'o tuo ſalutē mentis et corporis: ut bonis opib⁹ iherendo tua ſemp mereamur ꝓtectione defendi. Per.

¶ De ore le.

IN illo tp̄e. Ambulabat ieſus in galileam: nō eiz uolebat in iudeaz ambulare: q̄a querebant eum iudei iterficere Et ℞.

DOmin⁹ nr̄ ieſus xp̄s ds ⁊ homo: deus cuz p̄re ſemp. homo nobiſcum ex tp̄e. Non eiz quereret quod fecerat: niſi ipe qd fecerat fieri uoluiſſz. Uerum hoc mementote: ⁊ cordibz ur̄is nolite dimittere: ſic eē xp̄z hoiez factū. ut nō deſiſteret ds eē. Manens deus accepit hoiez q̄ fecit hoiez: Qn̄ ergo latuit ut hō: non potentiaz ꝑdidiſſe putand⁹ eſt: ſed exemplū infirmitati prebuiſſe.

ILle eiz qn̄ uoluit detent⁹ ē: qn̄ uoluit occiſus ē. Sz qm̄ futura erāt mēbra ei⁹ ideſt fideles eius q̄ nō haberēt illā p̄tātē quā hēbat ipe dn̄s ds nr̄. q latebat: q̄ ſe tāq̄z ne occideretur occultabat: hoc idicabat futura eē mēbra ſua. In q̄bus utiq̄z mēbris ſuis ipſe erat. Nō eiz xp̄s i capite: ⁊ nō i corpore: ſz xp̄s tot⁹ in capite ⁊ i corpore. Que ergo mēbra ei⁹: hoc ipe qd ait ipe. hoc continuo membra eius.

NAm ſi ipi non eſſent
mēbra eiꝰ nō diceret
Saulo qd me pſeqris. Nō
eiʒ ſaulus ipʒ: ſʒ mēbra eiꝰ
ideſt fideles eiꝰ i t̃ra pſeqba
tur. Noluit tam̄ dicere ſcōs
meos: poſtremo ſuos mos
honorabiliꝰ frēs meos: ſed
me hoc ē mēbra mea: qbus
ego ſū caput ad. bn̄. an̄
Tps meum nūdū aduenit.
tps aūt urʒ ſemp ē paratū.
NOſtra tibi dn̄e oro
qs ſint accepta ieiu-
nia q nos expiādo gr̄a tua
dignos efficiāt: ⁊ ad reme-
dia pducant eterna. Per.
Ad Magnificat antiphoā
Vos aſcēdite ad diē feſtum
hūc: ego aūt nō aſcēdaʒ: qa
tps meū nūdū aduēit. oro
DA nobis qs dn̄e pſe
uerātēʒ i tua uoluta
te famulatū: ut i dieb' nr̄is
et merito ⁊ numero pplus
tibi ſeruiens augeatur. p.
Feria quarta v. Ne pdas
cū ipiis ds aiaʒ meam: ℟

Et cum ui. ſan. uitam meā
Verſus ſupradicti repetun
tur in tribus diebus ſequē-
tibus ordine ſuo. Secudū
Johannem.
IN illo tp̄e fcā ſūt en
cenia ierol'is: et hyēs
erat. Et ābulabat ieſus in
tēplo i porticu ſalomonis.
Et ℟ O. ſancti augi epi.
ENceia feſtiuitas erat
dedicationis templi.
Grece ei cenon di nouum
Qn̄cūqʒ nouū aliqd fuerit
dedicatū encenia uocat̃. Jaʒ
⁊ uſus hēt hoc v̄bū: ſi quis
noua tunica iduat̃: enceiare
di. Jllū ergo diē quo tēplū
dedicatū ē: iudei ſolēnit̃ ce-
lebrabant. Jlle dies feſtus
agebat̃ cū ea q lecta ſūt: lo
cutꝰ ē dn̄s: hyes erat ⁊ ābu
labat ieſus i tēplo i porticu
ſalomonis. Lectio ſcda
CIrcūdedert eū ergo iu
dei ⁊ dixert ei. Quo
uſqʒ aias nr̄as tollis. Si tu
es xp̄s dic nobis palā. Nō

ſitatē deſiderabāt: ſ; calū
niā ꝑparabāt hyēs erat. i.
frigidi erāt. Ad illū ei ignē
diuinū accedere pigri erat.
S; accedere ē credere. Qui
credit: accedit. q̄ negat: rece
dit. Nō mouet aīa pedibꝫ
ſ; affectibus
H Rigidi erāt nō dili-
gendo caritatē: ⁊ ardebāt
nocēdi cupiditate Lōge abe
rāt et ibi erant. Nō accede
bāt credēdo: ſ; ꝑmebāt pſe
quēdo Querebāt audire a
dño: ego ſum xp̄s. Et for-
taſſe de xp̄o ſm hoīes ſapi
ebant. Predicauerūt ei pro
phete xp̄z: ſ; diuinitatē xp̄i
⁊ i ꝓphis ⁊ i ipō euuāgelio
nec heretici itelligūt: quo-
minꝰ iudei q̄z diu uelamē eſt
ſup cor eoꝝ. ¶ Oues
mee uocē meā audiūt ⁊ ego
dñs agnoſco eas.
S Anctificato hoc ieiu
nio ds̄ tuoꝝ corda fi
deliū miſerator illuſtra: ⁊ qbꝰ
deuotionis p̄ſtas effectum:
prebe ſupplicātibꝫ piū be-
nignus auditū. p.
Multa bona opa operatꝰ ſū
uobis ꝓpt qd opus uultis
me occidere.
A Deſto ſupplicatoibꝫ
nr̄is ops ds: et quibꝫ
fiduciā ſperande pietatis i
dulges: conſuete mīe tribue
benignus effectū. p.
I N illo tpr̄e rogabat
ieſū qdā phariſeus
ut māducaret cū illo Et R̸
C Ogitanti m̄ ō marie
pn̄ia flere magis libet: q̄z
aliqd dicere. Cuiꝰ eī uel ſa
xeum pectꝰ huiuſmodi pec
catricis lachrime ad exēplū
penitendi nō emoliūt. Con
ſiderauit nāq; qd fecit: ⁊ uo
luit moderari qd fecerat.
Sup cōuiuātes ingreſſa eſt
nō iuſſa uenit: inter epulas
lachrimas obtulit. Diſcite
quo dolore ardet: que flere
inter epulas non erubeſcit

HAnc vo q̄ȝ lucas pec
catriceȝ mulieres. Jo
hannes mariaȝ noīat. Illaȝ
eē mariā credimus de qua
marcus vij. demonia eiecta
fuiſſe teſtat̄. Et q̇d p vij. d
monia niſi vniuerſa uitia d
ſignant̄. Qꝛ ſeptē dieb⁹ oē
tp̄s cōpꝛehendit̄: recte ſep-
tenario numero : uniuerſi-
tas figurat̄. Septē ergo de
monia maria hnit: q̄ vni-
uerſis uitijs plena fuit

SEd ecce q̇a turpitu-
dinis ſue maculas aſ
pexit . lauanda ad fontem
mie cucurrit: cōuiuātes nō
erubuit. Nā q̇a ſemetip̄am
grauit̄ erubeſcebat itus: ni
hil eē credidit qd̓ uerecūda
retur foris. Quid ergo mi
ramur frēs mariā ueienteȝ
an dn̄ȝ ſuſcipientē: Suſci-
pienteȝ dicā an trahenteȝ:
Meli⁹ trahenteȝ ⁊ ſuſcipiē
teȝ: q̇ nimiꝝ ipe eā p miām
traxit int⁹: q̇a p māſuetudi
neȝ ſuſcepit foris.

Magiſter dic̄ tp̄s meū pro
pe ē apd̓ te facio paſcha cū
diſcipulis meis.

PReſta q̄s op̄s ds ut
dignitas cōditionis
humane p īmoderātiaȝ ſau
ciata medicinalis parſimo
nie ſtudio reformet̄. p.

Deſiderio deſideraui
hoc paſcha māducar̄ uobiſ
cū āteq̄ȝ patiar.

ESto dn̄e q̄s ꝓpitius
plebi tue : ut q̄ tibi nō pla
cent reſpuētes: tuoꝝ potiuſ
repleāt̄ delectationibȝ mā
datoꝝ. Per.

IN illo tp̄e. Colege-
rūt pōtifices et phari
ſei cōciliū et dicebant: quid
facimus q̇a hic hō multa ſi
gna fac̄. Et R℣.

POntifices ⁊ phariſei
ſibi cōſulebāt: nec ta
mē dicebāt credam⁹. Plus
eiȝ pditi hoīes cogitabant
quomodo nocerent: ut per
derent: q̄ȝ quomodo ſibi cō
ſulerent: ut perirent: ⁊ tam

timebant: ⁊ q̄ſi conſulebāt. Dicebant ei: quid faciem⁹. quia hic homo multa ſigna facit. Si dimittim⁹ eum ſic oēs credent i eum: ⁊ uenient romani ⁊ tollent nr̄z locuz ⁊ gentem.

Temporalia q̇dez p-dere timuerūt ⁊ uitā et̄nam nō cogitauerunt: ac ſic utrūq3 amiſerunt. Nā et romani poſt dn̄i paſſionez ⁊ glorificationem tulerunt eis locum: et gentem expugnando ⁊ tranſferendo. Et illud eos ſequitur qḋ alibi dictum eſt. Filij autē regni ibunt in tenebras ex̄iores. Hoc autē timuerunt: ne ſi oēs in xp̄z crederent nemo remaneret q̇ aduerſus romanos ciuitatē dei tēplūq3 defenderet: quoniā ꝯ ipſuz templū ⁊ contra ſuas pat̄nas leges doctrinaz xp̄i eē ſentiebant.

Unus aūt ex eis cayphas cū eſſz pōtifex anni illius dixit illis: Uos neſcitis q̇cq̄3 nec cogitatis quia expedit uobis ut unuſ moriatur homo pro ppl̄o ⁊ nō tota gēs pereat. Hoc aūt a ſemetipo nō dixit Sz cuz eſſet pōtifex āni illi⁹ pphetauit. Hic ēt docemur per hoīes malos prophetie ſpu futura predicere: quod tamen euuangeliſta diuino tribuit ſacramento. q̇a pontifex fuit ideſt ſūmus ſacerdos ¶ Appropīq̄bat aūt dies feſtus iudeoꝝ ⁊ q̄rebant p̄ncipes ſacerdotuz quō ieſū itēr ficerent: ſed timebāt plebez

Cordibus noſtris q̄s domine gr̄am tuam benignus īfūde: ut peccata nr̄a caſtigatione uolūtaria cohibentes tp̄ralit̄ potius macereāt q̄3 ſupplicijs dānemur eternis. p:

Principes ſacerdotum conſilium fecerunt ut ieſuz occiderent: dicebant autem nō

i die feſto ne forte tumult⁹
fiat in populo.

COncede queſumus omnipotens de⁹ ut qui protectionis tue grãm querimus liberati a malis omnibus ſecura tibi mente ſeruiamus. p.

IN illo tp̃e Dixit ieſus ad eos qui crediderũt ei iudeos. Si uos mãſeritis i ſermone meo uere diſcipuli mei eritis Et R̷.

CUm rex iuſticie ſederit in throno ſicut ſcriptura loquitur. Quis gloriabit̃ caſtum ſe habere cor: Aut quis gloriabitur mũduz ſe eſſe a peccato: Multũ nos terruit. o fratres mei dicez do: huus nõ manet i domo i eternũ. Adiungit ãt ⁊ dic̃ Filius manet i et̃nũ. Ergo ſolus in domo ſua erit xp̃s Nullus pp̃ls illi coherebit Cui erit caput ⁊ ſi non erit corpus. An forte totũ: hoc filii⁹ ⁊ caput ⁊ corpus

NOn eiz ſine cauſa terruit et ſpez dedit. Terruit ne peccatũ amaremus: ſpẽ dedit ne d pc̃i ſolutione diffideremus. Oĩs iquit qui facit peccatũ ſeruus eſt pc̃i Seruus autez nõ manet in domo in eternum. Que ergo nobis ſpes eſt: qui non ſumus abſq3 pc̃õ: Audi ſpez tuã. fili⁹ manet i et̃nũ. Si ergo filius nos liberauit tũc uere liberi erimus. Hec ſpes noſtra eſt fratres: ut a libero liberemur et liberando nos: ſuos faciat. Serui eiz eramus cupiditatis: liberati ſui efficiũr caritatis.

SIc et ap̃ls dicit vos autem fratres i libertatez uocati eſtis tamẽ ne libertatem i occaſionem carnis detis: ſed p caritatez ſuite iuicez. Nõ ergo dicat xp̃anus liber ſum: ⁊ i libertatez uocatus ſum: ſu⁹ erã: ſed redemptus ſũ. Et i ipa

redēptione liber factus ſū. Faciam quod uolo: nemo prohibeat me a uoluntate mea ſi liber ſum. Sꝫ ſi ī iſta uoluntate peccatum facis: ſeruus es peccati. Noli ergo libertate abuti ad libere peccandum. Ad bn̄. an̄. Clarifica me pater aput te metipꝫ claritate quā habui priuſq̃ mūdus fieret, orō

Proficiat q̄s domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: ut ſacris actionibus erudita: quanto maieſtati tue fit gratior: tā to dōis potioribus augeat. p Ad ueſp. Capitulum

Fratres hoc eñ ſentite in uobis qđ ī xp̄o ieſu: q̄ cū in forma dei eſſet non rapinaꝫ arbitratus eſt eſſe ſe equaleꝫ deo. hymn⁹ Uexilla regis. ℣ Eripe me Ad Ma. an̄ Pater iuſte mundus te non cognouit: ego autem noui te quia tu me miſiſti. oratio

Omnipotens ſēpiťne de⁹ qui humano generi ad imittanduꝫ humilitatis exēplum ſaluatorem noſtrum carnem ſumere et crucē ſubire feciſti: cōcede propiti⁹ ut et patiētie ipſius habere documenta: et reſurrectionis conſortia mereamur. p

Dn̄ica in palmis Inuit. Ipſi uero non cognouerūt uias meas. Quibus iuraui in ira mea: ſi introibunt in requiem meam. ps Uenit

Sed cum peruenitur ad p[...] prium locum ſilicet Ipſi [...] Chorus cantat ipſum ſicut Inuitatorium. Et illi qui cantant venite: reincipiunt Inuitatorium. Et cantatur uſq; ad quartam feriam in ferialibus diebus ſupradc̄o modo. Ieremie pphē l. j.

Videte uerbum domini Nūquid ſolitudo factus ſum iſraeli: aut ťra ſerotina? Quare ergo dix̄ ppl's me⁹ receſſimus: nō ueniem⁹ ul[...]

ad te. Nūqd obliuiſcitur v̄
go ornamenti ſui ⁊ ſponſa
facie pectoralis ſui. Popu-
lus v̄o meus oblitus ē meí
diebus inumeris. Quid ni
teris bonaꝫ oñdere uiā tuā
ad querandam dilectionē:
que inſup et malicias tuas
docuiſti uias tuas et malis
tuis iuentus ē ſāguis aiarū
paupeꝝ et inocentium.
Jn die qua inuocaui te dñe
dixiſti noli timere. Judica
ſti cauſam meam et libera-
ſti me deus meus. ¶ Jn
die tribulationis mee cla-
maui ad te quia exaudiſti
me. Judicaſti.

NOn in foſſis inue
ni eos: ſed in ō-
nibus que ſupra
memoraui. Et dixiſti: abſꝫ
peccato et innocens ego ſū
et propterea auertatur fu
ror tuus a me. Ecce ego iu
dicio contendam tecum: eo
ꝙ dixeris non peccaui: q̄ꝫ
uilis facta es nimis iterans
uias tuas. Et ab egypto
confunderis: ſicut confuſa
es ab aſſur. Nam ⁊ ab iſta
egredieris: ⁊ manus tue erīt
ſuper caput tuum: quoniaꝫ
obtriuit dominus confiden
tiam tuam. Et nihil habe-
bis proſperum. ¶ Fratres
mei elongauerunt a me et
noti mei. Quaſi alieni rece
ſſerunt a me. ¶ Dereliq̄-
runt me proximi mei ⁊ qui
me nouerunt. Quaſi.

VUlgo dei. Si di-
miſerit uir uxoreꝫ
ſuam: et recedens
ab eo duxerit uirum alterū
nunquid reuertetur ad eam
ultra? Nūqd ñ poluta ⁊ cō
taminata erit mulier illa?
Tu āt fornicata es cū ama-
torib' mltis tñ reūter ad me
dic dñs ⁊ ego ſuſcipiā te dic
dñs. Leua oculos tuos i di
rectū ⁊ uide ubi nūc pſtra-
ta ſis. Attēde dñe ad me ⁊
audi uoces adūſarioꝝ meoꝝ
Nūqd reddī p bō mlꝫ, qr

foderũt foueã aĩe mee.
Recordare q ſteterim ĩ cõ
ſpectu tuo: ut loquerer pro
eis bonum ⁊ aũterez indi-
gnationem tuam ab eis.
Nunquid.
SCripturã quidem
hebraici exitus ⁊ v̄
ba miſterij fratreſ
cariſſimi audiſtis: quomõ
agnus immolatus eſt: et
quomodo plebs ſaluata ē:
et quomodo pharao p mi
ſterium uerberatus eſt. In
telligite dilectiſſimi quem-
admodum ſit nouum ac ue
tus temporale et eternum:
corruptibile et incorruptũ:
mortale ⁊ imortale paſcha
le miſterium. ¶ Conclulit
uias meas inimicus inſidia
tor factus eſt mihi ſicut leo
in abſcondito repleuit et in
ebriauit me amaritudine d̄
derunt in lacum mortis ui-
tam meam et poſuerunt la
pidem contra me. Uide do
mine iniquitates illorum ⁊

iudica cãz aĩe mee defenſor
uite mee Factꝰ ſũ i deriſuz
omni populo meo canticũ
eoꝝ tota die. Uide
MEtus quidez ſcḋm
legem: nouum aũt
ſecundum uerbũm. Tp̄ale
p exemplum eťnuz p grãz
Corruptibile p uictimam
pecudis incorruptibile ppť
domini uitam aMortale p
pter ſepulturam. imortale
propter reſurrectionē. Ue-
tus quidem eſt lex. Nouz
autem eſt uerbum. Tp̄ale
exemplar ſz ſempiťna grã.
Corruptibilis ouis: icorru
ptibilis dominus: nõ cõmi
nutus eſt ut agnus ſz reſu-
ſcitatus ut deus. Salui
me fac deus quoniam itra
uerũt aque uſq3 ad animaz
meaz ne auertas faciẽ tuaz
a me. Qm̄ tribulor exaudi
me deus meus. ¶ Intende
anime mee et libera eam
propter inimicos meos eri
pe me. Quoniaz.

Et enim ut ouis ad
uictimam ductus ē
ſed non erat ouis :
⁊ ſicut agnus ſine uoce: ſed
nō erat agnus. Illa in figu
ra fiebant. Hec uerius re-
periuntur . Pro agno ⁊ ei
deus factus eſt: et pro pecu
de homo. Homo autē xp̄s
in quo capiunt oīa. Iſayas
autē dicit ſicut ouis ad oc
ciſionem ductus eſt: ⁊ ſicut
agnus coram tondante ſe
ſine uoce : ſic non apuit os
ſuum. In humilitate iudiciū
eius ſublatum eſt. Genera
tionem eius quis enarrabit
¶ Noli mihi eſſe domine
alienus: parce mihi domine
in die mala confundantur
omnes q̄ me perſequūtur .
Et non confundar ego
Confundantur omnes inimi
ci mei qui querunt animā
meam. Et.

In illo tpr̄e Cum ap
propinquaſſet ieſus
ieroſolis ⁊ ueniſſ; betphage
ad montem oliueti . Tunc
miſit duos ex diſcipul' ſuis
dicens eis. Ite in caſtellum
quod contra uos eſt ⁊ ſta-
tim inuenietis aſinam alli-
gatam et pullum cum ea ſol
uite ⁊ adducite mihi. Et R̷

¶ Pulchre āt relictis iu
deis habitaturus in affecti
bus gentium templum do
mini aſcendit . Hoc enim
templum eſt uerum: ī quo
non littera ſed ſpiritu do-
minus adoratur . Hoc dei
templum eſt : quod fidei ſe
ries: non lapidum ſtructa
fundauit. Deſeruntur ergo
qui adorant: eligunt q̄ ama
turi erant. Et ideo ad mon
tē uenit oliueti: ut nouelas
oliuas ī ſublimi v̄tute plāta
ret: quoꝝ mī ē illa q̄ ſurſū
ē ierl'z. ¶ Dn̄s mecū ē tā-
q̄z bellator fortis ppea pſe
cuti ſūt me ⁊ ītelligere nō po
tuerūt dn̄e pbaſ renes ⁊ cor-
da. Tibi reuelaui cāz meā

Uidiſti domine iniquitates eorū aduerſum me: iudica iudiciū meum. Tibi ꝛc.

In hoc monte eſt ille celeſtis agricola: ut plantati oēs in domo domini poſſint ueraciter dicere ꝛc. Ego ſicͣ oliua fructifica ui in domo domini. Et foꝛtaſſe ip̄e mōs xp̄ſ ē. Quis enim alius tales fructu᷒ ferrēt olearum non cōueſcētium ubertate bacarum: ſꝫ ſpiritus plenitudine gētiuꝫ fecundarum. ¶ Dixerūt impij apud ſe non recte cogitantes circūueniam᷒ iuſtū quoniam contrarius eſt operibus noſtris: pꝛomittit ſe ſcientiam dei habere: filium dei ſe nominat et gloriatur patrem ſe habere dū Uideamus ſi ſmones illius ueri ſunt et ſi eſt uere filius dei liberet eum de manibꝫ noſtris: moꝛte turpiſſima condānemus eum. ¶ Tanq̄ꝫ nugaces extimati ſumus ab illo et abſtinet ſe a vijs nr̄is: tanq̄ꝫ ab immundicijs et pꝛofert nouiſſima iuſtoꝝ Uideamus.

Ipſe eſt per quem aſcendimus et ad quem aſcēdimus. Ip̄e eſt ianua: ip̄e eſt uia et q̄ aperit ⁊ qui pulſatur ab ingꝛedientibus et ab egꝛedientibus adoꝛatur. Ergo in caſtello erat et ligat᷒ erat pullus cum aſina non poterat ſolui niſi iuſſu domi. Soluit eum manus ap̄lica Talis actus: talis uita: talis gratia. Eſto talis ut tu poſſis ligatos ſoluere.

Circundederunt me uiri m̄daces ſine cauſa flagellis ceciderunt me. Sed tu domine defenſoꝛ uindica me. Quoniaꝫ tribulatio pꝛoxima eſt: et non eſt qui adiuuet. Sed tu.

Domine deus auxiliatoꝛ meus et ideo non ſum confuſus. ¶ Miſerere.

Circundantes circundederūt me et in nomine domini ui dicabor in eis. ¶ Cōfitei
¶ Judica causam meā defende quia potens es Deus deus ¶ Cuz angel' ꝛ pueris fideles inueniamur triūphatori mortis clamā tes osanna in excelsis
Bene. ¶ Confundantur qui me persequuntur et nō confundar ego domine de' meus ¶ Lau.
Fratres hoc enim.
Lustris sex. ¶ Eripe me de inimicis meis deus me' ¶ Et ab insurgentibus ī me libera me.
Turba multa que conuene rat ad diem festum clama bat domino: benedictus q̄ uenit in nomine domini o sanna in excelsis.
Omipotens sēpiterne de'.
¶ Pueri hebreorū tollentes ramos oliuarum obuiauerunt domino cla mantes et dicentes osanna in excelsis. ¶ Pueri uestimenta prosternebant ī uia et clamabant dicentes osanna filio dauid bn̄dict' qui uenit ī nomine domini
¶ Fratres hoc ei
Tibi reuelaui causam meā domine defensor uite mee dn̄e deus meus
Humiliauit semetipm factus obediens usq; ad mortez: mortē āt crucis propter quod et deus exal tauit illum: et donauit illi nomen quod est super ōne nomen. ¶ Inuocabo nomen tuum domine ne a uertas faciem tuam a cla more meo.
In nomine iesu om ne genu flectatur: celestium terrestriū et infernorum et omnis lin gua confiteatur: quia domi nus noster iesus xp̄s in glo ria est dei patris.
Dixit dominus
Fratres hoc enim.

Eripe me dñe ab hoie mł'o
¶ A uiro iiquo e.m.
Scriptuz eſt eiz pcuciaz paſtorem: ⁊ diſpgentur oues gregis: Poſtq̃z aũt refrexero precedam uos i galileaz ibi me uidebitis dicit dñs.
¶ Oṗs ſempitne
¶ Iṗi ℣o.
Uenite ¶ Uſq̃z ad cenaz dñi
Dñs deffenſor
IN illo tempore ante ſex dies paſce uenit ieſus bethaniam ubi fuerat lazarus mortuus quē ſuſcitauit ieſus Et ℟.
NE putarent hoies fantaſma eſſe factum quia mortuus refrexit. Lazarus unus erat ď recunbentibus. Uiuebat: loquebatur: epulabatur: ueritas oſtendebatur: ifidelitas iudeorum confundebatur. Diſcunbebat ergo domin⁹ cum lazaro et ceteris. Miniſtrabat martha una ex ſororibus lazari ¶ Uiri impij dixerunt opprimamus uirum iuſtum iuſte et deglutiamus eum tãq̃z infernus diuum auferamus memoriam illius de terra ⁊ de ſpolijs eius ſortez mittam⁹ inter nos. Iṗi enim hoicide theſaurizauerunt ſibi mala inſipientes: et maligni oderunt ſapientiam ⁊ rei facti ſunt in cogitationibus ſuis
¶ Hec cogitauerunt ⁊ errauerunt: et excecauit illos malicia eoꝝ. Iṗi
MAria uero altera ſoror lazari accepit libraz unguenti nardi piſtici precioſi: ⁊ unxit pedes ei⁹: et domus impleta eſt ex odore unguenti. Factum audiuimus. Requiramus miſterium. Queeunq̃z anima fidelis uis eſſe cum maria: unge pedes domini precioſo unguento. Unguentum illud iuſticia fuit. Ideo libra fuit. ¶ Opprobriũ fa

ſum nimis inimicis meis
uiderunt me: et mouerunt
capita ſua. Adiuua me dn̄e
deus meus. ¶ Locuti ſunt
aduerſum me lingua dolo-
ſa et ſermonibus odij cir-
cundederūt me. Adiu.

ERat autem unguētū
nardi piſtici precioſi.
Quod ait piſtici locum ali
quem credere debemus.
Unde hoc erat unguentū
precioſum: Nec tamen hoc
uacat a ſacramēto: optime
conſonat. Piſtis grece dicit
fides. Querebas operari
iuſticiam: iuſtus ex fide uiuit
Unge pedes ieſu beneuiuē
do. dominica ſectare ueſti-
gia: capillis terge. Si habeſ
ſuperflua da pauperibus: et
dn̄i pedes terſiſti. Inſur
rexerūt i me uiri iniq̄ abſq̄
miſericordia q̄ſierūt me in-
terficere et nō ppecerunt in
faciem meā ſpuere et lāceis
ſuis uulnerauerūt me: et cō
cuſſa ſunt omnia oſſa mea

Ego aūt exiſtimabam me
tāq̄ mortuū ſup terā.
Effuderūt furorem ſuū in
me fremuerunt contra me
dentibus ſuis. Ego autē.
¶ Faciem meā nō
auerti ab increpantibus et
conſpuentibus i me.
¶ Framea
ſuſcitare aduerſus eos: qui
diſpergunt gregem meū.
¶ Appenderunt merce
dem meam triginta argen
teis quibus appreciatus ſū
ab eis. ¶ Inundauerunt
aque ſuper caput meum di
xi perij: inuocabo nom̄ tuū
domine deus. ¶ Labia
inſurgentium et cogitatio-
nes eorum in te domine
¶ Clarifica me pat
apud temetipſum claritate
quam habui priuſq̄ mūd'
fieret.

DA q̄s oр̄s ds ut q̄ i tot
aduēſis ex nr̄a īfirmita
te dficim' ītcedēte unigeni
ti filij tui paſſiōe reſpirem'

Per eūdē. Ad veſp. an͞ .
Inclinauit dominus Cum
reliquis pſalmis . Dilexi
Cum reliquis . Capitulū
Tu aūt. Hym⁹ Uexilla .
℣ Eripe me dn̄e ab homie
malo ℟ A uiro iīquo eripe
me Ad magnificat an͞ .
Non haberes ī me ptātē
niſi deſup tibi datū fuiſſet.
Adiuua nos ds̄ oro
ſalutaris nr̄: ꝛ ad be
neficia recolenda q̄bus nos
īſtaurare dignat⁹ es tribue
uenire gaudentes . Per
Notandū q̄ ſi feſtū nouē
lectionū accidat ī hac feria
vel duabus ſequētibus: an͞
ſuidum omittunt' hyſtoria vo
ſcde ferie ī terciā: Et tercie
trāſferuntur in quartam .
Feria tercia . Sermo ſācti
augi epi : Lectio prima.
DE dn̄o ſaluatore no
ſtro frēs dilectiſſimi
ante multa tpꝛa ꝓbātum
eſt. Aſcendit ſicut vgultū
ꝛ ſicut radix de t̄ra ſitienti.

Quare ut radix. Ideo quia
non eſt illi ſpecies nec decor
Paſſus eſt humiliatus eſt:
conſputus eſt: nō habebat
ſpēc. hō apparebat cū de⁹
eſſet. Sed quomodo radix
non eſt pulchra : ſed intus
habet viz pulchritudīs ſue
℟ Cōtumelias ꝛ terrores
paſſus ſum ab eis q̄ erant
pacifici mei ꝛ cuſtodientes
latus meum dicentes: decī
piamus eum ꝛ preualeam⁹
illi. ſed tu domine mecū es
tāq̄ bellator fortis. Cadāt
in opprobrium ſempiternū
ut uideam vindictam ī eis:
quia tibi reuelaui cauſā me
am ℣ Judica domine cau
ſam anime mee redemptor
uite mee . Cadant Lc ij.
ATtendite fratres
mei videte miſe
ricordiam dei : at
tendentes arborem pul
chrā amenam folijs viren
tem : fructibus opulentam
Laudas: delectatq̄ aliquid

de fructibus eius capere :
ſub umbra eius ſedere : et
requieſcere ab eſtu: Laudas
illam totam pulchritudinē.
Si radix oſtendatur tibi .
nulla pulchritudo in ea eſt
Noli contemnere quod ab
iectuꝫ eſt inde proceſſit qđ
miraris . ut radix ſit in t̃ra
ſitienti . ¶Deus iſrael ꝑ
pter te ſuſtinui opprobriū
operui reuerentia faciē me
am extraneus factus ſum
fratribus meis et hoſpes fi
lijs matris me . Quoniā
zelus domus tue comedit
me. ¶Intende anime mee
et libera eam propter ini-
micos meos eripe me Qm̄
zelus .

Atendite modo cla
ritatem arboris: cre
uit eccl'ia crediderunt gen-
tes: uicti ſunt principes t̃re
ſub nomine xpi : ut eſſent
uictores in orbem terraꝝ :
poſitum ē collum ſub iugo
xpi. Perſequebantur auteꝫ
chriſtianos propter ydola:
perſequuntur ydola propt̃
xp̄m. ¶Sinagoga popu
lorum circundederunt me.
et non reddidi retribuētibꝫ
mihi mala ¶Conſumetur
domine nequitia peccatorū
et diriges iuſtuꝫ . ¶Judica
me domine ſecundum iuſti
ciam meam et ſecundum in
nocentiam meam ſup me .
Cō. ¶Uide
domine ⁊ conſidera quoniā
tribulor . uelociter exaudi
me. ¶Diſcerne
cauſaꝫ meaꝫ domine ab ho
mine iniquo ⁊ doloſo eripe
me. ¶Dum tribularer
clamaui ad dominū de uen
tre iferi et exaudiuit me
Dn̄e uim patior reſpōd ꝑ
me . q̃a neſcio q̃d dicā īimi
cis meis ¶Dixer̄t ipſi op
primam᷒ uiꝝ iuſtū: qm̄ ꝯri᷒
ē opib᷒ nr̄is ¶Ante diē
feſtū paſce ſciēs ieſus q̃a ue
nit eius hora cum dilexiſſʒ
ſuos ī fine dilexit eos

OMnipotēs ſempiťnē
dēs da nobis ita do-
minice paſſionis ſacrameta
pagere: ut idulgētiā pcipeř
mereamur. Per.
In domū dñi ¶ Letatus.
¶ Ptātem
habeo ponēdi aiaꝫ meam
ꝛ iteꝝ ſumendi eā.
TUa nos miſericors deꝰ
gr̄a ꝛ ab oi ſubreptio
ne uetuſtatis expurget ꝛ ca
paces ſancte nouitatis effi-
ciat. p.
NEgimus q̇a xp̄s pec
cata nr̄a portat et ꝑ
nobis dolet. Doles ergo
dñe nō tua ſed nr̄a uulnera
nō tuā morteꝫ ſꝫ nr̄aꝫ ifir-
mitatem. Et nos exiſtima
uimꝰ te eſſe i doloribus cū
tu nō propť te. ſꝫ ꝑpť me
doleres. Infirmatꝰ ei es. ſꝫ
ꝑpť pccā nr̄a. Nō quia tibi
illa ifirmitas erat ex patre
aſſūpta. ſꝫ ꝑ me ſuſcepta:
q̇a nihil ꝓderat ut eruditio
pacis nr̄e eſſet i te. ꝛ ī liuorē
tuo uulnera nr̄a ſanares
Locuti ſūt aduerſuꝫ me lin
gua doloſa ꝛ ſmonibꝰ odij
circūdederūt me pro eo ut
diligerent me detrahebant
mihi. Ego aūt orabam: ꝛ
exaudiſti me dñe deus meꝰ
¶ Et poſuerūt aduerſum
me mala pro bonis ꝛ odiū
ꝑ dilectione mea. Ego aūt
SEd q̇d miꝝ ſi ꝑ
oibus doluit: qui ꝑ
uno fleuit. Quid mirū ſi
mortuus pro oibꝰ redijt.
qui lazarum reſuſcitaturus
illacrimatur. Sed et ibi pie
ſororis lachrimis cōmouet
quia mentem humanaꝫ tā
gebat et hic alto aperitur
affectu. Ut quia i carne ſua
peccata nr̄a pimebat morte
quoqꝫ anime noſtre. ſue aie
meror aboleret. ¶ Frēs
mei.
ET fortaſſe ideo ťſtis
eſt. q̇a poſt ad lapſū
tali tranſitu nobis erat de
hoc ſeculo recedendum. ut

mori eēt neceſſe. De⁹ autē
mortē nō fec nec delectat̄ i
pditione uiuoꝝ ⁊ iō faſtidit
qđ ipe non fec. Deniqꝫ ait
trāſfert a me calicē iſtū q̄ſi
hō mortē recuſās : q̄i de⁹
ſn̄iaꝫ ſuam ꝑuās. Oportet
eiꝫ nos mori ſecđo: ut reſur
gam⁹ đo ut ux̄ diuinā ſn̄iā
lex mˡedictiois īſoluto ēt ē
re limi nat̄e fine ſoluat̄. ℟.
Attēde dn̄e. Reqre ſup̄ in
dnica pxie. Ad lau. ⁊ p ho
ras an. Libera me đ ſan-
guinib; đs đs me⁹ ⁊ exul-
tabit ligua mea iuſticiā tuā
pſ feriales an. Cōtumelias
⁊ tˢrores paſſus ſū ab eis: ⁊
dn̄s mecū ē : tāqꝫ bellator
fortis an. Ipi đo i uanuꝫ
q̄ſierūt aiaꝫ meā itroibūt i
iferiora tre. an. Oēs iimi
ci mei audierūt malū meuꝫ
dn̄e letati ſūt qm̄ tu feciſti.
an. Alliga dn̄e i uiculis na
tiones gentiū ⁊ reges earū
i cōpedib⁹. Ad bn̄. anti.
Simom dormis:nō potui
ſti una hora uigilare mecū.

Preſta q̄s ops đs oīo
ut q̄ nr̄is exceſſibus i
ceſſant̄ affligimur: p unige
niti filij tui paſſionē libere-
mur. Qui tecū Ad uēs a.
Nō ↄfūdet̄ cū re. ad M. a.
Ancilla dixit petro: uere tu
ex illis es: nam ⁊ loqlla tua
maifeſtū te facit. oīo

REſpice queſum⁹ dn̄e
ſuper hanc familiam
tuaꝫ p q̄ dn̄s nr̄ ieſus xp̄s
nō dubitauit manibus tra
di nocentium : et crucis ſu
bire tormentum. Qui te.

Non dicuntur ueſp. mor-
tuoꝝ: nec ulterius dī officiū
p defūctis uſqꝫ poſt octauā
paſc. Completoriuꝫ de bē
ata uirgine dicitur. Sed de
cetero non dicitur officium
beate uirginis uſqꝫ ad ueſp
ſabbati poſt paſcha. In is
tribus ſequentibus diebus
abſolute incipitur officiuꝫ ⁊
Et an̄ dicit̄ ſicut i feſto du
plici ad pſalmū dicit̄ ſine

Gl'a pri .p omnes horas
Feria qnta in cena domini.
In primo nocturno anti^a.
Zelus domus tue comedit
me: ꝛ opprobria exprobrā
tiū tibi ceciderunt ſup me.
ps Saluū me fac ātiphoā
Auertantur retrorſuꝫ ꝛ eru
beſcant: q̄ cogitant m̄ mala
ps. Deus i adiutoriū añ.
Deus me⁹ eripe me de ma
nu peccatoris. ps In te do
mine .ij. ℣ Auertantur re
trorſum ꝛ erubeſcant. ℟.
Qui cogitant mihi mala.
Deinde dicit pater noſter
Sub ſiletio. Et nō pnūtiat
Et ne nos. Neqꝫ dicitur.
Abſolutio. In hoc triduo
lec. leguntur ſine Jube do.
Et ſine tu aūt. Sꝫ i tribus
primis lectionibꝫ Jeremie
loco. Tu aūt Semp dicit.
Jerl'ez ierl'ez conuertere ad
dn̄ꝫ deū tuum. Incipit la-
mētatio Jeremie prophete
Lectio pria aleph.
Quomodo ſedet ſola
ciuitas plena pplo: facta eſt
quaſi uidua dn̄a gentium:
princeps prouītiaꝝ facta ē
ſub tributo. Beth. Plorās
plorauit ī nocte ꝛ lachrime
eius in maxillis eius: Non
eſt qui conſoletur eam ex
oibus caris eius. Oēs aīci
eius ſpreuerūt eam: et facti
ſunt ei īimici. Gimel. Mi-
grauit iuda ppt afflictionē
ꝛ multitudīeꝫ ſuitutis: ha-
bitauit iter gētes: nec iueīt
requieꝫ. Oēs pſecutores ei⁹
apprehenderūt eaꝫ īter an-
guſtias. Deleth Uie ſyon
lugēt eo ꝙ non ſint q̄ ueni
ant ad ſolenitateꝫ. Omnes
porte eius deſtructe: ſacer-
dotes eius gementes ꝟgies
ei⁹ ſqualide ꝛ ipa oppreſſa
amaritudine. He Facti ſūt
hoſtes eius in capite īimici
illius locupletati ſūt: quia
dominus locutus eſt ſuper
eam propter multitudineꝫ
īiquitatuꝫ eius. Paruuli ei⁹
ducti ſunt ī captiuitateꝫ añ

facies tribulantis. Ierl'em
ierl'es. ¶ In monte olíueti
orauit ad patrem pater ſi
fieri poteſt trāſeat a me ca
lix iſte. Spiritus quidem
promptus eſt caro autem i
firma. fiat uoluntas tua
Uigilate et orate ut non in
tretis in temptationē. Sp̄s

Manum ſuam miſit
hoſtis ad omnia ↄ
ſiderabilia eius: quia uidit
gentes ingreſſas ſanctuariū
ſuum: de quibus precepas:
ne intrarent in eccleſiā tuā.
¶ Omnis populus
eius gemens et querens pa
nem: dederunt precioſa q̄-
q3 pro cibo ad refocillādā
animam. Uide domine et
conſidera: quoniam facta
ſum uilis. ¶ O uos
omnes qui tranſitis p uiā
attendite et uidete ſi eſt do
lor ſicut dolor meus: quo
niam uindemiauit me ut lo
cutus eſt dominus i die ire

furoris ſui. ¶ Precipi
tauit dominus nec pepercit
omnia ſpecioſa iacob de-
ſtruxit in furore ſuo: mu-
nitiones v̄ginis iuda diecit
in terram. Poluit regnum
et principes eius. Ieruſalē
ieruſalem Triſtis eſt
anima mea uſq3 ad mortē
ſuſtinete hic et uigilate me
cum. nunc uidebitis turbā
que circundat me. Uos fu
gam capietis. et ego uadā
immolari pro uobis.
Ecce appropinquat hora.
et filius hominis tradetur
in manus peccatorū. Uos
fugam.

Vide domine quō
niam tribulor vē
ter meus contur-
batus eſt: ſubuerſū eſt cor
meum in metipa quoniam
amaritudine plena ſum. Fo
ris interfecit gladius: et do
mi mors ſimilis eſt.
Audierunt quia ingemiſco
ego: et nō eſt q̄ cōſolet me.

Omnes inimici mei audierũt malum meum : letati ſunt quoniã tu feciſti. Adduxiſti diem conſolationis: et fient ſimiles mei.

Ingrediatur omne malum eorum coram te : et de uidemia eos : ſicut uindemiaſti me propter omnes iniquitates meas . Multi eĩ gemitus mei et cor meum merens : ¶ Ecce uidim⁹ eum non habentem ſpeciẽ neq; decorem: aſpectus eiuſ in eo non eſt : hic peccata noſtar portauit . et pro nobis dolens . ipſe autem uulneratus eſt propter iniquitates noſtras . Cuius liuore ſanati ſumus . ¶ Uere langores noſtros ipſe tulit: et dolores noſtros ipſe portauit . Cuius

Liberauit dominus pauperem a potente et inopem : cui non erat adiutor .

Deus iudi. ¶ Cogitauerunt impij et locuti ſunt nequitiam : iniquitatem in excelſo locuti ſunt. ¶ Quã bonus . ¶ Exurge dñe et iudica cauſam meam

Ut quid . ¶ Deus meus eripe me de manu peccatoris . ¶ Et de manu cõtra legem agentis iniqui.

Exaudi deus orationẽ meam et ne deſpexeris deprecationem meã: intende mihi et exaudi me. Satagentis ſolliciti in tribulatione poſiti uerba ſunt iſta . Orat multa patiens de malo liberari deſiderãs Supereſt ut audiam⁹ i quo malo ſit: et cum dicere ceperit agnoſcamus nos ibi eẽ: ut communicata tribulatione coniungamus orationẽ; ¶ Amicus meus oſculi me tradidit ſiguo quem oſculatus fuero ipſe eſt tenete eũ: hoc malum fecit ſignum q̃ per oſculum adimpleuit homicidium. In felix p̃miſit

pretium ſanguinis ē᷑t ī fine
laqueo ſe ſuſpendit .
Bonum erat ei ſi natus nō
fuiſſet homo ille . Infelix .
CONtriſtatus
ſum in exercitatione
mea et turbatus ſum. Ubi
contriſtatus : ubi contur-
batus : In exercitatiōe mā
iq̄z. Homines malos quos
patitur commemoratus ē.
Eandemq̄z paſſionem ma
lorum hominum exercitati
onem ſuam dixit. Ne pute
tis eſſe in hoc mundo ma
los : et nihil boni de illis a
gere deum. ¶ Judas mer
cator peſſimus oſculum pe
tijt domino : ille ut agnus
innocens non negauit iude
oſculum . Denariorum nu
mero xp̄m iudeis tradidit.
¶ Melius illi fuerat ſi na
tus nō fuiſſz. Denarioꝝ.
OMnis malus
aut ideo uiuit ut cor
rigatur. Aut ideo uiuit : ut
per illuz bonus exerceatur

utinaz ergo qui nos modo
exercent conuertantur : et
nobiſcum exerceantur. Ta
men q̄z diu ita ſunt: ut ex-
erceant non eos oderim⁹.
quia in eo quod malum eſt
quis eorum utrum uſq̄z ad
finem perſeueraturus ſit i-
gnoramus. Et plerunq̄z cū
tibi uideris odiſſe inimicuz
fratrem odiſti et neſcis.
Unus ex diſcipul' meis tra
det me hodie ve illi p quē
tradar ego. Meli⁹ illi erat
ſi natus non fuiſſet .
Qui intingit mecum ma-
nuz in paraſide: hic me tra
diturus eſt in manus pecca
torum. Melius
Dixi iniquis nolite loqui
aduerſus deum iniquitatē.
¶ Confitebimur.
Terra tremuit et q̄euit duz
exurgeret in iudicio d̄s.
Notus. ¶ In die tri
bulationis mee deum exq̄-
ſiui manibꝫ meis. ℟ Uoce
mea . ¶ Exurge d̄ne.

Et iudica cauſam meam.

CONuenientibus ergo uobis in unum iam n̄ eſt dominicam cenam mā-ducare. Unuſquiſq; enim ſuam cenam preſumit ad manducandum. Et alius quidem eſurit: alius autem ebrius eſt. Nunquid do-mos non habetis ad man-ducandum: et bibendum. Aut eccleſiam dei contem-nitis: et confunditis eos q̄ non habent. Quid dicaꝫ uobis: laudo uos: in hoc n̄ laudo. ¶ Eram q̄ſi agnus innocens ductus ſum ad i-molandum et neſciebam: conſilium fecerunt inimici mei aduerſum me dicentes Uenite mittamus lignum i panem eius ⁊ eradamus eū de terra uiuentium. Omnes inimici mei aduer ſuꝫ me cogitabant mala m̄ uerbum iniquum mandaue runt aduerſum me dicentes Ueni.

EGo enim accepi a domino qđ ⁊ tra-didi uobis. Qm̄ dominus noſter ieſus xp̄s i qua nocte tradebatur acce pit panem et gratias agēs fregit et dixit. Accipite et manducate. Hoc eſt corp⁹ meum: quod pro uobis tra detur: hoc facite in meaꝫ cō memorationem. ¶ Una hora non potuiſtis uigilare mecum: qui exhortabimini mori pro me. Uel iudam non uidetis quia non dor-mit: ſed feſtinat tradere me iudeis. ¶ Quid dormitis ſurgite et orate ne intretis in temptationē. Uel iudā.

SImiliter et calicē poſtq̄ꝫ cenauit dicēs Hic calix nouum teſtamē-tū eſt i meo ſanguine. Hoc facite quocienſcunq; bibe-tis in meam commemora tionem. Quocienſcūq; eis manducabitis panem hunc

et calicem bibetis moꝛtem
domini annuntiabitis do-
nec ueniat. Jtaqꝫ quicunqꝫ
manducauerit panem : uel
biberit calicem domini in-
digne: ꝛeus erit coꝛpoꝛis et
ſanguinis domini. ℟. Se
nioꝛes populi conſilium fe
cerunt. Ut ieſum dolo tene
ꝛent et occiderent: cum gla
diis et fuſtibus exierunt tā
qꝫ ad latꝛonem. ℣. Colle-
gerunt pontifices et phari
ſei concilium. Ut ieſum.
Ad lau. an̄. Juſtificeris do
mine in ſermonibus tuis et
uincas cum iudicaris
Miſerere. An̄. Dominus
tanqꝫ ouis ad uictimam du
ctus eſt et non aperuit os
ſuum. ps. Domine ꝛefu-
gium. Ant̄. Contritum
eſt coꝛ meum in medio mei
contremuerunt omnia oſſa
mea. ps. Deus d̄s. an̄.
Exhoꝛtatus eſt in uirtute
tua : et in ꝛefectione ſancta
tua. p̄s. Cantemus. an̄.

Oblatus eſt quia uoluit: et
peccata noſtra ip̄e poꝛtauit
p̄s. Laudate. Capitulum
et hymnus non dicunt. ℣.
Homo pacis mee in quo
ſperabam. ℟. Qui ede-
bat panes meos ampliauit
aduerſū me ſupplantationē
Ad benedictus antiphona
Traditoꝛ autem dedit eis
ſignum dicens : quem oſcu
latus fuero ipſe eſt : tenete
eum. ¶ Anteqꝫ cōpleantur
lau. extinguntur omnia lu-
minaria: pꝛeter duas can-
dellas: quarum altera abſcō
ditur: ꝛeliqua extinguitur:
quando incipitur antiphona
Traditoꝛ an̄. p̄s. Bn̄
dictus. Alta uoce cantatur
et poſt an̄. ℣. Xp̄s factus
eſt pꝛo nobis obediens uſqꝫ
ad moꝛtem. Qui pꝛima
nocte terminatur ibi. Uſqꝫ
ad moꝛtem. ¶ Secunda no
cte additur. Moꝛtem aūt
crucis. ¶ Tercia nocte addit̄
Pꝛopter qđ ꝛ d̄s exaltauit

illum et donauit illi nomen
quod eſt ſuper omne nom̄.
Et ſicut in matu. dicitur. ita
et in horis dici. Excepto q
non cantatur niſi in matut.
iſtorum trium dierum: et in
veſpis huius diei tantum.
Finito vo hoc v̄. flexis ge
nibus ſine Kyriel. dicitur
Pater noſter. Totum ſub
ſilenteo. Poſtea dicitur p̄s
Miſerere mei: Aliquan
tulum altius adinuicem.
Quo finito immediate ſic
oremus dicit Oratio. Re
ſpice queſumus. ſimili vo
ce ſ3. Qui tecum: dicitur
ſub ſilentio. Et poſtea lu
men abſconditum reporta
tur. Item prima tercia vj.
nona abſolute incipiuntur
a ps. quibus finitis dicit v̄.
Xp̄s factus eſt. Deinde.
Pater noſter. Miſerere.
Et oratio flexis genib3.
Reſpice queſumus. Sicut
in matut. hoc triduo non ā
nunctiat aliqd d' martilogio

Nec Precioſa dicitur. Ue
ſpe incipiunt abſolute a pri
ma an̄. Calicem ſalutaris
accipiam et nomen domini
inuocabo. p̄s. Credidi a̅
Cum his qui oderunt pac̄
eram pacificus: dum loq̄
bar illis impugnabant me
gratis. p̄s. Ad dominu3.
antiphona. Ab hominib3
iniquis libera me domine.
p̄s. Eripe me antiphona
Cuſtodi me a laqueo que3
ſtatuerunt mihi: et a ſcan
dalis operantium iniquita
tem p̄s. Domine cla. a̅
Conſiderabam ad dextra3
et uidebam: et non erat q̄
cognoſceret me p̄s. Uoce
Capitulu3 hym. v̄. nō dīr
Ad M. an̄. Cenantibus
autem illis accepit ieſus pa
nem et benedixit ac fregit:
deditq3 diſcipulis ſuis. v̄.
Xp̄s fact' ē Ad cōple. ī oī
¶ nec lec. S3 facta
confeſſione et abſolutione:
abſolute incipitur a pſal.

Et oñr ps conſueti ꝛ. Nūc
dimittis. Deinde dicit ꝟ.
Xp̄s factus eſt : Cum reℓ.
ut ſupra in matuℓ. Notan
dum q̄ in hoc triduo uſq̄ꝫ
ad ueſp. ſabbi omnes hore
terminantur ſicut dictum ē
ſupra. Feria ſexta in pa-
raſceue ad maℓ. an̄. Aſtite
runt reges terre et princi-
pes cōuenerunt in vnuꝫ ad
uerſus dominū et aduerſus
xp̄m eius. ps. Quare fre.
an̄. Diuiſerunt ſibi ue-
ſtimenta mea et ſup ueſteꝫ
meam miſerunt ſortem. ps
Deus deus meus re. an̄.
Inſurrexerunt in me teſtes
iniqui et mentita eſt iniqui
tas ſibi. ps. Dominꝰ illu
ꝟ. Diuiſerunt ſibi ueſtim̄
ta mea. ℟ Et ſup ueſteꝫ
meā miſerunt ſortē. Iheth
[C]Ogitauit dñs Lc. i.
diſſipare muruꝫ filie
ſyon: tetendit funiculū ſuuꝫ
et nō auertit manum ſuam
a perditione. Luxitq̄ꝫ ante
murale et murus pariter di
ſſipatus eſt. Theth. De-
fixe ſunt in terra porte eiꝰ:
perdidit et contriuit uectes
eius regem eius: ꝛ principē
eius in gentibus. Non eſt
lex: et prophete eius nō iue
nerunt uiſionem a domio.
Iohot. Sederunt in terra
conticuerunt ſenes: filie ſyō
aſperſerūt cinere capita ſua
virgines ieruſalem accincte
ſunt cilicijs. Abierunt i ťra
capita ſua v̄gies iuda capl
Defecerūt p̄ lachrimis ocℓi
mei: conturbata ſūt uiſcera
mea. Effuſū ē in ťra iecur
meū ſr̄ cōtritione filie ppℓi
mei cuꝫ deficeret paruulus
ꝛ lactās i plateis opidi. Ie-
ruſaleꝫ ierℓeꝫ. ℟ Omnes
amici mei dereliquerūt me
ꝛ preualuerunt inſidiantes
m̄ tradidit me quē diligebā
Et terribilibꝫ ocℓis plaga cru
dℓi pcutiēs: aceto potabant
me. ꝟ Inter iniquos proie
cerūt me ꝛ nō pepercerunt

aīe mee. Et ter.

Plauſerūt ſup te maībus ſuis: oēs trāſeuntes p uiam ſibillauerunt et mouerunt caput ſuum ſup filiam ieruſalem. Heccine ē urbs dicētes pfecti decoris gaudium vniuerſe t̄re.
Aperuerunt ſup te os ſuuʒ oēs iīmici tui: ſibillauerūt ⁊ fremuerūt dētibus ⁊ dixerūt deuorauimus eam. En iſta eſt dies quam ſperabamus iuenimus. uidimus.
Fecit dn̄s que cogitauit cōpleuit ſmoneʒ ſuū quē preceperat a diebus antiquis. Deſtruxit et nō peperāt ⁊ letificauit ſup te iīmicum ⁊ exaltauit cornu hoſtiū tuoꝝ
¶ Clamauit cor eorū ad dominū ſup muros filie ſyon. Deduc quaſi torrēteʒ lachrimas per dieʒ ⁊ noctē Non des requieʒ tibi neqꝫ taceam pupilli oculi tui. Jeruſalem. ¶ Velluʒ tēpli ſciſſum eſt. Et omnis t̄ra tremuit: latro de cruce clamauit dicens memēto mei domine dum ueneris in regnum tuū. ¶ Petre ſciſſe ſūt et monumenta apta ſunt et multa corpora ſcōꝝ qui dormierāt ſurrexerunt Et oīs.

Ego uir uidens paupertateʒ meam ī virga indignationis eius. Me minauit et adduxit in tenebris et non in lucem.
¶ Tantum in me uertit et conuertit manuʒ ſuaʒ tota die. ¶ Vetuſtam fecit pellem meam et carnē meam: et cōtriuit oſſa mea ¶ Edificauit ī giro meo: et circundedit me felle et labore. ¶ In tenebroſis collocauit me quaſi mortuos ſempit̄nos
Circunedificauit aduerſum me: ut non egrediar: aggrauauit cōpedem meuʒ. Jeruſaleʒ. ¶ Vinea mea electa ego te plātaui. Quomodo

cōuerſa es in amaritudine.
ut me crucifigeres: ⁊ barra
bam dimitteres : ¶ Sepſi
te et lapides elegi ex te : et
hedificaui turrim. Quō .
¶ Uim
faciebant q̄ q̄rebant aiam
meam ¶ Dn̄e ne. ij.
Confūdant et reuereantur
q̄ querunt aiam meam : ut
auferant eaꝫ ¶ Expectās
¶ Alieni iſurrexerūt ad
uerſum me: et fortes queſie
runt aiam meam. ¶ De⁹
i no. ¶ Inſurrexerūt i me
teſtes iniqui . ¶ Et men
tita eſt iniquitas ſibi

PRotexiſti me a cō
uentu malignātiū
et a multitudine o
perantium iniquitatem. Iā
ipm caput noſtrum intuea
mur. Multi martires talia
paſſi ſunt. Sed nihil ſic elu
cet quomodo caput marti
rum. Ibi melius intuemur
quod illi experti ſunt. Pro-
tectus a multitudine mali-
gnantiuꝫ protegente ſe do
protegente carnem ſuam i
ipō dei filio et homine quē
gerebat: quia filius homis
eſſꝫ. et filius dei eſt . Filius
dei ſemper formam dei. Fi
lius hominis propt formā
ſerui: habens poteſtatēꝫ po
nere animam ſuam et reci-
pere eam . ¶ Tanq̄ꝫ ad
latronem exiſtis cū gladijs
cōprehendere me. Quotti
die apud uos eram i tēplo
docens et non me tenuiſtis
et ecce flagellatū ducitis ad
crucifigēdū ¶ Cūq̄ꝫ iieciſſet
man⁹ i ieſū ⁊ tenuiſſet eum
dix ad eos. Quotti.

QUid ei potuerit facere
Inimici Occiderit corp⁹
aiaꝫ āt n̄ occiderit . Intēdite
Parꝫ ergo erat dn̄ꝫ hortari
martires v̄bo niſi firmaret
exēplo. Noſtis q̄a cōuēt⁹ e
rat malignātiū iudeorꝫ: ⁊ q̄
multitudo operantiū iniq̄-
tatem. Quam iniquitatēꝫ.

Quia uoluerunt occidere dominum noſtrum ieſum xpm. Tanta opera bona inquit oſtendi uobis propter quod bon̄ uultis me occidere. Tenebre facte ſunt dum crucifixiſſent ieſū iudei et circa horam nonaȝ exclamauit ieſus uoce magna dicens: ut quid me dereliquiſti. Et inclinato capite emiſit ſpiritum.

Exclamans ieſus uoce magna ait: pater ī manus tuas cōmendo ſpiritum meum. Et iclinato.

P Ertulit omnes infirmos eorum: p̄dicauit regnuȝ celorum: non tacuit uitia eoruȝ: ut ipa pocius eis diſplicerent non medicus a quo ſanabantur. His omnibȝ curationibus eius ingrati tā q̄ȝ multa febre frenetici inſaientes in medicum qui uenerat curare eos excogitauerunt conſilium perdend

eum: tanq̄ȝ ibi uolentes probare utrum uere homo ſit: qui mori poſſit: an aliquid ſuper homines ſit: et mori non ſe permitat.

Animam meam dilectā tradidi in manus iniquorum: et facta eſt mihi hereditas mea. ſicut leo in ſiluam dedit contra me uoces aduerſarius dicens: cōgregamini et properate ad deuorāduȝ illum: poſuerunt me in deſerto ſolitudinis et luxit ſup me omnis terra. Quia nō eſt inuentus qui me agnoſceret et faceret bene. Inſurrexerunt in me uiri abſq̄ȝ miſericordia et non pepercerunt anime mee. Qr non eſt.

Ab inſurgentibus in me libera me domine: quia occupauerunt animaȝ meam. Eripe me d i.

Longe feciſti notos meos a me: traditus ſum et non egrediebar. Dn̄e ds ſa

Captabunt in animaȝ iuſti
et ſanguinem innocentem
condamnabunt. ¶ Deus
ultio. ¶ Locuti ſũt ad-
uerſum me lingua doloſa.
¶ Et ſermonibus odij
circumdederunt me et expu
gnauerunt me gratis. ¶

Reſtinemus ergo i-
gredi in illam re-
quiem ut ne in id
ipm quis incidat incredu-
litatis exemplum. Uiuus
eſt eniȝ dei ſermo et efficax
et penetrabilior omni gla-
dio ancipiti et pertingens
uſqȝ ad diuiſionem anime
ac ſpiritus: cõpagũ quoqȝ
et medullarum et diſcretoȝ
cogitationum et intentio-
nuȝ cordis. Et non eſt ulla
creatura inuiſibilis in con-
ſpectu eius. ¶ Tradide
runt me in manus impioꝝ
et inter iniquos proiecerunt
me et non pepercerunt ani
me mee: congregati ſunt
aduerſum me fortes. Et
ſicut gigantes ſteterunt cõ
tra me. ¶ Alieni inſurre
xerunt in me et fortes que
ſierunt animam meam Et
ſicut.

Omnia auteȝ nuda
et aperta ſunt ocu
lis eius ad quẽ uo
bis ſermo eſt. Habentes
ergo pontificem magnum
qui penetrauit celos: ieſum
filium dei: teneamus con-
feſſioneȝ noſtre ſpei. Non
enim habemus pontificem
qui non poſſit compati in-
firmitatibus noſtris: tem-
ptatum autem per omnia
pro ſimilitudine abſqȝ pec
cato. ¶ Ieſum tradi-
dit impius ſummis pricipi
bus ſacerdotum: et ſenio-
ribus populi. Petrus autẽ
ſequebat a lõge ut uideret
finẽ. ¶ Adduxerũt aũt eũ
ad caypham pricipẽ ſacer-
dotuȝ ubi ſcribe ⁊ phariſei
cõuenerãt. Petr⁹.

ADeamus ergo cū
fiducia ad thronū
gratie eius: ut mi
ſericordiam conſequamur:
et gratiam inueniamus in
auxilio oportuno: Omnis
namq3 pontifex ex homini
bus aſſumptus pro homi-
nibus conſtituitur in his q̄
ſunt ad deum: ut offerat
dona et ſacrifitia pro pec-
catis. Qui condolere po-
ſſit his qui ignorant: ⁊ er
rant: quoniam et ipſe circun
datus eſt infirmitate.
Caligauerunt oculi mei a
fletu meo: quia elongatus
eſt a me qui conſolabat̄ me
videte omnes populi. Si ē
dolor ſimilis ſic dolor m̄s.
¶ O uos omnes qui trā
ſitis per uiam attendite et
uidete. Si eſt.
Proprio filio non pepercit
deus: ſed pro nobis omni
bus tradidit illum.
Miſerere. ¶ Anxia
tus eſt in me ſpiritus meus
in me turbatū eſt cor meū
¶ Domine exau. ij.
Ait latro ad latronem nos
quidem digna factis recipi
mus: hic autem quid fecit
memento mei domine du3
ueneris in regnum tuum.
¶ Deus deus.
Dum conturbata fuerit a-
nima mea domine miſeri-
cordie memor eris.
Domine audiui.
Memento mei domine dū
ueneris in regnum tuū.
Laudate. ¶ Collocauit
me i obſcuro ¶ Sicut mor
tuos ſeculi.
Poſuerunt ſuper caput eiꝰ
cauſam ipſius ſcriptam. Je
ſus nazarenus rex iudeorꝫ.
¶ Xp̄s factus eſt pro no
bis obediens uſq3 ad mor-
tem: mortem auteꝫ crucis

Cum accepiſſꝫ acetuꝫ dixit
cōſumatum eſt: et inclina-
to capite emiſit ſpiritum.

In pace in idipm̄ dormiam et requieſcam. Cum inuocarem : ¶ Habitabit in tabernaculo tuo requieſcet in mōte ſcō tuo Domine quis ¶ Caro mea requieſcet in ſpe. Conſerua. ¶ In pace in idipm̄. ¶ Dormiam et requieſcam.

MIſericordie domini eſt : quia non ſumus conſumpti : quia non defecerunt miſerationes eius. ¶ Noui diluculo: multa ē fides tua. ¶ Pars mea domin⁹ dixit anima mea propterea expectabo eum. Bonus eſt dominus ſperātibus in eum : anime querenti illum. ¶ Bonū eſt preſtolari cum ſilētio ſalutare domini. ¶ Bonū eſt homini cum portauerit iugum ab adoleſcentia ſua. ¶ Sedebit ſolitarius et tacebit: quia leuauit ſe ſr̄ ſe. ¶ Ponet in puluer̄ os ſuum ſi forte ſit ſpes ¶ Dabit percutiēti ſe maxillā: ſaturabitur opprobriis. Jeruſalem. Sicut ouis ad occiſionem ductus eſt et cum male tractaretur non apperuit os ſuum : traditus eſt ad mortem. Ut uiuificaret poplꝫ ſuum. ¶ Tradidit i mortem animam ſuam et inter ſceleratos reputatus eſt. Ut viuificaret.

QUomodo obſcuratum eſt aurum mutatus eſt color optimus: diſperſi ſunt lapides : ſanctuarium in capite omnium plateaꝝ Filii ſyon incliti: amicti auro primo : quomodo reputati ſunt in uaſa textea op⁹ manuum figuli. Sed et lamine nudauerunt maliciam ſuam : lactauerūt catl̄os ſuos. Filia ppl̄i mei

crudelis q̄ſi ſtructio ī dſ͂to.
¶ Adheſit lingua
lactantis ad palatum eius:
in ſiti paruuli petierunt pa
nem: et non erat qui fran-
geret eis. Jeruſalem.
Jeruſalem luge: et exue te
ueſtibus iocunditatis: indu
ere cinere et cilicio. Quis
ī te occiſus eſt ſaluator iſrł.
¶ Deduc quaſi torrentē
lachrimas per diē ⁊ noctē
nō tacebit pupilla ocli mei
Quis in

Recordare
domine quid acci
derit nobis. Jntu
ere et reſpice opprobrium
noſtrū. Hereditas noſtra
uerſa eſt ad alienos: dom⁹
noſtre ad extraneos. Pupil
li facti ſumus abſq; patre:
matres noſtre quaſi uidue:
aquam noſtram pecunia bi
bimus. Ligna noſtra ꝑcio
cōparauimus. Ceruicibus
noſtris minabamur: et la-
ſſis non dabatur requies.

Egypto dedimus manū:
et aſſirijs: ut ſaturemur pa
nibus. Patres noſtri pecca
uerunt et non ſunt: et nos
iniquitates eorum ecce por
tauimus. Serui dominati
ſunt noſtri: et non fuit qui
redimeret de manu eorum
Jn manibus noſtris affere
bamus panem nobis a fa-
cie gladij in deſerto. Pellis
noſtra quaſi clibanus exu-
ſta eſt a facie tempeſtatum
famis. Mulieres in ſyon
humiliauerunt et uirgines
in ciuitatibus iuda. Prin-
cipes ſuſpenſi ſunt. Fratres
ſemini nō erubuerunt ado
leſcentibus impudice abuſi
ſunt. Et pueri in ligno cor
ruerunt. Senes de portis
defecerunt iuuenes de cho
ro pſallentium. Defec̄ gau
dium cordis noſtri. Uerſus
eſt in luctum chorus noſter
¶ Plange quaſi virgo
plebs mā: vlulate paſtores
ī cinere ⁊ cilicio. Qr ueniet

dies domini magna ⁊ ama
ra ualde. ¶ Accingite
uos ſacerdotes: et plãgite
miniſtri altaris aſpgite uos
cinere. Quia.
Eleuamini porte eternales
et introibit rex glorie.
Domini eſt terra.
Credo uidere bona domĩ ĩ
terra uiuentium. ¶ Do
minus illuminatio
Domine abſtraxiſti ab in-
feris animam meam.
Exaltabo. ¶ Tu autẽ
domine miſerere mei.
Et reſuſcita me et retribuã
illis.

ACcedat homo ad cor
altum et exaltabitur
deus. Illi dixerunt q̃s nos
uidebit. Defecerunt ſcru-
tantes ſcrutinio: cõſilia ma
la. Acceſſit homo ad ipa cõ
ſilia: paſſus eſt ſe teneri:
ut homo. Non enim tene
retur niſi ut homo: aut tra
ctaretur niſi homo: aut cru
cifigeretur: aut moreretur
niſi homo. ¶ Receſſit
paſtor noſter fons aque ui
ue ad cuius tranſitum ſol
obſcuratus eſt. Nam ⁊ ille
captus eſt qui captiuum te
nebat primum hominem.
Hodie portas mortis et
ſeras parit ſaluator noſter
dirrupit. ¶ Deſtruxit
quidem clauſtra inferni: ⁊
ſubuertit potentias dyabo
li. Nã ⁊.

ACceſſit igitur ho
mo ad õnes illas
paſſiones qui in
illo nihil ualerent niſi eſſet
homo. Sed ſi ille non eſſꝫ
homo: non liberaretur hõ.
Acceſſit homo ad cor idſt
ſecretũ obiciens aſpectibus
humanis hoiez: ſuãs intus
deũ: celãs formã dei: in qua
eq̃l' ẽ pr̃i Et offerẽs formã
ſui q̃ minor ẽ pr̃e O uos
oẽs q̃ trãſitis p uiã attẽdite
⁊ uidte. Si ẽ dolor ſit' ſic do
lor m̃s Attẽdite uniũſi po
pl̃i ⁊ uidte dolorẽ m̃ũ Si

IPſe eniꝫ dixit utrūq;
ſed aliud ex forma ſ
ui: aliud ex forma dei. Di-
xit ex forma dei. Ego et
pater unum ſumus. Dixit
ex forma ſerui quoniam pa
ter maior me eſt. Unde ex
forma dei. Ego et pater
unum ſumus: quia cum in
forma dei eſſet non rapinā
arbitratus eſt eſſe ſe eq̄lem
deo. Unde ex forma ſerui:
quoniam pater maior me ē
quia ſemetip̄ꝫ exinaiuit for
mā ſerui accipiens: Acceſſit
ergo homo ad cor altum:
et exaltatus eſt deus.
Ecce quomodo moritur iu
ſtus et nemo percipit cord
et uiri iuſti tolluntur et ne-
mo conſiderat. a facie iniq
tatis ſublatus ē iuſtus. Et
erit in pace memoria ei⁹
Tanq̄ꝫ agnus coram ton-
dente ſe obmutuit: et non
apperuit os ſuum: de angu
ſtia et de iudicio ſublatus ē
Et. ¶ Deus
adiuuat me et dominus ſu
ſceptor eſt anime mee.
Deus in nomine.
In pace factus eſt locus ei⁹
et in ſyon habitatio eius
Notus i. ℣ Factus ſum
ſicut homo ſine adiutorio i
ter mortuos liber. ℟ Do
mine deus ſa. ℟ In pace
factus eſt locus eius Et
in ſyon habitatio eius.

CHriſtus aſſiſtens pō
tifex futurorꝫ bono
rū per amplius et perfecti⁹
tabernaculū non manu fa-
ctum ideſt non huius crea-
tionis: neq; per ſanguinem
hyrcoꝝ: ⁊ uitulorū: ſꝫ p p-
priū ſāguinē itroiuit ſemel
in ſancta eterna redēptione
iuenta. Si ei ſāguis hyrcoꝝ
⁊ thauroꝝ ⁊ cinis uitule aſ
pſus inquinatos ſcificat ad
emūdationē carniſ q̄to ma
gis ſāguis xp̄i q̄ p ſp̄ꝫ ſcm̄
ſemetipſum obtulit imma-
culatum deo: emundauit

cõſcientiam nr̃az ab op.bꝫ
mortuis ad ſuiẽdũ do uiuẽ
ti ¶ Aſtiterũt reges ͭre et
pricipes cõuenerũt in unuꝫ
Aduerſus dñm et aduerſuꝫ
xp̃m eius. Quare fremu
erunt gentes et populi me
ditati ſunt iania Aduerſus

ET ideo noui
teſtamenti mediator
eſt:ut morte intercedente i
redemptionem earum pre-
uaricationuꝫ que erant ſub
priori teſtamento: ⁊ repro-
miſſioneꝫ accipiãt q̃ uocati
ſũt eterne hereditatis Ubi ei te
ſtamentuꝫ eſt mors neceſſe
eſt ut intercedat teſtatoris.
Teſtamentum eiꝫ in mor-
te confirmatum eſt: alioq̃n
nundum ualet dum uiuit q̃
teſtatus eſt. ¶ Extimatus
ſum cum deſcendentibus in
lacum. Factus ſum ſicut hõ
ſine adiutorio inter mortu
os liber ¶ Poſuerunt me i
lacu inferiori in tenebris et
i ũbra mortis. Factꝰ ſũ

UNde nec primum
quidem ſine ſan-
guine dedicatum eſt. Lecto
enim omni mandato legis
a moyſe uniuerſo populo:
accipiens ſanguinem uitulo
rum et hyrcorum cũ aqua
et aqua coccinia et hyſopo
et ipſum quoqꝫ librum: et
omnem populum aſperſit
dicens. Hic eſt ſanguis te-
ſtamenti quod mãdauit ad
nos deus. Etiam taberna-
culum et omnia uaſa mini
ſterij ſanguine ſimiliter aſ-
perſit. Et omnia pene i ſan
guine mundantur ſecũdum
legẽ. Et ſine ſanguinis effu
ſione non fit remiſſio.
Sepulto domino ſignatuꝫ
eſt monumentum: uoluen-
tes lapidem ad hoſtiũ mo-
numenti. Ponentes militeſ
qui cuſtodirent illum.
Accedentes principes ſacer
dotum ad pilatuꝫ petierũt
illum. Ponentes
O mors ero mors tua

morſus tuus ero o iferne. ps Miſere. an Plāgēt eū q̄i unigenitū q: inoces dn̄s occiſus ē ps Judica me Attēdite vniuerſi pp̄li ꝛ ui dete dolorē meū ps Deus ds an A porta inferi erue dn̄e aiaꝫ meā ps Ego dixi an O uos oēs q̄ trāſitis p uiā attēdite ꝛ uidete ſi ē do lor ſic dolor meꝰ ps Lau. ℣ Caro mea req̄eſcet i ſpe ℟ Et nō dabis ſā.tū tuū uidere corruptionē. Ad be an. Mulieres ſedentes ad mouumētū lamētabāt flen tes dn̄ꝫ. ℣ Xps factꝰ ē pro nobis obediēs uſꝫ ad mor tē: mortē aūt crucis: pp q̄d ꝛ ds exaltauit illū ꝛ dedit illi nom̄ q̄d eſt ſup oē nomen. Et ita di p oēs horas: uſq; ad ueſp. excluſiue. Et reliq̄ put ſup notant. Ad ueſ Suſcepto ſacramto altaris i miſſa di p coē. ter. all'a. all'a al'a. ps Lau. dn̄ꝫ oēs. Eu ꝫ gl'a pr̄i. Quo dicto: ſtatī ꝫ cantat Ad M. an. Ueſpe āt ſabbati q̄ luceſcit in pria ſabbati uenit maria magdalene et altera maria uidere ſepulchrū all'a. ps. Mag. Poſtea repetit an Ueſpe āt. Deide di oro.

Spiritū nobis dn̄e tue caritatis infunde: ut quos ſacramtis paſchalibꝫ ſatiaſti: tua facias pietate cōcordes. p. eiuſdem. In miſſa ſi di. catat: Jte miſſa eſt. All'a all'a Si vo non dicat miſſa tūc di Bn̄dicā dn̄o. all'a all'a. Ad cōplect. di Jube do. Et fit cōfeſſio more cōſueto: ꝛ nr̄ ps cōſu eti ſic ā. ꝛ ſic ℣. Ad nūc di mittis. di ā Ueſpe āt ſabbi Oro Uiſita q̄s. In die reſ rectiois dn̄i. Jnuitatoriū: Surrexit dn̄s uere. all'a ps Ue. te exulte. Hymn. Ca pit'a nō dr̄ i aliq̄bꝫ horis uſq; ad ueſp. ſabbi. niſi ℣. ad noct. ſingul' diebus. Jn primo nocturno āiphona.

Ego ſum q̄ ſum: ⁊ cōſiliuz
meū nō eſt cū impijs: ſed in
lege domini uoluntas mea
eſt all'a ¶ Beatus uir.
Poſtulaui pr̄i meo all'a de-
dit mihi gentes all'a in he-
reditatez all'a. ¶ Quare
fre. ¶ Ego dormiui et
ſomnū cepi et ſurrexi quia
domin⁹ ſuſcepit me al' all'a.
¶ Dn̄e quid ¶ Surrexit
dn̄s de ſepulchro all'a.
Qui pro nobis pependit ī
ligno. all'a.

IN illo tempore ma-
ria magdalene ⁊ ma
ria iacobi ⁊ ſalome abeūtes
emerunt aromata ut ueni-
entes ungerent ieſū. Et ℟.

AUdiſtis fr̄es k̄mi q̄
ſancte mulieres q̄ dominuz
fuerant ſecute cum aroma-
tibus ad monumentū uene
runt: ⁊ ei quez uiuentem di
lexerant: etiam mortuo hu
manitatis ſtudio obſequūt.
Sz res geſta aliq̄d ī ſancta
eccleſia ſignificāt gerenduz
Sic nāq3 neceſſe eſt ut au-
diamus que facta ſūt: q̄re-
nus cogitemus etiā q̄ n̄ ſūt
ex eoꝝ imitatione faciēda.
¶ Angelus dn̄i deſcēdit
dē celo ⁊ accedens reuoluit
lapidem et ſedit ſup eum et
dixit mulieribus. Nolite ti
mere: ſcio eiz q̄ crucifixuz
queritis: iaz ſurrexit uenite
et uidete locum ubi poſituſ
erat dn̄s all'a. ¶ Et intro
euntes in monumentum ui
derunt iuuenem ſedentem ī
dextris coopertum ſtola can
dida: ⁊ obſtupuerūt q̄ dixit
eis No.

ET nos ergo in eum q̄
eſt mortuus credētes
ſi odore v̄tutum refecti cuz
opinione bonoꝝ opeꝝ dn̄z
querimus. Ad monumētū
pfecto illi⁹ cū aromatibus
uenimus. Ille aūt mulieres
angelos uiderī q̄ cū aroma
tibz uenerī q̄a uidelicet ille
mētes ſr̄nos diues aſpiciūt:

que cū v̄tutum odorib⁹: ad deū deſideria ſcā pficiſcūt.

¶ Dum tranſiſſet ſabbatū maria magdalene ⁊ maria iacobi et ſalome emerūt aromata. Ut venientes vngerent ieſum all'a all'a.

Et ualde mane una ſabbatorum ueniunt ad monumētum orto iaȝ ſole. Ut ueni.

Notandum uero nobis eſt: quid nam ſit ꝙ in dextris ſedere angelus dn̄i cernitur. Quid nāq̈ per ſiniſtram niſi uita preſens: quid vero per dextram: niſi uita perpetua d̄ſignatur. Unde ſcriptum ē leua eius ſub capite meo et dextra eius āplexabitur me

¶ Te deuȝ laudāus

¶ Angelus āt domini deſcendit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapidem: et ſedebat ſuper euȝ al' al'.

¶ Dominus regna.

¶ Et ecce terremotus fact⁹ eſt magnus angelus autem domini deſcendit de celo all'a.

Erat autem aſpectus eius ſicut fulgur: ueſtimenta ei⁹ ſicut nix all'a all'a.

Pretimore autem eius exterriti ſūt cuſtodes: ⁊ facti ſunt uelud mortui all'a.

Reſpondens autē angelus dixit mulieribus nolite timere ſcio enim ꝙ ieſum q̄ritis all'a.

¶ Hec eſt dies quam fecit dominus exultemus et letemur in ea.

¶ Et ualde mane una ſabbatorum ueniūt ad monumentum orto iā ſole all'a.

Deus qui hodierna die per unigenitum tuū eṫnitatis nobis aditū deuicta morte reſeraſti: uota noſtra que preueniendo aſpiras: etiam adiuuando proſequere. Per eūdeȝ.

Benedicām⁹ dn̄o alla all'a.

Eodem modo dĩ ad veſp. cum duplici all'a : uſq; ad veſp ſabbati ¶ Ad primaz tercias ſextas et nonã poſt deus i adiutoriũ Et gl'a pri imediate cantantur ps con fueti i ſcđo tono. Quib⁹ finitis cantatur ℞. Hec ē dies Poſtea dicitur oratio. Ad abſolutionem capli :

Si conſurrexiſtis cum xp̄o que ſurſum ſunt querite ubi xp̄s eſt i dextra dei ſedens: que ſurſuz ſunt ſapite: non que ſuper trā3. Et dicitur uſq; ad aſcenſio nem: tam in dominicis q̄3 i ferijs niſi ſit feſtū. Ad veſ. añ. Angelus autem domi ¶ ps. Dixit dñs. In fine ps. In exitu iſrael Et ita dicitur uſq; ad veſp ſabbi Poſtea dĩ Hec dies Ad magnificat antiphona Et reſpicientes uiderunt re reuolutum lapidem : erat quippe magnus ualde all'a oratio Deus qui hodier.

Ad cōplectoriū facta prius confeſſione dicit. Couerte nos. Deus in adiutorium. Gl'a pri. Deinde cantant ps conſueti in octauo tono Quibus finitis dicitur ter. All'a all'a all'a. In tono ā miſerere. Poſtea ps. Nūc dimittis In ſecundo tono. Quo finito dĩ. Hec dies. Deind' oĩo dĩ Uiſita q̄s. Supraſcript⁹ mo9s hora⁊ ſuatur uſq; ad veſp ſabbi i alb. Infra octāz paſce ſi fit de aliquo alio feſto: ſ3 poſt octāz fiet. d' ipſo feſto. Fe. ii ſa Inuit an̄ a ps ad noc. a lau. dnr ſic i paſca: et ita ſuat̃ p totam octauam ℣. Surrexit dñs de ſepulchro all'a. ℞ Qui p nobis pepēdit i ligno al'. Scđ3 lucā

In illo tpr̃e duo ex di ſcipul' ieſu ibant ipſa die i caſtellū qđ erat i ſpatio ſtadiorum ſexaginta ab ierl'em noie emaus. Et ℞ Omel. ſcī gregorij pp. l. i.

2 In quottidiana nobiſ
ſolēnitate laboꝛātibꝫ
pauca loquēda ſūt: ⁊ foꝛta
ſſe hec utili⁹ ꝓderūt: quia
ſepe et alimēta q̄ minus ſu
fficiunt: auidius ſumuntur.
Lectionis ergo euuangelice
ſenſū ſumatim ſtatui p ſin-
gula ỽba diſcutere: ne dile
ctionē uſtram ualeat ſermo
plixioꝛ expoſitione onerar̄
¶ Maria magdalene ⁊ al
tera maria ibāt diluculo ad
monumentū Jeſum quem
q̄ritis nō eſt hic: ſurrexit ſi
cut locutus ē: precedet uos
in galileam ibi eū uidebitis
al' al' ¶ Et ualde mā̄e una
ſabbatoꝝ ueniūt ad monu
mentū oꝛto iā ſole: ⁊ intro
euntes uiderūt iuuenē ſe-
dentem i dextris q̄ dixit ill'
Jeſum.

Ecce audiſtis fratres
k[ariſſ]mi: q̄a duobꝫ di-
ſcipulis ambulantibus i uia
nō quidē credentibꝫ: ſꝫ tā
tum de ſe loquentibꝫ dn̄s
apparuit: ſꝫ eis ſpeciē quā
recte cognoſcerent: nō oſtē
dit. Hoc ergo egit dn̄s fo-
ris i oculis coꝛpoꝛis: quod
apud ipos agebatur intus
in oculis coꝛdis. ¶ Con
gratulamini m̄ oēs qui dili
gitis dominū quia quē que
rebam apparuit m̄. Et dū
flerem ad monumētū uidi
dominū meū all'a. ¶ Rece
dentibus diſcipulis nō rece
debam ⁊ amoꝛis ei⁹ igne ſu
cenſa ardebam deſiderio.
Et.

Ipſi nāq; apd̄ ſemet
ipos intus ⁊ amabāt
⁊ dubitabant. Eis aūt dn̄s
foris ⁊ p̄ns aderat: ⁊ q̄s ect
nō oñdebat. De ſe ergo lo
quētibꝫ p̄ntiā exibuit: ſed
de ſe dubitātibꝫ cognitiōis
ſuē ſpeciē abſcūdit. Uerba
q̇dem intulit: duritiā itelle-
ctus icrepauit.
Angelus aūt

Jeſus iūxit ſe diſcipli̇s ſuis i uia et ibat cū illis. ocl'i eo rū tenebant ne eū agnoſce rent ⁊ increpabat eos dicēs o ſtulti ⁊ tardi corde ad cre dendum i his q̄ locute ſunt ꝓphete all'a.

Deus qui ſolēnitate paſchali mūdo re media cōtuliſti: po pulum tuum queſumus ce leſti dono ꝓſequere: ut et pfectam libertatem cōſequi mereamur ⁊ ad uitam pro ficiat ſempiternã. p.

Qui ſūt hi ſmones quos cōfertis ad iuicē ābulātes ⁊ eſtis triſtes all'a all'a. Surrexit dominus uē al'. Et apparuit ſymoni all'a.

Paſcha xp̄i fr̄a kmī regnum eſt celorū: ſalus mūdi: occaſus iferni gl'a ſupnoꝝ: uita credētiū: reſurrectio mortuoꝝ teſti monium miſerationis diui ne: pretium redemptionis hūmane: contritio mortis abolite. Que feſtiuitas di ſacra miſteria: ⁊ icognita ſa cramenta: uirtutemq; do minice reſurrectionis p an gelos idicat per apoſtolos manifeſtat. ¶ Uirtute magna reddebant apoſtoli Teſtimonium reſurrectōiſ ieſu xp̄i domini nr̄i all'a al'. Repleti quidem ſp̄u ſancto loquebantur cum fiducia uerbum dei. Teſtimo.

Hec igitur eſt dies dilectiſſimi quam fecit dominus: ut audiſtis excellior cūctis dul cior uniuerſis: i q̄ dn̄s rebre xit i q̄ nouã ſibi plebē ut ip ſi uiduiſ gn̄atiois ſpū con quiſiuit: i q̄ ſingularū men tes gaudio: et exultatione p fudit. Hic ergo dies reſur rectionis xp̄i: defunctis eſt uita peccatoribus uenia: ⁊ ſanctis gloria. ¶ Tule runt dominum meum ⁊ ne ſcio ubi poſuerūt eum dicūt

ei angeli : mulier quid plo‑
ras : reſurrexit ſicut dixit :
Precedet uos in galileā ibi
eum uidebitis all'a all'a. ℣.
Dum ergo fleret inclinauit
ſe et proſpexit in monumē‑
tum : et uidit duos angelos
in albis ſedentes qui dixit
ei. Precedet. Lec. iij

Si quidem operati‑
ones uirtutum e‑
leuat de hymis :
ſuſcitat de terrenis collocat
in excelſis. Confirmat iu‑
ſtos: firmat dubios : dānat
incredulos. Ad hoc enim
dominus reſurrexerit : ut y‑
maginem future reſurrectio‑
nis oſtenderet. Et ideo ho‑
die ad uitale lauacrum re‑
ſurgens dei populus ad in‑
ſtar reſurrectionis eccleſiā
noſtram ſplendore niueo il‑
luminat : Ad bened. an̄.
Stetit ieſus in medio diſci‑
pulorum ſuorum : et dixit
eis pax uobis al'. al'.
Deus qui eccle‑ oīo
ſiam tuam nouo ſemper fe‑
tu multiplicas: concede fa‑
mulis tuis : ut ſacramentū
uiuendo teneant: quod fide
perceperūt. p. Ad ℳ̄a an̄
Uidete manus meas et pe‑
des meos : quia ego ipe ſū
all'a all'a. Feria quarta ℣.
Gauiſi ſunt diſcipuli all'a.
℞ Uiſo domino alleluya.
Et reiterantur iſti ℣. locis
et dieb' ſuis. Secūdū Iohā̄e

In illo tempore ma‑
nifeſtauit ſe iterū ie‑
ſus diſcipulis ſuis ad mare
tyberiadis: manifeſtauit āt
ſic. Erant ſimul ſymon pe‑
trus et thomas qui dicitur
didim' et nathanael: q̄ erat
a chana galilee: et filij zebe‑
dei et alij ex diſcipulis eius
duo. Et reliqua. Omel
ſācti gregorij pape. Lec. j

Lectio ſancti euuā‑
gelij que modo in
ueſtris auribus le‑
cta eſt : fratres kmī queſti‑
one animum pulſat : ſed

pulſatione ſua : vim diſcrẽ
tionis indicat . Queri et ei
poteſt : cur petrus qui pi-
ſcator ante conuerſionem
fuit : poſt conuerſionẽ ad
piſcationem redijt . Et cũ
ṽitas dicat . Nemo mittẽs
manum ſuam ad aratrum:
et aſpitiens retro: aptus eſt
regno dei : Cur repetijt :
quod reliquit . ¶ Ecce
uicit leo ꝺ tribu iuda radix
dauid aperire librum et ſol
uere ſignacula eius . All'a
all'a all'a. ¶ Dignus eſt
agnus qui occiſus eſt acci-
pere uirtutem et diuinitatẽ
et ſapientiam et fortitudiẽ
et honorem et gloriam et
benedictionem . All'a.

SEdsi ṽtus diſcrẽ
tionis inſpicitur :
citius uidetur : q̃a
nimirum negotium quod
ante conuerſionem ſine pccõ
extitit. hoc etiam poſt con
uerſionem repetere culpa ñ
fuit . Nam piſcatorẽ petrꝫ
Matheũ uero thelonariũ
ſcimus . Et poſt conuerſio
nem ſuam : ad piſcationẽ
petrus redijt. Matheus ṽo
ad thelonei negotiũ non
reſedit: quia aliud eſt uictũ
per piſcationem querere :
aliud thelonei pecunias au
gere . ¶ Ego ſum uitis
uera et uos palmites. Qui
manet in me et ego in eo:
hic fert fructum multũ all'a
all'a . ¶ Sicut dilexit me
paẽ et ego dilexi uos. Qui
manet .

SUnt enim pleraq;
negotia : que ſine
pccõ exiberi : aut
uix: aut nullatenus poſſunt
Que ergo ad peccatum i-
plicant: ad hoc neceſſe eſt :
ut poſt conuerſionem ani-
mus non recurrat . Queri
etiam poteſt cur diſcipulis
in mari laborantibus poſt
reſurrectionem ſuam do-
minus in littore ſtetit : qui
ante reſurrectionem ſuam :

coram diſcipulis ſuis in flu
ctibus maris ambulauit: cu
ius rei ratio feſtine cogno-
ſcitur: ſi ip̄a que tunc ine-
rat cauſa penſetur. Quid
enim mare niſi preſens ſe-
culum deſignat.
Mittite in dextram naui-
gij rete et inuenietis all'a.

Deus qui nos
reurrectionis do
minice annua ſo-
lemnitate letificas concede
propitius: ut per tempo-
ralia feſta que agimus: per
uenire ad gaudia eterna me
reamur Per eundē.
¶ Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis afferte de piſcib'
quos prēdidiſtis nūc. Aſcē
dit autem ſymon petrus. et
traxit rete in terram plenū
magnis piſcibus alleluya.

In illo tempore.
Maria ſtabat ad
monumentum fo
ris plorans

Maria magdalene
que fuerat in ciui
tate peccatrix: amando ue
ritatem lauit maculas cri-
minis et uox ueritatis im-
pletur: qua dicitur: dimi-
ſſa ſunt ei peccata multa:
quoniam dilexit multum.
Que enim prius frigida
peccando remanſerat poſt
modum amando fortiter ar
debat ¶ Surrexit paſtor
bonus qui animam ſuam
poſuit pro ouibus ſuis: et
pro grege ſuo mori digna-
tus eſt. Alleluya all'a all'a.
¶ Et enim paſcha nr̄m
immolatus eſt xp̄s. All'a.

Nam poſtq̄ uenit
ad monumentum
ibiq; corpus do-
minicum non inuenit: ſu-
blatum credidit: atq; diſci
pulis nunciauit. Qui ue-
nientes uiderunt: atq; ita
eſſe ut mulier dixerat: cre-
diderunt. Et de his ꝑtin'

ſcriptum eſt. Abierunt ergo diſcipuli ad ſemetipſos. Ac deinde ſubiungitur: maria autem ſtabat ad monumentum foris plorans.

De ore prudentis proceſſit lac all'a dulcedo mellis eſt lingua eius all'a. Fauus diſtillans labia eius all'a all'a

Sapientia requieſcit i corde eius et prudentia in ſermone oris illius. Fauuſ

Quia in re penſanduz eſt huius mulieris mentez: quanta uis amoris accenderat: que a monumēto domini: etiam diſcipulis recedentibus non recedebat. Exquirebat enim quez nō inueniebat. Flebat inquirēdo ⁊ amoris ſui igne ſuccenſa: eius quem ablatum credidit: ardebat deſiderio

Maria ſtabat ad monumētuz plorans et uidit duos angelos in albis ſedentes: ⁊ ſudariū quod fuerat ſuper caput ieſu alleluya.

Deus qui diuerſitatem gentium in cōfeſſioē tui nominis adunaſti. da ut renatis fonte baptiſmatis una ſit fides mentium et pietas actionum. Per

Tulerunt dominum meuz et neſcio ubi poſuerunt eū: ſi tu ſubſtuliſti euz dicito m̄ alleluya et ego eum tollam all'a al.

Audiſtis fratres cariſſimi q̄ ſacte mulieres que cum aromatibuſ ad monumentum uenerūt angelos uiderunt. Et maria magdalene que arcius ieſuz diligebat apoſtolis ad domum de qua cucurrerāt reuertentibus: quia erga ſepulchrum perſeuerauit dominum deum prius cognouit:

Exurgens ieſus domin⁹ noſter ſtās i medio

diſcipuloꝛum ſuoꝛuꝫ dixit:
Pax uobis all'a: gauiſi ſunt
diſcipl'i uiſo dn̄o all'a.
Una ergo ſabbatoꝝ cū fo-
ꝛes eſſet clauſe ubi erant di
ſcipl'i cōgꝛegati uenit ieſus
⁊ ſtetit ī medio eoꝝ et dixit
eis. Pax.

NOs ꝑ hoc monemur
ut cū aꝛomatib' ideſt
cū odoꝛe bonoꝝ opū et ple
ni v̓tutibꝫ deuꝫ queramus
Sunt q̄ uidentur dominuꝫ
querere: ſed quia ocioſi ſūt
⁊ a v̓tutibꝫ alieni: ideo illuꝫ
uidere non merent'. Quid
querebant ille ſcē mulieres
in monumento: niſi coꝛpus
domini ieſu. Et nos quid
querimus in eccleſia niſi ie
ſum ideſt ſaluatoꝛem.
Expurgate uetus fermētū
ut ſitis noua cōſparſio ⁊ ei
paſcha noſtrum īmolatus
eſt xp̄s. Itaqꝫ epulemur i
domino all'a. Moꝛtuus
eſt pꝛopter delicta noſtra ⁊
ꝛeſurrexit ꝑꝑ iuſtificationem
noſtram. Itaqꝫ:

SEd ſi cupitis illum i
uenire oꝛto iam ſolē
uenire ideſt non ſint in coꝛ
dibus ueſtris tenebꝛe uicio
ꝛum. Carnalia uero deſide-
ꝛia et opera mala tenebꝛe
ſunt. In quoꝛum coꝛdibꝫ
tales tenebꝛe non uident lu
cem: neqꝫ intelligunt xp̄ꝫ
quia ip̄e lux eſt
Undeciꝫ diſcipuli in galilea
uidentes dominum adoꝛa-
uerunt all'a.

OMnipotens ſempit̄ne
deus: qui paſchale
ſacramentū in reconciliatiō
nis humane federe contu-
liſti: da mentibus noſtris:
ut quod pꝛofeſſioē celebꝛa-
mus imitemur: effectu. Per
Data eſt
mihi omnis poteſtas i celo
⁊ i t̄ra al'.

INit. l. Una ſabbi ma
ꝛia magdalē uēit ma
ne cū adhuc tenebꝛe eēnt ad
monumentū.

LEctio ſancti euuãge
lij quã mõ frẽs au
diſtis : ualde ĩ ſupficie hy-
ſtoꝛia ẽ apta. Sꝫ eius nobiſ
ſunt miſteria ſub bꝛeuitate
ꝛequirenda. ¶Maria magda
lena cũ ad huc tenebꝛe eẽnt
uenit ad monumentũ iuxta
hyſtoꝛiam notatur hoꝛa.
iuxta intellectum ueꝛo mi-
ſticum ꝛeq̃rentis ſignat̃ in-
telligentia . ¶Xp̃s ꝛeſur̃
gens a moꝛtuis iaꝫ nõ mo
ꝛitur moꝛs illi ultra non do
minabitur: qđ aũt moꝛtu⁹
eſt pccõ. moꝛtuus eſt ſemel
Quod auteꝫ uiuit viuit do
all'a all'a. ¶Moꝛtuus eſt
eniꝫ pꝛopt̃ delicta noſtra: ⁊
ꝛeſurrexit pꝛopt̃ iuſtificatio
neꝫ nr̃am. Quod .

MAria enim auctoꝛẽ
omnium queꝫ carne
uiderat moꝛtuuꝫ q̃rebat in
monumẽto: ⁊ q̃a hũc non
ĩuenit: furatũ credidit . Ad
huc ergo erant tenebꝛe cuꝫ
uenit ad monumentum

Iſti ſunt agni nouelli qui ã
nuntiauerunt all'a modo ue
nerunt ad fontes . Repleti
ſũt claritate all'a al'. In
conſpectu agni amicti ſunt
ſtolis albis ⁊ palme ĩ mani
bus coꝝ. Reple.

CUcurrit ergo citi⁹ et
diſcipl'iſ nũtiauit. Sꝫ
illi p̃cehs cucurrẽt: q̃ p̃cete
ꝛiſ amauẽt: vꝫ petr⁹ ⁊ iohã
nes. Currebãt ãt duo ſit' ſꝫ
Johãnes p̃cucurrit citi⁹ ⁊ ue
nit pꝛioꝛ ad monuuẽtũ ⁊ ĩ
gꝛedi non fuit auſus. Uenit
autem poſterioꝛ petrus: et
intrauit.

Currebant duo ſimul ⁊ ille
alius diſcipulus pꝛecucurrit
citius petꝛo et uenit pꝛioꝛ
ad monumentum all'a

COncede queſum⁹
omnipotens deus
ut q̃ feſta paſcha
lia uenerando egimus : per
hec contingere ad gaudia
et̃na mereaũr: p.
All'a all'a all'a . ¶Bene-

dictus cum reliquis ordina
rii. Capitulum

RMne quod natum eſt ex deo uincit mundum : hec ē uictoria q̄ uicit mūdū fides noſtra . Hymnus . Ad cenam agni . ℣ Mane nobiſcum domine al'a ℟. Quoniaʒ adueſperaſcit al'

Ad magnificat antiphona

Cum eſſet ſero die illo una ſabbatorum et fores eſſent clauſe ubi diſcipuli erant ꝯgregati in unuʒ: ſtetit ieſus in medio et dixit eis pax uobis al'a. ¶ Oratio

PReſta queſumus omnipotens deuſ ut qui paſchalia feſta peregimus : hec te largiente moribus et uita teneamus . P. De cruce an

Crucē ſcāʒ ſubijt. q̄ iſernuʒ ꝯfregit accīct' ē potētia ſurrexit die tercia alleluya . ℣. Dicite in nationibus al'a. ℟ Quia domin' regnauit a ligno al'a. Oratio

DEus qui pro nobis filium tuum crucis patibulum ſubire uoluiſti : ut inimici nobis expelleres poteſtatē: concede nobis famulis tuiſ ut reſurrectionis gratiam conſequamur . Per eūdeʒ. Benedicam' . Dicitur ſic Alleluya ¶ Completorium vero dicitur ſicut conſuetuʒ eſt : quādo fiunt noueʒ lec. Excepto q̄ loco an. ſuper ps dicitur an Al' al' al' al'. Ad nūc dimittis dicit' an. Salua nos Cum Alleluya Et ſic additur alleluya ad omnia R̃ia. br̃. et ad ℣. p omnes horas uſq̄ ad ſabbatum poſt penth. Et quā dominica alla additur in R̃ breui duplicatur: in dīctu vero dicitur ſemel tantum Queſumus auctor omniū. Dicitur in hymnis paſchalibus . Cum gloria tibi domine: q̄ ſurrexiſti a mortuis.

Et dicitur ad oēs hymnos etiam festiuos qui cantātur omnes in tono paschali. Dominica in octaua pasce Inuitatoriū. Surrexit dñs ṽe al. ps Uenite Hymn⁹ Rex etne.
Alla lapis reuolut⁹ ē al ab hostio monumēti alla. ps. Btus uir. Cū reliquis ps dominicalibꝫ: usqꝫ ad ps. Cōſua. ṽ Surrexit dñs d ſepulchro alla. ℟ Qui p nobis pepēdit i ligno alla. De actibus aploꝝ: Lec. j. PRimū q̄ de ſmoēꝫ fe ci d oib⁹ o theophile q̄ cep̄ ieſus facere ⁊ docere uſꝫ i die q̄ p̄cipiēs apl'is p ſpꝫ ſactū: quos elegit aſſū pt⁹ ē. Quib⁹ ⁊ p̄buit ſe ipꝫ uiuū p⁹ paſſionē ſuā i mlt̄ is argumētis p dies xl. appēs eis ⁊ loquēs d regno di. ℟ Angls dñi dſcēdit. Regre i die paſce ṽ Et itroeūtes ET cōueſcēs p̄cepit ℟ ij eiſ abierlīſ ne diſcedert̄ ſꝫ expectarent p̄miſſionez pr̄is quā audiſtis inq̄t p os meū: Quia Iohānes quidē baptizauit aq̄: uoſ āt bapti zabimini ſpū ſcō non poſt mltos hos dies. ℟ Ange lus dñi locut⁹ ē mulieribus dicens quem queritis: an ie ſum queritis iam ſurrexit. Uenite ⁊ uidete alla al. ṽ. Jeſum queritis nazarenum crucifixum ſurrexit non eſt hic. Uenite. Lectio tercia. AGitur qui conue nerant interroga bant euꝫ dicentes Domine ſi in tempore hoc reſtitues regnum iſrael. Dixit autem eis. Non eſt ueſtrum noſce tempora: uel momenta que pater poſuit in ſua poteſtate: ſed acci pietis uirtutem ſuperueni entis ſpiritus ſancti i uos: et eritis mihi teſtes in ie ruſalem: et in omni ſama ria ⁊ iudea ⁊ uſꝫ ad ultimū terre. Et cum hoc dixiſſet

videntibus illis elleuatus ē et nubes ſuſcepit eum ab oculis eoꝝ ¶ Dū trāſiſſet ſabbatū

Alľa quem q̄ris mulier alľ uiuentez cū mortuis alľ alľa. ¶ Cōbua. ¶ Exau. Diligam. ¶ Surrexit dn̄s uere alľa. ¶ Et apparuit ſymoni alľa.

Retinet ſctitas ueſtra fr̄es kmi ſuperiori tractatu i quo ſcripſimus ſanctū thomā apl'um ad cōfirmandaz fidez oiuz: poſt reſrectionez dominici corporis membra palpaſſe. Et ad repellēdaz ambiguitatez uniuerſoꝝ: uulneꝝ ei⁹ cicatrices ſcrutari uoluiſſe.

Non eiz ꝑpt ſe tātū hoc opatus ē beatus apoſtoluſ. Sz qd ſibi geſſit cunctis ꝓfuit. Et cum ſuaz confirmaret ſolicitudinem: fidem omniū confirmauit. Quis ex hoc dubitet rediiſſe a mortuis ſaluatorem: cuius poſt inferos p̄ntiam agnoſcat oculus: attractet manus: digitus ꝑſcrutetur.

Quanuis igitur modice fidei homo: q̄uis ībecillis ingenij xp̄ianus: nūq̄z ſolicitudinez ſuā inquiſitioni thome eq̄pare potuiſſet. Nunq̄z eiz poſt agnitionis conuerſionez loquellam auſus eſſet petere ut etiam tactu xp̄m ꝑſcrutaretur in xp̄o et in ip̄o hominē: quem cerneret: hoīs corpus inquireret: et reſurrectionis ei⁹ non tam mirabilem crederet gl'am q̄z paſſionis iīuriam cōprobaret ¶ Alľa noli flere maria alľ. Surrexit dn̄s alľ alľ. Celi enar. ¶ Exaudiat. Domine in uir. ¶ Gauiſi ſunt diſcipuli alľa. Uiſo dn̄o alľa.

In illo tp̄e. Cū eēt ſero die illo una ſabbatoꝝ

⁊ fores eēnt clauſe ubi erāt diſcipl'i cōgregati pp metū iudeoꝝ:uenit ieſus ⁊ ſtetit in medio ⁊ dixit eis pax uobiſ

PRima lectiōis huius euuāgelice qſtio aīuz pulſat quō p⁹ reſrectionez corpus dn̄icum uerꝝ fuit qḋ clauſis ianuis ad diſcipulos īgredi potuit. Sꝫ ſciendum nobis ē ꝙ diuina opatio ſi ratione cōphendit:non eſt admirabilis. Nec fides hēt meritū cui humana ratio p̄bet experimētum.

SEd hec ipa redēptoris nr̄i opa que ex ſe metipis cōprehendi neqq̄ꝫ poſſūt:ex alia ei⁹ opatione peſāda ſūt:ut reb⁹ mirabilibꝰ fidē p̄beāt facta mirabiliora. Illud ei corp⁹ dn̄i intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis:qḋ uidelicet ad hūa nos ocl'os p natiuitatē ſuaꝫ clauſo exijt ulo v̄gis

QUid ergo mirꝝ ſi clauſis ianuis p⁹ reſrectionē ſuā i eťnū uictur⁹ itrauit:q̄ moriturus ueniēs:nō apto ulo v̄gis exijt. Sꝫ q̄a illud corp⁹ qḋ uideri poťat fides ītuentiuꝫ dubitabat: oſtendit eis ptin⁹ manus ⁊ lat⁹. Palpādaꝫ carnē p̄buit quā clauſiſ ianuiſ itroduxit ¶ Allťa al' al' al' al' al' al' al' al'al' al'. ¶ Dn̄s regna. Jubil. De⁹ ds ¶ Surrexit dn̄s d ſepulchro q̄ liberauit tres pueros d camino igniſ ardētis allťa Bn̄dicite Allťa al' al'. ¶ Lau. Rmi oē qḋ ¶ Aurora. Jn reſrectione tua xp̄e allťa ¶ Celi ⁊ ťra leteť al'. Cū eēt ſero. ¶ Pr̄a q̄s ops ds Crucifixus ſurrexit a mortuis et redemit nos allťa al'. ¶ Dicite in nationibus al'. ¶ Quia dn̄s regnauit a ligno allťa. ¶ Deus q̄ p ¶ Jaꝫ lucis Allťa allťa al' allťa. ¶ De⁹ i nō

Bti. ps. Retri. ps. Qui-
cūq3. q̄ mgit pdcis p. oo
minicis diebus tantum: uſq3
ad aſcenſionē. Capitulū.
Regi. R̸ bi. Xp̄e fili dei
uiui miſerere nobis all'a all'a
v̸. Qui ſurrexiſti a mor-
tuis. R̸ Al. G'a R̸ Xp̄e
v̸ Exurge xp̄e. R̸ Et li.
Et ita dī ſinglis diebȝ uſq3
ad aſcenſionē. Deinde dī
Kyriel. Xp̄el. Kyriel. P̄r nr̄
Et zeꝭ ſic notant i dñica de
pſal. Ad tciā añ Al'a all'a
all'a all'a. ps conſueti Cap.
K ni oē qd. R̸ bi. Surrex
dns de ſepulchro al' al'. v̸
Qui p nobis pepēdit i li-
gno R̸ al'. v̸ gl'a R̸ Sur-
rexit v̸ Surrexit do⁹ v̸ al'
R̸ Et apparuit ſymoni al'.
ad vj. a. Al' al' al'. Capl'z.
Quis eſt autē q̄ uincit
mūdū: niſi qui credit
q̄m ieſus ē fili⁹ dei. hic ē q̄
ueit p aquā ⁊ ſāguinē ieſus
xp̄s: nō i aq̄ ſolū: ſȝ i aq̄ et
ſanguine. R̸ bi. Surrexit

dn̄s uere all'a all'a v̸ Et
apparuit ſymoni. R̸ All'a
v̸ Gl'a R̸ Surrexit. v̸ius
Gauiſi ſūt diſcipl'i all'a. R̸
Uiſo dn̄o all'a. Ad ix. añ.
All'a all'a all'a all'a. Capl'z.
Si teſtioniū hoiuȝ ac-
cepim⁹: teſtioniū dei
mai⁹ ē: q̄a teſtificat⁹ ē d fi-
lio ſuo: q̄ credit i filiū dei:
hēt teſtioniū dei i ſe. R̸ bi
Gauiſi ſūt diſcipl'i all'a al'.
v̸ Uiſo dn̄o. R̸ All'a. v̸
Gl'a R̸ Gaui. v̸ Mane
nobiſcū dn̄e al'. R̸ Qm̄ ad
adueſpaſcit al'. Ad ueſp a.
All'a al' al' al'. ps Dixit cū
reꝭ d pſal. Capl'z K ni oē
q. Ad cenā. v̸ Māe no
R̸ Qm̄ ad. Ad mag' a.
Poſt dies octo ianuis clau
ſis ingreſſus domin⁹ dixit
eis pax uobis al' al'. Oro.
Pſta q̄s. Deīde d cruce cō
meō a. Crucē ſcāȝ ut ſ. no
tādū q, Inuit a. noc. ⁊ ueſ
cū ſuis v̸ dn̄r p ōs dñica p
dcō mō uſq3 ad aſceſiōē. It

bys. ℣. bñ. ℟. anᵒ laudes per
hõ. diei. Exceptis añ. ĩ uesp
õñr ſic ſupra dictũ ẽ: tam in
dominicis q̃ȝ in ferijs uſqȝ
ad aſcenſionẽȝ. Item ſimili
modo fit ꝯmemoꝛ. de cruce
quotidie vſqȝ ad aſcẽſionẽȝ
niſi feſtũ duplex occurrat l'
feſtũ ſcẽ crucis Feria ſecũda
Inuit. allꝫa allꝫ allꝫ ps. Dñs
illũ Cũ reliq. ℣. Surrexit dñs
de ſepulcro allꝫa ℟. Qui p
nobis pepẽdit ĩ ligno allꝫa.
De actibꝫ apłoꝝ lectio .j.

CUnqȝ ituerẽtur ĩ ce-
lũ euntẽȝ illũȝ. Ecce
duo uiri aſtiterũt iuxta illos
ĩ ueſtibꝫ albis qui ꝛ dixerũt
Uiri galilei q̃d ſtatis aſpici
entes ĩ celũȝ: Hic ieſus qui
aſſũptus ẽ a uobis ĩ celum
ſic ueiet quẽadmodũ vidi
ſtis eũ eũtẽ ĩ celũ. ℟. Ego
ſũ vitis cũ reliq. p oꝛdinẽ l. ij.

TUnc reuerſi ſũt ierłi
mã a mõte q̃ uocaꝉ
oliueti qui eſt iuxta ierłẽm
ſabbati hñs iter. Et cũ itro
iſſet cenaculũȝ aſcẽderũt v
bi manebat petrus ꝛ iohan
nes iacobꝰ ꝛ andreas phili-
pus ꝛ thomas bartholome
us ꝛ mathẽꝰ iacobꝫ alphei
ꝛ ſymõ zelotes. ꝛ iudas ia-
cobi. hi oẽs erant pſeueran
teſ vnanimiꝉ ĩ oꝛõe cũ mulie
ribꝰ ꝛ maria matre ieſu ꝛ fri
bꝫ eiꝰ. lectio tercia.

IN diebus illis exur
gẽs petrus ĩ medio fratrũȝ
dixit. Erat ãt turba hoĩuȝ
ſimꝉ ſerẽ cẽtũ uiginti Uiri fra
tres oꝫ ĩpleri ſcripturã quã
p̃dixit ſps ſcs p os dd de iu
da q̃ fuit dux eoꝝ q̃ cõphẽ
derũt ieſũ q̃ cõnumerat' erat
ĩ nobis ꝛ ſoꝛtitꝰ ẽ ſoꝛtẽ mi
ſterij huiꝰ Et hic q̃dẽ poſſe
dit agrũ d̃ mercede iniq̃ta-
tis: ꝛ ſuſpẽſus crepuit mediꝰ
ꝛ diffuſa oĩa uiſcera eiꝰ Sci
enduȝ q̃ ps feriales noc. et
veſp. vſqȝ ad aſcẽſionẽ cã-
tãꝉ ſub allꝫa in modũ prime
feriaꝉ ã. ſi ps: Ad lau. ã. al
vt ſupra in dñica capitulũ

Xpūs reſurgēs ex
mortuis iam non
moritur: mors illi
ultra nō dñabiť qđ eiꝫ mor
tuus eſt peccato : mortuus
ē ſemel: qđ āt uiuit viuit do

Surgēs ieſus mane prima
ſabbati apparuit prio ma-
rie magdalene de q̄ eiecerat
ſeptēꝫ demonia allā.
Precedam uos i galileā ibi
me uidebitis ſic dixi uobis
allā. ¶ Allā ego ſū uitiſ
uera allā: uos palmiteſ ueri
allā allā. ¶ Ardēs erat
cor meum deſiderio uidere
dominum meum quero: et
nō iuenio ubi poſuerūt euꝫ
allā. ¶ Uenerūt ad monu
mētuꝫ maria magdalene: ⁊
altā maria uidere ſepulchꝛ
allā. ¶ Eūtes i mūdū allā
docete oēs gentes allā.
Eūtes i mudū docete ōnes
gētes: baptizātes eos i noīe
pāis ⁊ filij ⁊ ſpūs ſci allā.

Jte nūtiate fribꝫ meis allā
ut eāt i galileā: ibi me uide
bitis al' al' al'. ¶ Tu ſolus
pegrin⁹ es: et nō audiſti de
ieſu: quō tradiderūt eū i dā
nationeꝫ mortis allā.
Nōne ſic oportuit pati xpꝫ
⁊ itrare i glāꝫ ſuā allā.
Et icipiēs a moyſe et oībꝫ
pphis ītpretebať illis ſcri-
pturas q̄ d̄ ipō erāt allā
Et coegerīt illū dicētes ma
ne nobiſcū dñe qm̄ adueſp
aſcit al'. ¶ Mane nobiſcū
dñe qm̄ adueſpaſcit: ⁊ iclia
ta ē iaꝫ dies: al' al'.
Et itrauit cū illis et factū ē
dū recūberet cū illis: accepit
panem et bñdixit: fregit ac
porrigebat ill' allā.
Cognouerīt dñꝫ al'. i fracti
one panis al'. ¶ Nōne cor
nrꝫ ardēs erat i nobis de ie
ſu dū loqreť nobis i uia al'.
¶ Pax uobis ego ſū al' no
lite tīere al'. ¶ Spūs carnē ⁊
oſſa non hēt ſic me uidetis
habere. iā credite allā

Obtulerūt diſcipli dn̄o ptē piſcis aſſi ꝛ fauū mellis al̄. al̄a. an̄ Iſti ſunt ſmones quos dicebā uobis cū eſſez uobiſcū al̄a al̄a. an̄ O- portebat pati xp̄z ꝛ reſgeř a mortuis al̄a. an̄ Ieſū q̄ crucifix⁹ ē q̄ritis al̄a. nō ē hic ſurrexit eiz ſic dixit uo- bis al̄a. Ad ťciaz Capl̄z. Xp̄s reſurgens a mortuis. Ad ſextam. Capitulum.

Spūs reſurrexit a mor- tuis primicie dormiē tiū: qm̄ q̄dez p hoīez mors ꝛ p hoīez reſurrectio mortuo rū: ꝛ ſic ī adam oēs moriūť ita ꝛ ī xp̄o oēs uiuificabūť. Ad nonam. Capitulum.

Spūs ſemel p pecīs nr̄is mortu⁹ ē iuſt⁹ p iiuſtis: ut noſ offerret do mortificatos q̄dem carne: uiuificatos autez ſpu. Ad veſp. an̄ Al̄a al̄ al̄ al̄. ps Dilexi. cū rel̄. Capituluz: Xp̄s reſgēs. Sciendum q̄ inuit. ꝛ capl̄a ē ſcripta non mutanť ī ferialibus diebus uſq; ad aſcenſionem. Infra ebdomadaz Ad aꝺa. an̄. Pax uobis ego ſū al̄ nolite tiere al̄. an̄. Mitte manū tuā et cognoſce loca clauoꝝ al̄a: et noli eē icredulus: ſz fidel̄ al̄a. an̄. Qz uidiſti me thoma credidiſti: bt̄i q̄ nō uiderť ꝛ crediderť al̄a.

¶ Miſi digitū meū ī fixu raz clauoꝝ: ꝛ manū meaz ī latus eius: et dixi dn̄s me⁹ ꝛ deus me⁹ al̄a. antiphoā Multa quidez ꝛ alia ſigna fecit ieſus in conſpectu di- ſcipulorum ſuorum al̄a q̄ nō ſunt ſcripta in libro hoc al̄a. an̄ Hec aūt ſcripta ſunt ut credatis quia ieſus eſt xp̄s filius dei: et ut cre- dentes uitā habeatis ī noīe ei⁹ al̄a. Feria iij. ad noc. ā Al̄a al̄. al̄. ps Dixi cuſto cū rel̄. ℣. Surrexit dn̄s ve al̄a. ℟ Et apparuit ſymo ni. al̄a De actibus apl̄oꝝ p ebdomadaz. Lec. pria

OPortet ergō ex his
viris q̇ nobiſcū ſūt
cōgrēgati i oi ipe quo itra
uit ꝛ exiuit iter nos dn̄s ie-
ſus icipiēs a baptiſmāte Jo
hannis uſq; i diez q̄ aſſūp
tus ē a nobis teſtem reſur-
rectionis eius nobiſcū fieri
unū ex iſtis. Et ſtatuerunt
duos Joſeph q̇ uocabatur
barſabas: q̇ cognominatꝰ
ē iuſtus ꝛ Mathiaz. L. ij.

TE orātes dixerūt: tu
domine q̇ corda no-
ſtri oīuz: oſtēde quē elegeris
ex his duobꝫ vnū accipere
locū miniſterij huiꝰ ꝛ apl'a
tus: dͦ quo p̄uaricatꝰ ē iudaſ
ut abiret i locū ſuū. Et de-
derūt eis ſortes ꝛ cecidit ſorſ
ſup mathiā: ꝛ ānumeratꝰ ē
cū ūdeci apl'is. L. iij.

ET dū cōplerent̄ dies
pēte erāt oēs diſcipl'i pariſ
i eodez loco. Et factus eſt
repente de celo ſonus tāq̄
aduenietis ſp̄s uehemētis ꝛ
ipleuit totā domū ubi erāt
ſedētes. Et apparuēt illis
diſpartite ligue tāq̄ ignis
ſeditq; ſupra ſigl'os eoruz.
Et repleti ſūt oēs ſp̄u ſācto
ꝛ ceperūt loq̇ uarijs linguiſ
ꝓut ſp̄s ſanctꝰ dabat eloq̇
illis. Ad noct. vō ꝛ ad ueſ
pn̄ ps. illiꝰ diei ſic occurrit
in pſal. ſub an̄ ſup̄ notat.
ꝛ v̄. Sabbō ad veſp. an̄.
All'a all'a all'a all'a. ps Be
nedictꝰ Cū reł. capitulū.

RMi xp̄us paſſus eſt
p nobis uobis relin
quēs exempluz: ut ſeq̄mini
ueſtigia eiꝰ q̇ peccatum nō
fecit: nec iuētꝰ eſt dolus in
ore eius. Ad Mag̅ an̄.
Ego ſum paſtor ouiū: ego
ſū uia ꝛ v̄itas: ego ſum pa-
ſtor bonꝰ ꝛ cognoſco meas
ꝛ cognoſcūt me mee all'a.

DEus q̇ i filij tui oro
humilitate iacetē mūdū
erexiſti: fidelibꝰ tuis ꝑpetuā
ꝯcedē letitiā: ut quos ꝑpetue
mortiſ eripuiſti caſibꝰ gau-
dijs faciaſ ſēpit'nis ꝑfrui ꝑ.

Dominica ſecunda poſt paſcha ponitur liber apochalipſis: et legitur per quindecim dies ¶ Lectio prima

Apochalipſis ieſu xp̄i quā dedit illis d̄s palā facere ſuis ſuis: q̄ oꝫ fieri cito. Et ſignificauit mittēs p āgelū ſuū ſuo ſuo iohāni q̄ teſtioniū phibuit v̄bo dei et teſtioniū ieſu xp̄i q̄cunqꝫ uidit. Beatus q̄ legit et q̄ audit v̄ba pphie hui⁹ ꝛ ſuat ea q̄ i ea ſcripta ſūt. Tēpus ei ppe ē. ℟ Dign⁹ es dn̄e accipe librū ꝛ aperire ſignacula ei⁹ qm̄ occiſus es ꝛ redemiſti nos d̄o. In ſāguie tuo al. ℣ Feciſti eī nos deo nr̄o regnū ꝛ ſacerdotiū. In

Lc ii.

Iohānes ſeptē eccleſijs q̄ ſūt in aſya gr̄a uobis et pax ab eo q̄ ē ꝛ q̄ erat: ꝛ q̄ uēturus ē: et a ſeptē ſpiritibꝫ q̄ i cōſpectu throni ei⁹ ſūt ꝛ a ieſu xp̄o q̄ ē teſtis fidel' priogenit⁹ mortuoꝝ ꝛ princeps regū terre. Qui dilexit nos ꝛ lauit nos a pccīs nr̄is i ſāguie ſuo: et fec̄ nos regnum ꝛ ſac̄dotes d̄o p̄ri ſuo: ip̄i gl'a et iperiū i ſcl'a ſcl'oꝝ am̄. ℟ Ego ſic uitis fructificaui ſuauitatez odoris al'. Tranſite ad me oēs q̄ cōcupiſcitis me a generationibꝫ meis adiplemi al' al'. ℣ In me gr̄a oīs uite ꝛ v̄tutis i me oīs ſpes uite ꝛ v̄itatis. Trāſite

Lec iii.

Et ecce ueīt cū nubib⁹ ꝛ uidebit eū oīs ocul⁹ ꝛ q̄ eū pupugerīt ꝛ plangēt ſe ſr̄ eū oēs trib⁹ t̄re ēt amē. Ego ſū alpha ꝛ o pricipiū ꝛ finis: dic̄ dn̄s d̄s: q̄ eſt: et q̄ erat: ꝛ q̄ uētur⁹ ē op̄s. ℟ Audiui uocē i celo tāq̄ uocē tonitrui magni al'. regnabit d̄s nr̄ i et̄nū al'. Q2 ſcā ē ſalus ꝛ v̄tus ꝛ potās xp̄i ei⁹ al' al'. ℣ Et uox d̄ throno exiuit dicēs: laudē dicite deo nr̄o oēs ſci eius: ꝛ qui timetis deum puſilli et magni: Quia. ¶ Lectio iiii.

24

EGo iohãnes frať uř
ꝛ pticeps i ťbulatioẽ
et ꝛegno ꝛ paciẽtia i xp̃o ie
ſu. Fui i iſula q̃ uocať path
mos pp v̓bũ dĩ ꝛ teſtioniũ
ieſu xp̃i. Fui i ſpũ i dñica die
et audiui poſt me uocẽ ma
gnã tãq̃ꝫ tube dicẽtis. Qđ
uides ſcribe i libꝛo: ꝛ mitte
vij. eccleſijs q̃ ſũt in aſya:
ephesũ: et ſmirmã: ꝛ pga-
muꝫ: ꝛ tyatyraꝫ: ꝛ ſardis: ꝛ
philaderphiã: et laodotiaꝫ.
¶ Locutꝰ ẽ ad me unus ex
vij. ãgeľ dicẽs: veni oſtẽdaꝫ
tibi nouã nuptã ſpõſã agni
Et uidi ierľeꝫ deſcẽdẽteꝫ đ
celo oꝛnatã monilibus ſuis
aľ aľ aľ. ¶ Et ſubſtulit me
i ſpũ i mõteꝫ magnũ ꝛ altũ
Et uidi.

ET cõuerſus ſũ ut uiđ
eꝛẽ uocẽ q̃ loq̃bať me
cũ: et cõuerſus uidi vij. can
delabꝛa aurea: ꝛ in medio
vij. cãdelabꝛoꝝ aureoꝛũ ſi-
mileꝫ filio hoīs ueſtituꝫ po
dere: ꝛ p̃cictũ ad mamillas
zona aurea. Caput ãt eiꝰ ꝛ
capilli erãt cãdidi tãq̃ꝫ lana
alba: ꝛ tãq̃ꝫ nix: ꝛ oculi eius
uelud flãma ignis: ꝛ pedes
eiꝰ ſiľes auricalcho: ſicut in
camino ardẽti. ¶ Audiui
uocẽ i celo ãgľoꝝ mľtoꝝ di
centiũ. Timete dñꝫ et date
claritatẽ illi ꝛ adoꝛate eũ q̃
fec̃ celũ ꝛ t̃rã: mare et fõtes
aq̃ꝝ aľ aľ. ¶ Uidi angeluꝫ
dĩ foꝛtẽ uolãteꝫ p medium
celũ uoce magna clamãteꝫ
ꝛ dicenteꝫ. Timete

ET uox illiꝰ tãq̃ꝫ uox
aq̃ꝝ mľtaꝝ. Et habe
bat i dextra ſua ſtellas vij: ꝛ
đ oꝛe eiꝰ gladius ex utraq̃ꝫ
pte accutꝰ exibat. Et facies
eiꝰ ſic̃ ſol lucẽs i v̓tute ſua.
Et cũ uidiſſeꝫ euꝫ cecidi ad
pedes eiꝰ tãq̃ꝫ moꝛtuꝰ. Et
poſuit dextrã ſuã ſr̃ me di-
cẽs. Noli tīere. Ego ſũ pri
mꝰ ꝛ nouiſſimꝰ: ꝛ ſũ viuus
et fui moꝛtuus. Et ecce ſuꝫ
uiuẽs i ſcľa ſcľoꝝ: ꝛ hẽo cla
ues moꝛtis et inferni.

Ueniēs a libāo q̄ꝫ pulchra
ſcā ē al'. Et odor ueſtimen-
toꝝ ei⁹ ſr oīa aromata all'a
al'. ¶ Fauus diſtillās labia
ei⁹ mel ⁊ lac ſub lingua eius
Et odor.

In ill. t. dix ieſus diſci
plīs ſuis. Ego ſū pa
ſtor bonus : bonus paſtor
aīaꝫ ſuā ponit ꝓ ouibꝫ ſuis
Et reliqua.

Audiſtis frēs kmi ex
lectiōe euuāgl'ica eru
ditiōe ur̄aꝫ: audiſtis pic'lꝫ
ur̄ꝫ. Ecce ei is q̄ nō ex acci
denti dono : ſꝫ eſſentialiter
bon⁹ ē: dicit. ego ſuꝫ paſtor
bon⁹. Atꝫ eiuſdē bonitatis
formā quā nos imittemur:
adiūgit dicēs. Bon⁹ paſtor
aīaꝫ ſuā ponit ꝓ ouibꝫ ſuiſ
¶ Decātabat ppl's iſrl' al':
et uniuerſa ml'titudo iacob
cantabat legitie. Et dd cuꝫ
cātoribꝫ cytharā pcutiebat
ī domo dn̄i: ⁊ laudes do ca
nebat al' al'. ¶ Sc̄ificati ſūt
ergo ſacerdotes et leuite et
uniuerſus iſrael deducebat
archam federis dn̄i ī iubilo
Et dauid.

Fecit qd̄ monuit oſtē
dit qd̄ iuſſit. Bonus
paſtor ꝓ ouib⁹ ſuis aīaꝫ ſuā
poſuit: ut ī ſacramēto nr̄o:
corp⁹ ſuū ⁊ ſāguieꝫ vteret:
⁊ oues q̄s redemerat carniſ
ſue alimēto ſaciaret. ¶ Uidi
portā ciuitatis ad orienteꝫ
poſitā ⁊ apl'oꝝ noīa ⁊ agni
ſup eā ſcripta. Et ſr muroſ
ei⁹ āgeloꝝ cuſtodiā all'a
Uidi celū nouū ⁊ trā nouā
⁊ ciuitatē nouā deſcendēteꝫ
d celo. Et.

Oſtenſa nobis ē igī d
cōtemptu mortis uia
quā ſeq̄mur: appoſita ē for
ma cui īprimamur. Primū
nobis ē extiora nr̄a: miſeri-
cordit ouibꝫ ei⁹ īpēdere.
Poſtremū vo ſi neceſſe eſt:
ēt uitā nr̄aꝫ ꝓ eiſdē ombuſ
miniſtrare. Oſtendit m̄
āgl's fōteꝫ aq̄ uiue ⁊ dix ad
me al'. Hic deū adora all'a

al' al' ¶ Poſtq̄ȝ audiſſem ⁊
uidiſſeȝ cecidi ut adorarem
an̄ pedes ãgli q̄ m̄ hec oñō
bat ⁊ dix̄. ¶ Dic Uidi ierl'ȝ
deſcēdenteȝ d̄ celo ornataȝ
auro mūdo ex lapidibȝ p̄ci
oſis itextaȝ All'a al' al'.
Et erat ſtruc'a muri eius
ex lapide: ip̄a v̄o auro m̄do
All'a. ¶ In diademate ca-
pitis aaron lapides p̄cioſi
fulgebāt. Dū pficeret opuſ
dei al' al' al'. ¶ In ueſte eniȝ
poderis quā hēbat tot' erat
orbis t̄raꝝ ⁊ pētū magna-
lia i q̄ttuor ordibȝ lapiduȝ
erāt ſcuplta. Dū ¶ pla'ee
tue ierl'eȝ ſternent auro mū
do al': ⁊ cātabit' i te cāticuȝ
letitie all'a. Et p oēs uicos
tuos ab uniuerſis dicet' al'
al' ¶ Luce ſplēdida fulgebiſ
⁊ oēs fiea t̄re adorabūt te.
Et p ¶ Rmi xp̄s paſ.
¶ Ego ſū paſtor oui.
¶ De' q̄ i filij
Rmi xp̄s paſſus.
TRadebat aūt

iudicāti ſe iiuſte q̄ pccā nr̄a
ip̄e ptulit i corpore ſuo ſup
lignū: ut pcciſ mortui iuſtie
uiuamuſ cuius liuore ſanati
ſumus.
ERatis eiȝ aliq̄n ſicut
oues errātes: ſȝ ꝯuer
ſi eſtis nūc ad paſtorem: ⁊
epm̄ aiaꝝ ur̄aꝝ.
Rmi xp̄s paſ. ¶ Ego
ſū paſtor bon' q̄ paſco oueſ
meas ⁊ p ouib' meis pono
aiaȝ meā al'. ¶ De' q̄ i.

Paſtor bon' aiaȝ ſuā ponit
p ouibȝ ſuis al'. ¶ Merce-
nari' ē cui' nō ſūt oues p-
prie: uidet lupū ueientem ⁊
dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lu-
pus rapit ⁊ diſpgit oues al'
¶ Sic nouit me pat' ⁊ ego
agnoſco pr̄eȝ ⁊ aiaȝ meam
pono p ouibȝ meis all'a
Et alias oues hēo q̄ nō ſūt
ex hoc ouili: ⁊ illas oportet
me adducere et uocē meam
audient: et fiet unū ouile et
un' paſtor al' ¶ Mercenari'

aũt ⁊ q̇ nõ ē paſtoꝛ: cuiꝰ nõ
ſũt oues ꝓprie uidet lupuꝫ
ueientes: ⁊ dimittit oues et
fugit ⁊c.

SCribe ergo q̄ uidiſti
et q̄ ſũt ⁊ q̄ oꝫ fieri
poſt hec. Sacramĩtũ vij. ſtel
laꝝ q̄ uidi i dextra mea: et
ſeptem candelabra aurea.
Septeꝫ ſtelle āgli ſũt. ſeptē
eccleſiaꝝ. Et vij. cādelabra
ſeptē eccleſie ſũt.

ET āglo epheſi eccleſie
ſcribe: hec dic̄ q̇ tenet
ſeptē ſtellaſ i dextra ſua: qui
ābulat i medio vij. cādela-
broꝝ aureoꝝ. Scio opa tua
⁊ laborē ⁊ patiētiaꝫ tuaꝫ: ⁊
q̇a ñ poteſ ſuſtiereˉ maloſ: ⁊
tēptaſti eos q̇ ſe dicũt apo
ſtolos eē ⁊ nõ ſũt: ⁊ iueniſti
eos mēdaces. Et patiētiaꝫ
hēs: ⁊ ſuſtinuiſti ꝑꝑ nomen
meũ ⁊ nõ defeciſti. Sꝫ hēo
aduerſuꝫ te pauca ꝗ carita
teꝫ tuā pꝛiaꝫ reliq̇ſti.

MEmoꝛ eſto itaqꝫ vñ
excideriſ ⁊ age pñiaꝫ
⁊ pꝛia opa fac. Sin ãt ueio
cito: ⁊ mouebo cādelabꝛuꝫ
tuũ de loco ſuo: niſi pñiam
egeris. Sꝫ hoc hēs q̇a odi-
ſti fcā nycholaytaꝝ: que et
ego odi. Qui hēt aures au
diat q̇d ſps dicat eccleſijs.
Uincenti dabo edere de li-
gno uite qđ ē i paradiſo di
mei

ET āgelo eccleſie ſmir
ne ſcribe. Hec dicit
pꝛimꝰ ⁊ nouiſſimus: q̇ fuit
moꝛtuꝰ ⁊ uiuit. Scio t̄bula
tioēꝫ tuā ⁊ pauptatē tuā: ſꝫ
diueſ es ⁊ blaſphemariſ ab
hiꝫ q̇ ſe dicũt iudeoſ eē ⁊ nõ
ſũt: ſꝫ ſũt ſynagoga ſathāe Ni
hil hoꝝ timeas q̄ paſſurꝰ es

ECce miſſurus ē
dyabolus ex uobis i
carcereꝫ: ut tēptemini ⁊ ha
bebitis t̄bulationē dieb᷒ dcē
Eſto fidelˀ uſqꝫ ad moꝛtem
⁊ dabo tibi coꝛonam uite.
Qui hēt aures audiat quid
ſps dicat eccleſijs. Qui uicē
rit ñ leđ a moꝛte ſcđa

ET āglo pgami eccle ſie ſcribe: hec dicit q̄ hēt rōpheam ex utraqꝫ pte acutā. Scio ubi hitas: ubi ē ſedes ſathane ⁊ tenes nom̄ meū ⁊ nō negaſti fidē meaꝫ ⁊ i diebꝫ ātiphas teſtis m̄s fidel' q̄ occiſus ē apd̄ uos: ubi ſathanas hitat.

KaMi obſecro uos tāq̄ꝫ aduenas et pegrinos abſtiere uos a carnalibꝫ deſiderijs q̄ militāt aduerſus aīaꝫ ¶ Modicū ⁊ non uidebitis me dicit dn̄s: iteꝝ modicū ⁊ uidebitiſ me: q̄a uado ad prēꝫ al' al'.

DEus q̄ errātibꝫ ut i uiā poſſint redire iuſticie: ỽitatis tue lum̄ oſtēdis: da cūctis q̄ xp̄ana ꝓfeſſione cēſent: ⁊ illa reſpuere q̄ huic īimica ſūt nomi ⁊ ea q̄ ſūt apta ſectari. Per.

Sed hēo aduerſus te pauca: q̄a hēs illic tenētes doctrinaꝫ balaaꝫ: q̄ docebat balac mittere ſcandalū corā filijs iſrael: edere ⁊ fornicari: ita hēs et tu tenentes doctrinā nicholaytaꝝ. Similit' pn̄iam age. Si quominus ueniā tibi cito ⁊ pugnabo cuꝫ illis: ⁊ gladio oris mei.

QUi hēt aures audiēdi audiat: q̄d ſp̄s dicat eccleſijs. Uicēti dabo ei mānna abſconditū: ⁊ dabo illi calculū candidū: ⁊ i calculo nomē nouū ſcriptū: qd̄ nemo ſcit niſi q̄ accipit. Et āgelo cyatire eccleſie ſcribe. Hec dicit fili⁹ dei: q̄ habet oclos ut flāma ignis: ⁊ pedes ei⁹ ſimiles auricalcho. Noui opa tua ⁊ caritatē: et fideꝫ ⁊ miſteriū ⁊ patiētiaꝫ tuā ⁊ opa tua nouiſſia plura prioribus.

SEd hēo aduerſus te pauca: quia ꝑmittis mulieraꝫ yezabel q̄ ſe dicit prophetam docere ⁊ ſeducere ſeruos meos fornicari

⁊ manducare ꝺ ydolatris: Et dedi illi tp̄s: ut pn̄iaꝫ ageret: ⁊ non uult penitere a fornicatione ſua.

Ecce mitto eā i lectuꝫ ⁊ q̄ mecant̄ cū ea i tribulatione maxīa erunt: niſi pn̄iaꝫ egerit ab opib⁹ ſuis. Et filios ei⁹ īterficiā ī morteꝫ ⁊ ſcient oēs eccleſie: qꝛ ego ſū ſcrutās corda et renes: ⁊ dabo vnicuiq̄ urꝫ ſecūduꝫ opa ſua.

Uobis āt dico ceteris q̄ tyatire eſtis. Quicūq̄ nō hn̄t doctrinā hāc: q̄ nō cognouer̄t altitudineꝫ ſathane. queādmodū debēt nō mittā ſup uos aliud pōdus. Tūtuꝫ id qꝺ hētis tenete donec ueniam.

Et q̄ uicerit ⁊ cuſtodierit uſq̄ i finē opera mea: dabo illi ptāteꝫ ſr̄ gētes: ⁊ reget eaſ i ꝟga ferrea ⁊ tāq̄ uas figuli cōfrigent̄. Sic̄ ⁊ ego accepi a pr̄e meo ⁊ dabo illi ſtellā matutinā.

Qui hēt aures audiat quid ſp̄s dicat eccleſijs.

In it. k. dix̄ ie. diſ. ſ. Modicū ⁊ iā nō uidebitis me: ⁊ iteꝝ modicum ⁊ uidebitis me quia uado ad pr̄eꝫ. Et ℟

Hec dn̄i uerba ubi ait modicū et iā nō uidebitis me ⁊ iteꝝ modicum ⁊ uidebitis me: quia uado ad pr̄eꝫ: ita obſcura erāt diſcipul̄ an̄ ꝓ id qꝺ dic̄ eēt iple tū: ut q̄rentes iter ſe: q̄d eēt qꝺ diceret omnio ſe neſcire faterentur.

Seq̄r ei euuāgelium: Dixer̄t ergo ex diſcipulis ei⁹ ad iuicē. Quid eſt hoc qꝺ dic̄ nobis modicū ⁊ nō uidebitis me: ⁊ iteꝝ modicū ⁊ uidebitis me qꝛ uado ad pr̄em. Dicebāt ergo q̄d ē hoc qꝺ dic̄ modicum. Neſcim⁹ q̄d loq̄r. Hoc ē ēi qꝺ eoſ mouebat: qꝛ dix̄ modicū ⁊ non uidebitis me: et iteꝝ modicū ⁊ uidbitis me.

NAm i p̄cedētibꝫ
q̄a nō dixerat modi-
cū: ſꝫ dixerat ad p̄reꝫ uado:
⁊ iā nō uidebitis me tanq̄ꝫ
apte ill' uiſus ē locut⁹. Nec
iter ſe d̄ hoc aliq̄d q̄ſierūt.
Nūc ergo qd̓ illis tūc ob-
ſcurū fuit: ⁊ mox maīfeſtuꝫ
eſt. Poſt paululum ꝛeſ̄rexit
⁊ uiderūt eū.
Rm̄i obſecro. ¶ Mo
dicū ⁊. ¶ Deus
q̄ errantibꝫ:
Rm̄i obſecro.
SUbiecti eſtote oī hu
mane creature pp̄t
dū: ſiue ꝛegi q̄i p̄cellēti: ſiue
ducibus: tanq̄ꝫ ab eo miſſis
ad uīdictā malefactoꝝ. Lau
deꝫ ỽo bonoꝝ.
SErui ſubditi eſtote i
oī tioꝛe dn̄is: n̄ tātū bonis
⁊ modeſtis: ſꝫ etiā diſcolis:
hec eſt eī gr̄a ī xp̄o ieſu dn̄o
nr̄o ¶ Rm̄i
obſecro. Amē
amē dico uobis q̄a ploꝛabi
tis ⁊ flebitis uos mūdus āt
gaudebit: uos autē cōtriſta
bimini: ſed triſticia ur̄a con
uertetur ī gaudiū all'a.
Deus q̄ er.
Triſtitia all'a uertet' ī gau-
diū: et gaudiū ueſtrū nemo
tollet a uobis all'a all'a.
Triſtitia ur̄a all'a uertetur
in gaudium all'a. ¶ Iteꝝ
uidebo uos all'a: ⁊ gaudbit
coꝛ ueſtrū al' al' al'.
Amen dico uobis mundus
autem gaudebit ⁊ uos gau
debitis et gaudium ueſtruꝫ
nemo tollet a uobis al'.
Iterum autem uidebo uos:
⁊ gaudebit coꝛ ueſtrū all'a:
et gaudium ueſtrum nemo
tollet a uobis all'a.
Mulier cum parit t̄ſtitiam
habet quia uenit hoꝛa eius
all'a: cum autē peperit pu
erum iā non meminit p̄ſſu
ꝛe propter gaudium all'a.
ET āg'lo eccleſie ſar-
dis ſcribe hec dicit: q̄
hēt vij. ſp̄s dei ⁊ vij. ſtellas.

Scio opa tuā quia nomen
habes quod uiuas ⁊ mor-
tuus es. Eſto uigilans ⁊ cō
firma cetera que moritura
erant. Non enim inuenio o
pera tua plena coram deo
meo. In mente ergo habe
qualiter accepis ⁊ audieris
et ſerua et pñiaꝫ age: Si er
go non uigilaueris: ueniam
ad te tanq̄ꝫ fur: et neſcies q̄
hora ueniā ad te.

SEd habes pauca no
mina in ſardis qui ñ
iquinauerunt ueſtiméta ſua
et ambulabūt mecū ī albis
quia digni ſūt. Qui uicerit
ſic. ueſtietur ueſtimētis albis
et non delebo nomen eius
de libro uite: et confitebor
nomen eius coram pře mo
et coraꝫ angelis eius. Qui
habet aures audiat q̄d ſp̄s
dicat eccleſijs.

ET angelo phyladel-
phie eccleſie ſcribe:
Hec dicit ſanctus et uerus
qui habet clauem dauid: q̄
apit et nemo claudit. Clau
dit et nemo aperit. Scio o
pera tua. Ecce dedi coram
te hoſtium apertum quod
nemo poteſt claudere: quia
modicam habes uirtutem:
et ſeruaſti uerbum meum ⁊
negaſti nomen meū.

ECce dabo de ſynago
ga ſathane: q̄ ſe dn̄t
iudeos eē ⁊ ñ ſūt: ſꝫ mētiūt.
Ecce faciam illos ut ueniāt
et adorent ante pedes tuos
et ſciant quia ego dilexi te.
Quoniam ſeruaſti uerbuꝫ
patientie mee: ⁊ ego ſuabo
te: ab hora temptationis: q̄
uentura eſt ī orbem uniuer
ſum temptare habitantes ī
terra.

ECce uenio cito: tene
quod habes: ut ne-
mo accipiat coronam tuā.
Qui uicerit faciem illuꝫ co
lumnam in templo dei mei
et foras non egredietur ā-
plius. Et ſcribā ſup nomē
dei mei: et nomen ciuitatis

noue ieruſalem q̄ deſcendit de celo a deo meo: et nomē meū nouū. Qui habet aures audiat: quid ſpiritus dicat eccleſijs. Lectio tercia

ET angelo laoditie eccleſie ſcribe: hec dicit. Amē teſtis fidel' et uerus: qui eſt principiū creature dei. Scio opa tua: q̄a neq̃ frigidus es: neq̃ calidus. Utinam frigidus eſſes: aut calidus: Sz q̄a tepidus es: neq̃ frigidus: neq̃ calidus: icipiaz te euomere ex ore meo: q̄a dicis q̄ diues ſū: et locupletatus: et nullius egeo. Et neſcis q̄a tu es miſer: ⁊ miſ abil' paup ⁊ cecus ⁊ nudus

Sabbato ad veſp. Capl'z.

KaRi oē datū optimū et oē donū pfectuz d̄ ſurſū eſt deſcendēs a patre luminū: apd̄ quem non eſt trāſmutatio: nec uiciſſitudinis obūbratio Ad M an̄

Uado ad eū qui miſit me ⁊ nemo ex uobis itrogat me quo uadis al' al'. Oratio.

DEus qui fidelium mentes unius effi cis uoluntatis da populis tuis id amare qd̄ precipis: id deſiderare qd̄ pmittis: ut inter mūdanas uarietates: ibi nr̄a fixa ſint corda: ubi v̄a ſt gaudia. p

Dominica quarta poſt paſcha leguntur epiſtole canonice uſq̃ ad aſcenſionez domini. Lectio prima.

IAcobus dī ⁊ dn̄i nr̄i ieſu xpi ſu'. Duodeci tribubz q̄ ſūt i diſpſione ſalutē. Omne gaudiū exiſtia te frēs mei: cū i tēptationes uarias icideritis. Sciētes q̄ pbatio fidei ur̄e patiētiam opat'. Paciētia āt op' pfectū hēt: ut ſitis pfecti et integri i nullo dficiētes ℟ Si oblitus fuero tui al': obliuiſcat' me dextra tua. Adereat lingua mea faucibz meis: ſi n̄ meminero tui al' al'. ℣ Sr flumīa babiloīs illic ſedim'

ꝛ fleuim⁹ dū recordaremur tui ſyon. All.

SI qs āt urꝫ idiget ſapiētia poſtulet a do: q̇ dat oibꝫ affluēter: ꝛ n̄ iproperat: ꝛ dabit̄ ei. Poſtulet āt i fide nihil heſitās. Qui eim heſitat ſimil̄ eſt fluctui maris: q̇ a uento mouetur et circūfert̄. Nō ergo eſtiet hō ille q̄ accipiat aliquid a dño ¶ Uiderūt te aq̄ deus uiderūt te aq̄ ꝛ timuerunt. Multitudo ſonitus aquaꝝ uocem dederūt nubes. all'a al' al'. ¶ Illuxerūt corruſcationes tue orbi t̄re: vidit ꝛ cōmota ē t̄ra. Multi.

VIr duplex aio icūſtāſ ē i oibꝫuijs ſuis. Glet̄ aūt frat̄ huil̄ i exaltatione ſua: diues āt i huilitate ſua: q̄m ſic flos feni trāſibit. Exort⁹ ē ei ſol cū ardore ꝛ areſecit fenū: ꝛ flos ei⁹ decidit: ꝛ decor uult⁹ ei⁹ deperijt. Ita et diueſ i itierib⁹ ſuiſ marceſcet ¶ Narrabo noīn̄ tuū fr̄ibꝫ meis al'. In medio eccleſie laudabo te al' al'. ¶ Cōfitebor tibi pp̄l'is dñe: ꝛ pſal'ꝫ dicā i gētibꝫ. In medi.

BEatus uir q̇ ſuffert tēptationē: quoniāꝫ cū ꝑbat⁹ fuerit accipiet coronā uite: quā repmiſit ds diligētibꝫ ſe. Nemo cū tēptat̄ dicat q̄ a do tēptatur. De⁹ āt itēptator maloꝝ ē. Ipe ei nemīnē tēptat. Unuſ q̇ſqꝫ vo tēptat̄ a ꝯcupiſcētia ſua abſtractus ꝛ illect⁹. Deide cū cupiſcētia cōcepit parit peccatuꝫ. Peccatū vo cū cōſumatū fuerit generat mortē ¶ In eccleſijs bn̄dici te do al'. Dño d fōtibꝫ iſrl' al' al' ¶ Pſalmū dicite noī ei⁹ date gl'aꝫ laudi ei⁹ Dño

NOlite itaqꝫ errare frēs mei dilectiſſimi. Oē datū optimū ꝛ oē datū pfectū d ſurſū ē dſcēdens a p̄re luminū ap̄ quē n̄ ē trāſmutatio: nec uiciſſitudinis obūbratio. Uoluntarie eīꝫ

genuit nos v̄bo ueritatis : ut ſimus initium aliqđ crea ture eius. ¶ In toto corde meo all'a exquiſiui te all'a . Ne repellas me a mādatis tuis all'a all'a ¶ Benedict⁹ es domine doce me iuſtifi- cationes tuas. Ne

SCitis fratres mei di- lectiſſimi. Sit autem omnis homo: uelox ad au- diendum: tardus autem ad loquēduz: et tardus ad irā. Ira eiz uiri iuſticiam dei nō operatur: Propt̄ qđ abiti entes omnez īmunditiaz: ⁊ habundantiā malicie in mā ſuetudine ſuſcipite inſitum uerbum quod poteſt ſaluar̄ aias ur̄as ¶ Hymnū cātate nobis al'. Quō cātabimus cāticū dn̄i ī t̄ra aliena al' al' all'a. ¶ Illic īt̄rogauerunt nos: q̄ captiuos duxer̄t noſ v̄ba cantionū . Quō

IN illo tp̄e dix̄ ieſus diſciplis ſuis . Uado ad eum qui miſit me : Et nēmo ex uobis interrogat me quo uadis. Et ℟

CUm dn̄s ieſus p̄dixi ſſet diſcipl'is ſuis pſecutio- nes q̄s paſſuri erant : poſt ei⁹ abſceſſum ſubiūxit: atq3 ait. Hec āt ab initio uobis nō dixi quia uobiſcum erā. Nūc autem uado ad euz q̄ miſit me. Ubi primum ui- dendum eſt: utrum eis fu- turas non p̄dixerit antea paſſiones . ¶ De⁹ canticū nouū cātabo tibi al'. In pſal terio decē cordarū pſallam tibi al' al'. ¶ De⁹ m̄s es tu ⁊ ꝯfitebor tibi: ds m̄s es tu ⁊ exaltabo te. In .

SEd alij tres euuāge- liſte ſatis eū p̄dixiſſe iſta demōſtrāt: añq̄3 uentū eēt ad cenam . Qua pacta ſm Iohānez iſta locutus ē: ubi ait . Hec autem uobis ab initio non dixi. quia uo biſcū eram . An forte hic iſta ſoluit q̄ſtio: q̄a ⁊ illi eū

narrant paſſioni proximū fuiſſe cum hec diceret. Nō ergo ab initio quando cum illis erat: quia iam diſceſſurus: iamq3 ad patres profecturus: hec dicit ¶ Bonū eſt confiteri in domino al'. Et pſallere all'a. ¶ In decacordo pſalterio cū3 cantico in cythara. Et pſal

ET ideo etiam ſecūdū alios euuangeliſtas: uerum eſt q. hic dictum ē: hec autez uobis ab initio ñ dixi. S3 q̄d agimus de fide euuangelij ſecundum Mat qui hec eis a domino non ſolum: cum iam eſſet in paſcha cum diſcipulis cenaturus iminente paſſione: uerum etiam ab initio denunciata eſſe cōmemorar: ubi primū nominatim duodecim apl'i exprimuntur: et ad opa diuina mittuntur. ¶ Dicant nunc qui redempti ſūt all'a. A dño all'a. ¶ Quos redemit de manu inimici: et de regionibus congregauit eos. A dño. ¶ Cantate do al'. Pſalmū dicite ei all'a. Afferte dño gl'a3 & honorē afferte dño gl'a3 noī eius: Pſal. ¶ Rmi oē

¶ Uado ad eū.

Rmi omne.

STatis frēs mei dilectiſſimi: ſit aūt ois hō uelox ad audiendum: tardus autem ad loquendum: et tardus ad iram. Ira enim uiri: iuſticiam dei nō opat.

PRopter quod abitientes oē3 imūditia3 malicie i māſuetudie ſuſcipite inſitum uerbum: qd poteſt ſaluare animas ueſtras.

Rmi omne.

Uado ad eu3 qui miſit me: ſed quia hec locutus ſum uobis: triſtitia impleuit cor ueſtrum alleluya.

Deus qui.

¶ Ego ueritatem

dico uobis: expedit uobis: ut ego uadã: ſi ei nõ abiero paraclitus nõ ueniet al'. Cũ uenerit paraclit⁹ ſp̃s ueritatis ille arguet mũdũ de peccõ: ⁊ de iuſticia: ⁊ de iudicio all'a. ¶ Ad huc multa habeo uobis dicere: ſed nõ poteſtis portare modo cuꝫ autẽ uenerit ille ſp̃s ỽitatis docebit uos oẽꝫ ỽitateꝫ al'. ¶ Non ei loq̃t a ſemetip̃o ſed quecũqꝫ audiet loquet: ⁊ que uentura ſũt ãnũtiabit uobis all'a.

PEtrus apoſtolus ieſu xp̃i electis aduenis diſpſionis ponthi galatie capadocie: aſye ⁊ bytunie ſm p̃ſcientiam dei p̃ris in ſanctificationẽ ſpiritus in obediẽtiam et aſperſionem ſanguinis ieſu xp̃i: g̃ra uobis ⁊ pax multiplicet.

BEnedictus deus ⁊ pr̃ domini noſtri ieſu xp̃i ex mortuis in hereditatem incorruptibilem et incontaminatam et immarceſcibilẽ conſeruatã ĩ celis in uobis qui in uirtute dei cuſtodimini per fidem in ſalutem paratam reuelari ĩ tẽpore nouiſſimo.

IN quo exultabitis modicum nunc ſi oportet contriſtari in uarijs temptationibus: ut probatio ueſtre fidei multo precioſior ſit auro quod p ignẽꝫ probatur: inueniatur ĩ laudem et gloriam et honoreꝫ in reuelationem ieſu xp̃i: quem cum non uideritis diligitis: in quem nunc quoqꝫ non uidentes creditis: credentes autem exultabitiſ leticia inenarrabili et glorificata: portantes fideꝫ fidei ueſtre ſaluteꝫ animaꝝ ur̃aꝝ

SImon petrus ſeru⁹ ⁊ apoſtolus ieſu xp̃i his q̃ coeq̃lẽ nobiſcũ ſortiti ſũt fidẽ ĩ iuſticia dei noſtri et ſaluatoris ieſu xp̃i

gr̃a uobis et pax adimpleat̃ i cognitione dei et dñi noſtri ieſu xpi. Quomodo omnia nobis diuine v̾tutis ſue: q̃ ad uitam ꝛ pietatez donata ſũt p cognitionem eius: qui uocauit nos propria gl'a et v̾tute p quem maxima ꝛ p̃tioſa nobis promiſſa dona uit: ut p hec efficiamini diui ne conſortes nature fugien tes eius q̃ in mũdo eſt con cupiſcentie corruptionẽ.

Vos autem curã oẽz ſubinferentes miniſtra'e in fide ueſtra v̾tutez. Jn uirtute autem ſcientiaz. Jn ſcientia autez abſtinẽtiã Jn abſtinentia autem patiẽ tiam. Jn patientia autẽ pie tatem. Jn pietate aũt amo rem fraternitatis. Jn amorẽ ãt frãnitatis caritatẽ.

Hec eiz oia ſi uobiſcũ adſint: et ſupent: nõ uacuos: nec ſine fructu uos cõſtituent i dñi nr̃i ieſu xpi cognitione. Cui eñ nõ p̃ſto ſunt: hic cecus eſt: ꝛ manu tẽptans obliuionẽ accipiẽs purgationis ueterũ ſuorũ delictoꝝ:

R. Mi. Eſtote factores v̾bi ꝛ non auditores tãtũ fallentes uoſmetipſos: quia ſi q̃s auditor eſt v̾bi: ꝛ non factor: hic cõpabitur uiro conſideranti uultũ na tiuitatis ſue i ſpeculo. Uſq; modo ñ petiſtis q̃cq̃ in nomine meo petite et ac cipietis all'a.

Deus a quo bõa cũcta pcedũt largire ſuppli cibus tuis: ut cogitem᷒ te inſpirante q̃ recta ſunt: ꝛ te gubernãte eadẽ faciamus: p

Quod fuit ab initio: quod audiuim᷒: ocu lis nr̃is qd̾ pſpexim᷒: ꝛ ma nus nr̃e coutractauerũt: de v̾bo uite et uita manifeſta eſt: ꝛ uidimus ꝛ teſtamur: et annuntiauimus vobis

dꝫitam eternaꝫ que erat ap̄ patrem et apparuit.

Q Uod uidimus et audiuimus: annuntiam̄s uobis: ut et uos ſocietatem habeatis nobiſcū ⁊ ſocietas ueſtra ſit cum patre et filio eius ieſu xp̄o. Et hec ſcribimus uobis: ut gaudeatis: ⁊ gaudiū ur̄ꝫ ſit plenū.

E T hec eſt ānuntiatio quam audiuimus ab eo ⁊ ānutiamus uobis: qm̄ deus lux eſt: et tenebre ī eo non ſunt ulle. Si dixerimus quoniam ſocietateꝫ hēmus cum eo: et in tenebris ambulamus: mentimur: ⁊ non facimus ueritateꝫ.

S I autem in luce ambulamus ſicut et ipſe in luce eſt: ſocietateꝫ hēmus ad inuicem: et ſanguis ieſu xp̄i filij ei⁹ emundat nos ab omni peccato: Si dixerimus quoniam peccatum non habemus: ip̄i nos ſeducimus: ⁊ ueritas ī nobis non eſt.

S I confiteamur pcc̄a noſtra fidelis et iuſtus eſt: ut remittat nobis peccata noſtra: et emundet nos ab omni iniq̄tate. Si dixerimus quoniā nō peccauimus: mendacem facimus eum: et uerbum eius non ē in nobis.

F Ilioli mei: hec ſcribo uobis ut nō peccetis Sed ⁊ ſi quis peccauerit aduocatuꝫ habemus ap̄ p̄reꝫ ieſum xp̄m iuſtum: Et ip̄e eſt propitiatio pro peccatis noſtris. Non pro noſtris autem tantum: ſed etiam ⁊ pro totius mūdi. Et ī hoc ſcimus quoniaꝫ cognouim⁹ eū: ſi mādata ei⁹ obſuem⁹.

I N illo tp̄e Dixit ieſus diſcipl'is ſuis. Amen amen dico uobis. Si quid petieritis p̄reꝫ ī nomine meo dabit uobis

Domini v̓ba nūc iſta tractanda ſunt. Amē amen dico uobis. Si quid petieritis patrem in nomie meo dabit uobis. Jam dcm̄ ē i ſuperioribus huius dominici ſermonis partibus: propter eos qui nonnulla petunt a patre in xp̄i noie nec accipiunt. Non petitur in nomine ſaluatoris quicquid petitur contra ratonē ſalutis.

Non enim ſolum litterarum ac ſyllabarum: ſꝫ qđ ſonus ipe ſignificat ⁊ quod eo ſono recte ac ueraciter itelligitur: hoc accipienduꝫ eſt dicere: cum dicit in noie meo Unde qui hoc ſentit đ xp̄o: ꝙ nō eſt de unico filio dei ſentiendum non petit i eius nomine: etiam ſi non taceat litt̃is ac ſillabis xp̄m qm̄ in noie eius petit quem cogitat cū petit.

Qui v̓o qđ ē đ illo ſetiēdū ſetit: ipe i noie eius petit et accipit qđ petit: ſi nō ꝯ ſalutez ſuā ſepit̃nā petit. Accipit aūt qn̄ debet accipere. Quedā aūt nō negant: ſꝫ ut congruo dentur tp̄e differūt

kmi eſtote.

Uſqꝫ mō nō petiſtis q̇cq̄ꝫ i noie meo petite et accipietis. ¶ Kmē

Qui aūt proſpexerit i lege pfectē libertatis ⁊ pmanſerit i ea: nō auditor obliuioſus factus: ſꝫ factor operis: hic beatus i fcō ſuo erit.

Religio mūda ⁊ imaculata apud deū ⁊ patreꝫ hec ē: viſitare pupillos ⁊ uiduas i t̃bulatione eoꝝ: ⁊ imaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeculo.

Kmi eſtote. ¶ Petite et accipietis: ut gaudium ueſtrum plenum ſit: ipſe eī pater amat uos: quia uos me amaſtis ⁊ crediſtis al'.

Ipe ei pr̄ amat uos q̄a uos
me amaſtis ⁊ credidiſtis al'
¶ Exiui a pr̄e ⁊ ueni i mū
duz: iteꝝ relinquo mūdum ⁊
uado ad prēz al' al'. ¶ Ecce
nūc palaz loqueris: ⁊ ꝓuer
bium nullū dicis: nūc ſcim⁹
quia ſcis oīa ⁊ nō opus eſt
tibi ut quis te iterroget al'.

Senior electe dn̄e et
natis eius quos ego
diligo in ueritate ⁊ nō ego
ſolus ſꝫ oēs q̄ cognouerūt
ỽitatem: propt̄ ueritatez q̄
ꝑmanet i nobis et uobiſcū
erit i eternuz. Sit uobiſcuz
gr̄a ⁊ miſericordia ⁊ pax a
deo pr̄e et ieſu xp̄o filio pa
tris i ỽitate ⁊ caritate.
Gauiſus ſuz ualde qꝛ
inueni de filijs tuis ā
bulantes in ueritate ſic mā
datum accepimus a patre.
Et nūc rogo te domine nō
tāq̄ȝ mandatum nouū ſcri
bens tibi: ſed qḋ habuim⁹
ab initio: ut diligamus alt̄
utrum. Et hec eſt caritas
ut ābulem⁹ ſc̄m mādatū ei⁹.
Hoc ei mandatuz
eſt ut quemadmodū
audiſtis ab initio in eo am
buletis: quoniam multi ſe
ductores exierunt i mūduz
qui non confitent̄ xp̄z ieſuz
ueniſſe i carne. Hic eſt ſe
ductor et antixp̄s. Uidete
uoſmetipſos ne perdatis q̄
operati eſtis: ſed ut merce
dem plenam accipiatis.

Senior gayo cariſſīo
quem ego diligo i ue
ritate cariſſime de omnibꝫ
orationez facio proſpere te
ingredi et ualere ſicut ꝓſpe
agit anima tua. Gauiſus
ſum ualde uenientibus fra
tribus: et teſtimonium ꝑ
hibentibus ueritati tue: ſic
tu in ueritate ambulas.
Maiorem hoꝝ nō hēo
grāz: q̄ȝ ut audiā fili
os meos i ỽitate ābulare.
kmē fidlr̄ facis q̄cq̄d oparis

in frēs et hoc i pegꝛinos q̄
teſtioniū ꝛeddiderūt caritati
tue in conſpectu eius: quoſ
bn̄faciēs deducis digne deo
Pro noīe enim eius ꝑfecti
ſunt nihil accipientes a gē-
tibus. Nos ergo debemus
accipere huiuſmodi: ut coo
peratores ſim⁹ v̓itatis

SCripſiſſeꝫ foꝛſitam
ecclesie ſꝫ is q̄ amat
pꝛimatū gerere i eis diotre
pes nō ꝛecipit uos. Pꝛopt
hoc ſi uenero cōmoueā eiuſ
opa q̄ facit: v̓bis malignis
garriens i uos. Et quaſi ei
iſta nō ſufficiant nec ip̄e ſu
ſcipit frēs: ⁊ eos q̄ ſuſcipiūt
ꝓhibet: et de eccleſia eicit.
kmē noli imitari malū: ſed
qd̓ bonū eſt.

IUdas ieſu xp̄i ſeruuſ
frāt aūt Jacobi: his q̄
ſunt in deo patre dilectis ⁊
a ieſu xp̄o conſeruatis ⁊ uo
catis miſericoꝛdia uobis et
pax et caritas adimpleatur
Kmi omneꝫ ſollicitudinem
faciens ſcribendi uobis de
cōmuni ur̄a ſalute: neceſſe
habui ſcribere uobis depꝛe
cans ſupcertari ſemel tradi
te ſcis fidei.

SUbintroiere quidam
eniꝫ homines q̄ oliꝫ
pꝛeſcripti ſūt i hoc iudicio
impii dei noſtri gr̄āꝫ tranſ
ferentes in luxuriam: et ſo
lum dominatoꝛem et domi
nuꝫ noſtruꝫ ieſum xp̄ꝫ ne-
gantes. Cōmonere autem
uos uolo ſcientes ſemel oīa
quoniam ieſus populum d̓
terra egypti ſaluans ſcd̓o eos
q̄ nō crediderūt ꝑdidit.

ANgelos v̓o q̄ ſuanc
rūt ſuū pꝛicipatū: ſed
dereliqrūt ſuū domiciliū in
iudiciū magni dei uinclis et
nis ſub caligine ꝛeſuauit.
Sic ſodoma et gomoꝛꝛa et
finitime ciuitates ſimilimō ex
fornicati⁊s ⁊ abeūtes poſt
carnē alienā facte ſūt exēplū
ignis eterni penaꝫ ſuſtinētes.

¶ Uiri galilei
¶ Dixit dñs
Laudate do. o g.

P Rimū quidē ſmonē feci de oibus o theophile: que cepit ieſus facere et docere uſqꝫ in diez. qua precipiens apoſtolis p ſcm̄ ſpiritum quos elegit aſſumptus eſt ¶ Jeſu nr̄a re.
¶ Aſcendit ds i iubilatiōe allā. ¶ Et dñs i uoce tube allā.
Pat manifeſtaui nom̄ tuuz hoibus quos dediſti mihi: nūc autez p eis rogo: nō p mūdo qa ad te ueio al.

C Oncede qs ops de9: ut qui hodierna die unigenitum tuuz redemptorem nr̄m ad celos aſcēdiſſe credimus: ipi quoqꝫ mente in celeſtibus habitemus. Per.
Allā xp̄m dñz aſcendentē i celū. Uenite adoremus alla
¶ Uenite. ¶ Etne rex altiſſime.

Eleuata ē magnificētia tua ſup celos ds allā. ¶ Dñe dñs nr̄. ¶ Dñs i templo ſancto ſuo: dñs in celo allā
¶ Jn dño ɔfi. ¶ A ſūmo celo egreſſio eius ꝛ occurſ9 eius allā ¶ Celi ¶ Aſcēdit ds in iubilatione al. ¶ Et dñs i uoce tube allā

P Rimum quidez ſermonem feci d oib9 o theophile que cepit ieſus facere et docere uſqꝫ in diē qua precipiens apoſtolis p ſpiritũ ſanctū quos elegit aſſumptus eſt. Quibus et prebuit ſe ipm̄ uiuum poſt paſſionez ſuam i multis argumentis p dies xl. appēs eis et loquēs de regno dei.
¶ Poſt paſſionem ſuam p dies xl. apparens eis et loquens de regno dei al. Et uidētibꝫ ill̄ eleuat9 ē al: et nubes ſuſcepit eum ab oculis eorum allā. ¶ Et conueſcens pcepit eis ab ierl̄is ne diſcederēt: ſꝫ expectarēt

pmiſſionez pr̄is. Et ui.
ET conueſcens p̄cepit
eis ab ierl'is ne diſce
derent: ſʒ expectarent pmi
ſſionem pr̄is quā audiſtis i
q̇t p os meū: qa Johānes q̇
deʒ baptizauit aq̄: uos aūt
baptizabimi ſpū ſcō: ñ poſt
mltos hos dies. ¶ Omnis
pulchritudo dn̄i exaltata ē
ſup ſidera. Species eius in
nubibʒ celi ⁊ nom̄ ei⁹ i et
nū pmanet all'a ¶ A ſumo
celo egreſſio ei⁹: ⁊ occurſus
ei⁹ uſqʒ ad ſumuʒ ei⁹. Spe.
IGitur q̄ cōuenerāt
Interrogabāt eū dicentes
Dn̄e ſi i tp̄e hoc reſtitues
regnū iſrl'. Dix̄ āt eis. Nō
ē urʒ noſce tp̄a ł momēta q̄
pr̄ poſuit i ſua ptāte: ſʒ acci
pietis v̄tutē ſuenientis ſp̄s
ſcī i uos: ⁊ eritis m̄ teſtes i
ierl'm ⁊ i omni iudea ⁊ ſa
maria: ⁊ uſqʒ ad ultimū t̄re
¶ Exaltare dn̄e al'. In v̄tu
te tua al'. ¶ Eleuata eſt ma
gnificentia tua ſr̄ celos d̄s.

In v̄. ¶ Exaltar̄
dn̄e i v̄tute tua: cātabim⁹ ⁊
pſallem⁹ al'. ¶ Dn̄e i v̄
Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſce
piſti me al'. ¶ Ipʒ. Aſcen
dit d̄s i iubilatione: ⁊ dn̄s i
uoce tube al' ¶ Oēs gē
Aſcendens xp̄s i altū al'
Captiuā duxit captiuitatē
all'a.
SAluator nr̄ dilectiſſi
fratres aſcendit i celū
Nō ergo turbemur i t̄ris.
Ibi ſit mens: ⁊ hic erit req̄
es. Aſcendam⁹ cū xp̄o iteri
corde: ut cū dies pmiſſiois
aduenerit: ſeq̄mur ⁊ corpe.
Scire tam̄ debem⁹ fratres:
qꝫ cū xp̄o ñ aſcendit ſ̄bia:
ñ auaritia: nō luxuria: nullū
uiciū nr̄ʒ aſcēdit cū medico
nr̄o ¶ Tempus eſt ut reuer
tar ad eū qui miſit me dicit
dn̄s nolite contriſtari: nec
turbet̄ cor urm̄. Rogo pro
uobis pr̄em: ut ipe uos cu
ſtodiat all'a al'. ¶ Niſi ego
abiero paraclitus nō ueiet:

dū aſſumptus fuero mittaꝫ uobis eum. Rogo.

ET ideo ſi poſt medicuꝫ nrꝫ deſideramus aſcendere: debemus uicia et pccā deponere. Demones eiꝫq̄i q̄buſdam cōpedibus nos p̄mūt: et pccōꝝ nos retibꝫ ligare cōtendūt. Et iō cuꝫ dei adiutorio ſm q̄ ait p̄s. Diſrūpam⁹ uīcl'a eoꝝ: ut ſecuri poſſimus dicere dn̄o. Dirrupiſti dn̄e uincl'a mea: tibi ſacrificabo hoſtiā laudis Nō turbetur cor urꝫ nꝫ formidet: ego uado ad p̄reꝫ: ꝛ dū aſſūpt⁹ fuero a uobis mittaꝫ uobis all'a. Sp̄ꝫ ỽitatis: ꝛ gaudbit cor urꝫ al'. ¶ Ego rogabo patreꝫ et aliū paraclitū dabit uobis. Sp̄m:

REſrectio dn̄i ſpes noſtra ē. Aſcenſio domi glorificatio nr̄a ē. Aſcenſionis hodie ſolēnia celebraūs Si ergo recte ſi fidelr̄: ſi ſcē ſi pie aſcēſionē dn̄i celebramus: cuꝫ illo et ſurſū corda hēamus. Aſcendentes autē nō extollamur: nec de nr̄is: q̄i ð ꝓpriis meritis p̄ſumamus ¶ Aſcendens ī altum al': captiuā duxit captiuitatem. Dedit dona hoībꝫ al' all'a. ¶ Aſcendit deus ī iubilatione: ꝛ dn̄s ī uoce tube Dedit ¶ Nimis exaltat⁹ eſt al' ſr̄ oēs dos al' ¶ Do⁹ reg̃. ex. ¶ Do⁹ ī ſyon al' *magnus ꝛ excelſus* all'a. ¶ Do⁹ reg. ira. Do⁹ ī celo al'. Parauit ſedē ſuā al'. ¶ Bn̄dic. i. ¶ Aſcēdo ad p̄reꝫ meū ꝛ p̄reꝫ urꝫ al'. ¶ Deū meū ꝛ deū ur̄m alleluya.

IN illo tp̄e. Recūbētibꝫ xj. diſ apparuit illis ieſus: ꝛ exprobrauit icredulitateꝫ eoꝝ: ꝛ duritiaꝫ cordis: q̄a his q̄ uiderāt eū reſrexiſſe non crediderant. Et rel'.

QUod reſrectionē dominicaꝫ diſcipl'i tard

crediderunt nõ tã; illorum īfirmitas: q̃ȝ nr̃a ut ita dicã futura firmitas fuit. Jp̄a nã q̃ȝ reſurrectio ill' dubitãtibus p mlta argum̄ta mõſtrata eſt: q̃ dũ nos legẽtes agno ſcimus: q̄d aliud q̃ȝ d illoꝝ dubitatione ſolidamur.

Ego rogabo p̄re; ꝛ alium paclitum dabit uobis. Ut maneat uobiſcũ i et̄nũ ſp̄m ṽitatis al'. ¶ Si ei n̄ abiero paclit⁹ nõ ueniet ad uos: ſi aũt abiero mittam eum ad uos. Ut ma.

Minus enĩ maria magdalene p̄ſtitit q̃ citi⁹ credidit: q̃ȝ thomas q̄ diu dubitauit. Ille ꝛ ei; dubitãdo uulneꝝ cicatrices tetigit ꝛ de nr̃o pectore dubitationis uulnus amputauit. Ad īſinuanda; quoq; ṽitatem dñice reſurrectiõis: notandu; nobis ē q̄d lucas refert dicẽs. Cõueſcẽs p̄cepit eis ab ierl'is ne diſcederet. ¶ Ponis nube; aſceſũ tuũ dñe.

Qui ãbulas ſr̄ penas uẽtorũ al'. ¶ Cõfeſſionẽ ꝛ decorẽ induiſti aĩctus lumen ſicut ueſtientum. Qui.

Et poſt pauca uidẽtibu⁹ ill' eleuatus eſt ꝛ: nubes ſuſcepit eũ ab oculis eorũ. Notate ṽba: ſignate miſteria. Cõueſcẽs eleuatuſ eſt: cõmedit et aſcẽdit: ut uidelicet p effectũ cõmeſtiõis ṽitas pateſceret carnis.

Si ei; nõ abiero paclit⁹ nõ ueiet ad uos: ſi aũt abiero mitta; eũ ad uos. Cũ autẽ uenerit ille docebit uos oẽ; ṽitate; al'. ¶ Nõ ei loq̄t' a ſemetipſo: ſed q̄cũq; audiet loquet': ꝛ q̃ uẽtura ſũt ãnũtiabit uobis. Cũ ¶ Aſcẽdit d̄ȝ i iubilatione al'. Et dñs i uoce tube al' al' ¶ Aſcẽdẽs xp̄s i altũ dñs captiuã dux̄ captiuitate;. Et do⁹

Uiri galilei q̄d aſpicitis in celũ: hic ieſus q̄ aſſũpt⁹ ē a uobis i celũ ſic ueiet al'.

Dñs reg. ¶ Cunq;

ituerent i celū euntez illum dixerīt al. an Eleuatis ma nibȝ ferebat i celū:et bn̄dix eis al. an Exaltare regem regū ⁊ hymnū dicite do al an Uidētibȝ ill' eleuat⁹ ē: ⁊ nubes ſuſcepit eū i celo al. Capit'ȝ Primū q̄dē Hy⁹ Jeſu nr̄a ℣ Dn̄s i celo al. ℟ Parauit ſedez ſuā all'a. Ad benedictus an Aſcēdo ad p̄rez meū ⁊ p̄rez ur̄ȝ:dū meuȝ ⁊ deū ur̄ȝ al. In fine hymnorū uſq; ad pent di. Gl'a tibi dn̄e q̄ ſcādis. Et cantatur i tono d aſcēſione Ad primam. Capitulum. Regi ſecl'oꝝ. ℟ bi Xp̄e fi li dei uiui miſere nobis: al al ℣ Qui ſcādis ſup̄ ſida. ℟ All'a. Gl'a p̄ri. Xp̄e. ℣ Exurge ℟ Et libera. Et ita dicitur uſq; ad pente. Ad terciam. Capitulum. Primū q̄dē ℟ bi. Aſcēdit ds i iubilatione al al. ℣. Et do⁹ i uoce tube ℟ Al Gl'a p̄ri ℟ Aſcendit. ℣.

Aſcēdens xp̄s i altū al. ℟ Captiuā dux captiuitatē al Ad ſextaȝ Capitulum.

ET cōueſcens p̄cepit eis ab ier'lis ne diſce derent: ſȝ expectarēt p̄miſ ſionez p̄ris quā audiſtis in quit p os meū: q̄a Johānes quidē baptizauit aq̄: uos āt baptizabimini ſpū ſcō n̄ p⁹ mltos hos dies ℟ bi Aſcē dēs xp̄s i altū al al. ℣ Ca ptiuaȝ dux captiuitatē. ℟ Al. ℣. Gl'a p̄ri ℟ Aſcen. ℣ Aſcēdo ad p̄rem meuȝ ⁊ p̄rez ur̄ȝ al. ℟ Deū meuȝ ⁊ deū ur̄ȝ al. Ad ix Cap.

VIri galilei q̄d ſtatis aſpicientes in celū. hic ieſuſ q̄ aſſūpt⁹ ē a uobiſ i celū ſic ueiet queadmoduȝ uidiſtis eū eūtē i celū. ℟ bi Aſcēdo ad p̄rez meū ⁊ pa trez ur̄ȝ al al. ℣ Deū meū ⁊ deū ur̄ȝ al. Gl'a. Aſcē. ℣ Do⁹ i celo al. ℟ Parauit ſedez ſuā al. Ad ueſpas a Uiri gali. Cū reliquis p̄s

Lau. vo. o. gen. Capitulū
Primū q̄dē. Hy. Jeſu nr̄a
℣ Do⁹ i celo al. ℟ Para
uit ſedē ſuā al. Ad aꝺ. ā.
O rex gl'e dn̄e ṽtutū: q̄ tū
phator hodie ſup oēs celos
aſcēdiſti: ne dereliq̄s nos or
phanos: ſʒ mitte pmiſſum
p̄ris i nos ſpʒ ṽitatis all'a.
Oro Cōcede. Infra octa.
aſcen. quottidie uſʒ ad pē.
fit offm de aſcenſione: niſi
feſtū occurrat. Sex l. legūt
d ſmōe ſcī leonis pape l. j.

POſt btāʒ ↄ glorioſā
reſrectionē dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i: q̄ uerꝛ dī templuʒ
iudaica ipietate reſolutū: di
uina ſe i triduo potētia ſu
ſcitauit: q̄dragenari⁹ hodie
dilectiſſimi ſcōꝛ dieꝛ exple
tus ē numer⁹: ſacratiſſima
ordiatione diſpoſit⁹ ↄ et ad
utilitatē nr̄e eruditiōis ipē
ſus. Ut dū a dn̄o i hoc ſpa
cio mora p̄ntie corporal' ex
tendit: fides reſrectiōis do
cūtis neceſſariis muniret.

MOrs ei xp̄i mltoꝛ l. ij
diſcipl'oꝛ corda turba
uerat. Et d ſupplicio crucis
ↄ de emiſſione ſp̄s: et de ex
aīati corpis ſepultura gra
uatis meſtitudie mētib⁹ q̄dā
diffidētie torpor obrepſat.
NAʒ cū ſcē mlīeres l. iij
ſicē euuāgl'ica patefecit
hyſtoria reuolutū a monu
mento lapidē: ſepulchrum
corpore uacuū: ↄ uiuētis do
mini teſtes āgelos nūtiarēt
ṽba eaꝝ apl'is aliiſq3 diſci
pl'is deliramtis ſilia uidbāt
QUam utiq3 Lec. iiij.
Qheſitationē humana
īfirmitate nutantem neq̄q3
pmiſiſſet ſp̄s ṽitatis p̄dica
toꝛ ſuoꝝ īeē pectorib⁹: niſi
illa trepida ſollicitudo ↄ cu
rioſa cūctatio nr̄e fidei fun
damenta iecīſſent. l. q̄nta.
NOſtris igit pturbatio
nibus: nr̄is piculis in
apl'is cōſulebat. Nos i illis
uiris ↄ calūnias ipioꝝ. ↄ c
rene argumenta ſapientie

vocebamur. Nos illoꝝ in-
ſtrux aſpect⁹: nos erudiuit
auditus : nos confirmauit
attract⁹

GRās igī agamus di-
uine diſpenſationi et
ſcōꝝ patrū neceſſarie tardi
tati. Dubitatum eſt ab illiſ
ne dubitaretᷣ a nobis . Nō
igī hi dies dilectiſſimi q̇ int
ꝛeſrectionē dn̄i aſcenſionez
qꝫ fluxerunt ocioſo trāſiere
diſcurſu: ſꝫ magna in eis cō
firmata ſacramenta : mag̃
ꝛeuellata ſunt miſteria .

MArcus ꝟo priuſq̄ꝫ ce
los dn̄s aſcēdꝛet eū
de cordis atꝫ īfidelitatis du
ritia īcrepaſſe diſcipuloſ me
moꝛat. Qua ī re q̇d cōſide
ꝛandū ē: niſi qḋ idcirco do⁹
tūc diſciplos īcrepauit cum
coꝛporalič ꝛeliq̄t: ut ꝟba q̄
ꝛecedens diceret: ī coꝛda au
dientiū artius īpreſſa ꝛema
nerent .

INcrepata igī eoꝛum
duritia q̇d admonendo di-
cat audiamus. Eūtes ī mū
dū uniuerſū: p̄dicare euuan
geliū oī creature. Nunquid
frēs mei ſanctū euuangeliū
uel inſenſatis ꝛebꝫ uľ bꝛutiſ
aīalibus fuerat pꝛedicandū
ut de eo diſcipľis dicatur:
p̄dicate euuangelium omni
creature. Sed ois creature
noīe ſignificatᷣ hō.

SUnt nāqꝫ lapides: ſꝫ
nō uiuūt neqꝫ ſentiūt
Sūt herbe et arbuſta: uiuūt
q̇dez ſꝫ nō ſentiūt. Uiuunt
dico: nō p aīaꝫ: ſꝫ p uiridita
tez. Qꝛ ⁊ paulus dič. Inſi-
piens tu qḋ ſeias nō uiuifi-
catur: niſi pꝛius moꝛiatur.

IN his met⁹dixe moꝛ
tiſ auferť ⁊ nō ſolū aīe
ſꝫ ēt carnis imoꝛtalitaſ ďcla
ꝛatur. In his p īſufflationē
dn̄i īfūditur apľis ſps ſcs .
Et bt̄o ap̄lo petꝛo ſup̃ ce
teros poſt ꝛegni claues oui
lis dn̄ici cura m̄ādatur

In his dieb⁹ duobus
diſciplis ſcī⁹ i uia do⁹
iūgit comes: ⁊ ad oēm nr̄e
ābiguitatis caligiez dīgedā
pauētiū: uel trepidātiū tar-
ditas icrepat. Flāmaz fidei
illuiata corda cōcipiūt: ⁊ q̄
erāt tepida: reſerāte domio
ſcripturas: efficiūt ardētia
In fractiōe quoq; pa
nis cōueſcētiuz apiūt
obtutꝰ: mlto felici⁹ hoꝝ o-
cul' patefactis: qbz nat̄e ſue
maifeſtata ē gl'ificatio quā
illoꝝ gn̄is nr̄i pricipiū: qbz
p̄uaricatiois ſue ē igeſta cō
fuſio.
Nt hec āt aliaq; mi
racl'a cū diſcipl'i trepidis co
gitatioibz extuaret: et apa-
ruiſſz i medio eoꝝ do⁹: di-
xiſſzq; pax uobis: ne hoc i
eoꝝ remaneret opinioibus
qd uoluebat i cordib⁹: pu
tabāt ei ſpz uidere n̄ carnē
redarguit cogitatioēs a ve
ritate diſcordes.
Ngerit dubitantium
ocl'is manētia maibz ſuis:
⁊ pedib⁹ crucis ſigna. Et ut
diligenti⁹ ptractet' iuitat ad
ſanādū ifideliū cordiū uul-
nera: clauoꝝ ⁊ lācee erant
ſuata ueſtigia: ut nō dubia
fid: ſz ↄſtātiſſia ſcia teneret
eā naturā i dei p̄ris cōſeſſu
raz throno q̄ iacuerat i ſe-
pulchro.
Er oē ergo tp̄s dilec
tiſſi qd iſt refrectionē dn̄i ⁊
aſcēſionē ei⁹ exactū eſt: hoc
puidentia dī curauit. Hoc
docuit: hoc ſuoꝝ et ocl'is iſi
nuauit ⁊ cordibz: ut do⁹ nr̄
ieſus xp̄s v̄e agnoſceret' re-
ſuſcitat⁹: q̄ v̄e erat natus.
paſſus ⁊ mortu⁹.
Vult ergo qd morit': ut
uiuificet. Lapides ita
qs ſūt: ſz nō uiuūt. Arbuſta
āt ſūt: viuūt: ſz nō ſentiunt
Bruta v̄o aialia ſūt: viuūt:
ſētiūt: ſz nō diſcnūt. Angl'i
⁊ ei ſūt: viuūt: ſētiūt: ⁊ diſ-
cernūt. Oia āt create aliqd
hēt hō. Hēt nāq; coē eſſe

cū lapidib⁹: uiuere cū arbo
rib⁹: ſētire cū aīalibꝫ: itelli-
gere cū āgel̄.

S Ji igr̄ coē hēt aliq̄d cū
oī creatura hō: iuxta
aliq̄d. oīs creatura hō. Oī
ergo creat̄e p̄dicat̄ euuāgl̄ꝫ
cū ſoli hoī p̄dicat̄: q̄ꝛ ille vꝫ
docet̄: pp quē cūcta ſt̄ crea-
ta i t̄ra: ꝛ a quo oīa p q̄ſdā
ſilitudieꝫ aliena n̄ ſt̄. Pōt ēt
oīs creature noīe: oīs natio
gētiū deſignari.

A Ntea ꝛ ei dictū fue-
rat: i uia gētiū ne abi
eritiſ. Nūc āt dr̄. Predicate
euuāgeliū oī creat̄e. Ut ſalꝫ
p̄ri⁹ a iudā aplōꝝ repulſa
p̄dicatio: tūc nobis i adiu-
toꝛium fieret: cū hāc illa ad
dānatioīs ſue teſtioniū ſup
ba repuliſſꝫ.

A Scēſioīs dn̄i nr̄i ieſu
xp̄i ſāctus et ſolēnis
dies hodie illuxͭ: ex-
ultem⁹ ꝛ letemur i eo. Xp̄s
dſcēdit. inferi patuer̄t. Xp̄s
aſcēdit: ſr̄na claruerūt. Xp̄s
ī ligno pepēdit: iſultēt ſure
tes. Xp̄s i ſepulchꝛo mētiāt̄
cuſtodientes. Xp̄s i iferno:
viſitent̄ q̄ſcētes. Xp̄s i ce
lo: credāt ōs gentes.

I Pſe ergo debet eſſe
auctoꝛ nr̄i ſ̄moīs: q̄
eſt largitoꝛ nr̄e ſalutis. Nō
d̄ alio aliquo loq̄mur uobiſ
niſi d̄ illo q̄ mō ī euuāgelio
loq̄bat̄ oībꝫ nobis: et aſcen
ſurus ad p̄rem dicebat diſci
plis ſuis: Hec locut⁹ ſū vo
bis: cū ad hūc eſſeꝫ uobiſcū.

P Aracli⁹ āt ſp̄s
v̄itatis quē mittet p̄r
ī noīe meo: ille uos docebit
oīa: cōmouebit uos oīa que
dixi. Nō turbet̄ coꝛ ur̄ꝫ ne
q̄ꝫ foꝛmidet. Audiſtis quia
ego dixi uobis: uado ad pa
treꝫ meū: q̄a p̄r maioꝛ me ē

D Oſtis fr̄es dn̄ꝫ
nr̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ factū pp
nos: q̄d ſum⁹ nos: māſur⁹
āt nihilomin⁹ in ea foꝛma i
q̄ eq̄l̄ eſt p̄ri. Factū aūt eſſe

credimꝰ dĩ filiũ nr̃e ĩfirmi-
tatis ꝑticipem: nec tam ſue
maieſtatis exptẽ.

Ipſa ergo fid' nr̃a d's
ſr̃ nos: ideq; hõ inter
nos. Sꝫ q: pp nos ĩ forma
hũilitatis aſſũpte mlta hic
geſſit: ut diuinitatis ſubſtã
tiaꝫ q̃ ĩ eo latebat abſcũdet
⁊ humanã ſolã q̃ ĩ eo appa
ꝛebat oñderet.

QUi hoc diſcernere atꝫ
ĩtelligere nõ potuer̃t:
hereſes cõdider̃t. In his ſũt
ꝑt ceťos arriani: q̃ dñ pꝛeꝫ
do filio cõtẽdũt eẽ maioꝛẽ:
Hic catholica v̓itas bꝛeuiť
lucideq; ꝛeſpõdeat. Queri
mꝰ ei ab eis: vnde maioꝛeꝫ
pꝛeꝫ filio dicant.

SEd cũ diſcipťos ad p̃
dicãdũ v̓itas mittit:
q̃d aliud ĩ mũdo fac̃ niſi gꝛa
na ſeminis ſpgit. Et pauca
gꝛana mittit ĩ ſemie: ut mť
taꝝ meſſiũ fruges ꝛecipiat
ex nr̃a fide. Neꝫ ei ĩ uniũſo
mũdo tãta fidelium meſſis

exurgeret: ſi d manu dñi. ſr̃
ꝛõnalẽ ťrã illa electa gꝛana
p̃dicationũ nõ ueiſſẽt

SEq̃ť q̇ crediderit et
baptizatꝰ fuerit: ſal
uus erit qui uero ñ credide
ꝛit cõdãnabiť Foꝛtaſſe vnꝰ
q̇ſq; ap̃ ſemetip̃m dicat. E
go iã credidi: ſaluꝰ eꝛo. Ue
ꝛũ dic̃ ſi fidẽ opibus tenet.
Uera ⁊ ei fides ẽ q̃ ĩ hoc qd
v̓bis dic̃ moꝛibꝫ ñ ꝯdicat.

HOc ẽ ei qd d q̇buſdã
falſis fidlibus paulus
dic̃. Qui ꝯfitẽť ſe noſce dñ
fcis ãt negãt. Hic Johãneſ
ait. Qui dic̃ ſe noſce dñ: et
mãdata eiꝰ nõ cuſtodit: mẽ
dax ẽ. Que cũ ita ſit: fidei
nr̃e v̓itatẽ ĩ uite nr̃e cõſide
ꝛatione debemꝰ agnoſcere.
Tũc ei v̓aciť fideles ſumꝰ:
ſi qd v̓bis ꝓmittimꝰ opibꝫ
ĩplemus.

HaDi eſtote prudẽtes
⁊ uigilate ĩ oꝛoibus
añ oĩa ãt mutuã ĩ uobiſmet
ĩpis caritatẽ ꝯtinuã hñtes:

q̃a caritas opit mltitudiem peccõꝝ. Hy. Jeſu nr̃a ꝟ. Do⁹ i celo al. ℟. Parauit ſedē ſuā al. Ad Mag. an. Cū uenerit paraclit⁹ quem ego mittā uobis ſpz ꝟitatiſ q̃ a p̄re ꝓcedit: ille teſtioni uz phibebit d̄ me al. oro.

Ops ſepit̃ne d̄s fac nos tibi ſep ⁊ duotā gerer̃ uolūtatē: et maieſtati tue ſi cero corde ſuire. p. Deide fit Ɔmeō. de aſcenſi. an. O rex. ꝟ. Aſceudit d̄s ℟. Et do⁹ oro Lõceõq̃s Doica infra octa. aſcenſionis: totū offm̄ fit de aſcenſione: pter Cap. lec. ā. Ad bn̄. ⁊ M. ā ⁊ oroez. Sermo ſancti auguſtini ep̄i. Lectio prima:

Oia kmi q̃ do⁹ ie. xp̄s i hoc mūdo ſub fragilitate nr̃a miracula edidit nobis ꝓficiūt. Qui dū humanā cōditionē ſideribz iportauit: credētibz celū patere poſſe mōſtrauit. Et dū uictorem mortis in celeſtia eleuauit: uictorem eiuſdem mortis quo ſeq̃mur oñdit.

Aſcēſio ergo dn̄i l. ij. catholice fidei confirmatio fuit: ut ſecuri i poſte ꝛū crederem⁹ miracl̃is illi⁹ donū cui⁹ nō i pn̄ti pcipiſſe m⁹ effectū. Et fidel̃ q̃ſq3: cū iaz tāta pcepit: p ea que agnoſcit p̄ſtita diſcat ſpare ꝓmiſſa: ac d̄i ſui p̄ſita pn̄ti q3 bonitate: q̃i futuroꝝ teneat cautionez. Lec. iij.

Sup excelſa ergo celi ſrenū corpus ipon̄t oſſa ītra ſepulchri āguſtias paulo an̄ cōcluſa: āgl̃orū cetibz iferūt: i gremio imortalitatis mortalis nat̃a trāſ fūdit̃. Et iō ſacra ap̄lice lectionis teſtat̃ hyſtoria. Cuz hec dixiſſz iq̄t: uidentibz ill̃ eleuatus eſt. Lec. iiij.

Cuz audis eleuatū: militie celeſtis agnoſce obſeq̄ū. Unde hodierna feſtiuitas hoīs nobis et d̄i ſacramēta manifeſtat ſub una

eādēqꝫ pſona. In eo q̄ ele-
uaͭ ī ta uinā potētiā: ī eo qui
deiaͭ hūanā cognoſce ſub
I Deoqꝫ ꝑ ſtātiā.
In oibꝫ modis ꝯteſtāda
ſ uenena orietalꝰ erroris: q̄
ipia nouitate ꝑſumūt aſſer̄
re filiū dī ac filiū hoiſ uniuſ
eē natē. In altutra ei pte ꝰ
q̄ ſolū hoiē fuiſſe dixerit ne
gauerit cōditoris gl̄aꝫ: ulꝰ q̄
ſolū deū negauerit: miāꝫ cō
ditoris. Quo genere nō fa
cile arrianꝰ euuāgelicā pote
rit apire ꝟitatē: ubi filiū dī
nūc eq̄lē legimꝰ: nē minorē
Qui ei uniꝰ natē
Q ſaluatorē nr̄z morti-
fera perſuaſione crediderit:
aut ſolū hoieꝫ ď celo miſſū
aut ſolū dū dixerit crucifixū
Sꝫ nō ita ē. Morte eiꝫ nec
ſolus deuſ ſentire: nec ſolus
hō ſupare potuiſſꝫ.
I Nil t. d. ie. d. ſ. Cū
uenerit paclitꝰ queꝫ
ego mittā uobis a pr̄e ſpm
ꝟitatis q̄ a pr̄e ꝓcedit: ille
teſtioniū ꝑhibebit de me: ⁊
uos teſtioniū ꝑhibebitis: qꝛ
ab iitio mecū eſtis.
D Nīs ieſus in
ſmone quē locutus ē
diſcipl'is ſuis: poſt cenā ꝓxi
mꝰ paſſioni: tāqꝫ iturus et
relicturus eos preſentia cor
porali: cum oibus autē ſuis
uſqꝫ ad conſumationēꝫ ſcl'i
futurus preſentia ſpūali: ex
ortatus eſt eos ad pferēdaſ
perſecutiones impiorum:
quos mundi nomine nūcu
pauit.
E X quo tamen mun
do etiam ipos diſci
pulos elegiſſe ſe di
xerit: ut ſcirent ſe gr̄atia dī
eſſe quod ſunt: ſuis autem
vitijs fuiſſe quod fuerant.
Deide perſecutores ⁊ ſuos
et ipſoruꝫ iudeos euidenter
expreſſit: ut oio appareret
etiaꝫ ipſos mundi dānabilꝰ
appellatione concluſos qui
C pſequūtur ſāctos.
Umqꝫ de illis diceret

q̄ꝛ ignorarent eum a quo
miſſus ē: ⁊ tn̄ odiſſēt ⁊ filiū
et patrem: hoc eſt ⁊ eum q̄
miſſus ē: ⁊ a quo miſſus ē.
De q̄bꝫ oīb⁹ i alijs ſmoīb⁹
iā diſſeruim⁹: ad hoc puēit
ubi ait. Ut ipleat̄ ſmo q̄ in
lege eoꝝ ſcript⁹ eſt: qꝛ odio
hueīt me gratis. Ad l. C.
Kmi eſtote. Ad be. ā. Luz
veniit pa. ut ſ̄ i ſabbō oīō
Oīps ſepitne. Et fit ɔme.
ō aſcen ā. Aſcēdo ad pr̄ez
ṽ Aſcēdit ds i iubil: al. ℟.
Et do⁹ i uoce tube al. oīō
Cōceď q̄s. ¶ Capl'z
Kmi eſtote. ad vj. Capl'z.
Hoſpitales iuicez ſine
murmuratione. Un⁹
q̄ſqꝫ ſic accep̄ grāz i altutꝛ
illā adminiſtrātes: ſicut bōi
diſpenſatores multiformis
grē dei. Ad ix. Capl'm
Si q̄s loq̄t q̄ſi ſmones
dī: ſi q̄s miniſtrat tā
q̄ꝫ ex ṽtute: quā aminiſtrat
ds: ut i oībꝫ honorificet̄ ds
ꝑ ieſū xp̄ꝫ dn̄ꝫ nr̄ꝫ. ad ues ē

Kmi eſtote. Ad al' reg. bn̄
Hec locut⁹ ſū uobis: ut cū
uenerit hora eoꝝ reminiſcā
mini qꝛ ego dixi uobis al.
Oīō Oīps ſepitne. Et fit
ɔmeō. ō aſceſi. ā. O rex: ṽ
Aſcēdit ds ī iu. ℟. Et do⁹
oīō Cōceď q̄s His duobꝫ
diebꝫ ſequētibꝫ dīcī pria ⁊
cōplectoriū ſic īfra oct. Et
ix. lec. ad mat. ⁊ oīa fiūt de
aſcenſiōe niſi feſtū occurrat
Pret' aū ad bn̄ ⁊ M. oīōeꝫ
⁊ Capl'z: q̄ accipiūt ō dn̄ica
Et pt̄ lec. ad M. in vj. fer
qꝛ legūt ō ſmone dn̄ice: et
tres ō D. vigil. ſm Jo.
In ill' tp̄e dix ie. d. ſ.
Si diligitis me man
data mea ſuate: et ego ro-
gabo pr̄em ⁊ aliū paclitum
dabit uobis. Et r̄. Omel
ſcī augi epi. Lectio prima
Audiuimus fratreſ
cum euuangeliuꝫ
legeretur domi-
num dicentem. Si diligitis
me: mandata mea ſuate:

ꝛ ego rogabo prēꝫ: ꝛ aliuꝫ paclitū dabit uobis: ut maneat uobiſcū i eťnū ſpꝫ vitatis: quē mo⁹ ñ pōt accipere: q2 ñ uidt eū nec ſcit eū. voſ āt cognoſcetiſ eū q2 apud uoſ mãebit ꝛ i uobiſ erit L ij

Multa ſť q̄ i iſtis paucis vbis dñi reqrūť. ſꝫ mľtū ē ad nos. q̄ hoc q̄rimus i uenire. Uerūtñ q̄ꝫtū nobis do⁹ donare dignat᷑ p nr̄a ꝛ ur̄a capacitate q̄d dicere debeam⁹: ꝛ q̄d diſcere dbeatiſ ꝛ q̄d audire. attēdite p nos kmi: qd poſſum⁹ ſumite: ꝛ illd qd ñ poſſum⁹ poſcite.

Spiritū paclitū Lc iij. xp̄s promiſit apľis: quo āt mō pmiſit aduertam⁹. Si diligitis me iqt: mādata mea ſuate ꝛ ego rogabo pr̄ē ꝛ aliū paclitū dabit uobis: ut maneat uobiſcuꝫ i eťnū ſpꝫ vitatis. Si feſtū aliqd i iſto ſabbō uenerit: totū offīn fit d feſto preter ultiãꝫ lec. q̄ legā d ome. vi.

In vig. pē. ad ueſ a. Dū cōpleref Cū reľ d lau. ps: Dix̄ do⁹ cū reľ i fine. ps. Lau. do. o. gen. Caplꝫ.

Dūꝫ cōpleref dies penthecoſtes erāt oēs diſcipuli parit̃ i eodē loco: et fcs ē repēte d celo ſon⁹ tāq̄ꝫ aduenientis ſps uehemtis: ꝛ ĩpleuit totā domū ubi erāt ſedētes. hy⁹ Uei creator. ꝟ Repleti ſť ōs ſpū ſcō al. ℟ Et cepūt loq̄ al. ad m an Nō uos relinquā orphanos al: uado ꝛ ueio ad uos al: ꝛ gaudebit cor ur̄ꝫ alľa.

De⁹ q̄ hodierna oro die corda fideliū ſcti ſps illuſtratione docuiſti: da nobis i eodē ſpū: recta ſapere: ꝛ d ei⁹ ſēp cōſolatiōe gaudere. p eiuſd Ad mat. In. Al ſps dñi repleuit orbem trar. Ueite adorem⁹ al. ps Uenite ex. hy⁹. Jam xp̄s. In primo nocturno anti. Fact⁹ ē repēte d celo ſonus aduenientis ſps uehementis

al' al' ¶ Magnus do' ¶ Cõfirma hoc deus qd operatus es in nobis a templo ſcõ tuo qđ ē i ierl'z al' al' ¶ Exurgat
Emitte ſpz tuū ꝛ creabunt' ꝛ renouabis faciez t're al' al' ¶ Bñdic ij. ¶ Sp̄s dñi repleuit orbez terrarum all'a.
Et hoc qđ cōtiet oia ſciētiā hēt uocis al'.

In illo. t. d. ie. d. ſ. Si quis diligit me ſmonē meū ſuabit: ꝛ pr̄ meus diligz eū: ꝛ ad eū ueniem⁹: ꝛ mãſionez apud eū faciem⁹

Habet fr̄es mei karmi euanglice v̄ba lectionis ſub breuitate trāſcurrere: ut poſt diuti⁹: liceat i cōtēplatione tāte ſolēnitatiſ imorari. Hodie nāq3 ſp̄s ſcs repētio ſonitu ſr diſcipl'os ueit: mēteſq3 carnaliū i ſui amore pmutauit ꝛ foris apparētibz linguis igneis: it⁹ fcā ſūt corda flamātia: qa dū deū i iguis uiſione ſuſcipiūt: p amorē ſuauiter arſerūt ¶ Dū cōplerentur dies pēthecoſtes erāt ōſ pit' dicētes al': ꝛ ſubito fcs i ſon⁹ d̄ celo al'. Tāq3 ſp̄s uehementis: ꝛ repleuit totam domum al' al'. ¶ Dū ergo eſſent i unū diſcipl'i cōg:egati pp metū iudeorum: ſon⁹ repente d̄ celo ueit ſr eos.
Tāq3.

Ipſe nāq3 ſp̄s ſactus amor ē Unde ꝛ iohēnes dic̄ De⁹ caritas eſt. Qui ergo mēte integra dū ōſiderat: pfecto iā hēt quē amat. Nez eī qſq3 poſſz euz diligere: ſi eū quē diligit: nō hret. Sz ecce ſi unuſqſq3 urz reqrit: an diligat deuz tota fidutia ꝛ ſecura mēte: reſpōdet diligo Repleti ſūt oēs ſpū ſcõ ꝛ cepūt loq̄ put ſp̄s ſcs dabat eloq̄ ill' Et cōueit mlti tudo dicētiū al' ¶ Loqbātur uarijs liguiſ apl'i magnalia dei. Et.

In ipo āt lectiōis exordio audiſtis qꝫ ueritas

dixit. Si quis diligit me: ſer-
monē meū ſuabit. Proba-
tio ergo dilectiōis: exhibitio
ē opis. Hic i epl'a ſua idē io
hannes. Qui dic̄ q̄a diligo
dū ꝛ mādata ei⁹ n̄ cuſtodit
mēdax ē. Ad lau ꝛ p ho. a̅
Dū conplerent dies pent.
erāt oēs pariter dicentes al'
an̄ Sp̄s dn̄i repleuit orbē
trar al'. an̄ Repleti ſūt ōs
ſpū ſc̄o: ꝛ ceperūt loq̄ al'. ā
Fōtes ꝛ oia q̄ mouentur in
aq̄s hymnū dicite do al'. ā
Loq̄bant' uariis liguis apl'i
magnalia dei al' al' al' Cap
Dū cōple. hy⁹ Bt'a nobis
v̄ Repleti ſunt oēs ſpū ſcō
al'. R̸ Et cepūt loq̄ all'a.
Supra ſcriptus v̄. dicitur i
hoc loco per totā ebdōam.
Ad benedictus an̄. Acci-
pite ſpm̄ ſāctū quoꝝ remiſſe
ritis pccā remittūtur eis al'
oro. De⁹ q̄ hodi. Ad oēs
hymnos p oct dī. Gl'a pri
dn̄o. Et cantantur in tono
de beata nobis gaudia. Ad

primam Capitulū. Regi
ſclo. R̸ bi Xp̄e fili di uiui
miſer̄ nobis al' al' v̄ Qui
ſedes R̸ All'a Gl'a pri R̸
Xp̄e Ad tercia hy⁹ Ueni
creator. Et di p totā oct.
Capl'm Dū cōple. R̸ bi
Sp̄s dn̄i ipleuit orbē trar
al' al' Et hoc qd̄ cōtinet
oia ſcientiam hēt uocis. R̸
Al'. Gl'a R̸ Sp̄s v̄ Sp̄s
paraclitus al'a R̸ Docebit
uos oia al'. Ad vi. Capl'ʒ.
Facta āt hac uoce cōue
nit mlt'itudo et mēte
cōfuſa ē: qm̄ audiebat unuſ
q̄ſq; ligua ſua illos loq̄nteſ
R̸ bi Sp̄s pacli⁹ al' al'. v̄
Docebit uos oia R̸ All'a.
Gl'a R̸ Sp̄s v̄ Repleti ſt
ōs ſpū ſcō al'. R̸ Et cepūt
loq̄ al'. Ad ix. Capitulū.
Iudei quoq; ꝛ pſeliti:
cretes ꝛ arabes: audiui
m⁹ eos loq̄ntes nr̄is liguiſ
magnalia dei. R̸ bi. Re-
pleti ſūt ōs ſpū ſcō al' al'. v̄
Et cepert loq̄ R̸ Al'. Gl'a

℟ Reple. ℣ Loq̄bātur ua
rijs liguis apl̄i al'. ℟ Ma
gnalia dei al'. Ad uesp an̄
Dū cōpleretur Cū rel' ps
Dix̄ do⁹ Cū rel. i fine. p̄s.
In exitu. ⁊ oī uſ3 ad oct. c.
Dū ɔple. hy⁹. Uei creator
℣ Loq̄bāt' uariſ liguiſ apl̄i
al'. ℟ Magnalia dei all'a.
ad M. ā. Hodie cōpleti ſſ
dies penthecoſtes al'. hodie
ſp̄s ſact⁹ i igne diſcipl'is ap
puit: ⁊ t̄buit eis cariſmatu3
dona: miſit eos i uniuerſu3
mūdū p̄dicare ⁊ teſtificari:
q̄ crediderit ⁊ baptizat⁹ fue
rit ſaluus erit al'. oīo De⁹
q̄ hodier. Infra oct pēt. fit
offm ſic̄ i die: exceptis ℣. ad
noc. lec. rijs. ā. ad bn̄. ⁊ M
et oroib3. Et nō fit de alio
aliquo feſto: ſ3 p⁹ oct. cele
bratur. Feria ſecunda. ℣.
Sp̄s dn̄i ɔpleuit orbē t̄rar
al'. ℟ Et hoc qd̄ ɔtiet oīa
ſciā3 hēt uocis al'. S3 Jo.
IN il'. t. dix̄ ieſus diſ.
ſuis. Sic d's dilexit
mūdū: ut filiū ſuū unigeitū
daret: ut oīs q̄ credit in illū
nō pereat: ſ3 hēat uitā et'nā
Et rel'. D. ſ. aug' e. l' j
QUia ſic̄ moyſes exal
tauit ſpente3 i d'ſto:
ſic exaltari o3 filiū hoīs: ut
oīs q̄ credit i eū nō peat: ſ3
hēat uitā et'nam. Quō q̄ i
tuebāt' illū ſerpētē n̄ pibāt
morſib3 ſpentū: ſic q̄ ituet'
fide morte3 xp̄i: ſanantur a
morſib3 pccōr. ℟ Ja3 nō
dica3 uos ſuos: ſed amicos
meos: q2 oīa cognouiſtis q̄
opatus ſū i medio ur̄i all'a.
Accipite ſp̄3 ſanctū i uobis
paraclitum: ille eſt que3 pr̄
mittet uobiſ al' ℣ Uos aīci
mei eſtis ſi feceritis que p̄ci
pio uobis. Accipi. Lc̄ ij.
SEd illi ſanabāt' a mor
te ad uitā tp̄alē: hi āt
ut hēant uitā et'nā. Hoc ei
īteſt iter figuratā ymaginē
⁊ rē ipā. Figura p̄ſtabat ui
tā tp̄alē: reſ ipā cui⁹ figura
illa erat p̄ſtabat uitā et'nā.

Nō eiꝫ miſit ds filiū ſuū in mūdū: ut iudicet mūdū: ſꝫ ut ſaluet mūdus p ipſ.
Sps ſāct⁹ pcedens a thro no apl'oꝝ pectora iuiſibilit penetrauit: nouū ſcificatioiſ ſignū. Ut i ore eoꝝ oia ge nera liguaꝝ naſcerent al'
Aduenit ignis diuin⁹: non cōburens: ſꝫ illuians: ꝛ tribuit eis cariſmatum dona. Ut i ore.
Ergo q̄tū i medico ē: ſanare uenit egrotū: ſed ipe ſe iterimit: q̄ pcepta me dici ſuare ñ uult. Uenit ſal uator ad mūdū. Quare ſal uator dict⁹ eſt mūdi: niſi ut ſaluet mūduꝫ: nō ut iudicet mūdū. Saluari nō uis ab ipo: ex te ipo iudicaberis.
¶ Sic ds dilexit mūdū ut filiū ſuū unigeitū daret: ut ois q̄ credit i ipꝫ: ñ peat ſꝫ hēat uitā eīnā al'.
D E⁹ q̄ apl'is tuis ſcm dediſti ſpꝫ: cōced ple bi tue pie petitiois effectū: ut q̄bꝫ dediſti fidē largiaris ꝛ paceꝫ. p. eiuſdeꝫ
Si q̄s diligit me ſermonem meū ſuabit: ꝛ pr̄ mſ diliget eū: ꝛ ad eū ueniem⁹ et man ſioneꝫ ap̄ eū faciem⁹ al'.
¶ Sps paclit⁹ al'.
Docebit uos oia al'.
IN illo tp̄e dix̄ ieſus phariſeis. Am̄ amen dico uobis: q̄ nō itrat p hoſtiū i ouile ouiū: ſꝫ aſcendit aliunde: ille fur eſt ꝛ latro: Qui aūt itrat p hoſtium: paſtor eſt ouiū. Et reliqua.
DOmin⁹ d̄ grege ſuo ꝛ de hoſtio quo itrat ad ouile ſimilitudineꝫ ppo ſuit in hodierna lectione. Dicant ergo pagani: vel iudei: uel heretici: beneuiuimus. Si per hoſtiuꝫ nō intrant: quid eis prodeſt vnde gloriantur. Ad hoc enim debet cuiq̄ pdeſſe be neuiuere: ut det ei ſep uiuer.
¶ Apparuert apl'is diſptite

ligue tāq̄ꝫ ignis al'. Seditq̄ꝫ
ſupra ſinglos eoꝝ ſp̄s ſāct⁹
al' al' Et cepūt loq̄ uarijs
linguis ꝓut ſp̄s ſanct⁹ da-
bat eloqui ill'. Seditq̄ꝫ

NAꝫ cui nō datur ſēp
uiuere: q̄d ꝓdeſt bn̄-
uiuere: Qui nec beneuiuer̄
dicendi ſūt: qui finēz bene-
uendi: uel p cecitatē neſciūt
uel p iflationeꝫ contēnunt.
Nō eſt aūt cuiq̄ꝫ ſpes uera
et certa ſemp uiuendi: niſi
agnoſcat uitā que eſt xp̄s:
ꝛ p ianuā itret i ouile.
Loq̄bantur uarijs linguis
apl'i magnalia dei. Prout
ſp̄s ſanctuſ dabat eloqui ill'
all'a Repleti ſūt oēs ſpū
ſcō ꝛ cepūt loq̄. Prout

FUerūt ergo plerīq̄ꝫ
tales hoies: et plus
dere hoibꝫ: ut beneuiuāt et
xp̄ani nō ſūt. Per aliā pteꝫ
uolūt aſcendere: rape ꝛ occi
dere: nō ut paſtor cōſuare
atq̄ꝫ ſaluare. Fuerant ergo
q̄d philoſophi d ūtutibꝫ et
uitijs ſubtilia multa tractā
tes: diuidētes: diffinientes:
ratiocinantes acutiſſios ſi-
logiſmos ɔcludētes: libros
implentes ſuam ſapientiaꝫ
buccis cōcrepantibꝫ uētillā
tes: qui etiā dicere auderet
hoibus: nos ſeq̄mini
Ego ſū hoſtiuꝫ dicit dn̄s p
me ſi quis itroierit ſaluabit̄
ꝛ paſcua iueniet al'.

ADſit nobis dn̄e q̄s
uirtus ſpiritus ſcī: q̄
et corda nr̄a clementer ex-
purget: et ab omnibus tue
atur aduerſis. P. i unitate.
Pacem
relinquo uobis: pacē meaꝫ
do uobis: nō quomodo hic
mundus dat ego do uobis
all'a. Repleti
ſūt oēs ſpū ſcō al'. Et ce
pūt loq̄ al'.

IN ill'. t. dix̄ ie. t'bis iud
orū. Nēo pōt ueire ad
me niſi pr̄ q̄ miſit me traxe
rit eū. Et rel'.

Quid ē nemo pōt ueīre ad me: niſi quia nemo pōt credere ī me: niſi q̄ miſit me pr̄ traxerit eum Ille uenit: quem gr̄a dī preuenit: qui cū ꝓphā dicit: Mia ei⁹ ꝑuenieт me: ꝑueiet uelle: ſub ſeq̄t pficere. ¶ Diſciplinā ⁊ ſapientiā docuit eos dn̄s al'. firmauit ī illis gr̄az ſp̄s ſcī ſui. Et intellectu ipleuit corda eoꝝ al' al'. ¶ Repen tino nāq̄ ſonitu ſp̄s ſactus ſup eos ueit. Et.

Trahit aūt pr̄ ad filiū eos q̄ ppea credūt in filiū: q̄a illū cogitāt patrez hr̄e deū. De⁹ eiz pr̄ equalez ſibi genuit filiū. Et q̄ cogi tat aut ī fide ſua ſentit ⁊ ru minat eq̄lez eſſe pr̄i: euz in quez credit: trahit ip̄m pat̄ ad filiū ¶ Ite ī orbez uniuer ſuz: ⁊ p̄dicate dicentes all'a Et q̄ crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit ſaluus erit al' al' al' In noie meo demoia eiciēt: līguis loquent̄ nouis ꝫpen tes tollent. Et q̄

Arrius credit ipſum trahit pr̄ ad filium. Arrius credit creaturā: nō eū traxit pr̄: q̄a nō cōſiderat pr̄em q̄ filiū nō credit eq̄lez. Quid dicis o arri: q̄d heretice lo queris: Quid ē xp̄s: Non inquit ds̄ uer⁹: ſz quez fecit ds̄ uerus: Nō te traxit pat̄ Nōne itellexiſti pr̄ez cuius filiū negas. ¶ Ego ſū panis uiuus dic̄ do⁹: q̄ d̄ celo deſcendit al' al'.

Mentes nr̄as q̄s dn̄e paraclitus q̄ a te ꝓ cedit illuminet: ⁊ inducat in oēz ſicut tuus ꝓmiſit filius v̄itatez. Qui tecū.

Ego ſū panis uiuus qui de celo deſcendi: ſi quis man ducauerit ex hoc pāe uiuet in eternum: et panis quez ego dabo caro mea eſt pro mundi uita all'a.

In illo t. Cōuocatis ieſus. xij. diſ. ſu. dedit

illis ṽtutes ⁊ ptātes ſup oīa demonia: ⁊ ut lāgores cura rent. Et ℟.

Qualis eē debeat q̄ euuāgelizat regnū dei: ꝑceptis euuāgelicis dſignat ut ſine ṽga: ſine pera: ſine caltiamento: ſine pane: ſine pecunia: hoc eſt ſubſidij ſclaris adminicla ñ reqrēs ſʒ fidei ſubditus ſit: et q̄to min⁹ appettat tpꝛalia: tāto magis ſperet ea ſibi poſſe ſuppettere. Qd poſſunt q̄ uolūt ad eū deriuare tracta tū: ut ſpūales tātūmodo lo cus iſte uideat formare affe ctum: q̄ uelut corporis idu m̄tū quoddā uideat corpis exuiſſe. ¶ Aduenit ignis diui nus ñ cōburēs ſʒ illuīans: nō cōſumēs ſʒ lucēs ⁊ iueit corda diſciploꝝ receptacla mūda. Et ṫbuit eis cariſma tū dona al' al'. ¶ Inueit eos ↄcordes caritati ⁊ iluſtrauit eos īundans gratia ditatis. Et tribuit.

Non ſolū ptāte reiecta cōtēptiſq3 diuitijs: ſʒ ēt carnis ipi⁹ illecebris ab dicatis. Quib⁹ prio oīū da tur pacis: atʒ ↄſtātie gñale mādatū: ut pacē ferāt: ↄſtā tiā ṡuent: hoſpital' neceſſi tudis iura cuſtodiāt: alienū a predicatore regni celeſtis aſſerēs curſitare p domos: ⁊ iuiolabil' hoſpitij iura mu tare. ¶ Sp̄s ſcs repleuit to tā domū ubi erāt apl'i: ⁊ ap paruerūt ill' diſptite ligue tā q̄3 ignis: ſeditq3 ſupra ſin glos eoꝝ. Et īpleti ſūt oēs ſpū ſcō: ⁊ ceperūt loqui uarijs liguis ꝑut ſp̄s ſāct⁹ dabat eloq̄ ill' al' al'. ¶ Dū er go eēnt ī unū diſcipl'i ↄgre gati pp metū iudoꝝ ſon⁹ re pēte ḋ celo ueit ſr̄ eos. Et.

Sed ut hoſpicij gr̄a offerēda eēſēt: ita ēt ſi nō recipiant ad excutiēduʒ puluerē egrediēduʒ ḋ ciuita te mādat. Quo nō medio cris bōi remuneratio docet

hoſpicij: ut nõ ſolũ pacẽ tri
buant' hoſpitibꝫ: uex etiaꝫ
ſi qua eos trene obũbrãt ꝺ
licta leuitatis: receptis apo
ſtolice pdicatiõis ueſtigijs
auferátur. ¶ Con
uocatis ieſus. xij. diſcipulis
ſuis dedit illis uirtutẽ ꝛ po
teſtatẽ ſup oĩa demõia: ꝛ ut
langores curarẽt. ꝛ miſit il
los pdicare regnũ dei: ꝛ ſa
nare infirmos all'.
Ds q̃ hodierna die.
¶ Sps q̃ a prẽ pceꝺ
all'. Ille me clarificabit all'.
all'.

In ill'. tpĩ Factuꝫ eſt
i una dieꝝ: ꝛ ipẽ ieſuſ
ſedebat docẽs: ꝛ erãt phari
ſei ſedẽtes: ꝛ legis doctores
q̃ uenerãt ex oĩ caſtello ga
lilee: ꝛ iudee ꝛ ierl'z: ꝛ v̄tus
dñi erat ad ſanandũ illos.
Et rẽ.

Non ocioſa hui' paliti
ci: nec anguſta medi
cia ẽ: qñ dñs ꝛ oraſſe pmit
tit: nõ utiqꝫ pp ſuffragium
ſed pp exẽpluꝫ. Imitãdi eiꝫ
ſpecieꝫ dedit: non impetrã
di ambitũ queſiuit. Et con
uenientibus ex oĩ galilea ꝛ
iuda in ierl'm legis doctori
bus inter ceterorum reme
dia debitũ paralitici quoqꝫ
medicina deſcribitur.
Non uos me elegiſtis: ſed
ego elegi uos ꝛ poſui uos:
Ut eatis: ꝛ fructum affera
tis: ꝛ fructuſ ueſter maneat
all' all'a. ¶ Sicut miſit me
pater: ꝛ ego mitto uos. Ut
eatis: ꝛ.

PRimum omniuꝫ qꝺ
añ dixim': unuſqſqꝫ
eger petende ſalutis pcato
res debet adhibere p quos
uite nrẽ compago reſoluta
actuũqꝫ mõꝝ: danda ueſti
gia uerbi celeſtis remedio
reformentur. ¶ Spiritus
domini repleuit orbem t̃ra
rum. Et hoc quod cõtinet
oĩa ſciaꝫ hẽt uocis. al' al'.
Diuꝫ ẽ eiꝫ artifex oẽꝫ hñs
v̄tutẽ. oĩa pſpiciẽs. Et hoc

26

Int igr̄ aliqui mo nitores mẽtis: q̄ aĩuz hominis quãuis exterioris corporis debilitate torpẽtẽ ad ſuperiora erigant: quoꝝ rurſus admĩculis: ⁊ attolle re ⁊ humiliare ſe facile ante ieſum ſocetur dñico uideri dignus aſpectu. Hũilitatez eiꝫ reſpicit dñs. q2 reſpexit humilitatem ancille ſue.

Dixit ieſuſ: ut ſciatis aũt qm̃ filius hoĩs hẽt põteſtatez in terra dimittendi peccata. ait paralitico . tibi dico ſurge. Tolle grabatuꝫ tuũ ⁊ uade in domũ tuã al'.

A qs̄ eccl'e tue omĩpicors d's: ut ſacto ſpũ ꝯgregata hoſtili nullatenus icurſiõe t'bet'. Per eiꝰ dez. Paraclituſ ãt ſpĩ ſcs̄ quẽ mittet pr̄ i noĩe meo: ille uos docebit oĩa: ⁊ ſuggeret uobis oĩa q̃cũqꝫ dixero uobis al'.

In ill'. t: Surgẽs ieſus de ſynagoga itrauit i domũ ſymõiſ. Socrus ãt ſymõis tenebat' magnis febribꝰ.

Ortaſſis etiã i typo mulieris illiuſ ſocrus ſymõis: uarijs criminũ febribꝰ caro nr̄a languebat: ⁊ diuerſaꝝ cupiditatiſ i malis eſtuabat illecebris Nec mĩnorẽ febrẽ amoris eẽ dixeri q̃ꝫ caloris. Itaqꝫ illa aĩum febribꝰ huiꝰ corpus iflãmat

Repleti ſũt oẽs ſpũ ſcõ: ⁊ cepert loq̄: put ſps ſcũs dabat eloq̄ illis. Et ꝯuenit mltituꝺo dicẽtiũ al'. Loq̄bant' uarijs liguis apl'i magnalia dei. Et.

Ebris ei nr̄a auariti a ẽ. Febriſ nr̄a libido ẽ: eo q2 ignite ſũt cupiditates. Ũn̄ ait apl's. Si nõ ſe ꝯtinẽt nubãt: Meliꝰ ẽ nubere q̃ꝫ uri. Febris nr̄a luxuria ẽ. Febris nr̄a ãbitio eſt. Febris nr̄a iracꝺia ẽ. Que lꝫ corpis uitia ſit: ignẽ tam oſſibꝰ iplicãt: mẽtẽ: animuꝫ

ſenſuſqꝫ pertemptant. Et prior dyaboli ſolicitat arte
¶ Jam nõ dicaꝫ uos ſuos ſꝫ amicos meos qꝛ omnia cognouiſtis que operatus ſuꝫ in medio uri al. Accipite ſpm ſcm in uobis: paraclitꝰ il'e eſt queꝫ pr mittet uobis al. Uos amici mei eſtis ſi feceritis que p̄cipio uobis. Accipite.

ET eiꝫ ager bonuſ: uestis. mollle. ſuadella dyaboli eſt. Hoꝝ gr̄a ſublimitas poteſtatū. epulaꝝ ſuauitas. forma meretricis laqueus eſt dyaboli. ⁊ qi q̄dā neq̄tie ſpūalis illecebroſus affectus. ¶ Caritas dei diffuſa eſt in cordibus nr̄is per inhabitanteꝫ ſpūꝫ eiꝰ in uobis al.

MEntibꝫ nr̄is q̄s dn̄e ſpūꝫ ſcm benignus infunde. cuius ⁊ ſapientia cōditi ſumus ⁊ prouidētia gubernamur. Per eiuſdem.

Gl'a tibi trinitas equalis una deitas: ⁊ an̄ om̄a ſecl'a ⁊ nunc ⁊ in ppetuum. Laudate pue. ¶ Laus ⁊ p̄ēnis gl'a deo pr̄i ⁊ filio: ſcō ſimul paraclito ĩ ſeculorum ſecula ¶ Lau. do. o. gē. Gl'a laudis reſonet in ore oīum pr̄i: geniteqꝫ pli. ſpūi ſcō pariē reſultet: laude perenni. ¶ Lauda. aīa. Laus deo pr̄i geniteqꝫ pli: ⁊ tibi ſcē ſtudio peremni ſps nr̄o reſonet in ore: oē p euū. Laudate: d qm̄. Ex quo oīa p q ie oīa in quo oīa ipi gl'a ĩ ſe. l'a. ¶ Lauda ierl'ꝫ.

O Altitudo diuitiaꝝ ſapie ⁊ ſcie dei: q̄ꝫ icōp̄heſibilia ſunt iuditia eiꝰ. ⁊ ĩueſtigabiles uie eius.

ADeſto ſcā ẗnitas par ſpłedor una deitas: q̄ eſtas triū oīuꝫ ſine fine pricipiū Te celoꝝ militia laudat: aodorat: p̄dicat: triplexqꝫ mūdi machia bn̄dicat p ſecl'a. Adſumus et

nos cernui: te adorantes famuli: uota p̄cesq̄ȝ supplicū hymnis iūge celestiū. Unū te lumē credimus: qđ ꝛ ter idē colimus alpha ꝛ o quē dicimus te laudat oīs sp̄s.

Laus sit p̄ri igenito: laus ei⁹ unigeito: laus scō sp̄ui trino deo: ꝛ simplici p eťna secťa. Am̄. ℣. Bn̄dicam⁹ p̄rē ꝛ filiū cū scō sp̄ū. ℟. Laudem⁹ ꝛ superexaltem⁹ eū i secťa. Ad M. an. Gr̄as tibi ds. gr̄as tibi uera ꝛ sūma deitas: scā ꝛ una ueritas. Oratio.

Omn̄ps sepiťne ds q̄ dedisti famul' tuis i cōfessiōe uere fidei eťne trinitatis gl̄aȝ agnoscere: ꝛ i potentia maiestatis adorare unitatē: q̄s ut i eiusđ fidei firmitate: ab oībȝ semp muniamur aduers̄. Per. Et fit cōme. de dn̄ica an. Loq̄re dn̄e q̄r audit s̄uus tuus. ℣. Uesptina or. ascē. ℟. Et descē. oratio.

Deus i te sp̄atiū fortitudo adesto ppitius iuocatioībȝ n̄ris: ꝛ q̄a sine te nihil pōt mortal' infirmitas: p̄sta auxiliū g̃ie tue: ut i exeq̄uēdis mandatis tuis ꝛ uolūtate tibi ꝛ actiōe placeamus. Per. Euuāgeliū ꝺ dn̄ica lḡr s̄ȝ lucā p̄.

In ilł. t. Dixit Loc. iesus disc̄ pul' suis. Estote mi s̄icordes: sicut ꝛ pr̄ ur̄ misericors ē. Et reľ. Omelia sci augi epi lco. ix.

Intendite frēs ipsam mis̄icordiā: ꝛ iuditiū. Mis̄icordie mō tp̄s est: Iuditij tp̄s post erit. Uñ ē mis̄icordie tp̄s. Uocat ēi auersos: donat peccata cōuersis. Patiēs ē sup peccatores: donec cōuertātur. Qñcunq̄ȝ cōuersi fuerit: p̄terita obliuiscitur: futura promittit. Residuum huius dominice notatur infra post offitium solemnitatis corporis xp̄i ubi ponitur suo ordine. Ad mat. Inuiť. Deum uerum unuȝ in trinitate ꝛ trinitatē

in unitate. Uenite adorem⁹
¶ Uenite ex. ¶ Adeſto ſa
cta trinitas:
Adeſto deus unus ops: pr
⁊ filius ⁊ ſpus ſcs. ¶ Dne
dns nr. ¶ Te unuz i ſubſta
cia trinuz in perſonis confi
temur. ¶ Celi enar. ¶ Te
ſemper idem eſſe uiuere et
intelligere profitemur.
Dni eſt terra. ¶ Bndicaz⁹
prem ⁊ filiuz: cu ſco ſpu
Laudemus ⁊ ſuperexaltem⁹
eum in ſecula.
C Redim⁹
ſcam trinitate. i. prez
⁊ filium ⁊ ſpm ſcm: unu du
omnipotente: unius ſubſta
tie: unius eſſentie: unius po
teſtatis: creatorez omnium
creaturaru: a quo oia p que
oia: in quo oia. ¶ Bndicat
nos ds ds nr: bndicat nos
deus: Et metuat eu oms fi
nes tre. ¶ Ds miſeat nri
⁊ bndicat nos ds. Et.
C Redim⁹ prez a ſemet
ipo no ab alio: filiuz
a pre genitu: deu uez d do
uero. No tn duo luminaria:
ſz unu lum. Sps ſcuz a pre
⁊ filio eqlit pcedetez ɔſub
ſtatiale: ⁊ coetnu pri ⁊ filio
¶ Bndcts dns ds iſrl. qa
fec mirabilia ſolus: Et bn
dcm nom maieſtatis ei⁹ in
etnu. ¶ Et replebi maieſta
te ei⁹ ois tra fiat fiat. Et bn
Q Ät e plenus ds
i ſe fili⁹: plen⁹ ds a pa
tre geit⁹: ſps ſcs e plen⁹ ds
a pre ⁊ filio pcedes. No tn
tres dos dicim⁹. ſz unu duz
opotetez: etnu: iuiſibile: ico
mutabile: q totus ubiqz p
ſens: no p ptes diuiſus: ſed
totus i oibz: no localit: ſed
potetialit: q ſine mutatione
ſui. mutabilia ɔcta creauit.
⁊ creata gubernat. ſemper
manes qd e. ¶ Quis dus
magn⁹ ſic ds nr. Tu es ds
q facis mirabilia. ¶ Notaz
feciſti in pl'is vtute tua red
miſti i brachio tuo pl'z tuu
Tu es. ¶ Te iuocaz⁹

te laudam⁹: te adoꝛamus o bt̃a t̃nitas: ¶ Oĩs gen.
Spes nr̃a ſal̃s nr̃a: honoꝛ nr̃: o bt̃a t̃nitas. ¶ Magn⁹ dñs. ¶ Libera nos: ſalua nos: uiuifica nos o bt̃a t̃nitas. ¶ Dš iudi. ¶ Bñdcš es dñe i firmamt̃o celi. ¶ Et laudabil̃ r gloꝛiſ i ſecl̃a

QUi nihil accidẽs eſſe potĩt: qꝛ ſiplicis diuinitas nat̃e nihil addi ul̃ minui põt: qꝛ ſep ẽ qđ ẽ. Cui ꝓpriũ ẽ: cui ſepit̃nũ ẽ: cui id ẽ eſſe uiuere r itelligẽ. Et hec tria un⁹ ds: r un⁹ ds hec t̃a. Et id ds ẽ dñs: ṽa ſepit̃naqꝫ t̃nitas i pſois. Magn⁹ dñs nr̃ r mag̃ ṽtus ei⁹ Et ſapie ei⁹ ñ ẽ nuš. Magn⁹ dñs r laudabil̃ nimis r magnitudis ei⁹ ñ ẽ finiſ. Et

VEra r ſepit̃na unitas in ſubſtantia Quia una ẽ ſubã pr̃: r fili⁹ r ſpš ſcš. Hec ṽo ſcã t̃nitaſ nihil ẽ mai⁹ i tribꝫ pſonis ſimĩl noĩatis: q̃ꝫ i una q̃libet pſõa ſemel p ſe dcã: qꝛ una q̃qꝫ pſona plena ẽ ſubã i ſe ¶ Gl̃a pr̃i geĩteqꝫ pli r tibi ꝯpar utriuſqꝫ ſep ſpš alme ds un⁹: Oĩ tpr̃ ſeculi. da gaudioꝝ p̃mia. da gr̃aꝝ munera: diſſolue litis uicl̃a aſtrige pacis feďra. Oĩ.

NOn tñ tres ſubẽ: ſed una ſubã: una eñtia: una potẽtia: una et̃nitas: una magnitudo: una boĩtas pr̃ r filius r ſpš ſcš. Nec aliud ẽ pr̃ in nat̃a q̃ꝫ filius r ſpũs ſcũs. Nec aliud ẽ fili⁹ r ſpũs ſcũs q̃ꝫ pr̃ in natura quibus ẽ una nat̃a. ¶ Honoꝛ uirtus poteſtas r ipiuꝫ ſit trinitati in unitate: unitati in trinitate. In ꝑenni ſecl̃oꝝ tpr̃. Trinitati laus ꝑennis: unitati ſit decus ꝑpetiꝫ. In per.
Caritas pater eſt: gratia chriſtus: communicatio ſpiritus ſanctus. o beata trinitas. ¶ Cantate. i. Uerax eſt pater: ueritas eſt filius:

ueritas ſpiritus ſcūs: o bt̄a trinitas. pſ. Dn̄s reg̃. an. Una igitur pater logos pa clitusq3 ſubā eſt: o bt̄a trinitas. pſ. Cantate. ij. v̄. Uerbo dn̄i celi firmati ſunt. R̄. Et ſpū oris eius oīs v̄tus eorꝫ. Euuāgl'm ſm iohēm. In illo tpr̄. Cū uenerit paraclitus. Reqre ſup̄ in dn̄ica infra octauā aſcenſiōis. R̄. Tibi laus: tibi gl'a: tibi gratiarꝫ actio: In ſecula ſēpit̄na o bt̄a trinitas. Et bn̄dcꝫ nōm gl'e tue: ⁊ laudabile ⁊ ſuperexaltatum. In ſecula. R̄. Bn̄dicamus pr̄eꝫ ⁊ filiū cū ſcō ſpū: laudemus ⁊ ſupexaltemus eū. In ſecula. v̄. Bn̄dictus es dn̄e in firmamento celi. ⁊ laudabil' ⁊ glorioſus. In ſecula. Lectio. ix. requiritur ſupra de omelia dn̄ice. Secundum lucā. In ill'. t. dix. ie. d. ſ. Eſtote miſicordeſ. Ad lau. ⁊ p horas O bt̄a ⁊ bn̄dcā ⁊ gl'oſa t̄nitas: pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpſ̄ ſcs̄. pſ.

Dn̄s reg̃. ⁊ rl' ā. O bt̄a ⁊ bn̄dcā t̄nitaſ: pr̄ ⁊ fili' ⁊ ſpſ̄ctus. an. O ſūma ſempit̄na trinitas: pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpſ̄ ſāctus. an. O uera ſūma ſempit̄na trinitas: pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpūs ſcs̄. an. Te iur̃ laudāt te adorant: te glorificāt oēſ creature tue o bt̄a trinitas. Cap̄. O altitudo diui. hy'.

Adſum' ⁊ nos cernui te adorantes famuli: uota p̄cesq3 ſupplicū hyis iunge celeſtium. Unum te lum̄. Laus ſit pr̄i. Ut ſ̄ i pri mis ueſperis. v̄. Sit nomē dn̄i benedictuꝫ. R̄. Ex hoc nunc ⁊ uſq3 in ſeculuꝫ. Ad bn̄d an. Benedicta ſit creatrix ⁊ gubernatrix omniuꝫ ſancta ⁊ indiuidua trinitas ⁊ nunc ⁊ ſemper ⁊ per infinita ſecl'oꝫ ſecl'a. oro. Ops ſempit̄. D inde fit ɔme de dn̄ica an. Eſtote ergo miſicordes ſic ⁊ pr̄ ur̃ miſicors ē dicit dn̄s. oro. Ds̄ i te ſperantiū. Ad iij capitulum.

O altitudo. ¶ Bñdicamus pr̃ez ⁊ filiũ cũ ſpũ ſcõ ¶ Laudõm⁹ ⁊ ſuperexaltemus eũ in ſecula. ¶ Glĩa. ¶ Bñdicam⁹. ¶ Bñdcũs es dñe in firmamẽto celi. ¶ Laudabil' ⁊ glĩoſus i ſecl'a.

Gratia dñi nr̃i ieſu xp̃i ⁊ caritas dei: ⁊ cõmunicatio ſci ſpũs ſit ſemp cuꝫ oib⁹ nobis Am̃. ¶ Bñdcũs es dñe i firmamẽto celi. Laudabil' ⁊ glĩoſus i ſecula ¶ Glĩa. ¶ Bñdcũs. Uerbo dñi celi firmati ſunt. ¶ Et ſpũ oris eius ois uirt⁹ eoꝝ.

Tres ſũt q̃ teſtioniuꝫ dãt i celo: pr̃ ṽbũ ⁊ ſpũs ſcũs: ⁊ hi tres unũ ſũt. ¶ Uerbo dñi celi fir. ſũt. ℣ Et ſpũ oris ei⁹: ois ṽtus eoꝝ. Glĩa. ¶ Uerbo ¶ Sit nõm. ¶ Ex hoc nũc. ¶ O bĩa ⁊ bñdcĩa ¶ Dix. ¶ In exitu. ℟ O altitudo. ¶ Adeſto. ¶ Sit nõm. ¶ Ex hoc.

Te deũ pr̃ez igẽit ĩ: te filiũ unigẽitũ: te ſpm̃ ſcm̃ paclitũ: ſcãm ⁊ indiuiduã trinitatez toto ore ⁊ corde cõfitemur: laudam⁹ atꝫ bñdicimus tibi glĩa in ſecl'a. Ops ſempitne.

¶ Nolite iudicare ut nõ iudicemini: in quo eniꝫ iuditio iudicaueritis iudicabimini dicit dominus: Deus in te ſperantium.

¶ Sacerdos in eternũ xp̃s dñs ſc̃m ordinem melchiſadech paneꝫ ⁊ uinuꝫ obtulit. ℣ Dix dñs ¶ Miſerator dñs eſcã dedit timẽtibꝫ ſe in memoriã ſuorũ mirabiliũ ¶ Cõfitebor ¶ Calicẽ ſalutaris accipiã ⁊ ſacrificabo hoſtiã laudis. ¶ Credidi. ¶ Sic nouelle oliuaꝝ eccl'e filij ſũt i circuitu mẽſe dñi. ¶ Bti oẽs. Qui pacẽ põit fines eccl'e frumẽti adipe ſaciat nos do⁹ ¶ Lauda ierl'm.

Dominus nr̄ ieſus xp̄s
i q̄ nocte tradebatur
accep̄ panes ⁊ grās agens
fregit ⁊ dix. Accipite ⁊ mā
ducate: hoc ē corpus meuʒ
qd p uobis tradet̄. ¶ Pan
ge lingua gloſi. ¶ Paneʒ ď
celo pſtitiſti eis al. ¶ Oē
delectam̄tuʒ in ſe hn̄tē all.
¶ O q̄ʒ ſuauiſ ē dn̄e
ſp̄s tuus: q̄ ut dulcedinē tuā
i filios demonſtrares pane
ſuauiſſiō ď celo pſtito exuri
entes replēs bōis: faſtidio-
ſos diuites dimittēs ianes.
Deus q̄ nobis ſub
ſacramento mirabili
paſſiōis tue memoriā reliq̄
ſti: tribue q̄s: ita nos corpo
ris ⁊ ſanguinis tui ſacra mi
ſteria uenerari: ut redēptōiſ
tue fructū i nobis iugit̄ ſen
tiam. Qui ui.
Xp̄ʒ regē adorem dn̄anteʒ
gētibʒ. Qui ſe māducātib
dat ſp̄s pīguedieʒ. L Ueite
ex. ¶ Sacris ſolēnijs.
¶ Fructū ſalutiferū guſtā
dum dedit dn̄s mortis ſue
tpī. ¶ Bt̄s uir. ¶ A fructu
frumenti ⁊ uini multiplica
ſti fideles in pace xp̄i requi
eſcunt. ¶ Cū iuo. ¶ Com-
munione calicis. quo deus
ip̄e ſumitur: non uitulorum
ſanguine congregauit nos
dn̄s. ¶ Cōbua. ¶ Panem
celi dedit eis alla. ¶ Panē
angelorū manducauit ho
mo alla.

In menſa diuine lar-
gitas bn̄fitia exhibi-
ta populo chriſtiano ineffa
bilem ei conferēt dignitateʒ
Neqʒ eiʒ eſt aut fuit aliq̄n
tam grandis natio: que ha
beat deos appropinquan-
tes ſibi: ſicut adeſt nobis ď
us nr̄. ¶ Immolabit eduʒ
multitudo filiorum iſrael ad
ueſperam paſce. Et edent
carnes ⁊ azimos panes.
Paſca noſtrum immolatus
eſt xp̄s: itaqʒ epulemur in
azimis ſinceritatis: ⁊ uerita
tis. Et edent.

Unigenitus ſiq̄dē dei filius ſue diuinitatis uolens nos eſſ participes naturam nr̄am aſſūpſit: ut hoīes deos faceret: factus ē homo. Et hoc inſup qđ de nr̄o aſſumpſit: totuʒ nobis contulit ad ſalutē. Com medetis carnes ⁊ ſaturabimini panibus. Jſte eſt pāis quē dedit nobis dominus ad ueſcendum. ¶ Nō moyſes dedit uobis panem de celo: ſed pater meuſ dat uobis panem de celo uerum: Jſte eſt.

Corpus nanq; ſuum pro nr̄a recōciliatiōe in ara crucis hoſtiaʒ obtulit deo prī: ⁊ ſanguinē ſuuʒ fudit in precium ſimul ⁊ lauacbrum. Ut redempti a miſerabili ſeruitute a peccaſ omnibʒ mundaremur. Et ut tanti benefitij iugis in nobis maneret memoria: corpus ſuum in cibum et ſanguinem ſuum in potum ſub ſpecie panis ⁊ uini ſum̄ duʒ reliquit. ¶ Reſpex̄ helias ad capud ſuum ſubcinericiuʒ panem: q̄ ſurgēs cōmedit ⁊ bibit: Et āmbulauit in fortitudine cibi illi⁹ uſq; ad mōteʒ dei. ¶ Si q̄s mā ducauerit ex hoc pane uiuet in eternum. Et ambu.

¶ Memor ſit dominus ſacrifitij nr̄i ⁊ holocauſtū nr̄m pingue fiat. Exaudiat. ¶ Parat̄ nobis menſa dn̄i aduerſus eos q̄ tribulāt nos. ¶ Dn̄s regit ¶ Jn uoce exultatiōis reſonēt epulātes ī mēſa dn̄i. Quemadmōm. ¶ Cibauit eos ex adipe frum̄ti al'. Et de petra melle ſaciauit eos all'a.

O Precioſuʒ ⁊ admirabile conuiuium ſaluti ferum ⁊ omni ſuauitate repletum. Quid ei hoc conuiuio p̄cioſius eſſe pōt. Jn quo non carnes uitulorum ⁊ hyrcorum: ut oliʒ in lege

ſʒ nobis ſūmēdus ꝓponi
tur xp̄s uerus deus. ¶ Pa
nis quē ego dabo caro mā
ē pro mūdi uita. littigabāt
ergo iudei dicentes: Quō
pōt hic nobis dar̄ carnē ſuā
ad mādu cādū. ¶ Locutus ē
pl's ꝯ dn̄ʒ: aīa nr̄a nauſeat
ſ' cibo iſto leuiſſiō. ¶ Quō.

Quid hoc ſacram̄
to mirabili⁹. In ipſo
nāqꝫ pāis ⁊ uinū ī corp⁹ xp̄i
⁊ ſanguieʒ ſubāliter ꝯuertū
tur. Ideoqꝫ xp̄s ds̄ ⁊ hō p-
fectus ſub modici pāis ſpe
cie cōtinet'. Māducat' itaqꝫ
a fidelibus: ſʒ minime lace
ratur. q̄nimo diuiſo ſacram̄
to: integer ſub qualibʒ diui
ſionis particula perſeuerat
¶ Cenantibus illis accepit
ieſus panem ⁊ benedixit ac
fregit. dediqꝫ diſcipul' ſuis:
⁊ ait. Accipite ⁊ cōmedite:
hoc eſt corpus meum.
Dixerūt uiri tabernaculi mī
quis det de carnibus ei⁹ ut
ſaturemur. Acci.

Accidentia ei ſine ſub
iecto in eod̄ exiſtunt
ut fides locum hēat: duʒ ui
ſibile inuiſibile ſumit' aliēa
ſpecie occultatum: ⁊ ſenſus
a deceptione reddantur im
munes: qui de accidentibʒ
ſibi notis iudicant. ¶ Acce
pit ieſ⁹ calicē poſtq̄ʒ cenauit
dicens. hic calix nouum te
ſtamentum eſt in meo ſan-
guine: Hoc facite in meam
commemoratione. ¶ Me
moria memor ero ⁊ tabe-
ſcet ī me anima mea. Hoc
faci. ¶ Intro-
ibo ad altare dei ſummam
xp̄m qui renouat iuuentu-
tem meam. ¶ Iudica.
Cibauit nos dn̄s ex adipe
frumenti: ⁊ de petra melle
ſaciauit nos. ¶ Exultate
deo. ¶ Ex altari tuo dn̄e
xp̄m ſumimus in quē cor ⁊
caro nr̄a exultant. ¶ Quā
dilecta. ¶ Educas panē ꝺ
terra al'a. ¶ Et uinuʒ letifi
cet cor hois al'.

In illo tempore. Dixit ieſus. d. ſ. ⁊ turbis iudeorum. Caro mea uere eſt cibus: ⁊ ſanguis meus uere ē potus. Et ℟.

Cum eñ cibo ⁊ potu id appetāt hoīes: ut non eſuriant neq; ſitiant: hoc uere non pſtat niſi iſte cibus ⁊ potus qui eos a q̄bus digne ſumitur: immortales ⁊ incorruptibiles facit ideſt ſotietas plena atq; perfecta ſanctorū. ¶ Qui manducat meam carnem ⁊ bibit meum ſanguinem. In me manet ⁊ ego in illo. Non alia natio tam grandis que habeat deos appropinquantes ſibi: ſicut adeſt nobis deus noſter.

Propterea quippe ſic etiam ante nos hoc intellexerunt homines dei: dñs nr̄ ieſus xp̄s corpus et ſanguinem ſuum in eiſdem rebus cōmēdauit: q̄ ad unū aliq̄d redigūtur. Ex mltis naq; granis unus panis cōficitur: ⁊ ex multis racemis unum uinum confluit. Miſit me paṫ uiuens ⁊ ego uiuo propṫ pa̅tre̅. Et q̄ mā ducat me. ⁊ ipſe uiuit propṫ me. ¶ Cibauit eū dñs pāe uite: ⁊ intellectꝰ. Et.

Deniq; iam exponit quomō id fiat: qđ loq̄tur. Et q̄d ſit manducare corpus eius ⁊ ſanguiēm bibēr. Et q̄ mādūcat meā carnē: ⁊ bibit meū ſanguiem in me manet. ⁊ ego ī eo. Hoc eſt ergo mādūcare illā eſcā ⁊ illum bibere potū: in xp̄o manere: ⁊ illum manentem in ſe hr̄e. Ac per hoc q̄ nō manet ī xp̄o: ⁊ in quo non manet xp̄s: proculdubio n̄ mādūcat ſpiritualr̄: eiꝰ carnē licet dētib; pmat ſacramēta corporis: ⁊ ſanguinis xp̄i. Unꝰ panis ⁊ unū corpꝰ multi ſumus: oēs q̄ de uno pāe. ⁊ d̄ uno calice pticipāꝰ

¶ Paraſti in dulcedie tua pauperi ds: q̄ bitare facis unanies i domo. Oēs.
Hō q̄dā fec̄ cenā magnam ⁊ miſit ſuuʒ ſuū hora cene dicere inuitatis ut uenirent Quia pata ſūt oīa Ueīte cōmedite panē meum ⁊ bibite uinuʒ qd̄ miſcui uobis Quia pa.
Homo q̄.
¶ Melchiſadech uero rex ſalem pferēs panē ⁊ unū: erat aūt ſacerdos dei altiſſimi. Bn̄dixit abrahe ⁊ ait. ¶ Bn̄dictus abraā deo excelſo q̄ creauit celum ⁊ terram. Benedixit
¶ Calix bn̄dictiōis cui bn̄dicī⁹: nōne cōicatio ſāguīs xp̄i ē: Et pāis quē frāgim⁹ nonne pticipatio corporis dn̄i ē. ¶ Qm̄ unus panis ⁊ unū corpus mlt̄i ſumus: nā oēs d uno pane ⁊ d uno calice pticipamus. Et pa.
¶ Ego ſū panis uite prēs ueſtri manducauēt manna in deſerto ⁊ mortui ſunt. Hic eſt panis de celo deſcēdens: ſi quis ex ip̄o manducauerit non morietur.
Ego ſum panis uiuus q̄ d celo deſcendi: ſi quis manducauerit ex hoc pane uiuet in eternum. Hic eſt.
¶ Sapientia hedificauit ſibi domum miſcuit uinum ⁊ poſuit mēſam all'a. ¶ Dn̄s regnauit
¶ Angelorum eſca nutriuiſti populum tuum: ⁊ panē de celo pſtitiſti illis all'a. ¶ Pinguis eſt panis xp̄i: ⁊ prebebit deliciaſ regibus all'a. ¶ Sacerdotes ſci incenſum ⁊ panes offerunt deo all'a. ¶ Uincenti dabo manna abſconditum: ⁊ nomen nouum all'a.
Dn̄s ieſus. ¶ Uerbū ſup.
¶ Poſuit fines tuos paceʒ all'a. ¶ Et adipe frumenti ſaciat te all'a. ¶ Ego ſuʒ panis uiuus qui de celo deſcēdi: ſi quis mā͂ducauerit

ex hoc pane uiuet in eť́nu3
alľa. Oro. Ds qui nobis.
Sciendum eſt q̄ oēs hymi
horarum diei cantantur in
tono de. Uerbum ſupernū
uſ3 ad octam. Et in fine dr
Glľa tibi dn̄e qui natus.
Ad primā ⁊ ad alias horas
m lau. Ad. ℟ bi. Addit.
alľa. Niſi ad primā. ℟ bi
Xp̄e fi. hic nō additur alľa
℣. Qui natus es. Ad ētia3
Cap. Dn̄s ieſus. ℟ Panē
celi dedit eis alľ alľ. ℣. Pa
ne3 angloꝝ mādutauit hō
℟. Alľa. Glľa pri. ℣. Liba
uit eos ex adipe frumti alľ.
℟. Et de petra melle ſatu-
uit eos alľa. Ad. vj. Cap.

Quotienſcunq3 man-
ducabitis panē hunc
⁊ calicem bibetis: mortem
domini annunciabitis do-
nec ueniat. ℟. Libauit. ℣.
Et de pe. Gloria. ℣. Edu
cas panem de terra alľa.
℟. Et uinum letificet cor
hominis alľa. Ad. ix. Cap.

Quicunq3 manducaue
rit panem hunc ⁊ bi
berit calicem domini indi-
gne reus erit corporis ⁊ ſā
guinis domini. ℟. Educas
pa. de terra alľa alľa. ℣. Et
ui. le. cor hominis. ℟. Alľa
Glľa. ℟. Educas. ℣. Poſu
it fines tuos pacem alľa.
℟: Et ex adipe frumenti
ſaciat te alľa. In ueſperis
ſecundis. an. pš. Capitu.
hymni. ℣. ut ſup̄ in primis
ueſperis. Ad. Mag. an O
ſacrum conuiuium in quo
xp̄s ſumitur: recolitur me-
moria paſſionis eius: mēs
impletur gr̄a: ⁊ future gl̄e
nobis pignus datur alľa.
Si aliquod feſtum duplex
occurrat in die heucariſtie:
de ip̄o agitur die ſequēti cū
cōme. de corpore xp̄i. Si ue
ro feſtū nō duplex occurrat.
de illo agit̄ poſt octā3 cor
poris xp̄i. Si uo feſtū ſacri
lobis. bb. uenerit infra oct
de eo fieri dicitur. Credo.

in miſſa. Si uero i die octē occurrat: tunc de eo fiet die ſequenti: ꝛ capitulū dr̄ de uigilia: ꝛ hymnus. Infra octauam corporis chriſti.

De ſermone eiuſdē. Lectio .i.

Nulꝫ itaqꝫ ſacramētū ē iſto ſalubri⁹ quo purgāt̄ peccā: ꝟtutes augēt̄: et mēs oīuꝫ ſpāliū cariſmatū ipinguat̄ habūdātia. Offert̄ i eccl̄ap uiuis ꝛ mortuis: ut oībꝫ pſit qđ ē pro ſalute oīuꝫ inſtitutum. Lectio ſa.

Suauitatē dniqꝫ hui⁹ ſacramēti nulꝰs expri mere ſufficit . p qđ ſpūalis dulcedo i ſuo fōte guſtatur Et recolit̄ memoria illi⁹ q̄ꝫ i ſua paſſiōe xp̄s mōſtrauit excelētiſſiē caritatis. Lc. iij.

Vt de ut artius h⁹ caritatis imēſitas cordibꝫ īfigeret̄ fideliū: i ultima cena q̄n paſca cū diſcipulis celebrato trāſiturus erat ex hoc mundo ad pr̄ēꝫ hoc ſacramentum inſtituit. tanq̄ꝫ paſſionis ſue memoriale pemne. figuraꝝ ueteꝝ ipletiuꝫ miraculoꝝ ab ipo fcōꝝ maximū. ꝛ de ſua ꝯtriſtatis abſētia ſolatiū ſigr̄ar. L. iiij.

Conueit itaqꝫ deuotioni fidelium ſolemniter recolere inſtitutionē. tā ſalutiferi tanqꝫ mirabil̄ ſacramenti: ut ineffabilē moꝫ diuine pn̄tie in ſacramento uiſibili ueneremur. Et laudet̄ dei potētia que in ſacramēto eod tot mirabilia operatur. necnō ꝛ de tam ſalubri tāqꝫ ſuaui bn̄ficio ſoluantur deo gratiarum actiones.

Verum ꝛ ſi in Lco. v. die cene quando ſacramentum predictum noſcitur inſtitutum inter miſſarum ſolemnia de inſtitutione ipſius ſpecialis memio habeatur. Totum tamen reſiduum eiuſdeꝫ diei offiī ad xp̄i paſſioneꝫ pertinet. Circa cui⁹ ueneratiōeꝫ eccl̄a illo tp̄e occupat̄. Lec ſexta.

INde ut integro cele
britatis offō institu
tionē tāti ſacramēti ſolēnit
recoleret plebs fidelis. Ur
banus q̄rtus romanus pō
tifex huius ſacramēti deuo
tione affectuſ pie ſtatuit pre
fate inſtitutiōis memoriaꝫ
primo feria. v. poſt octauā
pent. a cunctis fidelibꝫ cele
brari. Ut qui p totuꝫ annī
circulū hoc ſacramēto utim̄
ad ſalutē: eius inſtitutioneꝫ
illo tpē ſpecialit̄ recolamus
quo ſpūs ſcūs corda diſciplo
rū edocuit: ad plene cogno
ſcēd miſteria hꝰ ſacramēti.

SEd magis tante rei
ſacramētū ad iuditiuꝫ
ſibi manducat ⁊ bibit qui
īmundus preſumit ad xp̄i
accedere ſacramēta. q̄ alias
digne nō ſumit. niſi qui mū
dus eſt. De eod dr̄. Beati
mundo corde qm̄ ipi deuꝫ
uidebunt.

SIcut me miſit inquit
uiuens pr̄. ⁊ ego uiuo ppt̄
patreꝫ. ⁊ qui manducat me
⁊ ipē uiuet pp me. Non ei
filius pticipatiōe patris fit
melior qui ē natus ei eq̄lis
ſicut participatione filij per
unitatē corporis ⁊ ſanguis
ſui q̄ꝫ illa mādūcatio pota
tioq̄ꝫ ſignificat efficit nos
meliores. Uiuimꝰ ergo nos
propt̄ xp̄m manducātes eū
i. p ipꝫ accipiētes uitā et̄nā
quā ex nobis n̄ hēmꝰ.

VIuit aūt ipē propter
patrē miſſus ab eo.
qui ſemetipſum exinaniuit.
fcs̄ obediēs uſꝫ ad lignum
crucis Sic miſit me uiuens
pr̄ ⁊ ego uiuo pp pr̄eꝫ: ⁊ q̄
mādūcat me ⁊ ipē uiuit pp
me. ac ſi diceret. ⁊ ego uiuo
pp pr̄eꝫ. i. ad illū tanq̄ꝫ ad
maiorē referā uitā meā. Ex
inanitio m̄a fuit q̄ me miſit

NAꝫ et in eo
dē tpē cep̄ hoc ſacra
mētuꝫ a fidelibus frequētari

Legitur in actibus apoſto-
lorum. q erant perſeueran
tes in doctrina apoſtolorū
⁊ communicatione fractio
nis panis ⁊ orationibꝫ: ſtatī
poſt ſcī ſpūs miſſiōeꝫ.

VT āt p̄dicta q̄nta fe
ria ⁊ p octās ſequētes
eiuſd ſaluatoris inſtitutiōis
honorificētius agat memo
ria ⁊ ſolemnitas: de hoc ce
lebrior habeat: loco diſtri-
butionum materialiū q̄ in
eccleſijs cathedralibꝫ largi
untur: exiſtentibꝫ horis no
cturnis pariterqꝫ diurnis: p
factus romanus pontifex
eis qui huiuſmōi horis in
hac ſolemnitate perſonalit
in eccleſijs intereſſent: ſtipē
dia ſpūalia ap̄lica largitiōe
cōceſſit: quatē p hoc fideles
ad tāti feſti celebritatē aui-
di⁹ ⁊ copioſi⁹ ↄueirēt.

VNde oībꝫ v̄e penitēti
bꝫ ⁊ ↄfeſſ q̄ matuti-
nali offō huius feſti p̄ſentia
lit' i eccl'a ubi celebrabit
adeſſent: centuꝫ dies. Qui
uero miſſe totidem. Illis āt
qui intereſſent in primis i-
pſius feſti ueſperis ſimiliter
centum. Qui v̄o in ſcdis:
totidem.

HJs quoqꝫ qui prime
tertie: ſexte: none: ac
complectorij adeſſent offi-
tijs: pro qualibet ipārū ho
rarum xl. dies. Illis uero q̄
per ipſius feſti octauas in
matutinalibꝫ ueſpe. miſſe:
ac predictarum horarum p̄
ſentes aderunt offitijs ſin-
gulis diebus octauaꝝ cētū
dierum īdulgentiā mificor
diter tribuit: perpetuis te-
poribus duraturā.

CUius ſacramēti figu-
ra p̄ceſſit. quādo mā
na pluit deus patribus in
d'erto: qui quotidiāo celi
paſcebāt alimēto. Un̄ dn̄m ē
paneꝫ angl'oꝝ manducauit
homo. Sꝫ qui panem illuꝫ
manducauerunt in deſerto
mortui ſunt.

Iſta aūt eſca quā ac-
cipitis: iſte pāis uiu⁹
q̄ de celo deſcendit: uite et-
ne ſubſtātiaȝ miniſtrat. Et
quicūqȝ hūc paneȝ mandu
cauerit: nō moriet̃ ineternū
qꝛ corp⁹ xp̄i ē.

ET āt q̄ſqȝ uiuat
pp me. ꝑticipatiōe fac̄
qui manducat me. Et e
go itaqȝ humiliatus uiuo pp
pr̄eȝ: ille recte uiuit pp me.
Non de ea natura dixit i q̄
ſemp equal̄ eſt pr̄i: ſȝ de ea
in qua minoꝛ fcs̄ ē pr̄e. De
qua etiā ſupius dixit. Sicut
eīȝ pater habet uitam in ſe
metipſo: ſic dedit filio uitā
habere in ſemetipſo. i. ge-
nuit filium habentem uitā
in ſemetipſo.

SI autē ita dictum eſt
uiuo propter patreȝ
quia ipſe de illo: non ille de
ipſo eſt: ſine detrimento eq̄
litatis dictum eſt. Nec tam
dicendo ⁊ q̄ manducat me
⁊ ipſe uiuit propt̄ me: eādē
ſuam ⁊ noſtram qualitateȝ
ſignificauit: ſȝ gratiā medi
atoꝛis oſtendit.

HIc eſt panis qui de ce
lo deſcendit: ut illum
mā ducando uiuamus: quia
uitam eternaȝ ex nobis ha
bere non poſſumus. Non
ſicut inquit manducauerūt
patres ueſtri manna in de-
ſerto ⁊ moꝛtui ſunt. Añ bn̄
dictionem uerboꝝ celeſtiū:
alia ſpeties nominat̃: poſt
conſecrationem uero chriſti
coꝛpus ſignificatur.

COnſidra utꝝ nē p̄ſtā
tioꝛ ſit pāis āgloꝝ an
caro xp̄i: q̄ utiqȝ ē coꝛp⁹ ui
te. Mana illud de celo: hoc
ſup celū. Illud celi. hoc dn̄i
celoꝝ. Illud coꝛruptiōi ob-
noxiū ſi i diē alteꝝ ſuaret̃:
hoc alienū ab oī coꝛruptiōe
q̄cūqȝ hē religioſe guſtaue-
rit: coꝛruptōēȝ ſetīr n̄ poterit

ILlis aq̄ d̄ petra
flux̄. tibi ſanguis ex

xp̄o. Illos ad bōīā ſaciauit
aq̄:te ſanguis xp̄i diluit in
et̄nū. Iudeus bibit:ꝛ ſitit.
Tu cū biberis:ſitire nō po
teris. Et illud ī umb̄. hoc
ī ueritate. Si illud miraris.
Audi ꝙ ūbra ē:qđ ap̄ p̄ceſ
ſum eſt: Bibebat inq̄t ap̄ls
de ſpūali ɔſequēti eos pet̄
petra āt e at xp̄s.
SEd nō ī pt̄rib⁹ eoꝝ ɔ
placitū ē đo. Naꝫ p̄
ſtrati ſūt in deſto. Hec āt
facta ſunt ī figura nr̄i. Co
gnouiſti potiora. Potior ē
ei lux q̄ȝ umbra: ꝟitas q̄ȝ fi
gura:corp⁹ auctoris: q̄ȝ mā
na đ celo. Forte dicis aliud
uido. Quō tu mihi aſſeris
ꝙ corpus xp̄i accipiaꝫ. Et
hoc nobis ſupeſt ut pbem⁹
QUātis igr̄ utim̄
exēpl. ut probemus
hoc n̄ ſolū eſſe qđ nat̄a for
mauit:ſꝫ qđ bn̄dictio cōſe
crauit. Maioreq̄ȝ uiꝫ eſſe
bn̄dictiōis: q̄ȝ nat̄e: qua bn̄
dictiōe: etiā nat̄a ipa mutat̄

VNde uirgā tene
bat moyſes:proiecit
eaꝫ:ꝛ facta eſt ſerpēs. Rur
ſus aprehendit caudā ſpen
tis:ꝛ in naturam uirge re
uertitur. Uide ergo pphetī
caꝫ gr̄āꝫ:bis mutataꝫ eſſe
naturaq̄ȝ:ꝛ ſpētis:ꝛ uirge.
Currebant egypti flumia
puro meatu aquaꝝ: ſubito
de fontiuꝫ uenis: ſanguis
cepit erumpere. Ita ut non
eſſet pot⁹ in fluuijs.
CUrſus ad preces p
phete cruor fluminū
ceſſauit:ꝛ in aquarum na
tura remeauit. Circuncluſus
undiq̄ȝ erat populuſ he
breorum: hinc egyptijs ual
latus: inde mari concluſus.
Uirgam leuauit moyſes. ſe
parauit ſe aqua. ꝛ in muro
rum ſpetiem ſe cōgelauit.
atq̄ȝ inter undas uia pede
ſtris apparuit. Iordanis ɔ
uerſus retrorſuꝫ contra na
turam. in ſui fōtis reuertit̄
exordiū.

Ipſe nō dicit ſanguinē ſuum añ cōſecrationē. Aliud dicit poſt cōſecrationem. quia ſanguis xp̄i nuncupatur. Tu dicis. Amen. hoc eſt. uerū eſt. Quod ei ſmo ſonat effectus ſentiat. Panis eſt uſitatus in altari añ uerba ſacramentorum. Ubi aūt acceſſit cōſecratio de pane fit caro xp̄i. Quomodo poteſt qui panis eſt eſſe ꝛ corpus xp̄i. Lco. vij

Conſecratio igr̄ ex cuius uerbis: ꝛ ex cuꝰ ſmoībꝫ ē dn̄i ieſu. Nam p reliqua omnia q̄ dn̄r. laus deo offertur. Oratio petiť pro pp̄lo fideli. Ubi ſacramtum conficitur. Jaꝫ nō ſuis ſermonibus ſacerdos utiť. ſed ſermonibus xp̄i. Ergo ſermo xp̄i. hoc conficit ſacramentū. Quis ſermo xp̄i hic nempe quo facta ſunt omīa: celum: ťra: ꝛ maria. Lc. ix

Vidi q̄nte opatōiſ ſit ſmo xp̄i. Si ergo tanta uis ē in ſmoībꝫ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ut inciperet eē quod non erat: quāto magis operatiōis eſt: ut ſint q̄ erant: ꝛ in aliud cōuertanť. Et ſic qđ erat panis ante conſecrationem: iam corpꝰ xp̄i ē: poſt cōſecratiōeꝫ. Et quia ſmo xp̄i nať aꝫ mutat ideo ex pane fit corpꝰ xp̄i. Et uinum cū aqua i calice mixtum: fit ſanguis xp̄i ꝯſecratione uerbi celeſtis.

Dn̄ica prima poſt penť ad mať. Inuiť Adorem̄ dn̄m. Qui feč nos. ps̄ Uenite ex. Hoc inuiť. cantať in dn̄icis diebus uſꝫ ad kľas octobr̄ hy. Nocte ſgētes. A I noc an. Seruite. Cū reľ. an ps̄ ꝛ v̄ ſic in dn̄ica pꝰ ocť epię ē notatū. Et eo ordie totū offm̄ agiť uſꝫ i ps̄. Et hoc fit uſꝫ ad aduentu dn̄i. pter lec. ꝛ. R̄. ꝛ orōes q̄ mutanť ordine ſuo. Hac nocte ponūť libri regū: ꝛ legiť de eis uſꝫ ad kľ aug. Incip liber

FUit uir unus ↄ̃ rama
thayȝ ſophyȝ de mō
te ephraȝ: ⁊ nōm eiꝰ helcha
na: filiꝰ hyeroboā: filij eliud
filij thau: filij ſuph: hephra
theus. Et hūit duas uxoreſ
Nōm uni anna: ⁊ nōm ſe:
fenēna. Fueŕtqȝ fenēne filij
Anne āt nō erāt liberi.
Preparate corda ur̄a dn̄o:
⁊ ſuite illi ſoli. Et liberabit
uoſ ↄ̃ maibȝ inimicoꝝ ur̄oꝝ
¶ Cōuertimi ad eū in toto
corđ ur̄o: ⁊ auferte deos ali
enos de medio ur̄i. Et li.
ET aſcendebat uir ille
de ciuitate ſua ſtatu-
tis diebȝ. ut adoraret ⁊ ſa-
crificaret dn̄o exercituuȝ in
ſyllo. Erāt aūt ibi duo filij
hely: ophyȝ: ⁊ phynees ſa-
cerdotes dn̄i. Ueit ergo di
es ⁊ imolauit helchana: de
ditqȝ fenēne uxori ſue: ⁊ cū
ctis filijs eiꝰ ⁊ filiabȝ ptes.
Anne āt ddit pteȝ unā tri-
ſtis. qȝ ānā diligebat. Deꝰ
āt ↄcluſ̄at uuluā eiꝰ ¶ Dn̄s
oiuȝ exauditor ē ip̄e mihi ā
glīm ſuū: ⁊ tulit me ↄ̃ ouibꝰ
pr̄iſ mei. Et unx̄ me ūctiōe
mie ſue. Dn̄s q̇ eripuit me
ↄ̃ ore leois ⁊ ↄ̃ manu beſtie
liberauit me. Et un.
AFfligebat quoqȝ eaȝ
emula eiꝰ: ⁊ uehemēt
angebat. i tantū ut expro-
braret qꝫ ↄcluſiſſȝ dn̄s uul
uaȝ eius. Sicqȝ faciebat p
ſingulos ānos. Cū redeūte
tp̄e aſcēderet tēplū dn̄i: et
ſic puocabat eā. Porro illa
flebat: ⁊ nō capiebat cibuȝ
¶ Dn̄s q̇ eripuit me ↄ̃ ore
leōis ⁊ de manu beſtie libe
rauit me. Ipſe me eripiat ↄ̃
manu inimicorum meoruȝ
¶ Miſit deuſ miſericordiā
ſuam: ⁊ ueritatem ſuam: ai
nimā meā eripuit de medio
catuloꝝ leonū. Ipſe.
DIx̄ ergo ei helchana
uir ſuꝰ. Anna cur fleſ
⁊ q̄re nō ↄmedis? ⁊ quāob
rem affligitur cor tuum?

17

Nūqd nō ego melioꝛ ſū q̄ȝ
decē filij. Surrexit aūt āna
poſtq̄ȝ ꝯmederat ⁊ biberat
ī ſylo. ⁊ bely ſacerdote ſedē
te ſup ſellā añ poſtes domꝰ
dñi. cū eſſ; āna amaꝛo aīo
oꝛauit dñȝ flēs largit̄: ⁊ uo
tū uouit dicēs. Dñe exerci-
tuū: ſi reſpicieſ uideris affli-
ctionē famule tue dederiſq̄ȝ
ſue tue ſexū uirilē: dabo eū
dño oibȝ diebȝ uite eius: ⁊
nouacula non aſcendet ſup
caput eiꝰ. ¶ Percuſſit ſaul
mille: ⁊ dauid decēȝ milia.
Qꝛ manus dñi erat cū illo
percuſſit phyliſteū ⁊ abſtu
lit oppꝛobriū ī iſrl̄. ¶ Non
ne iſte ē dauid: de quo cāta
bāt in choꝛo dicētes. Saul
pcuſſit mille ⁊ dauid decēȝ
milia. Quia.

Factū ē āt cū illa mlt̄i
plicaret p̄ces corā do
mio: ut bely obſeruaret os
eius. Poꝛꝛo āna loquebat̄
in corde ſuo. tātūq̄ȝ moue-
bant̄ labia illiꝰ: ⁊ uox penitꝰ
nō audiebat̄. Exiſtimauit
igī eaȝ bely temulentā. Di
xitq̄ȝ ei. Uſ; quo ebria eris
Digere pauliſp uinuȝ quo
mades. ¶ Mōtes gelboe
nec roꝛ nec pluuia ueiat ſ̄
uoſ. Ubi ceciderūt foꝛtes iſrl̄
¶ Oms mōtes q̄ eſtis in cir
cuitu eius uiſitet dñs: a gel
boe aūt trāſeat. Ubi.

Reſpōdēs āna: neq̄q̄ȝ
inqt dñe mi. Nā mlier
īfelix nimiſ ego ſuȝ. Uinūq̄ȝ
⁊ oē qd̄ inebriare pōt nō
bibi. ſȝ effudi aīaȝ meā in ꝯ
ſpcū dñi: Ne reputes ācillā
tuaȝ q̄ſi unaȝ de filiabȝ be
lial: qꝛ ex multitudine dolo
ris ⁊ meroris mei locuta ſū
uſ; in pñs. ¶ Ego te tuli
de domo pr̄is tui dicit dñs
⁊ poſui te paſcere gregē po
puli mei. Et fui tecū ī oibȝ
ubicūq̄ȝ ambulaſti firmans
regnū tuuȝ in eternū. ¶ Fe
ciq̄ȝ tibi nōm grande iuxta
nōm magnoꝝ q̄ ſūt in t̄ra:
⁊ reqem dedi tibi ab oibus

inimicis tuiſ. Et. ℞. Pecca ui ſup numꝫ arene maris ⁊ multiplicata ſunt peccata mea. ⁊ nō ſuꝫ dignus uidē altitudinē celi p̄ multitudie iniquitatiſ mee: qm̄ irritaui iraꝫ tuaꝫ. Et malū corā te feci. ℣. Qm̄ iniquitatē meā ego agnoſco ⁊ delictū meū ꝯ me ē ſemp. Q꞉ tibi ſoli peccaui. Et malū. ℞. Duo ſerapyꝫ. Require ſupra in dominica de p̄s. Et dicitur octauo loco in dominicis diebus uſqꝫ ad aduentum. ℞. Recordare dn̄e teſtam̄ti tui: ⁊ dic anglo pcutiēti ceſ ſet iā manus tua ut nō dſo letur t̄ra: ⁊ ne pdas omneꝫ aiaꝫ uiuā. ℣. Ego ſū q̄ peccaui. ego q̄ iniq̄ egi iſti qui oues ſūt q̄d fecerīt. Auertat̄ obſecro furor tu' dn̄e a pl̄o tuo. Ut. ℞. Exaudiſti dn̄e orōeꝫ ſui tui ut hedificareꝫ templū nōi tuo. Bn̄dic ⁊ ſā ctifica domū iſtā i ſempit̄nū ds iſrl̄. ℣. Dn̄e q̄ cuſtodis

pactū ⁊ miāꝫ ſuis tuis qui ābulāt corā te in toto corð ſuo. Bn̄dic. ℞. Audi dn̄e hymnū ⁊ orōeꝫ quā ſu' tu' orat corā te hodie: ut ſint oculi tui apti: ⁊ aures tue itē te. Sup domū iſtā die ac nocte. ℣. Reſpice dn̄e de ſcūario tuo. ⁊ de excelſo celorū hitaculo. Sup do. ℞. Dn̄e ſi ꝯuerſus fuerit pl̄s tuus ⁊ orauerit ad ſcūariū tuū. Tu exaudies in celo dn̄e: ⁊ liberabis eos de manibꝫ inimicoꝝ ſuoꝝ. ℣. Si peccauerit in te pl̄s tuus: ⁊ ꝯuerſus egerit pn̄iaꝫ ueniēſqꝫ orauerit in loco iſto. Tu ex. ℞. Factū ē dū tolleret dn̄s helyaꝫ p turbinē in celū. Heliſeus clamabat dicēs: pat̄ mi: pr̄ mi. currus iſrl̄ ⁊ auriga eius. ℣. Cūqꝫ pgerēt ⁊ icedentes ſmocinarētur. ecce currus igneus ⁊ eq̄ ignei diuiſert utrūqꝫ: ⁊ aſcendens helyas p turbinē i celū. Helyſeuſ. Ad lau. an. Alleluya

cuʒ reſ. an. ⁊ pſ ſicut ſupra in dñica de pſ Capitulū. Bñdictio ⁊ claritas. hym⁹. Ecce iaʒ. Et hym⁹. Nocte ſurgen. dicunt in dñicis diebus uſʒ ad kl'as octobris. Ad bñ. an. Eſtote ergo miſericordes: ſic ⁊ pr̄ ur̄ miſericors eſt dicit dñs. oratio. Ds̄ in te ſperātiū. Ad ad an. Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini. i quo eī iuditio iudicaueritis iudicabimini. dicit dñs. Anti. ſubſcripte dñr ad . Ma. uſqʒ ad kl'as aug. i feriali offō tantū an. Cognouerit oēſ adā uſʒ berſabee q fidel ſamuel propheta eſſʒ dñi. an. Preualuit dauid ī phyliſteū ī funda ⁊ lapide in nōie dñi. an. Nōne iſte ē dauid de quo cātabāt in choro dicentes. Saul pcuſſit mille. ⁊ dauid decē milia ī milibʒ ſuis. an. Iratus rex ſaul dix̄ m̄ mille dederr̄ ⁊ filio byſay dederit decē milia. an. Quis eīʒ in oibʒ ſic dauid fidel iuētus ē ī regno ſuo egrediens ⁊ regrediēs ⁊ pgēs ad ipiuʒ regiſ. an. Puer ſamuel miſtrabat an̄ deū coraʒ bely ⁊ ſermo dñi erat pcioſus cū eo. an. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori ī uita ſua: ī morte quoqʒ nō ſūt diuiſi: aqlis ueloćiores: leoibʒ fortiores quō ceciderr̄ forteſ in bello ⁊ perierr̄ arma bellica: icliti iſrl' flete. an. Rex āt dauid copto capite icedēſ lugebat filiū dicēs: abſolon filij mi. filij abſalon: qs m̄ det ut ego morar p te filij mi abſalon. ¶ Letatus ē rex dauid an̄ archā dñi: ⁊ deſpex̄ illū uxor ſua. an. Obſecro dñe aufer iniq̄tatē ſui tui: q: inſipiēt egi: an. Unxerr̄ ſalomoneʒ ſadoch ſacerdos: et nathā ppha regē in gyon ⁊ aſcendētes leti dixerr̄ uiuat rex ī eternū. an. Clamabat belyſeus ad belyam: ⁊ dicebat pater mi: pr̄ mi currus

iſrael ꝛ auriga eius. an. Dū tolleret dn̄s helyā p turbi-nē in celū helyſeus clama bat dicēs: pat̄ mi: pr̄ mi cur rus iſrl̄ ꝛ auriga eius. anti. Doleo ſup te frat̄ mi iona tha amabilis ualde ſuper amorē mulieꝝ: ꝛ ſic mr̄ uni cā amat filiū: ita te dilige baꝫ: ſagitta ionathe nunq̄ꝫ abijt retrorſuꝫ: nec declina-uit clipeus eius in bello: et haſta eius nō ē auerſa. an. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia ueniat ſup uos: qꝛ i te abiectus ē clipeus fortiū clipeus ſaul qi nō eſſꝫ ūct⁹ oleo: quō ceciderūt fortes in bello. Jonathas in excelſis tuis interfectus eſt. Saul ꝛ Jonathas amabileſ ꝛ decori ualde in uita ſua. in morte quoq̄ꝫ nō ſunt diuiſi.

Notandum q̄ p om̄s dies dn̄icos ab hic uſ ad aduen tū tres ulti̾e lectōes d̾ om̄l̄ ip̄ius dn̄ice legunt̄: q̄n totū offm̄ fit d̾ dn̄ica. Int̾ ebdōaꝫ

Tunc hely ait ei. ꝶ. i. Uad̾ i pace: ꝛ d̾s iſrl̄ det tibi petitiōeꝫ quā roga ſti eū. Et illa dix̄. Utinā iue niat ācilla tua gr̄aꝫ i oculis tuis. Et abijt mulier in uiā ſuā ꝛ ↄmedit ꝛ bibit. Ult⁹ q̄ꝫ illius nō ſūt āplius in di uerſa mutati. Et ſurrexerūt mān̄e: ꝛ adorauerūt corā dn̄o Reuerſiq̄ꝫ ſūt ꝛ uenerūt i do mū ſuā i ramatha. ꝶo ꝶ ij.

Cognouit āt elchana ānā uxorē ſuaꝫ: ꝛ re cordatus ē ei⁹ dn̄s. Et fcm̄ ē poſt dieꝝ circulū: concep āna ꝛ pepit filiū Uocauitq̄ꝫ nomē eius ſamuel: eo q̄d a dn̄o poſtulaſſꝫ eū. Aſcēdit aūt uir eius elchana: ꝛ oīs dom⁹ eius ut imolaret dn̄o hoſtiā ſolēneꝫ ꝛ uotū ſuuꝫ. ꝛ āna nō aſcēdit. Dixit eiꝫ uiro ſuo. Non uadā donec ablactet̄ īfans: ducā euꝫ: ut appeat an̄ ↄſpectum dn̄i: ꝛ mān̄eat ibi iugit̄. ꝶ iij.

Et ait elchana uir ſu⁹

Fac qđ tibi bonuꝫ uidet᷑: ⁊
mane donec ablates eum.
Precoꝛ ꝙ ut impleat dñſ v̄
buꝫ ſuuꝫ. Manſit ergo mu
lier ⁊ lactauit filium ſuum:
donec amoueret euꝫ a lacte
Et adduxit eum ſecum: po
ſtq̄ꝫ ablactauerat in uitulis
tribus ⁊ modijs tribus fa-
rine ⁊ amphoꝛa uini: ⁊ ad-
duxit eum in domuꝫ domi
ni in ſyllo.

Puer aūt ſamuel erat
adhuc infātulꝰ ⁊ imo
larūt uitulū: ⁊ obtulerūt pue
rum bely. Et ait anna. Ob
ſecro mi domine: uiuit aīa
tua domine. Ego ſum mu
lier illa que ſteti coꝛam te
hic oꝛans dominuꝫ.

PRo puero iſto oꝛaui
⁊ dedit m̄ dñs petiti
onē meā: quaꝫ poſtulaui eū
Jdcirco ⁊ ego cōmodaui eū
domino cunctis diebꝫ q̄bꝫ
fuerit cōmodatus domino
Et adoꝛauerunt ibi do̅m
Et oꝛauit anna ⁊ ait. Exul
tauit coꝛ meū in dño ⁊ exal
tatū eſt coꝛnu meuꝫ in deo
meo. Dilatatū eſt os meū
ſup inimicos meos: q꞉ leta
ta ſum in ſalutari tuo.

ET abijt elchana i ra
matha in domū ſuā.
Puer āt erat miſter i ꝯſpcū
dñi añ faciē bely ſacerdotis
Poꝛro filij belial neſcienteſ
dñꝫ: neq꞉ offm̄ ſacerdotum
ad pl̄ꝫ: Sꝫ q̄cūq꞉ imolaſſꝫ
uictimā ueīebat puer ſacer
dotis dū coq̄rent᷑ carnes ⁊
hēbat faſcinulā tridētes in
manu ſua: ⁊ mittebat eam i
lebetes: ul᷑ in caldariaꝫ aut
in ollam: ſiue in cacabuꝫ et
oē qđ leuabat fuſcinulla tol
lebat ſacerdos ſibi.

SJc faciebāt uniuerſo
iſrl᷑i ueientiū i ſylo. ēt añq̄ꝫ
adoꝛarent adipē ueiebat pu
er ſacerdotꝭ ⁊ dicebat imolā
ti. Da m̄ carnē: ut coquā ſa
cerdoti. Nō ei accipiā a te
carnē coctā. ſꝫ crudā.

Dicebatq3 illi. imolās icēdaſ primū iux̄ morē hodie adeps: ⁊ tolle tibi quātūcūq3 dſiderat aīa tua Qui rn̄dens aiebat ei. Nequaq̄3. Nūc ei dabis aloqn tollā ui. Erat āt peccatum puerorꝫ grāde nimis corā dn̄o: quia detrahebant hoīnes ⁊ ſacrifitio dn̄i.

SAmuel āt miſtrabat añ faciē dn̄i puer accinctus ephot lineo. Et tunicā paruā faciebat ei mat̄ ſua: quā ei offerebat: ſtatutis dieb⁹ aſcēdēs cū uiro ſuo ut imolaret hoſtiā ſolemnē ⁊ uotum ſuum.

ET bn̄dixit hely elchane ⁊ uxori eius. ⁊ dix̄ Reddat tibi dn̄s ſemen de muliere hac pro fenore qd̄ ɔmodaſti dn̄o. Et abierunt in locū ſuū. Uiſitauit ergo dn̄s ānā ⁊ ɔcep̄ ⁊ pepit tres filios ⁊ duaſ filias: ⁊ magnificatus ē puer ſamuel apud deū ⁊ hoīes.

HEly āt erat ſenex ualde ⁊ audiebat oīa q̄ faciebāt filij ſui uniūſo iſrl̄i ⁊ quō dormiebāt cū mulierib⁹ q̄ obſuabāt ad hoſtiū tabernaculi. ⁊ dix̄ eis. Quare facitis reſ huiuſmōi quas ego audio: res peſſimas ab oī populo.

NOlite fili mei. ñ ē ei bona fama quā ego audio ut trāſgredi faciatis ppl'm dn̄i. Si peccauerit uir ī uirꝫ placari pōt ei d̄s. Si āt ī dn̄ū peccauerit uir: q̇s orabit p eo. Et ñ audierūt uocē pr̄is ſui q2 uoluit dn̄s occidere eos. Puer āt ſamuel pficiebat atq3 creſcebat ⁊ placebat tā dō q3 hoīb⁹.

FActū ē āt poſtq̄3 mortuus eſt ſaul: ut dauid reuerteretur a cede amalech: ⁊ maneret in ſychalech dies duos. In die autem tertia apparuit homo ueniens de caſtris ſaul ueſte conciſa: et puluere

aſperſus caput.
ET ut uenit ad dauid
cecidit ſup faciē ſuā;
⁊ adorauit. Dixitq; ad eū
dauid. Un̄ uenis? Qui ait
ad eū. De caſtris iſrl̄ fugi.
Et dixit ad eū dauid. Qđ
eſt ỽbū qđ fcm̄ eſt: indica m̄.
Qui ait. Fugit ppl̄s de p̄
lio: ⁊ mlťi corruētes ex pl̄o
mortui ſūt. S; ⁊ ſaul ⁊ io
nathas fili⁹ ei⁹ īterīerūt
DIxitq; dauid ad adule
ſcētē q̇ nunciabat ei.
Un̄ ſcis: q2 mortuus ē ſaul
⁊ ionathas filiuſ ei⁹? Et ait
adoleſcēs q̇ nūciabat ei. Ca
ſu ueni ī mōtē gelboe ⁊ ſaul
īcūbebat ſ; haſtā ſuā Porro
curruſ ⁊ eq̇tes appropiqua
bāt ei. Et ɔuerſus p⁹ tergū
ſuū uidēſq; me uocauit.
QUi cum reſpondiſſe;
adſuz. dixit m̄. Quis
nam es tu? Et aio ad eum
amalachites ſuz. Et locut⁹
eſt mihi. Sta ſuper me ⁊ in
terfice me. qm̄ tenent me
anguſtie: ⁊ adhuc tota aīa
mea ī me ē: Stanſq; ſup eū
occidi illum.
SCiebaz eīz q̇ uiuere
non poterat poſt ruynā Et
tuli dyadema qđ erat ī ca
pite eius: ⁊ armillā de bra
chio illius: ⁊ attuli ad te do
minū meū huc. Apphēdēs
āt dauid ueſtimēta ſua ſcidit
omſq; uiri q̇ erāt cū eo plā
xerūt ⁊ fleuerūt ⁊ ieiunauerūt
uſ; ad ueſpaz ſup ſaul ⁊ ſup
ionathā filiū ei⁹ ⁊ ſup ppl̄z
dn̄i eo qđ corruiſſet gladio
DIxitq; dauid ad
iuuenē q̇ nūciauerat
ei: Un̄ es tu? Qui rn̄dit. Fi
lius hoīs aduene amalechi
te ego ſū. Et ait ad eū dd̄.
Quare nō timuiſti mittere
manū tuā ut occideres xp̄s
dn̄i. Uocāſq; dd̄. unū d̄ pu
eris ſuis ait. Accedēs irrue
ī eu;. Qui percuſſit eum et
mortuus eſt.
ET ait ad eū: dd̄. Sā
guis tuus ſ; cap̄ tuū

Oꝛ eiꝫ tuuꝫ locutuꝫ eſt ad
uerſū te dicēs. Ego inṫfeci
xp̄ꝫ dn̄i. placīt āt. dd. plan
tū huiuſmōi ſr ſaul. ꝛ ſup io
nathā filiū ei⁹: ꝛ p̄cep̄ ut do
ceret filios iuda plātū ſicut
ſcriptū ē i libro iuſtoꝝ.
ET ait. Cōſidera iſrl̄ p
his q̇ mortui ſūt ſup
excelſa tua uulnerati. Incliti
iſrl̄ ſr mōtes tuos iterfecti
ſūt. Quō ceciderunt fortes
nolite ānūciare in geth: nꝫ
ānūcietis i ꝯpitis aſcbalōis
ne forte letent̄ filie phyliſti
ne exultēt filie icircūciſoꝝ.
MOntes gelboe
nec roꝛ nec pluuia ue
niāt ſup uos: neq; ſint agri
primiciaꝝ: q: ibi abiect⁹ eſt
clipeus fortiū: clipeus ſaul̄
q̄ſi non eſſet unctus oleo a
ſanguine interfectoꝝ ab a-
dipe fortiū. Sagita ionathe
nunq̄ redijt retrorſū ꝛ gla
dius ſaul̄ n̄ ē reuerſus ianis
SAul ꝛ ionathas
amabiles ꝛ decori in
uita ſua. In morte quoque
nō ſūt diuiſi. aq̄lis uelocio-
res: leonibꝫ fortiores. F. lie
iſrl̄ ſup ſaul flete q̇ uos ue-
ſtiebat coccino in delicijs q̇
p̄bebat ornamēta aurea cul
tui ur̄o. Quō ceciderēt for-
tes in p̄lio? Jonathas in ex
celſis tuis occiſus eſt.
DOleo ſup te frat̄ mi
ionatha decor̄ nimis
ꝛ amabilis ſup amorē mu-
lieꝝ. Sicut mater unicū a-
mat filiū ſuuꝫ: ſic ego te di
ligebā. Quō ceciderēt robu
ſti: ꝛ perīt arma bellica.
IGitur poſt hec ꝯſuluit
dauid dn̄ꝫ dicens. Nō
aſcendam in unaꝫ de ciuita
tibꝫ iuda. Et ait dn̄s ad eū
Aſcende. Dixitq; dd. quo
aſcendā? Et r̄ndit ei. In he
bron. Aſcendit ergo dauid
ꝛ due uxores eius: achynoē
hyezrahelites: ꝛ habygail
uxor nabal carmeli.
ET rex dauid ſenuerat

hẽbatq; etatis plurimos di
es: Cumq; operiretur ueſti
bus non calefaciebat: Di-
xerunt ergo ſerui ſui. Que
ramus dño nr̃o regi adule
ſcentulã ṽgiẽ: ⁊ ſtet coram
rege ⁊ foueat eũ. dormiatq;
ĩ ſinu ſuo ⁊ calefaciat dñm
noſtrum regem.

Q Ueſiert igr̃ adoleſcẽ-
tulam ſpecioſam ĩ oib⁹
finib⁹ iſrł ⁊ inuenert abyſach
ſunamitẽ ⁊ adduxert eam ad
regẽ: Erat aũt pulchra ni-
mis: dormiebatq; cum rege
⁊ miniſtrabat ei. Rex uero
non cognouit eam.

A Donyas aũt filius a-
gyth eleuabat dicẽs.
Ego regnabo. Fecitq; ſi-
bi currũ ⁊ eq̃tes: ⁊ q̇nq̃gin
ta uiros q̇ añ eũ curreret:
Nec corripuit eum pr̃ ſuus
aliqñ dicẽs. Quar̃ hoc feci
ſti.- Erat aũt ipẽ pulcher ual
de ẜs nat⁹ p⁹ abſalon.

E T ẜmo ei⁹ cũ ioab fi
lio ſaruie ⁊ cum abia-
thar ſacerdote q̇ adiuuabat
partes adonye. Sacerdos
⁊ banaias filius ioiade: ⁊ na
than ꝓphã: ⁊ ſemey ⁊ cere-
thy ⁊ pherethy ⁊ omne ro
bur exercit⁹ dauid non erat
cum adonya.

I Mmolatis ergo a-
donyas arietib; ⁊ ui
tulis ⁊ uniuerſis piguibus
iux̃ lapidẽ zoeleth q̇ erat ui
cinus fonti rogel: uocauit u
niuerſos frẽs ſuos filios re
gis. nathã aũt ꝓphã; ⁊ bana
iã ⁊ robuſtos quoſq; ⁊ ſalo
monẽ frẽm ſuũ ñ uocauit.

D Ix itaq; nathã ad
berſabee mr̃em ſalo-
monis. Nũ audiſti q; reg̃
uerit adonyas filius agith.
Et dñs nr̃ dauid hoc igno
rat. Nũc ergo ueni ⁊ accipe
a me cõſiliũ: ⁊ ſalua aĩam tu
am filijq; tui ſalomõis.

V Ade ⁊ igredẽ
ad regẽ dd. ⁊ dic ei.
Nõne tu dñe mi rex iuraſti
m̃ ãcille tue dicẽſ q; ſalomõ

filius tuus regnabit p⁹ me.
ꝛ ipē ſedebit ſup ſolio mo.
Quare ergo regnat adony
as? Et adhuc te loquēte cū
rege ego ueniā p' te: ꝛ com
plebo ſmones tuos.
Ingreſſa ē itaqꝫ ber
ſabee ad regē i cubi
culū. Rex aūt dd ſenuerat ni
mis ꝛ abyſach ſunamitis
miniſtrabat ei. Inclinauit
ſe berſabee ꝛ adorauit regē
Ad quā rex Quid tibi iqt
ꝯ. Que rndens ait.
Domine mi rex tu iura
ſti p dnm deū tuū ācil
le tue. Salomon filius tuus
regnabit p⁹ me: ꝛ ipē ſede
bit in ſolio meo. Et ecce nc
adonyas regnat: te dñe mi
rex ignorāte. Mactauit bo
ues ꝛ pinguia queqꝫ ꝛ arie
tes plurimos: ꝛ uocauit fili
os regis abyathar quoque
ſacerdotē: ꝛ ioab principeꝫ
milicie. Salomonem auteꝫ
ſeruum tuum non uocauit.
Veruntamen
dñe mi rex in te oculi reſpi
ciunt totius iſrl: ut indices
eos qui debeat i ſolio ſedē
tuo dñe mi rex p⁹ te. Eritqꝫ
cum dormierit dñs meus
cum pr̄ibus ſuis: erim⁹ ego
ꝛ filius meus ſalomon pec
catores.
Adhuc illa loquente
cum rege. nathan p
pheta uenit. Et nunciauerūt
regi dicentes. Adeſt nathā
propheta. Cumqꝫ introiſ
ſet ꝛ ſtetiſſet in conſpectu
regis ꝛ adoraſſet eum pro
nus in terram. dixit nathaꝫ
Dñe mi rex tu dixiſti ado
nyas regnet poſt me ꝛ ipē
ſedeat ſup thronū meum.
Quare de
ſcendit hodie ꝛ imo
lauit boues ꝛ pinguia ꝛ ari
etes plurimos: ꝛ uocauit u
niuerſos filios regis: ꝛ prī
cipes exercitus: abyathar
quoque ſacerdotem. illiſqꝫ
ueſcentibus et bibentibuꝫ
corā eo ꝛ dicētibꝫ uiuat rex

adonyas: me ſuū tuū ⁊ ſa-
doch ſacerdotē ⁊ banaiam
filiū ioiade ⁊ ſalomonē fa-
mulū tuū nō uocauit.

PReuaricatus eſt aūt
moab in iſrl̄: poſtq̄ȝ
mortu⁹ ē achab. Ceciditq̄ȝ
ochozias p cācellos cenacl̄i
ſui qđ hēbat in ſamaria: et
egrotauit. Miſitq̄ȝ nūtios
dicēs ad eos. Jte ↄſulete be
belzebuch deū acharō: utrū
uiuē q̄ā đ īfirmitate mā

ANgl̄s āt dn̄i locutus
ē ad helyā thesbiten
dicēs. Surge ⁊ aſcēde in oc
curſū nūtioꝝ regis ſamarie
⁊ dices ad eos. Nūq̄d nō ē
đs in iſrl̄: ut eatis ad ↄſulē
dū bebelzebub deū acharō
Quāobreȝ dic̄ dn̄s. De le
ctulo ſup quē aſcēdiſti n̄ de
ſcēdēs: ſȝ morte morieris.

ET abijt helyas.
Reuerſiq̄ȝ ſunt nūtij
ad ochoziā. Qui dixit eis.
Quare reuerſi eſtis? At illi
reſponderunt ei. Uir occur
rit nobis: ⁊ dixit ad nos.
Jte reuertimini ad regē. q̄
miſit uos et dicetis ei. Hec
dicit dominus. Nūquid qȝ
non erat deus in iſrl̄: miſiſti
ut conſulatur belzebuch
deus acharon.

IDcirco de lectulo ſu
per quem aſcendiſti
non deſcendes: ſed morte
morieris. Qui dix̄ eis. Cu
ius figure ⁊ habit⁹ erat uir
qui occurrit uobis ⁊ locut⁹
eſt uerba hec? At illi dixerūt
Uir pilloſus ⁊ zona pellicia
accinctus renibus. Qui ait
helyas teſbites eſt.

MIſitq̄ȝ ad eū q̄nq̄ge-
nariū pricipē ⁊ .l. ui-
roſ q̄ erāt ſub eo. Qui aſcē
dit ad eū ſedētiq̄ȝ ī v̓tice mō
tis ait Hō dei. rex p̄cep̄ ut
đſcēdas. Rn̄dēſq̄ȝ helyas di
xit q̄nq̄genario. Si hō dei
ſū đſcēdat ignis đ celo ⁊ de
uoret te: ⁊ q̄nq̄ginta tuos.
Deſcēdit ergo ignis đ celo

ꝛ deuorauit eũ ꝛ .l. ei⁹.
RUrſũ miſit ad eũ pri
cipē q̄nq̄genariũ altꝫ
ꝛ q̄nq̄gīta cū eo: q̄ locutus
ē ei. Hō dei. hec dicit rex.
Feſtina deſcēde. Rñdēs he
lyas ait. Si hō dei ſũ: deſcē
dat ignis de celo ꝛ deuoret
te ꝛ .l. tuos. Deſcēdit ergo
ignis de celo ꝛ deuorauit il
lũ ꝛ .l. ei⁹.
ITerũ miſit principē
q̄nq̄genariũ tciũ ꝛ .l.
qui erāt cū eo. qui cū veniſſꝫ
curuauit genua añ helyā: ꝛ
p̄catus ē eũ: ꝛ ait. Hō dei.
Noli deſpicere aīaꝫ meā: et
aīas ſuoꝝ tuoꝝ q̄ mecū ſũt
Ecce deſcēdit ignis de celo
ꝛ deuorauit duos pricipes
q̄nq̄genarios primos: ꝛ q̄n
q̄genarios q̄ cū eis erāt: Sꝫ
nūc obſecro ut miſeraris aīe
LOcutus ē āt mee.
angl's dñi ad helyaꝫ
dicēs. Deſcēde cū eo ne ti
meas. Surrexit igr̄ ꝛ deſcē
dit cū eo ad regē ꝛ locut⁹ ē

ei: hec dic̄ dñs. Q2 miſiſti
nũtios ad ↄſulēdū beelze-
bub deũ acharon. qſi nō eſſꝫ
ds ī iſrl': a quo poſſes inter
rogare ſmōes. iō de lectulo ſꝫ
quē aſcēdiſti nō deſcēdes: ſꝫ
morte morieris.
MOrtuus ē ergo iuxta
ſmōeꝫ dñi quē locu
t⁹ ē helyas. ꝛ regnauit iorā
ſr̄ ei⁹ p̄ eo āno ſc̄o ioraꝫ filij
ioſaphat regis iude. Nō eñ
hēbat filiũ. Reliq̄ āt v̄boꝝ
ochozie q̄ opatus ē: nonne
hec ſcripta ſũt ī libro ſmo
nū dieꝝ regū iſrl'.
FActū ē āt cū eleuare
uellꝫ dñs helyā p̄ t̄binē ī ce
lū. ibāt helyas ꝛ helyſeus d
galgal'. Dixitq̄ꝫ helyas ad
helyſeū. Sed hic q2 dñs mi
ſit me uſꝫ ī bethel. Cui ait
helyſe⁹ uiuit dñs ꝛ uiuit aīa
tua q2 n̄ d̄reliquā te
CUmqꝫ deſcēdiſſēt in be
thel egreſſi ſũt ſibi pphāꝝ
q̄ erāt ī bethel ad helyſeū:
ꝛ dixerũt ei. Nūq̄d noſti: q2

hodie dñs tollet dñz tuū a te. Qui rñdit: ego noui· Silete. Dix āt helyas ad helyſeū. Sede hic: qa dñs miſit me i hyrico. Et ille ait. Uiuit dñs ꝛ uiuit aīa tua. quia nō ɗrelinquā te.

Cumqꝫ ueniſſent hyerico acceſſerūt filij ꝓphētarū q̄ erāt hyerico ad helyſeū dixerūt ei. Nunqd noſti qꝛ hodie dñs tollet dñz tuū: qui ait ꝛ ego noui. Silete. Dixit āt helyas ei. Sed hic qꝛ dominus m. ſit me uſꝫ ad iordanē. Qui ait. Uiuit dñs ꝛ uiuit aīa tua: qꝛ ñ ɗreliquā te

Sancti nois tui dñe timorē parit ꝛ amorez fac nos hēre ppetuū: qꝛ nunqꝫ tua gubernatōe ɗſtituis quos i ſoliditate tue dilectionis inſtituis. Per.

In il. t. d. ie. d ſ. parabolaz hāc. Hō qdā fecit cenā magnā ꝛ uocauit multos. Et rl.

Hoc diſtare frēs kmi int delitias corporis ꝛ cordis ſolet: qꝫ corporales delitie cū ñ hūtur graue in ſe ɗſideriū accēdūt cū ṽo hite eduntꝰ: ɔmedētē p̄tinus in faſtidiū p ſacietatem uertunt.

Et ɔ̄ ſpūales delicie cū nō hūtur i faſtidio ſūt: cū ṽo hūtꝰ in deſiderio: tātoqꝫ a cōmedēte amplius eſuriuntꝰ. q̄to ab eſuriente āplius ɔmedūtꝰ. In illꝭ appetitus placet: experientia diſplicet.

In iſtis appetitus uilē: ꝛ expiētia magiſ placet. In illꝭ appetitus ſaturitatez. ſacitas āt faſtidiū generat. In iſtis āt appetitus ſaturitatez: ſaturitas appetituz parit. Augēt eīz ſpirituales delicie ɗſideriū i mente dū ſaciāt. ¶ Hō qdā fecit cenā magnā ꝛ uocauit mltos ꝛ miſit ſuum ſuum hora cene dicē inuitatis ut

ueirēt: q2 parata ſūt oīa al'
¶ Exi cito in plateas ꝛ uicos ciuitatis ꝛ paupes ac debiles. cecos ꝛ claudos cōpelle ītrare ut ipleaſ domus mea al'.

Protector ī te ſpātiū ſ ōs ſiñ quo nibil ē ſactuꝫ nibil ualidū mlt'iplica ſup nos miaꝫ tuā: ut te rectore: te duce. ſic trāſeamus p bona tpīalia: ut nō amittamus eťna. Per.

Int' t Erāt appropīquātes ad ieiū publicani ꝛ pccōres ut audirēt illū Et rl'

Audiſtis ex lectōe euuāgelica frs mei: q̄a peccōres ꝛ publicāi acceſſerūt ad redēptorē nr̄ꝫ ꝛ non ſolū ad colloquēdū: ſꝫ ēt ad cōuelcēdū recepti ſūt. Qd uidētes pbariſei dedignati ſunt.

Ex q̄ re colligiť q₂ v̄a iuſticia ꝯpaſſiōeꝫ bēt falſa v̄o ddignatiōeꝫ: q̄ꝫ uis ꝛ iuſti ſoleāt recte peccōrib⁹ idignari: ſꝫ aliud ē qd agiť typo ſupbie: aliud qd zelo diſipline. Dedignāť ſeiꝫ: ſꝫ ñ ddignātes dipāt: ñ dſpantes pſecutiōeꝫ ꝯmouēt: ſed

Namātes.

Naꝫ ꝛſi foris icrepatiōes p diſipliaꝫ exagerāt it⁹ tñ dulcedieꝫ p caritatē ſuāt Preponūt ſibi ī aio ipoſ plerūq₃ quos corrigūt: meliores exiſtiant eoſ quoꝫ quoſ iudicāt: qd vꝫ agētes p diſipliaꝫ ſubditos: ꝛ p būilitatē cuſtodiūt ſemetipos.
¶ Quis ex uobis bō q̄ bēt cētū oues: ꝛ ſi pdidrit unā ex ill': ñ ne dimittit. nonagita nouē ī dſto: ꝛ uadit ad illā q̄ pierat dōec iueīat illā al'. ¶ Que mlier bñs dragmaſ. x. ꝛ ſi pdidit dragmā. i. ñ ne accēdit lucernā ꝛ evtit totā domū ꝛ querit diligenter donec inueniat.

Da nobis qs dñe ut ꝛ

mūdi curſus pacifice nobis tuo ordīe dirigat: ⁊ eccleſia tua trāq̇lla deuotōe letet᷑ p.

In iř.t. Cū t᷑be irruert᷑ ī ieſū: ut audiret v̇bū dei: ⁊ ip̄e ſtabat ſecus ſtagnū geneſareth. Et. R℟.

AScēdēs āt in unā nauiz q̄ erat ſymōis rogauit ut adduceret a terra aliquātuluz. Ubi dn̄s īptit᷑ ħmōibȝ uaria gn̄a ſanitatū Nec tp̄ī nec loco cep̄ a ſtudio ſanādi turba cohiberi.

VEſp icubuit ſeq̄bāt᷑ ſtagnū occurrit: urgebāt᷑. Et iō aſcēdit ī petri nauez. Hec ē illa nauis q̄ ſcd̄z matheū adhuc fluctuat ⁊ ſecūdū lucā replet᷑ piſcibȝ: ut ⁊ pricipia eccl'e fluctuātis ⁊ poſteriora exuberantis agnoſcas.

PIſces eiȝ ſunt q̄ hanc penauigāt uitā: ubi adhuc cū diſcipul' xp̄s dormit hic pcipit. Dormit ei trepidis. uigilat pfectiſ. Sȝ quē admōȝ dormiat xp̄s audiſtis dicēte pphāȝ. Ego dormio: cor meū uigilat.

Aſcendēs ieſus in nauiȝ ⁊ ſedēs docebat turbas al᷑.

Preceptor p totā noctez laborātes nihil cepimus: ī v̇bo aūt tuo laxabo rete.

DEus q̄ diligēb' te bona iuiſibilia pparaſti, īfund coadib' nr̄is tui amoris affectū: ut te ī oīb' ⁊ ſup oīa diligēteſ pmiſſiōes tuas q̄ oē d ſideriū ſupāt ɔſeq̄m᷑.

In iř.t.d. p. ſe.d.ſ. Am am dico uobis: niſi hn̄dauerit iuſtitia uſ̄a plſq̄ȝ ſcribaꝝ ⁊ phiſeoꝝ: n̄ ītrabitis ī regnū celoꝝ Et rř:

NIſi illa minia nō ſolū legis p̄cepta ipleueritis q̄ ichoāt hoīeſ: ſȝ ēt iſta q̄ a me addūt᷑: q̄ n̄ uei ſolue re legē. ſȝ adiplere. n̄ ītrabitis ī regnū celoꝝ.

SEd dices m̄. Si ꝺ ill' mādatis minimis cū ſupius legeret. dix̄ minimū uocari in regno celoꝝ: q̄ſq̄s unū eoꝝ ſoluerit: ⁊ ꝭm ſuaꝫ uolūtatē docuerit: magnuꝫ āt uocari in regnū celorum q̄ſq̄s ea fecerit: ⁊ ſic docuerit: ⁊ ex eo iaꝫ in regno celoꝝ futuꝝ eſſe: q̄ magnus ē: q̄d opus eſt addi in legis p̄ceptiſ minimis. In regno celoꝝ pōt eē: q̄ magn̄ ē: q̄ſ q̄s ea fecerit ⁊ ſic docuerit.

QUapp ſic ē acci piēda illa ſñia. Qui āt fecerit ⁊ docuerit magn̄ uocabit̄ i regno celoꝝ. i. nō ꝭm illa minima: ſed ꝭm ea que ego dicturus ſuꝫ. Que āt ſunt iſta. Ut habundet i quit iuſticia ur̄a pl'ſq̄ꝫ ſcribaꝝ ⁊ phariſeorum. Quia niſi habundauerit: nō intrabitis in regno celoꝝ.

¶ Audiſtis q̄ dcm̄ eſt ātiq̄s. nō occides: q̄ āt occiꝺrit re⁹erit iuditio.

Si offerſ mun⁹ tuū añ altar̄ ⁊ recordat⁹ fueriſ q̄ fr̄ tuus hēt aliq̄d adv̄ſū te: relique ibi mun⁹ tuū añ altar̄ ⁊ uaꝺ pri⁹ recōciliari fr̄i tuo: ⁊ tūc ueniēs offeres mun⁹ tuū a.

DEᵘ v̄tutū cui⁹ ē totū q̄ꝺ ē optimū īſere pectorib⁹ nr̄is amorē tui nōis ⁊ pia ī nobis religiōis augm̄tū: ut q̄ ſūt bona nutrias: ac pietatis ſtudio q̄ ſūt nutrita cuſtodias. p.

IN il'. tp̄r. Cum turba multa eſſ& cū ieſu nec hēent quod manducarent: cōuocatis diſcipulis ait illis Miſereor ſuper turbaꝫ. q̄ ecce iam triduo ſuſtinēt me nec habent quod manducent. Et. R/.

POſteaq̄ꝫ illa q̄ eccl'e typū accep̄ a fluxu curata ē ſanguis. Poſteaq̄ꝫ a pl'i ad euuāgelizādū regnū dei ſūt ꝺſtinati: gr̄e celeſtis

imptiᷓ alimtuꝫ: ſꝫ qbꝫ imp tiatur aduerſite Nō ocioſis nō in ciuitate qi in ſynago ga uł dignitate ſeculi manē tibꝫ: ſꝫ inē ꝺ̄ꝑta q̄rētibꝰ xp̄ꝫ

QUi ei nō faſtidi ūt ꝟbū xp̄i recipiunᷓ a xp̄o: ⁊ cū ipis loqᷓ uerbū dei. nō ꝺ ſectaribꝫ: ſꝫ de re gno. Et ſi q̄ corporalr̄ ge rūt ulcera paſſiōis: his me dicinā ſuā liberalr̄ idulget. Cōſequēs igr̄ erat ut quos a uulneruꝫ doloꝝ ſanauerat eos alimonijs ſp̄ualibus a ieiunio liberaret.

ITaqꝫ nemo xp̄i cibuꝫ accip: niſi fuerit an̄ ſa natus. Et illi q̄ uocāt ad ce nā: prius uocādo ſanāt. Si claudus fuerit: gradiēdi fa cultatē ut ueniret accip. Si lumie erat priuatus oculoꝝ domū utiqꝫ dn̄i niſi refuſa luce ītrarᷓ nō potuit

Cū tᷓba mlᷓta eēt ꝯ ieſu: nec hn̄t qꝺ māducarēt: ꝯuoca ſ diſcipulᷓ ſuis ait illᷓ: miſe reoꝝ ſꝫ tᷓbā: qꝛ ecce iā triduo ſuſtinēt me: nec hn̄t qꝺ mā ducēt alᷓ. ¶ Mi. ſeoꝛ ſꝫ tᷓbā: qꝛ ecce iā tᷓduo ſuſti nēt me: nec hn̄t qꝺ mādu cēt: ⁊ ſi dimiſo eos ieiunos ꝺ̄ficiēt ī uia alᷓ.

DEꝰ cuiꝰ ꝑuidē tia ī ſui diſpoſiōe nō fallitᷓ: te ſupplices exoramꝰ ut noxia ꝯcta ſubmoueas ⁊ oīa nobis ꝓfuᷓa ꝯcedas. p.

In iłᷓ. t. Di. ie.

Id. ſ. Attēdite a falſis ꝓ phis q̄ ueniūt ad uos in ue ſtimentis ouiuꝫ: intrinſecus autem ſunt lupi rapaces. Et rł.

QUod paulo ſu perius ſpacioſam et latam uitaꝫ nominauit: hic nūc apertius falſoſ prophe tas oſtendit: per quos mul ti in perditionem abbomi nabilē abierᷓt. Qui primo in iudea multi apparuerūt ⁊ mō in perfidia totū mun dum impleuerᷓt.

Sed illi prius falſi p-
phe fuerũt: veriſſiõs
dñi pphãs uſ ad morte p-
ſecuti ſũt: ſic Jeremiã: ⁊ mi
cheã. alioſq mltos. Iſti aũt
nũc falſi pphe ⁊ falſi xpiani
qui ſũt veraces xpianos ſiñ
mia pſequũt ⁊ opprimũt.

Aliqñ et ſi def co
pia gladijs ſine inter
miſſiõe: aut ſuis prauiſ mo
ribꝫ ⁊ exẽplis pſequũt. Id
circo oms puenies dñs ad-
hortatuſ e dicens. Attẽdite
a falſis pphis. Attendite di
ligeti: obſuate cautius: ut
nõ fallamini: ut nõ ſeduca-
mini: ut nõ circũueniamini

Attendite a fal
ſis prophetis qui ueniunt
ad uos in ueſtimẽtis ouiuꝫ
intrinſecus aũt ſũt lupi ra-
paces. a fructibus eorũ co-
gnoſcetis eos et̃a.

Nõ põt arbor bona fruct⁹
malos face. oĩs arbor q ñ
fac fructũ bonũ excidet ⁊ i
ignẽ mittet.

Margi nobis
qs dñe ſẽp ſpũꝫ cogi
tãdi q recta ſũt: ppiti⁹ ⁊ a-
gẽdi: ut q ſiñ te eſſe nõ poſ
ſum⁹: ſꝫ te uiue ualeaꝫ⁹. p.

In il. t. Di. ie.
d. ſ. Parabolaꝫ hanc.
Hõ qdã erat diues ⁊ hebat
uilicũ. Et hic diffamatus e
apud illũ qſi diſſipaſſet bo
na illius. Et rl.

Ueſtiũcla
ppoſuiſti qd ſit uilic⁹
iniqtatis. q uoce dñi laudat
Cũ⁹ cũ uelle ſcire roẽꝫ ⁊ de
quo fõte pceſſerat: reuolui
uolum euuãgelicũ: ⁊ int ce
tera reperi: q appropiquã
tibꝫ ſaluatori publicãis et
peccatoribꝫ: ut audirent eũ
murmurabãt phariſei ⁊ ſcri
be dicẽtes. Quare peccato
res ſuſcipit: ⁊ mãducat cum
illis.

Ui locutus e eis pa-
bolã. cẽtũ ouiũ ⁊ uni
us perdite. que iuẽta paſto
ris humeris reportata eſt:

Et cū eēt poſita ſtatī ītulit Dico uobis ꝙ ita gaudiū erit ī celo ſup uno peccatoꝛ penitētiā agente: magisq̄ȝ ſupra nonagita nouē iuſtis q̄ nō īdigēt pñia.

Aliā quoqȝ pabolā. x. dragmaꝝ uniuſqȝ pdite atȝ repte. Cū ppoſuiſſet ſili eā fine ꝯpleuit Sic dico uobis gaudiū erit ī celis angel' dei ſup peccatoꝛ uno penitentiā agente. Terciaȝ quoqȝ parabolā. propoſuit hoīs hñtis duos filios. ꝛ diuidētis inter eos ſubſtātiaȝ

Ait dñs uilico: q̄d hoc audio de te: redde ꝛōeȝ uilicatiōis tue ꝛc.

Quid faciaȝ qꝛ dñs meus aufert a me uilicationeȝ fodere nō ualeo: mēdicare erubeſco: ſcio q̄d faciaȝ: ut cuȝ amotus fueꝛo a uilicatione recipiāt me in domos ſuas

Pateāt aures miē tue dñe pcib' ſupplicātiū ꝛ ut petētibȝ deſiderata ꝯcedas: fac eos q̄ tibi ſunt placita poſtulare. Per.

In ill' tpē. Cū appꝛopinq̄ret ieſus ierl'm. uidēs ciuitatē fleuit ſ' illā dicēs. Qꝛ ſi cognouiſſeꝫ ꝛ tu ꝛ q̄dē ī hac die tua: q̄ ad pacē tibi. Nūc āt abſcondita ſūt ab ocul' tuis. Et rl'.

Lectōeȝ ſci euuāgelij frēs kmi breui ſi poſſū uolo ſmōe trāſcurrere ut ill' in ea plixioꝛ dec' intent'o qui ſciunt ex paucis mul.a cogitare. ꝙ flente domio illa ierl'imorum ſubuerſio deſcribat': que a ueſpaſiano ꝛ tyto ꝛomāis principibus facta ē. Nullus q̄ ſubuerſionis hyſtoriā legit ignoꝛat

Romani eiȝ pricipes deſignātur cuȝ dr̄. Qꝛ ueniēt dies in te: ꝛ circūdabunt te inimici tui uallo: ꝛ circūdabūt te: ꝛ coāguſtiabunt te undiqȝ ꝛ ad

terram proſtrabent te ⁊ fili
os tuoꝫ qui in te ſunt.

Non quoqꝫ qđ addit
nō relinquet i te lapi-
dē ſup lapidē. ipa ēt eiuſdē
ciuitatis trāſmigratio teſtat̃
Q: nūc in eo loco nūc ↄſtru
cta ē: ubi ex̄ portā dn̄s fue
rat crucifixus. prior illa ie-
ruſalēz ut dī fundatus eſt e
uerſa. ¶ Cū appro
pinq̄ret dn̄s ierl̃ꝫ uidēs ciui
tatē fleuit ſup illaꝫ ⁊ dixit:
q: ſi cognouiſſel ⁊ tu q: ue
niēt dies. i te ⁊ circūdabunt
te inimici tui uallo: ⁊ circun
dabūt te et coanguſtabunt
te undiqꝫ ⁊ ad t̃rā pſternēt
te eo q nō cognouiſti tp̄s
uiſitationis tue al̃.

¶ Scriptū eſt eī q: domus
mea: domus oīōis ē cūctis
gentibꝫ. uos āt feciſtis illaꝫ
ſpeluncam latronuꝫ. ⁊ erat
quottidie docēs in templo
all̃a.

Deus qui oīpotenciā
tuā pcendo maxime
⁊ miſerādo manifeſtas mul
tiplica ſup nos miāꝫ tuam
ut ad tua promiſſa curren-
tes: celeſtiū bonoruꝫ facias
eſſe conſortes. Per

In illo tpr̄ dixit ieſus
ad quoſdā qui in ſe ↄ
fidebāt tāq̄ꝫ iuſti ⁊ aſpnabā
tur ceteros: pabolaꝫ iſtam
dicēs. Duo hoīes aſcēdert̄
in templū: ut orarent. un⁹
phariſeus: ⁊ alt̃ publican⁹
Et R̷

Diceret ſalltē phariſe⁹
nō ſū ſic cet̃i homies
Quid ē cet̃i hoīes: niſi oēs
pt̃ ipm. Ego inq̄d iuſt⁹ ſuꝫ
ceteri peccatores. Non ſuꝫ
ſicut ceteri hoīes: iiuſti: aua
ri: raptores. adulteri. Et ec
ce tibi ex uicino publicano
maior eſt tumoris occaſio.

Sicut iq̄t publica
n⁹ iſte ego eiꝫ iq̄t ſol⁹
ſuꝫ iſte o: ceteris ē. Nō ſuꝫ
inq̄t tal̃ qual̃ iſte p iuſticiaſ
meas. q: iniquus non ſum
Jeiuno bis in ſabbō: decias

do oiũ ꝗ poſſideo. Quid rogauerit deũ q̄re in uerbis eius: nihil inueies. Aſcēdit orare noluit rogare domiũ ſed ſe laudare.

Phar ē nō dn̄ rogaī ſʒ ſe laudaī iſup ꝛ roga ti iſultar̄. Publican⁹ āt ꝺ lō giquo ſtabat: ꝛ tn̄ ip̄e deo appropiq̄bat cordis ↄſciaʒ remouebat: pietas amplica bat. Publican⁹ āt de lōgin quo attēdebat. ¶ Stās a lōge publican⁹ nolebat o culos ad celū leuaī. ſʒ p̄cuti ebat pect⁹ ſuū dicēs. ds ppi ti⁹ eſto m̄ peccōri. ¶ De ſcēdit hic iuſtificat⁹ ī domū ſuā ab illo qꝛ ois ꝗ ſe exal tat hūiliabit. ꝛ ꝗ ſe hūliat. exāltabī.

Oīps ſēpit̄ne ds ꝗ ha būdātia pietatis tue ꝛ merita ſupplicū excedis ꝛ uota effūde ſup nos miam tuā ut dimittas q̄ ↄſcia me tuit ꝛ addicias qꝺ oīo n̄ p̄ ſumit. Per

In ill̄. t. Exiens ieſus de finibꝫ tyri ueit p ſydonē ad mare galilee int medios fines de capoleos. Et R̷.

Vigilāt ītuendū eſt qꝺ uoce dn̄i ad pphāʒ dr̄ Ut pri⁹ ei⁹ ſmones audiat ꝛ poſtmōʒ loq̄tur. Audimus eiʒ v̄ba dei ſi facimus ꝛ tūc ea proximis recte loq̄mur cū prius ip̄i facim⁹.

Quod bn̄ marcus eu uāgeliſta cōfirmat cū factū dn̄i miraculuʒ narrat dicens. Adducūt ei ſurdū et mutuʒ ꝛ depcabantur eum ut iponeret illi manū. Cu⁹ ordineʒ curatiōis inſinuat ſubdens.

Miſit digitoſ ſuos ī au riculas expuēſq; teti git linguā eius. ꝛ ſuſpitiens in celū igemuit ꝛ ait illi. E phetha qꝺ eſt apperire. Et ſtatiʒ apperte ſūt aures ei⁹ ꝛ ſolutum eſt uiculū lingue eius et loquebatur recte.

Dū traſiret dn̄s p medios fines tyri: ſurdos fecit audire ⁊ mutos loq̄.

Bn̄ oīa fecit. ſurdos fecit audire ⁊ mutos loq̄.

Spš ⁊ miſericors Deꝰ de cuius munere uenit. ut tibi a fidelibꝫ tuis digne ⁊ laudabilit̄ ſuiatur: tribue qs nobis: ut ad p̄miſſiones tuas ſin̄ offēſiōe curramus Per.

In illo t̄p̄e: o. ie. d. ſuis Bt̄ oculi q̄ uident q̄ uos uidetis. Dico eī uobis q̄ mlti p̄phe ⁊ reges uoluerūt uidere q̄ uos uidetis et n̄ uiderūt. Et R.

In lectiōe hac exponit̄ hi q̄ legis piti uidēt q̄ v̄ba legis tenen. et ūi legis ignorāt. Et ex ipo primo legiſ caplo docꝫ eſſe legis ignaros prophetas probans q̄ i principio ſtati lex ⁊ prēs ⁊ filiū p̄dicauerit. icarnatiōis dn̄ice ānūciauerit ſacramētū dicēs. Diliges dn̄z deū tuū ⁊ p̄ximuz tuuz ſicut te ipſ.

Inde dn̄s ait ad legis peritu. hoc fac: ⁊ uiues At ille q̄ſi neſciret p̄ximū ſuū: q: i xp̄ꝫ nō credebat: rn̄dit. Quis eſt meus p̄ximus. Ita q̄ xp̄m neſcit neſcit ⁊ legez. Quo eī pōt ſcire lege: cū ueritatē ignorat: cum lex annunciet ueritatem

Homo q̄daꝫ ex ierl'm diſcēdebat i hyricho. Ut eū locū q̄ propoſitus ē nobis planꝰ poſſimus abſoluere: ueterez ciuitatis hyericho repetamus hyſtoriā Meminimus itaqꝫ q̄ hyericho: ſicut legimus i libro q̄ iſcribit̄ ieſunaue magna ciuitas fuit. muralibꝰ ſcepta parietibꝫ q̄ nō ferro pūia n̄ arieti poſſit eſſe penetrabilis

Magiſter q̄d faciendo uitaꝫ eternaꝫ poſſidebo. At ille dixit ad eum

in lege qd ſcriptuʒ eſt: quo legis: Diliges dñʒ deū tuū ex toto corde tuo ał.

Homo quidem decendebat ab ierłʒ i hyerico: ⁊ incidit ī latrones: q etiā deſpoliauerūt eū: ⁊ plagis ipoſitis abierūt ſemiuiuo relicto.

Omnipotens ſempiterne deus da nobis fidei ſpei ⁊ caritatis augmentuʒ. ⁊ ut mereamur aſſequi qd promitis. fac nos amare qd pcipis. Per.

In ił. t. Cū iret ieſus in ierłeʒ trāſibat per mediā ſamariā ⁊ galileam. Et R

Ecce leproſis quos ds mūdauit cū ait ite oſtendite uos ſacerdotibꝰ. q̄ri pōt cur ad ſacerdotes eos miſerit: ut cū irēt mūdarēt. Nullum eiʒ eoruʒ quibus corporalia beneficia pſtitit inuenit miſiſſe ad ſacerdotes niſi leproſos.

Atʒ ⁊ illū mundauit a lepra. cui dix. Uade oſnde te ſacerdoti. ⁊ offer p te ſacrificiū qd pcep moyſes i teſtionū ill. Querēdū ē igr qd ipa lepra ſignificet Nō ei ſanati. ſʒ mundati dicūt q ea caruerūt.

Doloris quippe uitiū eſt nō ualitudis aut integritatis ſenſuū atʒ membroꝝ Leproſi igi nō abſurde iteliguī. q ſciaʒ uere fidi nō hñtes. uarias doctrinas pfitent erroris. Nulla porro falſa doctrina ē q̄ ñ aliq uera intermiſceat.

Cū trāſiret ieſus quoddam caſtellū occurrerūt ei decem uiri leproſi. q ſteterūt a lōge ⁊ leuauerūt uoceʒ dicentes. ieſu pceptor miſerere nrī.

Unus āt ex illis ut uidit quia mundatus eſt regreſſus eſt cuʒ magna uoce magnificans dū ał.

Cuſtodi dñe qs eccām

tuā ꝓpiciatiōe ꝑpetua. ⁊ q͛r ſine te labit̄ humana mortalitas. tuis ſemp auxilijs ⁊ abſtrahat̄ a noxijs ⁊ ad ſalutaria dirigat̄. p.

In ill'. tp̄i. Dixit ieſus diſ. ſuis. Nemo pōt duobus dñis ſuire Et ℟.

Nolite ſoliciti eſſ: aīe uſe q̄d mādúcetis nz corpori uīo q̄d induamini Nōne aīa pluſq̄ȝ eſca ⁊ corpus pluſq̄ȝ ueſtimtū. Nihil eſt mortalius ad faciendaȝ fideȝ oīa credētib⁹ a dō poſſe cōferri. quā q̄ aerens illa ſpi uitale collegiū aīe corporiſq̄ȝ contubernio fedratuȝ ſine nrō labore ꝑpetim nec ſalutaris deficit uſus alimenti niſi cum uenerit ſuprema dies moriēdi.

Cum igi͛ aīa indumētō corporiſ ueſtiatur. ut uigore aīe corpus animet̄. Abſurdaȝ eſt ut uictus nobis copiam ꝓe futuram deputentis: q̄ uiuendi iugem ſubſtātiaȝ ↄſequamur. Cōſiderate inq̄t uolatilia celi.

Magnū ſane ⁊ aptū q̄ fide ſumam⁹ exemplū. Nā ſi uolatilia celi: q̄bȝ nullū exercitiū cultionis: nullus de meſſiū fecūditate ꝓuentus eſt. tn̄ dēficiētē ꝓuidentia diuina largitur alimoniaȝ. Uex è cāȝ iopie nr̄e auariciaȝ uideri.

Nolite ſoliciti eſſe dicentes q̄d mādúcabimus: aut q̄d bibemus: ſcit ei pr̄ uī celeſtis: q̄d uobis neceſſe ſit al'.

Querite primuȝ regnuȝ dei ⁊ iuſticiaȝ eius. ⁊ hec oīa adicient̄ uobis al'.

Ecc'aȝ tuā q̄s dñe miſeratio continuata mundet ⁊ muniat et quia ſine te non poteſt ſalua conſiſtere: tuo ſemp munere gubernetur p.

In illo tp̄r ibat ieſus ī ciuitateȝ q̄ uocatur

naym ⁊ ibāt cū eo diſcipuli ei⁹ ⁊ turba copioſa. Et. ℟

De iuuene illo reſuſcitato gauiſa ē mr̄ uidua: d hoībus quottidie reſuſcitatis i ſp̄ 1. gaudet mr̄ eccl̄a. Ille quidez mortuus erat corpore. illi āt mente. Illius mors uiſibil' uiſibil' plangebat: illoꝝ mors inuiſibilis alibi nec querebat' nec uidebat'.

Queſiuit ille q̄ nouerat mortuos. ille ſol's nouerat mortuos q̄ poterat facer' uiuos. Niſi ei ad mortuos ueniſſet ſuſcitandos: apl's non diceret. Surge q̄ dormiſ. ⁊ exurge a mortuil ⁊ illuminabit te xp̄s.

Dormientez audis cū dicit. Surge qui dormis ſed mortuum intelligecum audis: ⁊ exurge a mortuis. Dicti ſunt ſepe dormientes morientes uiſibiliter: ⁊ plane omnes ei qui pōt excitare dormiunt.

Ibat ieſus in ciuitatez que uocatur naym. ⁊ ecce defūctus efferebat' filius unicus mr̄is ſue. ¶ Propheta magnus ſurrexit ī nobis ⁊ q̄a ds̄ uiſitauit plebē ſuaz

Tua nos q̄s dn̄e gr̄a ſemper ⁊ p̄ueniat. et ſequatur. ac bonis operibꝫ iugit' p̄ſtet eſſe itētos. Per.

In il'. t. Cū intraret ieſus ī domū cuiuſdā pricipis phiſeorum ſabbato manducare panez ⁊ ipi obceruabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum

Curat' hydropicus in quo fluxus carnis exuberans. anime grauabat officia ſp̄us: extinguebat ardoré. Deid docet' hūilitas. dū ī illo duiuio nuptiali appetét ia loci ſuplioris arcet'. ¶ Leuāt' tū ut pſualioꝛs

ueniat ad nouū iuxta illud quod in pš dī. Ethyopia pueniet manus eiꝰ do

ET cū intrauerit plenitudo gētiū: tūc oīs iſrl̓ ſaluuſ erit. Et ecce mulier q̄ ſāguis fluxū patiebaꝛ̄ duodeciꝫ ānis acceſſit retro ꝛ tetigit fimbriā ueſtimenti eius. In euuāgelio ƀꝫ lucaꝫ ſcribiꝛ̄ ꝙ pricipis filia. xij. ānos hŕet etatis ſue.

NOta ergo ꝙ eo tpr̄e hec mulier. i. ppl̓s gētiū cep̄ egrotare: quo genꝰ credidit iudeoꝝ. Niſi eiꝫ ex cōparatione ƀtutū uitiū ñ oñdr̄. Hec āt mulier ſanguine ꝛ oēs: nō in urbe. nō in domo acceſſit ad dñꝫ q: iuſta legē ab urbibꝫ excludebaꝛ̄. ſꝫ in itinere āmbulante dño. ut dū pgeret ad illam alia curareꝛ̄.

Dicebat ei ītra ſe. ſi tetigero fibriā ueſtimēti eiꝰ ſalua ero. ℭ At ieſus ɔuerſus ꝛ uidēs eā dix̄. ɔfidō filia fides tua te ſaluā fecit all̓a

EXcita q̄s dn̄e tuoꝝ fideliū uolūtates. ut diuini opis fructū ꝑpēſius exeq̄ɜtes pietatis tue remedia maiora pcipiāt. per.

IN ill̓. tpr̄ dix̄ ie. d ſ. Cū uideritis abominatiōeꝫ dſolatiōis. q̄ dcā ē a daniele ꝓphā ſtāre i loco ſcō ſuo. Et ℞

QUādo ad itelligētiā puocamꝛ̄. miſticū mōſtraꝛ̄ qđ dcꝫ eſt. Et legimꝰ i daniele hoc mō. In dimidio obdomadis auferꝛ̄ ſacrificiū meū ꝛ libamia. et i tēplo deſolatiōis abomiatio erit uſꝫ ad ɔſumationeꝫ tpr̄is ꝛ ɔſumatio dabiꝛ̄ ſup ſolitudinem

DE hoc ꝛ apl̓s loquiꝛ̄ ꝙ hō iniq̄tatis ꝛ aduerſarius eleuādus ſit ɔ̄ oē qđ dr̄ ds āt qđ colliꝛ̄: ita ut audeat ſtare in templo dei oñdere ꝙ ipe ſit ds. Cuiꝰ

BIBLIOTHÈQUE SAINTE GENEVIÈVE SG

aduentus ſm operationem
ſathane deſtruet eos et ad
ſolitudinez rediget eos qui
P ſe ſuſciperint. Lo. ix.
Oteſt ãt ſimpl'r ď an
tixp̄o accipi. aut ď ymagie
ceſaris quaz pilatus poſuit
ĩ tēplō. aut de adriãi eqſtri
ſtatua q̄ ĩ ipo ſcō ſcōꝝ loco
uſ ĩ p̄ntez diē ſtetit. Abo-
minatio ſꝫ ueterē ſcripturã
idoloꝝ ſuitus nūcupat. Et
idcirco add.r deſolatiois. q̄
dſolatio ĩ tēplo dſolato atꝫ
dſtructio poita ē. Ad bñ. a.
Cū uideritis aboiatiōeꝫ de
ſolatiōis q̄ dcā ē a daniele ꝓ
phā ſtãte ĩ loco ſcō. q̇ legit
ĩtelligit. Ad. M. a. Amē di
co uobis q2 ñ p̄tibit gñatio
hec donec oia f ãt. celū ⁊ tra
trãſibūt: v̓ba ãt mea ñ p̄teri
būt dic dñs. [illegible] q. oms
hyſtorie q̄ [illegible] a mutat Si
fuerit [illegible] ij. aij. uſ iij. feria
ponunt [illegible] dñica. Si
fuerit [illegible] uſ ſabbō in
[illegible] dñice ponut. Sabbō
primo i [illegible]
Sapia edificauit ſibi domū
excidit colūnas. vij. ſubdiꝗ
dit ſibi gētes ſupboꝝ ⁊ ſub
limiū colla ꝓpria v̓tute cal
cauit. Dñica i kl. augi po
nūt libri ſalomois. ſ. pabo
le ecclaſtes ſapia. ⁊ ca [illegible]
cus [illegible] legit̃ [illegible] uſq ad kl
ſeptēbris. Incipiūt. pabole
P ſalomōis. Lectio. i.
Arabole ſalomois filij
dd regis iſrl: ad ſciēdã ſapi
ētiã ⁊ diſciplīaꝫ ad ĩtelligēd
v̓ba prudētie ſuſcipiēdam
erudiciōeꝫ doctrie. iuſtitiaꝫ
⁊ iudiciū ⁊ eq̇tatē ut det p
uul' aſtucia ⁊ adoleſcentulis
ſcīa ⁊ ĩtellectus. R. In prin
cipio d's añq̄ꝫ terrã faceret
priuſq̄ꝫ abyſſos ꝯſtitueret.
priuſq̄ꝫ ꝓduceret fōtes aq̄ꝝ
añq̄ꝫ mōtes collocaret. An
oēs colles gñauit me dñs.
v̓. Qñ p̄parabat celos ade
ram cum eo cuncta compo
nens. An oms. Lo. ij.
I Uidiet ſapiēſ ſapiēz erit

ſuſcipere infirmitates nr̄as
⁊ ſua nobis ꝯferre remedia
ſanitatis: qꝛ medicus q̇ nō
cōfert ſanitates curarē neſcit

¶ Dixit dn̄s paralí
tico: confide fili: remittun
tur tibi peccata tua.

¶ Tulit ergo paraliticus
lectū ſuū ī quo iacebat ma
gnificans deū: ⁊ oīs plebs
ut uidit dedit laudem deo.

Spūs ⁊ miſericors dn̄s
uniuerſa nobiſ aduer
ſantia ꝓpiciatus exclude: ut
mēte ⁊ corpore parit̄ expe
diti. que tua ſūt liberis mē
tibꝫ exeq̄mur. p

In ill. t. Loquebat̄ ie
ſus pricipibꝰ ſacerdo
tū parabolā hāc: Simile fcm̄ eſt
regnū celoꝝ. hoī regi q̇ fecit
nuptias filio ſuo. Et. R.

Textū lectiōis euuāge
lice fr̄es k̄mi uolo ſi
poſſū ſub breuitate trāſcur
rere: ut in fine eiꝰ ualeaꝫ ad

loquēdū largiꝰ uocarī. Sꝫ q̄
rēdū prius ē. an hec ap̄ ma
theū ipa ſit lectio q̄ ap̄ lucā
ſub appellatōe cene dſcribit̄

Et q̇d ſūt nōnulla
q̄ ſibi diſſona uident̄
eſſe qꝛ hic prādium: illic ce
na memorat̄. Hic q̇ ad nu
ptias nō digniſ ueſtibus in
trauit repulſus eſt. illic nl̄t
intraſſe dr̄ q̇ repulſus eſſe
phibeatur.

Qua ex re recte colligit̄
qꝫ ⁊ hic p nuptias p̄
ſens eccl̄a. ⁊ illic p cenā et̄
num ⁊ ultimū cōuiuiū deſi
gnatur. Qꝛ in hac nōnulli
exituri īntrant: ⁊ ad illud q̇s
q̇s ſemel intrauerit: ulťius
non exibit. ¶ Dicite
inuitatis ecce prandiū meū
paraui uenite ad nuptias at̄

¶ Intrauit āt rex ut
uideret diſcumbētes ⁊ uidit
ibi homieꝫ nō ueſtitū ueſte
nuptiali: ⁊ ait illi. amice quō
hic intraſti nō hn̄s ueſte nu
ptialē.

Largire q̄s dn̄e fideli
bus tuis idulgentiā
placatus ⁊ pacē. ut pariter
ab oib; mūdent offenſis ⁊
ſecura tibi mēte deſeruiant.
In il̄. t. Erat
q̄dā regulus cui⁹ fili⁹
in firmabat̄ capharnaū Et
rel̄.
Lectio ſancti euuāge
lij quā mō frēs audi
ſtis expoſitiōe nō indiget.
S; ne hanc tacite p̄teriſſe
uideamꝰ. exoriādo potiuſq̄;
exponendo in ea aliq̄d loq̄
mur. Hoc āt nobis ſolūmō
d̄ expoſicione uideo eſſe re
q̄randū curis q̄ ad ſalutem
petendam uenerat audiuit.
Niſi ſigna ⁊ prodigia uide
ritis nō credetis.
Qui autem ſalutem
querebat filio. pcul-
dubio credebat. Neq; ab
eo querere ſalutem. quem
non crederet ſaluatorem.
Quere ergo ei dicitur. niſi
ſigna ⁊ prodigia uideritis.
nō credetis. Qui ante cre
didit q̄; ſignū uideret. S;
mementote quod petiit. et
apperite cognoſcetis q̄ in
fide dubitauit.
Depoſcit nanq; ut de
ſcenderet ⁊ ſanaret fi
liū eius. Corporalē; ergo
p̄ntiā dn̄i querebat q̄ per
ſpū; nuſq̄; deerat. Minus
itaq; in illo credidit. quem
nō putauit poſſe ſalutē dā
niſi p̄ns eſſet ⁊ corpore.
¶ Erat q̄dē regulus cu
ius filius ifirmabat̄ caphar
naū. hic cū audiret q̄ ieſus
ueniret i galileā rogabat eū
ut ſanaret filiū ei⁹.
Cognouit āt pr̄ q̄ illa ho
ra erat in q̄ d. x̄ ieſus filius
tuus uiuit. ⁊ credidit ip̄e et
domus ei⁹ tota.
Famliā tuā q̄s
dn̄e ꝯtinua pietate cu
ſtodi ut a ꝯctis aduerſitati
b; te p̄tegēte ſit libera. ⁊ in
bōis actib⁹ tuo nōi ſit deuo
ta. per.

IN ilř. t. d. ie. d. ſ. pabolā hāc Siłe ē regnū celoꝝ hoī regi q̄ uoluit rōnez ponē cū ſuis ſuis. Et R.

Narrauit dn̄s ſiłitudiēz terribilē q: ſiłe ē regnū celoꝝ hoī regi q̄ poſuit rōē cū ſuis ſuis cū q̄bꝫ incip. debitorē. x. milia taletoꝝ. Et cū iuſſiſſꝫ ut oīa q̄ hebat τ oīs eiꝰ familia τ ipē uēderet τ debitū ſolueret aduolutꝰ genibꝰ dn̄i ſui rogabat eū dilatiōēꝫ τ meruit remiſſiōēꝫ. Miſeꝰ eſt ei dn̄s eiꝰ ſicut audiuimꝰ τ oē debitū dimiſit illi. At ille debitor liber ſꝫ in q̄tatis ſuꝰ poſtq̄ꝫ egreſſus ē a facie dn̄i ſui inuenit ēt ipē debitorē ſuū q̄ debebat n̄ x. M. taletoꝝ q̄ꝫtū ipiꝰ debitū fuit. ſꝫ. c. denarios cep ſuffacaꝫ eū trahe τ dicere: Redde qđ debes.

ET ille rogabat ꝯſuū ſicut τ ipē rogauerat dn̄ꝫ ſuū. ſꝫ n̄ talē iſte ꝯſuū inuenit q̄lē ille dn̄s. Nō ſoluꝫ illi reiecit debitū uoluit. ſed nec dillatiōēꝫ dedit Cōtortū rapiebat ad ſolutiōēꝫ. iā debito dn̄ico liber.

D. x̄ āt dn̄s ſuo redde qđ debes. pcidēſ āt ſuꝰ ille rogabat eū dicēs paciēciā habe i me. τ oīa reddā tibi.

Q Serue neq̄ꝫ oē debitum dimiſi tibi qm̄ rogaſti me. nōne ergo oportuit τ te miſeri ꝯſui tui. ſicut τ ego tu miſertus ſū aľ.

DEꝰ refugiū noſtrꝫ τ uirꝰ adſto piꝭs eccľe tue pcibꝫ auctor ipſi pietatis τ pſta ut qđ fideľs petimꝰ efficatiť ꝯſeq̄mur. p.

IN ilř. t. abeūtes phiſei ꝯſiliū inierūt ut ieſū caperēt ſmone. Et R.

OMnis malitia ꝯfunditur aliquotiēs ratiōe ūitatis. corrigit aūt nunq̄ꝫ maxie eoꝝ q̄ ppoſito malo τ non ignorantia peccant.

Erce eiꝫ ſacerdotes poſtq̄ꝫ
ẽrere nō potuerẽt dñꝫ dicen
tes ĩ qua poteſtate hoc fa-
cis: poſtq̄ꝫ pabolaꝝ ꝛōe cō
ſtricti ſuo iuditio ipĩ ſe reos
fecerẽt. dicētes malos male
pdet. Nemie dāte teſtiouꝫ
ꝯ eos niſi ꝯſcia ſola. Nōq̄d
cōpeſcuit eos timoꝛ peccati
Nūquid compeſcuit eos li
bertatis cōſideratio:

SEd quid abierunt et
conſ.lium acceperūt:
ut caperent eum in ſmone
Quanadmodum ſi aliquis
claudere uoluerit aque cur
rentis meatum. Si una ex-
parte exluſa fuerit aqua:
uiolentia aliunde ſibi ſemi-
tam rumpet. Sic ⁊ eorum
malignitas ex una pte con
fuſa: aliū ſibi aditū adiueit.

SIcut ei nō pōt
fieri ut lig̃ mittendo
extigas ignē: ſic nō pōt fie
ri ut ꝛoēꝫ redendo placeas
malẽ hoibꝫ. Et ſicut ignis
q̄ꝫto magis ligna ſuſcipit i
maiorē flāmā erigit. ſic ani
mus malus q̄ꝫto magis ue
ritatē audierit · tāto amplꝰ
in maliciā excitatẽ.

Magiſter ſcimꝰ qr uerax es
⁊ uiā dei ĩ ueritate doces aẽ.

¶ Redite ergo que
ſūt ceſaris ceſari: ⁊ q̄ ſūt dei
deo aẽ.

ABſolue q̄ſ dñe tuoꝝ
delicta pl̃oꝝ ut a pec
catoꝝ nr̃oꝝ nexibꝰ q̄ p nr̃a
fragilitate ꝯtraximꝰ tua be-
nignitate liberem̄. p

IN illẽ tpĩ. Loquēte ie
ſu ad turbas: ecce pri
ceps unꝰ acceſſit: ⁊ adora-
uit eū dicēs. Dñe filia mea
mō defūcta eſt

OCtauū ſignum eſt in
quo princeps poſtu
lat ſuſcitari filiā ſuā: nolens
de miſterio uere circūciſio-
nis excludi. Sꝫ ſubītrauit
mulier ſanguine fluens: et
octauo ſanatẽ loco. ut prīci
pis filia ꝺ hoc excluſa nūō

humilitas a ſpitatã cohezti
onis excluderet zõ ꝑficeret
ad pſuaſiõis effm̄: ⁊ corre-
ptio em̄daret effectu. Huic
q̄ſi ptio lim̄e hũanitatiſ co
pulaſ. q̄ ita dñice ſn̄e diffi-
nitiõe diſtiguiſ ſi in paupes
⁊ debiles ↄferaſ.

N Az hoſpitale eſſe re-
muneraturus effc̄z ẽ
auaricie. Poſtremo quaſi e
merite militie ulꝛo ↄtenen-
baꝝ ſtipẽdiũ p̄ſcribiſ facul
tatũ: qꝛ neqꝫ ille q̄ ſtudijs ĩ
tent⁹ ĩterioribꝫ poſſeſſiones
ſibi terrenas coemit regnũ
celoꝝ poſſit adipiſci: cũ dñſ
dicat. Uẽde oĩa tua ⁊ ſeq̄re
me: ¶ Cũ itraret ieſus
in domũ cuiuſdã principis
phariſeoꝝ ſabbõ mãducare
panẽ ⁊ ecce hõ q̄dã hydro
picus erat añ illũ: ip̄e uero
apprehẽſũ ſanauit eum: ac
dimiſit. ¶ Cũ uoca
tus fueris ad nuptias recũ
be in nouiſſimo loco: ut di
cat tibi q̄ te iuitauit amice

aſcende ſuperius et erit tibi
gl'ia corã ſimul diſcunbẽtibꝫ
at.

T A q̄s dñe pplo tuo
dyabolica uitare cõ
tagia: ⁊ te ſolũ dñ pura mẽ
te ſectari. Per

I N illo tpẽ. Acceſſerũt
ad ieſuꝫ phariſei ⁊ in
terrogauit eũ unus ex eis le
gis doctoꝛ tẽptãs eũ. Et rl'

C Onuenerũt ut multi-
tudine uincerẽt queꝫ
rõe ſupare nõ poterant. A
ueritate nudos ſe eſſe pfeſſi
ſunt q̄ multitudie ſe arma-
uerũt. Dicebãt ei ap̄ ſe: un⁹
loquaſ pro oĩbꝫ: ⁊ om̄es lo
quebamur p unũ: ut ſi un⁹
uicerit om̄s uiciſſe uideam̄
Si ãt uictus fuerit ſolus ui
deatur confuſus.

O Phariſei q̄ pp hoĩes
oĩa cogitatis: ⁊ pecca
tũ facitis. Primuꝫ q̄dẽ uei
entes cũ uno uincendi eſtis
p unũ. Tũc poĩte qꝛ in uno

hoīe uicto : non intellgunt
uos eſſe uictos Nōne ɔſcie
uſe ſetiēt ſe eſſe ɔfuſas.

NEuis ei ē ɔſolatio q̄
i ſe ipo ɔfuſus eſt. q
ab aliis ignorat. Jntroga-
uit ieſuʒ unus ex phiſeis le
gis doctoꝛ tēptās eū. Ma-
giſter qd eſt mādatuʒ ma-
gnū i lege. Magiſtrū uocat
cuiꝰ nō uꝫ eſſe diſcipꝉs.

Magiſter qd eſt mā
datuʒ magnū i lege. ait illi
ieſus. Diliges dñʒ dū tuuʒ
ex toto corde tuo alꝉa.

Quid uobis uidetur
de xp̄o cuius filius ē. dicūt
ei oms dauid. Dicit ei ieſuſ
Quō dauid i ſpu uocat eū
dñʒ dicens. Dixit dñs dño
meo ſede adextris meis

Dirigat corda nr̄a q̄s
dn̄e tue miſeratiōis
operatio qꝛ tibi ſine te pla
cere nō poſſumus. Per

In illo tpī
Aſcendēs ieſus in na
uiculā trāſfretauit ꝛ uēit in
ciuitutẽʒ ſuaʒ. Et. R.

Ipm̄ in humanis acti
buſ diuina geſiſſe mi
ſteria ꝛ in rebꝫ uiſibilibus i
uiſibilia exercuiſſe negotia
lectio hodierna mōſtrauit.
Aſcendit inq̄t in nauiculā:
ꝛ tranſfretauit ꝛ uenit in ci
uitatem ſuam.

Nōne ipē eſt q̄ fuga
tis fluctibus maris ꝑ
funda nudauit: ut iſrꝉticus
ppꝉs int ſtupētes nudas ſic
co ueſtiglo uelut motū ɔca
ua trāſiret. Nōne ipē eſt q̄
petri pedibꝫ marinos uerti
ces inclinauit: ut iter liq̄dū
humanis greſſibus ſoliduʒ
ꝑberet obſequiuʒ

Et qd eſt qd ipē ſibi
ſic maris denegat ſꝰ-
uitutem: ut breuiſſimi laci
trāſitū ſub mercede nautica
trāſfretaret. Aſcendit inq̄t
in nauicꝉaʒ ꝛ trāſfretauit.
Et q̄d miꝝ frēs. Xp̄s uēit

⁊ intelligens gubernacula
poſſidebit. Aiaduertet pa-
rabolā: ⁊ inłpretatiōeꝫ. uer
ba ſapiētū ⁊ enigmata eoꝝ
Timoꝛ dn̄i iniciū ē ſapiētie
Sapiaꝫ atꝗ doctrinā ſtulti
deſpiciūt. ¶ Gyꝝ celi cir-
cuiui ſola. ⁊ ī flumib⁹ maris
ābulaui ī oī gēte ⁊ ī oī pło
primatū tenui. Supboꝝ et
ſublimiū colla ꝑpria v̄tute
calcaui. ¶ Ego ī altiſſ. nuſ
bito ⁊ thron⁹ m̄s ī columna
nubis. Supbo.

A Udi fili mi diſciplīaꝫ
p̄ris tui: ⁊ ne dimittas legē
m̄ꝛis tue. ut addaꝛ gr̄a capi
ti tuo. ⁊ torq̄s collo tuo. Fi
li mi ſi te lactauerit pccōꝛes
ne acq̄ſcat eis. ¶ Emitte
dn̄e ſapiaꝫ de ſede magni
tudinis tue ut mecuꝫ ſit. et
mecū laboret. Ut ſciam q̄d
acceptū ſit coꝛā te oī tp̄e
Da mihi dn̄e ſediū tuaruꝫ
aſſiſtriceꝫ ſapiaꝫ. Ut

S I dixerit ueī nobiſcū ī
ſidiemur ſanguini ab
ſcōdam⁹ tēdicłas ꝯ in fontē
fruſtra Deglutiam⁹ eū ſicut
infernus uiuentē. ⁊ integrū
quaſi deſcēdētem in lacum
omnem p̄cioſaꝫ ſubſtātiā
reperiem⁹. Implebimus do
mos nr̄as ſpolijs. ſoꝛtē mit
te nobiſcū. marſupiū unuꝫ
ſit oīuꝫ nr̄uꝫ. fili mi ne ābu
les cū eis. Pꝛohibe pedem
tuuꝫ a ſemitis eoꝝ. Pedes
eīꝫ illoꝝ ad malum currūt
⁊ feſtināt ut effūdant ſan-
guinē. ¶ Da mihi domīe
ſediū tuarum aſſiſtriceꝫ ſa-
piaꝫ ⁊ noli me repꝛobare a
pueris tuis Quoniaꝫ ſuuſ
tuus ſum ego ⁊ filius ancil
le tue. ¶ Mitte illā d̄ ſede
magnitudis tue. ut mecuꝫ
ſit. ⁊ mecū laboret. Am̄.

F Ruſtra autē
iacitur rethe ante o-
culos pennatoruꝫ. Ipi quo
qꝫ contra ſanguinem ſuum
inſidiantur. ⁊ moliunꝛ frau
des contra animas ſuas.
Sic ſemite omnis iniqui.

aīas poſſidencius rapiunt Sapīa foris pdicat in plateis dat uocē ſuā. ¶ Initiū ſapie timor dñi. Intellectus bonus oib⁹ faciētibꝫ eū laudatio ei⁹ manet ī ſecl'ꝫ ſecl'i ¶ Dilectio illius cuſtodia legū⁹ eſt. qr oīs ſapīa timor dñi. Intellectus

IN capite turbarum clamitat ī foribꝫ portaꝝ urbis pfert uerba ſua dicēs. Uſquequo paruuli diligitis īfantiā: et ſtulti ea q̄ ſibi ſūt noxia cupiūt: ⁊ ipruděres odiūt ſciāꝫ. Cōuertimini ad correctionē meaꝫ. En p̄ferāꝫ uobis ſpūꝫ meū ⁊ oñdā v̄ba m̄a: qr uocaui ⁊ renuiſtis: extendi manum meā ⁊ nō fuit q̄ aſpiceret. ¶ Uerbū iniquū ⁊ doloſū lōge fac a me dñe Diuitiaſ ⁊ paupṫates ne dederis m̄ dñe: ſꝫ tātuꝫ uictui meo tribue neceſſaria. ¶ Duo rogaui te ne deneges m̄ añq̄ꝫ moriar. Diuitias ¶ Dñe

pr̄ ⁊ ds uite mee ne dreliquas me in cogitatu maligno extollētiā oclo͡ꝝ m̄oꝝ ne dderis mihi: ⁊ deſideriū malignuꝫ auerte a me dñe aufer a me concupiſcentiaꝫ Et aio irreuerenti. ⁊ infrunito ne tradas me dñe. Ne derelinquas me dñe ne aſcreſcāt ignorātie mee: et multiplicent̄ delicta m̄a Et aio. ¶ Ne dereliquas me dñe pr̄ ⁊ dñator uite mee. ut non corruā in conſpectu aduerſarioꝝ m̄oꝝ. Ne gaudeat de me inimicus meus ¶ Apprēhende arma ⁊ ſcutū ⁊ exurge in adiutoriuꝫ m̄. Ne gau. ¶ Magna eī ſūt iudicia tua dñe: ⁊ ienarrabilia uerba tua Magnificaſti pplm̄ tuū ⁊ honoraſti. Tranſtuliſti illos mare rubrum: ⁊ trāſuexiſti eos per aquam nimiam. Magnifi. ¶ Que ſūt ī corde hoīum oculi tui uidēt dñe: ⁊ ī libro tuo oīa ſcribunt̄. Hō uidet

in facie. ds āt in corde
Oia ei corda ſcrutať ds. et
uniuerſas mentiū cogitātes
itelligit. Mō. ui. ¶ Prebe
fili cor tuū m̄. ꝛ oculi tui ui
as mias cuſtodiāt. Ut addať
gr̄a capiti tuo. ¶ Attende
fili mi ſapiaꝫ meaꝫ. ꝛ ad e
loquiuꝫ meū inclina aurem
tuā. Ut adda

¶ Egp in
altiſſimis hito ꝛ thron⁹ m̄s
in columna nubis. ¶ Ois
ſapia a dño deo eſt. et cum
illo fuit ſemp et an̄ euū.
ſapia clamitat in plateis.
ſi qs diligit ſapiam ad me
ueniat. ꝛ eaꝫ cū iuenerit bt̄s
erit ſi tenuerit eaꝫ. ¶ Ob
ſerua fili p̄cepta pr̄is tui. et
ne dimittas legē mr̄is tue.
Liga eā i corde tuo iugiter
¶ Audi fili mi diſciplinam
pr̄is tui. ꝛ ne dimittas legē
metris tue. ſed ſerua eā ſep
in corde tuo. ¶ Fili a iuuē
tute tua accipe doctrinam
meaꝫ. uſqꝫ ad canos inue
nies ſapientiā: ¶ Dn̄s
poſſidebit me ab inicio uia
ruꝫ ſuaꝝ anteq̄ꝫ q̇cq̄ꝫ face
ret a principio. nec dū erāt
abyſſi. ꝛ ego parturiebar.
qn̄ p̄parabat celos aderam
cū eo cunta ꝯponēs.

VErba eccľaſtes filij
dd. regis ierľꝫ. Uani
tas uanitatū dix̄ eccľaſtes.
uaitas uaitatū ꝛ oia uaitas
Quid hť āplius hō d uniū
ſo labore ſuo quo laborat
ſub ſole. Generatio p̄terijt
ꝛ gn̄atio aduenit. ťra uero
in etenum ſtat.

ORitur ſol ꝛ occidit ꝛ
ad locū ſuū reuertiť
Ibiqꝫ renaſcēs gyrat p me
ridieꝫ. ꝛ flectitur ad aq̄lonē
luſtrās uniuerſa i circuitu.
pgit ſp̄s ꝛ i circľos ſuos re
uertitur. Oia flumia intrāt
mare. ꝛ mare nō redundat
Ad locū vn̄ exeūt flumina
reuertūť. ut iteꝝ fluāt.

CUncte rex difficiles
n̄ pōt eas hō expli
care ſmōe. Nō ſaturaṫ ocu
lus uiſu: nec auris ipleṫ au
ditū: q̇d ē qđ fuit ipꝫ qđ fu
tuꝝ e. Quid ē qđ fc̄ꝫ e: ipꝫ
qđ faciēdū ē. Nihil ſub ſo
le nouū: nec ualet q̇ſq̄ꝫ dice
re. ecce hoc recēs e. Iā eī p̄
ceſſit i ſecul' q̄ fueāt an̄ nos.
NOn eſt prior me
moria ſꝫ nec coꝝ q̇dē
q̄ poſtea futura ſūt: erit re
cordatō ap̄ eos q̇ futuri ſūt
i nouiſſ ō. Ego eccl'ſtes fui
rex iſrl' ierl'ꝫ: ꝛ ꝓpoſui in aī
mo m̄o q̄rere ꝛ inueſtigare
ſapiēter d̄ oibꝫ q̄ ſūt ſub ſo
le. Hāc occupatiōeꝫ peſſi
mā dedit ds̄ filijs hoīum. ut
occuparētur i ea.
VIdi q̄ ſūt ꝯcta ſub ſo
le. ꝛ ecce uniuerſa ua
nitas ꝛ afflictio ſp̄s. Perue
ſi difficile corrigūtur ꝛ ſtul
toꝝ īfinit' eſt nūs. Locutus
ſū i corđ meo dicens. Ecce
magn' effect' ſū: ꝛ p̄ceſſi ſa
piētia oēs q̇ fuerāt an̄ me i
ierl'ꝫ. Et mēs m̄a ꝯtēplata
ē mlt'a ſapient. ꝛ didici.
DEdiq̄ꝫ cor meū ut ſci
rē prudētiā atꝫ doct
nā errореſq̄ꝫ atꝫ ſtl'ticiā. Et
agnoui q᷑ i his quoꝫ eēt la
bor ꝛ afflictio ſp̄s eo q᷑ imt'
ta ſapiā mlt'a ſit idignatio.
Et q̇ addit ſciaꝫ. addit et
laboreꝫ. Dixi ergo i corde
m̄o: uadā ꝛ affluā delicijs ꝛ
fruar bōis. Et uidi q᷑ hoc
quoꝫ eēt uanitas
DIligite iuſticiā q̇ iudi
catis t'rā. Sentite do
mino i boītate. ꝛ i ſimplici
tate cordis querite illū qm̄
iuenit' ab his q̇ nō tēptant
eū. appet āt eis q̇ fide hūt i
illū. Peruerſe eī cogitatōes
ſeparāt a deo. Probata eī v̄
tus corripit īſipiētes. Qm̄
in maliuolā aīaꝫ n̄ itroibit
ſapiā. nec habitabit in cor
pore ſubdito peccatis.
SPūs eī ſcs̄ diſcipline

effugiet fictus. ⁊ auferet ſe
a cogitatioibꝫ q̄ ſūt ſiñ itel
lectu ⁊ coripiet a ſupueñen
te iniq̄tate. Benign⁹ eſt eiꝫ
ſpus ſapie. ⁊ non liberabit
maledictū alabijs ſuis q̄m
renū eius teſtis ē ds. ⁊ cor-
dis illius ſcrutator eſt uer⁹
⁊ lingue eius auditor

Spūs dñi repleuit or
bē ꝫ trar ⁊ hoc qd cō
tinꝫ oia ſciaꝫ hꝫ uocis. Pro
pt̄ hoc q̄ loq̄t iniqua ñ po
tes latere nec p̄teriet illum
corripiēs iuditiū. In cogita
tionibus ei ipij erit interro
gatio. Sermonū āt illi⁹ au
ditio ad deū ueiet. ⁊ ad cor
rectiōeꝫ iniq̄tatū illius. q̄m
auris zeli audit oia ⁊ tumꝉ
tus murmarationū non ab
ſcondeꝉ

Cuſtodite ergo uos a
murmuratiōe que ni
hil prodeſt: et detractione.
Parcite lingue q̄m ſermo
obſcurus in uacuum nō ibit.
Os ātq̄d mētiꝉ occidit aiaꝫ

Nolite zelare mortē i erro
reꝫ uite ur̄e. Neqꝫ acq̄ratis
pditiōeꝫ in. opibꝫ manuuꝫ
uīar. q̄m ds nō fec̄ morteꝫ
nec letaꝉ i pditōe uiuoꝝ

Creauit ei ds ut eſſēt
oia. et ſanabiles fecit
natiōes orbis trar. Nō eiꝫ
eſt in illis medicamētū exter
minij nec iferoꝝ regnū i t
ra. iuſtitia ei ppetua eſt et i
mortalis. Iniuſtitia autem
mortis acquiſitio

Impij āt maib⁹ ⁊ uer
bis accerſierꝉ illā et
extimātes illā aicā defluxe-
rūt. ⁊ ſponſiōes poſuerꝉ ad
illā. q̄m morte digni ſūt. q̄
ſūt ex pte illi⁹. Dixerꝉ enꝫ
ipij ap̄ ſe nō recte cogitāteſ
Exiguū ⁊ cū tedio ē tp̄s ui
te nr̄e ⁊ ñ eſt īfrigeriū i fine
hoīs

Omīs ſapia a
domino deo eſt. ⁊ cū
illo fuit ſemper. ⁊ eſt ante
euum. Arenam maris. et
pluuie guttas. et dies ſeculi

quis dinumerauit. Altitu-
dinē celi: ⁊ latitudinē terre.
⁊ profūdū abyſſi q̇s dimē
ſus ē. Sapiā dei p̄cedentē
oīa q̇s inueſtiguauit. Prior
oīū creata ē ſapiā: ⁊ itelle-
ctus prudētie ab euo.
FOns ſapie v̇bū dei i
excelſis: ⁊ igreſſus il
lius mādata etna. Radix ſa
piētie cui reuellata ē ⁊ aſtu
cias illiꝰ q̇s agnouit. Diſci
plina ſapie cui reuellata eſt
⁊ manifeſtata ⁊ multiplica
tionē igreſſus illiꝰ q̇s intel
lexit. Unus ē oīpotēs crea
tor oīū altiſſimus: rex po
tēs ⁊ metuēdꝰ nimis ſedēs
ſup thronū illiꝰ ⁊ dn̄ans dꝫ
IPſe creauit illā i
ſp̄u ſcō ⁊ uidit ⁊ dinu
merauit ⁊ mēſus ē ⁊ effudit
illā ſup oīa opera ſua ⁊ ſup
oēm carnē. Et ſm̄ donū
ſuū p̄bet illā diligētibus ſe
Timor dn̄i gl̄a ⁊ gl̄atio: ⁊
letitia ⁊ corona exultatiōis
TImor dn̄i dele [ij]

ctabit cor: ⁊ dabit letitiā ⁊
gaudiū ⁊ lōgitudie, dierū
Timēti dn̄ꝫ bn̄ erit i extris
⁊ i die defūctiōis ſue bn̄di-
cet Delectio dei honorabil'
ſapia. Quibꝫ aūt appuerit
in uiſu diligūt eā i uiſiōe et
i agnitiōe magnaliū ſuoꝝ.
INitium ſapie
timor domini et cū
fidelibus in uulua concrea-
tus eſt ⁊ electis femis gra-
ditur. ⁊ cū iuſtis ⁊ fidelibꝫ
agnoſcit'. Timor dn̄i ſciētie
religioſitas. Religioſitas cu
ſtodiet ⁊ iuſtificabit cor io-
cunditatem atqꝫ gaudium
dabit.
TImēti dn̄ꝫ bn̄ erit ⁊ i
diebꝫ cōſumatiōis illius be
nedicet'. Plenitudo ſapiētie
timere deū: ⁊ plenitudo a
fructibus illius eſt. Omnē
domū illius iplebit a gn̄ati
oībꝰ ⁊ receptacl'a a theſauriſ
illiꝰ. Corōa ſapie timoꝛ dn̄i
replēs pacē ⁊ ſalutis fructū
⁊ uidit ⁊ dinumerauit eā.

Sabbõ p̃rio kl'is ſeptẽbꝛiſ
Ad 𝔐 ã. Cũ audiſſꝫ Job
nũtiorũ v̾ba ſuſtinuit patiẽ
ter et ait: ſi bona ſuſcepim⁹
de manu dñi mala ãt q̃re ñ
ſuſtineam⁹: in his oibꝫ non
peccauit iob labijs ſuis neꝫ
ſtultũ aliq̇d ɔ̃ dñ locut⁹ eſt.
Dñica p̃ria m̃ſis ſeptẽbꝛis
poit̃ liber iob: ꝛ legit̃ p unã
ebdã. ¶ Incipit tabl'a noua
hyſtoriaꝝ p dñꝫ papã bõi-
faciũ ix. In anno illo ĩ quo
kl'e ſeptẽbꝛis ĩ dñica veñit
hyſtorie dñi m̃ſis ſic oꝛdiat̃
Dñica p̃ria ip̃i⁹ menſis po
nit̃ liber iob. Dñica ſcḋa ꝛ
dñica iij celebꝛat̃ off̃ ĩ nat.
bt̃e marie v̾gis cũ ɔme. do
minice dicẽdo ã. d̾ hyſtoria
iob q̃ cõpetit. Dñica q̃rta
poit̃ liber thobie. Feꝛ ii j.
p̃ria poit̃ liber Judith. Et
ſabbõ ſequẽti poit̃ liber he
ſter. ¶ In ãno illo ĩ quo kl'e
ſeptẽbꝛis fuerint ĩ die lune.
Dñica i iob. Dñica ij tho
bie. Dñica iij. fit off, exal-

tationis ſcẽ crucis cũ ɔmeõ.
dñice dicendo ã d̾ hyſtoria
thobie q̃ cõpetit. Ultio v̾o
loco fit ɔme. d̾ oct̃ nat. bt̃e
ma. v̾g. Dñica iiij. Judith.
Et feſtũ ſcĩ mathei trãſfert̃
ĩ die lune. Feria q̃nta p̃ria
ſequẽti heſter. ¶ In ãno illo
ĩ quo kl'e ſeptẽbꝛis fuerint
die martis. Dñica p̃ria iob
dñica ſc̃a thobie. Dñica iij.
fit offꝫ bt̃e ma. v̾. Et d̾ eiuſ
oct̃ cũ ɔme. dñice: dicẽdo ã
d̾ hyſtoria thobie q̃ cõpetit
Dñica q̃rta iudith. Do. v.
poſt poit̃ heſter ¶ In anno
illo ĩ quo kl'e ſeptẽbꝛis fue
rit die mercurij dñica j. iob
Do. ij. thobie. Do. iij. fit
offꝫ d̾ oc. bt̃e m. v̾. cũ ɔme.
dñice dicẽdo ã. de thobia q̃
cõpetit. Dñica q̃rta iudith
dñica v. poit̃ liber heſter.
In ãno illo ĩ quo kl'e ſept.
fuerit die iouis: dñica i. iob
dñica ſc̃a fit offꝫ bt̃e ma. v̾.
cũ ɔmeõ: dñice dicẽdo ã de
hyſtoria iob q̃ ɔpetit: dñica

tcia thobi: dnica iiij ponit
liber iudith i feria iiij. pria
ponit liber hester. In anno
illo i quo kl'e ſepteb. fuerit
die veneris. dnica pria iob
dnica ſcda fit offm de oct nat
bte marie v. cu cme. dnica di
cendo a. de hyſtoria iob q̄ cō
petit. dnica tcia thobie. do.
qrta iudith. fer v. prima
ſequeti heſter. In ano illo
i quo kl'e ſeptebris venerit
die ſabbi. dnica i. iob. dnica
ſcda fit offm de oct nat be. m.
v. cu cme. dnice dicedo a de
hyſtoria iob q̄ cpetit. dnica
iij. thobie. dnica iiij. iudith.
fer. vj. pria ſequete ponit
liber heſter. Ita ſeruatur.
Incipit liber iob. Lec. pria.

Vir erat i tra noie iob
Et erat uir ille ſiplex
ꝛ rect⁹ ac timēſ dn̄: ꝛ recedēſ
a malo. Natiq3 ſūt ei ſeptē
filij ꝛ tres filie. Et fuit po-
ſſeſſio ei⁹ vij. milia ouiu3: ꝛ
tria milia camelloꝝ: q̄ngēti
ta quoq3 iuga bouu ꝛ q̄ngē
te aſie: ac failia mlta nimis
℟ Si bōa ſuſcepim⁹ de ma
nu dn̄i: mala āt q̄re nō ſuſti
neam⁹. Dn̄s dedit. dn̄s abſtu
lit: ſic dn̄o placuit: ita fcm̄ ē:
ſit nom̄ dn̄i bn̄dictū ℣ Nu
d⁹ egreſſus ſū de utero matris
mee: nudꝰ reūtar illuc. Dn̄s
Erat3 uir ille ma L. ij.
gn⁹ īt ōs oriētales. Et
ibāt filij ei⁹: ꝛ faciebāt cui-
uia p domos: un⁹ q̄ſq3 i die
ſui natal. Et mittētes uoca
bāt tres ſorores ſuas: ut co
mederēt ꝛ biberēt cū eis ℟
Anteq3 cōmedā ſuſpiro: et
tāq3 iudātis aq̄: ſic rugitus
m̄s: q̄a tīor que tīebā euēit
m̄: ꝛ qd uerebar accidit: nō
ne diſſimulaui: nonne ſilui:
nōne q̄eui. Et uēit ſup me ī
dignatio ℣ Ecce nō ē auxi
liū m̄ i me: ꝛ neceſſarij quo
q3 mi receſſert a me. Et L. iij
Cūq3 i orbē trāſiſſet di-
es cōuiuij mittebat ad
eos iob ꝛ ſcificabat illos Cō
ſurgenſq3 diluculo offerebat

holocauſta p ſinglos. Dicebat eñ: ne forte peccauerint filij mei ⁊ bñdixerint do in cordib⁹ ſuis: ſic faciebat iob cũctis dieb⁹ ¶ Quare dtraxiſtis ſmoibȝ ỽitatis ad increpãdũ ỽba conponitis: et ſubuertere nitimi aicũ urȝ. Uerũtñ q̄ cogitaſtiſ explete ¶ Qd iuſtũ ẽ iudicate ⁊ ñ iuṽietis i ligua mea ĩiq̄tatẽ Uerũtamen.

Q Uadã ãt die cũ ueiſſẽt filij di ut aſſiſterẽt corã dño: affuit it̃ eos ẽt ſathã Cui dixit do⁹. Unde ueis? Qui reſpõdẽs ait. Circuiui trã: ⁊ pãbulaui eã. Dixitq̃ȝ do⁹ ad eum. Nũq̄d ↄſidaſti ſuũ meũ iob: q̄ nõ ſit ei ſimil̃ i t̃ra: hõ ſiplex ⁊ rectus ac timẽs dũ: ⁊ recedẽs a malo ¶ Induta ẽ caro mea putredie ⁊ ſordibus pulueris: cutis mea aruit: ⁊ ↄtracta ẽ Meñto mei dñe q̄a uẽt⁹ ẽ uita mea ¶ Dies mei uelotius traſieft q̄ȝ a texẽte tela ſuccidit: ⁊ cõſũpti ſũt abſq̄ȝ ulla ſpe. Memẽto

Q Ui rñdens ſathã ait. Nũq̄d fruſtra iob timet deu? Nõne tu uallaſti eũ ac domũ ei⁹: vniuerſãq̄ȝ ſubſtãtiã ei⁹ p circuitũ. Opibȝ manuũ eius bñdixiſti: ⁊ poſſeſſio ei⁹ creuit i t̃ra. Sȝ extẽde paululũ manũ tuã ⁊ tãge cũcta q̄ poſſidet niſi i faciẽ tuã bñdixerit tibi. Paucitas diez̃ meoz̃ finief breui: dimitte me domie ut plãgã paululũ dolorẽ meũ Añq̄ȝ uadã ad t̃rã tenebroſaȝ ⁊ optã mortis caligie Man⁹ tue dñe fecef̃t me: et plaſmauerũt me totũ i circuitu: ⁊ ſic repẽte precipitaſ me. Añq̄ȝ

D Ix̃ ergo do⁹ ad ſathã Ecce vniũſa q̄ hẽt in manũ tua ſt̃: tãtũ i eũ ne extẽdaſ manũ tuã. Egreſſuſȝ ẽ ſathã a facie dñi. Cũ aũt q̄dã die filij ⁊ filie ei⁹ cõmedẽrẽt ⁊ biberẽt uinũ i domo

ſris ſui primogeniti nūti⁹ ve
nit ad iob q̇ diceret. Boueſ
arabāt ⁊ aſine paſcebāt iux̄
eos et irruerūt ſabey: tulrūtq̨
oia: necnō et pueros pcuſſe
rūt gladio: ⁊ euaſi ego ſoluſ
ut nūtiarem tibi ¶ Ne ab-
ſcōdas me dn̄e a facie tua:
manū tuā lōge fac a me Et
fortitudo tua nō me terreat.
¶ Corripe me i mīa tua ⁊
nō i furore tuo ne forte ad
nihilū redigas me. Et for.
¶ Quis m̄ hoc tribuat ut i
iferno ꝓtegas me et abſcō
das me donec ptrāſeat fu-
ror tu⁹ dn̄e: q̇ ſolus es de⁹.
Et conſtituas tp̄s i quo re
corderis mei ¶ Nūq̇d ſicut
dies hoīs: dies tui: ut q̄ras
iiq̇tatem meā: cū ſit nemo q̇
de manu tua poſſit eruere.
Et cōſti ¶ Verſa ē i luctū
cythara mea: et organū mū
i uocē flētiū. Parce m̄ dn̄e
nihil ei ſūt dies mei. ¶ Cu
tis mea denigrata ē ſr̄ me:
et oſſa mea aruerūt. Parce.

¶ Vtinā appēderent pccā
mea q̇bq̨ irā merui. Et ca-
lamitas quā patior i ſtate-
ra.. ¶ Quaſi arena maris
hec grauior appet: vn̄ et v̄
ba mea dolore ſūt plēa. Et
calami
In oib⁹ his nō peccauit iob
labijs ſuis: neq̨ ſtultū aliq̇d
ꝯ dm̄ locut⁹ eſt ¶ Do⁹ dn̄s dedit
dn̄s abſtulit: ſic dn̄o placuit
ita factū ē: ſit nom̄ dn̄i be-
nedictū ¶ Quātas habeo
iiq̇tates ⁊ pccā dn̄e m̄: cur
faciem tuam abſcōdis et ar
bitraris me iimicū tuū:
Quare detraxiſtis ſmoni-
bq̨ v̄itatis: ad icrepandū v̄
ba cōponitis: et ſubuertere
nitimi aīcū urm̄: q̇ cogitatis
explere.

Cumq̨ ad huc ille lo
q̄ret: veit alt̄ et dixit
Ignis dei cecidit de celo: et
cūctas oues pueroſq̨ con-
ſūpſit: ⁊ effugi ego ſolus ut
nūtiarēt tibi. Sed et illo ad
huc loquēte veit alius ⁊ dix̄

Caldei fecerūt tres turmas
⁊ inuaſerūt camellos ⁊ tulerūt
eos: nec nō ⁊ pueros pcuſſe
rūt gladio et effugi ego ſo-
lus ut nūtiarē tibi

Adhuc loq̄bat̄ ille: et
ecce ali⁹ itrauit ⁊ dix̄
Filijs tuis ⁊ filiabꝫ veſcētī-
b⁹ et bibētibꝫ uinū i domo
frīs ſui primogeniti: repente
uentus uehemēs irruit a re
gione deſti: et ꝯcuſſit q̄tuor
ā̄gulos dom⁹: q̄ corruēs op
preſſit liberos tuos et mor
tui ſunt: et effugi ego ſolus
ut nūtiarem tibi

Tunc ſurexit iob et ſci
dit ueſtimēta ſua ⁊ tō
ſo capite corruēs i t̄rā ado-
rauit ⁊ dix̄. Do⁹ dedit: dn̄s
abſtulit: ſicut dn̄o placuit:
ita factū ē: ſit nomē domini
benedictū. In oibꝫ his non
peccauit iob labijs ſuis: nec
ſtultū q̄d ꝯ dn̄z locut⁹ ē

Factū ē āt cū q̄dā die
ueniſſent filij dei. ⁊ ſta
rent corā dn̄o: ueniſſꝫ quo
q̄ſ ſathan inter eos ⁊ ſtaret
i cōſpectu ei⁹: ut diceret do
min⁹ ad ſathan. vn̄ uenis?
Qui r̄ndens ait. Circuiui
t̄rā ⁊ pambulaui eā

Dixit dn̄s ad ſathan:
nūq̄d conſideraſti ſ-
uū meū iob: q̄ n̄ ſit ei ſimil̄
in t̄ra: vir ſimplex et rectus
ac timens deum. ⁊ recedens
a malo: ⁊ adhuc retinēs ino
centiā. Tu āt cōmouiſti me
aduerſū eū: ut affligerē illū
fruſtra.

Cui r̄ndens ſathā ait.
Pellē p pelle ⁊ cūcta
q̄ hēt hō dabit pro aīa ſua.
Alioq̄n mitte manū tuam ⁊
tange os ei⁹ ⁊ carnē: ⁊ tunc
uidebis q̄ i faciem bn̄dicat
tibi. Dix̄ ergo dn̄s ad ſathā
Ecce i manu tua ē. Uerūtn̄
aīaꝫ illi⁹ ſua.

Ne reminiſcaris nobis dn̄e
delicta nr̄a: ul̄ pentū meoꝝ
neq̄ uīdictā ſumas d̄ pccīs
meis.

Thobias ex tribu et
ciuitate neptalim q̄ ē
i ſupiorib⁹ galilee ſup̄ naſō
poſt uiā q̄ ducit ad occiden
tē: in ſiniſtro hn̄s ciuitatē
ſephet: cū capt⁹ eſſ; i diebꝫ
ſalmanaſar regis aſſyriorū
i captiuitate tam̄ poſit⁹ uiā
v̉itatis nō deſuit: ita ut oīa
q̄ hr̄e poterat quottidie cum
captiuis fribꝫ q̄ erāt ex ge-
nere ipi⁹ ipartiret. ¶ Peto
dn̄e ut d̉ uiculo improperij
hui⁹ abſoluas me: aut certe
de ſup t̉rā eripias me. Ne
reminiſcaris domie delicta
mea uel pentum meoꝝ: nec
uidictā ſumas d̉ pccīs meis.
q̇a eruis ſuſtinētes te dn̄e
Oīa ei iudicia tua iuſta ſūt
et oēs uie tue mia ꝛ v̉itas.
ꝛ nūc domine memto mei.
Ne remi.

Umqꝫ eēt iunior oībꝫ
d̉ tribu neptaliꝫ nihil
tam̄ puerile geſſit in opere
Deiqꝫ cū irent oēs ad uitu
los aureos quos hyeroboā

fecerat rex iſrl̄: hic ſolus fu
giebat cōſortia hominū: et
pgebat ierl̄ꝫ ad tēplū dn̄i:
ꝛ ibi adorabat dn̄ꝫ dū iſrl̄.
Oia primitiua ſua: et dcīas
ſuas offerēs: ita ut i t̉cio ā-
no pſelitis: ꝛ aduenis mini
ſtraret oēꝫ decimationē
Oi tp̄e bn̄dic dū: ꝛ pete ab
eo ut uias tuas dirigat. Et
oi tp̄e cōſilia tua i ipo per
maneāt. ¶ Jnq̇re ut facias
q̄ placita ſūt illi i v̉itate ꝛ i
tota v̉tute tua. Et oi

Ec ꝛ his ſimilia ſ̉m
leges dei celi pueru-
lus obſ̉uabat. Cū v̉o fact⁹
eēt uir: accep̄ uxorē annaꝫ
ex tribu ſua: genuitqꝫ ex ea
filiū nomen ſuū iponens ei
quē ab ifantia tiere deū do
cuit: ꝛ abſtiner̄ ab oi pccō
Memor eſto fili qm̄ paupē
uitā gerim⁹. Hēbis multa
bona ſi timueris deū ¶ In
mente hēto eum et caue ne
pretermittas precepta ei⁹.
Habebis.

TObi cū ꝑ captiuitatē
ueniſſʒ cū uxoꝛe ⁊ filio
i ciuitateʒ niniue et oī tribu
ſua et oēs ederēt ð cibis gē
tiliū: iſte cuſtodiuit aīaʒ ſuā
et nūq̄ꝫ cōtaīat ē i eſcis eo
rū ¶ Sufficiebat nobis pau
ptas nr̄a ut diuitie cōputa-
rent. Nunq̄ꝫ fuiſſʒ pecunia
iſta ꝓ q̄ miſiſti filiū nr̄ʒ. ba
culū ſenectutis nr̄e ¶ Heu
fili mi ut q̄d te miſ īm ꝑegri
nari lumen oculoꝝ nr̄oꝝ.
Nunq̄ꝫ.

ET q̄n meōꝛ fuit do-
mini in toto cord ſuo: ddit
illi dn̄s grāʒ i cōſpectu ſal-
manaſar regis: et dedit illi
ptātē quocūq̄ꝫ uelet ire hn̄s
libertatem quecunq̄ꝫ facere
uoluiſſʒ. Pergebat ergo ꝑ
oēs q̄ erant i captiuitate: et
monita ſalutis dabat eis
Bn̄dicite deū celi corā oībʒ
uiuētibus ꝯfitei ei. Qꝛ fecit
nobiſcū miaʒ ſuā ¶ Ipʒ be
nedicite ⁊ cātate illi et ēnar
rate oīa mirabilia ei⁹. Qꝛ.

CUmq̄ꝫ ueniſſʒ in
rages ciuitatē medo
rū: ⁊ ex his a q̄bʒ honorat⁹
fuerat a rege huiſſʒ decē ta
lēta argēti: ⁊ cū mlta turba
gn̄is ſui gabellū egēteʒ vi-
deret: q̄ erat ex tribu eius:
ſub cyrographo dedit illi
memoratū pōdus argēti
Tps ē ut reuertar ad euʒ q̄
miſit me: vos āt benedicite
deū. Et ēnarrate oīa mira-
bilia ei⁹ ℟ Cōfitemī ei corā
oīb⁹ uiuētibʒ q̄a fecͤ nobiſcū
miaʒ ſuā. Et ēnar.

Tribulatiōes ciuitatū
Duo ſeraphyn
Oī tpe benedic deū: ⁊ pe-
te ab eo ut uias tuas diri-
gat ¶ Memoꝛ eſto fili q̄m
paupeʒ uitā gerim⁹: hebis
mlta bona ſi timueris deū.
¶ Peto dn̄e ut de uinculo
īpꝓij hui⁹ abſoluas me: aut
certe de ſup t̄raʒ eruas me:
ne reminiſcaris delicta meā
uel parentū meoꝛum: neq̄ꝫ

uidictā ſumas d pccis meis
q̄a eruis ſuſtinētes te

POſt m̄ltuȝ ṽo tpi̅s mortuo ſalmanaſar rege cū regnaret ſenacherib filius ei⁹ p eo: ⁊ filios iſrael exoſos hr̄et i cōſpectu ſuo: thobias quottidie pgebat p oēȝ cognationeȝ ſuā: ⁊ cōſolabat eos. Diuidebatq̄ȝ vnicuiq̄ȝ put poterat de facultatibus ſuis.

ESurietes alebat: nudoſq̄ȝ ueſtimēta pbebat: ⁊ mortuis atq̄ȝ occiſis ſepulturā ſolicit⁹ exhibebat Deiq̄ȝ cū reuerſus eēt rex ſenacherib fugiēs a iuda: plagaȝ quā circa eū de⁹ fecerat pp blaſfemiā ſuaȝ ⁊ iratus m̄ltos occideret ex filijs iſrl̄ thobias ſepelliebat corpora eorum.

ET ubi nūtiatū ē regi iuſſit eū occidi ⁊ tolli oēȝ ſubſtātiā ei⁹. Thobias ṽo cū filio ſuo ⁊ uxore ſua: fugiēs nud⁹ latuit q̄a multi diligebāt eū. Poſt dies ṽo xl. q̄nq̄ȝ occiderūt regē filij ipi⁹: ⁊ reūſus ē thobias ad domū ſuā: oīſq̄ȝ facultas ei⁹ reſtituta ē ei.

OAdonay dn̄e ds magn⁹ ⁊ mirabil' q̄ d-diſti ſalutē in manu femine exaudi pces ſuoꝝ tuoꝝ

ALphaſat itaq̄ȝ rex medoꝝ ſubiugauerat multas gētes ipio ſuo. ⁊ ipe hedificauerat ciuitatē potetiſſimā: quā appellauit egbathanis: ex lapedib⁹ q̄dratis ⁊ ſectis fec̄ muros ei⁹ in altitudie cubitoꝝ lxx. ⁊ i latitudie cubitoꝝ xxx. ¶ Adonay dn̄e ds magne et mirabil': q̄ dediſti ſalutē i manu feie. Exaudi pces ſuoꝝ tuorū ¶ Bn̄dict⁹ es dn̄e q̄ nō dereliq̄s pſumētes d te ⁊ d ſua ṽtute gl̄antes humiliaſ Exaudi.

TUrres ṽo ei⁹ poſuit i altitudie cubitoꝝ cētū

per q̄drū ꝟo eoꝝ lat⁹ utrū
ꝙ uicenoꝝ pedū ſpatio tēdē
bat̄. Poſuitq3 portas ei⁹ in
latitudie turriū. Et gl'abat̄
q̄ potēs i potētia exercitus
ſui: ꝛ i gl'a q̄drigaꝝ ſuaꝝ
Tribulatioēs ciuitatū audi
uim⁹ q̄s paſſi ſt̄ ꝛ ↄfecim⁹:
tior ꝛ ebetudo m̄tis cecidit
ſr̄ nos ꝛ ſr̄ liberos n̄ros: ipi
mōtes nolūt recipe fugam
n̄raꝫ. Dn̄e miſere Pecca
uim⁹ cum prib3 n̄ris iiuſte
egim⁹ iiq̄tatē fecim⁹. Dn̄e.
Anno igr̄ duodcio
regni ſui nabuchodo
noſor rex aſſirioꝝ q̄ regna
bat i niniue ciuitate magnā
pugnauit ↄ̄ arphaſat: et ob
tinuit eū in campo magno
qui appellabat̄ rogau circa
heufratē: ꝛ tygri: ꝛ hyadas
i cāpo erioth regis elychoꝝ
¶ Bn̄dix̄ te ꝺo⁹ i ꝟtute ſua
q̄ p te ad nihilū redegit ini
micos n̄ros. Ut nō deficiat
laus tua ꝺ ore hoiu3 ¶ Bn̄
dict⁹ ꝺo⁹ q̄ creauit celū ꝛ t̄rā
q̄a hodie nom̄ ſuū ita ma-
gnificauit. Ut nō
Tunc exaltatū ē ignū
nabuchodonoſor et
cor ei⁹ eleuatum ē. Et miſit
ad oēs qui hitabāt i cilicia et
damaſcho ꝛ libāo ꝛ ad gē-
tes q̄ ſt̄ i carmello ꝛ cedar.
ꝛ ihitātes galileā i cāpo ma
gno eſdrelon: ꝛ ad oēs qui
erāt i ſamaria ꝛ trāſflumen
iordanē uſq3 ier'l3: ꝛ ad oē3
t̄rā ieſſe: quouſq3 pueiat̄ ad
mōtes ethyopie ¶ Nos ali
u3 ꝺū neſcim⁹ p̄t dn̄3 i quo
ſpam⁹. Qui nō deſpic̄ nos:
nec amouit ſalutē ſuā a ge-
nere n̄ro ¶ Indulgētiā ipi⁹
fuſis lachris poſtulem⁹ ꝛ hu
miliem⁹ illi aīas n̄ras. Qui
Ad hos oēs miſit
nuntios nabuchodo-
noſor rex aſſyriorum q̄ oēs
uno aio ↄ̄dixer̄t: ꝛ remiſſer̄t
eos uacuos: ac ſine honore
abier̄t. Tūc idignat⁹ ē na-
bugodonoſor rex: et iura-
uit p regnū ꝛ thronū ſuum

q̄ defēderet ſe ꝺ oībus his regioībꝫ ¶ Dn̄ator dn̄e ce loꝝ ⁊ tre: creator aq̄ꝝ. rex vniuerſe creatē tue. Exaudi or̄oes ſuoꝝ tuoꝝ ¶ Tu dn̄e cui humiliū ſēp ⁊ mā̄ſuetoꝝ dp̄catio placuit. Exau

Anno ſcdo decio nabuchodonoſor regis xx ⁊ ſa die primi mēſis fcꝫ eſt v̄bū nabuchodonoſor ꝛ̄gis aſſyrioꝛū ut defenderet ſe. Uocauitq̄ꝫ ad ſe oēs maiores natu: oēſq̄ꝫ duces bellatores ſuos: et huit cū eis miniſteriū conſilij ſui. Dixitq̄ꝫ cogitationē ſuā i eo eſſe ut oēꝫ trā ſuo ſubiugaret ipio ¶ Dn̄e ds q̄ cōtis bella ab initio eleua brachiū tuū ſup gētes que cogitāt ſuis tuis mala. Et dxtra tua glificeꝛ̄ i nobis ¶ Allide v̄tutē eoꝝ i v̄tute tua cadat robur eoꝝ i iracūdia tua. Et. Cōforta me ¶ Duo ſeraphya. Memto dn̄e ⁊ oñd te nobiſ i tp̄e tribulatiōis ¶ Dn̄e rex op̄s i ditiōe tua cuncta ſt poſita: et n̄ ē q̄ poſſit tue reſiſtere uolūtati ¶ Dn̄e ds rex op̄s libera nos pp nom̄ tuū et da nobis locū pn̄ie.

Quod oēꝫ dū placuiſſꝫ oīb⁹ uocauit nabuchodonoſor rex holofernē p̄ricipem militie ſue ⁊ dix̄ ei. Egredere adūſus oē regnū occidētis: ⁊ ꝯ eos p̄pipue q̄ ꝯtēpſerūt ipiū meū. Nō parcat oclus tu⁹ ulli regno: oēꝫq̄ꝫ urbem munitā ſubiugabis m̄.

Tūc holofernes uocauit duces ⁊ magiſtrat⁹ v̄tutis aſſyrioꝝ: ⁊ dinumerauit uiros i expeditiōe ſua ſic p̄ceperat ei rex cētū uiginti milia peditū pugnatorū: et eq̄tes ſagittarios. xij. milia Oēꝫq̄ꝫ expeditionē ſuā fecit p̄ire i m̄ltitudie inumerabiliū camelloꝝ: cū his q̄ exercitib⁹ ſufficerēt copioſe

Boū quoq̄ꝫ armta

gregeſq3 ouiū: quoꝝ nō erat numer⁹: Frumtūq3 ex oī ſy ria ī trāſitu ſuo pari ꝯſtituit Auꝝ vō et argētū d domo regis aſſūpſit mltū nimis: Et pfect⁹ ē ipē ⁊ oīs exerci t⁹ cū q̄drigis et eq̄tib3 ⁊ ſa gittariis: q̄ coopuerūt faciez ēre ſic locuſte. Si mēſis ſep tēbris hūerit v. dñicas. hy ſtoria heſter poīt ī v. dñica Si nō poīt ī iiij. tpīibus: et ſupplentur R̸ia d hyſtoria iudith. Quattuor vō tpīa nihil habent de pprio niſi miſſā: Incip liber heſter. L. j

IN diebꝫ aſſueri. q̄ re gnauit ab idia uſq3 e thyopiā ſr̄ cētū xx. vij. pui cias: qñ ſedit in ſolio regni ſui. Suſa ciuitas regni eius exordiū fuit. Tercio igr̄ an no ipīj ſui fec̄ grāde cōuiuiū cūctis pricipibꝰ ⁊ pueriſ ſuiſ fortiſſiſ plaꝝ ⁊ mdoꝝ iclitis ⁊ pfectis puītiaꝝ corā ſe: ut oñ́dret diuitias gl̄e rgni ſui ac magnitudinē atꝫ iactātiā

potētie tue mlto tpīe: cētū vꝫ ⁊ octogīta dieb⁹ R̸ Do mie rex oīps ī ditiōe tua cu cta ſt poſita ⁊ nō ē q̄ poſſit reſiſter̄ uolūtati tue. Libera noſ pp nom̄ tuū V̸ Exaudi orōez nr̄az ⁊ cōuerte luctuꝫ nr̄z ī gaudiū. Libera L. ij.

CUmq3 iplerent dies cōuiuij inuitauit oēꝫ pplꝫ q̄ iuētus ē ſuſis a ma rio uſꝫ ad minimū: ⁊ ſeptē diebus iuſſit cōuiuiū prepa rari in veſtibulo orti et ne moris: quod regio cultu et manu conſitum erat. R̸. Conforta me rex ſanctorū principatum tenens. Et da ſermonem rectum et bene ſonantem in os meum V̸ Domine rex vniuerſe po teſtatis conuerte conſilium eorum ſuper eos. Et da.

ET pen / Lectio iij.

Pendebant ex omni par te tentoria aeri coloris: et carpaſini et iacinctini ſu ſtētata funibꝫ biſſinis atq3

purpureis: qui eburneis cir
culis inſerti erant: ⁊ in colū
nis marmoreis fulciebantˀ.
Lectuli quoqꝫ aurei et argē
tei ſr̄ pauimētū ſmaragdio ⁊
uario ſtratū lapiđ diſpoſiti
erant: quos mira uarietate
picta dcorabat ¶ Spē i ali
uꝫ nūq̄ꝫ hūi p̄t i te ds iſrl̄.
Qui iraſceris ⁊ ppiti⁹ eris
⁊ oia pccā hoīuꝫ i tbulatōe
dimittis Dn̄e ds creator
celi ⁊ t̄re reſpice ad hūilita-
tem nr̄aꝫ. Qui

Bibebāt āt qui iuitati
erant aureis poculis
⁊ alijs atꝫ alijs uaſis cibi in
ferebātˀ. Uinū quoqꝫ ut ma
gnificētia r̄gia dignū erat ⁊
abūdans ⁊ p̄cipuū ponebatˀ
¶ Mem̄to mei ds i bono:
Et ne deleas miſatōes meaſ
q̄s feci i domo dei mei ⁊ in
cerimonijs ei⁹ ¶ Recordarˀ
mei dn̄e ds m̄s. Et ne

Nec erat q̄ nolētes co
geret ad bibendū: ſꝫ
ſic rex ſtatuerat: p̄ponēs m̄
ſis ſinglos đ p̄ricipibꝫ ſuis
ut ſumeret unuſq̄ſqꝫ quod
uelet. Uaſti quoqꝫ regia fec
cōuiuiū feīarū ī palatio ubi
rex aſſueuerus manere cō-
ſueuerat

Itaqꝫ die vij. cuꝫ rex
eēt illarior: ⁊ p⁹ nimiā po-
tationē icaluiſſꝫ mero. Pre
cepit naaman ⁊ baꝫatha et
arbona ⁊ bagath et abaga
tha ⁊ ꝫarath ⁊ carchas vij.
eunucis q̄ ī ↄſpectu ei⁹ mi-
niſtrabāt: ut itroduceret re
ginā vaſti corā rege: poſito
ſr̄ caput ei⁹ dyademate: ut
oñderet cūctis poplis pul-
chritudinē eius

Erat ei pulchra ualđ
Que renuit: et regis
ipiū qđ p eunucos mādaue
rat ueire cōtēpſit. Uñ irat⁹
rex ⁊ nimio furore ſuccēſus
itrogauit ſapiētes q̄ ex mo
re regio ſēp ei aderāt: ⁊ eoꝝ
cōſilio cūcta faciebat: ſciēriū
leges ac iura maioꝝ
Erant autem primi et

pꝛimi charſena ꝛ ſethar et
admatha ꝛ tharſis ꝛ mareſ
ꝛ marſena ꝛ manucha. vij.
duces pſaꝝ atq; medoꝛũ: q̃
uidebãt faciẽ regis: ꝛ pꝛimi
p⁹ eũ reſideꝛ̃ ſoliti erãt. Cui
ſñie uaſti regia ſubiecerat:
q̃ aſſueri regis ipiũ qđ per
eunuchos mandauerat face
re uoluiſſet. Lectio iij.

R Eſpõditq; manucha
audiẽte rege: atq; pꝛi-
cipibꝫ. Nõ ſolum regẽ leſit
regia uaſti: ſꝫ oẽs pꝛincipeſ
ꝛ pplos q̃ ſũt i cũctis pui-
tijs regis aſſueri. Egredieꝛ̃
eñi ſmo regie ad oẽs mulie-
res ut cõtẽnant uiros ſuos
ꝛ dicãt. Rex aſſuerus iuſſit
ut regia uaſti itraret ad eũ:
et illa noluit. Atq; hoc exẽ
plo oẽs pꝛicipũ cõiuges p-
ſaꝝ atq; medoꝝ paruipẽdẽt
iperia maritoꝝ. Sabbato
pꝛio kl's octobꝛ. ad M. ã.
Adaperiat dñs coꝛ nr̃ꝫ i le
ge ſua ꝛ i pceptis ſuis: ꝛ fa
ciat pacẽ do⁹ds nr̃. Dñica

pꝛia mẽſis octobꝛ. ad ma. i.
Venite exultem⁹ dño iubilem⁹
deo ſalutari nr̃o. ps Venite.
Regře ẽ i ps. cũ rel. iuita.
dñicalib⁹: q̃ hic ponũꝛ̃ p oi-
dinẽ uſq; ad aduẽtũ. Et ſi oꝫ
ultimũ repetiꝛ̃ hy⁹. Pꝛio di
ex. Hac nocte ponũꝛ̃ libꝛi
machabeoꝝ q̃ legũꝛ̃ p qua
tuoꝛ ebdis. Incip̃ liber .i.

E T fcũ ẽ poſtq; L.i.
pcuſſit alexãder phi-
lippi macedo rex: q̃ pꝛimuſ
regnauit in grecia: egreſſus
d t̃ra cethyꝫ dariũ regẽ per
ſaꝝ et medoꝝ pcuſſit: cõſti-
tuitq; p̃lia m̃lta ꝛ oiuꝫ obti
nuit munitioẽs: ꝛ itfecĩ iges
t̃re R. Adapiat do⁹ coꝛ ur̃ꝫ
i lege ſua ꝛ i p̃ceptis ſuis: ꝛ
faciat pacẽ i diebꝫ ur̃is. Cõ
cedat uobis ſalutẽ et rediat
uos a mal' V. Exaudiat do
min⁹ or̃oes ur̃as et recunci
lieꝛ̃ uobis: nec uos deſerat i
tpꝛe malo. Cõce. Lec. ij.

E T ptranſijt uſq; ad fi
nes t̃re ꝛ accep̃ ſpolia

multitudinis gētiū et ſiluit
t̄ra ī cōſpectu ei⁹. Et ꝯgre
gauit v̓tutē ⁊ exercitū ſoꝛtē
nimis: ⁊ exaltatū eſt ⁊ eleua
tū coꝛ ei⁹: ⁊ obtinuit regio-
nes gētiū ⁊ tyrānos: ⁊ facti
ſūt illi ī t̄butū ¶ Exaudiat
do⁹ oꝛōes ur̄as et recōciliet̄
uobis nec uos deſ̄at in tp̄e
malo. Do⁹ ds ur̄ ¶ Det
uobis coꝛ oīb⁹ ut colatis eū
⁊ faciatis eius uoluntatem.
Do⁹ deus.

ET poſt hec decidit in
lectum ⁊ cognouit q̄
moreret̄: ⁊ vocauit pueros
ſuos nobiles: q̄ ſecum erāt
nutriti a iuuentute ſua: ⁊ di
uiſit ill̄ regnū ſuū cū adhuc
uiueret Et regnauit alexā-
der ānis xij. ⁊ moꝛtu⁹ ē
Cōgregati ſūt iimici nr̄i: et
gl̄ant̄ i v̓tute ſua: ꝯtere foꝛ
titudiez illoꝛū. dn̄e ⁊ diſpge
illos. Ut cognoſcāt q̄a nō ē
ali⁹ q̄ pugnet pro nob s niſi
tu ds nr̄ ¶ Diſpge illos in
v̓tute tua ⁊ deſtrue eos p̓-
tectoꝛ nr̄ dn̄e. Ut

ET obtinuer̄t pueri ei⁹
regnū unuſq̄ſq; i loco
ſuo: ⁊ īpoſuer̄t ſibi oēs dya
demata poſt moꝛtē eius: et
filij eoꝝ poſt eos ānis mul
tis ⁊ m̄ltiplicata ſūt mala i
terra. Et exijt ex eis radix
pcc̄i anthiochus illuſtris fi-
li⁹ anthiochi regis q̄ fuerat
rome obſes: ⁊ regnauit i ā-
no centeſimo xxx. vij. regni
grecoꝝ ¶ Impetū iimicoꝝ
ne timueritis meōꝛes eſto-
te quō ſalui fc̄i ſūt pr̄es ur̄i
Et nūc clamemus i celū: et
miſ̄ebit̄ nr̄i ds nr̄. ¶ Me-
mētote mirabiliū ei⁹ q̄ fecit
pharaoni: ⁊ exercitui eius i
mari rubro: Et nūc

IN diebꝫ ill̄ exier̄t ex
iſrl̄ filij iiq̄ ⁊ ſuaſerūt
m̄ltis dicētes. Eam⁹ ⁊ di-
ſponam⁹ teſtamētū cū gēti
b⁹ q̄ circa nos ſt̄: q̄a ex quo
receſſim⁹ ab eis iuener̄t nos
m̄lta mala. Et bon⁹ uiſus ē
ſmo in oculis eoꝛum:

Congregate ſunt gentes i
multitudine ut dimicent c̄
nos ⁊ ignoramus q̄d agere
debeamus. Domine ds ad
te ſūt ocl'i nr̄i ne pereamus
¶ Tu ſcis q̄ cogitāt i nos
quō poterim⁹ ſuſtiere ante
facieʒ illorū niſi tu adiuues
nos. Dn̄e de⁹.
ET deſtinauerūt aliq̄
d̄ populo ⁊ abierunt
ad regeʒ: et dedit eis ptāteʒ
ut facerent iuſticiam gētiū.
Et edificauerūt gynaſiuʒ i
ierl'is ſecūdū leges nationū
⁊ fecerūt ſibi p̄putia: ⁊ receſ
ſerunt a teſtamento ſācto ⁊
iūcti ſūt natioib3: et uenū-
dati ſūt ut facerēt malū
Tua ē potētia tuū ē regnū
domine tu es ſup oēs gētes
Da paceʒ dn̄e i diebʒ nr̄is.
¶ Creator oiuʒ de⁹. terribil'
⁊ fortis: iuſtus ⁊ miſēicors.
Da. ¶ Refulſit ſol i clipe
os aureos et ſplēduerūt mō
tes ab eis. Et fortitudo gē
tiuʒ diſſipata ē. Erat enim
exercitus magnus ualde et
fortis ⁊ appropiauit iudas
⁊ exercit⁹ eius i prelio. Et
for. ¶ Dixit iudas ſymoni
fr̄i ſuo: erige tibi uiros ⁊ ua
de libera frēs tuos i galileā
Ego aūt ⁊ ionathas frater
meus ibim⁹ i galadithym.
Sicut fuerit uolūtas i celo
ſic fiat ¶ Accingimini filii ⁊
potentes eſtote parati qm̄
meli⁹ ē nobis mori i bello
q̄ʒ uidere mala gentis nr̄e
⁊ ſcōꝝ. Sicut. ¶ Ornauerūt
facieʒ templi corois aureis
⁊ dedicauerunt altare dn̄o.
Et fcā eſt leticia magna in
pplo ¶ In hymnis ⁊ con-
feſſionibus bn̄dicebāt dn̄ʒ.
Et fcā. ¶ In hymnis ⁊ cō
feſſionibus bn̄dicebāt dn̄ʒ.
Qui magna fec̄ i iſrl': ⁊ ui-
ctoriā dedit ill' do⁹ de⁹
Ornauerūt faciē tēpli coro-
nis aureis: ⁊ dedicauerūt alta
re dn̄o. Qui magna:
Hic ē fratrū amator ⁊ ppl'i
iſrl': Hic ē q̄ mlt'ū orat pro

pplo ꝛ uniuerſa ſcā ciuitate ierl'ꝫ ¶ Uir iſte i pplo ſuo mitiſſim⁹ appuit. Hic.
Tu domine uniuerſoꝝ: qui nullā hēs idigentiaꝫ uoluiſti tēp'ū tuuꝫ fieri in nobis Cōſerua domū iſtaꝫ imaculataꝫ i eťnū domine ¶ Tu elegiſti domine domū iſtaꝫ ad iuocandū nomen tuū in ea: ut eſſꝫ domus orōnis et obſecratiōis pplo tuo Cōƀ
¶ Aspi oclos tuos dñe: et uide afflictionē nr̄aꝫ: circūdedēt nos gētes ad expugnādū nos. Sed tu dñe extende brachiū tuum ꝛ libera aīaꝫ nr̄as. ¶ Affl'ige opprimētes nos: et cōtumeliā facientes i ſƀbiā: ꝛ cuſtodi ptē tuā. Sꝫ tu ¶ Al' ¶ Eťne reꝝ
¶ Refulſit ſol i clipeos aureos: ꝛ reſplēduēt mōtes ab eis: ꝛ fortitudo gētiū diſſipata ē. Extēd dñe brachiū tuū ꝛ libera aīas nr̄as ne peam⁹ ¶ Exaudiat do⁹
orōes uřas ꝛ recōciliet uobis: nec uos dẽſat i tpr malo do⁹ ds nr̄ ¶ Lugebat āt iudā iſrl' planctu magno et dicebat: quō cecidiſti potens i plio q̄ ſaluū faciebas ppl'ꝫ domini ¶ Tua ē potentia tuū eſt regnum dñe tu es ſup oēs gētes: da pacē domine i diebꝫ nr̄is
Ornauerunt faciem templi coronis aureis ꝛ dedicauēt altare domino: ꝛ fcā ē letitia magna in pplo. ¶ In hymnis ꝛ cōfeſſionibꝫ bñdicebāt dominuꝫ q̄ magna fecit i iſrl': ꝛ uictoriaꝫ dedit ill' dñs ops ¶ Accingimini filii potentes ꝛ eſtote parati pugnare i prelio: quoniā melius ē nobis mori i bello q̄ꝫ uidere mala gētis nr̄e et ſcōꝝ: ſicut fuerit uolūtas in celo ſic fiat. ¶ Impetum inimicorum: ne timeritis meores eſtote quō ſalui fci ſt pres nr̄i: ꝛ nc̄ clamem⁹ in celū ꝛ miſebit' nr̄i deus nr̄.

¶ Cōgregate ſūt gētes in
mltitudīe ut dimicēt ꝯ nos
⁊ ignoramꝰ q̄d agere debe
amꝰ: dn̄e d̄s ad te ſūt oculi
nr̄i: adiuua nos ut nō peaꝰ
¶ Judas machabeꝰ ⁊ iona
thas fr̄ eiꝰ trāſierūt iordanē
et abierūt uiā trium dierū
p deſertum.

ET paratū ē regnū i
cōſpectu āthiochi: et
cepit regnare i t̄ra egypti:
ut regnaret ſup duo regna:
Et itrauit egyptū i mltitu
dīne graui: i curribꝫ ⁊ elefā
tibꝫ ⁊ eq̄tibꝫ: ⁊ copioſa na-
uiū mltitudīe: ⁊ ꝯſtituit bel
luꝫ aduerſus ptholomeum
regem egypti.

ET vitus ē ptholomꝰ
a facie eiꝰ ⁊ fugit: ⁊ ce
ciderūt uulnerati mlti: ⁊ cō
p̄hendit ciuitates muitas i
t̄ra egypti: et accepit ſpolia
egypti.

ET cōuertit āthiochꝰ
poſtq̄ꝫ pcuſſit egyp-
tū i cētēſio ⁊ xl.iij. anno et
aſcēdit ad iſrl̄ ⁊ ierl̄ꝫ i ml̄
titudīe graui: et itrauit i ſci
ficatione cū ſupbia: ⁊ accep̄
altare aureū et cādelabrum
lumis. et vniuerſa uaſa eiꝰ:
⁊ mēſa ppoſitiois. ⁊ libato
ria. ⁊ phyalas. ⁊ mortario-
la aurea. Et uel'ū ⁊ coroās
⁊ ornamtū aureū qđ i facie
tēpli erat ⁊ cōtriuit oia

ET accep̄ argētū ⁊ au
rū et uaſa cōcupiſcibi
lia. ⁊ accep̄ theſauros occul
tos quos iueit. Et ſublatis
oibꝫ abijt i t̄rā ſuā: ⁊ fec̄ ce
deꝫ hoīuꝫ. ⁊ locutꝰ ē i ſ̄bia
magna.

ET factꝰ ē magnus in
iſrael et i oi loco eoꝝ
Et igemūerunt pricipes: ⁊
ſeiores. iuuenes ⁊ v̄gies īfir
mati ſūt. ⁊ ſpecioſitas mu-
lieꝝ imutata ē. Ois maritꝰ
ſūpſit lamētū: ⁊ q̄ ſedebāt i
thoro maritali lugebāt

ET cōmota ē t̄ra ſup
hitātes eā: ⁊ uniuerſa
domꝰ iacob iduit ꝯfuſionē.

Et p⁹ duos ānos miſit rex
pricipes tributoꝝ i ciuitates
iuda: ⁊ ueit ierl'ẽz cuz turba
magna: ⁊ locut⁹ ē ad eos v̓
ba pacifica i dolo ⁊ credide
runt ei.

FRatrib⁹ q̇ ſt̓ egyptū
iudis ſalutē dicūt frēſ
iudī q̇ ſt̓ ierl'is: et q̇ i regiōe
iuda ⁊ pacē bonā: Bn̄faciat
uobis ds ⁊ meminerit teſta
mēti qd̓ ad abraam ⁊ iſaac
⁊ iacob locutus eſt ſuorum
ſuoꝝ fideliū

VT det uobiſ cor oib⁹ ut
colatis eum: ⁊ faciatis
ei⁹ uolūtatē: cord magno ⁊
aio uolēti. Adapiat cor urī
i lege ſua ⁊ i p̄ceptis ſuis: ⁊
faciat pacē. Exaudiat oroeſ
urās ⁊ recōciliet̄ uobis: nec
uos d̓ſat i tpr̄e malo

ET nc̄ ſum⁹ hic orātes
p uobiſ: regnāte d̓ me
trio āno cētēſio lxix. Nos
iudei ſcripſim⁹ uobis i tribu
latiōe ⁊ ipetu: q̇ ſ̄ueit no-
bis in iſtis annis. Ex quo

receſſit iaſon a ſcā t̄ra et a
r̄gno: portā ſuccēdert̄ ⁊ effu
derīt ſāguiez inocētez

ET orauim⁹ ad dn̄z: ⁊
exauditi ſum⁹: ⁊ obtu
lim⁹ ſacrificiū ⁊ ſimilaginē.
⁊ accēdim⁹ lucernas ⁊ ꝓpo
ſuim⁹ panes. Et nc̄ frequē-
tate dies ſcenophegie mſis

ANno / caſleu
cētēſimo ⁊ lxxx. viij.
ppl's q̇ ē ierl'is ⁊ i iuda: ſe-
natuſz ⁊ iudas: Ariſtobolo
mgr̄o ptholomei regis q̇ ē
d̓ gn̄e xp̄ianoꝝ ſacerdotū ⁊
bis q̇ ſt̓ i egypto ſt̓ iudis ſa
lutez ⁊ ſanitatez

DE magnis pic'lis a dō
liberati: magifice gra-
tias agim⁹ ipi: ut pote q̇ ad
v̓ſus talē regē dimicauim⁹
Ipē ei ebulire fec̄ d̓ pſid eoſ
q̇ pugnauert̄ ꝯ nos: ⁊ ſcām
ciuitatē. Nā cū i pſide eſſet
dux ipē et cuz ipo imenſus
exercitus cecidit in templo
nanee: conſilio deceptus ſa
cerdotis nanee.

ET ei cū eo hītaturus
venit ad locū āthioch⁹
et aīci ei⁹ ⁊ ut accipet pecu-
nias mltas dotis noīe. Cū
qꝫ pposuiſſēt eas ſacdotes
nane ⁊ ipē cū paucis igreſſ⁹
eſſꝫ itra ābitū phani: clau-
ſerūt tēplū cū itraſſꝫ ātioch⁹.
APertoqꝫ occlto
aditu tēpli mittentes
lapides pcuſſerūt ducē: ⁊ eos
q̄ cū eo erāt: ⁊ diuiſerūt mē-
bratiꝫ et capitibꝫ āputatis
foras pieceřt. Per oīa bn̄-
dict⁹ ōs q̄ tradidit ipios
HActuri igr̄ q̄nta⁹ ⁊ xx.
die mſis ei⁹ purificati
onē tēpli neceſſariū duxiꝰs
ſignificar̄ uobis ut uos quo
qꝫ agatis dieꝫ ſcenophegie
⁊ diem ignis: q̄ dat⁹ ē q̄ꝫ do
neemias hedificato tēplo ⁊
altari obtulit ſacrificia
NAꝫ cū i pſidē duceret
pies nr̄i ſacdotes q̄ tē
di cultores erāt. acceptum
ignē de altari occulte abſcō
derūt i ualle ubi erat pute⁹
alt⁹ et ſicc⁹: ⁊ i eo ɔtitati ſt
eū: ita ut oibꝫ ignotuſ eſſet
CUꝫ p̄tiſſꝫ loc⁹
cāt mlti āni ⁊ placuiſſꝫ
deo: ut mitteret neemias a
rege pſidis: nepotes illorꝫ
ſacdotū q̄ abſcōderāt miſit
ad reqredum ignē. Et ſicut
narrauerūt nobis nō iueněrt
ignē: ſꝫ aquā craſſā
ET iuſſit eos haurire
⁊ afferre ſibi: ⁊ ſacrifi
cia q̄ ipoſita erāt iuſſit ſac-
dos neemias aſpgi aq̄ ipa:
et ligna q̄ erant ſuppoſita.
Utqꝫ hoc fcꝫ ē ⁊ tps affuit
q̄ ſol refulſit: q̄ pri⁹ erat in
nubilo: accēſus ē ignis ma-
gn⁹: ita ut ōs mirarer̄
ORationē āt faciebāt
oēs ſacdotes dū cōſu
maret ſacrificiū ionatha in
choāte: ceťis āt rn̄dentibus
Et neemie oratio erat hūc
modum habens. Domine
deus omniuꝫ creator teribil
⁊ fortis: iuſtus ⁊ miſicors:
q̄ ſolus es bonus rex ſolus

p̄ſtās: ſolus iuſt⁹ ⁊ ops: ⁊ et
n⁹: q̄ liberas iſrl' ð oi malo:
q̄ feciſti prēs electos: ⁊ ſcifi
caſti eos: accipe ſacrificiū p
vniūſo pplo tuo iſrl': et cu-
ſtodi ptē tuā: ⁊ ſcifica ⁊ cō-
grega diſpſionē nr̄az. ℟ ij.
Libera eos q̄ hūiūt gē
tib⁹ cōtēptos ⁊ abho
minatos. Reſpice ut ſciant
gētes q̄a tu es ds nr̄. Affli
ge opprimētes nos ⁊ ɔtume
liā facientes i ſupbia. Cōſti
tue ppl'z tuū i loco ſcō tuo:
ſic dix moyſes. Sacdotes āt
pſallebāt hymnos uſq; quo
ɔſūptū eēt ſacrificiū ℟ iii.
Cūq; āt ɔſūptū eēt ſa-
crificiū: ex reſidua aq̄
neemias iuſſit lapides ma-
iores pfūdi. Qd ut factū ē
flāma ex eis accenſa ē: ſz ex
lumine qd refulſit ab altari
ɔſūpta ē Sabb dnice prie
kl' nouēb ad M a. Uidi
dn̄z ſedētē ſr ſoliū excelſū ⁊
eleuatū: et plēa erat ois tra
maieſtate ei⁹: ⁊ ea q̄ ſub ipo
erāt replebāt tēplū. Dnica
pria i kl'is nouēbris ponit
liber ezechiel' pphē q̄ legit
p duas ebdas. Lectio pria.
Et factū ē i trceſio āno
i q̄nto mſe: i v. die m̄
ſis cū eēz i medio captiuoꝝ
iuxta fluū chobar: apti ſūt
celi: ⁊ uidi uiſiones dī. In v
mſis ipe ē ān⁹ q̄nt⁹ trāſmi-
grationis regis Joachym:
factū ē v̄bū dn̄i ad ezechielē
buzi ſacerdotē i tra caldoꝝ
iuxta chobar ℟ Uidi dn̄z
ſedētē ſr ſoliū excelſū ⁊ ele-
uatum: ⁊ plena erat ois tra
maieſtate ei⁹. Et eas q̄ ſub
ipo erāt replebāt tēplū: V̄
Seraphyn ſtabāt ſupē illd
ſex alle uni ⁊ ſex alle alti. Et
Et fcā ē ſr eū ibi ℟ ij.
man⁹ dn̄i. Et uīdi: et
ecce uēt⁹ turbis ueiebat ab
aq̄lōe ⁊ nubes mag̃ ⁊ ignis
iuoluēs. ⁊ ſplēdor i circuitu
ei⁹. Et de medio ei⁹ q̄ſi ſpēs
electri. i. d medio ignis: Et
i medio eoꝝ: q̄ſi ſilitudo iiij.

aīalīū. ¶ Aſpice dn̄e d̄ ſedē
ſcā tua ⁊ cogita de nobis in
clīa d̄s m̄s aurē tuā et audi
Aꝑi ocl'os tuos ⁊ uide t̄bu
lacōnē nr̄aꝫ. ¶ Qui regis
iſrl' itende qui d̄ducis uelut
oueꝫ ioſeph. Aperi.

Et hic aſpect⁹ eorum
ſimilitudo q̄ttuoꝛ a-
nimaliū. Similitudo hoīs i
eis. Et q̄ttuor facies uni. et
iiij. pēne uni. Et pedꝭ eoꝝ
pedes recti ⁊ planta pedis
eoꝝ q̄ſi plāta pedis uituli. ⁊
ſintille q̄ſi aſpect⁹ eris can-
dentis. ¶ Aſpice dn̄e qꝛ ſcā
ēdſolata ciuitas plena di-
uitijs. ſedet i t̄ſtitia domina
gentiū: Nō eſt q̄ cōſolet' eā
niſi tu d̄s ¶ Plorās plora-
uit in nocte. ⁊ lachrīe ei⁹ in
maxillis ei⁹. Nō ē

Et man⁹ hoīs ſub pē
nis eoꝝ i q̄ttuoꝛ pti-
bꝫ: Et facies. ⁊ pēnas p q̄t
tuoꝛ ptes hēbāt. iūncteqꝫ
erāt pēne eoꝝ alt'⁹ ad alt'aꝫ
Nō reuertebāt' cū icederet:
ſꝫ unū qdqꝫ an̄ facieꝫ ſuam
gradiebāt' Super muroſ
tuos ierl'eꝫ cōſtitui cuſtodꝭ
Tota die ⁊ nocte n̄ tacebūt
laudare nom̄ dn̄i. Predi-
cabūt ppl'is fortitudīeꝫ mā
⁊ ān̄ūtiabūt gentibꝫ gloriā
meam. Tota.

Similitudo āt uult⁹ eo
ꝝ facies hoīs ⁊ facie'
leoīs a dextris ipoꝝ q̄ttuoꝛ
Facies āt bouis a ſiniſtris
ipoꝝ q̄ttuoꝛ. Et facies aq̄l
le deſup ipoꝛū q̄ttuor. Et
facies eorum et pēne eoꝛuꝫ
extēde deſup. Due pēne ſi-
guloꝝ iūgebāt'. ⁊ due tege-
bāt corpora eoꝝ ¶ Muro
tuo iexpugnabili circūcīge
nos dn̄e ⁊ armis tue poten
tie ꝓtege nos ſēp. ¶ Libera
dn̄e: d̄s iſrl' clamātes ad te.
¶ Erue nos i mirabilibꝫ
tuis. ⁊ da gl'aꝫ nomini tuo
Libera dn̄e.

Et vnū qdqꝫ eoꝝ co
rā facie ſua ābulabat
Ubi erat impetus ſp̄s. illuc

30

gradiebant: nec reuertebāt
cū ābularet. Et ſimilitudo
aīaliū ⁊ aſpect⁹ eoꝝ: quaſi
carbonū ignis ardētiū: ⁊ q̄ſi
aſpect⁹ lāpadaruꝫ. Hec erat
uiſio diſcurrēs ī medio aīa
liū: ſplendor ignis ⁊ d̄ igne
fulgur egrediens. Et aīalia
ibāt: ⁊ reuertebant ī ſimi-
tudine fulguris coruſcantis
¶ Suſtinuim⁹ paceꝫ ⁊ nō
uenit: q̄ſiuimus bona. ⁊ ecce
t̄bulatio cognouimus dn̄e
pcc̄a nr̄a. Nō ī ꝑpetuū obli
uiſcaris nos. ¶ Peccauim⁹
īpie egim⁹: iniq̄tatē fecimus
dn̄e ī oēꝫ iuſtitiā tuā. Non
¶ Laudabit̄ ppl's quem
do⁹ exercituū bn̄dixit dicēs
Opus manuū mearū tu es
hereditas mea iſrl' ¶ Beata
gēs cui⁹ do⁹ d̄s ppl's elect⁹
ī hereditatē. Opus. ¶ Re
demit do⁹ pplꝫ ſuū ⁊ liberauit
eū ⁊ uenient ⁊ exultabūt in
mōte ſyon. ⁊ gaudebunt d̄
bonis dn̄i ſꝫ frumēto. vino
⁊ oleo. Et ultra nō eſuriēt

¶ Eritq̄ꝫ aīa eoꝝ q̄ſi ort⁹
irrigus. Et ultra ¶ Angu-
ſtie m̄ ſūt ūdiq̄ꝫ. ⁊ q̄d eligā
ignoro. Meli⁹ ē m̄ īcidere ī
man⁹ hoīuꝫ. q̄ꝫ derelinquere
legē dei mei. ¶ Si eīꝫ hoc
egero mors m̄ ē. ſi aūt non
egero nō effugiā man⁹ uīras
Meli⁹ ¶ Miſit do⁹ angelū
ſuū ⁊ cōcluſit ora leonū Et
nō me cōtaminauerūt. quia
corā eo iuſtitiā īuēta ē ī me
¶ Miſit do⁹ miaꝫ ſuam et
v̄itatē ſuā aīaꝫ meā eripuit
d̄ medio catuloꝝ leonū. Et
¶ A facie furoris tui deus
cōturbata ē oīs t̄ra. Sed tu
miſere dn̄e ⁊ ne facias cōſu
mationē. ¶ Dn̄e do⁹ nr̄ q̄ꝫ
admirabil'e ē nom̄ tuū. Sed
¶ Ciuitateꝫ iſtā tu circūda
dn̄e. ⁊ angeli tui cuſtodiant
muros ei⁹. Exaudi dn̄e po
pulū tuū cū mīa ¶ Auertat̄
furor tuus dn̄e a pplo tuo
⁊ a ciuitate ſcā tua. Exau.
Gēti peccatrici pplo pleō
pcc̄o. Miſere dn̄e ds.

Eſto placabil' ſr neq̃tiã po
puli tui. Mis. ¶ Indicabo
ti hõ q̃d ſit bonũ aut quid
do' req̃rat ad te facere iudi
ciũ ⁊ iuſticiã. Et ſolicite am
bulare cũ dõ tuo Spã in
dño ⁊ fac boitatẽ ⁊ ĩhabita
tra. Et ſoli

Aſpice dñe q2 fcã ẽ dſolata
ciuitas plena diuicijs: ſedet
i triſticia dña gẽtiũ: nõ ẽ q̃ cõ
ſolet eã niſi tu ds nr̃.
Muro tuo iexpugnabil' cir
cũcinge nos dñe: et armis
tue potẽtie ptege nos ſep
ds nr̃ ¶ Qui celoꝝ cõtines
thronũ: ⁊ abyſſos ĩtueris
dñe rex regũ: mõtes pond
ras: t̃ra palmo cõcludis: ex
audi nos dñe in gemitibus
nr̃is ¶ Suſtinuim' pacẽ ⁊
nõ uenit. dñe q̃ſiuim' bona.
et ecce turbatio: cognouim'
dñe pccã nr̃a: nec i et̃nũ ob
liuiſcaris nos ds iſrl'.
Sup muros tuos ierl'z con
ſtitui cuſtodes: tota die et
nocte nõ tacebunt laudare
nomen dñi.

CUmq3 aſpicerẽ aĩalia
apparuit rota una ſ3
t̃rã: iuxta aĩalia hñs q̃ttuor
facies. Et aſpect' rotaꝝ et
opus eaꝝ q̃ſi uiſio maris. ⁊
una ſilitudo ipaꝝ q̃ttuor. ⁊
aſpect' eaꝝ et opa. q̃ſi ſit ro
ta i medio rote.

PEr q̃ttuor ptes earũ
euntes ibãt ⁊ nõ reuer
tebant cũ ãbularẽt. Ad quẽ
locũ declinabant. Que pria
erat ſeq̃bat: ⁊ cete nõ reuer
tebãt cũ ãbularẽt. Statura
erat quoq3 rotis: ⁊ altitudo
⁊ horribil' aſpect'. Et totũ
corp' plenũ ocul' i circuitu
ipaꝝ q̃ttuor.

CUmq3 ãbularent aĩa
lia ãbulabãt pit' ⁊ ro
te iuxta ea. ⁊ cũ eleuarentur
aĩalia de t̃ra. eleuabãt ⁊ ro
te ſimul. Quocũq3 ibat ſps
illuc eunte ſpu: ⁊ rote parit'
leuabãtur ſequẽtes eũ. Sps
ei uite erat in rotis.

Cum eūtibꝫ ibāt ⁊ cū
ſtātibꝫ ſtabāt. ⁊ cum
eleuatis a ťra aialia pariter
eleuābanť: ⁊ rote ſequētes
ea q̄ꝛ ſp̄s uite erat in rotis
Et ſilr̄itudo ſr̄ caput aīaliū
firmamēti q̄ſi aſpectus chri-
ſtalli horribiť. ⁊ extēti ſup
capita eorū de ſup.

Sub firmamēto autē
pēne eoꝝ recte. alťꝰ
ad alteꝝ. Unū quoq; duabꝰ
alis corpus ſuūꝫ uelabat. et
alteꝝ ſilr̄ uelabať. Et audi
ebā ſonū alaꝝ. q̄ſi ſonū aq̄ꝝ
mľtaꝝ ⁊ q̄ſi ſonꝰ ſublimis di

Cum ābularent
q̄ſi ſonus erat mľtitu
dis. ut ſonꝰ caſtroꝝ. Cūq;
ſtaret. dimittebanť pēne eo
rū. Nā cū fieret uox ſupra
firmamētū qđ erat ſ̄ caput
eoꝝ ſtabāt ⁊ ſubmittebant
alas ſuas.

Anno ťcio r̄gni Joba
chī regiſ iuda uenit na
buchodonoſor rex babiloīs
ierľꝫ ⁊ obſedit eā. Et tra-
didit dnſ i manu eiꝰ ioba-
chiꝫ regē iude. ⁊ ptē uaſoꝝ
domꝰ dei. Et aſportauit ea
i ťra ſenaar i domū dei ſui.
⁊ uaſa ītulit i domū theſau
ri dei ſui.

Et ait rex aſphanet p̄
poſito eunuchoꝝ ſuo
ꝝ. ut itroduceret ď filijs iſrľ
⁊ ď ſeīe regio. ⁊ tyrānorū
pueros. i q̄bꝫ nulla eēt ma
cula. decores forma ⁊ eru-
ditos i oī ſapīa. cautos ſcīa
⁊ doctos diſciplia. ⁊ q̄ poſ
ſent ſtare i palatio regis. ut
doceret eos lr̄as et linguaꝫ
caldeorum

Et ↄſtituit eis ānonā
p ſiglos dies. ď cibis
ſuis. ⁊ de uino vn̄ bibebat
ip̄e. ut enutriti tribꝫ annis.
poſtea ſtaret i ↄſpectu r̄gis
Fuerūt ergo iť eoſ ď filijſ iuď
daniel. ananias. miſael. ⁊ a
zariaſ. Et impoſuit eis p̄poſi
ťeunuchoꝝ noīa. Danieli
baltbaſar. ananie ſydrach.

Miſaeli miſach . et azarie
abdenago.

P Ropoſuit āt daniel i
corde ſuo. ne polluere
tur d̄mēſa regis. nq̄ d̄ vino
pot' ei⁹. Et rogauit eunu-
chor̄ p̄poſitū: ne cōtamina
retur. Dedit āt dn̄s danielī
grāꝫ ꝛ miaꝫ i ɔſpectu prici
pis eunuchoꝝ.

E T ait pꝛīceps eunu-
choꝝ ad danielē. Ti
meo ego dn̄ꝫ meū regē: qui
cōſtituit uobis cibū ꝛ potū
Qui ſi uiderit uultus uřos
macilētiores p̄ceťis adoleſ-
centibꝫ coeuis uřis. cōdēna
bitis caput meū regi.

E T dix̄ daiel ad malaſar
quē ɔſtituerat pꝛīceps
eunuchoꝝ ſ̄ daielē . ananiā
miſaelē ꝛ azariā. Tēpta noſ
obſecro ſuos tuoſ diebꝫ. x.
ꝛ dētur nobis legumina ad
ueſcēdū: ꝛ aq̄ ad bibēdū. et
ɔtēplare uult⁹ nr̄os: ꝛ uult⁹
pueroꝝ q̄ ueſcūt̄ cibo regio
ꝛ ſic uidiſ faciel cū ſuis tuiſ.

Q Ui audito ſmōe
huiuſmoi tēptauit eoſ
dēcē diebꝫ. P⁹ dies āt. x. ap
parūt uult⁹ eoꝝ meliores: ꝛ
corpulētiores p̄oib⁹ pueris
q̄ ueſcebāt̄ cibo regio. Por
ro malaſar tolebat cibaria
ꝛ uinū potus eoꝝ: dabatq̄
eis legumina.

P Ueris āt his dedit d̄s
ſciaꝫ. ꝛ diſciplinā i oī
libro ꝛ ſapiētiā. Daieli at i
telligētiā oīuꝫ uiſionū ꝛ ſō-
nioꝝ. Cōpletis itaqꝫ diebꝫ
p⁹ quos dixerat rex ut itro
ducerēt̄. itrodux̄ eos p̄poſi-
tus eunuchorū i conſpectu
nabuchodonoſor.

C Ūq̄ locut⁹ eis fuiſſꝫ rex
nō ſūt iuēti d̄ uniuerſis ta
les. ut daniel ananias. miſa
el ꝛ azarias. Et ſteterūt i cō
ſpectu r̄gis: ꝛ oē v̄bū ſapiē
ꝛ itellectus qd̄ ſciſcitatus ē
ab eis rex: inuenit decuplū
in eis. ſuper cunctos ario-
los ꝛ magos: qui erant in
vniuerſo regno eius.

Dñica .iiij. mēſis nouēbris
ponit liber .xij. pphāꝝ ⁊ le
git ď eis uſqꝫ ad aduentum
i feriali officio. Incipit liber
prim⁹ Oſee pphē. lcō .i.

VErbū dñi qđ factū ē
ad oſee filiū beheri in
diebꝫ ozie: iobathā. achā et
ezechie. regū iuda i diebus
ieroboaz filij ioas regis iſrl'
Pricipiū loquēdi dño i oſee
Et dixit dō⁹ ad oſee. Uade
ſume tibi uxorē fornicariā. ⁊
fac filios fornicationū. quia
fornicās fornicabit̃ t̃ra a do
mino. Et habijt. ⁊ accep gō
mer filiā ď belayz. Et ɔcep
⁊ pepit filiū. Et dixit dñs
ad eū. Uoca nomē e⁹ iezrael
qm̃ adhuc modicū et uiſita
bo ſāguinē iezrael ſr domū
hyeu. ⁊ qeſcere faciē regnū
dom⁹ iſrl'. Liber. Joe. l'. ij.

VErbū dñi qđ factū eſt
ad ioel filiū phatuel
Audite hec ſenes. ⁊ auribꝫ
pcipite oēs hitatores t̃re. ſi
fcꝫ ē iſtud i diebꝫ uris. aut
i diebꝫ patrū urorꝫ. Si hoc
filijs uris narrate. et filij
uri filijs ſuis. ⁊ filij eorꝫ ge-
nerationi alt̃e. Reſiduū eru
ce cōedit locuſta ⁊ reſciduū
locuſte comedit bruchus ⁊
reſiduū bruchi comedit ru-
bigo. Expgiſcimini ebrij.
⁊ flete. ⁊ ululate oēs q̄ bibi
tis uinū i dulcedie. qm̃ prijt
ab ore uro. Li. amos p. lij.

VErba amos q̄ fuit in
paſtoralibꝫ thecue q̄
uidit ſr iſrl' i diebus ozie re
gis iſrl': an̄ duos ānos terr̄
mot⁹. Et dixit dō⁹ de ſyon
rugiet. ⁊ ď ierl'ez dabit uocē
ſuā. Et luxerūt ſpecioſa pa-
ſtorꝫ. exſiccatus eſt uertex
carmeli. Hec dič dō⁹. Sup
tribꝫ ſceleribꝫ damaſci. ⁊ ſr
qttuor nō cōuertā eū. eo qꝫ
tritulauerit i plauſtris fer-
reis galaad Et mittā ignē
i domū azahet. et deuorabit
domos benedab. ⁊ cōuertā
uectes damaſci. ⁊ diſperdā
hitatorē de campo idoli. ⁊

tenētez ſceptrū ď domo uo
luptatis. Et trāſferet ppl's
ſyrie cyrenē dic̄ doꝰ

Viſio abdie. Hec dic̄ do
minꝰ ab edon. Auditū
audiuimꝰ a dño: ⁊ legatū ad
gētes miſit. Surgite ⁊ ꝯſur
gamꝰ aduſus eū i pliū Ecce
puulū dedi te i gētibꝫ: cōtē
tibił tu es ualde. Superbia
cordis tui extulit te hitantē
i ſciſſuris petraꝝ exaltantez
ſoliū tuū. Qui dicis ī corde
tuo: q̄s dtrahet me i t̃raꝫ ⁊c.

Et factū ē v̄bū dñi ad
ionā filiuz amathy dicens.
Surge ⁊ uade i niniuā ciui
tatez grandē: ⁊ p̄dica in ea
q̄a aſcēdit malicia eiꝰ coram
me. Et ſurrexit ionas ut fu-
geret in tharſis a facie dñi.
Et deſcēdit iopen: et iuenit
nauē eūtē i tharſis: ⁊ dedit
naulū eiꝰ: ⁊ deſcēdit i eā: ut
iret cum eis i tharſis a facie
dñi. Doꝰ aūt miſit uētū ma
gnū i mare: ⁊ fcā ē tēpeſtas
magna i mari ⁊ nauis pcli
tabat̃. Cōterriti ualde timue
rūt naute: ⁊ clamauerūt uiri
ad dñz ſuū

Verbū dñi qd factū ē
ad micheā moraſtitē
in diebꝫ ioathan. achaz. eze
chie regū iuda: qd uidit ſup
ſamariā ⁊ ierł'ez. Audite po
puli oēs: ⁊ attēdat t̃ra ⁊ ple
nitudo eiꝰ: ⁊ ſit doꝰ ds uo-
bis i teſtē: doꝰ de tēplo ſcō
ſuo. Qr ecce doꝰ egredief ď
loco ſuo: ⁊ deſcendet ⁊ cal-
cabit ſr̄ excelſa t̃re: Et cōſu
ment̃ mōtes ſubtꝰ eū: ⁊ ual
les ſcindent̃ ſic cera a facie
ignis: ſic aq̄ q̄ decurrunt in
p̄ceps.

Onus niniue: liber vi
ſionis nauz elchey.
Deꝰ emłator ⁊ ulciſcēs doꝰ
⁊ hñs furorē: ulciſcēs doꝰ i
hoſtes ſuos: ⁊ iraſcēs ipē in
inimicis ſuis. Doꝰ patiens ⁊
magnꝰ fortitudie: ⁊ mūdās
nō faciet inocentē. Dñs in
tēpeſtate ⁊ turbine uie eius

⁊ nebule puluis pedū eius. In crepans mare: ⁊ exſiccanſ illud: ⁊ oia flumina ad dſ-tū deducens

V N° qđ uidit abachuh pphā. Uſqȝquo dñe clamabo: et non exaudies: uociferabor ad te uir patiēs ⁊ nō ſaluabis. Quare oñdiſti m̄ iniq̄tatē ⁊ laborē uidē pdā ⁊ iniuſticiā ꝯ me. Quarē reſpicis cōtēptores: et taceſ cū calcāte ipio iuſtiorē ſe: ⁊ facies hoies q̄i piſces maris ⁊ q̄i reptilia n̄ hn̄tia ducez. Et factū ē iudiciū ⁊ ꝯdictio potētior. Propt̄ hoc lacerata ē lex.

V Erbū dñi qđ factū ē ad ſophoniā filium chuſi filij godolie filij amaſie: filij ezechie i diebȝ ioſie filij amon regis iuda. Cō-gregās cōgregabo oia a facie t̄re dic̄ dñs. Cōgregans hoies ⁊ pecꝰ: cōgregās uolatilia celi: et piſces maris. Et ruine ipioꝝ erūt: ⁊ diſpdā hoies a facie t̄re dic̄ doꝰ. Et extendā manū meā ſup iudā: ⁊ ſup oēs hn̄tes ierl'ez ⁊ diſpdā d̄ loco hoc reliq̄as baal: noia edituoꝝ cū ſacerdotibus.

I N āno ſcdo darij regis pſaꝝ i menſe vj. In die una mēſis: factuȝ eſt v̄bū dñi i manu agei pphē ad zorobabel filiū ſalathiel ducē iuda: et ad ieſū filiū ioſedech ſacerdotem magnū dicēs. Hec dixit doꝰ exercituū dicēs. Populus iſte dic̄ Nōdū uenit tps domꝰ dñi hedificāde. Et factū ē v̄bū dñi i manu agei pphē dicēſ Nūq̄d tps ē uobis ut habitetis i domibȝ laqueatis: ⁊ domꝰ iſta dſta

I N mēſe octauo i āno ſcdo darij factū ē uerbū dñi ad zachariā filium barachie filij addo pphām dicēs. Iratꝰ ē dñs ſup pr̄es ūros iracūdia. Et dices ad eos. Hec dic̄ doꝰ exercituū.

ferie. qñ cathedra ſcī petri
uenit i xl. In aplis ul' euā
geliſtis dr ā. lau. i. Hoc ē
pceptū ubi alie nō aſſignāť
ps. Dixit do'. cū reľ. in ſic
di ps. Laudate do. o: gen.
ut i loco ſuo meli' aſſignāť

In feſto trāſfigurationis dñi
nři ieſu xpi. Ad ueš ā. ď l'.
Acceſſit ps Dixit do'. In
lic ps. Laudate d. o. g. Ca.
Ecce ego iohānes uidi
i medio vij. cādlabro
ꝝ aureoꝝ ſilez filio hois ue
ſtitū podre ꝛ pcīctū ad ma
Nata millas. hy'
O lux de lumine ieſu ſal
uatoꝛ ſcl'i. dignare clemens
ſupplicū. laudeſqꝫ pces ſu-
mere Qui carne quōdā cō-
tegi dignatus es ꝓ pditis.
nos mēbra ɔſea effici tui ſa
crati corporis Pro ſole uul
tu flame'. tu nix admictus
cādidus. i mōtē dignis te-
ſtibus tu paruiſti conditoꝛ
Uates alūnis abditos. nois
ueſticos cōſerēs. utuſqꝫ di-
uinit' deū celi credere Te
uox pr̄na celit'. ſuū uocauit
filiū. quez nos fidli corpoꝛ
regez ſatemur celicū Concedē
nobis q̄s. almis micare mo
ribꝫ. ut ad polorū gaudia.
bōis uehemur actib' Laus
pr̄i iuiſibili laus ei' ſcō flā
mini. lauſqꝫ ſit unigenito.
orbis trax do amē. ℣ Celi
apti ſūt ſcēū Et uox pr̄is
itonuit. hic ē fili' m̄s dilect'
Ad. M. Solenitatiſ hodier
ne uenerāda celebritas i q̄
xp̄s ſpez trāſformauit i di-
nā d quo uox pr̄is teſtať.
hic ē fili' m̄s dilect' in quo
cōplacuit m̄ aīa mea Oro.
Deus q̄ hodierna die
vnigenitū tuū mira-
biliť trāſformatū celit' utus
qꝫ teſtamti pr̄ibꝫ reuelaſti.
da nobis q̄s bn̄placitis tibi
actibꝫ. ad ei' ſep cōtēplādā
ptīgeř gřam. i quo tue ma
ieſtati cōplacuiſſe teſtat' es
Qui tecū. Inu. Adore' dñ

hoīez pp hoīez factū. Quē
dū ꝺ ꝺo: lum̄ ꝺ lumīe natū
cognouim⁹: hodie trāſfigu
ratū ¶ Ueite ¶ O nata lux
¶ Gante ſcl'a geit⁹ ab
ef̄no ef̄n⁹. hodie cū diſcipl'
i mōtē ꝯſtitut⁹ ſi hoīes ap
puit gl'ficat⁹ Quar̄ fre
Paulo minoꝛ āgel' ex aſſū
pta imoꝛtalitate. effectus ꝺ
ꝺo ꝺs pāi eq̄l' gl'a ⁊ honor̄
ē coronat⁹ ¶ Dn̄e ꝺo⁹ nr̄
Ennarrauer̄t celi gl'az xp̄i:
qn̄ pr̄ ꝺ cel' i tonuit. hic eſt
fili⁹ m̄s dilect⁹ i quo m̄ cō-
placui Celi e. ¶ Bn̄dictus
es dn̄e ꝺs patꝝ nr̄oꝝ Et
lau. ⁊ gl' i ſe.

DE regioibus meſſis
gaudiū. ꝺ uinea fruct⁹ ſua-
uitatis: ꝺ ſcriptu̇ris āt doct̄na
uiuificās. Regiōes uno tp̄r
hn̄t uidemias. Scriptu̇ra eiꝫ
ſēp effluit doct̄nā uiuifican
teꝫ. Regio qn̄ metit accip̄
gl'aꝫ: ⁊ uinea poſtq̄ꝫ uidemi
ata fuerit humiliabit̄.
Sacratiſſimū ſalutis noſtre
documētū recolētes: deum
collaudem⁹. Qui filiū quē
p nobis i t̄ris miſerat huma
natū hodie diſcipl'is maie
ſtat gl'ificatū. Hic ē filius
m̄s dilect⁹. in quo mihi bn̄
cōplacuit. Qui filiū.

SCr̄ptu̇ra āt cottidie me
tit: ⁊ botri ſpei ei⁹ n̄ ꝺ
ſinēt. ap ppīq̄m⁹ huic r̄gioi
⁊ ꝺ uiuificātib⁹ ſulſis ei⁹ faci
emur. ⁊ metam⁹ ꝺ ea ſpicis
uite et̄ue. ſ. v̄ba dn̄i nr̄i ieſu
xp̄i: q̇ dic̄ Sūt q̇dā ꝺ hic ſtā
tibꝫ: q̇ nō guſtabūt moꝛteꝫ
donec uideāt filium homi-
nis in gl'a ſua. ¶ Aſſumēs
ieſus petrum cum duobus
filijs zebedi dux̄ eos i mōtē
excelſū ſeoꝛſū. Et aſſūpte
moꝛtalitatis īfirmitatum i-
moꝛtalitatis ſue gl'aꝫ tranſ
formauit. ¶ Facies ei⁹ ſicut
ſol reſplēduit: ueſtimēte ei⁹
fcā ſt cādida ſic̄ nix. Et.

ET p⁹ dies ſex āſſūpſit
petrū ⁊ iacobū ⁊ iohā
nē frēꝫ ei⁹ ⁊ dux̄ illos i mōtē

excelſuz ſeorſum. ⁊ trāſfigu
ratꝰ eſt añ eos Et facies eiꝰ
reſplēduit ſicͭ ſol. ⁊ ueſtimēta
eiꝰ fcā ſꝉ alba ſicͭ nix. ¶ Sa-
cramētis legalibꝫ ⁊ ꝓphetī-
cis pmiſſus. Dei filiꝰ ex ꝓ
phetaꝝ eloq̄o. mūdo hodie
maifeſtus irrauit ¶ Appa-
ruerīt cū eo moyſes ⁊ elias
i mōte ſᵐ mocinātes. Dei
¶ Uirtutū rex ⁊ glꝛe di
unitatis ſue glꝛaꝫ iduꝰ aſcē
dētibꝫ i mōtez ductoꝛ i uia
ſpꝫ refulſit ¶ Dñi ē ¶ Spe
cioſus formap̄ſ lijs hoīuꝫ.
i admirabili hodie pulchri-
tudie appuit. a dextris caiꝰ
iduta uarietate ecclꝛia aſſi-
ſtere cōcupiſcit ¶ Eructauit
¶ Manꝰ doꝰ ⁊ laudabilis
ualde cuiꝰ glꝛaꝫ ituētes di-
ſcipli ꝯmoti ſūt. tremor ap
p̄hēdit eos ¶ Magnꝰ dñs.
¶ Bñdicamꝰ pꝛēꝫ ⁊ filiū cū
ſcō ſpu ¶ Laudemꝰ ⁊ ſuper
exultemus eū i ſcꝉa.

Ðꝛos eiꝫ quos dix̄ nō
guſtaturos mortē do

nec uideāt regnū aduētꝰ eiꝰ
ſūt hi tres apꝉi quos acci-
piēs ipoſuit i mōtē. ⁊ oñdit
illꝭ quō oporteat eū uenire in
nouiſſio die i glꝛa ditatis. ⁊
coꝛpoꝛe humanitatis ſue
O admirabilꝭ humanitatis
nr̄e figura glꝛificatio. Que i
dei filio pmūſtrata oēs āge
loꝝ expliſſit claritatē ¶ Doꝰ
regnauit decoꝛē iduit. iduit
pulchritudinē ⁊ pcīx ſe Que

Tꝛex aſſūpſit eos
i mōtē ut oñdret eis
q̄ꝫ ē filiꝰ. ⁊ cuiꝰ. Qñ ei iter
rogauit eos. Queꝫ dicunt
hoiēs eē filiū hoīs. Dixerīt
ei. Quidā heliā. alij hyere-
miā. aut unū ex ꝓphetis.
Propterea aſſumpſit eos i
mōtē. ut oñderet eis. q̄a ñ
eſt helias. ſꝫ doꝰ ieſus.
Faciamꝰ iquit. petrus tria
tabernacula Future beati-
tudinis glꝛam conſpiciens.
et in ea mundi exitus oble
ctamentis pmanere de-
ſiderans. ¶ Meliorem eiꝫ

indicabat in atrijs tuis dñe
vnā ſi milia. Future.

N Ec eſt hyeremias. ſꝫ
qui ſanctificauit i utō
matris hyeremiam. Neqꝫ
unus ex prophetis. ſed doꝰ
pphārum. ꝛ qui miſit eos
rurſuꝫ quod ipe oñdit eis.
quoniam ipe eſt factor celi
et terre ꝛ deus uiuorum et
mortuorum. Impauit celo.
et depoſuit heliam. Precep̄
terre. ꝛ reſuſcitauit moyſeꝫ
a mortuis ¶ O triū uirorꝫ
ſublime meritum quibꝫ cō
tigit uidere glʾificatū. Quē
pater ẗris occultauerat hu-
manatum. ¶ Filius hois i
claritatis ſue maieſtate uid
re meruerunt Quem pat.
¶ Terribilis in
maieſtate ſua dei filiꝰ hodie
diſcipulis ſuis glʾam ſuam
apuit. quando in conſpectu
domini pulchritudo admi-
rabilis reſplenduit ℞ Can
tate. i. ¶ Illuxerūt hodie
celeſtia terrenis. a facie eiuſ

domini ꝯmoti ſūt diſcipulꝛ:
quando in conſpectu eoruꝫ.
ſplendor eius corruſcauit.
Dñi regʾ. ex. ¶ Notū fecit
doꝰ ſalutare ſuum in cōſpec
tu diſcipulorum reuelauit fi
lium ſuum: recordatus mie
ꝛ ueritatis ſue domini iſrl.
¶ Can. ii. ¶ Bñdictus es
dñe i firmamēto celi ℞ Et
laud. bilʾ ꝛ glʾoſus i ſclʾa.

I N illo tpe. aſſūpſit
ieſus: petrū iacobū ꝛ
Johānez frēz eiꝰ. Et duxit
illos i mōtez excelsū ſeorſū
ꝛ trāſfiguratꝰ eſt añ eos

I N mōtez nāqꝫ oratu
rus: ꝛ ſic trāſfiguratꝰ
aſcēdit. ut oñdat eos q̄ fruc
tus refectiōis expectātes.
qm̄ regē i decore ſuo uidere
deſiderat. mēte, i excelſis:
bitare: ꝛ cōtinuis pcibꝫ icū
bere debere ¶ Fōs ɖe lucis
egreſſus de pre luce. Diſci
pulʾ hodie fili ſpecie maie
ſtat Formaſ ſurgētiſ bois

quē clara uidēbit. Diſ.

TRes ſolūmodo ſecū diſcipulos ducit. Uel quia nunc hi qui mēte fidē quam imbuti ſunt trinitatis incorrupta mente ſeruauerīt tunc mererentur eterna uiſione letari. Et transfigura tus eſt. inquit coram ipſis Et ueſtimenta ei⁹ facta ſūt ſplendida ſicut nix. O xp̄i pietatis qui mortalis mori turus. Inſtar perpetue pro miſit eterne uite In facie humana monſtrans mirabile lumē. Inſtar.

TRanſfiguratus ſalua tor ſubſtantiam uere carnis non amiſit. ſ3 gl'am future uel ſue. uel nr̄e reſur rectionis oſtendit. Qui q̄l' tunc apoſtolis apparuit. ta lis poſt iudicium cūctis ap parebit electis. Nam ī ipſo tempore iudicandi. ⁊ bonis ſimul ⁊ malis. in forma ſer ui uidebitur.

Acceſſit ieſus ⁊ diuine uo cis pauore pſtratos tetigit diſcipulos dicens ſurgite ⁊ nolite timere. ¶ Ut teſti monium hr̄et a lege et pro phetis i medio moyſi ⁊ he lie tranſfiguratus apparuit ieſus ¶ Lex per moyſe3 ſi gnata eſt. ⁊ pphia p helia3 qui in maieſtate uiſi ſūt cū deo fulgente in monte lo quentes. ¶ Deſcendentib3 illis de monte precep̄ ieſus dicens nemini dixeritis ui ſionem. donec amortuis re ſurgat filius hoīs. all'a.

Uiſionem quam uidiſtis ne mini dixeritis. donec a mor tuis reſurgat filius hoīs. Ecce.

FEſtiua ſit ſolēnitas nobis recurrat ānua eua proles dei unica. pater ea fulſit gl'a Perſpicuo nā lumine. candido tecū pode xp̄3i auro iā die claro uidēt heroeſ q̄3 digna celebritas i q̄ polo4 dignitas telluris hui⁹iſima irradiauit nubila

BEndictes eximij. q̄ huius
taꝫ egregij claꝝ decus: ſuiſ
uideret ocul' ¶ U pr̄is nate
unice cūctos clamātes ĩſoue
q̄ tue feſtū gl'e: duote colūt
hodie ¶ Laus pr̄i inuiſibili
laus eius ſcō ¶ Intonuit d
celo do⁹ ¶ Et altiſſim⁹ de
dit uocē ſuā. ¶ Hodie
trāſfigurato: ac pr̄is uoce te
ſtificato dn̄o moyſes ⁊ he-
lias affuerūt ſpendidi. diſces
ſum eiuſq; ꝯplecturus erat
loquentes. ¶ Ecce
ego ¶ Bn̄dict⁹ es dn̄e ds
patrum noſtꝝ ¶ Laudabil'
⁊ gl'oſus i ſcl'a. Gl'a pr̄i
Bn̄dicam⁹ pr̄eꝫ ⁊ filiū cum
ſcō ſpū ¶ Laudem⁹ ⁊ ſuper
exultem⁹ eū i ſcl'a.

CAput ei⁹ ⁊ capilli eiuſ
erāt tanq̄ꝫ lana alba
⁊ tanq̄ꝫ nix: ⁊ oculi eius ue-
lut flāma ignis: ⁊ pedes ei⁹
ſiles auricalcho. ſicut i ca-
mino ignis ardentis: ⁊ uox
illi⁹: tāq̄ꝫ uox aq̄ꝝ mltarū
Bn̄dicam⁹ pr̄eꝫ ⁊ filiū cum
ſcō ſpū ¶ Lau. ⁊ ſſ exel. eū i
ſcl'a ¶ Gl'a pr̄i ¶ Bn̄dict⁹
es dn̄e i firmamēto celi.
Et laudabil' ⁊ gl'oſus i ſcl'a
¶ Tcū uid. ſſeꝫ
EGo ceu ꝫ cecidi āte pedes
eius tanq̄ꝫ mortuus: ⁊ po-
ſuit dexteraꝫ ſup me dicens
noli timere: q꜡ ego ſuꝫ prim⁹
⁊ nouiſſim⁹ ⁊ fui mortuus:
⁊ ecce ſuꝫ uiuēs i ſcl'a ſcl'oꝝ
Bn̄dict⁹ es dn̄e i fir. ce.
Et lau. ⁊ g. i ſ. Gl'a ¶ Bn̄
dict⁹ es q̄ ītueris abyſſos
Et ſedes ſ꜡ cherubin
Acceſſit ¶ Dix do⁹
Memēto. ¶ Ecce.
O nata ¶ Celi apti ſt ſup
eū: ¶ Et uox pr̄is itonuit
hic eſt filius meus dilectus
¶ Hodie i monte
trāſfigurato dn̄o apti ſt cel
⁊ uox pr̄is itonuit: hic ē fi.
m̄s di. in quo m̄ cōplacui.

¶ AMEN.

Incipiũt feſtiuitates ſcõꝝ
p anni circulũ. In feſto ſancti
Saturnini martiris oĩo.

DEus q̄ nos beati
Satnini mr̃is tui
ↄcedis natalitio p
frui: ei⁹ nos tribue meritis
adiuuari p. ℟. prima.

ROme natale ſcti Sa
turnini mr̃is ꝛ ſenis
ꝛ ſiſinij dyaconi ſub maxia
no. A quo primo īt alios
ſuos di dãnati ſũt ad fodi-
ẽdã arẽnã ad faciẽdas t̃mas
dioclicianas. Quoꝝ unuꝫ
ſiſiniũ pñtatũ ſibi. cũ ĩtro-
gaſſet ĩſdẽ maxian⁹ q̃s uoc
ar̃t: r̃ndit ego pccõꝛ ſiſini⁹
ſu⁹ ſuoꝝ dñi nr̃i ieſu xpi.

Lectio ij.

QUi cũ poſt talia dice
ret maxianus aut ſacrifica
deo herculi aut carẽs tuas
igni cremabo: r̃ndit. Et ego
q̃dẽ ſp hoc optaui: uerũtñ
ſi mit⁹ fuero ut coronã dſi
deratã accipiã. Tradit⁹ igr̃
laudicio pfcõ miſſus eſt ĩ
cuſtodiã dce ſeptẽ dieb⁹. In
die exibit⁹ ab ã piano ↄmẽ
tarienſi aſpectib⁹ laudicij ſu
bito lux d celo fcã ẽ ꝛ uox
cũ luce audita ẽ. Ueite bñ-
dicti pr̃is mei pcipite r̃gnũ
qd uobis patũ ẽ a ↄſtituti-
one mũdi. ℟. iij.

TUnc ã pian⁹ t̃mefcus
cecidit ad pedes ſiſi-
nij dyaconi dicẽs. Adiuro
te p ieſũ xpm quẽ ↄfiteris
ne tardes me baptizare et
facias me ptĩgere tecuꝫ ad
coronã mr̃ij. Qui baptiza
t⁹ ſtati obtrũcatõe capitis
coronã mr̃ij ĩueĩt Retrudit̃
igr̃ ĩ cuſtodia ſiſini⁹ ꝛ ſenes
Satnin⁹ cũ illo ubi mltos
gẽtiles ueniẽtes ad ſe doce
bãt ꝛ baptizabãt. ¶ In uigi
lia ſcti Andree apli ad ueſ
aĩ. Salue crux cũ rel' ps
Dixit dñs In fine ps.
Lad. d. o. g. ¶ Capitulũ

TRes corde eiꝫ credit̃
ad iuſticiã ore aut ↄ-
feſſio fit ad ſalutẽ dic̃ eniꝫ

ſcripſa oīs q̄ credit ī illū n̄ cōfūdetur

¶ Ūn ex duob⁹ q̄ ſecu ti ſūt dn̄z erat Andreas fr̄ Symōis pet.

MAieſtatē tuā dn̄e ſup plicit̄ exoram⁹ ut ſic eccl̄ie tue bt̄s ādreas apo ſtol⁹ extitit p̄dicator ⁊ rec tor: ita apd te ſit p̄ nobis ꝑpetu⁹ ītceſſor p

Regem apl̄. ꝝ ¶ Venite ¶ Uidit dn̄s petrū et ādreā ⁊ uocauit eos ¶ Ce li enarrāt ¶ Ueite p⁹ me dīc dn̄s faciā uos fieri piſ catores hoīuz ¶ Iūdicaz ¶ Relictis retibꝫ ſuis ſe cuti ſunt dn̄z redeptorē Eructauit ¶ In oēz t̄ram

PAſſionē ſācti andree apl̄i quā ocl̄is nr̄is uidim⁹ oēs p̄bri ⁊ dyacoēs eccl̄ia rū achaye ſcribim⁹ uīūſis eccl̄ijs q̄ ſūt ī oriēte ⁊ occi dēte ⁊ m̄ridiano: ⁊ ſepten trione ī xp̄i noīe ꝯſtitute. Pax uobis ⁊ uniuerſis qui credūt ī unū deū ⁊ ī tr̄itatē ꝑfcām v̄rū patrē unigeitū v̄m filiū unigeitū v̄m ſpꝫ ſactū ꝓcedēte ex patre ⁊ i filio ꝑmanētez: ut oñdatur un⁹ ſp̄s ſctūs ēē ī p̄re ⁊ fi lio: ⁊ hoc ēē unigeitū filiuz qd ⁊ ille q̄ genuit ¶ Dū p ābularet dn̄s ſ mare ſecus litt⁹ galilee uidit petruz et ādreā retia mittētes ī mare ⁊ uocauit eos dicēs. Veite p⁹ me faciē uos fieri piſca tores hoīuz ¶ Erāt.n.pi ſcatores ⁊ ait illis. Uenite

HAnc fidē didicim⁹ a ſc̄o andrea dn̄i nr̄i ieſu xp̄i apl̄oꝝ cui⁹ paſſionē quaꝫ corā poſiti uidim⁹ p ut poſ ſumus explicamus. Procō ſul itaqꝫ egeas p̄res ciuita tē īgreſſ⁹ cepit ꝯpellēr cre dentes in xp̄o ad ſacrificia ydoloꝝ. Cui occurrēs ſcūs andreas dix̄. Oportebat

ut tu q̄ iudex eē̄ hoīuʒ cip
baris iudicē tuū q̄ ī celis eſt
cognoſceres ⁊ agnitū cole-
res : ⁊ colēdo eū q̄ uer⁹ eſt
d̄s ab his q̄ uere dij nō ſūt
animū reuocares. ¶ Mox
ut uocē dn̄i p̄dicātis audi-
uit bt̄s ādreas relictis ret-
tib⁹ quoꝝ uſu actuq; uiue
bat. Etne uite ſecut⁹ eſt p̄
mia largiētē. ¶ Hic ē q̄
p amore xp̄i pēpēdit ī cru
ce ⁊ p lege ei⁹ ſuſtinuit paſ
ſionē. Etne.

CUi egeas dīx̄ Tu eſ
andreas qui dſtruis
tēpla deoꝝ ⁊ ſuadēs hoīb⁹
ad ſupſticioſā ſectaʒ quaʒ
nup delatā romāi p̄cipes
exterminari iuſſēt. Sāctus
Andreas r̄ndit. Romani
p̄cipes nūdū cognouerūt
hocq; p ſalute hoīuʒ ueī-
ens dei filius docuerit iſta
ydola nō ſolū deos nō eē̄ :
ſʒ et omnia peſſia hūano
generi īmica : q̄ hoc doceāt
hoīes unde offendat⁹ d̄us ut
cū offēſus fuerit auertat : ⁊
nō exaudiat ⁊ cū auerſus fu
erit ⁊ nō exaudierit. hēant
cū diabolo ipi captiui : ⁊ tā
diu eos illudat : q̄ouſq; de
corp̄e exeāt rei ⁊ nudi : ni
hil ſecū p̄ter pcc̄a portātes
¶ Doctor bon⁹ ⁊ amicus
dī ādreas ducit ad crucē aſ
piciēs a lōge uidit crucē ſal
ue crux. Suſcipe diſcipulū
ei⁹ q̄ pepēdit ī te magr̄ meꝰ
chriſtus. ¶ Salue crux q̄ ī
corpore xp̄i dedicata es ⁊
ex mēbris ei⁹ tāq̄ʒ marga-
ritis ornata. Suſcipe.
¶ Dignū ſibi
dn̄s ↄputauit martire quē
uocauit apl̄m dū eſſet in
mari alta. ¶ Omēs gētes
¶ Dilexit andreā dn̄s ī o-
dorē ſuauitatis alt ¶ Ex
audi d̄s deꝑcatioꝫ ¶ Bi-
duo uiuēs pēdebat ī cruce
p chriſti noīe bt̄s andreas
⁊ docebat ppl̄m ¶ Exaudi
d̄s orōneʒ meā cū dep̄cor
¶ Cōſtitu.

EGeas. dixit iſta ſup
ſticioſa v̄ba ⁊ uana
ſunt. Nā ⁊ ieſus uī dū hec
p̄dicaret iudi illū crucis pa
tibulo affixerūt. Andreas
R̄n̄dit: o ſi uelles ſcire mi-
ſteriū crucis q̄ rōnabili ca-
ritate auctor hūaī generis
p reſtauratōe nr̄a hoc cru
cis patibulū nō inuict⁹ ſed
ſpōte ſuſcepit. Egeas dix:
Cum tradit⁹ aſſerat a ſuo
diſcipulo: ⁊ a iudeis tētus
⁊ preſidi adduct⁹ ⁊ ad peti
tōez iudeoꝝ a militib⁹ p̄ſi-
dis crucifix⁹. quō tu dicis
ſpōtaneū crucis ſubijſſe
patibulū. ¶ Nō di duce-
bat ut crucifigeretur: ppl's
aūt clamabat uoce magna
dicens. Innocēs ei⁹ ſāguis
ſine cā dānat. ¶ Cūqꝫ duce
rent eū ut crucifigeret ſcs
ē ꝯcurſus ppl'oꝝ clamātiū
⁊ dicētium. In.
ANdreas r̄ndit ideo
ego dico ſpōtaneū:
q̄m ſui cū ipo ſui: cū a ſuo
diſcipulo traderet. Et anq̄ꝫ
traderet dixit nobis q tra
dēdus eſſet ⁊ crucifigēdus
p ſalute hoīuꝫ. Et die t̄cia
reſurrecturū ſe eſſe p̄dixit.
Cui cū fr̄ me⁹ Petrus dice
ret ppici⁹ tibi eſto dn̄e nō
fiat iſtō indignat⁹ ſic ait pe
tro. Uadē retro ſathana: qꝛ
nō ſapis ea q̄ ſūt dei. ¶ O
bona crux que decorem et
pulchritudīem de mēbris
dn̄i ſuſcepiſti accipe me ab
hoībꝫ. ⁊ redō me magiſtro
meo. Ut p te me recipiat q̄
p te me redemit. ¶ Beat⁹
andreas expāſis manib⁹ ad
celū orabat dicēs ſalua me
bōna crux. Ut
ET ut plenius⁹ nos in
ſtrueret: q̄m ſponte
paſſionē ſuſcipet dicebat
nobis. Ptāte heo ponendi
aīaꝫ meā: ⁊ ptāte heo iīuꝫ
ſumēdi eā. ¶ Ad ultimū uero
cū cenaret nobiſcū ⁊ dice-
ret: un⁹ uꝛuꝫ me traditur⁹
ē. ⁊ ad iſtā uocē oēs ꝯſtari-

mur: ne ſuſpēſos cogitatio trucidaret ait. Cui devero panis fragmētū manu mea ipe e. ¶ Expādi man⁹ mas tota die ī cruce ad ppl'z nō credētez ſz ɔ̄dicētē m. Qui ābulāt uias n̄ bonas: ſz p⁹ pccā ſua. ¶ De⁹ ultionuz dn̄s ds ultionuz liber egit exaltare q̄ iudicas trā redd retbutōem ſuperbis. Qui ¶ Nō ne pmittas dn̄e famuluz tuuz a te ſepari tp̄s eſt ut ɔm̄des tre corp⁹ meū. ¶ Cōfitebūur ¶ Andreas uero rogabat populum ut nō īpedirent paſſionē illi⁹. ¶ Dn̄s re ex ¶ Recipe me ab hoībus et redde me magro meo: ut p te me recipiat q̄ p te me redemit all'a. ¶ D. is re ir ¶ Nimis hono.

In illo tēp ābulans ieſus iuxt mare galilee uidit duos fratres ſymonē q̄ uocat petr⁹ et ādreaz frēm eius mittētes rethe ī mare Erant eīz piſcatores. Et

R⁄ Audiſtis fr̄es kmi q̄a ad uni⁹ iuſſiōis uocē petr⁹ et ādreas relictis retib⁹ ſecuti ſūt redēptorē nulla ūo hūc facere adhuc miracula uiderāt nihil ab eo de p̄mio etne rtbutōis audierāt: et tn̄ ad unuz dn̄i p̄ceptū hoc q̄ poſſidēre uidebant obliti ſūt. Quanta nos eius miracula uidem⁹ q̄ flagellis affl giūr quātis minaꝝ aſpitatib; dterreūr et tn̄ uocātez ſequi ɔtēnim⁹ ¶ Orauit ſctūs ādreas duz reſpiceret celuz uoce magna clamauit et dixit: tu es ds me⁹ quē uidi ne me patiaris ab ipſo iudice dpōi. Qr v̄tutē ſc̄e crucis agnoui ¶ Tu es magiſter me⁹ xp̄s quē dilexi: quē cognoui quē confeſſus ſū tm̄mō in iſta uoce exaudi me. Qr

In celo iā ſedet q̄ de

ɔuerſiõe nos admouet. Iã
iugo fidei colla gentium
ſubdidit iã mundũ gloriã
ſtrauit iã ruinis crebreſcē-
tibꝫ diſtricti ſui iudicij ꝓ-
pinquum denunciauit diem
⁊ tamen ſuperba mens no
ſtra non uult hoc ſponte
deſerere : quod quotidie
perdit in uita . ¶ Uidens
crucem ãdreas exclamauit
dicẽs. o crux mirabilis : o
crux inerrabilis : o crux q̃
per totum mundum rutil-
las . Suſcipe diſcipulum
chriſti nõ me permittas er
rare ſicut ouẽ non habentem
paſtorem. ¶ O bõa crux
que decorem ⁊ pulchritu-
dinem de membris domi
ſuſcepiſti. Suſcipe.

QUid ergo fratres ca
riſſimi quid ĩ eius
iudicio dicturi ſumus qui
ab amore preſentis ſeculi
nec preceptis flectimur nec
uerberibus emendamur .
Sed fortaſſe aliqs tacitus
ſecum cogitationibꝫ dicat
Ad uocez dominicaꝫ uiqꝫ
iſte piſcator q̃d aut q̃tum
dimiſit qui pene nihil ha-
buit. Sed hac in re fratres
cariſſimi affectuꝫ debem⁹
potius peſare q̃ꝫ cenſum.
¶ Salue
crux precioſa ſuſcipe diſci-
pulũ eius qui pependit in
te magiſter meus xp̄s.
Dominus re.
Beatus Andreas orabat
dicens domine rex eterne
glorie ſuſcipe me pẽdentẽ
ĩ patibulo ¶ Andreas xp̄i
famulus dignus dei apo-
ſtolus germanus petri et
in paſſione ſocius ¶ Ma-
ximilla chriſto amabilis
tulit corpus ap̄li optimo
loco cũ aromatibus ſepeli
uit . ¶ Qui perſequebãt
iuſtum demerſiſti domine
in iferniũ ⁊ in ligno crucis
dux iuſti fuiſti . ℟ Fratres
corō ¶ Cõcedo nobis
hominem iuſtum reode

nobis hominez ſañ ne iſ-
ficias hominem deo carū
iuſtū manſuetū ꝛ piū.
Bñdcs.
Corde eiꝫ credit᷑.
NOn eiꝫ eſt diſtictio
iudi ꝛ greci nā idem
dñs oiuꝫ diues i oēs qui i-
nocant illum. oīs eiꝫ q̄cūqꝫ
inuocauerit nomen dñi ſal
uus erit
ESayas eiꝫ dicit: dñe
quis credidit auditui
nr̄o: ergo fides ex auditu
audit᷒ aūt p v̄bū xp̄i ſed
dico nūquid nō audierūt: et
q̄dem i omēꝫ terrā exiuit
ſonus eoꝝ. ꝛ in fines orbis
terre v̄ba eoꝝ
F̄rēs corde ¶ Cū
peruēiſſet bt̄s andreas ad
locuꝫ ubi crux pata erat ex
clamauit ꝛ dixit o bona
crux diu deſiderata ꝛ iā ꝯ-
cupiſcēti aīo p̄parata ſecu-
rus ꝛ gaudens ueīo ad te.
ita et tu exultans ſuſcipias

me diſcipulum eius qui pe
pendit in te
DEus qui beatum ni
cholaū pōtificē tuū
innumeris decoraſti mira
culis tribue q̄s ut ei᷒ meri
tis ꝛ p̄cibus a gehenne in
cendijs liberemur p.
NIcholaus ex illuſtri
pſapia ortus ciuis
fuit patere urbis. Que ad
huc multa plebium gene-
roſitate referta: parentes
eius inter cateruas poten-
tum quāta honorificentia
celebrabantur: tanto ſup-
ne patrie acceſi deſiderio
magis celeſtis q̄ꝫ terrene
dignitatis gloriam appe-
tebant.
RE uera enim cum eſ-
ſent nimiuꝫ locuple-
tati nullius honoris inſi-
gnia nulliuſqꝫ ſūme digni
tatis diſponere moderaīa
uoluerunt. Sed oī ſtudio
ꝯtinentiū ſe ſe lege uīciētes

celibem uitam actitare ſa-
tagebant.

Et miruz in modum
cuz ī primeuo iuuē-
tutis flore hunc ſolū genu
iſſent filiū dctis ſe uolupta
tibus abdicarunt : ꝛ inter
ſuas preces quas frequent̄
ī domini templo fundebāt
Hunc ſolū ſupſtitē: hunc ñ
tantū diuitiaruꝫ quantum
ꝛ morū flagitabant here-
dem.

Quoruz uota ds ex al
to ꝓſpectans haud
petitioī eorum defuit. Ni-
mirum ql' futurus eet puer
in ipſo ut ita dicā primor
dio natiuitatis ei⁹ mōſtrar̄
dignatus eſt. Enim uero
cum matris adhuc lacte
aleretur cepit bino ebdeō
d die quarta ſcilicet ꝛ ſexta
feria ſel' bibere mamas : et
hac uice contētus tota die
ſic ꝑmanebat.

Puerilibus igit' annis
ut patriarcha iacob
domui ſipliciter tradactis:
cepit bone indol' adoleſcēs
eſſe: ꝛ non ſicut illa etas aſ
ſolet laſciuia; cōpleſſuſ eſt
mūdi : ſed nunc parentum
cōmitatus : ueſtigia nunc
eccāꝝ terebat limia ꝛ qd
ibi d ſcripturis patulo ad-
uertebat auditu ñ imemor
armariolo condebat pec-
toris.

Ubi autem utroqꝫ pē
te orbatus ē: ſepius
illud euuāgelium ante ſane
mentis deducebat oculos.
Niſi quis renūciauit oibꝫ
que poſſidet non pōt me⁹
diſcipul'. Et cuꝫ anhelaret
ad pficiēn qd pio uertebat
ī pectore iuuenilē formido
cepit titillare mtē ne fauo-
ral' pcelleret aura: quicqd
pro chriſto faceret diſpo-
nebat.

Hec ſecū ad deū uero
totū deſiderij ſui pandens
uelamen dprecabat': ut ille
q habet oiuꝫ ſciāꝫ iſpirare

dignaret' quatenus d' tātis ſibi relictis opibus ſic ordinaret: ut muta laud' hūana cōſpectui placeret diuino. Talia eo cogitāte accidit ut q̄dā cōuicaneus ei⁹ nimiu3 locuplex ad tātā duenir͠et ī opiā: ut nec ēt neceſſaria uite hēret.

QUid plura urgēte in⁹edia tres uirgiēs q̄3 hēbat filias fornicari ɔſtituit: ut earū ſaltem infami ɔmertio īfelicē ageret uitā. Prohpudor extīplo fama tāti mali cui⁹ nī alid uelocī⁹ urget mobilitate totā ptulit urbem ⁊ mľtiplici ppľ3 ſmone replebat.

QUod ubi ſācī⁹ cōpit nycolaus: condoluit mīſerrio homī atq3 v̄ginū execrās ſtuprum decreuit dio ex ſuis habūdātijs eor̄ ſupplere iopiam: ne puelle nobilibus orte natalibus lupanari macularētur infamia. Sed cū nolet aliū niſi xp̄m in ſuis factis habere contemplatorē: cepit explorare tēporū uices q̄d io ſic operaret': ut ēt eos lateret q̄bus hoc fiebat.

O doctor optime.

DEus mūdi auctor et conditor q̄ hodierne feſtiuitatis diē beati Ambroſij ſacerdotij electione conſecraſti preſta populo tuo: ut cuius ānua celebritate deuotis exultat obſequijs: ei⁹ ſufragijs tue pietatis ɔſeq̄t' auxiliū. p

IBit' poito ī adminiſtratiōe p̄fecture galliarū patre ei⁹ ābroſio nat⁹ ambroſi⁹ eſt. Qui īfans ī area pretorij ī cunā poſit⁹ cum dormiret aperto ore ſubito examen opū adueniens faciē eius atq3 ora cōpleuit ita ut īgrediendi in os egrediendiq3 freq̄ntaret uices.

Que prī q̄ppe cū mr̄e ⁊ filia ↄ̄abulabat ne abigeret ab ācilla q̄ curā nutriēdi īfantē ſuſceperat prohibēs ſollicita enī erat ne infanti nocerent. Quo facto territus pater ait: ſi vixerit īfantulus iſte: aliqd magni erit.

Sed poſtq̄ edoctus liberalibus diſciplīs ex urbe egreſſ⁹ ē: pfect⁹q̄ ī adiutorio prefecture pretorij: ita ſplēdide cās peroravit: ut eligeretur a viro illuſtri probo tūc prefecto pretorij ad cōſiliū tribuēdum. Poſt qd ↄſularitatis ſuſcepit inſignia: ut r̄geret liguriā emiliamq̄ pvīciā venitq̄ mediolanum.

Per idem temp⁹ mortuo auſentio arriane perfidie epiſcopo: q̄ dioniſio beate memorie ↄfeſſore ad exiliū deſtiato icūbebat eccleſie: cum populus ad ſeditionem ſurgeret ī petēdo epiſcopo: eſſetq̄ illi cura ſedande ſeditionis: ne popul⁹ civitatis in piculum ſui converteretur perrexit ad eccleſiam. Ibiq̄ cum loqueretur ad plebem ſubito vox fertur īfatis ī populo ſonniſſe Ambroſium epiſcopum: ad cuius vocis ſonitum tocius populi ora cōverſa ſunt acclamantis ambroſiū ep̄m.

Itaq̄ qui antea turbulantiſſīe diſſidebāt quia ⁊ arriani ⁊ catholici ſibi epiſcopum cupiebant: ſupatis alterutris ordinari repēte ī hūc unū mirabili ⁊ incredibili concordia conſeſert. Miſſa itaq̄ relatio ē ad clemētiſſimū imperatorē.

Tunc valētinian⁹ cū ſūmo gaudio accepit quot iudices a ſe directi ad ſacerdotiū peterēt. Letabatur ēt pb⁹ p̄fcs: q̄ verbū eius iplerectur ī Ambroſio

Dixerat enī ꝓficiſcēti cū
mādata ab eodē darentur:
ut moris eſt. Uade age nō
ut iudex: ſed ut epiſcopus
In feſto conceptiōis beate
marie v̄gis ad vēs ātiph
Cōceptio glorioſe v̄ginis.
Cum reliquis de l' prius
de ſancta maria capitulū
Ab inicio hym. Aue ma-
ris ſtella. ℣ Cōceptio eſt
hodie ſce marie v̄ginis ℟
Cuius uita īclita cunctas
illuſtrat eccl'ias. ad. M. a
Glorioſe v̄ginis marie cō
ceptū digniſſimū recolam⁹
qr ꝛ genitricis dignitatem
obtinuit ꝛ v̄ginalē pudici-
tiam nō amiſit. ¶ Oratio.
Famlis tuis
queſum⁹ dn̄e
celeſtis grē
mun⁹ īptire:
ut qbus bt̄e
v̄ginis partus extitit ſalu-
tis exordium conceptionis
eius uotiua ſolēitas pacis
tribuat incrementum: Per

Ad. M. Inuit. Cōceptōez
v̄gis marie celebrem⁹ xp̄m
ei⁹ filiū adorem⁹ dn̄z. ps
Ueīt hym. Quē tra Ad
noc. an. ps. ꝛ. v̄. dūr ſicut ī
purificatōe. excepto q ul-
tima an̄ tercij noct dicitur
Angel⁹ dn̄i nūciauit marie
ꝛ ɔcep d ſpū ſco All'. l. i.
Anſelm⁹ cātuarieñſis
archieps ꝛ paſtorib⁹
āgloꝝ coep̄is ſuis cūctiſqꝫ
orthodoxis ſalutē ꝑpetuā
ī xp̄o bn̄dictōez. Cōceptio
uenerabilis di geitricis: et
ꝑpetue v̄gis marie: dilectiſ
ſimi fr̄es quēadmōz p mul
ta ſignoꝝ expimta ī āglia ꝛ
ī frācia ceteriſqꝫ comitatib⁹ ꝛ
ciuitatib⁹ mūdi celebrāda oli
ſic dclarata me narrāte au
diat dilectio ur̄a. ℟ Ho-
die ɔcepta ē bt̄a v̄go ma-
ria ex ꝓgeie dd. Per quā
ſal' mūdi credētib⁹ appuit
cui⁹ uita glīoſa lucē dedit
ſcl'o ℣ Cōceptōez bt̄e v̄gis
marie ɔ gaudio celebrem⁹.

Tempore nanqȝ illo quo placuit diuine pietati āglorū gētem de ſuis malis corrigē: ſueqȝ virtutis officijs arti⁹ aſtringere glorioſiſſio normādoꝝ duci Guiliermo eādē patriā debellando ſubegit. Qui .s. Guilierm⁹ rex āgloruꝫ fēs dī v̄tute ꝛ induſtria ſua: toci⁹ eccleſiaſtice dignitatis honoris ī meli⁹ reformauit cui⁹ pie ītētōis opib⁹ inuidens ille bonorū omnium īimicus dyabol⁹ tā familiariū fraudibus tā extraneoꝝ īcurſibus multotiens conat⁹ eſt eius obſiſtere ſucceſſibus. ſed dn̄o protegente: ꝛ ſe rege timentem ꝛ glorificantem ad nihilum malignus redactus eſt. Beatiſſime uirginis marie conceptionem deuotiſſime celebrem⁹: Ut ipā ꝑ nobis intercedat ad dominum ieſum chriſtum. ¶ Cum iocūditate conceptionē beate marie virginis deuotiſſie celebremus. Ut

Audientes aūt datij Angliam ſubiectam eſſe normandis grauiter indignati ſe ſuo quaſi hereditario iure priuari: arma parant claſſem aptantut eos adeuntes a data ſibi diuinit⁹ patria expellant. Hoc comperto rex prudētiſſimus guiliermus quēdā religioſum abbatem ramaſieſis cenobij eliſinū nomīe accerſiuit ī daciam dirigit: ut inquirat ueritatē huius rei. ¶ Glorioſe uirginis marie ortum digniſſimum recolamus. Cuius domin⁹ humilitatem reſpiciens angelo nunciante concepit ſaluatorē mundi. ¶ Beatiſſime uirginis marie conceptionem deuotiſſime celebremus. Cui⁹.

Et ille ſagacis ingenij uir admōm ingenij ſtrenue negociū īgis īſeqt.

Quo fideliter pacto āgliā reuerti cupiēs mare igredit᷑ Et iaꝫ maximā pte maris pſpero curſu trāſierat: maris ſubito denſis undique ſurgentibus uētis horrida tempeſtas celum commouit et undas. ¶ Cōceptio glorioſe uirginis marie ex ſemine habrae orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. Cuius uita inclita cūctas illuſtrat eccleſias.
Hodie concepta eſt beata uirgo maria ex progenie dauid. Cuius.

Fatigatis igitur nautis nec ultra procedere ualentibꝰ fractis remis funibus ruptis cadentibus uelis ſpes ſalutis amittitur nihil niſi ſubuerſionis indicium miſerabiliter expectatur. Cumque eſſent de ſalute corporū totaliter deſpati: curam ſolum creatori ſuo modo magnis clamoribus animarum conmendarent. ꝛ beatiſſimam dei genitricem mariam matrē miſerorum refugium ꝛ deſperatorū ſpē dīuote i ſuū auxiliū īuocarent. Et ecce ſubito ꝯſpiciūt quēdā uenerād̄o hītudis uirū pontificali īſula d̄corātū q̄i īt᷑ medias undas naui pximū. ¶ Cū iocūditate ꝯceptiōēꝫ beate marie celebremꝰ. Ut ipſa ꝑ nobis ītercedat ad dn̄m ieſū xp̄ꝫ. ¶ Cord̄ ꝛ animo xp̄o canamꝰ gl'īꝫ ī hac ſacra ſolēnitate p̄celſe genitricis d̄i marie. Ut

Qui aduocās ad ſe abbatē eliſinū his v̄bis cepit appellare eū. Uis īq̄ꝫ piculū euad̄re: uis ī patriā ſanus redir̄. Cūq̄ꝫ ille cum fletu ſe id toto cord̄ d̄ſiderare id ſolū expectare rn̄d̄ret: tunc ille ſcias īquit me ad te miſſū a dn̄a nr̄a dei genitrice maria quam dulciter exclamaſti directum.

Et ſi dictis meis obtēpare uolueris ſanus cum comitibus tuis euades iminens periculum maris ¶ Conceptio tua dei genitrix uirgo gaudium annunciauit uniuerſo mundo. Ex te enim ortus eſt ſol iuſticie chriſtus deus noſter: qui exſoluens maledictionem dedit benedictionem: ⁊ cō fundens mortem donauit nobis uitam ſempiternā. ¶ Benedicta tu ī mulieribus: ⁊ benedictus fructus uentris tui. Ex te.

Liber generationis ieſu chriſti filij dauid filij habraam: habraā autem genuit Iſaac Iſaac autez genuit Iacob. Et R̸

In iſaya legimus generationem eius q̄s enarrabit. Non ergo putemus euuangeliſtam prophete eſſe contrarium. vt quod ille impoſſibile dixit affatu hic narrare icipiat: quia ibi de generatione diuinitatis hic de īcarnatōe eſt dictuz A carnalibus autem cepit: ut per hominez deum diſcere incipiamus filij dauid filij habraam. Ordo prepoſterus: ſed neceſſario commutatus.

Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi dominus magna: q̄ potens eſt: ⁊ ſanctum nomen eius. ¶ Et miſericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Q.

Si enim primum poſuiſſet habraam et poſtea dauid: rurſuſ ei repetendus fuerat habraaz. vt generationis ſeries texeret Iō ēt cetis p̄miſſis hoꝝ filiū nūcupauit q̄a ad hoſtū fc̄a ē d xp̄o re pmiſſio. Ad habraā inquit: ī ſemie tuo bn̄dicent omēs gētes:

qō ē xp̄s. Ad dō ð fructu
uentris tui ponam ſuper
ſedem tuã. ℟. Felix ꝛ ãq̃ꝫ
es ſacra ꝟgo maria: ꝛ omi
laude dignıſſima. Quia ex
te ortus eſt ſol iuſticie xps
dns noſter. Ora pro pplō
interueni pro clero. itcede
pro deuoto femineo ſexu:
ſētiãt omēs tuum iuuamē
q̄cunq; celebrant tuã ſcām
ↄceptionē. Quia. ℞. viij.

IUdas autē genuit
phares: ꝛ zara ð tha
mar. Notãduꝫ in genealo
gia ſaluatōis nullã ſcārum
aſſumi mulierum: ſed eas
quas ſcriptã rephēdit: ut q̄
pp peccatores uenerat de
peccatricibꝫ naſcens oīum
pccã deleret. Uñ ꝛ ıſeq̄nti-
bus ruth moabitis poītur
ꝛ Berſabee uxor urie. Ad
laũ. ꝛ p ho᷑ antí. Cōceptō
gl'ioſe ꝟgis marie ex abrae
orta ð tribu iuda clara ex tir
pe dd. ps Dñs regnauit.
ãl ret' an. Cōceptio ē hodie
ſcē marie ꝟgis cuꝰ uita īclí
ta ↄctas illuſtrat eccl'ias an.
Regali ex ꝓgeīe maria ex
orta ēfulget cuꝰ pcib9 nos
adiuuari mēte ꝛ ſpū deuotiſ-
ſīe poſcimꝰ. an. Corde ꝛ aīo
xp̄o canamꝰ glīꝫ ī hac ſacra
ſolenitate pcelſe genitris dī
marie. An. Cū iocunditate
ↄceptiōeꝫ bt̄e marie celebre
mꝰ ut ipa ꝓ nobis itcedat
ad dñꝫ ieſū xpꝫ. Ca. Ab i-
nicio. hym. O gl'ioſa dña
℣. Cōceptio ē hodie. ℟.
Cuiꝰ uita ī. Ad bñ. ã. Cō
ceptionē hodiernã ppetue
ꝟgis genitrīs dī marie ſolē
niter celebremꝰ q̄ celſitudo
thronī pceſſit alt'. ad. iij. ca.
Ab inicio. ℟. br̄ dı ð cōi
ꝟginū ad vi ca. Et radica
ui in pplō Ad ix ca. In pla
teis ſicut Ad ueſ an. Cō-
ceptio gl'ioſe. Cū reliquis
p̄s de ſcā maria: ad M. an
Cōceptō tua dī genitrix vir
go gaudiū ãnūciauit ꝛ uniūer
ſo mūdo: ex te eīꝫ ortꝰ ē ſol

iuſticie xp̄s d̄s nr̄ q̄ ſolues maledictōez, dedit bn̄dictio nē ⁊ ↄfūdes mortē donauit nobis uitā ſēpitnā. In ſacti Melchiadis pp̄ ⁊ mar. l. i.

MElchiades natōe affer ſedit ānos tres : mēſes vii dies octo : ex die nonas iulias a ↄſulatu maxetij noni uſq₃ ad maximū ſc̄m q̄ fuit mēſe ſeptēbrio uoluſiano ⁊ rufino cōſulib₃. Hic ↄſtituit nulla rōne do mīco die āt. v. feria ieiuniū celebrarī a fidelib⁹ q̄a eos dies pagani q̄i ſacrū ieiuniū celebrabāt. In ſacti damaſi pp̄ ⁊ ↄfe. oratio.

EXaudi dn̄e p̄ces nr̄as ⁊ īterc̄edēte bt̄o damaſo ↄfeſſoꝛ tuo atq₃ pōtifice ſupplicatōes nr̄as placat⁹ intende. Per. lectio prima.

DAmaſus natōe yſpan⁹ ex p̄re ātonio ſedit ānos. xviij. mēſes duos dies x: ⁊ cū eodē oꝛdiāt ſub ↄtētōe urſin⁹. Et f̄co ↄcilio ſacdotū ↄſtituerēt damaſu₃ q̄a foꝛtioꝛ ⁊ pl'ia m̄ltitudo erat. lectio ſecunda.

ET ↄſtitut⁹ ē damaſ⁹ ⁊ urſinū eiecerūt ab urbe: ⁊ ↄſtituerūt eū neapoli ep̄z: ⁊ mā̄ſit damaſ⁹ ī urbe rōa p̄ſul ī ſed apl'ica. Fuit āt tp̄rib⁹ iuliani. Hic fec̄ baſilicas duas: unā iux theatrū ſc̄i laurēcij ⁊ aliā ui a ardeatīa ubi reqēſcit in cathacūbis: ⁊ dedicauit platoniā ubi coꝛpa aploꝝ iacuerūt. i. pet̄ ⁊ pauli: quā et v̄ſib⁹ adoꝛnauit. l. tcia.

HIc m̄lta coꝛpa ſc̄oꝝ m̄ꝝ r̄q̄ſiuit ⁊ īuenit. quoꝝ ēt ↄſilia v̄ſib⁹ adoꝛnauit. Hic ↄſtitutū fec̄ d̄ eccleſia: hic accuſat⁹ īuidioſe incriatus ē d̄ adult̄io ⁊ factu ſinodo purgat⁹ ē: a xl. q̄tuoꝛ ep̄is qui etiā dānauerūt ↄcoꝛdiū et calixtū dyaconos accuſatoꝛes ei⁹ ⁊ piecerūt d̄ eccleſia. In ſce lucie v̄gīnis ⁊ m̄r. ad M. antipho.

Jn tua patiã poſſediſti aiaȝ
tuã. lucia ſponſa xp̄i cdiſti
q̄ i mūdo ſūt. ꝛ corruſcas
cū āgl'is ſāguīe ꝓpo inimicū
uiciſti.

EXaudi nos deꝰ ſalu-
taris nr̄ ut ſic de btē
lucie feſtitate gaudēmꝰ ita
pie deuotōis erudiaīr affec
tu. Per

CUm p univ̄ſā ſicilie
ꝓuīciā btīſſie v̄ginis
agathe fama crebreſceret.
ꝛ ſyracuſanꝰ ppl's p milia
ꝓpe xlv ad urbē cathanē-
ſiū ſiciēs ad ſepulchruȝ ſcē
v̄ginis pgeret ꝯtigit luciā
uenerabilē v̄ginē nobiliſſi
mā ſyracuſanoꝝ ſil' pgere:
ꝛ eiꝰ feſtiuitatis gl'ia iuita-
tā uenire. Cuiꝰ mr̄ eutia p
ānes quatuor fluxu ſāguīs
fatigata nullo poterat me
dicamtoꝝ rmedio liberari.

OLucia v̄go q̄d a me pe
tis qđ ipa potis p̄ſtare ꝯti
nuo. Nā ꝛ mr̄i tue fidꝰ tua
ſubuenit ꝛ ecce ſaluata eſt.

Quia iocūdū dō i tua v̄gi
nitate hitaculū ꝑparaſti.
Sic p me ciuitas cathane-
ſiū ſublimat' a xp̄o ita p te
ſyracuſana ciuitas dcorabi
tur. Quia

IGit' dū pceſſiōis mi
ſt'a ageret: hec euuāgelij fu
it lectio q̄ legit' tacta fibria
ueſtimti mł'ier fluxu ſāguīs
ſaluata. Et dū hec lectio re
citat' dix ſca lucia mr̄i ſue.
Si credis his q̄ legūt' credo
agathā paſſā i xp̄i noīe hoc
meruiſſe. vt ſp i p̄nti hēat
eū ꝓ cuiꝰ noīe paſſa ē. Cō
tige ergo ſepulchrū eiꝰ cre
des ꝛ liberaberis ❡ Roga
ui dn̄ȝ m̄ū ieſū xp̄ȝ ut ignis
iſte n̄ dn̄et' m̄. Et ipetraui
a dn̄o īducias m̄ij nīi:
Pro eo ut me diligeret dtr
ahebāt m̄ ego āt orabā. Et

IGit' cū pactis oi' ȝ
ppl's abſceſſiſſȝ pſtrauer' ſe
an ſepl'chrū mr̄ ꝛ filia: ꝛ ce
pūt lacrī' ꝛ cogitar' ſuffragiū

Intea dū orōnis plixitas
teōret ſōno lucia uirgo arri
pitur: ⁊ uidit i ſōnis btāz a
gathaz i medio angloꝝ gē
mis ornatā ſtātē ⁊ dicētē ſi
bi. Soror mā lucia v̄go do
deuota qd a me petis: qd
tu ipſa potis pſtare otinuo
Nā ⁊ matri tue fides tua
ſubuelt ⁊ ecce ſaluata ē
Grata fca ē a dn̄o i certaīe
qꝛ apd deum ⁊ apd hoīes
glificata ē ⁊ i ɔſpcū prici-
pis loqbat ſapiaz. Et dn̄s
dn̄ꝫ dilexit eā ¶ Adiuua-
bit eā ds uultu ſuo dn̄s in
medio ei⁹ nō ɔmouebitur.
Et

ET ſicut p me ciuitas
catbanēſiū ſubliat a
xpo. ita p te ſyracuſana ci-
uitas dcorabit: qꝛ iocūdū
do i tua v̄ginitate btāculū
pparaſti. Et his auditis ex
pgeſca ſrexit tremēs ⁊ ait
mri ſue. Mat̄ mea: ecce ſal
ua fca es: p ipaz te dpcor q̄
te ſaluā fecit ſuis orōnibus
ne tu m̄ aliqn̄ ſpōſuz noīes
ne tu uelis d corporis mei
poſteritate fructū mortali
tatis iqrere. Sed oīa q̄ tu
datura es eiti ad itegrita-
tis mee corruptorē morta
lē hoīez: da m̄ ad itegrita-
tis m̄e fcorē dn̄z ieſū xpm.
¶ Diffuſa ē grā in labijs
tuis. ppea bn̄dixit te deus i
etnū ¶ Spē tua ⁊ pulchri
tudīe tua itēd pſpere pcēd
⁊ regna. Propter

CUi mater euticia ait
Oīa q̄ fuert p̄ris tui
dfūcti an̄ noue ānos itacta
cuſtodiēs āpliaui poci⁹ q̄ꝫ
minui p̄rimoiūz tuū: mea
vo oīa que ſūt ul⁹ pñt eſſe
ipſa melius noſti tege pri
us oculos meos et quod-
cunqꝫ tibi placuerit d ipſis
facultatib⁹ facito ¶ Spe-
cie tua et pulchritudie tua
intende proſpere procede
et regna. ¶ Diffuſa eſt
gratia in labijs tuis ⁊ c.
In

Lucia dix̄ audi᷑ mat̄
ꝯſiliū meū ñ ſatis do
caꝝ ē: q̄ illi hoc dat quo ip
ſe pſrui ñ pt̄. Sꝫ ſi tibi uis
ē gratū dꝫ hoc illi da quo
tu potīs uti. Nam qđ das
moriēs: ideo das q̄a tecuꝫ
ferre ñ pȳales. Uiuēs ergo
ꝛ ſalutē tui corporis tenes
da xp̄o qđ poſſiđs ꝛ q̄cq̄d
te m̄ daturā ſpoponderas
u. et cogitabas : xp̄o icipe
tradre. ¶ Propt̄ ṽitatē et
māſuetudīeꝫ ꝛ iuſticiā. Et
deducet te mirabilr̄ dxtera
¶ Spē tua ꝛ pl̄.t. In. pſ.
pced ꝛ regna. Et.

Et ubi pene oīa di-
ſtractaſtis ꝛ paupib᷒
erogata uiduis ꝛ orphaīs
pegrinātib᷒ ꝛ do ſuiētibus
ſpōſus pponit litē i iudicio
paſcaſij ꝯſularis: dicēs ſpō
ſā ſuā xp̄ianiſſiaꝫ eſſe ꝛ ꝯ
leges uiuere auguſtorum.
Quā paſcaſi᷒ ꝯphēſā corri
piēs cepit ad ſacrifitia de-
monū iuitare. ¶ Dilexiſti
iuſticiā ꝛ odiſti iīq̄tatem.
Proptēa ōxit te ds̄ ds̄ tu᷒
oleo leticie. ¶ Propt̄ ṽita
tē ꝛ māſuetudīeꝫ ꝛ iuſticiaꝫ
Proptēa

Cui bt̄a lucia dix̄ ſa-
crificiū ṽuꝫ ꝛ īmacu
latū apđ dm̄ ꝛ p̄rem hoc ē
uiſitare pupillos ꝛ orpha-
nos ī t̄bulatōe eoꝝ. Paſca
ſi᷒ dix̄. P̄rimoniū tuū expē
diſti cū corruptorib᷒ tuis:
ꝛ id̄ q̄ſi meretrix loqueris
¶ Offerēt̄ regi ṽgines p᷒
eā pxīe ei᷒. Offerent̄ tibi i
leticia ꝛ exultatōe. ¶ Spē
tua ꝛ pul̄.t. in. pſpe pce. ꝛ
re. Offere.

Lucia rn̄dit p̄rimoniꝫ
meū tuto loco ꝯſtitui: cor-
ruptores aut nec m̄tis nec
corporis m̄i aliq̄n ſuſcepi.
Paſcaſius dixit. Qui ſunt
corruptores mentis. Lucia
reſpondit: uos eſtis de q̄b᷒
dicit apoſtolus. Corrum-
punt mores bonos eloq̄a
mala.

Ad laudes ⁊ p ho' antip.
Orate ſancta lucia appuit
ei bt'a agatha ⁊ cōſolabat'
ācillā xpi ps Dñs regnauit
cū rel'. a. Lucia uirgo q̄d a
me petis qd ipa potis pre
ſtare ↄtinuo mrī tue. añ p
te lucia ẜgo ciuitas ſyracu
ſana decorabit' a dño ieſu
xpo. añ Bndico te pr dñi
mei ieſu xpi q̄a p filiū tuuz
ignis extīct' ē a latere mo.
añ Soror mea lucia ẜgo
deo deuota q̄d a me petis
qd ipa poteris pſtare ↄti-
nuo matri tue ad b. a. Colū
na es imobilis lucia ſpōſa
xpi q̄a ois plebs te expec-
tat ut accipias coronā uite
all'a ad ues añ Orate ſcta
lucia cū rel' ad ij añ Tāto
pōdere eā fixit ſps ſcts ut
ẜgo dñi imobil' pmaneret
In ſcti thōe apl'i ad. M. a.
i primis ues ⁊ ad b. añ.
Quia uidiſti me Thoma
crediſti bt'i q̄ nō uiderūt et
crediđrt all'a. oratio

DA nobis q̄s dñe bti
apl'i tui Thōe ſole-
nitatib3 gl'iari ut ei' ſeper
pꝛocinijs ſubleueūr ⁊ fidez
ↄgrua deuotiōe ſectemur:
per. lectio prima.
Thomas ebrayce la
tine abyſſus ul' ge-
min' itptat' ⁊ grece didim'
noiat' q̄a utraq3 itpretatio
ei' ſtatui ↄgruit. Didimus
recte notari potuit pp du-
biuz cor i credēdo effcm
dñice reſurrectōis. Abyſſ'
q̄a altitudīez dñice ẜtutis
i rſurrectōe ēta fid penetra
uit ⁊ iuſta latinā lignā xpi
gemin' ac ſit'is ſaluatoris
audiēdo icredul' uidendo fi
dlis. lectio ſecunda
Sic euuāgeliū pdica-
uit ptis medis perſis
hyrcaniſq3 bracmanis ⁊ de
ſtiatus ad orietale plagaz
intna gentiū pdicās ibiq3
pdicatōez ſuā uſq3 ad ulti-
mū ſue paſſionis pducens
pfectus ē ad idiā ſuperiorē

opinionē ei⁹ oēs ppl'i feſti-
nabant uidētes ſigna ⁊ p-
digia magna q̄ faciebat :⁊
nō potant cōtenere pdica-
toēʒ ei⁹. Nā ⁊ demones
pellebat ⁊ cecos illuīabat
oēs ēt dolores ⁊ calores ⁊
rigores pellebat ēt ⁊ mor-
tuos ſuſcitabat. Cui⁹ corp⁹
cū honore ⁊ hymnis trāſtu
lērt ad eccl'iaʒ odiētes aro
matib⁹ pcioſis ⁊ fiebāt ſi-
gna magna ⁊ pdigia i lo-
co ubi poitū erat

Nāʒ ⁊ dmoioſi libera
bāt ⁊ egritudiēs cu-
rabāt diqʒ ſupplicātes ſyri
ab īpatore alexādro roma
no ueiēte uictorie de pſidis
plio exerſe rege duicto i pe
trart hoc ut mitteret ad re-
gl'os idoꝝ ut redderēt dſūc
tū ciuib⁹. Sicqʒ fcm eſt ut
trāſlatū eēt de īdia corpus
appl'i. ⁊ poituʒ i ciuitate
edeſſa ad laudē dñi nr̄i ieſu
xp̄i: cui eſt honor ⁊ gl'ia in
ſecula ſeculorum. amen.

In illt. thomas unus
ex xij. q̄ dr didimus
nō erat cū eis qn̄ uenit ie-
ſus Et R̸

Iſte unus diſcipl'us
dfuit reuerſus quod
geſtū eſt audiuit audita cre
dere renuit. Uenit iterū do
min⁹. ⁊ nō credēti diſcipl'o
latus palpāduʒ pbuit. ma-
n⁹ oñdit. ⁊ oñſa ſuoꝝ cica-
trice uulnerū: īfidlitatis il-
lius uul'n⁹ ſanauit

Quid frēs kr̄mi : quid
īter hec aīadūtitis :
nūq̄d caū geſtū creditis ut
elect⁹ ille diſcipl's tūc deēt
poſt aūt ueiens audiret au-
diēs dubitaret dubitās pal
paret palpās crederet. Nō
hoc caū ſed diuina diſpēſa-
tōe geſtū eſt

Egit nāqʒ miro mō
ſupna clemētia ut diſ
cipl's dubitās dū i magiſro
ſuo uulnera palparet caris

i nobis uulnera ſanaret in
fidelitatis. Plus eni nobis
thome īfidelitas ad fidē q̄3
fides diſcipl'oꝝ credētiū3 ꝓ
fuit. q3 dū ille ad fidē pal-
pādo reducitur: nr̄a mēs
oī dubitatōe ꝑpoita īfide
ſolidatur

Hyginus natiōe grec⁹
ex philoſopho de a-
thenis cui⁹ genealogiā nō
īueni ſedit ānos decem mē
ſes tres dies octo. Fuit aūt
tp̄ribus ſeueri ꝛ marci a.
Cōſulatu magni ꝛ cameri-
ni uſq3 ad orphitō ꝛ priſ-
cu3. Hic cōpoſuit clerꝝ ꝛ di
ſtribuit grad⁹. Hic fecit or
dinatiōes tres p mēſe3 decē
briū pbr̄ōs xv. dyacones.
v. ep̄os p diuerſa loca nu-
mero ſex. Qui ēt ſepult⁹ eſt
iux̄ corp⁹ bt̄i petri ī uatica-
no tercio id⁹ ianuarij. Et
ceſſauit ep̄atus die tercio

Concede q̄s ōps de
us ut ad meliorem uitā
ſcōꝝ tuoꝝ exempla nos ꝓ
uocēt q̄tus quoꝝ ſolēnia a-
gim⁹ et act⁹ imiteñr. p.

Cum feruor dioclitia
ni ꝛ maxiani. ſcōs di
diuerſis penis īſiceret. du-
os frēs ſili mō felicē ꝛ felicē
gr̄a dignos pbr̄os ſce ca-
tholice eccl'ie ſublatos ſibi
drac⁹ urbis p̄fcs iuſſit ad-
duci ut ſacrificaret: Quod ſi
ɔtēpſiſſet puniret.

Interea un⁹ ex ipis
noīe felix q̄ erat ſeni
or fr̄ cū duct⁹ fuiſſet ad tē-
plu3 ſapis iux̄ ſecretarium
ubi ſedebat memorat⁹ dra
cus uidēs eū dixit. Juſſert
te ſacratiſſimi pricipes deo
ſerapi ſacrificare. Tūc ſā fe
lix īſuflauit ī faciē ei⁹ ꝛ ſta
tī corruit ꝛ ī puluerē ſdact⁹
eſt.

Alia die deduct⁹
ē ad tēplū ubi mercu
rij erat ſtatua: ꝛ hortabat

ut ibi thura iactaret. Qui
ſimili modo īſuflauit ī faciē
ei⁹ ꝛ ſtatī corruit ī trā. De
ductus eſt igit̄ btūs felix ad
ſimlacrū diane ut ibi ſacri
ficaret. Quo uidēs īſuflauit
ī faciez eius ꝛ cecidit tāq̄ſi
nūq̄ fuerit ſtatī ī puluerez
redactū ē

Preces ppłi tui que-
ſum⁹ dñe clemēt exau
di. Ut beati marcelli mar-
tiris tui atq; pōtificis me-
ritis adiuuemur: cui⁹ paſſi
one letamur. Per

Tempore quo maxi
mian⁹ auguſt⁹ redi-
ens d ptib⁹ affrice ad urbē
romā uolens placere dio-
cliciano auguſto. ut ī noīe
ei⁹ tmas a ſolo hedificaret:
cepit iuidia xpianoꝝ mili-
tes romanos ad afflictōez
laboris ɔpellere ꝛ p uaria
loca: alios ad arenā fodiē-
dā dānauit.

In ipo tpr erat uir
xpian⁹ noīe Tharſō

uir potēs ꝛ facultatib⁹ ple
n⁹ ꝛ uita fidelis. Hic cū ui-
diſſet affligi xpianos ad fa
tigatōez ꝛ laborē: cepit de
ſua facultate ſcīs martirib⁹
elemoſinaz ꝛ uictū miniſtrare
p ſeruos xpianos ſiſinniū ꝛ
cyriacū ſmaragdū ꝛ largiū
[illegible]

Hoc audiēs marcell⁹
eps urbis gaudio replet⁹ ē
de elemoſinis: quas tharſon
ſcīs miniſtrabat. Et uocās
ad ſe ſcōs uiros xpianos ꝛ
ſeruos dñi nrī ieſu xpī ſiſi
niū ꝛ cyriacū ſmaragdū ꝛ
largiū ſeſſiut abieb ꝛ notā
fecerunt ſcō marcello epo
quo tharſō ſcīs elemoſinas
miniſtrabat.

Tunc gaudio replet⁹
ducēs ɔcilia ɔſecra-
uit ſiſiniū ꝛ cyriacū dyaco
nes eccleſie romane. Factū
ē aūt ut una nocte dū ferrēt
būeris ſuis uictū quē thar
ſō miſtrabat tenti ſūt a mi
litib⁹ paganis: ꝛ pducti ad

tribunū expuriū Suſcipiēs eos tribunus recluſit ī cu-ſtodia publica.

POſt diē tciā nūciauit maxiano auguſto. Hoc cū audiſſet maxianꝰ: iuſſit ut cum cuſtodia ipſi foderet arenā: ⁊ humeris ſuis portaret uſqꝫ ad locū ubi terme hedificabantur. Erat āt uir ſenex īter eos noīe ſatnīꝰ q iā ſenectute maceratꝰ fuerat: ⁊ ceperūt eū ad portādū adiuuarē.

HOc cū uidiſſet cuſtodes fieri qa ſiſinius ⁊ cyriacꝰ dyacones ſarcinas ſuas: ⁊ alias cū adiutorio xpi portarēt mirati ſūt: et nūciauerūt tribuno expurio Tūc tribunus nūciauit maxiano auguſto dicēs q cū hymnis ⁊ laudibus dei: et omni ueneratōe xpo glīam reddebāt.

REatꝰ Anthoniꝰ abbas: cū eēt ī ciuitate patras in monaſterio non ualebat: ſeruitiū dei: facere quō ipe cupiebat: qa quotidie uidebat ad ſe uenire multas gētes ſeculares. Et cogitans ⁊ gemēs ī corde ſuo. dixit fratres qd faciemus: qꝛ ꝯturbāt me cogitatōes mee: ⁊ nō ē hic locꝰ qetus ut poſſimus ſaluare aīas noſtras.

HEc dicebat illis quos ſciebat ī dī amore poſitos ⁊ p ſingulos dies moleſtabat: ⁊ hortabat eos: dicebatqꝫ illis. Quid faciemus. Illi aūt dicebāt. Qō tu pr̄ iubes. Ille aūt dicebat uenite pgamꝰ de loco iſto: ⁊ eamus ī illū locū ubi ſolitꝰ ⁊ firmitꝰ dn̄o ſuiamꝰ

ILli aūt q ī timore dei erāt pciti: aīo ſuo dixerūt. ſi ſic opꝫ nos pat: ⁊ nos n̄ ōrelinqmus te. Tunc btūs Anthoniꝰ dix. Fili mei uocauit nos dēs ī ordīe monachoꝝ ⁊ ſacerdotū: ſed tam

videlimus [illegible] libri in nobis hui⁹ mōi nō ſi ſm ſcripturā pceptis vi obedire: ⁊ ea ī oībꝫ adīplere nolum⁹. Cū aūt ad occaſum ſol ueniſſꝫ itrojerit ī eccl'ia ⁊ cepert redore laudes do oipti: ſicut mos erat.

ET cū ↄpletū eſſꝫ officiū monaſterij: ⁊ oēs redeſcerent ī lectis ſuis ille pſtrauit ſe ī ťraꝫ depcans deū ⁊ dicēs: De⁹ celi ⁊ ťre q̄ cunctoꝝ es cognitoꝛ ī cui⁹ uoluntate ↄcta ſūt poita ⁊ nō ē q̄ poſſit rꝫiſtere tue uoluntati: q̄ reuocas errātes ut nō peāt: cuſtodi ſeruos tuos ⁊ dn̄o nobis locū ī quo tibi mundo cord̄ : ⁊ caſto corpoꝛ ſuiam⁹: qꝛ nō ē hic locus conu̇ſatōis niſi amatoꝛib⁹ iſti⁹ ſeculi.

ET cuꝫ oraſſꝫ btūs anthoi⁹ abbas accidit ei modicus ſōnus: ueniēs aūt angl'us dn̄i ī ſōnis: dixit ei. Anthōi ſurge: ⁊ uad ī locū quē dico tibi tu ⁊ frēs tui: [illegible] ſeq̄ te. Ego aūt dabo tibi ī hermo figurā angli: tibi paſcā te ď ↄctis rgionibus ťre. Et cuꝫ aſcē dis ī mōte excelſuꝫ cedrō ibi iueies modicā uallē nemoroſā pulchrā nimis inť mōtes clauſā.

IBIic iuenies lapideꝫ marmoreū ī ſil'itudinē hoīs q̄ tibi aliq̄d pauoris imittet: ſꝫ noli pauere: qꝛ ego tecū ſū ī oī ope tuo. Tūc btūs āthoni⁹ ſurgens a ſōno dix̄ grās ago tibi dn̄e ieſu xp̄e: q̄ me dignatus es exaudiř. Et ītrauit eccl'iaꝫ tāgēs ſignū ad matutinuꝫ. Et ↄgregatis ↄtis fratrib⁹ ī ſimul officiuꝫ feceřt.

OMnīpotēs ſempiterne deus ...

DEus q̄s ops ds: ut qui btē priſce ůgis ⁊ martiris tue natalitia colim⁹ ⁊ ānua ſolēnitate letemur: ⁊ tante fidei pficiam⁹ exemplo: p

[illegible]

EXaudi dn̄e populuꝫ tuuꝫ cū ſcoꝝ tuoꝝ patrocīo ſupplicātē. Ut et tēporalis uite nobis ībuas pace gaude͂ ⁊ eťne repire ſubſidiū. Per

TEmporib⁹ Claudij īperatoris: ueīt q̇dā de pſide ptibus noīe marius cuꝫ uxore ſua noīe martha: ⁊ filijs ſuis audifax: et abacuch. uiri xp̄ianiſſimi ad oīoeꝫ apľoꝝ. Ueniētes aūt romā ceperūt corpora ſcoꝝ p carceres ⁊ ſepulťas conquirere.

ET dū frequēter ſolli cite ⁊ curioſe q̄rerēt: ueniētes ī caſtrū trāſtiberi ītra carcerē īuenerūt hoīem uenerabilē noīe q̇rinuꝫ qui iaꝫ multa v̓bera pro noīe xp̄i paſſus fuerat: ⁊ facultate nudatus. Ad quem uenientes miſerūt ſe ad pedes eius marius ⁊ martha uxor eius: cuꝫ duob⁹ filijs ſuis audifax ⁊ abacuch ut oraret pro eis: ⁊ ibi māſerūt diebus octo. Et ceperunt de facultatibus ſuis miniſtrare bt̄o quirino: ⁊ lauarē pedes eoꝝ q̄ ī uinculis erāt conſtricti.

EOdē tp̄t iuſſit Claudius ut ſi q̇ xp̄ianoꝝ īpti fuiſſet ī uulgo aut ī cuſtodia ſine īt̓miſſiōe puniret̃. Ipo p̄cepto diuulgato tenuit ducētos ſexagitaduos xp̄ianos uia ſalaria: q̇ arenā fodientes dānati fuerāt pro chriſti noīe. Quos iuſſit ut ī figlia foras muros porte ſalarie ducerēt: et in eodē loco clauſi ſūt ī ciuitatis āphiteatro: ubi eos mľtis ſagittis iuſſit īt̓fici

HOc cuꝫ factū fuiſſet ꝯtriſtati nimis mari⁹ ⁊ martha uxor ei⁹ cū duobus filijs ſuis audifax et abacuch uenerūt ad locū ubi corpa ſcoꝝ īt̓fecta fuerāt.

Una cũ iobãe pbr̃o ⁊ inuenerunt corpora ſcorũ igni ſuppoſita. Et exuentes ſe cepẽãt corpora ſubtrahere ⁊ ſepelire cũ liteaminibus ⁊ facultatib⁹ ſuis: quia uir locuplex erat cũ filijs ſuis ⁊ uxore. lectio quinta

ET quotquot potuerũt ſepelire in cripta uia ſalaria: i cliuo cucumeris. Claudi⁹ igit̃ audiens q̃ ſci dei ſepelliſſẽt corpa mr̃ꝝ iratus tradidit eos uicario muſiano dicẽs. Si nõ ſacrificauerit ⁊ dreliquerit ſupſticionem hãc diuerſa i eis tormenta exerce. In eadez die iuſſit ſibi muſian⁹ eos intellude pñtari: ⁊ oia genera tormtoꝝ dferri. R vi.

QUi cũ adducti fuiſſẽt i ɔpcũ ei⁹ furore replet⁹ dixit. Intimatum ẽ nobis q̃ pcepẽt pricipes nr̃i ⁊ oẽs reipublice. Rñdit audifax neſcim⁹. Muſian⁹ uicari⁹ dix dferãt tormta. At ubi allata ſũt dixit oia hec genera tormẽtoꝝ i uobis expẽdent: ſi dcretũ nõ feceritis. Si uero pcepta principũ audieritis ⁊ natales uñi renouabũt ⁊ dignitate fulgebitis precelſa.

In ſanctorum martirũ Fabiani ⁊ Sebaſtiani oĩo.

INfirmitatẽ noſtraꝫ reſpice oĩps ds: ⁊ q̃a pondus ꝓprie actõis grauat btõꝝ martiꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani itercesſio glĩoſa nos ꝓtegat Per. ¶ Lectio prima de ſancto fabiano. Alie de ſancto ſebaſtiano tres ultime de coĩ pl'imoꝝ martirũ lectio prima.

FAbianus natõe romanus ex pr̃e fabio ſedit ãnos quatuordecim meſes undeci dies undeciꝫ. Mr̃io coronatur. Fuit aũt tẽporib⁹ maxiani ⁊ affricani uſqꝫ ad decimũ ſecũduꝫ ⁊ quadratum. Et paſſ⁹ eſt iiij. no. kl'ꝫ februarium

Hic regiões diuiſit dyacoī
bus: ⁊ fecit. vij. dyacões q̇
ſeptē notarijs iminerēt et
geſta mr̄ fidliter in itegrū
colligerent ⁊ multas fabri
cas p cimitiria fieri p̄cepit.
Et pꝰ paſſioēꝫ eiꝰ moyſes
⁊ maximꝰ pbr̄i. ⁊ nicoſtra
tus dyaconꝰ ꝯphēſi ſunt. ⁊
i carcerē miſſi ſūt.

SEbaſtianꝰ uir xp̄ianiſſimꝰ mediolanēſibꝰ pti-
bꝰ eruditꝰ ciuitate narbo-
nēſi oriūdus dioclitiano et
maxiano ipatoribus ita ca
rꝰ erat: ut pricipatū ei pric
cohortis traderent ⁊ ſuis
aſpectibus euꝫ iuberēt ſep
Caſtare.
ERat eniꝫ uir totius
prudētie i ſmōe uerax in
iudicio iuſtꝰ i ꝯſilio ꝓuidꝰ:
i cōmiſſo fidelis: iūentiōe
ſtrenuꝰ i boītate ꝯſpicuꝰ in
uniūſa moꝝ hōeſtate p̄cla
rꝰ. Hunc milites ac ſi prēꝫ
uenerabāt: hūc uiuerſi qui
p̄erant palatio cariſſimo
uenerabant affcū. Erat eiꝫ
uerus dī cultoꝛ: ⁊ neceſſa-
rie erat: ut quē dē tāta pſu
d̄rat grā: ab oībꝰ amaret.

Ipo igit quotidie ſedu
lū exhibebat offīm: ſꝫ age-
bat qꝛs hoc ſacrilegis rgi-
bꝰ ēēt occultū: nō paſſiōis
perteritus: nec patrionij ſui
amore ꝯſtrictus: ſꝫ ob hoc
tm̄ ſub clamidē t̄reni iperij
xp̄i militiā agebat abſcon
ditā: ut xp̄ianoꝝ aīos quos
int̄ tormēta uidebat d̄ficere
cōfortaret ⁊ deo redderet
aīas q̄s diabolus conabat
auferre.
DEniqꝫ pꝰq̄ꝫ multas
mr̄ mtes a tiore paſſionis
eripuit: ⁊ ad coronā ppe-
tue glīe icitauit: ipe quoqꝫ
q̄s ēēt appuit q̄a lumen in
tenebris latere nō potuit.
Clariſſis igit uiris marcel
liano ⁊ marcho duobꝰ ge-
mis frībꝫ pro xp̄i nomine

ī uīculis ɔſtitntis quotidie
ſolatiū exhibebat ⁊ tā ipis
q̄p ĉt Fuis eoꝝ cū q̄b⁹ tenti
fuerāt: ⁊ oib⁹ ī uīctis ꝑ fide
xp̄i aſtrictis ſalutaria fidei
ɔſilia miſtrabat: ut ſct̄i blā
dīmta reſpuerēt ⁊ mōnita
nea tormtoꝝ gnā n̄ tieret.
Cū igr̄ hec bt̄s ſebaſtia
nus idut⁹ claīde accict⁹
balteo quotidie facerēt: q̄dā
die dū hec ⁊ his ſil̄ia ex oř
ſuo ꝑferrēt: ſubito p unā fer
borā: ſplēdoř nimio d̄ celo
ueiente illuiat⁹ ē: ⁊ ſub ipo
ſplēdoř pallio cādidiſſio a-
mict⁹ iuueis appuit iux̄ eū.

Cōfitebor tibi dn̄e rex
⁊ collaudabo te d̄ſ ſaluato
rē mū ɔfitebor noī tuo: qm̄
adiutor ⁊ ꝓtector fc̄s es m̄
⁊ liberaſti corp⁹ meū a pdi
tiōe.
¶ Bt̄a
agn. ī m̄dio flāmaꝝ expāſiſ
maib⁹ orabat te d̄p coꝛ ado
rād colleō pr̄ mtuēd qꝛ per

ſcꝫ filiū tuū minas euaſi ſa
crilegi tirāni ⁊ carnis ſpur
citias īmaculato calle trāſi
ui: ⁊ ecce uēio ad te quē q̄ſi
ui quē ſēp optaui.
Oīps ſēpiterne d̄s q̄ in
firma mūdi elegis ut
fortia q̄qꝫ ɔfūdas: cōcede
ꝓpicius ut q̄ bt̄e agnetis
mr̄is tue ſolēnia colim⁹: ei⁹
apd̄ te patrocinia ſētiam⁹
. Per.
Diſcede a me pabulū mor
tis qꝛ iā ab alio amatore p̄
uēta ſū. ¶ Bt̄s uir. ¶ Dex
tāꝫ meā ⁊ collū meū cinxit
lapidib⁹ p̄cioſis tradidit au
rib⁹ mīs īextimabiles mar
garitas. ¶ Qr̄ fremuerūt
gētes ¶ Poſuit ſignū ī fa-
ciē meā ut nullū p̄ter eū a-
matorē admittā. Dn̄e d̄o
mul. ¶ Spē tua ⁊ pulchri
tudie tua.
Seruus xp̄i ambroſi⁹
ep̄s v̄ginib⁹ ſacris die feſtū
ſacratiſſiē v̄gis celebrem⁹:
Hic pri⁹ reſonēt: inde cō-

erepent lectões: hĩc aploꝝ
t̃be letent̃ ĩoe ſubleuet̃ pau
peres xp̃i. Oẽs eiꝫ gratule
mur ĩ dño ⁊ ad hedificati-
onẽ v̾ginũ qual'r paſſa ſit
agnes btĩſſia ad meõriam
reuocem⁹ t̃tiodecio etatis
ſue ãno mortẽ pdidit ⁊ uitã
inuenit: qꝛ ſolũ uite dilexit
auctorẽ. ¶ Die feſtũ ſacra
tiſſĩe v̾gis celebrem⁹ q̃liter
paſſa ſit bt̃a agnes ad me-
moriã reuocem⁹ t̃ciodecio
etatis ſue ãno mortẽ pdidit
⁊ uitã ĩuenit. Qꝛ ſolũ uite
dilexit auctorẽ ¶ Infancia
q̇dã ɔputabat̃ ĩ ãis: ſꝫ erat
ſenect⁹ mtis imſa. Qꝛ

IN facia q̇dẽ ɔputa-
bat̃ ĩ ãnis: ſꝫ erat ſe
nect⁹ mtis ĩmſa. Corpe q̇dẽ
iuuẽcula: ſꝫ aĩo cana. pul-
chra facie: ſꝫ pulchrior fiđ
Dũ a ſcolis reuertebat̃ a
p̃fcti urbis filio adamatur.
Cui⁹ parẽtes dũ req̇ſiſſet
cepit offerre p̃ľia ⁊ p̃ľiora
pmittere. Deniqꝫ ɔtulerat
ſecũ p̃cioſiſſia ornam̃ta: q̃
a bt̃a agnete ueluti quedã
ſtercora ſũ r̃cuſata ¶ Dex
terã meã ⁊ collũ meũ c̃rit
lapidib⁹ p̃cioſis: tradidit au
rib⁹ meis iextimabiles mar
garitas. Et circũdedit me
v̾nantibus atqꝫ coruſcati-
b⁹ gemis. Poſuit ſignũ
ĩ faciẽ meã: ut nullũ p̃t euꝫ
amatorẽ admittã. Et

INs ſcm ẽ ut iuuenis
ille maiori purgeret̃
ſtimulo ⁊ putãs eã meliora
uelle accipe ornam̃ta: oẽm
lapidũ p̃cioſoꝝ ſecũ defert
gl'iaꝫ ⁊ p ſe ipm ⁊ p notos
ul' affines cepit aures v̾gis
appellar̃. Diuicias domos
poſſeſſiones familias atqꝫ
oẽs mũdi diuitias repro-
miſit: ſi ɔſenſũ ſuũ ei⁹ ɔiũc
tiõi non negaret. ¶ Amo
xp̃z ĩ cui⁹ thalamũ ĩtroibo
cui⁹ mr̃ v̾go ẽ: cui⁹ pr̃ feĩãꝫ
neſcit cui⁹ m̃ organa mo-
dulatis uocib⁹ cãtãt. Quẽ
cũ amauero caſta ſum cuꝫ

tetigero munda ſum: cum accepero uirgo ſum: Anulo fidei ſue ſubarrauit me: ⁊ immenſis moilibus ornauit me. Quem

¶ Induit me dominus ciclade auro texta: ⁊ immē ſis monilibus ornauit me. ¶ Cum inuo. ¶ Mel et lac ex eius ore ſuſcepi: et ſanguis ornauit meas genas ¶ Uerba mea. Ipſi ſoli ſerno fidē. ipſi me tota deuotione committo. ¶ Domine dominus. Adiuuabit eam

BEata igitur agnes: talem iuueni fertur dediſſe reſponſum. Diſcedē a me fomes pcc̄i nutmentū facīoris pabulū mortis. Diſcedē a me: q̄a iā ab alio amatore preuenta ſum: q̇ mihi ſatis meliora obtulit ornamenta ⁊ anullo fidei ſue ſubarrauit me: longe te nobilior ⁊ genere ⁊ dignitate. ¶ Induit me dominus ueſtimento ſalutis ⁊ indumento leticie circundedit me. Et tanquam ſponſam decorauit me corona ¶ Tradidit auribus meis inextimabiles margaritas et circundedit me uernantibus atq; coruſcantib⁹ gemmis. Et.

ORnauit inextimabili dextrocherio dexteram meam: ⁊ collum meū cinxit lapidibus precioſis. Tradidit auribus meis īextimabiles margaritas ⁊ circundedit me uernantibus atque coruſcantibus gemmis. Poſuit ſignum in faciem meam: ut nullum preter eum amatorem admittam. Induit me ciclade auro texta: ⁊ immenſis monilibus ornauit me.

Oñdit m̄ theſauros iɔpabi
les: quos m̄ ſe dõatuꝝ ſi in
eo pſeueravo r̄ pmiſit.
Mel ꝛ lac ex ei⁹ oꝛ ſuſcepi.
Et ſãguis ei⁹ ornauit ge-
nas meas Oñdit m̄ the-
ſauros iɔpabiles . quos m̄
ſe donatuꝝ r̄ pmiſit. Et
Nõ ergo poſto ad ↄtumē
liã prioris amatoris
ut aſpicer̄ hoc: ꝛ illũ dr̄liq̄r
cũ quo ſũ caritate dputata
cui⁹ gñeroſitas celſior poſ-
ſibilitas fortior aſpect⁹ pul
chrior amor ſuauior : ꝛ oī
grã elegãtior a quo iaꝫ m̄
thalam⁹ collocat⁹ ē: cui⁹ m̄
organa modulatis uocib⁹
ɔ̃ſonãt cui⁹ m̄ v̄giẽs iuſtiſſis
uocib⁹ cãtãt. Iã mel ꝛ lac ex
ei⁹ oꝛ ſuſcepi: ꝛ iã ãplexib⁹
ei⁹ caſtis aſtricta ſũ. Iã cor
p⁹ ei⁹ corpi meo ſociatũ ē:
ꝛ ſãguis ei⁹ ornauit genas
m̃as. Iã corp⁹ ei⁹ corpi
m̃o ſociatũ ē: ꝛ ſãguis ei⁹ or
nauit genas m̃as. Cui⁹ ma
ter v̄go ē. cui⁹ pr̄ feiaꝫ neſ-
cit. Ipſi ſũ dſpõſata cui
ãglī ſuiũt cui⁹ pulchritudi
nē ſol ꝛ luna mirãt. Cuius
Cui⁹ pulchritudi
nē ſol ꝛ luna mirãt ipſi ſoli
ſuo fidē Dñe q̃s hit.
Chriſtus circundedit me
uernantibus atq̃ coruſcã
tibus gemmis precioſis .
Eructauit. Ipſi ſuꝫ
deſponſata cui angeli ſerui
unt cuius pulchritudinem
ſol ꝛ luna mirantur .
Deus noſter ꝛc. Elegit
eam deus In taber.

Ipſi ſum deſponſata
cuius mater uirgo
eſt: cuius pater feminã ne-
ſcit . Cui angeli ſerui nt .
cuius pulchritudinem ſol ꝛ
luna mirantur . Cuius od-
ore reuiuiſcunt mortui :
cuius tactu confortantur
infirmi . Cuius opes nun
quaꝫ deficiunt cuiuſque di
uicie nunquaꝫ decreſcunt .

Ipſi ſoli ſeruo fidē ipſi me to
ta deuotōe ɔmitto quē cuz
amauero caſta ſū cū tetigero
mūda ſū cū accepero virgo ſū.
Ipſi ſuz deſponſata cui āgeli
ſeruiūt: cuius pulchritudiez
ſol ꝛ luna mirantur. Ipſi
ſoli ſeruo fidē ipſi me tota
deuotione committo.
Dexteraz meā ꝛ collū meū
cinxit lapidibus precioſis
tradidit auribus meis in-
extimabiles margaretas.
Ipſi.

Nec deerūt poſt nup
tias filij: ubi partus ſine
dolore ſuccedit: ꝛ fecūditas
quotidiana cumulatur. Audi
ens hec inſanus iuuenis amo
re corripitur ceco: ꝛ inter angu-
ſtias animi ꝛ corporis ābe
lo cruciabatur ſpiritu. Inter
hec lecto proſternitur: ꝛ per
alta ſuſpiria amor a medi-
cis aſpicitur. ¶ Omnipo-
tens adorande colende tre
mende benedico te. Quia
per filium tuū unigenitū
euaſi minas hominum im
piorum ꝛ ſpurcicias diabo
li impoluto calle tranſiui.
¶ Te confiteor corde te la
bijs te totis uiſceribus cō-
cupiſco. Quia.

Nunc nota patri quē
fuerunt inuēta a me
dicis: ꝛ eadem paterna uo
ce: que fuerant iam dicta
a filio: ad petitionem uir-
ginis reuoluuntur. Abne-
gat agnes beatiſſima ꝛ ſe
nullo pacto aſſerit prioris
ſponſi federa uiolare. Cūz
pater diceret in faſcibus ſe
prefecture agere: ꝛ idcirco
non ſibi quemuis illuſtriſ-
ſimum poſſe preferri cepit
inde uehementer īquirere:
quis eſſet ſponſus de cuius
ſe agnes poteſtate iactaret
Extitit quidam ex paraſci
tis eius qui diceret hanc
chriſtianam eſſe ab infan-
tia: ꝛ magicis artibus ita
occupatam: ut dicat chri-
ſtum ſuum ſponſum eſſe.

Ad lau. ꝛ p ho. a. Ingreſſa agnes turpitudinis locum angelū dn̄i pparatū inuenit. ps. Dn̄s re. Cū rel. an.

Mecū eiꝫ hēo cuſtodē corporis mei angelū domi. a. i. Anulo ſuo ſubarrauit me dn̄s meꝰ ieſus chriſtꝰ ꝛ tāq̄ꝫ ſponſā decorauit me corōa. an. Bn̄dico te pr̄ dn̄i mei ieſu xp̄i q2 p filiū tuū ignis extinctus ē a latere meo. an. Cōgaudete mecū ꝛ ꝯgratulamini: q2 cū his oībus lucidas ſedes accepi. Ad l. n̄. an. Ecce qd̄ ꝯcupiui iā uideo: qd̄ ſperaui iā teneo ipi ſū iuncta i celis: quē in t'ris poita tota deuotione dilexi. Ad .iij. cap'm Cōfitebor tibi. ad vi cap.

Liberaſti me ſm̄ multitudiē mīe nois tui a rugientibꝰ prepatis ad eſcā de manibus querentiū aīaꝫ meam ꝛ de multis tribulatōibus que circūdederūt me. Ad nonum caplm̄.

Laudabit uſq; ad mortem anima mea dominum quoniam eruis ſuſtinentes te: ꝛ liberas eos de manu anguſtie domine deus noſter. Ad ueſ. an. Ingreſſa agnes. Cū rel. d laudibus ps. Dixit dn̄s. Cū reliq̄s in fine pſalmus Lauda ieruſaleꝫ. A capitu lu antea fit de ſanctis Uincentio ꝛ Anaſtaſio niſi ſācta agnes uenerit in dominica oratio.

Adeſto domine ſupplicatoibus: noſtris ut qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimꝰ beatorum martirū tuorū uincentij ꝛ anaſtaſij interceſſione liberemur: Per.

p ſca agn. fit ꝯmēoratō a. Stās bt̄a agn. i mēdio flāme expāſis maībus orabat ad dominū. oīpotens adorē colle tremē bn̄dico te ꝛ glifico nom̄ tuū i eternum.

Uioꝝ mr̄ uicē. ꝛ anaſta. l. i

Cum apud ceſaream
augustanam ciuitaté
ut multorum ſinceritas: et
ſignata ueritatis uerba te-
ſtantur daciano cuidam
preſidi gentili ⁊ ſacrilego
ſeuiendi i chriſtianos rabi-
es aſpiraſſet: ⁊ ad dñoruꝫ
imperatorum ſuorum iuſ-
ſum poteſtatem in chriſtia
nos ſe accepiſſe gauderet
cum anteq̃ꝫ mordere poſſꝫ
uelut canem cum latrãtem
perpeſſa fuiſſet eccleſia: cõ
tigit epiſcopum glorioſiſſi
mum uirum ualerium: cuꝫ
ſacto uincentio: quem gra-
dus dyaconij ſublimabat
⁊ perſeuerantia boni deo
cariſſimum fecerat eius fu
rori priores ocurriſſe: bea
tiores ſe i ipſa futuros con
feſſione credentes: ſi ſtatiꝫ
precioſam coronam pro
uirtutum ſuarum meritis
feſtina deuotione rapuiſ-
ſent.

Quos conſiderans
dacianus in fide chriſti fũ
datiſſimos: atqꝫ conſtan-
tiſſimos a uexatione itine-
ris incipit fatigari atque
ab urbe memorata ad ci-
uitatem ualentiam poſt ſe
trahi a ſuo precepit offi-
cio: ita ut cum ſumma pe-
na carceris famis inopia
ſtridore cathenarum ma-
nibus collo ceruicibus fer
ri pondera ſuſtinentes: per
omnes artus mortalia cor
poris ſupplicia pateren-
tur.

Et ubi ſẽ eius ipſis
oculis pñtati reſpici
ẽs eos uehenir expauit: q
⁊ corpor ẽẽnt icolumes et
mte conſtãtes. Et irat cu-
ſtodibus dicebat q̃d iſtis
indulgẽtiori paſtu ⁊ potu
largiori propinaſtis. Et
mirabat furor cecus robu
ſtiores ẽẽ quos ds pauerat
iraſcẽs q ſe uici poſſe cre-
dret ab his quos fortes

ēē ⁊ m̄te ⁊ corpe attēdbat.

INtea iā ↄſuſ⁹ in aīo
figebat audaciā. ⁊ q̄ꝗ timiđ
uox eius iflata ſic incipit.
Quid agis iq̄t tu ualeri q̄
ſub noīe ṙligiōis ↄ̄ pricipes
facis. Hoc āt dicebat epo
credēs q̄ᵹ cetos facile ſupa
ret: ſi eū q̄ caput ēēt eccl'ie
ſupaſſꝫ.

IGit cuꝫ q̄ꝗ a ſteriori
parte cepiſſꝫ uexar̄ epm đ
dn̄o ieſu xp̄o q̄ credenda
ſunt cuꝫ māſuetudie rn̄dēr̄
ferueñs ſpū ꝓrupit i hāc uo
cē bt̄s uicenti⁹: ⁊ ait epo.
Quid ſub murmur̄ v̄boꝝ
māſuetoꝝ ſupbū alloq̄ris.
Exclama poti⁹ ⁊ increpa
iſtum iſidēl nō xp̄icolā: ut
ↄtrita rabies q̄ ↄ̄ dn̄ꝫ ſuuꝫ
latrat: ipa̅ uocis aucte̅ frā
gat̄.

TUnc dacian⁹ iiuriatū
ſe dū ſēſit igemuit ⁊ ad offi
ciū cuꝫ furor̄ ait. Amouete
ep̄ꝫ ualeriuꝫ ⁊ hunc uicētiū
applicate: q̄ rebelli aīo in
ↄtuēliā publicā uenit. Cūqꝫ
ēēt i ↄſpcū ei⁹ applicat̄ ait.
Amouete euꝫ ad eculeū: ⁊
m̄bris diſtēdite: ⁊ toto cor
pore diſſipate.

POſt hec p̄motis q̄n-
onis ferme diebus: ipator
iſidelis eundē ſibi nō diſpa
rē pricipē ⁊ alios nōnullos
ad inficiēduꝫ dī martirem
anaſtaſiuꝫ ⁊ plurios alioꝝ
xp̄ianoruꝫ captiuos tranſ-
miſit: q̄ obſequētes beatuꝫ
anaſtaſium cum alijs fere
ſeptuaginta xp̄ianicolis ex
tra uillam bethſalces in q̄
erat carcer extractos iuſta
fluuium preceperunt expo
ni: ac demuꝫ omnes ſigil-
latim inter quos: ⁊ ſupra
dictos duos chriſtianicol-
las qui ⁊ uincti abeuntem
ceſaream beatum anaſta-
ſium comitati fuerant ex-
pectante xp̄i mr̄e̅ iuſſerūt
reſtibus ſuffocari.

ET ſigulo quoqꝫ eoꝝ
ītepto bt'o anaſtaſio
dicebāt. Quare uis ſic unus
iſtoꝝ male perire ⁊ ñ poti⁹
ut uiuas īꝑatori acqͤſcere.
⁊ acceptis honoribus ſicut
unus noſtrū ī palatio eſſe:
ut neqꝫ hui⁹ uite dulcedīe
fraudaris neqꝫ acerbe mor
tis facto īterimi precipia-
ris. At chriſti uictorioſiſſi-
mus mater uelut iā ſui de-
ſiderij cōpos op̄ti deo grās
referens ad hec ūba r̄ndit.
Pro chriſti equidē amore
a nobis menbrati concidi
optaueram.

VEru ſi huiuſmōi quē
⁊ uos minamini obi-
tus mecum manet gracias
deo meo ī exhauſtas īplico
qui me ſuoꝝ martirū per-
ticipē glorie dignatus eſt
facere tā paruo ſupplicio.
His dictis glſiſſim⁹ dei
mar̄ bt's anaſtaſius trāſito
ria uita hui⁹ ſcemōi terrino
limitata uoti op̄s gaudij
plen⁹ īmarceſſibili brauio
coronatus ad ueram eternāqꝫ
uitā q̄ xp̄s ē meruit peruenire.
At qꝫ eum ſuffocauerunt
p̄cioſiſſimuꝫ caput ei⁹ ab-
ſciſerunt.

EMerētiana aūt que
fuerat collectanea be
ate agnetis uirgo ſāſſima:
lꝫ cathecumia cōſtāt intre
pida ꝯ ſeuientes ī eos: quí
ad ipi⁹ ſanctiſſime marti-
ris ſepulchrū concurrerāt
aſtabat īmobilis: ⁊ in his
uerbis exprobrabat eos.
Supbi miſeri caduci: atqꝫ
attrociſſimi dm̄ dn̄ꝫ: q̄ in
celis ē cōtēnitis oīpotētem
⁊ colētes eū occidiſtis: ⁊ ꝓ
defenſione lapiduꝫ: quos
adoratis ⁊ colitis īnocētes
homīēs iugulaſtis. Hec et
h's ſimilia duꝫ turbis ſurē
tib⁹ diceret lapidata ē ab
eis. Et orans iux̄ ſeplchrū
agnetis beatiſſime emiſit
ſpiritum.

Nota q̧ qñcuq̧ aliqđ feſtū
apl'oꝝ petⁱ ꝛ pauli celebrat
i ꝺoīca ꝺ q̄ fit ꝯmēoratio:
ꝯmēoratio ꝺoīce ſp̄ p̄cedit
ꝯmēoratōēs aliⁿ coꝝdē:tā
i utriqꝫ ueſpis q̄ꝫ matutīs:
Idē fiat i ꝯmēoratōe ferie:
q̄n̄ cathedra ſcī petri uene
rit i.xl. In ꝯuerſione ſancti
Pauli ad ueſperas antiph.
Ego plātaui Cū rel' ꝺ lau.
p̄s Dixit ꝺn̄s Cū rel'. i fine
p̄s Laudate ꝺn̄ꝫ.o.g. Ad
ueſ̄ cap'm.
SAulꝰ adhuc ſpirās
minaꝝ ꝛ cedis i ꝺiſci
pl'os ꝺn̄i acceſſit ad pric
pē ſacerdotū ꝛ petijt ab eo
epl'as i ꝺamaſcū ad ſyna
gogas: ut ſi quos ĭueniſſet
huiꝰ uie uiros ac mulieres
uictos pduceret i ierl'ꝫ hyꝰ
Doctoꝛ egregie. ℣ Tu es
uas electōis ſce paule apl'e
℟ Predicatoꝛ ꝟitatis i ui
ꝟſo mūdo ad.M.a. Uad a
naia ꝛ q̄re ſaulū ecce.n.oꝛ
at: qꝛ uas electōis ē m̄: ut
poꝛtet nomē m̄uꝫ corā gētī
bꝰ ꝛ rḡibꝰ ꝛ filijs iſrl'. Ora.
DEꝰ q̄ uiuerſū mūdi
bt̄i pauli apl'i p̄dica
tōe ꝺocuiſti ꝺa nobis q̄s ut
q̄ eiꝰ hodie ꝯꝟſiōēꝫ colimꝰ
p eiꝰ ad te exēpla gradiaūr
p. Pro ſco petro a. Tu es pa
ſtoꝛ ouiū pricepe apl'oꝝ ti
bi tradite ſūt claues regni
celoꝝ ℣ Tu es petrꝰ ℟ Et
ſr hāc petrā hedificabo ec
clesiā meā. Oratio.
DEꝰ q̄ bt̄o petro apl'o
tuo collatis clauibꝰ rḡni ce
leſtis aīas ligādi atq̧ ſoluē
di pōtificiū tradidiſti: ꝯcede
ut ĭtceſſiōis eiꝰ auxilio a pc
cōꝝ nr̄oꝝ nexibꝰ liberemur.
Qui ui. Notādū q̧ qñcuq̧
celebrabit feſtū ꝺ ſco paulo
fit ꝯmēoratio ꝺ ſco petro.
añ. Tu es paſtoꝛ. oro ut ā
ꝛ ſic̄ q̄n̄ fit ꝺ ſco petro fit ꝺ
ſco paulo. ad.M. Inuitatoriū
laudemꝰ ꝺeū nr̄ꝫ i ꝯꝟſiōe ꝺoc
toris gētiū. ꝟeīt hyꝰ Docto
egregie ꝟſit ſtātī i.i.noc. a.

Qui opat⁹ ē petro i apl'atū opatus ē ⁊ m̄ iter gētes ⁊ cognouerit grāʒ q̄ data e a xpo dn̄o. ¶ Celi en. ℣ Sci o cui credidi ⁊ cert⁹ ſū : q̄a potens ē dpoſitum meum ſuare i illū diē iuſt⁹ iudex ¶ Bn̄dicā dn̄ʒ. ¶ All. Mihi uiuē xp̄s ē: ⁊ mori lucrum gl'ari me optet i cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ℟ Cruc. In oc nem.

Saul⁹ adhuc ſpirans minaꝝ ⁊ cedis i diſci pl'oſ dn̄i acceſſit ad pricipē ſacerdotū ⁊ petijt ab eo e- pl'as i damaſcū ad ſynago gas: ut ſi quos iueiſſʒ hui⁹ uie uiros ac m'ieres uictos pduceret in ierl'ʒ. Et cū it' faceret ↄtigit ut ap̄ppiq̄ret damaſo ⁊ ſubito circūflexit eū lux d celo: ⁊ cadēs i trā audiuit uocē d celo dicētē ſi bi: ſaule ſaule q̄d me pſeq̄- ris q dix̄: q̄s es dn̄e. Et il- le: ego ſū ieſ⁹ nazaren⁹ quē tu pſeq̄ris: durꝝ ē tibi ↄ ſti mulū calcitrar̄. ¶ Qui opa t⁹ ē petro i apl'atū opat⁹ ē ⁊ m̄ it' gētes. Et cognouerit grāʒ di q̄ data ē m̄ Grā di i me uacua n̄ fuit: ſʒ grā ei⁹ ſēp i me manet. Et

Et tremēs ⁊ ſtupens dixit: Dn̄e: quid me uis facere. Et dn̄s ad euʒ. Surge ⁊ igredē ciuitatē ⁊ dicet' t.bi : q̄d te oportebt facere . Uiri aūt illi q̄ com mitabant' cū eo ſtabāt ſtu pefcī audiētes q̄deʒ uocem neminē aūt uidētes. Surre xit aūt ſaul⁹ de t'ra aptisq; oculis nō uidebat. Ad ma nus aūt illuʒ trahētes itro duxerunt damaſcuʒ ⁊ erat ibi trib⁹ diebus nō uidēs ⁊ non manducauit nʒ bibit. ¶ Bonuʒ certamē certaui curſum conſumaui fidem ſeruaui . Ideoq; repoſita ē mihi corōa iuſticie. Scio cui credidi ⁊ certus ſum: q; potens ē depoſitum meuʒ ſeruare i illuʒ diez. Ideoq;

Erat aūt qdā diſcipl's
damaſci noīe ananias
Et dix ad illū ī uiſu domi-
n⁹. Anania. Et ille ait: ecce
ego dn̄e. Et dn̄s ad illum.
Surge ⁊ uade ī uicū q̄ uo-
caꝛ rectus: ⁊ quere ī domū
iude ſauluꝫ noīe tharſeſeꝫ.
Ecce enī orat. Et uidit uiꝝ
ananiā noīe ītroeūtē: ⁊ ipo
nētē ſibi manus ut uiſum
recipiat. ¶ Repoita eſt m̄
corona iuſticie. Quaꝫ red-
det m̄ dn̄s in illo die iuſtus
iudx ¶ Scio cui credidi ⁊
cert⁹ ſū: qꝛ potens ē dpo
ſitū meū ſuare ī illum diē.
Quā. ¶ Tu es
uas electōis ſce paule apl'e
p̄dicatoꝛ vitatis ī uiuerſo
mundo. ¶ Oēs gētes.
Magn⁹ ſcs paul⁹ uas elec-
tōis uere digne ē gl'ificād⁹:
q̄ ⁊ meruit thronū duod-
cimū poſſidere ¶ Exaudi
ds dprecatōeꝫ. ¶ Bonum
certamē certaui curſū dſu-
maui fidē ſuaui ¶ Exaudi
de⁹ o. m. cū dpcoꝛ ¶ Coſti
tues eos ¶ Memores

Hodie dilectiſſī nobis
lectio d actib⁹ apl'orū
hec pnunciata ē: ubi apl's
paulus ex perſecutore xpi-
anoꝝ ānūciatoꝛ fcs ē xpi.
Percutiēs eū xp̄s ⁊ ſanans
occidēs ⁊ uiuificās: occiſus
agn⁹ a lupis ⁊ faciēs agnū
de lupis ¶ Tu es uas elec
tōis ſce paule apl'e. Predi-
catoꝛ vitatis ī uiv'ſo mdo.
Per quē oēs gētes cogno-
uerīt grāꝫ dīa. Interced p no
bis ad dūꝫ q̄ te elegit. Pre
dicatoꝛ.

Predictū .n. erat ī p-
clara pphia cū Iac-
ob priarcha bn̄dicēt filios
ſuos pn̄tes tāgēs: fu'a p-
ſpiciēs: p̄dictū erat qd ī pa
ulo otigit. Erat āt paulus
ſic ipe teſtaꝛ d tbu beiamī.
¶ Grā dī ſū id qd ſū. Et
grā ei⁹ ī me uacua n̄ fuit: ſꝫ
ſemper in me manet.

Qui opatꝰ ē petro ī aplatū
opatꝰ ē ⁊ m̄ ĩt gētes. Et

CUz āt iacob bn̄dicēs
filios ſuos ueniſſet
ad bn̄dicēdū beiamī: ait de
illo. Beniamī lupꝰ rapax.
Quid ergo lupꝰ ſēp rapax
Abſit. Sz q̇d: māe rapiet
p̄dā ad ueſpā diuidet eſcas
Hoc ī aplo paulo ipletū ē
qꝛ ⁊ de illo dictuꝫ erat.
Saulꝰ q̄ ⁊ paulus magnus
p̄dicator. Adeo ꝯfortatus
ꝯualeſcebat ⁊ ꝯfūdebat iu-
deos. ¶ Oſndēs qꝛ hic eſt
xp̄s filiꝰ dī. Ado
¶ Saulꝰ q̄ ⁊ paulꝰ magnꝰ
p̄dicatoꝛ ado ꝯfoꝛtatꝰ ꝯua
leſcebat ⁊ ꝯfūdbat iudeos.
¶ Cōfitebiūr ¶ Ne ma-
gnitudo reuelationū extol
lat me datꝰ ē m̄ ſtimulꝰ car
nis mee angłus ſathane q̄
me colaphizet: pp q̄d ter
dn̄m rogauit ut auferret
a me ⁊ dix̄ m̄ dn̄s; ſufficit
tibi paule gr̄a mā ¶ Dn̄s
regꝰ. exul. ¶ Repoita ē m̄
corona iuſticie quā reddet
m̄ dn̄s ī illū diē iuſtꝰ iudx.
¶ Dn̄s reg. iraſ. ¶ Ni
mis

IN illē dix̄ Symō pe
trꝰ ad ieſū: ecce nos
reliq̄mꝰ oīa: ⁊ ſecuti ſumꝰ
te. Quid ergo erit nobis.
Et R̄.

GRādis fiducia petrꝰ
piſcatoꝛ erit: diues n̄
fuerat: cibos manu ⁊ arte
q̄rebat: ⁊ tn̄ loq̄t confidēt
dimiſimꝰ oīa. Et qꝛ n̄ ſuffic
tm̄ reliq̄re iūgit q̄d pfc̄m ē
⁊ ſecuti ſumꝰ te. Fecimꝰ q̄d
iuſſiſti. Quid igit̄ dabis
nobis p̄mij. ¶ Sc̄e paule
aple p̄dicato ṽitatis: ⁊ do
ctoꝛ gētiū. Intcedꝰ p nobis
ad dꝫ q̄ te elegit: ut digni
efficiamur gr̄a dī ¶ Tu es
uas electōis ſc̄e paule aple
p̄dicatoꝛ ṽitatis. In

IEſꝰ āt dix̄ illis. Am
dico uobis. q̄d uos
q̄ ſecuti eſtis me ī rḡnatiōe
cū ſederit filiꝰ hoīs in ſede

maieſtatis ſue : ſedebitis ⁊
uos ſr̄ ſedes .xij. iudicātes
.xij. tb⁹ iſrł. Nō dix tm̄ q̄
reliq̄ſtis oīa. Hoc eiꝫ ⁊ ſo-
crates fec̄ phyloſophus. et
mł'ti alij diuitias ɔtepſerūt;
ſꝫ q̄ ſecuti eſtis me. Qð p-
prie apl'oꝝ ē atqꝫ credētiū.
¶ Damaſi p̄poit⁹ gētis a
rethe regis uoluit me ɔp-
hēdē . a frib⁹ p murꝝ. Sub-
miſſus ſum in ſporta ⁊ ſic
euaſi manus ei⁹ ī noīe dn̄i
Dós ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i
ſcit: q̄ꝛ n̄ m̄tior. Sub

Popl'us ex pſecutōe xp̄i
anoꝝ ānūciatoꝛ xp̄i fcs eſt.
Utilitas āt rei geſte huius
hoc ē quā ip̄e ɔmemorat .
Dix eiꝫ ob hoc ſibi ueniaꝫ
datā oīuꝫ pccōꝝ ſuoꝝ ⁊ illi
us furoris: atqꝫ īſanie qua
ptrahebat xp̄iāos ad necē
q̄ erat miſter furoris iudo
rū ſiue ī lapidatōe ſci m̄ris
ſtephani ſiue ī cetis exiben
dis ⁊ adducēdis ad penā ut

uenia de ſe deſparet q̄ fuit
magnis pccīs iuolut⁹ ⁊ ma
gnis ſcelerib⁹ irretit⁹ quaſi
ueniā nō ſit acceptur⁹ ſi ɔ-
ṽſus fuerit ad eū .
¶ Ego platauí apollo ri.
gauit ds āt icremtū dedit.
¶ Dn̄s reg̃ ¶ Libeł
gł'iaboꝛ ī īfirmitatib⁹ meis
ut ihitet ī me ṽtus xp̄i.
Gr̄a di ī me uacua nō fuit
Sꝫ gr̄a ei⁹ ſēp ī me manet
Damaſci p̄poit⁹ gētis are
the regis uoluit me ɔphē-
dē a frib⁹ p murꝝ ſubmiſſ⁹
ſum ī ſporta ⁊ ſic euaſi ma-
nus ei⁹ ī noīe dn̄i. ¶ Ter
ṽgis ceſus ſū ſemel lapida
tus ſū: ter neufragiū ptuli
p xp̄i noīe ¶ Saul⁹ ad-
huc ¶ Exultet celū ¶ Tu
es uas ¶ p̄dicatoꝛ ¶ Uos
q̄ ſecuti eſtis me ſedebitis
ſr̄ ſedes iudicātes .xij. tbus
iſrael dixit dn̄s.

Saulus adhuc ſpirās.

SUrrexit āt ſaul⁹ d tra

aptiſq3 oculis nihil uidebat ad man⁹ aūt illū trahētes itroduxerūt damaſcū ⁊ erat ibi trib⁹ dieb⁹ nō uidēs ⁊ nō mādūcauit nq3 bibit.

¶ Ad .ix. capi.

Paulus āt multo magis cōualeſcebat ⁊ cōfūdebat iudeos q̄ hītabāt damaſci affirmās qm̄ hic ē xp̄s. ad uñ ā Ego plātaui cū rel. ō lau. ps ō apl̄is ca. Saul⁹ adhuc. hy⁹ Doctor ꝟ Sit t̄nitati ꝟ Tu es uas ¶ p̄dicatorad. M. ā. Scte paule apl̄e p̄dicator ṽitatis ⁊ doctor gentiū iſcede p nobis ad dū q̄ te elegit. Poſtea ō ſco petro ut ſup̄ In ſce agnetis ſcdō oia dūr l p⁹ feſto excepto q̄ hec āt dr̄ i utriſq3 ueſpis. ſ. antiph. Stans a dextris ei⁹ agnus niue candidior xp̄s ſibi ſpōſā ⁊ m̄rē3 conſecrauit oro

Deus q̄ nos ānua bt̄e agnetis m̄ris tue ſolēnitate letificas da q̄s: ut quā ueneramur officio etiā pie cōūſatōis ſeqūr exēplo p Ad. M. dr̄ ps ō coī ṽginū ⁊ i ucs Si feſtū ſce agnetis f. cō uenerit i dōica fit offm̄ ō dōica cū .cō. ō feſto l. i.

Beati dū pētes beate agnetis aſſiduis per noctatōib3 uigilarēt ad tumulū ei⁹ uidēt i medio noctis ſcilentio exercitū ṽginū q̄ oēs auro textis cicladib⁹ indute cū igenti lumie p̄ti bant. Inter q̄s uidēt beatiſſimam agnetē ſimili ueſte fulgētē ⁊ ad dextrā ei⁹ agnū niue candidiorē. Hec itaq3 dū uiderēt parētes ei⁹ ⁊ q̄ ſimul aderāt ſtuporē m̄tis Sicurrt ¶ lectio ſa.

Sed bt̄a agnes rogat ſcās ṽgines parū p gradū figē ⁊ ſtans pentib3 dixit Medete ne me q̄ſi mortuā lugeatis: ſ3 cōgaudete mihi cōgratulami q2 cū hijs oib⁹ lucidas ſedes accepi. Et illi ſū iūcta i celis quē i terris

poſita animi intētōe dilexi
Et his dictis pertrāſijt.
Et hec uiſio publice ab
omnibus qui uiderant quo
tidie diuulgabatᷣ.

HActū est autē ut pꝰ
aliquantos annos ⁊
ↄſtāciam ⁊ cōſtantini augi
filiā hoc factum ab his q̇
uiderent narraretur. Erat
aūt ipa conſtancia regina
ṽgo prudētiſſima: ſed ita
abſeſſa uulneribus ut a ca-
pite uſque ad pedes nulla
mēbrorū pars libera remē
ſiſſet

ACcepto autem ↄſilio
⁊ ſpe recuperādꝰ ſalu
tis uenit ad tumulum mr̄is
nocte ⁊ licet pagana tam̄
credula non intentōe ꝑces
fideliter fundebat. Quod
cum faceret repentina ſōni
ſuauitate corripitᷣ ⁊ uidet
ꝑ uiſum agnem bt̄iſſimaꝫ
taliter ſibi monitā ꝓferētē
Conſtanter age cōſtancia
credꝰ dominum ieſum xp̄m

filium dei eſſe ſaluatorem
ſuum per quem modo cō-
ſequeris omnium uulnerū
qui in tuo corpore pateris
ſanitatem.

AD hanc uoceꝫ con-
ſtancia euigilat ſana
⁊ ſic ſana: ut nec ſignum in
eius membris alicuiꝰ uul-
neris ṙmaneret. Reṽſa igr̄
ad palatiū ſaniſſima facit
gaudiū ⁊ patri augō ⁊ fra
tribus ſuis imperatoribus
coronatur. Ciuitas tota fit
leticia militantibus ⁊ pri-
matibus atqꝫ uniṽſis au-
dientibus hec.

Nec ifidelitas gentiuꝫ
confundebatur ⁊ fides do
minica letabatur. Interea
patrem ⁊ fratres augōs
rogabat: ut baſilica beate
agnetis cōſtrueretur ⁊ ſibi
illic manſoleum collocari
precepit.

NAtale ſancti ygnacij epiſcopi ⁊ martiris.

Quod tercius poſt petrũ apoſtolum anthioche naꝫ rexit eccleſiam qui perſecu tione traiani dãpnatus ad beſtias romaꝫ uinctus mit tit. Ubi pñte traiano cir cunſedẽte ſenatu pilis pl i beis ſcapule eius primum ↄtũſe

DEinde ungulis ferre is eius latea dillani ta et lapidibus aſpis con fricata poſt expenſe man⁹ eius et igne replete papiro et oleo infuſo et in cenſo la tera eius aduſta poſt ſup carbones pauimẽto aſpos ubi ſancte plaute ei⁹ ſtete runt. Poſt lectum flammã tem poſt dorſum eius un gul' diſcuſſum et dilacera tum. poſt aceto et ſale pla gas eius pfuſas

POſt uinculis ferreis beata membra eius aſtricta ꝛ pedes i yma car ceris ligno cõcluſos ubi tri bus diebus ac noctibus panem non comedens et aquaꝫ non bibens manſit. Sedente autem traiano p tribunali in amphiteatus concurrente oĩ turba ro manorum ligatus duobus abicitur leonib⁹

O admirabile ↄmercium

ECce ego mitto ange lum meũ et prepara bit uiam ante faciem meã et ſtatiꝫ ueniet ad templuꝫ ſanctum ſuum dominator quẽ uos queritis et ãgelus teſtamenti quẽ uos uul tis ¶ Aue maris ſtella

¶ Reſponſum accepit ſymeon a ſpiritu ſcõ

¶ Non uiſurum ſe mortẽ niſi uideret chriſtum dñi

¶ Senex pue rum portabat puer autẽ ſenex regebat quem v̄go peperit et poſt partum uir go permanſit ipſum quem

genuit adorauit.

OMnipotens ſempiterne deus maieſtatem tuam ſupliciter exoramus ut ſicut unigenitus filius tuus hodierna die cum noſtre carnis ſubſtancia in templo eſt preſentatus ita nos facias purificatis tibi mentibus preſentari. per eundem. ¶Ecce uenit ad templum ſanctuꝫ ſuuꝫ dominator dominus gaude et letare ſyon occurrens deo tuo. ¶Uenite Quem terra.

¶Benedicta tu in mulieribus ¶Domine dominus noſter.

¶Sicut mirra. ¶Ante thorum. ¶Specie tua Intende

SIc olim predictum eſt mater ſyon dicet homo et homo natus eſt in ea et ipſe fundauit eaꝫ altiſſimus. O omnipotencia naſcentis. O magnificentia de celo ad terram deſcendens. Ad huc in utero portabatur et ex utero matris a iohanne baptiſta ſalutabatur. ¶Adorna thalamuꝫ tuum ſyon. Et ſuſcipe regē chriſtū quem uirgo concepit uirgo peperit uirgo poſt partum que genuit adorauit. ¶Induere ueſtimentis glorie tue ciuitas ſancta. Et.

IN templo portabatur et a ſymeone ſene famoſo annoſo probato coronato cognoſcebatur. Tunc cognouit tunc adorauit tunc dixit. Et nunc domine dimitte ſeruum tuuꝫ in pace quia uiderunt oculi mei ſalutare tuuꝫ. Differebatur exire de ſeculo ut uideret natuꝫ p queꝫ conditū eſt ſeculum. ¶Poſtq̄ impleti ſunt dies purgationis mee ſecūdum legeꝫ moyſi tulerunt ieſum in ierlem

ut ſiſterent eū dño. Sicut ſcriptuz eſt i lege dñi qr oē maſculiuz adapiens uuluā ſciū dño uocabit

Obtulerūt p eo dño par turturuz aut duos pullos colūbaruz. Sicut

Agnouit īfantē ſenex fēs ē in puero puer Innouat⁹ eſt i etate qr plenus erat pietate. Porro fratres kmi qnis ſit iſte ſenex ſymeon q̃z magnitudiez ſēciebat in puo. Quod uidbat mr̄ portabat quod intelligebat mūdnz regebat Jpa ferebat et chriſtus regebat ſymeonez i ſenectute ¶ Obtulerunt pro eo domino par turturuz aut duos pullos colūbarum. Sicut ſcriptum eſt in lege domini ¶ Poſtq̃z autem impleti ſūt dies purificationis mee ſecūdū legē moyſi tullerunt i ierl'm ut ſiſterent eū dño. Sicut

¶ Spē tua

Adiuuabit eaz ¶ Sicut letantiuz Adiuuabit eaz ¶ Deus in

Quid ergo dixit ſymeon audi. Nunc dñe dimitte ſuum tuū in pace In quem ꝯmendaturus es diſcipulis tuis: Pacē meā do uobis pacem relinquo uobis. Dictuz ei fuerat ei a domino q; non guſtaret mortez niſi uideret chriſtū dñi natum ¶ Symeon iuſtus et timoratus expectabat redemptōnem iſrl'. Et ſp̄s ſanctus erat in eo Reſponſū accepit ſymeon a ſp̄u ſcō nō uiſurū ſe mortē niſi uideret xp̄z dñi. Et

Natus eſt xp̄s ille ueniebat ⁊ iſte ibat Cū non ueniret ille iſte ire uolebat iaz ſenectus matura ꝯcludebat ſed ſicera pietas detinebat. At ubi natus eſt xp̄s at ubi eū manibus mr̄is portatum uidit ⁊ diuinam infanciam ſenectus

agnouit ¶ Reſponſuȝ ac cepit ſymeon a ſpu ſancto non uiſurū ſe mortem niſi uideret xpȝ dñi. Et benedixit euȝ ⁊ dixit nūc dimittis ſuuȝ tuū in pace quia uiderunt oculi mei ſalutare tuuȝ domine ¶ Cū inducerēt puerū ieſum parentes eiꝰ ut facerent ſecūduȝ conſuetudineȝ legis pro eo et ipſe accepit eum i ulnas ſuas . Et

Accepit euȝ in manibus ſuis ⁊ dixit Nūc dimittis dñe ſeruum tuū in pace Jmpletum eſt deſiderium ſenis i mdi ipiꝰ ſenectute: Jpe ad ſenem uenit qui mūduȝ iueteratū inuenit i iſto quidē ſcl'o diu eſſe uolebat ⁊ xpȝ i hoc ſcl'o uidere cupiebat cātans eum pphēta dicēs . Oſtende nobis dñe miſericordiā tuam ⁊ ſalutare tuum da nobis ¶ Cū aducerēt puerum ieſuȝ parentes eius i templo ſecūdū ꝯſuetudinē legis p eo accepit eū ſymeō i ulnas ſuas ⁊ bñdixit dūȝ dicens Nūc dimittis dñe ſuū tuū in pace ¶ Suſcipiens pueruȝ i manibus exclamauit dicens . Nūc

¶ Gaude maria uirgo ¶ Specioſa fcā eſt ⁊ ſuauis i delicijs tuis ſcā dei genitrix ¶ Poſt partuȝ ṽgo ¶ Elegit

In illo tpe. Poſtq̄ȝ impleti ſunt dies purgationis marie ſecūdum legē moyſi tullerunt illū i ierl'm ut ſiſterent eum dño ſicut ſcriptuȝ ē i lege dñi Et. ℟

Et ecce homo erat i ierl'ȝ cui nomē ſymeon ⁊ hō iſte iuſtus et timoratꝰ expectans ꝯſolationē iſrl' Non ſoluȝ ab āgelis ⁊ pphetis a paſtoribus ⁊ pētibus ſed ⁊ aſenioribus ⁊ iuſtis generatio dñi accepit teſtimoīū ¶ Sucipiēs

ieſū in ulnas ſuas ſymeon exclamauit ⁊ dixit: Tu es uere lumē ad illuīatōnem gēcium et gl'am plebis tue iſrl'. Cū in duceret puer͛ ieſuȝ pentes ei⁹ ⁊ ipe accepit eū ī ulnas ſuas ⁊ benedixit deum ⁊ dixit: Tu es

Omnis etas ⁊ utrqȝ ſexus ueturorū miraculuȝ fidem aſtruūt. Uirgo generat ſterilis pit mutus loquit' heliſabeht ꝓphāt magus adorat. utero clauſus iohēs exultat uidua ꝯfitet'. iuſt⁹ expectat. Et bñ iuſtus q̄ ñ ſuā ſed ꝓpl'i grāȝ requirebat cupiēs ipſe corpore uiculis fragilitatis abſolui ſed expectans inde ꝓmiſſū Senex puerū portabat puer aūt ſenē regebat. Quē ꝟgo ꝯcepit uirgo pepit uirgo poſt partū quē genuit adorauit Accipiēs ſymeon puer͛ ī manibus grās agēs bñdixit dñȝ; Quē

Sciebat ei q̄a bēi oculi q̄ uideret xp̄ȝ dñi. Et accepit euȝ ī manibus ſuis ⁊ bñdixit deuȝ ⁊ dixit Nunc īqt domine dītte ſeruū tuū ī pace. Uidete iuſtū uelut corpe ⁊ carcere molis icluſuȝ uelle abſolui ut incipiat eſſe cū xp̄o diſſolui ei eſſe cū xp̄o multo melius eſt

Symeon iuſtus ⁊ timoratus expectabat redēptōne iſrl' ⁊ ſps ſanctus erat ī eo. Dñs regnauit

Reſpōſū accepit ſymeō a ſpu ſcō nō uiſuruȝ ſe morteȝ niſi uideret dñȝ Accipiens ſymeon puerū ī manib⁹ grās agēs bñdixit dñȝ Reuertere in terraȝ iuda mortui ſūt ei q̄ querebāt aīaȝ pueri Obtulerūt pro eo dño par turturū aut duos pullos colūbar͛ Ecce ego O glorioſa dña Diffuſa ē Propterea

Cū i duceret puer ieſū pen tes ei⁹ accepit eū ſymeō i ulnās ſuas ⁊ bñdixit deū: Dicēs Nūc dimittis dñe ſuū tuū i pace. Ad prim regi ſclo℞ ℟ chriſte fili di uiui ℣ Qui nat⁹ es de ma ria uirgine Et ſic di p ocs feſtiuitates bte v̄ginis ⁊ p oc tās aſūpciōis et natiuitatis. Sciēd q̄ i oib᷒ hy. bte uir gis pter Aue maris In fie di Gl'ia tibi dñe q̄ nat⁹ ē d Niſi ānūtiacio celebretur poſt octa. paſce tūc ei dicit Gl'ia tibi dñe q̄ ſurrexiſti Ad iij capitulū. Ecce ego ℟ de coi v̄ginū ad vj ca.

Ecce ueniet dicit dñs exercituū ⁊ q̄s pote rit cogitare diē aduent⁹ ei⁹ ⁊ q̄s ſtabit aduidēdū eū ip ſe ei q̄ ignis ꝯflās ⁊ q̄ her ba fullonū Ad ix capitulū

Et placebit dño ſacri ficiū iuda ⁊ ierl'z ſic dies ſeculi ⁊ ſicut āni antiq̄ dicit dominus omnipotēs

Ad ueſpas añ Symeō iuſt⁹ Cū ret' añ. Ad laudes ſcē maria Capitulū Ecce ego mitto hy Aue maris .℣. Rñſū accepit ſymeō a ſpu ſcō hy. Nō uiſu℞ Ad Ma añ. Hodie bta v̄go maria puer ieſū pñtauit i t̄plo ⁊ ſymeon replet⁹ ſpu ſcō⁹ ac cepit eū i ulnās ſuas ⁊ bñdi xit deū i eternū Oro ut ſ In ſci blaſij epi ⁊ mr lectō

Apud ſebaſtiē ciuitatē paſſio ſci blaſij epi Qui multo℞ patrato℞ mi raculo℞ ſub p̄ſide agrico lao poſt diutinā ceſionē po ſt. carcē᷒ atq᷒ inde ſuſpēſi onē i ligno ubi pectinibus ferreis carnes ei⁹ dirupte ſūt. Poſt iſtū teterimū carcē poſt dimerſiōe᷒ laci unde ſol'r uades ſalu⁹ exiuit iubē te iiq̄ſſio iudice capite ad extremū cum duob⁹ pueris trūcat⁹ felicia r̄g ita ꝯ ipis i greſſus ē In ſcē agathe v̄ et martiris ad matu anti

Mentē ſcāȝ ſpontaneaȝ honorē dō ⁊ pṙie liberatōē

DEus qui inter cetera potēcie tue miracula ēt ī ſexu fragili uictoriam mr̄ij cōtuliſti concede ꝓpicius ut cuiꝰ natalicia colimꝰ p eiꝰ ad te exēpla gradiamur Per

In genua ſū ⁊ expectabili gn̄e ut oīs parētela mea te ſtaī ¶ Bts uir ¶ Sūma ī genuitas iſta eſt ī qua ſerui tus xp̄i ꝯpbaī Quare fre ¶ Ancila xp̄i ſū ideo me oñdo ſuileȝ hr̄e pſonā ¶ Dn̄e quid mul ꝝ Spe tua

NAtale ſcē agathe ꝟginis ⁊ mr̄is ī ſcicilia ciuitate cathaneſi ſub qnci ano pcūſule īpiatoꝛe deciō Qui ꝯſularis uir qnciāꝰ cupiēs multipharia ītecōe ad eaȝ ꝑtīgere eo q̄ eſſet nobiliſſīs orta natalibꝰ fecit eaȝ artari ⁊ cuidaȝ mr̄one tradi nōie affrodiſie q̄ hēbat noueȝ filias turpiſſiās ut mutarꝫ aīuȝ eiꝰ

Dū toꝛquerē bt̄a agatha in mamilla grauiꝫ dixit ad iudicē · Impie crudelis ⁊ dire tyranne non es cōfuſus āputare ifeia q̄ ipē ī mr̄e ſuxiſti ¶ Ego hēo mamillas integras intꝰ ī anima mea quas ab infantia dn̄o ꝯſecraui : Impie

QUe uidens mentem eius immobilē poſt triginta dies abijt ad qntianum et dixit : Facilius poſſunt ſaxa moliri et ferrum in plonbi molicieȝ cōuerti q̄ȝ ut ab in tencione xp̄iana mens iſtius puelle reuocetur ¶ Agatha letiſſime ⁊ gloriāter ibat ad carcereȝ et quaſi ad epulas in uitata agonem ſuuȝ domino precibus cōmandabat ¶ Nobiliſſimis oꝛta natalibus ab ignobili gaudens trahebaī ad carcerem : Et

IUſſit igr̄ eā q̇ntian⁹
ad ſecretariū ſuū ad
duci Et ſedēs ꝑ tꝛibunali be
atiſſimā agathā īterogat cu
i⁹ ↄdicōnis es. Agatha rn̄
dit . Nō ſolū igenua ſed ex
pectabili gn̄e ut oīs parēte
la mea teſtat̄ Quis es tu
q̇ ueiſti ad me curare uulne
ra mea ego ſū apl's xp̄i ni-
hil in me dubites filia ip̄e
me miſſit ad te Quē dile-
xiſti mēte ⁊ puꝛo coꝛde
Nā ⁊ ego apl's ei⁹ ſū. ⁊ i no
īe ei⁹ ſcias te eſſe ſaluādaꝫ
Quē ¶ Agatha ſcā
dixit ſi feras mihi pmittas
audito xp̄i noīe māſueſcūt
¶ Eū ī uo. ¶ Si ignē ad
hibeas roꝛē m̄ ſaluificū de
celo āgl'i miſtrabūt ¶ Ver
ba mea ¶ Agatha letiſſi-
me ⁊ gl'iāt̄ ibat ad carcereꝫ
⁊ q̄ſi ad epl'as iuitata agonē
ſuū dn̄o p̄cib⁹ ↄmādabat
Dn̄e d. n. ¶ Adiuuabit eā
Dixit q̇ntian⁹
Obſtē agathe Si ige-
nua ꝑbaris ⁊ nobilis cur
moꝛib⁹ ſuilē pſonā te hr̄e
oſtēdis . Cui bt̄a agatha .
Quia iq̇t ācilla xp̄i ſū ido
me ſuilē hr̄e oſtēdo pſonaꝫ
Cū ↄfeſſione xp̄i foꝛtiſſie
pſeq̄ret̄ iuſſit eā q̇ntianus
alapis cedi ¶ Ego āt adiu
uata a dn̄o pſeuerabo i cō
feſſiōe ei⁹ q̇ me ſaluā fecit .
Et ↄſolatus ē me ¶ gr̄as
tibi ago dn̄e ieſu xp̄e q̇ mi-
ſiſti ad me apl'ꝫ tuū curare
uulnera mea. Et ↄſo
DEinde ↄſtācius xp̄ꝫ
p̄dicātes iuſſit ad car
cerē trahi. Agatha āt leti-
ſſiē ⁊ gl'iāt̄ carcerē itroiuit
⁊ q̄ſi ad epulas iuitata ago
nē ſuū dn̄o p̄cib⁹ ↄmāda-
bat Seq̄nti die itū bt̄a aga
tha aſpectib⁹ iudicis p̄ntat̄
Quā iuſſit eculeo īgēti ſuſ
pēdi ⁊ toꝛq̄ri tūc poſt talia
agatha iudici reſpōdit. Si
eſt qui uidet que diu deſi-
derat aut ſi ē q̇ inuenit the
ſauꝛos multos ita et ego

delector ĩ his penis corpꝫ-
alibus poſita. ¶ Ipe me
curauit q̃ p apoſtoluz pe-
trũ ĩ cuſtodia me ↄfortauit
p eo q̃ iuſſa ſum ſuſpẽdi
ĩ eculeo Propt̃ fidẽ caſtita
tis adiuua me dñe ds meꝰ
ĩ tortura mamillaꝝ mearũ
¶ Ipe me dignatꝰ ẽ ab oĩ
plaga curare ꝛ mamillam
meã meo pectori reſtituere
Propter

Non ei põt triticũ in
horreo reponi niſi te
cha eiꝰ fortiter fuit ↄculca
ta ĩ palleis ita ꝛ aĩa mea ñ
põt ĩpadiſũ dei cũ palma
ĩtrare mr̃ij niſi diligẽt pfe-
ceris corpus meũ a carnifi
cibus attractari ¶ Uidiſti
dñe ꝛ expectaſti agonẽ meũ
quo pugnaui ĩ ſtadio ſed
q̃a nolui obedire mãdatis
principũ. Iuſſa ſũ ĩ mamil
la torqueri ¶ Propt̃ vita-
tẽ ꝛ mãſuetudinẽ ꝛ iuſticiaꝫ
Iuſſa
Niſi diligẽt pfeceris corpꝰ

meũ a carnificibus attrac-
tari nõ põt aĩa mea ĩpadi-
ſũ dñi cũ palma ĩtrar̃ mr̃ij
¶ In dño ↄfido ¶ Uidiſti
dñe agonez meũ quõ pu-
gnaui ĩ ſtadio ſed q̃a nolui
obedire mãdatis principũ
iuſſa ſũ ĩ maĩlla torqueri
¶ Dñe q̃s hita Propt̃
fidez caſtitatis iuſſa ſum
ſuſp.di ĩ eculeo adiuua me
dne deus meus in tortura
maĩllaruz meaꝝ ℟ Cõfua
me do. ¶ Elegit eã

Iuſſa deinde btã aga
tha ĩ maĩlla torq̃ri :
Quã diu tortã fecit eã iu-
dex ipiꝰ abſcidi. Recipitur
beata uirgo iterum in car
cerem ubi neque panis ne
que aqua miniſtraretur.
ei ¶ Beata agata ingre
ſſa carcere expendit ma-
nus ſuas ad deum et di-
xit domine qui me feciſti
uincere tormenta carnifi-
cum ¶ Iube me ad tuam
mĩſicordiaꝫ puenire

¶ Dñe qui me creaſti et
tuliſti a me amoreʒ ſcľi q̇
corpus meũ apolucione ſe-
paſti Jube

ET ecce circa noctem
mediãʒ uenit quideʒ
ſenex q̇ ſe medicũ eſſe ꝯme
morabat ferẽs diuerſa me
dicamẽta quem ãcedebat
puer luĩs portitor. Qui in
ter alia ỽgini dixit Cõſide
raui iq̇t qr põt ſalutẽ tnã
mamilla ſuſcipe ¶ Medici
nã carnaleʒ corpi meo nũ-
q̃ʒ exhibui ſed hẽo dñʒ ieſũ
xpʒ. Qui ſolo ẜmoẽ reſtau
rat uniuerſa ¶ Qui me
dignatꝰ ẽ ab oĩ plaga cu-
rare et mamillã meã meo
pectore reſtituere ĩpʒ ĩuoco
deũ uiuuʒ Qui

CUnqʒ illa nobis ſe
Quis aſſẽſũ putẽs ꝓ
uellet carnalẽ adhibẽ me-
dicinã Dixit ſeni iter allia
hẽo ſaluatorẽ dñʒ ieſũ xpʒ
q̇ ỽba curat oĩa ⁊ ẜmo eiꝰ
ſolus reſtaurat uniuerſa.

Subridẽs ſenioꝛ ⁊ me iq̇t
ipſe miſit ad te Nam et e-
go apoſtolus eius ſum et i
nomine eius ſcias te eſſe
ſaluãdaʒ Et ſic ab oculis e
ius ſublatꝰ eſt

¶ Quis es tu q̇
ueniſti ad me curare uul-
uera mea Ego ſũ aplˀs xp̃i
nichľ ĩ me dubites filia
dñs regnauit

Medicinaʒ carnaleʒ corpi
meo nunq̃ʒ exhibui ſed ha
beo dominum ieſum xp̄ʒ
qui ſolo ſermone reſtaurat
uniuerſa ¶ Gratias tibi
ago domine quia memor
es mei ⁊ miſiſti ad me aplˀʒ
tuum curare uulnera mea

¶ Benedico te pater
domini mei ieſu quia per
apoſtolũ tuũ mamillaʒ me
am meo pectori reſtituiſti
¶ Qui me dignatꝰ eſt ab
omni plaga curare mamil
lam meam meo pectori re
ſtituere ipſum inuoco de-
um uiuum

Paganorum multitudo fugiens ad sepulchrum uirginis tullerunt uellum eius contra ignem ut comprobaret dominus quod a periculis in cendij meritis agathe martiris sue eos liberaret. Quis es tu Dixit domin⁹ Lauda ierusalem

Stans beata agatha ī medio carceris expansis manibus tota mente orabat ad dominum domine iesu chiriste magister bone gracias tibi ago qui me fecisti uicere tormēta carnificum Iube me domine ad tuam immercessibilem gloriam feliciter peruenire

Presta q̄s o͂ps deus ut qui beati ualentini martiris tui natalicia colim⁹ a cunctis malis imminentibus eius intercessione liberemur. Per

Ecce sacerdos magnus Dixit dominus

Laudate dominum oēs gētes Ecce sacerdos Quodcūq;. Tu es petrus. Et super hanc petram hedificabo ecclesiam meam Tu es pastor ouium princeps apostolorū tibi tradite sunt claues regni celorū

Deusq̄ beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis animas ligandi atq; soluendi pontifitium tradidisti concede ut intercessionis eius auxilio a peccatorū nostrorum nexibus liberemur. Qui uiuis

Sancte paule apostole predicator ỽitatis ⁊ doctor gētiū ora p̄ nobis ad deū qui te elegit Tu es uas electois scē paule apostole

Predicatoꝛ ỽitatis et doctoꝛ gencium

Deus qui multitudinem gencium beati pauli apoſtoli predicatione docuiſti da nobis queſumus: ut cuius cōmemorationem colimus eius apud te patrocinia ſentiamus. Per.

Tu es paſtoꝛ ouium princeps apoſtoloꝛum tibi tradidit deus claues regni celorum ¶ Venit ¶ Quodcunqꝫ

Beatus uir

Viri ſimiliter cohabitantes ſecundū ſciēciam quaſi in firmiori uaſculo muliebri impertientes honoꝛem tanquam coꝛdibus gracie uite ut nō impediantur oꝛationes noſtre in fide autem omnes unanimes cōpaciētes firmitatis amatoꝛes miſericoꝛdes modeſti. ¶ Symon petre ante quam de naui uocarem te noui te et ſup plebem meam principem te conſtitui. Et claues regni celorum tradidi tibi. ¶ Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terram erit ligatum et in celis ⁊ quodcunque ſolueris ſuper terram erit ſolutum et in celis.

Humiles non reddentes malum pro malo non maledictum pro maledicto ſed econtrario benedicentes quia in hoc uocati eſtis ut benedictionem hereditate poſſideatis Qui enim uult uitam diligere et uidere dies bonos coherceat linguam ſuam a malo et labia ſua ne loquatur dolum. ¶ Si diligis me ſymon petre paſce oues meas domine tu noſti quia amo te. ¶ Si opoꝛtuerit me moꝛi tecum nō te negabo Et

Declinet autē a malo ⁊ faciat bonū īqrat pacē ⁊ ſequaꝛ eam. Quia oculi dn̄i ſup iuſtos ⁊ aures eius ī preces eoꝝ. Vult' aūt dn̄i ſup facientes mala ⁊ qs ē qui nobis noceat ſi boni emulatores fueritis. Sed ⁊ ſi qd patimini ꝑpt̄ iuſticiā beati. timorē autē eorum ne timueritis ⁊ non ɔturbemi. ¶ Tu es petr' ⁊ ſr̄ hanc petrā hedificabo eccleſiā meam ⁊ porte īferi nō preualebūt aduerſ' ea. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. ¶ Quodcūqꝫ ligavis ſup terrā erit ligatum ⁊ ī celis. Et

Inſtitutio ſolēnitatis hodierne a ſenioribus noſtris cathedre nomen accepit. Ideo qđ primus apoſtoloꝝ Petrus hodie apl'atus cathedram ſuſcepiſſe referaꝛ. Recte ergo eccleſie natale ſedis illius colunt qua apoſtol' pro eccleſiarum ſalute ſuſcepit dicente domino. Tu es paſtor ouium princeps apoſtoloꝝ tibi tradidit deus omnia regna mundi. Et ideo tradite ſunt tibi claues regni celorum. ¶ Quodcūqꝫ ligaueris. Et

Tu es petrus ⁊ ſuper hāc petrā hedificabo eccleſiā meā. Petrū itaqꝫ fūdamētū eccleſie noīauit. Et iđ digne hoc fūdamētū eccleſia colit ſup' eccleſiaſtici hedificij altitudo conſurgit ūde ɔueniet pſalm' q̄ lectus eſt dicit. Exaltēt eum in eccleſia plebis et in cathedra ſenioꝝ laudēt eū. ¶ Ego ꝑ te rogaui petre: ut nō dſiciat fides tua. Et tu aliqn̄ ɔuerſ' ɔfirma fr̄es tuos. Caro ⁊ ſāguis nō reuelauit tibi. ſꝫ pater me' q̄ ī celis ē. Et

BEne cū dn̄s ī eccl'ia
exaltari p̄cipit qꝛ di-
gnū eſt ut fūdamētū hoc in
eccl'ia honoꝛet' p qd celum
aſcēdit' . Qd natalis ergo
cathedꝛe hodie colit' ſacer-
dotale honoꝛat' offm̄. Sibi
hoc eccleſie p̄ſtauit qꝛ tm̄
neceſſarie ē pl' hēant eccl'ie
dignitatis q̄ſtū ſacerdotale
offm̄ pl' honoris ¶ Quē
dicūt hoīes eſſe filiū hoīs
dixit ieſ' diſcipulis ſuis rn̄-
dens petrus dix̄. tu es xp̄s
fili' dei uiui . Et ego dico
tibi qꝛ tu es petrus ⁊ ſup
hāc petrā hedificabo eccl'iā
meā ¶ Bt̄s es ſymon bar-
iona qꝛ caro ⁊ ſāguis nō
reuelauit tibi: ſed pꝛ meus
qui eſt ī celis. Et

IN illo tp̄r. Uenit ie-
ſ' ī partes ceſaree phi-
lippi ⁊ īterogabat diſcipl'os
ſuos dicēs quē dicūt hoīes
eſſe filiū hoīs. Et R̸

PHilipp' iſte eſt frat'
Herodis d quo ē dix̄mus
tetracha ithuree ⁊ traco-
nitidis r̄gionis q̄ ī honoꝛē
tyberij ceſaris ceſareā phi-
lippi q̄ nunc paucas dicit'
appellauit ⁊ ē in pꝛouincia
fenicis imitatus herodem
p̄rez q̄ ī honore augi ceſa-
ris appellauit ceſareā que
pri' turris ſtraconis uoca-
bat' ⁊ ex noīe filix ei' lybi-
dyadez trāſioꝛdanē extrux̄
¶ Petre amas me tu ſcis
dn̄e q̄a amo te. Paſce oues
meas. ¶ Symō iohēs dili-
gis me pl' hijs tu ſcis dn̄e
q̄a amo te Paſce.

ISte locus ē ceſaree
philippi ubi ioꝛdāis
ad ꝛadices oꝛit' libani: ⁊ hēt
duos fontes unū noīe ioꝛ.
⁊ alterū dan q̄ ſit' iunctis
ioꝛdanis nom̄ efficiunt. Et
īterogabat diſcipl'os ſuos
dicens . Quē dicūt hoīes
eſſe filiū hoīs . Nō dix̄ quē
me eē dicūt hoīes: ſꝫ filiuꝫ
hoīs ne iactāt' d ſe q̄re' uidēt'

Elegit te dñs ſacerdotē ſi-
bi ad ſacrificādū ei hoſtiaꝫ
laudis ¶ Jmmola dō ſacrifi
ciū laudis ⁊ redd altiſſimo
S uota tua hoſtiā.
SE nota ꝙ ubicūꝫ ſcr
iptū ē ī ueti teſtamēto filius
hoīs i ebreo ſcriptū ē filius
adā. Jlloqꝫ qd i pſalmo le-
gim⁹ filij hoiuꝫ uſꝫquo g-
ui cord i ebreo dr filij adā.
Pulchre āt īterogat quē di-
cūt hoīes ēē filiū hoīs qꝛ ꝗ
d filia hoīs loquūt hoīes ſꝫ
Qd vō diuitatē illi⁹ itelli
gūt ñ hoīes ſꝫ dij appellāt
¶ Ecce ſacerdos
magn⁹ ¶ Ecce ſacer
dos magn⁹ ℟ Jā bone
Elegit te dñs ſacerdotem
ſibi ¶ Ad ſacrificādū ho-
ſtiā laudis ¶ Qdcūꝫ
ligav̾is ſr trā erit ligatū ⁊ i
celis ⁊ qdcūꝫ ſolv̾is ſr trā
erit ſolutū ⁊ i celis dic dñs
Simoni petro

Ecce ſacerdos mag.
¶ Ecce ſa-
cerdos mag. ℟ Qdcūꝫ ui-
ct⁹is ¶ Elegit te dominus
¶ Ad ſacrificandum
¶ Dum eſſꝫ
ſummus pontifex terrena
non metuit: ſed ad celeſtia
regna glorioſus migrauit.

DEus qui beatuꝫ ma
thiam apoſtolorum
collegio ſociaſti tribue q̄s:
ut ei⁹ interuētōe :tue circa
nos pietatis ſemp uiſcera
ſenciamus Per.
M Gaudete
MAthias ebrayce lati
ne dicit donat⁹ ut ſubaudi
at̄ p iuda ſcharioth. Jſte
eiꝫ ī loco ei⁹ duodecimus
elect⁹ e ab aptīs cum pro
duobus ſors mittentur hic
ſine cognomine ſolus ha-
betur : cui datur euange-
lij predicatio in iudea .

Cui⁹ feſta celebrāt. vi. kalēdas martias fuit ei ꝺ ſeptuagīta duob⁹ ꝺiſcipl'is un⁹.

De actibus apl'oruꝫ. l. ij.

IN ꝺieb⁹ ill'. Exurgēs petr⁹ ī mēdio frūꝫ ꝺix̄ Erat āt t'ba hoīuꝫ ſil' fere cētū uigīti. uiri frēs optet īpleri ſcriptūā quā p̄dixit ſp̄s ſc̄s p os ꝺꝺ: ꝺ iuda qui fuit ꝺux eoꝝ q̇ ꝯp̄hēꝺeīt ieſū q̇ ꝯnūat⁹ erat ī uobis ⁊ ſortit⁹ ē ſorte miſterij hui⁹. l. iij.

ET hic q̇dē poſſedit agrū ꝺ mercēꝺ iīq̄tatis ⁊ ſuſpēſ⁹ crepuit medi⁹ ⁊ diffuſa ſūt oīa: uiſcera ei⁹ Et notū fc̄ꝫ ē oīb⁹ hītātib⁹ ierl'ꝫ ita ut appellaret' ager ille līgua eorum alchaꝺemach hoc ē ager ſanguis.

Tres alie lec. legūt' ꝺ ſ'mōe coī apl'oꝝ ⁊ tres ꝺ oīu. coī apl'oꝝ. Sciēdū ꝙ eo anno quo biſeſtus ē feſtū ſancti Mathie nō celebrat' eo ꝺie quo ī martilegio ſcriptum eſt: ſed in ſequēti. Et ulq3 ꝺie ꝺenunciatur ſexto kalēdas marcij luna tū p̄cedit in curſu ſuo. vnꝺe uerſus.

Biſextū ſexte martis tenēt kl'e. Poſtremo ꝺie celebrantur feſta Mathie.

In ſc̄aꝝ ꝟginū ⁊ mr̄ ꝑpetue et felicitatis oratio.

Da nobis q̄s ꝺn̄e ꝺeus nr̄. quadrag ita martiꝝ oratio

PR̄ā q̄s op̄s ꝺs: ut q̇ gl'oſos mr̄es fortes ī ſua ꝯfeſſiōe cognouimus pios apꝺ te ī nr̄a ītceſſiōe ſēciam⁹ Per. lectio. l.

APꝺ ſebaſtan arm̄inie minoris. xl. militū tp̄r licinij regis ſub p̄ſiꝺe agricolao. Qꝺ poſt uicula ⁊ carceres creberrimos: poſt ceſas lapidibus facies miſſi ſunt inſtagnum: vt gelu conſtricta corpora eorum nocte ꝺirumperent'.

lectio ſecunda.

VNus autem ꝺe numero quadraginta effect⁹ puſillanimis refugit

ad balneū. Mox ut attigit calorem ſtatim reſolutum reddidit ſpiritū. Quod uidētes ceteri i laudē oīpotētis dei ſancti ſpūs cōfortati eruperunt. ¶ Lectio tercia.

Circa horaꝫ tciā noctis reſplēduit uelud ſol lumen feruens ſup eos: ⁊ glacies diſſoluta ē porro qui eos cuſtodiebāt ſonno grauabantur clauicularius tantum ſolus uigilabat.

In ſancti gregorij pp̄ et confeſſ. ¶ Oratio

Deus q̄ aīe famuli tui gregorij etne beatitudis p̄mia contuliſti cōceſ propicius ut qui peccatoꝝ noſtrorū pondere p̄mimur eius apud te precibus ſubleuemur Per. Lectio pria

Gregorius natiōe romanus ex pre gordiano ſedit annos .xiij. mſes ſex dies decē. Hic expoſuit omelias euuāgelioꝝ numero xl. Job xxx. v. i ezechiele uiginti paſtorales ⁊ dyalogoruꝫ libros. iiij. Et multa alia que enumerare n̄ poſſumus. Lectio ſecūda

Eodeꝫ tp̄e uenit romanus p̄itius et exarchus rome Et dū reuertit rauenā retinuit citates q̄ a longobardis tenebant .i. Sutriū polimartiū ortaſ tuder ameriaꝫ puſiā luciol ⁊ alia multa. Lcō tcia

Eodeꝫ tp̄e beatiſſio gregorio miſit ſuos dei melitū auguſtū ⁊ iobēꝫ ⁊ alios plures cū eis monacos timētes dū i predicationem ad gentem angloꝝ ut eos cōuerteret ad dn̄m ieſuꝫ xp̄ꝫ. Hic augumtauit p̄dicationē canoīs. Dieſqꝫ nr̄os i tua pace diſpoās ⁊c̄.

Reliq̄ lec̄ legunt de comuni ſmone cōfeſſ pont. Et due de omelia ultīa de om̄ ferie ſi adſit. In ſci bn̄dci abbis ¶ Oratio

Intceſſio nos q̄s Lcō p̄ia

34

Fuit vir uite venerabilis grã bñdictus ꝛ noīe ab ipo puericie ſue tp̄r cor gerens ſenile etatē q̄ppe moribus trāſiēs nulli aīmū uoluptati dedit . Sed dū ī hac terra ad huc eſſet quo tp̄aliter libere uti potuiſſet deſpexit iaȝ q̄ꝰi ariduȝ mūdū cū flore

Cui liberiori gñe ex puicia mirſie exortus rome liberalibus lr̄aꝝ ſtudijs traditus fuit . Sed cū ī eis multos ire p abrupta uitioꝝ cerneret euȝ quē q̄ꝰi in igreſſu m̄di poſuerat retraxit pedeȝ ne q̄d d ſciā eius attingeret ipe quoqȝ poſt modū ī immane p̄cipitium totus iret

Reſpectis itaqȝ lr̄arū ſtudijs relicta domo rebuſqȝ pr̄is ſoli deo placere deſiderās ſcē ↄuerſatiōis hituȝ q̄ſiuit . Receſſit ergo ſcienter neſcimꝰ ꝛ ſapiēter idoctus . Huiꝰ ergo oīa geſta nōn didici ſed pauca que narro eius diſcipl'is referentibus agnoui

Constantino .ſ. reuerēdiſſio ualde uiro q̄ ei ī monaſterij regimīe ſucceſſit . Ualētiniano quoqȝ qui āniſ multis lateranēſi monaſterio p̄fuit. Siplicio qui congregationem illius poſt eum terciꝰ rexit. Honorato ēt qui nunc ad huc celle eius ī qua prius ↄuerſatꝰ fuerat pre eſt

Sic itaqȝ cū iaȝ relictis lr̄arū ſtudijs petere d̄ſerta decreuiſſet nutrix q̄ hūc artius amabat ſola ſecuta eſt. Cūqȝ ad locū ueniſſet q̄ effide dicit multis qȝ honeſtiorib' uiris caritate ſe illic detinētibus ī bt̄i petri eccl'a demorarentur p̄dicta nutrix illiꝰ ad purgādū t̄ticuȝ a uicinis mulrib' p̄ſtari ſibi capiſterium Opecijt

Quod ſr̄ mēſaȝ icaute

derelictum caſu accidente fractū ē: ſicq; ī duab⁹ ptib⁹ iueiret diuiſū. Quod mox ut rediens nutrix illi⁹ iueit uehementiſſime flere cepit q̇a uas quod ꝑſtitū accepat fractū uidebat ℓ. vij.

BEnedict⁹ aūt religioſus ꝛ pius puer cum nutricez ſuā flere ꝯſpiceret eius doloris ꝯpaſſus ablatis ſecū utriſq; fracti capiſterij ptib⁹ ſeſe cū lacrimis ī oꝛōez dedit ℓ. viij.

QUi ab oꝛōē ſurgens ita iuxta ſe uas ſanū reperit ut ī eo fracture iueniri ueſtigia nulla potuiſſēt. Mox autē nutricem ſuam blande ꝯſolatus ei ſanū capiſteriū reddidit qd̄ fractū tullerat. Que res ī eodem loco a cūctis eſt agnita atq; ī tāta admiratōe hita ℓ. ix.

ET hoc ipſ; capiſteriū eius loci incole in eccleſie ingreſſu ſuſpenderent quatinus et preſentes et ſecuti oēs agnoſcerent. Bñdictus puer cōuerſationis gratiaz a quāta pfectione cepiſſet. Quod ānis multis illic āte oculos oīuz fuit et uſq; adhuc longobardoꝝ tpr̄a ſup foꝛes eccleſie pependit.

Notanduz q̄ de feſtis que ueniūt poſt iiij. ferīā maioris ebdē uſq; ad feriam. ij. poſt oct̄ paſce tunc nihil fit ſed oct̄ celebrantur. Et in fine Inuit̄ ℣. ℞. taz bī q̄z maioꝝ adiūgit Allā. Et hoc idem ſuatur ī oīb⁹ feſtis q̄ celebrāt̄ īter paſca et pent̄. In ānuntiatōe ſcē marie v̄ginis ad ueſ̄ an̄. Miſſus eſt Cū rel̄ ꝺ laud̄ ps ꝺ ſcā maria Capitl̄z

ECce uirgo concipiet et pariet filium ꝛ uocabit̄ nomen eius emanuel butirum ꝛ mel comedet ut ſciat reprobare malum et eligere bonum hymn⁹ Aue maris ſtella. ℣. Aue gratia plena. ℞.

Dn̄s tecū ¶ Sp̄s ſā ctus in te deſcēdet maria ⁊ v̄tus altiſſimi obūbrabit t̄
¶ Deus q̄ de beate
¶ Aue gr̄a plēa dn̄s tecū L Uenite ¶ Quē tra pōtus.

¶ Angl̄s dn̄i nūtiauit marie ⁊ cōcepit de ſpu ſācto all'.

Uidi portā ī domo dn̄i clauſā. ⁊ dixit. angl̄s ad me. Porta hec quā uidēs nō apperiet ⁊ hō nō trāſibit per eā qm̄ dn̄s ſolus in trat ⁊ egredit̄ p eā ⁊ clauſa erit in eternū mirabil' uiſio eſt. Sed mirabilior eſt pro phetie adimpletio. ¶ Miſſus eſt Gabriel angel's ad Mariam uirginem deſpon ſatam Joſeph nuntians ei uerbum ⁊ expaueſcit uirgo de lumīe ne timeas Maria inueniſti gratiā apud deuʒ

Ecce concipies ⁊ paries ⁊ uocabitur altiſſimi filius. ¶ Dabit ei domīus deus ſedem Dauid patris eius ⁊ regnabit in domo Jacob ī eternum. Ecce.

Quid eſt porta in domo domini clauſa niſi q; maria ſemper intacta Et quid eſt homo non trāſibit per eam niſi q; Joſeph non cognouit eam. Et q̄d eſt ſolus dn̄s intrat ⁊ egreditur per eam niſi q; ſpiritus ſanctus impregnauit eā ⁊ dominus angeloꝝ naſcet̄ per eam. Et quid eſt clauſa erit in eternum: niſi q; maria uirgo eſt ante partum ⁊ uirgo poſt partuʒ. ¶ Aue maria gratia plena dominus tecuʒ. Spiritus ſāctus ſuperueniet in te ⁊ uirtus altiſſimi obmubrabit tibi qđ eni ex te naſcetur ſāctuʒ uocabit̄ filius dei. ¶ Quō fiet iſtud qm̄ uirum nō cognoſco. ⁊ rn̄dēs āgl's dixit

ci Spiritus.

Dicat ergo maria por
ta facta ſũ celi ianua
facta ſum filio dei. illi facta
ſum ianua clauſa: qui poſt
ſuã reſurrexionẽ ingreſſus ẽ
per hoſtia clauſa ꝑ q̃ egreſ
ſus ẽ ad ſuos crucifixos ad
diſcipulos autẽ ſuos clauſo
cenaculi hoſtio ingreſſus ẽ
clauſtra qui natus ẽ de uẽ
tre meo me matrẽ dimiſit
intactam ¶ Suſcipe uerbũ
uirgo maria qḋ tibi a dño
per angelum tranſmiſſum
eſt: concipies ⁊ paries deũ
pariter ⁊ hominẽ Ut bene
dicta dicaris inter mulieres
¶ Paries quidem filium ⁊
uirginitatis nõ patieris de
trimentum: efficieris graui
da ⁊ eris mater ſemper in-
tacta: Ut

Adimpleuit uentrem
meũ diuinitate ⁊ ute
rũ meũ nõ euacuauit caſti-
tate: exiuit de uẽtre meo gi
gas occurſu magnificus ⁊
uẽter meꝰ nõ ẽ pudore eua
cuatꝰ nec ĩ cõceptõe iuenta
ſũ ſine pudore nec ĩparturi
tione ĩuẽta ſũ cũ dolore
Ecce uirgo ↄcipiet ⁊ pariet
filiũ dicit dñs: et uocabitur
nomẽ eiꝰ admirabilis deus
fortis ¶ Sup ſoliũ Dauid
⁊ ſup regnũ eiꝰ ſedebit ĩ e-
ternum. Et

O Mira ⁊ laudabilis ĩt
feminas ĩ qua ab an
gelo ſalutatur uirginitas.
Sola ĩpregnata nec uitiata
exonerata euacuata q2 ſic ẽ
ab angelo ſalutata. Aue in
quit gr̃a plena dñs tecũ fe
lix umblicꝰ caſtitatis quem
ãplexus nõ tetigit marital'
¶ Egredietur uirga de ra
dice Ieſſe ⁊ flos de radice
eiꝰ aſcendet. Et erit iuſtitia
cĩgulum lũborũ eiꝰ ⁊ fides
cinctoriũ renũ eius ¶ Et
requieſcet ſuper eũ ſpiritꝰ
dñi ſpiritus ſapientie ⁊ in-
tellectus ſpiritus conſilij ⁊
fortitudis. Et erit.

CONſidero conceptū tuū bta v̓go ꝛ expa
ueſco intueoꝛ ptū tuū ꝛ tre
miſco adoꝛo filiū tuū ꝛ re
uiuiſco: ennarra obſecro mi
hi qūo meruiſti dici mat̓ d̓i
ſpōſaq filii dei qd̓ ꝛogo īdi
ca mihi: ſed tn̄ colloquanti
tecū ignoſce mihi ignoſce
mihi inq̄ ꝙ audeam ſeru⁹
atq utinā uel bonus ꝛ nec
etiam inutil̓ ꝛ malus ſeru⁹
Sc̄ta ꝛ immaculata uirgi
nitas q̇b⁹ te laudib⁹ efferā
neſcio. Qꝛ quē celi capere
non poterāt tuo gremio ꝯ
tuliſti ¶ Benedicta tu ī mu
lierib⁹ ꝛ benedictus fruct⁹
uentris tui. Quia.

IN illo tp̄re miſſus ē
gabriel angel̓s a do
in ciuitatē galilee cui nom̄
nazareth ad uirginē dēſpō
ſatam uiro cui nomen erat
joſeph de domo dauid et
nomen uirginis maria. Et
℞.

LAtent qmidē diuina
miſteria nec facile iuxta
propheticum dictum quiſ
quā hominum poteſt ſcire
conſilium dei: ſed tamen ex
ceteris factis atq p̄ceptis
domi ſaluatoris poſſumus
intelligere: hoc propeſioris
fuiſſe conſilij ꝙ ea potiſſi
mum electa eſt ut dominū
pareret que erat deſpōſata
uiro ¶ Cōgratulami mihi
omnes qui diligitis deum.
Quia cum eſſem paruula
placui altiſſimo ꝛ de meis
uiſceribus genui deū ꝛ ho
minē Beatam me dicēt
omnes generationes: quia
ancilam humilem reſpexit
deus. Quia.

CUr autem non anq̄
deſponſaretur imple
ta eſt fortaſſe ne diceret̄ ꝙ
conceperat ex adulterio: et
bene utrūq poſuit ſcriptu
ra ut deſpōſata eſſ ꝛ v̓go
v̓go ut exps uiril̓ conſortij
uid̓ret d̓ſpōſata ne temerita
te v̓ginitatis adureret̄ īfamia

cui grauis alu⁹ corruptele uióret iſigne pferre Gau de vgo maria cúctas here‐ ſes ſola iteremiſti q̄ gabriel archāgl'i dictis credidiſti. Dū vgo deū ⁊ hoīez genu iſti ⁊ poſt partū vgo iuiola ta pmāſiſti ¶ Gabrielem archāgelū credim⁹ diuinit⁹ te eē affatū utez tuū ō ſpū ſcō credim⁹ īpgnatū erube ſcat iude⁹ ifelix q̄ dicit chri ſtum ex Joſeph ſemine eſſe natum. Dum.

Maluit aūt dn̄s aliquos ō ortu ſuo q̄z ō mr̄is pu dore dubitare. Sciebat enī teneraz eſſe uirgis uerecun diaz ⁊ lubricam famam pu doris nec putauit ort⁹ ſui fidem mr̄is iiurijs aſtruen daz. Seruatur itaq̧ ſancte marie ſine pudore integra. itaq̧ inuiolabilis opinione uirginitas.

¶ Miſſus eſt gabriel augl's ad mariam uirginez deſpō ſataz Joſeph ¶ Dominus reg. ¶ Aue ma ria gr̄a plena. v. t. bñd tu i muli alt' ¶ Ne timeas ma ria inueuiſti gr̄az ap̄ dn̄m. ecce cōcipies ⁊ paries filiuz alt' ¶ Dabit ei dn̄s ſedem dauid pr̄is ei⁹ ⁊ regnabit ī etnū ī domo iacob ¶ Ecce ācila dn̄i fiat mihi ſecundū v bū tuū ¶ Ecce uirgo cō cipiet i ¶ O glorioſa dn̄ia ¶ Aue maria gr̄a plena Dn̄s tecū ¶ Quo fiet iſtud angele vi qm̄ uiz in concipiēdo nō p t li audi maria vgo chriſti ſps ſcts ſuperueniet in te ⁊ vtus al tiſſimi obūbrabit tibi Deus q̄ de bte Ecce vgo.

Dabit ei dn̄s deus ſe. dez dauid patris ei⁹ ⁊ regnabit in domo Jacob in eternum ⁊ regni eius nō erit finis.

Egrediet uirga ō ra dice ieſſe ⁊ flos ō ra

dice ei⁹ aſcēdet ⁊ requieſcet
ſuper euȝ ſps domi
Miſſus eſt.
Ecce uirgo.
Aue maris ſtella
Aue maria gr̄a p. Dn̄s
tecū Gabriel an-
gelus locutus eſt marie di-
cens aue gr̄a plena dn̄s te.
cū bn̄d tu inter mulieres ⁊
bn̄d fructus uentris tui
Deus qui de beate marie.

Præſta q̄s oēs de⁹ ut q̄
ſcoꝝ martiꝝ tuoꝝ ti
burtij ualeriani ⁊ maximi
ſolemnia colimus eoꝝ etiā
uirtutes imitemur. p.

Anicetus natione ſy-
rus ex p̄re iohāne de
uico amiſſa ſedit annos. ix
menſes tres dies tres: Fuit
āt tp̄rib⁹ ſeueri ⁊ marci a ɔ
ſulatu galicāi ⁊ uet̄is uſqȝ
ad p̄nte ruffinuȝ: Hic con-
ſtituit ut clerus comaȝ nō

nutriret ſecundum p̄ceptū
apoſtolorum. Hic fecit or
dinationes. v. per menſes
decēbriū preſbiteros. xvij.
dycaones. iiij. ep̄os p diuer
ſa loca. ix. q etiā obijt mar
tir ⁊ ſepultus eſt ī cimiterio
calixti. xij. kl's maij ⁊ ceſſa
uit ep̄atus dies. vij.

Sother natione cāpa
nus ex p̄re ɔcordio
de ciuitate fōdis ſedit ānos
nouē menſes tres: Fuit āt
temporibȝ ſeueri a ɔſulatu
ruſtici ⁊ aquillini uſqȝ ad ſe
tegiū ⁊ claruȝ: Hic ɔſtituit
ut nulla monacha pallā ſa
cratā ɔtigeret nec incenſū
poneret in ſancta eccl'ia.

Hic fecit ordinationes
tres p mēſē decēbriū
pb̄ros. viij. dyacones nouē
ep̄os p diuerſa loca nume-
ro. xi. q̄ ēt ſepult⁹ ē ī cimite
rio calixti uia apia decimo

kl'as maij ⁊ ceſſauit ep̄atus
dies. xxi. ¶ Lectio. iij.
GAius natione dalma
tic⁹ ex gn̄e dioclitiāi
imperatoris ex patre gaio
ſedit annos xi. m̄ſes. viij.
dies. xii. Fuit āt temporib⁹
karini a die vi. x. kal'arum
ianuarij a ꝯſulatu kari ſecū
di ⁊ karini uſq; in diem de
cimum kal' maij ſub diocli
tiano quarto ⁊ conſtantino
ſecundo. ¶ In feſtiuitatib⁹
ſcōꝝ a paſca uſq; pent. p̄s
⁊ hy. ꝯsueti d' cōi ſcōꝝ dn̄r
niſi ubi p̄s ⁊ hyn. proprij
aſſignātur ⁊ cātāt hy. uſq;
ad aſcenſiōeʒ i tono ad ce-
naʒ agni qui conſonat illi
tono. Et in fine dicitur.
Gl'ia tibi dn̄e q̄ ſurrexiſti.
preterq; i hy. ſcē crucis. qui
uero nō cōſonāt dicuntur i
tono conſueto preter hyn.
Scōꝝ meritis Loco cuius
uſ; ad aſcēſiōeʒ dī Rex glo
ſe mꝝ. ¶ Et ſi n̄ cātat' offꝫ
ſiſi mō hy. feſtiuitatū q̄ ue
niunt ab aſcēſiōe uſq; pent'
dicūtur in tono aſcenſionis
qui conſonant illi tono: et
in fine dicitur. ¶ Gl'a tibi
dn̄e q̄ ſcā. ¶ Qui uero non
ꝯſonāt dn̄r in ꝓprio tono
De martirib⁹ pluribus ſiue
uno mar. Ad ues Capl'z.
STabūt iuſti i magna
ꝯſtātia aduerſus eos
q̄ ſe anguſtiauerūt ⁊ q̄ abſtu
lerūt labores illoꝝ ℣ Scī et
iuſti i dn̄o gaudete al'. ℟.
Uos elegit d̄s i hr̄ditatē ſi
bi al' ad añ an. Lux ppe. lu
cebit ſcīs tuis dn̄e ⁊ et'nitas
tp̄ꝝ al' oīo ꝯpetēs ad ma.
iuit Exultēt i dn̄o ſci al' p̄s
Ueit li hyn. qui ꝯpetit: tres
p̄s dicuntur in primo noc.
ſub anti. Stabūt iuſti Et
tres i ſcdo noc. ſub ā. Ecce
quō. Et. iij. i tertio noc ſub
an. Lux ppe. Lec. legunt' d'
proprio ſi habet' ſi uero nō
hētur ꝓpriū uel i ꝯple. hēt'
legūt' ul' ſupplentur lec. de
ſermone ſancti auguſt. epī.

dignuʒ cõgruũ ē

Iſte locus euuãgelij

Ego ſũ uitis uera Sta bunt iuſti in magna conſtã tia aduerſus eos q̇ ſe angu ſtiauerunt allʼia Sancti ⁊ iuſti in domino gaudete allʼia Uos elegit deus in hereditatem ſibi allʼia.

Dignũ ⁊ cõgruũ ē frēs ut gaudia nr̃a cũ ſcĩs martirib⁹ ↄferam⁹ ⁊ his ã nuntiem⁹ dñice reſurrectõis gloriaʒ qui conſortes ſunt dominice paſſiõis. Qui ei ſotij ſuut ↄtumelie debēt ⁊ participes eſſe glʼie: ita eni dic̄ bt̄s aplʼs: ſicut ſotij paſ ſionũ eſtis ita ⁊ reſurrectõiſ eritis ſi tollerabim⁹ iq̇t ⁊ cõ regnabim⁹ Beatus uir q̇ timet dominuʒ allʼa: In mã datis ei⁹ cupit nimis alʼ alʼ alʼ Glʼa ⁊ diuitie i domo eius ⁊ iuſtitia ei⁹ manet in ſeculum ſeculi. In mã.

Qui ergo tollerauerũt mala pp chriſtũ dñt hr̃e gliam cũ chriſto. An nuntiem⁹ iq̇ʒ cuʒ ſcĩs mar tirib⁹ dñice reſurrectõis glo riaʒ ut dũ ſepulture illi⁹ p̄ dicam⁹ reſerata clauſtra ⁊ horuʒ ſepulchra reſeret̄ Triſtitia ur̃a alʼ. Cõuertet̄ i gaudiuʒ alʼ alʼ. Mũd⁹ āt gaudebit: uos uero ↄtriſta bimi: ſʒ triſtitia ur̃a. Cõ

Quʒ corp⁹ illius mor tuũ dicim⁹ repentib⁹ ueis ſubito uiguiſſe. Hoꝝ quoqʒ mēbra iã frigida im mortalitatis calore foueāt̄ Ead̄ eniʒ rõ martires ſuſci tat que ⁊ dñʒ ſuſcitauit. nã ſicut uiam paſſionis ei⁹ ex perti ſunt: ita expiet̄ ⁊ uite Pretioſa i cõſpectu dñi alʼ. Mors ſcõꝝ ei⁹ alʼ Cu ſtodit dñ⁹ oĩa oſſa eoꝝ unũ ex his ñ ↄteret̄: Mors.

Ecce quõ ↄpu tati ſũt it̄ filios dı̄ ⁊ it̄ ſcõs

ſors illoꝝ eſt al' ¶ Lux ppe tua lucebit ſcis tuis dñe al' ¶ Et eternitas tpꝝ al'

Scriptū eſt ei in pſal. mo. Notas m̄ feciſti uias uite. Hoc utiqꝫ in reſurrectione ex perſona dicit' ſaluatoris: q̄ d iꝫ poſt mortem ab inferis redijt ad ſuperos icipiat notā h̄re uiaꝫ uite que ante habebatur ignota ¶ Lux ppetua lucebit ſcis tuis dñe: Et eternitas tpꝝ al' al' Letitia ſempiterna erit ſup capita eoꝝ gaudiuꝫ ꝛ exultatōeꝫ obtiēbūt. Et

Ignota ei erat añ chriſti aduētū uia uite: q̄a nullius adhuc reſurgentis fuerat temerata ueſtigio. At ubi dñs reſurrexit nota facta ſolo attrita ē pl'rioꝝ: De quibus ſact' euuāgeliſta ait. Multa corpora ſanctoꝝ ſurrexeīt cū eo ꝛ itroierūt in ſcāꝫ ciuitatē In ſeruis ſuis al': Cōſolabitur deus al'. ¶ Judicabit dñs populum ſuum: ꝛ in ſeruis ſuis. Conſola.

Nō ꝯ dñs ī reſurrectiōe ſua dixerit. Notas m̄ feciſti uias uite. Poſſum' ꝛ nos dīc dño notas feciſti nobis uias uite. Jp̄e eī notas fec̄ nobis uias uite q̄ nobis ſeitā maīfeſtauit ad uitā notas m̄ fec̄ dñs uias uite ꝯ me docuit fidē: miſericordiā iuſtitiā: caſtitatē. His eī itierib' pueit' ad ſalutē ¶ Filie ierl'm ueite ꝛ uidete mr̄es ꝯ corōis q̄b' coroāuit eos dñs in die ſolemnitatis ꝛ letitie al'. ¶ Quoniā confortauit ſeras portarum tuarum: bn̄dixit filijs tuis in te. Jn

¶ Lux ppe. lucebit ſcis tuis dñe ꝛ eternitas tpꝝ al'. ¶ Letitia ſēpitna ſr̄ capita eoꝝ al'a Gaudium et exultationem obtinebunt al'.

In illo tp̄re dixit ieſus diſc. ſuis Ego ſū uitis

uera ⁊ pater meus agricola
eſt. Et V.
Iſte locus euuāgelic⁹
fr̄es ubi ſe dicit dn̄s
uitē ⁊ diſcipl'os ſuos palmi
tes ſꝫ hoc dicit ꝙ ē caput
eccl'ie noſqꝫ membra eius.
Mediator dei ⁊ hoīuꝫ hō
chriſt⁹ ieſus. Uiu⁹ q̄ppe na
ture ſūt uitis ⁊ palites pp
qđ cū eſſꝫ deus cui⁹ nature
nō ſum⁹ fc̄s eſt hō ut ī illo
eēt uitis hūana natura cui⁹
⁊ nos hoīes palites eē poſ
ſem⁹ Ego ſuꝫ uitis uera
⁊ uos palites: q̄ manꝫ ī me
⁊ ego in eo: hic fert fructū
mltū al' al' Sic dilexit me
pr̄ ⁊ ego dilexi uos. Qui
Quid ergo ē ego ſum
uitis uera: nūq̄d ad-
dens uera hoc ad eādē uitē
retl'it unđ iſta ſil'ituđo trāſ
lata ē. Sic ei dr̄ uitis p ſil'i-
tudīeꝫ non p pprietatē quē
admodum dicit ouis agn⁹
leo petra lapis angularis ⁊
cetera h⁹ moī q̄ magis ipſa

ſunt uera ex q̄b⁹ dnr̄ iſte ſi
ml'itudīes n̄ pprietates
Cādidi ſcī ſūt nazarei eius
al' ſpledorē đo dederūt al'.
Et ſicut lac coagulati ſunt
al' al' Cādidiores niue ni
tidiores lacte: rubicūdiores
ebore antiquo ſaphiro pul
chriores. Et.
Sed cū dicit ego ſum
uitis uera ab illa uitꝫ
ſe diſcernit cui dr̄: Quo cō
uerſa es ī amaritudīe uitis
aliena: naꝫ quo pacto ē ui-
tis uera q̄ expectata eſt ut
faceret uuas fecit autē ſpi-
nas. Ego ſuꝫ inq̄t uitis ue
ra ⁊ pater me⁹ agricola eſt
Sci tui
dn̄e florebunt ſicut liliū al'.
⁊ ſicut odor balſami erunt
an̄ te al'. Dn̄s regna.
In celeſtibus regnis
ſcōꝝ habitatio ē al' ⁊ ietnū
reqes eoꝝ al' In uelamto
clābūt ſci tui dn̄e al' al' al'
Sp̄s ⁊ aīe iuſtoꝝ hym̄ꝫ dici
te đo nr̄o al' al' Fulgebūt

iuſti ſic ſol in conſpectu dei alt' Cap Stabūt iuſti hy. q̄ cōpetit v. Precioſa ī cōſp cū dñi al' v Mors ſcōꝝ ei' alt' Ad bn̄. a Filie ierl'z ueni te ⁊ uidete martires cū co- rōis qb' coronauit eos dñs in die ſolemnitatis ⁊ letitie al' al' ōio ɔpetēs ad. iij. ca. Stabūt iuſti R. b Scī ⁊ iu ſti i dño gaudete al' al' v Vos elegit deus i hꝛ̄ditatē ſibi al' v glia R. Sācti et iuſti v Lux ppetua lucebit ſcis tuis dñe al' R. Et eter- nitas tēporum al' ad vj. ca.

Ecce qm̄o ɔputati ſūt inter filios dei ⁊ iter ſcōs ſors illoꝝ ē b. Lux p petua lucebit ſcis tuis dñe al' al' v Et etn̄itas tpꝝ R. al' v glia R. Lux ppe v Le titia ſepīna ſ; capita coruz al' R. Gaudiū ⁊ exultatōez obtinebūt al'. Ad vj cap.

Scim' qm̄ diligētib' dō; oia coopāt' i bōuz his q̄ ſ; ꝑpoſitū uocati ſūt

ſci b Letitia ſepīna ſuper capita eoꝝ al' al' v Gaudi uz ⁊ exultatōez obtine. al'. Glia v Letitia R. Precioſa i cōſpcū dñi al'. v Mors ſcōꝝ ei' al'. ad uēs a. Scī tui dñe Cū rel' an. de lau. ⁊ hym. q̄ cōpetit ca Stabūt iuſti v Pretioſa in ɔpcū dñi al'. R. Mors ſcōꝝ ei' al' ad m. an Scī ⁊ iuſti ī dño gau dete aleluia uos elegit de' ī hꝛ̄ditatē ſibi al'. Ōio ɔpe tēs de ɔfeſſorib' ⁊ v̄gib' i hoc tpre fit offm̄ ɔſuetuz p̄t tonū illoꝝ hy. q̄ cātari n̄ poſſūt i tono paſchali ⁊ ex cepto q ad iuit. añ. v. R. tā bñ q̄ꝫ alia i fine iūgitur. Al'. Et tres pš dñr p oēs noct. ſub pria an. cui' libet noct. De ſermone ſancti auguſtini ep̄i lec. prima.

Otū iq̄; nobis faciāt queadmō; in exanie ia; corpus ⁊ frigidū ſe ſe ca lor īſinuauerit ſps igeſſerit ſāguis infuderit ⁊ gellatas

humore uenas priſtini ui-
goris pulſus agitauerit
Notū īq3 nobis faciā
quēadmodū organū
corporis diſſipatū ī priorē
ſtatū: neruorꝝ rurſ⁹ coapta
uerit reſoluta cōpage ⁊ ar-
monia uiſcerꝝ iā ſilētē ⁊ ue-
terē3 contētū ſpš uiuificās
aiauerit Sacerdotes ꝑdicēt
q̄ ſaluator poſt reſurectōe3
mirabilia geſſit ad ſuperos
martires reuelēt q̄3ta ī ipa
morte refrigeria operatus
ſit in defunctis
Sicut ſcim⁹ fr̃es uota
ſemper dn̄i ſubſeq̄t
feſtiuitas ſeruulorꝝ ⁊ gaudi
u3 patriſfamilias fideliū ſi
bi letitia comitatur ſcilicet
ut que3 ſubſecuti ſunt ſimi
litudine paſſiōis: cōcomitē
tur ⁊ gloria reſurectiōis: co
mitātur aūt cū reſurectiōis
gloria dicēte apl'o: qđ ſi ſo
tij paſſionu3 eſtis ⁊ reſure-
ctionis eritis.
Et ergo ſanctis mar
tiribus cum chriſto ⁊ eius
reſurectione ſotietas ē plāe
q2 ⁊ ſi nundu3 re ſurecterūt
corpore reſurecterīt iā certe
merito. Si adhuc nō aſſū-
pſerūt ia3 gl'a3. Si nundu3
liberati ſunt ab inferis libe
rati ſunt a peccatis.
Hec eni p2ia ē reſure-
ctio pecc.ꝝ euaſiſſe
tenebras lucē poſſidere iu
ſtitie. Uerūtn̄ etia3 fortaſſe
plurimi ex idē btis marti-
ribus cum dn̄o reſurectiōe3
corporaliter ul' conſequant'
uel fuerint conſecuti.
Na3 ſicut legim⁹ ī pri
ma reſurectiōis feſti
uitate ſuſcitāte ſe dn̄o mul
ta ſcōꝝ corpora reſuſcitata
ụxiſſe ⁊ ītroiſſe ī ſcā3 ciuita
te3 Cur nō quotienſcunq3
reſurectiōis ei⁹ feſtiuitas ce
lebrat' toties reſurgēi cre-
dam⁹ ⁊ ſcōs ubi ei3 uotorꝝ
iugis eſt ſolennitas gl'a iu-
gis ē ⁊ donorꝝ.
In il'. t. d. ieſus. d. ſ. ego

ſuꝫ uitis uera ⁊ pater meꝰ
agricola eſt. Et h̄ꝛ.

DEiqꝫ cū ꝺ tp̄e tāq̄ꝫ
ꝺ agricola dixiſſꝫ qꝫ
infructuoſos palmites tol-
lat: fructuoſos autē purget
ut pl' afferāt fructū ꝯtinuo
etiā ſe ipꝫ mūꝺatorē palmi
oſtendēs iā uos inquit mū
di eſtis propter ſmōeꝫ quē
locutꝰ ſum uobis.

ECce ⁊ ipē mundator
ē palmitū qꝺ ē agri-
cole non uitis officiuꝫ qꝫ et
palmites operarios ſuos fe
cit: nā ⁊ ſi nō ꝺant icremtū
impendūt tn̄ aliqꝺ adiume
tum ſꝫ non de ſuo: qꝛ ſine
me inquit nihil poteſtis fa
cere.

AUdi etiā ipos ꝯfiten
tes q̄ ē a pollo: qꝺ ē
autē paulus miniſtri eius p
quos crediditis: ⁊ unicuiqꝫ
ſicut ꝺn̄s ꝺdit: ego plātaui
apolo rigauit: ⁊ hoc ergo ſi
cut unicuiqꝫ ꝺn̄s dedit non

itaqꝫ de ſuo iaꝫ uero qꝫ ſe-
quitˀ ſꝫ deus icremtū dedit
nō p illos ſꝫ p ſe ipꝫ facit.

NAꝫ uos mundi eſtis
pp ſermōeꝫ quē locu
tꝰ ſū uobis: qꝛ nō ait mūdi
eſtis pp baptiſmū quo ab
luti eſtis ſꝫ ait pp uerbū qꝺ
locutus ſum uobis niſi qꝛ ⁊
ī aqua uerbū mūdat detra
he uerbū ⁊ qd eſt aqua niſi
aqua accedit uerbū ad elle
mentū: ⁊ fit ſacramētū etiaꝫ
ipe tāqꝫ uiſibile uerbū.

NAꝫ de hoc utiqꝫ di
xerat qn̄ pedes diſci
pulꝰ lauit q̄ lotꝰ ē non idigꝫ
niſi ut peꝺs lauet ſꝫ ē mū
dus totꝰ: unꝺ iſta tāta uꝫ
aque ut corpus tāgat ⁊ cor
abluat: niſi faciente uerbo
niſi quia dicitur: ſꝫ qꝛ cre
diditur: nā ⁊ in ipſo uerbo
aliud eſt ſonus tranſiēs ali
ud uirtus manēs.

HOc ē ꝟbū ſuū qꝺ p̄dica
mꝰ ait apl's qꝛ ſi ꝯfeſſꝰ

fueris in ore tuo q: dñs eſt chriſtus ⁊ credideris i cord tuo q̇a ds illū ſuſcitauit a mortuis ſaluus eris. corde enim creditur ad iuſtitiam ore autem confeſſio fit ad ſalute: unde i actib⁹ apl'oꝝ legit' fide mūdās corda eoꝝ

In ſcī georgij mar. oṙo.

Deus q̄ nos bti georgij martiris tui meritis ⁊ intceſſiōe letificas cōcede propitius ut qui eius beneficia poſcimus dono tue grē ↄſeq̄mur p. lectio

In perſide ciuitate diospoli paſſio ſcī georgij mřis: cuius geſta paſſionis ⁊ ſi inter apocriphas connumerāt' ſcripturas: tn̄ illuſtriſſimū ei⁹ martiriū īt coronas martiꝝ eccl'ia dei uenerabil'r honorat. ¶ In ſcī marci euuāgl'iſte ad ueš añ. Scī tui cū rel' pš Dixit dñs cū rel' in fine pš Lauda te dn̄i Capl'm Stabūt hy Triſtes ⁊ dš Q̄s auctor In

noct'ſ q: ues ⁊ mat ẟ Scī ⁊ iuſti ℟ Uos elegit ad mat añ Lux perpetua ¶ oṙo

Deus qui beatū marcum euuāgeliſtā tuū euuangelice predicationis gratia ſublimaſti tribue q̄s eius nos ſemp ⁊ eruditōne pficere ⁊ orōe defedi. p. Ad mat. inuita. Regē apoſtolū dn̄z. Uenite adorem⁹ all' ps Uenit hy Triſtes ad noct. añ. Stabūt iuſti ps. d aplis. Notād q: ī noc lau ⁊ ues ⁊ ad h. ⁊ ad ma. ca ⁊ ℟ b. ⁊ v̇ dīr ut s i mar l'.i

Marcus diſcipulus ⁊ interpres petri iuxta qd petrum referentem audierat rogatus rome a fratrib⁹ breue ſcripſit euuangelium qd cum petrus audiſſet pbauit ⁊ eccleſie legendum ſua auctoritate dedit ſicut ſcripſit clemens in ſexto informationum libro Triſtitia ueſtra all'ia Conuertetur in gaudium all' al'

¶ Mundus aũt gaudebit uos uero ɔtriſtabimi: ſʒ triſtitia ueſtra Conuer.

ET papias ieropolitanus epũs meminit huius marci: ⁊ petrus i prima epl'a ſub noie babilois figuralit' romã ſignificans Salutat uos eccl'ia q̃ eſt in babilõe colecta ⁊ marc⁹ fili⁹ me⁹ ¶ Pretioſa i ɔſpcũ dñi all'a. Mors ſãctoꝝ ei⁹ all'a ¶ Cuſtodit dñs omia oſſa coꝝ unũ ex his nõ cõteret. Mors

ASſumpto itaqꝫ euuãgelio qđ ipe ɔfecerat perit egyptũ ⁊ prius allexãdrie chriſtũ ãnutiãs ɔſtituit eccl'iã: tãte aũt doctrĩe ⁊ uite cõtinẽtie fuit ut oms ſectatores chriſti ad exeplũ ſui cogeret ¶ Lux ppetua lucebit ſanctis tuis domĩe. Et eternitas tempoꝝ all'a all'a ¶ Letitia ſempiterna ſuper capita eoꝝ gaudium ⁊ exultationẽ obtinebũt. ⁊.

Sancta quattuor aĩalia

¶ Filie ierl'ꝫ uenite ⁊ uidete martires cũ coronis q̃bus coronauit eos dominus in die ſolemnitatis ⁊ letitie all'a ¶ Quoniam confortauit ſeras portarum tuaꝝ benedixit filios in te In die ¶ Uirtute magna reddebant appoſtoli teſtiõum reſurectiois Jeſu chriſti domini noſtri all'a all'a ¶ Repleti quidem ſpiritu ſancto loquebãtur cũ fiducia v̓bũ dei Teſti ¶ Jſti ſũt agni nouelli q̃ ãnuntiauerũt all'ia mõ uenerũt ad fontes repleti ſũt caritate all' all'a ¶ Jn conſpectu agni amicti ſunt ſtol' albis ⁊ palme i manib⁹ coruꝫ. Reple.

Deſignauit dñs ⁊ alios ſe.

¶ Ego ſum uitis uera ⁊ uos palmites qui manet in me et ego in eo hic fert

fructum multum al'a al'a
Sicut dilexit me pater et
ego dilexi uos. Qui
Candidi facti ſunt nazarei
eius all'a ſplendorem deo
dederunt all'a. Et ſicut lac
coagulati ſunt all'a all'a.
Cādidiores niue nitidiores
lacte rubicundiores ebore
ātiquo ſaphiro pulcriores
Et ¶ Sancti
tui dñe florebunt
Stabunt iuſti ¶ Exl'tet
celuz ¶ Pretioſa ¶ Mors
ſcōꝝ ¶ Filie ierl'm
¶ Sancti tui dñe
¶ Stabūt iuſti
¶ Triſtes erant
Pretioſa i ꝯſpectu
Sancti tui

Cletus natione roma
nus de regione meo
patritij patre emiliano ſe-
dit annos ſeptem menſem
unum: dies undeciz. Fuit
autem temporibus ueſpaſi
ani et tyti a conſulatu ueſ-
paſiani ſeptimi et domitiai
quinti uſqz ad domitianuz
nonum et ruffum conſules
martirio coronatur.

Marcellinus natione
romanus ex patre
proiecto ſedit annos octo
menſes .ij. dies xxv. Fuit
autem temporibus diocli-
tiani et maximiani ex die
kal'. iuliarum a conſulatu
dioclitiani .vj. ꝛ ꝯſtantini
ſecundi uſqz ad dioclitianū
nonum et maximianuz oc-
tauum.
Quo tempore fuit ꝑ-
ſecutio magna ita ut
ītra xxx. dies x. ꝛ vij. milia
hominum promiſcui ſexus
ꝑ diuerſas prouintias mar
tirio coronarent̄ chriſtiani
De qua re et ipſe marce-
linus ad ſacrificium duc-
tus eſt ut thurificaret qđ
et fecit. Et poſt paucos
dies pñia ductus ab codez

dioclitiano pro fide xpi cū claudio ⁊ Cyrino et antonino capite ſunt trūcati et martirio coronati In ſancti uitalis martiris oratio

Preſta q̄s om̄ps deus ut itercedēte bt̄o uitale martire ⁊ a cūctis adūſitatib⁹ liberemur ĩ corpore ⁊ a prauis cogitationib⁹ mūdeur ĩ mēte Per Lc̄o. I.

Apud rauenaꝫ natale ſc̄i uitalis martiris pris ſanctoꝝ geruaſij ⁊ ꝓtaſij Qui militans cū paulio iudice rauenaꝫ igreſſus eſt. Et cuꝫ uideret in cōſpcū iudicis ſui xp̄ianū nomine urſicinuꝫ arte medicū natione ligureꝫ poſt nimia tormenta capitalem excepiſſe ſententiam. Lc̄o ſc̄da

Cumq; iaꝫ ueniret ad palma et expauiſſet et exclamauit noli urſicine medice qui alios curare cōſueuiſti te ip̄m eťne mortis iaculo uulnerare: ⁊ qui per paſſioēs nimias uenisti ad palmā coronam ꝑdere tibi a dn̄o ꝑparataꝫ. L. iij.

Vtq; martiriū conſūmauit ideꝫ urſicinus ſtatiꝫ beatus uitalis corp⁹ eius rapiēs ītra rauenaticā urbeꝫ ſepeliuit ad iudicem ultra uenire ip̄e contēnens Tentus i: a ꝫ eſt a paulino cōſulari ob id maxime quia ꝑfatū urſicinū in paſſionis agone poſitū ſuis exhortationibus roboraſſet. In ſc̄i petri martiris oratio.

Preſta q̄s om̄ps d̄s ut beati petri martiris tui fideꝫ cōgrua deuotione ſectemur qui per eiuſdem fidei di[illegible]atione martirij palmam meruit obtinere Per In ſanctorum apoſtoloꝝ philippi et iacobi omnia d[illegible]c[illegible]ntur ſicut in feſto ſc̄i m[illegible]ci preter oratione lec[illegible] [illegible] et per ho͡ et an̄t ad be. et Mat. ad Ma antiphona.

Nō turbetur coꝛ ueſtrum neq; formidet creditis i dñ et in me credite. Jn domo pr̄is mei manſiones multe ſūt all'a all'a

DEus qui nos annua aploꝝ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi ſolemnitate letificas p̄ſta q̄s ut quoꝝ gaudemus meritis inſtruamur exemplis Per.

CUm ſacti apl'i dñi et ſaluatoꝛis noſtri ieſu xp̄i ceteriq; diſcipl'i ad predicandū uerbum dei p ſingulas q̄ſq; oꝛbis t̄re diuiderent̄ puīcias ſactus apl'us dñi nr̄i ieſu xp̄i: philippus poſt aſcenſionez ſaluatoꝛis p ān̄os xx iſtāter pdicauit gentib' p ſyriaz euuāgeliū. ¶ Triſticia

UBi cōtent' eēt a gētibus ⁊ adductus ad ſtatuā martis ⁊ ꝯpelleretur ad ſacrificandū exijt deſub baſſe i q̄ ſtatua erat draco igēs ⁊ pcuſſit filiū pōtificis q̄ miſtrabat igne ſacrificij.

PErcuſſit ēt duos tribunos qui p̄erant prouincie cuius officiales tenebant i uiuculis ſanctuz philippum apoſtolum De flatu autem draconis oēs moꝛbidi redditi egrotare ceperunt Tunc ſc̄s philippus dixit oibus. Audite cōſiliū meuz et recuperabitis ſanitatez ſed ⁊ qui ſūt moꝛtui ſuſcitabūt̄

IAcobus qui appellatur fr̄ dñi ꝯgnoīto iuſtus ut nō nulli exiſtiant ioſeph ex alia uxoꝛe. Ut āt mihi uidet̄ marie ſoroꝛis matris domini cuius iohanes in libro ſuo meminit filius poſt paſſionem domini ſtatim ab apoſtolis ierſioꝛum epiſcopus oꝛdinatus unam tantū ſcripſit epiſtolam q̄ d vij. canoīcis eſt.

QUe ⁊ ipā ab alio quo
dā noie ei⁹ edita aſſe
ritur licet paulatiꝫ tpꝛ pce
dēte optinuerit auctoritatē
Hegeſipp⁹ uicinus apl'oꝝ
ī q̄nto comētarioꝝ libꝛo de
iacobo narrās ait. Suſce-
pit eccl'iaꝫ ierolie poſt apo
ſtolos fr̄ dn̄i iacob⁹ cogno
mēto iuſt⁹. Multi q̄deꝫ ia-
cobi uocabāt' hic de utero
mr̄is ſue ſcs fuit

VInū ⁊ ſiceraꝫ nō bi
bit carnē nullā ꝯme
dit. Nūq̄ꝫ attonſus ē Nec
unctus unguēto nec uſus
balneo. Huic ſolitū erat ī
gredi ſc̄a ſcoꝝ. Si q̄deꝫ ue
ſtibus laneis nō utebat' ſed
lineis. Solus īgrediebatur
tēplū ⁊ flexis genib⁹ ꝓ po
pulo depcabat' ī tātū ut ca
melloꝝ duriciē tr..ſiſſe ei⁹
genua crederēt'

IN ill'. t. dixit ieſus d
ſ. nō turbet' coꝛ ur̄m
Creditis ī deū ⁊ ī me credi
te in domo pr̄is mei māſio
nes multe ſūt Et. R̄

ERigenda eſt nobis
frēs ad deū maioꝛ in
tētio: ut uerba ſci euuāgl'ij
q̄ mō ī nr̄is aurib⁹ ſonuerūt
etiā mēte cape utcunq̄ꝫ poſ
ſim⁹. Ait enī dn̄s ieſus chri
ſtus. Nō turbetur cor u r̄ꝫ:
creditis ī deum: ⁊ ī me cre-
dite: ne mortē tāq̄ꝫ hoīes ti
mērēt: ⁊ idō en t'barēt. ꝯſolat'
eos ēt deū ſe eſſe ꝯteſtās

CReditis inq̄t ī deum
⁊ in me credite. Con
ſeq̄n̄s ē enī: ut ſi in deū cre-
ditis ⁊ in me credere debea
tis. Q̄d nō eēꝫ ꝯſeq̄n̄s: ſi
chriſtus nō eēꝫ deus. Cre-
ditis iq̄t ī deū: ⁊ ī me credi-
te: cui natura ē nō rapia eē
equalē dō ſemetipꝫ ei exia
niuit nō dei tam formam a
mittēs: ſed formā ſerui ac-
cipiēs.

MOrteꝫ metuitis huic
forme ſerui. nō turbet'
coꝛ ueſtrum ſuſcitabit illaꝫ

formā deus. Sed q̄d eſt qđ
leq̄ in domo p̄ris mei mā
ſiones multe ſunt niſi q̄a ⁊
ſibi metuebāt. Unde audiē
debuerunt. Non turbetur
cor ueſtrum. Quis enī eoꝝ
nō metueret cum petro di
ctuȝ eſſȝ fidētiori atq̄ȝ prō
ptiori non cantabit gallus
donec ter me neges. ¶ Ad
lau. ⁊ p horas an. Domine
oſtende nobis patreȝ ⁊ ſuf
ficit nobis all'a ps. Dominus
regna. cū reľ an. Philippe
qui uidet me uidet ⁊ patrē
meum all'a an. Tanto tp̄re
uobiſcuȝ ſum ⁊ non cogno
uiſtis me: philippe qui uidꝫ
me uidet ⁊ patrem meum
an. Si cognouiſſetis me ⁊
patrem meum utiq̄ȝ cogno
uiſſetis ⁊ amodo cogoſce-
tis eū ⁊ uidiſtis euȝ al' al' al'
an. Si diligitis me manda-
ta mea ſeruate all' all' all'a.
Capl'ȝ Stabūt iuſti hy. Ex
ultet celū v. Pretioſa i ɔſpcū
R. Mors ſcōꝝ ad bn̄. a.

Ego ſuȝ uia ueritas ⁊ uita
nemo uenit ad patrē niſi per
me ad ueſ. an. Dn̄e oſtēde
cū reľ ps. d apoſtol. Sta-
būt iuſti hy. Triſtes erant
v. Pretioſa in ɔſpectu R.
Mors ſcōꝝ ad. M. a. Si
mān̄eritis i me ⁊ uerba mea
in uobis mān̄erit q̄dɔq̄ȝ pe
tieritis fiet uobis al' al' al'.
Sciēdū eſt q̄ iſtud offitiuȝ
eſt duplex: niſi fiat aliqua
cōmemoratio etiā ſꝫ rubri
cas antiquas ⁊ in quacūq̄ȝ
dn̄ica uenerit fiat de cruce
cuȝ cōmemoratōe dn̄ice ex
eo etiā q̄ offi̅m dn̄ice d tpē
paſcali fuit de duab' dn̄icis
⁊ de menſe ſeptēbris. ſi ueni
at i dn̄ica fiat de cruce: ⁊ of
fitiū dn̄ice trāſfert i aliquā
feriā ei' dē ebde publicatū ⁊
mādatū ē celebrari pent'tio
nſis apil' p ſciſſiuȝ pi̅ c5 ⁊
d. d. gg̅ ij. rȝ. ⁊ icip offȝ ịuē
tōis ſce crucis qđ ịuenit p̄di
ct' ſciſſim' pi: i uigilia ịuēti
onis ſce crucis ad ueſ an:

Helena conſtā.
Dixit dñs
Lau. do. oēs gē.
Fres hoc en: ſetite in uobis q in xpo ieſu q cū i forma dei eēt nō rapinā arbitrat⁹ ē eſſe ſe eq̄lē deo Uexilla regis
Glā tibi dñe
Te ſūma

Glā tibi dñe q ſurrexiſti.
Hoc ſignū crucis erit i celo al Lu dñs ad iudicādū uenerit al
O crux ſplendidior cunctis aſtris mūdi celebris hoib⁹ mltū amabil ſcior uniuerſ q ſola fuiſti digna portare talētū mūdi dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera: ſalua pñtez caterua i tuis hodie laudib⁹ congregatam al al al.
Deus q i pclara ſaluti fere crucis iuētōe paſſiōis tue miracula ſuſcitaſti concede ut uital ligni ptio eterne uite ſuffragia conſequamur: Qui ui.
Xp̄ꝫ regē crucifixū uenite adorem⁹ al Ueite.
Pāge ligua.
Inuēte crucis feſta recolius cui⁹ pconiū uniuelis p orbē micati luīe fulget al Beatus uir. Quare fre.
Dñe qd Hoc ſignū erit i celo al Lū dñs adiudicādū uenerit al.
Anno ducēteſſio trigeſio ſexto a deſtructiōe ⁊ euerſiōe ierl'm a ueſpaſiano ⁊ tyto filio ei⁹ regnāte pijſſimo conſtātino augō. vi. āno regni ei⁹ gens mlta barbaroꝝ cōgregata ꝯ romanos ad belluꝫ duce maxeucio. Nec dū ꝯſtātin⁹ tpe illo dñice paſſionis acceperat ſignū Glioſum diē ſacra ueneret eccla duꝫ triūphale relerat lignum in quo redemptor mortis uincula rumpēs cālidū aſpidē ſupauit all all. In ligno

pendēs nr̄e ſalutis ſemitaꝫ uerbuꝫ pr̄is īuenit. In.

Erat āt cor eius fiduciā hn̄s ī dn̄o: nocte eadē uir ſplēdid⁹ appuit ei dicēs. Cōſtātine ne timeas ſꝫ ī celuꝫ reſpice: ⁊ uide ſignū̄ uictorie. Et uigilās a ſono uidit ab oriētis parte in celo crucis ſignuꝫ igneo fulgore rutilās: ⁊ perterrit⁹ tali aſpectu uidit angelos aſtare ſibi dicentes. Cōſtātine. in hoc ſigno uices

Crux ſcā dū paret proſter nunc hoſtes certamie forti gaudēt xp̄icole. Crucifixuꝫ xp̄ꝫ imenſis p̄conijs uenerātes al̄. ¶ Barbari dū ruunt letāt plebes q̄ redēptorē adorant. Crucifixuꝫ

Tūc cōſtātin⁹ ſecur⁹ de uictoria effectus: depinxit ſibi ſignū ī frōte qḋ uiderat ī celo: ⁊ illud ēt ſuper milites in ſiſ̄itudineꝫ crucis exceptat. Iam uero religionis ſigno armat⁹ ut eius maifeſta fieret fides. Crucis ſignū ex auro ⁊ lapidibꝫ precioſis formatuꝫ hn̄s in dextera cont̄ ipios ingredit̄ obſecrans ⁊ orās dn̄ꝫ ut dextera quā muniērat ſigno crucis romanorū̄ macularetur ſanguine.

Hec eſt arbor digniſſima in paradiſi medio ſituata: ī qua ſalutis auctor morte ꝓpria mortē oīuꝫ ſupauit al̄ al̄ ¶ Crux p̄celleti decore fulgida: quā helena cōſtantini mr̄ cōcupiſcenti aīo requiſiuit. In qua.

Felix ille triūphus fuit ſal̄s egris uite: lignū mortis remediū ¶ Cū in uocareꝫ Uerba mea ¶ Domie dn̄s nr̄ ¶ Adoramus te xp̄e. et bn̄dicimus tibi al̄ ¶ Quia ꝑ cruceꝫ tuaꝫ redemiſti mūduꝫ al̄.

Conſtātino licꝫ baptiſmatis gr̄a in ultis ꝯſtituto oīa peccata diſerit:

tamen q2 primus iperator
credidit. Et poſt hꝫditatez
fidei principib⁹ dereliquit:
magni meriti locuz repit.
Cuius tēporibus ipletuz ē
illud propheticū. in illo die
qd erit ſup frenū equi ſcm̄
dño uocabit᷑ Crux ⁊ vga
uigilāſ iubar glꝛe uictorie ſi
gnū: quam ſalus ēterna ex
cunctis cedris ptiola elegit
al' al' O lignū uite ⁊ crux
digniſſima que decorem ⁊
pulchritudinē de membris
dñi ſuſcepiſti. Quā.

Quod illa ſcē memorie
helena mr̄ eius infuſo
ſibi dei ſpū reuelauit. pente
tali btꝭs conſtātinus: q im-
perāti filio diuini muneris
queſiuit auxiliuz quo inter
prelia quoq3 tutus aſſiſte-
ret: ⁊ periculuz nō timeret.
Magna femina que multo
amplius inuenit: que impe
ratori cōferret q3 quod ab
iperatore acciperet ¶ Dū
ſacruz pignus celit⁹ reuelat᷑
xpi fides roboratur. Adſūt
p.odigia i uirga moyſi pri
mitus figurata al'al' ¶ Ad
crucis tactuz reſurgūt mor
tui ⁊ dei magnalia referāt.
Adſunt.

Enixia mr̄ p filio cui re
gnū orbis rōani ceſſe
rat feſtinauit ierl'imā ⁊ ſcru
tata ē locuz paſſiōis dñice.
Stabularia hāc prio fuiſſe
aſſerunt ſed coniuncta con
ſtantio ſeniori: qui poſtea
regnum adeptus eſt. Bona
ſtabularia que taz diligent᷑
preſepe dñi requiſiuit.
Felix femina que fragrāti
amore dñi ferues crucem ⁊
clauos inuenire meruit. Et
incliti principis frenum ex
eis ſtuduit decorare al' al'
In die illo ſicut ſcriptum ē
qd erit in freno ſcm̄ domio
uocabitur. Et
¶ Adoramus te xpe ⁊ bñ
dicimus tibi: quia per ſcāz
crucem tuaz redemiſti mū
duz al' ¶ Cantate. i.

Dñs regnauit exultet ¶ Cã
tate. ij: Oĩs terra adoret
te ⁊ pſallat tibi al'. ꝛ Pſal-
muȝ dicat noĩ tuo al'.

In illˀ t. Erat hõ ex
phariſeis nichodemꝰ
noĩe pĩceps iudeoꝝ: hic ue
nit ad ieſũ nocte: ⁊ dixit ei.
Rabi ſcimꝰ quia a deo ueni
ſti magr̃. Et ℞.

Naȝ hoc noſtis: quia
rabi magr̃ dicitˀ Sci
mꝰ quia a deo ueniſti magr̃
Nemo ei põt hec ſigna fa
cere que tu facis: niſi fuerit
dˀs cuȝ eo. Ergo iſte nicho
demus ex his erat qui cre
diderãt in noĩe eiꝰ uidentes
ſigna ⁊ ꝓdigia q̃ faciebat.
¶ Dulce lignũ dulces cla
uos dulce pondus ſuſtinuit
Que ſola digna fuit porta
re p̃tiũ huiꝰ ſeculi al'. Hoc
ſignuȝ crucis erit in celo cũ
dñs ad iudicanduȝ uenerit
Que ſola.

Sapius ei hoc dixit.
Cuȝ aũt eſſet ieroſ'lis ĩ paſca
in die feſto multi crediderũt
in noĩe eius. Quare credi-
derũt: Sequitˀ. ⁊ dicit: uidẽ-
tes ſigna eius q̃ faciebat. ⁊
de nichodemo q̇d dĩ. Erat
pĩceps iudeoꝝ noĩe nicho
demus: ⁊ uenit ad eũ nocte
⁊ ait. Rabi ſcimus q̇a a dˀo
ueniſti magr̃. ¶ Hoc ſignũ
crucis erit in celo cum dñs
ad iudicandũ uenerit. Tũc
manifeſta erunt abſcõdita
cordis nr̃i al' al'. Cũ ſede
rit filius hoĩs in ſede maie-
ſtatis ſue. ⁊ cepit iudicare
ſeculũ per igneȝ. Tũc.

Et iſte ergo credide-
rat in noĩe eiꝰ: ⁊ ipſe
unde crediderat in noĩe eiꝰ
Sequitˀ: nemo ei poteſt hec
ſigna facere que tu facis ni
ſi fuerit deus cuȝ eo. Si er
go nichodemꝰ de illˀ mltis
erat: qui crediderant ĩ noĩe
eius: iaȝ in iſto nichodemo
attendamus: quare ieſus nõ
ſe credebat eis. ℞ndit ieſus

⁊ dixit eis. Am̄ am̄ dico uobis: niſi q̄s renatus fuerit denuo nō pōt uidere regnū dei

Helena cōſtāti mr̄ ierolīaꝫ peꝑit al' ¶ Dn̄s regna.

¶ Tūc p̄cepit eos om̄s igne cremari: at illi timētes tradiderūt iudaꝫ al' ¶ Mors ⁊ uita appoſita ſunt tibi ſi nō oſtenderis mihi crucem xpi al' ¶ Cuqꝫ aſcendiſſet iudas de lacu prexit ad locū ubi iacebat ſcā crux al'a ¶ Orabat iudas deꝰ deus meꝰ unde mihi lignuꝫ ſācte crucis al' ¶ Fr̄es: hoc eī ſentite ¶ Luſtris ſex Adoramꝰ te xp̄e ⁊ Quia p ¶ Helena ſcā dixit ad iudaꝫ ¶ Cōple deſideriū meū ⁊ uiues ſup terrā ut oſ̄das m̄ qui dr̄ caluarie locuſ ubi abſcōditꝫ ē pretioſuꝫ lignuꝫ dn̄icuꝫ al' Fr̄es hoc eī ¶ Hoc ſignuꝫ crucis erit in celo al' al' ¶ Cuꝫ dn̄s ad iudicādū uenerit ¶ All'ia ¶ Gl'ia Hoc ſignuꝫ ¶ Adoramus ¶ Quia p

Mihi aūt abſit gl'ari niſi ī cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i p queꝫ mihi mundꝰ crucifixus eſt: ⁊ ego mūdo Adoramus te xp̄e ⁊ bn̄. tibi al' al' ¶ Quia p crucem tuaꝫ redemiſti mūdum. Al' ¶ Gl'a ¶ Adoramus. ¶ Oīs terra ¶ Pſalmum.

Propt̄ qd̄ ⁊ Dn̄s exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomen qd̄ eſt ſup oē nōm ut in noīe ieſu omē genu flectatur: celeſtiuꝫ. terreſtriuꝫ: ⁊ infernoꝝ: ⁊ oīs līgua confiteat̄: q̄a dn̄s nr̄ ieſus xp̄s in gl'a eſt dei p̄ris.

¶ Oīs terra adoret te ⁊ pſallat tibi al' al' ¶ Pſalmuꝫ dicat noī tuo ¶ Al' Gl'a ¶ Oīs ¶ Hoc ſignū crucis erit in celo al' ¶ Cū dn̄s adiudicāduꝫ uenerit al' ¶ Helena cōſtā.

Dixit dn̄s.

Laudate do. ō. g.
Fres hoc ei. Vexilla
hoc ſignum. Lū dñs.
Crucē ſcāz ubiit:
qui infernuz confregit acci
cius ē potētia: ſurrexit die
tertia al.

ORā qs ops ds
ut q ſcōꝝ tuoꝝ alexā
dri euentij ꝛ theodoli: atqꝫ
iuuenalis natalitia colimus
a cunctis malis iminentibꝫ
eoꝝ intercessionibus libe-
remur. Per.

ROme uia numētana
mibario uni paſſio a
lexandri pp̄: euentij: ꝛ the
doli pſbroꝝ: ſub trayano
pricipe iudice aurelião. qui
romane eccle epatuz v p
petruz annos decem tenuit
menſes. vij. dies. xij. San-
ctitate ꝛ ſcia incomparabil
fide clariſſimus: maximam
ptem ſenatoruz urbis con
uertit ad dominuz.

Sic cōſtituit aquā aſp
ſionis cuz ſale bñdici in ha
bitaculis hoīuz: ꝛ paſſionē
dñi miſcuit in predicatione
ſacerdotuz quādo miſſe ce
lebrant. Qui poſtmōz iu-
bēte trayano pricipe ab au
reliāo comite utriuſqꝫ mili
tiē carceri mancipat. Poſt
ſtupenda ꝛ diuina miracła
ubi per puerū q faculā fere
bat ardentez e carcere no-
cturno ſilentio p feneſtraz
eductus fuit ad domuz qri
ni tribuni. ubi bt̄s hermes
pfcs ſub cuſtodia tenebat
perducit.

POſtqꝫ ſanata ē filia
ipi qrini balbina no
mie: ꝛ ipe qrin ꝯuerſus: ba
ptiſmi gratiaz deſiderauit.
Poſtqꝫ liberatōez ꝛ bapti-
zationē eoꝝ quos i uincul
artatos i carcere qrin ipſe
tenuerat. it quoſ duoſ quoꝫ
ſciſſios pbr̄os ꝯſtrixerat: e
uentiū ꝛ thedoliū: q de oriē
te uenerat Poſt iſta oia: ꝛ
ſi q ab eo uenerabilr̄ geſta

ſunt: aureliano comiti princi
pe adhuc trayano: ſiquidez
adrianus mūdo īperabat.
exhibit⁹ ē: ſiꝫ cū ipſis btis
duob⁹ pbūs.

Stabūt iuſti ī ¶ Triſtes e
rāt apl'i.

Scī ⁊ iuſti ī ¶ Uos elegit
ēs ¶ In feruētis olei
doliū miſſ⁹ iohēs apl's diui
na ſe ptegēte grā illeſ⁹ exi
uit al'.

DEꝰ q̄ cōſpicis: q̄a nos
ūdiqꝫ mala nr̄a pturbant.
pſta qs: ut btī iohīs aplī tui
ītceſſio glōſa nos ptegat.
Per.

IOhēs apl's quē ieſus a
mauit plꝰ iūꝫ filꝰ zebe
dei: ⁊ fr̄ iacobi aplī: quē he
rodes p⁹ paſſiōeꝫ dnī decol
lauerat: nouiſſim⁹ oīuꝫ ſcri
pſit euāgl'ꝫ rogat⁹ ab aſie
epīs aduerſ⁹ chorintuꝫ: ali
osqꝫ hticos. ⁊ maxīe tunc
ebronicū dogma cōſurgēs
q̄ aſſerit xp̄ꝫ an̄ mariā non
fuiſſe.

Uno ēt ꝯpl'ſus ē dinaꝫ
ei⁹ natitate ediſere. ſꝫ
⁊ aliā cāꝫ hui⁹ ſcripture ferūt
q̄ cū legiſſꝫ mathei marci
⁊ luce uolumīa: pbauerit quidē
textū hyſtorie ⁊ uera eoſ di
xiſſe firmauerit. Sꝫ uni⁹ tm̄
āni ī quo ⁊ paſſ⁹ ē p⁹ carcerē
iohis hyſtoriā texiſſe.

PRetermiſſo itaqꝫ āno
cui⁹ acta a trib⁹ expo
ſita fuerāt ſupioris tp̄is an̄
q̄ꝫ iohēs clauderet ī carcere
geſta narrauit: ſic maīfeſtū
eē poterit his q̄ diligēter q̄t
tuor euāgl'oꝝ uolumīa lege
rit: Que res ⁊ dyaphoniā
q̄ uidet iohis eē cum ceteris
tollit ſolus.

¶ Scdaꝫ p⁹ neroneꝫ
benedict⁹ q̄ uenit.

IN illo t. acceſſit ad ieſū
mr̄ filioꝝ zebedei cum
filijs ſuis: adorans ⁊ petens
aliquid ab eo. Et rel.

VNde opinionē habꝫ
regni magr̄ filioꝝ ze
bedei: ut cū dn̄s dixerit: fi
lius hoīs tradet̃ principib⁹
ſacerdotū ⁊ ſcribis: ⁊ cōdē
nabunt eum morte. Et tra
det eū. Gētib⁹ ad illudēdū
⁊ flagellandū: ⁊ crucifigen
duꝫ: ⁊ ignominiaꝫ paſſiōis
timentib⁹ diſcipulis nuntia
uerit: illā gl'iaꝫ poſtulet tri
umphantis.

HAc ut reor ex cā: q̄a
poſt oīa dixerat dn̄s
⁊ tertia die reſurget. Puta
uit eum mulr̄ poſt reſurre
ctionē illicō regnaturū. ⁊ q̄
in ſecundo aduētu promit
titur primo eſſe cōplenduꝫ
⁊ auiditate femīea preſentia
cup̄ imemor futuroꝝ.

QUod aūt inte rogat
dn̄s. ⁊ illa petente re
ſpondit. quid uis: Nō uēit
de ignorātia: ſed ex eius p
ſona dicit: q̄ flagellādus et
crucifigendus erat. quomō
ut in emoroiſſa: Quis me
tetigit. Et de lazaro. Ubi
poſuiſti eū. In ueteri quoq̄
teſtō. Adā ubi ubi es. ⁊ de
ſcēdes uidebo ſi iux clāorē
ſui q̄ uenit ad me ꝓfiti
unt: ſin aūt nō ē ut ſciā.

SIgnificauit
Dn̄s q̄ oportet fieri ci
to loquēs per angelū ſuuꝫ
ſeruo ſuo iohi: q̄ teſtimoiuꝫ
perhibuit uerbo dei: ⁊ teſti
moniū ieſu chriſti quecūq̄
uidit. ¶ Tibi xp̄e Stetit
angl's iux arā tepli al'a.
Hn̄s thuribulū aureum in
manu ſua al'.   ¶ Dū
ſacrū miſteriuꝫ cerneret io
hēs archāgl's michael tuba
cecinit ignoſce. Dn̄e d's nr̄
q̄ apis librū ⁊ ſoluis ſigna
cula eius al'.

DEus q̄ miro ordine

ang'oꝝ miſteria hoīumqꝫ diſpēſas. ↄcedo ꝑpiti' ut qꝰ tibi miſtrātibus in celo ſep aſſiſtitur: ab his in terra ui ta nr̄a muniat. Per.

¶ Rege archāg'loꝝ dn̄z Uenite adorem' al'.

¶ al' ¶ Tibi xp̄e ¶ Cōcuſſū ē mare: ꝛ contremuit terra ubi archangelus micha el deſcendebat de celo al'

¶ Dn̄e dn̄s nr̄ ¶ In dn̄o cōfido ¶ Dn̄e q̄s hita.

Stetit angl's iux̄ araꝫ tēpli al' ¶ Hn̄s thuribulū aure um in manu ſua al'.

In mōte garg. o uene rabilis memoria beati archāgeli michael' ubi ipi' ↄſecrata noie hec ecc a uili q̄dē fc̄a ſcemate: ſꝫ celeſti p dita uirtute. Uertice ſiq̄dē excelſi mōtis poſita de cor pore eiuſdeꝫ ſaxi ſpelunce hn̄s iſtar ꝑcauata oñdit

Locutus eſt ad me unus ex ſeptē angelis dicens. Ueni oſtendaꝫ tibi nouaꝫ nuptā ſpōſaꝫ agni. ꝛ uidi ierl'm de ſcendentem de celo ornatā monilibus ſuis al' al' al'

Et ſubtulit me in ſpiritu in montem magnuꝫ ꝛ altū Et uidi.

Est aute loc' i apulie finibus: ubi inter ſinuꝫ adri aticum ꝛ monteꝫ garganū ciuitas ſipontus poſita eſt. Qui a menib' ciuitatis ad duodecim milia preerectus in cacumine ſuo ſuppremo Hanc toto orbe ueneran dam geſtat eccliſiam: que hoc modo mortalibus co gnita eſt ¶ Audiui uocem in celo angelorum multoꝝ dicentium. Timete dominuꝫ ꝛ date claritatem illi: ꝛ ado rate eum: qui fecit celum ꝛ terraꝫ mare ꝛ fōtes aquaꝝ al' al' ¶ Uidi angelum dei fortem uolantem ꝑ mediuꝫ celum uoce magna claman tem ꝛ diceteꝫ. Timete do minum.

QUidā ꝑdiues noīe gar
gan⁹ qui ex euentu ſuo
mōti uocabl'uꝫ inoīoit ī-
finita mł'titudīe pecoꝝ po-
lebat Cōtigit āt thauꝝ ar
mēti gregis ꝯſortia ſpnentē
ſingłare icedere ſolitū: ⁊ ad
extremū redeūte pecore do
mū nō reuerti. Quē dn̄s ꝑ
deuia q̄ꝯqꝫ ꝑq̄rēs iueit taō
ī uertice mōtis forib⁹ cuiuſ
dā aſſiſtere ſpeluce. queꝫ cū
ſagitta appetiſſꝫ illa uelut
flaīne uēti retorta: cū a quo
iactata ē reuꝰſa ꝑcuſſit.
Oñdit mihi angł's fōrē aq
uiue. ⁊ dixit ad me al'. Hic
deū adora al' al' al' ¶ P⁹ q̄ꝫ
audiſſeꝫ ⁊ uidiſſeꝫ cecidi ut
adorarē añ pedes angłi: q̄
m̄ hec oñdebat: ⁊ dixit m̄.
Hic ¶ Michael
archāgłe: ueni ī adiutoriuꝫ
ꝑp'ło dei al' ¶ Celi enar.
Dn̄i ē terra ¶ bn̄d dn̄ꝫ
Aſcendit fum⁹ aromatum ī
cōſpcū dn̄i al' ¶ De manu
angłi al'

NAtura āgłca: ⁊ ſi cō
tēplationi auctoris i
hērēdo in ſtatu ſuo īmuta-
bił' ꝑmanet: eo tn̄ quo cre-
atura eſt in ſemet ipſā uiciſ
ſitud nē mutabilitatis hēt.
Mutari aūt ex alio ī aliud
ire eſt ⁊ in ſe met ipſā: ſtabi
leꝫ non eſſe. Una ei queqꝫ
res quaſi tot paſſib⁹ ad ali
ud tendit: quot mutabilita
tis ſue motib⁹ ſubiacet.
Factū ē ſilētiuꝫ in celo duꝫ
cōmitteret bellū draco cuꝫ
michaele archāgło Audita
ē uox milia miliū dicētiū ſa
lus: honor ⁊ uirt⁹ opi do al'
¶ Milia miliū miſtrabāt ei
⁊ dcies cētena milia aſſiſte
bant ei. Audita.
SOla āt natura īcōp-
hēſibił' a ſtatu ſuo ne
ſcit moueri: q̄ ab eo qḋ ſēp
idē ē neſcit īmutari: Naꝫ ſi
angelorum ſubſtātia a mu
tabilitatis ſne motu fuiſſet
aliena bene ab auctore

cōdita: nequaq̄ꝫ i reprobis ſpiritib⁹ a btitudine ſue ar ce cecidiſſet ¶ Stetit ange lus iuxta aram templi hns thuribulum aureum in ma nu ſua: ꝛ data ſunt ei icenſa multa. Et aſcendit fumus aromatum de manu āgeli in conſpectu domini; al'. In conſpectu angelorum pſallam tibi: ꝛ adorabo ad templum ſanctum tuum. ꝛ confitebor nomini tuo dn̄e ¶ Et.

Mire autem ops deus naturā ſummorum ſpūum bonā ſed mutabilē cōdidit ut q̄ pmanere uellet rueret: ꝛ q̄ in cōdictōe coſiſterent: tanto in eaꝫ iā digni: q̄ꝫto ex arbitrio ſtarēt. ꝛ eo ma ioris ap̄ deū meriti fierent: quo mutabilitatis ſue mo tū uolūtatis ſue ſtudiū fixiſ ſent ¶ In ɔſpcū angeloruꝫ pſallaꝫ tibi: adorabo ad tē plū ſcm̄ tuū: ꝛ ɔfitebor noī tuo dn̄e al'. ¶ Si miſericor diā tuā ꝛ ueritatē tuaꝫ: qm̄ magnificaſti ſup nos nōm ſcm̄ tuū. Et.

Angl's archangl's michael dei nūti⁹ ō aiab⁹ iuſtis al'. Cātate. i. ¶ Dn̄s regna uit. ¶ Bn̄dic. i. ¶ In con ſpcū āgloꝝ pſallā tibi deus me⁹ al'. Adorabo ad tēplū ſcm̄ tuū: ꝛ confitebor nomi tuo al'.

In ill' t. Acceſſerūt ad ieſū diſcipl'i dicētes. q̄ſ putas maioꝛ ē i regno celo rū. Et ſꝫ.

Videte ne ɔtē natis unū ex puſillis q̄ credūt i me. Dico eī uo bis q, āgl'i eoꝝ ſēp uident fatiē pr̄is mei q̄ i cel' ē. ueīt filius hominis ſaluare qđ perierat ¶ In conſpectu gē tium: nolite timere. uos enī in cordibus ueſtris adora te ꝛ timete dominum. An gelus enim eius uobiſcuꝫ ē al'. ¶ Stetit angelus iuxta

aram templi hñs thuribu
lum aureum in manu ſua.
Angelus.

Sicuti enī abſcidendos
uel erudiendos infi-
deles ac pſidos hoieſ: q́ ſcā-
dalo ſunt corpori eccl'e dñs
precepit: ita quoq; monet
ne quem ex paruulis. i. hu
milibus hominibz ſm ſe-
culum: qui ſimpl'r ac fidel'r
credunt in dei filio ɔtēna-
mus. Fas eī non eſt cōtēni
uniuqueq; credentem i xp̄o
qui nō ſoluz ſeruus dei: ſz
⁊ filius p adoptationis gra
tiam nuncupat: cui regnuz
celorum ⁊ cōſortium ange
lorum promittitur. ¶ Hic
eſt michael archāgelus pri
ceps militie angeloꝝ. Cui⁹
honor preſtat bñfitia popu
loꝝ: ⁊ oīo pducit ad regna
celorum al'. ¶ Archāgelus
michael ꝑpoſitus paradiſi
quem honorificant angelo
rū ciues. Cuius honor.

Et merito addit dñs
dicens: dico eī uobis: quia
angeli eorum in celo ſemp
uident fatiem pr̄is mei q́ i
celis eſt. Quantam gratiā
circa ununqueq; credentez
in ſe dñs hēat ipe declarat:
cum angelos eorum ſemp
uidere fatiez patris mei q́ ī
celis eſt oñdit.

Stetit angelus iuxta aram
tēpli hñs thuribulū aureuz
in manu ſua al'. ¶ Dū pre
liaretur michael archāgl's
cuz dracone audita eſt uox
dicentiū ſalus deo nr̄o al'.
Archāgele michael ɔſtituī
te principez ſuper oēs aīas
ſuſcipiendas al'. ¶ Angeli
dñi: dominuz benedicite in
eternū al'. ¶ Angeli: archā
geli: throni: ⁊ dominatiões
principatus: ⁊ poteſtates:
uirtutes celoꝝ laudate dñz
de celis al'. ¶ Significa-
uit dś ¶ Xp̄e ſcōꝝ ¶ Ste-
tit angl's iuxta arā tēpli al'
¶ Hñs thuribuluz aureū
i manu ſua.

Factum eſt ſilentium ĩ celo duȝ draco cõmitteret bellũ ⁊ michael pugnauit cuȝ eo ⁊ fecit uictoriam al':
Deus qui miro. ¶ Significauit de⁹ Stetit angelus iuxta araȝ tẽpli al' al' Dñs thuribulũ aureũ in manu ſua Al' Gl'a ¶ Stetit ¶ Aſcẽdit fum⁹ aromatuȝ in conſpectu dñi al' ¶ De manu angeli al'.

Bt's q̃ legit ⁊ q̃ audit uerba prophie hui⁹: ⁊ ſeruat ea q̃ ĩ ea ſcripta ſũt tp̃s ei prope eſt. ¶ Aſcẽdit fumus aromatuȝ ĩ conſpectu dñi al' al' De manu angl'i Al' Gl'a Aſcendit ¶ In ↄſpcũ ãgl'oꝝ pſallã tibi deus meus al' Adorabo.

HActũ ẽ p̃liũ magnuȝ in celo michael ⁊ angeli eius preliabãt' cuȝ dracone. ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius: ⁊ nõ p̃ualuerũt neq; locus inuentus ẽ eoꝝ amplius in celo ¶ In cõſpectu angelorum pſallam tibi deus meus al' al' Adorabo ad templum ſanctuȝ tuum: ⁊ confitebor nomini tuo Al' Gl'a In cõſpectu ¶ Adorate deum al' ¶ Oẽs angeli eius al'
¶ Stetit angelus.
Dixit do.
Cõfitebor tibi dñe ĩ toto corde meo qm̃.
Significauit Tibi xp̃e In ↄſpcũ ãgl'oꝝ pſallã tibi deus meus al' Adorabo ad tẽplũ. ſ. t ⁊ ↄfi. n. t. al'
¶ Pricep̃s gl'ioſiſſime michael archãgele eſto memor nr̃i hic ⁊ ubiq;: ſp̃ p̃care pro nobis filiũ dei al' al'
¶ De⁹ q̃ miro.

OA qs̃ op̃s de⁹: ut q̃ btõꝝ mĩꝝ gordiãi ⁊ epymachi ſolẽnia colimus. eorũ apud te interceſſiõib⁹ adiuuemur. Per.

Rome via latina i cimi
terio eiuſdē natale ſcōꝝ
gordiani ⁊ epymachi. quos
iulianus imperator ⁊ apo-
ſtata inter multos xp̄ianos
publicis cuſtodijs mancipa
uit. btm̄ ianuarium ſenem
ſacerdotē ⁊ comprehenſū
cuidam uicario gordiano
audiendum tradidit.

Qui btm̄ ianuariū pa
tienter audiēs ſpiritu
dei illuminatus credere cep
Quē protinus btūs pſbr̄
cum uxore mariana nomie
⁊ familia promiſcui ſexus
numero quiquaginta tres:
et eos baptizauit. Qđ ſcm
audiēs iulianus plenus ira
damnauit inſcriptionibus
ſcm̄ pſbr̄ ianuariū.

Sem uero gordianū
ſil' dānatū i cuſtodia
publica poſuit: atqꝫ cuidā
clemētiano quē uicarium
ei⁹ loco dederat tradidit. u-
xorē porro eius ad aquas
ſalinas manere precepit i
ſeruitio ruſticorum.

Semp nos dñe mīꝝ
tuorum nerei ⁊ archi
lei: atqꝫ pācratij foueat q̄s
beata ſolemnitas ⁊ tuo di
gnos reddat obſeq̄o. Per.

Rome in cimiterio
p̄taxati natale ſcōꝝ
martiꝝ nerei ⁊ archilei fīꝝ
q̄ fuerūt eunuchi btē flauie
domicelle: quiqꝫ cum ea
apud iſulam pontianam
longū pro xp̄o duxerunt
exilium.

Poſtmōꝝ uero ab au
reliano ſponſo domi
celle: quem ipſa ob amo-
rem chriſti ſpreuerat. pri-
mo uerberibꝫ grauiſſimis
attriti: deinde nominio ruf
fo conſulari ſunt traditi.
Qui cum eculeo ⁊ flāmis
compellerentur ad imolan
dū ⁊ dicerēt ſe a btō petro
apl'o baptizatos nulla rōe

poſſe ydolis imolare capi-
te ceſſi ſunt

Ja aurelia miliario
ſco natale ſci pācracij
mřis. Qui cū eſſet annoꝝ
xiij. martiriuȝ capitis abſci
ſione ſub diocliciano com-
pleuit. cuius reuerendū cor
pus octauilla illuſtris feia
occulte noctu ſublatū aro-
matibus conditū ſepeliuit.
iiij. idus maij.

Aſſio ſācti bonifatij
mřis ſub diocliciano
ꝛ maximiano apud tharſū
ciuitateȝ paſſuȝ: ſed rome
in uia q̄ latina nuncupatur
ſepultus eſt: qui cuȝ eſſet ꝑ
curator rerum cuiuſdaȝ no
bilis matrone nomie agla
es: ꝛ cum ea in ſtupro mi-
ſceretur. Tandem uterqȝ
diuino nutu compuncti cō
ſilium habuerunt: ut ad re-
quirendum corpora marti
rum bonifatius mitteretur

Si quomodo ſeruientes at
qȝ obſequentes eis per eo-
rum orationes ſaluari me-
rerentur.

Erueniens ergo pꝰ
dies aliquos tharſuȝ
ciuitatem dixit ad eos qui
cum eo erant bonifatius.
Uiri euntes requirite uobis
hoſpitium: ego autem ibo
uidere eos quos ualde deſi
dero mřes certātes.

Eſtinās itaqȝ ad
locū uidet btīſſimos
mřes. Alium ſuſpenſum ꝑ
pedes igne ſuppoſito. Aliū
in quattuor lignis extenſū
ꝛ diutiſſime afflictuȝ. Aliū
ungulis exaratum. Alium
manibus abſciſſum. Aliuȝ
ſtipitem in collo habenteȝ
infixum: ꝛ a terra eleuatuȝ
Et ſic per diuerſa ſupplitia
martiria ab impio caruifi-
ce diſpoſita

Uȝqȝ eminus ferueñs
ti ipē amore xp̄i reſpi
ceret magnū deum ſāctoꝝ

mīꝝ clamare cep̄: ⁊ accur-
rēs ↄſedit pedib⁹ eoꝝ deo-
ſculās uincl'a ac dicēs. Cer
tate mīes xp̄i calcate dia-
bolū modicū pſeuerate: pu⁹
q̇dē labor: ſꝫ mľta reqēs ⁊
ieffabil' p⁹mōꝫ ſatietas

Ista ei tormīta q̄ ꝓ di
uinitatis amore patimī
tp̄ralia ſūt ⁊ q̄ſi ī momento
trāſeūtia p⁹ breuiſſi mī tpriſ
ſpatiū ad ꝑpetue felicitatis
uos trāſmittēt ga. dia. ubi
regis uīi uiſione gaudētes
illiqꝫ celeſtiū cātionū laudēs
īter choros āgľoꝝ īmortali
tatis decore ueſtiti: referen
tes ī eterne calaītatis abyſ
ſo ipiſſios uīos uidebitis
cruciari tortores.

Aſpiciens aūt ſiplici⁹
iudex iuſſit eū appli-
cari ad tribunal: ei qꝫ dixit
Quis es tu. Sc̄s boifacius
dixit: xp̄ianus ſū: ⁊ boifati⁹
uocor. Tūc irat⁹ iudex iuſſit
euꝫ ſuſpēdi: ⁊ tā diu corpus
ei⁹ ungulis radi: donec oſſa
eius appareret. ¶ In ſan-
cte potentiane v̄gis. lec.

Rome ſcē prudēciane
uľ potēciane v̄gis q̄
illuſtriſſimi gn̄is prudentis
diſcipľi ſci pauli apoľi filia
fuit: cui⁹ mī ſabinella: ſoror
uero praxedis: quas piiſſi-
m⁹ pī eaꝝ prudēs ī oī religi
one xp̄i erudiuit: v̄ginesqꝫ
xpo reliquit. ¶ In tranſla-
tione ſancti franciſci offitiū
fit ſicut in natali eiuſdem:
preter lectiones que legun
tur de trāſlatione eius. ℟.
Franciſcus ergo. ¶ Kÿe
in octaua eius. Sed ſi ante
pentecoſtem hoc feſtum ce
lebrabitur ſub prima an̄.
quolibet noctur. tres pſali
dicuntur: ⁊ in fine inuitat.
an̄ v̄. ⁊ reſpōſoriorū tam
breuiū q̄ꝫ aliorum adiūgit.
all' Et in hymnis addit glo
ria tibi dn̄e q̇ ſurreſi. Sꝫ ſi
p⁹ aſcēſionē uſqꝫ pent. cele-
brat̄ dī glľia tibi dn̄e q̇ ſcā.
Si uero ꝑdictū feſtū ueue-

rit i uigil' aſceſſiõis ul' pen: t de eo fit memoria tm̃ i ſc̃o dis ues. Si uero dictũ feſtũ i craſtĩo aſceſiõis fuerit fit total'r ꝺ aſceſiõe cũ ꝯmẽo ratõe dñi feſti niſi i aliquo loco ſim i noie btĩ frãciſci eccl'ia ſit cõſtructa: tũc eñi i eo loco ueſpe dei aſceſionis dñi total'r ꝺ btõ frãciſco ꝯ cõmemoratõe aſceſiõis. de ſc̃o uero urbão nihil fit ſʒ i ãtea trãfertur. Et ſi uenerit i oct̃ aſceſiõis fiat de ſãcto frãciſco cũ cõmemoratione octã. Si uero cadat i dñica ĩfra octaʒ fiat ꝺ feſto cum cõmemoratõe dñice inuit. Regẽ ꝯfeſſoꝝ curat'. ul' p priũ ſic at' In ſancti urbãi pp̃ ꝛ martiris ořo:

Deus qs opš ꝺs ut qui btĩ urbãi mřis tui at qʒ põtificis ſolẽnia colim⁹ ei⁹ ap te ĩtceſſiõibus adiuue mur. Per. ¶ Lec. i

Urbãus natiõe rõan⁹ ex pr̃e põcião ſedit ã nos octo mſes. vi. dies. xij. hic fec̃ miſteria ſacrata oĩa argẽtea ꝛ patẽas argẽteas xxv. appoſuit. hic uero con feſſor extitit tp̃rib⁹ dioclitiani. hic ſua traditõe mltos ꝯuertit ad baptiſmũ: ꝛ cre dulitate ẽt ualeriãũ uiꝝ ſpõ ſũ ſc̃e cecilie ꝛ frẽʒ ei⁹ quos ẽt uſʒ ad mřij palmã pdu xit ꝛ p ei⁹ mõita mlti mřio corõati ſũt. In ſc̃i eleuterij l'

Eleut'ius natiõe grec⁹ ex pr̃e abũdio de opi do nichopoli ſedit ãnos. xxi mſes. vi. dies. v. Fuit ãt tem porib⁹ ãtõini ꝛ comodi uſʒ ad patrianũ ꝛ barduã. Hic accep̃ ep̃l'aʒ a lutio britõico rege ut chriſtiãus efficeret' p ei⁹ mãdatũ. Et hoc iterũ firmauit ubi nulla eſca uſ'i at' chriſtiãis repudiaret' ma xie fidelib⁹ quã ꝺs creauit q̃ tñ rõnal' ꝛ hũanũ ẽ: In ſc̃i ioannis pp̃ ꝛ mar. l. i

Ioãnes natiõe thuſc⁹ ex pr̃e cõſtãtino ſedit

annos duos menſes nouez
dies .xvi. Fuit aũt a conſu-
latu maximi uſq; ad conſu
latũ olimbrij tẽpore theo
dorici regis ⁊ iuſtini augu-
ſtini chriſtiani. Hic uocat⁹
eſt a rege theodorico rauẽ
nam.

Quez ipſe rex rogans
miſſit in conſtantio-
polim cum legatione ad iu
ſtinum imperatorẽ ortho-
doxum. Qui eodem tem-
pore iuſtinus imperator ut
religioſiſſimus ſummo ar-
doris amore religiõis chri
ſtiane uoluit hereticos exili
ari.

Nam ſummo feruore
religionis chriſtiane
hoc cõſilio uſus eſt: ut eccle
ſias arrianorũ catholicas ɔ
ſecraret. Pro hac cã rex he
reticus theodoricus hoc
audiens exarſit in iram et
uoluit totã italiam gladio
extinguere

Eodez tp̃re iohẽs pp̄
egrotus ĩfirmitate cũ fletu
ãbulauit: et ſenatores ɔſu-
les cũ eo. i. theodoricus: im
portunus ⁊ agapitus et a-
lius agapitus pritius acci-
pientes hoc in mandatis le
gationum ut redderentur
eccleſie hereticis in partib⁹
Qd ſi non fieret omnẽ ita
liam gladio perderet

Qui cũ ambulaſſent
cũ ioanue pp̄ occur-
rerunt ioanni pp̄ btõ a mi
liario .xij. omnis ciuitas cũ
cereis ⁊ crucibus in hono-
rẽ btõꝝ apl'ꝝ petri ⁊ pauli
quia ueteres grecoruz hoc
teſtificantur: dicentes a tẽ-
pore conſtantini ⁊ auguſti
⁊ beato ſilueſtro ſedis apo
ſtolice epiſcopo: uſq; ad iu
ſtini auguſtini tempora nõ
meruiſſe partes gretiarum
uicarium beati petri apoſ'i
ſuſcepiſſe cum gaudio ⁊
gloria.

Tunc iuſtin⁹ aug̃s dãs
honorẽ deo hũiliauit

ſe pronus in terra: ⁊ adora uit beatiſſimum iohēz pp̄. Eodem tp̄e btūs iohēs pp̄ cū ſenatorib' ſupdictis cū grandi fletu rogauerunt iu ſtinum imperatorem: ut le gatio acceptabilis eſſet in cōſpectu eius. Qui vȝ pp̄ iohannes ⁊ ſenatores uiri religioſi omnia meruerunt ⁊ liberata eſt italia a theo dorico rege heretico.

FElix natione roma nus ex patre conſtā tino: ſedit annos duos mē ſes decem mart rio corona tur: Fuit autem temporib' claudij ⁊ aureliani a conſu latu claudij ⁊ paterni: uſqȝ ad conſulatum aureliani et capitolini. Hic conſtituit ſupra memorias martiruȝ miſſas celebrari. Hic fecit ordinationes duas per mē ſem decembrium. preſbite ros octo. diacones quinqȝ. epiſcopos per diuerſa loca quinqȝ. Hic fecit baſilicaȝ in uia aurelia. ubi eſt ſeplt' iij. kl' iulij miliario ab ur be romana. v ⁊ ceſſauit e pātus dies quinqȝ.

PEtronillaȝ bn̄ noſtis uoluntate petri apl'i cleuicam factam. Nam re colo interfuiſſe uos cuȝ ap̄ ipſum plurimi diſcipuli ei' reficeremur. Contigit ut ti tus diceret apoſtolo. Cum uniuerſi a te ſanentur infir mi: quare petronillam pali ticam iacere permittis.

APoſtolus uero ait. ſic expedit ei. Sed ne ex iſtimetur impoſſibilitas ei' incolumitatis meis ſmoni bus excuſari ait ad eā. Sur ge petronilla ⁊ miniſtra no bis. ⁊ ſtatim ſurrexit ſana. Miniſterio autem expleto iuſſit eam redire ad graba tum ſuum. At ubi in dei ti more cepit eſſe perfecta: n̄ ſolum ipſa ſanata eſt: uerū

etiaȝ plurimis recuperauit in melius suis orationibus ſanitatem.

Et quoniam ipſa ni mis ſpecioſa erat: uenit ad eam flaccus comes cuȝ militibus ut eam ſibi uxorem aſſumeret. Cui petronilla ait. Ad puellam inermem cum militibus armatis uenisti. Si uxorem me uis habere fac matronas uirgines honestas ad me post tres dies uenire ut cuȝ ipſis ueniam ad domū tuā.

Deus qui nos annua beatorum martirum marcellini ⁊ petri atqꝫ herasmi ſolenitate letificas preſta queſumus: ut quoꝝ gaudemus meritis prouocemur exemplis. Per.

Rome marcellini pſbiteri ⁊ petri exorciſte ſub diocliciano imperatore iudice ſereno. Factum eſt dum teneretur beatus petrus in obſcuriſſimo carcere uinculis fereis aſtrict⁹ custos carceris nomine arthemius habebat filiam demoniacam: quam unice diligebat.

Cui uir dei petrus: audi conſilium meum arthemi ⁊ crede unigenitū filium dei uiui dominū noſtrum ieſum christum qui eſt liberator omnium in ſe credentium. Si credideris ſaluabitur filia tua. Cui arthenius. Miroꝛ prudentiā conſilij tui. te deus tuus liberare non poteſt: cum illi credas: ⁊ cotidie pro eius nomine plagas ⁊ uincula perferas. Quo poterit filiam meam liberare ſi ei credidero:

Si me uis credere deo tuo. Ecce ego duplicabo ſuper te cathenas et clauſtra omnia carceris muniam. Te autem ipſum in

ma tenebroſa ſolum inclu dam. Si de his omnibus li berabit te deus tuus credā ei.

Cui beatus petrus aſ ſenſum dedit: promit tens ad domum eius ſe re diturum. hoc inquiens. Faciā non ad libitum temptationis tue: ſed ad declarationem deitatis domini noſtri ieſu chriſti. Agitans caput ar themius dixit. Iſte homo nimis paſſionibus fatigatus aliena loquitur.

At hec dicens abſceſ ſit: narrauitqꝫ dicta ꝛ geſta uxori ſue candide. Et ecce ſubito noctis initio adeſt homo dei petrus arthemio ꝛ candide indutus veſtibus candidis tenens in manibꝰ ſuis triumphum crucis.

In campania beati liberalini epiſcopi et martiris ſub diocliciano ꝛ maximiano imperatoribꝫ. Qui primo plumbatis cru deliter ceſſus. Deinde fuſti bus diutiſſime marceratus Deīde reſina ſulphure plū bo pice cera oleoqꝫ ſolutis perfuſus cum ingenti mi raculo illeſus appuit.

Hac nos queſumus domine ſanctoruꝫ tu orum primi ꝛ feliciani ſem per feſta ſectari: quoruꝫ ſuf fragijs protectionis tue do na ſentiamꝰ. Per.

Rome in monte celio natale ſancorum martiruꝫ primi ꝛ feliciani ſub diocli tiano ꝛ maximiano impe ratoribꝰ. Qui glorioſſimi martires in domino ſemp uiuentes a pontificibus tē plorum: apud imperatoreſ qꝫ chriſtiani eſſent incuſati ſuper ꝛ inquiſiti.

Erant enim ciues ro mani adducti ſuntqꝫ in conſpectu imperatoruꝫ

Et miſſerunt eos ferro uin
ctos in carcem recludi: ubi
affuit eis angelus domini:
qui eos conſolaretur. Poſt
aliquos uero dies iuſſerūt
eos imperatores ſuis aſpe
ctibus repreſentari: ⁊ iuſſe
runt militibus ut ducerent
eos ad fanum herculis ut
ſacrificarent.

QUod ſi ſacrificare no
lent: fortiter eos pe-
nis affligerent. Uerum cū
nulla poſſent eos ratione
mouere. Sed pro chriſti no
mine optarent magis mo-
ri. extenderunt eos milites
⁊ uirgis fortiter mactauerūt
Et cum renuntiaſſent im-
peratoribus milites que ge
ſta ſunt: irati ualde iuſſerūt
eos tradi promoto preſidi
ciuitatis numentane: ut aut
ſacrificare eos cogeret: aut
diuerſis penis interficeret.

ET accipientes eos mi
lites duxerunt in uiā
que dicitur numentana mi
liario tertio decimo: ferro
uinctos. ⁊ miſſerunt eos in
carcerem: iuxta forum ciui
tatis. Ubi iterum angelica
uiſione releuantur. Poſt ue
ro multum tempꝰis: iuſſit
ſibi promotus preſes in fo
ro ciuitatis tribunal prepa
rari. Et ſedens pro tribuna
li: dixit: intromittantur pri-
mo.

CUm intromiſſi fuiſ-
ſent. primꝰ ⁊ fellicianus: ⁊
iubente preſide fuiſſet poſt
reſponſionem ab inuicem
ſeparati: primum beatum
fellitianum iuſſit preſes cū
plombatis cedi. dicens ei.
Ut quid non deponis iſtā
inſaniam pectoris tui: ut e
ligas dies bonos ⁊ iucun-
dos ⁊ non tormentis diuer
ſis corpus tuum maceretur

BEatus fellicianus di
xit. octoginta annos
habeo uite: ſuntqꝫ triginta

anni q̄ agnoui ueritatem dei: ⁊ nihil de blandimētis huius mundi cogitans: ele gi ſeruire creatori meo oīpotenti ac uero deo.

DEus qui nos beati barnabe apoſtoli tui meritis ⁊ interceſſione leti ficas concede propitius ut qui eius benefitia poſcim' dono tue gratie ↄſeq̄mur. Per. ¶Gaudete

BArnabas hebrayce. latine interpretatur filius prophete: uel filius ↄſolationis Barnabas qui ⁊ ioſeph: natione ciprie ciuitatis: que ex ciro rege perſarum fondata extitit cum paulo in gentibus apoſtatū eſt adeptus: deinde propē iohannem diſcipulum: qui etiam cognomēto marcus appellatur ſe iūctus a paulo nihilominus euuangeliū p̄dicationem ſibi opus iūūctum exercuit: martirio coronatur. Cuius feſtiuitas celebratur. iij idus iunij.

SAnctorum martiruʒ tuorum baſilidis cirini naboris ⁊ nazarij. queſumus domine natalitia nobis uotiua reſplendeant. ⁊ quod illis contulit excellentia ſempiterna fructibus noſtre deuotionis accreſcat. Per.

MEdiolani natale ſanctorum martiruʒ nazarij ⁊ celſi pueri: beati nazarij pater africanus. mater uero perpetua a beato petro apoſtolo baptizata. Ipſe uero ſanctus nazariuſ a ſācto clemente inſtruct' ⁊ baptizatus eſt. Quem a nolinus ſub rabie perſecutionis que per neronem excitata eſt: diu marceratur:

ET afflictū in carcere

cum quo beatiſſimum cel-
ſum puerum quem idē ipſe
nutrierat: gladio feriri iuſ-
ſit. Quorum corpora chri
ſtiani furati. v. kl'. auguſta
rum ſepelierunt foras por-
tam que romana in propri
is ortis oꝛ.

R Euelabant autem ſe
beatiſſimi martires
cuidam cereatio nomīe: cui
uxor fortunata ⁊ per uiſuꝫ
monuerant ſe occultari pp
rabiem perſecutionis quaꝫ
nero impius excitauerat.
Latuere uero uſqꝫ ad tem-
pora archadij ⁊ honorij ip
atorum: Quos dominus
ambroſius domino reuelā
te reperit.

P Atefacto autem ſe-
pulchro in quo iace-
bat corpus ſancti nazarij:
qui quando paſſus fuit: ut
ſcribit ſāctus paulinus uſꝫ
nunc ignorabatur: uideret
ſanguinem martiris ita re-
centem qui preſentes erant
quaſi eadem die fuiſſet effu

C ſus
Aput etiam ipſi' q
ab impijs fuerat abſciſſum
ita integrum atqꝫ incorru-
ptum cum capillis capitis
⁊ barba reperierunt ut uid
zetur eo tempore quo leua
batur locatum atqꝫ poſitū
in ſepulchro. Tanto etiam
odore repleti ſunt ut oīum
aromatum uincerent ſuaui

O tatem.
Uo leuato ⁊ in lecti-
ca compoſito ſtatim ad ſan
ctum celſum martirem: q̄ i
eodeꝫ orto poſitus erat ad
orationeꝫ perrexit ſanctus
epiſcopus: ⁊ utroſqꝫ tran-
ſtulit ad baſilicam aploꝝ
que eſt in romana. Inuenti
autem ⁊ tranſlati ſunt pri-
die idus iunij.

Gaudeat eccleſia quā i de
functorum ſpōſus orat ma
trem filiorum ¶ Dixit do'

¶ Sapiēte filio pr̄ glŕatur hoc ꝛ ī anthonio digne cōmendatur. ¶ Confit.
Qui dum ſapiaꝫ. ſeculi calcauit prudens ſummi gl'aꝫ patris exaltauit ¶ Beatus uir ¶ Auguſtini primitus regule ſubiectus ſub frāciſco penitus mundo fit abiectus. ¶ Laud ¶ Quorū uitam moribus hic profitebatur glorioſis patribꝫ iaꝫ gloriatur ¶ Laud. do. o. g.
Optaui ꝛ datus eſt mihi ſenſus: ꝛ inuocaui ꝛ datus eſt mihi ſpiritus ſapientie: ꝛ propoſui illā regnis ꝛ ſedibus ꝛ diuitias nihil eſſe dixi in comparatione illi⁹ ¶ En gratulemur ¶ Ora ꝑ nobis ſcē anthoi ¶ Ut digni. ¶ O proles hyſpanie pauor infidelium: noua lux: italie nobile depoſitū: urbis paduāe ſer anthoi grē xp̄i patrociniū: ne pro lapſis uenie tp̄s breue creditū defluat ianc.

Eccl'aꝫ tuā ds̄ bti anthoi cōfeſſoris tui ſolemnitas uotiua letificet: ut ſpūalibus ſēp muniatur auxilijs ꝛ gaudijs pfrui me reatur eternis. Per.
Iaꝫ xp̄ꝫ chor⁹ huił alacri⁹ ī iubilo collaudet: in quo ſacerdos nobił anthōi⁹ de ueritate gaudet ¶ Uenite exultem⁹ ¶ La⁹ regi.
Quaſi ſecus alueum riuuli plātat⁹: fructū tp̄aneū dedit hic bt̄s ¶ Bt̄s uir.
Mōte ſyon ꝑdicat dn̄i ꝑcepti: ꝛ talētū duplicat celit⁹ acceptū ¶ Quare fre.
Cōterit miracuł peccatoꝝ dētes ſpōſaꝫ xp̄i patuł ritibus mordētes. ¶ Dn̄e do mul. ¶ Amauit eū ¶ Stollā
In hyſpāia ciuitate uliſbona q̄ ad occidētē regni portugalie plagaꝫ in extremis terre finib⁹ ſita ē quedā ꝑgrādis eccl'a in honore glorioſe uirginis dei genitricis marie fabricata

cōſiſtit: ī q̄ ꝓtioſū btī nincē
tij martiris corpus honori
fice requieſcit. a cuꝰ occidē
taliū ualuaꝝ liminibꝫ uene-
rabiles btī antoni parentes ñ
lōge manētes felicē hūc in
primo iuuētutis flore filiuꝫ
genuerāt: nomēqꝫ ei fernādꝰ
in ſacro baptiſmate laua-
chro īponētes in eadē eccl'a
poſtmōꝫ educandū pariter
tradūt ⁊ l'ris imbuēduꝫ.
Fūditur īſontiū ſanguis a
ꝓphānis fitqꝫ morientiū mer
ces uite panis: rumor ad ā
tonīuꝫ uolat nō inanis.
In minore gladiū frēs dat
ī odiū xpī rex imanis. Ru.

Qui dū poſt ānos
pueriles ſimpl'r do-
mi tranſactos falax mundi
ſpes ac petulātia carnis pla
cētia ſibi ſuggereret: neq̄q̄ꝫ
ꝯcupiſcētie frena laxauit: ſꝫ
uolūtate ſoli deo ſeruire de
ſiderās: euidētiꝰ id in pceſſu
tpr̄is ope declarauit. Spre
tis nāqꝫ mūdi ⁊ carnis ille

cebris: ad quoddā cenobiū
ordinis ſcī augī prefate ci
uitati uicinū ſe cōtulit: ibiqꝫ
deuotꝰ hītū religiōis aſſum
pſit. ¶ Optās fore ſotius
gl'e uictoꝝ quos occidit im
pius rex marochioꝝ: ſeqtur
uitā defunctoꝝ. ¶ Felix quē
nō gladiꝰ terret: ſed ī meliꝰ
imitatur iniquoꝝ. Se

Ubi dū paceꝫ pectoris
eiꝰ importuna carnaliū
amicoꝝ frequētia pturbaret.
Peractis ibidē ferme duo-
bus annis ad ſcē crucis de
colibria aliud. ſ. eiuſdē ordi
nis monaſteriū trāſuolauit
Ad qd tādeꝫ ob moꝝ ipiꝰ
grauitatē uix licētiā ſupio-
ris obtinuit. Quo ad opta
taꝫ mētis q̄etudineꝫ optinē
dā pueniēs tm̄ ibi in omni
religionis ꝑfectione ꝑfecit:
q̄ trāſlatio ſui facta leuitati
cordis īputari ñ potuit.
Feruet ad martiriū dū rex
terre ſeuit: ſꝫ hoc deſideriuꝫ
ſuū ñ īpleuit. de quo rex re

gnātiū aliud decreuit ¶ Tā
de i ſimplicū cetu p̄ʼiditū
fama uiri creuit. De.
¶ Graue cor q̄ret ū nu
gas uanitate dilcit p antōz
uite ueritatē ¶ Cū inuoca.
Cōtra uiꝝ ſanguiſ clamat
ꝛ doloſū: q̄ꝫ hoc gen̄ hoīuꝫ
do ſit exoſū ¶ Uerba mea
¶ L ius pfecta pſluit ex la
ctātis ore: i quo xp̄s deitru
xit hoſtē cū uictore ¶ Dn̄e
d̄ n̄r ¶ Os iuſti.

Propellebat āt eū iaꝫ
ipius quoddā futuro
rū p̄lagio ad d̄ naꝝ ſtudia
liaꝝ: i qbꝰ iugit meditādo ñ
ſolū q̄lr i agro alieno uitia
extirpādo ꝛ tutes iererent
ſꝫ ſe metipꝫ ſolicite primi
tꝰ excolēdo cognouit. Ueꝝ
etiā q̄lr ſidei normā aſtrue
ret ac cōfutaret errores ſir
miſſis p̄uz ſētētijs ſe mu
niuit. Sicq̄ꝫ factū ē ut illo
aſpirāte: q̄ interuallo tp̄ris
in docēdo nō indiget: ñ mlt
to pꝰ uir dei ſapīe ſpū plenꝰ
eēt ¶ Dono ſapīe plenꝰ ar
rogātie fauſtū quē timebat
ſub īdocti faciē. Tātnꝫ diu
grē lumē abſcōdebat. ¶ A
ſe pōdꝰ glīe ſibi temerarie
ſūmere nolebat. Tm̄.

Undꝫ ita ap̄ maro
chiū ſāguis inocētū
a pphanis duꝫ ibideꝫ ꝯtra
xp̄ꝫ odioſe deſeuiens i frūꝫ
minoꝝ necē gladiuꝫ exerit
rex immanis: ubi ꝛ pluris
claruit prodigioꝝ inditijs:
qm̄ is qui de celo deſcēdit
pro quo ꝛ paſſi ſunt: mori
entiuꝫ merces factꝰ ē uite
panis. ¶ Pauperum colle
gio pauper: in principio ſpi
ritu probatus uerbi mini
ſterio. Non iniectu ꝓprio
datur: ſed uocatꝰ ¶ A quo
ſit hec datio ſiunt teſtionio
mors ꝛ icollatꝰ. Nō.

Quoꝝ uenerādas reli
qas uir q̄dā famoſuſ
noīe petrꝰ ifās a marochio
deferens per ipſoꝝ merita
ſui ipiꝰ a grauibꝰ periculis

liberatiōez. Celebrēq; eoꝝ dē paſſiōis ordīez diuulgauit. cū ⁊ aurib⁹ fernādi nō ī āner ſci ruōr ïſōuit ¶ Jnnocētie poctis iuſt ſua ſigul' reodēs afſuebat loqñs magnīſ puul': ueritatiſ iacul' eq ferıebat ¶ Potior miracul' v̄tus hec in ocul' oiuʒ clarebat. Ueritatis

Gaud quōdā ſeculi trāſiēs uiator ſummi tabernaculi nc ihitator ¶ Dñe q̄s hi: ¶ Nobis fac ꝓpitiū a quo recepiſti cordis deſiderium: uitā quā petiſti ¶ Dñe v̄tute Duc i mōte dñi ora nos antōi do iūctos oi loco ſcō poni ¶ Dñi eſt terra Lex dei eius.

Nam ſubito elephātis more ad ꝑliū ex aſpcū ſāguīs aiati. ita tot⁹ a fidei feruoꝛ ſubripit xp̄i q̄ īiuriā ⁊ mīꝝ necē mirādā in ſe cōpaſſione retorquēs: nihil ſe ꝑrius reputat agere niſi ⁊ ipe tyrānice ferocitati occurrens eandē pro xp̄o cuʒ ꝑfatis martirib⁹ palmā obtineat: ¶ Uitā probāt uilitas ſimplex innocētia cura diſcipline: zelo iūcta caritas ueritas: modeſtia: teſtes ſūt doctrine: ¶ Sʒ ſignorum claritas probat hec probātia multiplex i fine. zelo

Felix iſte quē nō formidīe mortis gladi⁹ ꝑſecutoris eneruat: ſʒ ī melius ut patebit pfecte: caritas ardoꝛ immutat: Jgī ex tuāti aīo: quid facto op⁹ ſit excogitās habitū ordinis ꝓ xp̄o tal'z defuntoꝝ aſſumē uitā ſequi deliberat: ut uel ſic efficati⁹ ad optatū fidei agonē ptingē ualeat.

Si q̄ris miracl'a mors eror calamitas: demō lep̄ fugiūt: egri ſurgūt ſani. Cedūt mare: uincl'a mēbra: reſq; pditas petūt: ⁊ accipiūt iuuenes ⁊ cani ¶ Pereūt picula: ceſſat ⁊ neceſſitas: narrēt hi qui ſentiūt dicant pa

dani: Cedunt.

Cuʒq; tres iādicti or- dis ꝑpe ciuitatē coli- briā ꝯmorātes ad ipſum ex moꝛ mōaſteriū die quodda ꝑ elemoſia petēda diuerteret uidēs eos dn̄i ſeruus neq̄q̄ ul⁹ ſe ꝯtinē potuit. ſʒ beni gne i pīē deductꝭ oēʒ ai ſui ꝯceptu appuit. Gaudet nō modicū ad hoc fr̄m pura ſi plicitas dicēq; quo hoc ipoꝝ gaudiū ipleat ſtituit: ⁊ hec leti dō grāſ agētes abſcedat

¶ Scus hic ō titulo crucis ⁊ ſupplicijs dulcis ieſu mo- duo dulci p̄dicabat cū pṗ i aere: ſʒ fracilē⁹ fili⁹ abſēs no uo gr̄e ſigni ſplētabat.

Tāq; i patibl'o crucis ipſe brachijs tēſis hoc cū ſigna c'lo crucis ꝯſignabat. Sʒ

¶ Dom⁹ ab antōio ſup̄ petrā dn̄ʒ poita pſtabit q̄ʒ maris elatio fluctus ſeu nox fluiuʒ ult̄ n̄ turbabit Let⁹ tuo iubilabit i ꝯſpcū do mīe quo iā itroiuit ¶ Tot⁹ i te ſitiēs ōs ad te uigilans extitit ō luce tu fōſ idefitiēs tu lux illi rutilās q̄ ſitis in cruce Celi: t re: mariū bn̄ dicāt dn̄ʒ ꝯcte creature qui tot ꝑ ātoīu ſignis augʒ boi nū uite ſpē future ¶ Sono tube tympāo cytha⁹ pſalte rio cymbal' qʒ ōʒ choro cor dis orgāo laudet i ātonio miſtice cor me⁹

¶ Ieſu lux

Gaudē felix padua q̄ thau rū poſſides cu⁹ i altario di gnū fore loculū uiſio mōſt⁹ uit: tu ſignis irrigua tot in tuo ꝑuidēs miꝛis ātoio ꝛua rei titl'uʒ q̄ ſic te ditauit: ſʒ tu nos ad ardua pat̄ his q̄ poſſides quoꝝ es poſſeſſio trāfer hic quos hic uiculuʒ mortis iclaūit. ¶ O crather tornatil' ſpōſe ſalo mōis iexhauſtū pocl'uʒ uas electōis antōi da ꝛuul' rorē unctōis. ¶ Opta ui ⁊ da.

VEnerūt aūt m̄ oīa bona pariť cū illa ⁊ inumerabił honeſtas p man⁹ illi⁹ ⁊ letať ſuȝ ī oīb⁹ q̄m ancedebat me iſta ſapīa: ⁊ ignorabā q̄m oīuȝ bonoꝝ mr̄ eſt: quā ſine fictōe didici ⁊ ſine inuidia ɔmunico ⁊ honeſtatē illius nō abſcōdo.

MIhi aūt dedit ds̄ dicere ex ſn̄ia ⁊ pſumere digna hoꝝ q̄ m̄ datur: qm̄ ipe ſapīe dux ē: ⁊ ſapiētium emēdator.

O ieſu ppetua lux ī antoīo ſignis dās ſplēdorē de quo n̄ īcōgrua nobis glatio tibi dat honorē gl̄a p hunc tua nos ī uaſe pprio ferre da liquorē: lāpade nō uacua: lumē det opinio caritas ardorē: fruſtra v̄go fatua glorians in alio q̄ret uēditorem

PO pclaꝝ mundi iubar: ſtella ueſptia p̄dicator uoto martir . te decet. laus bina: per te n̄ra reſtauretur antoni ruina.

IPſe v̄o plati ſui licētia ⁊ ſi difficulter obtenta gaudēs ad ɔdictuȝ ſe p̄pa-rat: ſed ⁊ frēs iuxta premiſſuȝ hylariter redeūt. eiq̄ȝ in ipſo monaſterio ſuo hitum religionis imponunt. Qui poſt habitus mutationem mox cū frib⁹ īde receſſit. q̄dā q̄ȝ ex canonicis ſup hoc g̃uius ſe dolere pceteris indicans abeunti ſic ī amaritudie cordis dixit. Uade iḡr uade: q̄a fortiā ſcs eris. cui hnił ſic m̄dit. Cū ſcm̄ me audieris ſcm̄ deū ubiq̄ȝ collaudabis.

VEit ergo ubi ſiplicitū ſr̄z ɔgregatio morabať q̄ vȝ loc⁹ ſcī antoī⁹ dicebať. iux̄ q̄d nom̄ ātōiū ſe di ceṗ apellari rogabat ut ſic ⁊ reqrētiū ipsȝ ī ſolicitudīeȝ pia cautella dluderet coꝝq̄ȝ iportuitate e ſub ignoto fa

alius noīe declaret.

CErnēs ergo ut dictū
ē ad mīriū dū adꝰlꝰ
xp̄s rex terre deſeuit: nulla-
tenꝰ ab hoc ꝓpoīto ꝗſceē
potuit: donec tādez iux ꝑ-
miſſa ſibi licētiā ad terram
ſarraceoꝝ trāſiuit. Uez q̄z-
tūdq; ad hec q̄ dicta ſūt co
namīe niteret: ſuo tm̄ ī his
deſideriū doꝰ nō īpleuit de
quo regnātiū aliud a ſēſu
humano decreuit.

NAz graui nimis ⁊ di
utio lāgore correptꝰ
nihil ſecū ꝑ uoto ꝓſpū agi
ꝓſpexit: dōec īpē neceſſita
te ꝯpl'ſus ad ptes fideliū re
meare diſpoſuit. cūq; naui-
gādo ad redeūdū ī hyſpāiā
iter arripet: ꝯtigit ut ī ptes
ſicilie . uētis nō ſecūdis flati
bꝰ applicaret: ⁊ ſic peitꝰ ap
poſito ſe fraudatū ꝯſpiceret

INſtabat āt eo tp̄e fr̄uz
capl'z gn̄ale: qđ ſī bre-
ui celebrādū erat ap̄ aſſiſiū
qđ ut antonio pfcte īnotuit
illic ubi erat debil' ⁊ īfirmꝰ
ut ꝯq; pueit. Soluto igī ex
more capl'o: fribꝰ q; ad ſua
cirꝯq̄q; loca dimiſſis ſolus
antōīꝰa nemīe petebat: q̄ ſi
cut erat ignotꝰ: ita ⁊ inutil'
uidebatur.

NUlla ergo deſe ut' lr̄a
ture ut' cuiꝰ q; alt̄iꝰ uti
litatis hīta mētiōe: ad frēz
gratianū q̄ tunc fribꝰ roma
gnolie ꝑerat deuotꝰ acceſſit
Rogās huil'z ut īp̄z a mini
ſtro gn̄ali petitū colligeret
collectūq; diſciplinis regu-
laribz erudiret. quē idē frat
gratianꝰ benigne ſuſceptū
in romagnoliā ſecum duxit
hcūq; ſolidinis reqrentez
ad heremū mōtis pauli trā
ſmiſit:

QUo pꝰ q̄z pueit quādā
ꝓ optato cellaz īſcri
pta ſemotā a fribꝰ orōibꝰ ꝯ
gruā repit: quā ſuis uſibꝰ a
fratre quodā ſibi īpī eam
parauerat impetrauit. Jllic

ſolitariá q̃ztũ licuit uitã duxit illic ſacris meditatiõib; ꝯ tẽptatiões ſpũs roborãs ĩ diuio ſe amore firmauit. Ibi nocturnis uigilijs ſol's in orõnib; pſtitit. Ibi ſe totũ diſpoſiõi diuie ꝯmẽdans ſurſu; firmiſſime ſpei ãchoraz collocauit.

IBi etiã cibo panis ꝛ aqua tãta corp⁹ abſtinẽtia macerauit ut teſtib⁹ his q̃ aderãt: hora collatiõis aliqñ reditur⁹ ad frẽs nutãte p̃nimia debilitate ueſtigio ſe metipẽ ſupportare non poſſet Hic igĩ uir dei ãthonius cũ dono ſapiẽtie plen⁹ eſſ; mlto tp̃re ſimplicẽ iter ſimplices uitã duxit ſic arrogãtie fauſtu; huili corde declinãs ſub inocti facie tñ dis gr̃e lumẽ abcõdit.

LIcet ei ex p̃miſſis p; feruẽtiſſiu; dom⁹ dei zelũ hr̃et a ſuo tñ deſiderio iã ſemel diuio nutu fraudatus a ſe met ipo iteꝝ temerarie ſibi gl'e põo⁹ aſſũmeĩ nõ p̃ſumpſit: donec eo cui ſe iã tuti⁹ ꝯmẽdauerat diſponẽte manifeſto p⁹ inditio ei⁹ in conuentu ſimplitiũ fama creuit.

POſt mltũ nãq; tp̃is frẽs pro ſuſcipiẽtib⁹ ordib⁹ miſſi ad ciuitatẽ forliui ꝯfluxeñt: iter quos ꝛ anthoni⁹: nec nõ ꝛ q̃dã frẽs d̃ p̃dicatorib⁹ affueñt. Cũq; collatõis hora miniſter loci p̃dicatores ipos ſollicitaret ut exortatõis v̄bũ frĩb⁹ aduenatis q̃s eoꝝ p̃poneret nutu dei fcm̃ ẽ: ut omnes loq̃ renuerẽt: ꝛ oĩo ad hoc ſe ipſos aſſererẽt.

TUnc õmũ ad ãthoniũ ipẽ miſter iſtigãte ſe fortiẽ ſpũ ꝯv͛ſ⁹ ẽ: ꝯq; d̃ cui⁹ ſcia nihil ſibi ꝯſtabat ĩ hoc op⁹ appellat. ut v̄bũ p̃põat ĩ mediũ frĩb⁹ q̃cq̃d illi ſpũs ſuggerat ad qõ ſe mĩ⁹ idõeũ huil'r ſu⁹ dei rñdit. q̃ppe q̃ exercitatioꝛ hẽbat ĩ ablẽdis

coḡne uteſilibꝫ cetis: q̄ hui⁹ mōi uilitatis offitiis q̄ꝫ i ex ponēdis diuinoꝝ eloq̄oruꝫ miſterijs.

SEd q̄d imoreꝛ ml'tis plane cū tātaꝫ deſup gīaꝫ accepiſſꝫ ut mēoria ꝑ codicib⁹ hēt. nullū tn̄ in eo aliud ſcie ꝓpēdebaꝫ iuditiū niſi q̄ pauca ꝑ raro niſi lr̄a lit' loq̄bat'. deniq̄ꝫ q̄ꝫta pote rat v̄tute renitēs. ꝯire tn̄ ip āti nō ualuit: ⁊ lꝫ iuit⁹ ad ex tremū ꝯſentiēs cum timore dn̄i prio ſimpl'r fari cep

SEd cui⁹ lucernā ꝺudū ſub modio poitaꝫ: iā nūc ſꝫ cādelabra dom⁹ ſta tuere uoluit: tāta i ꝓgreſſu ſmōis v̄boꝝ luculētia. tāta q̄ꝫ eū miſticaꝝ ſmiaꝝ ꝓfūdi tate ſuſpēdit ut nimiꝝ ex io piato rei euētu uehemt' oēs q̄ aderāt miraret' ⁊ uix ū q̄ꝫ audiſſe talia fateret'.

NOn moꝺica iaꝫ frēs ꝯſolatōe repleti uene rabāt' deicepſ i uiro relatā ꝺitatis ſupne ſapīe clarita tē. uenerabāt' nihiloi⁹ humi litatis iā ꝓbate v̄tutē. Nō ml'to p⁹ ad aures generalis miniſtri res geſta ꝑuenit: q̄ mox in publicū ꝓdire cōpel lēs antōm offm̄ ſibi p̄dica tionis iniunxit.

ET q̄deꝫ digne uerbi miſterio traditur: q̄p pe q̄ diuia ſapīa polēs pau peruꝫ in collego pꝛimitus paup ſpiritu iā probatus ſibi honoreꝫ īpudent' nō ar ꝛipuit ſꝫ uocat⁹. At uero ne facta diuit⁹ hec uocatio du bitaret' ex ipi⁹ icolatu piter ⁊ morte probatur. Cōſtitu tus uero in hac peregrinati onis miſeria. ⁊ uita floruit ⁊ dactrina

QUaꝝ priorē. i. uitam uolūtariā uilitas: ſim plex īnocētia: curaq̄ꝫ diſci pline ꝯmēdat. Alta v̄o q̄ ē doctrīa. ꝫelo iūcta caritas: ueritas ⁊ modeſtia cō pro bāt. Sꝫ hec oia q̄ꝫ excellēt'

BIBLIOTHÈQUE SAINTE GENEVIÈVE SG

in ipo clarueīt. qm̄ ſingula breuiť explicare nō poſſem tāq̄ʒ tn̄ ſuccīte: quō cunctis equalʒ ānūtiauerit v̄itateʒ.

NEc ſi q̄dē v̄tus in ipo claruit ī ocl'is oīuʒ: tñ q̄dē miracl'is potioꝛ ē: qꝛ illa plerūq̄ʒ fallaciť in uita decipiūt. Hic itaq̄ʒ ſcē ī doctrie pocul' mirabl'ʒ af fluēs tāto iuſtitie libramīe ſingl'is ſuā reddebat: q ſi ue magnis ſiue paruul' loq̄ retur eque ꝯctos ueritatis iaculo feriebat.

NEmpe q̄ iā ātea calī cē paſſiōis tā auiod corde ſitierat. nulli᷒ magni tudini nec metu mortis p ueritate cedebat: ſed mirā da ſtremitate etiā magna toꝝ tirānidi reſiſtebat. tā ta nāq̄ʒ quaſdā rephēſibi les. grādeſq̄ʒ pſonas ſeue ritate corripuit: ut alij ple rūq̄ʒ famoſi pdicatores hoc uidētes ipi ad itrepidā uiri ꝯſtātiā trepidaret. ⁊ quodā pūſilanītatis rubore pfuſi lōge abeſſe poti᷒ q̄ʒ adeſſe uolētes ꝯfuſas manu ul' ue ſte frontes obducerent.

DA ecclie tue q̄s dn̄e ſcis tuis uito mode ſto atʒ creſcētia itcedentib᷒ ſupbe nō ſape: ſʒ tibi p acī ta hūilitate pficere: ut pua deſpitiēs q̄ꝯ p matura ſūt libera exerceāt caritate. p.

APud ſiciliā bt's uit᷒ ī puerili etate cō ſtit᷒ uirtutib᷒ matur᷒. prīuʒ a pr̄e ſuo ſacrilego. ꝗ ila ut a cltura dei recederet teptat᷒ ē. Deīde a ualeriano iudice ceſſus cathenis ī ꝯfeſſiōe p māſit: īde reddītus pr̄i cuʒ penis illuʒ affligere pr̄ me ditaretur: monitu angelico nauiʒ cōſcēdēs cōmittātib᷒ ſecū modeſto ⁊ creſcētia nu tritorib᷒ ei᷒ ad tonagrita nū territoriū puenit.

COmmorati ſūt āt iuxꝰ

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE

fluuiū q̄ dr̄ ſiler: dn̄o fuien-
tes. Poplꝰs āt uniuerſe regi-
onis illiꝰ audiētes demonia
ip̄oꝝ ſcirate cōfitētia ueniē-
bant ad illos: ⁊ audiēres v̄-
ba uite ab eis cōuertebanť
ad dn̄z ieſum xp̄m.

In illis diebꝰ filiꝰ dio-
clitiani ip̄atoris uexa-
batur a ſp̄u īmūdo dicens.
niſi uenerit uitꝰ nō exeam.
Dioclitianꝰ dixit Et ubi eū
poſſumus iuenire. demon
dixit: in territorio tonagri-
tano. Tūc dioclitianꝰ miſit
cū feſtiatōe q̄ eū aduocaret

Inuētꝰ āt btū uitꝰ
ſiť cū nutritoribꝫ ſuis
ad dioclitianū adducit: ⁊ fi-
liꝰ eiꝰ orōe curať. Sꝫ cū ei i-
piꝰ ip̄ator ſuaderet multis
dōis p̄miſſis ut culturā dijs
ip̄ēderet: eiꝰ qꝫ aiuꝫ de bono
p̄poſito mutare nō poſſet
artiſſis uicľis ferreis aſtri-
ctū in carcerē tetrūꝫ mitti
iuſſit cū quo pīť modeſťꝰ atꝫ
creſcētia ducebāť.

SEide circūſtāte pp̄ľo
ī āphiteatro īducūť:
⁊ cū introducti fuiſſent: ait
btūs uiꝰ ad modeſtū patreꝫ
ſuū. Forti aīo eſto ne time
as. ecce ap p̄pinq̄bit corōa
nr̄a Dioclitianus āt perſu-
adebat eis ut ſacrificarent.
Uitus dixit. xp̄ꝫ dn̄ꝫ hēmꝰ
⁊ ei ſacrificamus.

TUnc dioclitianꝰ ī ollā
riſine ⁊ pice ſucceſaꝫ
⁊ plūbo ſoluto feruefactā
ip̄os iactari p̄cep̄. ubi ſācti
⁊ mūēs pſallētes imōꝫ triū
pueorū hymnū dn̄i dicebāt
egreſſi ſūt uultu illeſo. poſt
hec ip̄ator iuſſit eis dimitti
leonē ferociſſimū: qui mox
ad pedes eoꝝ cecidit ⁊ lin-
gua ſua pedes martiꝝ lin-
gere cepit.

MD ultiuꝫ uictꝰ p oia
ſacrilegꝰ imperator
ſimul ⁊ uidens multitudieꝫ
populi miraculo percuſſaꝫ
ad xp̄ꝫ uex dū ꝯuerſā caſta
tā pari iuſſit ⁊ fuos dei ſup

extēdiꝗ. Cūq3 cederēt mīes
ōi oſſib⁹ q3 diſcideret̄ exclā
uit btūs uit⁹ ad deū dicens.
Dñe ōs libera nos.

ET ſtatī tonitruū ma
gnū ſcēm e: ⁊ corruſca
tio: atq3 tā magnus tremo
r⁹: ut tepla deoꝝ corrueret
⁊ mltos opprimeret. Imp
ator uidēs hoc ſignū trit⁹
fugit. deſcēdēs āt āgl's dñi
eripuit eos: ⁊ ſtatī appueāt
iux̄ fluuiū q̄ dr̄ ſiler: ⁊ reqe
uerūt ſub arbore.

TUnc orauerūt ad dñz
ut ſuſcipet ī pace aīas
ſuas ⁊ ſtatī expirauerūt. Florē
tia uero illuſtriſſia ſeiq cor
pa ſcōꝝ collegit: ⁊ ī loco q̄
dr̄ marianus ꝯdita aromā
tibus ſepeliuit.

ORā qs̄
Dn̄e opa ñs: ut q̄ ſāctoꝝ
mr̄um marci ⁊ marcelliani
natalitia colim⁹ a ꝯctis ma
lis īminētib⁹ eoꝝ ītceſſiōib⁹
liberemur. Per.

ROme uia ardeatina na
tale ſcōꝝ mr̄ꝝ marci ⁊ mar
celliāi pclariſſī gn̄is tāqlli
⁊ mertie filioꝝ: q̄ pro carce
rē p fide paſſi. p⁹ mōꝝ a fa
biano iudice teti ⁊ ad ſtipitē
ligati ī pedib⁹ acutos clauos
acceput. qb⁹ cū diceret iſan⁹
iudex. īfelices ⁊ miſi depoi
te amitiā uēaꝝ ⁊ liberāte uoſ
met ipos a cruciatib⁹ imi
nētib⁹: rn̄derūt. Nūq3 tā bn̄
eplati ſum⁹. mō cepim⁹ eſſe
fixi in amore chriſti. Utinā
nos ſic eē ſicut ſum⁹ tā diu
pmittas q3 diu huius tegi
mur corporis indumento.
Cumq3 tranſiſſet una dies
⁊ una nox: ⁊ illi in pſalmis
⁊ hymnis laudātes chriſtū
pſeuerarēt: lanceis p latera
traſſixi cū gl'ia martirij ad
ſyderea regna migrauerūt.

DE⁹ q̄ nos ānua ſcōꝝ
mr̄ꝝ tuoꝝ geruaſij ⁊
protaſij ſolemnitate letifi
cas: ꝯcede ppitius ut quoꝝ

gaudem⁹ meritis accenda-
mur exēplis. Per.

Ambroſi⁹ ſuu⁹ xpi ſtib⁹
p oēꝫ italiā i dn̄o ſa-
lutē etnā. In diuis uolumi
nib⁹ re⁹ſcribit: q̄ nō ſtudue
rit gratis dare: qḋ ipe gra-
tis accepit q̄cq̄d ei eccl'e do
mi pfuturꝫ erat ſubtraxiſſe
uidet: cum uoluerit tradere
oīb⁹ qḋ ipe nō celandū acce
pit. Un̄ pſalmographus ca
nit. Iuſtitiā tuā nō abſcōdi
i cordo meo: ueritatē tuā ⁊
ſalutare tuū dixi: nō celaui
miaꝫ tuā ⁊ ueritatem tuaꝫ
a concilio multoꝝ.

Et pro hoc ope q̄ſi ui
ciſſitudieꝫ a do poſtu
lās adiecit. tu āt dn̄e ne elō
ges miaꝫ tuā a me. q̄ſi deo
diceret. Sic̄ ego feci alios
miaꝫ iuenire: Ita ⁊ ipe non
patiaris longe fieri miſeri-
cordias tuas a me. Appia-
mus ergo cur iſta p̄miſim⁹
⁊ uēos aīos qui pie de dn̄o
ſentitis ⁊ creditis de iuētōe

ſanctoꝝ corpoꝝ ad letitiaꝫ
inuitemus.

In dieb⁹ ill' itaqꝫ tran
ſacte nup. xl. cū dn̄s
donaſſꝫ m̄ ut ieiunātiū ⁊ o
rātiū me faceret et pticipeꝫ
i orōe politū ita me ſōnus
opp̄ſſit: ut nec uigilās apte
nec dormiēs itegre uidereꝫ
aptis ocl'is mecū duos iuue
nes ephebos cādidiſſimis
ueſtib⁹. i. collobio ⁊ palio i
dutos ac caligl'is calciatos
maibꝫ extēſis orātes.

Nullaꝫ q̄dē grauedieꝫ
patiēs cū eis loqui n̄
poterā. Sꝫ q̄ ut dixi ps in
me ſōni incombebat q̄ me
ad interrogatiōeꝫ eoꝝ uer-
bum proferre non ſineret.
Plene aūt m̄ euigilāti uiſio
eorum ab oculis meis ela-
pſa eſt. Factum eſt proīde
ut rogarem dn̄i miaꝫ ut ſi
ludificatio demonum eſſet
abſcederet. Si uero ueritas
plenius appareret.

Ad ipetrādum uero q̄

poſcebam a dño augm̄taui
ieiunium. Sič iq; mō canēte
gallo orantes mecum iuue
nes apparuerūt. tertia uero
nocte defecto ieiunijs cor-
pore nō dormiēti. ſʒ ſtupēti
cū quadā m̄ tertia appuerit
pſona q̄ ſiľis ēe btō paulo
apľo uidebať. cuiꝰ uultū me
pictura docuerat.

Contigit in tm̄ ut ipe
mecū illť tacētibꝰ loq-
reť dicēs. Iſti ſunt q̄ moita
mea ſecuti reſpuētes p̄dia
ꝛ diuitias ſūt ſecuti dñi nři
ieſu xp̄i ueſtigia nihil terre
nuʒ: nihilq; carnale cōcupi
ſcētes ī media hac mediola
nenſi urbe. per decē annos
ī dei ſuitio pdurātes ad hoc
ptigerūt meruerūt. ut xp̄i mar
tires fierēt. Quoꝝ corpo-
ra in eo loco iuenies ī quo
ſtas ꝛ oras.

QUidecīʒ pedū altitu-
dīe terre copertaʒ ar
chā inuenies. Quā archaʒ
ſupiꝰ exaltabis: ꝛ in nomīe
eoꝝ eccľaʒ fabricabis. cūq;
eoꝝ noīa reqrerē dixit mi-
hi: ad cap̄ eoꝝ libelum ſcri
ptū iueies ī quo ꝛ ortꝰ eoꝝ
ꝛ finis ſcriptus eſt.

COnuocās itaq; oīs
p circuitū ꝛ choep̄os
urbiū uiciaꝝ ꝛ referēs uni-
uerſa q̄ uiderā ipſis coram
poſitis: prius ergo fre foſſ
or acceſſi. ceťi uero ep̄i pſe
cuti fodiētes pueimꝰ ad ar-
chā quā ſcūs pſſerat pauľs
quā appiētes iueimꝰ q̄ſi in
ipa hora poſitos ſcōs miro
odore fragrantes.

AD quoꝝ cap̄ libelū ī
ueimꝰ ī quo erāt hec
p ordīeʒ uniuerſa ꝯſcripta
Ego ſuꝰ xp̄i philippus itra
dōuʒ meā ſcōꝝ corpa cū fi
lio meo rapui ꝛ ſepeliui quo
rū mr̄ ualeria ꝛ pr̄ uitaľ di
cti ſūt: quos uno ortu gei-
nos genuerūt ꝛ unū ptaſiū ꝛ
aliū gerualiū uocauerūt.

SIlueriꝰ natiōe cāpanꝰ

ex p̄te ornuſca ep̄s roman⁹
ſedit m̄ſes .ix. dies .xi. Hic
leuat⁹ ē a theodato tyrāno
ſine ↄliberatōe decreti. qui
theodat⁹ corrupt⁹ pecūia ta
le timore īdixit clero: ut q̇
nō ↄſētiret ī ei⁹ electiōe gla
dio puiret. q̇dā v̄o ſacerdo
tes n̄ ſubſcripſerāt ei̇ ſ̄ȝ mo
rē ātiqū ul' decretū ↄfirma
uerāt tam̄ ordinatōeȝ.

VOlēs āt auguſta pro
arthēio p̄riarcha q̄
depoit⁹ fuiſſȝ a ſcō agapito
pp̄ q̄ꝛ h̄ticū eū repiſſȝ ⁊ ī
loco ei⁹ ↄſtituiſſȝ mēnā ſuū
dei: tūc augī cōſilio una cū
uigilio dyacono miſit ep̄lā
romā ad ſiluerīū pp̄ rogās
⁊ obſecrās ne pigriteris ad
nos uenire: aut certe reuoca
arthemiū ī locū ſuū.

CUi duȝ legiſſȝ btūs ſil
ueri⁹ lr̄ās ingemuit ⁊
dixit. mō ſcio q̄ꝛ hec cā finē
uite mee adducit. ſȝ btiſſi-
m⁹ ſilueri⁹ fiduciā h̄ns ī dn̄o
⁊ btō petro reſcripſit dicēs

Dn̄a auguſta. ego reȝ iſtā
nūq̄ȝ ero factur⁹ ut reuoceȝ
hoīeȝ h̄ꝛdicū in ſua neq̄cia
damnatum.

TUnc īdignata augu-
ſta miſit iuſſioēs ſuaſ
ad beliſariuȝ p̄ritiuȝ p uigi-
liuȝ dyaconē ita ↄtinentes.
Uide aliq̄uas occaſiones in
ſiluerīuȝ pp̄ ⁊ depone illuȝ
de ep̄atu: aut feſtinus certe
trāſmitte euȝ ad nos. Ecce
hēs ibi uigiliū archidyaco-
nē ⁊ apocriſariū nr̄m cariſ
ſimuȝ: qui nobis policitus
ē reuocare arthemiū patri
archam.

TUnc ſuſcipiēs iuſſiōē
beliſarius p̄rici⁹ dixit. Ego
q̇dē iuſſionē facio: ſȝ is qui
inteſt in necē ſiluerij pape:
ip̄e reddet rōeȝ de fc̄is ſuis
dn̄o ieſu xp̄o. Et urgēte iuſ
ſione; exierūt q̇dā falſi teſtes
qui dixerūt. Quia nos mul
tis uicib⁹ inuenim⁹ ſiluerīū
pp̄ ſcripta huiuſmōi mittē
teȝ ad regē gotthoꝝ. Ueni

ad portã que appellat' aſi
riaiuxta latanas ⁊ ciuitatẽ
tibi trado ⁊ beliſariũ patri
Q tium.
Uod audiẽs beliſari⁹
pͥtiͥ⁹ nõ credebat. Sciebat
eiꝫ ꝙ per inuidiã hec de eo
dicebãt. Sꝫ duꝫ mľti i eãꝺ
accuſatiõeꝫ pſiſterẽt ptimu
it. Tũc fec beliſari⁹ pͥtiͥus
btm̃ ſiluerũ ppꝫ ueire ad ſe
i palatiũ i pĩcis. ⁊ ad priũꝫ
⁊ ſꝫ uelũ retinuit oẽꝫ cleꝝ.

IN ciuitate nola cãpa
nie natale ſcĩ paulini
epĩ ⁊ cõfeſſoris. qui ſe tpĩi
b⁹ uãdaloꝝ p filio cuiuſdaꝫ
uidue in ſuitutẽ tradẽs. ⁊ t
ribili iuſſione regis eoꝝ q̃s
eſſꝫ agnit⁹ reodita ſibi oĩ ca
ptiuitate ciuitatis ſue: ⁊ one
ratis frumẽto nauib⁹ cũ in
gẽti gl'a ex africa ad ꝓpriã
ſedeꝫ reuerſus ẽ. Claruit ãt
nõ ſolũ eruditiõe: ⁊ copioſa
uite ſcitate: ſꝫ etiã potentia
aduerſus demões.

Ipſe p̄ibit' anͣ illũ i ſpũ ⁊ ṽ
tute helie pare dño plebeꝫ
pfectã. ¶ Dixit dñs.
¶ Laudate
do. o. g ¶ Iohẽs ẽ nomĩ ei⁹
Uinũ ſicerã nõ bibet. ⁊ mľ
ti in natiuitate ei⁹ gaudebũt
¶ Ex uẽo ſenectutis ⁊ ſte
rili iohẽs nat⁹ ẽ pcurſor dñi
Iſte puer magn⁹ corã dño
nã ⁊ man⁹ ei⁹ cũ ipo eſt.
Nazareus uocabĩ puer iſte
uinuꝫ ⁊ ſicerã nõ bibet: et
oẽ imũdum nõ mãducabit
ex uẽo matris ſue.
AUdite inſule ⁊ attẽdi
te ppľi de lõge: oñs ab uẽo
uocauit me de uẽtre matris
mee recordat⁹ ẽ nois mei.
¶ Ut q̃ant laxis Fuit hõ
miſſus a õo ¶ Cui nomen
erat iohes. ¶ In
greſſo zacharia tẽpluꝫ dñi
apparuit gabriel angelus
ſtãs a dextris altaris iceſi.
DEus q̃ p̃ñtẽ diẽ
honorabileꝫ nobis i

beati iohis natiuitate feciſti: da populis tuis ſpiritualiū grãz gaudioꝝ: ⁊ oīuz fideliuz mētes dirige in uiaz ſalutis eterne. Per.

¶ Regē pcurſoris dn̄z Uenite adoremus ¶ Ue. te ¶ Ant. de biī

Priꝰq̄z te formarē i utō noui te: ⁊ an̄q̄z ꝓgredereris ſāctificaui te. ¶ Btūs uir Ad oīa q̄ mittā te dic̄ dn̄s ibis: ne timeas: ⁊ q̄ mādauero tibi loqueris ad eos. ¶ Quare fremuerūt ¶ Ne timeas a facie eoꝝ: q꞉ ego tecū ſuz dicit dn̄s ¶ Dn̄e q̄d mul. ¶ Fuit hō miſſus a dō ¶ Cui nom̄ erat iohānes.

Poſt illum ſacroſctm̄ dn̄i natale dicit nulliꝰ hoīs natiuitatē legimꝰ celebrari niſi ſolaz btī iohis baptiſte In aliis ſcīs ⁊ electis dei nouimꝰ illū diē coli quo illos pꝰ ꝯſumatiōez laboꝝ ⁊ deuictuz triumphatūq꞉ mūdū in ꝑpetuas eternitates p̄ſens hec uita ꝑturijt. In aliis in q̄꞉ ꝯſumata ultimi diei merita celebrāt. in hac etiā prima die ipſa hoīs initia ꝯſecrāt. Pro hac abſq꞉ dubio cā: quia ꝑ huc dn̄s aduētuz ſuum: ne ſubito inſpatum hoies nō agnoſcerēt uoluit eſſe teſtatū. ¶ Fuit hō miſſus a deo. cui nomē erat iohānes. hic uenit ut teſtioīuz ꝑhiberet de lumie: ⁊ parare dn̄o plebē pfectā. ¶ Erat iohēs in deſerto p̄dicās baptiſmū pn̄ie. Hic.

Iohēs aūt figura fuit ueteris teſti: ⁊ in ſe ꝑtulit formā legis: ⁊ iō iohēs p̄nūtiat ſaluatorē uentuꝝ: ſicut lex gratiaz p̄cucurrit. Qd̄ aūt nudū natus de ſecreto utī m̄rīm ꝓphetizauit ⁊ exps lucis iaz teſtis ē ūitatis. hoc ē intelligēduz q꞉ latēs ſub uelamine ⁊ carne litt͛e ⁊ redemptorē mundo ſpū p̄dicauit: ⁊ nobis dn̄m

deuꝫ nr̄m de quo ioā legis
utero ꝓclamauit. ¶ Eliza-
beht zacharie magnū uirū
genuit iohēꝫ baptiſtam p-
curſoreꝫ dn̄i: qui uiā dn̄o p̄
parauit in heremo. ¶ Fuit
hō miſſus a deo cui nomeꝫ
erat iohannes. Qui.

ERgo qꝛ iudei erraue-
runt a uetre. i. a lege q̄
xp̄o grauida erat: errauerūt
a uentre locuti ſūt falſa. iō
hic uenit in teſtimoniuꝫ ut
teſtimoniū ꝑhiberet de lu-
mine. Qd̄ aūt iohēs in car
cere conſtituit⁹ ad xp̄ꝫ diſci
pulos ſuos deſtiauit: lex ad
euuāgelia trāſmittit: q̄ lex
iuxta typū iohis q̄ſi igno-
rantie clauſo carcerē in ob
ſcuro ⁊ in oculto iacebat. ⁊
iudaice cecitatis ſenſus in-
lꝫ tenebatur incluſus.
Pri⁹ q̄ꝫ te formarē in utero
noui te ⁊ ante q̄ꝫ exires de
uentre ſcīficaui te. ⁊ ꝓphetā
in gentib⁹ dedi te. ¶ Uir
dilect⁹ a deo ⁊ hoib⁹ hono-
rificatus eſt. Et
miſit dn̄s manuꝫ ſuam ⁊
tetigit os meuꝫ ⁊ ꝓphetam
in gentibꝫ dedit me dn̄s
Cum inuoca. ¶ Ecce dedi
uerba mea in ore tuo: ecce
cōſtituī te ſup gentes ⁊ re-
gna. ¶ Uerba mea.
Dn̄s ab utero uocauit me
de uētre matris mee recor-
dat eſt nois mei. ¶ Dn̄e
dn̄s noſter. Inter natos
mulieꝝ non ſurrexit maior
iohē baptiſta

DE hoc bt̄s euuāgl'ta
ꝓloq̄t. Ille erat lucer
na ardes. adeo q̄ ipſe ſci
igne ſuccenſa mūdo iguorā
tie nocte poſſeſſo lumen
ſalutis oſtenderet: ⁊ quaſi
inter denſiſſimas delictorū
tenebras ſplendidiſſimū iu
ſtitie ſolem lucis ſue radiū
ꝑmōſtraret: de ſe ipō dicēs
Ego uox clamātis i deſto.
Uideam⁹ in quo deſto. i. in
gentiū ppl'o. ¶ Deſcendit
angelus dn̄i ad zachariam

Dicens accipe puerũ in ſe-
nectute tua: ꝛ hebit nomen
iohēs baptiſta. ¶ Iſte puer
magnus corã dño: nam ꝛ
man' ei' cũ ipo e. Et.

Acua ei; timore dei
pectora ꝛ ipũ ſcõ ca-
rentia deb'to ſqualẽtis here-
mi ꝯpant. deſtus ei hic mũ-
dus ab oĩ cultura fidei ꝛ ti-
moris dei ꝛ peccatoꝝ ſpis
obſit' ſqualebat tãq; ager i
cult'. ꝛ penit' nulla bonoꝝ
opuꝫ fecũditateꝫ obtu erat
nullũ hymbrē gr̃e ſpũal'
exceperat. ¶ Hic e pcur-
ſor ꝛ lucerna lucens añ do-
minũ. Ipe eſt ei iohēs q̃ uiã
dño ppauit in heremo. ſed
ꝛ agnuꝫ dei demõſtrauit ꝛ
illuminauit mẽtes hoĩuꝫ.
Ipſe pħibit añ illũ in ſpũ ꝛ
uirtute helye. Ipſe.

Mittitur btũs iohēs qui
cũ pphetica atꝫ apl'i-
ca pdicatõe ãnũtiãdo pñiaꝫ
qi rudē cãpũ pſcĩderet ꝛ fe-
daret excoleret: diuinqꝫ v bi
ſemĩbꝫ ĩpleret: ꝛ ad matu-
raꝫ frugeꝫ. i. ad regenerati-
onis gr̃aꝫ ppararet. Nam
illud quãte gl'e eſt q̃ꝫ zacha-
rie ſacerdoti lẽi ꝛ eliſabeth
ſterili a gabriele. i. ab ãgl'o
illo pmittit a quo marie
dñi natiuitas nũtiatur: ꝛ qĩ
ex aliquo ſimilis dño.
Innuebant patri ei' quē uel-
let uocari eum ꝛ poſtulans
pugilarẽ ſcripſit dicẽs. io-
hannes eſt nom ei'. ¶ Ap-
tuꝫ eſt os zacharie: ꝛ pphe-
tauit dicẽs. iohēs.

¶ Poſuit os meuꝫ dñs
q̃ſi gladiũ acutuꝫ ſub ũbra
manus ſue ptexit me.
Dñe qs habitabit ¶ Formãs
me ex utõ ſuũ ſibi dñs ĩ lu-
ceꝫ gẽtiuꝫ ut ſis ſalus mea
ab extremis terre. ¶ Dñe
in uirtute. ¶ Reges uide-
bũt ꝛ cõſurgẽt principes ꝛ
adorabũt dñꝫ dꝫ tuũ: q̃ ele-
git te. ¶ Bñdicã do: ¶ E-
liſabeth zacharie magnũ ui-
rũ gẽuit. ¶ Iohēꝫ baptiſtã

p̄curſorem dn̄i.

Eliſabeth impletum eſt tp̄s piendi: ⁊ peperit filium. ⁊ audierūt uicini ⁊ cognati eius qꝛ magnificauit dn̄s miſericordiā ſuā cū illa ⁊ cōgratulabāt̄ ei. Et ℟.

Peperit ergo filiū eliſabeth: ⁊ congratulabāt̄ uicini. Habet ſcōꝝ editio letitiā plurimorum: qꝛ cōe eſt bonum. Iuſtitia eīm cōis ē uirtus. ⁊ iōo in ortu iuſti future uite inſigne p̄mittit̄ ⁊ gratia ſecutur̄ uirtutis exultatione uicinoꝝ p̄figurāte ſignat̄. Pulchre aūt tp̄s quo fuit in utero propheta memoratur: ne marie preſentia taceat̄. ſꝫ tēpus ſilet̄ infantie: eo qꝫ p̄ntia domini matris in utero roborat̄: q̄ infātie impedimēta neſciuit. ¶ Precurſor dn̄i uenit. de quo ip̄e teſtat̄. Null⁹ maior īter natos mulieꝝ iohē baptiſta. ¶ Hic eſt eī ꝓpheta ⁊ pluſq̄ꝫ ꝓpheta: de quo ſaluator ait. Nullus.

Et iō in euuāglīo nihil ſꝫ eo legimus niſi ortum ei⁹ ⁊ oraclm̄ exultationē in utō: ⁊ uocē in deſerto Neqꝫ ei nullā infātie ſētijt etatē: q̄ ſup naturā ſup̄ etatem in utero ſit⁹ mr̄is a menſura pfecte cep̄ etatis plenitudis xp̄i. Et rn̄dit mr̄ ei⁹: ⁊ dixit. non. ſꝫ uocabit̄ iohānes. ⁊ rn̄derūt ad illā. Nemo ē in cognatione tua: q̄ uocetur hoc noīe. ¶ Gabriel āgl's appuit zacharie dicēs. Naſcet̄ tibi filı⁹ nom̄ eius iohēs uocabit̄. ⁊ multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. Erit eīm magn⁹ corā dn̄o: uinū ⁊ ſicerā nō bibet. Et:

Innuebāt ergo pr̄i ei⁹ quē uellꝫ uocari eū. ⁊ accep̄ pugilarē ⁊ ſcripſit dicēs. Johēs ē nom̄ ei⁹ ⁊ mirati ſunt oēs. Cōtinuo aūt reſoluta eſt lingua eius ⁊ aptum ē os eius: ⁊ loqbat̄

benedicens deuȝ. ❡ Mire ſcõ
euangeliſta ꝑtermittendũ
putauit: ꝙ pluri mi īfanteȝ
pr̃is noīe ȝachariã appellã
dũ putauerit: ut ad uẽtas ma
tri nõ nom̃ alicui⁹ diſplicuiſ
ſe deg̃nis: ſed id ei ſcõ īfãti
ſpũ qđ ab anglo añ fuerat
ȝacharie p̄nũtiatũ. ❡ Ecce
cõſtitui te hodie ſup gẽtes
ꝛ ſup regna dicit dñs. ut e
uellas ꝛ deſtruas ꝛ edifices
ad plantes in nomine dñi.
❡ Tu puer ꝓphã altiſſimi
uocaberis: p̄ibis añ faciem
dñi parare uias ei⁹. Ut.
Ipſe p̄ibit ante illuȝ in ſpũ
ꝛ uirtute helye: ut cõuertat
corda patruȝ in filios para
re dño plebẽ perfectam.
Erit ei magnus coraȝ dño
ꝛ ſpũ ſancto replebitur. Ut
❡ Int̃ natos mulieruȝ non
ſurrexit maior iohẽ bapti-
ſta: qui uiam dño parauit ī
heremo. ❡ Fuit homo miſ
ſus a deo: cui nom̃ erat io-
hãnes. Qui.

Eliſabeth ȝacharie magnũ
uirꝫ genuit iohẽȝ baptiſtaȝ
p̄curſorẽ dñi. ❡ Innuebant
pr̃i ei⁹ quẽ uellet uocari eũ ꝛ
ſcripſit dicẽs. iohẽs ẽ nom̃
ei⁹ ❡ Iohẽs uocabĩ nom̃ ei⁹
ꝛ ī natiuitate ei⁹ mlt̃i gaude
bũt ❡ Inter natos mulieꝝ
nõ ſurrexit maior iohẽ ba-
ptiſta ❡ Tu puer ꝓphã al-
tiſſimi uocaberis p̄ibis añ
dñȝ pare uias ei⁹. ❡ Audite
inſule ❡ O nimis felix.
Iſte puer magnus corã dño
❡ Nam ꝛ manus eius cũ
ipſo eſt ❡ Apruȝ
eſt os ȝacharie ꝛ prophe-
tauit dicens. Benedict⁹ dñs
ds iſrael. ❡ Deus qui
preſenteȝ. Audite
inſule. ❡ Fuit homo
miſſus a deo ❡ Cui nomẽ
erat iohẽs ❡ Miſſus
Gl'a Fuit ❡ Int̃ natos mu
lieꝝ nõ ſurrexit maior
Iohẽ baptiſta

Et nunc hec dicit dñs
deus formans me ex

utero uentris ſeruuꝫ ſibi de
di te in lucem gentium: ut
ſis ſalus mea uſqꝫ ad extre
mum terre ¶ Int natos
mulieꝝ non ſurrexit maior
¶ Johanne baptiſta.
Non ℟ Glīa ℣ Inter.
Eliſabeth. ¶ Johēꝫ.
Reges uidebūt ⁊
cōſurget pricipes ⁊ a
dorabūt dn̄m deuꝫ tuum ⁊
ſcm̄ iſrael qui elegit te.
Eliſabeth ʒacharie magnū
uiꝝ genuit ¶ Johēꝫ bapti-
ſtam precurſorē domini
Magnum ¶ Glīa ℣ Eli.
¶ Iſte puer magnꝰ coram
dn̄o ¶ Nā ⁊ manꝰ eiꝰ cū ipo
ē. ¶ Eliſabeth.
¶ Dixit dn̄s.
¶ Laud. do o. g. ℣ Au
dire inſu. ℣ Ut q̄ant la.
Iſte puer magnꝰ corā dn̄o.
¶ Nā ⁊ ¶ Puer q̄
natꝰ ē nobis pl'q̄ꝫ pphā eſt
hic ē ei d̄ quo ſaluatoꝝ ait. I
ē natoſ mulieꝝ n̄ ſurrex̄ ma
ior iohē. bb. ℣ Dꝰ q̄ pſē.

Infra octauam fit offitium
ſancti iohannis: niſi feſtum
occurrat: ⁊ fiūt quotidie ix.
lectiones. Notandum ꝙ d̄
dominica que occurrit in fe
ſto: uel intra octauaꝫ beati
iohannis baptiſte nihil fit
tunc: quia ante ſequentem
dominicam nulla occurrit
feria in qua poſſit offitium
eius cantari : ſed de eadem
dominica fit tantum com-
memoratio ad ueſpas mat.
⁊ miſſam : in dominica ſe-
quenti que. ſ. occurrit poſt
feſtum apoſtolorum petri
⁊ pauli. Et prima feria que
ſequitur poſt octauam apo
ſtolorum cantatur offitiuꝫ
miſſe eiuſdem dominice de
qua facta eſt cōmemoratio
Similiter fit de ea que ueīt
in feſto uel infra octauam
ſancti laurentij : ⁊ in dn̄ica
que occurrit poſt feſtum aſ
ſumptionis beate uirginis.
Et prima feria que occur-
rit poſt octauā aſſumptōis

cantatur offitium eiuſdem dominice de qua facta eſt commemoratio ¶ Si uero numerus ebdomadarum uſque ad aduentum ex- cedit numerum offitiorum dominicalium offitia dominicarum que occurrunt infra ꝑoictas quattuor octauas: extenduntur totaliter poſt eaſdem octauas ī ātea per dominicas ut oportet. Si poſt apoſtolorum ꝛ aſſumptionis beate marie v̄ginis contingat fieri offitium feriale dicitur oratio ꝛ offitium miſſe precedentis dominice. Et ſi offitia ſuperent ebdomodas diſtribuūtur ſicut dictum eſt de talibus poſt octauas epyphanie. Secūda die infra ebdomadam. ¶ De ſermone ſancti anguſtini epiſcopi. Lectio prima.

Remittit fili⁹ ſterilꝭ añ filiū v̄ginis. neſcio qḋ mai⁹ miraculū ipa nouitate declarās. inſpata ꝑle ſterilitas numerat. q2 nouo ꝑtu erat ditāda v̄ginitas. ꝑmittit añ ieſū xp̄z iohēs q̄ſi teſtm̄ uet⁹ añ nouū. ut dies diei eructet v̄bū: ꝛ ſacramētoꝝ o⁹ſcura ꝑfūditas euidētiori b⁹ noue doctrīe miſterijs reueletur.

Remittit ergo lucerna añ ſolē: ſuu⁹ añ dn̄z: aic⁹ añ ſpōſū: ꝑco añ iudicē: uox añ v̄bū. ꝛ iō de ſe dic̄. Ego uox clamātis ī deſto. qḋ ē q̄ bt̄s iohēs uocē ſe eē dic̄. i. q2 v̄bi ānūtiator ꝛ predicator erat.

Sic iā ſollicite req̄ram⁹ qḋ īter v̄bū ſit ꝛ uocē. Scripture ſcē v̄bū eē diffiniunt. qḋ int⁹ aī ſilētiū mēte ↄcipim⁹. Uerbū eē diffiniūt ipaꝫ cogitatiōeꝫ q̄ adhuc int⁹ cōſciētie ſecreta retinet̄. Uocē v̄o ꝑ quā v̄bū ꝑfert̄ in mediū. Uox ē ſon⁹ ꝛ iudex cogitatiōis. Uerbum v̄o ipſa

cogitatio.

Sicut eīm q̄ſi uerbum corde cōcipimus neceſſaria eſt uox q̄ſi quoddā uehiculum uerbi: ⁊ qōlibet uerbum ipſum per oris ſonum ad alium trāſferimus tū ſic eum integrum etiam intra nos. i. clauſuȝ a loquēte tranſfertur: ut totū ī ſua ſede teneat. Ita ops pater innoteſcere nobis uoles ſapiētiam ⁊ uerbum illud qď ī principio erat deꝰ ap̄ deū ſicut ipſe teſtatꝰ. Eructauit cor meum uerbum bonuȝ. Beatum iohanneȝ q̄ſi uocē per quē ad nos uerbū ſuuȝ ꝓferret aſſumpſit.

Quodq̄deȝ v̄bū de illa ſede ita ad nos deſcēdit ut ī ſinu. i. ꝓfundo pr̄is pectoris permaneret. terrena uiſitans ⁊ celeſtia non relinquens. Hāc itaq3 gl'aȝ btūs iohēs baptiſta nō de lōginquo p̄dicauit: ſicut reliq̄ prophete: ſed uicinus ⁊ ꝓximus anteceſſit. Illi aduētum ſuperni regis ante mlta tp̄ia p̄dicauerūt.

Alij dixerunt quando q3 uenturum eſſe. Alij ecce cito ueniet. Iſte quē uenturum predixit ueniſſe digito ſuo monſtrauit: et prophetiam ſuam in ipſo quē annuntiabat aſſiſtente cōpleuit. Adhuc itaq3 in utero matris ſue ſpiritu ſācto repletus ſuam in ipſius natiuitatem prophetando p̄uenit ad ſimilitudinem dn̄i ſanctificatus anteq̄3 genitꝰ intra uiſcera exultans ⁊ ſaluatoris aduentuȝ materno opere proteſtans.

Eliſabeth impletū eſt tp̄s pariēdi ⁊ peperit filiū. Et R℟.

Et q̄deȝ ille mutus intimare uocabulum filij nequiuit uxori: ſed per ꝓphetiam eliſabeth didicit.

quod non dixicerat a mari to. Johannes inquit eſt no men eius. hoc eſt. nõ ei no men imponimus: quia iã a deo nomen accep. hēt uoca bulum ſuum qd̄ agnouim⁹ nõ qd̄ elegimus.

Habet hoc merita ſan ctoꝝ: ut a deo nomē accipiāt. Sic iacob iſrael di cit: qꝛ uidit deū. Sic dñs ie ſus xps noīatus eſt anteqꝫ natus: cui nõ angelus: ſꝫ pr̄ nom impoſuit. Yſaias dicit Reuelabi eim inquit filius meus ieſus cum his qui cū eo iucundabūtur qui relicti ſunt in annis quadrigentis ꝛ erit poſt ānos hos ꝛ mo rietur filus meus ieſus ꝛ cō uertetur ſeculum.

Vides angelos que au dierūt non que uſur pauerūt nuntiare. Nec mi reris ſi nomeꝫ mulier quod non audiuit afferitur: quā do ſpiritus ſanctus ei qui ā gelo mandauerat reuelauit Neqꝫ ei poterat dñi igno rare prenuntium qui pro phetauerat chriſtum.

Aſtiterunt iuſti ante dominum ꝛ abin uicem non ſunt ſeparati ca licem domini biberunt ꝛ et amici dei appellati ſūt.

Quesumus ops ds ut nos gēiata letitia ho dierne feſtiuitatis excipiat: que de beatorum iohannis ꝛ pauli glorificatione pro cedit: quos eadem fides et paſſio uere fecit eſſe germa nos. Per.

Domine iohannis pauli fratrum quorum prior pre poſitus: ſecundus primice rius conſtantie uirginis: et conſtantini filie. Cum iulia nus ceſar captus eſſet cu piditate ſacrilega: auaritiaꝫ ſuaꝫ euuangelij teſtimonio

colorabat. Naʒ facultates ac patrimonia auferēs chriſtianis dicebat. Xp̄s ueſter dicit in euāgl'io: Qui non renūtiauerit oib' q̄ poſſidet non poteſt meus eſſe diſcipulus. ¶ Iſti ſunt duo uiri miſericordes qui aſiſtūt añ dñm. Dominatorē uniuerſe terre. Iſti ſunt due oliue: ⁊ duo candelabra lucentia ante dominū: Dñato.

Peruenitq; ad euʒ q̄ paulus ⁊ iohēs omni die turmas chriſtianorum recrearent ex his omnibus quas ſacratiſſima uirgo cōſtantia reliquerat. Et miſit qui eos conuenirent: dicēs debere ſibi eos adherere. Illi uero reſponderunt iter alia. pro iniquitate tua deſtitimus a tua ſalutatione ⁊ a ſatietate imperij tui noſmetipſos omio ſubtraxim'. Sumus enim nos non falſi ſed ueri chriſtiani. ¶ Uidi coniunctos uiros habentes ſplendidas ueſtes: ⁊ angl's domini locut' eſt ad me dicens. Iſti ſunt uiri ſancti facti amici dei. ¶ Uidi angelum dei fortē uolātem p mediū celuʒ uoce magna clamātē ⁊ dicētē. Iſti

Iulianus igit' mandauit eis dicēs. Cōſiderare debetis: q2 uos regia aula nutriri nō debetis deeſſe a latere meo: ut habeā uos primos ī palatio meo. Qđ ſi ɔtēpt' fuero a uobis neceſſe erit mihi age'ut cōtempni non poſſim. Paul' ⁊ iohannes dixerunt. Non tibi facimus hanc iniuriam ut preponamus tibi qualēcunq; perſonam. Dominū tibi preponimus qui fecit celum ⁊ terram mare ⁊ oia que in eis ſunt. Et hoc ſcire te uolumus: quia nunq̄ ad culturam tuam nūq̄ ad palatium tuum ueniemus. ¶ Uiri ſancti glorioſum.

¶ Hec eſt uera fraternitas.

Quibus iulianus ait. Decē dierū a me uobis dantur inducie. Decia tranſacta die ſponte ad me uenientes amicos uos habeam. non uenientes uero tāq̄ hoſtes publicos puniā. Tunc ſancti uiri iohānes ꝛ paulus chriſtianos ad ſe inuitantes: ordinauerūt de oībus q̄ relinquere poterant ac per totos decē dies īceſſanter die noctuq; elemoſinis inſiſtebant. Die uero undecima conſtricti ſūt intra domum ſuam.

Miſſus nāq; eſt terentianus campiductor ad eos cum militibus hora cenādi. Qui ingreſſus inuenit eos orantes. Qui dixit eis. Dominus noſter iulianus ſtatuunculam auream iouis ad uos miſit: ut adoretis illam ꝛ thura īcēdatis Quod ſi nō feceritis ambo gladio meo feriemini. Nō eīm decet uos intra aulam nutritos ut publice occidamini.

Iohannes ꝛ paulus dixerūt iulianus ſi tuus ē dn̄s habeto pacem cū eo. Nobis aūt nō eſt alius dn̄s niſi unus deus. Pr̄ ꝛ filius ꝛ ſpiritus ſanctus: quem ille negare nō timuit. Et quia ſemel a facie dei proiectus eſt uult ꝛ alios ſecū ī interitū deuenire.

Tunc terentianus tertia hora noctis tranſacta fecit fieri foueam ītra domum eorum: ut ſine ſtrepitu fame puniretur: ꝛ ſic decolari. Statimq; inuolui ꝛ reponi diuulgans q̄ iuſſu ceſſaris miſſi fuerunt ī auxilium. Statim autem iulianus bello perſarum interfectus eſt.

Conuiniano aūt facto chriſtianiſſimo īpatoꝛ apte

ſunt eccle ꝛ cep̄ religio chriſtiana gaudere. De nones autem ex obſeſſis corporibus int⁹ domū iohis ꝛ pauli eiciebantur cōfitētes ſcāꝫ paſſioneꝫ eoꝝ: ita ut unic⁹ filius terētiani qui eos nocte decollauerat ueniret iꝰ domum ſanctorū: ꝛ clamaret per os eius demon ꝙ ꝛ paulus ꝛ iohēs icēderēt eū.

Tunc terētianus ueniens pſtrauit ſe in faciem clamās ꝙ neſciens quid faceret ut homo paganiſſimus iuſſioneꝫ ceſſaris adimpleſſet: unde factum ē ut dato nomine ſuo proximo die paſce perciperet xp̄i gratiam: ꝛ aſſidue orans ꝛ flens ad locū illum in quo ſanctoꝝ corpora requieſcunt donec a ſanctis dei fili⁹ ei⁹ mundaretur. ꝛ ab ipo terētiano deſcripta eſt paſſio horum martiruꝫ. Paſſi ſūt autem. vi. kal̄ iulij.

¶ Paulus et iohēs dixerunt iuliano. nos unuꝫ deū colim⁹ q̄ fecit celū ꝛ terrā. ¶ Dn̄s regna.

¶ Paulus ꝛ iohēs dixerīt ad terentianum ſi tuus dominus eſt iulianus habeto pacem cuꝫ illo: nobis alius non eſt. niſi dominus ieſus chriſtus. ¶ Iohannes ꝛ paulus cognoſcentes tyrānidem iuliani facultates ſuas pauperibus errogare ceperunt. ¶ Scō pūs ꝛ aie iuſt ꝛ hymnū dicite deo al’ ¶ Iohannes ꝛ paulus dicerunt ad gallicā nun fac uotum deo celi: ꝛ eris uictor melius q̄ꝫ fuiſti.

Iſti ſunt ſācti qui pro chriſti amore minas hominum contempſerunt. ſancti martires in regno celorum exultant cum angelis. O q̄ꝫ pretioſa eſt mors ſcōꝝ qui quotidie aſſiſtūt aū dn̄m ꝛ abinuicem non ſunt ſeparati. ¶ Oēs ops d⁹

¶ Paulus ꝛ iohannes.

Cũ rel' pã ꝯ cõi p̃rioꝝ mĩ
tirũ cap. ꝺ ſcõ iohẽ. bb ꝛ p
ꝯ̃ſiõe ſcõꝝ iohis ꝛ pauli.
an. Iſti ſunt due oliue ꝛ duo
cãdelabra lucentia ante do
minum. habent poteſtatez
claudere celum nubibus et
aperire portas eius: quia li
gue eorum claues celi facte
ſunt. In ſancti leonis pape
ꝛ confeſſoris. ozo.

Deus qui beatum leo
nem pontificem ſan
ctorum tuorum meritis co
equaſti. Cõcede propitius:
ut qui cõuerſionis ei' feſta
ꝑcolim'. uite quoqꝫ imite
mur exempla. Per. Si ꝑ
dĩtm feſtũ ſcĩ leõis in dñica
uenerit agit' de feſto cũ cõ
uerſione ꝛ de ſancto iohẽ.

Leo iunior natio. l. i.
ne ſycul' ex p̃re paulo
ſedit mſes. x. dies. xvij. uir
eloquẽtiſſius ĩ diuinis ſcri
pturis ſufficiẽt iſtruct'. gre
ca latinaqꝫ ligua eruditus
Cantilena: ac pſalmodia
p̃ecipuus: ꝛ in earum ſen
ſibus ſubtiliſſima exercita
tione limatus.

Lingua quoqꝫ ſcolaſti
c': ꝛ loquẽdi maiori
lectione politus. exortator
omniũ bonoꝝ opũ: plebiqꝫ
florẽtiſſime ingerẽs ſciẽtiã.
pauptatis amator. ꝛ erga
inopes prouiſione nõ ſoluz
mentis pietate: ſꝫ ſtudij ſui
ſolicitus labore.

Hic ſuſcep̃ ſcãz ſectam
ſynodũ: q̄ p ꝺi proui
dẽtiã nup in regia urbe cele
brata eſt. greco eloquio cõ
ſcriptam exequente: ac reſi
dente pijſſimo ꝛ clẽtiſſio
magno principe cõſtãtino
intra regale palatium eius
qđ appellat' trulus. Siliqꝫ
cum eo legati ſedis ap̃lice:
ꝛ duo p̃riarche. i. ꝯſtãtino
politan' ꝛ ãthiochen': atqꝫ
centum quinquaginta ep̃i.

In qua ſynodo
condẽnati ſũt cyr'
ſg': honori': pyrr': paul'

⁊ petrus: necnõ ⁊ machari⁹
cum diſcipl'o ſuo ſtephano
Sed ⁊ policroni⁹ nonus ſi
mon: qui unã uolũtatẽ ⁊ o
patione in dño ieſu xpo di
xerit: uł p̄dicauerit: aut q̇ de
uno p̄dicatum fuerãt: aut ꝺ
ſcuſauerit. Sꝫ hic ut nr̃e due
uolũtates ⁊ opatiões i ipſo
diſpẽſa ore xpo ⁊ ſaluatoꝛ
ꝺo nr̃o d cat̃ qꝛ ſtudioſiſſime
in latinũ traſtulit.

Extũ ſupraſcripti ꝺ
ſenſores malaꝝ here
ſuꝫ machari⁹: ſtephan⁹: po
licroni⁹: ⁊ anaſtaſi⁹ dũ no
let a ſuo recedere ꝑpoſito p
duxerũt monaſteria ſũt re
truſi. Qui p̄dcis ſciſſim⁹ ab
ſoluit duos uiros ad pcipi
ẽdã cõiõeꝫ: q̇ de regia urbe
cũ ſupraſcripto machario ⁊
cetis ĩ romanã ꝺirrecti ſũt
ciuitatem.

Ec dũ a ſynodo ana
thematizati. i. anaſta
ſiũ pbrꝝ ⁊ leontiũ dyaco
nẽ eccl'e ꝯſtãtinopolitane i
die ſcõ teophãie exponẽtes
vꝫ ꝑpprias ſcripturas fidꝫ
ſuã iux q̃ ⁊ ſcã ſynod⁹ det
minauit anathẽatizãtes: vꝫ
hẽticoſ oẽs ⁊ ſupraſcriptoſ
uiros ⁊ cõplices quos ſctã
ſynod⁹ uł ſedes apl'ica ana
thẽatizauit.

Petr⁹ ⁊ iohẽs.
Dixit dñs.
Laudate do. o. g.

Iſit herodes rex ma
n⁹ ut affligeret quoſd
de eccl'a: occidit aut iacobũ
frẽꝫ iohis gladio. Uidẽs ãt
qꝛ placeret iudeis appoſuit
ut apphẽderet ⁊ petrũ.

Urea luce ⁊ decoꝛe ro
ſeo: lux lucis: oẽ pfu
diſti ſeclꝫ: decorãs celos ĩdi
to m̃rio. hãc ſacrã diẽ q̇ dat
reis ueniaꝫ Ianitor celi. Do
ctor orbis: pit̃ iudices ſecli
ꝟ a mũoi luia p cruce alter
alter enſe triũphãs uite ſe
natum: laureati poſſident.
Sit trinitati ſempiterna

gloria: honor: poteſtas: atꝫ iubilatio in unitate: cui manet imperium: ex tūc ⁊ modo per eterna ſecula amen.
¶ In omnez terram.
℣. ¶ Tu es paſtor ouiū: princeps apl'oꝝ tibi tradite ſunt claues regni celorum.

Deus qui hodiernam diē apl'oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli martirio cōſecraſti: da eccleſie tue eorū in oībꝫ ſequi preceptum: per quos religionis ſumpſit exordiū per ¶ Regē apoſtoloꝝ. ¶ Eterna chriſti

Petrꝰ ⁊ iohēs aſcēdebāt ī tēplū ad horā orōis nonā. ⁊ quidaꝫ uir qui erat claudus ex utō mřis ſue baiulabat: quē ponebāt quotidie ad portā tēpli q̄ dr̄ ſpecioſa: ut peteret elemoſinā ab introeūtibus in templum. Is cuꝫ uidiſſꝫ petrum ⁊ iohannē incipientes ītroire ī tēplū rogabat ut elemoſinā acciperet.
Simon petre anteq̄ꝫ de naui uocarem te noui te: ⁊ ſuper plebem meā principeꝫ te cōſtitui. ¶ Quodcūqꝫ ligaueris ſup terrā erit ligatuꝫ ⁊ in celis. ⁊ qōcūqꝫ ſolueris ſup terrā erit ſolutū ⁊ in cel'.
℣. Intuēs auteꝫ in eum petrus cuꝫ iohē dixit. Reſpice in nos. At ille intendebat in eos ſperās ſe aliquid acceptuꝝ ab eis. Petrus āt dixit: argētū ⁊ auꝝ nō ē m̄. qd̄ aūt hēo hoc tibi do. In noīe ieſu xp̄i nazareni ſurge ⁊ ābula. ⁊ app̄hēſa eiꝰ māu dexťa alleuauit eum ⁊ protinus cōſolidate ſunt baſſes eius ⁊ plante. ¶ Si diligis me ſimon petre paſce oues meas. Domine tu noſti q2 amo te. ⁊ animam meam pono pro te. ¶ Si oportuerit me mori tecum.

non te negabo. Et.

Et exiliens ſtetit ⁊ ambulabat ⁊ intrauit cū illis in tēplū ambulans et exiliens ⁊ laudans deum: ⁊ omnis populus uidit eum ambulantem ⁊ laudantem deum. Cognoſcebant autē illum: quoniam ipſe erat q̄ ſedebat ad elemoſinam ad ſpecioſam portam templi. Et repleti ſunt ſtupore et extaſi in eo quod contingerat illi. ¶ Tu es petrus ⁊ ſuper hanc petram edificabo eccleſiā meam: ⁊ porte inferi non preualebunt aduerſus eam. Et tibi dabo claues regni celorū. Quodcūq; ligaueris.

Omnium quidem ſanctorum ſolemnitatū dilectiſſimi totus mundus eſt particeps: ⁊ unius fidei pietas exigit: ut quicquid pro ſalute uniuerſorū geſtum recolitur communibus ubiq; gaudijs celebratur. Uerū tamen hodierna feſtiuitas preter illam reuerentiā quā toto terrarū orbe promeruit: ſpirituali etiam ꝓpria noſtre urbis exultatione uenerāda eſt: ut ubi p̄cipuorū apl'orū glorificat⁹ eſt exitus: ibi in die martirij eorū ſit letitie principatus ¶ Dñe ſi tu es: iube me uenire ad te ſuper aquas. Et extēdēs manū apphendit eū: ⁊ dixit illi ieſus. modice fidei quaē dubitaſti. ¶ Cūq; uidiſſet uentum ualidū uenientem timuit: ⁊ cū cepiſſet mergi clamauit dicēs. dñe ſaluū me fac. Et.

Iſti enim ſunt uiri ꝑ quos tibi euuangeliū chriſti roma reſplenduit. Et quis prius eras magiſtra erroris: facta es diſciplina ueritatis. Iſti ſunt ſācti patres tui uerīq; paſtores. qui te regnis celeſtibus inſerendam multo

melius multoqꝫ felitius cõ
diderũt qꝫ illi quoꝝ prīa ſtu
dio meniuꝫ tuoꝝ fūdamēta
locata ſunt: e quibus is ti-
bi nomen dedit: qui fratna
te cede fedauit. ℟ Surge
petre ⁊ indue te ueſtimētis
tuis. accipe fortitudinē ad
ſaluandas gentes. quia ce-
ciderũt cathene de manibus
tuis. ¶ Angelus domini
aſtitit: ⁊ lumē refulſit in ha
bitaculo carceris: percuſſo
qꝫ latere petri excitauit euꝫ
dicēs. ſurge uelocit. Quia.
Sti ſũt ei q̄ te i
hanc gloriam puere
xũt ut ſis gens ſcā: ppl's ele
ctus: ciuitas ſacerdotalis ⁊
regia: per ſcām beati petri
ſedem caput totꝰ orbis effe
ctaꝫ latius p̄ſidens religiōe
diuina qꝫ dn̄atione eterna.
Quāuis eīm multis aucta
uictorijs ius imperij tui t̄ra
mariqꝫ diſceris⁊: minꝰ tñ
eſt quod tibi bellicus la-
bor ſubdidit: qꝫ quod pax
chriſtiana ſubiecit. ¶ Tu
es paſtor ouiū pūceps apo
ſtoloꝝ tibi tradidit d's oīa
regna mūdi. ⁊ iō tradite ſũt
tibi claues regni celoꝝ.
Q̄ōcūqꝫ ligaueris ſup terrā
erit ligatū ⁊ ī celis. ⁊ q̄ōcūqꝫ
ſolueris ſup terrā erit ſolu-
tū ⁊ in celis.
In illo tp̄e uenit ieſꝰ
in partes ceſaree phi
lippi ⁊ interrogabat diſci-
pulos ſuos dicens. Quem
dicunt hoīes eſſe filiū hoīs
Et ℟.
Philippꝰ iſte ē frater
herodis de quo ſupra dixi-
mus thetrarcha ytħuree:
⁊ traconitidis regiōis: qui ī
honorem tyberij ceſaris ce
ſaream philippi: que nunc
paneas dicitur appellauit:
⁊ eſt in prouincia phenicis.
Imitatus herodem patreꝫ
ſuum: qui in honore augu-
ſti ceſaris appellauit ceſare
am: que prius turris ſtra-
tionis uocabatur. Et ex

nomine filie eiꝰ libiadez trāſ
iordanē extruſit. Ego pro
te rogaui petre: ut non de-
ficiat fides tua. Et tu aliqñ
cōuerſus confirma fratres
tuos ¶ Caro ⁊ ſanguis nō
reuelauit tibi: ſed pater me
us qui eſt in celis.

ISte locus eſt ceſaree
philippi ubi iordāis
ad radices oritur libani: et
habet duos fontes: unum
nomine ior: ⁊ alterum dan
qui ſimul iuncti iordanꝰ no
men efficiunt. Et interroga
bat diſcipulos ſuos dicens
Quez dicunt hoies eſſe fili
uz hois. Nō dixit quez me
ēe dicūt hoies: ſz filiū hois:
ne lateret de ſe querere ui
deretur ¶ Quē dicunt ho-
mines eſſe filium homis.
dixit ieſus diſcipulis ſuis.
reſpondēs petrus dixit. tu
es xp̄s filius dei uiui. ⁊ ego
dico tibi. qꝛ tu es petrus ⁊
ſuper hanc petram edifica-
bo eccleſiam meā. ¶ Btā
es ſimon bariona: quia ca-
ro ⁊ ſanguis non reuelabit
tibi: ſed pater meus qui eſt
in celis. Et.

ET nota qꝰ ubicūqꝫ
ſcriptum eſt in ueteri
teſtamento filius hois i he
breo ſcriptū ē filius adam.
Illudqꝫ qđ in pſalmo legi-
mꝰ filij hoiuz uſqꝫ graui cor
de: in hebreo eſt filij adam
Pulchre autez interrogat.
Quē dicūt hoies eſſe filiuz
hois: qꝛ qui de filio homis
loquūt hoies ſūt. Qui uero
diuinitatem illiꝰ intelligūt:
non hoies: ſz dij appellāt.
¶ Petre amas me tu ſcis:
domie qꝛ amo te: paſce o-
ues meas ¶ Simon iohis
diligis me plus his. tu ſcis
domie quia amo te. Paſce.
¶ Petrus
⁊ iohannes aſcēdebāt in tē
plum ad horā orōis nonaz
¶ Dñs reḡ ¶ Ar
gentum ⁊ aurū nō eſt mihi:
qđ aūt hēo hoc tibi do.

Dixit angelus ad petrum: circunda tibi ueſtimentum tuum ꝛ ſequere me. ¶ Miſit dñs angelum ſuum ꝛ liberauit me de manu herodis al. ¶ Tu es petrus et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam.
Miſit herodes rex.
IAm bone paſtor petre clemēs accipe uota precantium ꝛ peccati uincula reſolue tibi poteſtate tradita qua cunctis celum uerbo claudis apperis.
Doctor eccleſie paule mores inſtrue ꝛ mente polum nos tranſferre ſatage dōec perfectum largiatur plenꝰ euacuato qđ ex parte gerimꝰ. Sit trinitati ſempitꝰna gloria: honor: poteſtas atꝫ iubilatio: in unitate cui manet imperiuꝫ ex tunc ꝛ mō per eterna ſecula amē.
Annuntiauerunt. ¶ Et facta. ¶ Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terram: erit ligatuꝫ ꝛ in celis. Et quodcunqꝫ ſolueris ſuper terraꝫ erit ſolutum ꝛ in celis. dicit dominꝰ ſimoni petro.
Deus qui hodiernam dieꝫ. ¶ Miſit herodes rex.
PEtrus quidem ſeruabatur in carcere. oratio autem fiebat ſine intmiſſione ab eccleſia ad deum ꝓ eo.
ET petrus ad ſe reuerſus dixit nunc ſcio uere q̄a miſit dominus angelū ſuuꝫ ꝛ liberauit me de manu herodis: ꝛ de omni expectatione plebis iudeoꝝ.
¶ Ego plantaui. ¶ Dixit dñs. ¶ Laud. d. o. g.
NOnū certamē certaui curſuꝫ cōſumaui fidem ſuaui: de reliquo repoſita ē m̄ corona iuſtitie: quā

reddet mihi dñs in illa die iuſtus iudex. ¶ hymnus.

Doctor egregie paule mores inſtrue: ⁊ mẽ te polum nos tranſferre ſatage: donec perfectum largiatur plenꝰ euacuato: qđ ex parte gerimus. Sit trinitati. ut ſup̃ a. Tu es uas electionis ſancte paule apl̃e ℟ Predicator ueritatis in uniuerſo mundo. Ad. M. a Sancte paule apl̃e predicator ueritatis. ⁊ doctor gentiuꝫ intercede pro nobis ad deũ qui te elegit. ℣ Ut digni effitiamur gratia dei. Añt. ſupradicta ſine v̄ſicu. ſuo dicit̃ in cõuerſione ſcti pauli cum aliqđ feſtum de beato petro celebrat̃: oro.

Deus qui multitudīeꝫ gentium beati pauli apl̃i predicatione docuiſti: da nbois queſumus: ut cuiꝰ natalitia colimꝰ eius apud te patrocinia ſentiamꝰ. Per. Additur ꝓ ſcõ petro. anti.

Tu es paſtor ouium. uer. Tu es petrus. ℟ Et ſuper hanc petraꝫ edificabo eccleſiam meam. ¶ oratio.

Deus qui btm̃ petrũ apolꝫ a uinculis abſolutuꝫ illeſuꝫ abire feciſti noſtroꝝ qs abſolue uincl'a peccatoꝝ: ⁊ oĩa mala a nobis propiciatus exclude. Per: Qui v̄o nõ habuerit eccl'aꝫ ſancti pauli dicunt anti.

Jurauit dñs. ¶ Luꝫ rel'. p̄s ꝺ apl'is cap. Miſit herodes hy Aurea lu. ℣ Sit trinita ℣ Anũntiauerit opera dei. ℟ Et facta eiꝰ. ad. M. a. Hodie ſimon petrus aſcẽdit crucis patibulũ al'. Hodie clauicularius regni gaudens migrauit ad chriſtum Hodie paulus apl's lumeꝫ orbis terre inclinato capite pro xp̄i nõie martirio coronatus eſt al'. oro. Deus q̄ hodier. ¶ Notãd q̄ iſto die nõ fit cõmemoratio de ſcõ paulo: q2 oro communis ẽ.

niſi fratres haberent eccliaʒ ſancti pauli: ſicut dictuʒ ē his duobus dieb⁹ nulla fit cōmemoratio de ſcō iohē: q2 fit offm duplex ī cōmeō-ratōe ſci pauli. Ad ma. īuit Regeʒ apl'oꝝ. hy Doctor egregie. ꝟ Sit trin ta. In primo noctu. a. Qui opat⁹ eſt petro in apl'atu operat⁹ eſt ⁊ mihi inter gentes ⁊ co gnoueit gr̄aʒ dei data ē m̄ a xp̄o dn̄o. ps̄ dicuntur de coī apl'oꝝ ꝟ. Qui me ſegre gauit ex utero matris mee ⁊ uocauit p gr̄aʒ ſuaʒ. In fi ne ps̄ dicuntur ſi anti. Ex cepto q p ho⁹ dici non dn̄r tales uer. anti. Scio cui cre didi ⁊ certus ſum q2 potēs eſt depoituʒ meū ſuare in illuʒ diē iuſt⁹ iudex. ꝟ De reliquo repoita ē m̄ corona iuſtitie. a. Mihi uiuere chri ſtus ē. ⁊ mori lucrū: gl'iari me oportet ī cruce dn̄i n̄ri ieſu xp̄i ꝟ Per quē m̄ mūd⁹ crucifix⁹ ē. ⁊ ego mūdo. ℟ ⁊ hī. ℟. dn̄r de coī apl'oꝝ.

De actibus apl'oꝝ. Lcō. i.

ERant aūt in eccleſia q̄ erat in anthiochis prophete ⁊ doctores: ī q̇bꝫ erat bernabas ⁊ ſymeon q̇ uocatur niger: ⁊ lucius cy-renenſis: ⁊ manaeꝫ qui erat herodis tetrarche collecta-neus ⁊ ſaulus miniſtrātib⁹ autē illis dn̄o ⁊ ieiunantib⁹ dixit ſps ſcts̄. Separate m̄ barnabam ⁊ ſauluʒ in op⁹ ad quod aſſumpſi eos: tūc ieiunantes ⁊ orantes īponē tesq3 eis manus diuiſerunt eos. ℟. dicuntur ſicut ī con ſiōe eius. vꝫ. Qui opat⁹ eſt.

ET ipſi quidē mi l'. ij. ſſi a ſpū ſcō abierunt ſelentiam ⁊ inde nauigaue-runt cyprum. ⁊ cum uenīſ-ſent ſalaminaʒ predicabāt uerbum dn̄i in ſynagogis iudeorum. habebant auteʒ ⁊ in miniſterio iohannem. Et cum perambulaſſent u niuerſas inſulas uſque ad

pamphum inuenerunt quē dam uiru ꝫ magnum pſeu do pphetam iudeum ꝫ cui nomē erat barien: qui erat cum proconſule ſergio pau lo uiro prudente. Hic arcer ſitis barnaba ꝫ paulo deſi derabat audire uerbuꝫ dei: R. Eſiſtebat autē eis elimas magnus. Sic enim interpretatum ē nomen eius: querens auer tere proconſulem a fide. Saulus autē q̄ ꝫ paulus re pletus ſpiritu ſācto intuēs in eum dixit. O plene omi dolo ꝫ falacia fili diaboli. omniſqꝫ iuſtitie dei inimi ce: non deſinis ſubuertere uias domini rectas. Et nc̄ ecce magnus domini eſt ſu per te: ꝫ eris cecus non ui dens ſolem uſqꝫ ad temp⁹ Tu es uas electionis ſancte paulé apo ſtole predicator ueritatis ī uniuerſo mundo. Per quem omnes cognouerūt gratiam dei. Magnus ſanctus paulus uas electio nis uere digne eſt glorificā dus: qui meruit thronum duodecimum poſſidere. In regeneratione cum ſede rit filius hominis in ſede maieſtatis ſue. Bonum certamen certaui: curſum ꝯ ſumaui: fidem ſeruaui. De cetero repoſita eſt mi hi corona iuſtitie.

Apoſtolus paul⁹ queꝫ certe inuenimus ſine ullis meritis bonis: immo cum multis meritis malis dei gratiam conſecutuꝫ red dentis bona pro malis: ſua iam apropinquante paſſio ne ſcribens ad thimotheuꝫ iſta utiqꝫ iaꝫ merita ſua bo na commemorat: Ut poſt pauca merita conſequatur coronam: qui poſt multa mala merita conſecutus eſt gratiam.

DEniq3 ſupeſt inquit michi corona iuſtitie quā reddet mihi dñs in illa die iuſtus iudex: cui redderet coronā iuſtus iudex. Si nō donaſſet gratiā miſericors pater. Et quomodo eſſet iſta corona iuſtitie niſi precesſiſſet gratia que iuſtificat impium. Et quomodo iſta ei debita redderentur: niſi prius illa gratuita donarētur. Proinde conſideremus ipſa merita: quibus dixit coronam redditurum iudicem iuſtum. et uideamus utrum merita ipſius tanq̄ʒ ipſi° ſi, t ipſo ei comparata an dona ſint dei.

NOnū inquit certamē certaui curſū cōſumaui: fidē ſeruaui. prio iſta bōa opera: ſi nō ea preceſſiſſent cogitationes bone nulla eſſent. Attendite itaq3 quid de ipſis cogitationibus dicat. Ait enim ſcribens ad corinthios. Non qʒ idonei ſimus cogitare aliquid a nobis tanq̄ʒ ex nobis. ſed ſuffitientia noſtra ex deo ē

¶ Saulus qui et paulus magnus p̄dicator a deo confortatus conualeſcebat et confundebat iudeos. ¶ Oſtendens: qʒ hic ē xp̄s filius dei. ¶ Ne magnitudo reuelationuʒ extollat me datus eſt mihi ſtimulus carnis me angelus ſathane qui me collaphizet: propter quod ter dominuʒ rogaui ut auferretur a me et dixit mihi dñs. ſufficit tibi paule gratia mea. Nam uirtus in infirmitate perficitur. ¶ Repoſita eſt mihi corona iuſtitie quā reddet mihi dominus in illum diem iuſtus iudex. ¶ Cooperante in me gratia ſpiritus ſancti.

IN il. t. d. ſimō ptr° ad ieſuʒ. Ecce nos reliq̄mus oia et ſecuti ſum° te. q̄d ergo erit nobis. Et R̄.

Grandis fiducia pe-
trus piſcator erat.

Ego plantaui apolo riga-
uit: deus aūt incrementum
dedit al'. Unuſquiſqꝫ pro
priā mercedeꝫ accipiet ſm
ſuū laborē. ¶ Libēter glo
riabor in īfirmitatib⁹ meis
ut inhabitet in me uirtus
chriſti. ¶ Qñ ei infirmor
tunc fortior ſum. ¶ Gr̄a
dei in me uacua nō fuit. ſꝫ
gratia eius ſemper in me
manet. Gratia dei ſuꝫ
id quod ſum. ¶ Damaſci
prepoſitus gētis arethe re-
gis uoluit me comprehen-
dere a fratribus per murū
ſubmiſſus ſum in ſporta: ⁊
ſic euaſi manus eius in no
mine dñi. ¶ Deus ⁊ pat̄
domini noſtri ieſu xp̄i ſcit:
quia non mentior. ¶ Ter
uirgis ceſſus ſum ſemel la-
pidatus ſuꝫ: ter naufragiū
pertuli pro chriſti nomine
¶ Nocte ac die in profun
dum maris fui. ¶ Bonuꝫ
certamen. ¶ Exultet ce.
Tu es uas electionis ſācte
paule apoſtole. ¶ Predica
tor ueritatis ī uniuerſo mū
do. ¶ Uos qui ſe
cuti eſtis me ſedebitis ſup
ſedes iudicantes duodecim
tribus iſrael dicit dñs.
Cum ſederit filius hoīs ī ſe
de maieſtatis ſue. ¶ De⁹
q̄ multi. ¶ Tu
es paſtor ouium princeps
apoſtoloꝝ tibi tradite ſunt
claues regni celoꝝ. ¶ Tu
es petrus. ¶ Et ſuper hāc
petrā edificabo eccl'aꝫ meā

Deus q̄ btō pe
tro apl'o tuo collatis
clauib⁹ regni celeſtis aīas li
gandi: atqꝫ ſoluendi pon
tificium tradidiſti: concede
ut interceſſionis eius auxi
lio a peccatoꝝ nr̄oꝝ nexib⁹
liberemur. Qui ui.

Bonū certam̄. Ad .vi. ca.
Ne magnitudo reuel
lationū extollat me
datus ē m̄ ſtimulus carnis
mee angl's ſathane qui me
collafizet ppt' qđ ter dn̄m
rogaui ut auferretur a me
ꝛ dixit m̄: ſufficit tibi gr̄a
mea. Ad .ix. capi.
Ego ei ſuꝫ minimus
omniū apl'oꝝ: qui non
ſum dignus uocari apl'us:
qm̄ pſecutus ſuꝫ eccl'aꝫ dei
gr̄a aūt dei ſuꝫ id quod ſū
ꝛ gratia dei in me uacua ñ
fuit. Notandum ꝙ p totā
octauam dr̄ ad. M. anti.
Gl'oſi pric. ꝟ. Conſtitues
ꝛ ad bn̄. an. Petrus apl's.
cuꝫ. ꝟ. In oē terrā. dr̄ ad
bn̄ cū oře. De' q̄ hodiernā.
Ad. M. a. Gl'oſi pricipes
terre quō in uita ſua dilexe
rūt ſe: ita ꝛ i morte nō ſūt
ſeparati. Ad bn̄ a. Petrus
apl'us ꝛ paulus doctor gē
tium ipſi nos docuerunt le
gem tuam domine. ¶ Ad

ueſ. an. Jurauit dominus.
Cuꝫ rel' pš. de apl'is. pſcō
iohē Audite in. hy. Ut q̄at
ꝟ. Fuit homo miſſus a đo
℟. Cui nomē erat iohānes
Ad. M. anti. Ingreſſo za
charia. Et duplicatur rōe
feſti ſancti pauli. oratio.
De' q̄ pſen. Deide fit ɔme
moratio đ apl'is Gl'oſi. ꝟ.
Cōſtitues eos. oro. De'
qui hodiernaꝫ. In octaua
ſci iohīs fit idē offitiuꝫ qđ
in die cū commemoratione
de apl'is. In feſto uiſitatōis
bte marie ꝟgis offꝫ fit ſit i
natiuitate. Excepto ꝙ ubi
dr̄ natiuitas dr̄ uiſitatio. ca
Ego mater pulchre
dilectionis timoris ꝛ
magnitudinis ꝛ ſancte ſpei
In me omnis gratia uite ꝛ
ueritatis. hym. Aue maris
ſtella. ꝟ. Uiſitatio eſt ho
die ſancte marie uirginis.
℟. Cuius uita inclita cū
ctas illuſtrat eccleſias. Ad
M. an. Glorioſe uirginis

marie uiſitationem digniſ-
ſimam recolamus que ⁊ ge
nitricis dignitatem obtinu
it: ⁊ uirginalē pudicitiā nō
amiſit.

Omnipēs eterne deus
qui ex habundantia
caritatis beatam mariam
tuo filio fecundatam ꝑ ſa
lutationem eliſabeth inſpi
raſti. preſta qs̄ ut per eius
uiſitationē donis celeſtib᷒
repleamur. ⁊ ab oībꝫ adů
ſitatib᷒ eruamur. Per eūd.

Beata dei genitrix ů
go ſemp maria tēplū
domini ſacrarium ſpiritus
ſancti cum ab angelo ſalu-
tata fuiſſet. ſeqꝫ prole gra
uidam cognoſceret: cōfeſti
in mōtana perrexit portās
a quo portabatur. ⁊ apte
poſt uiſionem angeli beata
dei genitrix in mōtana ſu-
bijt q guſtata ſuauitate ſup
noꝝ ciuiū hūilitatis ſe greſ
ſib᷒ ad alta ꝯtutū trāſtulit.

Intrat ergo domuꝫ
zacharie: atqꝫ eliſa-
beth: quam ſeruum ac pre
curſorem domini pariturā
nouerat. ſalutat non dubia
de oraculo quod acceperat:
ſed et gratulatura de dono
quod conſeruam accepiſſe
didicerat. Non ut uerbum
angeli mulieris atteſtatiōe
probaret. ſed ut mulieri p-
uecte etatis uirgo iuuencu
la miniſteriuꝫ ſedula impē-
deret.

Et autem audiuit ſa
lutationem marie e-
liſabeth: exultauit infans ī
utero eius. ⁊ repleta ē mox
ſpiritu ſancto eliſabeth. A
periente os ad ſalutanduꝫ
beata maria repleta ē mox
ſpiritu ſancto eliſabeth. re
pletus eſt ⁊ iohannes atqꝫ
uno eodemqꝫ ſpiritu ambo
edocti illa ſalutante: que
eſſet agnouit. ⁊ ut matrem

domini ſui debita cum benedictiõe uenerata eſt: illa ipſum eſſe dominum qui utero uirginis portaretur intellexit.

ET quia nec dum lingua ualuit animo exultante ſalutauit offitiuꝫ qꝫ ſue precurſionis q̄ꝫ libēter q̄ꝫ deuote iuuenis eſſet impleturus. ⁊ anteq̄ꝫ naſceret̃ aduenienti domino quibꝰ ualuit inditijs demonſtrauit.. Aderat namqꝫ tempus quo impleretur angeli ſermo queꝫ dixerat. Quia ſpiritu ſancto replebit̃ adhuc ex utero m̄ris ſue.

R. Epleta eſt ergo ſpiritu ſancto eliſabeth ⁊ exclamauit: quia magna dei dona cognouit. Et recte uoce magna: quia illuꝫ quem ubiqꝫ preſenteꝫ nouerat: etiam corporaliter adeſſe ſentiebat. Magna ⁊ eiꝫ uoce non tā clamoſa q̄ꝫ deuota intelligēdū ē.

NEqꝫ eniꝫ modice uocis deuotione dominum laudare uolebat: que ſpiritu ſancto plena flagrabat: que ⁊ illuꝫ in utero geſtabat quo in natis mulierum maior nemo eſſꝫ. Eū ⁊ eniꝫ aduieniſſe gaudebat qui conceptus ex carne v̓ginis matris filius altiſſimi uocaret̃ ⁊ eſſꝫ.

IN illo tempore. exurgens maria abijt in montana cum feſtinatione in ciuitateꝫ iuda ⁊ intrauit in domum zacharie ⁊ ſalutauit eliſabeth. Et. R.

MOrale eſt omnibus ut qui fidem exigunt fideꝫ aſtruant. Et ideo angelus cū abſcōdita nuntiaret ut fides aſtrueretur exemplo ſenioris femine ſterilisqꝫ conceptuꝫ uirgini marie nūciauit ut poſſibile deo omne qđ ei placuerit aſſereret. Ubi audiuit hoc maria n̄ qi icredula

de oraculo nec quaſi incer
ta de nuntio: nec quaſi du
bitans de exemplo: nec q̄ſi
leta pro uoto: religioſa p
offitio: feſtina pre gaudio
in montana prexit.

Quomodo enim iam
deo plena niſi ad ſu
periora cum feſtinatione a
ſcenderet. Neſcit tarda mo
limina ſpiritus ſancti gr̄a.
Diſcite uos ſancte mulie-
res ſedulitatem quam pre-
gnātibus debeatis exhiber̄
cognatis. Mariam que an̄
ſola in intimis penetralib⁹
uerſabatur non a publico
uirginitatis pudor: non a
ſtudio aſperitas montium
non ab offitio prolixitas i
tineris retardauit.

In montana uirgo
cum feſtinatione uir
go offitij memor iniurie i-
memor affectu urgēte non
ſexu relicta prexit domo.
Diſcite ūgies nō circūcur
ſare per alienas edes. non
demorari in plateis nō ali
quos in publico miſcere ſ
mones Maria in domo ſe
ra feſtinat in publico man
ſit apud cognatam ſuā et
tribus menſibus. Et enim
que pp offm̄ uenerat inhe-
rebat offō.

Viſitatio glorioſe uir
gīs marie.
O glorioſa. Viſitatio ē
hodie. Viſitatōē
hodiernam. Oēs ſem
piterne deus.
Ego mater.

Surge propera ami-
ca mea: colūba mea
formoſa mea et ueni: iā eī
hyems tranſijt: imber abi
it et receſſit: flores apparue
runt in terra noſtra temp⁹
putationis aduenit.

Surge propera ami-
ca mea: colūba mea
ſpetioſa mea et ueni in fora
minibus petre: in cauerna
maceriē: oſtende mihi fatiē

tuam ſonet uox tua in auri
bus meis uox eniꝫ tua dul
cis: ⁊ facies tua decora.
¶ Uiſitatio glorioſe.
Ego mater.
Aue maris ſtella. ¶ Uiſi-
tatio ē hodie. Uiſi
tatio tua. ¶ Oṗs ſempi
terne deus.

EXclamauit autem: ⁊
dixit. Benedicta tu i
ter mulieres: ⁊ benedictus
fructus uentris tui: Benedi
cta tu inter mulieres: nō ſo
lum benedicta inter mulie
res: ſed etiā inter mulieres
benedictas maiori benedi-
ctione ſpecialiter inſignis.
Benedictus fructus uētris
tui. Nec ipſe generali ſan-
ctorum more benedictus:
ſed ſicut apoſtolus ait quo
rum patres ex quibus xps
ſecundum carnem qui eſt
ſuper omnia deus benedi-
ctus in ſecula.

DE huius ortu fruct⁹
pſalmiſta miſtico ſer-
mone teſtatur dicens. Et
enim dominus dabit beni
gnitateꝫ: ⁊ terra noſtra da
bit fructum ſuum. Dedit
quippe dominus benigni-
tatem: qꝛ genus humanuꝫ
a reatu preuaricatiōis per
unigēitum ſuuꝫ liberare di
ſpoſuit. Dedit bēignitatē
quia eius ingreſſu uirgīal'
uteri templum ſcī ſpiritus
gratia cōſecrauit.

ET t̄ra nr̄a dedit fru
ctū ſuū: qꝛ eadeꝫ u̾go q̄ de
t̄ra corp⁹ habuerat filiū ge
nuit diuītate q̄ōē deo patri
coeq̄leꝫ: ſꝫ ſibi carnis uerita
te ↄſubſtātialē. de hoc yſai
as ip̄s hūane redēptiōis i-
tuens ait. In illa die erit ger
men dn̄i in magnificētia ⁊
gl'ia ⁊ fruct⁹ t̄re ſublimis.

GErmeꝫ nāqꝫ dn̄i fuit
i magnificētia ⁊ gl'ia
qn̄ ſupnus dei filius i car-
ne tēporalis apparēs ma-
gnitudīe uirtutuꝫ celeſtiuꝫ
mūdo clar⁹ effulſit. Fruct⁹

quoq; terre ſublimis effe-
ctus eſt. quando carnē quā
de noſtra natura mortalez
ſumpſerat immortalem iā
redditā ad celos ſubleuauit
Ecce ergo dicit.
Benedicta tu int̄ mu
lieres: ⁊ benedictus fruct⁹
uentris tui. Benedicta eſt
eniz incomparabiliter: que
⁊ diuini germinis ſuſcepit
gloriam ⁊ coronaz integri
tatis fuauit. Benedicta tu
inter mulieres per cuius p
tum uirgineuz a natis mu
lierū maledictio prime ma
tris excluſa eſt.
BEnedictus fructus
illi⁹: per quem ⁊ ſem
incorruptionis: ⁊ ſuperne
hereditatis quam perdidi-
mus in adam fructum re-
cepimus. Et uere ac ſingu
lariter benedictus qui non
nr̄o more poſtq̄ȝ natus eſt
gratiam a domino benedi
ctionis accepit: ſed ipſe ad
ſaluandum mundum bene
dict⁹ uenit in noīe dn̄i.
ET unde hoc mihi ut
ueniat mater domini
mei ad me. O q̄ȝta in pro-
phetiſſe mente humilitas:
⁊ q̄ȝ uerus ſermo dn̄i queȝ
dixit ſuper queȝ requieſcit
ſpiritus meus nihil ſuper
humilem ⁊ quietum ⁊ tre-
menteȝ uerba mea. Mreȝ
quidem domini: que ad ſe
uenerat mox ut uidit eſſe
cognouit. Sȝ nihil in ſe ta
lis meriti reperiens quo di
gna foret a tanta hoſpite
uiſitari. Unde hoc inquit
mihi ut ueniat mater dn̄i
mei ad me.
QUi nimiȝ ip̄e ſpūs q̄
ei prophie donuȝ cō
tulit munus pit̄ huilitatis p̄
ſtitit. Prophetico repleta
ſpū eliſabeth geītricē ad ſe
aduētaſſe ſaluatoris intelli
git. ſȝ hūilitatis ſpū circun
ſpecta minus dignaȝ ſe ei⁹
aduētu dephēdit. ecce ei ut
fēta ē uox ſalutatōis tue in

auribus meis exultauit in gaudio īfans in utero meo.

Intellexit eliſabeth eodem quo impleta erat ſpiritu reuellante. q̊d illa exultatio ſui ſignificaſſet infantis. hoc eſt illi⁹ ad ueniſſe matrem. cuius ipe precurſor ac demonſtrator eſſet futurus. Et q̄z admiranda: q̄z cita ſancti ſpirit⁹ operatio. Nulla quippe in diſcendo mora eſt ubi ſpūs doctor adeſt in uno eodez q3 momento cum uoce ſalutantis gaudium naſcitur infantis.

Cum enim uox ad aures puenit corporales: uirtus ſpiritalis cor intrauit audientis. nec ſolum genitricem. ſ3 τ ſobolem amore dn̄i aduenientis accendit. Un̄ mox eadē p̄curſoris dn̄i genitrix ea q̄ in occulto cognouerat his q̄ illi aderant τ audiebant palā3 euuāgelizare curauit. Nam ſubditur τ beata q̄ credidit quoniam pficientur ea que dicta ſunt ei a dn̄o.

Nam τ hoc quoq3 dicit eliſabeth p ſpūs q̄ angelus ad maria3 v̄ba protulerat: q̄ illa mox euuangelizanti crediderit: q̄ hec diuina operante potētia abſq3 ulla eſſent dubietate complēda. Mirumq3 ī modum ide3 ſpūs eam cū repleuit preſentium ſimul preteritorum ac futoru3 ſcientia inſtruxit.

De p̄ntibꝫ nāq3 ſe doctā3 mōſtrauit: cum beata3 maria3 matre3 dn̄i ſui uocans q̄ redemptorē humani generis in utero geſtaret indicauit. Unde etiam fructū eius ſingl'r bn̄dictū eſſe profeſſa eſt. p̄teritorū ſe notitiam accepiſſe inſinuauit q̄ τ v̄ba āgli ad mariam ↄſenſū marie credētis ſibi īnotuiſſe pdidit. ſ3 τ futuro3 ſcia3 ſibi nō negatā

intimauit eum perficien ſa a domio que ei data eſſent aparuit. Scdm lucam.

In illo tpre Exurgēs maria abijt i mōtana cū feſtinatione in ciuitatez iuda ꝛ intrauit in domum zacharie. Et ſalutauit eliſabeth. Et. rͣ. De omelia ſancti ambroſij.

Mauſit tribus menſibus: nō q; eaz domꝰ delectaret aliena. ſ; qꝛ uiōri frequētiꝰ in publico diſplicebat. Didiciſtis uirgines pudorē marie. Diſcite et hūilitatē. Ueit ꝓpinq̄ ad ꝓxiaz. Iunior ad ſeniorē nec ſolū ueit: ſ; etiā prior ſalutauit. dcꝫ ei ut q̄to caſtior ṽgo tāto hūilior ſit. rͣ. viij.

Nouerit defferre ſenioribus ſit magiſtra hūilitatis i q̄ ē ꝓfeſſio caſtitatis ē ꝛ cauſa pietatis: ē et ꝛ norma doctrine. Contuendum eſt eiꝫ quia ſuperior adiuuetur. Maria ad eliſabeth. chriſtus ad iohānez. Denıqꝫ et ꝓpiā ut ſāficaret baptm iohis: dominus uenit ad baptiſmū. lco: ix.

Cito quoqꝫ aduentus marie ꝛ p̄ſētie dn̄ice bn̄ficia declarantur. Simul eiꝫ ut audiuit ſalutationez marie eliſabeth exultauit infans in utero eiꝰ: ꝛ repleta eſt ſpū ſcō eliſabeth: ꝛ exclamauit uoce magꝰ ꝛ dixit ad mariā. Bn̄dicta tu int̄ mulieres. ꝛ. b. f. ue. t. Unde diſtictoēꝫ ſigłoꝝqꝫ v̄boꝝ ꝓprietates. Uocē prior eliſabeth audiuit ſ; prior iohēs gratiā ſenſit. Die. iiij. ī octaua uiſitatōis fit de octaua apłoꝝ. ꝛ icipit i p̄is uēs ā. Hoc eſt preceptum meuz. Cum ñ cōmemoratio de uiſitatione. In octaua apoſtoloꝝ oīa dicunt de cōi apłoꝝ. p̄ter lectōes ꝛ orōeꝫ. ꝛ. ant. ad mꝫ ꝗdi. Glorioſi principes. Ad laūs inui. Petrus apłs.

Deus cuius dextera beatum petruꝫ ambulantem in fluctibus ne mergeretur erexit ⁊ coapl'm eius paulꝫ tertio naufragantē de profundo pelagi liberauit exaudi nos ꝓpitius: ⁊ concede ut amboruꝫ meritis eternitatis gloriam consequamur. Qui uiuis. ¶ Regem apoſtolorum.

Euangeluꝫ quod recentiſſime recitatum eſt de domino ieſu chriſto qui ſuper aquas ambulauit: ⁊ de apoſtolo petro: q ambulans timendo titubauit. ⁊ diffidendo merſus: cō fitendo rurſus emerſit. admonet nos intelligere marē preſens ſeculuꝫ eſſe. Petrū uero apoſtolum eccl'ie unice typum.

Ipſe enim petrus in apoſtolorum ordine primus in chriſti amore promptiſſimus: ſepe unus reſpondit pro oībus. Ipſo deniqꝫ dño nr̄o ieſu requirenti quē nam eum dicerēt homines eſſe ⁊ opiniones uarias hominuꝫ diſcipulis reſpondentibus: rurſuſqꝫ dño interrogante ⁊ dicēte. Uos aūt quem me eſſe dicitis: Rñdit petrus Tu es chriſtus filius dei uiui.

Unus pro multis dedit reſponſuꝫ unitas in multis. Tunc ei dñs ait. Beatus es ſimon bariona quia caro ⁊ ſanguis nō reuelauit tibi: ſꝫ pr̄ meus q̄ ē in celis. Deniqꝫ addidit. et ego dico tibi: tāqꝫ diceret: q: tu dixiſti mihi; tu es xp̄s filius dei uiui. ⁊ ego dico tibi: tu es petrus Simon q̄ ppe antea uocabatur. Hoc autem ei nomen ut petrus appellaretur a domino impoſitum eſt: ⁊ hoc in ea figura ut ſignificaret eccleſiam.

QUia enim xp̄s petra
petrus populus chri
anus. Petra enim principa
le nomen eſt. Ideo petrus
a petra. non petra a petro
quomodo non a chriſti-
ano chriſtus. ſed a chriſto
chriſtian⁹ uocatur. Tu es
ergo inquit petrus: ⁊ ſu-
per hanc petram quam cō
feſſus es: ſuper hanc petrā
quam cognouiſti dicens tu
es xp̄s filius dei uiui. i. ſup
me ieſum filium dei uiui e-
dificabo eccleſiam meam.
Super me edificabo te nō
me ſup te. Nam uolentes
homines edificari ſuper ho
mines dicebant. Ego qui-
dem ſum pauli. ego autem
apolo. ego uero cephe. ipſe
eſt petrus.

ET alij qui nolebant
edificari ſuper petrū
ſed ſuper petram. ⁊ ego aūt
ſum xp̄i. Apoſtolus autem
paulus ubi cognouit ſe eli-
gi: ⁊ chriſtū cōtemni: diuiſus
eſt inquit xp̄s. Numquid p
uobis paulus crucifixus eſt
aut in nomine pauli bapti
zati eſtis. Quomodo non
in pauli: ſic nec in petri ſed
in noīe xp̄i ut petrus edifi-
caretur ſuper petram: non
petra ſuper petrum. Idem
ergo petrus a petra cogno-
minatus beāſ: eccleſie figurā
portās appellat⁹ principa-
tū tenens.

COntinuo poſt pau-
lulum iam audito q
beatus eſſet. iam audito q
petrus eſſet. iam audito q
ſuper petram edificat⁹ eſſet
poſtea quā audiuit futurā
dn̄i paſſ ōez q̄ p̄dixerat cā
iā cito futurā diſcipl'is ſuis
diſplicuit ei timens ne pde
ret morientē quē ꝯfeſſus
fuerat uite fontē.

IN illo tēpe iuſſit ieſ⁹ diſci
pl'os ſuos aſcēdere in
nauiculā ⁊ precedere eū
tranſfretum donec dimit-
teret turbas. Et ē.

COmpulit diſcipulos ſuos dominus aſcendere nauiculam ⁊ precedere eum tranſfretum donec dimitteret turbas. Diſcipul' iubet tranſfretare. ⁊ compellit ut aſcendant nauiculam. Quo ſermone oſtenditur eos inuictos a domino receſſiſſe dum amore p̄ceptoris nec puncto quidē temporis ab eo nolunt ſeparari.

ET dimiſſa turba aſcē dit in montem ſolus orare. Si fuiſſent diſcipuli cum eo. petrus: ⁊ iacobus: ⁊ iohannes: qui uiderāt gloriam transformati: forſitaȝ aſcendiſſent in montem cū eo. Sed turba ad ſublimiora ſequi non poteſt. niſi docuerit eam iuxta in littore: ⁊ aluerit in deſerto.

QUod autem aſcendit ſolus orare nō ad eū referas: q̄ de q̄nq3 panibus q̄nq3 milia hōīuȝ ſaturauit exceptis puul' ⁊ mulierib⁹: ſȝ ad eū q̇ audita morte iohānis receſſit in ſolitudineȝ nō q̄ pſonā dñi ſeparemus ſȝ quo opa ei⁹ it deū ⁊ hoieȝ diuiſſa ſut oñdamus. Nauicula in medio maris iactabat fluctibus. Recte q̄ſi iuiti ⁊ retractātes a dño apl'i receſſerant: ne illo abſcente naufragia ſuſtineret.

Infra octauas uiſitationis non fit de alio feſto: niſi de octaua apoſtolorū die quo cadit ⁊ fit quotidie commemoratio de apoſtolis. In ſanctorum martirum proceſſi ⁊ martiniani. oratio.

DEus qui nos ſctōruȝ tuoruȝ proceſſi ⁊ m̄tiniani cōfeſſionibus glorioſis circundas ⁊ protegis. dà nobis ⁊ imitatione proficere ⁊ interceſſione gaudere. Per.

¶ Lectio prima.

TEmpore quo ſimō magnus crepuit

me li⁹ ipiſſim⁹ nero tradi-
dit beatiſſimos apoſtolos
xp̄i petrum ⁊ paulum pau-
lino uiro clariſſimo magi-
ſterie poteſtatis. Eodē aūt
tempore paulinus mācipa-
uit eos in cuſtodia mamor-
tini. ⁊ uenientes ad eos ml'-
ti xp̄iani infirmi ⁊ curaban-
tur ab infirmitatibus ſuis:
atqꝫ alij a demonib⁹ obſeſ-
ſi liberabātur per oratiōes
apoſtolorum.

ERant autē cuſtodien-
tes eoſō beatiſſimos
apoſtolos multi milites: it̄
quos erant duo magiſtera-
ni mello principis pceſſus
⁊ martinianus. Hi cū uī-
derent mirabilia que facie-
bāt per beatos apoſtolos
ſuos dn̄s ieſus chriſtus mi-
rari ceperunt dicentes. uiri
uenerabiles: noſtis q̄a hic i̅-
perator nero iam in obliui-
one receſſit a perſonis u̅ris
Ecce enim nouem menſes
ſunt q̄ i̅ cuſtodia eſtis. Ro-
gamus itaqꝫ uos ut ambu-
letis quo uolueritis ⁊ tan-
tum nos in eius nomine in
quo nos cognouimus face-
re uirtutes magnas batiza-
te.

TUnc dixerūt ei beatiſ-
ſimi ap̄li petr⁹ ⁊ pau-
lus. Uos credite ex omi cor-
de ⁊ mente ueſtra in nomi-
ne ſancte trinitatis: ⁊ uos
ipſi poteſtis facere que nos
facere cognouiſtis. Hoc au-
dientes omnes qui in cu-
ſtodia erant clamauerunt
unanimiter dicentes Date
nobis aquam quia ſiti peri-
clitamus.

EAdem autem hora
beatiſſimus petrus ⁊
paulus in ipſa cuſtodia ma-
mortini dum eſſet dixit ad
oēs. Credite in deū patrem
omnipotentem. ⁊ in domi-
num ieſum chriſtum filiū
eius unigenitum: ⁊ in ſpiri-
tum ſanctum ⁊ omnia mi-
niſtrabuntur uobis. Eadē

autem hora miſerūt ſe oēs proſtrati ad pedes apl'orū rogantes ut baptiſmuȝ ab eis reciperent.

ET uero beatiſſimi apoſtoli orauerīt i ipa cuſtodia. cūqȝ oraſſēt illico b'ūs petrus apl's fecit ſignū crucis in monte tarpeio in cuſtodia mamortini Eadē hora emanauerūt aque de mōte. Tunc baptizati ſunt beati proceſſus ꝛ martinianus magiſterani mello principis a beato petro apl'o. Hoc cum uidiſſent cuncti qui in cuſtodia erant ꝓſtrauērt ſe ad pedes beati petri apoſtoli. Et baptizati ſūt ꝑmiſcui ſex' numero. xlvij.

TUnc obtulit ꝓ deis ſacrifitium laudis ꝛ participati ſunt oēs corpore ꝛ ſanguine dn̄i noſtri ieſu xp̄i. Tunc uidentes beatus proceſſus ꝛ martinianus magiſterani mello principis dixerūt ad ſcōs apl'os chriſti petrum ꝛ paulum: ꝑgite quo deſideratis: qꝛ exoblitus nero deſperauit de uobis.

EXeuntes aūt de cuſtodia ſancti apl'i petr' ꝛ paulus: uenerunt per uiā que appia nuncupatur: ꝛ ceperunt peruenire uſqȝ ad portam appiam. Tunc beatiſſimus petrus apoſtolus dum tibiam demolitā haberet de compede ferri cecidit ei faſciola ad ſeptēſolia in uia noua. Eodem tēpoꝛ uenit iuxta portam appiā ꝛ uidit dominuȝ ieſuȝ xp̄m queȝ recognoſcens dixit ei petrus. Domine quo ꝑgis Et dominus romaȝ redeo iterum crucifigi. Tu autem redi romam.

ET redijt petrus romaȝ. Cumqȝ rediret mane. ecce magiſteraī milites tenuerunt eum. Eodeȝ quoqȝ tempore nuntiatum eſt paulino uiro clariſſimo

magiſtro offitij: eo ꝙ pro-
ceſſus ⁊ martinianus ma-
giſtriani milites effecti fuiſ
ſent chriſtiani. Et miſit mi
lites ⁊ tenuit eos ⁊ iuſſit in
cuſtodia retrudi.

ALia autē die precep
eos ſibi preſentari q̄
cum adducti fuiſſent ante ꝯ
ſpectum paulini. Uiri cla-
riſſimi: dixit eis paulinus.
Sic ſtulti facti eſtis: ut de-
ſerentes deos ⁊ deas quos
inuictiſſimi principes colūt
⁊ antiquitas noſtra adorat
ſequentes uana in audatia
ueſtra perſiſtatis. Reſpōdit
martinianus clara uoce: et
dixit. Nos modo cepimus
habere ſacramenta militie
celeſtis.

PReſta queſumus oi-
potens deus: ut qui
glorioſos martires fortes
in ſua confeſſione cognoui
mus pios apud te in noſtra
interceſſione ſentiamus.

ROme ſanctorum ſe-
ptem fratrum filiorū
ſancte felicitatis. i. ianuarij
felicis: philippi ſiluani: ale
xandri: uitalis: ⁊ marcialis
ſub prefecto publio tempo
re antonini principis. Pri-
mum auditi: deinde per ua
rios iudices: ut uarijs ſup-
plitijs laniarentur miſi. E
quibus ianuarius poſt uer-
bera uirgarum ⁊ carcerum
a plumbatis occiſus eſt. Fe
lix ⁊ philipp⁹ fuſtibus mar
cerati. Siluanus precipitio
interemptus eſt. Alexander
uitalis ⁊ martialis capitali
ſententia ſunt puniti

MAgnum ſpectaculū
poſitum eſt ante ocu
los fidei noſtre auditu au-
diuimus: corde uidimus o-
ptantē matrē an̄ ſe iſtā uitā
finire filios ſuos lōge ꝯtra
rijs uotis ꝯſuetudini hūane

Omnes enim hoīes filios
ſuos ex hac uita migrando
precedere uolunt nō ſeqni
Illa autem optauit poſteri
or mori.

N On enim amittebat
filios ſuos: ſʒ premit
tebat: nec intuebatur tāq̄ʒ
uitam finirent: ſed tāq̄ʒ in-
choarent. Definebant eni
uiuere ut quādoq̄ʒ fuerant
morituri : ⁊ incipiebant
uiuere ſine fine uicturi.
Parum eſt fuiſſe ſpectatri
cem: mirati ſumus potius
ortatricem: Fecundior uir
tutibus q̄ʒ fetibus: uidens
certantes in quibus oībus
uincentibus etiam ipſa uin
cebat.

V Na mulier uera ma
ter quo nobis ante
oculos poſuit unam matrē
ſanctam eccleſiaʒ ubiq̄ʒ ex
ortantē filios ſuos ꝑ illius
noīe mori de quo eos ꝯce
pit ⁊ peperit. Sic ſanguine
martiruʒ impletus ē orbis

preiactis ſeib⁹ ſeges eccl'ie
pululauit. Uñ hoc hoī: niſi
qꝛ ſal⁹ iuſtoꝝ a dño: ⁊ ꝓte-
tor eoꝝ ī tpe̅ tribulatōis.

V Idim⁹ nouim⁹ ꝓtecto
rem fuiſſe dñʒ ī tpe̅
tribulatiōis triū uiroꝝ illo
rū qui deambulabāt inter
ignes inoxios: ⁊ deū ſine ul
la leſione laudabāt: ubi hō
⁊ flāma pcebat. Uidim⁹ no
uim⁹ quē a ſmōʒ ſalus eoꝝ
iuſtoruʒ a dño fuerit: ut in
ignē mitterēt nec urerētur.
⁊ illū aſperū regē queʒ lo-
quēdo irritauerant uidēdo
conuerterent.

C Redidit quippe ī eo
rum deum ⁊ propo-
ſuit edictum ut quicunque
blaſfemarent deū ſydrach:
miſach ⁊ abdenago in in-
teritu m irent: ⁊ domus eo
rum in diſperſionem. Qui
diſcipulis iuſſio ſecūda pri
me iuſſioni. Qualis pria
iuſſio. Pereat qui ſtatuam
auream non adorauerit.

Qualis ſecūda : peat qui deū verum blaſfemauerit

Nideles hoīes nō mutati īfidelē omino mutauerūt . illum ſtare ī perfidia nō permiſerūt. quia ipſi in fide ſteterunt . Salus ergo eorum a domino manifeſta fuit. qñdo illi nō ardebāt et deum laudabāt . Aderat do⁹ qñ iſti ardebant. Confitebantur et nō moriebantur ubi erat dominus. An forte illi iuſti erant iſti peccatores :

Audiuim⁹ enim iſtos cum paulo anteqꝫ eorum paſſio legeretur et confiteri peccata ſua : et dicere quoniam illa omnia ī iraſcente ſibi domino : ſed paterne legis merito paterentur . Quid autem illi : Legite et uidebitis etiam ipſos peccata propria et ꝯfiteri : et dicere ſe merito pꝯpeti . Equaliter iuſti ꝛ cōfeſſores peccatorū . Ideo irreprehenſibiles : quia nō mendaces

Si enim dixerimus ait iohānes quia peccatum non habemus : nos metipſos ſeducimus et ueritas in nobis non eſt . Si autem cōfeſſi fuerim⁹ peccata noſtra fidelis ē ꝛ iuſt⁹ qui dimittat nobis peccata. ꝛ mundet nos ab omni iniquitate. Ad iuſtos ergo pertinet confeſſio peccatorum. Ad ſupbos pertinet confeſſio meritorum pariſ ergo iſti peccata ꝯfitentes pariter deo gloriam dantes . Pariter pro eius legibus moriuntur

Pius natione italus ex patre rufino frater paſtoris de ciuitate aqlegia ſedit annos . xi . meſes quattuor dies xxi . fuit aūt temporbus antonini a conſulatu clari et ſeueri . Sub

huius epatu hermes librū ſcripſit in quo mandatum continetur: qd precepit angl's dñi cum uenit ad eum in habitu paſtoris. ⁊ pcepit ei ut. s. paſca die dominico celebraretur.

Preſta qs ut ſic nos ſcoꝝ martirū tuorū naboris ⁊ felicis natalicia celebranda non deſerit: ita iugiter ſuffragijs comitetur. Per.

Anacletus natione grecus de athenis ex patre anthiocho ſedit annos. ix. meſes. ii. dies x. Fuit aūt temporibꝰ domiciani a conſulatu domiciani decimi ⁊ ſabini uſq₃ ad domicianum decimū ſeptimum ⁊ clemente conſules. Hic memoriaz beati petri cōpoſuit ⁊ ꝯſtruxit. Dum pbr̄ fcs fuiſſet a btō petro fecit alia loca ubi epi recōderentur ſepulture. Ibi aūt ⁊ ipſe ſepultus eſt iux corpus bti petri. iij. idꝰ iulij.

Preſta qs deus ut beata margarita martir tua nos orōnibꝰ ſuis apte cōmendet ⁊ inceſſabilr̄ contra aduerſarias ptātes defendat. Per.

Apud tyburtinā ciuitatē italie natale ſcē ſynforioſe bti getuli martiris uxoris cum ſeptē filijs creſcente: iuliano: nemeſio primitino: iuſtino. ſtacteo: eugenio. Cum quibꝰ ſimul paſſa ē ſub adriāo principe. Qui ipſam ſynforioſaz iuſſit palmis cedi: deinde ſuſpendi crinibus. Sed cum ſuperari nullatenus poſſet iuſſit eam alligato ſaxo in fluuium precipitari.

Cuius frater eu zeniꝰ curie principalis tyburtine colligēs corpus eiꝰ ſepelliuit. Mane aūt facto

iuſſit imperator. vij. figi ſti pites: ibiqꝫ filij eius ad tro cleas extendi: ⁊ creſcenteꝫ ī gutture trāſfigi. Julianuꝫ ī pectore. Nemeſium in cor de. Primitinum per umbli cum. Juſtinum per mēbra diſtenſum ſcindi per ſigl'os corporis nodos atqꝫ iūctu ras.

Ectacteum lanceis in numerabilibꝫ donec moreretur in terra configi Eugenium ſcindi a pectoꝛ uſqꝫ ad inferiores ptes. Al tera autem die adrianus p̄ cepit corpora ſimul aufer ri ⁊ proici in foueaꝫ altam Et poſuerit pontifices ſan ctorum ſacrorum nomen loci ipſius ad. vij. bythana tos. Natale uero ſanctorū martirum. v. x. kl'. auguſti Quorum corpora requie ſcunt uia tyburtina milia rio nono.

ROme ſācte praxedis uirginis. Hec cum ſorore ſua beata potentia na uel pudentiana a ſanctiſ ſimo patre pudente: qui fu it edoctus in fide ab apl'o paulo. in omni caſtitate et lege diuia erudita: poſt trā ſitum parentis uigilijs ora tionibus atqꝫ ieiunijs aſſi due uacans omne patrimo nium ſuum ſimul cum pre dicta ſorore ī ſuſtētatiōeꝫ pauperum ⁊ xp̄i ſanctoruꝫ errogauit. Jn titulo v̄o quē pater earum pudens nomi ne beati paſtoris dedicauit una cum conſilio beati pij ſedis apoſtolice epiſcopi fō tem baptiſmatis cōſtruere ſoror ⁊ ip̄a ſtuduit ut fami lia earum die ſancto paſce baptiꝫaretur.

COnfitebor tibi dn̄e rex ⁊ collaudabo te dn̄ ſaluatorē meū: ɔfitebor nōi tuo. qm̄ adiuctor ⁊ ꝓte ctor fc̄s es m̄ ⁊ liberaſti cor pꝰ meū a pditiōe. Nardi

¶ Diffuſa eſt gr̃a ¶ Pro
pterea ¶ In diebus
illis mulier q̃ erat in ciuita
te peccatrix ut cognouit q
ieſus accubuit in domo ſi
monis leproſi attulit alaba
ſtrũ unguẽti ⁊ ſtãs retro ſe
c⁹ pedes dñi ieſu lacrimis
cep rigare pedes eius ⁊ ca
pillis capitis ſui tergebat ⁊
oſculabatur pedes eius : et
unguento ungebat.

Beate marie magda
lene qs dñe ſuffragi
is adiuuemur. cuius pcib⁹
exoratus quatriduanũ frẽs
uiuũ ab inferis reſucitaſti.
Qui uiuis.

Laudem⁹ deũ nr̃m in ↄuer
ſione marie magdalene
Venite. ¶ Nardi maria
¶ O q̃ȝ pulchra eſt
caſta generatio cũ claritate
¶ Leua ei⁹
ſub capite meo ⁊ dextera
illius amplexabitur me
Reuertere reuertere ſuna
mitis. reuertẽ ut ĩtueamur
te. ¶ Spetie tua ⁊ pulchri
tudine tua.

Euangelium

Cum legeret attẽtiſſime
audiſtis ⁊ res geſta narra
ta atqȝ uerſata eſt añ oculos
cordis uñi. Vidiſtis eni nõ
carne ſed mẽte dñm ieſum
xp̄m in domo phariſei re
cumbentẽ ⁊ ab illo iuitatũ
non faſtidientẽ. ¶ Maria
magdalene ⁊ altera maria
ibant diluculo ad monum
tũ. ieſum quẽ queritis nõ
eſt hic. ſurrexit ſicut locut⁹
eſt precedet uos in galileã
ibi eũ uidebitis al'a. ¶ Et
ualde mane una ſabbatorũ ueni
unt ad monumentum orto
iam ſole. ⁊ introeuntes uid
runt iuuenẽ ſedentẽ in dex
tris: qui dixit illis: Ieſũ.

Vidiſtis etiaȝ mulierẽ
in ciuitate formoſaȝ
male utiqȝ fame. eo q erat
peccatrix non inuitataȝ ir
ruiſſe conuiuio: ubi ſu⁹ me
dicus recumbebat. ⁊ q̃ſiſſe

pia impudētia ſanitatē: irruens quaſi importuna ꝯuiuio: oportuna benefitio: Nouerat eniꝫ q̃to morbo laboraret: ⁊ illum ad ſanādum idoneū eſſe ad quem uenerat ſciebat. ¶ Cōgratulamini m̄ omnes q̄ diligitis dn̄ꝫ: qꝛ queꝫ querebā apparuit m̄: ⁊ duꝫ flerē ad monumentuꝫ uidi dominuꝫ meū al'. ¶ Recedētibus diſcipul' nō recedebā: ⁊ amoris eius igne ſuccenſa ardebā deſiderio. Et.

Acceſſit ergo non ad caput dn̄i: ſꝫ ad pedes. Et que diu male ambulauerat ueſtigia recta querebat. prius fudit lachrymas cordis ⁊ lauit pedes dn̄i obſequio confeſſionis. Capillis ſuis terſit. oſculabat'. unxit. tacita loquebatur. Non ſmonem promebat: ſꝫ deuotionem oſtēdebat. ¶ Tulerūt dn̄m meū: ⁊ neſcio ubi poſuerūt euꝫ: dicūt ei angeli. mulier quid ploras. ſurrexit ſicut dixit. precedet uos in galileā ibi eū uidebitis al'ia al'a. ¶ Duꝫ ergo fleret inclinauit ſe ⁊ proſpexit i monumētuꝫ: ⁊ uidit duos angelos in albis ſedentes qui dicunt ei. Prece.

Quia ergo tetigit dn̄ꝫ rigando: oſculando: tergendo: ungendo pedes eius: phariſeus qui inuitauerat dn̄m ieſuꝫ xp̄m. quia ex illo genere erat hominū ſuperboꝝ: de quibꝫ yſaias prophā dixit. qui dicūt recede a me noli me tāgere: quoniā mūdus ſuꝫ: putauit dn̄m neſciſſe mulereꝫ. Diffuſa eſt.

Regnum mundi.

Hoc apud ſe cogitās dicebat in corde ſuo Hic ſi eſſꝫ propheta ſciret que mulier illi acceſſit ad

pedes. Ideo neſciū credidit quia ille non repulit: quia accedentem non prohibuit quia tangi ſe a peccatrice permiſit. Num illū neſciſſe unde ſciebat.

Quid eniʒ ſciebat. O phariſee inuitator ꝛ irrisor dñi. dñm paſcis: ꝛ a quo paſcendus ſis non intelligis. unde ſcis dñm neſciſſe que fuerit illa mulier niſi quia premiſſa eſt accedere: niſi quia illo patiente oſculata e pedes eius: niſi quia terſit: niſi quia unxit. Hoc eni nō debuit pmitti facere in pedibus mundis mulier immūda.

In illo tempore rogabat ieſum quidaʒ phariſeus ut mādu caret cū illo. Et ingreſſus domum phariſei diſcubuit. Et. R.

Cogitāti m̄ de marie pniā fle̅ magis libet q̄s aliq̄d dice̅. Cuius ei ui ſaxeū pectus: ille huius peccatricis lachryme ad exemplū penitendi non emolliēt Conſiderauit nāqʒ qd̄ fecit ꝛ uoluit moderari qd̄ fecerat: ſup diuiuātes ingreſſa ē nō iuſſa uenit: inter epulas lachrymas obtulit.

Diſcite quo dolore ardet que flere ꝛ inter epulas nō erubeſcit. Hanc uero quā lucas peccatricē mulierē: iohēs mariā noiat De qua marchus ſeptē demonia eiecta fuiſſe teſtatur Et qd̄ p ſeptē demoniā: niſi uniuerſa uicia deſignant Quia enim ſepteʒ diebus omne tempus comprehenditur recte ſeptenario numero uniuerſitas deſignat.

¶ Regnum mundi ꝛ oēm ornatum ſeculi ɔtempſi pp amorem dñi mei ieſu xpi. quē uidi: quē amaui: in quē credidi: quē dilexi. ¶ Eructauit cor meū uerbum bonū. dico ego opa mea regi

Quez uidi. ¶ Glĩa ſit do
patri ⁊ filio ⁊ ſpũi ſancto.
Quem uidi.
Septez ergo demõia
maria habuit: q̄ uni-
uerſis uicijs plena fuit. Sʒ
ecce qꝛ turpitudis ſue ma-
culas lauãdo ad fõtẽ miſi-
cordie cucurit. cõuiuãtes ñ
erubuit. Nã qꝛ ſe met ipaʒ
grauiter erubeſcebat intus
nihil eſſe credidit: qꝺ uere-
condererur foris. Quid mi
ramur fratres: mariã ueni
entez ante dñm ſuſcipiẽtez
Suſcipientez dicam an tra
hentez ⁊ ſuſcipiẽtẽ: ſʒ meli⁹
trahetẽ ⁊ ſuſcipiẽtẽ. Quia
nimirũ ipſe eam per miſeri
cordiam traxit intus : qui
per mãſuetudinem ſuſcepit
foris.
Dum eſſet rex in accubitu
ſuo. nardus mea dedit odo
rem ſuauitatis. ¶ Domi-
nus regnauit. ¶ In
odorem unguentoꝝ tuorũ
currimus aduluſcentule di
lexerunt te nimis. ¶ Jam
hyems tranſit imber abijt
⁊ receſſit. ſurge amica mea
⁊ ueni. ¶ Ueni electa mea
⁊ ponaʒ in te thronũ meũ
al'a. ¶ Iſta eſt ſpecioſa iter
filias ieruſalẽ ¶ Cõfitebor
tibi domine. ¶ Elegit eaʒ
¶ In tabernaculo.
Maria ergo unxit pedes
ieſu ⁊ exterſit capillis ſuis
⁊ domus repleta eſt ex odo
re unguenti ¶ Beate ma
rie magdalene. ¶ Cõ
fitebor tibi domine.
Liberaſti me ſecundũ
multitudinem miſe-
ricordie nominis tui a ru-
gientibus preparatis ade-
ſcam de manibus queren-
tium animam meam ⁊ de
multis tribulationibꝫ que
circunderunt me.
Laudabit uſʒ ad mortẽ
tez aĩa mea dñʒ qm̃
eruis ſuſtinentes te ⁊ libe-
ras eos de manu anguſtie

domine deus noſter.
Dū eſſet rex. Cōfitebor tibi dn̄e. Nardi maria piſ. Elegit eā ds. In tabernaculo Mulier que erat in ciuitate peccatrix attulit alabaſtrū unguēti: ꝛ ſtans retro ſecꝰ pedes dn̄i lachrymis cep̄ rigare pedes eius: ꝛ capillis capitis ſui tergebat.

Deus fideliū remunerator aiaꝝ qꝗ hunc diē btī apolinaris ſacerdot tui martirio cōſecraſti. tribue nobis qs̄ famulis tuis ut cuiꝰ uenerādā celebramꝰ feſtiuitatē p̄cibꝫ eiꝰ indulgētiā ꝯſequamur. Per.

Apud italiā in tyro q̄ ē circa lacū uulſinuꝫ natale ſcē xp̄ine ỽgis: que in ieſū credēs deos aureos urbani p̄ris ſui perfecti cōfregit ꝛ paupibꝰ diſtribuit Ob hoc iubēte p̄re alapis afflicta: uerberibus dilaniata: ferro onuſta in carcere coniecta eſt. Poſt hec cum diutiſſime dilaniaretur de carnibus ſuis patri in faciē proiecit.

Cumqꝫ alligata rote igne ſuppoſito ꝛ fuſo deſuper oleo terreretur erumpens flāma mille gentilium interfecit. Iteruꝫ carceri tradita angelo uiſitāte ſanata eſt ꝛ refecta. Deide cum magno ſaxi pondere ī mare. i. in lacum uulſinum iactata angelico preſidio liberata eſt. Quam ſucceſſor patris eius dyon mr̄tis iterum ſupplicijs afflixit.

Sed orante illa ſimulacrum apolis quod adorare iubebatur ī fauillam ſubito reddatū eſt Quo miraculo tria milia hominum ad fidem chriſti conuerſi ſunt. Nouiſſime ſucceſſor predicti iulianus

poſt fornacem candentem ubi quinq; diebus illeſa permanſit: poſt ſerpentes a ueneſico immiſſos: ſed xp̄i in fide ſuperatos: poſt abſciſionē lingue ſagittis eā ↄfigi p̄cepit: ſicq; curſum glorioſi martirij ↄſumauit.

Eſto dn̄e plebi tue ſcificator ⁊ cuſtos ut apoſtoli tui iacobi munita p̄ſidijs: ⁊ conuerſatione tibi placeat ⁊ ſecura mēte deſeruiat. Per. ¶ Gaudete ⁊ exultate

Acceſſit ad ieſuȝ mr̄ filioꝝ zebedei: hoc eſt ſalome. cui⁹ ap̄ alterū euuāgeliſtā ponitur nomē uere pacifica. que filios genuit pacis: non ſoluȝ autem ex marcho euuāgeliſta. q̄ manifeſte ipos f̄rēs exponit acceſſiſſe ad ieſuȝ. ⁊ hec eād poſtulaſſe intelligere poſſumus: quoniaȝ a filijs erat ſubmiſſa. ſed etiā ex preſentibus xp̄i ſermōibus quib; nō quaſi ad mulereȝ ipam ſe petente: ſed q̄ſi ad filios ſubmittentes r̄n̄dit neſcitis q̄d petatis.

Exiſtimo enim q; hij fratres cū audiſſent dn̄m de paſſione ſua prophetantem: ceperunt dicē intra ſe cum eſſent fideles. Ecce rex celeſtis deſcendit ad regna tartarea ut regeȝ quiō mortis deſtruat. ipaȝ autē morte diuinitatis ſue potentia calcet: ⁊ ſic uinctos tenebrarum ſoluto captiuas animas ad ſua regna reducat.

Nec innumerabil' multitudo demonū reſiſtere poterit contra eū. in quem enim in corpore conſtitutum fremuer̄t dicētes. Quid nobis ⁊ tibi ieſu filij dauid: filij dei excelſi. Ueniſti ante tempus torquere nos. Q̄uo nudā ipaȝ diuinitatē ↄ ſe deſcēdētē poterit

ſuſtinere. Ecce p⁹ tres dies mortis ſue reuertetur ab īferis quaſi uictor de bello. Nam cum uictoria fuerit conſumata: quid aliud reſtat niſi ut regni gloria ſubſequatur.

Ergo qd faciem⁹ fres. quō poſſumus regni illius eſſe pticipes. Scim⁹ quia inuidus non eſt. q eiꝫ ſe ipm donauit hoib⁹: quomō regni ſui ſocietatē non donabit. Petentis neglizētia reprehendere ubi de dātis miſicordia nō dubitat. Si nos rogam⁹ magiſtruꝫ forſitam ceteroꝝ frm corda cōcutiem⁹: ⁊ dū nobis duob⁹ pridē uolum⁹ it oēs ſcādalū excitamus.

Naꝫ ⁊ ſi oēs ſci ſunt: tñ hoies ſūt: ⁊ ſi uicia carne nō poſſunt qſi iaꝫ ſpūales. tñ percuti poſſunt qſi adhuc carnales. Ut qd ergo mouere uel leues occaſiones debemus quibus iproba carnis natura tranquillas animas inquietet. Submittamus ergo mrēꝫ noſtram: ⁊ in ſuo nomine deprecetur pro nobis. Et ſunt duo bona.

Si eiꝫ res ipa rephēſibilis inuenta fuerit facile meretur ueniaꝫ mrī. Ipſe eiꝫ ſexus excuſat errorēꝫ. Si aūt nō fuerit importuna facil⁹ impetrabit mat pro filijs ſuis rogans. Ipe eniꝫ dñs: q maternos aīos filiorum miſatiōe repleuit facilius exaudiet maternuꝫ affectuꝫ. Magna laus mulieris ex hoc loco colligit. Primum qꝛ non ſolum illi reliquerant prēꝫ: ſed etiam ipa reliquerat uirū ſuū ⁊ ſecuta fuerat xpm.

Et oſtēderūt qꝛ filij erant huius matris. ⁊ ipa oſtendit quia mater erat talium filiorum. quoniaꝫ aūt uiuuꝫ reliqrat uiꝝ ſermo demonſtrat. qui de

uocatione eorum ſcriptus
eſt dicēs. Illi autē reliquerunt
pr̄es ſuuz zebedeuz in
mari cū marmarijs: ⁊ ſecuti
ſunt ieſuz: niſi forte quis
dicat. q2 xp̄s plus q̄3 triennīū
docuit ⁊ intra tempus
uocationis apl'oꝝ ⁊ paſſionis
xp̄i mortuus ē zebede⁹
⁊ ſic ſecuta eſt xp̄m. tamen
ſecuta eſt.

QUalis radix talis et
germīa: ⁊ qual' terra
talis ⁊ fruct⁹: non eaz uicit
ſicut ceteras mulieres maritalis
affectus: q2 ille temporalis
erat maritus: iſte
autem perfectus ſponſus.
Illius amor deceptio⁹ erat
carnalis: iſtius autem dilectio
incorruptibil' uite. nō
illam tenuit miſeratio ſenectutis
eius. q̇a ille ſine iſta
uiuē poterat. iſta ſine xp̄o
ſalua eſſe non poterat.

COgitauit enim quoniam
amplius prodrit
uiro ſuo ſi propter deuz
reliquerit uirum: q̄3 ſi propter
uirum reliquerit deuz
Propterea ſexus fragilis et
taz etate defecta chriſti ueſtigia
ſequebatur: quia fides
nunq̄3 ſeneſcit: ⁊ religio fatigationem
non ſentit. Ita
ergo non ſentit illa ſicut ceteræ
mulieres: que corpus
natorum ſuorum amant:
animam autem contēpnūt
deſiderant enim illos ualē
in ſeculo iſto: ⁊ curant qui
ſint paſſuri in alio.

IN licia ciuitate ſanctō
natale ſancti chriſtofori
martiris. qui uirgis ferreis
attritus īcendij chriſti
uirtute ſaluatur ad ultimū
ſagittarum ictibus confoſſus:
martirium capitis obtruncatione
compleuit.

DEus qui beate anne
tātā gratiam cōferre

dignatus es: ut mariã matrem tuã in utero ſuo portaret meruerit. Da nobis per interceſſionem matris ⁊ filie tue propitiatiõis habundantiam: ut quarũ ꝑ amore ꝯmemorationeȝ cõplectimur eorum precibus ad celeſtem ieruſalem peruenire ualeamus: Qui ui.

Nicomedie paſſio ſancti panthaleonis qui cuȝ iubente maximiano artem diſceret medicine a pꝛ̃ſbitero ermelao ad fidem chriſti conuerſus multa miracula fecit. patrem ſuum ſenatorem euſtorgium xp̃i fidei ſubiugauit. Ob quaȝ cauſam tentus ab eodem maximiano eculei pena: et lampadaruȝ exuſtione cruciatus eſt. ſed inter hec domino apparente ſibi refrigeratus tãdem ictu gladij martiriũ ꝯſumauit.

Sanctoꝝ miꝝ tuorũ nos dñe nazarij celſi uictoris ⁊ innocẽtij ꝯfeſſio btã ꝯmuniat: ⁊ fragilitatis nr̃e ſubſidiũ dignãt exoret Per.

Nazari⁹ genit⁹ a patre noĩe affricão. mr̃e vo eius ꝑpetua ciue romana baptizat⁹ ꝑ man⁹ lini ſucceſſoris btĩ petri romã egreſſus: et ꝑ placẽtiã ⁊ mediolanũ trãſiens in ciuitatẽ gallie noĩe cimellũ cũ p̃dicaret nomen xp̃i ⁊ baptm̃ pñie filiũ cui⁹dã mulieris q̃ erat pria ciuitatis noĩe celſũ a mr̃e oblatũ baptizauit: ⁊ ĩ fide pleni⁹ iſtruxit.

Deĩde treuerĩ ꝺueniẽs cũ nom̃ xp̃i publice p̃dicaret: neroni ꝺ eo ꝑcorneliuȝ q̃ illi ciuitati p̃erat ſignificatũ ẽ. qui miſſo dẽtone milite ſuo nazarium ⁊ celſum ſibi precipiens preſentari iuſſit eos: ligatis manibus

ꝛ pedibus in maris profū
dum precipitari dicēs nau
tis. Tollite hunc in nauē
ueſtram ꝛ ligatis manib⁹
ꝛ pedibus mittite eum in
mare.

Accipiat eū pfunduz
maris ꝛ demergat
eum fluctus baratri. Et ſi
ſaluus eiectus fuerit in lo-
cum quempiam: incendite
eum igni. ꝛ cinerem eius in
mare mittite: ne reſurgens
adhuc nobis maiora dāna
faciat: ꝛ renuntiate mihi ꝛ
dabo uobis bona mundi
huius: ꝛ honorabo uos: et
eritis glorioſi in dijs.

Et eleuantes naute
beatum nazarium in
nauim: nauigauerunt. bea-
tus autem nazarius grati-
as agēs deo texit facie ſuā
ꝛ pueri ꝛ obdormierunt.
Naute uero proiecerūt eos
in mare: et nubes mox ſu
ſcepit eos. Et factum ē cir
ca nauim totuz mare tene

broſum. Angelus autem
domini deſcendit ad naza-
rium ꝛ oſtendit ei ſeſtamē
tum domini in mari.

Et excitauit deus ſpi
ritum ſtridentem ex
inferioribus abyſſi. ꝛ facta
eſt tempeſtas magna circa
nauem. ꝛ timuerunt naute
dicentes. peccauimus corā
do nazarij: ideoq; perimus
Nauigantes uero ſtadia fe
re quinquaginta cum iam
demergerentur: uiderūt na-
zarium ſupra mare ambu-
lantē cuz puero: ꝛ exclama
uerūt naute una uoce dicētes.
Scē uir dei ſalua nos p dn̄
q̄ te ſaluauit: ꝛ credim⁹ tibi
ꝛ a ducem⁹ nauē in quēcūq;
portū uolueris.

Reſpondēs āt ſcs na-
zari⁹ dixit eis. creditis q; ds
me⁹ pōt liberaē uos. ꝛ dixe-
rūt naute. Nos quoq; excla
mam⁹ uoce magna innocē-
tes dn̄ tuū. ꝛ credim⁹ q; pt
ipe ds tuus liberaē nos: ꝛ

aſcendẽs beatus nazarius in nauem dixit eis. Cuſtodite uos a doctrinis demoniorum neronis. Tunc cathetizati in fide christi nauigare ceperunt. Et factũ eſt mare pacificum. ⁊ iter agẽtes uenerũt ad rippaꝫ: ⁊ depoſuerũt ſanctuꝫ nazariuꝫ in loco quodã procul a ianuenſi urbe paſſus fere ſexcentos. ubi per ipſius merita oratiões ⁊ uota ſoluũtur.

Victor natiõe affer ex pr̃e felice ſedit ãnos. x. Fuit autẽ tpr̃ibus auguſti ceſaris a comodo q̃nto. ⁊ gramone uſq3 ad lateranum ⁊ ruffinuꝫ. Hic cõſtituit ut ſanctũ paſca die dñico celebraret̃ ſicut eleuteri⁹. Hic fecit ſequẽtes dies cleros. martirio coronatur. ⁊ conſtituit ut ut neceſſitate faciente ubicũq3 inuentus fuiſſet in flumĩe ſiue ĩ mari ſiue ĩ fõtib⁹ tm̃ xp̃iane credulitatis confeſſione clarificata quicũq3 hominuꝫ ex gentib⁹ ueniẽs baptizaret̃.

Innocentius natione albanẽſis: ex pr̃e innocentio ſedit annos. xv. mẽſes duos. dies. xx. Hic ↄſtitutuꝫ fecit de omni eccl̃a ⁊ de regul̃ monaſterioꝝ: ⁊ de iudeis: ⁊ de paganis: ⁊ multos cathafrigas ĩueit quos in exilio monaſterij relegauit. Et hic inuenit pelagiũ ⁊ celeſtinũ h̃ticos ⁊ dãnauit eos.

Et hic ↄſtituit ut qui natus fuerit de muliere xp̃iana denuo p baptĩn renaſci debeat: hoc eſt baptizari. qḋ pelagi⁹ damnabat. Eodem tp̃re dedicauit baſilicaꝫ ſcõꝝ geruaſij ⁊ ꝓtaxij ex deuotione teſti cui⁹dam illuſtris femine ueſtie laborantibus preſbiteris urciſſino ⁊ leopardo et diacono libiano que femina ſu

preſcriptã teſtamenti pa gi
nam ſic ordinauit. ut baſili
ca ſanctorum martirum ex
margaritis ⁊ ornamentis
conſtrueretur uẽditis iuſtis
extimationibus.

OMnipotens clemen
tiſſime deus cuius fi
lius in ede beate marte ho
ſpitari dignatus eſt: da qͥs
ut eius meritis que illũ pla
cide ſuſcepit in ede pollorũ
miſericorditer hoſpitari ua
leamus. Per eundem.

MArta uirgo hoſpita
xp̄i ſyro patre eucha
ria matre regali ex ꝓgenie
deſcendit. pater eius ſyrie
⁊ maritime multarũqȝ ora
rum dux extitit. Tria autẽ
opida magdalum ⁊ betha
niam utranqȝ. ⁊ magnã ie
roſolime urbis partẽ mar
ta cum ſorore ſua iure ma
terne hereditatis poſſide-
bat. Nunq̃ȝ legitur autem
uirum habuiſſe: aut homi-
num ↄtubernio ſe ſubijſſe.

MJniſtrabat
autem domino nobi
lis hoſpita ⁊ ſororem piter
miniſtrare uolebat: quia ui
debatur ſibi ꝙ ad ſeruien-
dum tanto hoſpiti nõ ſuffi
ceret: etiam totus mundus
Poſt aſcenſionẽ dñi iã mor
tuo patre ⁊ matre defũcta
Lazarus partẽ urbis iero
ſolime: ⁊ magdalena mag-
dalum. Marta autẽ betha
niam poſſiderunt.

CUm aũt magdalena
deuotioni ⁊ contem
plationi ſe totam expone-
ret. Lazarus plus militie
uacaret. marta prudens p-
tes ⁊ ſororis ⁊ fratris ſtre
nue gubernabat: ⁊ militib᷒
ac famulis neceſſaria mini
ſtrabat. Omnia autẽ poſt
dñi aſcenſionem uendiderũt
⁊ ad pedes apoſtoloꝝ pre
tium obtulerunt.

ANno uͦo dñi quarto
decimo a paſſiõe cũ

iam iudei ſtephanum prothomartirem occidiſſent: ⁊ ceteros diſcipulos preter aliquos a iudee finibus eieciſſent: diuerſas gentiū diſcipuli ſubeunt regiones v̄bum dei ibidem ſeminātes Erat autē tunc temporis cum apoſtolis beatus maximinus unus de .lxxij. diſcipulis domini. cui a beato petro maria magdalena fuerat commendata.

In hac igitur diſperſiōe beatus maximinus maria: marta lazarus earum frater: atq; marcellina marte pediſeca: necnō ⁊ beatus celidonius: qui cecus a natiuitate extiterat: ſed a domino fuerat illuminatus omēs hi ſimul ⁊ plures alij xp̄iani ab infidelib⁹ expoſiti: ⁊ pellago ſine aliqua gubernatione poiti ut omnes ſubmergerēt.

Diuino tādē nutu marſiliā aduenerūt ¶ Ubi cum nullum qui eos uellet recipere inueniſſent: ſub q̄dam porticu q̄ p̄hāo gētis illius terre preerat morabātur. tandem per p̄dicationē beatiſſime marie magdalene marſilienſes cū ſuo principe ad fidē ieſu xp̄i ɔuerſi ſunt. deſtructis idol' uanis ⁊ eccl'ijs edificatis ad honorē dei ⁊ ſcōꝝ ſuoꝝ. ad aquē ſeꝫ ciuitatē ꝑfecti: ibi ppl'm ad fidē xp̄i ɔuertunt: ⁊ btūs maximin⁹ ibi ep̄s ordiat'.

Beata mariā magdalena affectās uitā cōtēplatiuā ducē aſcendit in mōtē in quo nec aq̄rū flueta: nec arboꝝ: nec herbaꝝ erāt ſolatia. ⁊ ibi .xxx. annis p āgl'os ē nutrita. Erat aūt b̄tiſſima marta uirgo ualde facūda ac formoſa ⁊ oib; gratioſa.

Erat āt tūc tp̄is ſup rodanū i nēore quodā īt' arelatē ⁊ auiniōe; draco q̄dē magn⁹ aial ⁊ medi⁹

piſcis groſſior boue: ⁊ lon
gior equo: habens dentes
ut ſpata acutos: dorſuꝫ ſci
denteꝫ ut dolabrum: ⁊ cor
nibus utraqꝫ parte muni-
tus qui latens in flumine
omnes trāſeūtes perime
bat: ⁊ naues ſubmergebat

VEnerat autē
per mare de galatia
aſie generatus a leuitam q̇
eſt ſerpens aquoſus ⁊ fero
ciſſimus: ⁊ alpuacho aīali
quod galatie regio gignit
quod inſecutores ſuos per
ſpatium iugeris ſtercus ſu
um uelut ſpiculum dirrigit
⁊ quicquid tetigerit uelud
ignis exurit. Ad queꝫ mar
ta a popul' rogata accedēs
ipſumqꝫ in nemore quēdā
hominem manducanteꝫ re
periens: aquam benedictā
ſuper eum eiecit ⁊ crucem
quandam oſtendit ſibi: qui
protinus uictus ut omnes
ſtans a ſancta marta ꝑprio
cingulo alligatur ⁊ illico a
populo lanceis ⁊ lapidibꝰ
perimit᷑.

PReſta qͣ dn̄e ut ſicͭ
populus xp̄ianꝰ mꝛꝫ
tuoꝝ felicis ſimplicij fauſti
ni ⁊ beatricis tp̄ali ſolēni-
tate congaudet: ita pfruat᷑
eterna: ⁊ qͦ uotis celebrat
cōphendat effcm̄. Per.

ROme uia aurelia bt̄i
felicis pontificis ſub
cōſtantino filio cōſtantini.
Iſte cōſtātinꝰ auguſtꝰ ꝯciliū
hꝛ̄ticoruꝫ ac ualentis ⁊ ur-
ſatij ⁊ arrianorum appro-
bans: qui ⁊ ipſe arrianus e
rat ab euſobio nicomediē-
ſi rebaptiꝫatus eiecit ſactū
felicem urbis epiſcopuꝫ de
ſede ep̄atus ſui. Et facta ē
perſecutio maxima in clero
ita ut pb̄ri ⁊ clerici plures
necarentur ⁊ martirio co-
ronarentur.

SAnctꝰ āt ac btiſſimꝰ
felix pp̄ depoitꝰ bita
uit in ꝑdiolo ſuo: qͦ eſt

uia portuenſi. ⁊ agentibus
poſt moduꝫ hꝛ̃ticis exinde
leuatus: ductus eſt in ciuita
tem capiteq; trūchato mar
tirio coronatur: quarto ioꝰ
nouembris. Exide raptuꝫ
corpus eius a pbr̃is ⁊ cle-
ricis ſepultus ē in baſilica
quaꝫ ipſe conſtruxerat uia
aurelia. v. x. kl'. decembris
miliario ſecundo. Cuiꝰ nata
le celebratur. iiij. kl'. augi.

Felix natione ro
manus ex pr̄e felice
pbr̄o de titulo faciole ſedit
annos octo mēſes. xi. dies
xviij. hic fuit temporibꝰ o
dolbrachij regis uſq; ad tē
pora theodorici. Hic fecit
baſilicā ſci agapiti iux baſi
licā ſci laurētij mr̄is. Sub
hꝰ epātu iteꝝ ueit relatio ō
grecia petrū alexandrinuꝫ
reuocatuꝫ ab achatio epō
conſtantinopolitano. Tūc
uenerabilis felix archiepiſ-
copus ſedis apoſtolice ur-
bis rome mittēs defenſorē
cum concilio ſedis ſue ſcō
concilio damnauit achatiū
cum petro.

Temporibus diocliti
ani ⁊ maximiāi na-
tale ſcōꝝ mr̃ꝝ ſimplitij fau
ſtini ⁊ beatricis. q̇ pꝰ multa
ac diuerſa ſupplitia iuſſi ſūt
capitaleꝫ ſubire ſententiaꝫ
⁊ ligato ſaxo in collo eorū
iactari per pontē qui uocatˀ
lapideus ī tyberinis reuma
tibus. Quorū corpora dei
nutu inuenta ſunt a beata
ſorore eorum beatrice: ⁊ a
beatis pbr̃is criſpo ⁊ iohē
⁊ ſepulta ſunt in locuꝫ qui
appellatur ſextum philip-
pi uia portuenſi quarto kl'
auguſti.

Beata autem beatrix
ſoror martirum cuꝫ
oraret apud uenerabileꝫ lu
cinam factuꝫ eſt ut uicinus
quidam poſſeſſor lucretiꝰ
ambiret poſſeſſiunculā eiꝰ
Pro hac itaq; fecit teneri
ſanctam beatricē ⁊ adduci

ad ſacrificanduꝫ. Tūc btā beatrix exclamauit xpiana ſuꝫ non ſacrifico demonijs. Ducta eſt itaqꝫ ⁊ carcerali cuſtodia mancipata. Cum qꝫ in dei nomine libere ageret fecit ambitioſus lucretius prefocari eam noctu. Quam uenerabilis lucina ſepelliuit iuxta ſanctos mr̄tires germanos eius .iiij. kl'. auguſti.

Poſt hec ingreſſus in predio ſanctoruꝫ lucretius: dum epularetur q̄dam mulier infantulum lactabat: qui infantulus coram omnibus in conuiuio uocem emiſit dicens. Audi lucreci: occidiſti ⁊ inuaſiſti. Ecce datus es in poſſeſſionez inimici. Ad hanc uocē inuaſus eſt a maligno ſpū ibi in conuiuio: ⁊ per tres horas uexatus emiſit ſpūꝫ

Deus qui ſanctis tuis abdon ⁊ ſenem ad hāc glīam ueniēdi copioſuꝫ mun⁹ grē cōtuliſti. da famulis tuis ſuoru⁊ ueniā peccatoꝝ ut ſcōꝝ tuoꝝ itercedē ib⁹ meritis ab omnib⁹ mereamur aduerſitatibus liberari. Per.

R. Ome abdon ⁊ ſenez ſub reguloꝝ ſub decio imperatore: quos decius imperator in corduba ciuitate pſaꝝ ſibi pñtari iuſſit. q̄ dixit. Sic ſtulti facti eſtis ut non recordemini, quia nō colentes deos traditi eſtis in manus romanorum et noſtras.

Cui btī abdō magis nos uictores facti ſum⁹ dō fauēte: ⁊ dño noſtro ieſu xpo: q̄ regnat in eternuꝫ. Iubēte igr̄ decio ābo uicti cathenis recluſi ſunt i arta cuſtodia. tunc dixerūt abdō ⁊ ſenez. Ecce gloria quam ſemper ſperamus.

Poſt mēſes .iiij. ueiens deci⁹ romā adducens

ſecuꝫ beatos abdō ⁊ ſenen cathenis uinctos iuſſit oēꝫ ſenatum conuocari: ⁊ fecit conuentuꝫ in tellude cū ualeriano prefecto. v. kl'. auguſti. ⁊ iuſſit ſibi p̄ſentari abdon ⁊ ſenen maceratos diuerſis penis.

ET dixit ad ſenatum Dij deeqꝫ tradiderūt hoſtes ferociſſimos in manus nr̄as. Ecce inimici rei publice ⁊ romani imperij. ⁊ introducti ſunt ornati auro ⁊ argento ⁊ lapide precioſo: uicti catheis. Oīs qꝫ ſenatus mirari cepit in aſpectibus eorum.

ET cū conſtāter ieſuꝫ in conſpectu omniū faterent: decius iratus iuſſit ualeriano prefecto: ut ſi non adorarēt deū ſolē: ferarū morſib' interirēt. Qui denudauit eos: ⁊ adduxit ante ſimulachrū ſolis iuxta amphiteatrū ut ſacrificarēt. Uerꝫ illi contemnentes expuerūt in ſimulachrū ſol'.

TUnc ualerian' iuſſit ut cū plūbatis cederentur. Deinde introducti ſunt in amphiteatrū: ⁊ dimiſſi ſūt eis leones duo. ⁊ urſi. iiij. qui rugientes uenerūt ad pedes ſcōꝝ: ⁊ nullatenꝰ recedebāt: ſꝫ magis cuſtodiebāt eos. Ualerianꝰ uero plenꝰ furore iuſſit gladiatoresītroire ⁊ btōs ſub regulos interficere ⁊ ligare pedes eoꝝ ⁊ ān ſimulachrū ſolis iactare.

MIſit herodes rex manꝰ ut affligeret quoſdaꝫ de eccl'a. occidit autem iacobuꝫ frēꝫ iohīs gladio. uidēs aūt qꝛ placeret iudeis appoſuit ut app̄hēderet ⁊ petrū. ¶ Petrus. ¶ Tu es petrus. ¶ Et ſup hanc petrā edificabo eccl'aꝫ meā ¶ Tu es paſtor ouiuꝫ princeps apl'oꝝ tibi tradite ſūt claues regni celoꝝ

DEus qui btm̄ petrū
aptm a uicul' abſolu
tū illeſuʒ abire feciſti m̄oꝝ
qs̄ abſolue uicula pccōꝝ: ⁊
oia mala a nobis propitia
tus exclude. Per.
¶ Scē pau
le apl'e p̄dicator ueritatis ⁊
doctor gētiū īcercede pro
nobis ad deū qui te elegit.
¶ Tu es uas electiōis ſcē
paule apl'e. ¶ Predicator
ueritatis in uniuerſo mūdo
DEus q̄ multitu
dinē gētiuʒ btī pauli
apl'i predicatione docuiſti.
da nobis qs̄: ut qui eiꝰ ꝯme
morationeʒ colimꝰ eius ap
te patrocinia ſentiamꝰ Per
¶ Regē apl'oruʒ
¶ Petrꝰ btūs. Gl'a
deo.
MIſit herodes rex ma
nus ut affligeret quoſdam
de eccl'a. occidit aūt iacobū
frēʒ iohis gladio. Uidens
aūt q2 placeret iudeis: ap
poſuit ut apprehenderet ⁊
petrum. Erāt aūt dies azi
moꝝ. Quē cū app̄hēdiſſet
miſit in carcerē: tradensq3
iiij. quat̄nionibꝫ militū cu
ſtodiendū: uolēs poſt paſca
producē cuʒ pplo. ⁊ petrꝰ
q̄dē ſuabat in carcere. orō
aūt fiebat ſine intermiſſiōe
ab eccl'a ad deū pro eo.
Simon petre āte q̄3 de na
ui uocarē te: noui te. Et ſuꝑ
plebē meā principē te ꝯſti
tui: ⁊ claues regni celorum
tradidi tibi. ¶ Quōꝯq3 li
gaueris ſup terrā erit liga
tū ⁊ in celis. Et quōꝯq3 ſol
ueris ſup terrā erit ſolutū ⁊
in cel'. Et.
CUʒ āt p̄ducturꝰ eū eēt
herōs ī ipa nocte erat
petrus dormiēs inter duos
milites uinctus cathenis du
abꝫ. ⁊ cuſtodes añ hoſtium
cuſtodiebāt carcerē. ⁊ ecce
angl's dñi aſtitit: ⁊ lumē re
fulſit in habitacl'o carceris
pcuſſoq3 latere petri excita

uit eā dicēs. Surge uelocit᷑ ꝛ ceciderūt cathene ď manib⁹ eius. Dixit autem angelus ad petrū. precingē ꝛ calcia te caligas tuas. Et fecit sic Et dixit illi circūda tibi ue ſtimētū tuū ꝛ ſequere me. ¶ Si diligis me ſimon pe tre paſce oues meas. tu ſcis dñe qꝛ amo te: ꝛ aīaȝ meā pono pro te. ¶ Si oportu erit me mori tecum non te negabo. Et.

ET eciēs ſequebat᷑ eū ꝛ neſciebat qꝛ uerȝ ē qđ fiebat p āgl'm. Exiſtia bat aūt ſe uiſuȝ uidē. Trā ſeuntes aūt primā ꝛ ſcđaȝ cuſtodia uenerūt ad portam ferreā q̄ ducit ad ciuitatem q̄ ultro aperta ē eis: ꝛ exeū tes proceſſerūt uicū unū ꝛ cō tinuo diſceſſit angl's ab eo Et petrus ad ſe reuerſus: dixit. Nūc ſcio uere qꝛ mi ſit deus angl'ȝ ſuū ꝛ eripu it me de manu herodis. ꝛ d oī expectatiōe plebis iudeo ruȝ. ¶ Tu es petr⁹ ꝛ ſup hāc petrā edificabo eccl'aȝ meā: ꝛ porte inferi nō p̄ua lebunt aduerſus eā. ꝛ tibi dabo claues regni celoꝝ Quodcūqȝ ligaueris. ¶ Et tibi.

SIcut dici m⁹ frēs qꝛ ad ſi militudinē eue būm pe trū hoſtiaria quoqȝ mulier decepiſſet: ꝛ ſicut adā mľr circūſcripſit: ita ꝛ apl'ȝ feīa circūuenit. Uſitat⁹ ei ad de cipiēdū ſex⁹ ē. Fraudis ſue uaſculū in hoſtiaria diabo lus recognouit. Fideles ui ros nō niſi p mulierē oppu gnare cōſueuit. Ibi adaȝ p euā ſupat. hic petrū uicit p hoſtiariā ¶ Surge petre ꝛ indue te ueſtimētis tuis: ac cipe fortitudinē ad ſaluan das gētes. quia ceciderunt cathene de manibus tuis. ¶ Angl's dñi aſtitit ꝛ lum refulſit in habitaculo carce ris: percuſſoqȝ latere petri excitauit eū dicens. ſurge

uelociter. Quia.

Uit eiꝫ ſicut legimꝰ in paradiſo delitiaꝝ diabolus. nec defuit ſicut itelleximus in pretorio iudorum. Ibi iminebat ſathanas ſerpens: hic iudas coluber purgebat. Eſt ergo eadem ſimilitudo receptionis in petro: que in adam fuit: quoniam eadem eſt ſimilitudo mandati. Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorum: tibi tradidit deus omnia regna mundi. Et ideo tradite ſūt tibi claues regni celoruꝫ. ¶ Quodcunqꝫ ligaueris. Et.

Accepit ergo uterqꝫ a dn̄o mandatū adā ne tangeret apoſtolus ne negaret. Ille ne lignum ſcientie p̄ſumeret. hic ne iugum ſapientie p̄teriret. Sꝫ trāſgrediēs uterqꝫ p̄ceptuꝫ pari mō delinquit. Guſtauit ille qḋ nō licebat loquitur iſte qḋ nō decet. Et tm̄

facilior negatio petri q̄ꝫ ade preuaricatio. Citius eiꝫ a populo q̄ꝫ ꝑthoplauſto ſubuenitur. Huc eiꝫ ōs ad ueſpaꝫ requirit errāteꝫ: illū dn̄s pulloꝝ cātu denegāteꝫ. ¶ Ego ꝑ te rogaui petre ut nō deficiat fides tua: et tu aliquādo conuerſus cōfirma frēs tuos. ¶ Caro ꝛ ſanguis nō reuelauit tibi ſed pr̄ meus q̄ ē in cel. Et.

¶ Philippus iſte.

Quē dicūt.
Herodes rex appoſuit ut apph̄ēderet ꝛ petrū: quē cū apphendiſſꝫ miſit i carcere uolens poſt paſca ꝑducere cum populo. ¶ Dominꝰ regnauit. ¶ Petrus quidem ſeruabatur in carcere ꝛ oratio fiebat pro eo ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum. ¶ Dixit angelus ad petrū circunda tibi ueſtimentum tuum et

ſequere me. ¶ Miſit dñs
angelum ſuum ⁊ liberauit
me de manu herodis alľa.
¶ Tu es petrus ⁊ ſup hãc
petram edificabo eccľiam
meam. ¶ Miſit herodes.
¶ Iam. ¶ Tu es. ¶ Et
ſuper. ¶ Quodcūqꝫ
ligaueris ſuper terram erit
ſolutū ⁊ in celis: dicit dñs
ſimoni petro. ¶ Deus q
beatum petrum.
¶ Sancte
paule. ¶ Tu es: ¶ Deꝰ
qui multitudinem.

Herodes rex.
¶ Miſit herodes.
Petrus beatus. Glã do
Tu es petrus. ¶ Et ſup.
¶ Solue iubente
deo terrarū petre cathenas
Qui facis ut pateant cele
ſtia regna beatis. ¶ Deꝰ
qui beatum petrum.

Fraterna nos domi
ne martirū tuorū co-
rona letificet: q ⁊ fidei nře
pbeat icremēta uirtutum ⁊
mľtiplici nos ſuffragio cō-
ſoletur. Per.

Contigit aūt. vii. fra
tres: una cum matre
appheſos cōpelli a rege ꝯ
fas ad carnes porcinas fla
gris ⁊ thaureis cruciatos.
Unus āt ex illis q erat pri
mus ſic ait. Quid queris ⁊
quid uis diſcere a nobis.
parati ſumus mori magis
qꝫ paternas dei leges pre-
uaricari. Iratus itaqꝫ rex:
iuſſit ſartagines ⁊ ollas e-
neas ſuccendi.

Deus qui nos beati
ſtephāi martiris tui
atqꝫ pontificis annua ſolē
nitate letificas. concede p-
pitius: ut cuius natalitia co
limus de eiuſdem etiā pro
tectiōe gaudeamꝰ. Per.

Rome i cimiťio calixti

natale ſancti ſtephāi pape
ꝛ martiris: ſub ualeriano ꝛ
galieno imperatoribꝫ. qui
cum perſecutione ſeua craſ
ſaretur. tunc btūs ſtephanꝰ.
congregato uniuerſo clero
ſuo ortabatur eos: ut pro
xp̄o coronā martirij ſuſcip
ent alacrit.

ORdinauerat aūt. iiij.
pbros. dyacones. vij. ꝛ cle
ricos. xv. cū quibꝰ de regno
dei aſſidue docebat. Diuia
aūt grā procurāte occurre
bāt multi gētiles ꝛ boneſti
uiri ut baptizarēt ab eo.

INter quos neme
ſius tribunus cuꝫ oī
domo ſua: filiaqꝫ ipiꝰ noīe
lucilla que ceca p beatū ſte
phanū illuminata fuerat ꝛ
olympius alter tribunus ꝯ
uxore ſua exuperia ꝛ filio
theodolo: ꝛ q̄ crediderāt
ꝺ domo olympij Qui pꝰ ea
glorioſa confeſſione marti
rium meruerunt.

CElebrante āt eo miſ
ſas atqꝫ cōcilia per criptas
martirū factū eſt ut ualeri
anus ꝛ galienus perſecuto
res noīs xp̄i ſum̄mo requi
rerent ſtudio btm̄ ſtephm̄:
ut eum uł clericos eius di
uerſis affligerēt penis. Mi
ſerunt itaqꝫ multitudinem
militū ꝛ tenuerunt euꝫ cuꝫ
multitudine clericorū preſ
biterorūꝫ ꝛ dyaconoꝝ.

QUi ueniēs ad tribu
nal ualeriani ſolus in
troiuit. Cui ualerianꝰ. Tu
es ſtephanus qui rēpublicā
conaris euertere ꝛ perſuaſi
onibꝫ atꝫ ortatiōibꝫ malis
pplꝫ a deoꝝ ſuadēs recede
re cultura.

BEtūs ſtephūs dixit. E
go q̄dē nō euerto rē
publicā: ſꝫ ortor ut relictis
demonijs qui adorātur in
idolis ad deū uiuū ꝛ uerum
redeāt creatorē celi ꝛ tre
ꝛ agnoſcāt xp̄ꝫ ieſuꝫ filiuꝫ
dei. deū eſſe q̄ cū prē ꝛ ſpū
ſcō ſolꝰ ē ſēpitēꝰ. ut n̄ peāt

cum diabolo in interitum ſempiternum. In inuentione ſancti ſtephani prothomartiris: omnia dicuntur de uno martire: preter capitula que dicuntur ſicut in feſto eius lectiones ꝛ orationem. oratio.

DA nobis q̄s dn̄e imitari qđ colim⁹: ut diſcam⁹ ꝛ inimicos dilige͛ q2 ei⁹ inuētiōeꝫ colim⁹: q̇ nouit ēt pro pſecutoribꝫ exorare dn̄ū nr̄m ieſum xp̄m filium tuum. Qui tecum.

REuelat̄io corporis beatiſſi ſtephāi pthomartiris ꝛ ſcōꝝ gamalielis nicodmi ꝛ abibon: ſic reuelatū ē a dn̄o btō pb̄ro luciāo ſeptimo honorij principis āno. nā dū q̇eſceret in baſilica batiſterij i ſtratu ſuo die. vi. feria illuceſcente circa horā tertiā noctis dū adhuc pene uigilaret: tāq̄ꝫ i exceſſu mētis effect⁹ uidit uirū ſenē ſtatura pceꝝ. ul'tu decoꝝ: plixa barba: in ueſtitu cādido: aictū pallio.

IN cui⁹ ſūitatibꝫ erāt tāq̄ꝫ auree cruces cōtexte calciatū caligis in ſupfitie deauratis. ꝛ manu tenebat uirgā aureā. ꝺ qua tāgēs eū dixit ſe eſſe gamalielē: q̇ nutriuit aplꝫ paulū Qui ꝛ int̄ alia dix̄ ipi. Sūma cū diligētia nr̄os patefacito tumlos q2 indecēter despecto loco recūditi ſum⁹.

ET cū interrogaſſet q̇ eēnt cū eo. Unus ē inq̇t dn̄s ſtephanus a iudeis pro fide xp̄i ierolis lapidibꝫ opreſſus torrentis iuſſuq3 ſacerdotū relictus ex portā uia q̇ mittit cedar beſtijs ac auib⁹ deuorādus. ſꝫ hoc oīo phibuit ille cui illeſam idem mater omino fidem ſeruauit.

QUo facto rareſcente iudeorum perfidia ꝯuocans accerſiui mihi religioſorum uirorum turbaꝫ

conuentumqꝫ fideliū: quā blandiens affatus ſum ita Obſecro uos fratres cariſſimi ut neminē uereamini colligentes ſanctū pignꝰ beati ſtephani ⁊ deferte in uillule noſtre poſſeſſionem quā .ſ. noīe ſuo appellauerat capharga mala: q̄. xxij ab urbe ierolīma lapide diſtat: etiā more ſolito ſolēni illud funere ſepelite. Qđ ⁊ factum eſt.

ILle uero q̄ huiuſmoī locello iacet cōtinuꝰ ipſe eſt nichodemus nepos meus: qui ut renaſceretur ⁊ aqua ⁊ ſpū ſancto a ſaluatoꝛ: audiuit qui a petro et iohāne eſt baptizatus. Pro quo poſtmōꝫ indignati principes ſacerdotū. ſubtracto eniꝫ pꝛincipatꝰ honore conabātar illuꝫ tradē morti. Sꝫ nr̄i grā: nřeqꝫ ꝓpinquitatis iure repſſi non interfecerunt.

EXpulſo aūt eo foras urbem dirripuerūt omneꝫ ſuppelectileꝫ eius: multiſqꝫ afficientes plagis ſemiuiuū reliquerūt. Ego nimirum ⁊ hūc collegi. ⁊ adhiberi curā precepi. cui cū paululū iſtā ti fuiſſꝫ ſuperſtes uita: ad optatā ⁊ ipe quietē migrauit. quoqꝫ exhibitis funeriſ exequijs ad pthomartiris pedes iuſſit tradē ſepultuꝛ.

Dū eſſet rex.

Ab initio ⁊ ante ſecula. Aue maris ſtella. Dignare me laudare te uirgo ſacrata. Da mihi v̄tutem. Scā maria ſuccurre miſeris iuua puſilanimes: refoue flebiles: ora ꝓ pp̄lo: interueni pro clero. intercede pro deuoto femineo ſexu. ſentiant oēs tuū iuuamē q̄cūqꝫ celebrāt tuā ſcāꝫ ꝯmemoratiōeꝫ. Concede nos famulos.

Al ma. i. nu. Scã maria dei genitrix uirgo. intcede pro nobis. ps. Uenite. hy. Quē terra: In primo no. an. Benedicta tu in mulieribus. Et im rel. an: sicut i purificatione beate marie uirgis. ꝟ. Spetie tua. ℞. Intende. Lectio prima.

Apud quo liberi⁹ pp̄. Ascũs ſedez puida gubernatione regebat: quidã iohēs noie. alme urbis primitiatus curã gerēs: tam ꝯrũ q̃z nobilitatis generoſitate preclarus: poſſeſſionũ ac multaꝝ diuitiarũ opulētia locuplex: ⁊ cũz filium non haberet una cũ cõiuge ſua: que ſibi diuīa prouidētia taz moꝝ q̃z nobilitatis ſimilitudine fuerat ſociata: beatiſſimã dei genitricē ſibi i precipuã ac ſpialē dñaz pariter pelegāt. ℞. Scã ⁊ imaculata ꝟginitas qb⁹ te laudibꝫ efferã neſcio. qꝛ quē celi cape nõ poterãt: tuo gremio contuliſti. ꝟ. Bñdicta tu in mulieribꝫ ⁊ bñdictus fructus uētris tui Quia. Lectio ij.

Hec ſimꝰ uno oꝛe pariqꝫ deuotiōe btiſſime ꝟgini uota ſoluētes dicebãt. Regina celoꝝ: dña angloꝝ ⁊ ſaluatrix oĩuz ti bi tãto deuoti⁹ fragiles ſupplicam⁹: q̃to uiſcera pietatis tue copioſi⁹ erga hoies benigna ipēdis. Accipe igĩ ſciſſima mater que tibi ſincera fidei deuotione pſoluimus diſp ōe: quatenus tibi nr̃a deſeruiat actio ⁊ noſtre facultatis tibi in aliquo bñ placito obſeq̄o expendãtur ℞. Congratulamini mihi oēs q̄ diligitis dñz. Quia cum eſſem paruula placui altiſſimo: ⁊ de meis uiſceribus genui deũ ⁊ hoiez. ꝟ. Btãz me dicēt oēs gñatiões: q̄a ancilam humilem reſpex̄ de⁹. Quia cũ. L iij.

Non igĩ diuīa clemē-

tia p̄cibus defuit ſupplicā-
tū: nec piiſſime v̄gis aures
a iuſtoꝝ petitiōe defuerīt: ſꝫ
eoꝝ uota deꝰ ex alto ſuſcipi
ens petitiōes ip̄orū uoluit
effcui mācipare ⁊ fini debi
to tradere. Intrabat tē q̄p
pe mēſis auguſti: qn̄ acrio
ribꝫ ſolis ardoribus deco-
quitur. ¶ Cōtinet in gre
mio celū terrāqꝫ regentem
uirgo dei genitrix ꝓceres
coitant̄ herileꝫ. p quos or-
bis ouās xp̄o ſub principe
pollet. ¶ Uirgo dei geni-
trix: quē totꝰ nō cap̄ orbis
in tua ſe clauſit uiſcera f.c̄ŝ
hō. Per.

Spetie tua.

EO ei tp̄ē uolens btā
dei genitrix locū edi
ficāde ſibi baſilice hoībus
demōſtrare quadā nocte di
cti iā miſis. i. nonis auguſti
ſubito ↄ̄ naturaꝫ tp̄is aer
nimia frigoris cōgelatiōe
cōſtringitur ⁊ ī tāta nubiū
conſtipatione denſatur ut
hymbre deſup fuſo ip̄o ca
ſu niuiū multitudo deflue
ret: que ſolū modo locū edi
ficande baſilice cooperiēs
miraculū pariter ⁊ algorē
ſubminiſtrauit. ¶ Sicut ce
drus exaltata ſum in libāo
⁊ ſicut cypreſſus in monte
ſyō quaſi mirra electa odi
ſuauitateꝫ odoris. ¶ Et ſi
cut cynamomū ⁊ balſamū
aromatizans. Dedi.

IN ipſa deniqꝫ nocte
p̄noiato pōtifici. atꝫ
iā dc̄o patritio ⁊ uxori ſue
ſimilē uiſione ſcā dei geni-
trix uoluit demonſtrare: q̄
res reuelata ut miraculi ↄ
firmaretur aſpectu ⁊ ſubita
temporis īmutatio oculte
uiſionis reuelatione noſce-
retur apparens ſāctiſſima
uirgo prenominato ponti
fici taliter cum admonitio
nis oraculo uoluit edocere
¶ Que eſt iſta que proceſ
ſit ſicut ſol ⁊ formoſa tāqꝫ
ieruſalem. Uiderunt eam

filie ſyon ⁊ beatam dixerūt: ⁊ regine laudauerunt eã. ¶ Et ſicut dies uerni circundabant eam flores roſarū ⁊ lilia ɔuallū. Ui.

Operum tuorum intētio: ⁊ circūſpecte ſollicitudinis uigilantia: qua omnipotenti deo plurimū placere cognoſceris te mō in hoc commendabilē reddiderunt. ita ꝙ hactenus erga nominis mei deuotionem ab alijs nō fuerit atēptatum. ⁊ per te nunc mihi placuerit conſumari. A deo ut cā ſalutis exiſtas oībus qui deuotionē tui pectoris fuerit imitati ¶ Ornatā monilibꝫ filiaꝫ ierl'm dn̄s cōcupiuit. Et uidētes eā filie ſyon ⁊ btı̄ſſimam ꝑdicauerūt dicentes unguētum effuſuꝫ nomē tuū. Aſtitit regina a dextris tuis in ueſtitu deaurato circundata uarietate. Et. ¶ Gaude maria. ¶ Cantate. ¶ Digna re me. ¶ Dn̄s regnauit exul. ¶ P'partū. ¶ Cantate. Elegit eā.

In illo tpr̄. Loquēte ieſu ad turbas. Extollens uocē q̄dam mulier de turba dixit illi. Beatus uenter qui te portauit: ⁊ ubera que ſuxiſti. Et. l'x

Magne deuotiōis ⁊ fidei oñdit̄ hec mulier que pharifeis blaſfemātibꝫ dominuꝫ tanta ſinceritate eius ꝓ incarnatiōeꝫ ɔfitet: ut ⁊ preſentium ⁊ futurorum confundat perfidiam Si enim caro uerbi dei a carne uirginis matris eſſꝫ extranea ut multi heretici dixerunt: ſine cauſa uenter qui eum portauit: ⁊ ubera que eum lactauerunt beatificarētur. ¶ Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit m̄ dn̄s magna: quia potens eſt ⁊

ſanctū nomen eius: ℣. Et
mīa ei⁹ a pgeie i pgeies ti
mētib⁹ eū. Quia. Lc. viij.

Unde dicit apl's cōt
phēticos: qꝛ miſit de⁹
filiū ſuū factu ex muliere
factū ſub lege. Nec audiē-
di ſunt q̄ legēdū putāt na
tū ex muliere nō factum.
Alioq̄n uerus hōis fili⁹ nō
eſſet niſi ex matre carnem
traxiſſet. Scōꝫ quoqꝫ phy
ſicos ex eodem fonte ⁊ lac
nutriēdis ⁊ ſemē pcreādis
pueris manat. ℟. Felix
nāqꝫ es ſacra uirgo maria
⁊ omni laude digniſſima.
Quia ex te ortus eſt ſol iu
ſticie xp̄us deus noſter: ℣.
Ora p p'lo interueī p clero
intercede pro deuoto feīeo
ſexu: ſentiant oēs tuū iuua
mē q̄cūqꝫ celebrant tuam
ſcāꝫ feſtiuitatē. Quia. l. ix

Ergo de ſemie v̄gis
potuit cōcipi: qui ei⁹
lacte potuit nutriri. Hec
mulier typum geſſit ecce

credentis ieſum v̄uꝫ deū ⁊
uerꝫ hominē natū fuiſſe. ℟e
btā parēs xp̄i: q ſicut q̄daꝫ
ait enixa eſt puerpera regē
qui celum terram tenet p
ſecula ſemp. ...
... an. Dū eſſet rex.
... cap. Ab
initio. ℣. O glorioſa. ...
Diffuſa eſt. ...
Beata es maria que credi
diſti perficientur in te que
dicta ſunt tibi a domino.
oratio. Concede nos. ...
... cap. Ab initio. ...
... cap. Et ſic i ſyon. ...
cap. Et radicaui. ...
an. Dū eſſꝫ rex. ...
... Ab initio.
hy. Aue maris ſtella. ...
Diffuſa ē grā. ...
Btāꝫ me dicēt oēs gn̄atōes
qꝛ ācillā huilē reſpexit deus
De re... ...
... ...
quā niſi dominica ipediat
... oīo.

DEus qui eccleſiaꝫ tuam beati dominici ↄfeſſoris tui illuminare dignatus es meritis ⁊ doctrinis. cõcede ut eius interceſſione temporalibus nõ deſtituatur auxilijs: ⁊ ſpiritualibus ſemper proficiat incremẽtis.

BEatus dominicus predicatorũ dux: ⁊ pater inclitus: q̇ appropinquante mundi termio quaſi nouuꝫ ſidus emicuit ex hyſpanie ptib᷒: uilla q̄ dr calaroga exomenſis diocelis oriũdus fuit. Dicebat ſane ut qui olim luciferum in tp̄e ſuo ꝑduxerat: vſpeꝛ quoqꝫ aduelperaſcẽte iã die ſuper filios terre cõſurgere faceret ab occaſu: ut extremis temporibus ab extremis terre nubes educeret. quarum hymbre ſerotino uieãꝫ quã dextera eius plãtauerat uberius irrigaret. SIcut enim iohẽs baptiſta uelut lucifer: ſolis ortuꝫ preueniẽs ſaluatoris primuꝫ prenunciauit aduentum: ſic ſanctus iſte dominicus ueſpertini ſideris in ſe gerens officium occidẽte ſeculi: luce uicinum credit preueniſſe iudicium. Hui᷒ mater ante q̄ꝫ ipſum conciperet uidit in ſomnis ſe geſtare catulum accenſam in ore faculam baiulantem Qui egreſſus ex utero totum mundum incendere uidebatur..

QUo pfigurabat̃ ex ea ꝑdicatorẽ eximiũ naſcituꝝ qui facẽ igniti portaret eloquij. Quo frigeſcẽte ĩ multorũ cordibꝫ caritatẽ uehementius iflãmaret ⁊ ſedule ꝑdicatiõis latratibꝫ lupos arceret a gregibꝫ. Dormiẽtes quoqꝫ ĩ pccis aĩas ad uirtutũ uigilantiã excitaet. qđ ⁊ rei poſt mõm probauit euentus.

HUic enim uitiorum

mirabil' obiurgator: oppugnator hereſū. fideliū diligentiſſim' exortator. v̄ba quide eius ardebant ut facule: quia in ſpiritu uenerat ꝛ uirtute helye. natus autē ex pijs parentibus ꝛ religioſe nutr'. cepit ēē puer igenioſus utpote qui ſortitus animam bonam. a domīo ſiquidez in benedictionibꝫ dulcedinis ē p̄uentus.

Pater eius felix: mat eius iohanna nuncupata eſt. ab horum itaqꝫ pio ſtudio: priuſqꝫ ſciare aliqd eius illaberetur animo traditus eſt eccleſiaſtico imbuendus offitio. ut ſanctitatis odorem uelut teſta recens imbiberet: que poſtmoduz antiquata perpetuo tenore ſeruaret.

In illa ſua puerilitate cor ei ſenile iam inerat ꝛ ſenſus: ueneranda canities ſub tenela facie latitabat. Cum eniz eſſet adhuc puerulus nundū a nutricis diligentia ſegregatus ꝙphēſus ē ſepe lectū dimittere quaſi iam carnis delicias abhorreret. ꝛ eligebat potius ſuper terram accūbere ꝙꝫ in lecto corporali quodam modo quiete reſolutus iacere.

Et tunc durit in conſuetudinem declinata ſtratus mollitie frequentiſſime ſuper terraz dormire. uidebatur iam illud qđ nunduz legerat intellexiſſe prouerbium. Adulēſcens iuxta uiā ſuaz: etiā cum ſenuerit non recedet ab ea. Uolens quoqꝫ magnū aliquid peruenturuz ex puero futurorū p̄ſcius de' oñdere cuidaz matrone: que vꝫ ex baptiſmi fōte leuauerit uiſione huiuſcemōi p ſōniuz demonſtrauit:

Videbatur ſiquidē illi matri ei' ſpūali: puer dñicus q̄ſi ſtellā hn̄s i frōte

que totã terram ſuo lumi
ne perluſtrabat. Quo da-
batur intelligi. ꝙ dandus
foret quandoqꝫ in lucẽ gẽ-
tium illuminare his qui i
tenebris ⁊ umbra mortis
ſedent. Erat autem matro
na nobilis que uiſiõis ma
gnitudine ſtupefacta ma-
tri eius cũ ingenti gaudio
quod uiderat nũciauit.

Oſt hec miſſus ẽ pa
lẽciã ut ſibi liberaliũ
artium compararet ſtudij
exercitatione periciam. Ibi
enim tunc temporis gene-
rale florebat ſtudium abũ
dans tam multitudine nu-
meroſa ſcolariũ ꝙꝫ ſtudio
ſa perfectione doctoꝝ. Ce
pit autem ſancte puer indo
lis beatus dominicus. nõ ſe
gniter agere eruditioni cu-
ius gratia miſſus erat dili-
genter intendẽ. omiſſis qꝫ
friuolis quibꝫ aduleſcẽtior
ſolet etas effluẽ maturiori
bꝰſe ſe ſtudijs occupare

Eus q̃ nos con
cedis ſcõꝝ mĩꝝ tuo-
rũ ſixti feliciſſimi ⁊ agapiti
natalitia colere. da nobis i
eterna beatitudine: de eoꝝ
ſocietate gaudere. Per

Sixtus natione grecꝰ
ex patre phõ ſedit ã
nos duos menſes undecim
dies ſex martirio coroãtur
Fuit autem temporibꝫ ua-
leriani ⁊ decij: quo tempoꝛ
fuit maxima perſecutio. E
odem tempore hic, comp̃-
henſus ẽ a ualeriano ⁊ ductꝰ
eſt ut ſacrificaret demo-
nijs.

Qui cõtempſit p̃cepta
ualeriãi ⁊ capite trũ
catus eſt: ⁊ cũ eo alij ſex dy
acones feliciſſimus ⁊ aga
pitus. Januarius ⁊ magnꝰ
uincentius ⁊ ſtephanꝰ: ſub
die octaua idus auguſti. et
predicti prefuerunt a con-
ſulatu tuſci ⁊ baſſi: ⁊ ince-
perunt a tertiodecimo kl.

auguſti. quo tpe ſeuiſſima
pſecutio agebat ſub decio.

Et poſt paſſione
beati ſixti. p⁹ tertiā diē
paſſus eſt beatus laurētius
eius archidyacon⁹ .iiij. id⁹
auguſti: ⁊ ſubdyacon⁹ clau
dius: ⁊ ſeuer⁹ pbr ⁊ creſcēti⁹
lector: ⁊ romanus boſtiari
us. Hic conſtituit ut miſſa
rum actionē ſacerdos inci-
piēs pro pplo decātaret hy
mnuȝ. Scūs. Scūs. Scūs
dn̄s deus ſabboth.

Sixt⁹ urbis rome eps
athenis natus ⁊ do-
ctus: ⁊ prius quidē phs p⁹
ea uero xp̄i diſcipl's. Tem
poribȝ decij ceſaris ⁊ uale-
riani pꝑoſiti iuſſerunt ſibi
beatum ſixtuȝ epiſcopū cū
clero ſuo preſentari nocte
ītra ciuitatē ī tellude. Tūc
ſixtus eps dixit ad clerum
ſuum. fratres ⁊ cōmilito-
nes mei: nolite paueſcere.
Omnes ſancti quanta paſ
ſi ſunt tormenta. Ut ſecuri
perpetuam optineret uitā
⁊ palmam.

Iam ⁊ dn̄s nr̄ ieſus
xpus paſſus eſt pro
ſalute noſtra ut pro nobis
relinqueret exempluȝ. Et
uoce clara dixit. Uenite ne
mo metuat terrores. Feli-
ciſſimus ⁊ agapitus dyaco
nes dixerunt. Et nos ſine
te patre quo ibimus. Ep
preſentatus eſt noctu decio
⁊ ualeriano cum duobus
dyaconis.

Tunc dixit ad ſanctū
ſixtum epum decius
ceſar. Scis quare tentus ⁊
cōuentiōe publica nobis eſ
pntatus. Rn̄dit ſixtus eps
Scio: ⁊ bn̄ ſcio. Decius dix
Ergo ſi ſcis: fac ut uiuere
poſſis: ⁊ cler⁹ tuus augeat.
Rn̄dens ſixtus epus dixit.
Uere ſic facio ut clerus me
us augeatur.

Decius dixit: Ergo
ſacrifica dijs immor
talib⁹: ⁊ eſto princeps ſacer

dotuȝ. Btũ ſixtus epiſcop⁹
dixit. Ego ſacrificaui ſemp
deo patri opi: ꝛ dño noſtro
ieſu xpo ꝛ ſpũi ſcõ hoſtiam
para ꝛ immaculatã. deci⁹ dix
Conſule ſenectuti tue: ſicut
ꝛ nos conſulimus. ita con
ſule te tibi ꝛ clero tuo.
BEatus ſixtus epũs
dixit. Uſqꝫ adeo oſul
tus ſum mihi ꝛ clero meo.
ut de profundo mortis et-
ne coner omnes mecum e-
ripi uel liberari. Decius di
xit. Sacrifica: nam ſi nõ ſa
crificaueris tu eris exẽpluȝ
omnium. Sixtus epiſcop⁹
dixit. Jam ſemel dixi: quia
ſacrificium ſemp offero deo
meo ꝛ dño ieſu xpo ꝛ filio
eius. Decius dixit ad mili-
tes. ducite eũ ad tẽplũ mar
tis ut ſacrificet deo marti.
QUod ſi noluerit
reducite eũ in priua
tã cuſtodiã: ꝛ duxerũt eũ ad
tẽplũ martis: ꝛ cohartabat
ut ſacrificijs coinquinaret.

Tunc btũs ſixtus epiſcop⁹
dixit. O infelices quid nõ
ploratis qui adoratis idola
uana manu facta muta: et
ſurda: que nec ſibi, nec ali-
quibus proſunt: Audite fi
lij ꝛ liberate animas ũras
de eterno ſupplicio: ꝛ noli-
te pauescere ista tormẽta:
ſed illa metuite que finem
non habent: ꝛ agite pñiaȝ:
qꝛ neſcientes ſacrificatis i-
dolis uanis.

DEus tuoꝝ glia ſacer-
dotũ preſta qs̃ ut ſci
martiris tui cuius feſta ge
rim⁹ ſentiam⁹ auxiliũ. Per.

APud tuſciã ciuitateȝ
Aretio natale ſci doã
ti epĩ ꝛ martiris. Qui nu-
tritus a ſcõ pigmẽnio pre
ſbitero in titulo beati pa-
ſtoris eruditus eſt nõ ſolũ
in diuinis: uerũ etiã in hu-
manis litteris ſufficientiſſi
me. Cum quo ꝛ iulianus

creuit. ⁊ ſubdiaconus ordi natu, reiecto poſt modum gradu inutilis factus ad i̅periuȝ aſpirauit. Quo tēpore btm̄ pigmenium rome in cuſtodia mancipauit ⁊ ſanctos patrem ⁊ matrē donati gladio occidit.

Donatus uero fugaȝ petijt aretium ciuitatem ⁊ habitauit cum hylariano glorioſiſſimo monacho ſeruiens deo continuis orationibȝ ieiunijs. Factuȝ autem ut mulier noīe ſyrā nam gentilis ⁊ pagana capta oculis ⁊ corde uere ceca: cuȝ unico filio ſuo exculiano nomine cellam beati hylariani cum quo beatus uir habitabat reqreret quā in fide chriſti inſtructā ad beatum ſatyrum epiſcopū hylarianus ⁊ donatus perduxerunt.

Quod ut fidem ipſius accepit gratias deo agens indixit ei ieiuniuȝ ut humiliaretur in cilicio ⁊ cinere. ⁊ ſic deinde cathetizauit eam ⁊ baptiȝauit: tam ipſam q̄ȝ filiuȝ eius. ⁊ mox aperti ſunt oculi ſyranne: cepitq̄ȝ clamare. Uere dei filius chriſtus ē: qui illuminauit oculos meos. Quod factum audiens amproianus nō multo poſt attulit filium ſuum demoniacum ad beatum donatum.

Quo orante ſimul cū beato ſatyro epo et hylariano expulſus demō puerum ſanum reliquit: ſȝ ⁊ non longo tempore trāſacto uir q̄dā euſtaſi⁹ rector tuſcie ⁊ exactor fiſci: dum occupatus alicubi teneret: ſuperuenientibus hoſtibus uxor ipſius euſtoſina pecuniā fiſci abſcōdit ⁊ paucis diebȝ ſuccedētibȝ abn̄te ad huc uiro defūcta eſt.

Rediēs aūt poſtmodū uir ei⁹ inuenit uxorem ſuā mortuā pecuniā q̄ȝ

fiſci ſibi celari. q꜡ de re nõ
paꝝ triſtis efficit̃ ꝑ requiſi
ta pecunia. Cumqꜫ a prin
cipibus curie ſupplicia ipſi
meditarentur. fugiens ideꝫ
euſtaſius uenit ad beatū
donatum ⁊ ſatyrum. ⁊ in-
dicauit eis anxietatem ani
mi ſui.

Stans itaqꜫ donat⁹
ſuper ſepulchrũ uxo
ris ipi⁹: uoce magna clama
uit. Eufroſina per chriſtũ
ieſum crucifixum te coniu-
ro: ut dicas nobis quid fa-
ctum ſit de pecunia fiſci q꜡
uir tuus ꝑ ea ab exactori-
bus ualde affligitur. Que
mox de ſepulchro reſpõdit
In ingreſſu dom⁹ ſub foſſa
latet pecunia quã q̃ritis:
Recepta eſt igitur pecunia
liberato euſtaſio ab impoſiti
one calumnie.

Deus q̃ nos annua
btõꝝ martiꝝ tuoruꝫ
cyriaci: largi: ⁊ ſmaragdi:
ſolemnitate letificas: con-
cede propitius: ut quorum
natalicia colimus: uirtutem
quoqꜫ paſſionis imitemur
Per.

Roma natale ſcĩ cyri
aci martiris: qui p⁹
longam carceris marcera-
tionem: quam ſub maxia-
no pertulit. cuꝫ ſiſinio dya
cono ſuo: ⁊ ſmarardo ⁊ lar
go: poſt multa facta mira-
cula: in quibus filiam dio-
clitiani arthemiã ipi⁹ roga
tu a demonio curauit: ac
baptizauit.

Filiam quoque ſapo-
ris regis perſarum
iobiam. miſſus illo a dio-
clitiano propter hoc libe-
rauit a demonio ac bapti-
zauit cum ipſo rege ⁊ alijs
quadrigentis triginta. Re
diens romam poſt morteꝫ
diocliciani tentus eſt inter
alios chriſtianos a filio ei⁹
maximiano. Et in cuſto-
dia miſſus: eo q꜡ ſororem

ſuā xp̄ianam feciſſet.

DEinde precepit ut in die proceſſionis ſue nudus cathenis obligatus ante redaꝫ eius traheretur Et poſt hec ductus de carcere cuꝫ ſocijs largo: ⁊ ſmaragdo: ⁊ cum ſancto cyriaco: per carpaſium uicariuꝫ pice reliquara caput eius pfuſum eſt. Et rurſum poſt dies quatuor eductus denuo de carcere in cataſta extentus attractuſqꝫ neruis ⁊ fuſtibus diu ceſſus poſt illos quatuor dies iubente maximiano capite truncatus eſt: cum largo ⁊ ſmaragdo: ⁊ alijs uiginti.

ROme ſancti romani militis ⁊ martiris: q̄ credidit domino ieſu chriſto per uerbum ſancti laurentij. Et cepit dicere ad beatum laurentium. Uido ante te iuuenem pulcherrimum ſtantem cum linteo ⁊ extergentem mēbra tua De qua re adiuro te p dominum qui miſit tibi angelum ſuum ne derelinquas me.

TUnc decius furore ꝯplenus ⁊ dolo dixit ad ualerianum. Puto ꝙ uicti ſumus per artem magicam. ⁊ iuſſit beatum laurētium de cataſta leuari. Eadeꝫ hora romanus afferēs urceum cum aqua cepitqꝫ horā ut eam offerret beato laurentio. Ueniens autem romanus afferēs aquā miſit ſe ad pedes beati laurētij rogans eum cuꝫ lachrymis ut baptizaret eum. Et accepta aqua benedixit ⁊ baptizauit eum.

AUdiēs deci⁹ hoc factū dix. exuite eū ⁊ fuſtibꝫ cedite. ⁊ aduct⁹ roman⁹ an̄ ꝯſpcm̄ ceſaris nō īterrogat⁹ cepit clamaī uoce magna dicēs. xp̄ianus ſuꝫ. Et iuſſit decius ceſſar: ut ipſa

hora capitis romanus ſub
iret ſentẽtiã. Et ductus fo
ras muros porte ſalarie i-
bi decollatus eſt beatus ro
man⁹. v. idus auguſti. Tũc
nocte uenit iuſtinus pbr̃ ⁊
collegit corpus eius. Et ſe
pelliuit in agro uerano.

¶ Laurentius igreſ
ſus eſt: ¶ Dixit dñs
Laudate do
minum oẽs gẽtes.

FRatres q̄ parce ſemi
nãt parce ⁊ metet: ⁊ q̄
ſeminat in benedictionib⁹
de benedictionibꝫ ⁊ metet
uitam eternã. ¶ Deus tu
oꝝ mi. ¶ Glĩa ⁊ honore.
¶ Leuita laurenti⁹
bonũ opus operatus eſt: q̄
per ſignum crucis cecos
illumiãuit: ⁊ theſauros ec-
cleſie dedit paupibꝫ.

DA nobis q̃s opñ d̃s
uitioꝝ nr̃oꝝ flãmas
extinguere: qui btõ lauren
tio tribuiſti tormentorum
ſuoꝝ incendia ſupare. Per.
¶ Beatus
laurentius xp̄i mr̃ triũphat
cornatus in celis. ¶ Venite
adoremus dñm. ¶ Venite.

¶ Quo p
grederis ſine filio pr̃: quo
ſacerdos ſcẽ ſine miniſtro p
peras. ¶ Btũs uir. ¶ Btũs
laurentius dixit.

¶ Noli
me derelinquere pr̃ ſcẽ: quia
theſauros tuos iam expedi
quos tradidiſti m̃. ¶ Orã
fre ¶ Quid in me ergo di
ſplicuit pr̃nitati tue. ¶ Nõ
ego te deſero fili: neqꝫ de-
relinquo: ſꝫ maiora tibi de
bentur pro fide xp̄i certaĩa
¶ Dñe quid. ¶ Btũs ſixt⁹
dixit. ¶ Glĩa ⁊ honoꝛ.

POſtq̃ btũs ſixtus ur
bis romãe epũs mar
tirij coronam adeptus con
ſumauit agonem ueneũt mi
lites ⁊ comprehẽdeũt btũm
laurentium archidyoconem

⁊ duxerunt ac tradiderunt
eū parthemio tribuno. ead̄
hora parthemius tribunus
nūciauit decio eo q̄d laurē-
tius archidyaconus ſixti q̄
theſauros recouditos h̄et i
cuſtodia teneretur. ¶ Leui
ta laurentius bonū opus o
patus eſt: q̄ p ſignū crucis
cecos illuminauit. ⁊ theſau
ros eccl'e dedit pauperibꝫ.
℣ Diſpſit dedit pauperibꝫ
iuſtitia ei⁹ mãet in ſcl'm ſcl'i
O Auiſſus eſt de
cius. ⁊ iuſſit ſibi pre
ſentari btm̄ laurentiū. quē
ita agreditur deci⁹ ceſar di
cens. Ubi ſunt theſauri ec
cl'ie quos apud te nouim⁹
eſſe reconditos. B̄ts laurē
tius nō r̄ndit ei v̄bū. Eod̄
die deci⁹ ceſar traddidit eū
p̄fato cites. Quere ab eo
theſauros diligenter: ⁊ pſu
adeat ut ſacrificet. Si nō ſa
crificauerit diuerſis eū penis
cruciatibuſqꝫ interfice.
Puer meus noli timere: q̄a
ego tecū ſum. dicit dn̄s: Si
tranſieris p ignē flāma nō
nocebit te. ⁊ odor ignis nō
erit in te. ¶ Liberabo te d̄
manu peſſimoruꝫ: ⁊ eruaꝫ
te de manu fortiū. Si.
T Unc ualerian⁹ dedit
eū cuidā uicario i cu
ſtodia nomie ypolito ⁊ cū
accepiſſet eū ypolitus btm̄
laurentiū recluſit eū cū mł
tis. Erat aūt ibi i cuſtodia
hō gentilis mł'to tp̄e noīe
lucillus qui plorādo amiſꝭ
ocul's cecus factus fuerat.
Et dixit ad eū b̄ts lauren⁹
Crede in filiuꝫ dei dn̄i ieſu
xp̄i ⁊ baptiꝫare in noīe ei⁹.
⁊ illuminabit te. ¶ Strixe
runt corporis mēbra poſi
ta ſup craticula miniſtran-
tibꝫ prunas inſultat leuita
xp̄i. ¶ B̄te laurētij mr̄ int̄
cede pro nobis. Mea nox
obſcurū nō h̄et: ſꝫ oīa in lu
ce clareſcūt. B̄te.
¶ B̄ts laurētius orabat
dicens. dn̄e ieſu xp̄e de⁹ de

do mīis in kuo tuo. ¶ Cū inuoca. ¶ Quia accuſatus nō negaui nom̄ ſcm̄ tuū in terrogatus te xp̄z ꝯfeſſus ſum ¶ Dixit romanus ad btm̄ laurentiuz. Uideo añ te iuuenēz pulcherrimū feſtina me baptizare ¶ Uerba mea. ¶ Afferēs āt urceū cuz aqua miſit ſe ad pedes eius. ¶ Btēs laurentiꝰ dixit mea nox obſcurū ñ hēt: ſed omnia in luce clareſcūt.

Dñe dñs. ¶ Quia ipē dñs nouit qꝛ accuſatꝰ nō negaui nom̄ ſcm̄ ſuū Poſuiſti.

CUm oēs btos mīes quos nobis tradidit antiquitas honorificētia digna ueneremur: p̄cipue tñ btm̄ laurētiū mīez debemꝰ tota deuotione ſuſcipere. Maiorez ergo affectionez ibi debeo. ubi credulitatez meā cogit cōtēplatio q̄z ubi fidē meā hortatᷣ opinio.

¶ Quo progrederis ſine filio pꝛ. Quo ſacerdos ſcē ſine dyacono ꝓperas. Tu nunq̄z ſine miniſtro ſacrificiū offerre conſueueras. Quid ī me ergo diſplicuit pꝛnitati tue. nunquid degenerez me probaſti. Experire certe utrū idoneū miniſtrū elegeris cui cōmiſiſti dominici ſanguinis diſpēſatioēz Tu.

MAiorē inq̄z affectum illic debeo ubi per ea q̄ uidi cōpellor deuotiōe credē etiā illa que nō uidi. Nam ꝛ cuz audiui aliq̄ñ q̄ m̄ impoſſibilia uideretur cepi ea credē potuiſſe fieri; dū ſimilia facta cōſpexi. Et ido tēporibꝫ noſtris paſſi hanc nobis p̄ſtiteꝛt cōferre gr̄az ut fidē p̄teritā cōfirmarēt.

¶ Noli me derelinquē pꝛ ſcē qꝛ theſauros tuos iam expendi. Nō ego te deſero neq̄z derelinquo: ſꝫ maiora tibi debentur pro fide xp̄i certamina Nos q̄ſi ſenes

leuioris pugne curſuꝫ acce pim⁹. te aūt q̄ſi iuuenē ma net gl'oſior de tyrāno triū phus: p⁹ triduū me ſeq̄ris ſacerdotē leuitā. Nō.

Supradictuꝫ igr̄ btm̄ uiꝝ tota debem⁹ de uotiōe ſuſcipe. Primū qꝛ p̄ cioſuꝫ ſanguinē ſuū pp dm̄ tradidit. Deinde q̄ ꝓroga tiuā nobis ap̄ dm̄ nr̄m nō minimā ꝯtulit. oñdēs qual' debeat eſſe xp̄iana fides: ꝺ cui⁹ ꝯſortio exiſte mr̄es me rētur. Tertio q̄ idē tā ſctē ꝯuerſatiōis fuerit: ut coro naꝫ mr̄ij tp̄r pacis iueiret.

¶ Bt̄s laurētius clamauit ⁊ dixit. deū meū colo: ⁊ illi ſoli ſeruio. ¶ Mea nox ob ſcrū nō hēt: ſꝫ omia in luce clareſcūt ¶ Stri xeīt corporis mēbra poita ſup craticulā ſubiciētes pru nas: inſultat leuita xp̄i. Dñe q̄s. ¶ Carnifices uero urgentes miniſtrabant car bones ſubter craterē ferreā

Igne me examinaſti: et non eſt inuenta in me iniq̄ tas. ¶ Exaudi dñe iuſti. Probaſti dñe cor meū ⁊ ui ſitaſti nocte. ¶ Interroga tus te dñe confeſſus ſum: aſſatus gr̄as ago. ¶ Dñe in uirtu. ¶ Gr̄as tibi ago dñe qꝛ ianuas tuas ingredi merui. ¶ Magna eſt gl'ia

In illo. t. d. ieſuſ. d. ſ. Am̄ am̄ dico uobis. Niſi granū frumēti cadens in terrā mortuū fuerit ip̄m ſoluꝫ manet. Et. R.

Ipſe dn̄s ieſus erat g̃ nū mortificandū ⁊ iu ſtificādū. mortificādū in in fidelitate iudeoꝝ: ⁊ mltipli cāduꝫ in fide ppl'oꝝ. Jā ṽo exortās ad paſſiōis ſue ſe ctāda ueſtigia: q̄ amat īq̄t aīaꝫ ſuā pdet eā. ¶ In cra ticula te deū nō negaui. Et ad ignē applicat⁹ te dn̄ꝫ ie ſuꝫ xp̄m confeſſus ſum.

Probaſti domi̅e cor meū ⁊
uiſitaſti nocte. Et.

QUod duob⁹ mōis pōt
intelligi. qui amat p̄-
det. i. ſi amas pdes. ſi cupiſ
uitā tene̅ ꝯ xp̄o noli mortē
time̅ pro xp̄o. Itē alio mō
qui amat aīaȝ ſuā pdet eā.
Noli amare ne pdas. noli
amare in hac uita: ne pdas
in eterna uita. ¶ O hypo
lite ſi credideris in dn̄ȝ ieſū
xp̄ȝ: ⁊ theſauros tibi oñdo
⁊ uitā eternā promitto.
Bt̄s laurētius hypolito dix̄
ſi credis in dn̄m ieſuȝ xp̄m
Et.

HOc aūt qd̓ poſterius
dixi magis hr̄e uidet̄ euā-
gelicus ſenſus. Sequit̄ eniȝ
Et qui odit aīaȝ ſuaȝ ī hoc
mūdo in uitā eternā cuſto-
dit eā. Ergo qd̓ ſupradc̄tȝ
ē qui amat. ſubītelligitur ī
hoc mūdo: ip̄e utiq; perdet
Qui aūt odit utiq; in hoc
mūdo: in uitā eternaȝ utiq;
cuſtodit eā. ¶ Gaudo pla

ne q2 hoſtia xp̄i efici merui
accuſatus nō negaui. Inter
rogatus xp̄ȝ cōfeſſus ſum
Aſſatus gr̄as ago. ¶ Pro
baſti dn̄e cor meū: ⁊ uiſita
ſti nocte. igne me examīaſti.
Interro. ¶ Uoluit eſſe ho
ſtia leuita laurētius: q̇ duȝ
aſſaretur nō negauit dn̄ȝ.
Et ideo inuēt⁹ eſt ſacrificiū
laudis. ¶ Immola deo ſa-
crificium laudis: ⁊ redde al
tiſſimo uota tua. Et.
Bt̄s laurēti⁹ dixit diſce miſ̄
q̄ȝta ē uirtus dn̄i. Naȝ car
bones hi nō dolorē: ſȝ refri
geriū m̄ p̄ſtāt. ¶ Ecce miſ̄
aſſaſti me una pte: regira
aliā ⁊ māduca. Nā.
¶ Laurēti⁹ ingreſ
ſus ē martir: ⁊ ꝯfeſſus ē no
mē dn̄i ieſu xp̄i. ¶ Laurēti⁹
bonū opus opatus ē qui p
ſignū crucis cecos illumina
uit. ¶ Adheſit aīa mea poſt
te: q2 caro mea igne crema
ta ē p te d̓s me⁹. ¶ Miſit
dn̄s angl̄m ſuū ⁊ liberauit

me de medio ignis ⁊ nõ ſũ
eſtuatus. an. Bẽs laurẽti⁹
orabat dicens gratias tibi
ago dñe qꝛ ianuas tuas in
gredi merui. Cap. Frẽs q̇
parce. ℣. Diſperſit dedit
pauperibus. ℟. Juſtitia ei⁹
manet in ſeculũ ſeculi. Ad
bñ. an. In craticula te dñz
non negaui: ⁊ ad ignem ap
plicatus te xp̄m confeſſus
ſum. probaſti cor meum ⁊
uiſitaſti nocte igne me exa
minaſti ⁊ non eſt inuenta i
me iniquitas. Ad. iij. cap.
Frẽs qui parce. Ad. vi. ca.
Vnuſq̇ſqꝫ prout de-
ſtinauit in corde ſuo
non ex triſtitia: aut ex ne-
ceſſitate. Jlarem eniz dato
rem diligit ds. Ad. ix. ca.
Potens eſt aũt deus
omnem gratiam ha
bundare facere in uobis ut
in oīb⁹ ſemp oẽz ſufficiẽtiaz
hñtes habũdetis in oẽ op⁹
bonũ ſ͛c ſcriptũ ẽ. Diſpſit
dedit paupibz iuſtitia eius
manet in ſeculũ ſeculi. Ad
ueſ̄ an. Laurẽtius igreſſus
eſt. cũ rel' de lau. cap. Frẽs
qui parce. ℣. Leuita laurẽ-
tius bonũ opus opatus ẽ.
℟. Qui p ſignũ crucis ce
cos illumiauit. Ad. M. ã.
Bẽs laurẽtius dũ i cratic'la
ſupra poſitus ureretur ad
impijſſimum tyrannuz di
xit. aſſatum eſt iam uerſa
⁊ manduca. Nam faculta-
tes eccl'ie quas requiris in
celeſtes theſauros manus
paupuz deportauẽit. Oĩo
ut ſ͞. Intra octãz ſci laurẽ
tij fit offm̃ de eo: niſi feſtuz
occurrat: ⁊ fiunt. ix. lectões
Secunda die infra ebdõm.
De paſſione eius. lcõ. i.
REſpõdit lucillus. E
go deſideraui ſemp
baptizari in nomine domi
noſtri ieſu xp̄i. Beatus lau
rentius dix. Si ex toto cor
de credis. Rñdit lucillus cũ
fletu dicens. Ego credo in
dñz ieſuz xp̄z: ⁊ uana idola

⁊ falſa reſpuo. Hypolitus uero patienter aſcultabat uerba eorum. Tunc btũs laurentius cathetizauit euз ⁊ accepta aqua baptizauit eum: in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti.

In ipſa hora aperti ſunt oculi eius: ⁊ cep clamare dicens. Benedict⁹ dñs noſter ieſus xp̃s deus eternus: qui me illuminauit per beatuз laurentiũ. Tũc audientes hoc multi ceci ẽe factum ueniebant ad btm̃ laurentium cuз lachrymis Et beatus laurentius ĩ cuſtodia politus hypoliti ponebat manum ſuper cecoꝝ oculos: ⁊ illuminabãt.

Audiens hoc hypolitus dixit ad beatum laurentium. Oſtende mihi theſauros. dixit ei beatus laurentius. O hypolite ſi credideris in deum patrem ⁊ filium eius dñз nr̃з ieſuз xp̃з: ⁊ theſauros tibi oñdo ⁊ uitã eternã promitto. Dixit ei hypolitus. Si dictis facta compenſes: faciaз qđ hortaris. Tunc btũs laurẽtius baptizauit eum cuз oĩ domo ſua.

Poſt hec decius ceſar dix btõ laurẽtio: Sacrifica dijs. Nã nox iſta in te expẽdet cũ ſupplicijs. Btũs laurẽti⁹ dix. Mea nox obſcuꝝ nõ hẽt: ſз oĩa ĩ luce clareſcũt. Tũc iuſſit decius ut os ei⁹ cũ lapidib⁹ cederet Cũqз cederet ↄfortatus in dño dicebat. Gr̃as tibi ago dñe ieſu xp̃e: qꝛ tu es dñs oĩuз xp̃ianoꝝ liberato̅

Eci⁹ dix. date lectulũ ferreuз ut requieſcat laurẽtius cõtumax. Allat⁹ ẽ aũt lectus cũ coſtis trib⁹ in cõſpectu decij ceſaris in modũ craticule. Tũc btũs laurentius expoliatus eſt ueſtimentis ſuis in conſpectu decij: ⁊ ualeriani. ⁊ extẽſus eſt in cratem ferreaз

⁊ allati ſunt baculi cuȝ prunis ⁊ miſſerunt ſub crateȝ ferream: ⁊ cuȝ furca ferrea coartari fecit beatum laurentium.

ET dixit deci⁹ ad bt̄m laurentiū. Sacrifica dijs. R̄n̄dit bt̄s laurētius. Ego me obtuli d̄o ſacrificiū ꝯtribulatū. Sacrificiuȝ deo ē ſpūs ꝯtribulat⁹. Carnifices urgētes miniſtrabāt carbōes mittētes ſub crate ⁊ deſuper comprimētes cū furcis ferreis. Bt̄s laurēti⁹ dixit diſce miſer: q꞉ carbones tui mihi refrigeriū preſtant. tibi auteȝ eternū ſupplicium.

IN il͛. t. d. ieſus. d. ſ. Am̄ am̄ dico uobis: niſi granū frumenti cadēs in terra mortuū fuerit ip̄m ſolū manet. Et. ℟.

MAgna ⁊ mira ſētētia quēadmōȝ ſit hoīs i aīa ſua amor ut p̄eat odiū ne p̄eat. ſi male amaueris: tūc odiſti. Si bn̄ oderis: tc̄ amaſti. Felices q̇ oderīt cuſtodiēdo: ne p̄dāt amando Sȝ uide ne tibi ſubrepat: ut te ip̄ȝ uel iterime͂ : ſic intelligēdo q̄d debes odiſſe aīaȝ tuā i hoc mūdo.

HInc ei q̇daȝ maligni atȝ puerſi hoīes ⁊ in ſe ip̄is crudeliores ⁊ ſceleratiores hoīcide: flām̄is ſe donāt: aq̄s p̄uocāt p̄cipitō collidūt ⁊ pereūt. Hoc xp̄s n̄ docuit: imo ⁊ dyabolo precipitiū ſuggerenti reſpōdit Uade retro ſathanas: Scriptum eſt. Non temptabis dn̄m deum tuum.

PEtro āt dix̄ ſignificās q̄ morte clarificat⁹ eēt d̄ū. Cū ēēs iunior cīgebas te ⁊ ambulabas quo uolebas. cuȝ auteȝ ſenueris alt̄ cinget te: ⁊ feret quo tu nō uis. Ubi ſatis expreſſit nō a ſe ipſo: ſed ab alio debe͛ occidi q̇ ueſtigia ſeq̇tur xp̄i

Beatoꝝ mꝛ̄ꝝ tiburtij ⁊ ſuſāne nos dn̄e foueāt ɔtinuata p̄ſidia q: nō deſinis ꝓpiti⁹ intueri quos talib⁹ auxilijs conceſſeris adiuuari.

Rome inter duas lauros natale ſcī tiburtij mꝛ̄is filij cromatij urbis p̄fecti: quē erudierāt i fidē beat⁹ ſebaſtian⁹ ⁊ ſcs̄ trāqlin⁹ ac glo̾ſus pollicarp⁹ pbr̄: q̄ ip̄ꝫ in ſacro fōte baptiſmatis innouauit: ⁊ familiā ei⁹ promiſcui ſexus mille quadringentos cum eo pariter baptizauit.

Cui⁹ rei filius tiburti⁹ cū ꝓpter imanitateꝫ pſecutionis iiſdeꝫ pr̄ ei⁹ et ingēs mlītitudo xp̄anoꝝ cū illo i cāpaniā ex ɔſilio pōtificis gai perrexiſſꝫ amoꝛ martirij flagrās reſcedit in urbe romana.

Et cū ieiunijs ⁊ orōi ub⁹ idē tiburti⁹ ibi cuꝫ bt̄o pp̄ gaio occupet̄ q̄daꝫ die trāſiēs occurrit hoi: q̄ d̄ alto lapſus fuerat: ⁊ ita cap̄ ⁊ oīa mbra caſſauerat: ut d̄ ſola ei⁹ ſeplt̄ura ageret̄: iux̄ quē ip̄e acceſſit: ⁊ cep̄ dicē ſꝫ ulnera ei⁹ lente orationē dn̄icam ⁊ ſymbolū.

Et ita frēs ē hō ſoliđatis mbris icolūis q̄ nl̄ tetigiſſꝫ ei mali. Tūc app̄hēdēs pētes ei⁹ ſegregauit eos a turbis: ⁊ īdicauit eis v̄tutē nōis xp̄i. ⁊ uidens aiuꝫ eoꝝ fixū fortit̄ i timoꝛ dn̄i pdux̄ eos ad pp̄ gaiū q̄ iuuenē ſanatū d̄o gr̄as referētē ⁊ pētes ſꝛ̄ baptizauit.

Interea dū ꝓcella pſecutōis grauit̄ iunđaret iuxit ſe q̄dā ſiſ̄ata fidē bt̄o gaio. Porro hic apoſtata extiterat ⁊ erat fraudulētus in oī ſmōe ⁊ calidus i oī cōmiſſo. q̄ duꝫ a bt̄o tiburtio uiro ſcolaſtico ⁊ nobili ⁊ ſcō frequēt̄ argueret̄ qꝫ capillos ſꝫ apicē frontis

tonſoris arte cōponeret ⁊ aſſidue potaret ⁊ ludendo prāderet. ꝙ libeti⁹ ſe feminaꝝ aſpecubus daret: qđ a ieiunijs ⁊ orōib⁹ ſe tolleret ꝙ ſono deditus nō eſſꝫ peruigil xp̄ianis dei. Duꝫ pro his igit a bt̄o tiburtio acrius argueretur ſimulat ſe eq̄miniter monetē accipe

Legit arte quaſi ſāctū tiburtiū orātē pagani ꝯphenderet: in qua ꝯprehēſiōe ſe ipꝫ fecit teneri ⁊ ſimul duci ad ſecretariuꝫ iudicis. at ubi introducti ſūt Fabianus dix̄ ad eū q̄ ſe arte tradiderat. Quis diceris Ille reſpōdit. Torquatus. Fabianus dixit. Quid profiteris. Torquat⁹ dix. Xpianus ſum.

Fabianus dixit ignoras qđ iuſſerit inuictiſſimi pricipes: ut q̄ ſacrificare dijs noluerit diuerſis ſupplicijs macerentur. Torqtus ait ſhic magiſ meus ē ⁊ ipē ſep me docuit qđ huc uidero facere: neceſſe eſt ut hoc ego faciam.

Fabian⁹ ꝯuerſus ad tiburtiū dixit. Audiſti q̄d torquat⁹ aſſerit. Scs tiburti⁹ r̄ndit. Torquatus diu eſt: ꝙ ſe xp̄ianū eē mentit'. Uirt' ei nois ſcti grauit' fert ⁊ moleſte ſuū nomē a n̄ ſuis morib⁹ uſurpari.

Euera ei illuſtriſſie hoc xp̄ianū uocabulū diuine uirtutis ē ſectatoriū ſ. xp̄i q̄ uere phi facti ſunt q̄ ueri xp̄iani dei ſūt: ⁊ q̄ ad obtrahēdas libidies fortit' dimicauerit. Nec credas illuſtriſſime uir: hunc eē xp̄ianū q̄ in lenocinio ſui moliendo capitis fimbrias emittit: q̄ tōſorē diligit: q̄ in ſcapulis molit' geſtit: q̄ fluxuꝫ greſuū improbo: nitu diſtēdit: qui uiros negligenter agit feias diligēt itueť

Nā ſcē clare claritas

ſplendore mundi cardines mirifice ↄpleuit: cuiꝰ pfecta ſanctitas in deuotas ꝓpagines uelocius exercuit Dixit dn̄s. ¶ Mūdi totiꝰ gl'am ut ieſuȝ lucrifaceret: uile quid arbitrata finibilē leticiam ne infinitā pderet ſemp ē aſpnata. ¶ Laud. pu. ¶ Hec in p̄nis laribꝰ puella ſacris moribus ageb at celibatuȝ quā predoceb at unctio ſine magīo medio cor xp̄o dare gratū Letatus. ¶ Sacra ſpirat ī fantia magni regis ↄnubia uirtute promereri. moxqȝ franciſci ſtudia ſectatur ⁊ ī gratia conatur exerceri Niſi. ¶ Hanc ⁊ papa gregorius fouit: ⁊ innocentius p̄ſuȝ more pioꝝ quā alexāder inclitus aſcripſit motꝰ celitus cathalago ſanctorū ¶ Lauda ieru.

Fratres qui gloriatur.

Concinat. ¶ Ora pro nobis beata clara. ¶ Ut digni. ¶ Duce celeſti numine. matre fauē te uirgine. clarare clara nomine. ſpreto paterno lumine. ſpreto natiuo ſanguine eſt in ſanctorum lumine ac beatorum agmine. gloria tibi domine.

Famulos tuos queſumus domine beate uirginis tue clare uotiua natalicia recenſentes celeſtium gaudioꝝ ſua facias interuētione pticipes ⁊ tui unigeiti coheredes. Qui tecum.

¶ Regi qui carnem induit ſit laus cordis ⁊ oris. Cuius in clara claruit imperfecti uis amoris. ¶ Uenite

Genera. ¶ Hec una de prudentibus prefulſit. Uirgo prudens in annis puellaribus chriſto placere ſtudens. ¶ Domine dominus noſter.

Excelſi buus ỽgieȝ frāciſcꝰ

ĩcitauit amaꝛ dũ hoīez quē
amoꝛ hũanauit ¶ Celi en.
¶ Lúcta p xp̄i noīe ꝯtem
nēs crine tōſo corā altari.
dño nubet eťno ſpōſo.
Dñi ē ťra. ¶ Spē tua.

VEnerabiľ xp̄i ſpōſe:
uoꝗ dicate ũgis cla
re nataliũ die: frēs kmi ho
norificētia debita celebran
tes ſacre uite ipi⁹ primordi
a pceſſuꝫ: ⁊ exitũ ſuccīcti ſ
mōis ꝯpēdio pcurram⁹. O
rigis ꝗdē nobilitate ac ꝯũ
ſatiōis honeſtate pclaris p
entib⁹ exorta: p⁹ acceptam
ſupne gr̄e claritatē nō ſolũ
in urbe aſſiſio claruit. uerũ
ēt in orbe mũdano clarior
ip̄a refulſit. ¶ Frāciſci pia
plātula mire fructificauit ī
orbe cũ diſcipľa clara: quā
iformauit caſtitatis p ſecľa
cultũ mľtiplicauit. ¶ Uir
go ſub ſacra regľa mľtarũ
iaꝫ p̄ambľa ſe deo ꝯſecra-
uit. Caſti.

NAꝫ cũ mr̄ ipi⁹ nomīe
ortulana nobilē hāc plātu-
lā uteri ſui geſtaret i ortło
⁊ ptui iaꝫ uicina: añ cruceꝫ
crucifixũ oraret attente: ut
eaꝫ de ptus piculo ſalubri-
ter expediret. uocē audiuit
dicētē ſibi. Ne paueas mu
lier: qꝛ qꝺdaꝫ lumen ſalua
ptunes: qꝺ ip̄m mundum
clari⁹ illuſtrabit. ¶ In uia
pñie glebas texit mbroꝝ.
Semeꝫ ſerit iuſticie: lumeꝫ
diffundit moꝝ. Lucratur ſic
quotidie theſauros merito
rũ. ¶ Cui⁹ feruentes hodie
greſſus deuote filie ſecunť
exemploꝛum. Lucrať.

QUo edocta oꝛaculo
iam natam infantu-
laꝫ: ⁊ ſacri baptiſmatis un
da renatam claram uoca-
uit: indubitabili fide tenēs
manifeſtandam foꝛe de p
ximo a deo ſibi pꝛomiſſ
celeſtis luminis claritatem
¶ Hec paupertatis
titulo pollens intitulata p⁹
xp̄m ſine ſaculo currit exo

nerata. Relicto foris ſeculo mēs intus eſt ditata in pau pertatis nidulo noſtri preſepis paruulo pauperi con fortata. Reli:

Oblata per gregorium re futat poſſidere: nihilq; trā ſitorium cū xp̄o uult hře.

¶ Eruc. ¶ Parat magna uaſculum: ut oleum quera tur. mox uero per miraculum uas plenum celo dat.

¶ Deus noſter. ¶ Hortatur hec ut pauperes pau peris matris nate nequaq̄ ſint degeneres a mr̄is pau pertate. ¶ Magnus dñs ¶ Adiuuabit.

A Dita mox in lucem clara tempeſtiuo uelut aurora diuinorum cep cariſmatum lumine creſce ac inter teneros annos lau dabilium morum ingenua probitate clarere. Pietatis quidem ſuauitate repleta: tam ex dono nature q̄ gra cie. ¶ A ciuibus obſidio remouetur ob lachrymas ꝛ preces ſancte clare. Duz cinere cilicio iubet ſorores optimas ad deuz exclama re. ¶ Orationum prelio meretur gentes peſſimas de clauſtro deturbare. Dū

M Anū libēter extē debat ad pauperes ꝛ ut ſuum ſacrificium gratis deo offerret proprio corpu ſculo delicata ſubtrahebat cibaria: clamq; per internū tios mittēs reficiebat uiſce ra pupilloꝝ ſcē orōis ſtudi o hēbat aicū ubi xp̄i ieſu ſe pius odore bono reſperſa ſuaui ſpš guſtu ad phēnes attracta delictias paulatiz uitā celibez actitabat:

Amica cruces plāgē crucifixū nouicias docet ip̄a plā git: crux ei digno pōdere. Maiores dat delitias quo maior dolor angit. ¶ Hec xp̄i ſui munē morbos. atz moleſtias fugat duz crucē tangit. Maio.

SUb ueſtibus quoqꝫ pretioſis ac monilibus ciliciolum gerebat abſconditum: ⁊ tanq̄ꝫ nobilis altera uirgo cecilia mundo exterius florens xp̄m interius induens diſſimulato ī poſterum mortali cōiugio uirginitatem ſuam domino commendabat. ¶ Uiuens in mundo labili ſponſo cō iuncta nobili ſurſum deliciatur clauſoqꝫ carne fragili tāq̄ꝫ in uaſe fictili. Thelauro gloriatur. ¶ Sic in rota uerſatili fultam uirtute ſtabili cum xp̄o delectatur. Theſau.

Cor uerbis ſapiētie medullitus apponit: cum predicator gracie uerba uite proponit: ¶ Cant. J. ¶ Trahit de teſta nucleum: de littera ſaporem: de petra ſugerēs oleū: de ſpina legēs florem. ¶ Dominus reg̃ ex. ¶ Format clara diſcipulas celeſti diſciplina. cuiꝰ eſt ad iuuenculas conuictꝰ per doctrinam ¶ Cant. ij. ¶ Elegit eam deus.

SUauibꝰ pinde uelut aromatica cella reuū dās unguētoꝝ odoribꝰ ore uicinoꝝ laudari neſcia cep ⁊ ſecuros artus ueridica fama prodente rumor probitatis eius uulgabatur in populo. Talia fuerūt ī domo paterna ſua delibamenta uirtutis. tales primicie ſpiritus. talia preludia ſanctitatis. ¶ Carnis tēplo ſoluto ſpūs celos ſcandit et patet aditus: Bn̄dictus ſit talis exitus. mľto magis talis introitus ¶ Uiuo pani morte: iuncta uita uiuit uita finita. Bn̄dictus.

AUdiēs vo tūc celebre nomē fr̄ciſci: q̄ uelut homo nouus miſſus a deo ob liātaꝫ pfectiōis uiā crucifixi ſectāda ueſtigia renouabat iſpirāte pie ſpū nō niſi opportuītas ſocietatis

⁊ tpꝛis affuit: ad eūdē ſe ↄ tulit: ſuiqꝫ cordis archanū deſideriū patefecit. ¶ De pane paſcit unico turbā ſo roruꝫ paupuꝫ: claret ſigno mirifico uirtus ſignoꝝ uete rū dū cibat ex taꝫ modico magni cōuētus numeꝝ. Pro tenui uiatico mēſa le tatur ſupuꝫ regno beat̄ celi co p uilitate cineꝝ. Dū.

S Uadēte igit̄ uiro dei mūdi ↄtēptū ⁊ moꝛ fidiſſimi paranymphi dul cia xp̄i ↄnubia v̄gis aurib⁹ inſtillātē: nō trahit i lōguꝫ v̄go p̄clara cōſenſuꝫ. Qui īmo celeſtis ignis ardore ſuccenſa: terrene gl̄aꝫ uani tatis ex alto ↄtēnit carnis illecebras prius horreſcit. thoꝝ in delicto ſe neſciturā proponit: ac eiuſdē bti p̄ŕiſ cōſilijs totaliter ſe cōmittit ¶ Poſt uite clare terminum clara cum turba uirginum ad ce los euolauit. ſuum cōplexa

dn̄ꝫ regnat in regno lumi nuꝫ quo dn̄s regnauit. Agnes ad agni nuptias et eternas delicias poſt clarā euocatur: ubi p ſyon filias poſt trāſitas miſ̄ias eterne iubilat̄. ¶ Sic ſorore p̄uia xp̄i paſſi ueſtigia ſectatur gaudēs cruce: ſic dū hec ſi gnis rutilat agnes p⁹ ipſaꝫ uigilat ōs ad te de luce. Honorat xp̄i dextera per ſanitatuꝫ munera uirginis manſoleum: ſanat morbos ⁊ uulnera ut benedicant o pera que fecit deus deum. ¶ Laudes laudare ſtudeat in laudem ſemper prodeat plebs iſta ſaluatoris: quaꝫ tanta ditat ſanctitas nō ceſ ſet ipſa ciuitas a laude con ditoris. ¶ Qui glo riatur. ¶ O clara luce. Ora p nobis btā clara. Ut digni. ¶ Nouuꝫ ſid⁹ emicuit: cādor lucis ap puit: lux claritatis affuit. ce li ſplēdor enituit. Nā lux q̄

lucē influit clarā clarere uoluit Ad. iij. vj. ix. Capitulū bẽ. ℟. ṽ. de cōi ṽginū. Ad ueſ. anē de la. p̄s de ṽginibꝫ. ⁊ cap. hy. En p̄clara. ⁊ ṽ ut in primis ueſ. Ad M. an. Salue ſpōſa domi uirgo ſacra: plāta minoruꝫ tu uas mūditie: tu p̄uia forma ſororꝫ: clara tuis p̄cibꝰ duc nos ad regna pcloruꝫ Et fit ɔmemo ḋ ſciſ. ſ. hypolito ⁊ ſotioꝝ eiꝰ Poſtea fit cōmemo. de octā. ſ. de ſctō laurētio. Et hoc itellige q͛ ſi feſtū ſcē clare fit i ſabbō in bis ueſ fit cōmemo. primo de octā. poſtea de dñica. In ſantorum martirum hypoliti ⁊ ſotioꝝ. Orō.

DA qs̄ ops deꝰ ut beatoꝝ martiꝝ tuorum hypoliti: ⁊ caſſiani uenerāda ſolemnitas ⁊ deuotōeꝫ nobis augeat ⁊ ſalutē. Per

ROme ſcā hypoliti mīis: ſub decio īpatore: ⁊ ualeriano p̄feto. Hūc beatuꝫ hypolituꝫ uicarium ſcs̄ lauretius cum apud eū eſſet in cuſtodia baptizauit Qui pactis ſanctis exeq͛s martiris poſt tercium dieꝫ ad domum ſuam rediens. dedit pacem etiam omībꝰ ſeruis ſuis. ⁊ ancillis: ⁊ cōicauit eos de ſacrifitio altaris beati laurētij martiris.

ET poſita menſa priuſq͡ꝫ cibum ſumeret: uenerūt milites ⁊ tenuerunt eum: ⁊ perduxeīt ad decium. Quē uidens deciꝰ ſubridēs dīc ei. Nūq͛d ⁊ tu magus effcūs es. q͛ꝫ corpus laurētij abſtuliſſe diceris. Scs̄ hypolitꝰ rn̄dit: hoc feci n̄ q͛ magꝰ. ſꝫ q͛ xp̄ianꝰ

DEciꝰ furore repletꝰ iuſſit ut cū lapidibuſ os eiꝰ ɔtōderet ⁊ expoliauit eū ueſte q̄ iduebat hitu xp̄iano ⁊ dix̄ ei. ſacrifica ⁊ uiues. Si āt pies p tormita ſic laurētiꝰ. Scs̄ hypolitꝰ dixit Exēplū merear btī laurētij

mīis fieri quē tu mihi fuiſti ore polluto nominare.

Extēſis igī fuſtib⁹ car dis taz diu ceſſus eſt donec cedētes deficerēt: In de leuat⁹ a terra iuſſit deci⁹ ueſtiri eū militari ueſte qua gētilis utebat̄: ⁊ dix̄ ei. Re cole militiā tuā ⁊ eſto nī a micus: ⁊ in cōſpectu noſtro utere militia priſtina quaz ſemper habuiſti.

Cumqꝫ bēs mī dixiſſꝫ militia mea hec ē: ſūr miſſime dño ieſu xpo mili tare. Uñ cupio ad celerem palmā cū fructu ueniī. Ira cūdia plenus deci⁹ dixit ua leriano. Accipe oēs faculta tes ei⁹ ⁊ interfice eū crudeli examinatiōe. Porro ualeri anus exquiſita omni facul tate eius: inuenit in domo hypoliti omnem familiam xpianam: quam in cōſpcū ſuo preſentari fecit.

Et iuſſit bēꝫ hypolitū foras muros porte tyburtine cum familia ſua duci. Bēs hypolitus cōfor tabat eos dicēs. Frēs noli te metuere: qꝛ ego ⁊ uos u nū ōm hēm⁹. Et decolati ſunt ꝑmiſcui ſexus numero xix. Bēs uero hypolitus li gatus pedes ad colla indo mitoꝝ equoꝝ ſic ꝑ cardetū ⁊ tribulos tract⁹ emiſit bēꝫ ſpm̄.

Rome ſcē ꝯcor die nutricis eiuſd ſcī hypoliti: cuꝫ aūt ualerian⁹ ad familiam hypoliti ſibi pñtatam dixiſſet: ꝯſiderate etates uīas ne ſit̄ peatis cū hypolito dño uīo. Rñdit bēa ꝯcordia. Nos cuꝫ dño nīo deſideram⁹ magis pudi ce mori qꝫ ipudice uiuē.

Ad hec ualerian⁹ ſeu⁹ ſuoꝝ niſi cū ſuppli cijs ñ emēdat̄. Et iuſſit ut ꝯcordia cū plūbatis cedere tur. Et cū cederet̄ emſit ſpi ritū. Corp⁹ qꝫ ei⁹ ī cloacā ꝓ iectū. Cum diu q̄reret ſcts

iuſtinus: ⁊ non iueniret tri
ſtis redditur. ut nō ceſſaret
flere oculi eius.

TErtio uero die poſt
paſſiōez ſcī ypoliti:
uenit q̇dā noīe porfiri⁹ miles
ad hyreneū cloacharium qui
oculte xp̄ian⁹ erat. ⁊ dix̄ ei
Si ſecretū poſſis cuſtodire
diulgabo arti tue mlt̄ū q̄
ſtuz. Añ hos dies iuſſit
ualerian⁹ p̄ſes i cōſpcū ſuo
quādā hereditariam ypoliti
plūbatis defice̅: ⁊ corp⁹ ei⁹
i cloachā iactari. Hec i ue
ſtibus ſuis ſpo q̇ margari
tas hēt abſcōditas ut̄ aur̄

DEus q̇ nos bt̄i euſe
bij cōfeſſoris tui an
nua ſolēnitate letificas: ɔ
cede ppiti⁹: ut cui⁹ natalitia
colim⁹: per ei⁹ ad te exēpla
gradiamur. Per.

BEtis euſebius pbr̄ cū
pn̄te cōſtātino fidez
catholicā ɔſtātiſſime defen
ſaret: ⁊ liber̄ papā doleret
arriane pfidie ɔſenſiſſe ab
irato ɔſtātino īpatoꝛ̄ arria
no icluditur ī quodā cubi
culo dom⁹ ſue: hēnte in lati
tudine pedes .iiij. Multis
igr̄ diebꝫ in orōe ɔſtāter p
ſeuerauit. ⁊ in nonodecimo
kl̄. ſeptēbris poſt mēs. vij
adhuc tamen incluſus dor
mitionem accep̄.

¶ Aſſum
pta ē maria.

IN oībꝫ req̇eз q̄ſiui ⁊
i hēditate dn̄i mora
bor. Tūc p̄cep̄ ⁊ dix̄ m̄ cre
ator oium. ⁊ q̇ creauit me
req̇euit i tabernaclo meo.
¶ Aue maris ſtella. Ex
altata eſt ſcā dei genitrix.
¶ Sup choros āgloꝝ ad
celeſtia regna
Uirgo prudētiſſima quo
pgrederis q̄ſi aurora uald
rutilans filia ſyon tota for
moſa ⁊ ſuauis es: pulchra
ut luna: electa ut ſol.

FAmuloꝝ tuoꝝ qs dñe delictis ignoſce ⁊ qui tibi placere de actib⁹ nřis nō ualemus genitricis filij tui dñi nři ieſu xpi inteceſſi-one ſaluemur. Per eũdem.

¶ Uenite adoremus regē regũ. Cui⁹ hodie ad ethereũ vgo mř aſſumpta eſt celũ. ¶ Uenite ¶ Quē terra.

Exaltata ē ſcā dī geitrix ſr choros angłoꝝ ad celeſtia regna. ¶ Dñe dñs ¶ Paradiſi porte p te nobis apte ſũt. q̄ hodie glꝰoſa cũ āgelis triũphas. ¶ Celi enar. ¶ Bñdicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñdictus fructus uentris tui. ¶ Dñi ē terra. Exaltata ē ſcā dei genitrix. Super choros.

COgitis me o paula ⁊ euſtochiũ immo caritas xpi me cōpellit: qui nobis dudũ tractātibꝫ: loq̄ ꝯſueueraꝫ: ut nouo loquēdi genere ſcis q̄ nobis degunt uirginibus latino utēs eloquio exortationis gratiam ſermonē faciam de aſſumptione beate ⁊ glorioſe ſemper uirginis ut more eorũ qui declamatorio in eccłijs loqui ſolēt ad ppłꝫ Quod utiqꝫ genus docēdi nundũ attigerā. ¶ Uidi ſpecioſaꝫ ſicut columbam aſcendētē d̄ſup riuos aquaꝝ: cuius inextimabił odor erat nimis in ueſtimentis eius. Et ſicut dies uerni circundabāt eam flores roſarum ⁊ lilia conualiũ. ¶ Que eſt iſta que aſcendit per deſertum ſicut uirgula fumi ex aromatibus mirre ⁊ thuris. Et ſicut.

SEd qꝛ negare neq̄o quicq̄d iniungitis nimia uſi u ctus dilectiōe experiar: que hortamini affectu īfātiũ: more balbuciētiũ

q̄ q̄ꝯq; audierit fari geſtiūt
cu nec dū poſſint ad plenū
uerba formare: maxie quia
ꝑp ſimpliciores qualq; id
me depromere ꝯpellitis: ut
hēat ſcm̄ collegium noſtrū
ſermone latino: quibus ſe
occupent laudibꝫ ex eadeꝫ
die: quibꝫ ue diuinis uacēt
lectionibus. preſertiꝫ cuꝫ ⁊
eadem in multis feſtiuitati
bus multoꝝ ſcōꝝ patꝝ ſtu
dia miro cuderint eloquio
q̄ de hac quedā uberiꝰ ubi-
q; in ſcripturis diuinis pre
dicata leguntur.
¶ Sic̄ cedrus exaltata ſuꝫ
in libano ⁊ ſicut cypreſſus
in monte ſyon: quaſi mirra
electa ḋdi ſuauitatē odoris
¶ Et ſicut cynamomum ⁊
balſamum aromatizans.
Dedi.
QUid enī aliud ſonāt
euuangelia niſi naſcentem
dominum ex uirgine ma-
ria: ⁊ omnia eius incremen
ta: quouſq; fuit in mundo

duntaxat diuinis efferunt
preconijs. Porro ab exor
dio ſancti euuangelij gabri
eleꝫ archangeluꝫ colloquē
tem marie audiſtis. ⁊ dein
ceps reliqua oia pleniꝰ legi
ſtis ¶ Que ē iſta q̄ pceſſit
ſicut ſol. ⁊ formoſa tanq̄
ierl'm. Uideīt eā filie ſyon
⁊ btām dixerunt: ⁊ regine
laudaueīt eam. ¶ Et ſicut
dies uerni circundabant eā
flores roſarum ⁊ lilia ꝯua-
lium. Uiderunt.
Spetie tua. ¶ Adiuuabit.
¶ Sicut letātiū. Aſſum
pta ē maria in celuꝫ. gau.
an. ¶ Laudātes benedicūt
dominum.
IN preſepe quoq; o
paula teſte nato pue
ro multitudinē anglo͛ꝝ int
crepundias noui partus ⁊
querelas neſcij ploratus ꝑ
faſceninis ¶ Gloria in ex
celſis deo. ⁊ in terra pax
hoibus bone uoluntatis cā
tantꝫ audiſti. ⁊ radianteꝫ

ſtellā uidiſti ¶ Ornatā moi
lib⁹ filiā ierl'm dn̄s ɔcupiuit
⁊ uidētes eā filie ſyon btiſ-
ſimā p̄dicauert. dicētes un-
guētū effuſū nom̄ tuū.
Aſtitit regina adextris tuis
i ueſtitu deaurato circūda-
ta uarietate. Et uidē.

Paſtorib⁹ ſup euuāge
lizātib3 credidiſti: et
magos p̄terea tria deferen
tes munera i uiſiōe btis o-
cul' aſpexiſti. ipa ead mune
ra bn̄ intelligēdo uotis oi-
b⁹ fide deo obtuliſti. na3 ⁊
cū eiſdē magis deū puerū i
p̄ſepe adoraſti. ¶ Beata3
me dicēt oēs generationes
Quia fecit m̄ magna q̄ po
tēs ē ⁊ ſcm̄ nom̄ ei⁹ ¶ Et
mia eius a pgenie i pgeies
timētib⁹ eū. Quia.

Sed forte cōq̄ſta me
delatorē q te prodi
deri clamabis. Ad qd ego
Si celatū eſſe uolebas teſte
cōſcia mea narrare an̄ p̄ſe-
piu3: ubi pluiu3 lacrimata
es nō deberes: qui ut uerū
fatear xp̄i preconia etia3 ſi
uoluero adiuratus: neq3 tu
as laudes oio tacere queo.
¶ Bt̄a es maria q̄ dn̄3 por
taſti creatorē mūdi. Genu
iſti q̄ te fecit. ⁊ i eternū per
manes v̄go. ¶ Aue maria
gr̄a plena dn̄s tecū. Genu
¶ Gaude ma
ria uirgo ¶ Dignare me.
¶ Poſt ptū v̄go. Maria
uirgo aſſūpta ad ethereu3
thalamū. ¶ In quo rex re
gum.

In il'. t. itrauit ieſus i
quoddā caſtellū ⁊ mł'r q̄dā
martha noie excepit illū in
domū ſua3. Et re.

Ecm̄ euuāgeliū cū le-
geret audiuim⁹ a fēia
religioſa ſuſceptu3 eē dn̄m
hoſpitio ea q̄ martha uoca
bat. ⁊ cū eſſ3 ipa occupata
i cura miniſtrādi ſoror ei⁹
maria ſedebat ad pedes dn̄i
⁊ audiebat uerbū ei⁹. Labo

rabat illa: uacabat iſta. illa erogabat: hec implebatur. ¶ Diffuſa ẽ gr̃a in labijs tuis ꝓpt̃ea bn̄dix̄ te d̄s ĩ et̃nū. ¶ Mirra ⁊ gutta ⁊ caſſia: a ueſtimẽtis tuis a gradib᷒ eburneis: ex quib᷒ delectauerũt te filie regũ in honore tuo. Propt̃ea.

Extū martha laborans mł'tū in illa occupatiõe ⁊ negotio miſtrādi iterpellabat dn̄z: ⁊ d ſorore ſua cõq̃ſta ẽ: q̄ eaz laborātẽ ñ adiuuaret Dn̄s āt ꝓ maria rn̄dit marthe: et ipe ei᷒ fēs ẽ aduocat᷒ q̃ iuox fuerat intẽpellatus. martha inq̃t: circa mł'ta es occupata. qn̄ unū ẽ neceſſariū. maria optimā ptẽ elegit: q̃ nõ auferet̃ ab ea. ¶ Sc̃a es v̓go maria dei genitrix q̃ credidiſti dn̄o pfecta ſũt ĩ te q̃ dc̃a ſũt tibi. ecce exaltata es ſ' choros angl'oꝝ. Intẽcede ꝓ nobis ad dn̄z deū nr̄z. Aue ma. g. p. d. t. Intẽcede.

Udiuim᷒ ⁊ inter pellatõez intẽpellãtis ⁊ ſn̄iaz iudicis: q̃ ĩtia interpellāti rn̄dit ⁊ luceptā defẽdit. Erat ei maria intenta dulcedini v̓bi dei. Intenta erat martha qūo paſceret dn̄z. Intẽta maria qūo paſceret̃ a dn̄o. A martha cõuiuiū dn̄o pabat̃: in cui᷒ cõuiuio iā maria iucūdabat̃. ¶ O gl'oſa dn̄a excelſa ſ' ſidera: q̃ nec ſilẽz uiſa ẽ: nec hr̄e ſeq̄nte. Sola ſine exẽplo placuit v̓go xp̄o. Sola fuit mł'r patuit q̃ ianua leti ex q̃ uita redijt. Sola ſine: ¶ Aſſūpta ẽ maria in celū gaudẽt angl'i laudātes bn̄dicūt dominū. ¶ Dn̄s regnauit.

¶ Maria v̓go aſſūpta ẽ ad ethereū thalamum in quo rex regū ſtellato ſedet ſolio. ¶ In odorẽ unguẽtorū tuoꝝ currim᷒ adoleſcẽtule dilexerũt te nimis. ¶ Bn̄dicta filia tu a dn̄o q: p te

fructū uite cōmunicauim⁹.
an. Pulchra es ⁊ decora fi
lia ierl'ʒ terribilis ut caſtro
rū acies ordinata. Caplm
In oib⁹ reqͤʒ. hy. O gl'io
ſa. v. Exaltata ē ſcā dei ge
℟. Sup cho. ad uš an.
Que ē iſta q̄ aſcendit ſicut
aurora cōſurgens: pulchra
ut luna electa ut ſol: terribi
lis ut caſtroꝝ acies ordiata
Oratio. Famuloꝝ. ad pri
mam cap. Regi ſeculoruʒ.
℟. bī. Chriſte fili dei. v.
Qui natus es de maria v̄
gine. Gl'a. v. Exurge xp̄e
℟. Et libera. ad. iij. cap.
In oib⁹ reqͤʒ. ℟ bī. Ex-
altata ē ſcā dei genitrix. v.
Sup choros angl'oꝝ ad ce
leſtia regna. ſcā dei. Gl'ia.
v. Aſſūpta ē maria in celū
gau. an. ℟. Laudātes bn̄-
dicūt dn̄ʒ. ad. vi. capitulū.
Et ſic i ſyon firmata
ſū: ⁊ i ciuitate ſcifica
ta ſil'r reqͤui: ⁊ i ierl'm po
teſtas mea: ⁊ radicaui i po

pl'o honrificato: ⁊ i ptes dī
mei h̄ditas illi⁹: ⁊ i pleni-
tudie ſcōꝝ detētio mea. ℟
bī Aſſumpta eſt maria in
celum gaudent angeli. v.
Laudātes benedicūt dn̄m.
Gaudēt. Gl'a. v. Maria
uirgo aſſumpta eſt ad ethe
reum tha. ℟. In quo rex.
Ad nonam capitulum.
In plateis ſicut cina
momū ⁊ balſamū a-
romatiʒans odorē dedi q̄ſi
murra electa dedi ſuauitatē
odoris. ℟. bī. Maria v̄go
aſſūpta ē ad ethe. tha. v.
In quo rex regū ſtellato ſe
det ſolio. Ad ethe. Gl'a. v
Dignaī me laudaī te v̄go
ſacrata. da m̄ vtutē. ad ueš
a. Aſſūpta ē. cū rel' v lau.
pš hy: ueš i uig. v. Exalta
ta ē. ad. M. a. Hodie ma-
ria uirgo celos aſcēdit: gau
dete qꝛ cum xp̄o regnat in
eternū. Infra octāʒ ſancte
marie omni nocte leguntur
ſex lectiones de ſimone ſcā

Hyeronimi preſbiteri .s.
Hodie namqȝ. Et tres de
omelia eiuſdem feſtiuitatis
Sermo ſancti hyeronimi
preſbiteri. Lectio prima.

HOdie nāqȝ glo͛ſa ſēp
ṽgo maria celoſ aſcē
dit rogo gaudete qꝛ ut ita
fatear ieſſ͛ablr̃ ſubliata cū
xp̄o regnat ī etnū. Regina
mūdi hodie de terris ⁊ ꝯ p̄
ſenti ſecl͛o neqȝ erripit. J-
te͛ꝝ dico gaudete: qꝛ ſecura
ꝺ ſua īmarceſſibili gl͛ia ad
celi iā puenit palatiū.

EXultate inqȝ ac gau
dete ⁊ letet͛ oīs orbiſ
qꝛ hodie nobis oīb⁹ ei⁹ int͛
uenientib⁹ meritis ſal⁹ au
cta ē. uobis quoqȝ diligen
tibus eā honor ⁊ uirt⁹ una
cū ceteris uirginib⁹ ſacris ā
plius p̄ratur ⁊ gl͛a.

ID circo dilectiſſime
letamini ⁊ laudate qꝛ
ſi deū ore pphetico in ſctis
ſuis laudarē iubemur: ml͛to
magis eū in hac celebritate
uirginis matris eius opor
tet cum hymnis ⁊ canticis
diligentius extollere: ⁊ ui-
gnis deo iubilarē preconijs
ac miſticis honorare mune
ribus.

NUlli dubiuȝ quin to
tum ad gloriaȝ lau-
dis eius pertineat: q̄cquid
digne genitrici ſue impen-
ſuȝ fuerit ac ſolemniter ad
impletū. Ex quo timeo ſa
tis: ⁊ ualde pertimeſco duȝ
uīis cupio parere pfectib⁹
ne forte ſicut improb⁹: ita
⁊ indignus laudator iueiar

PRofecto cum
nec ſanctitas: nec fa-
cundia ſuppetat: ut beataȝ
⁊ glorioſā ṽginē digne lau
dare queā. Quī ut ueꝝ fa-
tear quicquid humanis dici
pōt uerbis: minus eſt a lau
de dei q̄ȝ diuinis ⁊ anglicis
ē excellentius p̄dicata ⁊ lau
data preconijs.

AProphis q̄ꝺ p̄nūtia
ta a patriarcis figuris

ꝛ enigmatib⁹ p̄figurata ab euuāgeliſtis exhibita ꝛ mō ſtrata ab anglo uenerabilꝫ atqꝫ officioſiſſime ſalutata Preterea qualꝫ ꝛ q̄ta eſſet ab eo diuinit⁹ ꝺclaratꝫ cuꝫ ait. Aue gr̄a. p. d. t. b. tu. i mulieri.

In il. t. Intrauit ieſus in quoddā caſtellū. et mulier q̄dā martha noīe ex cep̄ illū in domum ſuā. Et ℟.

Cuꝫ ergo maria ſua⸗uit audiret uerbū dul ciſſimū et corde itētiſſimo paſceret; interpellato dn̄o a ſoroꝛ ſua: qūo putam⁹ eā timuiſſe: ne diceret ei dn̄s. Surge ꝛ adiuua ſororē tuā Mira ei ſuauitate tenebat qꝫ pfecto maior ē refectio mentis q̄ꝫ uentris.

Excuſata eſt ſedit ſecu rior. Qūo aūt excu⸗ ſata: Attēdam⁹ inſpiciam⁹ pſcrutemur qđ poſſum⁹: paſcamur ꝛ nos. Quid eiꝫ putam⁹ r̄ephēſuꝫ eſſe mini ſteriū marthe quā cura ho ſpitalitatis occupauerat q̄ ipm dn̄z hoſpicio recepat.

Quomō ergo recte reph̄ēdebat q̄ tāto hoſpite letabat. Hoc ſi ue rū eſt dimittāt hoīes quod miniſtrāt egētibꝫ. eligant ſibi ptē meliorē: q̄ nō aufe retur ab eis. Uacēt uerbis: inhyent doctrine dulcedini occupent circa ſciam ſalu⸗ tarem.

Talib⁹ nāqꝫ uirginem decebat oppignora⸗ ri munerib⁹: ut eſſꝫ gr̄a ple na: q̄ dedit celo glāꝫ. terris deū. pacēqꝫ refudit. fidem gētibꝫ: fine uicijs: uite ordi neꝫ. morib⁹ diſciplinā: ꝛ bn̄ angls ad uirginē mittitur: qꝫ ſemp ē angelis cognata uirginitas.

Profecto in carne et pter carnē uiuere nō terrena uita ē: ſed celeſtis: Unde i carne anglicā glāꝫ

acq̄rere maioris eſt meriti q̄ȝ hēre. Eſſe ei āgl'ꝫ felicitatis e. eſſe ei uirginē v̄tutis. Dū hec optinere uirib⁹ nitit̄ caȝ gr̄a: qd̄ hēt angelus ex natura. Utrūqȝ tn̄ eē v̄ginē uł anglm̄ diuini muneris ē offm̄ n̄ hūani.

Que iq̄t gr̄a plena. et bn̄ plena: qr ceteris p ptes p̄ſtatur. marie uero ſimul ſe totā infudit plenitudo gr̄e. hoc q̄ppe ē qd̄ dd̄. canit. Deſcēdet ſic̄ pluuia i uellus. Jtaqȝ cum ſit d̄ corpore: neſcit corporis paſſionē: ſic ⁊ uirginitas cū ſit i carne uicta carnis neſcit.

Celeſtis plene hymber in uirgineū uell⁹ placido ſe infudit elapſu: ⁊ tota diuinitas nuda ſe contulit in carne: qn̄ uerbū factū ē caro. Ac deinde p crucis patibulū exp̄ſſuȝ terris oib⁹ pluuiaȝ ſalutis efudit ⁊ ſtillicidiā gr̄e hūanis preſtitit mentibus.

Dominus inq̄t tecuȝ mira res: Etiaȝ erat cum uirgine q̄ ad uirgineȝ mittebat āgelū ⁊ p̄ceſſit nūciū ſuū dn̄s ſȝ a dn̄o n̄ receſſit. Nec teneri potuit locis q̄ oibȝ habet i locis ⁊ tot⁹ ubiqȝ ē ſiē quo nihil totū.

Ergo v̄bū p̄ris nūq̄ȝ a p̄re diſcedēs hō p̄prie fieri dignatus ē ſecreto ſuo miſterio qd̄ ipe nouit: q̄ qm̄ totū ſuſcep qd̄ eſt hoīs hō totus eſt: ⁊ totum accipiens qd̄ dei eſt: omio aliud q̄ȝ deus qui natus ē ex maria: eſſe non potuit.

In il'. t. *intrauit ieſus i quoddā* caſtellū et mulier quedā martha noīe excepit illum in domū ſuaȝ Et. R̄.

Nihil ei cure ſit q̄s peregrinus in *uico iaceat*: quis egeat *pane*. q̄s i duendus. quis *uiſitandus*. quis redimendus: quis ſe-

pelliendus. Uacēt opi: nūc
unū inſtēt ſcientie. Si meli-
or pars eſt: cur nō hoc oēs
faciunt. qñ ipm dñs in hac
cauſa pꝛonū habem⁹.

Non ei timem⁹ in hac
re ne offendam⁹ eius
iuſticiā cū pꝛonaʒ teneam⁹
eius ſentētiā. Et tñ ita non
eſt: ſʒ ſicut dixͥ dñs ita eſt.
Quō intelligis nō eſt. Eſt
aūt quō intelligere debes.
Ecce aduerte: circa mlta eſ
occupata: qñ unū ē neceſſa
riuʒ. Maria meliorē partē
elegit. Non tu malam: ſed
iſta meliorem.

Sed unō meliorē: q: tu
circa mlta. iſta circa
unū. Prepoitur ei unū mul
tis. nō ei a multis unū: ſed
multa ab uno. Multa ſnut
que facta ſūt. Unus ꝙ fecit
celū ⁊ terrā: mare ⁊ omnia
que in eis ſunt Quia mlta
ſunt: Quis ita numeret:
Quis hoꝝ mltitudinē co-
gitet. Quis hoc fecit. De⁹
oiā. Ecce bona ualde. Bōa
ualde que fecit q̃to melior
qui fecit. De feſtiuitatib⁹
que infra octauā aſſumpti
onis bte marie ueniunt nil
tūc agit: ſʒ p⁹ octāʒ celebrā
tur, ſed de octā ſci laurētij
fit eo die quo cadit. In ueſ
diei ante octāʒ ſci laurētij:
a caplo in antea fit de ſctō
laurētio. Oro.

Exaita dñe in eccla
tua ſpm̄ cui bt̄s lau-
rētius leuita ſeruiuit: ut eo
deʒ nos replēte ſtudeamus
amare qd amauit ⁊ opere
exercere quod docuit. Per.
Cū comemo. bte marie. In
octā ſci laurētij fit id offm̄
qd in die ⁊ p horas uſʒ ad
captm in ſris ueſ. et a cap
inantea fit de ſcā maria cū
cōmemo. ſci laurētij. De
ſcō ludouico epo ⁊ cōfeſſo
re ⁊ rdis minorū: fit infra
octāʒ aſſumptionis eo die
quo cadit. Require offitiū
eius i fine proprij ſanctoꝝ

In octaua ſancte marie fit idem officium quod in die ⁊ fit duplex. In ſancti agapiti martiris. ¶ Oratio.

Letet̃ eccl̃a tua d̃s b̃ti agapiti m̃ris tui con fiſa ſuffragijs: atꝫ eius p̄ci bꝰ glõſis ⁊ deuota p̄maeat ⁊ ſecura õbuiat. Per.

Apud p̄neſtinã ciuitatē miliario ab urbe xxxiij. natale ſci agapiti m̄tiris ſub aureliano ĩpatore p̄ſide antiocho. cū eſſꝫ annoꝝ xv. ⁊ amore xp̄i m̃io ferueret iuſſu imperatoris tẽtꝰ: ⁊ primo neruis crudis diu ceſſus: deĩde p̄ſidi ut ꝯpelleretur ſacrificare traditus eſt.

Qui duriſſimo eū carcere reduxit: ⁊ per q̄tuor dies cibū oẽꝫ negauit Inde de carcere exhibitꝰ eſt p̄ſidi: q̇ prunas ardẽtes ſ꞉ caput eiꝰ iuſſit ĩponi. Et cū grãs deo ageret martir flagellis ẽ ceſſus. ⁊ nudus ſuſpenſus capite deorſū uerſo atro ſubt̃ fumo fcto. lc̃o. iij

Et cū diceret p̄ſidi ſapiẽtia tua ⁊ uanitas tua in fumo laborat. Iterū flagel̃ cedit̃ a quatuor ſibi inuicẽ ſuccedẽtibus. Deĩd̃ bulientē aquaꝫ ſuper uẽtrē eiꝰ miſtri diaboli effuderūt ⁊ maxillas eiꝰ ꝯfregerunt.

In ſanctoꝝ martirū thimothei ypoliti ⁊ ſimphoriani

Auxiliū tuū. Oratio

Auxiliū tuū nobiſ q̄s dn̄e placatꝰ impede ⁊ ĩ tercedẽtibꝰ b̃tis martiribꝰ tuis thimotheo hypolito ⁊ ſiphoriano: dexteraꝫ ſuper nos tue p̄pitiationis extende Per

Rome uia hoſtieſi natale ſancti tymothei qui ab anchiochia ueniens Romam ſub melchiade papa ſuſpectus eſt. qui cū annum totū ⁊ menſes aliquot ibi predicans multos ad chriſtum conuertiſſet. tentus eſt a tarquino urbiſ

p̄fecto. ⁊ longa carceris cu
ſtodia maceratus. Cumqꝫ
ſacrificare idolis noluiſſet:
tertio ceſſus ⁊ grauiſſimis
ſupplicijs attrectatꝰ: ad ul
timum decollatus; ⁊ iuxta
bt̄m paulū ap̄l'm ſepultꝰ ē.

OMnipotens ſempiterne deus
qui huiꝰ diei uenerandaꝫ ſcāꝫqꝫ leticiam in beati
apoſtoli tui bartholomei
feſtiuitate tribuiſti: da eccl'e
tue queſumꝰ ⁊ amare quod
credidit ⁊ predicare quod
docuit. Per

BArtholomeus ap̄l's
nom̄ ex ſyria lingua
ſuſcipiēs: īterp̄tat' f.liꝰ ſuſpē
dens aquas. Licaoniaꝫ in
ſorte p̄dicatiōis accep̄: atꝫ
euāgeliū iux mathēū apō
indos in eoꝝ linguā cōuer-
tit. Ad ultimuꝫ in albano
maioris armēie urbe uiuēs
a barbaris decoriatus eſt.
atqꝫ per iuſſuꝫ regis aſtra
gis decollatus ē. Sicqꝫ t̄re

conditus. Paſſus ē aūt ue-
nerabilis ap̄l's ⁊ martir xp̄i
bartholomeus. viij. kl'. ſep
tembris. regnāte dn̄o nr̄o
ieſu xp̄o. cui ē honor ⁊ gl'a
cū patre ⁊ ſp̄u ſc̄o in ſecula
ſeculorum amen.

ZEpherinus natione
romanus ex p̄re abū
dio: ſedit annos. ix. menſes
vij. dies. x. Hic fecit conſti
tutū de eccl'a: ⁊ patenas ui
treas teneri precep̄ ante ſa
cerdotes aſtantes cū miſſe
celebrarētur. Excepto q̄
ius ipſi intereſt tantum: ſi
clerus ſuſtineret omnibus
preſentibus ex ea conſecra
tione de manu epiſcopi iaꝫ
communionem conſecratā
acciperet preſbiter traden-
dam eam populo. Hic fec̄
odrinationes ſeptem p mē
ſeꝫ decembris preſbiteros
quattuordecim. dyacones
ſeptem epiſcopos treſdeci.
Qui ēt ſepultꝰ ī cimiterio

ſuo iuxta cimiterium calixti uia apia ſeptimo kl. ſeptẽbris: ⁊ ceſſauit epiſcopatus dies ſex.

Adeſto ſupplicationibus noſtris ops ds. ⁊ quib' fiduciam ſperande pietatis indulges: interceden te bto auguſtino cōfeſſore tuo atq; pōtifice: cōſuete miſericordie tribue benign' effectum. Per.

In affrica depoſitio ſci auguſtini epi. Ex prouincia: ergo hic affricana ciuitate tagaſtẽſi de numero curialium parentib' honeſtis ⁊ xpianis pgenit' alitusq; eſt ac nutritus eorum cura ⁊ diligentia impẽſisq; ſecularib' litteris eruditus apprime omnibus. uz diſciplinis imbut': quas liberales uocant. Nam et grãmaticam prius in ſua ciuitate: ⁊ rhetoricam in affrice capite cartagine: poſtea docuit.

Conſequenti etiã tẽpore tranſmare i urbe roma ⁊ apud mediolanum in qua urbe epiſcopatum tunc adminiſtrabat acceptiſſimus deo ⁊ optimus uir preclariſſimus ſacerdoſ ambroſius. Cuius interea uerbi dei predicatoris frequentiſſimis in eccleſia diſputationibus aſtans in populo intendebat ſuſpenſus atq; af xus.

Et factum eſt diuina preſtante opitulatione: ut per illum tantum ac talem antiſtitem ambroſium ⁊ doctrinam ſalutarẽ eccleſie catholice ⁊ diuina pciperet ſacramẽta: Mox q; ex intimis cordis medullis ſpem omnem quam habebat in ſeculo dereliquit. Jam non uxorem nec filios carnis: non diuitias: nõ

bonores ſeculi querens: ſꝫ deo cum ſuis ſeruire ſtatuens: ⁊ cum eis qui eidem adherebant deo uiuebat.

CAritati ueſtre de nobis ipſis hodie ſmo reddenddus eſt. Quod enī ait appoſtolus. Spectaculum facti ſumus mundo ⁊ angelis ⁊ hominibus. qui nos amant querunt q̄d laudent in nobis. Qui autem nos oderunt detrahunt nobis. Nos autem in utroqꝫ medio conſtituti adiuuante domino deo noſtro: ⁊ uitā noſtram ⁊ famam noſtraꝫ ſic cuſtodire debemus. ut non erubeſcant detractoribus laudatores.

QUomodo autem uiuere uelimus: ⁊ quomodo deo propitio iam uiuimus. quāuis de ſcriptura ſancta multa noueritis. tamen ad commemorandos nos ipſa de libro actuum appoſtolorum uobis lectō recitabitur: ut uideatis ubi deſcripta ſit forma quam deſideramus implere.

CUm ergo recitatur: uos intentiſſimos eē uolo. ut poſt eius recitationem quod inſtitui loquar domino donanti intentioni ueſtre. Et lazarus dyaconus legit: cum oraſſent motus eſt locus ubi erant congregati: ⁊ repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto ⁊ loquebantur uerbum dei cuꝫ fiducia omni uolenti credere.

MUltitudinis autem erat credentium anima una ⁊ cor unum. ⁊ nemo eorum qui poſſidebat aliquid ſuum eſſe dicebat. Sed erant illis omnia cōmunia. Et quidem uirtute magna reddebāt appoſtoli teſtioniū reſurrectiōis dn̄i

ieſu. gratiaq; magna erat
ſuper omnes illos. Neque
enim egens quiſq; erat int
illos. Audiſtis quid uelim⁹
orate ut poſſimus.

C Ontingit enim que
dā neceſſitas ut hoc
diligentius agerem. Quo
niam ſicut iam noſtis pbr̄
in noſtra ſocietate conſtitu
tus : moriens teſtamentū
fecit: quia habebat unde fa
ceret. Et erat quod diceret
ſuum cū in ea ſocietate ui
ueret ubi nemini licebat di
cere aliqd ſuum. Sed eſſe
illis omnia communia.

S J quis dilector ⁊ lau
dator noſter ap̄ dec̄
etorem noſtrū predicaret
iſtam ſocietatem ⁊ diceret
cū auguſtino epo: ſic uiuūt
oēs cohabitatores ei⁹. quō
ſcriptū ē in actib⁹ aplorū.
Cōtinuo ille detractor cap
mouēs dentē pmouens di
ceret. Jta uere ſic ibi uiuūt:
quomodo dicitur. Quare

mentiris: quare falſa laud
honoras indignos.

D Eus qui beatū her
metem martirē tuū
uirtute conſtantie in paſſi
one roboraſti. ex ei⁹ nobis
imitatione tribue: p amore
tuo proſpera mundi deſpi
cere : ⁊ nulla eius aduerſa
formidare.

N Atale beatiſſimi her
metis martiris. hunc
illuſtriſſimum beatus ale
xander pontifex ⁊ martir:
cum eſſet prefectus urbis
rome baptizauit cū uxore
⁊ filijs ac ſorore theodora
Cum eiſ parit mille ducen
tos quinquaginta ſeruos
eius uxores quoq; ⁊ filios
earum prius ingenuitate
illis conceſſa. Non multo
poſt ab aureliāo impatore
truſus in carcere. bto etiā
alexandro i cuſtodia poito
tbuno quiriō ōmendatur.
Qui dix̄ ad beatū herme

tem Que ratio eſt ut uir il
luſtris uite ſacre iudicās n̄
ſolū ad iſtaȝ iniuriante re-
digi uelis. uerum etiam p̄-
fecture honore in uinculis
tanq̄ȝ priuatus i honorari
te equanimiter feras

¶Beatus uir qui
inuētus eſt. ¶Deus tu
oꝝ ¶Gl'ia et honore coꝛ
¶Miſſo hero
des ſpiculatore precepit ā
putari caput iohānis i car
cere quo audito diſcipl'i ei⁹
uenerūt ⁊ tulerūt coꝛpus ei⁹
⁊ poſuerūt illud i monumto
Sancti iohis.
baptiſte et mr̄is tui
qs dn̄e ueneranda feſtiui-
tas ſalutaris auxilij nobis
preſtet effectū. Per
Regē mr̄m.
in lege dn̄i

HOdie nobis iohānis

uirtus. herodis feritas
cum refertur: confuſa ſūt
uiſcera. coꝛda tremuerunt
caligauit uiſus ebuit intel-
lectus. aufugit audit⁹ aut
quid conſtat in ſēſibus hu
manis qn̄ perdit uirtutum
magnitudinem criminum
magnitudo ¶ Miſit hero
des rex manus ac tenuit io
hēȝ ⁊ uixit eū i carcere q2
metuebat eū pp herodiadē
quā tulerat frī ſuo philip-
po uxorē. ¶Arguebat he-
rodē iohēs pp herodiadeȝ.
Quam.
IOhannes ſcola uir-
tutum. magiſteriuȝ
uite. ſanctitatis forma noꝛ
ma iuſtitie. v̄ginitatis ſpe
culuȝ. pudicicie titulus. ca
ſtitatis exemplum. penitē
cie uia. peccatorum uenia
fidei diſciplina. iohannes
maioꝛ homine. par angel'
legis ſumma. euuangelij
ſanctio appoſtoloꝝ uox ſi
lētiū pphetaꝝ. lucna mūdi

precuſor iudicis. xp̄i medi
ator. domini teſtis. totius
medius trinitatis ¶ Joheſ
baptiſta arguebat herodez
pp herodiadem. Quā tule
rat fratri ſuo uiuenti uxorē
¶ Miſſo herodes ſpicula
tore precepit amputari ca
put iohānis i carcere. Ppt̄

Et hic tantus
datur inceſtui tradi-
tur adultere. Addicitur ſal
tatrici puelle. Merito er-
go ꝯfuſa ſūt uiſcera Corda
tremuerūt. At uero hero-
des pphanauit templū ſa
cerdotiū ſuſtulit. ꝯfudit or
dinez temerauit regnuz
Puelle ſaltanti ipauit ma-
ter. nihil aliud petas niſi
caput iohanis. Et cōtriſta
tus eſt rex propt̄ iuſiurādū
et ppt̄ ſimul diſcūbentes
¶ Ait puella mr̄i ſue quid
petam at illa ait. Nihil

Corrupit q̄cquid e-
rat relioginis. q̄o le
gis q̄d uite. q̄o morū. q̄o
fidei. q̄d diſcipline. pdidit
⁊ ꝯfudit: Herodes ſiccari⁹
in ciues. in nobiles latro.
In ſocios populator. in do
meſticos predo. plebis im
teremptor. occiſor filiorū.
in extremos homicida in
proprios patricida. inebri
ans terram cruore. in ſiti
ſanguinis pmanebat. Hic
eſt q̄ iohannis ſanguinem
pium in poc'lo crudelitatis
abſorbuit ¶ Juſtus ger
minabit

Herodes inquit tenu
it et alligauit iohannem.
qui uincula ſoluerat pecca
torum. Uinculis peccatoꝝ
alligatur. ut uincta uenia
locū uenie nō reliquat. Alli
gauit eum et poſuit in car
cerem. Herodes tu adulte
rium facis et in carcerē ua
dit iohannes. Sic iudicas
ſedens in loco iudicis. re⁹
in loco iudicis. innocentie
perſequutoꝛ

ROgo ubi rex facies
ubi forma ubi pudor
ubi extimatio publice co-
gnatõis. Ubi õs. Ubi hõ.
Ubi fas Ubi lex. Ubi ipi"
iura nature. Simł oĩa ſũt
herodes te agẽte te iubẽte
te iudicãte ꝯfuſa

IN illł. t. miſit herodes
ac tenuit iohãnẽ et ui
xit eũ i carcerẽ ppt herodi
adẽ uxorẽ philippi fr̃is ſui
q: duxerat eam Et V.

CUz ſcm̃ euuangeliuz
legeretur crudele ſpe
ctaculuz ante nr̃os oculos
cõſtitutuz eſt. Caput ſancti
iohãnis in diſco feralis miſ
ſum crudelitatis pp odium
ṽitatis Puella ſaltat. ſeuit
mr̃. ĩter delicias ⁊ laſciuias
cõuiuantiuz temere iuratuz
⁊ ipie qȯ iurat̃ iplet̃.

HActũ ẽ iohãni quod
ipſe p̃dixerat. Illũ oz
creſcere. dixerat ḋ dño. me
aũt minui. Ille minutus eſt
in capite. Ille creuit in cru-
ce. Odium peperit ueritas
Non potuit equo aĩo tolle
rari: qȯ uir dei ſcũs mone-
bat: qui utiq3 ſalutez eorũ
q̃rebat: quos ſic monebat.

REſpondeı̃t illi
mala pro bonis. q̇d
ci ille diceret: niſi quo ple-
nus erat: ⁊ q̇d illi reſpõdeı̃t
niſi quo pleni erãt. Ille tri
ticuz ſeminabat: ſz inuenit
ſpinas. Dicebat regi. Nõ
licet tibi hẽ uxorez fratris
tui: Uincebat regẽ libido.
tenebat apud ſe prohibitã
uxorez fr̃is ſui.

¶ Herodes enim
tenuit ac ligauit iohannem
⁊ poſuit in carcerem pro-
pter herodiadem. ¶ Do'
regnauit. ¶ Do
mine mi rex da mihi in di-
ſco caput iohanuis bapti-
ſte. ¶ Puelle ſaltanti
imperauit mater. Nil ali
ud petas niſi caput iohan-
nis. ¶ Arguebat

herodez iohannes propter herodiadez quã tulerat frĩ ſuo philippo uxorem.

Da mihi in diſco caput iohannis baptiſte: ⁊ ↄtriſtatꝰ eſt rex propter iuſiurandũ

Madiſſo herodis

Herodis ei.

Madiſit rex icredulus miniſtros ↄteſtabiles ⁊ amputari iuſſit caput iohãnis baptiſte.

Rome i aduẽtio opido uidineſi ad archu fauſtini natale btiſſime ⁊ illuſtriſſime ſabine martiris: q̄ fuit uxor quõdã p̄clariſſimi ualẽtini: ⁊ filia herodis metallarij. q̄ pro fiđ xp̄i paſſa eſt. adriano ipante: ſub p̄fecto elipidio. Hãc bt̃a uirgo ſeraphia: cũ in domo eiꝰ cõuerſaret̃ pſuaſit in fide dñi noſtri ieſu xp̄i.

Maieſtatẽ tuã dñe ſupplces deprecamur: ut ſicut nos iugiter ſcõruz tuoruz ↄmemoratiõe letificas. ita ſemp ſupplicatiõe defẽdas Per.

Rome uia hoſtieſi miliario ii. ab urbe btiſſiorũ martirũ felicis ⁊ audacti: ſub dioclitião ⁊ maxião ipatoribꝰ p̄fecto ⁊ iudice draco. Fuerũt aũt duo frẽs noie ⁊ ope felices ãbo pbr̃i. Horũ ſenior hic felix: q̄ ex iuſſione imperatorũ: cũ ad ſecretariuz iudicis eẽt pductꝰ iux̃ templũ ſerapis dũ cogeretur ad ſacrificãdũ exſufflauit in faciẽ ſtatue eree. ⁊ ſtatĩ cecidit.

Inde ductus ad mercurij ſtatuã i alia edicula. Sĩlr mõ in illaz exſufflauit: ⁊ mox cecidit. Jtẽ ad ſilacruz dyane. qđ pari mõ deiecit. Reductꝰ ad p̄fectum imponitur eculeo: ⁊ inquiſitus: quibus maleficijs hec feciſſet: beatus felix reſpondit. Non maleficijs

dyaboli: ſed beneficijs dei mei omnipotētis hoc egi.

FUrore itaqꝫ accenſſus prefectus iuſſit eum duci extra urbē uia hoſtienſi: illic arbor excellentiſſima ſtabat demonibus conſecrata: iuxta quā templū erat. ut ibi ad ſacrificādū ɔpelleret quo pduct⁹ orōe fcā dix̄ ad arborē. pcipio tibi in noīe dñi ieſu xp̄i: ut radicitus corruas ꝛ teplū ac ſil'acrū ul' arā ei⁹ fūdit⁹ ɔminuas: ut amplius cultu tuo aīe ñ dcipiāt

QUe ſtati ad v̄bū ipi⁹ ita eūla ē ut ꝛ teplū ꝛ ſil'acruꝫ ɔminueret. ꝛ qd̄ fuerat ñ appareret. Qd̄ cū nūciatuꝫ fuiſſꝫ pfcō: ſtatiꝫ iuſſit eū decollari ꝛ corpus inhumatū ei⁹ lupis ꝛ canib⁹ derelinq̄. Data ſiia obui⁹ ei fuit q̄dā uir xp̄ian⁹ hoīb⁹ quidēꝫ abſcōſus. deo uero manifeſtus.

HIc cū didiciſſꝫ q̄ btūs felix duci fuiſſet iuſſus cepit clamaȝ ꝛ dicē ꝛ ego ex ead lege ſuꝫ: ꝛ ipm quē ſcs̄ pbȝ hic cōfitet̄ dñꝫ ieſū xp̄ꝫ colo. Mox ipē ab officō p̄fecti ɔphēſus parit̄ dato ſibi oſculo cū btō felice dcollatus ē. Huius nomē qȝ nō īuenēt xp̄iani q̄ modicuꝫ ad ſulctū adauctuꝫ eū uocauēt eo q̄ ſcō martiri felici auctus ſit ad coronam. ipiqꝫ pro fidei confeſſione corona ſic aucta.

XPiani itaqꝫ hoc inuenietes ibi in eod loco ubi arbor ſteterat q̄ cadēs nimiā terre altitudinē opu erat eos ſepellieȝt. Quorū corpora uolētes pagani exinde effodē: cū manus appoſueȝt a dyabolo correpti ſūt Ubi poſtea pacis tp̄e baſilica fabricata eſt ꝛ martirꝫ memoria digne excl'ta Cōpleuerunt aūt martiriū ſuū pridie kl' ſeptembris.

GRatia nos dñe mūꝝ tuoꝝ corona letificet que ⁊ fidei noſtre prebeat incrementa uirtutum ⁊ multiplici nos ſuffragio conſoletur. Per. In uigilia bte marie uirginis ad ueſ an. Natiuitas glorioſe uirginis. cū reliq̄ de lau. ps de ſancta maria capitulum.

AB inicio ⁊ añ ſecula creata ſuꝫ: ⁊ uſq; ad futurum ſeculum non deſinam: ⁊ in habitatione ſctā coram ipſo miniſtraui hy. Aue maris ſtella. v. Natiuitas eſt hodie ſancte marie uirginis. R. Cuius uita inclita cunctas illuſtrat eccleſias. Ad. M. an. Glorioſe uirginis marie ortuꝫ digniſſimum recolamus. q̄ ⁊ genitricis uirginitatem optinuit ⁊ uirginalem pudiciciam nō amiſit. Oro.

FAmulis tuis q̄s dñe celeſtis grē mun⁹ ipti ut q̄bus bte uirginis ptus extitit ſalutis exordiū natiuitatis ei⁹ uotiua ſolēnitas: pacis tribuat icremētū. Per Ad mat inuit. Natiuitatē uirginis marie celebremus xp̄ꝫ ei⁹ filiū adorem⁹ dnm. ps: Uenite. hy⁹. Quē tra. In. i. noc. an. Bndicta tu. ps. Dñe dñs nr. an: Sicut mirra ps. Celi enar. a. Añ tho ps. Dñi ē tra. a. Spē tua. Incipiūt cātica cāticoꝝ ſalomonis. Lectio. i.

OSculet me oſclo oriſ ſui q2 meliora ſūt ubera tua uino fragrātia unguētis optimis. Oleū effuſū nom tuū. Jdo adoleſcētule dilexerūt te. Trahe me p⁹te: curre⁹ in odore unguētoꝝ tuoꝝ. Introdux me rex in cellaria ſua. Exultabim⁹ ⁊ letabimur i te mēores uberꝝ tuoꝝ ſr uinuꝫ recti diligunt te. R. Hodie nata ē bta virgo maria ex pgeie dd. per quā ſalus mundi credētib⁹ appuit cuius uita glorioſa

lucē dedit ſecľo Natiuita
tē bťe marie v̄gis cū gau-
dio celebrem⁹. Per quā

Nigra ſuꝫ: ſꝫ formoſa
filia ierľm ſicut taber
nacula cedar ſic̄ pelles ſalo
mōis. Nolite me ɔſiderare
ꝙ fuſca ſiꝫ: qꝛ decolorauit
me ſol. Filij mr̄is mee pu-
gnauer̄t ɔ̄ me: poſuer̄t me
cuſtodē ī uineis Uineā meā
n̄ cuſtodiui. ¶ Bťiſſime v̄
gis marie natiuitatē deuo-
tiſſime celebrem⁹: ut ip̄a ꝑ
nobis itercedat ad dn̄ꝫ ieſū
xp̄ꝫ. ¶ Cū iucūditate nati
uitatē bťe marie v̄gis deuo
tiſſime celebrem⁹. Ut ipſa.

Indica m̄ quē dili
git aīa m̄a: ubi paſcas
ubi cubes ī meridie: ne ua-
gari incipiā p⁹ greges ſoda
liū tuoꝝ. Si ignoras te. O
pulchra inter mulieres: eḡ
dere ⁊ abi p⁹ ueſtigia gre-
gū tuoꝝ ⁊ paſce edos tuos
iuxta tabernacula paſtorū
Equitatui meo in curꝛib⁹

pharaonis aſſimilaui te ai
ca mea. pulchre ſunt gene
tue ſicut turturis. colľu tuū
ſicut monilia ¶ Glľoſe v̄gi
nis marie ortuꝫ digiſſimū
recolam⁹: cui⁹ dn̄s hūilitatē
reſpiciēs āgľo nūtiāte ɔcep̄
ſaluatorē mūdi. ¶ Bťiſſie
v̄gis marie natiuitatē cele
bremus. Cuius dn̄s.

Adeſt nobis dilectiſ-
ſimi optat⁹ dies bťe
⁊ uenerabil̄ ſēp v̄gis marie
Ideoqꝫ cū ſūma exultatiōe
gaudeat terra nr̄a tāte uir
ginis illuſtrata natali: Hec
ē ei flos cāpi d̄ q̄ ortū ē p̄-
cioſuꝫ liliuꝫ cōualiū. p cui⁹
ptuꝫ natura pthoplauſtoꝝ
mutatur. qua d̄letur ⁊ cľpa
¶ Natiuitas glľoſe v̄ginis
marie ex ſemine abrahe
orta de tribu iuda clara ex
ſtirpe dauid. Cuius uita in
clita cūctas illuſtrat ecclľas
¶ Hodie nata ē bťa v̄go
maria ex pgeie dd. Cui⁹.

PReciſum eſt
in ea illud eue infeli-
citatis elogium: de quo dī
In triſtitia paries filios: qꝫ
iſta in leticia dominum par
turiuit. Eua ei luxit: iſta ex
ultauit. Eua lachrymas :
maria gaudiū ī uētre porta
uit. qꝫ illa peccōrē: iſta edi-
dit ſaluatorē. ¶ Cū iucūdi
tate natiuitatē btē marie ce
lebremꝰ ut ipā ꝑ nobis int
cedat ad dn̄ꝫ ieſum xp̄m
Corde ⁊ animo xp̄o cana-
mus gloriam in hac ſacra
ſolemnitate p̄celſe genitri-
cis dei marie.
VIrgo quippe genuit
quia uirgo concepit
inuiolata peperit: quia in
conceptu libido non fuit.
Utrobiqꝫ miraculuꝫ ⁊ ſine
corruptione grauida ⁊ in
ptu uirgo puerpera. Aue
inquit angelus ad eaꝫ gra
tia plena dominus tecum.
Impleta ē ergo maria gra
tia: ⁊ eua euacuata ē a cl̄pa

¶ Natiuitas tua dei geni
trix uirgo gaudium annun
tiauit in uniuerſo mundo.
Ex te eniꝫ ortus eſt ſol iu
ſtitie chriſtus deus noſter
Qui exſoluens maleditio-
nem dedit benedictionem.
⁊ confundens mortē dona
uit nobis uitam ſempiter-
naꝫ. ¶ Benedicta tu in mu
lieribus: ⁊ benedictus fru-
ctus uentris tui. Ex te

LIber generatōis ieſu
xp̄i filij dauid. filij a
braā Abraā āt genuit iſaac
Iſaac aūt genuit iacob. Et
ꝶ.
IN iſaya legimꝰ gene
rationeꝫ eiꝰ q̄s enar
rabit. Nō ergo putemꝰ eu
uangeliſtam prophete eſſe
contrariuꝫ: ut qđ ille īpoſſi
bile dixit affatu. hic narra
re incipiat: quia de genera
tione diuinitatis. hic de in-
carnationis eſt dictum.
¶ Beatam me dicent

omnes generatioēs. Quia
fecit m̄ magna q̄ potēs ē ⁊
ſcm̄ nom̄ ei⁹. Et mīa ei⁹
a pgenie in pgenies timē-
tibus eu3. Ora.

A Carnalibus aūt cep
ut p hoies dū diſcere
icipiamus: Filij dauid: Filij
abraam: Ordo pposterus:
ſz neceſſarie ɔmutat⁹. Si ei
primū poſuiſſ3 abraā ⁊ po
ſtea dauid: rurſus ei repetē
dus fuerat abraam. ut ge-
nerationis ſeries texeretur
¶ Felix nāq3 es ſacra vgo
maria ⁊ oī laude digniſſ.a.
Quia ex te ortus eſt ſol iu
ſticie xps ds nr̄. ¶ Ora p
pplo interueni p clero. inter
cede pro deuoto femeo ſexu
ſentiāt oēs tuū iuuam̄ qcū-
q3 celebrāt tuā ſcā3 natiui-
tatē. Quia ex te.

I Deo āt ceťis p̄miſs
ho3 filiu3 nūcupauit: quia
ad hos tantum facta eſt de
xpo repromiſſio. Ad abraa3
inqt. In ſeie tuo benedicēt
omnes gentes. quod ē xp̄s
Ad dauid. De fructu uen-
tris tui ponā ſup ſedē tua3

Natiuitas glorioſe vginis
marie ex ſemine abrahe or
ta ḋ tribu iuda clara ex ſtir
pe dauid. ¶ Dn̄s regna.
¶ Natiuitas eſt ho
die ſcē marie vginis: cuius
uita inclita cūctas illuſtrat
eccl'as. ¶ Regali ex proge
nie maria exorta refulget:
cuius pcibus nos adiuuari
mēte ⁊ ſpū deuotiſſime po
ſcimus. ¶ Corde ⁊ animo
xp̄o canamus gl'a3 in hac
ſacra ſolēnitate precelſe ge
nitricis dei marie. ¶ Cum
iucunditate natiuitate3 bte
marie celebremus: ut ipſa
pro nobis intcedat ad dn̄3
ieſu3 xp̄3. ¶ Ab inicio
O gl'oſa. ¶ Natiuitas eſt
ho. ¶ Cuius uita inclita
¶ Natiuitatē ho-
diernā ppetue uirginis ge
nitricis dei marie ſolēniter

celebremus: quia celſitudo
throni proceſſit al'a. Oro.
Famul' tuis. Ad. iij. ca Ab
inicio. R̸ia bi ꝛ. v̄. dñr de
cõi uirginũ. Ad. vi. capl'z.
E T radicaui in popl'o
honorificato: ꝛ i par
tes dei mei hẽditas illius ꝛ
in plenitudine ſcõꝝ detẽtio
mea. Ad. ix. capitulum.
I N plateis ſic̃ cyna-
momũ ꝛ balſamũ a-
romatizãs odorẽ dedi: q̃ſi
mirra electa dedi ſuauitatẽ
odoris. Ad ueſ an Natiui
tas glo'ſe. cũ rel'. pſ̄. de ſcã
maria. Cap̄ Ab inicio. hy
Aue maris v̄. Natiuitas ẽ
ho. R̸ Cuius uita. ad. M.
an. Natiuitas tua dei geni
trix uirgo gaudiũ ãnuntia
uit uniuerſo mundo. Ex te
ei ortus eſt ſol iuſticie xp̄s
deus nr̄: q̃ exſoluens male-
dictionẽ dedit bñdictionez
ꝛ cõfundẽs mortẽ donauit
nobis uitam ſempiternaz.
Oratio ut ſ. ¶ Notandum

q; infra octãm natiuitatis
bt̃e v̄gis marie ñ ƀ aliquo
feſto: niſi de feſto ſcẽ crucis
qḋ celebrat' eo die quo ca
dit cũ ꝯmemo. octẽ. Tres
lectiones legũtur de cãticis
ꝛ. iij. de ſmõe ſcĩ augĩ epi:
ꝛ. iij. ƀ omel' ſcĩ hyeronimi
pbr̄i. Lcões p octãs. lco. i.
A Urenulas aureas fa
ciemus tibi uermicu
latas argẽto. Dũ eſſet rex
in accubitu ſuo: nardus mea
dedit odorẽ ſuũ. Faſcic'lus
mirre dilectus meus mihi
iť ubera mẽa ꝯmorabit'. Bo
tr' cypri dilec' mẽs mĩ in ui
neis engadi. Lcõ. ſecũda.
E Cce tu pulchra es a
mica mea: ecce tu pul
chra: oculi tui columbarũ
Ecce tu pulcher es dilecte
ꝛ decorus: lectulus nr̄ flori
dus. Lingua domoꝝ nr̄arũ
cedria. laq̃aria nr̄a cipſſina
E Go flos cãpi ꝛ. lilia
liliũ ꝯualiũ. ſic̃ lilium
inter ſpinas: ſic amica mea

inter filias:ſicut malū inter
ligna ſiluarum.ſic dilectus
meus inter filios:ſub ūbra
eius quem deſideraueram
ſedi:ꝛ fruct⁹ ei⁹ dulcis gut-
turi meo.

Maledictio eue in
bn̄dictione mutatur
marie. Aue gr̄a plena dn̄s
tecū tecū dn̄s i corde. tecū
in uētre:tecū in uīo: tecū in
auxilio. Gratulaī bt̄a v̄go
Xp̄s rex ex ſolio ſuo ueit i
uīo tuo.ex ſinu p̄ris i uteꝝ
dignat⁹ ē deſcēdē mr̄is

Benedicta inq̄t tu in
mulierib⁹ q̄ uitā ꝛ ui-
ris ꝛ mulierib⁹ pepiſti. Mr̄
generis nr̄i penam attulit
mūdo. genitrix dn̄i nr̄i ſalu
tem attulit mūdo. Auctrix
pecci eua. Auctrix meriti
maria.

Que occidēdo obfuit.
maria uiuificando profuit.
Percuſſit illa. Sanauit iſta
Pro inobedientia eiꝫ obe-
dientia ꝯmutat᷑. Fides pro
pfidia ꝯpenſat᷑. Leta igitur
maria geſtabat infantem:
exultans amplexatur filiuꝫ
portat a quo portabatur.

Liber generatōis ieſu
xp̄i filij dauid filij a-
braā. Abraaꝫ autē genuit
iſaac. Et.R̸.

Iudas āt genuit pha
res:ꝛ ꝫarā ō thamar
Notādū in genealogia ſal
uatoris nullā ſcāꝝ aſſumi
mulieꝝ:ſꝫ eas quas ſcripta
rep̄hendit Ut q̄ propt̄ pec
catores uenerat:ō peccatci
bus naſcens omniū pecca-
ta deleret.

INdo ꝛei i ꝯſequētibꝫ
ruth moabitis pōit:ꝛ berſa
bee uxor urie. Naaſon aūt
genuit ſalmō. Iſte ē ſalmō
priceps trib⁹ iude:ſic in nu
meris legim⁹. Iorā aūt ge
genuit oziam. Ozias autē
genuit ioathan.

In q̄rto uoluie reguꝫ

legim⁹ de iorā ochoziā fuiſſe generatū. Quo mortuo iolabeth filia regis ioram ſoror ochozie tulit ioas filiuꝫ fr̄is ſui: ⁊ euꝫ interniti-oī que exercebat̄ ab athalia ſubtexit: cui ſucceſſit ī regnuꝫ fili⁹ ei⁹ amaſias. Poſt quē regnauit filius ei⁹ azarias. q̇ ⁊ appellat̄ ozias. cui ſucceſſit ioathā fili⁹ ei⁹.

INtrodux me rex in cellā uinariā: ordinauit ī me caritatē. Fulcite me florib⁹. ſtipate me mal̄ qꝛ amore langueo. leua ei⁹ ſub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit̄ me.

ADiuro uos filie ierl̄ꝫ p capreas: ceruoſqꝫ campoꝝ ne ſuſcitetis: neqꝫ euigilare faciatis dilectam quo aduſqꝫ ipā uelit. Uox dilecti mei. Ecce iſte uenit ſaliens in montibus tranſiens colles. Similis eſt dilectus meus: capree: hynuloqꝫ ceruorum.

IN ipē ſtat poſt pietē nr̄m reſpiciens p feneſtras. proſpiciēs p cācellos. En dilectus meus loq̇tur m̄. Surge propera amica mea. colūba mea. formoſa mea ⁊ ueni. Jā eī hyems trāſijt. himber abijt ⁊ receſſit. flores appuerūt ī t̄ra nr̄a tp̄s putatiōis aduenit.

NEc fortuitu ut figūt fabeliani repit paruulum. ſed decurſis nouē menſib⁹ pepit xp̄ꝫ: Plaudat nūc organis maria: ⁊ int̄ ueloces articulos tympana puerpe cōcrepent. Cōcinānt letātes chori: ⁊ alt̄nātibus modul̄ dulciſona carīa miſceāt̄.

AUdite igī quēadmōꝫ tympaniſtria nr̄a cātauerit. Ait ei. Magnificat aīa mea dn̄m: Et exultauit ſpūs meus: in deo ſalutari meo. Qꝛ reſpex̄. hu. a. ſue. Ecce eī ex hoc. be. medicēt oēs ge. qꝛ fe. m̄ ma. q̇ po. ē

ꝛ ſcm̄ nomen ei⁹

CAuſa igr̄ tãte ſalutis ꝯualeſcẽtis erat miraculū nouū. Nouu⁹ marie partus eue partū euicit. et eue planctus marie cantus excluſit. Deiqꝫ poſt illi⁹ benedicibil' ꝑlagiū: dū tacita ſecum uirgo mentis altercatiõe ꝯfligeret: nũti⁹ interi celeſtis exq̄ritur

LIber gn̄atõis ieſu xp̄i filij dd̄ filij habraã. habraã aũt geñ yſaac. yſaac aũt geñ iacob. Et ℞.

CErnis ergo qꝛ ſcḿ fidē hyſtoꝛie tres reges i medio fuerĩt quos hic euuãgl'iſta ꝑmittit Ioꝛam quippe nõ genuit oziaꝫ: ſꝫ ochoziã: et reliquos quos enumerauim⁹

UErū qꝛ euuãgl'iſte ꝓpoſitū erat tres teſſere decades in diuerſo ſtatu tp̄ꝝ ponere: ꝛ ioraꝫ ſe gn̄i miſcuerat ipiſſime iezabel'

Idcirco uſqꝫ ad terciã gn̄ationem ei⁹ meõria tollitur ne i ſcē natiuitatis oꝛdīne poneretur

ET poſt trãſmigratõnē babiloīs ieconias genuit ſalathiel. Si noluerim⁹ iechoiaꝫ i fiē prime teſſere decadis ponē: i ſequẽti nõ erĩt q̄tuordeciꝫ ſꝫ tredeciꝫ: Sciam⁹ ergo ieconiam prioꝛē ipꝫ eſſe q̄ꝫ ꝛ ioachiꝫ ſcḿ aũt filiū ñ pñꝛeꝫ. Quoꝝ prioꝛ p. h. ꝛ. m. ſeq̄ns p. c. ꝛ. n. ſcribitur

APud nichomediã natale ſcī adriani mr̄is cū alijs xx tribꝫ Maxian⁹ cū grauiſſie pſeq̄ret̄ xp̄ianos apd̄ ãtiochiã oblati ſũt ei q̄dē xp̄iaī fid̄ ac religioē iſigniſſimi. Quos ille poſt ꝟitat̄ ꝯfeſſiõeꝫ extẽſos lignis et neruis crudis cedi iuſſit. ac dīd lapidibꝫ oꝛa eoꝝ ꝯtūdi. lignaſqꝫ ꝑcidi

HEc oīa cernẽs

adrian⁹ prioꝛ officij dixit
ad eos. Adiuro uos p deū
uīm p quo hec patini dici
te m̄ i ḯitate q̄ ſit remune
ratio uřa quā expectatis p
bis toꝛmentis. Dixit ei m

Q magna ⁊ mirifica ēē
QUi. xxiij. uenerabi-
les mřes dixerūt. Expecta-
m⁹ qḋ nec oculus uidit: nec
auris audiuit: nec i coꝛ hōi
nis aſcēdit iennarrbile bo
nū qḋ pparauit dñs his q̄
diligunt eum

AUdiens hec adrian⁹
Aſtati exiliēs ſtetit in
medio eoꝝ ⁊ dx̄ his q̄ ge-
rebāt exceptoris offm̄. An
notate ꝯfeſſiōēƷ meā cū hiſ
ſcis ⁊ athletis dei: qꝛ ego
Cxpian⁹ ſū

CUmqƷ p euerāt q̄ ſūt
fidi ⁊ ueritatis pleq̄itur:
furoꝛ replet⁹ maxian⁹ iuſſit
eū ferro uictū cū reliqs ſāc
tis mřib⁹ ad carcerē ptrahi
Et ꝯ aliquot dieb⁹ ꝯ reliqs
ſcis clauſus ibi fuiſſƷ tādeƷ
reductus ſimit: ⁊ cū eo alij
quos immenſe penaꝝ pene
aſſūpſerant ſiſtit⁹ maxiano

Q Uos ille iā uidēs
Q irreuocabiles iuſſit
ut uecte magno ferreo con
frīgerēt tibie eoꝝ. Cōfrac
tis itaqƷ eoꝝ crurib⁹ ac pe
dibƷ icilis: ſiup ⁊ brō adri-
āno iciſa manu orantes et
gr̄as dño agētes emiſerunt
ſpm̄.

S Ant⁹ tu⁹ dñe goꝛ
S goius ſua nos itceſſi
one letificet: et pia faciat lo
leitate gaudere. Per

P Aſſio brōꝝ doꝛothei
P ⁊ goꝛgonij mřƷ apd
nicomediaƷ ſub dyocliciā-
no ipatore. Hoꝝ prioꝛ do
ꝛotheu⁹ magr̄ i officijs que
itra palaciū exhibebantur
Erat cubiculi regij ppoſit⁹
habēs ſecū offō fide ⁊ ma-
gnanimitate parē goꝛgo-
nium

Q Uoꝝ iſtitutioib⁹ opti
mis omnes pene cubiculi

miniſtri i fide dī uigilāter
ꝛ libere pſiſtebant. Idī dei-
qꝫ cū uiderēt quēdāz mīēz
crudelibꝫ atqꝫ in manibus
ſupplicijs cruciari: ↄſtāt ꝛ
libeī. cur aiūt ipator punis
in hoc ſolo ſententiam: q̄ i
oībus nobis uiget. R. iij.

ET quid ī illo crimīe
ēducit qđ a nobis oī
bꝰ pfitet. Hec nobis fides
hic cultus ꝛ unanis eadēqꝫ
ſñia. Quos ille cuz in me-
diū nihilominus uiue iuſſiſ
ſet: iuſſit eos appendi ꝛ fla
gris toto corpore laniari.
ꝛ uiſcerībꝰ iaz pelle nudatis
iubentur ſale ꝛ aceto perfū
di. In ſanctorū martirum
prothi ꝛ iacincti. Oratio.

BEati prothi. ꝛ iacin-
cti nos dñe foueat p̄
cioſa confeſſio: ꝛ pia iugit̄ i
terceſſio tueat̄. Per. Lcō. i.

ROme uia ſalaria ue-
tere in cimiterio ba-
ſille natale ſcōꝝ prothi ꝛ ia
cincti: q̄ erāt eunuchi beate
eugenie uirginis. Cuz qua
ab heleno epō baptizati a
liquāto tpē diuis ſolū eru-
ditiōibꝫ uacātes in ſcō ppo
ſito pſtiteīt: atꝫ i fuoꝝ dei
mōaſterio mira hūilitate ↄ
uſati ſūt: ꝛ hec ap̄ egyptū.

INdō cū btīſſima R. ij.
ūgie romā reūſi ſub
galiēo ipatore q̄ eēnt xp̄ia
ni dep̄hēſi cogūt ſacrificaī.
Sꝫ n̄ cōſētiētes duriſſime ū
berāt. Cūqꝫ dō fidē fuātes
gauderēt piter decollāt̄. iij.
idus ſeptembris. Lcō. iij.

POſt hec tenet̄ beata
eugenia. ꝛ iubet̄ a p̄
fecto urbis nicetio diane ſa
crificia exibē. Que ſtās an̄
tēplū maibꝰ extēſis fudit o
ratiōez. q̄ orāte ſimlachrū
ſolis ita ↄminutū ē ut ſola
pl'ueris eiꝰ idicia remāſiſſet
lꝫ magicis artibꝰ hoc repu
tātes ingēti ſaxo circa ſca-
pulas eiꝰ cōſtricto tyberi p̄
cipitē dedēt. In uigil. ex-
altatiōis ſcē cruč ad uēš. ā.

O magnū pietatiſ op⁹. Cū
reliq̄s de laudib⁹. pſ. Dix
do⁹. cū rel' i fine pſ. Lauda
te dn̄z oēs gē. In hoc feſto
an̄. v̄. R̄ia tā breuia q̄z alia
dicūt ſic Alľa. Capľa hym
v̄. ut ſupra. Ad mag. ā. O
crux. ut ſup̄ i inuētiōe. oīo.
DEus q̄ nos hodierna
die exaltatiōis ſcē cru
cis ān̄ua ſolēnitate letificas
pzā q̄s: ut cui⁹ miſteriūz in
t̄ra cognouim⁹: ei⁹ redēpti-
ōis p̄mia i celo mereamur:
p. do. nr̄z. Et fit ɔmemo.
ō dnā. ad hymnoſ dī. Gľa
tibi dn̄e qui nat⁹.
Inui Xp̄z regē dn̄z p no-
bis i cruce exaltatū ueite a
dozem⁹. pſ Ueite. hy Pā
ge ligua. glo. p̄li. In pzimo
noctno an Nobile lignūz
exaltat̄ xp̄i fides rutilat: dū
crux ab oibz ueneratur. pſ
Bt̄s uir. an Sacra crux ex
tollit̄ a cūctis regibz. uirga
regia exigit̄ i qua ſaluatoz
triūphauit. pſ. Quaī fre. ā

O crux uenerabil' q̄ ſalutē
attuliſti miſeris quibus te
efferā preconijs: que uitam
nobis celibē p̄paraſti. pſ.
Dn̄e q̄ d. v̄. Hoc ſignū cru
cis erit in celo. R̄. Cū dn̄s
ad iudicādū uenerit. lec. i.
CUz uenerabile lignū
ſcē crucis ab helena
cōſtātini mr̄e inuētū fuiſſz:
ita p mediū ſectum eſt ut ⁊
crux cōſtantinopoliz porta
ta ſit: ⁊ crux ieroſolis techiſ
argēteis ſit reſeruata. Mľ
toz itaq̄z tp̄z labente cur-
riculo focha romāis ip̄āte:
pſe aduerſus rempublicaz
coſdzoe rege grauiſſia bel
la gerentes multas roma-
noz prouincias ⁊ ipſam ie
ruſalē iuadit. ¶ Tropheū
crucis undiq̄z diſtenditur.
ab uniuerſis hodie exaltat̄
q̄z hoc ē lignūz qd̄ leuauit
dn̄s in natiōes: ⁊ cōgrega-
uit diſpſos iſrľ. ¶ Sceptrū
crucis aureuz ptendit op̄s:
quo clemēcie ſignū fidelib⁹

demonſtrauit. Et.
ET deſtruētes eccl'as
Eſcā quoqꝫ loca ꝓpha
nātes: int̉ ornamīta ſacra q̄
abſtuleīt: etiā uexillū ſancte
crucis adducūt. Fecerat nā
qꝫ coſdroe rex eoꝝ turrem
argenteā. In qua interlucē
tibus gemmis thronuꝫ ex
truxerat aureū. Ibi ſolis q̄
drigā ⁊ lune ⁊ ſtellaꝝ ima-
gines collocauerat: atꝫ per
occultas fiſtulas aque mea
tus adduxerat: ut quaſi ds
pluuiam uideretur effūde͞ .
¶ Nos autē gl'ari opor-
tet in cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i
in quo eſt ſalus uita ⁊ reſur
rectio noſtra. per quē ſal-
uati ⁊ liberati ſumus.
Tuā crucē adoꝛamꝰ ⁊ reco
limus gl'oſā paſſionē. Per.
ET dū i ſubt̄rāeo
Eſpecu equis in circui
tu trahentibus circuata tur
ris fabrica moueri uidebat̄
quaſi quodammō rugituꝫ
tonitrui iux̄ poſſibilitatem

artificis mentiebatur: q̄ ēt
in tantam proꝛumpere au
ſus ē ſupbiā ut ab incol' ui
cinaꝝ gentium quas īpetu
uaſtans barbarico ſuo ne-
phando ſubiugauerat do-
minio coli ſe iuberet. uoca-
riqꝫ regem regum: ⁊ dn̄m
dominātiuꝫ. ¶ Uirgā extē
dit altiſſimus ⁊ in fauum
noſtre redemptionis īfin-
gēs caliginoſe nubis tetra
clarificās. Lecoꝝ ocl'os cru
cis ſignaculo reparauit.
Crucem letant̉ eradius ſu-
ſcepit. ſuccumbit coſoꝛoe ⁊
ds ſuis magnalia preſtat.
Lecoꝝ. ¶ O cru
cis uictoria ⁊ admirabile ſi
gnū: in celeſti curia fac nos
captare triūphū. ¶ Cū in
uocarē. ¶ Funeſte mortis
dānatur ſuppliciū dū xp̄s i
cruce nr̄a deſtruxit uincula
criminū. ¶ In dño ꝯfi.
Rex exaltat̄ in ethera cum
nobile tropheū crucis ab u
niuerſis xp̄icol' adorat̄ per

ſecł'a. ¶ Dñe i vtute. A
doram⁹ te xp̄e ⁊ bñdicimuſ
tibi. ¶ Q: p crucez tuam
rede. mundum.

In hoc iq̄z loco ſedē
ſibi pauerat: atz iux̄
ſe collegā crucē dñicā poſu
erat. Filioq̄z ſuo regno tra
dito ipe i phāo huiuſmodi
reſidebat. Mortuo focha
eradi⁹ ipator creat: uir ſtre
nu⁹ ⁊ armis exercitat⁹: lin
gua erudit⁹: ⁊ corpe decor⁹
Pergēs itaq̄z fili⁹ coſdroe c̄
eradiū iux̄ danubiū fluuiuz
cū ſuo ↄſcēdit exercitu.
Inceſſus hūiles ōō. exhibu
it cū archa dñi ferret a po
pł'o. Xp̄z ſignificās i mūdi
medio: dū ſe p̄buit hūilez i
crucis ēmio. ¶ Crucē por
tat hūeriſ tyro magnificus
portā igredit pſul⁹ lachry
mis depōit regia ſupplex ⁊
humilis. Xp̄m.

Mano iſpirāte clemētia
ſaluatoris utriſq̄z pri
cipib⁹ placuit: ut ⁊ ipi ſingł'i
in medio flumis pōte dimi
caturi ↄfligerēt. ⁊ cui ſors
uictoriaz ↄtuliſſet: ipe ſine
dāno utrinſq̄z exercitus im
piuz uſurparet. Decreuēit
etiā cū iuramto: ut ſi aliq̄s
ex eoruz ppł'o principi ſuo
uenire i auxiliū p̄ſumpſiſſz
crurib⁹ excīſis ⁊ brachijs in
flumīe mergeret. ¶ Tēpli
dñici ↄpleto ope ↄfert dōa
ria ſalomon ſapiēs crucem
apł'is. matrez diſcipł'o. pa
cē hūilib⁹: dat xp̄s ſingulis
curſus magnifici adepto
brauio. ¶ Offert magnalia
princeps magnificus. ⁊ pri
uilegia ōdit eccł'ijs: redit ad
ppria ↄpletis oib⁹. Pacē.

Cūq̄z utriq̄z ppł'o
hoc placuiſſz ipi duo
dimicātes in medio pontis
ↄgreſſi ſūt. Dū aūt illi int̄
ſe certarēt: tāō dñs pł'ſatus
lachrymis xp̄ianoꝝ p vtu
tē ſcē crucis: cui ſe meorat⁹
priceps attēti⁹ ↄmdauerat.
fideli ſuo ħuo eradio xp̄s. ⁊

ceſſit de hoſte triūphū.
Cōfert ſanitas dire ſaucia
tis cū dei famľs i ligno ſub
limi ħpētez exaltat. Et de-
uicta morte ſalus acq̄rit cū
xp̄s i cruce alti⁹ ſublimatur
¶ Arbor digniſſima dum
plebi pādit reſurgit mortu
us. renouāt antiqua mira-
cula. Et de.
Adoramus te xp̄e ꝛ bn̄dici
m⁹ tibi. q̄ꝛ p crucē tuā rede
miſti mūdū. ¶ Cātate. i.
¶ Propť lignū ſalui fci ſu-
m⁹: ꝛ p ſcāz crucez liberati
ſum⁹. fruct⁹ arboris ſeduxit
nos. fili⁹ dī redemit nos aľ
¶ Dn̄s reḡ exul. ¶ Sal-
uator mūdi ſalua nos q̄ p
crucē ꝛ ſāguinē tuū redeiſti
nos. auxiliare nobis te dep̄
camur d̄s nr̄. ¶ Cātate. ij.
¶ Ois t̄ra adoret te d̄s: et
pſallat tibi. ¶ Pſalmuz di
cat nōiē tuo.
T Unc dixit iheſus d. s.
Nūc iudiciū eſt mū
di. nūc pricepſ hꝰ mūdi eiciet
foras. Et R.
Q Uoniā inq̄t nūc iudi
ciū eſt mundi. q̄d igr̄
expectādū ē in fine ſeculi.
Sꝫ qd̄ in fine ſcľi expectať
iudiciū erit iudicādoꝝ uiuo
ruꝫ atꝫ mortuoꝝ. iudicium
erit p̄mioꝝ. penaꝝq̄ꝫ eter-
naꝝ. Quale ergo nunc iu-
diciuꝫ ē. ¶ Dulce lignum
dulces clauos: dulce pono⁹
ſuſtinuit. Que ſola fuit di
gna portaꝛ p̄ciuꝫ hꝰ ſcľi
Hoc ſignū crucis erit i celo
cū do⁹ ad iudicādū uenerit.
P Que.
Oſſidebat ergo dya
bol's gen⁹ hūanū ꝛ reos ſup
plicio tenebať ſub cyrogra
pho pccōꝝ. Dn̄abať i cor-
dibꝰ īfideliū ad creaturā co
lēdā c̄ɔ̄tō creatorē: deceptos
captiuosq̄ꝫ ptrahebat.
Hoc ſignū crucis erit i celo
cū do⁹ ad iudicāduꝫ uenerit
Tūc maifeſta erunt abſcō
dita cordis noſtri. ¶ Cum
ſederit fili⁹ hois i ſede maie

ſtatis ſue ⁊ cepit iudicaꝛ ſe
culū p ignem. Luc. lco. ix.
P Et xpi āt fidez: que
morte ei⁹ ⁊ reſurrecti
one firmata eſt: atꝫ p ei⁹ ſā
guinez: q̄ in remiſſionez ef
fuſus eſt pccoꝝ: mlta milia
credentiū a dn̄atu dyaboli
liberant̄ xpi corpori copul
āt: ⁊ ſub tāto capite uno ei⁹
ſpū membra fideliū uegetā
tur. Hoc uocabat iudiciū.
Hāc diſcuſſionez. Hanc a
ſuis redemptis dyaboli ex
pulſionē. Ad laud ⁊ p hor.
an. O magnū pietatis op⁹
mors mortua tūc eſt. qn̄ in
ligno mortua uita fuit.
Po⁹ reg̃ cū rel' an. Salua
nos xp̄e ſaluator p v̄tutem
crucis: q̄ ſaluaſti petrum in
mari miſerẽ nobis. ā. Ecce
crucē dn̄i fugite ptes aduer
ſe: uicit leo d̄ tribu iuda ra
dix dauid. al'a. an. Nos āt
gl'ari opꝫ in cruce dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i. an. Per ſignū cru
cis de inimicis nr̄is libera

nos ds nr̄. Cap. ut s i alio
feſto: hymnus. v̄. ſimiliter.
Ad bn̄d. an. Sup oīa lig̃
cedroꝝ tu ſola excelſior: in
qua uita mundi pepēdit in
q̄ xp̄s triūphauit: ⁊ mors
mortē ſupauit in eternum.
Ad iij. vi. ⁊ ix. cap put ha
bet in alio feſto. R̸. bi. v̄.
ſil'r. excepto q i fie nō dir
al'a. Ad ue s an. O magnū
cū rel' ps. Dix̄ dn̄s. cū rel'
i fie ps. Laudate. uo. o. ge.
Ca. o ſcā maria. Ab initio
hy. Aue maris ſtel. v̄. Na
tiuitas ē ho. R̸. Cui⁹ uita i
ad. M. ā. Gl'oſe v̄gis ma
rie. oro. Famul' tuis. P⁹ ea
d̄ cruce. ā. O crux bn̄dcta
q̄ ſola fuiſti dig̃ portare re
gē celoꝝ ⁊ dn̄z al'a. v̄. Hoc
ſignū cru. e. i. ce. R̸. Cū o⁹
In ſanctorum martirū cor
nelij ⁊ ciprianj. Oratio.
B Eatoruz mr̄ꝝ tuoꝝ
pariterꝫ pōtificū nos
qs dn̄e feſta tueāt: ⁊ eoꝝ ↄ
mēdet orō uenerāda. Per.

Cornelius natõe romanus ex pře caſtino ſedit ãnos. iij. dies. x. martirio coronat̃ ſub hui⁹ epiſcopatu nouatus nouationum extra eccleſiam ordinauit ex affrica nicoſtratum. Hoc facto cõfeſſores qui ſe ſeperauerĩt a cornelio cum maximo pbřo: qui cũ moyſe fuit ad ecclãꝫ ſũt reṽſi ⁊ fci ſũt ↄfeſſores fiðles

Poſt hec corneli⁹ eps̃ cẽtũ cell' pulſus ẽ ⁊ ibi ſcriptã epl'aꝫ ð ſua ↄfirmatiõe miſſã a cypriano quaꝫ cyprianus in carcere ſubſcripſit: ⁊ de celerino lectore ſuſcepit. Hic rogat⁹ a quadã matrona lucia corpora apl'oꝝ petri ⁊ pauli ð cathacũba leuauit noctu.

Primũ q̃dẽ corp⁹ bt̃i pauli bt̃a lucina poſuit in p̃dio ſuo uia hoſtieñ ad lat⁹ ubi decollat⁹ ẽ. Bt̃i petri accep̃ corpus bt̃s corneli⁹ eps̃⁹ ⁊ poſuit iuxta locũ ubi crucifixus eſt: int̃ corpora ſcõꝝ epõꝝ in tẽplo apollinis i mõte aureo i uaticano palacij neroniãi. iij. kl' iulij.

Apud affricã bt̃i cypriani epi: ualeriano et galieo impatorib⁹: galerio maximo pcõſule. Quibus agentib⁹ ⁊ elaborãtib⁹ com p̃henſus ex p̃cepto aſpaſij paterni pcõſulis in exilium ciuitate corobitana miſſus ẽ. Hiatuitqꝫ ibi ſuſpẽſa m̃te ad calcãdas paſſiões huius tp̃ris amor̃ xp̃i aiatus.

Quo conueniebãt ad eum plures egregij clariſſimi ordinis ⁊ ſanguinis: ſed ⁊ ſeculari dignitate glorioſi: qui propter amicitiam eius antiquam ſeceſſum ſubinde ſuadebant Et ne paꝝ eſſꝫ nuda ſuaðlla etiã loca in qua ſecederet ei offerebant.

Poſt dies aũt m̃ltos egreſſus ð exilio ha-

bitabat in ortis ſuis: ⁊ cuꝫ illic moraret̃ ueneit ad euꝫ duo principes ex offõ ꝓcõ ſul' galerij maximi: q̃ a pa‑ ſio paterno ſucceſſerat. Et eleuãtes eũ in curriculo du xerũt ad proconſuleꝫ in lo cuꝫ ſexti: ubi pro reparãda ſãitate õgebat. In ſci nicho medis martiris. oro.

Adeſto dñe pplo tuo ut bti nichomedis martiriſ tui merita p̃clara ſuſcipiẽs ad ĩpetrãdã miſericordiam tuã ſemp ei⁹ patrocinijs ad iuuemur. Per. Lco nona.

Natale ſcti nichome‑ dis mr̃is: quẽ flaccus comes: cũ ad euꝫ perlatum fuiſſet ꝙ corpus ſcẽ felicle uirgis quã ipe ꝑ xp̃o punie rat ſepelliſſet: fecit teneri ⁊ duci ad ſacrificandũ. Qui cũ diceret. ego nõ ſacrifica bo niſi deo omnipotenti q̃ regnat in celis: non his ex‑ ciſis qui in templis quaſi i carceribꝫ cuſtodiunt̃ clauſi plũbatis diutiſſime ceſſus migrauit ad dominum.

In ſanctoruꝫ martirum lu cie ⁊ geminiani: ⁊ ſancte eu femie uirginis ⁊ martiris. Et fit officium plurimorũ martirum. Oratio.

Preſta domine preci bus noſtris cum ex‑ ultatione prouentu: ut quo rum diem paſſionis annua deuotione recolimus: etiaꝫ fidei conſtãtiam ſubſequa‑ mur. Per. lectio prima.

Inſpantibus dyocli‑ ciano ⁊ maximiano: iudicibus ab offraſio ⁊ me gaſio. Manſerat auteꝫ be‑ ata lucia in uiduitate ãnos xxxvj. Toti⁹ aũt uite ipi⁹ fu erãt ãni. lxxv. Que accuſata a filio eup̃pio ꝙ xp̃iana eſ ſet iuſſit eam dyoclitianus ſibi adduci. lectio ſecunda.

ET dixit ei. Audio ꝙ reum illum crucifixũ cõfiteris: ⁊ deos nr̃os deri‑ des. Nunc ergo ſi ꝑata es

uiuere: parati ſunt et dij omnipotētes ut eis offeras thura: ut poſſint tibi eē ꝓpicij ⁊ uiuas. Scā lucia inq̄t. Nec ſibi ſūt ꝓpitij: nec cultoribꝫ ſuis. Na in̄ ꝓpici abī dñs m̄s ieſus xp̄s ꝑ cu i⁹ amoꝛe parata ſū ignē ui cl'a ⁊ quas uolueris penas

Audiēs ſufferre dyoclitian⁹ ꝯſtātiā fi dei ei⁹ iuſſit eā trahi ad car cerē. ubi ꝯſolatōeꝫ diuinā ꝑmeruit. Reducta āt iterꝫ āte dyoclitianū ſedentē tūc ꝓtbunali extēſa ē gl'oſa fe mina ⁊ fuſtibꝫ diutiſſ. me uerberata.

Et ecce ſubito terre mot⁹ fcūs ē: ⁊ tēplūꝫ iouis ita ſubruptū ut nec la pis ſup lapidē edificij remā ſerit. Dyoclician⁹ āt ollaꝫ ereā adduci fcī: eāq; pice ⁊ plūbo īpleri iuſſit ⁊ i cir cuitu ligna aggregari ⁊ ſuc cēdi: ⁊ ſcāꝫ luciā īra ollā ꝺ mergi

Ubi ſcā dī pſallēs ēduo uix. mittēs ꝺo dyocliti an⁹ q̄ renunciaret ei ſi tota iaꝫ i cinerē eēt ꝛ̄ſoluta: is q̄ miſſus fuerat nūciauit ipa tori ꝙ abſq; ulla leſione ſana uiueret.

Tunc ipſius tāto mi racl'o nullo modo ad credēdū xp̄o incitat⁹ iuſſit ut onerata ferꝛo et plūbo ꝑ ciuitatis plateas duceret. Peruenit āt āte domū ho mīs ꝑpotētis noīe geīma nī: ī cui⁹ domo demonum ſimulachra inumera⁻ erant

Natale ſancte eufemie uirginis: que marti zata eſt ſub dyocliciano im peratoꝛe proconſule auteꝫ priſco in ciuitate calcedoīa q̄ deferēte iniquiſſimo ap ꝑcliano cū alijs quadragi ta nouem t'adita eſt pre

Conſuli priſco

Cui priſcus. honora te ipaꝫ ⁊ gn̄is tui dignitatē

ne amittas. ⁊ ymola deo. marti. Btã eufemia ei⁹ iniquã ſuaſionẽ ↄtennens pectus ſuũ ſignacl'o crucis muniens īperterrita ſtetit

P'Riſcus iratus q̄ eã ſupare ñ poſſet poſt tormẽta ⁊ carceres et uerbera et argumẽta rotarum. ignes ⁊ ponďra lapiduꝫ angularium. beſtias et plagas virgarũ. ſecures et ſartagines igneas adhibuit. in ultiõ ī theatruꝫ duci: et leones ac beſtias ei laxari iuſſit:

¶ Crucis uox hunc alloq̄t. ter dicẽs tu te p̄para uad̓ frãciſce. repara domũ meaꝫ q̄ labit̃ ¶ Dixit do⁹ ¶ Crucis v̓bũ pponit̃ ſiibꝫ p anthoniuꝫ et frãciſcus ad hoſtium in modum cruc s cernitur Crucis arbor eximia p os franciſci ſurgere apparens cogit fugere draconem et demonia ¶ Crucis ſignuꝫ thau litterra fronti franciſci ſcribitur. que uaria diſtiguitur miranda lucis opa. ¶ Crucis magnum miſterium ſuper franciſco claruit dum ſignatus apparuit cruce duorum enſium Fratres. m̄. ¶ Crucis chriſti mons Signaſti domine ſeruuꝫ tuuꝫ frãciſcum. ¶ Signis redẽptõnis nr̄e ¶ Celoꝝ candor ſplẽduit: nouũ ſidus emicuit. ſacer franciſcus claruit. cui ſeraph apparuit. ſignãs eũ caractere ī uolis plantis latere. dũ formã crucis gerẽ uult corde ore ope

D'Eus qui mira crucis miſteria ī btõ frãciſco ↄfeſſore tuo ml'tiformit̃ dmõſtraſti: da nobis q̄s d uotõis ſue ſẽp exẽpla ſectari. et aſſidua ei⁹ deꝫ crucis meditatione muniri. Per ¶ Regi qui fecit ¶ Crucis arma

Anti. noc. ꝛ R̷ꝫ dicūtur ſi cut in feſto ꝯmuni octauo loco cuiꝰ poſt ſequēs R̷. s. Mihi abſit gl'ari niſi ī cru ce dñi nr̄i ieſu xp̄i. Per quē m̄ mūdus crucifixꝰ ē ꝛ ego mūdo. ℣. Ego ei ſtigmata dñi ieſu in corpoꝛ meo por to. Per quē. Gl'a. Lectōes legunt' de ſtigmatibꝰ. s. Fi delis reuera. Ad laudes ꝛ p hoꝛ. an. Crucis uox. Cū rel'. ps̄ Dñs regna. Cap: Frēs m̄ hy. Plaudite turba ad bn̄. an. O mi deſiderio. Ut in feſto. In ſcōis ueſ. ā. Crucis. Cuꝫ rel' ps̄ cōſueti. ¶ Decus moꝝ. ℣. Signa ſti dñe. ad. m. an. Crucis apparet hoſtia celīs ī cruce brachijs. ſex alis tecta ua rijs cū uultus elegantia: q̄ ſeraſici cor attrahit augēs ei kariſſima: ſuaqꝫ ſacra ſti gmata in eiꝰ carne ꝑtrahit. Oīo utſ. Si feſtū ſci heu ſtachij ꝛ ſocioꝝ eiꝰ uenerit ī dñica fit de feſto ꝯmemo. ī

mat. ꝯ utriſqꝫ ueſ. In feſti mathei appoſtoli. Oratio.

Beati euuāgeliſte ma thei dñe p̄cibꝰ adiuue mur: ut qđ poſſibilitas nr̄a ñ obtinet eiꝰ nobis īterceſſi one donet. Inuit. Gaudete

Beatꝰ mathēs apl's. ꝛ euuāgeliſta. q̄ latīe īterp̄tat'. donatꝰ: q̄ ēt ex tri bu ſua leui ſūpſit cognomē ī qua ortꝰ fuit. In latino āt ex ope publico nom̄ accep̄ q̄ ex publicāis fuit electꝰ a dño: ī apl'atū trāſlactꝰ.

Hic ſcripſit ī iudea eu uāgl'm lr̄is ꝛ ſmōibꝰ hebreis: iniciās: ab hūana xp̄i natiuitate dicēs. Liber gn̄atiōis ieſu xp̄i filij dauid filij abraā. ſignificās xp̄m corporal'r deſcēdentem ex ſemie p̄triarchaꝝ: ſic p ſpm̄ ſanctum promiſſum eſt p prophetas.

Is ꝛ ei eūđ redēptorē nr̄m natū ꝛ paſſum ānuntians in ſimilitudineꝫ

hōīs aīali ꝯpat᷑. Prius q̇ dē
in iudea euuāgelizauit poſt
moduꝫ in macedoīa.

VEx cū paret trāſire
ad ethyopiā q̄ ei ī ſor
tē p̄dicatiōīs aduenerat pri
ma lingua : hoc eſt hebrea
euuāgeliū cōpoſuit: ⁊ ea q̄
p̄dicauerat cōphendēs: his
a quibꝫ ꝓficiſcebat᷑ ad me
moriā reliquit.

CUꝫ ueniſſꝫ aūt in ci
uitateꝫ magnā coruꝫ
q̄ dī nadaber: in qua erat
rex noīe egyptus: filiū eius
unicū a mortuis ſuſcitauit.
Eū deniqꝫ regē cū uxore ⁊
toto regno ad xp̄ꝫ ꝯuertit
Filiā quoqꝫ ei⁹ effigeniā ſa
cro uelamīe ꝯſecrauit. quā
cū hyrtac⁹ ſucceſſor illi⁹ uel
let ſuo ꝯiugio copulari: ab
apl̄o prohibit⁹ eſt.

TUnc irat⁹ rex hyrtac⁹
iuxͭ altaī ubi corpus
xp̄i ab eo fuerat ꝯfectū mi
ſit ſpicl̄atorē: q̇ orātē aplꝫ
expāſis manib⁹ a tgo pūctū
ictu gladij feriēs xp̄i mīem
fec̄. Paſſus ē āt bēīſſimus
apl̄s mathe⁹ in pſida: ⁊ req̇
eſcit ī mōtib⁹ pthoꝝ. xi. kl̄.
octubꝝ.

IN il̄.t. Uidit ieſus ho
mīē ſedētē ī theoloneo
matheū noīe: ⁊ ait illi. ſeq̄r
me. Et ꝶ.

MIſtica uocatio
publicani: quē ſequi
iubet nō corpis greſſu: ſed
m̄tis affectu. Itaqꝫ ille pri⁹
auara ꝺ mercedib⁹: dura ꝺ
laborib⁹ picul̄qꝫ nautarum
emolum̄ta ꝯ t̄ēs v̄bo uoca
t⁹ ꝓpria ꝺreliq̄t. q̇ rapiebat
aliena.

ET uile illoꝛ ſedile ꝺſti
tuēs toto p⁹ dn̄ꝫ ueſtigio m̄
tis īcedit. ꝯuiuij quoqꝫ ma
gni exhibuit appatū. q̇ eīꝫ
doīcilio xp̄ꝫ recip̄ ītno: ma
xīs ꝺelectatōīb⁹ exuberātiū
paſcit᷑ uoluptatū. Itaqꝫ do
minus libēt̄ ingreditur et ī
ei⁹ q̇ crederit recūbit affctū

SEd rurſ⁹ accēdit

inuidia pfidoꝝ: ⁊ future pe ne ſpes pfigurat. Epulātu rb⁹ eni fidelib⁹: ⁊ i illo celoꝝ recūbētib⁹ regno pfidia ieiu nio torqbit̃. Simĩ oñderūt q̃tū icſu ic̃ emulos legis ⁊ gr̃e. q̃ illi q̃ legē ſequūtur famē patiāt̃ eťnā. Qui vo vbū i intiorib⁹ aīe recepūt: alimti celeſtis ⁊ font̃ uber tate recreati eſurire ⁊ ſitire nō poſunt.

Annue q̃s ops ds: ut ſcōꝝ mr̃ꝝ tuoꝝ mauricij ⁊ ſocioꝝ ei⁹ nos letificet uoti ua ſolēnitas: ut quorū ſuf fragijs nitimur: eorū nata licijs gloriemur. Per.

In galijs ciuitate ſed uno loco agauno na tale ſcōꝝ martiꝝ thebeoꝝ. Mauricij. exuperij. cādidi. uictoris: Innocētij. uitaľ. ↄ ſocijs ſuis. q̃ ſub maxiano paſſi p xpo glŏſiſſie coro nati ſūt.

Et igitur hēc paſſionis eoꝝ cāz breuit̃ loq̃mur ſub maxiano: q̃ roāne reipubli ce cū dyocliciano collega i piū tenuit p diuerſas puīci as laniati: aut inffecti ſunt mr̃ꝝ pľimi. Jō nāq3 maxia n⁹ erga dū celi pphan⁹ ipie tatē ſuā ad extiguēdū xpia nitatis nom̃ armauerat.

Nã q̃ tūc cōfiteri vi dei cultū audebāt: ſpſis uſ3quaq3 militū turbis: uľ ad ſupplicia: uľ ad necē ra piebāt̃. Erat i eod tpē i ex ercitu legio militu q̃ thebei appellabāt̃. Legio āt uoca bat̃. q̃ tūc ſex milia ac ſexcē tos ſexaginta ſex uiros in armis habebat.

Hi i auxiliū maxiano ab orientalib⁹ ptib⁹ accerſiti uenerāt. uiri i reb⁹ bellicis ſtrenui: uirtute no biles: ſ3 f. ō nobiliores. Er ga īpatorē fortitudīe. erga xp3 dnotiōe certabāt.

Itaq3 cū ⁊ hi: ſic̃ ⁊ ceťi militū ad dilaniandu3

xpianoꝝ mľtitudīe; destiarent: soli credulitatis ministerium ꝯtractare ausi sunt atq; hᵒ cerimōi pceptis se obtēpaturos negāt: Maxiauᵒ nō lōge aberat. Nā se circa octodorū itine fessᵒ tenebat. Hui cognito thebeoꝝ rñso: precipiti ira seruīoᵘ ob neglecta ipia decimū quēq; ex eaō legiōe gladio feriri iubet: quo faciliᵒ ceti rebᵒ certis territi metu cederēt. Reitegratisque mādatis edicit ut reliq̄ i psecutiōe; xpianoꝝ cogant. Bi vo ad thebeos ꝯnūciatio itata puenit cognitūq; ē ab eis iiūgi sibi rursus excusatiōes pphanas uec feratio passi actumltᵒ i castris exorit affirmātiū nūq; se ulli i hec tā sacrilega misteria cessuros. Is ꝯiq; ꝯptis maxianᵒ oi bellua cruētior rursus ad īgenij seuitia; redijt atq; īpat ut iteꝝ ꝺcimᵒ eoꝝ neci daret. Ceti nihilominᵒ ad hec q̄ spernerent ꝯpelleret. Quib; iusit denuo i castris platis: segregatus ē atq; pcussus qui decimus sorte obuenerat.

Reliqua vo se militū mľtitudo mutuo sermoe īstigabat: ut i tā pclaro ordie psisteret. Incitamētū tñ maximū fidei penes se; Mauriciū fuit primicerū legiōis eiᵒ. q̄ cū Exuperio ut exercitᵒ appellat cāpiductore: ⁊ cādido senatore militū accēdbat: exortādo sigulos ⁊ monēdo: fideliu; ꝯmilitonū et martiꝝ exēpla īgerēs.

Jnᵒ natiōe

Linus italus de regiōe tusci ex pre herculāo sedit ānos xv. mses tres. dies xij. Fuit at tpibᵒ nerois a cōsulatu satnini ⁊ scipiōis us; ad capitone ⁊ ruffu; cōsules. mrtirio coronatur. Hic ex pcepto beati petri ꝯstituit ut

mulier ī eccl'a uelato capite
itroiret. hic fecit ordīatiōes
duas. epōs. xv. pbr̄os. xviij
Qui ſepult⁹ eſt iux̄ corpus
bt̄i petri ī uaticano ſub die
nono kl'. octobris.

Celoꝝ m̄rꝝ cypriani ꝛ
iuſtine nos dn̄e foue
ant cōtinuata p̄ſidia. qꝛ nō
deſinis propitius intueri:
quos talibus auxilijs ɔceſſe
ris adiuuari. Per.

Natale ſcōꝝ martirū
cypriani epī ꝛ iuſtine v̓gis
Qui paſſi ſunt ſub dyocli
tiano impatore: iudice eute
lio. Juſtine pr̄ erat eluſinus
ap̄ ciuitatē anthiochiā: q
uiā xp̄iane religiōis a dya-
cono noīe prelio audientes
baptizati ſunt a ſancto epō
optato. Uirgo aūt iuſtina
domino ſeruiēs frequenta-
bat eccleſiam.

Egladius autem quī
dā ſcolaſticus: uidēs
uirginem frequenter euntē
ad eccleſiaꝫ exarſit ob amo
rē eius: ꝛ cum nullo modo
poſſet pertingere ad eam.
rogauit cyprianū magum:
precium pollicens. ut arte
ſua demones inuocaret. q
eam in amorem eius exci-
tare poſſent.

Cyprianus aūt mag⁹
inuocatis demonibus
cepit agere ut uirgineꝫ xp̄i
ei adducerent. Qui ſemel.
bis ꝛ tertio uenientes ad
beatam iuſtinam nihil apd
eam ſuis deceptionib⁹ ualu
erunt. Sed ſigno xp̄i repul
ſi uicti receſſerūt. Cyprian⁹
uero cū illoꝝ uirtutem ad-
uerſus uirginem hāc ꝗcq̄ꝫ
ualuiſſe uideret: Dixit ad
dyabolū. dic m̄ queādmōꝫ
uicti eſtis a v̓gīe xp̄iana.

Qui dyabolus
dicere tibi nō poſſuꝫ
niſi prius iures m̄. Cūqꝫ
cyprian⁹ illi iuraſſet: ait dy
abolus. Uidi ſignū crucifixi

BIBLIOTHÈQUE SAINTE GENEVIÈVE
SG

ↄ extimui. Ciprian⁹ dixit
ergo crucifixus maior eſt
te. Dixit ei dyabolus. Etiã
maiore omnibus. Audiens cipri
anus virtute xpi ↄ ↄtẽpnens v
ſtem dyaboli et currens
venit ad epm̃ antimus ceci
ditq̃ ad pedes eius rogãs
ut doceret eum ↄ bapti mo
xpi ↄſecraret. Beatus aũt
eps̃ gr̃as agẽs deo cathe
cuminus eũ. Et reuerſus cipri
anus in domũ ſuaʒ oĩa ydola
ↄfregit. Luc̃q̃ rediens ad
eccl̃iaʒ diligent ſalutis v
bũ aſcultare cepit. Horad
niq̃ quia cathecumini for
ras mittebant i eccl̃ia reli
ctus moit⁹ ẽ a dyacono: vs
cũ reliq̃s cathecuminis egre
deretur
C Onverſus vo ad dya
conũ dix ei. Seruus ſcs̃ ſuʒ
xpi ↄ foras me mittis. Di
cit ei dyacon⁹ Fcs̃ es pfctus
xpi ſuus. Ciprian⁹ dix viuit
uit in xps. q̃ demones ↄfu
dit ↄ m̃ miſtus ẽ q̃ nõ ex

eo hic niſi pfect⁹ ſucro ſuus
N Unciauit ↄ xpi
dyacon⁹ btõ antimo
epo ea q̃ dixerat ei ciprian⁹
Qui ſcdũ ordinẽ iſtruc
tũ baptizauit eũ ↄ nõ mul
to poſt et dyaconũ ordina
uit. Qui doctrina ↄ mori
bus plusq̃ dici poſſit excre
ſcens miraculoꝝ glia pcla
riſſie floruit
V Erũ nõ mlto iteruallo
tp̃re fuĩs ẽ eps̃ ſanc
tã q̃ iuſtinã matreʒ virgi
nuʒ inſtituit. Quorum v
tuteʒ non ferẽs dyabolus
pharetras ſuos apõ erudi
in comitẽ orientis egit ut ↄ
prehenderet ciprian⁹ eps̃.
et virgo xpi iuſtina
R Ui⁹ ↄſpetui vinculis
ligati cũ fuiſſent ad
ducti comes dix ad btm̃ ci
prianũ. Tu es ciprian⁹ doc
tor xpianoꝝ: q̃ p maleficia
mltos errare feciſti. Btũs ci
prian⁹ dix. Aliq̃n ipdicio ne
demoniũ poſitus multos

luxurioſos fecit ſʒ ſaluauit medeus per v̓gineʒ iuſtinā duʒ eā p demoia temptare uelle: q̄ illa fide xp̄i per oia ꝯtempſit. In dedicatione ſancti michaelis. ad ueſpas capitulū Significauit deus hy⁹ Tibi xp̄e v̄ Stetit angelus iuxta aram tēpli. R̷ H̄n̄s thuribulū. Ad. M̄a. an̄ Dū ſacrū miſteriū. oīo De⁹ q̄ miro ordie. Requir̄ oia i apparitione eius. Ad mat. Inuit. Regē archāgelorꝫ dn̄ʒ uenite adorem⁹. hy⁹ Tibi xp̄e. In primo noc̄ a̅ Concuſſū ē mare ꝛ ꝯtremuit terra ubi archāgelus michael dſcēdebat d celo. ps. Dn̄e do⁹ nr̄. a̅. Laudmus dn̄ʒ quē laudāt āgl̄i. quem cherubin ꝛ ſeraphi ſcs̄ ſcs̄ ſcs̄ pclanīt. ps In dn̄o cō fido. an̄. Aſcēdit fum⁹ aromatū i ꝯſpectu dn̄i demanu āgl̄i. ps Dn̄e ds̄ v̄. ſtetit āgl̄s iux̄. a. tē. R̷ H̄n̄s thuri: au. i ma. ſ. Lectiões

legūt̄ de apparitioē ei⁹ vʒ. In mōtē gargano. Et tres demoralib⁹ ſcti. gg. Nāſa āgl̄ica Et tres de omelia ſci ieroi pbr̄i. Uidete ne cōtēnatis. ſup euuāgelio ſm mathm̄: Acceſſerunt ad ieſuʒ di. Reqre oia inapparitiōe eiuſdeʒ primū R̷. Factū ē ſilentiū i celo dū ꝯmitteret belluʒ dracho cuʒ michaele archāgl̄o. Audita ē uox milia miliū dicētiū. ſalus honor ꝛ v̓tus oīpotenti deo v̄ Milia miliū miſtrabāt ei ꝛ dcies cētena milia aſſiſtebāt ei Audita Secūduʒ R̷. Stetit āgl̄s iuxta arā templi hn̄s thuribuluʒ aureuʒ in manu ſua ꝛ data ſunt ei incenſa multa. Et aſcendit fumus aromatum de manu angeli in conſpectu domini v̄ In. cō. angelorum pſallam tibi et adorabo ad templum ſanctum tuum et ꝯfitebor nomini tuo domine. Et Tercium R̷

In ↄſpectu angeloruꝫ pſallam tibi et adorabo ad templum ſcm̃ tuum Et confitebor nomini tuo domine Super mia tua et ueritate tua quoniã magnificaſti ſuper nos nomẽ ſanctuꝫ tuuꝫ Et ¶ Michael archãgele ueni in adiutoriũ populo dei Celi enar Michael prepoſitus padiſi quẽ honorificant angeloꝝ ciues. ¶ Dñi eſt terra. Glorioſus apparuiſti i cõſpcũ dñi ppea decorẽ induit te dñs ¶ Bñdicã dñm Aſcendit fumus aromatuꝫ in ↄſpcũ dñi ¶ De manu angeli. ¶ In ↄſpectu gentiũ nolite timere uos enim in cordibus ueſtris adorate ⁊ timete dominuꝫ Angelus eĩ eius uobiſcum eſt ¶ Stetit angl's iuxta arã tẽpli hñs thuribulũ aureum in manu ſua. Angelus Hic ẽ michael archangl's

princeps militie ãgelorum Cuius honor pſtat bñficia pplorũ et orõ pducit ad regna celoruꝫ ¶ Archangelus michael prepoſitus paradiſi queꝫ honorificant angelorum ciues. Cuius ¶ Uenit michael archangelus cuꝫ multitudine ãgelorũ. cui tradidit deus aĩas ſanctoruꝫ ut perducat eas i paradiſum exultationis ¶ Emitte dñe ſpiritũ ſanctũ tuum de celis ſpũ ſapie et itellect⁹ Angelus archangelus michael dei nũtius de aiabus iuſtis all'. al'. ¶ Cãt. i. Data ſũt ei icenſa mlta ut adoleret ea ãte altar̃ aureũ qd ẽ añ oc'los dñi. ¶ Dñs re. ex. ¶ Magna magnalia de michaele archãgelo q̃ fortis i p̃lio fecit uictoriã ¶ Benedic i. ¶ In ↄſpcũ angeloꝝ pſallã tibi ds me⁹ ¶ Adorabo ad tẽplũ ſcũꝫ tuuꝫ et confitebor noĩ tuo

¶ In tempore illo ꝯſurget michael qui ſtat pro filijs ueſtris. Et ueniet tempus quale non fuit ex eo ex quo gentes eē ceperunt uſq; ad tempus illud. ¶ In tp̄e illo ſaluabit populus tuus oīs qui inuent⁹ fuerit ſcript⁹ in libro uite. Et Michael archāgelus uenit in adiutorium populo dei. Stetit ī adiutoriū p aīabꝫ iuſtis. ¶ Stetit āgel'ſ iuxta aram templi hn̄s thuribuluꝫ aureuꝫ ī manu ſua Stetit ¶ Fidelis ſermo et oī acceptione di. q̄a⁹ michael archangelus. Qui pugnauit cū dyabolo gr̄a dei ille uictor in celis extitit et ille hoſtis āntiquus patuit ruine magne.

Gaudent āgeli letant archāgeli de michaele dei nūcio. Qui

Stetit āgelus iuxta arā tēpli hn̄s thuribulum areum in manu ſua. ¶ Dominus reg'

¶ Dū ꝯliaretur michael archāgelus cū dracone audita ē uox dicētium ſalus deo noſtro al'. ¶ Archangele michael ꝯſtitui te principē ſuper oēs aīas ſuſcipiendas ¶ Angl'i dn̄i dominū bn̄dicite ī eterenū

Angeli archangeli throni dn̄ationes principatus ꝛ poteſtates v̓tutes celoꝝ laudate dn̄ꝫ de celis al'.

Significauit deus

Xp̄e ſantoruꝫ decus ¶ Stetit angelus iuxta arā tēpli

¶ hn̄s thuribulum

¶ Factuꝫ eſt ſilentiū ī celo dū draco ꝯmitteret belluꝫ et michael pugnauit cū eo et fecit uictoriā all'a.

¶ Stetit angelus. ¶ Dixit dn̄s

Cōfitebor tibi do. in t. cormo. qm̄ ¶ Significauit

¶ Tibi xp̄e ¶ In ꝯſpectu

Adorabo Pricepꝭ

glo͛ſiſſime michael arcāg͛le eſto memoꝛ nr̄i hic ⁊ ubiqꝫ ſemper p̄care ꝑ nobis filium dei al͛. al͛.

OMnipotēs ſēpiterne deꝰ q̄ per b̄ti hieroīmi doctrināꝫ et merita eccl͛iaꝫ tuaꝫ mutiplicit illuſtraſtri tribue q̄s. ut q̄ eiꝰ ſolēnitateꝫ deuota mente perſoluimꝰ eiꝰ meritis et precibus ad gaudia eterna puerire feliciter mereamnr. Per

APud bethleē iude. depoſicio ſcti hieroimi pbr̄i hic natus in opido ſtridois qđ dalmatie quōdā panoīe qꝫ ꝯfiniū fuit. pr̄e euſebio. Ueſtā xp̄i puer rome ſuſcepit. ibiqꝫ lr̄is grecis ac latinis aprimeuo eruditus eſt. Poſt q̄ꝫ āt oē ſtudiū mūdanaꝝ litteraꝝ adeptꝰ ē pbatiſſimoꝝ quoqꝫ monachoꝝ bitū. ſcꝫ. qꝫ imitatꝰ ē: romane eccl͛ie poſt mōꝫ pbr̄ ordinat͛

CUmqꝫ p tenius ꝯtinuū carꝰ acceptꝰ qꝫ populis ueneraret͛ omniuꝫ qꝫ iudicio dignꝰ eē ſūmo ſacerdocio decerneret͛: quidā ex clericoꝝ monachoꝝ qꝫ ordinibꝰ ꝑ petulātia ꝑ qꝫ ingluuia diſcurrētes ad fugā dū urbe hieroimū. q̄ utroꝝ qꝫ eoꝝ ſcribēs uidū deſcribē derat īſidias parauēt

VErū īpe pp celoꝝ regna domuꝫ parētes ſoꝛoreꝫ cognatos romā egreſſus ꝺreliq̄t: ⁊ ierl͛maꝫ militatus deo pgēs. primo ad gregoꝛiuꝫ nazazenū tūc ꝯſtātinopolitane urbis ep̄ꝫ ſupplex docilis qꝫ diſcipl͛s acceſſit ut ſcāꝝ ſcripturarū ſtudijs erudiret͛ Jnde ī ſyriam prex̄ ī poſſeſſionē euagrij ep̄i aliq̄ntulū ꝯmoratꝰ. ad ōrta deīde loca letꝰ accictꝰ qꝫ acceſſit ut uolaſſe eū magis q̄ꝫ meaſſe credres

QUia īpoſſibl͛e ē ī ſcīū

hois nō irruerē motū me-
dulaꝝ caloꝛe: ille laudat̄ il-
le p̄dicat̄ beat⁹ q̄ ſtati ut ce
pit cogitare iꝰficit cogitat⁹
ꝛ allidit eos ad petrā. Pe-
tra āt ē xp̄s. Quotiēs ego
ip̄e i heremo ꝯſtitut⁹ et i il-
la uaſta ſolitudie q̄ exuſta
ſolis ardoribꝫ horidū mo-
nachis p̄ſtabat habitaculū
putabā me romanis itereē
delicijs

SEdebā ſolus q̄ ama
ritudie plen⁹ eram.
Horrebāt ſacco mēbꝛa. de
foꝛmis ſq̄lida cutis ſituꝫ e-
thyopiſſe carnis obdurāt
Quotidie lacrime. quotidi
egemit⁹. ꝛ ſi qñ repugnātē
ſōn⁹ imminēs op̄ſiſſet nude
humo uix oſſa herētia col
lidebā. De cibis v̄o ꝛ potu
taceo. cū ēt lāguētes mona
chi aq̄ frigida utāt̄ ꝛ coctū
aliq̄d accipiſſe luxuria ſit

ILle igr̄ ego q̄ ob ge-
hēne metuꝫ tali me
carcere ip̄e dānauerā ſcoꝛ
pionū tm̄ ſoci⁹ ꝛ feraꝝ ſepe
choꝛeis itererā puellarum.
Pallebāt oꝛa ieiunijs: ꝛ m̄s
deſiderijs eſtuabat i frigi-
do coꝛpore. Et ante hoīē
ſicca iam carne p̄motꝛiuum
ſola libidinū icedia bullie-

ITaq3 oi L bāt
auxilio deſtitut⁹ ad ie
ſu pedes iacebaꝫ rigabā la
chrimis. crine tergebam.
et repugnātem carnem eb
doāda inedia ſubiugabaꝫ
Non erubeſco ꝯfiteri infe-
licitatis mee miſeriam. q̄n
potius plango me nō eſſe
qd fueriꝫ. Memini m̄ clāantē
dieꝫ crebro iūxiſſe ꝯ nocte
prius a pectoris ceſſare uer
beribus q̄3 rediret dn̄o in
crepante tranquillitas. Ip̄a
quoq3 cellulaꝫ meaꝫ quaſi
cogitationū ꝯſciaꝫ ptimeſ-
cebā ꝛ m̄met irat⁹ ꝛ rigidus
ſolus dſerta penetrabā

SIcubi ꝯcaua uallium
aſpeꝛa mōtiū. rupiū
prerupta cernebaꝫ. ibimet

oꝛōnis locus . illuc miſer rime carnis ergaſculū . Et ut mihi teſtis eſt dñs poſt mltas lacrimas poſt celo oclos iberētes nō nūq̄ȝ ui debā īterēe agmibȝ āgloꝝ ⁊ letus gaudesq̄ȝ cantabaȝ Poſt te in odoꝛem unguē toꝝ tuoꝛū currem⁹

SI aūt has ſuſtinent illi temptationes libidinū q̄ exuſto copore ſolꝭ cogitatioibȝ oppugnāt : q̄d patitur puella que ī delicijs uiuit . Nēpe illd apl'i. Uiuēs moꝛtua ē. Si q̄d itaq̄ȝ ī me pōt eſſe ꝯſilij ſi expto creditur hoc primū moneo hoc obteſtoꝛ . ut ſpōſa xp̄i uinū fugiat pꝛo veneno . Hec aduerſus adoleſcētiam prima arma ſūt demonū

SEmis ſci remigij epi et ꝯfeſſoris uiri preclariſſimi uirtutis et ſanctitatis Hic gentē frācoꝝ ydolorū culturis deditaȝ ꝯuertit ad xp̄m regē ipſorū ſacroſōte baptiſmatis ⁊ ſacramentis fidi pri⁹ initiato. Septuaginta ⁊ eo āplius ī ep̄atu ānos expleuit. Hic iter cetera facta puellā a moꝛte corporiſ ſuſcitauit

VEnerabilis ⁊ admirabilis v̄go clara ācilla xp̄i fidliſſiā ⁊ amica altiſſimi ī monaſterio ſci damiani abbatiſſa fuit primiceria paupꝝ dominaꝝ Quadraginta ei duobȝ ānis v̄go p̄clara ī ſtadio altiſſie paupertatis cucurrit : deo fideliter ſuiens ibidem fregit ſui coꝛporis alabaſtrum

QUibus tranſactis et ecce iā ad brauiū ſuperne uocationis p̄cedente lāgore mltiplici ꝓpinquabat. Uigore ſi q̄dem caris ī ānis prioribȝ auſteritate pnie ſuccūbente poſterioꝛa

tp̄oꝝ dura occupauit īfir-
mitas. Creſcētibꝫ aūt īfir-
mitatibꝫ cuꝫ ap ꝓpincaret
ad exitū nulloqꝫ p xvij. di-
es alimēto ſuſcepto tāta fu
it a dn̄o foꝛtitudīe uigora
ta: ut omēs ad ſe ueiētes in
xp̄i ſuicio ꝯfortaret

MOꝛa deīqꝫ ſui trāſit⁹
ꝓximāte ecce q̄ſi no
cte media ī ueſtib⁹ albis tur
ba uirginā ingredit̄ ſra au
rea in ſuis capitibꝫ deferen
tes Int̄ qs una ꝑceteris e-
legātior erat tāti ſplēdoris
ut noctē in diei lucem ꝯuer
terete v̄go. vꝫ uirginū mat̄
dn̄i ſaluatoris ꝓcedbat ad
lectū regina celi. vbi ſpōſa
xp̄i ꝺcubabat. et amātiſſie
dcubās ſī eā amplexū dul
ciſſimū ꝯpſtabat

PRofert̄ a uirginibus
mire pulchritudinis
paliū ⁊ clare corpuſculū te
git et thalam⁹ adoꝛnat̄. In
craſtino igr̄ bti laurēcij aīa
illa ſāctiſſīā p̄mio ꝑpetuo
laureāda. tēplo carnis ſolu
to ſp̄s ille ſacer aſcendit ad
aſtra. Bn̄dict⁹ ſit talis exit⁹
de ualle miſerie q̄ fctā ē ei
eterne uite ītroit⁹

NAm pro tenui uiatī-
co mīſa letat̄ ciuiū ſu
ꝑnorū: Iaꝫ ꝓ uilitate cineꝝ
regno celico clara btīſſma
etne gl'e ſtolla dcorat̄. An-
no vꝫ ab īcarnatioē dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i. M. cc. liij. Rumoꝛ
ī ꝯtis de trāſitu v̄gis totuꝫ
ſtupendo auditu ppl'ꝫ ꝯcu
tit ciuitatis

COnfluūt uiri ꝯfluūt
mlr̄es ad locū atqꝫ ītanta
multitudie gētes inudāt: ut
ſola ciuitas aſſiſij uideat̄ r̄
manere. Oīs ſcāꝫ ōs cla
rā dn̄i ꝓclāt. Accurrūt po
t̄as cū caterua militū ⁊ mlt̄
titudie armatoꝝ. Seroqꝫ
illo ac tota nocte cuſtodias
adhibēt diligent̄ ne forte d̄
thauro illo q̄ iacebat ī me-
diū pati ꝯtigeret det̄

COmmouet̄ L mtū

ſecūda die curia tota roma
na xp̄i. S. uicarius cū car
dinalibus ſuis accedētes ad
locuȝ. totaq; ciuitas uerſus
ſcm̄ damianuȝ dirigit greſ
ſus. Peruentuȝ enim erat
ad celebrandum diuina et
fratribus incipiētibus offi
cium mortuorum repente
do᷒ papa. ſ. inocēcius iiij᷒
officiuȝ de uirginibus fieri
debere ꝓloquitur ut prius
eaȝ cānoizare uideretur q̄z
corpus traditum eſſȝ ſepul

R Eſpōdēte l ture
uero eminentiſſimo
dn̄o oſtieſe moroſius in his
fore agendū: miſſa de mor
tuis celebratur. Cōcedēti
bȝ poſtmōȝ ſūmo pōtifice:
cardinaliū quoq; ꝛ p̄latoꝝ
cetu hoſtiēſis ep̄us ꝺ uaita
te uaitatū dicēdi materia.
uanitatis ꝯtēptatricē nobi
lr̄ ꝯmēdat. Circūdāt illico
ſcī corp᷒ dignatiōe deuota
pb̄ri cardinales et circa uir
gis corp᷒ ſolita ꝯplēt̄ offitia

G Andē q̄r nec
tutū nec dignū eē ce
ſet̄ ut taȝ p̄ciosū pign᷒ lon
ge diſtet a ciuibȝ. leuat̄ cor
pus cū hymnis. et laudibȝ
cū clangore turbaꝝ ac iubi
latiōe ſolēni ꝛ ad ſcm̄ geor
giū honorifice deportatur.
Nā ꝛ hic locus ille ē ubi ſcī
p̄ris frācīſci corp᷒. xxvij. ā
nis honrifice poitū fuerat
ut q̄ uiā uite uiuēti pauerat
ꝛ moriēti locū quoddā p̄la
gio futuroꝝ debite p̄para
ret.

F Rācīſc᷒ uir catholic᷒
ꝛ tot᷒ ap̄lic᷒ ecc̄ē teneri fidē
romaē docuit: pb̄roſq; mo
nuit p̄cūctis reuereri Di
xit dn̄s Laudate
d. o. Cep̄ ſub inoētio cur
ſūq; ſub honorio pfec̄ gl̄o
ſuȝ: ſuccedēs his gregorius
magnificauit āpli᷒ miracul̄
famoſū. Hēc ſcā p̄elegerat i
p̄re, q̄n p̄erat eccl̄e mioꝛ:
hc̄ ſp̄u ꝓphico pulſū ap̄lico

p̄dixerat honori ¶ Frãciſc⁹
euãgelicũ nec apicē uł uni
cum trãſgredit̄ nec iota: nil
iugo xp̄i ſuauius: huic onē
nil leui⁹ in huius ulte iota.
¶ Hic creaturis imperat qui
nutui ſubiecerat ſe totum
creatoris: q̄cq̄d in rebus re
perit delectamenti regerit
in gł'iaꝫ factoris
HRēs m̄ aūt abſit glo
riari niſi in cruce dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i. p quē m̄ mūd⁹
crucifixus eſt: ⁊ ego mūdo.
¶ Proles de celo. ¶ Ora
pro nobis beate franciſce
¶ Ut digni. ¶ O
ſtupor et gaudiuꝫ O iudex
hō mentiū. tu noſtre militie
currus ⁊ auriga ignea p̄ en
tibꝫ trãſfigurãdū frib⁹ i ſo
lari ſpē uexit te: quadriga i
te ſignis radiãs i te uetera
nūciãs reqeuit ſpūs duplex
pphetaꝝ tuis aſta poſteris
pr̄ frãciſce mirił. nã icreſcūt
gemitus oiuū tuaꝝ.
DEus q̄ eccł'aꝫ tuam

bt̄i frãciſci meritis fetu no
ue plix ãplificas tribue no
bis ex ei⁹ imitatiōe t̄rena de
ſpicē ⁊ celeſtiū donoꝝ ſēp
p̄ticipatiōe gaudē Per.
¶ Regi qui fecit
opa xp̄o ↄfiteāt⁹ cui⁹ in ſcō
uulnera frãciſco renouant̄.
¶ Uenite ¶ In celeſti.
¶ Hic uir
inanitatibꝫ nutrit⁹ idecent̄
diuinis cariſmatib⁹ p̄uectus
eſt clemēt̄ ¶ Bt̄s uir. ¶ Ex
celſi dextre gr̄a mirifice mu
tatus dat lapſis ſpē de ue
nia cū xp̄o iam beatus.
Quare fre. ¶ Manſueſit
ſed non penitus i primis p
langores qui captis armis
celitus ad plenū mutat mo
res. ¶ Dn̄e quid mul.
Amauit eum dominus.
Stolam glorie induit eum

APparuit gr̄a dei ſal
uatoris noſtri diebuſ

iſtis nouiſſimis i ſeruo ſuo
franciſco quez pater miaꝝ
et luminū in taz larga dul
cedinis beneditiōe preuenit
q̄ ſiē ex uite ipſi⁹ decurſu
luculēter appet: non ſolum
de mundialibꝫ tenebris e-
duxit in lucem ſed et per-
fectis effecit uirtutum pre-
rogatiuis ⁊ meritis celebrē
nec non et preclarius circa
euz crucis oñſis miſterijs i
ſigniter dmōſtrauit iluſtrē
¶ Franciſcus in publicum
ceſſat negociari in agrum
mox dñicum. ſecedit me-
ditari. Jnuentuz euuāgeliū
thāuꝝ uult mercari ¶ De
ū quid agat unicuz ↄſuliās
audit celicum inſigne ſibi
dari. Jnuentum

HJc nimiruz de uallis
ſpolentane partibus
ciuitate aſſiſij trahens ori-
ginē primūqꝫ. Johānes uo
catus a mr̄e. de hinc fran
ciſcus a patre nominatio-
nis quidem paterne uoca-
bulū tenuit: ſꝫ. et rē magni
nominis non reliquit
Jn dei feruens. opere ſtatiꝫ
ut ſua uendit pauperibus
impendere pecuniam inten
dit. Que graui ſuo ponde
re cor librum offendit
Quam formidante pau-
pere preſbitero recipere ab
iectam uilipendit. Que

LJcet enim
iter uanos fuerit ho
minum filios iuuenili etate
nutritus in nanis: et poſt
aliqualeꝫ litterarum notici
am lucratiuis mercātionuꝫ
deputatut negocijs: ſuper
nō tamē ſibi aſſiſtente pre
ſ dio nec iter laſciuos iuuē
nes poſt carnis petulanti
am abijt nec inter cupidos
mercatores ſperauit in pe-
cunia ec thāuris
Duz pater hunc perſequit̄
latens dat locū ire. cōſtant̄
poſt aggreditur in publicū
prodire. Squalenti uultu
ceritur putat̄ inſanire

Luto ſaxis ĩpetitur. ſed pa
tiens uir nititur ut ſurdus
pertranſire. Squa

¶ Pertractuꝫ
domi ũberat plus cunctis
furens pater obiurgans ui
cit carcera quē furti ſoluit
mr̃ ¶ Cum inuoc ¶ Jam
liber patris furie non cedit
effrenati clamans ſe uolun
tarie pro xp̃o mala pati
Uerba mea ¶ Ductus ad
loci pſulē ſua pr̃i reſignat
nuduſqꝫ manēs exulem in
mũdo ſe deſignat. ¶ Dñe
dñs noſter ¶ Os iuſti me.
¶ Et lingua eius lo.

Nerat nãqꝫ iuuenis.
Frãciſci precordijs
diuitus indita cum leuitate
manſuetudinis quedam ad
pauperes miſeratio libera
lis. que ſecum ab infantia
craſcēs tanta cor illius bei
gnitate repleuerat: ut iam
euuangelij nõ ſurdus audi
tor omi proponeret ſe pe-
tẽti tribuẽ. maxime ſi diuuꝫ
allegaret amorem ¶ Duꝫ
ſeminudo corpore. laudes
decantat galice zelator no-
ue legis latronibus in ne-
more. Reſpondet ſic pro-
phice pco ſuꝫ magni regis
¶ Audit in niuis frigore
proiectus iacet ruſtice futu
rus paſtor regis ¶ Reſpõ-
det

In ipſo quippe iuuē
tutis flore firma ſe
domino ſpõſione ↄſtriges
q̃ nũq̃ ſi poſſibilitas affo
ret petentibus pro amore
dñi ſe negaret. Dũ pmiſſũ
tam nobile uſqꝫ ad morteꝫ
ſeruare nõ deſtitit. ad copi
oſiora in deum dilectionis
et gratie incrementa perue
nit. ¶ Amicum querit pri
ſtinum qui ſpretuꝫ in ceno
bio tunicula ↄtexit ↄtemp-
tu gaudens dominuꝫ. Lep
ſis fit obſeq̃o quos antea
deſpexit. Sub typo trium
ordinũ tres nutu dei preui
o eccleſias erexit. Leproſi

VErũ licet hic
iugiter in corde ipſi
us diuini amoris uigeret
igniculus ignorabat adhuc
adolecens curis terrenis i-
plicit⁹ celeſtis alocutiōis ar
chanũ donec. ſcã manu do
mini ſꝫ eum ⁊ caſtigat⁹ fuit
erius ꝓlixi lãgoris graue
die ⁊ clarificatus int⁹ us ſcti
ſp̃s unctione ¶ Audit i eu
uãgelio q̃ ſuis xp̃s loq̃tur
ad p̃dicãdũ miſſis . hoc q̇d
ẽ qđ cupio. Letãt̃ his īnitit̃
mẽõrie ꝯmiſſis ¶ Nõ utẽs
uirga calceo nec pera fune
cigitur duplicibus ꝺimiſſis
Letanter ¶ Cor uer
bis uoue gr̃e ſollicit⁹ appo
nit v̄bũq3 penitẽcie ſiplicit̃
ꝓpoit ¶ Dñe q̇s hi.
Pacẽ ſalutẽ nũciat i ſp̃s uir
tute uereq3 pacis ſociat lõ
giquos a ſalute ¶ Dñe in
v̄tu. ¶ Ut nouis ſci m̃rita
remunerẽt̃ natis his noua
tradit moita uiã ſiplicitatiſ
¶ Dñu ẽ t̃ra ¶ Lex ꝺi ei⁹

¶ Et non
COrpoꝛis poſtmodũ
uirib⁹ ut cũq3 r̃ſũptis mẽte
q3 mutata i meli⁹ cũ militẽ
q̃ndã nobile q̇dez gñe ſed
inopem rebus obuium in
ſperato habuiſſet occurſu :
gñoſi regis ⁊ pauperis xp̃i
memoꝛ effẽci⁹ tãta fuit er
ga uix pietate ꝓmotus ut
ꝺecẽcia que ſibi ꝺ nouo pa
uerat idumẽta deponeret .
illũq3 ꝓrin⁹ ſe nudato ueſti
ret Carnis ſpicã cõtẽtus
area. Franciſc⁹ frangens t
ens terrea Granuꝫ puruꝫ
excuſſa palea ſunmi regis
intrat in horea . ¶ Uiuo
patui morte ſũct⁹. Granu
NOcte v̄o ſequẽti
Ne ſopoꝛi ꝺediſſet pa
latiuꝫ ſpecioſũ et magnum
cum militaribꝫ armis cru-
cis ſignaculo inſignitis is
ñ p cui⁹ amoꝛe militi ego
ſubuenerat ꝺignatiua ſibi
reuelatione mõſtrauit nec
ñ uila oĩa ſua foꝛ miliťq3

ſuoꝝ ſi crucis xp̄i uexillū cō
ſtāt aſſumeret ſub aſſeuera
tionis certitudine ꝛepꝛomi
ſit ¶ Depauptatis boꝛeo
ſact⁹ frāciſc⁹ ſociat turbam
xp̄i famelicam ī uia ne defi
ciat. Iter pandit ad glāꝫ et
uite uia āpliat ¶ Pꝛo pau
ptatis copia regnat diues ī
pr̄ia reges ſibi ſubſtituens
quos hic ditat ī opia. It

EX tūc a publice nego
tiatiōis tumultu ſe
ſubtrahēs ſolitaria loca q̄
rebat amica meroribus in
quibus cū gemitib⁹ inenar
rabilibus inceſſanter inten
deret poſt longam precuꝫ
inſtāciā: q̄ ſibi perfectionis
ſemitam a dn̄o poſtulabat
oñdi ad uotū exaudiri ꝑme
ruit. Sex ſīm pater ſepti
m⁹ abſoꝛtus luce celitus fu
tura ꝯtemplat in ter mino
res mim⁹. Qui pui gregis
ductu⁹ ꝓclare ſpect. t⁹. Qua
drās quoqꝫ nouiſſim⁹ clꝑa
rū ſibi celic⁹ dimiti reuelat

Qui ¶ Aꝛchane ſuis refer
ans octauum tandem reci
pit ⁊ ad diuerſas gentes bi
nos mittandos federans.
Humiliari precepit ⁊ eſſe
patientes. ¶ Grex pro
cidit obtemperans paſtoꝛ
ereptos ſuſcipit ad oſcula
gaudentes. Hu. ¶ Eun
tes inquit in eum qui nutri
et uos dominuꝫ iactate co
gitatum. Sic fratribus er
roneum. Precludit: et ī ter
minuꝫ callem cupiditatum
¶ Sic curis coꝛ extraneuꝫ
non pꝛouidet in craſtinum
in ſonis es ligatuꝫ. Preclu
¶ Regreſſis quos omīb
at ꝯpletur biſſenarius fra
trum tunc ꝯfirmando noꝛ
mam ſancto quam ſcripſe
rat. Iuſſa dat innocencius
papa de predicando
Franciſcus ſenerat quē da
ti monet ꝛō de lucro repoꝛ
tando. Iuſſa dat

SAnct⁹
frāciſc⁹ puiſs oꝛonuꝫ

ſtudijs quid faciat i ſtruct⁹
nō ſibi ſoli uiuere ſed alijs
pficere uult dei zelo duct⁹
¶ Dñs regna.
Hic pdicādo circuit et quē
nō homo docuit fit doctis
in ſtuporē uirtutum uerba
loquitur nouumqꝫ noua ſe
quitur milicia ductorez
Tres ordines hic ordinat
primum qꝫ fratrum nomi
nat minorum pauperum
qꝫ fit dominatū medius. ſꝫ
penitētum tercius ſexū ca-
pit utrūqꝫ ¶ Doct⁹ doctri-
ne grā doctus expiētia que
lūt perfectionis hec fratres
docet oīa taz factisqꝫ fre-
qntia melliflui ſmonis
Laudās laudate monuit la⁹
illi ſemper afluit laus iquaz
ſaluatoris. ¶ Inuitat aues
beſtias ⁊ creatas alias ad
laudem conditoris
Frates .m̄.ā ¶ Plaude
turba pauper ¶ Ora pro
nobis ¶ Ut digni.
O mī deſiderio franciſce
q̄to ſtudio ꝯpatiens hunc
ſeq̄ris que paſſū libro rep
is quē aperuiſti tu ꝯtuēs i
aere ſeraphi cruce poſitum
ex tunc in palmis latere et
pedibus effigiē fers plaga
rum xpī cū gregi tuo pro-
uide qui poſt felicez trāſitū
dure prius et liuide gl'ifica
te ſpem carnis pretendiſti.

Fratres mihi ab.

ET quicūqꝫ hanc re-
gulam ſecuti fuerint
pax ſuper illos ⁊ miſericor
dia et ſuper iſrael dei
DE cetero nemo mi-
hi moleſtus ſit. Ego
enim ſtigmata domini ie-
ſu i corpoꝛ meo porto grā
domini noſtri ieſu xpī cum
ſpu ueſtro fr̄et. Amen
¶ Scs frāciſc⁹
Dix do⁹ ¶ Laud
d.o.q. ¶ Frēs m̄ā.
De⁹ moꝝ Ora p nobis

℟ Ut digni. Ad. M. a͂ O uiꝝ mirabilē ī ſignis ꝛ prodigijs langores cum demonijs quoſlibet pellentē dat aurem ſuis auiuꝫ predicās ſilueſtriuꝫ uerbis intendentem. o uita laudabilis qua fidem ſic magnificat. ſed ꝛ multos uiuificat mortuos defunctus. Frācíſce nos celeſtium fac conſortes ciuiū quibus es coniunctus. De feſtiuitatibus que intra octauam beati franciſci ueniunt nihil tunc agitur. ſed poſt octauam celebrantur Infra octauam uero legūtur quotidie ix. lec. de legenda ipſius. et viij ℟ia cantantur oīa alia fiunt ſicut ī die excepto ꝙ per octaꝫ a͂ Sancte franciſce Dicit̄ ad bn̄. an̄. Salue ſancte pater vel a͂ Plange turba. Dicit̄ ad. M. de dn̄ica q̄ occurrit infra oct. uel in octa ſit cōmemoratio ī utroq3 ueſ. ꝛ matu cū ultima. L. Ad bn̄. a͂ Sancte franciſce propere ueni pater accelera ad populuꝫ q̄ premitur ꝛ teritur ſub onere palea luto latere et ſepulto egyptio ſub ſablo nos libera carnis extīcto uitio. ad. M. an. Salue ſcē pr̄ pr̄iē lux. forma minorum. v̄tutis ſpeculum. recti uia reg̃la morum. caris ab exilio duc nos ad regna polorum. an̄ Plange turba paupercula ad patrē clama pauperuꝫ. hoc lugubre ſuſpirium. pater franciſce ſuſcipe et prode chriſto ſtigmata lateris peduꝫ manuum: ut nobis reddat orphanis tanti patris uicarium. Intra octauam ſancti franciſci. Lectiones.

Una quippe dieꝝ dū ſic ſeq̄ſtratus oraret apparuit ei xp̄s ieſus ueluti cruci confix᷒ eidem taꝫ efficaciter ingerēs euangelicum illud. Qui uult uenire poſ᷒ me abneget ſemet

ip̄m et tolat crucez ſuaz et ſequatur me. ut mentē ipi⁹ itrinſecus ⁊ incendio dilectionis adureret: et abſcinthio ꝯpaſſiōis ipleret

Nam et ad premiſſe uiſiōis ꝯtuituz liq̄facta eſt aīa ei⁹. et memoria paſſionis xp̄i uiſceribꝫ cordis ipſius a deo impreſſa medulitus: ⁊ crucifixi dn̄i plagas oculis mentis interius quaſi iugiter cerneret. et uix exterius a lacrimoſis gemitibus ꝯtinere ualeret

Igitur cuz iaz pro dilectiōe ieſu xp̄i oēꝫ ſbām domus ſue q̄ſi nihil r̄putādo dſpicerēt: theſaurū ſētiebat ſe repiſſe abſcōditū: p̄cioſuz qꝫ margarite fulgorē: Quoꝝ dſiderio tractus ſua diſponebat cuncta diſtrahere: diuoqꝫ merchādi modo negociationē mūdanā ī euuāg̃lica cōmutar̄

Egreſſus itaqꝫ ſemel ad meditanduz ī agro cū deābularet iuxta eccl'iaz quandaz ſancti damiani: que minabatur p̄nimia uetuſtate ruinā. ⁊ iſtigāte ſe ſpū eādē cā orōnis intraſſet: proſtrat⁹ ante ymaginem crucifixi nō modica fuit ī orando ꝯſolationis ſuauitate repletus

Cumqꝫ lacrimoſis oculis intenderet ī dominicam crucem. uocem de ipſa cruce adſe miro quodam mō dilapſam corporeis audiuit auribus ter dicentem: Frāciſce uade repara domum meā q̄ ut cernis tota dſtruit̄

Ad cuius ſtupēd uocis ꝯmotionē mirificaꝫ uir dei primū q̄dem partitus de hinc gaudio et admiratione repletus ptin⁹ exurrexit totuz ſe recoligens ad pficiendū mādatū de reperāda materialis eccleſie domo: licet pricipal̄ intentio ꝯbi ad eaz ferret̄.

quaꝫ xp̄s ſui ſanguīs acq̄-
ſiuit precioſo cōmercio ſic
euꝫ ſpūs ſcs̄ edocuit et ipe
poſt modū ſibi familiaribꝫ
reuelauit

MOx cūctis ut potuit
p xp̄i amore ꝺiſtrac
tis eccl̄ie pſate ſacdoti pau
perculo ad ipſius repatione
⁊ paupeꝝ uſū pecuniā ob-
tulit. ⁊ q̄ eū ad tp̄s ſecum
moꝛari pmitteret ſupplicit̃
reqſiuit. Acq̄ſcēnte autem
illo ꝺemoꝛa ſꝫ tioꝛe paren
tū recuſāte pecuniaꝫ uerus
ille pecuniaꝝ ꝯtēptoꝛ ī quā
daꝫ feneſtrā pōdus metalli
piciens abiectū uelut pul-
uerēꝫ uilipendit.

SEntiens aūt ex hoc
adu̇ſu ſe pr̄is ꝯcitatū
eſſe furorē ut ire locū ꝺa-
ret: ꝺiebꝫ aliq̄bus ī quadā
occulta fouea ieiunās oꝛās
⁊ lachrimās latuit. Tandē
q̄ ſpūali q̄dam ꝯpletus le-
ticia et uirtute indutus ex
alto exī⁹ fiducialit̃ pdiit

et ciuitatē conſtāter itrauit

QUē cū iuuenes
ꝯcerneret facie ſqua-
lidū ⁊ mete mutatū: ac per
hoc alienatu putarent ſen
ſu: lutoq̄ꝫ platearum uelut
ſtultum impeterent et cla-
moꝛoſis et uocibus inſulta
rent: famulus domini nul
la pꝛoꝛſus fractus aut mu
tatus iniuria: ut ſurdus in
oibus pertrāſibat

PRē oibꝫ aūt p̄r ipi⁹
furens ⁊ fremēs tāq̄ꝫ
ſi natalis eēt miſerationis
oblitus pertractum domi
filium uerberibus ⁊ uincu
lis cepit angere ut aīū eius
per moleſtias coꝛpus atte-
reret a ſ mūdi blādicias ſi-
uꝫ inclinaret

EXpiēcia tādē certa re
cognoſcēs dn̄i famu
luꝫ ad q̄cūq̄ꝫ aſpa p xp̄o
pferēda pmptiſſimum: cū
liq̄do cerneret q̄ eū reuo-
care nō poſſet: cepit eidem
uehementer inſiſtere ut epm

ciuitatis una ſecum adiret
eiuſqꝫ renūciaret i manibꝰ
hꝛ̄ditario iuri paternarum
oium facultatū.
AD qd̾ exequēdū dn̄i
ſuus ultro ſe offerēs
mox ut pueit corā antiſtite
nec moras eſt paſſus. nec
cūctatus de aliquo: nec exe
git uerba: nec reddidit. q̇n
potius ueſtim̄ta ſic cuncta
d̾poſuit: qꝫ ⁊ femoralia ip̄a
reiecit. totꝰ qꝫ corā aſtātibꝰ
ut ebrius ſpū amore illius
nudari nō horruit. q̇ nuoꝰ
pro nobis i cruce pepēdit.
SOlutus exinde mūdi
contemptor a uincul̾
terrenarū cupidinum dum
ciuitate relicta ſecurus ⁊ li
ber laudes domino in me-
dio nemorum gallica ling̃
cantaret: occurrētibus ſibi
latronibus magni regis p̄
co non timuit: nec a laude
ceſſauit: ut pote qui uiator
ſeminudus ⁊ uacuus erat:
⁊ ap̄lico more i tribulatiōe
gaudebat.
EXinde totꝰ hūilitatis
amator ab obſequē-
dū leproſis ſe trāſtulit: ut
dum miſerabilibus ⁊ abie-
ctis perſonis ſeruitutis iu-
go ſe ſubderet: ſui mūdiqꝫ
cōtemptum perfecte prius
diſceret q̄ꝫ doceret.
ET quidē cū prius
eos ſr̄ oē hōm genꝰ
horre̾ ſoleret: diffuſſa eſt i
eū copioſiꝰ gr̄a cord tā hu
mili ſe illoꝝ mācipauit ob
ſequijs qꝫ ⁊ lauabat pedes
et ligabat ulcera: ⁊ coque-
bat putredinem: ⁊ ſaniem
abſtergebat.
INauditi quoqꝫ fer-
uoris exceſſu ulcero
ſaꝝ plagaꝝ ruebat in oſcu-
la. os ſuū ponēs i puluere
ut ſaturatꝰ opprobrijs car
nis ſuperciliū legi ſpūs po
tātiue ſubiceret ſuiqꝫ domi
nium hoſte ſubacto dome
ſtico pacifice poſſideret
IGitꝰ cū iā eēt in xp̄i

humilitate fundat⁹: ac pau
pertate diues effectus. q̃ʒq̃ʒ
nil proſus haberet repara
tioni. tamen eccleſie iuxta
datum ſibi e cruce manda
tum a dño ſolicite cepit in
tendere: ut ꝛ corpus attri-
tum ieiunijs oneribus lapi
dum ſubderet: ꝛ elemoſina
rum ſubſidia etiam ab illis
non aborreret depoſcere: a
pud quos conſueuerat ha-
bundare. deuotione quoqꝫ
ſibi aſſiſtente fidelium: qui
preclaram in uiro dei iã ce
perant noſce uirtutem: nõ
ſolum ſancti damiani: uerũ
etiã principis apł'oꝝ ꝛ uir-
ginis glorioſe ruinoſas et
derelictas reſarcinit eccł'as
ut que per eum in poſterũ
dñs ſpiritualiter operari di
ſponeret ſenſibili foris opẽ
miſterialiter p̃ſignaret.

Nam inſtar reparate
triplicis fabrice ipſi⁹
ſancti uiri ducatu ſecunduꝫ
datam ab eo formã regulã
ꝛ doctrinam xp̃i triformit̃
renouanda erat eccł'a: ſicut
ꝛ uox ad eum facta de ec-
cleſie tertio replicans õ do
mus dei reparatione man-
datuꝫ preambulũ extiterat
ſignum ꝛ nunc in tribꝫ ab
eo inſtitutis ordinibus cer
nimus eſſe completũ.

Eccleſiarum itaqꝫ tri
um conſumato iam
opere cum in ea que uirgi
nis erat moraretur aſſidu⁹
Illius ſuffragantibus meri
tis. que preciuꝫ protulit no
ſtre ſalutis: uiam perfetio
nis inuenire promeruit per
infuſum ſibi diuinitus ſpũꝫ
euuangelice ueritatis.

Hic deł' re uera fa
mulus ꝛ miniſter xp̃i
franciſcus biennio anteq̃ꝫ
ſpiritum redderet celo: cuꝫ
in loco excelſo ſeorſum: q̃
mons auerne dicitur qua-
dragenarium ad honorem
archangeli michael' ieiuniũ

incoaſſet ſuperne contem-
plationis dulcedine habun
dantius ſolito ſuperfuſus:
ac celeſtium deſideriorū ar
dentiori flamma ſuccenſus
ſupernarum cepit immiſſio
nū cumulatius dona ſentiꝛ

Cum igitur ſera
phicis deſideriorum
ardoribus ſurſuꝫ ageretur
in deum ⁊ affectus cuꝫ paſ
ſiua teneritudine in eū trāſ
formaretur: cui ex caritate
nimia crucifixi complacuit
Quodam mane circa feſtū
exaltationis ſancte crucis ī
latere montis orans: uidit
quaſi ſpeciem unius ſeraph
ſex alas tam fulgidas q̄ȝ i-
gnitas habentem de celoꝝ
ſublimitate deſcendere. qui
uolatu celerrimo ad aeris
locum uiro dei propinquꝫ
perueniens: non ſolum ala
tus: ſed ⁊ crucifixus appa-
ruit manus quideꝫ ⁊ pedēs
habens extenſos: ⁊ cruci af
fixos.

Alas v̄o ſic miro mo
do hincinde diſpoſi-
tas ut duas ſupra caput e-
rigerent. duas ad uolandū
extenderet. Duabus uero
reliquis totum corpus cir-
cumplectendo uelaret. hoc
uidens uehementer obſtu-
puit: mixtumqꝫ dolori gau
dium mens eius incurrit.
dum ⁊ in gratioſo xp̄i aſpe
ctu ſibi tam mirabiliter q̄ȝ
familiariter apparentis ex
ceſſiuam quandam conci-
piebat leticiam: ⁊ dira con
ſpecta crucis affixio ipſius
animam compaſſiui dolo-
ris gladio pertrāſibat

Intellexit quidem il
lo docente interius:
qui ⁊ apparebat exterius:
q̄ꝫ licet paſſiōis infirmitas
cum immortalitate ſpirit⁹
ſeraphici nullatenus conue
niret. Ideo tamen huius ui
ſio fuerat ſuis preſentata ꝯ
ſpectibus: ut amicus ipſe
xp̄i prenoſceret ſe non per

martirium carnis: ſed per incendium mentis totum i xpi ieſu crucifixi expreſſaȝ ſimilitudinem transformãdum:

Diſparens igitur uiſio poſt archanum ac familiare colloquium mentẽ ipſius ſeraphico interius iflammauit ardore: carnem uero crucifixo conformi exterius inſigniuit effigie: tãq̃ȝ ſi ad ignis liquefactiuã uirtutem preambulaȝ ſigillatiua quedam eſſet impſſio ſubſecuta.

¶ Statim nanqȝ i manibus eius ⁊ pedibȝ apparere ceperunt ſigna ipſorum clauorum capitibȝ in interiori parte manuum ⁊ ſuperiori pedum apparẽtibus ⁊ eorum accuminibȝ exeuntibꝰ ex aduerſo. Erãt qȝ clauorum capita in manibus ⁊ pedibus rotunda: ⁊ nigra. Ipſa uero accumina oblonga retorta ⁊ quaſi repercuſſa: que de ipſa carne ſurgentia carnẽ reliquã excedebant.

SI quideȝ repercuſſio ipſa clauoruȝ ſub pedibus adeo permines erat ⁊ extra protenſa: ut non ſolum plantas ſolo libeˀ applicari non ſineret: uerum etiam inter curuationeȝ arcualem ipſorum accuminũ faciliter immitti: ſicut ⁊ ab eis ipſe accepi qui oculis conſpexerunt.

DExtrum quoqȝ latꝰ quaſi lancea trãſfixuȝ rubra cicatrice obductum erat q̃ ſepe ſangninem ſacrum effundens tunicam ⁊ femoralia in tanta copia reſpergebat: ut poſtmodum fratres ſocij ea lauantes ꝑ tempore indubitanter aduerterent: q̃ ſicut in manibus ⁊ pedibus: ſic ⁊ in latere famulus domini expreſſe haberet impreſſam ſimilitudinẽ crucifixi.

Cernens autem uir dñō plenus q̄ ſtigmata carni tam luculenter impreſſa: ſocios familiares latere non poſſent: timens nihilominus publicare domini ſecramentum: in magno poſitus fuit dubitationis angone: Utrum quod uideret diceret: uel taceret.

Sanctorum martirum tuorum nos domine ſergij ⁊ bachi marcelli et apulei beata merita proſequantur: ⁊ tuo ſemper faciant amore feruentes. Per.

Exaudi domine preces noſtras: ⁊ intercedente beato marcho confeſſore tuo: atq̄ʒ pontifice ſupplicationes noſtras placatus intende. Per.

Marchus natione romanus ex pr̄e priſco ſedit annos duos menſes octo dies decem. Fuit autē temporibus conſtantini et nepociani ac ſecundi conſulum: ex die kl's februarij uſq̄ʒ in diem klas octobris. Hic conſtituit ut epiſcopꝰ hoſtienſis qui conſecrat epiſcopos urbis palio uteretur: ⁊ ab eodem epiſcopo urbis rome conſecraretur: ⁊ conſtitutum de omni eccleſiaſtico ordine fecit. Hic fecit duas baſilicas unam: uia ardeatina ubi requieſcit ⁊ aliam in urbe roma iux̄ templum palatinis.

Deus q̄ hodierna die beatum dyoniſium martirem tuum uirtute cōſtantie in paſſione roboraſti: quiq̄ʒ illi ad predicandū gentibus gloriam tuam ruſticum ⁊ eleuterium ſociare dignatus es. Tribue nobis queſumus ex eoꝝ imitatiōe

pro amore tuo pſpera mū di deſpicere: ꝛ nulla eiꝰ adverſa formidare Per:

Apud pariſius natale ſanctorum martiruꝫ dyoniſij epiſcopi eleuterij preſbiteri: ꝛ ruſtici dyacōi: qui beatus epiſcopus a pō tifice romano in gallias directus: ut predicationis opera populis a fide chriſti alienis exhiberet. Tandem peruſiorum ciuitatem deuenit: ꝛ per aliquot annos ſā ctum opus fideliter ꝛ ardē ter executꝰ a prefecto feſcē nino ſiſinio comprehenſus ꝛ cum eo ſtans preſbiter eleuterius ꝛ ruſticus dyaconus gladio aniaduerſi martirium compleuerunt.

Deus qui nos conſpicis ex noſtra infirmitate deficere: ad amorem tuum nos miſericorditer p ſanctorum tuorum exempla reſtaura. Per.

Callixtus natione romanus ex patre demetrio de regione urbe rauenantium ſedit annos quīqꝫ menſes duos dies decez Fuit autem temporibuꝰ macrini ꝛ eliogabali a conſulatu antonij ꝛ alexandri. hic martirio coronatur. Hic ꝯſtituit ieiunium die ſabbati quater in anno fieri frumēti: uini: ꝛ olei ſecunduꝫ prophetiam.

Hic fecit baſilicaꝫ trāſ tyberiꝫ. hic fecit ordinationes quinqꝫ per menſem decembrium preſbiteros ſexdeciꝫ: dyacones quatuor. epiſcopos per diuerſa loca decēnouem. Qui ſub perſecutione alexandri imperatoris martirij gloriam adeptus eſt.

Poſtq̄ꝫ enim palmacium conſulem cum oī domo ſua baptiꝫauit: ꝛ ſenatorem ſimplicium: ac domum eius atqꝫ felicem cuꝫ

uxore ſua blanda quam a paraliſi curauit: ⁊ ide epi ab alexandro occiſi uniuerſi gloriam martirij conſecuti ſunt. Sed poſtq̃ȝ calepodius preſbiter eius gladio martirium ſumſit: tentus ē beatus calixtus papa ab alexandro ⁊ diutiſſime fame cruciatus: ⁊ quotidie fuſtibus ceſus. atqȝ prohibitus eſt: ne quis ad eum ueniret Si uero aliquis uenire nocte auderet: comprehenſus occideretur:

Interueniat pro nobis queſumus domine ſanctus tuus lucas euāgeliſta: qui crucis mortificatiōes iugiter in ſuo corpore pro tui nominis honore portauit. Per.

Lucas medicus antiocenſis: ut eius ſcripta indicant greci ſermonis non ignarus fuit: ſectator apoſtoli pauli: ⁊ omnis eius peregrinationis comes Scripſit euuangelium: de quo idem paulus. Miſimus inquit cum illo fratreȝ: cuius laus eſt in euuangelio per omnes eccleſias. Et ad coloſcenſes. Salutat uos lucas medicus cariſſimus. et ad thimoteum. Lucas eſt mecum ſolus.

Aliud quoque edidit uolumeȝ egregium: quod titulo apoſtolicarum actionuȝ prenotatur. Cuius hyſtoria uſqȝ ad biennium rome commoranti peruenit ideſt ad quartuȝ neronis ānum. Ex quo intelligimus in eadem urbe librum eſſe compoſitum.

Aſitur de laudibus pauli ⁊ tecle ⁊ totam baptizati leonis fabulam inter ſcripturas apocrifas computemus. Quale eniȝ eſt ut indiuiduus comes apoſtoli inter ceteras eius res

hoc ſolum ignorauerit. Sʒ ꝛ triculianus menius illoꝝ temporum refert presbite rum quendam in aſia ſpi- matim pauli apoſtoli ꝯiun ctum apud iohannem qꝫ a ctor eſſet libri ꝛ confeſſum ſe hoc pauli amore feciſſe: loco excidiſſe.

Hilarion ortus uico ta batha: qui circit qui qʒ milia a gaza urbe pale- ſtine ad hauſtrum ſitus eſt Cuʒ parentes haberet ido lis deditos: roſa ut dicit de ſpinis floruit a quibus miſ ſus alexandriam gramma tice tradit' eſt.

Ubi qʒ quantum illa patiebat' etas magna īgenij ꝛ moruʒ documenta pbuit In breui carus omnibus ꝛ loquendi arte gnarus. Qđ qʒ his maius eſt omnibus credens in domino ieſu to- taqʒ illi uoluntas in eccl'ie congregationib' erat.

Audiens autem tunc celebre nomen anto nij quod per omēs egypti populos ferebatur inceſus uiſendi cum ſtudio perrexit ad heremum. ꝛ ſtatiʒ ut ui dit: mutato priſtino habitu duobus menſibus iuxta eū manſit: contemplans ordi nem uite eius. morumqʒ grauitatem.

Quam creber ī oratione qʒ humilis in ſuſcipi endis fratribus: ſeuerus in corripiendis: alacer in exor tandis fratribus eſſet. Et ut continentiam: cibiqʒ ei' aſperitatem nulla unqʒ īfir mitas frangeret.

Reuerſus autem cum quibuſdā monachis ad patriam parentibus iā defunctis partem ſubſtan tie fratribus: partem paup ibus largitus eſt: nihil ſibi omnino reſeruans. Erat āt tunc annorum quindecim. ſic nudus ꝛ armatus ī xpō

ſolitudinem ingreſſus eſt: Sacco tm̄ mēbra copertus eſt: ⁊ pelliciam habens cō peditem: quam illi beatus antonius proficiſcenti dedˀrat: ſagūq₃ ruſticu₃. xv. tm̄ caricas poſt ſolis occaſum comedens.

I Situr a. xvj. uſ₃ ad xx. etatis ſue annū eſtus ⁊ pluuias breui tugurriunculo declinauit: quod iunco ⁊ carice texerat. iſtructa deinceps breui cellula: que uſq₃ hodie permanet: latitudine pedū quattuor: altitudine pedū quinque. hec eſt ſtatura ſua buil ore Porro longitudine₃ paulo ampliorem q̄₃ eius corpuſculum paciebatur: ut ſepulchrum potius q̄₃ domum crederes.

BEatorum martirum tuorum dn̄e criſanti ⁊ darie quſumus adſit nobis oratio: ut quos uenera mur obſequio: eorum piu₃ iugiter experiamur auxiliū Per.

POllemius illuſtriſſimus uir alexandrie urbis honoratus ⁊ primus ad urbem romam cu₃ filio ſuo criſanto ueniens a romano ſenatu ſuſceptus eſt. et magnis honoribꝰ a numeriano imperatore illuſtratꝰ cathedram in curia romana ſuſcepit.

HIc autem filiu₃ ſuum unicu₃ noīe criſantū omnibus liberalib₃ ſtudijs tradidit. Erat eni₃ ardens ingenij: ita ut omnia q̄cūq₃ ei ab oratoribus aut a phi loſophis fuiſſent tradita capitu ani fortiter retineret

RUius re uera prudentie: cuiusque fuerit intelligentie reru₃ exitus docet. Nam uniuerſa librorum uolumina cū an io curioſius diſcuteret: ad euuangelicos apices peruenit.

⁊ fingens curioſitatis ſue curſum: ad ſe metipſuꝫ ait. Tam diu te edoce criſante per librorum membranas curarum tuarum frena laxare: q̄ꝫ diu ad lumen pertigere ualeas ueritatis.

Hec ſecum quotidie reuoluenti animo et quotidie xp̄i famulos req̇renti: occurrit qui diceret: noſce quendam carpoforū nomine uirum per omnia eruditum xp̄ianum ⁊ ſctm̄: ſed perſecutiōis atrocitate ſeuiente in quadam mōtis ſpelunca collocatū uix poſſe a pauciſſimis ac fideliſſimis uiſitari.

Audiens hoc criſant⁹ cepit eſſe feruentior ⁊ genibus referentis fuſis precibus aduolutus: etiam cum lachrymis poſtulare: ut ad eius notitiam mereretur peruenire. Fit prouidente deo: q̄ eius fidei deſiderium flagitabat: ⁊ perueniens ad ſanctum carpoforum quinte regionis preſbiterum intra paucos menſes omnibꝫ diuinis litteris imbuitur.

Et ita cepit eſſe dilligenter inſtructus: ut ſtatim poſt ſeptem dies baptiſmi ſui ieſum chriſtuꝫ filium dei uoce publica predicaret. Tunc affines eius uiri nobiles ⁊ potentes cōprehendentes patrem eius polemium ceperunt arguere eum: dicentes. Periculo patrimonij ⁊ capitis tui iſte iuuenis contra deos: deas q̄ꝫ noſtras uociferat clamoribus uanis. Dic itaq̄ꝫ neſcimus quem xp̄m uerum deum eſſe:

Quariſtus natiōe grecus ex p̄re iudeo nomine iuda ḋ ciuitate bethelez: ſedit annos treſdecim. menſes ſeptem. dies duos. Fuit autem temporibus

domiciaui ⁊ nerue ⁊ traiãi a conſulatu ualentis ⁊ ueteris uſque ad galum ⁊ barbuam conſules: martirio coronatur. Hic titulos in urbe roma diuiſis preſbiteris ⁊ ſeptem dyacones ordinauit: qui cuſtodirent epiſcopum predicantem propter ſtilium ueritatis. Hic fecit ordinationes tres per menſem decebrium preſbiteros ſeptem dyacones .ij. Epiſcopos per diuerſa loca numero quinque. Qui etiam ſepultus eſt iuxta corpus beati petri in uaticano. ſeptimo kl'as nouēbris. ⁊ ceſſauit epiſcpatus dies decemnouem.

Deus qui nos per beatos apoſtolos tuos ſimonem ⁊ iudam ad agnitionem tui nominis uenire tribuiſti. Da nobis eorum gloriam ſempiternam: ⁊ pficiẽdo celebrare: ⁊ celebrã do proficere.

Simon cananeus ad diſtinctionem ſimonis petri dicitur de uico galilee chanaam: ubi aquas dominus mutauit in uinuꝫ Ipſe eſt qui in alio euuangeliſta ſcribit zelotes. Canaam quippe zelus interpretatur. Simon autem ebraice: latine interpretatur audiens: Simon zelotes .i. cananeus zelo dei feruens: par in cognomento petri: ⁊ ſimilis in honore. Cui in ſorte predicationis egyptũ aduenit: poſt q̃ꝫ circunquaqꝫ chriſti euuangelium predicauit.

Demum poſt martirium iacobi ex conſenſu omnium apoſtolorum ieroſolimitane eccleſie epiſ eſt ordinatus. Quam cum per annos plurimos rexiſſet: ⁊ iam centeſimum: atqꝫ

uigeſimum annum ageret temporibus traiani imperatoris cum apud ierosolimam atticus conſularis haberetur: accuſſatur ab hereticis tanq̃ christianus: q̃ cum ab attico conſulari retuꝫ eſſet: multis ſupplicijs per plurimos dies afflict⁹ eſt. Ita ut etiam ipſe iudex cum amicis de eius patientia miraretur.

Ad ultimum uero iubet eum ſimili quem dominus pertulit paſſione uitam finire. Omnibus q̃ aderant ⁊ ipſo iudice mirātibus ut vꝫ centum uiginti annorum ſenex crucis ſupplicium pertuliſſet. Paſſus eſt autem die quinto kl'as nouembrium: quo etiā die feſtum beati iude coapoſtoli eius ſimili honore celebratur.

Iudas qui interpretatur confeſſor iacobi frater: qui alibi appellatur lebeus: Figuratum nomen habet a corde: quod nos diminutiue corculum poſſumus appellarre. Ipſe in alio euuangeliſta thadeus ſcribitur: quem eccleſiaſtica tradit hyſtoria miſſum edeſſam ad abagarum regem: hunc heñs modum. Domini ⁊ ſaluatoris noſtri ieſu christi diuinitas cū per mirabilis uirtutis opera: per omnem locum celebraretur innumeros: tam de uicinis: q̃ꝫ de peregrinis ⁊ longe poſitis: pro remediorum ⁊ cure uirtutibus inuitabat: ſi qui precipue morbi alicuius egritudine laborarent.

Unde ⁊ rex quidam abagarus nomine gentis ultra eufratem

poſite principatum nobil'r tenens morbo quodaꝫ coꝛ poꝛis irremediabili quãtus inter homines tenebatur: Qui cum de nomine ieſu: ⁊ de mirabilibus uirtutum eius audiſſet ſupplex ei per epiſtolã factus exoꝛat. Miſ loqꝫ ad eum nuncio petijt hominem diutini moꝛbi ui culis quibus tenebatur ab ſolui. Lectio tertia.

SEd ad preſens quidẽ a domino coꝛpoꝛis e ius cura differtur. Dignus tamen efficitur ep̃le ſalua toꝛis: in qua ſimul etiã pro mittitur ei: ꝙ non multo poſt deſiderij ſui conſeque tetur effectum. Deniqꝫ p⁹ reſurrectionem: atqꝫ aſcen tioneꝫ domini ad celos miſ ſus eſt ad eum thadeus a poſtolus ex commonitione diuina edeſſam ciuitatẽ eu uangeliſta ⁊ predicatoꝛ uẽ bi dei que a domĩo ꝓmiſſa fuerant impleturus.

In uigilia omnium ſancto rum ad ueſ̃ anti. Uidi tur bam. Cum rel' de lau. pš. Dixit dñs. Cum rel'. in fie pš ¶ Laudate dominum omnes gentes.

ECce ego iohãnes uidi alterũ angl'ꝫ aſcendentem ab oꝛtu ſolis habentem ſignũ dei uiui: ⁊ clamauit uoce magna quattuoꝛ angelis: qui b⁹ datũ ẽ nocere terre et mari. dicens. Nolite nocẽ terre ⁊ mari: neqꝫ arboribꝫ quoaduſqꝫ ſignemus ſuos dei noſtri in frontibꝫ eorũ ¶ Chriſte redẽptoꝛ ỽ. Lectamini in domino. ỽ. ⁊ bñia ſỹria de commu ni plurimorum martirum: Ad. Ma. an: Angeli archã geli: throni: ⁊ dominatio nes. principatus: ⁊ poteſta tes. uirtutes: cherubiꝫ: atqꝫ ſeraphin: patriarche: et

prophete: ſancti legis doctores: apoſtoli omnes: xp̄i martires: confeſſores: uirgines domini: anachorite: ſanctiq; omnes intercedite pro nobis.

OMnipotens ſempiterne deus: qui nos omnium ſanctorum tuorū merita ſub una tribuiſti celebritate uenerari queſum⁹ ut deſideratam nobis tue propitiationis habundantiam multiplicatis interceſſoribus largiaris. Per.

Regem regum dominum uenite adoremus: quia ipſe eſt corona ſanctorum omnium. ¶ Uenite. ¶ Xp̄e redemptor.
Nouit dominus uiam iuſtorum: qui in lege ei⁹ meditantur die ac nocte.
Beatus uir. ¶ Mirificauit dominus ſanctos ſuos: ꝛ exaudiuit eos clamantes ad ſe. ¶ Cum inuoca.
Admirabile eſt nomē tuū domine. quia gloria ꝛ honore coronaſti ſāctos tuos ꝛ conſtituiſti eos ſuper opa manuum tuarum. ¶ Domine dominus noſter
¶ Lectamini in domino. ¶ Et gloriamini.

LEgimus in eccleſiaſticis hyſtorijs q; ſanctus bonifacius qui quart⁹ a beato gregorio romane urbis epiſcopatū tenebat ſuis precibus a phoca ceſare īnpetrauit donari eccl'e xp̄i teplū rome: qd ab antiquis pantheon antea uocabatur. q2 hoc quaſi ſimulachrum oīū uideret ēē deoꝝ In quo eliminata oi ſpurcitia fecit eccl'aꝫ ſcē dei geītricis: atq; oīuꝫ martiꝝ xp̄i ut excluſa m̄ltitudīe demonū multitudo ibi ſcōꝝ a fidelibus in memoria haberetur ꝛ plebs uniuerſa in capite kl'as nouembrium ſicut in

die natalis dñi: ad eccleſiaʒ in honore oīuʒ ſcōꝝ conſe cratā ↄueniret: ibiq; miſſa ruʒ ſolēnitatē a pſule ſedis aplīce celebrata: oībʒq; ri- te pfectis unuſquiſq; in ſua cū gaudio remearet: ¶ In dedicatione tēpli decātabat ppl's laude ꝛ in ore eorum dulcis reſonabat ſonus: Fūdata eſt domus dñi ſup uerticē mōtiū: ꝛ uenient ad eaʒ oēs gētes. Et.

Tunc igr̄ fr̄es kmi in oiuʒ primordijs ſcōꝝ notare: laudare. ꝛ glificare ↄdecet eū qui cūctos ↄdidit ſcōs p quē oīa facta ſunt. p que cuncta ſubſiſtūt ele- meta. Cuius maieſtas nec incipit: nec deſinit ī ſeculuʒ ut merito oē principiuʒ ac finis creature noīet'. Unde per quēdaʒ prudēteʒ dicit'. Ois ſapiētia a dño deo eſt ꝛ cū illo fuit ſemp: ꝛ eſt āte euū. Altitudinē celi ꝛ latitu dinem terre: ꝛ profundum

abyſſi quis dimenſus eſt. Arenā maris ꝛ pluuie gut tas: ꝛ dies ſeculi quis dinu merauit Ipſe ſolus iueſtiga re: metiri: ac dinumerare hec omnia pōt. q̇ celi ābitū ſua circuit ſapiētia ꝛ pfūdū abyſſi ſua penetrat vtute. ¶ Uidi dñʒ ſedenteʒ ſup ſolum excelſum ꝛ eleuatuʒ ꝛ plena erat oīs terra ma- ieſtate eius. Et ea que ſub ipo erant replebant tēpluʒ ¶ Seraphin ſtabāt ſubtus illud ſex ale uni: ꝛ ſex ale al teri. Et ea q̄.

Beata dei genitrix et uirgo ſemp maria templuʒ dñi: ſacrariū ſpū ſci. uirgo an ptū. uirgo pꝰptuʒ pfectiſ diei ſolēnitatis cū ſuis vgi nibʒ expers nullo mō cre- denda eſt: que dei ppl'm fa ciendo monebat ſpnē peri turi luxꝰ ſeculi a lenocinio mortalis nature declinare: carnis pudiciciam cū uirgi nitatis honore itra cordis

hoſpicia obſeruare. eamq̧ omnium uirtutum reginā: fructum ſalutis perpetue: ſociam eſſe angelorū ſuis affirmabat exempl': ita ut innumerabilis utriuſq̧ ſex⁹ multitudo eius ſequeretur ueſtigia. Et relictis nuptiarum copulationibus. ſpretaq̧ liberorum propagine ſponſo qui in celis eſt perhemni mente. actu. habitu ⁊ geſtu applicari maluerit ¶ Sancta ⁊ immaculata uirginitas quibus te laudibus efferam neſcio. Quia quē celi cape non poterant tuo gremio contuliſti ¶ Bn̄dicta tu in mulieribꝫ: ⁊ bn̄dictus fructus uentris tui. Quia. ¶ Dn̄e q̄ operati ſunt iuſticiam habitabunt in tabernaculo tuo: ⁊ requieſcent in mōte ſancto tuo. ¶ Dn̄e q̄s hi. ¶ Hec generatio querentium dominum: querentium facieꝫ dei iacob. ¶ Domini eſt terra. Letami in dn̄o ⁊ exultate iuſti: ⁊ gl'ami oēs recti corde. ¶ Bū quoꝝ: Exultent iuſti.

Ui ſupna celoꝝ reḡ ſpiritib⁹ angelicis ad laudē ⁊ gl'am: atq̧ honorē ſui nominis: acmaieſtas in perpetuū mir o ordine collocauit deus eſt. De quib⁹ plura loqui pertimeſcimus quia ſoli deo ſcire eſt: quomodo uel quemadmodum eorū i nobis inuiſibil' abſq̧ ɔtagione ſeu diminutione in ſola ſua puritate ɔſiſtat natura. Sed tn̄ nouēꝫ eſſe angeloꝝ ordines ad dei iudicia: ac miſteria cōplenda teſtāte ſacro eloquio cognouimus. Quoꝝ pricipatus atq̧ poteſtateſ ſubtiliter ac mirabiliter dei oīpotentis nutu diſtigūtur. Alij ex ill' ad nos in mūdū miſſi futa p̄dicēdo p̄uenīunt. Alij ad hec ɔſtituti: ut p eos ſigna ⁊ miracula frequenter fiāt.

Alij ſubiecti angeloꝝ ſpi
ritibꝰ p̄ſunt: atq; eis ad ex
plenda diuina miſteria di-
ſponendo principantur
In conſpectu angeloꝝ pſal
lam tibi: ⁊ adorabo ad tē-
plum ſanctum tuum. Et ꝯ
fitebor nomini tuo. ¶ Sup
miſericordia tua ⁊ ueritate
tua: quoniam magnificaſti
ſuper nos nomen ſanctum
tuum. Et.
Nos ſequitur electio
patriarcharum ⁊ ꝓ-
phetarum cum quibus lo-
cutus eſt d̄s ⁊ oñdit illis ſe
creta ſua: ut ea que uentura
erant quaſi preſentia ſpiri-
tu ſcō illuīati agnoſceret at
q; enūciare poſſēt: pricipes
pplOꝝ uētura p̄dicādo ſcīi
Multis quoq; miraculorū
effulſere ſignis. hoīm infir-
mitates curabāt. Mortuo-
rum corpora reſuſcitabant
Hos oēs procul dubio ue-
neranda huius diei feſtiui-
tate nullo modo priuatos:

ſed cōſortes eſſe eā īuēdo
ſperamus. Nūc uero reuer
tamur ad eos quos unda
baptiſmatis: ⁊ effuſio ſan-
guinis xp̄i ab errore patrū
delicti a ſcalore uetuſte gē
tilitatis in nouo teſtamēto
per gr̄az ſcī ſpiritus ablue
do purgauit. Quoꝝ oculi
bti qui oīm xp̄m in carne
uenientem uidere meruit.
Cuiꝰ tam preclare uiſionis
iohes baptiſta: qui eodem
angelo quo xp̄s ānunciāte
conceptus eſt in exordio p̄
dicatiōis atq; baptiſmatis
primatū tenebat. Qui ieſū
pccā mundi tollentē uidēs
agnouit: ⁊ digito demōſtra
uit. Quo inter natos muli
erum nō ſurrexit: xp̄o atte
ſtante maior. ¶ Precurſor
domini uenit de quo ipē te
ſtatur. Nullus maior inter
natos mulierum iohanne
baptiſta. Hic ē eī ꝓpheta
⁊ pluſq; propheta: de quo
ſaluator ait. Nullus.

Huic athlete dei elect⁹ cōcordat duodenus apoſtolorū martirís: quos a primis miraculorum uirtutibus ad componendum noue fidei fundamentum: erigendumq; adhuc tenere ſtatum eccleſie prouidentia diuina ex omnibꝫ quos capiebat mundus elegit ut ī omnem terram ſonus eorꝫ predicationis exiret: ⁊ in fines orbis terre eorum procederent uerba. Qui uere uinee. ideſt xp̄o tanq̄ʒ palmites adherentes: quorūʒ fructus in ſemetipſum permanens non marceſcit. q̄bus ipſe dominus locutus ē dicens. Uos eſtis lux mūdi. talibus ut credimus patronis: hec dies ſublimata declaratur. ¶ Iſti ſunt qui uiuentes in carne plantauerunt eccl'am ſanguine ſuo: non ſunt de terris corpora torum ſeparata. Quorum merita ſunt in cel' coeq̄ta

In omnē t'raʒ exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ ī fine orbis t're v̄ba eoꝝ. Quoꝝ.
Timete dn̄ʒ oēs ſc̄i ei⁹. qm̄ nihil deeſt tim̄tibꝫ eū. Ecce oculi dn̄i ſup iuſtos: ⁊ aures ei⁹ ad p̄ces eoꝝ. ¶ B̄n̄dicā dn̄o. ¶ Dn̄e ſpes ſanctorū ⁊ turris fortitudis eoꝝ dediſti h̄ꝛditatē timētib⁹ nom̄ tuuʒ: ⁊ inhitabūt in tabernaculo tuo in ſecula. ¶ Exaudi ōs dep̄. ¶ Qui diligitis dn̄ʒ letami ī dn̄o: ⁊ cōfitemī memorie ſc̄itatis eius ¶ Dn̄s reg̃. exl'. ¶ Iuſti át̄ Et apud do.
Is ſubiectum eſt triumphale martirum nomen. qui per diuerſa tormentorum genera xp̄i paſſionem nō laceſcētibus p̄cordiorum mētibus imitabātur. Alij ferro pempti. Alij flām̄is exuſti. Alij flagris v̄berati. Alij uectibus pforati Alij cruciati patibulo. Alij pelagi pic'lo ōmeri

Alij uiui decoriati. Alij ui-
culis mācipati. Alij liguis
priuati. Alij lapidibus ob-
ruti. Alij frigore aflicti. A
lij fame cruciati. Alij uero
truncatis manibꝫ ſiue cete
ris ceſis mēbris ſpectaculū
ɔtumelie in popul' nudi pp
nomen domini portantes.
Hi ſunt triumphatores et
amici dei: qui contemnētes
ſceleratoꝝ iuſſa principū
modo coronantur ⁊ accipi
unt palmam laborum: qa
fundati erant ſupra firmaꝫ
petram: ideſt. chriſtum.
Sācti mei qui in carne po
ſiti certāeꝫ habuiſtis mer
cedem laboris ego reddaꝫ
uobis. ¶ Uenite benedicti
patris mei percipite regnū
merce.

Chriſti uero ſacerdo-
tibus: atqꝫ doctori-
bus ſiue confeſſoribus hu
ius feſtiuitatem diei non i-
gnotam eſſe credimus: qui
corda fidelium ſpiritualiter
quaſi hymbribus irrigant
celeſtibus: ut felicit' pferre
immarceſſibilem bonoꝝ
operum poſſint fructum.
Qui talenta ſibi credita ñ
ſolum reddere: uerum etiā
cum uſura ſine fraude am-
pliare procurauerunt: quia
bonum quod per gratiam
ſancti ſpiritus intelligendo
didicere: non ſibi met tātuꝫ
modo: ſed ⁊ alijs ſubiecto-
rum mentibus profuturuꝫ
ſecunduꝫ aplicuꝫ preceptū
arguendo: obſecrando: in-
crepando: curamqꝫ facien
do inſerere nitebantur. Et
licet perſecutorum non ſen
ſiſſent gladium: tamen per
uite meritū deo digni mar
tirio non priuantur. Quia
martirium non tantū effu
ſione ſanguinis: ſed abſtinē
tia peccatorum: ⁊ exercita
tione dei preceptoꝝ pficit'.
¶ Sint lumbi uři pcincti:
⁊ lucerne ardentes in ma
nibus uřis. Et uos ſimiles

hominibus expectantibus dominum ſuuz quando re uertatur a nuptijs. ¶ Uigilate ergo: quia neſcitis qua hora dominus ueſter uenturus ſit. Et uos.

In illo tempore. Uidens ieſus turbas aſcendit in montem. Et cuz ſediſſet acceſſerunt ad euz diſcipuli eius. Et R℟.

Si queritur quid ſignificet mõs bene intelligitur ſignificare maiora p̄cepta iuſticie. quia minora erant que iudeis data ſunt Unus tamen deus per ſanctos prophetas ⁊ famulos ſuos ſecundum ordinatiſſimam diſtributionem temporum dedit minora precepta populo: quem timore adhuc alligari oportebat. ⁊ p filiuz ſuum maiora populi quem caritate iam liberari conuenerat. Cuz ãt minora minoribus maiora maioribus dant̄: ab eo dãt̄ qui ſolus nouit ꝯgruentez ſuis tp̄ribꝫ generi humão exhibe̾ medicinã. Nec mirꝫ eſt ꝙ dant̄ p̄cepta maiora propter regnũ celoꝝ: ⁊ minora data ſunt ꝑpt̄ regnũ terrenũ ab eod̄ uno deo: q̇ fecit celum ⁊ terram. De hac ergo iuſticia q̄ maior ē dicit ꝑpheta. Juſticia tua ſicut montes dei. Et hoc bñ ſignificat ꝙ ab uno magiſtro ſolo docendis tãtis rebus idoneo docet̄ in mõte. Sedẽs ãt docebat: qđ pertinet ad dignitatẽ magr̄i. et accedũt ad eũ diſcipuli ei᷒: ut audiendis illis uerbis hi eẽnt et corpore uiciniores: q̇ p̄ceptis iplẽdis aĩo ꝑpinquabãt.

¶ Uidi turbam magnam quaz dinumerare nemo poterat ex oĩbꝫ gẽtibꝫ ſtãtes añ thronũ. ℟ Dñs reg̃.

¶ Et omẽs angeli ſtabant in circuitu throni: et

cecideꝛ̃t in conſpũ thꝛoni i
facies ſuas: ⁊ odoꝛaueꝛ̃t dũ
an. Redemiſti nos dñe ds
in ſanguĩe tuo ex oĩ tribu ⁊
lingua ⁊ ppl'o ⁊ natione: et
fecisti nos deo nr̃o regnuꝫ.
an. Benedicite dñꝫ omnes
electi eius: agite dies letitie
⁊ confitemini illi. ¶ Hy⁹
omnibus ſctis eius filijs
iſr̃l' ppl'o appꝛopinquanti
ſibi: gl'a eſt hec oib⁹ ſcis ei⁹
Cap Ecce ego iohẽs. hy⁹
Jeſu ſaluatoꝛ ſe. ℣ Exulta
bunt ſcĩ ℟ Letabũt̃. Ad
bñ. an Te gl'oſus appl'oꝝ
choꝛus. te pphetaꝝ lauda
bil' numer⁹. te mꝛ̃ꝝ cãdidat'
laudat exercitus. te omnes
ſcĩ ⁊ electi uoce ↄfitent̃ unai
mes. bt̃a trinitas unus ds.
Oꝛ̃o ut s̃. Ad. iij cap Ecce
ego iohẽs. Ad vj. cap̃.
Poſt hec uidi turbaꝫ
magnaꝫ quam dinu
merare nemo poterat ex oĩ
bus gentibus ⁊ tribubus.
populis ⁊ linguis ſtantes

ante thꝛonum dei: ⁊ in con
ſpectu agni amicti ſtollis
albis: ⁊ palme in manibus
eoꝝ. Ad. ix. capitulum.
Benedictio ⁊ claritas
⁊ ſapientia ⁊ grãruꝫ
actio: honoꝛ. uirtus: ⁊ foꝛti
tudo deo noſtꝛo in ſecula
ſeculoꝝ amen. Ad uẽs an.
Uidi turbam. Cum reſ. de
laudibus ps plurimoꝝ mꝛ̃ꝝ
Cap̃. Ecce ego. hy⁹. Xp̃e
redemptoꝛ. ℣ Exultabunt
ſcĩ ℟ Letabũt̃. ad. M. an.
O q̃ꝫ gl'oſum eſt regnum i
quo cũ xp̃o gaudent om̃es
ſcti amicti ſtollis albis: ſe-
quntur agnũ quocũqꝫ ierit
Oꝛ̃o ut s̃. ¶ Si feſtiuitas oi
um ſanctoꝝ uenerit ĩ dñica
nihil fit de dominica. ſꝫ in-
fra ebdemodam dr̃ oꝛ̃o et
officium miſſe de dñica p̃-
terita. licet hyſtoꝛia ezechi
elis ponat̃ tũc ĩfra ebdemo
daꝫ. Poſt uẽs diei cãtantur
leuiter ueſpere p defunctis
⁊ in fine dr̃. Pater noſter.

priuate. ℣: Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. A porta iferi ℟. Erue dñe. ℣. Requieſcāt. in pace. ℟. Am̄. ℣. Dñe ex audi oratione meā. ℟. Et clamor. ℣. Dñs uobiſcū. ℟ Et cū ſpū tuo. oro. Fideliū ds oiuz ↄditor. Et hec oro tm dr̄. Poſt mat̄ diei abſo lute incipit̄ inuit:. Regem cui oīa uiuūt ⁊c. ps. Uenite Cū ā. ps. ℣. lcoibz ⁊ ℟rijs ſicut ſūt i agēda mortuorꝝ. Et in fine dr̄. ix. ℟. Libera me de morte eterna. Cum ſuis uerſibz. Deinde imedi ate dñr laudes: ⁊ nō flectū tur gēua: nec dr̄ ps. De p fundis. ls finitur ſicut ⁊ ues In ſci ceſarij mr̄ oro.

DEus qui nos bti ce ſarij mr̄is tui annua ſolemnitate letificas: ↄcede ꝓpitius: ut cui⁹ natalicia co limus: et actōes imitemur. Per. In ſantoruz uitalis: ⁊ agricole. lco prima.

HaMbroſi⁹ ſu⁹ xpi ieſu uocatus eps. dilectiſſimis ⁊ uniuerſ plebibz i dño etnā ſalutē. Magna mīꝝ ⁊ ꝑtio ſa teſtimonia q̄ attenuat nr̄ poti⁹ q̄ʒ explicat ſmo. Igit̄ inuitatus a plebe bononiē ſi: negare pſentiā meā nlla tenus potui: qꝛ tps aderat ut ſua dñs mirabilia que ſolet oſtenderet. lco. ij.

APoſeritā q̇dē plenaz ſciitate ⁊ gr̄a mecū de tuli. Xpi ei pricipis nr̄i triū phi ſunt mīꝝ palme. ergo qꝛ in me minus ē q̄ʒ pſume batur in martiribz plus re pitur. Sci mr̄is nom̄ agri cola ē. cui⁹ ſcs uitalſ ſu⁹ fuit oliz: nc ↄſors ⁊ collega mr̄ij. Receſſit ſu⁹ lco. iij.

Dut ꝓuideret locū. Se cutus ē dñs ſecure: quo da tā fidē ſuuli iā inueiret pa ratā. non alienā laudamus paſſionē. ſui dñi diſciplina ē. hic iſtituit: ille ipleuit: nil̄ illi decerpit. qūo minui pōt q̄ xpo donauit egregie. Et

ille q̇ dē hōi ſuiēdo didicit:
quo᷉ xp̄o placeret. Hic ui̅
geinaȝ laudē acq̇ſiuit. i illo
magiſterij: in ſe martirij
CErtauerūt int̄ ſe iuicē
bn̄ficijs poſtq̄ȝ eq̇les
eē meruerūt. hic illū ad mar
tiriū p̄miſit. ille iſtū accerſi
uit. Nullū ergo ad ꝯmēda
tionē hoīs ꝯditio affert ip̄e
dimītū: nec dignitas ꝑſapie
meritū: ſȝ fides affert: ſiue
liber. ſiue ſeruus. oēs i xp̄o
unū ſumus: ⁊ unuſq̇ſqȝ qd̄
fecerit bonū: hoc recipit a
domino.

APud dn̄ȝ bona ſui⁹
⁊ bona libertas: eq̄
lance appendūt: qm̄ nulla
maioꝛ dignitas: q̄ȝ ſeruire
xp̄o: q̇ nos tali p̄tio extima
uit: ut aiaȝ ſuā ꝑ nobis tra
deret: Sed iā ad p̄poſita re
deamus.

CUȝqȝ ſcē uital' coge
retur a pſequētibȝ ut xp̄m
negaret: ⁊ ille āpli⁹ ꝓfiteret
dn̄ȝ ieſū xp̄ȝ oīuȝ toꝛm̄toꝝ
gn̄a in eū exercentes: ut ñ
eſſet in coꝛpoꝛe ei⁹ ſine uul
ne᷉ loc⁹: oꝛōeȝ fudit ad dn̄ȝ
dicēs. Dn̄e ieſu xp̄e ſalua
toꝛ m̄s ⁊ dš m̄s iube ſuſci
pi ſp̄m meū: qꝛ iā deſidero
ut accipiā coꝛonā quā āgl's
tuus ſcš m̄ oñdit. Et com
pleta oꝛōne emiſit ſp̄m.

SAncti⁹ uero agrigola
mitio᷉ hēbat' moribȝ
ut ab ip̄ſ ēt inimicis dilige
ret. iōqȝ differebāt ei⁹ paſſi
onē ſȝ hec pſecutoꝝ bono
rificētia: oī erat imanitate
acerbioꝛ: q̄ iuidebat m̄rbȝ
Deīde ubi nō acq̇euit pſe
cutoꝛibȝ ſcš agricola cruci
fixus ē: ut aduertam⁹ illas
blādirias eoꝝ ñ ſedulitatis
fuiſſe: ſed fraudis.

PEr ſupplicia ⁊ toꝛm̄
ta q̄ ſcō uitali exercu
ērūt dn̄ȝ ei⁹ ſcm̄ agricolā ter
rere uoluerūt. ſȝ ꝯuertit hoc
xp̄s dn̄s nr̄ i gr̄aȝ: ut mīu'
ſerui dn̄s imitaret'. Utriſqȝ
noīm aptū ut m̄io ꝯ̄ſignatī

iā ipis uocabulꝰ uidrēt.

ILLe uitalꝰ dictus eſt quaſi ɔtēptu iſtiꝰ uite uerā illaȝ uitā eternam ſibi acqreret. Iſte agricola qui bonos fructus ſpūalꝰ grē ſe minaret: ⁊ ſacri ſanguinis effuſione meritoꝝ ſuoꝝ oi uȝ uirtutum rigaret planta ria. Paſſi ſunt aūt btī mar tires tpīibꝫ dyocliciani et maxīani impatoꝝ: ⁊ ſepl'ti ſunt in iudeoꝝ ſolo int eoꝝ ſepl'cra q̄ eoꝝ dn̄ȝ negaue runt.

PResta qs ops ds: ut q̄ glōſos mr̄es claudiū nichoſtratū: ſymphorianū caſtoriū: atqꝫ ſimpliciū for tes in ſua ɔfeſſione cogno uimus: pios apud te in nr̄a intceſſiōe ſetiamꝰ. Per.

CUm prexiſſet dyo cliclanus auguſtus pannoniam: ad metalla di uerſa in ſua preſentia d mō tibus abſcidēda: fcm̄ ē duȝ oēs artifices metallicos cō gregaret: inuenit inter eos peritie artis ibutos hoīes. claudiū: caſtoriuȝ: ſympho rianuȝ: ⁊ nichoſtratuȝ: mi rificos in arte quadrataria

SI occulte xp̄iani erāt cuſtodiētes man data dei. Et q̄cq̄d artis op abantur in ſculptura: i no mine dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſculpe bant. Uētuȝ ē aūt quadam die iperāte dyocliciano au guſto ut ſimulacrum ſolis cū quadriga ex lapid taſſo artifices cum oi argumēto currū ⁊ equos uel oīa ex la pide ſculperent.

EOdeȝ aūt tpē oēs ar tificeſ cū philoſophiſ cogitātes cepēt artis huiꝰ declinare fmoneȝ. Et cum incidiſſent lapidē magnuȝ ex metallo taſſo: nō cōueni ebat ars ſculpture fm pre ceptū dyocliciani augi. Et multis diebꝫ erat ɔtētio inter artifices ⁊ phōs.

Quadã ãt die ꝯueñt
oẽs artifices in unuꝫ
numero ſexcenti uigitiduo
cum phis quinqꝫ ad textuꝫ
lapidis ⁊ ceperũt uenas lapi
dis ꝑquirere. Et erat mira
ꝯtẽtio iter artifices ⁊ phõs
Tũc cepẽt phi ꝯ̃ claudiuꝫ
ſymphorianũ: nichoſtratũ
caſtoriũ: atꝫ ſymphorianũ
hr̃e altẽcatione dicẽtes. qua
re nõ in arte ur̃a ꝓceptis pi
iſſimi dyocliciãi augi obedi
tis: ⁊ facitis eiꝰ uolũtatẽ.

Claudiꝰ dix̃. Nos
nõ blaſphemamꝰ cre
atorẽ nr̃ꝫ: qꝛ nos ipos nõ
cõfundimus: ut rei inuenia
mur in ꝯſpũ eiꝰ. Phi dixẽt
Claruit qꝛ xp̃iani eſtis. Ca
ſtorius dixit. Uere xp̃iani
ſumus. Tũc phi elegerunt
alios artifices q̃dratarios:
⁊ fecẽt ſculpẽtes aſclepiuꝫ
ex metallo ꝓconixo: ⁊ ptule
ẽt añ phõs pꝰ dies. xxi.

Tunc phi nũciauerũt
dyoclitião augõ aſcle
piũ ꝑfectũ. qui illico ut añ
cõſpcm̃ eius deferretur iuſ
ſit. Cum ergo uidiſſꝫ ſimu
lacruꝫ: miratus nimis dixit
Hoc artis ingenium ipoꝝ
eſt qui nobis in arte ſcul-
pture placuerunt.

Philoſophi dixerunt
Sacratiſſime ĩpator
⁊ ſemp augẽ. Hos quos d
clarat ſerenitas ur̃a in arte
quadrataria pitiſſiõs eẽ. i.
claudiũ: ſymphorianũ: ni-
choſtratũ: caſtoriũ: atꝫ ſim
plicium: ĩnoteſcat mãſuetudi
ur̃e eos ſagrilegos xp̃iãos
eẽ: ⁊ p ĩcãtatione carmium
oẽ genꝰ hũanũ ſibi hũiliari.

Dyoclitiaũs dix̃ ad
eos. Si ꝓceptis iuſti
tie nõ obedierit: ⁊ uera eſt
locutio ſuggeſtiõis ur̃e: fe-
rant ſñiam ſacrilegij Tunc
dyoclitianꝰ artem eoꝝ cõſi-
derans: ꝓcepit lãpadio tri-
buno dicẽs. Amodo ſi *non*
ſacrificauerint deo *ſoli*: uer
beribus ⁊ ſcorpionibꝫ eos

afflige. Si aũt conſenſerint deduc eos ad manſuetudinem. Lectio nona.

Poſt dies ãt. v. ſedit lãpadi⁹ ĩ eod loco añ tẽplũ ſolis: ⁊ iuſſit eos ſub uoce p̃conia itroduci: ⁊ oñdit eis terrores ⁊ omia gña tormẽtoꝝ. quibꝫ itromiſſis ſic eos aggreditur dicens. Audite me ⁊ euadite tormẽta: ⁊ eſtote cari ⁊ amici nobiliũ principuꝫ ⁊ ſacrificate deo ſoli: nam iaꝫ loqui ñ eſt ap̃ nos ſmonibꝫ blãdis Rñdit claudi⁹ una cũ ſocijs ſuis cuꝫ magna fiducia dicẽs. Nã hoc ſciat dyoclitia nus ĩpatoꝛ tuus: nos xp̃ianos ueraces eẽ: ⁊ nũq̃ꝫ diſcede᷑ a cultura dei nr̃i. In dedicatione eccl'e ſaluatoꝛis: ⁊ aliaꝝ eccl'aꝝ: ⁊ altarium cõſecrationibꝫ. Ad ueſ an. Domũ tuã. Cũ rel'. o lau. pſ. Dixit dñs. cũ rel' i fine pſ. Lauda ierl'm. Capl'm.

Uidi ciuitatẽ ſcãꝫ ierl'ꝫ nouaꝫ deſcẽdentem de celo adeo paratã ſicut ſponſam oꝛnataꝫ uiꝛo ſuo. hymnus. Urbs bt̃a ierl'ꝫ. v̓ Hec eſt domus dñi firmiter edificata. R̷. Bene fũdata ẽ ſup᷑ firmam petraꝫ. Ad. M. ã Sanctificauit dñs tabernaculuꝫ ſuum: qꝛ hec ẽ dom⁹ dei in qua inuocabr̃ nomẽ eius de quo ſcriptũ ẽ: ⁊ erit nom̃ meũ ibi dic̃ dñs. Or.

Deus q̃ nobis per ſingulos ãnos huius ſcĩ templi tui conſecrationis reparas diem: ⁊ ſacris ſemper miſterijs repreſentas incolumes exaudi p̃ces populi tui ⁊ p̃ſta ut quiſquis hoc templum beneficia petiturus ĩgredit᷑ concta ſe impetraſſe letet᷑. Per. Ad mat. inuit᷑. Domuꝫ dei decet ſanctitudo: Sponſũ eius xp̃ꝫ adorem⁹ in ea. pſ. Uenite. hy. Urbs beata: In primo nocť an᷑.

Tollite portas principes
uſ̄ras: ⁊ eleuamini porte et̄
nales. ¶ Dñi eſt terra.
Erit mihi do⁹ in deum: et
lapis iſte uocabitur domus
dei. ¶ Ds̄ nr̄ refu. ¶ Edi
ficauit moyſes altare dño
do ¶ Magn⁹ do⁹. ¶ Domū
tuā dñe decet ſcitudo.
In lōgitudine dieꝝ.

Conſecratōes altariū
⁊ eccl̄aruꝫ ſm̄ ritum
quē nunc romana tenet ec
cleſia: ſilueſter papa prim⁹
fieri inſtituit. Fuiſſe tamen
ab ipſis apl̄oꝝ tp̄ibꝫ loca
deo dicata: que a quibuſdā
oratoria: a q̄buſdā uero ec
cleſie appellabāt: ubi colle
cte fieret p unā ſabbi ⁊ i q̄
bus ppl̄s xp̄ian⁹ ad audien
dū uerbū dei: ⁊ ad pcipiēdū
dñici corporis ⁊ ſanguinis
ſacramētū ꝯueiret: ⁊ apl̄oꝝ
edocemur epl̄is ⁊ ſcōꝝ pr̄m
inſtruimur geſtis: Que licet
ſalibus exorcizabantur: nō
tñ chriſmate ungebantur:

Nec altare ſtabat lapideuꝫ
adhuc erectum i titulū: i fi
gura dñi nr̄i ieſu xp̄i chriſ
mate delibutū: qui ē altare
nr̄m ⁊ ſacerdos ⁊ hoſtia
In dedicatiōe tēpli decāta
bat ppl̄s laudē. Et in ore
eoꝝ dulcis reſonabat ſon⁹
¶ Fūdata eſt dom⁹ dñi ſup
uerticē montium: ⁊ ueient
ad eā oēs gentes Et i.

Poſtq̄ꝫ uero ꝯſtātin⁹
q̄ monarchiā tenebat
iperi a b̄to ſilueſtro bapti
ſmi meruit purificari ſacra
mento. tunc primū lege ab
ipo pmulgata conceſſum ē
oībꝫ ſub romano iperio de
gētib⁹ licite eccl̄as fabricar̄
Et ad id faciēdū ſuo alios
ut hortaret̄ exēplo: i pprio
lateranenſi palatio eccl̄am
in honore ſaluatoris mūdi
fabricauit. ⁊ baſilicaꝫ appē
diciā iuxta in honore ſcī io
hānis. bb. i balneo caloris
ſui i loco i quo baptizat⁹ a
lep̄ meruit mūdari ¶ Fūda

ta ē dom⁹ dñi ſupra vticez mōtiū. ⁊ exaltata eſt ſuper oēs colles. ⁊ uenient ad eam oēs gētes. Et dicēt glīa tibi dñe ¶ Ueientes aūt uenient cū exltatioē. portātes maipl'os ſuos. Et di.

Quaz ēt pfatus papa publice ɔſecrauit. v. idus noueb̄ris. Et ē illa uſ q̄ hodie celeberrima feſtiuitas rōe in q̄ prima ecclīa publice conſecrata ē: ⁊ imago ſaluatoris depicta pari etib₃ primū uiſibil' oī pplo romano apparuit. Cōſecrauit aūt ⁊ ijſdē uenerabil' papa ecclīaʒ aploꝝ principis undecīo. kl'. decēbris: quaz etiā piſſimus ipator a fundamtis edificauit. Ex cuiuſ aptura fūdamti ipemet proprijs humeris duodeciʒ cophinos ex tellure fūdamti cōfectos in honore: xij. aploꝝ exportauit: i qua ⁊ ſ₃ corpus apl'i altare erexit lapideū: ⁊ chriſmate punctuʒ

ſm morē quēʒ paſtoribus tradidit obſeruādū bn̄dixit ac cōſecrauit. ¶ Benedic dn̄e domū iſtam quā edificaui nomini tuo ueientiū i loco iſto. Exaudias preces in excelſo ſolio glīe tue. Dn̄e ſi cōuerſus fuerit pop'ls tuus ⁊ orauerit ad ſcūariū tuum. Exaudias

¶ Nō eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. Quam dilecta ¶ Uidit iacob ſcalā ſumitas ei⁹ celos tangebat: ⁊ deſcēdentes angelos ⁊ dixit. Uere locus iſte ſcūs eſt. ¶ Fundamta ¶ Erexit iacob lapideʒ in titulū: fūdens oleū deſuper Dn̄e dš ſalutis Domus mā ¶ Dom⁹ orōis uocabr̄

Quotieſcūq₃ frēs kmi altaris ul' tēpli feſtiuitatē colim⁹. ſi fidel'r ⁊ diligenter attēdim⁹ ⁊ ſancte ac iuſte uiuimus: quicquid in tēplis manufactis agil'.

totuꝫ in nobis ſpūali edifi
catione ꝯplet᷑. No ei men-
titus eſt ille qui dix̄. Templū
ei dei ſcm̄ eſt. qḋ eſtis uos.
Et iterum. Neſcitis quia
corpora ur̄a teplū ſut ſpus
ſci. ¶ Oratibꝫ in loco iſto
Dimitte pccā ppl'i tui ds.
⁊ oſtende eis uiā bonā per
quā ambulent: ⁊ da gr̄iam
in loco iſto. ¶ Qui regis
iſrael: intende qui deducis
uelut ouē ioſeph: qui ſedes
ſup cherubi. Dimitte.

Quibus meritis niſi
per gratiam dei me-
ruimus fieri tēpluꝫ dei. Et
ideo q̄ztū poſſimus cū ipi'
adiutorio laboremus: ne
ds noſter in tēplo ſuo: hoc
eſt in nobis ipis iueiat qḋ
oculos ſue maieſtatis oſten
dat: ſed habitaculū cordis
noſtri euacuet᷑ uicijs: ⁊ uir-
tutibꝫ repleat᷑. Claudatur
dyabolo: ⁊ aperiat᷑ xp̄o
O q̄ꝫ metuendus eſt locus
iſte. Uere non eſt hic aliud
niſi domus dei ⁊ porta celi
¶ Hec eſt dom' dei firmit̄
edificata. bn̄ fundata eſt ſ̄
firmā petrā. Uere.

Et ita laboremus ut
nobis bonoꝝ operū
clauibus ianuā regni cele-
ſtis aperire poſſim'. Sicut
ei malis operibus: q̄i q̄buſ
dam ſeris ac uectibus uite
nobis ianua clauditur: ita
abſqꝫ dubio bonis opibꝫ a
perit᷑. Et ideo fratres kmī
unuſquiſqꝫ ꝯſideret ꝯſciam
ſuam. ⁊ qui ſe aliquo crimie
uulneratuꝫ eſſe cognoſcit:
prius orōibꝫ ieiunijs: ⁊ ele
moſinis ſtudeat mūdare ꝯ
ſciētiaꝫ ſuā: ⁊ ſic eucariſtiꝫ
preſumat accipere. ¶ Mā
ne ſurgens iacob erigebat
lapideꝫ in titulū fūdēs oleū
deſuper. Uotum nouit dn̄o
Uere locus iſte ſcs ē ⁊ ego
neſciebaꝫ. ¶ Cūqꝫ euigilaſ
ſet iacob de ſōno ait. Uere
¶ Qui habi
tat in adiutorio altiſſimi: in

protectiōe dei celi cōmorabitur. ¶ Ps. ¶ Templum dñi ſcm̄ eſt: dei ſtructura ē: dei edificatio eſt. ¶ Canta te. i. ¶ Bñdicta gl'a domi de loco ſuo alt'a. ¶ Dñs regnauit ira. ¶ Hec eſt domus domini firmiter edificata. ¶ Bene fundata ē ſ̄ firmā petrā.

In illo .t. Egreſſus ieſus pābulabat hyericho. Et ecce uir noīe zacheus: ⁊ hic erat princeps publicanoꝝ. ⁊ ipē diueſ: Et R.

Zache' puſillus: hoc ē nulle nobilitatis igenite: dignitate ſublimis: exiguus meritis: ſicut popul's nationum. audito dñi ſaluatoris aduentu. quē ſui non receperant: uidere cupiebat Sed nemo facile ieſū uidit. Nemo poteſt ieſum uidere conſtitutus in terra ¶ Domus mea domus orōis uocabit' dic dñs in ea oīs qui petit accipit: ⁊ qui querit inuenit: ⁊ pulſanti aperietur. ¶ Petite ⁊ accipietis: q̄rite ⁊ inuenietis. Et.

ET quia ꝑphās non regnum habet: tāq̄ forme gr̄e natural' aſcendit in arboreꝫ ſycomoꝝ: uanitatē. s. iudeoꝝ ueſtigio ſuo proſternens: errata quoq; corrigens ſuperioris etatis Et ideo ieſuꝫ interioris domus recepit hoſpitio. Et bene aſcēdit in arboreꝫ: ut arbor bona fructus bonos faceret: ac naturali excilus oleaſtro: ⁊ ꝯ naturā iiertus in bonā oliuā fructū poſſꝫ legis afferre. ¶ Lapides p̄cioſi oīs muri tui. Et turres ier'l'm gēmis edificabūt ¶ Porte ier'l'm ex ſaphiro ⁊ ſmaragdo edificabuntur Ex lapide precioſo omnis circuitus muri eius. Et

Radix enim ſancta: et ſi rami iutiles: quoꝝ infructuoſam gl'am plebs

gētiū: ſiō reſurrectiōis quaſi quadā corporis eleuatione trāſcendit. Et ecce uir noīe zache⁹: Zacheus i ſycomo ruꝫ cecus in uia. Quorꝫ al terū dn̄s miſeraturus expe ctat: alteruꝫ manſionis ſue clariate nobilitat: alterum ſanaturus interrogat: apd alteruꝫ ſe nō iuitat⁹ iuitat. Sciebat ei hoſpitij ſui ube reꝫ eē mercedē. ¶ Quam dilecta tabernacl'a tua dn̄e uirtutū ꝯcupiſcit ꝛ defi cit a nīa mīa i atria dn̄i. ¶ Beati qui hītant i domo tua dn̄e in ſeculū ſeculi laudabūt te In atria dn̄i.

¶ Domuꝫ tuam dn̄e decet ſcitudo in lōgitudieꝫ dieruꝫ. ¶ Dn̄s reḡ.

¶ Domus mea dom⁹ orō nis uocabī. Hec ē dom⁹ dn̄i firmiť edificata. Bene fundata eſt ſ̈ firmaꝫ petrā. ¶ Bn̄ fundata eſt domus dn̄i ſup̄ firmam petram. Lapides precioſi oēs muri tui: ꝛ turres ierl'm gēmis e dificabuntur. ¶ Uidi ciuitatem. ¶ Angula ris fundamētū: Hec ē do mus dn̄i firmiť edificata. ¶ Bene fundata eſt ſupra firmā petrā.

Zachee feſtina deſcende qꝛ hodie in domo tua opꝫ me manere. at ille feſtinans de ſcendit: ꝛ ſuſcepit illuꝫ gau dens in domū ſuam. hodie huic domui ſalus a deo ſc̄a eſt all'a. ¶ Ds̄ q̄ nobis. ¶ Uidi ciuita.

Domū tuā dn̄e: decet ſcitu do. ¶ In longitudinē dieꝫ Decet. Gl'a. Loc⁹ iſte ſc̄s ē: In quo erat ſacerdos ¶ Pro delictis ꝛ pec̄cis pl'i

Et audiui uocē magnā de thro no dicētē ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹. ꝛ hītabit cum eis: ꝛ ipi ppl's eius erunt. ꝛ ipe ds̄ cum eis erit eorum deus. ¶ Loc⁹ iſte ſc̄s ē: In quo erat ſacerdos Pro de

lictis ⁊ pccis ppl'i. In quo
¶ Gl'a. Hec ē dom⁹ dñi fir
coi. ¶ Bñ fūdata.

Et abſterget ds oēm
lachrymā ab ocul' e-
oꝝ ⁊ mors ulˀ ñ erit: neqꝫ
luct⁹: nꝫ clamor: nꝫ dolor e
rit ulˀ: q̄ prima abieꝛt ⁊ di
xit q̄ ſedebat i throno: ecce
noua facio oīa. ¶ Hec eſt
dom⁹ dñi firmiter edificata
¶ Bñ fūdata ē ſupra firmā
petrā: Fir. ¶ Gl'a. Bñ fū
data eſt dom⁹ dñi. Sup̄
firmā petrā. Do
mum tuam. Dix
dñs. Lauda
ier'lm. Uidi ciuita
tem. Urbs b'ta.
Domū tuaꝫ decet ſcitudo.
In longitudinē dieꝝ.
¶ O q̄ꝫ metuēdus ē locus
iſte. Uere nō ē hic aliud niſi
dom⁹ dei ⁊ porta celi.
Deus qui nobis.

Deus qui nos b'ti the
odori mꝛ'iſ tui ꝯfeſſiōe
gl'oſa circundas ⁊ protegis
pīa nobis ex ei⁹ imitatione
pficē: ⁊ orōe fulciri. p.

Natale ſci theodori mˀ
tiris tpꝛibꝫ maxiani
⁊ maximi ipatoꝝ: qui cum
eſſet miles ⁊ uere xpianus
adductus eſt ad briucā pre
poſitū legionis. A quo di-
latione accepta ut ſentētiā
fidei mutaret: cū in ſentētia
irreuocabiliter pmaneret:
iudici a ppl'o ſiſtit'.

Qui iuſſit eum mitti
in carcerem ⁊ ſigna-
ri hoſtium carceris: ubi di-
uina uiſitatione cōſolatur.
Poſt aliq̄ dies iterum āte
preſidem adductus ſuſpen
ſus eſt in ligno: ⁊ ungulis
ferreis latera eius raſa quo
uſque coſte ipſius nudaren
tur.

Et cuꝫ nec ſic poſſet
a fide diuelli preſes
dedit ſnīā dicēs. Theodoꝝ
non obtēperanteꝫ pceptis
inuictiſſimorum iperatorū

potentieq; deorum: creden
tem uero ieſum crucifixum
iubeo ignibus tradi.

O beatum uiruz cuius aīa
paradiſuz poſſidet. unde ex
ultant angeli. letantur ar-
changeli: chorus ſanctoruz
proclamat: turba uirginuz
inuitat: mane nobiſcum in
eternum.

Deus qui cōſpicis q;
ex nulla nr̄a uirtute
ſubſiſtim9: cōcede ꝓpiti9: ut
interceſſione bt̄i martini ꝯ
feſſoris tui atq; pontificis
ꝯ oīa aduerſa muniamur.
Per. ¶ Laude
mus deum nr̄z in ꝯfeſſione
bt̄i martini. Uenite.

¶ Martinus adhuc
cathecuminus hac me ueſte
ꝯtexit. ¶ Bt̄s uir. ¶ San-
cte trinitatis fidē martinuſ
cōfeſſus eſt: baptiſmi gr̄az
ꝑcepit. ¶ Quare fre.

Ego ſigno crucis n̄ clipeo
protectus aut galea hoſtiū
cuneos penetrabo ſecurus
¶ Dn̄e qd. ¶ Amau.

Igit martinus ſaba
rie pānoniaꝝ opido
oriundus fuit: ſz itra italiā
ticini alitus eſt. Parentibz
ſecūdum ſeculi dignitatem
nō infimis gētibz. tam pā
eius miles primū: poſt tri-
bunuſmilitū fuit. Ipſe ar-
matam militiā i adoleſcen-
tia ſecutus iter ſcolares au
las ſub rege ꝯſtātino deide
ſub iuliano ceſare militauit
Nō tam ſpōte: q; a primiſ
fere ānis diuinā potius ſul
tutez ſac illuſtris pueri ſpi
rauit infantia. ¶ Hic eſt
martinus elect9 dei pōtifex
cui dn̄s poſt apl'os tantam
gr̄am ꝯferre dignatus eſt.
Ut in ꝟtute trinitis deifice
mereret fieri triū mortuoꝝ
ſuſcitator magnificus.
Sancte trinitatis fidē mar
tius confeſſus ē. Ut i.

Nam cuz eſſz annoꝝ decē inuitis parētib⁹ ad eccl'am confugit ſeqꝫ cathecuminū fieri poſtulauit. Mox mirum imoduz tot⁹ in dei ope cōuerſus: cū eſſz ānoꝝ. xij. heremū ɔcupiuit feciſſzqꝫ uotis ſatis: ſi etatis infirmitas nō ipedim̄ fuiſſz. Aius tn̄ ei⁹ aut circa monaſteria aut circa eccl'az ſemp itent⁹: meditabat' adhuc in etate puerili qđ p⁹ deuot⁹ ipleuit. Dn̄e ſi adhuc pplo tuo ſū neceſſari⁹ nō recuſo ſubire pp eos laborez. Fiat uolūtas tua: Ocul' ac manibz in celum ſemp itētus iuictū ab orōe ſpz n̄ relaxabat. Fiat.

SEd cū edictu eſſet a regib⁹ ut ueteranorū filij ad militiā ſcriberēt. pdēte prē q̄ felicib⁹ ei⁹ actibz inuidebat: cuz eſſet annoꝝ quindecim captus ꝛ cathenatus ſacramentis militaribus implicatus ē: uno tm̄ ſeruo comite ɔtētus. cui tn̄ uerſa uice dominus ſeruiebat adeo ut pleruqꝫ ei calciamēta ipe traheret: cibum ſimꝉ caperent: hic ſepius miniſtraret. O beatum uirū martinum antiſtitez. Qui nec mori timuit: nec uiuere recuſauit. Dn̄e ſi adhuc pplo tuo ſum neceſſarius non recuſo laborē fiat uoluntas tua. Qui.

Confido in dn̄o q filia mea precib⁹ tuis reddita ſit ſanitati. Cu inuocarem

Tetradius cognita dei uirtute ad baptiſmi grām puenit. Uerba mea. O ineffabilez uiꝝ p quē nobiſ tāta miracula coruſcant: Dn̄e do⁹ nr̄. Elegit eū

TRiennium fere ante baptiſmū in armis fuit. integer tn̄ ab his uicijs: qbz illud homī gen⁹ implicari ſolet. Multa illi circa ɔmilitones beignitas multa caritas. pātia uero

atꝫ humilitas ultra huma
num moduꝫ. Naꝫ frugali-
tatem laudari in eo non eſt
neceſſe. qua ita uſus eſt: ut
iam illo tempoꝛe nō miles
ſed monachus putaret.
Oculis ac manibus ī celuꝫ
ſemper intuēs inuictuꝫ ab
oꝛone ſpūm nō relaxabat
Dum ſacramīta offerret
martinus: globus igneus
appuit ſup caput eius. In-
uictum.

QUibus rebus ita ſibi
oēs cōmilitones ꝯui
cerat. ut eū miro affectu ue
nerarent. Nec dū tñ rege-
neratus in xp̄o agebat quē
daꝫ bōis opibꝫ baptiſma
tis candidatum: Aſſiſtē .s
laboꝛātibꝫ. ope ferre miſi'
alere egētes: ueſtire nudos
Nihil ſibi ex militie ſtipen
dijs p̄ter quotidianū uictū
reſeruabat. Jam tunc euuā
gelij non ſurdus auditoꝛ ꝺ
craſtino nō cogitabat.
Beatus martinus obitum
ſuum longe ante p̄ſciuit. di
xitqꝫ fratribꝫ diſſolutionē
ſui coꝛpoꝛis īminere: qꝛ idi
cabat ſe iam reſolui. ¶ Ui
ribus coꝛpoꝛis cepit repen
te deſtitui: uocatiſqꝫ diſcipu
lis ī unū dixit. Diſſo.

QUodā itaqꝫ tpī: cū iā
nihil hēs martinus
preter arma: ꝛ ſimplicē mi
litie ueſtem hīet media hyē
me: que ſolito aſperioꝛ in-
hoꝛruerat: adeo ut pleroſ-
qꝫ uis algoꝛis extingueret
obuiuꝫ huit in poꝛta ambi
anenſium ciuitatis paupꝫ
nudū. Qui cū p̄tereuntes
ut ſui miſererēt oꝛaret oēs
qꝫ miſerū p̄terirent. itellex
uir deo pleuus ſibi illum a-
lijs miſicoꝛdiā nō p̄ſtātibꝫ
reſeruari. ¶ Dixerunt diſ-
cipuli ad btm martinum
cur nos pī deſeris: aut cui
nos deſolatos relinqs. In-
uadēt ei gregē tuū lupi ra-
paces. Scim⁹ qꝫ oeꝫ deſide
rare te xp̄ꝫ: ſꝫ ſalua ſūt tibi

tua p̄mia: noſtri potius mi ſerere quos debis. Inuadēt ¶ Dn̄s ieſus xp̄ſ non inq̄t purpuratum: nec dyademate renitentem ſe uenturum eē p̄dixit. ¶ In dn̄o ꝯfido. ¶ Sacerdos dei martine aperti ſūt tibi celi ꝛ regnū p̄ris mei. ¶ Dn̄e quis habita Sacerdos di martine paſtoꝛ egregie oꝛa pꝛo nobis deū. ¶ Dn̄e in uir. ¶ Tu es ſacer.

QUid tm̄ ageret nihil pter clamide qua i(n)ductus erat hēbat: Jam ei reliquā in opus ſimile ꝯſū pſerat. Arrepto itaqꝫ ferꝛo quo accinctus erat: mediā diuidit: partēqꝫ eius paupi tribuit: reliqua rurſus idui tur. Interea de circunſtanti bus riſere nōnulli: quia de foꝛmis eſſet: ꝛ truncatus habitu uideret. O beatum uiruꝫ in cuius trāſitu ſcōꝝ canit numerus āgloꝝ exul tat choꝛus. Diuꝫqꝫ celeſtiū uirtutum occurrit pſallētiū exercit⁹ Eccl'a vtute ꝛobo rat̄ ſacerdotes dei reualati one gloꝛificāt̄: quē michael aſſūpſit cū āgl'is. Omniuꝫ

MUlti quidem quibus erat mens ſa nioꝛ altius gemere cepe(r)t: q͂ nihil ſimile feciſſent: cū utiqꝫ plus habentes ueſtir pauperem ſine ſua nūdita te potuiſſent: Nocte igitur inſecuta cum ſe ſopoꝛi de diſſet: uidit chꝛiſtum clami dis ſue qua pauperem texe rat parte ueſtitum. Intueri diligentiſſime ipſum: ueſtē qꝫ quam dederat iubetur agnoſcere. Mox ad ange loꝛum circunſtantium mul titudinem audiuit ieſuꝫ uo ce clara dicentem. Marti nus adhuc cathecuminus hac me ueſte contexit.

Martinus habrae ſinu le tus excipitur. martinus hic pauper ꝛ modicus. Ce lum diues igredit̄. hymnis

celeſtibꝫ honorat᷑. Marti
nꝰ eṗs migrauit a ſcl'o: uiuit
in xp̄o gēma ſacerdotum.

V. Celum.

VEre meoꝝ dcōꝝ ſuo
rum qui ante p̄dixerat quā
diu feciſtis uni ex minimis
iſtis mihi feciſtis: ſe in pau
perem profeſſus eſt fuiſſe
ueſtituꝫ. Et ad ꝯfirmandū
taꝫ boni opis teſtimoniuꝫ:
in eodeꝫ ſe hītu queꝫ paup
accepat eſt dignatꝰ oñdere.
Quo uiſo uir btiſſimꝰ non
in gloria eſt elatꝰ hūana: ſꝫ
bonitatem dei in ſuo ope᷑
cognoſcens cum eſſet an-
norum. xx. ad baptiſmum
ꝯuolauit.

¶ Dixerunt diſcipu
li ad beatum martinuꝫ: cui
nos pater deſeris: aut cui
nos deſolatos relinquis: in
uadent enim gregem tuuꝫ
lupi rapaces. ¶ Dn̄s reg᷑

¶ Dn̄e ſi adhuc po
pulo tuo ſum neceſſarius:
non recuſo laborem: fiat
uoluntas tua. ¶ O uirum
ineffabilē nec labore uictū.
nec morte uincendum: qui
nec mori timuit: nec uiuē
recuſauit. ¶ Oculis ac ma
nibꝫ in celum ſemp intētuſ
inuictum ab orone ſpiritū n̄
relaxabat. all'. all'a. ¶ Mar
tinus habrae ſinu letus ex
cipitur. martinus hic paup
ꝛ modicus celum diues in-
gredit᷑. hymnis celeſtibꝰ ho
norat᷑. ¶ O quātus
luctus hom̄: quāta p̄cipue
lamenta monachoꝝ. ꝛ ủgi
num chorus. qꝛ piuꝫ ē gau
dere martino: ꝛ piū ē fle-
re martinum.

¶ Dixerunt diſcipuli.

¶ O beatum ponti
ficem: qui totis uiſceribus
diligebat xp̄ꝫ regē ꝛ nō for
midabat īperij p̄ncipatū: o
martie dl'cedo. medicamtū
ꝛ medice. o ſciſſiā aīa quaꝫ
ſi gladius perſecutoris nō
abſtulit: palmā tn̄ martirij

non amiſit.

IN ſcitia metropoli frigie ſalutaris paſſio ſcī menne mřis: qui perſecutione dyoclitiani ⁊ maximiani: cum eſſet miles nobili genere ex egyptioꝝ prouīcia ortus abrenūtiās ťrene militie: primum celeſti regi ſecreta conuerſatione in heremo militauit. Deinde in natalicijs p̄ſatorū ipatoꝝ procedēs ad publicuꝫ ac ſe xp̄ianū libera corā eis uoce declarās: tradit' ē pyrrho duci torquēd'. q̄ iuſſit eū ī carcerē recludi: q̄ꝫ diu īpatoꝝ natalicia celebrarēt.

PEracta igr̄ feſtiuitate aſſiſtēte eo ptribunali: iuſſit eū ſuis aſpectib' p̄ntari: Cui etiā dixit. Heſterna die īfauſte temerarie auſus es theatrū ītroire: ⁊ uaniſſiīs neſcio q̄b' eloquijs pphanare: maxime cū de te aſſeratur noſtre fuiſſe militie. Sacrifica dijs ⁊ oīa tibi que per ignorantiam geſſiſti ignoſcantur: ⁊ ad honorem priſtinum reformeris.

AD hec beat' mēnas ecū rn̄diſſꝫ. ego ſeculi hui' honore non delector. ſꝫ xp̄i dn̄i diſcipulus effici cupio. iubente duce exrēſus ⁊ neruis bubali manibus ligat' cādiu a militib' ceſus ē: donec ſanguie ip̄i' platee locus repleret'. Deīde ī eculeo exungulatus: ⁊ lāpadib' circū latera aduſt' ciliciōꝫ plage ē ipoſitus.

MArtinus de ciuitate tudertina prouincie tuſcie. ſedit annos ſex menſem unum. dies uigintiſex. Huius temporibus paul's conſtantinopolitane urbis epiſcopus inflatus ſuperbie ſpiritu aduerſus rectuꝫ ſancte eccľe dogma audacť p̄ſumpſit paternis diffiniti

onibus contraire.

INſup ſtuduit ad co-
opimētū proprij er-
roris: q̄buſdā ſubreptioībꝫ
ut ⁊ clemētiſſimo principi
ſuaderet typum exponere:
quo catholicuꝫ dogma de-
ſtrueret. In quo typo om̄s
oio uoces ſcōꝝ prm cuꝫ ne
phādiſſimoꝝ hꝛticoꝝ editi
onibꝫ enarrauit: nec unam
aut duas uolūtates aut op
ationes in xp̄o dn̄o noſtro
diffiniēs confiteri.

SUadere huiuſcemodi
prauitateꝫ ſuā defen
dens: quod nunq̄ꝫ a priori
bus hereticis p̄ſumptuꝫ ē.
ip̄e illicite p̄ſumere ſtuduit
In tm̄ ut altare ſedis apo-
ſtolice qđ erat in domo pla
cidie ſacratum in uenerabi
li oraculo ſubuertens diru
pit. prohibens ne adoran-
dam ⁊ immaculatā hoſtiaꝫ
appocriſarij nr̄i ibidē offer
re deo ualeant: nec commu
nionis ſacram̄ta pcipiant.

QUi uidelicꝫ appo
criſarij qꝛ ex p̄ceptio
ne ap̄lice auctoritatis ↄmo
nuerīt eū ut de tali hꝛtico i
tētu recederet: necnon ⁊ te
ſtari uiſi ſunt. pſecutionibꝫ
diuerſis cū alijs orthodo-
xis uiris ⁊ uenerabilibꝫ ſa-
cerdotibus inſecutus ē eos
quoſdam eoꝝ cuſtodie re-
trudens alios i exiliū dpor
tās: alioſ v̄berib' ſubmittēſ

QUibꝫ pene oēm
mūdū ↄturbātibꝫ ex
diuerſ locis q̄relas ↄ̄ eoſ ad
ap̄licā n̄raꝫ ſedē plurimi or
thodoxi ↄ̄tuliſſe mōſtrant
ↄiurātes ut toti⁹ mali tante
q̄ꝫ euerſiois p ap̄licā aucto
ritatē abſcidat' ↄ̄m̄tuꝫ. qua
tenus mīme toti⁹ corpus ec
clīe catholice nocibit' eoruꝫ
hꝛſe⁹ lāgor oīſ rūpe ualeat.

TUnc martinus
ſcīſſimus ac btīſſiūs
ep̄s miſit ⁊ ↄgregauit ep̄os
i urbe roma numero cētū
quiq̄ꝫ: ⁊ fecit ſynodum ſm

ĩſtituta pr̃um orthodoxoꝝ ĩ eccl'a ſaluatoris iux̃ epati lateraneſeȝ: ſedẽtibus epis pb̃ris aſtãtib3 dyaconibus ⁊ clero uniuerſo.

ET cõdẽnauer̃t cyruȝ alexandrinũ. ſergiũ: pyrrbuȝ: ⁊ paulũ pr̃iarchã cõſtãtinopolitanũ: q̃ noui tates cõtra ĩmaculatã fideȝ p̃ſumpſerat inectere. Qui qm̃ ipſaȝ excludere prope rantes bereticoꝝ dogmate contra catbolicã dei eccl'aȝ cõfuſionẽ concinauer̃t: ana thematis ultõe pcuſſi ſunt.

QUe ſynodus bodie archiuo eccl'ie continetur. Et faciens exẽ plaria per omnes tractus orientis ⁊ occidentis: direx̃ ⁊ p manus orthodoxorum fidelium diſſeminauit. Ip̃is diebus direxit imperator ĩ italiam olimpium cubicu larium: ⁊ exarchum ad re gendam omnem italiam.

ET precepit eis dicens. Oportet gloriam tuam ſicut ſuggeſſit nobis paulus patriarcha huius a deo conſeruande urbis per agere. Et ſiquidem inuene ris prouinciam ipſam con ſentientem in typo a nobis expoſito: tene omnes qui ibi ſunt epiſcopos: ⁊ bereti cos poſſeſſorum. ⁊ habita torum ⁊ peregrinos: ut in eodem ſubſcribantur.

TUorum corda fideli um ds̃ miſerator illu ſtra: ⁊ beate belyſabetb p̃ cibus glorioſis: fac nos p̃ ſpera mundi deſpicere. ⁊ ce leſti ſemper conſolatione gaudere. Per.

VAs admirabile opuſ excelſi Uas ĩ ardoris operibus rubigine conſum pta conflatum. Uas uirtu tum: liquore confertum: o dorem uite diffundens: et miraculorum pigmẽta ppi nãs: belyſabetb beatiſſima

i celeſti errario mirifice col
locatur.

HEc ſi quidem regis
ungarie filia dum te
nellam teneret etatis infan
tiam: molles artus duriori
iugo diſcipline premebat: ⁊
rudes ſenius ſub ferula ex
orte rationis informans in
eternū regis obſequium ter
reni patris ſui regis muta
bat affectum: prout in po-
tentia poterat puerili.

IPſa quidem ſue pre
nicia ſanctitatis pri
mos limites de perfectiōe
uirtutis ingreſſa: incompo
ſitos etatis inceſſus illo g̃
uitatis ordine cōponebat:
ut felicia eius inicia future
ſanctitatis certa indicia cē
ſerentur.

FRequenter enim int̃
coeuas puellas occu
pationibus iocoſis intenta
earum conſortium greſſi-
bus furtiuis euitans ad ec-
cleſiam properabat: ⁊ oſcu

la deuotiſſima parietibus
imprimēs xp̄i laudes: quas
impire ligue denegabat of
ficium: membroꝝ nutib' p
etatis modulo pſoluebat.

PUerilibus igit̃
annis in dei timore
tranſactis: lātegrauio thu-
ringie in ↄiugē copſata. ⁊
ſi ea q̄ ſui uiri erant pudici
cia eruata curare: nō min'
que dei ſunt ſedula ſeq̄bat.
de marie prudentia ⁊ mar-
the ſollicitudinē nō recedēs

NOcturno nāq;
ſpōſe plumarū ſpreta
molitie uiri fugiebat am-
plexus: orationibȝ ⁊ genu
flexionibȝ occupata. Sicq;
dū eſſet uir in accubitu ſuo
nardus eius dabat ſancti-
tatis odorem.

DIebus quidez ſingul'
pietatis officio ōdita
licȝ exteri' induta regalib'
indumētis: ne t̃reni uiri oclos
offendere uideretur. interi'
tamen ſub cilicij tegmine:

celeſtem ſponſum gerebat
abſcōditum: pupillis ⁊ ui-
duis egrotis: carcerum in-
cluſis: ergaſtulis: ⁊ egētib⁹
ſingulis ſingularia ſubuen
tiōis remedia miſtrādo

Cuiuſdaȝ ēt pauperis
grauí capitis lāgore
correpti quaſi filij curā ge
rēs capillos eius manu tō
debat ꝓpria: cap̄ ipi⁹ frequē
ter ī pomerij ſecreto lauās
ut oculos effugeret āciliaꝝ
Hāc liq̄deȝ felix papa. gg⁹
ix. ſuſcepit in filia. ꝓtexit d̄
uotum eius ſcē inchoatiōis
ꝓpoſitū uſqȝ in felicē ex
itum multa ſollicitudine ꝓ
ſecutus.

Cuius ſitibūdā aīaȝ v̄
bi celeſtis potauit ir
riguo: ⁊ euuāgelica erudíti
one refecit. Sicqȝ regina
hauſtu ſapiētia ſalomonis
inſtructa: ſalutiferuȝ bibēs
hymbrem: tot ꝓtulit ma
nipulos operum: quot ſuſ-
cepit ſemina preceptorum

In chriſto ſponſo cupiens
copulari terreni ſponſi cep̄
declinare conſortium. De
cuius rebȝ nec ꝯtingere uo
lebat: aut uelci niſi de red-
ditibȝ ꝓprijs uł licite acqui
ſitis. Cu āt theothoniā gra
uis urgeret inedia capta in
uiri abſentia fideł ⁊ ꝓuida
diſpenſatrix ſuper afflictis
pia gerens uiſcera domus
ſue trumta egentib⁹ erroga
bat: cupiens in celis metere
quod per manus pauperū
ſeminabat in terris.

Pontianus natiōe ro
manus ex p̄re calfur
nio. ſedit annos quinqȝ mē
ſes duos: martirio coronat̄
Fuit autem temporibus a
lexandri a conſulatu pom-
peiani ⁊ pellagij. Eodem
tempore poncianus epiſco
pus ⁊ hypolitus preſbiter
exilio ſūt deportati ab ale-
xandro in ſardiniā ī inſula
bucina ſeuero ⁊ quinciano

conſulibus: in eadẽ inſula defunctus eſt. xiij. kl. decẽbris. Hic fecit ordinationes duas per menſem decẽbrii Preſbiteros ac dyacones vj. epõs p diũſa loca nuõ ſex: quem beatus fabianus per manum adduxit cum clero: ꝛ ſepellivit in cimiterio calixti uia appia. Et ceſſauit epiſcopatus dies. xj.

¶ Eſt ſecretũ ualeriane qđ tibi uolo dicere: ãglꝫ dĩ hẽo amatorẽ: q̃ nim ozelo cuſtodit corpꝰ meũ.

Deus q̃ nos ãnua btẽ cecilie mr̃is tue ſolẽnitate letificas. da ut quã ueneramur offõ etiã pie cõuerſatiõis ſeq̃mur exẽplo. Per.

Cecilia uirgo almachiũ exuperabat: tyburciũ ꝛ ualeriani ad coronas uocabat.

Expanſis manibꝫ orabat ad dñꝫ ut eã eriperet dĩ inimicis. ¶ Cilicio cecilia membra domabat deum gemitibus exorabat.

Cecilia uirgo clariſſima abſcunditũ euãgeliũ xp̃i gerebat in pectore ſuo ꝛ nõ diebꝰ neq; noctibꝫ a colloquijs diuinis ꝛ orõe ceſſabat. Hec ualerianum quedã iuuenẽ hẽbat ſponſuꝫ: q̃ iuuenis in amorẽ uirginis perurgẽs aiuꝫ diẽ cõſtituit nuptiaꝝ. ¶ Cãtãtibꝰ organis cecilia uirgo i corde ſuo ſoli deo decantabat dicẽs. Fiat dñe cor meũ ꝛ corpus meũ imaculatũ: ut nõ cõfundar. ¶ Biduanis ac triduanis ieiunijs orans cõmendabat dño quod timebat. Fiat.

Cecilia uero ſubtus ad carne cilicio inducta erat. deſup auro textis ueſtibus tegebat. Parẽtuꝫ eĩ tãta uis ꝛ ſponſi circa illaꝫ erat extuãs. ut nõ poſſet amorẽ ſui cordis oñdere: ꝛ

q̄ xp̄s ſolū diligeret īditijs
euidentibus aperire. ¶ O
beata cecilia que duos fra-
tres conuertiſti almachiuꝫ
iudicem ſuperaſti: Urbanu
epiſcopum in uultu angeli
co demonſtraſti. ¶ Cecilia
me miſit ad uos: ut oſten
datis mihi urbanum. Ur.
Quid multa ue
nit dies in qua thala
mus collocatus eſt: ⁊ cantā
tibus organis illa in corde
ſuo ſoli domino decātabat
dicens. Fiat cor meum et
corpus meum immaculatū
ut non confundar. Et bi-
duanis ac triduanis ieiunijs
orans commendabat do-
mino quod timebat. Inui-
tabat angelos precibus. la
chrymis interpellabat a-
poſtolos ⁊ ſancta agmina
omnia chriſto famulantia
exorabat: ut eam ſuis dep̄
cationibus adiuuarent. ſuā
domino pudicitiam cōmen
dantē. ¶ Uirgo glorioſa

ſemper euuangeliuꝫ chriſti
gerebat in pectore: ⁊ ñ die
bus neqꝫ noctibꝫ uacabat.
a colloquijs diuinis ⁊ orōe
¶ Eſt ſecretum ualeriane
quod tibi uolo dicere. An
gelum dei habeo amatorē
qui nimio zelo cuſtodit cor
pus meum. A collo.
¶ Domine ieſu xp̄e
ſeminator caſti conſilij ſu-
ſcipe ſeminuꝫ fructus quos
in cecilia ſeminaſti. ¶ Bea
ta cecilia dixit ad tyburciū
Hodie te fateor meum eſſe
cognatum: quia amor dei
te fecit eſſe contemptorē
idolorum. ¶ Fiat domine
cor meum ⁊ corpus meum
immaculatum: ut non con
fundar.
Sed cum hec ageren
tur uenit nox in qua
ſuſcepit una cum ſpōſo ſuo
ſecreta cubiculi ſilentia: ⁊ ſic
eum alloquitur. O dulciſſi
me atque amantiſſ me iu-
uenis: eſt ſecretum qd̃ tibi

confitear: ſi mō tu iuratus
aſſeras tota te illud obſer-
uantia cuſtodire. Iurat ua-
lerianus ſpōſus: ſe illud nl'
la ratione. nulla neceſſitate
detegere Cilicio cecilia mē
bra domabat deū geitib⁹
exorabat. Tyburtiuȝ ⁊ ua
lerianū ad corōas uocabat
Hec eſt uirgo ſapiens ⁊
⁊ una de numero prudētū:
Tibur.

TUnc illa ait. Angl'm
dei hēo amatore qui
nimio zelo cuſtodit corpus
meum. Hic ſi ul' leuiter ſen
ſerit ꝙ tu me poluto amo
re contingas ſtatiȝ circa te
ſuuȝ furorē exagitabit. et
amittes florem tue grauiſſi
me iuuētutis. Si āt cogno
uerit ꝙ me ſincero ⁊ imma
culato amore diligas. ⁊ uir
ginitatē meā integrā illiba
tamq; cuſtodias. ita quoq;
diliget te. ſicut ⁊ me: ⁊ oſten
det tibi grāȝ ſuā. ¶ Ceciliā
intra cubiculū orantē inuēit

⁊ iuxta eam ſtātēȝ angeluȝ
dn̄i. Quē uidens ualerian⁹
nimio timore correptus eſt
¶ Angelus dn̄i deſcendit ī
celo: ⁊ lumen refulſit in ha
bitaculo. Quem.

TUnc ualerianuſ nutu
dei correptus ait Si
uis ut credā ſermoib⁹ tuis:
oſtende mihi ipſ angelū. Et
ſi probauero ꝙ uere āgl's
dei ſit: faciaȝ qd hortaris.
Si aūt uirū aliuȝ diligis te
⁊ illum gladio feriam.
Dn̄e ieſu xp̄e paſtor bone
ſeminator caſti conſilij: ſu-
ſcipe ſeminū fructus quos
in cecilia ſeminaſti. Cecilia
famula tua quaſi apis tibi
argumētoſa deſeruit Nā
ſponſum quē quaſi leoneȝ
ferooeȝ accepit. ad te quaſi
agnum manſuetiſſimuȝ de
ſtinauit. Cecilia.
Credimus xp̄ȝ filiū dei ue
rum deum eſſe qui ſibi ta
lem elegit famulū. ¶ Nos
ſcientes ſanctum nōmē oio

negare non poſſumus.
Tunc ualerianus prexit ad
antiſtitez ⁊ ſigno qđ accep
at inuenit ſcm̄ urbanu.

TUnc bt̄a cecilia dixit
ei. Si cōſil ijs meis ꝑ
mittis te acqēſcere: ⁊ ꝑmit
tas te purificari fonte peni
⁊ credas unum deū eſſe in
celis uiuū ⁊ uerum: poteris
euz uidē. Dicit ei ualerian⁹
⁊ quis erit qui me purificet
ut ego angelum uideā. Rn̄
dit ei cecilia. Eſt ſenioꝛ qui
nouit purificare homines:
ut mereāt̄ uidere anglz
Bt̄a cecilia dixit tyburtio:
hodie te fateoꝛ meum eſſe
cognatum: qꝛ amoꝛ dei te
fecit eſſe Contemptoꝛē ido
loꝛum. Sicut ei amoꝛ dei
mihi frēz tuuz cōiugē fecit
ita te mihi cognatū faciat
eſſe. Contē.

DIxit ei ualerianus. ⁊
ego ubi requirā ſenē
illū. Rn̄dit ei cecilia. Uade
in tertiū miliariuz ab urbe
uia que apia nūcupat̄: illic
inuenies pauperes a tranſe
untibus petentes auxilium
De his ei m̄ ſemp cura fuit
⁊ optime mei ſecreti cōſcij
ſunt. Hos tu dū uideris da
bis eis bn̄dictionē meaz di
cens. Cecilia me miſit ad
uos: ut oñdatis mihi ſāctū
ſenem urbanuz: qm̄ ad ip̄z
hēo ſecreta mandata: que
perferaz. ¶ Cecilia me mi
ſit ad uos: ut oſtendatis m̄
ſanctum urbanum: quia ad
ipſum habeo ſecreta q̄ per
feram. ¶ Tunc ualerianus
prexit ad antiſtitē ⁊ ſigno
quod acceperat inuenit ſā
ctum urbanū. Quia.

TUnc tu dum uideris
indica ei omnia v̄ba
mea: ⁊ induet te ueſtimētis
nouis: ⁊ candidis: cum qui
bus mox ut ingreſſus fue
ris iſtud cubiculū: uidebis
angelum ſanctum: etiā tui
amatoꝛem effectum. Et
oia que ab eo popoſceris

ipetrabis Tunc ualerianꝰ
perrexit: ⁊ ſecūduʒ ea ſigna
que accepat inueit ſcm̄ ſenē
urbanum ep̄m: q̇ iā bis cō
feſſoꝛ factus itra ſepulchra
martyꝝ latitabat: Cui cum
dixiſſʒ omnia uerba cecilie
gauiſſus ē gaudio magno
℟. Duʒ auroꝛa finē daret
cecilia dixit. Eya milites
xp̄i abicite opera tenebraꝝ
⁊ induamini arma lucis. ℣.
Cecilia uale dicēs fratribʒ.
⁊ exoꝛtās eos ait. Eya. Ad
laudes ⁊ per horas an. Can
tantibʒ oꝛganis cecilia do-
mino decātabat dicēs Fiat
coꝛ meū imaculatum: ut n̄
confūdar. ps. Dn̄s re. cum
reł. an. Ualerianus in cubi
culo ceciliam cū angło oꝛā
tem inuenit. an. Cecilia fa
mula tua dn̄e quaſi apis ti
bi argumētoſa deſeruit. an.
Bn̄dico te patꝛ dn̄i nr̄i ieſu
xp̄i: qꝛ p filiuʒ tuum ignis
extinctus eſt a latere meo.
an. Triduanas a dn̄o po-
poſci inducias: ut domum
meaʒ ecclaʒ cōſecrarē. Ad
bn̄ an. Duʒ auroꝛa finem
daret cecilia exclamauit di-
cens. Eya milites xp̄i abi-
cite opa tenebraꝝ: ⁊ indua
mini arma lucis. ¶ Oratio.
Ds̄ q̇ nos. Ad ues. an. Cā
tātibʒ. cum reł. ps. de com
muni uirgi. A capło in an
tea fit de ſancto clemente
papa ⁊ mar. Ad. M. an.
Oremus oēs ad dn̄m ieſum
xp̄ʒ: ut cōfeſſoꝛibus ſuis fō
tis uenas apperiat. Oro.
DEus q̇ nos ānua bt̄i
clemētis mr̄is tui: at
qʒ pōtificis ſolēnitate letifi
cas: cōcede propitius: ut cu
ius natalicia colimus uirtu
te quoqʒ paſſiōis imitemur
Per. Deinde fit cōme. de
ſancta felicitate. Oratio.
PRā qs̄ ops̄ ds̄ ut be
ate felicitatis mr̄is tu
e ſolēnia recēſētes meritis
ipiꝰ ꝓtegamur ⁊ pcibꝰ. Per
Dn̄i fit cōme. d ſcē cecilia. ā

Uirgo glorioſa ſemp euuã
geliũ xpi gerebat i pectore
ſuo: ⁊ nõ dieb⁹ nꝫ noctibus
a coloquijs diuinis ⁊ orõe
ceſſabat. ¶ Dš q̇ nos
annua.

Clemẽs de quo apl'ˢ
paul'ˢ ad philipẽſes
ſcribẽs ait. Cũ clemente et
ceteris cohoperatorib⁹ mis
quoꝝ noĩa ſunt ſcripta ĩ li
bro uite: quartus poſt pe-
trũ rome epš. Siquidẽ ſcḋs
linus fuit. tertius anacletus
tamẽſi pleriqꝫ latinoꝝ: ſcḋz
poſt petruꝫ apl'm fuiſſe pu
tent clementeꝫ. ¶ Orante
ſcõ clemente apparuit ei ã
gl's dñi. De ſub cuius ped
fons uiuus emanat flumis
impetus letificat ciuitatem
dei. ¶ Uidi ſupra montem
agnuꝫ ſtantẽ. De ſub.

Scripſit ex perſoñ ro
mane eccl'e ad eccl'aꝫ
corithioꝝ ualde utilẽ epl'aꝫ
q̄ etiã in nõnullis locis pu
blice legit᷑: que m̃ uidetur
tituli caracteri epl'a: q̄ ſub
pauli apoſtoli noĩe uidetur
ↄuenire. Sꝫ ⁊ multis i ead
epl'a nõ ſoluꝫ ſenſibꝫ: ſꝫ et
iuxta uerboꝝ quoqꝫ ordiñꝫ
abutitur ⁊ oĩo grãdis in u
traqꝫ ſimilitudo ẽ. ¶ Ora
pro nobis btẽ clemẽs. Ut
digni efficiamur ꝑmiſſionĩ
b⁹ xpi. ¶ Tu aũt miꝛ xpi btẽ
clemẽs ora pro nobis deuꝫ
Ut digni.

Fert ⁊ ſcḋa ei⁹ noĩe epi
ſtola: q̄ a ueterib⁹ re-
probat᷑: ⁊ diſputatio petri:
⁊ appionis: lõgo ſmõe cõ-
ſcripta: quã euſebius i ſcḋo
eccl'aſtice hyſtorie uolumĩe
redarguit. Obijt ſcḋo traiãi
anno ⁊ nõis eius memoriã
uſqꝫ hodie rome extructa
eccl'a cuſtodit: ¶ Dediſti
dñe habitaculũ martiri tuo
clemẽti in mari in modũ tẽ
pli marmorei angelicis ma
nibus preparatum. ¶ Iter

prebens populo terre: ut
enarrent mirabilia tua.
Dediſt. domine ſanctis tu
is uiam in mari ⁊ in flucti-
bus ſemitã. Iter.

Clemens natione ro-
manus de regione ce
lio monte ex patre fauſtino
ſedit annos nouem meſes
duos. dies decem. Fuit aũt
temporibus galbe ⁊ ueſpa
ſiani a conſulatu tragali: et
italici: uſq; ad ueſpaſianũ
Hic cum multos libros ze
lo fidei ⁊ xpiane religionis
aſcriberet martirio corona
tur. ¶ Iuſtus germinabit

Hic fecit ſeptem regio
nes diuidi notarijs fi
delibus eccl'e: qui geſta mar
tirum ſollicite ⁊ curioſe unuſ
quiſq; per regionem ſuam
diligẽter perquireret. Hic
fecit duas epiſtolas que ca
tholice nominãtur. Hic ex
precepto beati petri ſuſcep
eccl'e põtificatũ gubernãde
ſicut ei fuerat a domino ieſu
xpo cathedra tradita uel cõ
miſſa.

Tamẽ in ep'la que ad
iacobũ ſcripta ẽ qua
liter ei cõmiſſa eſt a beato
petro eccl'a reperies. Ideo
linus ⁊ cletus ante euz con
ſcribuntur: q2 ab ipo prin
cipe ap'lorum ad miniſterium
ſacerdotale exhibendũ ſunt
ipi ordinati. Hic fecit ordi
nationes duas per menſes
decẽbriũ pbr̃os decẽ dyaco
nes duos ep̃os p diuerſa lo
ca. xv. Obijt martir xpi: inci
piente trayano ẽtio: q̃ et ſe
pultus ẽ i grecia. ix. kl'. de
cẽbris ⁊ ceſſauit ep̃atus eius
dies. xxxiij. ¶ Oratẽ
ſcõ clemẽte appuit ei angl's
dñi. ¶ Dñs re.
Non meis meritis ad uos
me miſit dñs ur̃is orõnibus
participẽ me fieri. ¶ Vidi
ſ mõte agnũ ſtãtẽ: de ſub
cuius pede fõs uiuus emanat
¶ De ſub cuius ped fõs uiuus

emanat flumis impetus le tificat ciuitate dei. Oms gētes per gyrū crediderūt xpo dno. Cū iter mare cepiſſʒ ppl's uoce magna clamabat: dñe ieſu xpe ſalua illū: ⁊ clemēs cum lachrymis dicebat ſuſcipe pr̄ ſpm meū.

Orāte ſcō clemēte.

Dediſti dñe hītaculū marᷓtiri tuo clem̄ti i mare i modū templi marmorei angelicis manibus p̄paratū iter prebēs pplo terre: ut enarrēt mirabilia tua.

ORā qs̄ ops deus: ut hēe felicitatis martiris tue ſolēnia recenſentes meritis ipſius ptegamur et p̄cibʒ. Per dominū.

ADeſto dñe ſupplicationibʒ nr̄is: ut q̄ ex iniq̄tate nr̄a reos nos eſſe cognoſcimus: bt̄i griſogōi martiris tui interceſſione liberemur. Per.

ROme natale ſcī griſogōi mr̄is: q̄ p bieniū iuſſu dyocliciāi ɔiectus eſt in uincła: ubi mł'ta ppeſſus ſcē anaſtaſie alimonijs fouebať. Cū igr̄ beatā anaſtaſiaʒ zelans uir eius publi⁹ cuſtodib⁹ adhibitis ita clauſiſſet: ut nec cuiuſcūqʒ feneſtrelle aditū expectaret ad hūc ɔfeſſoreʒ xpi griſogonuʒ: q̄ eā i xp̄o erudierat talia ſcripta dirigit.

SAncto cōfeſſori xp̄i griſogono anaſtaſia Licʒ pr̄ meus cultor fuerit idoloꝝ: mater tamē fauſta xp̄i amantiſſima ſemper uixiſſe probatur ⁊ caſta. ac me inter ipa cunabula fecit fieri xp̄ianam. Poſt cuius deceſſum ſacrilegi iugum mariti ſuſcepi: cuius ɗo miſerante thorum mentita infirmitate declinans. die noctuqʒ domi noſtri ieſu xp̄i

amplectoꝛ ueſtigia.

QUzq; ille pꝛimonium meu ex quo illuſtrat͛ cū indignis ac turpibꝫ ido latris exhauriat: me quoq; uelut magā atq; ſacrilegaꝫ cuſtodie taꝫ grauiſſie man cipauit. ut uitam corpoꝛalē amittere ſuſpicer: Nihil ei ſupereſt: niſi ut amiſſo ſpū moꝛti ſuccumbam. Jn qua moꝛte licet glorier de ꝯfeſ ſione domini noſtri ieſu xp̄i tamen in eo mens mea ual de conteritur q2 opes mee quas ego ex aſſe deo noue- ram: alienis adeo ⁊ turpi- bus inſeruiunt.

ET idcirco dep̄coꝛ te hō dei: ut īſtant̄ dm̄ dep̄ceris: ut ad fidem ſuaꝫ publiuꝫ uenturuꝫ ſi p̄uidet faciat uenire: aut ſi p̄uidet eum in hac incredulitatis peruerſitate manſurum: iu beat eum dare locum ſuis d͛toꝛibꝫ. Meli⁹ ē ei exalar̄ ſpm̄: q̄ꝫ dei filium denegare ⁊ eū cōfitentes impedire. ⁊ eiꝫ ops teſtis ē xp̄s. q̄m ſi liberata fueꝛo: ſcōꝛū ueſti- gijs adherebo: ⁊ curas oi- um ſollicite exercebo ut ce peram. Uale uir dei. ⁊ me- mento mei.

CUm āt hanc ep̄lam legiſſꝫ griſogon⁹ oꝛo ne ſc̄a cuꝫ multis ꝯfeſſoꝛi- b⁹: ita reſcripſit. Griſogo- nus anaſtaſie. Fluctuāti ti- bi iꝰ pcellas ⁊ turbines mū di: cito ſup undas ābulās xp̄s aduenit ⁊ dyaboli ad uerſuꝫ te ſtātē ſpm̄ uno iuſ ſionis ſue ſermone ꝯpeſcet Patient̄ ⁊ q̄ ꝗ in medio ma ris poſita crede xp̄m ad te eſſe uctuꝝ: ⁊ ad temet ipaꝫ ꝯuerſa clama cū pphā dicēſ Quare triſtis es aīa mea: ⁊ q̄re cōturbas me. Spa in deo q̄m adhuc ꝯfiteboꝛ illi ſalutaꝛ ul͛tus mei ⁊ ds m̄s.

GEminū diuini muneꝛis pbat͛ idiciū cū tibi ⁊ ētrena reddent͛: et

donabūtur celeſtia. Dñs eīꝫ bñficiū ſuū ad hoc extremi tatibꝫ ꝯtrahit ut nō ſit no bis mile qđ ꝑſtat. Uide ne ꝯturberis in hoc q̄ꝫ pie ui ueti tibi īferāt aduerſa. Nō eī decipis: ſꝫ pbaris.

Non e tuta ꝯfeſſio quā putas per hominem poſſe conſtare. Audi ſcri pturam dicentem. Maledi ctus homo q̄ ſpeꝫ ſuā poit in hoīe: ⁊ bndictus hō qui ſpē ſuā pōnit i dño. Caue fortiť: uigilanť ⁊ ſtrenue u niuerſa pccā: ⁊ a dō ſolo q̄ re ſolatium: cuius iuſſa cō ſeruas.

Dico eīꝫ tp̄s ad te pla cidū ꝯuertet: ⁊ quaſi poſt noctis tenebras flori dū diei lum̄ aſpicies: atque poſt glacie. frigus hyemis tranſeūntis aurea tibi tem pora ⁊ ſerena ſuccedent. ut oīnibus q̄ pro xp̄i amore aſſligūt p̄ebeas tpralē leti ciā: ꝑ quā ꝯſequaris etiam

Uale ī dño ⁊ ora p me.

Hanc epiſtolaꝫ legēs anaſtaſia fortiores ſi dei uires accepit tantum q̄ patientie uirtute glořari: quantum prius de oppſſio ne infidelſſimi uiri ſe cau ſabatur affligi. Interea duꝫ iſta agunť publius in ſena tu ſedens legationē ſuſcep. iuitus ad perſidis ꝑuiciam ꝑfectur⁹. Tūc reuerſus tri ſtis: ſcē anaſtaſie tripl cauit cuſtodiaꝫ: ⁊ poſuit cuſtodꝫ illi unum ex paraſitis ſuis: q̄ ei ⁊ luce ⁊ ꝑiaꝫ negaret ⁊ uictum:

Deus qui dediſti legē moyſi i ſūmitate mō tis ſynai: ⁊ in eodem loco per ſanctos angelos tuos: corpus bte kťherine ꝟgis ⁊ mr̄is tue mirabiliter col locaſti: tribue qs̄: ut eius meritis ⁊ interceſſione ad mōteꝫ q̄ xp̄s eſt ualeamus peruenire. Per.

R Egnãte maxẽtio ce-
ſare maxiani augi fi-
lio: q̃ cu dyoclitião m.tos
pro fide xp̄i necauerat i ale-
xandria ciuitate puella no-
mine kẽberina filia colti re-
gis erat: que poſt mortem
patris remãſit cum paren-
tibus ſuis. Hec itaq̃ʒ litte-
rarum ſtudijs tradita: q̃ʒtū
glorioſa erat genere: tantū
inclita ſagacitate pollebat.

O Jdicerat ei oĩuʒ
liberalium artiuʒ do-
ctrinam: uariaſq̃ʒ gentium
linguas: adeo ut in quacun-
q̃ʒ re interrogata fuiſſet: ſo-
phyſtica ratione preparata
inueniret. Jgr̄ dum uideret
mltitũdineʒ pplorum ⁊ i-
numerabiles p̄parationes
ſacrificiorũʒ: ⁊ choros can-
tantiuʒ. xp̄icolas uero qui
inter illos erãt plorãtes: ⁊
ñ audẽtes ↄfiteri xp̄ʒ dm̄ p-
pt̄ nimiã crudelitatẽ paga-
noꝝ: obſtupuit ualde.

T Amẽ i ſeineo pectoꝛ
uiriles inſerẽs aĩuʒ: accipiẽſ
ſecū pueros itroiuit i teplo
quo ipatoꝛ ⁊ oĩs illa mltī-
tudo ſacrificabat. Erat eñʒ
ſpecioſa ualde: ⁊ incredibil'
pulchritudinĩ. oĩuʒq̃ʒ ocul'
uidebatur admirabil'. cũq̃ʒ
ingreſſa fuiſſʒ in tẽpluʒ: uĩ
iperatoꝛe ſacrificãte: dixit
iuuenibus qui ei miſtrabãt
Jdeo in tẽplū igreſſa ſũ: ut
ĩpatori aliq̃d uoluꝰ dicã.

I Lli ãt hoc audientes
ↄtinuo ĩpatori nũcia-
re curauerũt. Jpe v̓o fecẽ eãʒ
ad ſe itroire. ⁊ licẽtiã dedit
ei loquẽdi q̃ uelet. Stãs ita-
q̃ʒ beata kẽberina ante ia-
nuam templi per uarias di-
ctiones ẽnigmatum: ⁊ per
uarias concluſiones ſyllo-
giſmorum allegorice ⁊ me-
thonomice: diſerte ⁊ miſti-
ce: multa cum ceſſare di-
ſputauit.

A D poſtremū v̓o redieñ
ad cõe colloq̃uʒ hec di-
xit. Tibi ſpl'ẽ tãq̃ʒ ſapiẽti.

⁊ in tāto culmīe dignitatis
poſito ꝑferre curaui. Nunc
autē ſimplicit̄ ⁊ oībꝫ intelli
gentibꝫ loquar. Quare in
caſſū cōgregaſti hāc multi
tudinē ad colēdā ſtulticiā
atqꝫ errorem idoloꝝ.

MIraris hoc templum
manu artificū opatū
miraris ornamēta precioſa:
⁊ uario opere compta: que
uelut puluis añ faciē ueti
erunt. Mirare potius celū
⁊ terrā: ⁊ oia que in eis ſūt
Mirare ornamēta celi: ſolē
ſilꝫ ⁊ lunā: ⁊ ſtellas Mirar̄
famulatū eoꝝ: qualr̄ a mū
di inicio uſqꝫ in finē die no
ctuqꝫ currunt ad occidentē
⁊ redeūt ad orientē: ⁊ nūqꝫ
fatigātur: ⁊ nūqꝫ deficiūt.

ET cuꝫ hoc audiueris
interroga ⁊ diſce qs
ſit oīum patrator Cū autē
illū deū utiqꝫ intellexeris:
nec ſimilem illi inuenire ua
lebis: ipꝫ adora. ipꝫ gl'ifica
⁊ omnes tibi ſubiectos illi
famulari exortare: qr ipſe
habet poteſtaatē corpus ⁊
animā pdē̄ in gehennā.

IPſe eſt deus deoruꝫ
⁊ dominus dñnātiū
qui dyabolica ſuggeſtione
mūduꝫ perditum uidens:
miſit filium ſuum dominum
noſtrum ieſuꝫ xp̄ꝫ: qui cō
ceptus ē de ſpiritu ſancto:
⁊ natus ex maria uirgine:
deus homo factus eſt. Per
paſſionem crucis: ⁊ p ſuuꝫ
ſanguinem precioſum totū
mundū illuminauit: ⁊ oīs
in ſe credentes ad celeſtia
regna perduxit.

HOc āt ſi recte credi
deris: ſi hc̄ adorauerīſ
oīa delicta tua emundabit
⁊ ad gaudia etna te pducet
Stupefactus auguſtus ce
ſar nō ualuit ad hec rñdere
Tādē aliqñ i ſe reuſus dix
ad eaꝫ. Sine o mulier. ſine
nos finir̄ ſacrificiū. ⁊ pᵒ hec
ad rōeꝫ ꝑpoſitā redeamus

DEus qui ecclesiam tuam diſpoſitiõe mirabili nouis ſemp illuſtras ſcõꝝ ſplẽdoribꝫ: tribue q̃s ut q bti ludouici ↄfeſſoris tui atꝫ pontificis ſolẽnia ueneramur: ad eius conſortiũ feliciť ꝑducamur. Per.

VErgẽte mũdi ueſpeř lux orta ẽ iuſto: ꝛ recti ſ corde leticia: cũ btũs ludouicus xpi ↄfeſſor ꝛ eps: uelut ſtella noue claritatis exẽplo uite mũdũ illuĩnans ſignis ꝛ ꝓdigijs coruſcãs: cep an̄ oc'los fideliũ mirabiliť radiare. Hic ſiqͥd regis ſicilie filius regnũ mũdi: põpã: ꝛ õe ornatu ſeculi cõtempſit. Ipi regno cuius erat heres legiptim' ſponte ꝛ libẽ renũcians: ordinem frm minoꝝ igrediẽs: xpi ſe qui ueſtigia tanq̃ȝ uerus eius diſcipl's ꝑelegit.

ET q̃uis ex regali na t' ꝓſapia ei' fulgeret nobilitas moꝝ tñ claritate ꝛ uirtutuȝ uarietate exercebat ſui gñis dignitatẽ. quẽ ꝑfecto uideť yſaias ſuo uaticinio ꝑmõſtraſſe. Egredieť ait uirga de radice ieſſe: ꝛ flos de radice eius aſcendet: ꝛ requieſcet ſuper eum ſpũs dñi. ſpũs ſapientie et intellectus. ſpũs cõſilij ꝛ fortitudinis. ſpũs ſciẽtie ꝛ pietatis. ꝛ replebit eum ſpũs timoris dñi. Uere in xpi ↄfeſſore btõ ludouico uideť hec ꝓphia mirabiliter adĩpleta. Ipſe quidem de radice ieſſe de regali. s. ex utroq̃ȝ parẽte propagine genitus aſcendit: quia de uirtute in uirtutem continue ꝓceſſit.

VIrga ſi quidem fuit alta cõteplatõe recta ſcã ĩtẽtiõe flores ỽtutũ odore firma ꝛ ifrãgibiľ i tribulatõe aſcẽdit et ad ꝑfectõis apicẽ: uelut flos lilij cãdore ỽginitatis refulgẽs odore ſcĩtatiſ: poſt ſe trahẽs deuotos

Super quē requieuit ſpūs gr̄e ſeptiformis: ſpus ſapiē̄tie: quo uelut prudens mercator cōmutauit tēpora lia pro eternis. Spūs itellectus qui ad agnitionem et contemplationē celeſtium eū illuſtrauit. Spūs cōſilij: quo doctus xp̄i precepta. ſed ⁊ euuangelica conſilia adimpleuit.

IOhannes ep̄s ſeruus ſeruoꝝ dei. Uniuerſis xp̄i fidelibus p̄ntes litteraſ inſpecturis ſalutem et apoſtolicā bn̄dictionē. Sol oriēs mūdo in altiſſimis dei deus dei filius ex paterno utero ante luciferum genitus: deus uerbū: qui rex in principio: fundās terrā in ſapientia: celos prudentia ſtabiliuit: adornando celos ſideribus: germinantibus cunctis terram.

QUique in fine temporum pro humani ſalute generis noſtram aſſumendo naturam texit nube noſtrē carnis flagilis ſemetipſum Hac hora inſtante nouiſſima illuminando per cūcta reſpiciens: opus produxit mirabile: claritate ſue glīe plenum: bonitatem ſuam demonſtrans magnifice ad ſponſamqꝫ ſuam ſcām matrem eccleſiam reddens nouitate tam clare ſobolis letabundam.

NAm qui facit mirabilia magna ſolus: dilectum filium ſuū ꝯfeſſorē eximium. vz ludouicum puritate candidum: caritate feruida rubicundum electū ex milibus produxit nouiter ⁊ exemplar prefulgidum a cunctis fidelibus imitandū Eius uite ſingularis excellentiam ſignis probatam: ⁊ p̄digijs corruſcantibus celebris miraculis manifeſtans. Igitur letentur celi: Et exultet terra. Iucun-

deſ paric̄ totus orbis.

Nam qui effulſit i dei templo dum uiueret in medio nebule ſue carnis ut matutina ſtella: ac luna plena ſolari lumine: ueluti etiam ſol refulgens in ſua formoſus ſtolla: in uirtute multa repentine ad ſumma graditur regalibus dignus conſpectibus: ut candens lilium ac odoris ſuauiſſimi rola rubens. Huic celo ſpecioſum preſtant hoſpitium celi ciues ⁊ ſibi conformes comparem ad ſuum conſortium hunc admittunt. in ſupernis chriſtus hunc reficit. ipſe idem prandiuz ⁊ conuiua.

Hic felix ſanctus ex regali proſapia. patre uidelicet clare memorie karolo rege ſicilie. Matre uero cariſſima in chriſto filia noſtra maria ſicilie regia: ⁊ ungarie originem ſuam trahens. Altuz ſui generis recuſauit ſapere: humilia ſemper diligens ⁊ amplectens. Sciebat nanqꝫ ꝙ excelſus dominus alta de lōginquo proſpiciens: humilia reſpicit e uicino.

Cumqꝫ autem ſingula preclara opera ſue cincte uite ſue uerbis paucis enarrari non poſſint: aliqua tamē de pluribus ad utilitatem legentium referamus. Ut ex his deum patrem glorificent: ⁊ in his reperiant uiuendi regulam quam ſequantur. Sanctus iſte ſicut probatum eſt teſtimonijs fidedignis: in etate exiſtens tenera ſub magiſtri religioſa diligentia cum ſuis fratribus tenebatur. Ipſe tamen maturis intendendo moribus ſub tenello pectore ſe geſtare ſenilem animuz oſtendebat.

Incipit cōe ſcōꝝ. Et primo in natalicijs apl'oꝝ ad ueſ. añ. Hoc ē pceptū meū. Cū rel'. ō lau. pſ. Dix do⁹ cū rel' in fine. ps Laudate doīum omnes gentes. Capitulum

Fr̄es: iā nō eſtis hoſpites ꝛ aduene: ſʒ eſtis ciues ſcōꝝ ꝛ domeſtici dei: ſupedificati ſ fundamentū apl'oꝝ ꝛ prophetaꝝ. hy⁹ Exultet celuꝫ ꝟ. In oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ. ℟. Et i fines orbiſ t̄re uerba eoꝝ. Ad. M. ā. Tradent eī uos in cōcilijs: ꝛ in ſynagogis ſuis flagellabūt uos: ꝛ an̄ reges ꝛ pſides ducemini pp me in teſtimoīuꝫ illis ꝛ gētibꝫ. Oratio.

Quesumus oſ͞ps d̄s: ut btūs apl's tu⁹. N. tuū pro nobis iploret auxiliuꝫ ut a nr̄is reatibꝫ abſoluti a ꝯctis ēt picul' eruamur. P. Alia oīo plurimoꝝ apl'oꝝ

Deus q̄ nos ānua apl'oꝝ tuoꝝ. N. ꝛ. N. ſolēnitate letificas prā qs: ut quoꝝ gaudem⁹ meritis iſtruāur exēplis. Per. Inuit. Gaudete ꝛ exultate. Quō noīa ur̄a ſcripta ſunt in celꝭ Suprāſcriptū inuit. cantat in feſtiuitatibꝫ apl'oꝝ. bartholomei. mathei. luce: ſimonis ꝛ iude. mathie: barnabe. ꝛ iacobi. Aliud inuit dr̄ i oībꝫ alijs feſtiuitatibꝫ apl'oꝝ ꝛ euuāgeliſtaꝝ. Inui Regē apl'oꝝ dn̄ꝫ Uenite adoremus. ps Uenite. hy. Eterna xp̄i. In primo noc̄. an: In oēꝫ t̄rā exiuit ſon⁹ eorū: ꝛ i fines orbis t̄re v̄ba eoꝝ ps Celi enar. an. Clamauerūt iuſti: ꝛ do⁹ exaudiuit eoſ ps. Bn̄dicā. an. Cōſtitues eos principes ſup oēꝫ t̄raꝫ memores erūt nois tui dn̄e. ps. Eructauit. ꝟ. In omēꝫ terrā exiuit ſonus eoꝝ. ℟. Et i fines orbis t̄re uerba eoꝝ. Sermo ſci. gg. pp̄ t. i.

SCriptū eſt: Sp̄s dñi
ornauit celos. Orna
menta ei celoꝝ ſūt v̓tutes
p̄dicantiū: que vȝ ornam̄
ta paul̓s enumerat dicens.
Alij quidē p ſpm̄ dat̓ ſmo
ſapie. Alij ſmo ſcie ſm eū
deȝ ſpm̄. Alij fides in eodē
ſpū. Alij opatio uirtutum.
Alij prophia. Alij diſcretio
ſpūuȝ. Alij genera liguaꝝ.
Alij interpr̄tatio ſmonum.
Hec aūt oia opat̓ un⁹ atq̄
ideȝ ſpš: diuidens ſingulis
put uult. ¶ Ecce ego mit
to uos ſic̄ oues in medio lu
poꝝ dic̄ dñs. Eſtote ergo
prudentes ſic̄ ſpētes: ⁊ ſim
plices ſicut colūbe. ¶ Dum
lucē hētis credite in lucē. ut
filij lucis ſitis. Eſtote.
QUot ſūt ergo bona
p̄dicātiū: tot ſūt orna
mta celoꝝ. Hinc rurſ⁹ ſcri-
ptuȝ eſt. Uerbo dñi celi fir
mati ſūt. Uerbū ei dñi: filı⁹
eſt pr̄is. Sȝ eoſdē celos vȝ
ſctōs apl̓os: ut tota ſimul
trinitas oñdat̓ operata re-
pente de ſci ſpūs diuinitate
adiungit̓. Et ſpū oris eius
ois uirtus eoꝝ. ¶ Tollite
iuguȝ meū ſup uos dic̄ dñs
⁊ diſcite a me qꝛ mitis ſuȝ
⁊ humilis corde. Iuguȝ eiȝ
meū ſuaue ē: ⁊ onus meum
leue. ¶ Et inuenietis requiē
aiabȝ ur̄is. Iugū eiȝ.
CEloꝝ igit̓ uirtus de
ſpū ſcō ſūpta ē: quia
mūdi hui⁹ poteſtatibȝ ōire
nō p̄ſumeret niſi eos ſancti
ſpūs fortitudo ſollidaſſet.
Quales nāq̄ doctores ſcē
eccl̓e añ aduētuȝ hui⁹ ſpūs
fuerit ſcim⁹. Et p⁹ aduentū
illius cuius fortitudinis ſcī
ſunt ɔſpicimus. ¶ Dū ſte
teritis ante reges ⁊ p̄ſides
nolite cogitare quomō aut
quid loq̄mini. Dabitur ei
uobis i illa hora q̇d loqua
mini. ¶ Nō ei uoſ eſtis q̇ lo
q̇mi: ſȝ ſpš pr̄is ur̄i q̇ loqt̓
in uobis Dabi.
Principes ppl̓oꝝ ɔgregati

ſunt cū deo abraā. ¶ Oēs gentes. ¶ Dediſti hēditatē timētibꝰ nomē tuū dn̄e ¶ Ex audi ds dep. ¶ Annūciaue rūt opa dei: ꝛ fc̄a eius itelle xerūt. ¶ Exaudi ds oī.
Cōſtitues eos pricipes ſup oēs trā. ¶ Meōꝛes erūt no mis tui domine.

C Erte ip̄e paſtoꝛ eccl'e petrus q̄ʒte dbilitatis q̄ʒteq3 foꝛmidis añ aduētū huius ſp̄s fuerit acilla hoſti aria req̄ſita dicat. Una eiꝫ mulieris uoce pcuſſus duꝫ moꝛi metuit uitā negauit. Et tūc petrus negauit in terra: quē latꝛo ꝯſitebatᷣ in cruce. ℟ Uidi ꝯiunctos ui ros hn̄tes ſplēdidas ueſtes ꝛ āgl's dn̄i locutus ē ad me dicēs. Iſti ſūt uiri ſc̄i facti a mici dei. ℣ Uidi āgl'ꝫ dei foꝛ tē uoce magna clamantem ꝛ dicentem. Iſti.

S Ed uir iſte tāte foꝛ midinis qualis poſt aduentū ſp̄us exiſtat: audia mus. Fit conuentus magi ſtratuuꝫ atq3 ſenioꝝ: ꝛ ceſs denunciatur apoſtolᷣ ne in nomine ieſu loqui debeant Petrus magna auctē rn̄dit Obedire oportet do magiſ q̄3 hominibꝫ. Et rurſū. Si iuſtum eſt in conſpectu dei uos potius audire q̄3 deuꝫ iudicate. Nō eiꝫ poſſumus que audiuimus ꝛ uidimꝰ nō loq̄. ¶ Bt̄i eritis cū maledi xerit uobis hoīes: ꝛ pſecu ti uos fuerint: ꝛ dixerint oē maluꝫ aduerſus uos menti entes propter me. Gaudēte ꝛ exultate: qm̄ merces ur̄a copioſa eſt in celᷣ. ¶ Cum uos oderint hoīes: ꝛ cū ſe parauerit uos: ꝛ exprobra uerit ꝛ eiecerit nomen ur̄m tāq̄3 maluꝫ propᷣ filiuꝫ ho minis. Gaudete.

E T illi quidē ibāt gau dentes a ꝯſpectu cō cilij. qm̄ digni hit̄i ſunt pꝛo noīe ieſu cōtumeliam pati. Ecce petrus gaudet i uer-

beribus: q̇ aũt in uerbis ti-
muit. Et qui poſt ancille
uocez inquiſitus timuit: p⁹
aduentum huius ſp̃s uires
principũ celus premit. Li-
bet oculos fidei in uirtute
opificis huius attollere: atꝫ
ſparſiꝫ patres noui ac uete
ris teſtamẽti conſiderare.
¶ Iſti ſunt triũphatores ⁊
amici dei: q̇ contemnentes
iuſſa principuꝫ meruerunt
p̄mia eterna. Modo coro-
nant̃ ⁊ accipiunt palmam.
¶ Iſti ſunt qui uenerũt ex
magna tribulatiõe ⁊ lauerũt
ſtollas ſuas ĩ ſanguie agni
Modo. ¶ Exal
tabunt̃ cornua iuſti all'a.
Cõfitebimur. ¶ Lux orta ē
iuſto all'a: rectis corde leti-
cia all'a. ¶ Dñs regnauit
exul. ¶ Cuſtodiebant teſti
monia eius ⁊ p̄cepta eius:
all'a. ¶ Dñs reg̃ . iraſcã.
Nimis honorati ſunt ami
ci tui ds. ¶ Nimis ↄfor-ta
tus ē p̃cipat⁹ eoꝝ.

In ill'. t. d. ieſus. d. ſ.
Hoc ē p̄ceptũ meuꝫ: ut dili
gatis inuicem: ſicut dilexi
uos. Et. R̸.

Cuꝫ ↄcta ſacra
eloq̇a dñicis ſint ple
na preceptis: q̇d ē q̧ď ſola
dilectiõe qi de ſingulari mã
dato dñs dicit. Hoc ē p̄ce
ptũ meũ ut diligatis iuiceꝫ
niſi qꝛ oẽ mãdatũ de ſola
dilectiõe eſt: ⁊ oĩa unum p̄
ceptũ ſunt. Quia q̇cq̇d p̄-
cipit̃ ĩ ſola caritate ſolidat̃
Ut eiꝫ multi arboris rami
ex una radice p̄deunt. Sic
multe uirtutes ex una cari
tate generant̃. ¶ Iſti ſũt qui
uiuentes ĩ carne plãtauerũt
eccl'am ſanguie ſuo: nõ ſũt
de terris corpora eoꝝ ſepa
rata. Quoꝝ merita ſunt in
cel' quoeq̃ra. ¶ In oẽꝫ terrã
exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines
orbis t̃re v̓ba eoꝝ. Quoꝝ

Nec hẽt aliq̇d
uiriditatis ram⁹ boni
opis. ſi nõ manet in radice

caritatiſ: Precepta ergo do
mica ⁊ mlˈta ſūt ⁊ unū. mlˈ
ta p diuerſitatē opis. unū i
radice dilectionis. Qualiˈ
autem iſta dilectio ſit tenē
da ipē inſinuat: q̄ i pleriſq3
ſcripture ſue ſñtijs ⁊ aicos
iubet diligi in ſe: ⁊ inimicoſ
pp ſe. Jlle ei ueraciˈ carita-
tē hēt: q̄ ⁊ amicū diligit in
deū ⁊ inimicū pp deu3.
Jſti ſūt uiri ſcī quos elegit
dñs i caritate nō ficta: ⁊ de
dit illis glˈa3 ſēpiṫnā. Quo
rū doctrina fulget eccl'a: ut
ſol ⁊ luna. ¶ Scī per fidem
uiceˈt regna opati ſunt iu-
ſticiam: Quorum.

NAm ſut nōnulli q̄ di-
ligūt pxioſ: ſ3 p affiñ
cognatiōis ⁊ carnis. q̄bus
tam i hac dilectiōe ſacˈ elo-
q̄a nō ꝯdicūt. S3 aliud eſt
qd ſpōte ipēdiˈ natˈe. aliud
qd p̄ceptis dñicis ex carita
te debeˈ obedientie. Hi ni
mix ⁊ pxius diligūt. ⁊ tam
illa ſublimia dilectōis p̄mia
nō aſſequūˈ: q2 amorē ſuu3
nō ſpūaliter: ſ3 carnaliter i
pendūt. ¶ Fueˈt ſine q̄rel-
la añ dñm: ⁊ ab iuicem nō
ſunt ſeparati. Calicem dñi
bibeˈt: ⁊ amici dei facti ſūt
¶ Tradiderūt copa ſua pp
deum ad ſupplicia: idō co-
ronantur ⁊ accipiūt palmā
Calicem.

¶ Hoc eſt preceptum
meum: ut diligatis inuicem
ſicut dilexi uos. ¶ Dñs re
gnauit. ¶ Maiorez
caritatē nemo habet: ut ani
mam ſuam ponat quis pro
amicis ſuis. ¶ Uos amici
mei eſtis: ſi feceritis que p̄-
cipio uobis diˈ dñs. ¶ Bti
pacifici: beati mūdo corde:
qm̄ ipi deū uidebūt. ¶ Jn
patientia ur̄a poſſidebitis
aīas ur̄as. ¶ Frēs iā nō
eſtis. ¶ Exultet. ¶ An
nunciaueˈt opa dei. ¶ Et
ſcā eiꝰ itellexeˈt.
Uos q̄ reliq̄ſtiſ oīa: ⁊ ſecuti
eſtis me: cētuplū accipietis

⁊ uitā ꝫ eternā poſſidebitis ps Bndictus. oratio ut ſup Ad .ij. cap Frēs. iā nō eſ. R̷. br. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ. v. Et in fines orbis t̃re vba eoꝝ. v. Glīa v. Cōſtitues eos principes ſup oēꝫ t̃rā. R̷. Memores erūt nois tui dñe. Ad vi. cap

Ipſo ſūmo āgl'ari lapide xpo ieſu: i quo oīs edificatio ɔſtructa creſcit i tepl'ꝫ ſcm̄ i dño: i quo ⁊ uos coedificamini i hitaculu dī i ſpū ſcō. R̷. br. Cōſtitues eos pricipes ſup oēꝫ t̃rā. v. Meōres erūt nomis tui dñe. v. Glīa. v. Nimis hōrati ſūt aīci tui dś. R̷. Nimiſ ɔfortat' Ad .ix. ca.

Ibant apl'i gaudētes a ɔſpcū ɔcilij: qm̄ digni hiti ſūt ꝑ noie ieſu ɔtumelias pati. R̷. br. Nimis honorati ſūt amici tui dś. v. Nimis ɔfortatus ē prīcipatus eoꝝ. v. Glīa. v. Annūciauer̄t opa dī. R̷. Et ſcā eius itellexer̄t. Ad ueſ. an. Jurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacerdos i eternū. ps Dixit dñs. an. Colloc ꝫ eū dñs cū pricipib' ppl'i ſui ps. Laudate pue. an. Dirupiſti dñe uicl'a mea: tibi ſacrificabo hoſtiā laudis. ps Credidi. an. Eūtes ibāt et flebāt mittentes ſemia ſua ps In cōuertēdo. an. Confortatus ē pricipatus eoꝝ: ⁊ honorati ſūt aīci tui dś. ps. Dñe ꝓbaſti. cap Frēs. iā ñ eſtis. hy'. Exultet celū v. Annūciauer̄t opa dī. R̷. Et ſcā eius. Ad .m̄. an Eſtote fortes i bello ⁊ pug̃te cū ātiquo ſ̃pēte. ⁊ accipietis regnū ęt̃num al'a. ps. Ma. In feſt s euuāgeliſtaꝝ oia offā dicūr ſic̄ i cōi apl'oꝝ p̃ter lcōes ⁊ orōēꝫ: Ad mat. lcōes de expoſitōe ſci gregorij ſuper ezequielez. lcō. i.

Sancta quattuor aīalia q̄ ꝓphete ſpū ſuſa ꝓuidētur: ſubtili narratiōe.

deſcribūť cū dr̄. Quattuoꝛ facies uni: ⁊ quattuoꝛ pēne uni. Quidꝰ p facieȝ niſi noticia: ⁊ q̇d p pennā niſi uolatus exprimitur.· Per facieȝ q̇ppe unuſq̇ſq; cognoſcitur: p pēnaȝ uero: in altum auiuȝ coꝛpoꝛa ſubleuāť.

FAcies itaq; ad fideȝ ptiet: pēna ad ꝯtēplationeȝ. Per fidē nāq; ab oīpotēte ꝺo cognoſcimur: ſicē ip̄e ꝺ ſuis ouibꝰ dic̄. Ego ſū paſtoꝛ bonus: ⁊ cognoſco meas. ⁊ cognoſcūt me mee Qui rurſus ait. Ego ſcio quos elegeriȝ. Per ꝯtēplatiōeȝ v̄o: q2 ſi noſmetip̄os tollimur: q̄i i aere ſubleuamur.

QUattuoꝛ ei ſūt facies uni: q2 ſi q̄ras q̇d matheus de incarnatione dn̄i ſentiat: hoc nimiꝝ qꝺ marcus: lucas ⁊ iohannes. Si q̄ras q̇d iohēs ſentiat: hoc nimiꝝ qꝺ lucaſ marcus ⁊ matheus. Si queras q̇d marcus: hoc qꝺ matheus lucas ⁊ iohēs. Si q̄ras q̇d lucaſ: hoc quod mathē ⁊ marcus.

QUattuoꝛ ergo facies uni ſūt: q2 noticia fidei q̄ cognoſcūť a ꝺo ip̄a ē i uno q̄ ē ſiť i q̄ttuoꝛ. q̇cq̇d ei i uno iueneris: hoc i oībꝰ ſiť. iiij. recognoſces. Et. iiij pēne uni. q2 oīpotētis dei filiū dn̄ȝ nr̄ȝ ieſū xp̄ȝ ſimť oēs ꝯcoꝛdiť p̄dicāt: ⁊ ad diuinitatē eiꝰ m̄tis oc̄l'os leuātes pēna ꝯtēplatōīſ uolāt.

EUāgeliſtaꝝ ergo facies ad hūanitatem dn̄i ptinet: pēna ad diuinitate: q2 i eū quē coꝛpeū aſpiciut: q̄i facie itēdūt. ſȝ hē dū eēˀ icirꝯſcriptū atȝ icoꝛpeuȝ ex diuinitate ānūciant: per contemplationis pennam: quaſi in aere leuantur.

QUia itaq; ⁊ una eſt fides incarnatiōis eiꝰ in oībȝ: ⁊ par ꝯtēplatio diuinitatis eius i ſingul' recte nūc ꝺr̄ Quattuoˀ facieſ uni

ꝛ. iiij. pene uni. Sed que v̄tus eſſet ſi fide atꝫ cōtēplatione dn̄i bn̄tes ꝑdicatores illiꝰ opa nō hēret: Seq̄t. Et pedes eoꝝ pedes recti. q̄d per pedes niſi greſſus actuum deſignantur.

I N ilř.t. Deſignauit dn̄s ieſus ꝛ alios ſeptuagita duos: ꝛ miſit illos binos ante facieꝫ ſuā i oēꝫ ciuitatem ꝛ locuꝫ quo erat ipſe uenturus. Et. ꝶ.

D Omius ꝛ ſaluatoꝛ nr̄ fr̄es kr̄ñ: aliq̄n nos ſmonibꝫ. aliq̄n uero opibꝰ admonet. Ipa ꝛ ei facta eiꝰ ꝑcepta ſūt: qꝛ dū al.q̄d tacitus facit: q̄d agē debeaꝫ innoteſcit. Ecce eiꝫ binos i predicatiōeꝫ diſcipl'os mittit: qꝛ duo ſūt ꝑcepta caritatis. vꝫ dei amoꝛ: ꝛ pximi ꝛ minus q̄ꝫ inter duos caritas haberi nō pōt.

N Emo eniꝫ ꝓprie ad ſemetipſuꝫ hr̄e caritatē dr̄: ſed dilectiōe ipſe in alteruꝫ tendit: ut eē caritaſ poſſit. Binos ergo ad ꝑdicāoū dn̄s diſcipl'os mittit: quatinus hoc nobis taciꝰ innuat qꝛ q̄ caritatē erga alteꝝ nō hēt: ꝑdicatiōis offm̄ ſuſcipe nullatenus vꝫ.

B Ene aūt dr̄ qꝛ miſit eos an̄ faciē ſuā i oēꝫ ciuitatē ꝛ locū quo erat ipſe uēturus. Predicatores eniꝫ ſuos dn̄s ſeq̄t'. qꝛ ꝑdicatio ꝑueit: ꝛ tūc ad mēns nr̄e habitaculū dn̄s ueit. Uerba exortatiōis ꝑcurrūt: atqꝫ per hec ueritas i m̄te ſuſcipit'

B Eatus uir qui inuentus eſt ſine macula: ꝛ qui poſt auꝝ non abijt: nec ſperauit i pecuie theſauris: q̄s eſt hic ꝛ laudabimus euꝫ: fecit ei mirabilia i uita ſua ¶ Dē tuoꝝ militū. Gl'a ꝛ honoꝛe coronaſti eū dn̄e. ¶ Et conſtituiſti eum

ſup⁹ opa manuuꝫ tuaꝝ.

Iſte ſanctus ꝓlegē dī ſui certauit uſqꝫ ad morteꝫ ⁊ a uerbis ipíoꝝ nō timuit fūdat⁹ ei erat ſ̄ firmā petrā

PRā qs̄ oPs ds̄ ut q̄ btī. N: mr̄is tui natalicia colimus: īťceſſiōe eius in tui nominis amore roboremur. Per.

PRā qs̄ oPs ds̄ ut int̄cedente bto. N. mr̄e tuo. ⁊ a cūctiſ aduerſitatib⁹ liberemur i corpoř. ⁊ a prauis cogitatiōib: mūdemur i mte. Per.

INfirmitateꝫ nr̄aꝫ reſpice oPs ds̄: ⁊ q: pōdus ꝓprie actiōis grauat: btī. N mr̄is tui atꝫ pōtificis īťceſſio gl'oſa nos ꝓtegat. Per.

DE⁹ q̄ nos btī. N. m'tiris tui atꝫ pōtificis ānua ſolēnitate letificas: ꝯcēde ꝓpiti⁹: ut cui⁹ natalicia colimus: de eiuſ ꝓtectione gaudeam⁹. Per.

Regeꝫ mr̄m dn̄ꝫ uenite adoremus. Uenite. Deus tuoꝝ.

In lege dn̄i fuit uolūtas ei⁹ die ac nocte. Bt̄s uir. Predicās preceptum domi conſtitutus eſt in mōte ſcō tuo. Quare fremuerunt Uoce mea ad dominuꝫ clamaui. ⁊ exaudiuit me de mōte ſcō ſuo. Domine q̄d. Gl'a ⁊ honore co⁻. Et ꝯſtituiſti.

IN oibꝫ ſcript̄is fr̄es kmi. xp̄ianoꝝ tēpora ꝑdicta ſūt. Hoc iō q: futuruꝫ erat ut reges terre qui ꝑp idola perſequebantur xp̄ianos: ꝑp xp̄m idola delerent: ⁊ ſubiugaretur oīs poteſtas iugo xp̄i: ut impleretur quod dictū ē. Ultus ſum eas. Quid ē ultus ſuꝫ eas. Uindicaui me ď inimicis meis. Quō me uindicaui. Occidendo in eis errorem: ſuſcitando fidem.

¶ Iſte ſcūſ pro lege dei ſui
certauit uſqȝ ad mortem ⁊
a uerbis ipioꝝ ñ timuit: Fū
datus ei erat ſ̄ firmā petrā
¶ Iſte eſt q̇ cōtēpſit uitam
mūdi: ⁊ peruēit ad celeſtia
regna. Fūdatus.

C Orpus ei xp̄i loquiť
Quicquid in omibꝫ
malis pſequebať xp̄ianos
delectū ē. Mō ei qn̄ te pſe-
quitur. noli attēdē figuraȝ
illam quam fecit deus: aut
aīaȝ illā quā ſpirauit. Non
pſeq̇ť qď fecit deus: ſȝ mali
cia quaȝ fecit hō. Oīa q̄qȝ
fecit deus laudant dn̄ȝ. Au
diſtis in bn̄dictiōib⁹: ⁊ audi
ſtis in omni ſolēnitate: qn̄
legūtur: qm̄ oīa laudāt dū
celeſtia ⁊ terreſtia: angeli:
hoīes: luminaria: celi. arbo
res t̄re: fluuia: maria.
Iuſtus germiabit ſicut liliū
Et florebit in eternū ante
dn̄m. ¶ Plātatus in domo
dn̄i: in atrijs domus dei no
ſtri. Et florebit.

Q Uicq̇d ds̄ creauit: ſi
ue i celo: ſiue i t̄ra: ſi
ue ī mari laudāt deū. Nun
q̇d aliqn̄ ibi audiſti: qꝛ lau
dat deu auaricia. Nūq̇d a-
liqn̄ ibi audiſtis: qꝛ laudat
dū ebrioſitaſ. Nūq̇d aliqn̄
ibi audiſtis qꝛ laudat deuȝ
luxuria. Nūquid aliqn̄ ibi
audiſtis qꝛ laudat dū hereſ
Oīa iſta q̄re nō laudāt dū
qꝛ nō ſūt creata a deo. Et
arbor fruauit qď creata eſt
homo dleuit qď erectus eſt
Si fruaſſȝ i ſe bonū qď in il
lo creauit ds̄. i. ad imaginē
ſuā: ſ̄p laudaret deu: nō ſo
lū ligua: ſȝ ⁊ uita. ¶ Iſte
cognouit iuſticiā ⁊ uidit mi
rabilia magna: ⁊ exhorta-
uit altiſſimū. Et iuēť ē i
nūero ſcōꝝ. ¶ Iſte ē q̇ ɔtēp
ſit uitā mūdi. ⁊ pueīt ad cē
leſtia regna. Et iuēť.
¶ Filij hoīꝫ ſcitote qꝛ
dn̄s ſcm̄ ſuū mirificauit
Cū iuocarē. ¶ Scuto bone
uolūtatis tue coronaſti euȝ

dñe. ¶ Uerba mĩa In uni
uerſa t̃ra gl'a ⁊ honore co-
ronaſti eũ. ¶ Dñe dñs nr̃.
¶ Poſuiſti dñe ſr̃ cap̃ ei⁹
Co:onã ð lapið p̃cioſo.

ERgo p̃dicta ſũt ⁊ tē-
pora nr̃a: ſʒ ĩ tpĩbʒ
nr̃is p̄c̄ca ſũt fut̃a ſciſmata
Quõ ergo pugnauit illa ec
cl'a ↄ̃ dyabolũ ſic ⁊ iſta pu
gnat. Nũq̃d ceſſat pugnãr
adṽſus dyabolũ. Sic dcʒ ē
ð dyabolo: qꝛ leo ⁊ draco
ē. Leo pp ĩpetũ: draco pp ĩ
ſidias. Leo apte iraſcit̃: dra
co oc̃lte iſidiat̃. Pugnauit
eccl'a priorib⁹ tpĩb⁹ adṽſus
leoẽʒ: pugnat mõ aduerſus
draconẽ. Sʒ quõ uicꝰ ē leo
uicit̃ ⁊ draco. ¶ Honeſtũʒ
fec̃ illũ dñs ⁊ cuſtodiuit euʒ
ab inimicis: ⁊ a ſeductorib⁹
tutauit illũ. Et ðdit illi cla
ritatẽ et̃nã. ¶ Deſcẽditq̃ʒ cũ
illo ĩ foueã: ⁊ ĩ uicul' nõ de
reliquit eũ. Et.

QUe fortitudo leonis
Contra illũ leonẽ ð quo
dictum eſt. Uicit leo de tri
bu iuda. Et que fortitudo
draconis cõtra mortẽʒ dñi
qui ſpẽteʒ ſuſpẽdit ĩ ligno
Triũphauit eiʒ de morte:
quã dyabolus per aſtucias
ſuas ppinauerat hoi. Et cũ
exaltaret moyſes ſerpenteʒ
in heremo in ligno: pp'ls
qui mordebatur a ſpente
attẽdebat ſerpẽteʒ ⁊ ſana-
bat̃. Sic ⁊ mõ quecunq̃ʒ
momorderit aſtucia ſatha
ne: intueat̃ xp̃ʒ in ligno pē
denteʒ. Ibi mors occiſa eſt
dñs ſemp uiuit. ¶ Deſide
riũ aīe ei⁹ tribuiſti ei: ⁊ uo-
lũtate laboꝝ ei⁹ nõ frauda
ſti eũ. ¶ Qm̃ p̄ueniſti euʒ in
bñdictionib⁹ dulcedinis: po
ſuiſti in capite ei⁹ coronã ð
lapið p̃cioſo: Et uolũ.

SEd ut occideret mor
tem ueſtitus ē morte
Non eiʒ potuit mors mo
ri niſi in uita. Non morit̃
amaritudo: niſi ĩ dulcedine
Non moritur frigus: niſi ĩ

calore. Nō ē mortua mors
n ſi in uita. Quis eſt uita:
Xps deus nr̄: Sed uita idu
ta erat morte. Crucifixus ē
Mortuus eſt. ⁊ reſurrexit
tota uita: īfecta tota mor-
te. Et deglutita morte iaʒ
uita reſurrexit: ut diceret d
illo apoſtolus. Scimus q̇ a
xps non moritur: ⁊ mors
illi ultra nō dn̄abit. Cui āt
eſt dn̄ata primo mors: uo-
lenti eſt dn̄ata: ¶ Stollaʒ
iucunditatis induit euʒ dn̄s
Et coronam pulchritudis
poſuit ſuper caput eius.
Cibauit illū dn̄s pane uite
⁊ intellectus: ⁊ aqua ſapie
ſalutaris potauit illuʒ. Et
coro. ¶ Juſtus
dn̄s iuſticiā dilexit: equitatē
uidit uultus eius. Jn do.
ɔfido. ¶ Habitabit ī ta-
berāculo tuo reqēſcet ī mō
te ſctō tuo. ¶ Dn̄e quis
bita. ¶ Poſuiſti dn̄e ſuper
caput eius coronā d lapide
p̄cioſo. ¶ Dn̄e in uirtute.

Magna eſt gl'a ei9 in ſa-
lutari tuo. ¶ Gl'aʒ ⁊ ma-
gnū decorē īpones ſup eū.
In ill'. t. Dix
it ie. turbis. Si quis ue-
nit ad me ⁊ nō odit patreʒ
ſuū ⁊ matrē ⁊ uxorē ⁊ filios
⁊ frēs ⁊ ſorores: adhuc aūt
⁊ aiaʒ ſuā: nō pōt m̄s eſſe
diſcipl's. Et R.
Si ɔſiderem9
fratres cariſſimi que
⁊ quanta ſunt que nobis p
mittuntur in celis: uileſcūt
animo omnia que habent
in terris. Terrena nanque
ſubſtantia ſupne felicitati
comparata pondus eſt nō
ſubſidiuʒ. Tēporal' uita et
ne uite cōparata: mors eſt
potius dicēda q̄ʒ uita. Ipe
eī quotidian9 defect9 corru-
ptiōis. q̇d ē aliud q̄ʒ q̄dā p
lixitas mortis: ¶ Corona
aurea ſup cap̄ eius. Expſſa
ſigno ſcitatis ⁊ opus forti
tudinis ¶ Qm̄ p̄ueniſti eū i
bn̄dictiōibʒ dulcedinis: po

ſuiſti in capite ei⁹ coronam
de lapide precioſo. Expl'ſa

QUe aūt lingua
dicere: ul' qs itellect⁹
capere ſufficit illa ſuperne
ciuitatis quāta ſint gaudia
angl'oꝝ choris intēſſe: cum
btiſſ. mis ſpiritibꝫ gl'e ꝯdi
ditoris aſſiſtere. pſentē dei
uultū cernere: icircūſcriptū
lumen uidere: nullo mortis
metu affici: incorruptionis
perpetue munere letari. Sꝫ
ad hec audita inardeſcit aī
mus: iamqꝫ illic cupit aſſi-
ſtere: ubi ſe ſperat ſine fine
gaudere. ¶ Hic eſt uere
martir: qui pro xpi noīe ſā
guinē ſuū fudit. Qui mi
nas iudicū nō timuit: nec t
rene dignitatis gl'aꝫ qſiuit
ſed ad celeſtia regna puēit.
¶ Iuſtū deduxit dñs p uias
rectas. ⁊ oñdit illi regnum
dei. Qui mi.

SEd ad magna pmia
peruenire nō pōt niſi
p magnos labores. Unde
paul's egregi⁹ pdicator ait.
Nō coronabit: niſi qui legi
ptime certauerit. Delectet
igr mentē magnitudo pmi
orꝫ: ſꝫ nō deterreat certamē la
borꝫ. Unde ad ſe uenientibus
ueritas dicit. Si quis uenit
ad me: ⁊ nō odit prēꝫ ſuū ⁊
matrē ⁊ uxorē ⁊ filios ⁊ fra
tres ⁊ ſorores: adhuc aūt ⁊
aīaꝫ ſuā: nō pōt meꝰ eē diſci-
pl's. ¶ Dñe pueiſti eū i bñ
dictōib⁹ dulcedis: Poſuiſti
i capite ei⁹ coronā d lapide
pcioſo. Uitā petijt a te ⁊
tribuiſti ei lōgitudiēꝫ dierū
i ſecl'ꝫ ſeculi Poſuiſti.

¶ Qui me ꝯfeſſus
fuerit corā hoibꝫ: ꝯfitebor
⁊ ego eū corāꝫ prē meo
Dñs regnauit. Qui ſeqt
me nō ābulabit i tenebris:
ſꝫ hēbit lumē uite dicit dñs.
Jubilate. ¶ Qui m̄ mini
ſtrat me ſequatur: ⁊ ubi ſu
ego ibi ſit miniſter meus.
¶ Deus deus meus.
Si quis mihi miniſtrauerit

honorificabit eũ pr̃ m̃s: q̃
eſt in cel' dicit dñs. ¶ Bn
dicite. ¶ Uolo pr̃: ut ubi e-
go ſum ibi ſit miniſter m̃s
¶ Laudate do. de.
Bt̃s uir q̃. ¶ Martir
dei. ¶ Juſtus ut palma flo
rebit ¶ Sicut cedrus libãi
mltiplicabr̃. ¶ Qui
odit aĩaʒ ſuã in hoc mũdo
in uitã eternã cuſtodit eam
¶ Bt̃s
uir qui. ¶ Gl'a ⁊ bono
re coronaſti eũ dñe. ¶ Et
cõſtituiſti eum ſuper opera
manuũ tuaꝝ. Coro ¶ Gl'a
pr̃i. ¶ Gl'a ⁊ bo. ¶ Poſu
iſti dñe ſup caput eius.
Corona de la p̃:

Cibauit illũ pane uite
⁊ itellectus: ⁊ aqua
ſapiẽtie ſalutaris potauit il
lum dñs ds nr̃. ¶ Po
ſuiſti dñe ſuper caput eius
¶ Coronã de lapide p̃cioſo
ſup ca. ¶ Gl'a. ¶ Poſuiſti
¶ Mag eſt gl'a ei⁹ in ſa. t.
¶ Gl'aʒ ⁊ magnũ. d. ipo.
ſup eũ.

Juſtus coꝛ ſuũ tradi-
dit ad uigilãdũ dilu-
culo ad dñʒ qui fecit illũ: ⁊
ĩ ↄſpcũ altiſſimi dep̃cabit.
¶ Magna ẽ gl'a eius ĩ
ſalutari tuo. ¶ Gl'aʒ ⁊ ma
gnũ decoꝛẽ ipones ſup euʒ
In ſa. Gl'a. ¶ Magna.
Juſtus ut pal. flo. ¶ Sicut
cedꝛus li. ¶ Qui me
ↄfeſſus fuerit.
Dixit dñs. ¶ Cõfitebor.
¶ Bt̃s uir ¶ Laudate pue
Credidi. ¶ Bt̃s uir q̃
ĩuẽtus. ¶ Deus tuoꝝ.
¶ Qui ult ueire p⁹ me
abneget ſemetipʒ: ⁊ tollat
crucẽ ſuã ⁊ ſequatur me.

AD exhibendum cari
tati ueſtre ſmonẽ de
feſtiuitate ſcĩ martiris. N. in
q̃tuʒ dñs p̃mibit ipo au
xiliãte: aliquid enarrare cu
pimus: ⁊ qd nr̃is uirib; nõ
ualemus: eius ſuffragijs ad

implere poſſimus. Caritaſ aūt hoīs nō eſt a ſemetipſo ſed ſalubriter donatꝰ a xp̄o Xp̄s illā donauit mr̄ibus ſuis: q̄ eā donauit fidelib⁹ ſuis

Caritas ergo xp̄i ſicut in martirib⁹ ſuis uicit: ſic ad ſolēnia martirū fideles adducit. Eādē caritatē i ſcō iſto mr̄e. N uos diligere demōſtratis: ad cuius feſtiuitatē delectabiliter feſtinatiſ. Bt̄s ei hic mr̄. N uirtute caritatis iduct⁹ certauit bonū certam̄. curſum conſumauit: fidē ſeruauit. paſſus ſupauit: occiſus triumphauit.

Est aūt quedā hoīuz ſeculariū ſn̄ia: qua dicere aſſolent. Apud belligeros uiros uict⁹ oī uictor occiſ⁹ illd oc dicit ſuis dilectoribꝫ mūd⁹: ſꝫ fidelib⁹ ſuis aliud loq̄tur xp̄s. In ſancta enim eccleſia inuenitur unde illa ſētentia euacuetꝰ: ut nō dicatꝰ uict⁹: q̄ fuerit uicto⁹ occiſus Aliud eſt ei occidi p̄ mūdo aliud pro xp̄o.

Qui occiditꝰ p̄ mundo uincitꝰ cū occiditꝰ. Iſte itaqꝫ nō uictor: ſed uictus inuenitꝰ occiſuſ: qꝛ niſi uinceretꝰ nō occideretur. Qui autez occiditur pro xp̄o uict⁹ non dicitꝰ: qꝛ nō uincitꝰ q̄ʒuis occidatur. Sꝫ re uera uictor occiditur. Corona uero uictoribus datur. Qūo igr̄ occiſus ille uictor negatꝰ: q̄ pro eo qꝫ occiditur a iuſto iudice coronatur.

Ecce bt̄s hic martir occiſus ē quidē n̄ tū eſt uictus: ſꝫ permanſit uictor occiſus: qꝛ p̄ inuicto iuenitur occiſus. Inuictus ē ei xp̄s dn̄s pro quo maluit occidi martir: qꝛ ſi occidi pro inuicto metueret: ad uictoriam nō ueniret. Immo ſi n̄ occideretꝰ: miſerabilꝛ uinceretur. Uicit ergo pro fide moriendo: qui uinceretur ſine fide uiuendo.

Scriptū ē āt: qr iuſt⁹ ex fide uiuit. Proīde ſi iſte martir amiſſa fide ui uere delectaretur: fruſtra ui ueret corporalit̄: qn̄ ſpūal̄r in aīa moreret̄. Corpus eiꝫ ex aīa uiuit: anima ex fide uiuit. Xp̄us in cordibꝫ fide lium ſuoꝝ per fideꝫ hītare dignatur.

In illo. t. d. ieſus. d. ſ Siq̄s uult uenire p⁹ me abneget ſemetipſum: ꝛ tollat crucem ſuā ꝛ ſequat̄ me. Et. R̸:

Quia dn̄s ac redē ptoꝛ nr̄ nouus homo uēit in mūdū: noua p̄cepta dedit mūdo. Uite ꝛ eiꝫ nr̄e ueteri in uicijs enutrite cō trarietatē oppoſuit nouita tis ſue: Quid ei uet⁹: quid carnal̄ hō nouerat niſi ſua retiner̄. aliena rape ſi poſſꝫ ꝯcupiſcere ſi nō poſſꝫ: Sꝫ celeſtis medicus ſingul̄ qui buſqꝫ uicijs obuiantia ad hibet medicamēta.

Naꝫ ſicut arte medici ne calida frigidis: fri gida calidis curāt̄: ita dn̄s noſter ꝯ̄ria oppoſuit medi camenta peccatis. ut lubri cis ꝯtinentiā: tenacibꝫ: lar gitatē. iracundis manſuetu dineꝫ: elatis preciperet hu militatem. Certe cum ſe ſe quentibus noua mandata proponeret dixit. Niſi q̄s renunciauerit omnibus q̄ poſſidet: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Ac ſi aperte dicat. Qui per uitam uete reꝫ aliena ꝯcupiſcitis: per noue ꝯuerſationis ſtudium ꝛ ueſtra largimini.

Quid u̅o ī hac lectiōe dicat audiam⁹. Qui uult uenire poſt me abne get ſemetipſum. Ibi dr̄ ut abnegemus nr̄a: hic dr̄ ut abnegemus nos. Et fortaſ ſe laborioſū nō eſt hoī reli quere ſua: ſꝫ laborioſuꝫ eſt relique̅ ſemetipſum. Min⁹ quippe eſt abnegar̄ qd̄ hēt

ualde aūt mľtuz eſt abne-
gare qđ es.

Iuſtorū aīe in manu
dei ſunt: ⁊ nō tanget
illos tormītum malicie: uiſi
ſunt ocul' inſipientiū mori.
illi aūt ſunt in pace.
Scōꝝ meritis. Lectamini
in dn̄o ⁊ exultate iuſti.
Et gl'amini oēs recti cord
¶ Iſtoꝝ ē eiꝫ re-
gnū celoꝝ q̄ cōtempſerunt
uitā mūdi: ⁊ puenerūt ad p̄-
mia regni: ⁊ lauerūt ſtollas
ſuas ī ſanguine agni
Deꝰ q̄ nos ānua ſcōꝝ
mr̄ꝫ tuoꝝ. N. ⁊. N.
ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓ
pitius: ut quoꝝ gaudemus
meritis accēdamur exēplis
Deꝰ q̄ nos ¶ Per.
Cōcedi ſcōꝝ mr̄ꝝ tuoꝝ
N. ⁊. N. natalicia cole͂: da
nobis ī eťna bt̄itudīe ď eo
rū ſocietate gaude͂. Per.

Beatoꝝ mr̄m tuoꝝꝫ

piꝗꝫ pōtificum. N. ⁊. N.
nos q̄s dn̄e feſta tueantur.
⁊ eoꝝ cōmendet oro uene-
randa. Per.
Regem martiꝝ dominuꝫ.
Uenite adorem'. ¶ Ueīte
¶ Eterna xp̄i mu.
⁊ mar.
Secus decurſus aquarum
plātauit uineam iuſtorum:
ſed in lege dn̄i fuit uolūtas
eoꝝ. ¶ Bt̄s uir. ¶ Tanq̄ꝫ
aurū in fornace probauit e
electos dn̄s. ⁊ q̄ſi holocau-
ſta accep̄ eos in eternū.
Quar̄ fre. ¶ Si corā hoībꝫ
tormēta paſſi ſunt: ſpeſ ele
ctoꝝ ē immortal' ī eternuꝫ
¶ Dn̄e quid. Letamini ī
dn̄o: ⁊ exul. ¶ Et gl'amini

Quotienſcunque frēs
kmi ſanctoꝝ martiꝝ
ſolēnia celebramus: ita ipi ſ
intercedentibꝫ expectemus
a dn̄o ꝯſequi tp̄alia bn̄fici
a. ut ipos mr̄es imitādo ac
cipe mereamur eterna. Ab

eis ei ſcoꝝ mr̄m in ueritate
feſtiua gaudia celebrantur
qui ipſorum martirum exē
pla ſequntur. Solemnita-
tes eniꝫ martirum exhorta
tiões ſunt martiriorum: ut
imitari nō pigeat qđ cele-
brare delectat. ¶ Abſter-
get ds oēꝫ lacbrymā ab o
culis ſcoꝝ: ⁊ iā nō erit āpli⁹
nꝫ luctus: neqꝫ clamor: ſed
nec ullus dolor: Qm̄ prio
ra trāſieꝛt. ¶ Nō eſurient
neqꝫ ſitient āplius: neqꝫ ca
det ſuper illos ſol: nꝫ ullus
eſtus. Quoniam.

SEd nos uolum⁹ gau
dere cū ſcis ⁊ tribula
tiones mundi nolumus ſu
ſtinere cū illis. Qui ei ſcōs
mr̄es uel inq̄ꝫtuꝫ potuerit
noluerit imitari: ad eorum
bt̄itudinē nō poterit pueire
Sic ⁊ apl̄s paulus predicat
dicens. Si fuerim⁹ ſocij paſ
ſionuꝫ: erim⁹ ⁊ ꝯſolationuꝫ
Et dn̄s in euuangelio. Si
mūdus uos odit: ſcitote qꝛ
me priorē uobis odio hūit
Recuſat eſſe i corpe q̄ odiū
nō uult ſuſtinē cū capite.
¶ Uin ſcā gl̄oſuꝫ ſāguineꝫ
fudeꝛt p dn̄o: amaueꝛt xp̄ꝫ
in uita ſua imitati ſunt euꝫ
in morte ſua. Et iō corōas
triūphales merueꝛt. Un⁹
ſpā ⁊ una fide erat i eiſ. Et

SEd dic̄ aliq̄s. Et
q̄s ē q̄ poſſit btōruꝫ
mr̄ꝫ ueſtigia ſeq̄: Huic er
go rn̄do: qꝛ n̄ ſolū mr̄es ſꝫ
ipꝫ dn̄ꝫ cū ipi⁹ adiutorio ſi
uolum⁹ poſſum⁹ imitari. au
di nō me: ſꝫ ipꝫ dn̄ꝫ gener
hūano clamātēꝫ. Diſcite a
me qꝛ mitis ſū ⁊ hūil̄ cord
Audi ⁊ btꝫ petrū admonē
tē. Xp̄s p nobis paſſ⁹ ē uo
bis relinquēs exēplū ut ſeq̄-
mi ueſtigia ei⁹ ¶ Tradidꝛt
corpa ſua pp dn̄ ad ſuppli
cia. Et merueꝛt hic corōas
ppetuas Iſti ſūt q̄ ueneꝛt
ex mag̃ tribulatōe: ⁊ laue-
rūt ſtollas ſuas i ſanguine
agni. Et merueꝛt.

¶ Dabo ſcis
meis locū noīatū in regno
pr̄is mei d.c dñs. ¶ Dñe
quis. ¶ Scis q̄ ſunt in t̄ra
eius mirificauit oēs uolun
tates meas inter illos.
Cōſerua. ¶ Sci q̄ ſperāt in
dño habebūt fortitudinem
aſſumēt pennas: ut aquile
uolabūt ⁊ nō deficiēt.
Dñi ē t̄ra. ¶ Exultēt iuſti i
ɔſpu di ¶ Et delec. i le.

Ecce xp̄s dic. Diſcite
a me. bt̄s v̄o petrus
dic: ut ſeq̄mī ueſtigia ei⁹ Si
milr̄ paul's apl's clamat. J
mitatores dei eſtote ſic̄ filij
kñi Quid ad hec rñdebi⁹
fr̄es: ul' quā excuſatōes hr̄e
poterim⁹ ſi tibi aliq̄s dicat:
ut v̄tutes q̄s fec̄ dñs ōbeas
imitari: Juſta pōt eſſe excu
ſatio tua q2 v̄tutes ⁊ mira
bilia face' n̄ oib3 datū eſt:
Juſte ⁊ caſte uiue' ⁊ carita-
tē cū oib3 cuſtodir' cū di ad
iutorio oib3 p̄ceptū eſt.
Sci tui dñe mirabl'e ɔſecuti
ſūt iter ꝑuientes p̄ceptis tu
is: ut inuenirent illeſi i aq̄s
ualidis. ¶ Terra appuit ari-
da: ⁊ i mari rubro uia ſ ne i
pedimēto. ¶ Dñi p uſſit
petrā ⁊ fluxerūt aq: ⁊ torren
tes iundauerūt. Terra.

Nam ⁊ ipe dñs n̄ dixit
diſcite a me mortuoſ
ſuſcitar: ſz aq̄s ſiccis pedib⁹
ābulare. Nō hoc dixit. Sz
q̄d ait: Quia mitis ſum ⁊
humil' corde. Et iter. Dili
gite inimicos u̅ros: bñfaci
te his q̄ oderūt uos: ſicut et
pr̄ ur̄ celeſtis q̄ ſolē ſuum
oriri facit ſup bonos ⁊ ma
los. Et iter Eſtote pfecti:
ſic̄ ⁊ pr̄ ur̄ celeſtis pfectus ē
¶ Uerbera carnificum nō
timuerūt ſci dei moriētes p
xp̄i noīe. Ut hr̄des fierent
in domo dñi. ¶ Tradiderūt
corpora ſua pp deū ad ſup
plicia. Ut hr̄des.

Et licz ſint alia mlt'a
i q̄bus debeamus et
dñz ⁊ beatos mr̄es imitari

iſta tam̄ duo p̄cipua ſūt. ſ. ut mites ſimus ⁊ humiles corde: ⁊ inimicos nr̄os toto corde: ⁊ totis uiſceribꝫ dili gam⁹. De diligēdis inimi- cis frēs k̄mi nullꝰ unq̄ꝫ i ue ritate ſe potit excuſare. pōt m̄ aliq̄s dicē. nō poſſuꝫ ie iunare: nō poſſū uigilare. Nūq̄d pōt dicē nō poſſuꝫ amare. ¶ Tāq̄ꝫ auruꝫ in fornace p̄bauit electos dn̄s ⁊ q̄ꝫi holocauſti hoſtiā acce p̄ illos ⁊ i tp̄e erit reſpectus illoꝝ: qm̄ donū ⁊ pax ē ele ctis dei. ¶ Qui ɔfidunt in illū itelligēt ueritatē: ⁊ fide les i dilectōe acq̄eſcent illi. Qm̄. ¶ Juſti ſūt i ppetuū uiuēt: ⁊ ap̄ dn̄ eſt merces eoꝝ. ¶ Exulta te iuſti. ⁊ Tradiderūt corpa ſua i morte ne ſuirēt idol. ideo coronati poſſidēt pal mā. ¶ Bn̄dicā Ecce mer ces ſcōꝝ copioſa ē ap̄ deuꝫ ipi uero mortui ſūt p xp̄o ⁊ uiuēt i eternuꝫ. ¶ Ds nr̄ re.

Juſti aūt i ppetuū uiuēt. ¶ Et ap̄ dn̄ e mercel eoꝝ.

In illꝰ t. Dx̄ ieſus diſcipulis ſuis. Cū audieritis p̄lia ⁊ ſe ditiōes nolite t̄reri. Oꝫ pri mū hec fieri: ſꝫ nōdū ſtatiꝫ finis. Et. R̄.

Dñs ac redēptor nr̄ pituri mūdi p̄cur rētia mala denūciat: ut eo min⁹ pturbēt ueientia quo fuerit p̄ſcita. Minus eiꝫ ia cula feriūt q̄ p̄uidēt: ⁊ nos tollerab lius mūdi mala ſuſ tiem⁹: ſi ɔ̄ hec p prouidētie clipeū munimur. Ecce ⁊ ei dic. cū audieritis p̄lia ⁊ ſedi tiōes nolite t̄reri. Opꝫ pri mū hec fieri: ſꝫ nōdū ſtatiꝫ finis. Pēſanda ſunt uerba redēptoris nr̄i. p q̄ nos ali ud itꝰus: aliud exteri⁹ paſſu ros denūciat. ¶ Propt̄ te- ſtam̄tū dn̄i ⁊ leges patnas ſcī dei pſtitēt i amore frat nitatiſ. Quia unus fuit ſep ſp̄s i eis ⁊ una fidꝰ. ¶ Ecce

q̄ȝ bonum. ⁊ q̄ȝ iucundum bitare frẽs i unū. Ca.

Bella q̇ppe ad hoſtes ptinẽt: ſeditiões ad ciues: ut ergo nos indicet interius exteriuſqȝ turbari aliud nos fateť ab hoſtib⁹: aliud a frĩbus ppeti. Sȝ his malis p̄uenientibȝ qꝛ nunquȝ ſtati finis ſequatur adiungit. Surget gens cõtra genteȝ ⁊ regnum aduerſus regnū. ⁊ teremotus magni erũt p loca: ⁊ peſtilẽtie: ⁊ fames: terroreſqȝ de celo: ⁊ ſigna magna erit. Uel ſicut i q̇buſdã codicibȝ inuenitur: terroreſqȝ de celo ⁊ tẽpeſtates: atȝ poſt ſubdiť: ⁊ ſigna magna erũt. ¶ Sci mei qui in carne poſiti certamẽ habuiſtis: Mercedeȝ laboris ego reddã uobis. ¶ Uenite b̄ndicti pr̃is mei: percipite regnum. Mercedem.

Ultima tribulatio mľtis tribulatiõibȝ p̄uenit: ⁊ p crebra mala q̄ p̄ueniunt idicanť mala ppetua que ſubſequntur. Et ideo poſt bella ⁊ ſeditiones non ſtatiȝ finis: qꝛ multa debẽt male p̄currere: ut malū ualeant ſine fine nunciare. Sȝ cum tot ſigna perturbationis dicta ſint: opȝ ut eorȝ conſideratiõe breuiť ſingľa pſtringam⁹. ¶ Quia neceſſe eſt ut alia e celo. alia a t̃ra: alia ab elemẽtis: alia ab hoĩbus patiamur. ¶ Corpora ſcõꝝ in pace ſepulta ſunt: ⁊ noĩa eoꝝ uiuent. In gn̄ati one ⁊ gn̄ationeȝ. ¶ Sapiẽtiaȝ ſcõꝝ narrent populi: ⁊ laudeȝ eoꝝ nūciet eccľa. In gene. ¶ Hec ẽ uera fraternitas q̄ nūq̄ȝ potuit uiolari certamĩe: q̇ effuſo ſanguine ſecuti ſũt dn̄ȝ. Contẽnenteſ aulã regiã peruenerũt ad regna celeſtia. ¶ Ecce q̄ȝ bonū ⁊ q̄ȝ iucunduȝ: habitare frẽs in unū. Cõtẽ. ¶ Glľa Peruenerũt ad reg̃ cele.

Dn̄s ſci quanta paſſi ſunt
tormẽta: ut ſecuri puenirent
ad palmā martirij. ¶ Dn̄s
reg̃. ¶ Cū palma ad reg̃
puenerūt ſci: coronas deco-
ris meruerūt de manu dei.
¶ Jubil. Corpora ſcōꝝ in
pace ſepl'ta ſunt: ꝛ uiuunt
noīa eoꝝ i etnū. ¶ Ds dō
mīs. ¶ Martires dn̄i dn̄m
bn̄dicite in eternū. ¶ Bn̄di
cite. Martiꝝ choꝛ᷒ lauda
te dn̄m de celis all'a.
Laudate. ¶ Juſtoꝝ anīe.
¶ Rex gl'oſe mrꝝ.
Exultabūt ſci i gl'a. Le
tabūt i cubilibꝫ ſuis.
¶ Ueſtri capilli capitiſ oēſ
dinumerati ſūt: nolite time
re: mltis paſſeribꝫ melio-
res eſtis uos.
¶ Juſtoꝝ aīe
¶ Letamini in dn̄o: ꝛ ext
tate iuſti. ¶ Et gl'ami oēs
recti corde. Et ex. ¶ Gl'a
¶ Leta. ¶ Exultēt iuſti i ꝯ
ſpcū dei. ¶ Et dele.
REddet ds mercedē
laboꝝ ſcōꝝ ſuoꝝ: ꝛ deduꝫ
eos i uia mirabili: ꝛ fuit ill'
i uelamito diei: ꝛ i luce ſtel-
laꝝ nocte. ¶ Exltēt iuſti i
ꝯſpcū dei. ¶ Et delectēt i
letitia. In cō. ¶ Gl'a.
Exul. ¶ Juſti āt ippetuū
uiuēt. ¶ Et ap dn̄ꝫ.
FUlgebūt iuſti
ꝛ tāq̄ ſintille in aurū
dineto diſcurrēt: iudicabūt
natiōes ꝛ dn̄abūtur ppl'is:
ꝛ regnabit dn̄s illoꝝ i ppe-
tuum. ¶ Juſti āt i ppetu
uꝫ uiuēt. ¶ Et ap dn̄ꝫ eſt
merces eoꝝ. In p. ¶ Gl'a
Juſti. ¶ Exl'tabūt ſci i gl'a
¶ Letabunt in cubilib᷒ ſuiſ
¶ Iſti ſūt ſci qui
p teſtō dei ſua corpora tra
diderūt. ꝛ in ſanguie agni la
uerūt ſtollas ſuas. ¶ Dixit
dn̄s. ¶ Sci p fidē uicerūt re
gna. opati ſūt iuſticiā ade-
pti ſūt repromiſſiōes.
Cōfitebor. ¶ Scōꝝ uelut
aquile iuuētus renouabī: ꝛ
florebūt ſicut liliū i ciuitate

dei. ¶ Btẽs uir ¶ Abſtergꝫ
ds oẽꝫ lachrymã ab oculis
ſcõꝝ: ⁊ iã ñ erit ãpli⁹: nꝫ lu
ctus: nꝫ clamor: ſꝫ nec ulł's
dolor qm̃ priora trãſ eĩt.
Laudate pu. ¶ In celeſtib⁹
regnis ſcõꝝ bitatio ẽ: ⁊ in
eternũ reqes eoꝝ all'a.
Credidi. ¶ Iuſtoꝝ aĩe.
Scõꝝ meritiſ. Exultabũt
ſcĩ in gl'a. ¶ Letabũt'.
¶ Gaudẽt ĩ cel' aĩe ſcõꝝ
q̃ xp̃i ueſtigia ſũt ſecuti: et
qꝛ ꝑ ei⁹ amore ſãguinẽ ſuũꝫ
fudert: ideo cũ xp̃o regnãt
ſine fine.

In pſalmo dixim⁹ do
mio dõ nr̃o ꝑcioſa ĩ
ↄſpcũ dñi mors ſcõꝝ eius.
Precioſa ẽ mors ſcõꝝ nrꝝ
qꝛ ꝑcũ eoꝝ ẽ ſanguis dñi
ipoꝝ. Paſſus ẽ ei paſſione
ſua: qꝛ paſſuri erãt p⁹ ipm.
Preceſſit ipe ⁊ ſecuti ſunt
mlti. Ualõ ei aſpa erat uia
⁊ fecit ipaꝫ leuẽ: qñ añ oẽs
ipe trãſiuit. Mortu⁹ ẽ ei et
terruit diſcipl'os ſuos: reſ-
rexit: ⁊ abſtulit eis timorẽ
⁊ dedit amorem.

Quãdo mortu⁹ ẽ xp̃s
trepidauert diſcipuli
⁊ putauert qꝛ periȷt: qñ ſe-
cuti ſunt: ibi uidert graꝫ dĩ
Tunc latro credidit: qñ di-
ſcipuli trepidauert. Erat ei
uir latro ĩ cruce cũ illo. Sic
qꝫ in illo credidit ut diceret
Dñe in mente me habe dũ
ueneris in regnũ tuũ. Quiſ
illũ docebit: niſi qui iux illũ
pẽdebat. Erat ei illi fixus ĩ
late' : ſꝫ bitabat ĩ cord.

In iſto autẽ pſalmo
ubi dixim⁹ ꝑcioſa in
ↄſpcũ dñi mors ſcõꝝ eius.
ibi ſcriptũ ẽ ⁊ qd audiſtis.
Ego dixi ĩ exceſſu meo oĩſ
hõ mẽdax. Quid dicimus
fr̃es. Oĩs hõ mdax. Ergo
⁊ mr̃es mdaces fuert. Si ãt
mr̃es ueraces fuert: quo ue
rũ ẽ oĩs hõ mdax. Scripta
dic: oĩs hõ mdax. Si dixerĩ
m⁹ ueraces mr̃es: ſcripturã

facimus mēdacez. lcto iiij.

SJ aūt uez dīc ſcriptā qꝛ oīs hō mēdax: ergo ꝛ mr̄es mendaces fuerāt Quō hēmus oñderī ſcripturaz uerac: ē: ꝛ mr̄es ueraces An forte mr̄es nō fuerunt hoies: Si aūt hoies erant: quō uez eſt oīs hō mēdax: Quid ergo faciemus: Laboremus ut oñdamꝰ uobis qꝛ ſcriptura uerax ē: ꝛ oīs hō mdax. Et mr̄es uraceſ fuerāt: qꝛ pro ueritate mortui fuerunt lcō quinta.

IDeo ei ſūt mr̄es: qꝛ pro ueritate paſſi ſūt Martir ei uerbū ē grecū: ꝛ latine teſtis dr̄. Si ergo teſtes fuerāt: uera dixerūt. Et uera dicendo coronas accepert. Si aūt teſtes falſi fuerūt: qd̄ abſit: n̄ ad corōas ſꝫ ad penas iert: qꝛ ſcriptū eſt. Teſtis falſus nō erit īpunitus: Ergo oſtēdamus illos ueraces. Jam ipi ſe oñderūt: qn̄ pro ueritate etiā mori uoluerunt. lco ſexta.

QUomō ergo uerax ē ſcriptā q̄ dīc oīs hō mdax: Rogemꝰ dn̄z noſtrū ieſū xp̄z: ꝛ ipe nobis ſoluet hāc q̄ſtiōem. vn̄ hēt nobis ſoluere: De euuangelio de quo mō loq̄bamur: quādo uobis legebat. Audiſtis ei qn̄ legebat euuāgelium: qꝛ mr̄ibꝫ dicebat dn̄s xp̄s. cū tradēt uos. nolite cogitare q̄d loq̄mi: aut q̄d dicatis. Dabī ei uobis in illa hora q̄d loq̄mi. Nō ei uos eſtis q̄ loq̄mi: ſꝫ ſpſ pr̄is urī q̄ loq̄t ī uobis. Scd̄m matheū.

IN illt̄. t. Uidēs ieſus t̄bas aſcēdit in mōtē Et cū ſediſſet acceſſert ad eum diſcipuli eius. Et R̸.

Omelia ſancti auguſti epiſcopi Lectio ſeptima.

SJ querit q̄d ſignificet mōs. Require in feſto omnium ſanctorum. Jn natali unius cōfeſſoris pontificis ad ueſ. caplm.

Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ ſuis placuit do. ⁊ inuẽt⁹ ē iuſt⁹: ⁊ i tp̄r iracūdie fc̄s ē recōciliatio. ¶ Iſte cōfeſſor. ¶ Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū. ¶ Stollā gl̄e idu it eū. ¶ Sacerdos ⁊ pōtifex: ⁊ v̄tutū opifex. paſtor bone i pplo: ora pro nobis dn̄z.

O docto⁹ optīe eccl̄e ſcē lumē bt̄e. N diuīe legis amator: depcar̄ p nobis filiū di

Da q̄s op̄s ds ut bt̄i. N. ɔfeſſoris tui atꝫ pōtificis uenerāda ſolēnitas: ⁊ deuotiōez nobis augeat ⁊ ſaluté Per:

Exaudi q̄s dn̄e preces nr̄as q̄s i bt̄i. N. cōfeſſoris tui atꝫ pōtificis ſolēnitate dferim⁹ ut q̄ tibi digne meruit famlari: ei⁹ intcedētib⁹ meritiſ ab oib⁹ nos abſolue pccis. Per.

¶ Regē ɔfeſſoꝝ dn̄z uenite adorem⁹. ¶ Ueite. Iſte ɔfeſſo⁹ ¶ Bt̄s uir q̄ i lege dn̄i meditabit̄: uolutaſ ei⁹ pmanꝫ die ac nocte: ⁊ oia q̄cūqꝫ faciet ſēp pſpabūt̄. ¶ Bt̄s uir. ¶ Bt̄s iſte ſc̄s q̄ ɔfiſ⁹ ē i dn̄o: p̄dicauit p̄ceptū dn̄i: ɔſtitut⁹ ē i mōte ſcō ei⁹ ¶ Quar̄ fre ¶ Tu es gl̄a mā: tu eſ ſuſceptor m̄s dn̄e: tu es exaltās cap̄ meū. ⁊ exaudiſti me de mōte ſcō tuo. ¶ Dn̄e q̄ i Amauit eū dn̄ſ ⁊ coronauit eū. ¶ Stollā gl̄e iduit eū.

Adeſt ac bt̄iſſi pr̄is nr̄i. N. cui⁹ hodie feſta celebra n⁹ laudes addidiſſe al q̄d derpiſſe ē: cū hq̄p v̄tutū ei⁹ gl̄a nō ſmoib⁹ exponēda ſit: ſꝫ opib⁹ ɔprobāda cū ei dicat ſcriptura diuia gl̄a pr̄is ē fili⁹ ſapiens: q̄re hui⁹ ſūt gl̄e p tātoꝝ filiorū ſapia ⁊ deuotione letatur: In xp̄o enim eſu p euuangelium ip̄e nos genuit.

Euge ſerue bone ⁊ fidelis: qui
in pauca fuiſti fidelis ſuper
multa te cõſtituã: Intra i gau
dium dñi tui. ¶ Dñe. v. ta
lenta tradidiſti mihi ecce alia
v. ſuperlucratus ſum. In.
Q Uicqd igr in ſcã ple
be hac poteſt eſſe uirtu
tis ⁊ grẽ: de hoc qui de quo i
dã fonte lucidiſſimo oium ri
uulorum hec puritas emana
uit. Et ei quia caſtitatis pole
bat prerogatiua: quia abſtinentie
glubatur anguſtijs: quia bla
dimentis erat preditus leni
tatis: o nimiũ ciuiũ i deũ p
uocauit affectus. Quia po
tificis adminiſtratione fũ
gebat plures e diſc pulis re
liquit ſui ſacerdocij ſucceſ
ſores. ¶ Ecce ſacerdos ma
gnus q in diebus ſuis pla
cuit deo. Ideo iure iurando
fecit illum dñs creſcere i ple
bem ſuam. ¶ Bñdictionem
oium gentiũ dedit illi: ⁊ teſta
mentũ ſuũ cõfirmauit ſuper
caput eius. Ideo.

B Ene ⁊ cõgrue in hac
die quã nobis btĩ pa
tris nri. N. b⁹ ad paradiſũ trã
ſitus exultabile reddit: pre
ſentis pſalmi uerſiculũ decã
tamus. In memoria eterna
erit iuſtus. Digne i memo
ria perpetua hõim q ad gau
dia tranſijt angelorum. Qui iam
gratiam expectare ſignificat inuenit:
quia mũdi gl'am nõ qſiuit: ca
uẽs illud qd dicit ſermo diuin⁹
Ne laud aueris hoiem i uita
ſua: tãq̃ ſi diceret. lauda p⁹
uitã: magnifica poſt cõſuma
tionem. ¶ Iurauit dñs ⁊ non
penitebit eũ. Tu es ſacer
dos in eternum ſcd'm ordinem
melchiſadech. ¶ Dixit dñs
dño meo ſede a dextris meis
Tu es. ¶ Inuocã
tem exaudiuit dñs ſcm ſuũ
dñs exaudiuit eũ ⁊ cõſtituit
eũ i pace. ¶ Cũ inuocare.
¶ Letent oẽs q ſperãt in te
dñe qm tu bñdixiſti iuſto.
ſcuto bone uolũtatis tue co
ronaſti eũ. Uerba mea.

Dñe dñs nr̃ q̃3 admirabile
ē nom̄ tuu3 in uniuerſa t̃ra
q: gl̃a ꝛ honore coronaſti
ſcm̄ tuū: ꝛ cōſtituiſti eū ſup
opa manuū tuaꝝ. ¶ Dñe
dñs nr̃. Elegit eū do⁹ ſa-
cerdotē ſibi. ¶ Ad ſacrifi-
candū ei hoſtiā laudis.

SUplici ei ex cā utili⁹
ē hōm magiſ memo
rie laudē dare q̃3 uite. ꝛ illū
potiſſimū tp̄e merito ſcita
tis extollas. qñ nec laudātē
adulatio nocet: nec laudatū
tēptat elatio. Lauda ergo
p⁹ piculū p̄dica ſecuꝝ. Lau
da nauigātis felicitatē: ſed
cū puenerit ad portū. Lau-
da ducis uirtutē: ſ3 cū pdu
ctus ē ad triūphū. ¶ Inue
ni dauid ſuū meū oleo ſcō
meo ũxi eū. Man⁹ ei m̃a au
xiliabĩ ei. ¶ Nihil pficiet i
nimicus i eo: ꝛ fili⁹ iniq̃tatiſ
nō nocebit ei. Man⁹.

QUis āt uiuens tutus
poſſit ac ſine trepida
tione laudari: q̄ ꝛ ō pterito
meminit ſe hr̃e qd doleat:
ꝛ de futuro uidet ſibi ſuper
eſſe qd timeat. Quis uero
i hoc corpuſculo poitus de
beat ſibi q̃cq̃3 uēdicarĩ ō me
ritis: quoꝝ iter uite occl̃ta
demonū infeſtatio uelut la
tronum obſidet mltitudo.
Quib⁹ p oēs uias ſupplāta
toreſ inuiſibiles aiaꝝ laq̄os
tēdūt innumerabiliu3 mor
tibus expaueſcendos:
Poſui adiutoriū ſup potē
te3: ꝛ exaltaui electū de ple
be mea: Manus ei mea au
xiliabĩ ei. ¶ Inueni dauid
ſeruum meu3 oleo ſcō m̄o
unxi eum. Manus.

NAuigātib3 ei3 nobis
p hoc mare magnu3
ꝛ ſpacioſū: i quo ſūt reptili
a quoꝝ nō ē numer⁹: aīalia
puſilla ꝛ magna. i. diuerſa
gnā inimicoꝝ: q̄ ſm uiriu3
nr̃aꝝ quātitates compenſa
to nobiſcum agone luctāt.
In huius iq̃3 mūdi pellago
uoluptātib⁹ nobis ualde p-

timeſcendū ē: ne nauē nr̄az aut pcella tēpeſtatis arripi at. aut fluctus abſorbeat: aut in eternā p̄das pirrata crudelis abducat: ¶ Iſte ē q̇ ante deū magnas uirtutes opatus ē: ⁊ ois tr̄a doctrina ei⁹ repleta ē. ¶ Iſpe int̄cedat p pccīs oīuz pploꝝ. ¶ Iſte ē q̇ ɔtēpſit uitā mūdi: ⁊ puēit ad celeſtia reḡ. Iſpe. ¶ Dn̄e iſte ſcūs hītabit ī tabernaculo tuo: opatus ē iuſticiā: reqeſcet ī mōte ſcō tuo ¶ Dn̄e q̇s. Uitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei dn̄e gl̄az ⁊ magnū decore ipones ſup eū: poſuiſti ī capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioſo: ¶ Dn̄e ī uirtute. Hic accipiet bn̄dictione a dn̄o: ⁊ miaz a d̄o ſalutari ſuo: qz hec ē gn̄atio q̄rētiū dn̄z. ¶ Dn̄i ē tr̄a. Tu es ſacerdos ī et̄nū. Scd̄z ordiēz melchiſadeh.

In ill̄. t. Dx̄ ieſus di. ſuis pabolam hāc. Hō q̇dā pegre pficiſcēs uocauit ſuos ſuos: et tradidit ill̄ bona ſua. E. ly.

Lectio ſcī euuangelij. Frēſ k̄mi ſollicite ɔſiderare noſ admonz: ne nos q̇ pl̄s ceteris ī hoc mūdo accepiſſe aliq̇ ɔcernim̄: ab auctor̄ mūdi grauī⁹ inde iudicemur: Cū eī augētur dona: rōes ēt creſcūt donoꝝ. Tāto ergo eē̄ humilior: atz ad ſuiēdū d̄o pmptior q̇ſqz dz ex munere: q̄zto ſe obligatiorē eē̄ ɔſpicit ī reddēda rōe ¶ Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū: ſtollam gl̄e induit eū Et ad portas paradiſi coronauit eum. ¶ Induit euz dn̄s loricā fidei ⁊ ornauit eum. Et ad por.

Ecce hō q̇ ad pegre pficiſcēſ ſuoſ uocat: eiſ qz ad negociū talēta ptitur p⁹ mltū uero tpīs poitur⁹ rōez cū eis reuertit: bene opantes p apportato lucro

remunerat: ſuū ƺ uero a bo
no ope torpētem damnat.
Quis itaqƺ hō iſte ē q̄ per
egre pficiſcit niſi redeptor
nr̄: q̄ i ea carne quā aſſum
pſerat abijt in celū. Carnis
ei locus pprie t̄ra ē: q̄ qi ad
pegrinā duƺ ducit: du p re-
deptorē nr̄ƺ i celo collocat
¶ Sint lūbi ur̄i pcincti et
lucerne ardētes i manibus
ur̄is. Et uos ſiles hoībƺ ex
pectātibus dn̄ƺ ſuū: qn̄ re-
uertatur a nuptijs. ¶ Uigi
late ergo: q̄a neſcitis qua
hora dn̄s ur̄ uēturus ſit. Et
Suos Glā. qn̄.
SEd hō iſte pegre pfi
ciſcens ſuis ſuis bona ſua
tradidit: qr fidelibus ſuis
ſpūalia dōa 9ceſſit. Et uni
quiđ dedit q̄nqƺ talēta: alij
āt duo: alij uero unū. Qui
qƺ ei talenta quiqƺ ſūt ſēſuſ
corporales. vƺ. uiſus audi
tus: guſtus. odoratus ꝛ ta
ctus. Quiqƺ igr̄ talētis do
nuƺ q̄nqƺ ſenſuū. i. extiorū

ſciā exprimit. Duobƺ uero
intellectus ꝛ opatio dſignā
tur. Unius āt talenti noīe:
intellectus tm̄mō deſignat
¶ Elegit te dn̄s ſacerdotē
ſibi ad ſacrificādū ei hoſtiā
laudis. ¶ Jmmola dō ſacri
ficiū laudis: ꝛ redde altiſſi
mo uota tua. Hoſtiā.

¶ Ecce ſacerdos magnus
q̄ i diebƺ ſuis placuit deo.
ꝛ iuentus ē iuſtus. ¶ Dn̄s
reg. ¶ Nō eſt iuentus ſi-
milis illi: q̄ cōſuaret legem
excelſi. ¶ Jubilate. ¶ Jdo
iure iurādo fecit illum dn̄s
creſcere in plebeƺ ſuaƺ.
Sacerdotes dei benedicite
dn̄ƺ: ſerui dn̄i hymnū dicite
dō all'a. ¶ Bn̄dicite. ¶ Ser
ue bone ꝛ fidel' intra i gau
dium dn̄i tui. ¶ Laudate.
¶ Ecce ſacerdos ma.
Jeſu redēptor oim. ¶ Juſtū
deduxit dn̄s p uias rectas.
¶ Et oſ̄dit illi regnū dei.

Ad bñd. a. Euge ſue bõe
ꝛ fidel᷑: qꝛ ſup pauca fuiſti
fidelis ſup̄ mlt̄a te ↄſtituā
dicit dñs. oẑo ut ſupra ad.
iij. cap. Ecce ſacerdos ma
gnus. ℟. Amauit euȝ do-
minus: ꝛ oꝛnauit eum. ℣.
Stollā gl̄e iduit eū. Et oꝛ.
℣. Gl̄a. ℟. Ama. ℣. Elegit
euȝ dñs ſacerdotē ſibi. ℟.
Ad ſacrificandū ei. ho. lau.
Ad ſextam capl̄ȝ.
NOn eſt iuētus ſimilis
illi q̇ cōſuaret legem
excelſi. Jdo iure iurādo fec̄
illuȝ dñs creſcere in plebeȝ
ſuaȝ: ℟. Elegit eū dñs ſa
cerdoteȝ ſibi. ℣. Ad ſacrifi
cādū ei hoſtiā laudiſ. ſacer.
℣. Gl̄a pr̄i. ℟. Elegit. ℣.
Tu es ſacerdos i etnuȝ: ℟.
Scdꝫ oꝛdieȝ mel. ad. ix. c.
HUngi ſacerdotio et
hēre laudē i noīe ipi⁹
ꝛ offerre illi icēſuȝ dignū i
odoꝛē ſuauitatis. ℟. Tu es
ſacerdos i etnū. ℣. Scdm
oꝛdieȝ melchiſadech. In et.
℣. Gl̄a. ℟. Tu eſ. ℣. Juſtū
deduxit do⁹ p uias rectas.
℟. Et oñdit illi regnū dei.
Ad ueſ. an. Ecce ſacerdos
magnus. cū rl̄. p. Dix̄ do⁹
p. Cōfiteboꝛ. p. Bt̄ uir. p.
Laudate. ℣. Memēto. cap.
Ecce ſacerdoſ. hy. Jſte ↄfeſ
ſoꝛ. ℣. Juſtuȝ deduxit. ℟.
Et oñdit. Ad M. an. A-
mauit eū dñs ꝛ oꝛnauit eū.
ſtollā gl̄e iduit eū: ꝛ ad poꝛ
tas paradiſi coꝛonauit euȝ
Subſcripta an. Dum eſſet
dr̄ ad. M. in ſecūdis ueſp
ſūmis pōtificib⁹. Ad. M. a.
Duȝ eſſꝫ ſūmus pōtifex t
rena nō metuit: ſꝫ ad cele-
ſtia regna gl̄oſus migrauit
In natalicijs ↄfeſſoꝝ non
pontificuȝ. Ad ueſ caplm.
BEtus uir q̇ ſuffert tē-
tationem: qm̄ cuȝ p
bat⁹ fuerit accipiet coronā
uite: quā repꝛomiſit ds̄ dili
gentibꝫ ſe. Jſte ↄfeſſoꝛ
℣. Amauit eū. Ad M. an.
Similabo eū uiꝛo ſapiēti q̇

edificauit domū ſuā ſ firmā petrā. Si fuerit doctor in utriſqȝ ueſ dr̄ ad. Mag. ā. O doctor optime. Reqre ſup in ↄfeſſor pōtifice oro.

D Eus q̄ nos bti. N. ↄ feſſoris tui ānua ſolē nitate letificas: ↄcede ꝓpi ti ut cuiꝰ natalicia colimus: et actiones imitemur. Per.

A Deſto dn̄e alia oro. ſuplicatioibꝰ nr̄is q̄s i bti. N. ↄfeſſoris tui ſolē nitate deferimꝰ: ut q̄ nr̄e iu ſticie fiduciā nō hēmꝰ: eiꝰ q̄ tibi placuit p̄cibꝰ adiuuemᷣ p. Si fuerit abbas dr̄ oro.

I Ntceſſio nos q̄s dn̄e bti N abbatis ↄm̄det ut qd nr̄is meritis n̄ ualemꝰ eiꝰ patrocinijs aſſeq̄mᷣ Per Ad mat inuit. Regē ↄfeſ ſorū. hyꝰ: Iſte ↄfeſſor. Antiphone noctnales cū ſuis pſalmis dr̄ de ↄfeſſore pō tifice. in. i. noct. v. Amauit eū doꝰ: ⁊ or. R. Stollā glīe Sermo ſci augꝰ epi. lco. i.

S Olet mltos mouere f̄res kmi q. dn̄s nr̄ ieſus xp̄s i ſmōe euuāgeli co: cū prius dixiſſet luceat lum̄ ur̄m corā hoibȝ ut ui deant bona opa ur̄a ⁊ glo rificent p̄rem ur̄m q̄ in cel eſt. poſtea dixit. Attendite ne iuſticiā ur̄am faciatis co rā hoibus ut uideamini ab eis. Turbat ei mēs parum itelligētis: ⁊ p̄cepto utriqȝ obaudire cupiētis: ⁊ p diuer ſa ⁊ aduerſa diſtēdit. Tam nemo ei pōt q̄uis uni dn̄o obtēpare repugnātia iubē. i q̄ȝ nemo pōt et duobꝰ dn̄is ſuire. Qd eodē ſmone ſal uator ipe teſtatus eſt. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: qr in pauca fuiſti fidelis ſ mlta te conſtituā. Intra in gaudiū dn̄i tui. Dn̄e. v. talenta tradidiſti m̄. ecce a lia. v. ſuplucratꝰ ſū. Intra.

Q Uid ergo faciet. animus nutans cum ſe obtemperare non poſſe

existimat: ⁊ nō obtempare formidat. Si ei bona opa sua in luce posuerit hoībus ītuenda ut faciat qḋ p̄ceptū est sic luceat lum̄ uestruȝ coraȝ hominibus ut uideant bona opera uestra: ⁊ glorificent p̄reȝ urȝ q̄ in cel᷑ est reum se teneri arbitrabit᷑. qꝛ ꝯ p̄ceptuȝ fecerit ubi dr̄ Attendite ne iusticiaȝ ur̄aȝ faciatis coraȝ hominib⁹: ut uideamini ab eis. Rursūqꝫ si hec timens ⁊ cauens ea q̄ bn̄facit abscōderit nō se putauerit ꝑuire ipanti ⁊ dicenti: luceat lumen ur̄m coraȝ hoibꝫ: ut uideant opa ur̄a bona. ¶ Justus germīabit sicut liliū: Et florebit ī etn̄ū ante dn̄m. ¶ Plantatus ī domo domini in atrijs domus dei nr̄i. Et flo.

Qui āt recte intelligit utrūqꝫ iplet: ⁊ ꝑuiet uniuersissimo dn̄o: qui ꝑuū pigrū nō dānaret: si ea que nullo mō fieri poterant imperaret: Audi ei paulū ꝑuū iesu xp̄i: uocatū apl̄m: segregatū in euuāgeliū dei utrūqꝫ ⁊ facentes ⁊ docentem: Uidete quomodo luceat lumen eius corā hoib⁹: ut uideant bona opa ei⁹. Cōmēdamus inq̄t nosmetipsos ad oēs ꝯsciaȝ hōm in ꝯspcū dī Et iteꝝ Prouidēm⁹ eiȝ bōa nō solū corā deo: sꝫ etiā corā oibꝫ hoib⁹. Et iteꝝ placete oibus per oīa sic ⁊ ego oibus p oīa placeo: ¶ Iste cognouit iusticiā ⁊ uidit mirabilia magna ⁊ exorauit altissimū. Et īuēt⁹ ē ī nuō scōꝝ. ¶ Iste ē q̄ ꝯtēpsit uitā mūdi ⁊ peruēt ad celestia reg᷑. Et ī. ¶ Os iusti meditabī sapiaȝ. Et ligua ei⁹ loq̄t iusticiā.

Uide rurs⁹ q̄ȝ admoȝ attēdat ne faciat iusticiā suā corā hoib⁹ ut uidat᷑ ab eis. Op⁹ aūt suuȝ pbet unusq̄s qꝫ: ⁊ tc̄ ī semet ipo tātū hebit gl̄am: ⁊ nō

in alto. Et iter. Nam glia
nra hec est: testio9 conscie
nre. Et illud quo nihil est
maifestius. Si adhuc inqt
hoib3 placerem. xpi fuul no
ees. Sz neq̄q̄3 eox ͦ prece
ptis qi repugnatib3 ipius
dni moueat. mlto magis a
plo ei9 ingerat qstiones et
dicat. Quo tu dicis: placere
oib9 p oia: sic et ego oib3 p
oia placeo. Et tu idez dicis
Si adhuc hoib3 placerem
xpi fuul no essez. Adsit ipe
dns q ẽt i fuo suo et aplo
loqbat: et apiat nobis uolu
tate suā: et tribuat obediē ti
facltatē. ¶ Iste ē q an deū
magnas ṽtutes op it9 est: et
ois tra doctria ei9 repleta ē
Ipe itcedat p pccis oim po
plox. ¶ Iste ē q ɔtēpsit ui
tā mūdi: et pueit ad celestia
regna. Ipe.

Ipsa qppe ṽba euuā
gelica secū portāt expoitio
nes suas. nec itcludūt ora e
surietiu3: q3 pascunt corda
pulsātiū. Intētio qppe cor
dis hūani quo dirigat et q̄d
expectet ituedā ē. Si ei qui
ult uiori ab hoib9 bōa opa
sua glaz et utilitatē suā poit
an hoies: et hac i ɔspcū ho i
nū q̄rit: nihil eox q de hac
re ds9 pcep ipleuit. q3 et in
tēdit iusticiā suā facer corā
hoib3: ut uiōret ab eis. et n̄
sic elixit corā hoib9 lum ei9
ut ad hoc uiderent bōa ei9
ut glificaret prez q i celest
Se quippe uoluit glorifica
ri et no deū: et suam quesi
uit utilitatem: nō dilex dni
uoluntatem: de quib3 dicit
apls. Oms que sua sunt q̄
runt: nō que iesu xpi. ¶ A
mauit eu3 dns et ornauit eū
stolla glorie iduit eū. Et ad
portas paradisi coronauit
eū. ¶ Induit eū loricā fidei
et ornauit eū. Et ad.

Itaq3 nō illic sentētia
tminata ē ubi ait. Sic
luceat lum urm coram hoi
b3: ut uideāt bona opa ura

ſʒ ↄtinuo ſubiūxit: cur faciendū ſit: ut glorificēt inq̄t pr̄em ur̄m qui in celis ē. vt ſcilʒ hō cū bn̄faciens uidet̄ ab hoibʒ: intētionē boni facti habeat in conſcientia. Suā itētionē uero inoteſcēdi n̄ hēat niſi in laudibꝰ pp eoꝝ q̄bꝰ inoteſcit i lum̄ utilitatē: Quibʒ hoc ꝑdeſt ut deo placeat q̄ hoc preſtitit hōi. Atʒ nō deſpent ēt ſibi ſi uoluerit hoc poſſe p̄ſtari

¶ Iſte hō pfecit oīa q̄ locutus ē dn̄s: ⁊ dixit ad euʒ: ingredere in requiem meam: Quia te uidi iuſtum coraʒ me ex oībuſ gētibʒ. Iſte ē q̄ ↄtēpſit uitaʒ mundı ⁊ pueit ad celeſtia regna. Q̄r ¶ Lex dei eiꝰ i corde ipſius. Et n̄ ſupplātabunt̄ greſſus eiꝰ.

In ilt̄. t. Dix ie: di. s: Sit lūbi ur̄i p̄cincti: et lucerne ardētes in maibus ur̄is. Et R̸.

Sancti euuāgelij fratres kmī aperte nobis ē lectio recitata. Sʒ ne aliq̄ bꝰ ipā eiꝰ planicies alta fortaſſe uid. at̄: eā ſub breuitate trāſcurrimꝰ: quatē eiꝰ expoitio ita neſciētibʒ fiat cognita: ut tn̄ ſcientibꝰ nō ſit oneroſa. Quia uiris luxuria i lūbis ſit: feminis i umbilico: teſtat̄ dn̄s q̄ de dyabolo ad bēm iob loq̄t̄ dicens virtus eiꝰ i lūbis eiꝰ: ⁊ fortitudo illiꝰ in ūbilico uētris eiꝰ. ¶ Iſte hō ab aduleſcētia ſua ptiʒ meruit īfirmos curare. Dedit illi doꝰ claritatē magnā cecos illuinar ⁊ d̄mōes effugare. ¶ Ecce hō ſine q̄rella uerꝰ dī cultor abſtinēs ſe ab ope malo et pmanēs i inocētia ſua. De

Principali igr̄ dit. ſexu lūboꝝ noīe luxria d̄ſignat̄ cū doꝰ dic̄ Sint lumbi ueſtri precincti. Lūbos enim precingimus cū carnis luxuriaʒ per ↄtinentiaʒ coartamꝰ. Sʒ qd̄ minꝰ

eſt mala nō agere: niſi etiā quiſq; ſtudeat bois opib⁹ iſudarē ꝑin⁹ addic. Et lucer ne ardētes i manibꝫ uřis. Lucernas q̄ppe ardētes in manipꝫ tenem⁹: cū ꝑ bona opa pxis nřis lucis exēpla mōſtram⁹. De q̄b⁹ ꝑfecto opibꝫ dñs dic. Luceat lux uřa corā hoibꝫ: ut uideant opa uřa bona ⁊ gl'ificēt pa trē uřm q̄ in cel' e. ¶ Sint lūbi uři pcincti ⁊ lucerne ar dētes i maibꝫ uřis. Et uos ſiles hoib; expectātib⁹ dñz ſuū qñ reuertať a nuptijs Uigilate ergo q: neſcitis q̄ hora dñs uř uetur⁹ ſit. Et.

QUo āt ſūt q̄ iubē tur ⁊ lucernas tenere ⁊ lūbos reſtrigē: ut ⁊ mū dicia caſtitatis ſit i corpe: ⁊ lum̄ v̄itatis i opatiōe. Re dēptori ⁊ ei uřo unū ſine al to placē neq̄q̄ pōt. Si aūt is q̄ bona agit adhuc luxu rie inq̄namta nō debit: aut is q̄ caſtitate pminet: nec

ou; ſe p bona opa exercet ¶ Dñe quinq; talēta tradidiſti m̄: ecce alia q̄nq; ſuplucratus ſū. ¶ Do⁹reg ¶ Eu ge ſue bone i modico fidel' itra i gaudiū dñi tui: ¶ Fi del' ſuus ⁊ prudēs quē cō ſtituit do⁹ ſup familiā ſuam ¶ Bēs ille ſuu' quē cū uene rit do⁹ ei⁹ ⁊ pulſauerit ſanuā inuenerit eū uigilātez. Serue bone ⁊ fidelis itra in gaudiū dñi tui. ¶ Bēs uir qui ſuffert. Jeſu corona celſior. ¶ Juſtum de duxit. ¶ Euge ſ ue bone ⁊ fidelis: quia ſup pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cōſtituā dic do⁹. ¶ Bēs uir qui ſuf. ¶ Amauit eū do⁹: ⁊ ornauit eum. Stollaz gl'e induit euz. Et or. ¶ Sła. ¶ Os iuſti medi tabī ſapiaz ¶ Et ligua ei⁹

IUſtus cor ſuū tradidit ad uigilā

duz diluculo ad dñz q̄ fecit illū: ⁊ in cōſpcū altiſſimi de p̄cabī. ¶ Os iuſti medi tabī ſapiaz. ¶ Et ligua ei⁹ loqt̄ iudiciū. Medi. Gl'a Os Lex dei ei⁹ i co:ð ipi⁹ ¶ Et nō ſupplā.

IUſtū ðduxit dñs per uias rectas: ⁊ oñdit illi regnū ði. ⁊ ðdit illi ſciaz ſcōꝝ: honeſtauit illū i labo rib⁹ ⁊ ↄpleuit labores illius ¶ Lex dei ei⁹ i corð ipi⁹ ¶ Et ñ ſupplātabūt greſſ⁹ ei⁹: i cor. Gl'a. ¶ Lex. Juſtū ðdux ¶ Et oñdit illi ¶ Dñe. v. taleta ¶ Dix do⁹. ¶ Cōfi tebor. ¶ Btē uir. Lauð. pu. Lauð d. o: g. Btē uir q̄ ſuffert. ¶ Iſte ↄfeſſor ¶ Juſtū ðduxit.

Hic uir deſpitiēs mūdū et t̄rena: triūphās diuitias ce lo ↄdidit ore manu.

HÆc: q̄ glīat i dño glīet: nō ei q̄ ſe ipm ↄmdat ille pbat⁹ eſt: ſz quē ðs ↄmdat. ¶ Jeſu co rona v̄ginū. ¶ Spē tua ⁊ pulchritudie tua. ¶ Inteð pſpe pceð ⁊ reg̅ ¶ Ueni ſpōſa xpi accipe coroāz quā tibi do⁹ ppauit i et̄nū.

Prudētes v̄gies aptate ur̄as lāpaðs: ecce ſpōſus ueit exi te obuiā ei. ¶ Adducēt regi v̄gies. ¶ Proxie ei⁹ afferēt tibi.

DEus q̄ it̄ cetā potētie tue miracula et̄i ſexu fragili uictoriā m̄ tirij ↄtuliſti: ↄceð ppici⁹ ut q̄ btē. N. natalicia colim⁹ p ei⁹ ad te exēpla gradiam̄ p

INdulgētiā nobis dñe btā N. v̄go ⁊ mr̄ iploret: q̄ tibi ſēp grata ex titit: ⁊ merito caſtitatis: ⁊ tu e pfeſſiōe v̄tutis p.

EXaudi nos ðs ſaluta ris nr̄: ut ſic ð btē. N feſtitate gauð;⁹ ita pie ðuo tiōſ erudiam̄ affcū. p.

DA nobis qs̄ dñe ðs

ꝛ nr̄ ſcāꝝ v̾giuz ꝛ mr̄ꝝ tuaꝝ. N. ꝛ. N. palmas īceſ ſabili ueneratiōe uenerari: ut q̄s dig̃ m̄te nō poſſum⁹ celebrare: hūilib⁹ ſaltez fre- quētemus obſeq̄js. Per.

¶ Regē uirginū dn̄z. Ueite adoremus.
Ueite. Uirgis ples.

O q̄z pulchra ē ca ſta gn̄atio cū claritate.
Dn̄e dn̄s. ¶ An̄ thoꝝ h⁹ v̾ gis frequētate nobiſ dulcia cātica dragmatis. ¶ Celi enar ¶ Reuerte reuertere ſu namitis: reuerter̄ reuertere ut ītueamur te. ¶ Dn̄i eſt t̄ra. ¶ Sp̄e tua ꝛ pulchritu die tua ¶ Inteō pſ. p. ꝛ re.

Int̄ ceťas pabolas a dn̄o dcāſ ſolet q̄rētes mľtū mouer̄ iſta q̄ d. x. v̾gi nib⁹ poita ē. Et mľti q̄dez hic mľta ſeleŕi q̄ n̄ ſūt p̄ter ſiď. Sz qūo ptib⁹ ei⁹ oib⁹ cō ueiat expoītio id elaborādū eſt. Legi ei i q̄dā ſcripta ex eaꝝ gn̄e q̄ apocriſe noiant̄ q̄ nō ſit ꝯ catholicā ſiď. ſz huic loco m̄ mī⁹ ꝯgruere uiſa ē: ꝯſiďrāti ōēs h⁹ ſit̾itu dis ptēſ. ¶ Ueni ſponſa xp̄i accipe coronā quā tibi do⁹ p̄parauit: p cui⁹ amoꝛ ſan- guiez tuū fudiſti. Et cū an geľ i padiſū itroiſti. Ueni electa m̄a ꝛ ponā i te thro nū meū: qꝛ ꝯcupiuit rex ſpe

Ciez tuā. Et cū.

De q̄ cū expoſitiōe te mer̄ nihil audo iudicare: ne forte ei⁹ ī ꝯueientia m̄ angu ſtiā fecerit: ſi m̄a tarditas i eā ꝯueientiā nō uenerit. q̄d āt m̄ uidat̄ non abſurde de hoc loco accipi: q̄ztū poťo breuiť ꝛ diligeť exponā. In ťrogat⁹ igī do⁹ nr̄ a diſcipuľ ď ꝯſuātiōe ſcľi iť mľta q̄ lo cut⁹ eſt hoc quoqz dix̄. Tc ſimile extimabat̄ regnum celoꝝ decez v̾gibz q̄ acce- perūt lāpaďs ſuas: ꝛ uene- runt obuiā ſponſo ꝛ ſpon- ſe ꝛ cetera. ¶ Diffuſa eſt

gr͞a ĩ labijs tuis. Propt͛ea
bn̄dix͞ te d̄s ĩ et͛nū. ¶ Sp͞e
tua ⁊ pulchritudīe tua ĩtēd͞
p̄ſpe p̄ced͞ ⁊ reg͞ Pro.
Q Ecez itaq3 v̄giuz q̄
v. admittut͛: ⁊. v. ex-
cludūt͛: bonoꝝ ⁊ maloꝝ dí
ſcretionez ſignificat. Qua-
pp cū v̄gitatis nom̄ bono
rabile ē: cur receptis exclu-
ſis cōe ē: Deīd q̄d ibi uult
numerus ĩ utraq3 p̄te q̄na
ri⁹. Quicq̄d āt ſignificat o
leū mixꝫ uidet͛ q̄ ſapientes
petētib⁹ nō ꝯmunicāt: cū ⁊ ĩ
uidere fas nō ſit eis: q̄ ita p̄
fecte ſūt ut a ſponſo recipi
ant͛. ¶ Sp͞e tua ⁊ pulchri-
tudīe tua. Jntēd p̄ſpe p̄ced͞
⁊ regna. Diffuſa ē gr͞a in
la. tu. ppea. bn̄. te d̄s ĩet͛nū.
Jntē. ¶ Sp͞e tua
⁊ pulchritndīe tua: intende
proſpe: p̄cede ⁊ regna.
Eructauit. Adiuuabit eā
d̄s ul͛tu ſuo: d̄s ĩ medio ei⁹
nō ꝯmouebi͞. ¶ D̄s nr̄ re
Aque ml͛te nō poterāt exti
gue͞ caritatē. ¶ Magnus
dn̄s. ¶ Adiuuabit eā d̄s ul͛
tu ſuo. ¶ D̄s ĩ medio ei⁹
nō ꝯmouebi͞.
Q Uo noīe nl͛o dubitā
te dn̄s nr̄ ieſus xp̄s ſignifi-
cauit ut miſ͛icordes eē͞ opor
teat ad p̄ſtādū ex eo q̄d bn̄t
p̄ſcribēte illa ſn̄ia eiuſd dn̄i
dicētis. Si petēti te tribue
Quid ē āt q̄ poſſit dādo n̄
ſuffice͞ utriſq3: hec maxime
augēt q̄ſtiōis difficl͛tatem.
quaq3 ⁊ cet͛a diligēt͛ ꝯſidera
ta: ut oīa ĩ unā rōez ꝯcurrāt
nihilq3 ĩ unā p̄tē dicat͛ q̄ ĩ
pediat aliā mag͞ cautio eſt
adhibēda. ¶ Propt͛ v̄itatē
⁊ māſuetudīnē ⁊ iuſticiaz.
Et deducet te mirabiliter
dext͛a tua. Sp͞e tua ⁊ pul
chritudīe tua itende p̄ſpere
p̄cede ⁊ reg͞. Et de.
V Ident͛ itaq3 m̄ quiq3
virgines ſignificare
quinquepartitam continen
tiam a carnis illecebris.
Cōtinēdus eſt ei aī appeti

tus: a uoluptate oculorum
a uoluptate aurium: a uo-
luptate olfaciendi: guſtādi
⁊ tangendi. Sʒ qm̄ iſta ↄti
nentia partiʒ corā deo fit:
ut illi ſoli placeatur īteriori
gaudio ↄſcie: partiʒ coram
hoibʒ tm̄: ut gl'a capiatur
humana: ideo quinqʒ dn̄r
prudentes ⁊. v. fatue. Utre
qʒ tn̄ uirgines: qꝛ utraqʒ ↄ
tinentia ē: q̄ʒuis diuerſo fo
mite gaudeat. Lāpades āt
q̄ portant maibʒ opa ſunt
q̄ pʒ iſtā ↄtinētiā fiūt. Dcʒ
ē ei. Luceāt opa ur̄a coram
hoib⁹. ¶ Dilexiſti iuſticiā
⁊ odiſti iniq̄tatē. Proꝑea ū
xit te d̄s d̄s tu⁹ oleo leticie
¶ Propt̄ ueritatē ⁊ māſue-
tudieʒ ⁊ iuſticiā. ppea.

Omnes uero accepeīt
lampades ſuas: ⁊ ue
nerunt obuiam ſponſo. In
telligendū ē ergo xp̄i noīe
ceſeri de q̄b⁹ hic agi'. Non
ei poſſūt qui chriſtiani nō
ſunt: ſponſo chriſto placer'
⁊ uenire obuiā. Sʒ. v. fatue
acceptis lampadibus ſuis
nō ſumpſerunt oleū ſecum
Oleū ei q̄ʒuiſ d̄ xp̄i boitate
plurimū ſperent: gaudium
tam nō hn̄t dū continent'
uiuunt niſi in laudibʒ hōm
Non ergo hn̄t oleum ſecū
Nā ipſaʒ leticiā oleū ſigni-
ficari arbitror. Propterea
inquit. Unxit te d̄s d̄s tuuſ
oleo leticie. ¶ Offerentur
regi uirgīes poſt eā: proxie
eius. Offerent' tibi in letici
a ⁊ exultatione. ¶ Spetie
tua ⁊ pulchritudine tua in
tende pſpere pcede ⁊ regna
Offe. ¶ Nigra ſū
ſʒ formoſa filia ierl'm. ideo
dilexit me rex ⁊ introduxit
me in cubiculū ſuum. ¶ Cā
tate. i. ¶ Trahe me poſt
te in odorem unguentoruʒ
tuoꝝ curꝛimus: oleū effuſū
nom̄ tuū ¶ Dn̄s reg' exul
¶ Ueni ſponſa xp̄i accipe
coronā q̄ tibi dn̄s prepa
rauit ineťnū. ¶ Cātate .ij.

Elegit eā dns ꝛ pelegit eā. In tabernaculo ſuo hitarē facit eā.

In illꝰ t. Dix̄ ie. di. ſ. parabolā hanc. Silē eſt regnū celoꝝ decem uirginibꝫ: q̄ accipientes lampades ſuas exierunt obuiā ſponſo ꝛ ſponſe. Et ℞.

SEpe uoſ frēs kmi ad monco praua opa fugere: mūdi huiꝰ inq̄namenta deuitare: ſꝫ hodierna ſancti euuangelij lectione ↄpellor dicere: ut ꝛ bona que agitiſ cū magna cautella teneatiſ Ne per hoc qd̄ a uobis recte geritur fauor aut gr̄a humana reqratur: ne appetitus laudis ſuripiat. ꝛ qd̄ foris oñditur intus a mercede euacuet. ¶ Hec eſt ṽgo ſapiens quā dn̄s uigilātem inuenit: que acceptis lampadibꝫ ſuis ſumpſit ſecuꝫ oleū. Et ueiente dn̄o itroiuit cum eo ad nuptias.

¶ Media aūt nocte clāor factus eſt. ecce ſpōſus ueit: exite obuiam ei. Et ue.

Ecce ei redēptoris uoce decē uirgies: ꝛ oēſ dn̄r uirgines. ꝛ tn̄ intra beatitudinis ianuā non om̄s recepte: qꝛ eaꝝ quedā dū ꝺ uirginitate ſua gl̄am foris expetūt: in uaſis ſuis oleuꝫ habere noluerūt: Sed prius nobis querendū ē q̄d ſit regnum celoꝝ: aut cur deceꝫ uirgibꝫ ↄparetur: q̄ etiaꝫ ṽgines prudētes ꝛ fatue dicanť. Dū ei regnū celoruꝫ ↄſtet: qꝛ reproboꝝ nullus ingredit: et fatuis ṽgībus cur ſilē ee̅ phibet. ¶ Media nocte clamor fcs̄ ē ecce ſpōſus aduēit exite obuiaꝫ ei. ¶ Prudētes ṽgies aptate ur̄as lāpades. Ecce.

SEd ſciendum nobis ē q̄ ſepe i ſacro eloq̄o regnū celoꝝ pn̄tis tp̄iſ eccl̄a dr̄. De quo ꝛ i alio loco dn̄s dicit. Mittet filius

filius hoīs angelos ſuos: ⁊ colligent de regno eius oīa ſcandala. Neqꝫ ei in illo regno bītudinis in quo pax ſūma ē: īueīri ſcādala poterunt q̄ colligant. Et inde rurſuꝫ dr̄ Qui ergo ſoluerit unū̄ de mādatis iſtis minimis ⁊ docuerit ſic hoīes. minimus uocabī in regno celoꝝ. ¶ Ueni electa mā ⁊ ponā in te thronū meū. Quia ↄcupiuit rex ſpēꝫ tuā ¶ Spē tua ⁊ pulchritudīe tua: intende pſpere pcede ⁊ regna. Quia.

¶ Hec eſt uirgo ſapiens: ⁊ una de nuō prudentū. ¶ Dn̄s regna.

¶ Hec eſt uirgo ſapiēs quā dn̄s uigilantē īuenit ¶ Hec eſt q̄ neſciuit thoꝝ in delicto: hēbit fructum in reſpectione animaꝝ ſcāruꝫ ¶ Ueni electa mea ⁊ ponā in te thronū meū alla. Iſta eſt ſponſa inter filias ierl'm. ¶ Fratres. Qui. gl'atur. ¶ Ieſu corona uirginū. ¶ Diffuſa eſt grā ī labijs tuis. ¶ Propterea benedixit te deus īeternū.

¶ Simile eſt regnum celoꝝ hoī negotiatori querenti bonas margaritas. inuenta auteꝫ una pcioſa margarita dedit oīa ſua ⁊ comparauit eam.

¶ Frēs qui gl'atur. ¶ Spē tua ⁊ pulchritudīne tua. ¶ Intē de pſpe pcede ⁊ regna. Et pul. Gl'a. ¶ Spē. ¶ Al iuuabit eā ds uultu ſuo. Ds in medio eiꝰ.

Emulor eī uos dei emulatione. Deſpōdi eī uos uni uiro uirgineꝫ caſtā exhibere xp̄o. ¶ Ad iuuabit eā ds uultu ſuo: Ds in medio eiꝰ nō cōmouebit. vul. Gl'a. ¶ Adiu ¶ Elegit eā ds ⁊ p̄ele. eam In tabernacl'o.

O Nē ds mē exaltaſti ſup trā habitationeꝫ

meam ⁊ ꝑ morte defluenti
depcata ſuz. inuocaui dn̄z
p̄rez dn̄i mei ut nō dereli-
quat me in die tribulatiōis
mee: ⁊ in tp̄e ſupboꝝ ſine
adiutorio. ℟. br̄. Elegit
eam ds: ⁊ preelegit eaz. ℣.
In tabernaculo ſuo habita
re facit eam. Et p̄. ℣. Gl̄a
℟. Elegit. ℣. Diffuſa eſt
gr̄a in la. t. ℟. Propterea.
Ad ueſ. an. Hec ē v̄go ſa.
cuz rel. ps. Dixit dn̄s. ps.
Laudate pu. ps. Letatuſ.
Niſi dn̄s. ps. Lauda ierl'z.
cap. Frēs: q̄ glat. hy. Jeſu
corona uir. ℣. Diffuſa eſt.
Ad M. an. Ueni ſpōſa xp̄i
accipe coronam quam tibi
dn̄s p̄parauit in eternum.
Orō ut s. ¶ In feſto alicui⁹
ſcē uirgis nō martiris oīa
dn̄r ſicut ſ notata ſunt i na
tali uirginum: Excepto ꝙ
primum ℟m non dicitur:
ſed a ſecundo incipitur. Et
ad nocturnum dicitur hy⁹.
Huius obtentu. ¶ In feſto
alicuius ſcē nec uirgis: nec
martiris. Ad ueſ. capl'm.

Confitebor tibi dn̄e
rex: ⁊ collaudabo te
deū ſaluatorē meū ɔfitebor
noī tuo: qm̄ adiutor ⁊ pro
tector factus es m̄. ⁊ libera
ſti corpus meū a pditione.
Hymnus in utriſq3 ueſpis
⁊ mat. ⁊ laudibꝫ. Hui⁹ ob-
tentu. Ad mat inuit. Laud
mus dm̄ nr̄m in cōfeſſione
bt̄e. N. In primo noc. O
q̄3 pulchra eſt caſta gn̄atio
cuz claritate. pſalmi d cōi
uirginum. Leua ei⁹ ſub capi
te meo: ⁊ dextera illius am
plexabit me. an. Reuerte
reuertere ſimamitis reuer-
tere ut intueamur te. Uerſi
culi dicuntur de cōi v̄ginū.
Sermo ſci augi epi. l'co. i.

Que ſūt x. v̄gīes qrū
ſunt q̄nq3 prudētes:
⁊ q̄nq3 fatue: nō facile inda
gari pōt. Uerūtn̄ ſm ea q̄
continet ipſa lectio: quā ca
ritati ueſtre: ⁊ hodie uolui

recitare: quãtũ m̃ dñs itelle ctum donare dignat᷑: nõ m̃ uidet᷑ iſta parabola ul᷑ ſimi litudo ad eas ſolas ptinere q̄ ppria ⁊ excellẽtiori ſcita te v̄gies i eccl'a noiant᷑: q̄s uſitatiori uocablo ſcimoni ales appellar̄ ↄſueuim⁹.

Diffuſa eſt.

SEd ni fallo͛ hec ſimi litudo ad uniuerſam eccl'az ptinet. Qr ⁊ ſi illas ſolaſ intelligerem⁹ q̄ ſcimoi ales uocãt᷑: nunq̄ i x ſunt. Abſit ut tãta v̄ginũ multi tudo ad tã exiguũ numeruz reuocet᷑. Forte ãt dicat ali q̄s. Quid ſi mlt'e ſũt noie: ⁊ tã pauce i ueritate ut u'x x. iueniãt᷑. Nõ ita ẽ. Naz ſi ſolas. x. uirgis itellegi uel let bonas non ſibi oñderet q̄nq3 fatuas. Si ei mlt'e ſũt v̄gies q̄ uocãt᷑: q̄re ↄ̄ q̄nq3 hoſtia claudũt᷑. ¶ Spẽ tua

INtelligim⁹ k̄mi ad oẽs nos. i. ad uniṽſã oĩmõ eccl'az iſtã pabolã p tine͞ . nõ ad ſolas p̄poſitas ɗ q̄bz locuti ſumus: nec ad ſolas plebes: ſ3 exteri⁹ p̄ı̄ſ⁹ ad oẽs. Quar̄ ergo. v. ⁊. v̄ Iſte. v. ⁊. v. v̄gies oẽs oio ſũt aie xp̄ianoꝝ. S3 ut dica m⁹ uobis qɗ ɗo iſpirãte ſẽ tim⁹: nõ q̄leſcũq3 aie: ſ3 ta les aie q̄ hñt catholicã fidẽ ⁊ hñe uidẽt᷑ opa bona in ec cl'a dei. Et inde ex ipis ſũt q̄nq3 prudẽtes. ⁊. v. fatue.

¶ Propt᷑ ueritatẽ.

Spẽ tua.

QUare ergo appellate ſũt. v prndẽtes ⁊. v. fatue: ⁊ quare uirgies pri⁹ uideam⁹: ⁊ deinde cetera ↄ ſideremus Ois aia i corpe ideo q̄nario numero cenſet᷑ q2 q̄nq3 ſenſibz utit᷑. Nihil eſt ei3 quo ſentiamus i cor pore niſi aia q̄nq̄ptita: aut uidendo: aut audiendo: aut odorando: aut guſtando: aut tangẽdo. Qui ergo ab ſtinet ſe ab illicito uiſu: ab illicito auditu: odoratu:

guſtu: ꝛ tactu: pp̄ ipaꝫ inte
gritatē v̓gis nomē accep̄
Dilexiſti.

SEd ſi bonū ē abſtiē̄
ab illicitis ſentiendi
motibꝫ: ꝛ iō una queqꝫ aīa
xp̄iana uirginis nomē accep̄
quare ꝗnqꝫ admittuntur: ꝛ
ꝗnqꝫ excluduntur. Paꝝ ē:
qꝛ uirgines ſunt ꝛ lāpades
hn̄t. Uirgīes pp̄ abſtinētiā
ab illicitis ſenſibꝫ: lāpades
habētes pp̄ bona opa. De
ꝗbus opibꝫ do9 dic̄. Luceat
lux ur̄a corā hoībus: ut ui-
deant bona facta ur̄a: ꝛ glo
rificēt p̄rē ur̄m q̄ i cel' eſt.
¶ Media nocte.

ITē diſcipul' dic̄. Sit
lūbi ur̄i p̄cincti ꝛ lu-
cerne ardentes. In lumbis
accinctis uirginitas: in lu-
cernis ardentibus bona o-
pera. Non ſolet dici uirgi-
nitas utique in coniugatis
tamen ibi fidei uirginitas.
que exhibet pudicitiam cō
iugalem. Nam ut nouerit
ſanctitas ueſtra nō ipoꝛtu-
ne ſm̄ aiaꝫ ꝛ ſm̄ uirgitatē
fidei. qꝛ etiā fide ab illicitis
abſtinet. ꝛ bona opa fiunt
unuqꝛ ēqꝫ uel unanquāqꝫ
aiaꝫ v̓ginē dici. Tota eccl'a
q̄ ꝯſtat ex uirgībꝫ ꝛ pueris
ꝛ maritatis femis ꝛ uxora
tis uiris uno noīe uirgo eſt
appellata ¶ Uni electa m̄a
¶ Nigra ſuꝫ.

IN il' t. Dx̄.ie.d.s.
pabolā hāc. Sīle eſt
regnū celoꝝ theſauro abſ
dito i agro: quē q̄ ĩueīt hō
abſcōdit: ꝛ pregaudio illius
uadit ꝛ uēdit uniuerſa que
hēt ꝛ emit agꝛū illū. Et. R̄

CEloꝝ regnū frs kmī
id circo terreis rebꝫ
ſil'e dr̄: ut ex eis q̄ animus
nouit ſurgat: ad icognita q̄
non nouit: quatis exēplo ui
ſibiliū ſe ad inuiſibilia rapi
at: ꝛ p ea q̄ uſu didicit qi cō
fricat9 icaleſcat. ut p hoc qđ

ſcit notū diligere diſcat et i
cognita amare ¶ Pulchra
facie: ſed pulchrior fid bt̄a
es. N. reſpuens mundum.
Letaberis cum angel'. Intē
cede pro nobis. ¶ Spe tua
⁊ pulchritudine tua intēde
pſpe pceō ⁊ reg' Inter.

Ecce eiꝫ celoꝝ regnū thesauro in agro ab
ſcondito cōparat̄ quē qui i
uenit hō abſcōdit: ⁊ p̄ gau-
dio illius uadit ⁊ uendit u-
niuerſa q̄ hēt: ⁊ emit agruꝫ
illum. Qua in re hoc quo
qꝫ notanduꝫ eſt: q̄ inuētus
theſaurus abſconditur ut
ſeruetur: qꝛ ſtudiuꝫ celeſtis
deſiderij a malignis ſpiriti
bus cuſtodire nō ſufficit: q̄
hoc ⁊ ab humanis laudibꝫ
n̄ abſcōdit ¶ Regnū mūdi
⁊ omneꝫ ornatum ſeculi ꝯ
tempſi pp amoreꝫ dn̄i mei
ieſu xp̄i. Quē uidi. queꝫ a
maui. quem credidi. quem
dilexi Eructauit cor meū
uerbū bonuꝫ. dico ego opa
mea regi. Quē. ¶ Gl'a ſit
deo patri ⁊ filio: ⁊. s. ſācto
Quem uidi.

In pn̄ti ⁊ eiꝫ uita q̄ſi in uia ſumus qua ad
pt̄iaꝫ pgimus. Maligni āt
ſpūs iter nr̄m quaſi quidaꝫ
latrunculi obſident. Depda
ri ergo deſiderāt q̄ theſau-
rum publice in uia portat.
Hoc aūt dico nō ut pximi
opera noſtra nō uideāt: cū
ſcriptuꝫ ſit. Uideāt opa ue
ſtra bona ⁊ glorificēt pr̄eꝫ
ur̄ꝫ q̄ in cel' eſt: ſꝫ ut p hoc
qd̄ agimus laudes exterius
nō queramus.

¶ Dum eſſet rex in
accubitu ſuo nardus mea
dedit odorem ſuauitatis.
Dn̄s regna.
In odore unguētoꝝ tuorū
currimus adoleſcētule dile
xerunt te nimis. ¶ Iam hy
ems trāſijt hymber abijt:
⁊ receſſit. Surge amica mā
⁊ ueni. ¶ Ueni electa mea et
ponam in te thronū meuꝫ

alta. an. Iſta ē ſpecioſa inter
filias ierl'z. cap. Cōfitebor.
hymnus. Huius obtentu.
v. Elegit eā. Ad bñd. an.
Simile ē regnū. Ad iij. cap.
Confitebor. R. ia br. ē cōi
uirginum. Ad ſextā cap.

Liberaſti me ſ'z m'lti-
tudinē mīe noīs tui
a rugiētib' pparatis ad eſcā
de maīb' q̄rētiū aīaz meā:
τ de m'ltis tribulatioib' q̄
circūdedert me. Ad ix. cap.

Laudabit uſq; ad mor
tē aīa mea dñs: qm̄ e
ruis ſuſtinētes te: τ liberas
eos de manu anguſtie dñe
d's nr̄. Ad nonā an. Dū eſſz
rex. ceti reſp̄s. de ūgib' cap.
Cōfitebor. hymnus. Huius
obtentu. v. Diffuſa ē. Ad
uſp. an. Ueni ſponſa xp̄i.

Incipit ordo officij bte
marie ūgis. Notandū
q̄ officiū bte uirgis non dr
a dcō cōplectorio an̄ uigiliā
natiuitatis domini uſq; poſt
octauam natiuitatis. Item
a dicto completorio ante
uigiliam epyphanie uſque
poſt octauam eius. Item a
dicto completorio quarte
ferie maioris ebdome uſ
q; ad ueſperas ſabbati in
albis. Item a dicta nona in
uigilia penthe. uſq; ad ue-
ſperas ſequētis ſabbi. Itē
per octauam aſcenſiōis bte
marie: τ quandocunq; offi
cium duplex celebrat'. Itē
notandum q̄ qñcunq; fit
offm̄ beate ūgis: matutine
eiuſd dñe an̄ matutias dici
ueſpe an̄ ueſ dici: τ ecōūſo
fit in alijs horis. Itē notan
dum q̄ in principio matu-
tinarum beate uirginis et
omnium aliarum totius an
ni. preterq̄ in die epypha
nie: τ in triduo ante paſca:
dicitur. Domine labia mea
aperies. R. Et os meum
ānūciabit laudē tuā. v. Dē
i adiutoriū meū itend. R.
Dñe ad adiuuād me feſtia
v. Glīa p̄ri. R. Sicut erat.

In omnibus vo alijs horis
incipitur a Deus inadiu-
toriū: Excepto ꝯpletorio
in quo premittitur uerſus.
Conuerte nos ds ſalutaris
nr̄. ℞. Et auerte irā tuā a
nobis. Et in fine addit ſep
allʾa.. Preterq̄ȝ a dn̄is ueſ
ſabbi ſeptuageſiē uſq̄ ad ꝯ
plectoriū ſabbi ſci. Tamē ei
loco allʾa dr̄. Laus tibi dn̄e
rex eterne glʾe. Itez notand
q̄ ſemp an̄ pſalmū uł pſal
mos annūciat̄. an. Et poſt
pſalmū ſeu pſalʾos dr̄ tota
an. Sȝ cū duplex offm̄ agit̄
ꝛ in triduo an̄ paſca i ueſ
ꝛ matutinis tm̄ an̄ p ſalʾos
ꝛ poſt pſalmos antiphone
totaliter dn̄r. Itez ſciendū
q̄. ℣. Glʾa pri. ꝛ ℣ſus. Sic
erat. ſemp dn̄r i fine cuiuſli
bet pſalmi. Preterq̄ȝ in tri
duo an̄ paſca ꝛ offō mortu
oꝝ: ꝛ in laudibus poſt. Dē
ds ms. Et Bn̄dicite om̄ia
opa dn̄i dn̄o. Et ſciendū q̄
in pſalmo Dē ds ms. ſep

immediate ſugit̄ pſ. Deus
miſeatur nr̄i. Poſt quem
Glʾa pri. dr̄. Ad ueſpas a.
Dum eſſet rex in accubitu
ſuo: nardus mea dedit odo-
rē ſuauitatis. pſ: Dix dn̄s.
an. Leua eius ſub capite meo
ꝛ dextera illius amplexabit̄
me. pſ. Laudate pueri. an.
Nigra ſuȝ ſȝ formoſa filia
ierlʾm: ideo dilexit me rex ꝛ
introduxit me in cubiculū
ſuū. pſ. Letatus. an. Jam
hyems trāſijt hymber abijt
ꝛ receſſit: ſurge amica mea ꝛ
ueni. pſ. Niſi dn̄s. an. Spe
cioſa facta es ꝛ ſuauis in de
licijs tuis ſcā dei genitrix.

Capitulum.

AB initio ꝛ an̄ ſecula
creata ſū. ꝛ uſq̄ ad futurū ſe
clʾm nō deſinā: ꝛ in habitati
one ſancta coram ipo mini
ſtraui. hymnus. Aue maris
ſtella. ℣. Diffuſa eſt gratia
in labijs tuis. ℞. Proptea
bene. Ad Mag. an. Beata
mr̄ ꝛ innupta uirgo glʾoſa

regina mundi: intercede ꝓ
nobis ad dominum. Kyrie
leyson. Xpē l. Kyrie l. oro.

Concede nos famulos
tuos qs domine deus
perpetua mentis ⁊ corpo-
ris ſanitate gaudere. ⁊ glo
rioſa beate marie ſemp uir
ginis interceſſione a p̄ſenti
liberari triſtitia ⁊ eterna ꝑ
frui leticia. Per xp̄m dn̄m
nr̄m. Am̄. Pro ſanctis. an.
Sancti dei oms intercedere
dignemini pro noſtra omi
umqꝫ ſalute. ℣. Letamini i
domino. ⁊ exultate iuſti. ℟.
Et glori. oes recti co. oro

Protege dn̄e populū
tuum ⁊ aplo tuoꝝ
petri ⁊ pauli ⁊ alioꝝ aploꝝ
patrocinio ꝯfitētēꝫ ꝑpetua
defenſione conſerua. oro.

Omnes ſci tui qs dn̄e
nos ubiqꝫ adiuuēt ut
dū eoꝝ merita recolimꝰ pa
trocinia ſentiamꝰ. Et pacē
tuā nr̄is ꝯcede tꝑibꝫ ⁊ ab
ecc̄a tua ꝯctā repelle neqciā

Iter: actus: ⁊ uoluntates no
ſtras ⁊ oiūꝫ famloꝝ tuoꝝ
in ſalutis tue ꝓſperitate di
ſpone: bn̄factoribꝫ nr̄is ſē
piterna bona retribue: ⁊ oi
bꝫ fidelibꝫ defunctis reqēꝫ
eternam concede. Per dn̄z.
Notandū q in oibꝫ horis
totius anni: pterqꝫ i triduo
an̄ paſca ſep an̄ primā ora
tioēz dr. Dn̄s uobiſcū. ℟.
Et cū ſpū tuo. Oremꝰ. Sꝫ
i ꝯmemoratioibꝫ an̄ qlibꝫ
oroēz dī tm̄ oremus: Et pꝰ
ultimā oroēz. ℟. Am̄: dī.
Dn̄ſ nobiſcū. ℟. Et. c. ſ. t.
℣. Bn̄dicamꝰ dn̄o. ℟. do. g.
pt q̄m i offō mortuoꝝ ubi
i fine ultīe oratōis: nec dn̄s
uobiſcū: nec bn̄dicamꝰ dī.
Ad ꝯple. pꝰ. Conuerte nos.
⁊ ds in adiuto. ⁊. Gl̄a pri.
Abſolute dī ps Sepe expu
gnauert. p̄ Deprofūdis. p̄.
Dn̄e n̄ ē exal. hy Memento
ſalutis auctor. Gl̄a tibi do
mine q̄ natus es. Capitulū.
Ego mr̄ pulchre dile

ctionis ⁊ timoꝛis ⁊ magni
tudinis ⁊ ſcē ſpei. ℣. Oꝛa p
nobis ſcā dei genitrix. ℟.
Ut digni effi. p. Ad nunc
di. an. Sub tuū p̄ſidiū ↄfu
gimus ſcā dei genitrix dep̄
cationes nr̄as ne deſpicias
in neceſſitatibus: ſ ʒ a picul'
cunctis libera nos ſemper
v̄go bn̄dicta. kyriel'. Xpel'.
kyriel'. ¶ Oratio.

BEate ⁊ glo'ſe ſempqʒ
uirgis marie q̄s dn̄e it'
ceſſio gl'oſa nos protegat
⁊ ad uitaʒ perducat eternā
Per. x. d. on. ¶ Am̄. Pro
ſcis. an. Scī dei om̄s. ℣. Le
tamini in dn̄o. ℟. Et glori
amini. Oremus. oratio.

EXaudi nos d̄s ſaluta
ris nr̄: ⁊ apl'oꝝ tuoꝝ
petri ⁊ pauli ⁊ alioꝝ apl'oꝝ
nos tuere p̄ſidijs quoꝝ do
naſti fideles eſſe doctrinis.
Oēs ſcī tui q̄s dn̄e. p. d. n.
Ad mat. p. Dn̄e labia m̄a
apies. ⁊. D̄s i adiu. ⁊ gl'a
pr̄i. Qui vʒ dicē. Uenite.

Dic inuit. Aue maria gr̄a
ple. do. te. ps̄. Ueite exul.
℣. Preocupem⁹. Chorus:
Aue. ma. g. p. d. t. ℣. Qm̄
d̄s magnus. ℣. Qm̄ nō re
pellet. Chorus. Dn̄s tecū.
℣. Qm̄ ipius eſt mare. ℣.
Uenite adoremus. Chorus
Aue. m. g. p. d. t. ℣. Hodie
℣. Sicut in exacerbatione.
Chorus. Dn̄s. t. ℣. Qua
dragita. ℣. Ipi uero. Chor⁹
Aue. m. g. p. do. t. ℣. Gl'ia
pr̄i. ℣. Sic. Chor⁹ Dn̄s. t.
Qui dixit. Ueite. reincipit
Aue. m. g. p. d. t. Chorus.
Modus ſupradcē ſemp ſer
uatur i dicēdis iuitatorijs:
niſi aliqua ſpecial' rubrica
de aliqbʒ iuit': alit' ordinet.
Hymnus. Quē t̄ra pōth⁹
Ad nocturnū. an. Benedicta
tu in mulieribʒ: ⁊ bn̄. fruc.
ue. t. p. Dn̄e do⁹ nr̄. an. Sic
mirra electa odorē dediſti
ſuauitatis ſcā dei genitrix:
ps̄. Celi enar. an. Aū thoꝝ
huius uirginis frequentate

nobiſ dulcia cātica dragma
tis. ¶ Dñi ē tra. ¶ Diffu
ſa eſt gr̄a in labijs tuis.
Proterea bn̄dixit te deus i
eternū. Pr̄ noſter.
¶ Et ne nos. ¶ Sz libera
PRecibus
τ meritis bt̄e marie
uirginis τ oīum ſcōꝝ pdu-
cat nos dn̄s ad reg̃ celorū
¶ Am̄. Jube dōne bn̄dicē
¶ Nos cum
prole pia bn̄dicat ỽgo ma
ria. ¶ Am̄.
IN oib; reqez q̄ſiui τ
in hereditate domini
morabor. Tūc p̄cepit τ di
xit mihi creator oīum: τ q̄
creauit me reqeuit in taber
naculo meo: τ dixit m̄. Jn
iacob inhabita et in iſrael
hereditare: τ in electis meis
mitte radices. ¶ Sancta τ
immaculata uirginitas q̄b⁹
te laudibus efferam neſcio
Quia quem celi capere nō
poterant tuo gremio cōtu
liſti. ¶ Benedicta tu in mu-
lieribus: τ bn̄d. fruc. uētris
tui. Quia quem.
ET ſic in ſyon firma
ta ſū: τ in ciuitate ſcī
ficata ſ. l'r requieui: τ i ierl'z
poteſtas mea. Et radicaui
in populo honorificato: τ i
partes dei mei hēditas ill⁹
Et in plenitudine ſanctoꝝ
detentio mea. ¶ Beata es
maria que dn̄z portaſti cre
atorez mūdi. Genuiſti q̄ te
fecit: τ ineternū permanes
uirgo. ¶ Aue maria. g. p.
d. tecuz. Genuiſti. Jube dō
ne bn̄dicere. ¶ Per
uirginē mr̄ez ɔcedat nobis
dn̄s ſalutē τ pacē. ¶ Am̄.
QUaſi cedrus ex
altata ſū in libano: τ
quaſi cypreſſus in monte
ſyon. quaſi palma exaltata
ſuz in cades: τ quaſi planta
tio roſe in hyerico: quaſi o
liua ſpecioſa in cāpis: τ q̄ſi
plantanus exaltata ſuz iux
aquas. Jn plateis ſicut cy-
namomū τ balſamum aro

matizans odorem dedi: quaſi mirra electa dedi ſuauitatem odoris. ¶ Felix namque es ſacra uirgo maria et omni laude digniſſima: quia ex te natus eſt ſol iuſticie xp̄s deus noſter. ¶ Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo ſexu: ſentiant omnes tuum iuuamen quicunque celebrant tuam ſanctam commemorationem. Quia ex te. ¶ Gloria. p. Xp̄s deus noſter. ¶ Te deum laudamus.

¶ Aſſumpta eſt maria in celum gaudent angeli laudantes benedicunt dominum. Dominus regnauit. ¶ Maria uirgo aſſumpta eſt ad ethereum thalamum: in quo rex regum ſtellato ſedet ſolio. ¶ Iubilate. ¶ In odore unguentorum currimus. adoleſcentule dilexerunt te nimis. ¶ Deus deus meus. ¶ Benedicta filia tu a domino quia per te fructum uite communicauimus. Benedicite. ¶ Pulchra es et decora filia ieruſalem terribilis: ut caſtrorum acies ordinata. ¶ Laudate dominum.

Viderunt eam filie ſyon et beatiſſimam predicauerunt: et regine laudauerunt eam. ¶ O glorioſa domina. ¶ Benedicta tu in mulieribus. Et Benedictus fructus.

¶ Beata dei genitrix maria uirgo perpetua: templum domini: ſacrarium ſpiritus ſancti: ſola ſine exemplo placuiſti domino ieſu xp̄o: ora pro populo interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo ſexu. ¶ Benedictus. Kyrieleyſon. Xp̄eleyſon. Ky.

Deus qui de beate marie uirginis utero uerbum tuum angelo nunciante carnem ſuſcipere uoluiſti: preſta ſupplicibus tuis: ut qui uere eam dei genitricem credimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundem xp̄m. do. n. Amen.

¶ Sancti dei omnes. Letamini in do. ¶ Et gloria.

Oremus. Protege dñe. Omnes ſcī tui
Memento ſalutis auctor. Glĩa tibi dñe: q̃ natus Aſſumpta ē maria Dš in noīe tuo Bñdixiſti Laudate. do. o. g.

Que ē iſta q̃ pgreditur q̃ſi aurora ɔſurgens pulchra ut luna: electa ut ſol terribilis ut caſtrorum acies ordinata ¶ Dignare me laudarẽ te uirgo ſacrata ¶ Da mihi uirtutem ɔtra hoſtes tuos. Kyriel. Xpel. Kyriel

Deus q̃ uirginalē aulam bt̃e marie ī qua hitares eligere dignatus es da q̃s: ut ſua nos defenſiōe munitos iucundos ſue faciat intereſſe commemorationi. Qui uiuis ꝛ regnas in ſecula ſeculoꝝ ¶ Am̃
¶ Scī dei om̃s ¶ Letami in dño. ¶ Et glo. Orem⁹. ¶ Exaudi nos ds. Oēs ſcī tui. ¶ Memto ſalutiſ auctor. Glĩa tibi. d. ¶ Maria ṽgo ¶ Ad dñz ɔtri Leuaui oclos Letat⁹

Et ſic ī ſyon firmata ſuz: ꝛ in ciuitate ſcīficata ſilr̃ requieui: ꝛ in ierlz poteſtas mea ¶ Diffuſa ē grã ī labijſ tuiſ Proptea kyriel. Xpel. kyriel

Deus q̃ ſalutis eterne bt̃e marie uirgitate fecūda humāo gñi p̃mia p̄ſtitiſti. tribue q̃s: ut ipaz p nobis intercedere ſentiam⁹ per quā meruim⁹ auctorez uite ſuſcipere dñz nr̃z ieſuz xp̄z filiū tuū ¶ Am̃
¶ Scī dei oēſ Letami Et Glĩa. Orem⁹. Protege Oēs ſcī tui Memto ſalutis ¶ In odo rē ¶ Ad te leuaui ¶ Niſi q꞉ do⁹ ¶ Qui ɔfidunt

Et radicauī ī plo honorificato ꝛ ī ptes dī mei hereditas illi⁹: ꝛ in plenitudine ſcōꝝ detentio mã ¶ Bñdc̃a tu ī mulierib⁹.

Et benedictuſ fru. Kyriel. Xpel. kyriel. oratio.

CӦnceð qs̄ miſericors ðs fragilitati nr̄e pſi diū: ut qui ſcē dei genitricis memoriā agimus: intceſſio nis eius auxilio a nr̄is iniq tatibꝫ reſgam⁹. Per eūdez x. d. n. ℟. Am̄. Pro ſcis. ā. Scī dei oēs. ỽ. Lectami in dūo. ℟. Et glo. Oremus. Exaudi noſ ðs. Oēs ſci tui

Ad ix. hy. Memēto ſalutis Gl'a tibi dūe. an. Pulchra es. p̄. In ɔuertēdo. ps. Niſi do⁹. p̄. Bti oēs. Capitulū.

IN plateis ſic cynamo mū ꝛ balſamū aroma tizās odorē dedi: q̄ſi mirra electa ðdi ſuauitatē odoris ỽ Pꝰpiū ỽgo iuiolata pmā ſiſti. ℟. Dei genitris. kyri el. Xpel. kyriel. oratio.

FAmloꝝ tuoꝝ qs̄ dūe delicijs ignoſce: ut q̄ tibi place ð actibꝰ nr̄is nō ualemꝰ: geitricis filij tui dn̄i nr̄i icceſſione ſaluēm. Per eū. x. d. n. ℟. Am̄. Pro ſci ā. Scī dei om̄s. ỽ. Letami

P ℟. Et gl'a. oro:

℟a qs̄ ops ðs: ut nl lis nos pmittas ꝑturbatōibꝰ ɔcuti: quoſ i apl'ice ɔfeſſ oiſ petra ſolidaſti. oro: Oēs ſci tui: Ad ueſ: an: Dū eēt rex p̄s. Dixit do⁹. Et reliqua ſicut in primis ueſperis.

Die dn̄ico feria ſa: ꝛ feria q̄nta ad noc ði an. Bn̄dc̄ta tu. cū ſuis antiphis ꝛ pl'is Feria tertia ꝛ feria ſexta ad nocturnū. an. Spe tua ꝛ pul chritudine tua: intēd pſpere pcede ꝛ regna. ps. Eructa uit. an. Adiuuabit eam ðs uultu ſuo. ðs in medio eius nō ɔmouebi. p̄. Ds nr̄ ref. an. Sic letātiuꝫ oium nr̄m bitatio eſt in te ſcā dei gēi trix. p̄. Fundamēta. ỽ Dif fuſa eſt gr̄a. ¶ Feria iiij et ſabbato ad nocturnuꝫ. an. Gaude maria uirgo ɔctas hereſes ſola itemiſti in uni uſo mūdo. p̄. Cātate. i. an.

Dignare me laudare te v̇go ſacrata: da mihi uirtutē contra hoſtes tuos. pſal'ſ. Domius regnauit ex'. an. Poſt partū uirgo inuiolata permanſiſti. dei genitrix: īt cede pro nobis. pš. Lātate ij. v̇ Diffuſa eſt. Notandū ꝙ quādocūqꝫ ſit officium bt̄e uirginis: agit' mō ꝛ ordine p̄dicto. Exceptis ſpecialitatibus tēpoꝝ inferius ordinatis. A ueſpis primi ſabbati de aduentu uſꝫ ad uigiliam natiuitatis domi agit' offm̄ bt̄e v̇gis mō ſub ſcripto. Sabbato ante primam dn̄icam de aduentu ad ueſpas ſancte marie. an. Miſſus eſt gabriel. Lum rel'. de laudibus pſalmi conſueti. Lapitulum.

Egredietur uirga de radice ieſſe: ꝛ flos de radice eius aſcendet: ꝛ requ̇eſcet ſuper eum ſp̄us domi. Hymnus ꝛ. v̇. ut ſup'. Ad Mag. an. Sp̄us ſcūs in te deſcendet maria: ne timeas hēb'is i utero f. lū dei all'a. p̄ Mag. Kyri'e'. Xpe'. Ky. oro. Dš qui de bt̄e marie. Per eūd. x. do. n. ℟. Am. an. Ecce dn̄s ueiet ꝛ om̄s ſci eius cuꝫ eo: ꝛ erit in die illa lux mag' all'a. v̇ Ecce apparebit dn̄s ſup nubem candidā. ℟. Et cū eo ſcōꝝ m. l. a. Oremus. oratio.

Conſciētias nr̄as qš dn̄e uiſitādo purifica ut ueiens ieſus xp̄us filius tuus dn̄s nr̄: paratā ſibi in nobis inueniat manſionē. Qui tecū. Supradicte orationes: ꝛ v̇ſiculi p̄dco modo dn̄r p oēs horas. Ad mat. inuit. Hy': antiphe: pš. ꝛ v̇ nō mutant' uſꝫ ad lcōes. pt antiphās noni pſl'i. ſ. Poſt partum. Loco cui' dr̄ an. Angl's dn̄i nūciauit marie ꝛ ɔcep̄ d ſp̄u ſcō all'. lcō i.

Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee: cui nomen na-

zareth ad uirginē deſpōſa-
tā uiro cui nom̄ erat ioſeph
de domo dauid: ⁊ nom̄ uir
ginis maria. Et ingreſſus
angl's ad eā dixit. Aue gr̄a
plena dn̄s tecum. Bn̄dicta
tu in mulieribꝫ. Miſſus
eſt gabriel angelus ad ma-
riam uirginem deſpōſataꝫ
ioſeph: nuncians ei uerbuꝫ
⁊ expaueſcit uirgo de lumi
ne. Ne timeas maria inue
niſti gratiam apud domīuꝫ
Ecce concipies ⁊ paries et
uocabitur altiſſimi filius.
Dabit ei dn̄s deus ſedem
dauid patris eius: ⁊ regna
bit in domo iacob in eter-
num. Ecce conci.

Que cū audiſſꝫ t'bata
eſt in ſermone eius ⁊
cogitabat qualis eſſet iſta
ſalutatio. Et ait angl's ei
Ne timeas maria: inueniſti
enim gratiam apud dn̄m.
Ecce cōcipieſ in utero ⁊ pa
ries filium: ⁊ uocabis nom̄
eius ieſuꝫ. Hic erit magnꝰ
⁊ filius altiſſimi uocabitur
Et dabit illi dominus d's
ſedem dauid patris eius: ⁊
regnabit in domo iacob in
eternum: ⁊ regni eius non
erit finis. ¶ Aue maria
gratia plena dominus tecū
Sp̄s ſc̄s ſuperueiet in te: ⁊
uirtus altiſſimi obumbra-
bit tibi: qd̄ eiꝫ ex te naſcet'
ſanctum uocabitur filiꝰ dei
Quō fiet iſtud quoniam
uirum non cognoſco: ⁊ rn̄-
dens angelus dixit ei. Sp̄s
ſanctus.

Dixit aūt maria ad an
gelum. Quomō fiet
iſtud qm̄ uiruꝫ non cogno
ſco: Et reſpōdens angl's
dixit ei. Sp̄s ſanctus ſup
ueniet in te ⁊ uirtus altiſſi
mi obumbrabit tibi. Ideo
qꝫ ⁊ qd̄ naſcetur ex te ſcm̄
uocabitur filius dei. Et
ecce helyſabeth cognata
tua: ⁊ ipſa concepit filium
in ſenectute ſua. Et hic
menſis eſt ſextus illi que

uocatur ſteril': qꝛ non erit i
poſſibile apud deuz omne
uerbum. Dixit aūt maria.
Ecce ancilla domini. Fiat
mibi ſm uerbū tuum. ℟.
Suſcipe uerbum uirgo ma
ria qđ tibi a dño per ange
lum trāſmiſſum eſt. Conci
pies ⁊ paries deum pariter
⁊ hominem: Ut benedicta
dicaris inter oms mulieres
℣. Paries quidem filium ⁊
uirginitatis non patieris d
trimentum: efficieris graui
da: ⁊ eris ſemper uirgo ma
ter intacta. Ut benedicta.
¶ Gloria patri. Inter.
Ad laudes ⁊ per horas an.
Miſſus eſt gabriel angl's
ad mariam uirginez deſpō
ſatam ioſeph. ps. Dñs re-
gna. cū rel'. an. Aue maria
gra plena dñs tecū: bñdcta
tu in mulieribus all'a. ant.
Ne timeas maria: inueniſti
graciam apud dominuz: ec
ce cōcipies ⁊ paries filium
all'a. an. Dabit ei dñs ſedē
dauid patris eius. ⁊ regna
bit in domo iacob ieternū.
¶ Ecce ancilla dñi: fiat m
ſm uerbū tuū. ¶ Egredi
etur. Hymni uerſiculi et
pſalmi per oēs horas dñr
ſic̄ an̄ aduentū: pter uerſicu
los none ⁊ cōplectorij. Ad
bñd. an. Sps ſcs i te. Oro
ura i uels. Ad primā cap.
Ecce uirgo concipiet
⁊ pariet filium ⁊ uo-
cabitur nomen eius hema
nuel. Butirum. ⁊ mel come
det: ut ſciat reprobare ma
lum ⁊ eligere bonum. Ad
terciaz capl'm. Egredietur
uirga. Ad ſextam capl'm.
Dabit ei dñs ōs ſedez
dauid pris eius: ⁊ re
gnabit in domo iacob i et
nū: ⁊ regni ei⁹ nō erit finis
Ad nonam capl'm. Ecce
uirgo concipiet. ℣. Angl's
dñi nūciauit marie. ℟. Et
concepit de ſpū ſancto. Ad
uelpas. an. Miſſus eſt ga-
briel. ¶ de laudib⁹. cap.

Egrediet̃ v̓ga. Et feliq̃ ut ſ̃ i aliis ueſpis. Ad cōpletoriū cap. Ecce v̓go. ℣. Angl's dn̄i. ℟. Et cōcep̄. Ad nūc dimittis. an. Sp̄s ſcs̄. Notanduʒ q̄ a prima die poſt octāʒ natis dn̄i uſʒ ad purificationem fit offm̄ bt̄e v̓ginis ſic an̄ aduētū. Excepto q̄ ad oēs horas dicit̃ orō. Ds̄ q̄ ſalutis eterne. Additis orōibꝫ de apoſtol' cū aliis: ad oēs horas ſic ſ̃ ſcriptū ē an̄ aduētuʒ. Item ad laudes ⁊ ueſ̄: ⁊ p horas diei dicūtur antiphone. an. O admirabile cōmertium creator generis humani animatuʒ corpus ſumēs de uirgine naſci dignatus eſt: ⁊ procedēs hō ſine ſemine largitus ē nobis ſuā deitateʒ. an. Qn̄ natus es ieffabiliter ex uirgīe: tūc iplete ſunt ſcripte: ⁊ ſicut pluuia in uellus deſcendiſti: ut ſaluum faceres genus humanum. te laudamus deus nr̄

an. Rubum quem uiderat moyſes incombuſtuʒ ↄſeruatam agnouimus tuā laudabilem uirginitatem. dei genitrix intercedͦ p nobis. an. Germinauit radix ieſſe orta eſt ſtella ex iacob: v̓go peperit ſaluatorem. te laudamus deus noſter. anti. Ecce maria genuit nobis ſaluatorem: quem iohānes uidens exclamauit dicens. Ecce agnus dei. Ecce qui tollit peccata mundi all'a. Ad bn̄d. an. Mirabile miſteriuʒ declaratur hodie: innouantur creature. ds̄ hō factus eſt. id quod fuit permanſit: ⁊ qd̄ nō erat aſſumpſit: nō cōmixtionē paſſus neqꝫ diuiſionem. Ad. M. an. Magnum hereditatis miſterium templuʒ dei ſcs̄ eſt uterus. neſciens uirum nō eſt pollutus ex ea carnē aſſumēs. oīs gentes ueniēt dicentes: gl'a tibi dn̄e. Sciendū q̄ ab octā paſce

uſq₃ ad aſceſſionē ſit offitiū
bte uirginis ſicut ante ad-
uentū. Excepto q₃ ad bñd
ad Mag. ⁊ ad Nūc dimit
tis dr̄ an Regina celi leta-
re allā: quia quez meruiſti
portare allā. Reſurrexit ſi
cut dixit allā. Ora p nobis
deum allā. Incipit offiīi
in agenda defunctorum.
Notandum q₃ offm̄ defun
ctorum non agitur ſecūdū
conſuetudinem romane cu
rie quādocūq₃ ſunt. ix. lc.
nec in ueſpis. iiij. ferie ma-
ioris ebdomode: nec dein-
ceps uſq₃ poſt octauā pen-
the. nec in ueſpis añ uigiliā
natiuitatis dñi niſi p ſunē
uł bñfactoribus diceret. In
alijs uero dibus ⁊ tempo
ribus agitur: ⁊ tunc ueſpē
defunctorum etiam ſi du-
plex feſtum eadem die fue
rit dicuntur poſt ueſperas
diei. Et ſciendum q₃ ueſpe
re defunctorum nunq₃ dr̄r
niſi a ſequēti die uerit feri

a uel feſtum triuz lectionū.
Ad ueſ abſolute icipit an.
Placebo dño in regione ui
uoꝝ. Dilexi. Heu m̄
q₂ icolatus ms plōgatus ē
ps. Ad dñz cū tri. an. Dñs
cuſtodiat te ab oī malo: cu
ſtodiat aiaz tuā do⁹. p Le-
uaui ocu. an. Si iniq̄tates
obſeruaueris dñe: dñe quiſ
ſuſtinebit. ps. De pfundis
an. Opera manuū tuarum
dñe ne deſpicias. p. Cōfite
bor ti: do. i to. cor. mo. qm̄
℣ Audiui uocē de celo dicē
tē m̄. ℟ Bti mortui qui i
dño moriūtur. Ad M. an
Oē qđ dat m̄ pr̄ ad me ue
niet: ⁊ euz qui uenit ad me
non eiciā foras. ps. Mag.
Deinde dicitur. Pater nr̄.
Secreto. Et notandum q₃
diebus ferialibus in ueſpis
uigilie triuz lectionū uł. ix.
qn̄ ſine nota dr̄r: ⁊ in lau
dibus capł dr̄. Pr̄ nr̄. cū
pſalmis: dicit⁹ ⁊ debitis o
ratiōib⁹ flexis gnib⁹. In alijs

uero diebȝ ī offō defūctoꝝ genua non flectūtur. ℣. Et ne nos. ℟. Sȝ libera p̄s. Lauda aīa m̄a. In fine. ℣. Req̄e: etnā do. ℟. Et lux p. ℣. Req̄eſcāt in pae. ℟. Am̄. ℣. Dn̄e exaudi oī. ℟. Et cla. ℣. Dn̄s uobiſcum. ℟. Et cū. Deīde dr̄ tres ſubſcripte oroēs ſub una ī terminatiōe. Orem⁹. oīo.

Deus q̄ inter aplīcos ſacerdoteſ famlos tuos pōtificali ſeu ſacerdotalī feciſti dignitate uigere: pīa q̄s: ut eoruȝ quoqȝ ꝑpetuo aggregētur cōſortio. oīo.

Deus uenie largitor et hūane ſalutis amator: q̄s clemētiaȝ tuā: ut nr̄e cōgregationis frēs propinquos ⁊ bn̄factores noſtroſ qui ex hoc ſeculo trāſierūt: bt̄a maria ſep v̄gie ītcedēte ad ꝑpetue btītudīs ꝯſortiū ꝑueīre ꝯcedas. Oratio.

Fidelium ds̄ oim ꝯditor ⁊ redēptor aīabȝ famloꝝ famlaꝝqȝ tuarum remiſſiōeȝ ꝯctoꝝ tribue peccatoꝝ: ut īdulgētiā quā ſēp optauerīt pijs ſupplicatiōibȝ ꝯſeq̄ntur. Qui ui. ⁊ re. ℟. Am̄. ℣. Req̄eȝ eternaȝ dona eis dn̄e. ℟. Et lux ℣ Req̄eſcant in pace. Am̄. Ad mat abſolute incipitur inuit. Regē cui oīa uiuunt: Uenite adoremus. Uenite In fine loco. Gl̄a pri. dī ℣ Req̄eȝ eternā do. e. do. et. lux per. lu. eis. Dictum inuit. cum pſalmo nunq̄ȝ dr̄. niſi in craſtino omnium ſanctoruȝ ⁊ cuȝ funus p̄ns fuerit. Deīd imediate ſequitur. In primo noc an. Dirige dn̄e ds̄ m̄s in cōſpectu tuo uiā meā. p̄s Uerba m̄a an. Conuertere dn̄e ⁊ eripe animā meam: quoniā nō ē in morte q̄ memor ſit tui. p̄s Dn̄e ne. i. an. Neqn̄ rapiat ut leo animā meā: duȝ nō ē qui redimat: neqȝ qui ſaluuȝ me faciat. p̄s. Dn̄e

ds mis i te ſpaui. ℣. A porta iferi. ℟. Erue dñe aias eoꝝ. Pr nr. Secreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sz libera. Tūc lector abſolute incipit lectionem: ꝛ eand terminant ſine. Tu aūt. Et ſic legunt̄ oms lectiones in offō mortuorum. Lectio prima.

PArce m̄ dñe. nihil ei ſunt dies mei. Quid eſt hō ꝙ magnificas eum: aut q̇d apponis erga eum cor tuū. Uiſitas eū diluculo ꝛ ſubito probas illuz Uſqꝫ quo non parcis m̄: nec dimittis me ut glutiaz ſaliuā meam. Peccaui: quid faciā tibi o cuſtos hoīnū. Quarē me poſuiſti cōtrarium tibi ꝛ factus ſum m̄ metipī grauis. Cur non tollis peccatum meum: ꝛ quare non aufers iniquitatem meaz. Ecce nunc in puluere dormiam: ꝛ ſi mane me queſieris non ſubſiſtam. ℟. Credo ꝙ redēptor meus uiuit ꝛ in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum. Et in carne mea uidebo deum ſaluatorem meum. ℣. Quez uiſurus ſum ego ipſe ꝛ non alius: ꝛ oculi mei conſpecturi ſunt. Et i. Lectio ſecūda.

TEdeat aīaz meā uite mee: dimittā aduerſum me eloquium meum. Loquar in amaritudine aīe mee: dicā deo noli me condemnare. Indica mihi cur me ita iudices. Nunquid bonum tibi uidet̄ ſi calūnieris ꝛ opprimas me opus manuum tuaꝝ: ꝛ cōſilium ipioꝝ adiuues. Nunquid oculi carnei tibi ſunt: aut ſicut uidet homo: ꝛ tu uidēs. Nunquid ſic dies hoīs dies tui: aut anni tui: ſicut hūana ſunt tpa: ut queras iniq̇tatē meaz ꝛ pccm̄ meum ſcruteris. Et ſcias quia nihil impium fecerīz: cum ſit nemo q̇ de māu tua poſſit eruere. ℟. Qui lazarum

reſuſcitaſti a monumento fe
tidum. Tu eis domine do
na requiem ⁊ locum indul
gentie. ¶ Qui uenturus es
iudicare uiuos ⁊ mortuos:
⁊ ſeculū per igneꝫ. Tu eis.

MAnus tue dñe
fecerūt me ⁊ plaſma
uerunt me totum in circui
tu: ⁊ ſic repente precipitas
me. Memento queſo ꝙ ſi
cut lutum feceris me: ⁊ in
puluerem reduces me: Nō
ne ſicut lac mulſiſti me: ⁊ ſi
cut caſeum me coagulaſti.
Pelle ⁊ carne ueſtiſti me:
Oſſibus ⁊ neruis compegi
ſti me. Uitam ⁊ miſericor-
diam tribuiſti mihi. Et uiſi
tatio tua cuſtodiuit ſpiritū
meum. ¶ Domine quādo
ueneris iudicare terraꝫ. ubi
me abſcondam a uultu ire
tue. Quia peccaui nimis i
uita mea. ¶ Cōmiſſa mea
paueſco ⁊ ante te erubeſco
dum ueneris iudicare noli
me condemnare. Quia.

Requiem eternaꝫ. Quia.
¶ In loco paſcue
ibi me collocauit. ¶ Dñs
regit. ¶ Delicta iuuentu-
tis mee ⁊ ignorātias meas
ne memineris domine.
Ad te domine. ¶ Credo
uidere bona domini in ťra
uiuentiuꝫ. ¶ Domius illu
¶ Collocet eum dominus
cum principibus. ¶ Cum
principibus populi ſui. Pa
ter noſter.

REſponde mihi quan
tas habeo iniqtates
⁊ peccata ſcelera mea: atqꝫ
delicta mea oſtende mihi.
Cur faciem tuaꝫ abſcōdis
⁊ arbitraris me inimicum
tuum. Contra foliuꝫ quod
uento capitur oſtendis po
tentiā tuā: ⁊ ſtipulā ſiccam
perſequeris. Scribis enim
contra me amaritudines: ⁊
conſumere me uis peccatis
aduleſcentie mee. Poſuiſti
in neruo pedem meum: et
obſeruaſti omnes ſemitas

meas: ⁊ ueſtigia pedū meo
rum conſideraſti. Qui qua
ſi putredo cōſumandus ſū:
⁊ quaſi ueſtimentum quod
commeditur a tinea.
Memento mei deus : quia
uentus eſt uita mea. Nec a
ſpiciat me uiſus homis.
De profundis clamaui ad
te dn̄e dn̄e exau. uo. meam
Nec aſpiciat

HOmo natus de muli
ere breui uiuens tpē
repletus multis miſerijs.
Qui quaſi flos egreditur:
⁊ cōterit: ⁊ fugit uelut umbra
⁊ nunq̄ȝ in eodem ſtatu p
manet. Et dignum ducis
ſuper huiuſcemodi aperire
oculos tuos ⁊ adducere eū
tecuȝ in iudiciuȝ. Quis po
teſt facere mundum de im
mundo conceptum ſemie.
Nonne tu qui ſolus es. bre
ues dies hominis ſunt. Et
nus̄ mēſiū eiꝰ ap̄ te eſt. Cō
ſtituiſti terminos eius: qui
preteriri non poterunt. Re
cede ergo paululum ab eo
ut q̄eſcat: donec optata ueni
at: ⁊ ſicut mercenarij dies e
ius. ¶ Heu mihi dn̄e : q̄a
peccaui nimis in uita mea:
quid faciam miſer: ubi fu
giam: niſi ad te deus m̄us.
Miſerere mei dum ueneris
in nouiſſimo die. ¶ Anima
mea turbata eſt ualde. ſed
tu domine ſuccurre ei. Mi
ſerere.

QUis mihi hoc tribu
at ut ī inferno protegas me
⁊ abſcondas me donec per
tranſeat furor tuus. ⁊ cōſti
tuas mihi tempus in quo
recorderis mei. Putaſ ne
mortuus homo rurſum ui
uat. Cunctis diebus q̄bus
nunc milito expecto donec
ueniat immutatio mea. Uo
cabis me ⁊ ego reſpondebo
tibi. Operi manuū tuarū
porriges dexteram. Tu q̄dē
greſſus meos dinumeraſti
ſed parce peccatis meis.
Ne recorderis peccā mea

dñe. Duz ueneris iudicare
ſecl'z p ignē. ¶ Dirige dñe
ds m̄s in ɔſpcū tuo uiā m̄ā.
Duz ue. Reqez. Duz ue.
¶ Cōplaceat
tibi dñe ut eripias me dñe
ad adiuuādū me reſpice.
Expectās. ¶ Sana dñe aī
mā meā q: peccaui tibi.
Bīs uir q̄ itelli. ¶ Sitiuit
aīa mea ad deū fōtez uiuuz
qñ ueiaz ꝛ apparebo ante
faciē dñi. ¶ Quēadmōz
Ne tradas beſtijs aīas ɔfi
tentes tibi. ¶ Et aīas pau
peꝝ tuoꝝ ne obliuiſcaris i
finē. Pr̄ nr̄.

Spūs meus attenuabī
dies mei breuiabūt ꝛ
ſolū ſupeſt ſepulchꝛū. Non
peccaui ꝛ i amaritudib⁹ mo
ratur oculꝰ m̄s: libera me
dñe: ꝛ pone me iux̄ te: ꝛ cu
iuſuis manus pugnet ɔ̄ me
Dies mei trāſiert: cogitati
ōes mee diſſipate ſūt: tor-
quētes coꝛ meū. Noctē v̄-
tēit i diē ꝛ rurſū p⁹ tenebras

ſpero lucē. Si ſuſtinuero in
fernus domus m̄a ē: ꝛ i te-
nebris ſtraui lectū meū. Pu
tredi dixi: pr̄ m̄s es: mr̄ m̄a:
ſoroꝛ mea uermibz. Ubi ē
ergo nūc p̄ſtolatio mea: et
patientia mea tu es dñe ds
m̄s ¶ Peccātez me quotti
die: ꝛ ñ me penitētē timoꝛ
moꝛtis ɔturbat me: Quia
in iferno nulla ē redemptio
miſerere mei ds ꝛ ſalua me
¶ Ds i noīe tuo ſaluū me
fac ꝛ i v̄tute tua libera me
Quia in infer.

Elli mee ɔſūptis car
nibz adheſit os meū. Et d̄
relicta ſūt tm̄mō labia mea
circa dētes m̄os. Miſeremī
mei: miſeremī mei ſaltez uos
aīci mei: q: man⁹ dñi tetigit
me. Quaī pſeqmī me ſic ds
ꝛ carnib⁹ meis ſaturamī: qs
m̄ tribuat ut ſcribāt ſmōes
mei: Quis m̄ det ut exarēt
in libro ſtillo ferreo: ꝛ plū-
bilamīa uel celte ſculpēt in
ſilice: Scio eīz q redēptoꝛ

meus uiuit: ⁊ ĩ nouiſſiõ die
ꝺ ẽra ſurrecturꝰ ſũ: ⁊ rurſũ
circõdaboꝛ pelle mã: ⁊ ĩ car
ne mã uidebo ꝺũ ſaluatoꝛẽ
meũ. Quẽ uiſurꝰ ſũ ego ipe
⁊ nõ aliꝰ: ⁊ oculi mei ꝯſpe-
cturi ſũt: ⁊ nõ aliꝰ. Repoita
ẽ hec ſpes mã ĩ ſinu mõ. ℟.
Dñe ſɱ actũ meũ noli me
iudicarẽ nihil dignũ ĩ ꝯſpcũ
tuo egi. Jdo depcoꝛ maie-
ſtatẽ tuã: ut tu ꝺs ꝺleas ini
q̇tatẽ meã. ¶ Ampliꝰ laua
me dñe ab iniuſticia mea ⁊
a ꝺlicto mõ mũda me. Jõ.

Quare ꝺ uulua ℓo. ix.
eduxiſti me: q̇ ut ꝯſũ
ptus eſſez: ne ocul's me ui-
deret. Fuiſſez qi nõ eſſẽ de
utero trãſlatꝰ ad tumulum.
Nũq̇d nõ paucitas dierum
meoꝝ finietꝛ breui: Dimit-
te me ergo ut plã gã paulu
lũ doloꝛez meũ: añq̃z uadã
⁊ nõ reuertar ad ẽraz tene
broſã: ⁊ optaz moꝛtis cali-
gine. Terraz miſie ⁊ tene-
braꝝ. ubi umbꝛ moꝛtis. et
null's oꝛdo. ſz ſempiternus
hoꝛroꝛ ĩhabitat. ℟. Libera
me dñe de uij ĩferui q̇ poꝛ
taſ ereaſ ꝯfregiſti. ⁊ uiſitaſti
ĩfernũ ⁊ ꝺdiſti eis lum̃ ut ui
derẽt te. Qui erãt ĩ poꝛtis
tenebraꝝ. ℣. Clamãteſ ⁊ di
cẽtes aduẽiſti redẽptoꝛ nr̃.
Qui erant. Reqem. Qui.
Supdcm. ℟. ẽnmõ dr̃ in
loco ſuo cũ ſit p ꝺluntis p
uig. ix. ul' triũ lc. ſine nota
Aliud. ℟. Libera me dñe ꝺ
moꝛte ẽtna ĩ die illa tremẽ
da. Qñ celi mouẽdi ſunt ⁊
ẽra. Dũ ueneris iudicare ſe
culũ p ignez: ¶ Tremens
fcõ ſuz ego ⁊ timeo dũ di-
ſcuſſio uenerit. atz uentura
ira. Qñ celi. Reqẽ. Libera
me. Repetit. Supdcm. ℟.
cũ ſuis. ℣. ꝺĩ ĩ craſtio oium
ſcoꝝ. ⁊ qñꝯq3. ix. lc. p ꝺfũ
ctis cũ nota dr̃: Deide dr̃
Pr̃ nr̃. Secreto. ℣. Et ne.
℟. Sz libera. ps Ad dñm
cõ. Jn fine. Reqez ẽtnã. Et
lux. ℣. A poꝛta inferi. ℟.

Erue dñe aias eoꝝ. ℣. Re-
qeſcāt in pace. ℟. Am. ℣.
Dñe exau. ¶ Et cla oro.
Fideliū ds. ¶ Reqez etnā.
℣ ꝛ lux. ℣. Reqeſ: i pa. ℟.
Am. Sacēd q̄ uiti duo. p̄ ſ.
Lauda aia mā: Et ps. Ad
dñz ꝯ. dnr ſuis locis i pdco
otto tm̄ ferialibꝫ diebꝫ ꝛ fe
ſtis triū lc. Notād q̄ qñ
q̄ ix. lc. cū nota fiūt p de-
functis: oia dnr ut̄s Exce-
pto q̄ ſm ꝯſuetudīez curie
romane ueſpe nō dñr et ſi
funus ſit pñs: niſi i craſtino
eſſꝫ feria: ꝛ tūc dnr zōe diei
premittit tñ una oro ꝯpe-
tēs funeri ꝛ i lau. ꝛ et i uig.
niſi imediate lau. pᵒ uigil.
dicāt. Oro uero q̄ p̄mittit
in lau: ul' uigil. alte finit cū
Reqez etnā. Et. Reqeſcāt
in pace. Sacerdos dicat ſin
nota. Oremus Et ꝯſequēt
dicat illas orōeſ q̄s eēt dict
us cuꝫ. Reqez et. Et Req
eſcant in pace. Qñ uo fiūt
ix. lc. ſine nota ues an uig.

nō dnr niſi in craſtino eſſꝫ
feria. Et tūc tñ pᵒ ues q̄z pᵒ
lau. dcā prima orōe q̄ ꝯpe
tit ſine terminatiōe: ad uīt
tres alie orōes in ues aſſi-
gnate. Itē notādū q̄ an cō
ple. diei dr p defūctis i uig.
triū lc. ¶ In ſero die dñice ꝛ
iiij. ferie: dr a Dirige dñe:
cū ſuiſ. an. ꝛ ps. ℣ lc. ꝛ. ℟.
ut̄s in. i. noct. Deide. Paſ
nr ut̄s in fine. ij. noc. In te
ro. ij. ꝛ v. ferie dr. an. In lo
co paſ cū ſuis an. ps. ℣. lc.
℟ijs. ut̄s in ſo noc. Deide
Pr nr. ut̄s in fine iij. noct.
In tezo. iij. ꝛ vj ferie dr an.
Cōplaceat. Sic ibi dr. Itez
pᵒ uat. diei: dr p dfūctis ni
ſi frs uelint imediate dicer
lau. pᵒ uigl. Et tūc. Pr nr
ps. Ad dñz ꝯtri. ℣. ꝛ oro q
debet dici pᵒ uigl. p̄mittit.
Ad lau abſolute incipitur.
an Exultabūt dño oſſa hu
miliata. p. Miſere. an Ex
audi dñe orōēꝫ meā: ad te
ois caro ueiet. ps Te decꝫ

an. Me ſuſcep̄ dextera tua domie. pš. Dš dns. an. A porta inferi: erue dñe aīas eoꝝ. pš. Ego dixi. an. Oīs ſpūs laudet dñz. pš. Lauda te dominū. v. Audiui uocē de celo dicentez m̄. ℟. Bt̄i mortui qui in domio mori untur. Ad bñd. an. Ego ſū reſurrectio ⁊ uita: q̇ credit in me etiā ſi mortuuſ fuerit uiuet: ⁊ oīs q̇ uiū ⁊ credit ī me nō morieť ineternū. Pr̄ nr̄. Secreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sz libera. ps. De profundis. Requiez eternā. ℣. A porta inferi. ℟. Erue. Orōes utš in uelp. Norād q᷑ pš. De profundis. dicit in lau. defunctoꝝ diebz feri alibz: ⁊ feſtis triū lc. Etiaz ſi lau. imediate dicanť poſt uig. Nullo alio tpře dicitur in lau. defunctorum.

Incipit ordo ad benedicēd menſaz per totum annum. Congregatis frībz ad prā diuz i refectorio. ſtantibuz ante mēſam: cantoř et pte ebdomodarij: uť alius loco eius: abſolute ic pit. Benedicite. Et fřes repetūt. Bñ dicite. Deinde cātoř icipit. ℣. Oculi oium in te ſperāt dñe ⁊ tu das eſcā illis i tpř oportuno. Aperis tu manū tuā: ⁊ iples ōe aīal bñdictio ne. Glřa pri. Sič erat. Kyř Xpeť. Kyrť. Pr̄ nr̄. lectio Qnād ſacerdos dč. ℣. Et ne nos. ℟. Sz libera. pᵒ dič Oremus. Benedic dñe nos ⁊ tua dona: q̄ de tua largitate ſumus ſumpturi. Per xp̄ z dominuz nr̄m. ℟. Am̄. Deīde lector dicat. Jube dō ne bñdiceř. Sequiť bñdictio. Meſe celeſť pricipes faciat nos rex etne gře. ℟. Am̄. In fine prādij dicto a lecto. Tu āt. ⁊. ℟. Deo. g. Oēs egrediūť d mēſa. ⁊ ipiū aſtāub ᵒāt mēſas. Cātoř icip ℣. Cōfiteāť. ⁊ fřeſ cōpleť eū cum Glřa pri. Sič erat. ℣. Cōfiteanť tibi dñe oīa opa

tua: ꝛ ſci tui bñdicant tibi. Glĩa pñi. Poſtea ſacerdos abſolute dicat. Agimuſ tibi grãs ops ds pro uniuerſis bñficijs tuis. Qui uiuis et regnaſ in ſecula ſecloꝝ. ℟. Amẽ. leqt̃. ps. Miſeꝛe. ꝛ dñ glãatur cũ. Glĩa pñi. Et ꝯmuñ oñ. Kyrł. Xpeł. kyrł. Pr nr̃. ſecreto. Qua ſacerdos dic̃ ℣. Et ne nos. ℟. Sz li. ℣. Diſpſit ꝺ dit paup ibz. ℟. Juſticia eiꝰ manꝫ in ſecłz ſeculi. Bñdicã dñm i oi tpi. ℟. Sẽp laus eiꝰ in oꝛe mo. ℣. In dño laudabit̃ aĩa mã. ℟. Audiãt mãſueti ꝛ letẽt. ℣. Magnificate dñz mecũ. ℟. Et exaltemꝰ nõm eiꝰ i idipz. ℣. Sit nõm dñi bñdcz. ℟. Ex hoc nũc ꝛ uſz in ſecłz. Et i fine oꝛem̃ dr̃. Retribuere dignaꝛ dñe oĩbz nobis *bona* faciẽtibꝰ pp nõm tuũ uitã etnã. ℟. Amẽ ℣. Bñdicamꝰ dño. ℟. Deo grãs. Fideliũ aĩe defũctorũ p miãz dei reqeſcãt i pace.

℟. Amẽ. Notandũ q̃ i fine grãꝝ totius anni dr̃. Fideliũ aĩe. p. Excepto q̃ in cena dñi ꝛ paraſceue: pꝰ oĩoeꝫ imediate dr̃. Pr nr̃. ſecreto. quo finito: ſacerdos dicit. Dñs det nobis ſuaꝫ paceꝫ. ℟. Amẽ. Ad cenã eo ordie quo ad prãdiũ: cãtoꝛ incipit ℣. Bñdicite. Deinde dr̃. ℣. Edẽt paupes. Et fr̃es ꝯtĩ ꝯplet. Glĩa pñi. kyrł. Xp̃ł. ky. ℣. Edẽt paupes ꝛ ſaturabunt: ꝛ laudabũt dñm q̃ reqrũt eũ. Uiuẽt coꝛda eoꝝ in ſeculũ ſeculi. Glĩa patri. Sicut erat. kyrł. Pr nr̃. ℣. Et ne nos. ¶ Sz li. nos. Poſtea dr̃. Oꝛemꝰ. Bñdic dñe. Deinde dr̃. Jube dñe. bñdicere. Bñdictio. Menſe celeſtiſ. pꝰea. Tu aũt. ¶ Deo grãs. Deinde ſtãdo añ mẽſaꝫ: cãtoꝛ icip ℣. Memoriã fecĩt mirabilium ſuoꝝ miſericoꝛs ꝛ miſeratoꝛ dñs eſcã dedit timẽtibz ſe. Glĩa pñi. Oꝛatio dicitur. Bñdictus dñs

in donis ſuis ⁊ ſcs̃ i oibus
opibꝫ ſuis. Qui uiuit ⁊ re-
gnat in ſecl'a ſecl'oꝝ. ℟. A
men. ps̃. Laudate. d. o. gẽ.
Quo finito dr. Gl'a pri.
Sic erat. Kyrl'. Xpel'. Kyl'.
Pr nr̃. ℣. Et ne noſ. ℟. Sꝫ
libera. ℣. Diſpſit. ut s̃ i pra
dio. Iſte ps̃ lau. d. o. g. ſep
dr̃ in cena oi tpre. Qñ
uero ſemel manducat' i die:
tūc oia dicūr ſic i cena. Ecce
pro q dr̃ ps̃. Mibē mei.
Supradcs ordo ad benedi
ctoꝫ mſaꝫ ſuat: pt̃q̃ꝫ i cena
dñi ⁊ i paraſceue. Et alijs
tpib' ītraſcriptis i qbꝫ. ps
⁊ ℣. uariatur. ut hic. In die
natiuitatis dñi ⁊ p totā oct
Benedictio mſe. Bñdicite.
℣ Uerbū caro fcm ē all': ⁊
hitauit in nobis all'a Gl'a
pri. ℣ Notū fec do' all'. Sa
lutare ſuū all'. Gl'a pri. ps̃
Cātate. ij. In epyphia ⁊ p
oct. Bñdictio Bñdicite. ℣.
Reges tarſis ⁊ inſule mu-
nera offerēt all'. Reges ara
bū ⁊ ſaba dona adducēt al'
Gl'a pri. ℣. Oms de ſaba
ueient al'. Auꝝ ⁊ thus deffe
rētes al'. Gl'a pri. p̃ Ds iu
ditiū tuū. In cena dni. Bñ
dictio dr̃. Xpi fcs ē p nobis
obediēs uſꝫ ad morteꝫ. Pr
nr̃. quo finito ſacerdos re
gnat mſaꝫ ſine p nūc aūc.
nec. Iube dō. nec. Tu aūt.
In fine repetit. ℣. Xps fcs ē
Seqt' p. Mibē. Sic. Gl'a
pri. ſꝫ ſecreto dr̃ pr noſter.
Sacerdos dic abſolute oro
nē. Reſpice. Et nō pnūciat
Qui tecū. Nec Filiū aie.
ſꝫ ſecreto dr̃. Pr nr̃. nec ad
uit. Ds det no. ſuaꝫ pacē.
In paraſceue. Bñdictio ſic
ſic i cena dñi. ſꝫ ado ſ in ℣.
Xps fcs ē p nobis obediēs
uſꝫ ad mortē. mortē āt cru
cis. Sabbō ſcō. Bñd. Bñdi
cite. ℟ Bñd. ℣ Ueſpe aūt
ſabbi al'. Ueit maria mag.
dalene ⁊ alt'a maria uidere
ſepl'chrū al'. In fine repetit'
Ueſpe āt. Gl'a p. Sic erat

pš. Lauda. do. oīs gentes
Jn die paſce uſq; ad cenam
ſequentis ſabbati. bñd. ṽ.
Hec eſt dies quā fecit dñs
all'a: exultemus ⁊ letemur i
ea al'a. Gl'a patri. Sicut e
rat. Jn fine. ṽ. dicr. Hec eſt
dies. Gl'a pri. p̄. Cōfitemi
Jn cena dicti ſabbati reſu-
mitur Edent pauperes: et
ſatu. Ut ſupra.
Jn die aſcenſiōis domini: ⁊
per octauam. Bñdictio.
Benedicite. ℟ Benedicite
ṽ. Aſcendit deus in iubila
tōe al': ⁊ dñs i uoce tube al'
Gl'a pri. ṽ. Sicut erat. pſ.
Omnes gentes.
Jn die pent. ⁊ nſq; ad ſequē
tem dominicam. Bñdictio
ṽ. Spiritus domini reple-
uit orbem terrarum. al'. Et
hoc quod continet omnia
ſcientiam habet uocis al'a.
Gl'a pri. Sicut erat. ṽ. Re
pleti ſunt omnes ſpiritu ſā
cto all'a. Et ceperunt loqui
all'a. Gl'a pri. Sicut erat.

pš. Magn⁹ dñs ⁊ laudab. l'
Jn prandio uero poſt oct.
reſumitur benedictio conſu
eta. ſ. Oculi omniū. ut ſup.
Benedictio ad oia que uis.
BEnedic domine crea
turas ill'. N. ut ſint
accepturis remediū: ⁊ p̄ſta
per inuocationē ſancti tui
nominis: ut quicunq; ex eis
ſumpſerint: corporis ſani-
tatem: ⁊ anime tutellam p
cipiant Per xp̄m dominū
noſtrum. Amen.

Preclariſſimi et medici et
phyloſophi domini magi-
ſtri Panthaleonis uoluīa.
Johannes fabri. ⁊ Johanni
nus de petro galici. egregij
quidem artifices. Taurini
feliciter impreſſere.

M. cccc. lxxiiij.

Deo gratias. Amen.

624